XVIII
55/56

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1907.

RJM 2078
DAR
PRÁVNICKÉ JEDNOTY
MORAVSKÉ.

Ve Vídni.
Z císařské královské tiskárny dvorní a státní.
1907.

(Böhmisch.)

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PRÁVNICKÉ FAKULTY UJEP

První repertorium.

Seznam chronologický

zákonů a nařízení, vydaných v Zákonníku říšském na rok 1907.

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1904.			
21. prosince	Státní smlouva mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a královstvím Řeckým o vespolném vydávání zločinců	129	481
1906.			
7. dubna	Hlavní listina mezinárodní konference v Algecirase, sepsaná dne 7. dubna 1906 mezi Rakousko-Uherskem, Německem, Belgickem, Španělskem, Spojenými státy Americkými, Francouzskem, Velkou Británií, Italií, Marokkem, Nizozemskem, Portugalskem, Ruskem a Švédskem	222	911
21. listopadu	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že obec Tomín byla zařaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného	11	51
13. prosince	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že se obec Toblach zařaďuje do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného	21	119
13. „	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že obec Šmohor byla zařaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného	27	261
16. „	Zákon o pensijním pojišťování zřízenců ve službách soukromých a některých zřízenců ve službách veřejných	1	1
18. „	Zákon, kterým se upravuje lékárnictví	5	23
21. „	Vyhláška ministerií orby, vnitra a práv, že c. k. hospodářský učebný a pokusný ústav ve Splétě byl ustanoven za zvláštní státní místo pro prozkum potravin a některých užitných předmětů	3	21
26. „	Zákon, jímž se znova zvyšuje státní záruka pro místní dráhu z Tridenta do Malé	4	21
26. „	Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem obchodu, jímž velkovévodská technická vysoká škola v Darmstadtě zařaďuje se mezi ta vyšší technická učiliště cizozemská, která jsou na roveň postavena tuzemským technickým vysokým školám vzhledem k obsahu §§ 10 až včetně 13 zákona o upravení koncessovaných stavebních živností	12	51

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
právnické fakulty UJEP
BRNO

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1906. 30. prosince	Vyhláška ministra železničního o organisaci služby pro poštátněné trati severní dráhy císaře Ferdinanda	2	17
1907. 2. ledna	Nařízení ministra vnitra o zřízení výborů sloužících farmaceutů	6	36
8. „	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria financí, že městská obec Horšův Týn byla vřaděna do desáté třídy tarifu vojenského nájemného	85	389
9. „	Zákon, kterým se o živičných nerostech vydávají ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje	7	41
9. „	Vyhláška ministeria finančního, že dobytčí sůl bude vydávána u c. k. solného skladu v Kosově a že přestane se vydávati u c. k. solného skladu v Kaluszi	8	46
13. „	Vyhláška ministeria orby, že byl zřízen poradní sbor veterinární	13	52
18. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby o změnách některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě	9	47
18. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby, jímž opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty	10	50
18. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Czudina do Koszczuje	19	113
21. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena expositura c. k. hlavní celnice v Lublani pro poštovní věci	20	117
26. „	Zákon, jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 169, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168	15	57
26. „	Zákon, jímž se mění § 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141	16	59
26. „	Zákon o volbě členů poslanecké sněmovny říšské rady	17	59
26. „	Zákon o trestních ustanoveních na ochranu volební a shromažďovací svobody	18	109
26. „	Vyhláška finančního ministeria o poplatkovém tarifu za chemicko-analytické prozkumy c. k. generálním zkušebním úřadem ve Vídni konané	87	393
30. „	Císařský patent, jímž se poslanecká sněmovna říšské rady rozpouští a nové volby nařizují	14	55
2. února	Zákon, kterým se na rok 1907 ustanovují kontingenty branců, kterých je třeba k udržení vojska, válečného loďstva a zemědrany, a povoluje se, aby byly vybrány	22	119

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
4. února	Vyhláška ministeria finančního, že byly zřízeny expositury hlavní celnice Opavské ve Dvořisku a Vávrovicích	28	261
5. „	Zákon, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský	26	219
7. „	Císařský patent, jímž svolávají se zemští sněmové Český, Haličský, Solnohradský, Slezský, Vorarlberský a Gorický a Gradišťský	23	121
7. „	Nařízení ministra obchodního ve shodě s ministrem vnitra, jímž vydávají se předpisy pro uvarování úrazů a na ochranu zdraví dělníků při živnostenském provádění pozemních staveb	24	123
8. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, kterým se v podávaných přiznáních ustanovuje obnos výdajové položky za vedení dekanátního úřadu pro nově zřízený dekanát v Ischlu a pro dekanát v Gmundeně, jehož obvod byl změněn, v diecési Linecké	37	279
9. „	Nařízení ministerií práv a financí, jímž se částečně mění předpis vyhlášený ministerským nařízením ze dne 7. července 1890, Z. Ř. č. 149, o podmínkách, za kterých měřický úředník nemusí vykonati změření při ohlášeném rozdělení pozemků (§ 23 zákona o evidenci katastru daně pozemkové ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 83)	29	261
10. „	Nařízení ministerií obchodu, financí a železnic, jímž vydávají se změněná ustanovení k vykonání zákona ze dne 26. června 1890, Z. Ř. č. 132, o statistice obchodu zahraničního	25	131
10. „	Zákon, jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70, o vojenské taxe, fondu vojenské taxy a o podporování nuzných rodin osob mobilisovaných	30	265
13. „	Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního o vyclívání válců, kotlů a sudů a podobných v obchodu obvyklých obalů ze železa a kovu, které se dovážejí naplněné zbožím dle hrubé váhy vyclívaným	31	269
13. „	Nařízení ministra práv, jímž se mění nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293, a ze dne 8. ledna 1899, Z. Ř. č. 8 (tarif pro běžné věci advokátní)	51	331
14. „	Vyhláška železničného ministeria, kterou vyhlašuje se seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892	54	337
18. „	Císařský patent, jímž svolávají se zemští sněmové Rakouský nad Enží, Štýrský, Moravský a Terstský	33	273
19. „	Vyhláška ministra vnitra o provedení všeobecných voleb do poslanecké sněmovny říšské rady	32	271
19. „	Zákon, jímž se mění některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců	34	275

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
19. února	Zákon o zapravení nákladu, který vznikne roku 1907 provedením zákonů, jimiž se mění ustanovení o úpravě platů a služebních poměrů státních zřízenců a státních učitelů, jakož i opatřeními, která budou učiněna nařízením, aby byly zlepšeny platy jinakých státních zřízenců, a mimořádnými věnováními, která budou učiněna	35	278
19. „	Zákon o uhrazení podílu na království a země v říšské radě zastoupené připadajícího v mimořádných úvěrech 216,176.000 korun, které byly povoleny na mimořádné potřeby vojska a námořnictva, Nejvýše schválenými delegačními usneseními, a to VI ze dne 19. června 1902, III ze dne 28. února 1904 a III a IV ze dne 10. června 1904	36	278
19. „	Zákon, jímž se ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje, učiniti s ministerstvem zemí koruny Uherské dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině dalšího ražení niklových mincí	38	279
19. „	Zákon o dalším ražení niklových mincí	39	280
19. „	Zákon o stavbě místní dráhy z Domažlic do Tachova	67	367
19. „	Zákon o stavbě místní dráhy ze Vsetína do Velkých Karlovic	68	368
19. „	Zákon o stavbě místní dráhy z Friedbergu do Aspangu	69	369
19. „	Zákon o stavbě místní dráhy z Cerviňana přes Oglej do Belvedere	70	371
19. „	Zákon o stavbě místní dráhy z Werenczanky do Okny	71	372
19. „	Zákon, kterým se povoluje dodatečný úvěr ke stavbě na dalmatské území připadajících dílů železnice do Boky Kotorské, která se odbočuje od trati Mostarsko-metkovićské, i odbočky do Gruže (Dubrovníka)	72	373
20. „	Zákon o administrativním pořadu opravných prostředků při kolkových a bezprostředních poplatcích a některých příbuzných důchodkových odvětvích	52	331
21. „	Nařízení ministeria finančního, jímž stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z tržby cenných papírů	47	305
22. „	Nařízení ministeria práv, jímž se zřizuje okresní soud ve Cmuntě v Dolních Rakousích	40	280
22. „	Zákon o konversi hypothekárních pohledávek ústavů oprávněných vydávati zástavní listy a o zápisu nového zástavního práva v pořadí již váznoucího zástavního práva do knih pozemkových	48	315
22. „	Zákon o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhů	49	319
22. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906	53	333
22. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí, jímž se zapovídá podomní obchod v obvodu městské obce Ebenfurthu	60	357

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
	1907.		
28. února	Zákon o uzavření nové plavební a poštovní smlouvy s paroplavební společností rakouského Lloydu	42	283
23. „	Zákon o novém upravení pravidelných dalmatských plaveb	43	297
23. „	Zákon o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí	44	297
23. „	Zákon o rozšíření přístavních staveb v Terstu	45	302
23. „	Zákon, kterým se prozatímně upravuje lodní doprava brasilská	46	303
24. „	Zákon o vykonávání soudní moci u vrchních zemských soudů a nejvyššího soudního a kassačního dvoru	41	280
24. „	Zákon, jímž se mění, vztažmo doplňují ustanovení zákonů ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 167, 173, 174 a 175, kterými byly upraveny platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných, pak učitelstva při státních středních školách, při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s nimi spojených, jakož i učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích, pak zákon ze dne 15. dubna 1896, Z. Ř. č. 63, o platech professorů při státních školách babických, konečně zákony ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, a ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24 a 25, o platech a výslužném učitelů při katolických diecesních, vztažmo řecko-východních theologických učilištích	55	347
24. „	Zákon, kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních podle jejich služebního času	56	350
24. „	Zákon, kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku podle jeho služebního času	57	351
25. „	Nařízení ministeria finančního ve shodě s ministeriem práv, aby vykonán byl zákon, daný dne 22. února 1907, Z. Ř. č. 49, o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhů	50	322
25. „	Zákon, aby byla provedena hlavní listina mezinárodní konference Algeciraské	223	950
26. „	Zákon, jímž se mění zákon ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197	58	352
27. „	Zákon, jímž se mění a doplňují ustanovení zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150 (o tom, čeho je třeba, aby narovnání před důvěrníky z obce učiněná byla způsobilá k exekuci, a o poplatcích, které se z nich mají zapravovati)	59	353
28. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi železnic, financí a vnitra, kterým se částečně mění prováděcí ustanovení nařízením obchodního ministeria ve shodě s ministeriemi železnic, financí a vnitra ze dne 20. prosince 1899, Z. Ř. č. 247, vydaná k císařskému nařízení ze dne 21. září 1899, Z. Ř. č. 176, I. dílu, 2. hlavě, o statistice obchodu se zbožím mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a ostatními částmi rakousko-uherského celního území	61	357

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
1. března	Zákon, že „základních dlužních úpisů Zemské banky bukovinské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů	62	359
2.	Zákon o zcizení několika erárních nemovitostí	80	383
4. „	Nařízení finančního ministeria, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Ašském	64	363
5. „	Zákon o zcizení nemovitostí ve státní držbě	81	383
6. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 56, o zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních	63	359
6. „	Zákon, kterým se zvyšuje státní záruka pro několik již zajištěných drah nižšího řádu	73	374
6. „	Zákon o účastenství státu v opatření kapitálu pro několik místních drah	74	374
7. „	Vyhláška ministeria železničního, že byla částečně změněna koncesse pro elektrickou drobnou dráhu o rozchodu úzkém z Opatije-Matulje přes Volosku a Opatiji do Lovrana	66	365
7. „	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že obec Kanal byla zařaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného	110	459
7. „	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria financí, že byla městská obec Most zařaděna do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného	138	515
8. „	Zákon o zdělání návrhu pro železniční trať z Jasla do Konieczné nákladem státním	75	376
9. „	Nařízení ministeria finančního, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Budějovickém	76	376
11. „	Nařízení finančního ministeria, aby bylo provedeno, co jest ustanoveno ve IV. článku zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34, kterým byla změněna některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 253, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, jimiž byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců	65	363
13. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 57, o zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východních správců duchovních v Dalmatsku podle jejich služebního času	92	405
13. „	Vyhláška ministerií financí a obchodu, že byla zřízena celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou v Krile	97	415
13. „	Vyhláška ministerií financí a obchodu, že byla zřízena přístavní a námořsko-zdravotní expositura s celní službou v Prigradici	98	415

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
14. března	Nařízení ministra práv, kterým se vyhlašuje prohlášení, vydané vládní radou kantonu Curyšského o exekuci na základě rakouských rozsudků, a míra vzájemnosti tím zaručená	77	376
15. „	Vyhláška ministeria finančního, že zřízena byla expositura vedlejší celnice Vallarské v Piano della Fugazza (Streva) na dobu letních měsíců roku 1907	99	416
16. „	Nařízení ministeria práv, jímž se obec Karres přiděluje k obvodu okresního soudu Imstského	78	379
16. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla změněna ustanovení koncessní listiny ze dne 3. června 1899, Z. Ř. č. 101, o zákupu Welských místních drah (Wels[Haiding]—Aschach, Wels—Unterrohr a Sattledt—Grünau)	82	385
16. „	Vyhláška ministeria železnic, že koncesse pro liberecké pouliční dráhy byly převedeny na městskou obec Libereckou	83	386
16. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 19. prosince 1905, Z. Ř. č. 195, pro elektrickou místní dráhu o rozchodu úzkém z Tridentu do Malè a pro spojovací trať o rozchodu obyčejném z Mezolombarda do S. Michele, která bude poháněna prozatím parou	84	386
17. „	Zákon o označování místního původu chmele (platné vyhlášení tohoto zákona viz Z. Ř. č. 102)	93	408
17. „	Zákon o označování místního původu chmele	102	417
18. „	Nařízení ministeria obchodu a ministeria vnitra, kterým se veškeré území hlavního zemského města Inšpruku v rozsahu zákony ze dne 23. prosince 1903, Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko č. 64 a 65, rozšířeném prohlašuje za vyňaté místo ve smyslu § 2, odstavce 2 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních	103	421
19. „	Vyhláška veškerého ministerstva o zařadění úředních míst do I. až III. třídy aktivitních přídavků státních úředníků	79	379
19. „	Zákon, kterým se mění zákony ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41, ze dne 3. dubna 1891, Z. Ř. č. 48, a ze dne 28. března 1896, Z. Ř. č. 48, o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gažistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zeměbrany a domobrany	86	389
19. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, kterým se stanoví obnos, jenž ve přiznání bude uznáván jakožto výdaj za vedení dekanátního úřadu v nově zřízeném dekanátě Moravsko-ostravském (arcidiecése Olomoucké)	100	416
23. „	Nařízení veškerého ministerstva, kterým se mění některá ustanovení v nařízeních ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, a ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, o kancelářském pomocném personálu, pak v nařízení ze dne 15. října 1902, Z. Ř. č. 200, o výpomocných služích u státních úřadů a ústavů	88	398
23. „	Nařízení ministeria obchodního, jímž se mění některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 3. dubna 1906, Z. Ř. č. 77, kterým byly upraveny služební poměry poštovských officiantů, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků	89	399

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1907.			
23. března	Nařízení ministeria obchodního, jímž se stanoví základ výslužného pro služební třídu starobní I*a* poštovských officiantek	90	402
23. „	Nařízení ministeria obchodního, jímž se mění některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 14. března 1906, Z. Ř. č. 64, kterým byly upraveny služební a platové poměry mechanických pomocníků poštovských a telegrafních	91	402
27. „	Vyhláška ministeria obchodu a ministeria financí, že byla uzavřena úmluva s paroplavební společností rakouského Lloydu o prozatímném obstarávání brasilské dopravy plavební	94	411
27. „	Vyhláška ministeria obchodu a ministeria financí, že byla uzavřena nová plavební a poštovní smlouva s paroplavební společností rakouského Lloydu	95	411
28. „	Nařízení ministeria finančního, jímž se částečně mění prováděcí předpisy o přestupném vyřizování piva	104	421
30. „	Nařízení ministeria financí o jednoduchých závěrkách cenných papírů na vídeňské burse znamenaných jakožto základu pro vyměřování daně z tržby cenných papírů	96	413
8. dubna	Nařízení ministra práv o změnách v místní příslušnosti některých okresních soudů ve Vídni	105	422
12. „	Zákon o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem	210	843
13. „	Vyhláška ministra vnitra ve shodě s ministrem orby a ministrem obchodu o náležitém vyhlášení zákona, daného dne 17. března 1907, o označování místního původu chmele	101	417
15. „	Nařízení ministeria práv, jímž se částečně mění a doplňuje nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886 č. 36, o zakládání a vedení naftových knih v Haliči	107	427
16. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby o změnách některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě	106	423
20. „	Nařízení ministeria obchodního o vydání poštovních frankovacích známek po 12 haléřích	108	439
20. „	Nařízení ministeria orby, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, kterým byla o živičných nerostech vydána ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje	109	439
20. „	Nařízení ministeria železnic ve shodě s ministeriemi financí, vnitra a práv, že dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností místní dráhy Gänserndorfsko-gaunersdorfské může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů	111	459
20. „	Nařízení ministeria železnic ve shodě s ministeriemi financí, vnitra a práv, že dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností „místní dráhy Korneuburgsko-ernstbrunnské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů	112	460

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
20. dubna	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že městská obec Stříbro zařaděna byla do deváté třídy sazby vojenského nájemného ...	184	781
22. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice I. třídy v Georgswalde-Ebersbach byla povýšena na hlavní celnici II. třídy a že její vyclívací práva, jakož i celní expositury na silnici Georgswaldské byla rozšířena	125	479
25. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra a ministeriem financí, jímž se podomní obchod zapovídá v obvodu městyse Sollenavy	113	460
25. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra a ministeriem financí, jímž se podomní obchod zapovídá v obecním obvodu městyse Aspangu ...	114	460
26. „	Nařízení ministeria finančního, jímž se zřizuje třetí berní správa pro Prahu a mění se z této příčiny výnosem ze dne 24. dubna 1897, Z. Ř. č. 117, vztažmo výnosem ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášené seznamy ukládacích okresů všeobecné daně výdělkové, vztažmo odhadních okresů osobní daně z příjmu ...	122	473
1. května	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování, kterým se doplňuje ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 197, jímž byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných ...	123	474
2. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena celní expositura na nádraží v Szczucině ...	115	461
4. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, jímž mění se ministerské nařízení ze dne 13. února 1902, Z. Ř. č. 35, a ustanovují se znova aktivitní přídavky systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a Zadru ...	118	469
7. „	Nařízení ministeria orby o zkoušce pro lesnickou technickou službu státní ...	116	461
7. „	Nařízení c. a k. společného ministra věcí zahraničných, jímž se částečně obmezuje vykonávání konsulárního soudnictví v Bulharsku ...	117	467
7. „	Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního, jímž se c. k. hlavní celnice v Bozeně zmocňuje vyřizovati hladké hedvábné zboží ...	133	497
11. „	Nařízení c. a k. společného ministra věcí zahraničných, jímž se zrušuje vykonávání konsulárního soudnictví v Zanzibaru ...	126	479
11. „	Vyhláška c. k. ministerského předsedy, kterou se oznamuje, že mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem zemí koruny Uherské byla uzavřena dodatečná smlouva ke smlouvě o minci a měně, v zákonu ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 38, uvedená, v příčině dalšího ražení niklových mincí ...	127	480

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1907.			
13. května	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 7. července 1903, Z. Ř. č. 142, pro místní dráhu z Meranu do Malse, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73	119	**470**
13. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 15. dubna 1899, Z. Ř. č. 77, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Terstu do Poreče po případě do Kanfanara, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73	120	**470**
13. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 11. srpna 1899, Z. Ř. č. 172, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Bregenze do Bezavy, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73	121	**471**
16. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby, jímž vydává se seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení	130	**491**
17. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra, financí a železnic, kterým se doplňuje přístavní řád pro c. k. Bregenzký přístav na Bodamském jezeru ministerským nařízením ze dne 1. června 1894, Z. Ř. č. 114, vydaný	128	**480**
17. „	Nařízení ministeria financí a ministeria obchodu ve shodě s ministeriem vnitra o zápovědi dovozu požívatin atd., které jsou zabaleny do barveného papíru	131	**495**
20. „	Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm Rakouský pod Enží	124	**477**
21. „	Vyhláška ministeria železničního o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Kemmelbach-Ybbsu do Ybbsu	134	**497**
24. „	Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování, kterým se vydává předpis o zkoušce kandidátů učitelského úřadu na vyšších školách obchodních	135	**501**
25. „	Vyhláška finančního ministeria, že vedlejší celnici I. třídy v Rivě bylo dovoleno užívati opovídacího řízení v železniční dopravě při poukazování zboží pod závěrou nákladních kusů	152	**665**
28. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby, jímž opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty	132	**495**
28. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena samostatná hlavní celnice I. třídy na nádraží v Jihlavě	136	**511**
2. června	Nařízení ministeria práv o vykonávání trestů na svobodě samovazbou a o zřízení komise pro výkon trestu pro věznici krajského soudu v Jihlavě	139	**515**

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
4. června	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906	140	**515**
7. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna a částečně změněna Nejvyšší koncessní listina ze dne 21. května 1896, Z. Ř. č. 91, pro železnici z Marianských Lázní do Karlových Varů, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73	141	**519**
7. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 5. dubna 1899, Z. Ř. č. 66, pro místní dráhu z Lambacha do Haagu, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73	142	**521**
7. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 17. února 1900, Z. Ř. č. 35, pro místní dráhu o rozstupu úzkém ze Svinčí Vsi do Železné Kaple, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73	143	**522**
7. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Unterachu na jezeru Atterském do See na jezeru Mondsee	144	**523**
8. „	Císařský patent, jímž svolává se rada říšská	137	**513**
8. „	Nařízení ministeria orby ve shodě s ministeriem vnitra o zaměstnávání mladistvých dělníků a dětí při hornictví	146	**531**
10. „	Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí, jímž se vydávají nová ustanovení, aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru	145	**528**
13. „	Vyhláška ministeria finančního, že byly politické okresy Splětský a Svatopetrský sloučeny v jeden okres pro ukládání výdělkové daně III. třídy	147	**533**
17. „	Nařízení ministra vnitra o povinnosti sloužících farmaceutů hlásiti se za příčinou evidence u výborů	148	**534**
19. „	Nařízení ministeria obchodního, jímž se mění ustanovení, kterými byly zavedeny poštovské legitimace ve vnitřní službě poštovské	149	**536**
20. „	Nařízení ministeria zemské obrany, jímž vyhlašuje se nové vydání „předpisu o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska“	150	**537**
20. „	Nařízení ministeria zemské obrany, jímž se mění, vztažmo doplňují některá ustanovení předpisu o ohlašovací povinnosti domobranných povinníků království a zemí na říšské radě zastoupených kromě Tyrolska a Vorarlberska, Z. Ř. č. 147 z r. 1905	151	**655**
21. „	Vyhláška finančního ministeria o změnách, které mají nastati vzhledem k ukládacím okresům pro všeobecnou daň výdělkovou za příčinou zřízení XXI. obecního okresu vídeňského	153	**665**

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
22. června	Vyhláška finančního ministeria, že vedlejší celnice v Kateřinkách (Plášťská silnice) byla přeměněna v celní exposituru	154	666
24. „	Nařízení finančního ministeria, kterým uvádí se ve skutek článek X, č. 3 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, a stanoví se na rok 1907 sleva s daně pozemkové a dané ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené	155	666
25. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906	156	667
26. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Willendorfu do Neunkirchen	158	683
27. „	Vyhláška ministeria finančního, kterou se mění počet členů a zástupců odvolacích komisí pro osobní daň z příjmu, vyhláškou ze dne 16. listopadu 1897, Z. Ř. č. 268, ustanovený	212	895
28. „	Vyhláška ministeria orby v příčině úmluvy o pádu dobytka ze dne 25. ledna 1905 mezi Rakousko-Uherskem a Německou Říší, vyhlášené pod č. 25 v X. částce Zákonníka říšského z roku 1906	161	689
1. července	Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic, jímž se c. k. hlavní celnice II. třídy v Kraslicích zmocňuje odbavovati zásilky rostlin z cizozemska dovezené	159	688
3. „	Nařízení ministeria obchodu a ministeria financí, aby vykonán byl zákon, daný dne 23. února 1907, Z. Ř. č. 44, o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí	157	669
3. „	Vyhláška obchodního ministeria, že vodoměrový typ XXXIX *a* připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem	162	689
4. „	Nařízení ministeria obchodního o odborné zkoušce pro statistickou službu v obchodním ministeriu	190	739
5. „	Nařízení ministra vnitra ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování, ministrem obchodu, ministrem železnic a ministrem orby, jímž se mění ministerské nařízení ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 34, o poradním sboru pojišťovacím, sestaveném podle § 49 zákona ze dne 28. prosince 1887, Z. Ř. č. 1 z roku 1888, o úrazovém pojišťování dělníků	160	688
9. „	Nařízení finančního ministeria, kterým se mění některá ustanovení o uvěřování konsumní daně z lihu, spotřební daně z minerálných olejů a spotřební daně z cukru	163	693
10. „	Nařízení finančního ministeria a obchodního ministeria ve shodě s nejvyšší účtárnou o vyplácení odpočinkových a zaopatřovacích platů připsáním k dobrému na šekový účet oprávněnců u c. k. poštovské spořitelny	185	731
11. „	Vyhláška finančního ministeria, že exposituře Szurduk královské uherské vedlejší celnice I. třídy v Zsilvajdejvulkánu byly propůjčeny oprávněnosti vedlejší celnice I. třídy a že zřízena byla opovídací stanice této expositury na potoku Polatisce v Szurduckém průsmyku	165	697

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
13. července	Nařízení ministerií financí, vnitra, obchodu a orby, jímž se zapovídá dovážeti praeparát „Heinův rychločistič“ a všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalici zinkovou nebo žlutou sůl krevnou	164	695
15. „	Vyhláška ministeria financí a obchodu, že vyclívací práva c. k. vedlejší celnice Ebersdorfské byla rozšířena	186	732
16. „	Vyhláška finančního ministeria, kterou se odvolává vyhláška finančního ministeria ze dne 13. června 1907, Z. Ř. č. 147, že politické okresy Split a S. Pietro byly sloučeny v jeden ukládací okres pro daň z výdělku III. třídy	166	697
18. „	Nařízení ministra práv o ochraně práva původského v poměru k Dánsku	168	699
18. „	Nařízení ministra kultu a vyučování o platech adjunktů ustanovených při jednotlivých vědeckých ústavech universit a jiných vysokých škol	187	732
18. „	Nařízení ministra kultu a vyučování o remuneracích assistentů při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách	188	732
19. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra, jímž se ustanovuje působnost poradních sborů živnostenských úřadů, tvořených výbory společenstevních okresních jednot	179	723
20. „	Nařízení ministeria vnitra o slevách, které jest poskytovati s cen sazby lékárnické	167	698
20. „	Vyhláška obchodního ministeria, kterou se vyhlašují předpisy o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem automatické, na železničných kolejích upravené váhy, určené pro vážení naložených důlních vozů	169	701
20. „	Vyhláška obchodního ministeria, jíž se vyhlašují předpisy o zkoušení a ověřování tak zvaných butyrometrů cejchovním úřadem	170	708
20. „	Vyhláška obchodního ministeria o úředním zkoušení měřidel	171	708
20. „	Vyhláška finančního ministeria, že doba úřadování letní celní expository Gargella byla prodloužena	172	709
20. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby, jímž se mění seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení	200	823
23. „	Nařízení finančního ministeria o zřízení finančních inspektorátů v Celovci a Běláku	173	709
26. „	Listina o koncessi pro úzkokolejnou místní dráhu s parním pohonem z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvina s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava	174	709
26. „	Listina o koncessi pro místní dráhu o rozchodu úzkém z Oberbozenu do Klobensteinu	175	714

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
26. července	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování, jímž se označují ona živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty	180	727
26. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra o zvláštním zacházení se živnostmi v § 1, odstavci 3, čísle 53, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, uvedenými, v příčině průkazu způsobilosti v jednotlivých obvodech místních	181	728
26. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra, jímž se upravuje obor působnosti a úřední činnost společenstevních instruktorů	192	743
27. „	Vyhláška ministeria vnitra, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Efferdingu	177	719
27. „	Listina o koncessi pro místní dráhu ze Vsetína do Velkých Karlovic	189	733
27. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování, jímž se označují ona živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení o odbytě s úspěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo částečně nahrazují průkaz o řádném ukončení učebního poměru, vztažmo průkaz o předepsané době zaměstnání pomocnického v řemeslné živnosti	193	744
28. „	Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1907 až do 31. prosince 1907 přispívati k nákladům na společné záležitosti	178	721
29. „	Zákon o dalším vybírání daní a dávek jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. srpna až do 31. prosince 1907	176	717
30. „	Nařízení ministra obchodu o počátku působnosti předpisů §§ 13 *a* a 38, odstavce 3 až 6, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, o průkazu způsobilosti v obchodních živnostech v Černovicích	182	729
1. srpna	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra a ministrem věcí duchovních a vyučování o koncessované živnosti podniků pro pohřbívání mrtvol	183	729
1. „	Vyhláška finančního ministeria, že se upouští od rozeznávání mezi hlavními berními úřady a berními úřady, pak že titulatura funkcionářů berních úřadů byla změněna	191	741
1. „	Nařízení ministeria zemské obrany, jímž se doplňují branné předpisy III. díl	206	881
2. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra, jímž se označují řemeslné živnosti obecně ženami provozované	194	746
4. „	Nařízení ministra obchodu, jímž se ustanovuje lhůta, v níž učednické nemocenské pokladny zřízené při živnostenských společenstvech mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26	195	747

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
6. srpna	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra a ministrem věcí duchovních a vyučování o průkazu zvláštní způsobilosti, podle § 23, odstavce 1. zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, potřebné k nastoupení koncessovaných živností v § 15, čísle 1, 2, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 20, 21, 22 a 23, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vztažmo zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, uvedených	196	749
6. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra o vedení knih koncessovaných živností zprostředkování služeb a míst jakož i o policejní kontrole těchto živností	197	753
11. „	Zákon o ražení stokorunek a dalším ražení pětikorunek	201	823
11. „	Zákon, kterým ministerstvo království a zemí v říšské radě zastoupených se zmocňuje, s ministerstvem zemí koruny Uherské učiniti přídavkovou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině ražení stokorunek a dalšího ražení pětikorunek	202	824
13. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování, jímž se označují ona učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s prospěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo z části nahrazují průkaz o učební době v obchodní živnosti, vztažmo částečně nahrazují průkaz o předepsané služební době v obchodní živnosti	198	755
13. „	Vyhláška ministeria obchodního, že XLIII. a XLIV. typ vodoměrů připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem	205	827
15. „	Nařízení veškerého ministerstva o vyplácení měsíčně napřed splatných služebních platů civilních státních zřízenců, když den splatnosti připadne na neděli	203	825
16. „	Vyhláška ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra o textu živnostenského řádu	199	757
16. „	Nařízení ministeria práv, že místní obec Pernštýn přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského	207	831
17. „	Nařízení ministeria vnitra, jímž obce Veprinac a Voloska zařadují se do IV. třídy taxy za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny	204	825
19. „	Nařízení ministeria zemské obrany a ministeria finančního, kterým se ve shodě s říšským ministeriem vojenství vydávají prováděcí ustanovení k zákonu ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30, o vojenské taxe	211	847
19. „	Vyhláška ministeria železnic, že byla doplněna koncessní listina ze dne 28. září 1901, Z. Ř. č. 150, pro místní dráhu z Hartberka do Friedberka, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73	216	899
22. „	Nařízení veškerého ministerstva, jímž se vyhlašuje jednací řád pro c. k. správní soud	209	835
24. „	Nařízení ministeria finančního o vydávání tovární soli u c. k. úřadu pro prodej soli v Šibenice	213	895

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA právnické fakulty UJEP BRNO

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
27. srpna	Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm Dalmatský a Dolnorakouský	208	833
28. „	Vyhláška c. k. ministerského předsedy, kterou se oznamuje, že mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem koruny Uherské byla uzavřena dodatečná smlouva ke smlouvě o minci a měně, v zákonu ze dne 11. srpna 1907, Z. ř. č. 202, doložená, o ražení stokorunek a o dalším ražení pětikorunek	219	907
29. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice ve Wildbichlu a Terragnole byly změněny v celní expositury	214	895
1. září	Listina o koncessi pro místní dráhu ze Skalice-Boskovic do Velkých Opatovic	217	899
1. „	Vyhláška ministeria železničního o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z pravého břehu řeky Innu blíže řetězového mostu v Inšpruce na Hungerburskou vysočinu	218	904
5. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice v Hilgersdorfu byla přeměněna v celní exposituru	220	907
6. „	Císařský patent, jímž se svolávají zemské sněmy Český, Haličský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Bukovinský, Moravský a Slezský	215	897
10. „	Nařízení ministerií financí a obchodu, že c. k. hlavní celnice v Kraslici byla zmocněna vyřizovati hladké hedvábné tkaniny	224	951
12. „	Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm Istersk	221	909
18. „	Zákon o zcizení erárních věcí	231	955
18. „	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že obec Innichen byla vřaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného	238	973
19. „	Nařízení ministeria práv, jímž se zřizuje okresní soud v Czudině v Bukovině	226	953
19. „	Nařízení ministeria práv, jímž se zřizuje okresní soud v Rudnice v Haliči	227	953
19. „	Nařízení ministeria práv, jímž se zřizuje okresní soud v Krásné v Haliči	228	953
19. „	Nařízení ministeria práv o provádění soudních nucených prodejů v dražením úřadu c. k. zastavárního, schovacího a draženího úřadu ve Vidni	229	954
20. „	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že obce Perast a Stoliv byly vřaděny do deváté třídy tarifu vojenského nájemného	253	1071
28. „	Vyhláška ministra vnitra, jak sluší opravovati tiskové chyby a jinaké nesprávnosti v Zákonníku říšském pro království a země na říšské radě zastoupené a pořizovati dodatečná vydání již vyšlých částek Zákonníka říšského	225	951

Datum zákona, patentu nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1907.			
23. září	Vyhláška finančního ministeria, že byl změněn seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu vyhláškou ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášený	232	**957**
23. „	Vyhláška finančního ministeria, že byl změněn seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu vyhláškou ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášený	233	**958**
23. „	Vyhláška ministeria železnic o koncessování několika drobných drah o rozchodu obyčejném ve Vídni a okolí	234	**958**
23. „	Zákon o změně platného *modus vivendi* pro obchodní a tržební styky s Osmanskou říší	236	**965**
26. „	Nařízení ministerií vnitra, orby, obchodu a práv o obchodu s kroupami	230	**954**
1. října	Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního, že obec Pergine byla vřaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného	257	**1075**
8. „	Nařízení ministerií vnitra, financí, obchodu, orby a práv o živnostenské výrobě umělých sladidel v tuzemsku a o jejich odběru z tuzemské výrobny, jakož i o jejich nabývání při veřejných dražbách	235	**961**
8. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice v Děhylově byla změněna v celní exposituru	239	**973**
10. „	Vyhláška ministeria orby, že byla změněna některá ustanovení stanov montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami	240	**973**
11. „	Vykonávací nařízení ministerií práv a financí k zákonu ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. **246**, o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině	243	**983**
12. „	Nařízení ministerií orby, obchodu a vnitra, jímž se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 17. března 1907, Z. Ř. č. 102, o označování místního původu chmele	237	**967**
18. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Neumarkt-Kallhamu do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Peuerbachu	241	**975**
18. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Vítkovic do Marianských Hor	244	**1051**
15. „	Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí, jímž zřizuje se živnostenský soud v Prostějově	242	**980**
18. „	Vyhláška ministeria finančního a ministeria obchodního, že složních listů poštovské spořitelny může býti upotřebeno ku placení městským oddílům berním ve Vídni	266	**1085**
24. „	Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování a ministrem vnitra, jímž se ve skutek uvádí § 13, odstavec 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních	246	**1059**

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
26. října	Výnos finančního ministeria, jímž se zavádí nový všeobecný prostředek denaturační	245	1053
30. „	Vyhláška ministeria orby, že byl vydán nový statut pro ústřední poradní sbor pro chov koní	247	1061
6. listopadu	Vyhláška ministeria finančního, že byla zrušena celní expositura zřízená v kontumačním ústavu vepřů v Budapešti ve Steinbruchu (Kőbánya)	248	1062
6. „	Listina o koncessi pro místní dráhu ze stanice Freiland-Türnice do Türnice	251	1065
8. „	Vyhláška ministeria finančního, že celní vyřizovací místa Aussa-Luiko a Venko byla změněna v celní expositury	249	1063
12. „	Vyhláška ministeria finančního, že byla zřízena celní expositura v Schönbichlu	250	1063
14. „	Vyhláška ministeria finančního, že byl zřízen berní úřad pro město Lvov	258	1075
17. „	Nařízení ministeria finančního, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Děčínském, Mladoboleslavském a Turnovském	252	1070
18. „	Vyhláška ministeria finančního, že vedlejší celnice v Českém Jiřetíně byla změněna v celní expositury	254	1071
23. „	Nařízení ministeria práv, jímž se obec Steinerkirchen nad Innbachem přiděluje k obvodu okresního soudu ve Grieskirchen v Horních Rakousích	255	1071
27. „	Nařízení ministerií orby, obchodu a vnitra ve shodě s ministeriem práv, kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 12. dubna 1907, Z. ř. č. 210, o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným mnutem	256	1072
29. „	Nařízení ministerií financí, obchodu a orby, že byla změněna některá ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906	260	1077
2. prosince	Vyhláška ministeria finančního, že zřízen byl nový odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Eferdingu	263	1083
3. „	Nařízení ministeria finančního o výměře nákladů na pytle pro tabulovou sůl	264	1084
4. „	Nařízení ministeria obchodního, jímž se snižuje předplatné pro telefony	259	1075
5. „	Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem zemské obrany, jak se vydávají certifikáty pracovním vysvědčením na roveň kladené, že osob k vojsku, válečnému loďstvu, zeměbraně nebo domobraně náležejících bylo užíváno k úkonům, které jsou předmětem řemeslných živností	261	1080

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
5. prosince	Vyhláška ministeria vnitra, kterou se vyhlašuje seznam farmaceutických přípravků za léčebná vína prohlášených	262	1080
5. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Libochovic do Jenšovic	267	1085
5. „	Listina o koncessi pro místní dráhu z Opočna do Dobrušky	270	1147
6. „	Nařízení ministeria finančního, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Čáslavském, Slanském a Táborském	268	1090
9. „	Nařízení ministra práv o ochraně práva autorského naproti Spojeným státům Americkým	265	1084
9. „	Vyhláška ministeria finančního, že byly vedlejší celnice v Collaze, Vermigliu a Zollhause proměněny v celní expositury	272	1155
11. „	Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního o celním vyřizování upravovacího obchodu vyšívacího	269	1091
14. „	Nařízení finančního ministeria a obchodního ministeria ve shodě s nejvyšší účtárnou o provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na účet finančních úřadů v Horních Rakousích a Solnohradsku	274	1159
18. „	Vyhláška ministeria finančního o úpisech obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, které jsou věnovány za vojenské kauce svatební	276	1163
19. „	Nařízení ministrů práv, financí a obchodu ve shodě s nejvyšší účtárnou, jak se odevzdávají cenné zásilky pro soudy poštou došlé	271	1153
20. „	Vyhláška ministeria finančního, že budou vydány jubilejní korunky rakouského ražení	273	1155
23. „	Nařízení obchodního ministeria, že budou vydány nové poštovní známky cenné	275	1160
23. „	Nařízení ministeria finančního, jímž se zastavuje odběr limitované soli z c. k. solního skladiště v Hallein	283	1303
23. „	Nařízení ministeria finančního, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Pardubickém a Českobrodském	284	1303
27. „	Vyhláška ministeria finančního, že byly zaplaceny dílčí hypotekární poukázky a že tento dluh byl snížen na 57,324.905 K	277	1175
28. „	Zákon o dalším vybírání daní a dávek, jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do 30. června 1908, pak o zdělání ústřední účetní závěrky o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1907	285	1304

Datum zákona, patentu nebo nařízení	Obsah	Číslo	Strana
1907.			
30. prosince	Zákon, jímž se schvalují a v platnost uvádějí smlouva, kterou byly upraveny vzájemné obchodní a tržební styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské, úmluva, aby bylo uvarováno dvojité zdanění, a o některých jiných záležitostech přímého zdanění a dodatečná úmluva k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu	278	**1177**
30. „	Zákon, jímž se ministerstvo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených zmocňuje učiniti smlouvu s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské v příčině změny § 8 zákona ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 63	279	**1295**
30. „	Zákon o příspěvku království a zemí na říšské radě zastoupených k nákladům pro společné záležitosti Rakousko-uherského mocnářství	280	**1295**
30. „	Zákon o zřízení železnic o rozchodu obyčejném z Nového Města přes Metliku k zemským hranicím ve směru naproti Karlovci s odbočkou do Černomelje a z Knína k zemským hranicím ve směru naproti Pribudiči státním nákladem	281	**1296**
30. „	Zákon, jímž se prodlužuje působnost zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, o vykonávání pravomocnosti konsulární	286	**1306**
30. „	Císařský patent, jímž rozpouští se zemský sněm Tyrolský	287	**1307**
30. „	Zákon, kterým se vláda zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní styky s cizozemskem na dobu od 1. ledna až do 31. prosince 1908 a k ratifikaci přivedla brusselskou úmluvu cukerní ze dne 28. srpna a 19. prosince 1907	288	**1309**
31. „	Nařízení ministrů orby a obchodu, jímž se vydávají předpisy o obchodu s dobytkem v příčině zemí posvátné koruny Uherské	282	**1297**

Druhé repertorium.

Abecední seznam

zákonů atd., vyhlášených Zákonníkem říšským (část. I—CXXXII., ročníku LIX.) od 1. ledna až do 31. prosince 1907.*)

Adjunkti při jednotlivých vědeckých ústavech universit a jiných vysokých škol, jejich platy. 187, **732.**

Advokáti, město Gmunden zařaďuje se do druhé třídy advokátního tarifu. 51, **331.**

Aktivitní přídavky, zařadění úředních míst do I. až III. třídy aktivitních přídavků státních úředníků. 79, **379.**

— — systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a Zadru se znova ustanovují. 118. **469.**

Algeciras, hlavní listina tamní mezinárodní konference o Marokku. 222, **911.**

— zákon, aby byla provedena hlavní listina mezinárodní konference Algeciraské. 223, **950.**

Americké spojené státy, ochrana práva autorského naproti nim. 265, **1084.**

Aspang, zákon o stavbě místní dráhy z Friedbergu do Aspangu. 69, **369.**

— zapovídá se tam podomní obchod. 114, **460.**

Aspiranti poštovští, mění se některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 3. dubna 1906, Z. R. č. 77, kterým byly upraveny služební poměry poštovských officiantů, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků. 89, **399.**

Assistenti při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách, jejich remunerace. 188, **732.**

Aš, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Ašském. 64, **363.**

Aussa-Luiko, tamní celní vyřizovací místo bylo změněno v celní exposituru. 249, **1063.**

Autorské právo, mění se zákon ze dne 26. prosince 1895, Z. R. č. 197. 58, **352.**

— — jeho ochrana v poměru k Dánsku. 168, **699.**

— — ochrana práva autorského naproti Spojeným státům Amerických. 265, **1084.**

Barvy, zápověď dovozu požívatin atd., které jsou zabaleny do barveného papíru. 131, **495.**

Bělák, zřizuje se tam finanční inspektorát. 173, **709.**

Belvedere, zákon o stavbě místní dráhy z Cerviňana do Belvedere. 70, **371.**

Berní sleva, stanoví se na rok 1907 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené. 155, **666.**

— správa třetí zřizuje se pro Prahu. 122, **473.**

— úřad pro město Lvov se zřizuje. 258, **1075.**

*) **Připomenutí.** Aby hledání v Zákonníku říšském co možná se usnadnilo, uvedena jsou při každém slově nápovědném jen dvě čísla, z nichž první znamená číslo zákona neb nařízení a druhé číslo strany, na které se zákon nebo nařízení čte. Pro lepší rozeznání obojího čísla vzato jest k poznačení strany písmo tučnější, proto není potřebí ani přiváděti částky zákonníka, ani k nápovědem přidávati slova „číslo“ a „strana“.

Berní úřady, upouští se od rozeznávání mezi hlavními berními úřady a berními úřady a mění se titulatura funkcionářů berních úřadů. 191, **741.**

Bernská smlouva, železnice, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. 54. **337.**

Bezava, mění se koncessní listina ze dne 11. srpna 1899, Z. Ř. č. 172, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Bregence do Bezavy, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 121, **471.**

Bodamské jezero, doplňuje se přístavní řád pro Bregencký přístav. 128, **480.**

Bozen, tamní celnice zmocňuje se vyřizovati hladké hedvábné zboží. 133. **497.**

Branci, zákon, kterým se na rok 1907 ustanovují kontingenty branců, kterých je třeba k udržení vojska, válečného loďstva a zeměbrany, a povoluje se, aby byly vybrány. 22, **119.**

Branné předpisy III. díl se doplňují. 206, **831.**

Brasilie, zákon, kterým se prozatímně upravuje lodní doprava brasilská. 46, **303;** viz také 94, **411.**

Bregenz, mění se koncessní listina ze dne 11. srpna 1899, Z. Ř. č. 172, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Bregence do Bezavy, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 121, **471.**

— doplňuje se přístavní řád pro Bregencký přístav. 128, **480.**

Budapešť, zrušuje se celní expositura v tamním kontumačním ústavu vepřů ve Steinbruchu (Kőbánya). 248, **1062.**

Budějovice, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Budějovickém. 76, **376.**

Bukovina, zákon, že „základních dlužních úpisů Zemské banky bukovinské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 62, **359.**

Bukovina, sněm zemský se svolává. 215, **897.**

— vykonávací nařízení k zákonu ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině. 243, **983.**

Bulharsko, obmezuje se částečně vykonávání konsulárního soudnictví v Bulharsku. 117, **467.**

Bursovní daň, stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z tržby cenných papírů. 47, **305.**

— — mění se jednoduchá závěrka akcií rakouského Lloydu. 96, **413.**

Butyrometr, předpisy o zkoušení a ověřování tak zvaných butyrometrů. 170, **708.**

Cejchování, automatické, na železničních kolejích upravené váhy, určené pro vážení naložených dělních vozů. 169, **701.**

— tak zvaných butyrometrů. 170, **708.**

— měřidel. 171, **708.**

Celní expositura v Aussa-Luiko se zřizuje. 249, **1063.**

— — v Budapešti ve Steinbruchu (Kőbánya) se zrušuje. 248, **1062.**

— — ve Dvořisku se zřizuje. 28, **261.**

— — v Gargelle, prodlužuje se doba jejího úřadování. 172, **709.**

— — v Krile se zřizuje s přístavní a námořsko-zdravotní službou. 97, **415.**

— — v Lublani, zřizuje se pro poštovní věci. 20, **117.**

— — v Piano della Fugazza (Streva) se zřizuje na dobu letních měsíců roku 1907. 99, **416.**

— — v Schönbichlu se zřizuje. 250, **1063.**

— — v Szczucině na nádraží se zřizuje. 115, **461.**

— — v Szurduku, propůjčují se jí práva vedlejší celnice I. třídy. 165, **697.**

— — ve Vávrovicích se zřizuje. 28, **261.**

— — v místě Venko se zřizuje. 249, **1063.**

— řízení, seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení. 130, **491.**

— — mění se seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení. 200, **823.**

— — při upravovacím obchodu vyšívacím. 269, **1091.**

— sazba, mění se některá ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě. 9, **47.**

— — opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle č. 622 clu dle hodnoty. 10, **50;** 132, **495.**

— — mění se některá ustanovení vysvětlivek k celní sazbě. 53, **333.**

— — změny některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě. 106, **423.**

— — mění se vysvětlivky k celní sazbě. 140, **515.**

— — — — — k celní sazbě. 156, **667.**

— — — — některá ustanovení vysvětlivek k celní sazbě. 260, **1077.**

Celnice v Bozeně zmocňuje se vyřizovati hladké hedvábné zboží. 133, **497.**

— v Collaze, Vermiglio a Zollhause mění se v celní expositury. 272, **1155.**

— v Českém Jiřetíně mění se v celní expositura. 254. **1071.**

— v Děhylově byla změněna v celní expositura. 239, **978.**

— v Ebersdorfu, rozšiřují se její práva. 186, **732.**

— v Georgswalde-Ebersbach povyšuje se na hlavní celnici II. třídy. 125, **479.**

— ve Hilgersdorfu byla přeměněna v celní expositura. 220, **907.**

— v Jihlavě na nádraží se zřizuje. 136, **511.**

— v Kateřinkách (Pištská silnice) byla přeměněna v celní expositura. 154, **666.**

— v Kraslicích se zmocňuje odbavovati zásilky rostlin z cizozemska dovezené. 159, **688.**

— v Kraslicích byla zmocněna vyřizovati hladké hedvábné tkaniny. 224, **951.**

— v Rivě, smí užívati opovídacího řízení v železniční dopravě při poukazování zboží pod závěrou nákladních kusů. 152, **665.**

— v Terragnole mění se v celní expositura. 214, **895.**

— ve Wildbichlu mění se v celní expositura. 214, **895.**

Celovec, zřizuje se tam finanční inspektorát. 173, **709.**

Certifikáty v celním řízení, seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny je vydávati. 130, **491.**

— — — — mění se seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení. 200, **823.**

— pracovní, jak se vydávají certifikáty pracovním vysvědčením na roveň kladené, že osob k vojsku, válečnému loďstvu, zeměbraně nebo domobraně náležejících bylo užíváno k úkonům, které jsou předmětem řemeslných živností. 261, **1080.**

Cervíňan, zákon o stavbě místní dráhy z Cervíňana do Belvedere. 70, **371.**

Císařský patent, jímž se poslanecká sněmovna říšské rady rozpouští a nové volby nařizují. 14, **55.**

— — jímž se svolávají zemští sněmové Rakouský nad Enží, Štýrský, Moravský a Terstský. 33, **278.**

— — jímž se svolává zemský sněm Rakouský pod Enží. 124, **477.**

— — jímž se svolává rada říšská. 137, **513.**

— — jímž se svolává zemský sněm Dalmatský a Dolnorakouský. 208, **833.**

Císařský patent, jímž se svolávají zemské sněmy, Český, Haličský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Bukovinský, Moravský a Slezský. 215, **897.**

— — jímž se svolává zemský sněm Isterský. 221, **909.**

— — jímž se rozpouští zemský sněm Tyrolský. 287, **1307.**

Clo z válců, kotlů a sudů a podobných v obchodu obvyklých obalů ze železa a kovu, které se dovážejí naplněné zbožím dle hrubé váhy vyclívaným. 31, **269.**

Cmunt, zřizuje se tam okresní soud. 40, **280.**

Collaz, tamní celnice mění se v celní expositura. 272, **1155.**

Cukr, mění se některá ustanovení o uvěřování konsumní daně z lihu, spotřební daně z minerálných olejů a spotřební daně z cukru. 163, **693.**

— zákon, kterým se vláda zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní styky s cizozemskem na dobu od 1. ledna až do 31. prosince 1908 a k ratifikaci přivedla brusselskou úmluvu cukerní ze dne 28. srpna a 19. prosince 1907. 288, **1309.**

Curych, prohlášení o exekuci na základě rakouských rozsudků a míra vzájemnosti tím zaručená. 77, **376.**

Czudin, koncesse pro místní dráhu z Czudina do Koszczuje. 19, **118.**

— zřizuje se tam okresní soud. 226, **953.**

Čáslav, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Čáslavském. 268, **1090.**

Čechy, zemský sněm se svolává. 23, **121.**

— — — — —. 215, **897.**

Černovice, průkaz způsobilosti v obchodních živnostech v Černovicích. 182, **729.**

Český Brod, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Českobrodském. 284, **1303.**

Dalmatsko, zákon o novém upravení pravidelných dalmatských plaveb. 43, **297.**

— zemský sněm se svolává. 208, **833.**

Daň bursovní, stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z tržby cenných papírů. 47, **305.**

— — mění se jednoduchá závěrka akcií rakouského Lloydu. 96, **413.**

— domovní činžovní, mění se lhůty k jejímu placení v berním výběrčím okresu Ašském. 64, **363.**

Daň domovní činžovní, mění se lhůty k jejímu placení v berním výběrčím okresu Budějovickém. 76, **376.**

— — — — — lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Děčínském, Mladoboleslavském a Turnovském. 252, **1070.**

— — — — — lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Čáslavském, Slanském a Táborském. 268, **1090.**

— — — — — lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Pardubickém a Českobrodském. 284, **1303.**

— z lihu, zavádí se nový všeobecný prostředek denaturační. 245, **1053.**

— z příjmu, zřizuje se třetí berní správa pro Prahu a mění se seznam odhadních okresův osobní daně z příjmu. 122, **473.**

— — — mění se počet členů a zástupců odvolacích komisí pro osobní daň z příjmu, vyhláškou ze dne 16. listopadu 1897, Z. Ř. č. 268, ustanovený. 212, **895.**

— — — zvyšuje se počet členů odhadní komise pro osobní daň z příjmu v Terstu. 232. **957.**

— — — — — počet členů odhadní komise pro osobní daň z příjmu ve Volosce. 233, **958.**

— — — zřizuje se nový odhadní okres pro obvod okresního hejtmanství v Eferdingu. 263, **1083.**

— výdělková, politické okresy Splětský a Svatopetrský slučují se v jeden okres pro ukládání výdělkové daně III. třídy. 147, **533;** opět se rozdělují. 166, **697.**

— — změny vzhledem k ukládacím okresům pro všeobecnou daň výdělkovou za příčinou zřízení XXI. obecního okresu vídeňského. 153, **665.**

Daně, stanoví se na rok 1907 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené. 155, **666.**

Dánsko, ochrana práva původského v poměru k Dánsku. 168, **699.**

Darmstadt, tamní technická vysoká škola zařaďuje se mezi vyšší technická učiliště cizozemská, která jsou na roveň postavena tuzemským technickým vysokým školám vzhledem k obsahu §§ 10 až včetně 13 zákona o upravení koncessovaných stavebních živností. 12, **51.**

Děčín, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Děčínském. 252, **1070.**

Děhylov, tamní celnice byla změněna v celní exposituru. 239, **973.**

Dekanát v Gmundeně a Ischlu, ustanovuje se obnos výdajové položky za vedení dekanátního úřadu. 37, **279.**

— v Moravské Ostravě, stanoví se obnos, jenž ve přiznání bude uznáván jakožto výdaj za vedení tamního dekanátního úřadu. 100, **416.**

Dělnictví stavební, vydávají se předpisy pro uvarování úrazů a na ochranu zdraví dělníků při živnostenském provádění pozemních staveb. 24, **123.**

— zaměstnávání mladistvých dělníků a dětí při hornictví. 146, **531.**

— mění se ministerské nařízení ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 34, o poradním sboru pojišťovacím, sestaveném podle § 49 zákona ze dne 28. prosince 1887, Z. Ř. č. 1 z roku 1888, o úrazovém pojišťování dělníků. 160, **688.**

Denaturace lihu, zavádí se nový všeobecný prostředek denaturační. 245, **1053.**

Děti, zaměstnávání mladistvých dělníků a dětí při hornictví. 146, **531.**

Dluh státní, vyhláška, že byly zaplaceny dílčí hypothekární poukázky a že tento dluh byl snížen na 57,324.905 K. 277, **1175.**

Dobruška, koncesse pro dráhu z Opočna do Dobrušky. 270, **1147.**

Dobytek, zřizuje se poradní sbor veterinární. 13, **52.**

— opravuje se úmluva o pádu dobytka ze dne 25. ledna 1905 mezi Rakousko-Uherskem a Německou říší, vyhlášená pod č. 25 v X. částce Zákonníka říšského z roku 1906. 161, **689.**

— předpisy o obchodu s dobytkem v příčině Uherska. 282, **1297.**

Domažlice, zákon o stavbě místní dráhy z Domažlic do Tachova. 67, **367.**

Domobrana, nové vydání „předpisu o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska". 150, **537.**

— mění se některá ustanovení předpisu o ohlašovací povinnosti domobranných povinníků království a zemí na říšské radě zastoupených kromě Tyrolska a Vorarlberska. 151, **655.**

Dráha viz železnice.

Dražba viz exekuce.

Duchovní katoličtí, zákon, kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních podle jejich služebního času. 56, **350;** vykonávací nařízení. 63, **359.**

— řecko-východní, zákon, kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku podle jeho služebního času. 57, **351;** vykonávací nařízení. 92, **405.**

Důstojníci, mění se zákon ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41, ze dne 3. dubna 1891, Z. Ř. č. 48, a ze dne 28. března 1896, Z. Ř. č. 48, o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gážistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zemědělství a domobrany. 86, **389.**

Dvořisko, zřizuje se tam celní expositura. 28, **261.**

Ebenfurth, zapovídá se tam podomní obchod. 60, **357.**

Ebersdorf, rozšiřují se vyclívací próva tamní celnice. 186, **732.**

Eferding, zřizuje se tam okresní hejtmanství. 177, **719.**

— — — nový odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod okresního hejtmanství v Eferdingu. 263, **1088.**

Erár, zákon o zcízení několika erárních nemovitostí. 80, **383.**

— — — — nemovitostí ve státní držbě. 81, **383.**

— — — — erárních věcí. 231, **955.**

Exekuce, mění a doplňují se ustanovení zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150 (o tom, čeho je třeba, aby narovnání před důvěrníky z obce učiněná byla způsobilá k exekuci, a o poplatcích, které se z nich mají zapravovati). 59, **353.**

— prohlášení, vydané vládní radou kantonu Curyšského o exekuci na základě rakouských rozsudků a míra vzájemnosti tím zaručená. 77, **376.**

— provádění soudních nucených prodejů v dražebním úřadu c. k. zastavárního, schovacího a dražebního úřadu ve Vídni. 229, **954.**

— živnostenská výroba umělých sladidel v tuzemsku a jejich odbér z tuzemské výrobny, jakož i jejich nabývání při veřejných dražbách. 235, **961.**

Expositura přístavní a námořsko-zdravotní s celní službou v Prigradici se zřizuje. 98, **415.**

Farmaceuti, zákon, kterým se upravuje lékárnictví. 5, **23.**

— zřízení výborů sloužících farmaceutů. 6, **36.**

— povinnost sloužících farmaceutů hlásiti se za příčinou evidence u výborů. 148, **534.**

Farmaceutické přípravky za léčebná vína prohlášené. 262, **1080.**

Finanční úřady v Horních Rakousích a Solnohradsku, provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na jejích účet. 274, **1159.**

Freiland-Türnice, koncesse pro dráhu ze stanice Freiland-Türnice do Türnice. 251, **1065.**

Friedberg, zákon o stavbě místní dráhy z Friedbergu do Aspangu. 69, **369.**

Friedberk, doplňuje se koncesse pro dráhu z Hartberka do Friedberka, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena. 216, **899.**

Gänserndorf, dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností místní dráhy Gänserndorfsko-gaunersdorfské může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 111, **459.**

Gargella, doba úřadování tamní letní celní expositury byla prodloužena. 172, **709.**

Georgswalde-Ebersbach, tamní celnice byla povýšena na hlavní celnici II. třídy. 125, **479.**

Gmunden, ustanovuje se obnos výdajové položky za vedení dekanátního úřadu pro dekanát v Gmundeně. 37, **279.**

— zařaďuje se do druhé třídy advokátního tarifu. 51, **331.**

Gorice, zemský sněm se svolává. 23, **121.**

Gradišťka, zemský sněm se svolává. 23, **121.**

Grieskirchen, obec Steinerkirchen nad Innbachem přiděluje se k obvodu okresního soudu ve Grieskirchen. 255, **1071.**

Haag, koncesse pro místní dráhu z Lambacha do Haagu mění se, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 142, **521.**

Halič, zemský sněm se svolává. 23, **121.**

— mění a doplňuje se nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886, č. 36, o zakládání a vedení naftových knih v Haliči. 107, **427.**

— sněm zemský se svolává. 215, **897.**

— vykonávací nařízení k zákonu ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině. 243, **988.**

Hallein, zastavuje se odbér limitované soli z tamního skladiště. 283, **1203.**

Hartberk, doplňuje se koncessní listina pro dráhu z Hartberka do Friedberka, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 216, **899.**

Heine, zapovídá se dovážení praeparat „Heinův rychločistič" a všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalicí zinkovou nebo žlutou sůl krevní. 164, **695.**

Hejtmanství okresní zřizuje se v Eferdingu. 177, **719.**

Hilgersdorf, tamní celnice byla přeměněna v celní exposituru. 220, **907.**

Hornictví, zaměstnávání mladistvých dělníků a dětí při hornictví. 146, **531.**

Horšův Týn, obec vřaďuje se do desáté třídy tarifu vojenského nájemného. 85, **389.**

Hypothekární pohledávky ústavův oprávněných vydávati zástavní listy, jejich konverse, a zápis zástavního práva v pořadí již vázncucího zástavního práva do knih pozemkových. 48, **315.**

Chemikálie, opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků,

které jsou podrobeny podle saz. čís. 622 clu dle hodnoty, 10, **50**; 132, **495.**

Chmel, zákon o označování místního původu chmele (platné vyhlášení tohoto zákona viz Z. Ř. č. 102). 93, **408.**

— náležité vyhlášení zákona, daného dne 17. března 1907, o označování místního původu chmele. 101, **417.**

— zákon o označování místního původu chmele, 102, **417**;

vykonávací nařízení. 237, **967.**

Chyby v Zákonníku říšském, jak sluší opravovati tiskové chyby a jinaké nesprávnosti v Zákonníku říšském pro království a země na říšské radě zastoupené a pořizovati dodatečná vydání již vyšlých částek Zákonníka říšského. 225, **951.**

Imst, obec Karres přiděluje se k obvodu okresního soudu Imstského. 78, **379.**

Innichen obec byla vřaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. 238, **973.**

Inspektorát finanční zřizuje se v Celovci a Běláku. 173, **709.**

Inšpruk, celé jeho území v rozsahu zákony ze dne 23. prosince 1903, Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko č. 64 a 65, rozšířeném prohlašuje se za vyňaté místo ve smyslu § 2, odstavce 2 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních. 103, **421.**

— koncesse elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z pravého břehu řeky Innu blíže řetězového mostu v Inšpruce na Hungerburskou vysočinu. 218, **904.**

Instruktoři společenstevní, upravuje se obor jejich působnosti a úřední činnost. 192, **743.**

Ischl, ustanovuje se obnos výdajové položky za vedení dekanátního úřadu pro tamní nově zřízený dekanát. 37, **279.**

Istrie, zemský sněm se svolává. 221, **909.**

Jasło, zákon o zdělání návrhu pro železniční trať z Jasła do Konieczné nákladem státním. 75, **376.**

Jenšovice, koncesse pro dráhu z Libochovic do Jenšovic. 267, **1085.**

Jihlava, zřizuje se samostatná hlavní celnice na tamním nádraží. 136, **511.**

— vykonávání trestů na svobodě samovazbou ve věznici krajského soudu v Jihlavě. 139, **515.**

Jiřetín Český, tamní celnice mění se v celní exposituru. 254, **1071.**

Jubilejní korunky rakouské se vydávají. 273, **1155.**

Kalusz, dobytčí sůl přestane se vydávati u c. k. solného skladu v Kaluszi. 8, **46.**

Kanal obec zařaďuje se do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. 110, **459.**

Kancelářský personál, mění se některá ustanovení v nařízeních ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, a ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, o kancelářském pomocném personálu, pak v nařízení ze dne 15. října 1902, Z. Ř. č. 200, o výpomocných sluzích u státních úřadův a ústavů. 88, **893.**

Kanton curyšský, prohlášení o exekuci na základě rakouských rozsudků a míra vzájemnosti tím zaručená. 77, **376.**

Karlovice Velké, zákon o stavbě místní dráhy ze Vsetína do Velkých Karlovic. 68, **368.**

— — koncesse pro dráhu ze Vsetína do Velkých Karlovic. 189, **733.**

Karlovy Vary, mění se koncessní listina ze dne 21. května 1896, Z. Ř. č. 91, pro železnici z Mariánských Lázní do Karlových Var, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 141, **519.**

Karres obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Imstského. 78, **379.**

Karvín, koncesse pro dráhu z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvína s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava. 174, **709.**

Katastr daně pozemkové, mění se částečně předpis vyhlášený ministerským nařízením ze dne 7. července 1890, Ž. Ř. č. 149, o podmínkách, za kterých měřický úředník nemusí vykonati změření při ohlášeném rozdělení pozemků (§ 23 zákona o evidenci katastru daně pozemkové ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 83). 29, **261.**

Kateřinky, tamní celnice byla přeměněna v celní exposituru. 154, **666.**

Kauce svatební vojenské, vyhláška úpisech obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, které jsou věnovány za vojenské kauce svatební. 276, **1163.**

Klobenstein, koncesse pro dráhu z Oberbozenu do Klobensteinu. 175, **714.**

Knihy naftové, mění a doplňuje se nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886, č. 36, o zakládání a vedení naftových knih v Haliči. 107, **427.**

— pozemkové, konverse hypothekárních pohledávek ústavů oprávněných vydávati zástavní listy a zápis zástavního práva do knih pozemkových. 48, **315.**

— — vykonávací nařízení k zákonu ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině. 243, **983.**

Knin, zákon o zřízení železnice z Knina k zemským hranicím naproti Pribudici. 281, **1296.**

Komise odvolací pro osobní daň z příjmu, mění se počet členů a zástupců vyhláškou ze dne 16. listopadu 1897, Z. Ř. č. 268, ustanovený. 212, **895.**

Koncesse pro místní dráhu z Czudina do Koszczuje 19, **118.**

— pro elektrickou drobnou dráhu z Opatije-Matulje přes Volosku a Opatiji do Lovrana se mění. 66, **365.**

— pro welské dráhy se mění. 82, **385.**

— pro liberecké pouliční dráhy převádějí se na městskou obec Liberecku. 83, **386.**

— pro elektrickou místní dráhu o rozchodu úzkém z Tridentu do Malé se doplňuje a mění. 84, **386.**

— pro místní dráhu z Meranu do Malse se mění, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 119, **470.**

— — — z Terstu do Poreče se mění, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 120, **470.**

— — — — z Bregenze do Bezavy se mění, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 121, **470.**

— pro elektrickou dráhu z Kemmelbach-Ybbsu do Ybbsu. 134, **497.**

— pro železnici z Marianských Lázní do Karlových Var se mění, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 141, **519.**

— pro dráhu z Lambacha do Haagu se mění, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 142, **521.**

— pro místní dráhu ze Svinčí Vsi do Železné Kaple se mění, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 143, **522.**

— — — — z Unterachu na jezeru Atterském do See na jezeru Mondsee. 144, **523.**

— pro dráhu z Willendorfu do Neunkirchen. 158, **683.**

— — — z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvína s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava. 174, **709.**

— — — z Oberbozenu do Klobensteinu. 175, **714.**

— — — ze Vsetína do Velkých Karlovic. 189, **733.**

— — — z Hartberka do Friedberka se doplňuje, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 216, **899.**

— — — ze Skalice-Boskovic do Velkých Opatovic. 217, **899.**

— elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z pravého břehu řeky Innu blíže řetězového mostu v Inšpruce na Hungerburskou vysočinu. 218, **904.**

— pro několik drobných drah ve Vídni a okolí. 234, **958.**

— pro dráhu z Neumarkt-Kallhamu do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Peuerbachu. 241, **975.**

Koncesse pro dráhu z Vítkovic do Marianských Hor. 244, **1051.**

— — — z Freiland-Türnice do Türnice. 251, **1065.**

— — — z Libochovic do Jenšovic. 267, **1085.**

— — — z Opočna do Dobrušky. 270, **1147.**

Koncessované živnosti, průkaz zvláštní způsobilosti k nastoupení koncessovaných živností v § 15, čísle 1, 2, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 20, 21, 22 a 23, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vztažmo zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, uvedených. 196, **749.**

Koně, vydává se nový statut pro ústřední poradní sbor pro chov koní. 247, **1061.**

Konference v Algecirase o Marokku, její hlavní listina. 222, **911.**

— Algeciraská, zákon, aby byla provedena její hlavní listina. 223, **950.**

Kongrua, zákon, kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních podle jejich služebního času, 56, **350**; vykonávací nařízení. 63, **359.**

— — — — — — nejmenšího příjmu a výslužného řeckovýchodního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku podle jeho služebního času, 57, **351**; vykonávací nařízení. 92, **405.**

Konieczná, zákon o zdělání návrhu pro železniční trať z Jasla do Konieczné nákladem státním. 75, **376.**

Konsulární moc soudní, zákon, jímž se prodlužuje působnost zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, o vykonávání pravomocnosti konsulární. 286, **1306.**

— soudnictví obmezuje se částečně v Bulharsku. 117, **467.**

— — zrušuje se vykonávání konsulárního soudnictví v Zanzibaru. 126, **479.**

Konverse hypothekárních pohledávek ústavův oprávněných vydávati zástavní listy a zápis nového zástavního práva v pořadí již vázoucího zástavního práva do knih pozemkových. 48, **315.**

— peněžních dluhův, zákon o poplatkových úlevách při ní, 49, **319**; vykonávací nařízení. 50, **322.**

Kořalka viz líh.

Korneuburk, dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností „místní dráhy Korneubursko-ernstbrunnské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 112, **460.**

Korunky, vydávají se jubilejní korunky rakouského ražení. 273, **1155.**

Koruntansko, sněm zemský se svolává. 215, **897.**

Kosov, dobytčí sůl bude vydávána u c. k. solného skladu v Kosově. 8, **46.**

Koszuj, koncesse pro místní dráhu z Czudina do Koszczuje. 19, **118.**

Kotly, vyclívání válců, kotlů a sudů a podobných v obchodu obvyklých obalů ze železa a kovu, které se dovážejí naplněné zbožím dle hrubé váhy vyclívaným. 31, **269.**

Kotor, zákon, kterým se povoluje dodatečný úvěr ke stavbě na dalmatské území připadajících dílů železnice do Boky Kotorské, která se odbočuje od trati Mostarsko-metkovičské, i odbočky do Gruže (Dubrovníka). 72, **373.**

Kraslice, tamní celnice zmocňuje se odbavovati zásilky rostlin z cizozemska dovezené. 159, **688.**

— — — byla zmocněna vyřizovati hladké hedvábné tkaniny. 224, **951.**

Krásná, zřizuje se tam okresní soud. 228, **953.**

Krilo, zřizuje se tam celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou. 97, **415.**

Kroupy, nařízení o obchodu s nimi. 230, **954.**

Kvota k nákladům na společné záležitosti. 280, **1295.**

Lakýrníci, průkaz způsobilosti v jednotlivých obvodech místních. 181, **728.**

Lambach, koncesse pro místní dráhu z Lambacha do Haagu se mění, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 142, **521.**

Legitimace poštovské, mění se ustanovení, kterými byly zavedeny poštovské legitimace ve vnitřní službě poštovské. 149, **536.**

Lékárnictví, zákon, kterým se upravuje. 5, **23.**

— zřízení výborů sloužících farmaceutů. 6, **36.**

— povinnost sloužících farmaceutů hlásiti se za příčinou evidence u výborů. 148, **534.**

— seznam farmaceutických přípravků za léčebná vína prohlášených. 262, **1080.**

Lékárny, slevy, které jest poskytovati s cen sazby lékárnické. 167, **698.**

— obce Veprinac a Voloska zařadují se do IV. třídy taxy za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny. 204, **825.**

Lesnická technická služba státní, zkouška pro ni. 116, **461.**

Liberec, koncesse pro liberecké pouliční dráhy byly převedeny na městskou obec Libereckou. 83, **386.**

Libochovice, koncesse pro dráhu z Libochovic do Jenšovic. 267, **1085.**

Líh, mění se některá ustanovení o uvěřování konsumní daně z lihu, spotřební daně z minerálných olejů a spotřební daně z cukru. 163, **693.**

— zavádí se nový všeobecný prostředek denaturační. 245, **1053.**

List Nejvyšší vlastnoruční o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1907 až do 31. prosince 1907 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 178, **721.**

Lloyd, zákon o uzavření nové plavební a poštovní smlouvy s paroplavební společností rakouského Lloydu, 42, **283**; její uzavření. 95, **411.**

— rakouský, mění se jednoduchá závěrka jeho akcií. 96, **413.**

Loďstvo námořské, zákon o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí, 44, **297**; vykonávací nařízení. 157, **669.**

Lublaň, zřizuje se tam expositura c. k. hlavní celnice pro poštovní věci. 20, **117.**

Lubno, mění se některá ustanovení stanov montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami. 240, **973.**

Lvov, zřizuje se berní úřad pro město Lvov. 258, **1075.**

Malé, zvyšuje se znova státní záruka pro místní dráhu z Tridenta do Malé. 4, **21.**

— koncesse pro elektrickou místní dráhu o rozchodu úzkém z Tridentu do Malé a pro spojovací trať o rozchodu obyčejném z Mezolombarda do S. Michele. 84, **386.**

Malíři písma, pokojů atd., průkaz způsobilosti v jednotlivých obvodech místních. 181, **728.**

Mals, mění se koncessní listina ze dne 7. července 1903, Z. Ř. č. 142, pro místní dráhu z Meranu do Malse, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 119, **470.**

Marianské Hory, koncesse pro místní dráhu z Vítkovic do Marianských Hor. 244, **1051.**

— Lázně, mění se koncessní listina ze dne 21. května 1896, Z. Ř. č. 91, pro železnici z Marianských Lázní do Karlových Var, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 141, **519.**

Marokko, hlavní listina mezinárodní konference v Algecirase. 222, **911.**

— zákon, aby byla provedena hlavní listina mezinárodní konference Algeciraské. 223, **950.**

Mechanikové, mění se některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 14. března 1906, Z. Ř. č. 64, kterým byly upraveny služební a platové poměry mechanických pomocníků poštovských a telegrafních. 91, **402.**

Meran, mění se koncessní listina ze dne 7. července 1903, Z. Ř. č. 142, pro místní dráhu z Meranu do Malse, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 119, **470.**

Měřidla, jejich úřední zkoušení. 171, **708.**

Město Nové, zákon o zřízení železnice z Nového Města přes Metliku k zemským hranicím ve směru naproti Karlovci s odbočkou do Černomelje. 281, **1296.**

Mince niklové, zákon, jímž se ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje, učiniti s ministerstvem zemí koruny Uherské dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině dalšího ražení niklových mincí, 38, **279;** viz také 127, **480.**

— — — o jich dalším ražení. 39, **280.**

— vydávají se jubilejní korunky rakouského ražení. 273, **1155.**

Mladá Boleslav, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Mladoboleslavském. 252, **1070.**

Moc soudní, zákon o jejím vykonávání u vrchních zemských soudů a nejvyššího soudu. 41, **280.**

Morava, zemský sněm se svolává. 33, **273;** 215, **897.**

Moravská Ostrava, stanoví se obnos, jenž ve přiznání bude uznáván jakožto výdaj za vedení tamního dekanátního úřadu. 100, **416.**

— — koncesse pro dráhu z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvína s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava. 174, **709.**

Most obec zařaďuje se do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného. 138, **515.**

Mošt vinný, zákon o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem, 210, **843;** vykonávací nařízení. 256, **1072.**

Mrtvoly, nařízení o podnicích pro pohřbívání mrtvol. 183, **729.**

Nafta, zákon, kterým se o živičných nerostech vydávají ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje, 7, **41;** vykonávací nařízení. 109, **439.**

— mění a doplňuje se nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886, č. 36, o zakládání a vedení naftových knih v Haliči. 107, **427.**

Narovnání, mění a doplňují se ustanovení zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150 (o tom, čeho je třeba, aby narovnání před důvěrníky z obce učiněná byla způsobilá k exekuci, a o poplatcích, které se z nich mají zapravovati). 59, **353.**

Natěrači, průkaz způsobilosti v jednotlivých obvodech místních. 181, **728.**

Neděle, vyplácení měsíčně napřed splatných služebních platů civilních státních zřízenců, když den splatnosti připadne na neděli. 203, **825.**

Německo, opravuje se úmluva o pádu dobytka ze dne 25. ledna 1905 mezi Rakousko-Uherskem a Německou říší, vyhlášená pod č. 25 v X. částce Zákonníka říšského z roku 1906. 161, **689.**

Neumarkt-Kallham, koncesse pro dráhu z Neumarkt-Kallhamu do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Peuerbachu. 241, **975.**

Neunkirchen, koncesse pro dráhu z Willendorfu do Neunkirchen. 158, **683.**

Obchod podomní v Aspangu se zapovídá. 114, **460.**

— — v Ebenfurthu se zapovídá. 60, **357.**

— — v Sollenavě se zapovídá. 113, **460.**

— s Uherskem, mění se částečně provádějící ustanovení nařízením ze dne 20. prosince 1899, Z. Ř. č. 247, vydaná k císařskému nařízení ze dne 21. září 1899, Z. Ř. č. 176, I. dílu, 2. hlavě, o statistice obchodu se zbožím mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a ostatními částmi rakousko-uherského celního území. 61, **357.**

— vyšívací, celní vyřizování upravovacího obchodu vyšívacího. 269, **1091.**

— zahraniční, vydávají se změněná ustanovení k vykonání zákona ze dne 26. června 1890, Z. Ř. č. 132, o statistice obchodu zahraničního. 25, **131.**

Obchodní školy, předpis o zkoušce kandidátů učitelského úřadu na vyšších školách obchodních. 135, **501.**

— živnost, průkaz způsobilosti v obchodních živnostech v Černovicích. 182, **729.**

— živnosti, učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s prospěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo z části nahrazují průkaz o učební době v obchodní živnosti, vztažmo částečně nahrazují průkaz o předepsané službě v obchodní živnosti. 198, **755.**

Oberbozen, koncesse pro dráhu z Oberbozenu do Klobensteinu. 175, **714.**

Oděvnická živnost, učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty. 180, **727.**

Officianti poštovští, mění se některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 3. dubna 1906, Z. Ř. č. 77, kterým byly upraveny služební poměry poštovských officiantů, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků. 89, **399.**

Officiantky poštovské, stanoví se základ výsluhného pro služební třídu starobní I *a* poštovských officiantek. 90, **402.**

Ohlašování domobranných povinníků království a zemí na říšské radě zastoupených kromě Tyrolska a Vorarlberska, mění se příslušný předpis. 151, **655.**

Okna, zákon o stavbě místní dráhy z Werenczanky do Okny. 71, **372.**

Okresní soudy ve Vídni, změny v místní příslušnosti některých okresních soudů ve Vídni. 105, **422.**

Olej minerální, mění se některá ustanovení o uvěřování konsumní daně z lihu, spotřební daně z minerálných olejů a spotřební daně z cukru. 163, **693.**

Opatije, mění se koncesse pro elektrickou drobnou dráhu z Opatije-Matulje přes Volosku a Opatiji do Lovrana. 66, **365.**

Opatovice Velké, koncesse pro dráhu ze Skalice-Boskovic do Velkých Opatovic. 217, **899.**

Opočno, koncesse pro dráhu z Opočna do Dobrušky. 270, **1147.**

Oprava: k čís. 25 z r. 1906, str. **381;**
„ „ 197 „ „ 1906, „ **22;**
„ „ 17 „ „ 1907, „ **117;**
„ „ 177 „ „ 1907, „ **831.**

— pozemkových knih v Haliči a Bukovině, vykonávací nařízení k zákonu ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246. 243, **983.**

Opravy, jak sluší opravovati tiskové chyby a jinaké nesprávnosti v Zákonníku říšském pro království a země na říšské radě zastoupené a pořizovati dodatečná vydání již vyšlých částek Zákonníka říšského. 225, **951.**

Organisace domobrany, nové vydání „předpisu o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska". 150, **537.**

— služby pro postátněné trati severní dráhy císaře Ferdinanda. 2; **17.**

Osmanská říše, zákon o změně platného *modus vivendi* pro obchodní a tržební styky s Osmanskou říší. 236, **965.**

Papír barevný, zápověď dovozu poživatin atd., které jsou zabaleny do barevného papíru. 131, **495.**

Papíry cenné, stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z tržby cenných papírů. 47, **305.**

Pardubice, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Pardubickém. 284, **1303.**

Penize sirotčí, zákon, že „základních dlužních úpisů Zemské banky bukovinské" může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 62, **359.**

— — dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností místní dráhy Gänserndorfsko-gaunersdorfské může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 111, **459.**

— — — — — vydaných akciovou společností „místní dráhy Korneuburgsko-ernstbrunnské" může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 112, **460.**

Pensijní pojišťování zřízenců ve službách soukromých a některých zřízenců ve službách veřejných. 1, **1.**

Perast obec byla vřaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. 253, **1071.**

Pergine obec byla vřaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. 257, **1075.**

Pernštýn obec přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. 207, **831.**

Personál kancelářský, mění se některá ustanovení v nařízeních ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, a ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, o kancelářském pomocném personálu, pak v nařízení ze dne 15. října 1902, Z. Ř. č. 200, o výpomocných služích u státních úřadů a ústavů. 88, **393.**

Pětikorunky, zákon o dalším ražení pětikorunek. 201, **823.**

— — kterým ministerstvo království a zemí v říšské radě zastoupených se zmocňuje, s ministerstvem zemí koruny Uherské učiniti přídavkovou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině ražení stokorunek a dalšího ražení pětikorunek, 202, **824;** vyhlašuje se, že byla uzavřena. 219, **907.**

Petrolej, zákon, kterým se o živičných nerostech vydávají ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje. 7, **41.**

— mění a doplňuje se nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886, č. 36, o zakládání a vedení naftových knih v Haliči. 107, **427.**

Piano della Fugazza, zřizuje se tam celní expositura na dobu letních měsíců roku 1907. 99, **416.**

Pivo, mění se částečně prováděcí předpisy o přestupném vyřizování piva. 104, **421.**

Platy státních úředníků, zákon, jímž se mění některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců. 34, **275.**

— — — — o zapravení nákladu, který vznikne roku 1907 provedením zákonů, jimiž se mění ustanovení o úpravě platů a služebních poměrů státních zřízenců a státních učitelů, jakož i opatřeními, která budou učiněna nařízením, aby byly zlepšeny platy jinakých státních zřízenců, a mimořádnými věnováními, která budou učiněna. 35, **278.**

— professorů a učitelů státních, zákon, jímž se mění, vztažmo doplňují ustanovení zákonů ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 167, 173, 174 a 175, kterými byly upraveny platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných, pak učitelstva při státních středních školách, při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s nimi spojených, jakož i učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích, pak zákon ze dne 15. dubna 1896, Z. Ř. č. 63, o platech professorů při státních školách babických, konečně zákony ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, a ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24 a 25, o platech a výslužném učitelů při katolických diecesních, vztažmo řecko-východních theologických učilištích. 55, **347.**

— a výslužné systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru, vydávají se nová ustanovení, aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24. 145, **528.**

Platy odpočinkové a zaopatřovací, jejich vyplácení připsáním k dobrému na šekový účet oprávněnců u c. k. poštovské spořitelny. 185, **731.**

Plavby brasilské, zákon, kterým se prozatímně upravuje lodní doprava brasilská, 46, **303**; viz také 94, **411.**

— dalmatské, zákon o jich novém upravení. 43, **297.**

Podomní obchod zapovídá se v obecním obvodu městyse Aspangu. 114, **460.**

— — — — v Ebenfurthu. 60, **357.**

— — — — v obvodu městyse Sollenavy. 113, **460.**

Podpora námořského loďstva, zákon o ní. 44, **297.**

Pohřební podniky, nařízení o nich. 183. **729.**

Pojišťovací společnosti, zákon, jímž se ministerstvo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených zmocňuje učiniti smlouvu s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské v příčině změny § 8 zákona ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 63. 279, **1295.**

Pojišťování pensijní zřízenců ve službách soukromých a některých zřízenců ve službách veřejných. 1, **1.**

— úrazové, mění se ministerské nařízení ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 34, o poradním sboru pojišťovacím, sestaveném podle § 49 zákona ze dne 28. prosince 1887, Z. Ř. č. 1 z roku 1888, o úrazovém pojišťování dělníků. 160, **688.**

Pokladny nemocenské učednické, zřízené při živnostenských společenstvech, kdy mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. 195, **747.**

Poplatky, zákon o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhů, 49, **319**; vykonávací nařízení. 50 **322.**

— — o administrativním pořadu opravných prostředků při kolkových a bezprostředních poplatcích a některých příbuzných důchodkových odvětvích. 52, **331.**

— za chemicko-analytické prozkumy c. k. generálním zkušebním úřadem ve Vídni konané. 87, **398.**

— (předplatné) pro telefony se snižují. 259, **1075.**

Poptavárny pro služby, předpisy o jich vedení. 197, **753.**

Poreč, mění se koncessní listina ze dne 15. dubna 1899, Z. Ř. č. 77, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Terstu do Poreče po případě do Kanfanara, ponévadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 120, **470.**

Poštovní legitimace, mění se ustanovení, kterými byly zavedeny poštovské legitimace ve vnitřní službě poštovské. 149, **536.**

— mechanikové, mění se některá ustanovení v nařízení obchodního ministerstva ze dne 14. března 1906, Z. Ř. č. 64, kterým byly upraveny služební a platové poměry mechanických pomocníků poštovských a telegrafních. 91, **402.**

Poštovní officiantky, stanoví se základ výsluhného pro služební třídu starobní I *a* poštovských officiantek. 90, **402.**

— zásilky cenné pro soudy poštou došlé, jak se odevzdávají. 271, **1153.**

— známky po 12 haléřích se vydávají. 108, **439.**

— — nové se vydávají. 275, **1160.**

— zřízenci, mění se některá ustanovení v nařízení obchodního ministerstva ze dne 3. dubna 1906, Z. Ř. č. 77, kterým byly upraveny služební poměry poštovských officiantů, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků. 89, **399.**

Potraviny, c. k. hospodářský učebný a pokusný ústav ve Splétě byl ustanoven za zvláštní státní místo pro prozkum potravin a některých užitných předmětů. 3, **21.**

— nařízení o obchodu s kroupami. 230, **954.**

Poukázky hypothekární, vyhláška, že byly zaplaceny dílčí hypothekární poukázky a že tento dluh byl snížen na 57,324.905 K. 277, **1175.**

Pozemkové knihy, vykonávací nařízení k zákonu ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině. 243, **983.**

Pozemky, mění se částečně předpis vyhlášený ministerským nařízením ze dne 7. července 1890, Z. Ř. č. 149, o podmínkách, za kterých měřický úředník nemusí vykonati změření při ohlášeném rozdělení pozemků (§ 23 zákona o evidenci katastru daně pozemkové ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 83). 29, **261.**

Požívatiny, zápověď dovozu požívatin atd., které jsou zabaleny do barveného papíru. 131, **495.**

Praha, zřizuje se třetí berní správa pro Prahu. 122, **473.**

Právo autorské, mění se zákon ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197. 58, **352.**

— — jeho ochrana v poměru k Dánsku. 168, **699.**

— — — — naproti Spojeným státům Americkým. 265, **1084.**

— zástavní, konverse hypothekárních pohledávek ústavův oprávněných vydávati zástavní listy a zápis nového zástavního práva v pořadí již vážnoucího zástavního práva do knih pozemkových. 48, **315.**

Předpis o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska, nově vydání. 150. **537.**

— o ohlašovací povinnosti domobranných povinníků království a zemí na říšské radě zastoupených kromě Tyrolska a Vorarlberska se mění. 151, **655.**

Předplatné pro telefony se snižuje. 259, **1075.**

Příbram, mění se některá ustanovení stanov montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami. 240, **973.**

Přídavky aktivitní, zařadění úředních míst do I. až III. třídy aktivitních přídavků státních úředníků. 79, **379.**

— — systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a Zadru se znova ustanovují. 118, **469.**

Prigradica, zřizuje se tam přístavní a námořsko-zdravotní expositura s celní službou. 98, **415.**

Přístavní řád pro Bregenecký přístav na Bodamském jezeru se doplňuje. 128, **480.**

Prostějov, zřizuje se tam živnostenský soud. 242, **980.**

Prostředky opravné při kolkových a bezprostředních poplatcích a některých příbuzných důchodkových odvětvích, zákon o jejich administrativním pořadu. 52, **331.**

Průkaz způsobilosti při živnostech, učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s úspěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo částečně nahrazují průkaz o řádném ukončení učebního poměru, vztažmo průkaz o předepsané době zaměstnání pomocnického v řemeslné živnosti. 193, **744.**

Původ chmele, zákon o označování místního původu chmele (platné vyhlášení tohoto zákona viz Z. Ř. č. 102). 93, **408.**

— — náležité vyhlášení zákona, daného dne 17. března 1907, o označování místního původu chmele. 101, **417.**

— — zákon o označování místního původu chmele, 102, **417;** vykonávací nařízení. 237, **967.**

Pytle pro tabulovou sůl, jejich náklady. 264, **1084.**

Rada říšská, císařský patent, jímž se poslanecká sněmovna říšské rady rozpouští a nové volby nařizují. 14, **55.**

— — zákon, jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168 (volební reforma). 15, **57.**

— — — — — — § 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141 (reforma panské sněmovny). 16, **59.**

— — nový volební řád. 17, 59.

— — provedení všeobecných voleb do poslanecké sněmovny říšské rady. 32, **271.**

— — se svolává. 137, **513.**

Rakousy Dolní, zemský sněm se svolává. 124, **477.**

— — — — — — 208, **833.**

— Horní, zemský sněm se svolává. 33, **273.**

— — — — — — 215, **897.**

Rakousy Dolní, provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na účet finančních úřadů v Horních Rakousích. 274, **1159.**

Reforma volební rady říšské, zákon, jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona v zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168. 15, **57.**

— — nový volební řád do říšské rady. 17, **59.**

Remunerace assistentů při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách. 188, **732.**

Riva, tamní celnice smí užívati opovídacího řízení v železniční dopravě při poukazování zboží pod závěrou nákladních kusů. 152, **665.**

Rmut vinný, zákon o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem, 210, **843;** vykonávací nařízení. 256, **1072.**

Rostliny, celnice v Kraslicích zmocňuje se odbavovati zásilky rostlin z cizozemska dovezené. 159, **688.**

Rozdělení pozemků, mění se částečně předpis vyhlášený ministerským nařízením ze dne 7. července 1890, Z. Ř. č. 149, o podmínkách, za kterých měřický úředník nemusí vykonati změření při ohlášeném rozdělení pozemků (§ 23 zákona o evidenci katastru daně pozemkové ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 83). 29, **261.**

Rozpočet státní, zákon o dalším vybírání daní a dávek jakož i zapravování státního nákladu v době od 1. srpna až do 31. prosince 1907. 176, **717.**

— — — — — — daní a dávek, jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do 30. června 1908, pak o zdělání ústřední účetní závěrky o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1907. 285, **1304.**

Rudník, zřizuje se tam okresní soud. 227, **953.**

Řád jednací pro c. k. správní soud. 209, **835.**

— volební do poslanecké sněmovny říšské rady. 17, **59.**

— živnostenský, zákon, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský. 26, **219.**

— — ustanovuje se působnost poradních sborů živnostenských úřadů, tvořených výbory společenstevních okresních jednot. 179, **723.**

— — učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty. 180, **727.**

— — lhůta, v níž učednické nemocenské pokladny zřízené při živnostenských společenstvech mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. 195, **747.**

Řád živnostenský, o průkazu zvláštní způsobilosti k na stoupení koncessovaných živností v § 15, čísla 1, 2, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 20, 21, 22 a 23, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vztažmo zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, uvedených. 196, **749.**

— — text živnostenského řádu. 199, **757.**

Řemeslné živnosti, doplňuje se ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 197, jímž byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných. 123, **474.**

— — obecně ženami provozované. 194, **746.**

— — jak se vydávají certifikáty pracovním vysvědčením na roveň kladené, že osob k vojsku, válečnému loďstvu, zeměbraně nebo domobraně náležejících bylo užíváno k úkonům, které jsou předmětem řemeslných živností. 261, **1080.**

Říšská rada, císařský patent, jímž se poslanecká sněmovna říšské rady rozpouští a nové volby nařizují. 14, **55.**

— — zákon, jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168 (volební reforma). 15, **57.**

— — zákon, jímž se mění § 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141 (reforma panské sněmovny). 16, **59.**

— — nový volební řád. 17, **59.**

— — provedení všeobecných voleb do poslanecké sněmovny říšské rady. 32, **271.**

— — se svolává. 137, **518.**

Saccharin, živnostenská výroba umělých sladidel v tuzemsku a o jejich odběru z tuzemské výrobny, jako i o jejich nabývání při veřejných dražbách. 235, **961.**

Sazba celní, změny některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě. 106, **423.**

— — mění se vysvětlivky k celní sazbě. 140, **515.**

— — — — — k celní sazbě. 156, **667.**

— — — — některá ustanovení vysvětlivek k celní sazbě. 260, **1077.**

— lékárnická, slevy, které jest poskytovati s cen sazby lékárnické. 167, **698.**

Sbor poradní pojišťovací, mění se ministerské nařízení ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 34, o poradním sboru pojišťovacím, sestaveném podle § 49 zákona ze dne 28. prosince 1887, Z. Ř. č. 1 z roku 1888, o úrazovém pojišťování dělníků. 160, **688.**

— — pro chov koní, vydává se nový statut. 247, **1061.**

Sbor poradní veterinární se zřizuje. 13, **52.**

Sbory poradní živnostenské, úřadů živnostenských, tvořené výbory společenstevních okresních jednot, ustanovuje se jejich působnost. 179, **723.**

See, koncesse pro dráhu z Unterachu na jezeru Attersém do See na jezeru Mondsee. 144, **528.**

Severní dráha císaře Ferdinanda, organisace služby. 2, **17.**

Shromažďovací právo, zákon o trestních ustanoveních na ochranu volební a shromažďovací svobody. 18, **109.**

Schönbichl, zřizuje se tam celní expositura. 250, **1063.**

Sirotci po důstojnících atd., mění se zákony ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41, ze dne 3. dubna 1891, Z. Ř. č. 48, a ze dne 28. března 1896, Z. Ř. č. 48, o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gážistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zeměbrany a domobrany. 86, **389.**

Skalice-Boskovice, koncesse pro dráhu ze Skalice-Boskovic do Velkých Opatovic. 217, **899.**

Skalice zinková, zapovídá se dovážeti praeparát „Heinův rychločistič" a všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalici zinkovou nebo žlutou sůl krevní. 164. **695.**

Sladidla, živnostenská výroba umělých sladidel v tuzemsku a o jejich odběru z tuzemské výrobny, jakož i o jejich nabývání při veřejných dražbách. 235, **961.**

Slaný, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Slanském. 268, **1090.**

Sleva berní, stanoví se na rok 1907 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené. 155, **666.**

Slevy, které jest poskytovati s cen sazby lékárnické 167, **698.**

Slezsko, zemský sněm se svolává. 23, **121.**

— — — — — 215, **897.**

Složní listy poštovské spořitelny, může býti jich upotřebeno ku placení městským oddílům berním ve Vídni. 266, **1085.**

Sluhové výpomocní, mění se některá ustovení v nařízeních ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, a ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, o kancelářském pomocném personálu, pak nařízení ze dne 15. října 1902, Z. Ř. č. 200, o výpomocných sluzích u státních úřadův a ústavů. 88, **893.**

Služba lesnická technická státní, zkouška pro ni. 116, **461.**

Služby, živnosti pro jich zprostředkování, předpisy o nich. 197, **753.**

Služné, vyplácení měsíčně napřed splatných služebních platů civilních státních zřízenců, když den splatnosti připadne na neděli. 203, **825.**

Smlouva Algecirasské konference v příčině Marokka. **222, 911.**

— bernská, železnice, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. 54, **337.**

— brusselská, zákon, kterým se vláda zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní styky s cizozemskem na dobu od 1. ledna až do 31. prosince 1908 a k ratifikaci přivedla brusselskou úmluvu cukerní ze dne 28. srpna a 19. prosince 1907. 288, **1309.**

— s Lloydem, zákon o uzavření nové plavební a poštovní smlouvy s paroplavební společností rakouského Lloydu, 42, **283;** její uzavření. 95, **411.**

— s Německem o pádu dobytka ze dne 25. ledna 1905 mezi Rakousko-Uherskem a Německou říší, vyhlášená pod č. 25 v X. částce Zákonníka říšského z roku 1906 se opravuje. 161, **689.**

— s Řeckem o vešpolném vydávání zločinců. 129, **481.**

Sněm zemský, Český, Haličský, Solnohradský, Slezský, Vorarlberský a Gorický a Gradišťský se svolává. 23, **121.**

— — Rakouský nad Enží, Štýrský, Moravský a Terstský se svolává. 33, **278.**

— — Dolnorakouský se svolává. 124, **477.**

— — Dalmatský a Dolnorakouský se svolává. 208, **833.**

— — Český, Haličský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Bukovinský, Moravský a Slezský se svolává. 215, **897.**

— — Isterský se svolává. 221, **909.**

— — Tyrolský se rozpouští. 287, **1307.**

Sněmovna panská, zákon, jímž se mění § 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141. 16, **59.**

Sollenava, zapovídá se tam podomní obchod. 113, **460.**

Solnohradsko, zemský sněm se svolává. 23, **121.**

— — — — — 215, **897.**

— provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na účet finančních úřadů v Solnohradsku. 274, **1159.**

Soud krajský v Jihlavě, vykonávání trestů na svobodě samovazbou ve věznici krajského soudu v Jihlavě. 139, **515.**

— nejvyšší, zákon o vykonávání soudní moci u vrchních zemských soudů a nejvyššího soudního a kassačního dvoru. 41, **280.**

— okresní ve Cmuntě se zřizuje. 40, **280.**

— — v Czudině se zřizuje. 226, **953.**

Soud okresní ve Grieskirchen, obec Steinerkirchen nad Innbachem přiděluje se k obvodu jeho. 255, **1071.**

— — v Imstu, obec Karres přiděluje se k jeho obvodu. 78, **379.**

— — v Krásné se zřizuje. 228, **953.**

— — v Rudnice se zřizuje. 227, **953.**

— — v Tišnově, obec Pernštýn přiděluje se k jeho obvodu. 207, **831.**

— správní, vyhlašuje se jednací řád pro c. k. správní soud. 209, **835.**

— živnostenský zřizuje se v Prostějově. 242, **980.**

Soudní moc, zákon o jejím vykonávání u vrchních zemských soudů a u nejvyššího soudu. 41, **280.**

— — konsulární, zákon, jímž se prodlužuje působnost zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, o vykonávání pravomocnosti konsulární. 286, **1306.**

Soudnictví konsulární, obmezuje se částečně v Bulharsku. 117, **467.**

— — zrušuje se vykonávání konsulárního soudnictví v Zanzibaru. 126, **479.**

Soudy vrchní zemské, zákon o vykonávání soudní moci u vrchních zemských soudů a nejvyššího soudního a kassačního dvoru. 41, **280.**

— jak se odevzdávají cenné zásilky pro soudy poštou došlé. 271, **1153.**

Splét, tamní c. k. hospodářský učebný a pokusný ústav byl ustanoven za zvláštní státní místo pro prozkum potravin a některých užitných předmětů. 3, **21.**

— politické okresy Splétský a Svatopetrský slučují se v jeden okres pro ukládání výdělkové daně III. třídy, 147, **583;** opět se rozdělují. 166, **697.**

Spojené státy Americké, ochrana práva autorského naproti nim. 265, **1084.**

Společenstva živnostenská, ustanovuje se působnost poradních sborů živnostenských úřadů, tvořených sbory společenstevních okresních jednot. 179, **723.**

— — upravuje se obor působnosti a úřední činnost společenstevních instruktorů. 192, **743.**

— — lhůta, v níž učednické nemocenské pokladny zřízené při živnostenských společenstvech mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. 195, **747.**

Společné záležitosti, zákon o uhrazení podílu na království a země v říšské radě zastoupené připadajícího v mimořádných úvěrech 216,176.000 K, které byly povoleny na mimořádné potřeby vojska a námořnictva Nejvýše schválenými delegačními usneseními, a to VI ze dne 19. června 1902, III ze dne 28. února 1904 a III a IV ze dne 10. června 1904. 36, **278.**

— — Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají

v čase od 1. července 1907 až do 31. prosince 1907 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 178, **721.**

Spořitelna poštovská, vyplácení odpočinkových a zaopatřovacích platů připsáním k dobrému na šekový účet oprávněnců u c. k. poštovské spořitelny. 185, **731.**

— — složních listů poštovské spořitelny může býti upotřebeno ku placení městským oddílům berním ve Vídni. 266, **1085.**

— — provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na účet finančních úřadů v Horních Rakousích a Solnohradsku, 274, **1159.**

Správní soud, vyhlašuje se jednací řád pro c. k. správní soud. 209, **835.**

Statistika obchodu zahraničního, vydávají se změněná ustanovení k vykonání zákona ze dne 26. června 1890, Z. Ř. č. 132, o statistice obchodu zahraničního. 25, **131.**

— mění se částečně prováděcí ustanovení nařízením ze dne 20. prosince 1899, Z. Ř. č. 247, vydaná k císařskému nařízení ze dne 21. září 1899, Z. Ř. č. 176, I. dílu, 2. hlavě, o statistice obchodu se zbožím mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a ostatními částmi rakousko-uherského celního území. 61, **357.**

— odborná zkouška pro statistickou službu v obchodním ministerstvu. 190, **739.**

Statut pro ústřední poradní sbor pro chov koní (nový). 247, **1061.**

Stavba lodí, zákon o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí. 44, **297;** vykonávací nařízení. 157, **669.**

Stavby pozemní, vydávají se předpisy pro uvarování úrazů a na ochranu zdraví dělníků při živnostenském provádění pozemních staveb. 24, **123.**

Stavební živnosti, veškeré území Inšpruku v rozsahu zákony ze dne 23. prosince 1903, Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko č. 64 a 65, rozšířeném prohlašuje se za vyňaté místo ve smyslu § 2. odstavce 2 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních. 103, **421.**

— — nařízení, jímž se ve skutek uvádí § 13, odstavec 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních. 246, **1059.**

Steinerkirchen nad Innbachem, obec přiděluje se k obvodu okresního soudu v Grieskirchen. 255, **1071.**

Stokorunky, zákon o ražení stokorunek. 201, **823.**

— — kterým ministerstvo království a zemí v říšské radě zastoupených se zmocňuje, s ministerstvem zemí koruny Uherské učiniti přídavkovou smlouvu ke smlouvě o minci a méně v příčině ražení stokorunek a dalšího ražení pětikorunek. 202, **824;** vyhlašuje se, že byla uzavřena. 219, **907.**

Stoliv, obec byla vřaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. 253, **1071.**

Stříbro obec zařaďuje se do deváté třídy sazby vojenského nájemného. 184, **731.**

Sudy, vyelívání válců, kotlů a sudů a podobných v obchodu obvyklých obalů ze železa a kovu, které se dovážejí naplněné zbožím dle hrubé váhy vyeliváním. 31, **269.**

Sůl dobytčí bude vydávána u c. k. solného skladu v Kosově a přestane se vydávati u c. k. solného skladu v Kaluszi. 8. **46.**

— vydávání tovární soli u c. k. úřadu pro prodej soli v Šibenice. 213, **895.**

— náklady na pytle pro tabulovou sůl. 264, **1084.**

— zastavuje se odběr limitované soli z c. k. solního skladiště v Halleině. 283, **1303.**

Svatební kauce vojenské, vyhláška o úpisech obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, které jsou věnovány za vojenské kauce svatební. 276, **1163.**

Sv. Peter, politické okresy Splétský a Svatopetrský slučují se v jeden okres pro ukládání výdělkové daně III. třídy. 147, **533;** opět se rozdělují. 166, **697.**

Svinčí Ves, mění se koncesse pro dráhu ze Svinčí Vsi do Železné Kaple, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 143, **522.**

Szczucin, zřizuje se celní expositura na tamním nádraží. 115, **461.**

Szurduk, tamní celní expositufe propůjčují se práva vedlejší celnice I. třídy. 165, **697.**

Šaty ženské a dětské, učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty. 180, **727.**

Šibeník, vydávání tovární soli u tamního úřadu pro prodej soli. 213, **895.**

Školy montanistické, mění se některá ustanovení stanov montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami. 240, **973.**

— obchodní, předpis o zkoušce kandidátů učitelského úřadu na vyšších školách obchodních. 135, **501.**

— technické, technická vysoká škola v Darmstadtě zařaďuje se mezi ta vyšší technická učiliště cizozemská, která jsou na roveň postavena tuzemským technickým vysokým školám vzhledem k obsahu §§ 10 až včetně 13 zákona o upravení koncessovaných stavebních živností. 12, **51.**

— živnostenské, doplňuje se ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 197, jímž byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných. 123, **474.**

Šmohor obec zařaďuje se do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. 27, **261.**

Štýrsko, zemský sněm se svolává, 33, **273;** 215, **897.**

Tábor, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Táborském. 268, **1090.**

Tachov, zákon o stavbě místní dráhy z Domažlic do Tachova. 67, **367.**

Tarif advokátní, město Gmunden zařaďuje se do druhé třídy advokátního tarifu. 51, **331.**

— poplatkový za chemicko-analytické prozkumy c. k. generálním zkušebním úřadem ve Vídni konané. 87, **393.**

Taxa vojenská, zákon, jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70, o vojenské taxe, fondu vojenské taxy a o podporování nuzných rodin osob mobilisovaných, 30, **265;** vykonávací nařízení. 211, **847.**

Techniky, platy adjunktů ustanovených při jednotlivých vědeckých ústavech universit a jiných vysokých škol. 187, **732.**

— remunerace assistentů při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách. 188, **732.**

Telefony, snižuje se předplatné pro telefony. 259, **1075.**

Telegrafní mechanikové, mění se některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 14. března 1906, Z. Ř. č. 64, kterým byly upraveny služební a platové poměry mechanických pomocníků poštovských a telegrafních. 91, **402.**

Terragnolo, tamní celnice byla změněna v celní exposituru. 214, **895.**

Terst, zemský sněm se svolává. 33, **273.**

— zákon o rozšíření přístavních staveb v Terstu. 45, **302.**

— mění se koncessní listina ze dne 15. dubna 1899, Z. Ř. č. 77, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Terstu do Poreče po případě do Kanfanara, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 120, **470.**

— zvyšuje se počet členů odhadní komise pro osobní daň z příjmu. 232, **957.**

Text živnostenského řádu se vyhlašuje. 199, **757.**

Theologické ústavy diecesní, ustanovují se znova aktivitní přídavky systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a Zadru. 118, **469.**

Tišnov, obec Pernštýn přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. 207, **831.**

Titul funkcionářů berních úřadů se mění. 191, **741.**

Toblach obec zařaďuje se do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného. 21, **119.**

Tomin obec zařaďuje se do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. 11, **51.**

Trest, vykonávání trestů na svobodě samovazbou ve věznici krajského soudu v Jihlavě. 139, **515.**

Trident, zvyšuje se znova státní záruka pro místní dráhu z Tridenta do Malé. 4, **21.**

— koncesse pro elektrickou místní dráhu o rozchodu úzkém z Tridentu do Malé a pro spojovací traf o rozchodu obyčejném z Mezolombarda do S. Michele se mění. 84, **386.**

Turecko, zákon o změně platného *modus vivendi* pro obchodní a tržební styky s Osmanskou říší. 236, **965.**

Türnice, koncesse pro dráhu ze stanice Freiland-Türnice do Türnice. 251, **1065.**

Turnov, mění se lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Turnovském. 252, **1070.**

Typ XXXIX *a* vodoměru připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem. 162, **689.**

— XLIII. a XLIV. vodoměrů připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem. 205, **827.**

Tyrolsko, zemský sněm se rozpouští. 287, **1307.**

Učednici, lhůta, v níž nemocenské pokladny učednické zřízené při živnostenských společenstvech mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. 195, **747.**

Učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty. 180, **727.**

— — — o odbyté s úspěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo částečně nahrazují průkaz o řádném ukončení učebního poměru, vztažmo průkaz o předepsané době zaměstnání pomocnického v řemeslné živnosti. 193, **744.**

— — — — — s prospěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo z části nahrazují průkaz o učební době v obchodní živnosti, vztažmo částečně nahrazují průkaz o předepsané službě v obchodní živnosti. 198, **755.**

— s jich absolvováním jsou spojeny výhody uvedené v § 12 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních. 246, **1059.**

Učitelé státní, zákon jímž se mění, vztažmo doplňují ustanovení zákonů ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 167, 173, 174 a 175, kterými byly upraveny platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných, pak učitelstva při státních středních školách, při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s nimi spojených, jakož i učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích, pak zákon ze dne

15. dubna 1896, Z. Ř. č. 63, o platech professorů při státních školách babických, konečně zákony ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, a ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24 a 25, o platech a výslužném učitelů při katolických diecesních, vztažmo řecko-východních theologických učilištích. 55, **317.**

Uhersko, zákon, jímž se ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje, učiniti s ministerstvem zemí koruny Uherské dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině dalšího ražení niklových mincí. 38, **279;** viz také 127, **480.**

— mění se částečně prováděcí ustanovení nařízením ze dne 20. prosince 1899, Z. Ř. č. 247, vydaná k císařskému nařízení ze dne 21. září 1899, Z. Ř. č. 176, I. dílu, 2. hlavě, o statistice obchodu se zbožím mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a ostatními částmi rakousko uherského celního území. 61, **357.**

— Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1907 až do 31. prosince 1907 přispívati k nákladům na společné záležitosti. 178, **721.**

— zákon, jímž se schvalují a v platnost uvádějí smlouva, kterou byly upraveny vzájemné obchodní a určení styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské, úmluva, aby bylo uvarováno dvojité zdanění, a o některých jiných záležitostech přímého zdanění a dodatečná úmluva k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu. 278, **1177.**

— — — — ministerstvo v království a zemích na říšské radě zastoupených zmocňuje učiniti smlouvu s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské v příčině změny § 8 zákona ze dne 27. června 1878 Z. Ř. č. 63 (o pojišťovacích společnostech). 279 **1295.**

— — o příspěvku království a zemí na říšské radě za stoupených k nákladům pro společné záležitost Rakousko-uherského mocnářství. 280, **1295.**

— předpisy o obchodu s dobytkem z Uherska. 282 **1297.**

Universita, platy adjunktů ustanovených při jednotlivých vědeckých ústavech universit a jiných vysokých škol. 187, **732.**

— remunerace assistentů při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách. 188, **732.**

Unterach, koncesse pro dráhu z Unterachu na jezeru Atterském do See na jezeru Mondsee. 144, **523.**

Úřad, berní úřad pro město Lvov se zřizuje. 258, **1075.**

— zkušební generální ve Vídni, tarif poplatkový za prozkumy od něho konané. 87, **393.**

Úřady berní, upouští se od rozeznávání mezi hlavními berními úřady a berními úřady a mění se titulatura funkcionářů berních úřadů. 191, **741.**

— finanční v Horních Rakousích a solnohradsku, provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na jejich účet. 274, **1159.**

Úředníci soukromí, zákon o jejich pensijním pojišťování. **1, 1.**

— státní, zákon, jímž se mění některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců, 34, **275;** vykonávací nařízení. 65, **363.**

— — — o zapravení nákladu, který vznikne roku 1907 provedením zákonů, jimiž se mění ustanovení o úpravě platů a služebních poměrů státních zřízenců a státních učitelů, jakož i opatřeními, která budou učiněna nařízením, aby byly zlepšeny platy jinakých státních zřízenců, a mimořádnými věnováními, která budou učiněna. 35, **278.**

— — zařadění úředních míst do I. až III. třídy aktivitních přídavků státních úředníků. 79, **379.**

— — vyplácení měsíčně napřed splatných služebních platů civilních státních zřízenců, když den splatnosti připadne na neděli. 203, **825.**

Váha automatická, na železničných kolejích upravená, určená pro vážení naložených důlních vozů, její cejchování. 169, **701.**

Válec, vyclívání válců, kotlů a sudů a podobných v obchodu obvyklých obalů ze železa a kovu, které se dovážejí naplněné zbožím dle hrubé váhy vyclívaným. 31, **269.**

Vávrovice, zřizuje se tam celní expositura. 28, **261.**

Vdovy po důstojnících atd., mění se zákony ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41, ze dne 3. dubna 1891, Z. Ř. č. 48, a ze dne 28. března 1896, Z. Ř. č. 48, o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gažistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zeměbrany a domobrany. 86, **389.**

Venko, tamní celní vyřizovací místo bylo změněno v celní exposituru. 249, **1063.**

Veprinac, obec zařaďuje se do IV. třídy taxy za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny. 204, **825.**

Vermiglio, tamní celnice mění se v celní exposituru. 272, **1155.**

Veterinární sbor poradní se zřizuje. 13, **52.**

Vídeň, poplatkový tarif za chemicko-analytické prozkumy c. k. generálním zkušebním úřadem ve Vídni konané. 87, **393.**

— změny v místní příslušnosti některých okresních soudů ve Vídni. 105, **422.**

— — vzhledem k ukládacím okresům pro všeobecnou daň výdělkovou za příčinou zřízení XXI. obecního okresu vídeňského. 153, **665.**

— provádění soudních nucených prodejů v dražebním úřadu c. k. zastaváručního, schovacího a dražebního úřadu ve Vídni. 229, **954.**

Vídeň, koncesse několika drobných drah ve Vídni a okolí. 234, **958.**

— složních listů poštovské spořitelny může býti upotřebeno ku placení městským oddílům berním ve Vídni. 266, **1085.**

Víno, zapovídá se dovážeti praeparat „Heinův rychločistič“ a všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalici zinkovou nebo žlutou sůl krevní. 164, **695.**

— zákon o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem, 210, **843;** vykonávací nařízení. 256, **1072.**

— seznam farmaceutických přípravků za léčebná vína prohlášených. 262, **1080.**

Vítkovice, koncesse pro místní dráhu z Vítkovic do Marianských Hor. 244, **1051.**

Vodoměry, XXXIX*a* typ připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem. 162, **689.**

— XLIII. a XLIV. typ vodoměrů připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem. 205, **827.**

Vojsko, obec Tomín zařaďuje se do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. 11, **51.**

— obec Toblach zařaďuje se do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného. 21, **119.**

— zákon, kterým se na rok 1907 ustanovují kontingenty branců, kterých je třeba k udržení vojska, válečného loďstva a zeměbrany, a povoluje se, aby byly vybrány. 22, **119.**

— obec Šmohor zařaďuje se do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. 27, **261.**

— zákon, jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70, o vojenské taxe, fondu vojenské taxy a o podporování nuzných rodin osob mobilisovaných, 30, **265;** vykonávací nařízení. 211, **847.**

— zákon o uhrazení podílu na království a země v říšské radě zastoupené připadajícího v mimořádných úvěrech 216,176.000 korun, které byly povoleny na mimořádné potřeby vojska a námořnictva Nejvýše schválenými delegačními usneseními, a to VI ze dne 19. června 1902, III ze dne 28. února 1904 a III a IV ze dne 10. června 1904. 36, **278.**

— obec Horšův Týn vřaďuje se do desáté třídy tarifu vojenského nájemného. 85, **389.**

— mění se zákony ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41, ze dne 3. dubna 1891, Z. Ř. č. 48, a ze dne 28. března 1896, Z. Ř. č. 48, o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gažistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zeměbrany a domobrany. 86, **389.**

— obec Kanal zařaďuje se do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. 110, **459.**

— obec Most zařaďuje se do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného. 138, **515.**

Vojsko, obec Stříbro zařaďuje se do deváté třídy sazby vojenského nájemného. 184, **731.**

— doplňují se branné předpisy III. díl. 206, **831.**

— obec Innichen byla vřaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. 238, **975.**

— obce Perast a Stoliv byly vřaděny do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. 253, **1071.**

— obec Pergine vřaďuje se do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. 257, **1075.**

— jak se vydávají certifikáty pracovním vysvědčením na roveň kladené, že osob k vojsku, válečnému loďstvu, zeměbraně nebo domobraně náležejících bylo užíváno k úkonům, které jsou předmětem řemeslných živností. 261, **1080.**

— úpisy obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, které jsou věnovány za vojenské kauce svatební. 276, **1163.**

Volby všeobecné do poslanecké sněmovny říšské rady, vyhláška o jich provedení. 32, **271.**

— zákon o trestních ustanoveních na ochranu volební a shromažďovací svobody. 18, **109.**

Volební reforma, zákon, jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168. 15, **57.**

— řád do poslanecké sněmovny říšské rady. 17. **59.**

Voloska obec zařaďuje se do IV. třídy taxy za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny. 204, **825.**

— zvyšuje se počet členů odhadní komise pro osobní daň z příjmu. 233, **958.**

Vorarlbersko, zemský sněm se svolává. 23, **121.**

Vozy důlní, cejchování automatické, na železničných kolejích upravené váhy, určené pro vážení naložených důlních vozů. 169, **701.**

Vsetín, zákon o stavbě místní dráhy ze Vsetína do Velkých Karlovic. 68, **368.**

— koncesse pro dráhu ze Vsetína do Velkých Karlovic. 189, **733.**

Výbory farmaceutů, jejich zřízení. 6, **36.**

— — povinnost sloužících farmaceutů hlásiti se za příčinou evidence u výborů. 148, **534.**

Vyrovnání s Uherskem, zákon, jímž se schvalují a v platnost uvádějí smlouva, kterou byly upraveny vzájemné obchodní a tržební styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské, úmluva, aby bylo uvarováno dvojité zdanění, a o některých jiných záležitostech přímého zdanění a dodatečná úmluva k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu. 278, **1177.**

Vyrovnání s Uherskem, o příspěvku království a zemí na na říšské radě zastoupených k nákladům pro společné záležitosti Rakousko-uherského mocnářství. 280, **1295.**

— — — předpisy o obchodu s dobytkem v příčině Uherska. 282, **1297.**

Vyšívací obchod, celní vyřizování upravovacího obchodu vyšívacího. 269, **1091.**

Výslužné katolických správců duchovních podle jejich služebního času, zákon o něm, 56, **350;** vykonávací nařízení. 63, **359.**

— pro služební třídu starobní Ia poštovských officiantek, jeho základ. 90, **402.**

— vyplácení odpočinkových a zaopatřovacích platů připsáním k dobrému na šekový účet oprávněnců u c. k. poštovské spořitelny. 185, **781.**

Vysvětlivky k celní sazbě, mění se některá ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě. 9, **47.**

— k celní sazbě se mění. 53, **333.**

— — — — — — 106, **423.**

— — — — — — 140, **515.**

— — — — — — 156, **667.**

— — — — — — 260, **1077.**

Weizenkirchen, koncesse pro dráhu z Neumarkt-Kallhamu do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Peuerbachu. 241, **975.**

Wels, mění se ustanovení koncessní listiny ze dne 3. června 1899, Z. Ř. č. 101, o zákupu Welských místních drah (Wels[Haiding]—Aschach, Wels—Unterrohr a Sattledt—Grünau). 82, **385.**

Werenczanka, zákon o stavbě místní dráhy z Werenczanky do Okny. 71, **372.**

Wildbichl, tamní celnice byla změněna v celní exposituru. 214, **895.**

Willendorf, koncesse pro dráhu z Willendorfu do Neunkirchen. 158, **683.**

Ybbs, koncesse pro elektrickou dráhu z Kemmelbach-Ybbsu do Ybbsu. 134, **497.**

Zader, uvádí se ve skutek zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru. 145, **528.**

Zákon o pensijním pojišťování zřízenců ve službách soukromých a některých zřízenců ve službách veřejných. 1, **1.**

— jímž se znova zvyšuje státní záruka pro místní dráhu z Tridenta do Malé. 4, **21.**

Zákon, kterým se upravuje lékárnictví. 5, **28.**

— — — o živičných nerostech vydávají ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje, 7, **41;** vykonávací nařízení. 109, **439.**

— jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168 (volební reforma). 15, **57.**

— — — — § 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141 (reforma panské sněmovny). 16, **59.**

— o volbě členů poslanecké sněmovny říšské rady. 17, **59.**

— o trestních ustanoveních na ochranu volební a shromažďovací svobody. 18, **109.**

— kterým se na rok 1907 ustanovují kontingenty branců, kterých je třeba k udržení vojska, válečného loďstva a zeměbrany, a povoluje se, aby byly vybrány. 22, **119.**

— jímž se mění a doplňuje řád živnostenský. 26, **219.**

— — — — některá ustanovení zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70, o vojenské taxe, fondu vojenské taxy a o podporování nuzných rodin osob mobilisovaných, 30, **265;** vykonávací nařízení. 211, **847.**

— — — — — — zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců, 34, **275;** vykonávací nařízení. 65, **863.**

— o zapravení nákladu, který vznikne roku 1907 provedením zákonů, jimiž se mění ustanovení o úpravě platů a služebních poměrů státních zřízenců a státních učitelů, jakož i opatřeními, která budou učiněna nařízením, aby byly zlepšeny platy jinakých státních zřízenců, a mimořádnými věnováními, která budou učiněna. 35, **278.**

— o uhrazení podílu na království a země v říšské radě zastoupené připadajícího v mimořádných úvěrech 216,176.000 korun, které byly povoleny na mimořádné potřeby vojska a námořnictva Nejvýše schválenými delegačními usneseními, a to VI ze dne 19. června 1902, III ze dne 28. února 1904 a III a IV ze dne 10. června 1904. 36, **278.**

— jímž se ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje, učiniti s ministerstvem zemí koruny Uherské dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině dalšího ražení niklových mincí. 38, **279;** viz také 127, **480.**

— o dalším ražení niklových mincí. 39, **280.**

— o vykonávání soudní moci u vrchních zemských soudů a nejvyššího soudního a kassačního dvoru. 41, **280.**

Zákon o uzavření nové plavební a poštovní smlouvy s paroplavební společností rakouského Lloydu, 42, **283**; její uzavření. 95, **411.**

— o novém upravení pravidelných dalmatských plaveb. 43, **297.**

— o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí, **44, 297**; vykonávací nařízení. 157, **669.**

— o rozšíření přístavních staveb v Terstu. 45, **302.**

— kterým se prozatímně upravuje lodní doprava brasilská, **46, 303**; viz také 94, **411.**

— o konversi hypothekárních pohledávek ústavů oprávněných vydávati zástavní listy a o zápisu nového zástavního práva v pořadí již váznoucího zástavního práva do knih pozemkových. 48, **315.**

— o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhův, 49, **319**; vykonávací nařízení. 50, **322.**

— o administrativním pořadu opravných prostředků při kolkových a bezprostředních poplatcích a některých příbuzných důchodkových odvětvích. 52, **331.**

— jímž se mění, vztažmo doplňují ustanovení zákonů ze dne 19. září 1868, Z. Ř. č. 167, 173, 174 a 175, kterými byly upraveny platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných, pak učitelstva při státních středních školách, při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s nimi spojených, jakož i učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích, pak zákon ze dne 15. dubna 1896, Z. Ř. č. 63, o platech professorů při státních školách babických, konečně zákony ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, a ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24 a 25, o platech a výslužném učitelů při katolických diecesních, vztažmo řecko-východních theologických učilištích. 55, **347.**

— kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních podle jejich služebního času, 56, **350**; vykonávací nařízení. 63, **359.**

— — — — — nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku podle jeho služebního času, 57, **351**; vykonávací nařízení. 92, **405.**

— jímž se mění zákon ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197 (o právu autorském). 58, **352.**

— — — — a doplňují ustanovení zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150 (o tom, čeho je třeba, aby narovnání před důvěrníky z obce učiněná byla způsobilá k exekuci, a o poplatcích, které se z nich mají zapravovati). 59, **353.**

— že „základních dlužních úpisů Zemské banky bukovinské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 62, **359.**

— o stavbě místní dráhy z Domažlic do Tachova. 67, **367.**

Zákon o stavbě místní dráhy ze Vsetína do Velkých Karlovic. 68, **368.**

— — — — — z Friedbergu do Aspangu. 69, **369.**

— — — — — z Cerviňana přes Oglej do Belvedere. 70, **371.**

— — — — — z Werenczanky do Okny. 71, **372.**

— kterým se povoluje dodatečný úvěr ke stavbě na dalmatské území připadajících dílů železnice do Boky Kotorské, která se odbočuje od trati Mostarsko-metkovičské, i odbočky do Gruže (Dubrovníka). 72, **373.**

— kterým se zvyšuje státní záruka pro několik již zajištěných drah nižšího řádu, 73, **374**; viz také 119, **470**; 120, **470**; 121, **471**; 141, **519**; 142, **521**; 143, **522.**

— o účastenství státu v opatření kapitálu pro několik místních drah. 74, **374.**

— o zdělání návrhu pro železniční trať z Jasla do Konieczné nákladem státním. 75, **376.**

— o zcizení několika erárních nemovitostí. 80, **388.**

— — — nemovitostí ve státní držbě, 81, **388.**

— kterým se mění zákony ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41, ze dne 3. dubna 1891, Z. Ř. č. 48, a ze dne 28. března 1896, Z. Ř. č. 48, o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gažistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zeměbrany a domobrany. 86, **389.**

— o označování místního původu chmele (platné vyhlášení tohoto zákona viz Z. Ř. č. 102). 93, **408.**

— — — — — — 102, **417**; vykonávací nařízení. 237, **967.**

— o dalším vybírání daní a dávek jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. srpna až do 31. prosince 1907. 176, **717.**

— o ražení stokorunek a dalším ražení pětikorunek. 201, **823.**

— kterým ministerstvo království a zemí v říšské radě zastoupených se zmocňuje, s ministerstvem zemí koruny Uherské učiniti přídavkovou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině ražení stokorunek a dalšího ražení pětikorunek. 202, **824**; vyhlašuje se, že byla uzavřena. 219, **907.**

— o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem, 210, **843**; vykonávací nařízení. 256, **1072.**

— aby byla provedena hlavní listina mezinárodní konference Algeciraské. 223, **950.**

— o zcizení erárních věcí. 231, **955.**

— o změně platného *modus vivendi* pro obchodní a tržební styky s Osmanskou říší. 236, **965.**

— jímž se schvalují a v platnost uvádějí smlouva, kterou byly upraveny vzájemné obchodní a tržební

styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské, úmluva, aby bylo uvarováno dvojité zdanění, a o některých jiných záležitostech přímého zdanění a dodatečná úmluva k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu. 278, **1177.**

Zákon, jímž se ministerstvo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených zmocňuje učiniti smlouvu s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské v příčině změny § 8 zákona ze dne 27. června 1878, Z. ř. č. 63 (o pojišťovacích společnostech). 279, **1295.**

— o příspěvku království a zemí na říšské radě zastoupených k nákladům pro společné záležitosti Rakousko-uherského mocnářství. 280, **1295.**

— o zřízení železnic z Nového Města přes Metliku k zemským hranicím ve směru naproti Karlovci s odbočkou do Černomelje a z Knína k zemským hranicím ve směru naproti Pribudiči státním nákladem. 281, **1296.**

— o dalším vybírání daní a dávek, jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do 30. června 1908, pak o zdělání ústřední účetní závěrky o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1907. 285, **1304.**

— jímž se prodlužuje působnost zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, o vykonávání pravomocnosti konsulární. 286, **1306.**

— kterým se vláda zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní styky s cizozemskem na dobu od 1. ledna až do 31. prosince 1908 a k ratifikaci přivedla brusselskou úmluvu cukerní ze dne 28. srpna a 19. prosince 1907. 288, **1309.**

Zákonník říšský, jak slouží opravovati tiskové chyby a jinaké nesprávnosti v Zákoníku říšském pro království a země na říšské radě zastoupené a pořizovati dodatečná vydání již vyšlých částek Zákoníka říšského. 225, **951.**

Zanzibar, zrušuje se tam vykonávání konsulárního soudnictví. 126, **479.**

Záruka státní zvyšuje se pro několik již zajištěných drah nižšího řádu, 73, **374;** viz také 119, **470;** 120, **470;** 121, **471;** 141, **519;** 142, **521;** 143, **522.**

Zásilky cenné, pro soudy poštou došlé, jak se odevzdají. 271, **1153.**

Zastavárna ve Vídni, provádění soudních nucených prodejů v dražebním úřadu c. k. zastavárního, schovacího a dražebního úřadu ve Vídni. 229, **954.**

Zedníci, vydávají se předpisy pro uvarování úrazů a na ochranu zdraví dělníků při živnostenském provádění pozemních staveb. 24, **123.**

Zemědělství, seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení. 130, **491.**

— mění se seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení. 200, **823.**

Zkouška pro lesnickou technickou službu státní. 116, **461.**

— kandidátů učitelského úřadu na vyšších školách obchodních. 135, **501.**

— pro statistickou službu v obchodním ministeriu. 190, **789.**

Zločinci, smlouva s Řeckem o vespolném vydávání zločinců. 129, **481.**

Známky poštovní po 12 haléřích se vydávají. 108, **439.**

— — nové se vydávají. 275, **1160.**

Zollhaus, tamní celnice mění se v celní exposituru. 272, **1155.**

Zřízenci soukromí, zákon o jejich pensijním pojišťování. 1, **1.**

— státní, zákon, jímž se mění některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců, 34, **275;** vykonávací nařízení. 65, **363.**

Železná Kaple, mění se koncesse pro dráhu ze Svinčí Vsi do Železné Kaple, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 143, **522.**

Železnice severní císaře Ferdinanda, organisace její služby. 2, **17.**

— z Tridenta do Malè, zvyšuje se znova státní záruka pro ni. 4, **21.**

— z Czudina do Koszczuje, koncesse pro ni. 19, **113.**

— ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892. 54, **337.**

— elektrická z Opatije-Matulje přes Volosku a Opatiji do Lovrana, mění se její koncesse. 66, **365.**

— z Domažlic do Tachova, zákon o ní. 67, **367.**

— ze Vsetína do Velkých Karlovic, zákon o ní. 68, **368.**

— z Friedbergu do Aspangu, zákon o ní. 69, **369.**

— z Červíňana přes Oglej do Belvedere, zákon o ní. 70, **371.**

— z Werenczanky do Okny, zákon o ní. 71, **372.**

— dalmatské, zákon, kterým se povoluje dodatečný úvěr ke stavbě na dalmatské území připadajících dílů železnice do Boky Kotorské, která se odbočuje od trati Mostarsko metkovičské, i odbočky do Gruže (Dubrovníka). 72, **373.**

— zákon, kterým se zvyšuje státní záruka pro několik již zajištěných drah nižšího řádu, 73, **374;** viz také 119, **470;** 120, **470;** 121, **471;** 141, **519;** 142, **521;** 143, **522.**

Železnice, zákon o účastenství státu v opatření kapitálu pro několik místních drah. 74, **374.**

— z Jasla do Koniecznė, zdělání návrhu nákladem státním. 75, **376.**

— Welské, mění se ustanovení koncessní listiny ze dne 3. června 1899, Z. Ř. č. 101, o zákupu Welských místních drah (Wels [Haiding — Aschach, Wels—Unterrohr a Sattledt — Grünau). 82, **385.**

— v Liberci, koncesse pro liberecké pouliční dráhy převádějí se na městskou obec Libereckou. 83, **386.**

— z Tridentu do Malè, doplňuje a mění se koncessní listina ze dne 19. prosince 1905, Z. Ř. č. 195. 84, **386.**

— Gänserndorfsko - gaunersdorfská, dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností místní dráhy Gänserndorfsko-gaunersdorfské může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 111, **459.**

— Korneuburk—Ernstbrunn, dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností „místní dráhy Korneuburgsko-ernstbrunnské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. 112, **460.**

— z Meranu do Malse, mění se koncessní listina ze dne 7. července 1903, Z. Ř. č. 142, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 119, **470.**

— z Tersťu do Poreče, mění se koncessní listina ze dne 15. dubna 1889, Z. Ř. č. 77, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Tersťu do Poreče, po případě do Kanfanara, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 120, **470.**

— z Bregenze do Bezavy, mění se koncessní listina ze dne 11. srpna 1899, Z. Ř. č. 172., poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 121, **471.**

— z Kemmelbach-Ybbsu do Ybbsu, koncesse pro ni. 134, **497.**

— z Marianských Lázní do Karlových Var, mění se koncessní listina, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 141, **519.**

— z Lambacha do Haagu, mění se koncessní listina, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 142, **521.**

— ze Svinčí Vsi do Železné Kaple, mění se její koncesse, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 143, **522.**

— z Unterachu na jezeru Atterském do See na jezeru Mondsee, koncesse pro ni. 144, **523.**

— z Willendorfu do Neunkirchen, koncesse pro ni. 158, **683.**

Železnice z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvína s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava, koncesse pro ni. 174, **709.**

— z Oberbozenu do Klobensteinu, koncesse pro ni. 175, **714.**

— ze Vsetína do Velkých Karlovic, koncesse pro ni. 189, **733.**

— z Hartberka do Friedberka, doplňuje se koncessní listina, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73. 216, **899.**

— ze Skalice-Boskovic do Velkých Opatovic, koncesse pro ni. 217, **899.**

— elektrická z pravého břehu řeky Innu blíže řetězového mostu v Inšpruce na Hungerburskou vysočinu, koncesse pro ni. 218, **904.**

— koncesse pro několik drobných drah ve Vídni a okolí. 234, **958.**

— z Neumarkt-Kallhamu do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Feuerbachu, koncesse pro ni. 241, **975.**

— z Vítkovic do Marianských Hor, koncesse pro ni. 244, **1051.**

— Freiland-Tůrnice do Tůrnice, koncesse pro ni. 251, **1065.**

— z Libochovic do Jenšovic, koncesse pro ni. 267, **1085.**

— z Opočna do Dobrušky, koncesse pro ni. 270, **1147.**

— z Nového Města přes Metliku k zemským hranicím ve směru naproti Karlovci s odbočkou do Černomelje a z Knína k zemským hranicím ve směru naproti Pribudiči, zákon o jich zřízení. 281, **1296.**

Ženy, učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty. 180, **727.**

— označují se řemeslné živnosti obecně ženami provozované. 194, **746.**

Živičné nerosty, zákon, kterým se o nich vydávají ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje, 7, **41;** vykonávací nařízení. 109, **439.**

Živnost lakýrníků, malířů písma, pokojů atd., natěračů, průkaz způsobilosti v jednotlivých obvodech místních. 181, **728.**

Živnostenský řád, zákon, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský. 26, **219.**

— — ustanovuje se působnost poradních sborů živnostenských úřadů, tvořených výbory společenstevních okresních jednot. 179, **723.**

— — učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty. 180, **727.**

Živnostenský řád, lhůta, v níž učednické nemocenské pokladny zřízené při živnostenských společenstvech mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. 195, **747.**

— — text živnostenského řádu. 199, **757.**

Živnostenští instruktoři, upravuje se obor působnosti a úřední činnost společenstevních instruktorů. 192, **743.**

Živností koncessované, průkaz zvláštní způsobilosti k nastoupení koncessovaných živností v § 15, čísle 1, 2. 5, 6, 7, 8, 10, 11. 14, 17. 18, 20, 21, 22 a 23, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vztažmo zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, uvedených. 166, **749.**

— obchodní, průkaz způsobilosti v obchodních živnostech v Černovicích. 182, **729.**

— — učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s prospěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo z části nahrazují průkaz o učební době v obchodní živnosti, vztažmo částečně nahrazují průkaz o předepsané služební době v obchodní živnosti. 198, **755.**

— pro zprostředkování služeb a míst, předpisy o jich vedení. 197, **753.**

— řemeslné, doplňuje se ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 197, jímž byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných. 123, **474.**

Živností řemeslné, učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s úspěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo částečně nahrazují průkaz o řádném ukončení učebního poměru, vztažmo průkaz o předepsané době zaměstnání pomocnického v řemeslné živnosti. 193, **744.**

— — obecně ženami provozované. 194, **746.**

— — jak se vydávají certifikáty pracovním vysvědčením na roveň kladené, že osob k vojsku, válečnému lodstvu, zeměbraně nebo domobraně náležejících bylo užíváno k úkonům, které jsou předmětem řemeslných živností. 261, **1080.**

— stavební, technická vysoká škola v Darmstadtě zařaďuje se mezi ta vyšší technická učiliště cizozemská, která jsou na roveň postavena tuzemským technickým vysokým školám vzhledem k obsahu §§ 10 až včetně 13 zákona o upravení koncessovaných stavebních živností. 12, **51.**

— — veškeré území Inšpruku v rozsahu zákony ze dne 23. prosince 1903, Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko č. 64 a 65, rozšířeném prohlašuje se za vyňaté místo ve smyslu § 2, odstavce 2 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních. 103, **421.**

— — nařízení, jímž se ve skutek uvádí § 13, odstavec 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních. **246, 1059.**

Žlutá sůl krevní, zapovídá se dovážeti praeparát „Heinův rychločistič“ a všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalicí zinkovou nebo žlutou sůl krevní. 164, **696.**

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka I. — Vydána a rozeslána dne 1. ledna 1907.

Obsah: Čís. 1. Zákon o pensijním pojišťování zřízenců ve službách soukromých a některých zřízenců ve službách veřejných.

1.

Zákon, daný dne 16. prosince 1906,

o pensijním pojišťování zřízenců ve službách soukromých a některých zřízenců ve službách veřejných.

S přisvědčením obojí sněmovny říšské rady vidí Mi se nařídíti takto:

I.

Rozsah povinnosti pojišťovací.

§ 1.

Pojištěním povinni a pojištěni ve smyslu tohoto zákona jsou s výjimkami v § 2 označenými, počínajíc dokonaným 18. rokem života, všichni zřízenci ve službách soukromých, pro jejichž odměnu obvyklé jest měsíční nebo roční služné a jejichž příjmy (§ 3) u jednoho a téhož zaměstnatele dosahují aspoň 600 K ročně; pak také tací zřízenci ve veřejných službách, pokud nemají žádných normálních nároků na invalidní a starobní pensi jakož i na pense ve prospěch svých pozůstalých, avšak s vyloučením zřízenců ve službě dvorní, ve službě státu nebo některého státního ústavu.

Za zřízence ve smyslu předchozího odstavce pokládají se všichni zaměstnanci s charakterem úřednickým, jakož i vůbec všechny ty zaměstnané osoby, kterým náleží vykonávati výlučně nebo převážně duševní výkony služební.

Za zřízence nepokládají se zejména ti zaměstnanci:

a) kterých se užívá bezprostředně při výrobě zboží a jiných převážně fysických pracovních výkonech jako živnostenských (v širším smyslu), hornických, zemědělských a lesnických dělníků, vztažmo učňů a sluhů;

b) ku kterým se vztahují čelední řády nebo kteří výhradně neb alespoň převážně konají služby čeledínské.

Okolnost, zdali někdo má býti pokládán za zřízence pojištěním povinného, budiž v pochybnostech rozhodnuta v první instanci politickým okresním úřadem, v jehož obvodu jest služební místo zaměstnancovo (§ 75).

Se členy provisní pokladny některé hornické pokladny, kteří jsou povinni pojištěním podle prvního odstavce tohoto paragrafu, budiž naloženo podle toho, co jest v §§ 91 a 92 ustanoveno.

Ministr vnitra jest zmocněn, ve shodě s účastnými ministry osvoboditi od pojišťovací povinnosti jednotlivé skupiny zřízenců, kteří jsou povinni pojištěním podle prvního odstavce tohoto paragrafu.

§ 2.

Pojišťovací povinnosti podle tohoto zákona nejsou podrobeny:

1. Osoby, které teprve po dokonaném 55. roku života obdržely postavení zakládající povinnost pojišťovací.

V.

Výměra zákonných dávek, nabytí a pozbytí nároku na ně, počátek a konec požitků.

Renta invalidní.

§ 6.

Renta invalidní skládá se ze základního obnosu a ze stupňovaného obnosu.

Základní obnos stanoví se podle třídy služného (§ 3), ve které byla pojištěná osoba v čase, kdy čekací lhůta uplynula (§ 5, odstavec 1), vztažmo kdy úraz utrpěla (§ 5, odstavec 2). Obnos tento činí pro

I.	třídu služného	. .	180 K ročně,
II.	„	„ . .	270 „ „
III.	„	„ . .	360 „ „
IV.	„	„ . .	540 „ „
V.	„	„ . .	720 „ „
VI.	„	„ . .	900 „ „

Renta tato stupňuje se po uplynutí čekací lhůty a stupňování řídí se podle těch tříd služného, ve které se nalézá pojištěná osoba po uplynutí čekací lhůty až do pozbytí schopnosti k výdělku. Toto stupňování činí za každých 12 příspěvkových měsíců v

I.	třídě služného	. . . .	9·— K
II.	„	„	13·50 „
III.	„	„	18·— „
IV.	„	„	27·— „
V.	„	„	36·— „
VI.	„	„	45·— „

Za příspěvkovou dobu kratší jednoho roku vyměří se stupňování poměrně podle počtu uplynulých měsíců tohoto roku.

§ 7.

Nárok na invalidní rentu má pojištěnec bez ohledu na věk v případě neschopnosti k výdělku (invalidity).

§ 8.

Za neschopného k výdělku (za invalidního) budiž pokládán ten, kdo následkem tělesné nebo duševní vady nemůže dále vykonávati své dosavadní povinnosti z povolání.

Na invalidní rentu nemá však žádného nároku ten,

a) kdo zaměstnáním, které jest přiměřeno jeho pracovním silám, vydělá si obnos, jenž převyšuje invalidní rentu, nejméně však 600 K;

b) kdo si přivodil neschopnost k výdělku úmyslně nebo při spáchání zločinu trestním soudem zjištěného. V tomto případě však invalidní renta může býti přiznána zcela nebo částečně členům rodiny, žijí-li v obvodu, kde tento zákon platí, a mají-li zákonné alimentační nároky proti pojištěnci.

§ 9.

Požívání renty invalidní počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po ztrátě schopnosti k výdělku. Nevyšetří-li se tento den v řízení za příčinou prohlášení invalidity (§ 74, odstavec 2), pokládá se den ohlášení za den ztráty.

Má-li pojištěnec na základě své příslušnosti k některé nemocenské pokladně, podle zákona o nemocenském pojišťování zařízené, nebo k některé zapsané pomocné pokladně nebo k některé bratrské pokladně nárok na nemocenské, požitek invalidní renty počíná po uplynutí statutární doby nemocenské podpory.

§ 10.

Požitek invalidní renty přestává:

1. smrtí požitníka;

2. opětným nabytím schopnosti k výdělku.

Opětnému nabytí schopnosti k výdělku se rovná, vydělá-li si příjemce renty zaměstnáním, které jest jeho pracovním silám přiměřeno, obnos, jenž převyšuje invalidní rentu, avšak nejméně 600 K.

Renta starobní.

§ 11.

Po uplynutí 480 příspěvkových měsíců přísluší invalidní renta jako odpočinkový požitek také bez průkazu nastalé neschopnosti k výdělku (renta starobní). Při tom nečiní rozdílu, zdali požitník ještě dále zastává nějaké postavení nebo ne. Ustanovení § 8, odstavce 2, § 9, odstavce 2, a § 10, čísla 2, nevztahují se ku požitku renty starobní.

Pojištěnec má toho vůli, odložiti požitek renty starobní s tím výsledkem, že se tato renta v čase nastoupení, které potom podle jeho vůle kdykoli nastati může, zvýší o obnos, který jest přiměřen nastalému zatím přírůstku prémiové reservy.

Renta vdovská.

§ 12.

Renta vdovská činí polovici renty zemřelým manželem požívané, po případě polovici té renty, na kterou měl čáku v čase svého úmrtí.

§ 13.

Nárok na vdovskou rentu má vdova po manželu podle tohoto zákona pojištěném, jestliže:

1. uplynul alespoň jeden rok po uzavření sňatku;

2. byl sňatek uzavřen pojištěncem před dokonaným 50. rokem věku;

3. nepožíval zemřelý v čase uzavření sňatku již invalidní rentu v tomto zákoně ustanovenou;

4. nebyla vdova v čase úmrtí manžela od něho svou vinou soudně rozvedena nebo manželství soudně rozloučeno;

5. nebyla vdova rozsudkem trestního soudu usvědčena, že zavinila nebo spoluzavinila zúmyslným jednáním smrt manžela.

§ 14.

Požitek renty vdovské počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po úmrtí manželově a zaniká opětným provdáním, po případě úmrtím vdovy.

Provdá-li se opět vdova, obdrží odbytné trojnásobnou roční částkou své vdovské renty.

Příspěvky na vychování.

§ 15.

Vychovávací příspěvek (§ 4, č. 3) činí pro každé jednostranně osiřelé dítě třetinu, pro každé oboustranně osiřelé dítě dvě třetiny podle § 6, odstavce 2, připadajícího základního obnosu pensijního nároku zemřelého rodiče.

Úhrn příspěvků na vychování jednostranně osiřelých dětí, žije-li a dokud ještě žije otec, nesmí přesahovati 50 procent, a požívá-li a dokud požívá matka vdovské renty, 75 procent, při oboustranně osiřelých dětech však 200 procent svrchu dotčeného nároku s tou obměnou, že pokaždé ta čáka, vztažmo renta, které pojištěný rodič v čase úmrtí nabyl nebo požíval, činí nejvyšší míru všech příspěvků na vychování.

Osiří-li oboustranně děti, jejichž oba rodiče byli pojištěni, příslušejí příspěvky na vychování jen po tom rodiči, který měl vyšší čáku.

Jednotlivé příspěvky na vychování budiž přiděleny poměrně pokaždé podle nejvyšší výměry.

§ 16.

Nárok na vychovávací příspěvky mají manželské nebo legitimované děti osoby pojištěné podle tohoto zákona, ač jsou-li tu podmínky v § 13, č. 1 až 3, naznačené pro požitek renty vdovské, jakož i všechny děti pojištěné osoby ženského pohlaví.

§ 17.

Požitek příspěvku na vychování počíná prvním dnem kalendářního měsíce, který následuje po úmrtí pojištěného rodiče, a zanikne dokonaným 18. rokem věku nebo dřívějším úmrtím dítěte.

Odbytné jednou pro vždy.

§ 18.

Odbytné jednou pro vždy (§ 4, číslo 4) činí 200 procent toho základního obnosu pensijního nároku, jejž by zemřelý měl po 120 měsících příspěvkových.

§ 19.

Nárok na odbytné jednou pro vždy mají vdova, vztažmo pozůstalé děti pojištěné osoby, zemře-li před uplynutím čekací lhůty (§ 5), pokud jsou tu podmínky v § 13, vztažmo v § 16 uvedené pro požitek renty vdovské, vztažmo příspěvků na vychování a nepřísluší-li jim nárok na renty podle § 5, odstavce 2.

VI.

Vyplácení, odpočívání a promlčení požitků; následky nenáležitého požívání.

§ 20.

Renty a vychovávací příspěvky v tomto zákoně ustanovené vyplácejí se v měsíčních lhůtách napřed. Skončí-li se právo k nároku během měsíce, přijaté požitky se nevracejí.

Oprávnění požitečníci mají předložiti před každou výplatou potvrzení o životě, vztažmo o vdovství.

Odbytné budiž vyplaceno ihned po předložení průkazu oprávnění k nároku.

§ 21.

Právo na požívání invalidní, vztažmo vdovské renty a příspěvku na vychování odpočívá pro tu osobu,

a) která na základě zákonů o úrazovém pojišťování má rentu pro úplnou nebo částečnou invaliditu, na dobu a až do výše této renty. Toto ustanovení vztahuje se obdobně také k úrazovému pojištění podle zákona o bratrských pokladnách;

b) která žije mimo obvod, kde tento zákon platí, na dobu tohoto pobytu.

Toto ustanovení nevztahuje se na ty osoby, které byly zaměstnány u některého cizozemského obchodního místa tuzemského závodu a byly pojištěny dobrovolně podle § 28. Toto ustanovení může býti vůbec prohlášeno za nepůsobné nařízením ministra vnitra pro určité pohraničné obvody nebo pro příslušníky takových států, které mají podobná opatření jako jest péče v tomto zákonu upravená, ač šetří-li se vzájemnosti.

Nemá-li však taková osoba zdejšího státního občanství, tedy má nárok, aby byla za požitek své renty odbyta kapitálem podle okolností případu vyměřeným;

c) která si odbývá více nežli jednoměsíční trest na svobodě, po dobu vazby. V tomto případu však budiž požitek invalidní nebo vdovské renty přikázán členům rodiny, žijí-li v obvodu platnosti tohoto zákona a mají-li zákonné nároky na výživu vůči pojištěnci.

§ 22.

Nárok, vztažmo požívání dávek v tomto zákoně uvedených zaniká promlčením, nehledě ku případům v předcházejících ustanoveních zvláště vytčeným. Promlčení řídí se podle předpisů obecného zákonníka občanského. Promlčecí lhůta však pro uplatnění práva na požitek renty jest deset let od počátku nárokového práva, pro nárok na jednotlivou lhůtu renty trvá pak jeden rok po čase její dospělosti.

§ 23.

Dostalo-li se někomu proti právu požitku některé dávky tímto zákonem zavedené, budiž mu odňata; částky neprávem přijaté buďte vráceny i s 3½ procentními úroky z úroků bez újmy trestního stíhání. U příspěvků na vychování neprávem přijatých není zúročení.

VII.

Zánik pojišťovací povinnosti, vrácení prémií, opětné vstoupení do pojišťovací povinnosti.

§ 24.

Pojišťovací povinnost pomíjí:

1. vystoupením ze služby, v § 1, odstavci 1, označené;

2. v případě trvalého zaměstnání mimo obvod, kde tento zákon platí (§ 2, č. 3);

3. požíváním renty invalidní, vztažmo starobní.

§ 25.

Osoba, jejíž povinnost ku pojištění pominula podle § 24, č. 1 nebo 2, má nárok na vrácení prémií od ní samé zaplacených bez úroků; ženští členové na úplnou prémiovou reservu, vystoupí-li ve dvou letech po sňatku z povinnosti ku pojištění.

Tyto nároky mohou býti ohlášeny teprve po uplynutí tří měsíců ode dne zániku povinnosti pojišťovací, avšak musí býti ku platnosti přivedeny v 18 měsících, čítajíc ode dne zániku pojišťovací povinnosti, jinak se jich pozbude.

§ 26.

Osobě, jejíž pojišťovací povinnost pominula podle § 24, č. 1 nebo 2, zůstanou až do pozbytí neb až do uplatnění nárokového práva podle § 25, odstavce 2, zachovány čáky, kterých již nabyla.

Uplatnění nároku na vrácení prémie má za následek poměrné zmenšení čák, vztažmo odbyté doby čekací. Vyplacení prémiové reservy pokládá se za úplné odbytí.

§ 27.

Stane-li se osoba, jejíž povinnost ku pojištění zanikla podle § 24, č. 1 nebo 2 — vyjímajíc vyplacení prémiové reservy podle § 25 vykonané — ve dvanácti letech po dospělosti poslední prémie opět ku pojištění povinna, tedy jí, prokáže-li oprávnění k nároku, budou započteny již nabyté, vztažmo podle § 26, odstavce 2, zmenšené nároky. Vstoupí-li kdo později opět do zaměstnání pojišťovací povinnost zakládajícího, může se toliko žádati, aby byla započtena odbytá čekací doba nejvýše pěti let.

Stane-li se osoba, jejíž pojišťovací povinnost pominula podle § 24, č. 3, požíváním invalidní renty, opět povinna ku pojištění, tedy další čáky počítají se ve spojení k dříve nabytým.

VIII.

Dobrovolné pojištění.

§ 28.

Osoba, jejíž povinnost ku pojištění pominula podle § 24, č. 1 a 2, může si — vyjímaje případ, že jí byla podle § 25 prémiová reserva vyplacena — zachovati čáky, v tomto čase nabyté, vztažmo podle § 26 zmenšené, dobrovolným pokračováním v pojištění ve smyslu §§ 29 a 30, také kdyby byla zaměstnána u cizozemského místa některého tuzemského závodu.

Toto právo musí býti přivedeno ku platnosti ve lhůtě v § 25, odstavci 2, dotčené, jinak zanikne.

Osoba, která jest zaměstnána u cizozemského obchodního místa některého tuzemského závodu a při které by byly podmínky pro povinnost ku pojištění, kdyby byla zaměstnána v tuzemsku, může, nehledíc také ku případu prvního odstavce, podle výše svých požitků býti připuštěna dle ustanovení tohoto zákona u pensijního ústavu k dobrovolnému pojištění, pokud u tohoto pensijního ústavu pojištěni jsou též zřízenci tuzemského závodu.

§ 29.

Dobrovolný pojištěnec jest povinen platiti předepsaným způsobem úhrnnou prémii v § 33 uvedenou.

§ 30.

Dobrovolné pojištění zanikne, jestliže pojištěnec:

1. zůstane dlužen prémii po šest měsíců;

2. nejsa v některé ze služeb v § 1, odstavci 1, vztažmo § 28 označených, usídlí se trvale mimo obvod platnosti tohoto zákona.

Zanikne-li dobrovolné pojištění, má pojištěnec nárok na 75 procent prémiové reservy, která narostla za doby dobrovolného pojištění. Byl-li dobrovolný pojištěnec dříve povinen ku pojištění, tedy má kromě toho nárok na vrácení prémií bez úroků za doby pojišťovací povinnosti od něho splacených, ač neuplatnil-li tohoto nároku již při zániku povinnosti pojišťovací. Ustanovení §§ 25, odstavce 2, a 27 mají obdobnou platnost.

§ 31.

Každý pojištěnec může si opatřiti zvýšení svých čák nad zákonnou výměru započítáním služebních let, slože obnos rovnající se příslušné reservě prémiové.

Započítání služebních let jest však přípustno toliko na základě skutečně vysloužených let a třídy služného v čase započtení a toliko během pěti let po vstoupení do povinnosti pojišťovací.

Zákonná lhůta čekací (§ 5) může býti zkrácena započtením služebních let nejvýše o 60 příspěvkových měsíců.

IX.

Zabezpečení zákonných čekatelství.

§ 32.

Zabezpečení požitků (§ 4) děje se pevnými prémiemi. Z prémií budiž nashromážděna prémiová reserva. Kromě toho budiž z přebytků hospodaření zřízen fond bezpečnostní.

§ 33.

Na pevných prémiích platí se za každý měsíc služného (příspěvkový měsíc):

v	I.	třídě služného	6 K
„	II.	„ „	9 „
„	III.	„ „	12 „
„	IV.	„ „	18 „
„	V.	„ „	24 „
„	VI.	„ „	30 „

Z těchto prémií nese v prvních čtyřech třídách služného zaměstnavatel dvě třetiny, pojištěnec jednu třetinu, ve vyšších třídách každý polovici.

Jestliže roční požitky pojištěncovy, které pro vyměření prémie sluší započítati (§ 3), převyšují 7200 K, jest pojištěnec povinen prémie úplně ze svého platiti.

Po 480 příspěvkových měsících ve prospěch pojištěnců započítatelných přestane pro něho každé placení prémií.

Obnosy tuto uvedené mají platnost nejprve na dobu 20 let; změny budou vykonány cestou zákonodárnou.

§ 34.

Prémie buďte odváděny napřed prvního dne každého kalendářního měsíce.

Počne-li povinnost ku příspěvkům během měsíce, budiž prémie za celý měsíc úplně zapravena.

§ 35.

Povinnost pojištěncova a jeho zaměstnavatele platiti prémie (§ 33) počíná se vznikem pojišťovací povinnosti (§ 1) a končí s ní (§ 24). Skončí-li se povinnost ku pojištění během měsíce, splacená prémie se nevrací.

Pohledávky na placení příspěvků musí býti ku platnosti přivedeny nejdéle během tří let.

§ 36.

Zaměstnavatel odvádí prémie (§ 33). Zaměstnavatel jest oprávněn, sráženi si měsíčně kvotu na pojištěnce připadající z jeho příjmu.

Toto právo, sraziti si prémie již zapravené, musí býti vykonáno ve třech měsících, jinak zanikne.

§ 37.

Stát poskytne roční příspěvek až do 100.000 K, aby bylo zapraveno služné řídících úředníků pensijního ústavu a jeho zemských úřadoven (§§ 49 a 61).

§ 38.

Zadržené prémie buďte zúrokovány 4 procenty a mohou i se čtyřprocentními úroky z prodlení kromě prémií v § 29 dotčených býti vymáhány politickou, třeba-li toho soudní exekucí a požívají za konkursu přednostního práva nedoplatků daňových.

Nedobytnost nedoplatků nemá za následek ztrátu nároku na zákonné požitky.

X.

Organisace provozování.

§ 39.

Pojišťování v tomto zákoně předepsané, nehledě ku případům v §§ 64 a násl. uvedeným, bude prováděno zřízeným k tomuto účelu pensijním ústavem a jeho zemskými úřadovnami.

A. Ústav pensijní.

§ 40.

Ústav pensijní jest jako takový ku právům způsobilý a může proto svým jménem práv nabývati a v závazky vcházeti, před soudem žalovati a žalován býti.

Ústav má své sídlo ve Vídni.

Jeho řádným soudem jest věcně příslušný soud ve Vídni.

§ 41.

Členy pensijního ústavu jsou zřízenci u něho pojištění a jich zaměstnavatelé.

§ 42.

Pro pensijní ústav buďte zdělány stanovy. Tyto stanovy jakož i každá jejich změna potřebují státního schválení.

Stanovy pensijního ústavu mají obsahovati zejména ustanovení o těchto věcech, a to:

1. způsob volby a trvání funkční doby delegátů k valné hromadě, jakož i náhradníků delegátů;

2. způsob svolání, podmínky způsobilosti k usnášení, způsob usnášení a působnost valné hromady (§ 51);

3. dosazování členů, složení, způsobilost k usnášení, způsob usnášení a působnost představenstva jakož i trvání jeho mandátu, pak způsob, jak se náhradníci povolávají na uprázdněná místa (§ 44). Při dosazování členů představenstva budiž přihlédáno k tomu, aby byly obvody jednotlivých zemských úřadoven zastoupeny;

4. způsob sestavování a zkoušení ročního účtu;

5. zastupování pensijního ústavu na venek a formy právně závazných aktů;

6. forma, kterou se mají konati vyhlášky ústavu;

7. zařízení a užívání fondu na podporu nuzných osob bez místa (§ 86);

8. formy pro legitimaci představenstva a úředníků ústavu;

9. forma přihlášek a odhlášek (§ 73).

Stanovy mohou obsahovati také ustanovení o tom:

10. za kterých podmínek může býti odmítnuta volba za delegáta nebo za člena představenstva;

11. zdali a v jaké míře může býti přiznána členům představenstva ze skupiny pojištěnců náhrada za ušlý výdělek;

12. zdali a jak má býti organisováno zprostředkování míst.

§ 43.

Správu pensijního ústavu obstarává představenstvo a valná hromada.

§ 45.

Představenstvo pensijního ústavu skládá se z předsedy a 20 členů, ze kterých jedna polovice má náležeti ke skupině zaměstnatelů a druhá ke skupině pojištěnců.

§ 45.

Ministr vnitra jmenuje předsedu pensijního ústavu pokaždé na pět let. Předseda musí býti znalý práva a míti své bydliště ve Vídni; nesmí býti členem ústavu.

§ 46.

Představenstvo volí ze sebe náměstka předsedova.

Valná hromada volí ze svých svéprávných členů členy představenstva. Členové představenstva musí býti rakouskými státními občany. Alespoň dvě pětiny členů zvolených z jednotlivých skupin musí míti bydliště v Dolních Rakousích.

Z volitelnosti do představenstva jsou vyloučeny ty osoby, které jsou zbaveny volebního práva a volitelnosti podle § 20 zákona ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 169.

Doba funkční periody zvolených členů představenstva nesmí přesahovati pěti let.

§ 47.

Představenstvu náleží zastupování pensijního ústavu a vedení obchodu, pokud nejsou k tomu příslušny valná hromada a zemské úřadovny, zejména náleží představenstvu také usnášeti se o trvalém zúročném ukládání volného jmění ústavu (§ 51, č. 5, § 55, závěrečný odstavec, § 88, odstavec 3).

Představenstvo může bez ujmy vlastní zodpovědnosti svěřiti některé ze svých povinností užším výborům nebo placeným úředníkům.

§ 48.

Členové představenstva spravují svůj úřad jako úřad čestný; avšak buďte jim hotové výdaje nahrazeny jakož i za práce, které vyžadují větší námahy, dány přiměřené náhrady.

§ 49.

Placení úředníci zavážou se přísahou, že své povinnosti budou konati, a jsou podrobeni disciplinární moci představenstva.

Jmenování a propuštění řídícího úředníka, pak zodpovědného pojišťovacího technika potřebuje schválení ministra vnitra.

§ 50.

Valná hromada sestává z delegátů. Delegáti a jejich náhradníci (§ 42, číslo 1) musí býti členy pensijního ústavu.

Voleni jsou od výborů zemských úřadoven pensijního ústavu (§ 57) ze svéprávných členů k zemským úřadovnám příslušných.

Z delegátů musí polovice náležeti ke skupině zaměstnatelů, druhá polovice ke skupině pojištěnců.

Počet delegátů, které výbor zemské úřadovny má voliti, závisí na počtu příslušných členů tím způsobem, že na každých 5000 členů připadnou dva delegáti, vztažmo náhradníci, při čemž zlomky až do 2500 členů zůstanou nepovšimnuty, kdežto zlomky větší zakládají nárok na dva delegáty. Každé zemské úřadovně náležejí aspoň dva delegáti.

Doba funkční periody delegátů nesmí přesahovati pěti let.

Valná hromada má se konati aspoň jednou ročně.

§ 51.

Valné hromadě se vyhrazuje každým způsobem:

1. volba členů představenstva (§ 46);

2. usnesení o výroční zprávě představenstva a o jeho absolutoriu;

3. usnesení o změnách stanov (§ 42);

4. stanoviti odměny pro zřízence ústavu (§ 48) a zemských úřadoven pensijního ústavu jakož i případné náhrady delegátům;

5. usnášeti se o nabytí a zcizení nemovitostí.

Volby, které se konají valnou hromadou, buďte provedeny odděleně jednak zaměstnateli, jednak pojištěnci.

K usnesení o změnách stanov je třeba většiny dvou třetin.

B. Zemské úřadovny pensijního ústavu.

§ 52.

Zemské úřadovny pensijního ústavu obstarávají jeho jménem záležitosti jim zákonem, vztažmo jednacím řádem přidělené.

Pro každou zemskou úřadovnu bude zdělán zvláštní jednací řád (§ 63, číslo 3).

§ 53.

Zpravidla buď zřízena v každé zemi zemská úřadovna pensijního ústavu se sídlem v příslušném zemském hlavním městě.

Podle potřeby ministr vnitra, slyšev příslušné zemské výbory, může nařídíti, aby v některé zemi bylo zřízeno dvé nebo více zemských úřadoven neb aby byla zřízena jediná zemská úřadovna pro dvé nebo více zemí.

Za téže podmínky mohou později obvody zřízených zemských úřadoven po vyslechnutí jich býti rozděleny a pro každý z nich může býti zřízena zvláštní zemská úřadovna nebo mohou zřízené zemské úřadovny býti sloučeny.

Ministr vnitra určí pokaždé sídlo zemských úřadoven na základě dobrého zdání na příslušných zemských výborech vyžádaného.

§ 54.

K zemské úřadovně pensijního ústavu náležejí pojištěnci v jejím obvodu zaměstnaní a jejich zaměstnatelé.

V pochybnostech pokládá se sídlo podniku za místo zaměstnání.

Zaměstnatelé, kteří mají podniky v obvodu několika zemských úřadoven, náležejí ke všem těmto zemským úřadovnám.

§ 55.

Zemským úřadovnám náleží veškeré jednání s jejich členy.

Zejména přísluší jim tyto záležitosti:

1. přijímati přihlášky týkající se pojišťovací povinnosti a kontrolovati pojišťovací a přihlašovací povinnost;

2. chovati v evidenci osoby pojištěním povinné vedením pojišťovacího katastru;

3. předpisovati a vybírati prémie;

4. přijímati nároky od pojištěnců vznesené a příkazovati je rentové komisi (§ 60);

5. chovati v evidenci důchodníky vedením rentového katastru a kontrolovati oprávněné požitníky rent;

6. zastavovati výplaty rent jakož i odnímati renty a podpory řízením od rentové komise prováděným (§ 60).

Kromě toho přísluší zemským úřadovnám činiti návrhy, jak by kapitály měly býti uloženy (§ 47, odstavec 1, § 88, odstavec 3).

§ 56.

Záležitosti zemské úřadovny obstarává její výbor a hlavní shromáždění.

Aby styk se stanami byl ulehčen, mohou býti zřízena místní jednatelstva.

§ 57.

Výbor zemské úřadovny má sestávati ze starosty a 10 členů, z nichž polovice má náležeti ke skupině zaměstnatelů a polovice ke skupině pojištěnců.

§ 58.

Ministr vnitra jmenuje starostu zemské úřadovny na dobu pěti let, slyše zemský výbor, vztažmo zemské výbory.

Starosta musí býti rakouským státním občanem a práva znalým a musí pokud možná bydleti v sídle, každou měrou však v obvodu zemské úřadovny a nesmí býti členem pensijního ústavu.

§ 59.

Náměstka starostova volí výbor ze sebe.

Členové výboru buďte voleni hlavním shromážděním ze členů pensijního ústavu k zemské úřadovně náležejících (§ 54).

Členové výboru musí býti rakouskými státními občany.

Alespoň dvě pětiny členů zvolených z jednotlivých skupin musí míti své bydliště v sídle zemské úřadovny nebo v její bezprostřední blízkosti.

Ustanovení §§ 46, odstavec 3 a 4 a 48 mají platnost obdobnou.

§ 60.

Za příčinou rozhodování o rentách a vychovávacích příspěvcích, náležejících podle ustanovení tohoto zákona, zřízena bude z výboru komise rentová. Tato komise skládá se ze starosty výboru, vztažmo jeho náměstka jako předsedajícího a dvou členů, volených po jednom z obou skupin výboru, (zaměstnatelů a zaměstnanců). Při hlasování rentové komise hlasuje předsedající spolu. Nedocílí-li se jednohlasného usnesení komise o přiznání neb odmítnutí nároku na rentu neb o jeho výměře, konečně o odnětí renty, náleží rozhodnutí představenstvu pensijního ústavu.

§ 61.

Placení úředníci budte vzati v přísahu a povinnost a jsou podrobeni disciplinární moci starostově.

Pensijní ústav, slyše výbor zemské úřadovny, jmenuje a propouští definitivní úředníky.

§ 62.

Hlavní shromáždění budiž svoláno alespoň jednou za volební periody a má se skládati z delegátů. Delegáti a jejich snad náhradníci musí býti členy pensijního ústavu.

Jejich volba koná se písemně odděleně dle skupin (zaměstnatelů a zaměstnanců) ze svéprávných členů.

Počet delegátů, vztažmo náhradníků závisí na počtu příslušných členů tím způsobem, že na každých tisíc členů připadají dva delegáti, vztažmo dva náhradníci. Zlomky menší jednoho tisíce zůstanou nepovšimnuty.

Delegátů však má býti zvoleno nejméně třicet a nejvýše sto.

Činí-li v době, kdy tento zákon nabude moci, počet ku pojištění povinných v obvodu některé budoucí zemské úřadovny nejméně 10.000, budte podle povolání utvořeny volební sbory členů. Také když tu těchto podmínek není, mohou býti utvořeny takové sbory volební. Ve všech těchto případech jednací řád ustanoví volební sbory a mandáty na jednotlivé volební sbory připadající podle počtu členů ku pojištění povinných.

Ustanovení § 50, odstavce 3 a 5, mají platnost obdobnou.

§ 63.

Hlavnímu shromáždění vyhrazuje se každým způsobem:

1. volba členů výboru (§ 59);

2. volba přísedících a náhradníků pro soud rozhodčí (§ 76);

3. usnášeti se o jednacím řádu (§ 52, odstavec 2), s výhradou souhlasu představenstva pensijního ústavu a státního schválení;

4. stanoviti náhrady, které by měly býti dány delegátům (§ 62).

Ustanovení § 51, odstavce 2 a 3, mají platnost obdobnou.

XI.

Jinaké splnění povinnosti pojišťovací.

§ 64.

Pojišťovací povinnosti (§ 1) učiní se dosti také pojištěním u některého náhradního ústavu (§ 65) nebo náhradními smlouvami (§ 66).

Zřízenci ku pojištění povinní téhož zaměstnatele, nejsou-li pojištěni u pensijního ústavu, mohou býti pojištěni toliko u jednoho a téhož náhradního ústavu. Pojištění zřízenců ku pojištění povinných téhož zaměstnatele u rozličných náhradních ústavů je přípustno s povolením ministra vnitra toliko tenkráte, je-li odůvodněno v zařízeních příslušných náhradních ústavů nebo zaměstnáním zřízenců v rozličných závodech nebo v jinakých příčinách zřetele hodných. Pravidlo v tomto odstavci vytčené nevztahuje se ku pojištěním před působností tohoto zákona uzavřeným.

§ 65.

Za náhradní ústavy budte uznány pensijní ústavy, pensijní a provisní pokladny a podobné pokladny, pak již zřízené zapsané pomocné pokladny za těchto podmínek:

1. nároky členům ku pojištění povinným a jejich pozůstalým slíbené musí se v průměru alespoň rovnati zákonným dávkám (§§ 6 až 19 a 25 až 27).

2. Příspěvky členů ku pojištění povinných smějí přesahovati jednak výměru pro ně v § 33 ustanovenou, jednak podíl prémie zaměstnatelem placený toliko v tom přiměřeném poměru, jak jsou požitky náhradního ústavu vyšší nežli tímto zákonem ustanovené.

3. Pro případ, že by některý člen ku pojištění povinný přestoupil ku pensijnímu ústavu nebo k jinému náhradnímu ústavu, musí býti stanoven závazek náhradního ústavu, aby poukázal obnos, který se rovná prémiové reservě, která by měla býti nashromážděna pro tuto osobu, kdyby bývala pojištěna u pensijního ústavu.

4. V každém pátém roce, a to nejdříve za rok 1910, musí býti proveden technický prozkum fondů (assekuračně technická rozvaha) a musí býti stanoven závazek, jestliže by byl shledán schodek naproti úhradě, které je podle pojišťovací techniky třeba k uhrazení dávek tímto zákonem předepsaných, že budou učiněna opatření k sanování snad potřebná.

5. Rozhodování sporů o statutárních nárocích a o jejich výši musí býti vyhrazeno rozhodčímu soudu podle sídla náhradního ústavu místně příslušnému (§ 76) nebo řádnému soudu.

6. Ústav musí býti podroben státnímu dozoru.

7. Schválení stanov a každá jejich změna, pak zrušení ústavu a podmínky zrušení musí býti vyhrazeny státnímu schválení.

8. Nemá-li ústav aspoň 100 členů, musí tu býti dostatečné zajišťovací reservy, podle odhadů pojišťovací techniky v každém případu zvláště vyšetřené, nebo jinaké záruky.

Ta ustanovení zákona ze dne 16. července 1892, Z. Ř. č. 202, o zapsaných pokladnách pomocných, která tomu překážejí, aby byly tuto uvedené podmínky splněny, nevztahují se k těm členům zapsané pokladny pomocné, pro které jest tato pokladna ústavem náhradním.

§ 66.

Za náhradní smlouvy budte uznávány:

a) pod podmínkou, že jsou splněny obdobně podmínky § 65, č. 1, 2 a 3, pojišťovací smlouvy s tuzemskými pojišťovnami nebo s cizozemskými pojišťovnami k obchodování v tuzemsku připuštěnými;

b) pod podmínkou, že jsou splněny obdobně podmínky § 65, č. 1, 2, 3 a 5, služební smlouvy se zeměmi, zastupitelskými okresy a obcemi, kterými jsou zajištěny zřízencům ku pojištění povinným a osobám po nich pozůstalým naproti korporaci nároky bezprostředně nebo prostředně pomocí fondu od korporace zcela nebo částečně vydržovaného, nikoli samostatně existujícího.

Jsou-li tu podmínky pod *b)* dotčené, také služební smlouvy s jinými zaměstnateli mohou býti uznány za náhradní smlouvy, když se zaměstnatelé zaručí za své právně závazné sliby.

§ 67.

Uznání některé pojišťovny za náhradní ústav budiž vymoženo u ministra vnitra. Při ústavech založených nebo dotovaných podniky, které jsou podrobeny státnímu dozoru některého jiného ústředního úřadu, budiž postupováno ve shodě s účastným ministrem.

Uznání může býti učiněno závislým na zřízení přiměřené jistoty (kauce); v tomto případu budiž ustanovena její výše a účel, způsob, jakým má býti dána, jakož i podmínky vrácení.

Dozorčí úřad může kdykoli nařídit zvýšení zřízených kaucí.

Ministr vnitra může odvolati uznání náhradního ústavu, není-li již podmínek pro uznání.

Tuto uvedená ustanovení vztahují se obdobně také k náhradním smlouvám v § 66 dotčeným.

§ 68.

Přestoupí-li některá osoba pojištěním povinná od pensijního ústavu k některému náhradnímu ústavu, budiž prémiová reserva pensijního ústavu přikázána od něho náhradnímu ústavu.

Přestupující osoba nabývá těch práv, která se podle stanov náhradního ústavu srovnávají s prémiovou reservou od pensijního ústavu přikázanou.

XII.

Jinaká zaopatřovací zařízení, kterých nelze pokládati za splnění pojišťovací povinnosti.

§ 69

Tímto zákonem nejsou dotčeny právní poměry, které trvají mezi některou osobou pojištěním povinnou a samostatnými pojišťovnami, samostatnými podpůrnými, provisními a podobnými pokladnami, konečně zaměstnateli bezprostředně nebo prostředně, pokud jde o nějaký nesamostatný fond od nich zcela nebo částečně udržovaný.

Pokud tato zařízení nebyla uznána za náhradní ústavy, vztažmo nebyla jim podle § 66 na roveň postavena, zákonná plnění mohou býti započtena na smluvní v tom poměru, ve kterém zaměstnatel přispíval k uhrazení zákonných plnění.

XIII.

Převod pojišťovacích podstat a úplné jich zajištění.

§ 70.

Ku převodu pojišťovací podstaty některého náhradního ústavu (§ 65) nebo veškerých zaopatřovacích nároků pocházejících ze smluvního poměru zaměstnatelova v § 66 vytčeného na pensijní ústav nebo na jiný náhradní ústav je třeba státního schválení.

Převod může býti povolen toliko tenkráte, odevzdá-li se pensijnímu ústavu kapitál, který podle zásad pojišťovací techniky stačí k úplnému uhrazení příslušných nároků.

Přejímající ústav nastoupí ve všechna práva a závazky převodce, který jich bude zproštěn.

§ 71.

Předpisů § 70 budiž užito obdobně také při úplném zajištění pojišťovací podstaty.

XIV.

Regresní nároky pensijního ústavu, vztažmo náhradních ústavů.

§ 72.

Nároky na náhradu škody, které podle zákona přísluší osobám pojištění podrobeným, vztažmo k nároku nebo k vybírání oprávněným následkem škody vzniklé jejich invaliditou, vztažmo smrtí jejich manžela (manželky) nebo některého z rodičů neb obou rodičů, přecházejí až do obnosu renty pensijním ústavem, vztažmo náhradním ústavem nebo zaměstnatelem na základě náhradní smlouvy podle § 66 zavázaným poskytované, vztažmo až do toho jistinného obnosu, který odpovídá této rentě podle zásad pro hospodářství pensijního ústavu platných, na pensijní ústav, vztažmo na náhradní ústav nebo na zaměstnatele na základě náhradní smlouvy zavázaného.

XV.

Přihlašování osob pojištěním povinných. O vznášení nároků a o právních prostředcích.

§ 73.

Zaměstnatelům náleží přihlašovati a odhlašovati osoby ku pojištění povinné do jejich služeb vstupující, vztažmo z nich vystupující podle všech dat pro pojištění potřebných ve čtyřech nedělích v předepsané formě (§ 42, č. 9, vztažmo § 93).

Stejná povinnost platí také, pokud jde o jinaké změny služby, zejména o změny služného.

Zaměstnatelé jakož i zřízenci jsou též povinni, kdykoli podati zprávu politickým úřadům jakož i zemským úřadovnám o všech těch okolnostech, které jsou rozhodny pro pojišťovací poměr. Zaměstnatelé jsou mimo to povinni, dáti nahlédnouti na místě samém k tomu výslovně legitimovaným orgánům pensijních ústavů a politickým úřadům do těch zápisků, kterých je třeba k vyšetření pojišťovacího poměru.

Osoby požívající některé z dávek v tomto zákoně ustanovených jsou povinny ohlásiti do osmi dnů každou změnu jejich oprávnění nebo bydliště se týkající.

Všechny přihlášky a oznámení budte učiněny u příslušné zemské úřadovny.

§ 74.

Nároky na dávky tímto zákonem zavedené (§ 4) budte vznášeny u zemské úřadovny s doložením potřebných průkazů.

Invalidita budiž prokázána vysvědčením lékařským. Zemská úřadovna jest oprávněna, dáti žadatele prohlédnouti lékařem od ní ustanoveným a vykonati všechna šetření, kterých je třeba, aby byl stav věcí zjištěn. Zaměstnatel žadatelův a žadatel sám jest povinen dáti potřebná vysvětlení.

Náklady lékařského vysvědčení, které žadatel má předložiti, budte od zemské úřadovny přiměřeným obnosem nahrazeny, byl-li nárok uznán.

Nárok na poskytnutí invaliditní renty, byl-li rentovou komisí, vztažmo představenstvem pensijního ústavu (§ 60) zamítnut, může býti před uplynutím jednoho roku jen tehda znova podán, nastala-li podstatná změna ve zdravotním stavu posléze zjištěném.

§ 75.

Všecka v rámci tohoto zákona učiněná opatření, oznámení atd. pensijního ústavu a zemských úřadoven nebo náhradního ústavu buďte doručena účastníkům písemně (výměry).

Výměry, ve kterých se rozhoduje o učiněných nárocích pojištěnců na některou dávku v tomto zákoně stanovenou, obsahujte, byl-li nárok uznán, zároveň výši a výpočet přiznané dávky, byl-li však zamítnut, obsahujte důvody zamítací. Takovým výměrům může býti odpíráno toliko žalobou u příslušného rozhodčího soudu (§ 76) v neprodlužitelné lhůtě šesti měsíců po doručení výměru.

Proti výměrům o pojišťovací povinnosti (§ 1, odstavec 4), o vřadění do tříd služného (§ 3, odstavec 4) a o stanovení hlavního zaměstnání osoby pojištěním povinné (§ 3, odstavec 7) mohou býti podány námitky u politického okresního úřadu ve 14 dnech po doručení.

Proti vydaným o tom rozhodnutím politického okresního úřadu jakož i proti všem ostatním výměrům, pokud se jimi povinnosti ukládají nebo pokud se dotýkají stávajících práv, může býti podán ve 14 dnech rekurs ku politickému zemskému úřadu, v jehož správním obvodu zemská úřadovna, ku které příslušný člen náleží, vztažmo náhradní ústav sídlí, a proti rozhodnutím politického zemského úřadu k ministeriu vnitra ve čtyřech nedělích po doručení v odpor vzatého rozhodnutí.

Rekursy buďte podány u toho místa, které rozhodlo v první stolici.

XVI.

Rozhodčí soudy.

§ 76.

V sídle každé zemské úřadovny pensijního ústavu bude zřízen stálý rozhodčí soud.

Rozhodčí soud skládá se ze stálého předsedy, čtyř přísedících a potřebných náhradníků. Předsedu a jeho náměstka jmenuje ministr práv ve shodě s ministrem vnitra ze soudcovských státních úředníků.

Hlavní shromáždění volí přísedící a jejich náhradníky. Polovina přísedících a náhradníků má náležeti skupině zaměstnatelů, druhá polovina skupině pojištěnců. Členové rozhodčího soudu nesmějí býti ani v představenstvu pensijního ústavu nebo ve výboru zemské úřadovny, ani ve službě pensijního ústavu.

Rozhodčí soud rozhoduje o žalobách podle § 75, odstavce 2, podaných.

Opravné prostředky nebo žaloby proti nálezu rozhodčího soudu nejsou přípustny.

Zevrubnější předpisy o složení rozhodčích soudů, o řízení před nimi jakož i o povinnostech a případné odměně rozhodců budou dány způsobem nařizovacím.

Výdaje spojené se zařízením a jednáním stálých rozhodčích soudů nese pensijní ústav.

§ 77.

Spory mezi pensijním ústavem a náhradními ústavy vyřizují rozhodčí soudy od případu k případu zřízené.

O jich složení, řízení a rozhodčích výrocích mají platnost příslušná ustanovení civilního řádu soudního.

Členové těchto rozhodčích soudů nesmějí náležeti ani ku představenstvu pensijního ústavu, ani ke správě příslušného náhradního ústavu, aniž smějí býti ve službě tohoto ústavu nebo těchto ústavův.

XVII.

Státní dozor.

§ 78.

Pensijní ústav a jeho zemské úřadovny jakož i náhradní ústavy v § 65 označené jsou podrobeny dozoru státní správy; tento dozor vykonává ministr vnitra.

Ministr vnitra jest také povolán udíleti státní schválení, o kterých se v tomto zákoně jedná.

K bezprostřednímu vykonávání státního dozoru mohou býti ustanoveni zvláštní orgánové.

Ministr vnitra jest oprávněn, podrobiti hospodářství pensijního ústavu a jeho zemských úřadoven jakož i náhradních ústavů úřadnímu prozkumu podle předpisů §§ 38 a 39 ministerského nařízení ze dne 5. března 1896, Z. Ř. č. 31, vztažmo podle předpisů pro pojišťovny příště na jejich místo nastupujících; mimo to jest oprávněn rozpustiti představenstvo pensijního ústavu a výbory jeho zemských úřadoven a svěřiti jejich vedení a zastupování prozatímně správci; avšak ministr jest zavázán učiniti

do osmi neděl čeho třeba, aby byla svolána valná hromada k nové volbě představenstva.

Při opatřeních v příčině náhradních ústavů, které jsou zřízeny nebo dotovány od podniků podrobených státnímu dozoru některého jiného ústředního úřadu, budiž učiněno dorozumění s tímto ústředním úřadem.

XVIII.

Vyloučení úmluv.

§ 79.

Ani zaměstnatel ani pensijní ústav, vztažmo náhradní ústavy nejsou oprávněni, úmluvami (řády) napřed vyloučiti neb obmeziti platnost předpisů tohoto zákona v neprospěch pojištěnců. Ustanovení smluvní, která by se tomuto zákazu příčila, nemají právního účinku.

XIX.

Spolupůsobení úřadů politických a obecních.

§ 80.

Politické a obecní úřady jsou povinny vyhověti podle možnosti žádostem pensijního ústavu a jeho zemských úřadoven na ně vzneseným, je podporovati a i bez vyzvání podávati jim veliké zprávy, které pro jich hospodaření mohou býti důležité.

Pensijní ústav a jeho zemské úřadovny jsou zejména oprávněny, dožadovati se spolupůsobení politických a obecních úřadů k vypátrání zaměstnatelů, kteří mají zřízence, na které se tento zákon vztahuje, a k vyšetření poměrů rozhodných pro pojistnou povinnost těchto zřízenců.

Pensijní ústav není oprávněn žádati, aby jej finanční prokuratura zastupovala.

XX.

Ustanovení trestní.

§ 81.

Zaměstnatelé, kteří by v ohlášeních podle § 73, odstavce 1 a 2, podávaných učinili nepravdivá udání skutečností, budou potrestáni, ač nejde-li o skutkovou povahu činu podle všeobecných trestních zákonů trestného, pokutou od 10 až do 1000 K a v případě nedobytnosti vězením od jednoho dne až do tří měsíců.

Témuž trestu podléhají zaměstnatelé a pojištěnci, podají-li nepravdivá vysvětlení skutečností (§ 73, odstavec 3).

§ 82.

Zaměstnatelé a rentovníci, kteří přihlášky v § 73, odstavci 1, 2 a 4, předepsané vůbec nepodají nebo nikoli v ustanovené lhůtě, budou potrestáni pokutou až do 200 K a v případě nedobytnosti vězením až do 20 dnů.

Témuž trestu podléhají zaměstnatelé a pojištěnci, kteří by odepřeli podati zprávy v § 73, odstavci 3, naznačené nebo předložiti doklady tam uvedené.

Rentovníkům může býti kromě toho renta na čas zastavena.

§ 83.

Zaměstnatelé, kteří svým zřízencům při výplatě služného úmyslně započítají vyšší srážky nežli podle tohoto zákona přípustné (§ 36) nebo jednají proti zákazu § 79, budou potrestáni pokutou až do 400 K a v případě nedobytnosti vězením až do jednoho měsíce, ač není-li tu skutková povaha činu podle všeobecných trestních zákonů trestného.

§ 84.

Trestní ustanovení §§ 81 až 83 vztahují se také k zákonným zástupcům zaměstnatelů ku právním jednáním neschopných, zejména k zástupcům právnických osob.

Zaměstnatelé jsou oprávněni svěřiti zmocněncům sestavování a odvádění výkazů a ohlášek tímto zákonem předepsaných. Jména a bydliště těchto zmocněnců budte oznámena pensijnímu ústavu.

V tomto případě trestní ustanovení vztahují se k těmto zmocněncům, avšak zaměstnatel ručí subsidiárně za uložené pokuty peněžité.

§ 85.

Trestati přestupky zákona v §§ 81 až 83 uvedené přísluší v první stolici politickým okresním úřadům.

§ 86.

Peněžité pokuty připadnou fondu, který bude u pensijního ústavu ku podpoře nuzných nezaměstnanců zřízen (§ 42, č. 7).

XXI.

Osvobození od daní, poplatků a kolků.

§ 87.

Pensijní ústav jest osvobozen od daně výdělkové a rentové. Naproti tomu vyplácené od něho požitky jsou podrobeny podle ustanovení zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, osobní dani z příjmu srážkou od vyplácející pokladny prováděnou.

Všechna jednání a listiny, kterých je třeba, aby byly právní poměry mezi pensijním ústavem se strany jedné a jeho členy (zaměstnateli a zřízenci) se strany druhé založeny a vyřízeny, jsou prosty poplatků a kolků a ku pensijnímu ústavu vztahují se ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1885, Z. Ř. č. 51, pokud obsahují úlevy vzhledem ku kolkům a bezprostředním poplatkům.

Ustanovení druhého odstavce mají se vztahovati obdobně k analogickým právním jednáním náhradních ústavů, jakož i k ustanovením náhradních smluv, která se týkají zákonných zaopatřovacích nároků (§ 66), pokud nároky, jež mají býti zabezpečeny řečenými právními jednáními, nepřekročují zákonnou výměru (§§ 4, 5, 6, 11, 12, 15, 18).

Finanční ministerium ve shodě s ministeriem vnitra může učiniti nařizovacím způsobem opatření, kterých je třeba, aby byla státní pokladna zabezpečena v příčině právních jednání v předchozím odstavci naznačených.

XXII.

Hospodaření s fondy, výroční zprávy.

§ 88.

Při ukládání fondů pensijního ústavu, vztažmo náhradních ústavů budiž šetřeno předpisů § 30, vztažmo § 52 ministerského nařízení ze dne 5. března 1896, Z. Ř. č. 31, nebo předpisů, které příště na místo nich pro pojišťovny nastoupí.

Ministr vnitra může však dovoliti pensijnímu ústavu od případu k případu jiné uložení fondů; avšak tato uložení musí poskytovati touž jistotu a nesmějí převyšovati polovici fondů pensijního ústavu.

Při trvalém zúročném ukládání volného jmění budiž přihlédáno přiměřeně také ku příslušným ukládacím papírům v obvodech jednotlivých zemských úřadoven v poměru premií jednotlivými zemskými úřadovnami v posledním účetním roce vybraných k úhrnnému příjmu premií a podle návrhů zemských úřadoven (§ 55, poslední odstavec).

Běžná pokladní služba se obstarává samou zemskou úřadovnou pro její obvod a bude upravena v jednacím řádu.

Základy a zásady, kterých se bude v pensijním ústavu užívati ku potřebným výkazům a výpočtům povahy asekuračně technické, potřebují státního schválení.

§ 89.

Pensijní ústav a v § 65 naznačené náhradní ústavy jakož i ti zaměstnatelé, jejichž služební smlouvy pokládají se podle § 66 na roveň pojištění u některého náhradního ústavu, jsou zavázáni podati ministrovi vnitra zprávu a statistické výkazy za každý kalendářní rok o svém hospodaření, vztažmo o stavu a uložení fondů.

Ministr vnitra jest oprávněn vydati předpisy o formě a obsahu těchto zpráv a statistických výkazů.

XXIII.

O počítání lhůt vůbec.

§ 90.

Při počítání lhůt ustanovených v tomto zákonu podle dní nepočítá se den, na který připadá okamžik neb událost, dle kterých se má počátek lhůty říditi.

Podle týdnů, měsíců nebo roků ustanovené lhůty končí se uplynutím toho dne posledního týdne nebo posledního měsíce, který odpovídá svým jménem nebo číslem tomu dni, kterého se lhůta počala. Chybí-li tento den v posledním měsíci, končí se lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

XXIV.

Jak se nakládá se členy hornických bratrských pokladen.

§ 91.

Osoby uvedené v § 1, odstavci 5, jsou pojištěny u pensijního ústavu podle tohoto zákona, u hornické bratrské pokladny pak jen v rozsahu vytčeném v § 10, odstavci 2, zákona ze dne 28. července 1889, Z. Ř. č. 127.

Avšak čáky, kterých v čase, kdy do pensijního ústavu vstoupily, podle stanov příslušné bratrské pokladny nabyly nebo které mají po uplynutí statutárního čekacího času u této bratrské pokladny naproti provisní pokladně na invalidní, vdovskou nebo sirotčí provisi, zůstanou jim zachovány na dobu čekacího času, který mají ještě odbýti u pensijního

ústavu (§ 5), rovněž zůstanou jim zachována větší plnění bratrských pokladen naproti plněním pensijního ústavu za přiměřenou úplatu (§ 92).

§ 92.

Úplata v § 91 dotčená budiž vypočtena podle zásad pojišťovací techniky.

Zapravení vykoná se z podílu na reservě vypočítaného individuálně pro daný okamžik podle předpisu stanov příslušné bratrské pokladny, a pokud takového podílu není nebo nestačí-li, hotovými příspěvky. Tyto příspěvky nese podnikatel a pojištěnec stejným dílem.

Po uplynutí čekacího času zbývající snad podíl na reservě budiž pojištěnci hotově vyplacen.

XXV.

Ustanovení přechodná.

§ 93.

První stanovy pensijního ústavu vydá ministr vnitra nařízením. Týmž způsobem buď uveřejněn také vzorný jednací řád pro zemské úřadovny pensijního ústavu.

Ministr vnitra ustanoví členy prvního představenstva pensijního ústavu, vztažmo členy prvního výboru každé zemské úřadovny; jejich funkční doba skončí se volbou představenstva, vztažmo výboru od první řádné valné hromady, vztažmo hlavního shromáždění vykonanou.

Přihlášky podle § 73 konejte se poprvé u politických úřadů první stolice. Při tom budiž šetřeno obdobně ustanovení dotčeného paragrafu a plně §§ 81 až 86.

Formuláře ustanoví poprvé ministerium vnitra.

Státní správa se zmocňuje, poskytnouti zálohy pro první zařízení pensijního ústavu podle § 39 zařizovaného a pro jeho správu pro první pololetí, které pensijní ústav má nahraditi.

§ 94.

Tento zákon nabude moci za dvě léta po svém vyhlášení.

XXVI.

Doložka prováděcí.

§ 95.

Mému ministrovi vnitra a Mému ministrovi práv jest uloženo, aby ve shodě s Mými ostatními účastnými ministry tento zákon uvedli ve skutek.

V Budapešti, dne 16. prosince 1906.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Bienerth m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka II. — Vydána a rozeslána dne 1. ledna 1907.

Obsah: Čís. 2. Vyhláška o organisaci služby pro postátněné trati severní dráhy císaře Ferdinanda.

2.

Vyhláška ministra železničního ze dne 30. prosince 1906

o organisaci služby pro postátněné trati severní dráhy císaře Ferdinanda.

Na základě schválení Nejvyšším rozhodnutím ze dne 30. prosince 1906 nejmilostivěji uděleného vydávají se následující základy organisace služby pro postátněné trati severní dráhy císaře Ferdinanda.

Derschatta m. p.

Základy

organisace služby pro postátněné trati severní dráhy císaře Ferdinanda.

§ 1.

Ku provozování ode dne 1. ledna 1907 podle zákona ze dne 31. října 1906, Z. Ř. č. 212, postátněných tratí severní dráhy císaře Ferdinanda (hlavní železniční sítě a místních drah) jakož i dosud severní drahou císaře Ferdinanda na účet vlastníků provozované dráhy Ostravsko-Frydlantské a místních drah: Hustopeč severní dráha—město Hustopeč, Břeclava—Lednice, Mutěnice—Kyjov, Otrokovice—Zlín—Vyzovice, Zaječí—Hodonín, Štramberk—Věřovice a Opava—Hradec zřizuje se služební místo, železničnímu ministeriu bezprostředně podřízené, se sídlem ve Vídni, které bude míti název „C. k. ředitelstvo severní dráhy“ a počne úřadovati řečeným dnem.

§ 2.

Týmž dnem bude tomuto ředitelstvu podřízen veškerý dosavadní služební personál c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda kromě těch zřízenců, kteří nebudou přejati státem podle čís. 1, § 12, úmluvy dotčeným zákonem schválené nebo kteří obdrží výslovně jiné určení služební.

§ 3.

C. k. ředitelstvu severní dráhy přísluší pod nejvyšším řízením železničního ministeria a na základě poukazů od něho vydávaných místní správa všech jemu podřízených železničních tratí.

Přednostovi tohoto ředitelstva (řediteli), jehož jmenování jest vyhrazeno Jeho Veličenství Císaři Pánu, náleží osobně pečovati a dohlédati, aby byla vyšší nařízení provedena, přidržovati podřízené orgány, aby své povinnosti plnily, a pečovati o jejich úspěšné spolupůsobení a o co možná hospodářskou správu.

Ředitel má pečlivě dbáti obchodního výsledku podřízených jemu železničních tratí, působiti k jeho zlepšení jakož i k zlepšení vozby vůbec vhodnými prostředky ve své působnosti a podáváním návrhů představenému ministeriu a při tom přihlédati zejména také k obchodním potřebám.

Kromě toho jest ještě úkolem ředitelovým, u železničního ministeria navrhovati, vztažmo sám vykonati všechna opatření, kterých je třeba, aby služební instrukce rakouských státních drah byly zavedeny postupně na tratích v § 1 uvedených a aby jejich personál byl převzat do služebního statu státní správy železniční.

§ 4.

Pro vnitřní rozdělení služby při ředitelstvu a pro vedení prací při něm mají ještě v platnosti zůstati příslušná ustanovení „základů organisace ředitelstva a jednacího řádu pro ředitelstvo c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda“, pokud v následujícím není nic jiného výslovně ustanoveno.

Avšak ředitelovým úkolem jest, v příčině tohoto rozdělení služby a vedení prací ty změny a zjednodušení u železničního ministeria co možná brzy navrhnouti, kterých se jeví býti třeba pro úspěšné a hospodářské další vedení prací přihlédajíc ke státním správním normám, nebo které jsou podmíněny sloučením jistých výkonů pro veškerý obor státní železniční správy.

§ 5.

Ustanovení obsažená v § 16 organisačního statutu pro státní správu železniční o právním zastupování státní železniční správy ředitelstvy státních drah mají se vztahovati obdobně také na c. k. ředitelstvo severní dráhy v mezích jeho služebního oboru a kompetence.

§ 6.

Železničnímu ministeriu přísluší také vzhledem ke tratím c. k. ředitelstva severní dráhy působnost, v § 5 organisačního statutu pro státní železniční správu uvedená, ze státního práva výsostního plynoucí; avšak toto ředitelstvo jest zmocněno uděleti jménem železničního ministeria stavební konsens pro ty stavby, jejichž zadávání není vyhrazeno železničnímu ministeriu, pokud podle příslušných předpisů není třeba politické pochůzky nebo poskytla-li provedená politická pochůzka bezvadný výsledek; rovněž přísluší ředitelstvu pro stavby podle návrhu provedené uděleti jménem železničního ministeria konsens pro používání.

C. k. ředitelstvu severní dráhy přísluší kromě toho pro obvod tratí jemu přidělených vyřizovati všechny správní práce, pokud nejsou vyhrazeny železničnímu ministeriu.

Železničnímu ministerju jsou vyhrazena následující opatření a rozhodnutí kromě vyřizování všech prací, které podle povahy věci nebo podle zvláštních ustanovení vyžadují jednotného zastoupení sítě státních drah ministeriem:

1. každá změna v organisaci jednotlivých služebních odvětví;

2. vydávati, vztažmo schvalovati důležitější všeobecné služební instrukce a řády, zejména také všechny normy, které upravují práva a povinnosti, jakož i platy personálu, pak stanoviti řádný a mimořádný úřednický status jakož i regulativy pro pensijní, nemocenské a podporovací fondy a jinaké humanitní ústavy a jejich změnu, konečně také stanoviti regulativy pro konsumní spolky, požívají-li výhod od správy;

3. Přijímati úředníky všech služebních tříd, povyšovati všechny úředníky, pak překládati a služby zprošťovati (dávati na odpočinek) všechny úředníky kromě tří nejnižších služebních tříd (vztažmo hodnostních stupňů), a to při úřednících VIII. služební třídy přihlédajíc k mezím zvláštními nařízeními vytčeným, jakož i vypovídati přijaté úředníky severní dráhy nezařaděné do služebního statu státní správy železniční (kromě dvou nejnižších hodnostních stupňů), pak všechna přeložení úředníků z obvodu jiného ředitelstva nebo do takového obvodu, jakož i od samostatného řízení stavby nebo k němu, konečně vzhledem k veškerému přejatému personálu zařaďovati zřízence do statu c. k. rakouských státních drah; co se týče těch úředníků, na které se vztahuje zákon ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, mají míti platnost ve všech těchto směrech ustanovení o všeobecné působnosti ministerií;

4. jmenovati přednosty všech oddělení ředitelstev a jejich zástupce, jakož i změny ve služebních titulech definitivních úředníků;

5. povolovati všeliké přídavky úředníkům, jakož i všechny přídavky již v dosavadních předpisech nezaložené, jiným zřízencům, pak povolovati remunerace a podpory, pokud během jednoho účetního roku převyšují 400 K pro jednu a touž osobu, povolovati dovolenou delší tří měsíců jakož i dary z milosti větší nežli měsíční služné, konečně jinaké záležitosti personálu podle výslovné výhrady ve zvláštních personálních předpisech a stanovách fondů humanitních;

6. vykonávati disciplinární moc nad přejatými, nezařaděnými zřízenci severní dráhy v rozsahu podle služební pragmatiky c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda její správní radě dosud příslušném;

7. reaktivovati pensionované zřízence;

8. určovati tantiemy z úspor a jinaké tantiemy;

9. sestavovati řádný a mimořádný roční rozpočet (budget) a pojímati tento rozpočet do veškerého rozpočtu státní správy železniční na základě rozpočtu ředitelstvem sestaveného a železničnímu ministeriu ke schválení předloženého;

10. vydávati ředitelstvu mimořádné úvěry na základě příslušného finančního zákona k disposici jsoucí; pak schvalovati podrobné výkazy, jak bylo upotřebeno všech úvěrů v extraordinariu povolených; určovati poměr, ve kterém trati ředitelstva c. k. severní dráhy mají se účastniti v nákladech ústřední správy c. k. státní železniční vozby;

11. povolovati všechny výdaje, které nejsou obsaženy ve finančním zákonu a proto nemají žádné rozpočtové úhrady neb u kterých je třeba překročiti povolené úvěry; povolovati dodatečné úvěry, přenosy úvěrů jakož i případné upotřebení mimořádných úvěrů v naléhavých případech ještě před ústavním vyřízením rozpočtu, a to přihlédajíc k tomu, že snad bude třeba vyžádati si ústavního schválení;

12. zužitkovati volné peníze, jakož i koupě a prodej cenných papírů a valut;

13. všechna opatření v příčině vlastnictví státních drah nebo v příčině fondů u ředitelstva spravovaných, pokud tato opatření překročují obyčejné hospodářství nebo je-li jejich účelem nějaké zcizení nebo zavazení těchto fondů, proto také, šetříc direktiv v té věci s finanční správou umluvených, zcizení a zavazení nemovitého vlastnictví, pokud se to nestane za příčinou provádění nových a rozšiřovacích staveb před uzávěrkou příslušných účtů; zřizovati zástavní práva k nemovitému vlastnictví;

14. promíjeti účetní vady, náhrady zřízencům předepsané nebo nedobytné pohledávky, vztažmo povolovati odepsání jich, pak ztrát na materiálu a na inventárních předmětech, pokud peněžitá hodnota v jednotlivém případu přesahuje 1000 K a v témž roce v celém ředitelském obvodu 10.000 K;

15. schvalovati narovnání o nárocích, od železniční státní správy nebo proti ní vznesených, pokud narovnací suma při jednom plnění převyšuje 10.000 K, při opakujícím se však plnění 1000 K ročně a nejde-li o narovnání, která se učiní při zákupech pozemků v mezích jednotlivých položek schváleného rozpočtu;

16. uzavírati smlouvy o dodávání vozebních prostředků, pak schvalovati všechny jiné dodávací smlouvy jakož i jinaké smlouvy o jediném plnění, pokud smluvní suma při rozepsání všeobecné veřejné offerty a přidělení nejlepšímu podateli převyšuje 300.000 K a v jinaké případnosti 100.000 K;

17. schvalovati nájemné smlouvy nebo jinaké smlouvy o opětujících se plněních, a to při trvání smlouvy až do pěti let, pokud nájemné nebo jinaké opětující se plnění přesahuje ročně 10.000 K, trvá-li smlouva déle nežli pět let, pokud nájemné nebo jinaké opětující se plnění přesahuje ročně 1000 K; promíjeti nájemné nebo jinaká opětující se plnění v obnosu větším nežli 1000 K;

18. schvalovati, aby byly opětující se dary a dobrovolné příspěvky poskytovány k cizím, dobročinným nebo veřejným účelům, jakož i takovéto poskytnutí v jednotlivém případu, přesahuje-li 500 K, pak stanoviti, zdali se má ředitelstvo účastniti veřejných kongressů, výstav atd.;

19. schvalovati všechny nové stavby a změny dosavadních staveb a zařízení, včetně obozu, avšak toliko v případech, když náklady jednotlivého předmětu přesahují 10.000 K;

20. všechny závažné technické novoty pro stavbu a vystrojení dráhy;

21. smlouvy s cizími drahami o připojení a o provozování vozby a podobné úmluvy;

22. zaváděti a zrušovati rychlé, osobní a smíšené vlaky jakož i důležitější jejich změny; vyjaty z toho jsou osobní vlaky pro výhradně místní dopravu;

23. schvalovati, aby byla vypůjčena cizí vozidla, jakož i nejvyšší vyrovnávací disponování s obozem;

24. všechna meritorní rozhodnutí a schválení v příčině zdělání, změny a výkladu tarifů pro dopravu osob a zboží, a to jak pro místní dopravu tak i pro dopravu připojovací a svazovou;

25. povolovati jízdné výhody, slevy dopravného a jinaké výhody povahy tarifní v dopravě zboží, pokud toto povolování není přenecháno zvláštními předpisy c. k. ředitelstvu severní dráhy;

26. úmluvy s jinými tuzemskými a cizozemskými dopravními podniky o připojovacích a svazových dopravách včetně rozdělení dopravy, pokud c. k. ředitelstvo severní dráhy nebude povoláno k samostatnému obstarávání těchto věcí a k spolupůsobení při nich na základě zvláštních nařízení;

27. uděleti jízdné výhody mimotarifní, pokud toto udělování bude vyhrazeno železničnímu ministeriu podle příslušných předpisů (normálií), zejména udělovati permanentní volné lístky osobám kromě vlastního svého služebního svazu postaveným;

28. vyřizovati rozklady a stížnosti, podané u železničního ministeria proti opatřením a rozhodnutím ředitelstva;

29. schvalovati, aby byly podány stížnosti k správnímu soudu nebo k říšskému soudu;

30. dozor k veškeré službě ve všech jejích odvětvích a nade všemi služebními místy.

Při náhle vzniklých živelních nehodách nebo železničních nehodách ředitel, vztažmo přednostové ředitelských oddělení mají provésti všechna opatření, která se jim zdají býti potřebnými v zájmu zachování a bezpečnosti vozby; v takových případech jakož i když jest nebezpečenství v průtahu, ředitel jest oprávněn, také ve věcech, které překročují jeho působnost, učiniti potřebná opatření; avšak má ihned představenému ministeriu podati zprávu za příčinou dodatečného jich schválení.

§ 7.

Nejdéle do konce března každého roku ředitel má předložiti železničnímu ministeriu co možná podrobný program o veškerých stavbách a objednávkách během příštího kalendářního roku na účet investičního fondu obmýšlených. Kromě toho buďte železničnímu ministeriu každého roku dne 15. července za předcházející pololetí, pak dne 15. října a 15. ledna za předcházející čtvrtletí předloženy výkazy, jak bylo investičního úvěru upotřebeno; v těchto výkazech budiž také vylíčeno, jak se toto upotřebení se stavebním programem srovnává.

Kromě toho buďte předkládány železničnímu ministeriu prozatímné jakož i definitivní výkazy měsíčních příjmů, konečně pak, a to nejdéle do 15. dubna každého roku zevrubná výroční zpráva, aby byla pojata do zprávy o výsledcích státní správy železniční.

§ 8.

Schválení železničního ministeria, v § 6 pro určitá opatření vyhrazené, nebudiž zpravidla vyžadováno tím způsobem, aby byla podávána formální zpráva, nýbrž tím, že se předloží přiměřeně vypracované, navržená vyřízení obsahující spisy původní, v naléhavých pak případech budiž také krátkou cestou vyžádáno. Vyřízení buďte vyhotovena v těchto případech s výslovným odvoláním na schválení železničního ministeria. Železniční ministr učiní další přiměřená opatření, aby tyto správní záležitosti v železničním ministeriu byly rychle a prostě vyřizovány, zejména kollegiální poradou.

§ 9.

Paragraf 7 jednacího řádu pro ředitelstvo c. k. priv. severní dráhy císaře Ferdinanda o zadávání dodávek a prací zrušuje se dnem 1. ledna 1907.

Na místo něho mají nastoupiti od téhož dne „zásady pro zadávání dodávek a prací u c. k. státní správy železniční“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka III. — Vydána a rozeslána dne 9. ledna 1907.

Obsah: (Čís. 3 a 4.) 3. Vyhláška, že c. k. hospodářský učebný a pokusný ústav ve Splětě byl ustanoven za zvláštní státní místo pro prozkum potravin a některých užitných předmětů. — 4. Zákon, jímž se znova zvyšuje státní záruka pro místní dráhu z Tridenta do Malè. — Oprava.

3.

Vyhláška ministerií orby, vnitra a práv ze dne 21. prosince 1906,

že c. k. hospodářský učebný a pokusný ústav ve Splětě byl ustanoven za zvláštní státní místo pro prozkum potravin a některých užitných předmětů.

Na základě Nejvyšším rozhodnutím ze dne 8. října 1905 schválených stanov (vyhláška ministeria orby ze dne 22. října 1905, Z. Ř. č. 203) byla c. k. hospodářsko-chemická stanice pokusná ve Splětě rozšířena v hospodářský učebný a pokusný ústav a byla jemu svěřena působnost, vyhláškou ministerií vnitra, práv a orby ze dne 23. listopadu 1897, Z. Ř. č. 270, c. k. hospodářsko-chemické stanici pokusné ve Splětě propůjčená, jako zvláštnímu státnímu místu pro prozkum potravin a některých užitných předmětů ve smyslu ministerského nařízení ze dne 13. října 1897, Z. Ř. č. 240, s obmezením v § 14 tohoto nařízení ustanoveným.

Následkem toho mění se tím způsobem vyhláška ministerií vnitra, práv a orby ze dne 23. listopadu 1897, Z. Ř. č. 270, že na místo pod č. 4 jmenované c. k. hospodářsko-chemické stanice pokusné ve Splětě má nastoupiti c. k. hospodářský učebný a pokusný ústav ve Splětě.

Klein m. p. **Bienerth** m. p.

Auersperg m. p.

4.

Zákon, daný dne 26. prosince 1906,

jímž se znova zvyšuje státní záruka pro místní dráhu z Tridenta do Malè.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby v článku I zákona ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 122, stanovený nejvyšší obnos státní záruky pro místní dráhu z Tridenta přes S. Michele a Cles do Malè zvýšila na obnos, jehož je třeba ke zúročení čtyři procenta nepřesahujícímu a na umořovací kvotu půjčky, která

bude učiněna pro opatření peněz v té jmenovité částce, aby byla opatřena suma 7,190.000 K v hotovosti.

Článek II.

Mému ministrovi železničnímu a Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá mocí dnem vyhlašovacím.

Ve Wallsee, dne 26. prosince 1906.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Derschatta m. p.

Oprava.

V nařízení ministra obchodu ze dne 3. září 1906, obsaženém ve LXXXVIII. částce Zákonníka říšského z roku 1906 pod čís. 197, kterým byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných, má v § 1, oddílu VI, v 3. řádce místo: „při státní průmyslové škole v I. obecním okresu ve Vídni“ státi správně: „při státní průmyslové škole v **X.** obecním okresu ve Vídni“.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IV. — Vydána a rozeslána dne 10. ledna 1907.

Obsah: (Čís. 5 a 6.) 5. Zákon, kterým se upravuje lékárnictví. — 6. Nařízení o zřízení výborů sloužících farmaceutů.

5.

Zákon, daný dne 18. prosince 1906,

kterým se upravuje lékárnictví.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se naříditi takto:

Oddíl první.

Veřejné lékárny.

Titul první.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Druhy veřejných lékáren.

Lékárny pro všeobecný obchod ustanovené (veřejné lékárny) jsou buďto koncessované nebo reální lékárny.

§ 2.

Zápověď kumulace.

Nikdo nesmí míti více koncessí nežli jednu ku provozování veřejné lékárny nebo sám vésti provozování více veřejných lékáren nežli jedné.

§ 3.

Osobní způsobilost.

Aby kdo dosáhl práva k samostatnému provozování veřejné lékárny, vyžaduje se:

1. aby byl rakouským státním občanem;
2. aby úplně požíval občanských práv;
3. aby měl akademický stupeň magistra farmacie podle studijního a zkušebního řádu dosažený;
4. odborná činnost, po dosažení dotčeného akademického stupně vykonaná, po nejmenší dobu tímto zákonem předepsanou;
5. spolehlivost vzhledem ku provozování lékárny.

Za odbornou činnost ve smyslu předpisu v č. 4. obsaženého pokládá se především zaměstnání ve farmaceutické službě některé tuzemské veřejné neb ústavní lékárny. Tomuto zaměstnání budiž na roveň pokládána presenční služba jako jednoroční dobrovolný farmaceut, pokud byla tato služba vykonána po dosažení akademického stupně magistra farmacie v některé c. a k. vojenské nebo c. k. zeměbranné lékárně, avšak tato presenční služba smí býti započtena toliko v nejvyšší výměře jednoho roku.

Zdali a pokud jiná zaměstnání s farmaceutickým povoláním souvislá nebo jemu příbuzná mají býti pokládána za odbornou činnost ve smyslu ustanovení v čísle 4 obsaženého, bude ustanoveno po vyslechnutí zastupitelstva lékárnického stavu způsobem nařizovacím.

Doba odborné činnosti v č. 4. dotčené má trvati zpravidla alespoň pět let, jde-li však o koncessi ku provozování lékárny nově zřizované, má činiti aspoň 15 let. Tyto lhůty mohou nařízením pro takové uchazeče, kteří prokázali vyšší odborné vzdělání některým dosaženým doktorátem, který bude nařízením označen, přiměřeně býti zkráceny po vyslechnutí zastupitelstva lékárnického stavu.

Při výpočtu zaměstnací doby, která jest ve smyslu předcházejících ustanovení podmínkou pro dosažení koncesse ku provozování nově zřizované lékárny, budiž započten také čas, po který uchazeč oprávněně vedl provozování některé tuzemské veřejné neb ústavní lékárny, jakož i čas, po který byl zaměstnán ve farmaceutické službě některé cizozemské veřejné lékárny nebo jako její správce, nebo byl v cizině činným v některém ze zaměstnání v třetím odstavci vyznačených. avšak toto poslední zaměstnání může býti započteno toliko v nejvyšší výměře dvou let a toliko tenkráte, strávil-li uchazeč poslední rok své odborné činnosti v některé tuzemské veřejné neb ústavní lékárně.

Vyloučen z dosažení práva k samostatnému provozování veřejné lékárny jest každý, jenž po dobu více nežli tří let nebyl činný v nižádné veřejné neb ústavní lékárně a nevykonává-li opět takovou činnost aspoň již od jednoho roku. Vyloučen z dosažení práva nově zříditi lékárnu jest každý, kdo již jednou jest nebo byl v držení koncessované lékárny, před uplynutím pěti let po vzdání se koncesse.

§ 4.

Pachtéř, odpovědný správce a zástupce.

Kdo chce zpachtovati veřejnou lékárnu nebo chce jinak býti zřízen za odpovědného správce veřejné lékárny nebo její filiálky, nebo v případu, že by něco dočasně zašlo majetníka neb odpovědného správce lékárny, má býti pověřen správou jejího provozování jako jejich zástupce, musí vyhovovati týmž podmínkám, které jsou předepsány pro dosažení práva k samostatnému provozování některé již zřízené lékárny.

Co se týče odborné kvalifikace těch osob, kterým v případu, že by něco dočasně zašlo majetníka neb odpovědného správce veřejné lékárny nebo její filiálky, svěří se toliko na krátký čas jako zástupci správa jejího provozování, mohou býti ustanoveny úlevy nařízovacím způsobem po vyslechnutí zastupitelstva lékárnického stavu.

Kdo má koncessovanou veřejnou lékárnu, sám vede provozování některé reální lékárny jemu vlastní, v pachtu má veřejnou lékárnu nebo jinak jest zřízen za odpovědného správce nebo zástupce u některé lékárny nebo její filiálky, nemůže býti současně pachtéřem nebo jinakým odpovědným správcem nebo zástupcem u některé jiné lékárny, vztažmo filiálky.

§ 5.

Zaměstnávání pomocných osob.

Zaměstnávání pomocných osob při provozování lékáren budiž upraveno nařízovacím způsobem po vyslechnutí zastupitelstva lékárnického stavu.

Zejména budiž při tom ustanoveny také podmínky, pod kterými kohos ve veřejné lékárně nebo její filiálce smí býti upotřebeno k samostatnému dispensování léků. Upotřebí-li se pomocné osoby bez magisterského diplomu k samostatnému dispensování léků, tedy ten, na jehož účet provozování lékárny se vede, ručí za škodu, kterou pomocná osoba způsobí zaviněně za vykonávání své služby.

§ 6.

Provozovna a zařízení.

Místnosti veřejné lékárny nebo její filiálky určené ku přípravě, prodeji a k uschovávání léčiv, jakož i místnosti ustanovené k inspekční službě, jakož i její zařízení musí vyhovovati požadavkům, kterých je třeba, aby byly lékárny za příčinou veřejného zdravotnictví bezvadně provozovány.

Nežli se veřejná lékárna počne provozovati, budiž vymoženo úřední schválení provozovny.

Objeví-li se později vady, kterých je třeba odstraniti podle předpisů prvního odstavce, budte podle úředních rozkazů učiněna přiměřená opatření.

Vystřídá-li se osoba majetníka veřejné lékárny, není tím podmíněno nové schválení provozovny.

§ 7.

Úprava provozování — farmakopoea — lékárnická sazba.

Pokud ustanovení tohoto zákona již neobsahují předpisů o provozování lékáren, budiž toto provozování upraveno nařízovacím způsobem.

K tomu náleží zejména vydávati předpisy o tom, které věci smějí býti prodávány v lékárně

a které věci musí býti v zásobě chovány, jakož i o přípravě, jakosti a uschovávání těchto prostředků (farmakopoea), pak stanoviti maximální cenu za dotčené prostředky a za jejich zabalení, jakož i stanoviti maximální odměnu za práce konané při provozování lékárny (lékárnická sazba).

Když se lékárnická sazba vydává, buď k tomu přihlédáno, aby byly nařízeny přiměřené slevy pro potřebu veřejného chudinství, pro potřebu nemocenských a humanitních ústavů a nemocenských pokladen jakož i pro osoby, jejichž chudoba jest potvrzena úředním vysvědčením.

§ 8.

Nedělní klid.

Politické zemské úřady po vyslechnutí příslušné obchodní a živnostenské komory a příslušného zastupitelstva lékárnického stavu mají vydati nařízení o nedělním klidu pro veřejné lékárny s ohledem na potřebu obyvatelstva.

Titul druhý.

Koncessované lékárny.

§ 9.

Koncesse.

Provozovati veřejnou lékárnu, která nespočívá na reálním právu (radikované, prodejné lékárny), připouští se toliko na základě zvláštního úředního povolení (koncesse).

V koncessní listině buď za stanoviště lékárny ustanovena některá obec, osada, městský okres nebo některý díl takového obvodu. U lékáren, které byly již dříve provozovány, budiž dosavadní stanoviště podrženo. Koncesse má platnost toliko pro stanoviště.

§ 10.

Věcné podmínky pro udělení koncesse.

Koncesse smí býti toliko udělena, když v obci stanoviště lékárny nebo v nejbližším okolí své stálé bydliště má lékař, jenž praxi provozuje.

Při rozhodnutí budiž přihlédáno ku potřebě obyvatelstva, při čemž buď hleděno zejména ku počtu a životním poměrům obyvatelstva jakož i k živosti ruchu ve stanovišti a okolí, k jsoucím tam nemocenským a humanitním ústavům, školám a vychovatelnám, větším živnostenským a průmyslovým závodům, pak k rozsahu provozování obchodu veřejných lékáren ve stanovišti a v okolí zřízených.

Má-li lékárna nově býti zřízena, budiž koncesse pokaždé odepřena, když zřízením nové lékárny jest ohrožena schopnost existence veřejných lékáren ve stanovišti nebo v okolí zřízených nebo lékaře domácí lékárnu majícího.

§ 11.

Taxa za udělení koncesse.

Za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny koncessionář má zapraviti taxu podle tříd z následujícího přehledu seznatelných:

I. třída	II. třída	III. třída	IV. třída	V. třída
v obcích s počtem obyvatelstva více než				ve všech jiných obcích
100.000	50.000	20.000	10.000	
k o r u n				
4.000	3.000	2.000	1.000	500

Pro zařadění obce do I. až V. třídy jest rozhoden výsledek svou dobou posledního všeobecného sčítání lidu.

Léčebná místa nebo jinaká místa s větší živostí ruchu mohou po vyslechnutí obce a příslušného zastupitelstva lékárnického stavu býti přeložena v I. až V. třídě nařizovacím způsobem do třídy s vyšším obnosem taxy.

Majetníci veřejné lékárny jsou zavázáni, pojištěním postarati se o zaopatření sloužících farmaceutů, jakož i jejich vdov a sirotků.

Dokud se nestane nějaká jiná zákonná úprava, platí pro to následující ustanovení:

Majetníci lékáren jsou oprávněni, třetinu příspěvků za pojištění placených vybírati od sloužících farmaceutů srážkou s pracovního výdělku. Nejmenší výměra čekatelství pojištěným a jejich pozůstalým poskytovaného jakož i čas, kterým se péče ve

4. odstavci označená má počíti, buďte ustanoveny nařizovacím způsobem po slyšení zastupitelstva lékárnického stavu.

Tax v prvním odstavci uvedených budiž upotřebeno k zaopatření sloužících farmaceutů a jejich pozůstalých. Ministerium vnitra po slyšení zastupitelstva lékárnického stavu může ustanoviti, že tyto taxy mají připadnouti některému již nebo budoucně zřízenému ústavu, jehož účelem jest pojišťovati pensi příslušníkům lékárnického stavu, pokud jeho zařízení, zejména pojišťovací plán vyhovuje příslušným požadavkům. V tomto případu připadnou taxy toliko ve prospěch těch sloužících farmaceutů, kteří k tomuto ústavu náležejí.

§ 12.

Osobní povaha koncesse.

Koncesse ku provozování veřejné lékárny jest osobní a nesmí býti převedena na jiného.

§ 13.

Povinnost provozovací.

Majetník veřejné lékárny jakož i odpovědný její správce jest zavázán, udržovati nepřerušeně provozování lékárny; rovněž převezme-li lékárnu někdo třetí, nesmí tím její provozování nijak býti přerušeno.

Zamýšlí-li majetník lékárny zastaviti provozování, má alespoň dva měsíce napřed oznámiti úřadu, že se vzdává koncesse.

Přeruší-li nebo zastaví-li se proti předcházejícím předpisům provozování veřejné koncessované lékárny, úřad může provozování, dá-li se udržeti a je-li to žádoucí vzhledem ku potřebě obyvatelstva, svěřiti z úřední moci na účet majetníka lékárny až do času, kdy jí oprávněnec opět počne provozovati nebo kdy se majetník řádně lékárny vzdá, odpovědnému správci nebo zástupci, jehož odměnu úřad ustanoví po slyšení zastupitelstva stavu.

§ 14.

Přenesení.

Ku přeložení lékárny v ustanoveném stanovišti (§ 9, druhý odstavec) je třeba úředního schválení.

§ 15.

Převod lékáren.

Když veřejná lékárna, která se na základě koncesse provozuje, právními jednáními mezi živými nebo dědictvím na někoho jiného přejde, musí si on, chce-li provozovati lékárnu, vymoci novou koncessi.

Přejde-li však taková lékárna po smrti majetníka koncesse dědictvím na vdovu nebo na manželské jeho potomky, lékárna může býti provozována dále na základě staré koncesse na účet vdovy po čas jejího vdovství, na účet potomků až do dosažené zletilosti.

Je-li některý z potomků, na které přešla lékárna dědictvím po smrti majetníka koncesse, farmaceutem, lékárna může býti provozována dále na základě staré koncesse, až tento potomek dosáhne způsobilosti samostatně provozovati veřejnou lékárnu ve smyslu § 3, avšak nejdéle až dojde třicátého roku života.

Další provozování lékárny za konkursního řízení na účet konkursní podstaty, jakož i za exekuční vnucené správy osobou třetí nebo za exekučního nuceného propachtování děje se na základě koncesse dlužníkovy.

Dokud projednávání pozůstalosti trvá, není třeba nové koncesse k dalšímu vedení veřejné lékárny na účet podstaty.

§ 16.

Obmezení převodu.

Veřejná lékárna, která ještě pět let netrvá, nesmí býti převedena na jiné právními jednáními mezi živými. Všechny tomu příčící se úmluvy jsou naprosto neplatné.

Ustanovení tohoto paragrafu nevztahuje se k veřejným lékárnám, které se dále vedou po smrti majetníka koncesse podle předpisů § 15, druhého, třetího a pátého odstavce.

§ 17.

Spravování a propachtování.

Provozování koncessované veřejné lékárny odpovědným správcem nebo její propachtování jest podrobeno úřednímu schválení. Podnájem se nepřipouští. Úředně schválený pachtéř jest odpovědným správcem lékárny.

Má-li lékárna býti dále vedena podle ustanovení § 15, druhého až pátého odstavce, buď zřízen odpovědný správce nebo buď lékárna propachtována.

Kromě těchto případů stálé provozování koncessované veřejné lékárny odpovědným správcem nebo její propachtování smí býti povoleno toliko z důležitých důvodů a pokaždé toliko na určitou dobu, která nesmí přesahovati pěti let. Dopouští se udělovati postupně toto povolení vzhledem k jedné a téže lékárně na několik za sebou následujících období.

Nemůže-li majetník koncesse neb odpovědný správce vésti sám dočasně provozování lékárny, má se postarati o způsobilého zástupce, který buď oznámen úřadu zároveň se svým zřízením. Nemůže-li majetník koncesse neb odpovědný správce po více než-li šest neděl nepřetržitě vésti provozování lékárny, má si vymoci úřední schválení zástupce.

Kdyby bylo opominuto zřízení odpovědného správce nebo zástupce podle předpisů čtvrtého odstavce, úřad má provozování, dá-li se jeho udržení provésti a je-li to žádoucí vzhledem ku potřebě obyvatelstva, dokud bu nebyla řečená závada odstraněna, svěřiti z úřední moci na účet majetníka lékárny odpovědnému správci nebo zástupci, jehož odměnu ustanoví úřad po slyšení zastupitelstva stavu. Jinak provozování lékárny budiž zastaveno, dokud by nebyla závada odstraněna.

§ 18.

Dočasné odstranění majetníka koncesse od správy lékárny.

Majetník koncesse ku provozování veřejné lékárny budiž odstraněn úřadem od správy lékárny na určitý čas, byl-li potrestán opětovně pro přestupek předpisů na provozování lékáren se vztahujících správním úřadem podle ustanovení tohoto zákona a jeví-li se za daných okolností ohroženým zákonný požadavek spolehlivosti. Toto opatření buď nařízeno nejdéle ve třech měsících po dni, kterého poslední trestní nález nabyl právní moci.

Byl-li majetník koncesse odstraněn podle předcházejícího předpisu na určitý čas od správy lékárny, úřad má svěřiti provozování lékárny po tuto dobu, dá-li se její provozování udrženi, k žádosti majetníka koncesse nebo vzhledem ku potřebě obyvatelstva z úřední moci na účet majetníka koncesse opovědnému správci nebo zástupci, jehož odměnu úřad ustanoví po slyšení zastupitelstva stavu. Jinak provzování lékárny buď zastaveno po příslušnou dobu.

Ustanovení předcházejícího odstavce buď také tenkráte použito, bylo-li rozsudkem trestního soudu (§ 19, č. 7) zapovědéno majetníku koncesse vykonávati jeho povolání, dokud by neprokázal, že opět nabyl způsobilosti.

§ 19.

Odnětí koncesse.

Koncesse ku provozování veřejné lékárny může býti odňata:

1. kdyby se lékárna nepočala provozovati do jednoho roku po vydání koncessní listiny;

2. přeruší-li se provozování lékárny po více nežli šest měsíců.

Koncesse buď kromě toho odňata:

3. byla-li udělena proti předpisu § 2 a trvá-li ještě nezákonný stav;

4. když u majetníka koncesse za jeho života dodatečně na jevo vyjde původní a ještě dále trvající nedostatek některého v § 3, č. 1. až 4., označeného požadavku k dosažení koncesse;

5. pozbude-li majetník koncesse rakouského státního občanství;

6. vyřkne-li se právoplatným rozsudkem trestního soudu ztráta lékárnického oprávnění nebo je-li s ním spojena ztráta akademického stupně;

7. bylo-li majetníku koncesse rozsudkem trestního soudů zapovědéno vykonávati své povolání a neprokáže-li ve třech letech, že opět nabyl způsobilosti podle ustanovení, která budou nařizovacím způsobem vydána.

§ 20.

Odstranění odpovědného správce nebo zástupce.

Ustanovení § 18, prvního odstavce a § 19, č. 4 až 6, vztahují se obdobně k odstranění pachtéře nebo jinakého odpovědného správce nebo zástupce od vedení lékárny.

Kromě toho buď pachtéř, odpovědný správce nebo zástupce také tenkráte odstraněn od vedení lékárny, když byl ustanoven proti předpisu v § 4, v třetím odstavci, obsaženému nebo počne-li později

na vlastní účet provozovati jinou veřejnou lékárnu, neodstoupiv od správy dřívější lékárny, nebo bylo-li zapovědělo rozsudkem trestního soudu vykonávati své povolání.

Titul třetí.

Reální lékárny.

§ 21.

Reální oprávnění.

Reální povaha po právu trvajících radikovaných a prodejných lékáren (reálních lékáren) zůstane nezměněna; rovněž zůstanou platny dosavadní předpisy pro posuzování reální povahy lékárny.

Nové reální lékárny nesmějí býti zakládány.

§ 22.

Provozování reálních lékáren.

Držitel reální lékárny, který chce vésti sám její provozování, musí vymoci si u úřadu schválení, aby toto provozování mohl vésti.

Není-li držitel reální lékárny oprávněn, sám spravovati lékárnu, tedy reální lékárna může býti provozována toliko pachtéřem nebo jinak odpovědným správcem, jehož zřízení jest podrobeno úřednímu schválení.

Schválení, aby byla reální lékárna vedena držitelem, aby byla propachtována neb aby byl pro ni odpovědný správce zřízen, smí býti odepřeno toliko tenkráte, když osoba ke správě lékárny vyhlednutá nemá způsobilosti provozovati lékárnu (§§ 3 a 4, první odstavec) nebo je-li vyloučena podle ustanovení tohoto zákona (§§ 2 a 4, třetí odstavec) z toho, aby převzala vedení reální lékárny, poněvadž současně spravuje jinou lékárnu.

Držitel reální lékárny buď odstraněn dočasně nebo na vždy z její správy z týchž důvodů, ze kterých má býti nařízeno dočasné odstranění majetníka koncesse ku provozování veřejné lékárny z její správy podle § 18, prvního a třetího odstavce, vztažmo odnětí koncesse podle § 19, č. 4 až 7.

Mimo to buď odvoláno schválení, aby držitel reální lékárny vedl její provozování, bylo-li toto schválení uděleno proti předpisu § 2 a trvá-li ještě nezákonný stav.

K reálním lékárnám vztahují se obdobně ustanovení § 17, čtvrtého odstavce, a § 20.

Není-li o to postaráno, aby provozování reální lékárny bylo vedeno podle předpisů prvního, druhého a předposledního odstavce tohoto paragrafu, budiž provozování zastaveno, dokud by tato vada nebyla odstraněna.

§ 23.

Taxy.

Při převodu reální lékárny právními jednáními mezi živými nabyvatel reální lékárny má zapraviti u politického úřadu taxu, která buď vyměřena podle toho, co jest v § 11 ustanoveno. Předpisy § 11, posledního odstavce, platí také o tom, k čemu těchto tax má býti upotřebeno.

Titul čtvrtý.

Filiálky.

§ 24.

Ustanovení všeobecná.

Majetníku veřejné lékárny může býti výjimečně povoleno provozování filiálky na místě od veřejných lékáren vzdáleném, na kterém jest dočasně velmi třeba podávacího místa léčiv (na příklad při velkých koloniích dělnických po dobu stavebního podniku — dispensovací ústavy) nebo na kterém tato potřeba vzniká v obdobích ročně se opakujících (na příklad v léčebných místech — sezónní lékárny).

Filiálka může býti provozována toliko v souvislosti s veřejnou lékárnou, pro kterou byla povolena.

Majetníku lékárny nemůže býti povoleno více filiálek nežli jedna.

Povolí-li se majetníku reální lékárny, aby zřídil filiálku, tedy toto povolení není žádnou částí reálního práva.

Filiálka smí býti provozována toliko odpovědným správcem, jehož zřízení jest podrobeno úřednímu schválení.

K filiálkám vztahují se obdobně ustanovení §§ 9, druhého odstavce, 10, 14 a 17, čtvrtého odstavce. Není-li pro filiálku zřízen odpovědný správce nebo, kdyby jej něco zašlo, zástupce (§ 17, čtvrtý odstavec), budiž provozování zastaveno, dokud by tato vada nebyla napravena.

Majetník lékárny jest povinnen zapraviti taxu 250 K za udělené povolení, aby směl filiálku provozovati. O upotřebení těchto tax platí předpisy § 11, posledního odstavce.

§ 25.

Dispensovací ústavy.

Povolí-li se filiálka pro dočasnou potřebu (dispensovací ústav), budiž při udělení tohoto povolení jeho doba ustanovena; povolení může býti odňato již před uplynutím určené doby, nebylo-li provozování filiálky zahájeno ve lhůtě úřadem ustanovené nebo bylo-li později déle nežli čtrnáct dní přerušeno.

§ 26.

Sezónní lékárny.

Bylo-li povoleno provozování filiálky na ročně opětující se období (sezónní lékárna), buď ustanovena doba období, po kterou filiálka musí býti provozována.

V tomto případu povolení může býti odňato, nebylo-li provozování filiálky v některém roce zahájeno ve lhůtě úřadem ustanovené nebo bylo-li přerušeno za provozovacího období déle 14 dnů.

§ 27.

Kdy povolení bude odňato.

Povolení provozovati filiálku budiž také tenkráte odňato, není-li již třeba podávacího místa léčiv v příslušném místě, kterážto okolnost byla rozhodna pro udělené povolení, nebo zřídí-li se samostatná veřejná lékárna v místě, ve kterém filiálka existuje, nebo v příslušném okolí tohoto místa.

Oddíl druhý.

Domácí lékárny lékařů a zvěrolékařů a příruční léky.

§ 28.

Dispensační oprávnění lékařů vůbec.

Lékařům dovoluje se dispensovati léčiva toliko podle následujících ustanovení.

§ 29.

Povolení míti lékařskou domácí lékárnu.

Lékaři budiž povoleno, aby měl domácí lékárnu, když v osadě, ve které lékař bydlí, není veřejné lékárny a když vzhledem ke vzdálenosti nejbližší takovéto lékárny v bydlišti lékařově je třeba podávacího místa léčiv (§ 10, třetí odstavec).

Přeloží-li lékař své bydliště na jiné místo, zanikne udělené pro dřívější bydliště povolení míti domácí lékárnu.

Povolení budiž odňato, stala-li se domácí lékárna zbytečnou, poněvadž byla zřízena veřejná lékárna v stanovišti domácí lékárny nebo v okolí. Majetník zřízené veřejné lékárny jest v takovém případu zavázán k žádosti lékařově odkoupiti upotřebitelné zásoby domácí lékárny.

Povinnost odkupu vztahuje se toliko k takovým prostředkům, které lékárník podle úředního nařízení (§ 7) musí míti v zásobě, a toliko k takovým množstvím, která odpovídají předvídatelnému provozovacímu rozsahu zřizované lékárny.

Nedohodnou-li se účastníci o odkupném, budiž odkupné ustanoveno odhadem za úředního řízení.

Vznikne-li spor o povinnosti odkupu, o jejím rozsahu nebo jejich podmínkách, budiž nárok pořadem práva ku platnosti přiveden.

§ 30.

Oprávnění při provozování lékařských domácích lékáren.

Povolení míti domácí lékárnu opravňuje lékaře podávati léčiva nemocným od něho léčeným, pokud neděje se léčení v místě, ve kterém jest veřejná lékárna. S lékem budiž straně pokaždé vydán řádně taxovaný recept.

Lékař jest také oprávněn a zavázán, vydati léčivo ze své domácí lékárny, bylo-li předepsáno jiným lékařem a nemůže-li již včasně býti opatřeno z veřejné lékárny.

§ 31.

Předpisy pro provozování lékařských domácích lékáren.

Domácí lékárna musí býti vedena lékařem samým a nesmí proto někým třetím býti provozována nebo propachtována.

V domácí lékárně nesmí býti užíváno pomocných osob k samostatnému dispensování léků.

Lékař smí odbírati toliko z některé tuzemské veřejné lékárny drogy, chemické a farmaceutické preparáty, jakož i ostatní léčivé přípravky, kterých má třeba k zařízení a doplnění své domácí lékárny.

Ustanovení §§ 6, prvního a třetího odstavce, a 7 vztahují se obdobně k lékařským domácím lékárnám.

§ 32.

Domácí lékárny homoeopathických lékařů.

Lékaři, kteří užívají při léčení svých nemocných homoeopathické léčebné methody, jsou oprávněni míti lékařskou domácí lékárnu podle §§ 29 až 31. Také homoeopath jest zavázán, vydati pokaždé straně zevrubný recept.

Základní tinktury a preparáty buďte odbírány z některé tuzemské lékárny.

Ustanovení §§ 6, prvního a třetího odstavce, a 7, prvního odstavce, vztahují se obdobně také k homoeopathickým domácím lékárnám.

§ 33.

Příruční léky.

Lékaři, kteří bydlí v osadě, kde není veřejné lékárny, ač nemají-li s úředním povolením domácí lékárny, jsou povinni míti příruční léky, které obsahují léčiva, jichž je třeba pro první pomoc v naléhavých případech.

Pro úřední lékaře od státu, zemí, okresů neb obcí zřízené jsou rozhodny příslušné služební předpisy v příčině závazku míti takové příruční léky.

Lékařům, kteří bydlí v osadě, kde jest veřejná lékárna, může ostatně úřad povoliti, aby měli příruční léky, když za výkonu svého povolání chodí k nemocným do míst, ve kterých není veřejných lékáren, a když včasné opatření léčiv, kterých je třeba pro první pomoc v naléhavých případech z některé takové lékárny, jest dopravními poměry stíženo.

Předpisy o zařízení a užívání příručných léků budou vydány způsobem nařizovacím.

Lékaři jsou povinni odbírati léčiva pro příruční léky z některé tuzemské veřejné lékárny.

Nařízením může býti ustanoveno, zdali a pod kterými podmínkami jest nutno nebo dopuštěno míti příruční léky také v jiných případech, nežli které jsou v prvních třech odstavcích uvedeny.

§ 34.

Zvěrolékařské domácí lékárny.

Diplomovaní zvěrolékaři a podkováři k léčení koní oprávnění mají právo míti domácí lékárny pro potřebu vlastní zvěrolékařské praxe.

Ustanovení § 7, prvního a druhého odstavce, vztahují se obdobně k zvěrolékařským domácím lékárnám.

Oddíl třetí.

Ústavní lékárny.

§ 35.

Povolení ku provozování ústavních lékáren.

Provozování vlastních ústavních lékáren může býti povoleno výjimečně veřejným léčebním a humanitním ústavům jakož i nemocenským pokladnám podle zákonů o nemocenském pojišťování dělníků zařízeným a svazům takových nemocenských pokladen.

Povolení ku provozování ústavní lékárny nemůže býti na jiné převedeno.

§ 36.

Oprávnění.

V ústavních lékárnách smějí léčiva býti vydávána toliko pro osoby v ošetřování ústavu se nalézající nebo v ústavu bydlící, vztažmo pro členy příslušné nemocenské pokladny nebo svazu pokladen.

Pro jiné osoby smějí léčiva toliko tenkráte býti vydávána, je-li naléhavě třeba léčivo opatřiti a nemůže-li se to včas státi z veřejné lékárny, o čemž budiž předloženo potvrzení lékařovo. V takovém případu vydání lečiva nemusí býti odepřeno.

§ 37.

Odpovědný správce.

Ústavní lékárna smí býti provozována toliko odpovědným správcem, jehož zřízení jest podrobeno úřednímu schválení.

Ústavní lékárnu propachtovati se nedopouští.

§ 38.

Jinaké předpisy.

Předpisy §§ 4 až 7, 9, druhého odstavce, 10, prvního a třetího odstavce, 11, 14, 17, čtvrtého odstavce a § 20 vztahují se obdobně k ústavním lékárnám.

§ 39.

Kdy provozování může býti zastaveno.

Není-li pro provozovanou ústavní lékárnu zřízen žádný odpovědný správce nebo — zašlo-li jej něco — žádný zástupce (§ 17, čtvrtý odstavec), budiž provozování lékárny zastaveno, dokud by tato vada nebyla odstraněna.

§ 40.

Kdy bude povolení odňato.

Zneužívá-li ústav, nemocenská pokladna nebo svaz nemocenských pokladen obdrženého povolení ku provozování ústavní lékárny, budiž toto povolení úřadem odňato.

Povolení může kromě toho býti odňato, nastane-li některý z případů v § 19, č. 1 a 2, dotčených.

Oddíl čtvrtý.

Ustanovení trestní.

§ 41.

Tresty.

Přestupky tohoto zákona nebo nařízení k jeho provedení vydaných, pokud příslušný čin nespadá pod některé ustanovení obecného trestního zákona, budou potrestány peněžitou pokutou od 10 až do 2000 K.

V každém trestním nálezu, kterým se peněžitá pokuta ukládá, buď ustanoven zároveň trest vězení, který má nastoupiti; kdyby peněžitá pokuta nebyla dobytna.

Při tom buď za peněžitou pokutu od 10 až do 20 K nalezeno na jeden den, při vyšších peněžitých pokutách za každých 20 K na jeden den vězení; avšak doba vězení nesmí přesahovati tří měsíců.

§ 42.

Vyměření trestu.

Při vyměřování trestu buď přihlédáno ku příslušným přitěžujícím a polehčujícím okolnostem jakož i k hospodářským a rodinným poměrům obviněného.

§ 43.

K čemu se peněžité pokuty obrátí.

Obnosy z peněžitých pokut došlé budte věnovány na zaopatření sloužících farmaceutů, jakož i jejich vdov a sirotků.

Zevrubnější ustanovení o tom budou dána způsobem nařizovacím po slyšení zastupitelstva lékárnického stavu, dokud by se konečná zákonná úprava nestala.

Oddíl pátý.

Úřady a řízení.

§ 44.

Příslušnost politického úřadu první instance.

Pokud tento zákon neobsahuje jiných ustanovení nebo pokud nejsou soudy příslušny, výkon předpisů tohoto zákona přísluší v první instanci politickým okresním úřadům (okresním hejtmanstvím, obecním úřadům obcí vlastní statut majících), v jejichž okresu leží nebo má ležeti lékárna, filiálka nebo přírucní léky.

Kde tedy v textu tohoto zákonna mluví se o správním úřadu neb úřadu bez zevrubnějšího označení, sluší rozuměti tím příslušný politický úřad první instance.

§ 45.

Pořad instancí.

K odvoláním proti rozhodnutím a opatřením politických úřadů, která budou vydána na základě předpisů tohoto zákona nebo na základě nařízení k jeho provedení vydaných, vztahují se všeobecné předpisy v této příčině v řízení před politickými úřady platné.

§ 46.

Žádost za koncessi ku provozování veřejné lékárny.

Žádost za koncessi ku provozování veřejné lékárny budiž podána u politického zemského úřadu, v jehož správním obvodu leží nebo má ležeti stanoviště lékárny.

K takové žádosti budte připojeny doklady, že jsou tu podmínky, kterých se v § 3 pod č. 1 až 4 pro osobní způsobilost vyžaduje; kromě toho žadatel, chce-li dále provozovati některou již zřízenou

lékárnu, má prokázati notářsky nebo soudně ověřenou listinou, že lékárna na něj přejde, bude-li mu koncesse udělena.

Je li žadatel za koncessi již v držení koncesse ku provozování některé veřejné lékárny, musí se zároveň vzdáti podmínečně této koncesse pro ten případ, kdyby obdržel koncessi novou. Rovněž žadatel za koncessi, který provozuje náležející jemu reální lékárnu, má podati průkaz, že zcizil reální lékárnu pro ten případ, kdyby mu koncesse byla udělena.

§ 47.

Odmítnutí bez dalšího řízení.

Politický zemský úřad má prozkoumati nejdříve žádost za koncessi a doklady k ní přiložené vzhledem ku požadavkům v § 46 uvedeným. Jde-li již z tohoto prozkumu na jevo, že nebylo vyhověno předpisům v dotčeném paragrafu uvedeným, buď žádost bez dalšího řízení odmítnuta.

Žádost za koncessi buď politickým zemským úřadem také tenkráte bez dalšího řízení odmítnuta, když dřívější žádost téhož nebo jiného žadatele za zřízení nové lékárny v témže stanovišti byla zamítnuta pro nedostatek věcných předpokladů v § 10 uvedených, neuplynulo-li od data posledního rozhodnutí v této záležitosti vydaného více času než dvě léta a nenastala-li podstatná změna v místních poměrech pro dřívější rozhodnutí směrodatných.

§ 48.

Vyhláška při zřizování nových lékáren.

Nejdéle ve 14 dnech po tom, co došla žádost, aby bylo povoleno provozování lékárny, která má býti nově zřízena, politický zemský úřad, nebyla-li žádost podle ustanovení předcházejícího paragrafu odmítnuta bez dalšího řízení, má vyhlásiti v novinách pro veřejné vyhlášky ustanovených, že byla žádost podána, a uvésti jméno, povolání a bydliště žadatelovo a stanoviště pro lékárnu vyhlédnuté.

V tuto vyhlášku budiž pojato ustanovení toho obsahu, že majetníci veřejných lékáren, kteří myslí, že způsobilost jejich lékáren k existenci jest ohrožena zřízením nové lékárny, ústně nebo písemně mohou podati případné námitky proti novému zřízení ve lhůtě nejdéle čtyř neděl, čítajíc ode dne, kterého byla vyhláška uveřejněna v novinách pro veřejná ohlášení ustanovených, u politického úřadu první instance, v jehož okresu stanoviště nové lékárny má ležeti, a že ku později podaným námitkám nebude přihlédáno.

Zároveň s uveřejněním vyhlášky v úředních novinách zemský úřad má zaslati exemplář vyhlášky svrchu dotčenému politickému úřadu první instance jakož i příslušnému zastupitelstvu lékárnického stavu a lékařské komoře.

§ 49.

Předběžné řízení.

Politický zemský úřad každou žádost za koncessi ku provozování veřejné lékárny, která nebyla zamítnuta podle předpisů § 47 bez dalšího řízení, má zaslati neprodleně politickému úřadu první instance, v jehož okresu stanoviště lékárny leží nebo má ležeti. Tento úřad má vyšetřiti neprodleně z úřední povinnosti veškeré poměry, které jsou pro rozhodnutí důležité.

Když se obmýšlí zřízení nové veřejné lékárny nebo když při převodu veřejné lékárny na někoho jiného podle náhledu úřadu není tu již věcných předpokladů pro udělení koncesse ve smyslu § 10, prvního a druhého odstavce, tento úřad má dáti příležitost obcím stanoviště a příslušného okolí, jakož i kde jsou zřízena okresní zastupitelstva, také těmto, ustanoviv lhůtu nejdéle čtyř neděl, aby se o žádosti za koncessi vyjádřily.

Sluší-li při zřizování lékárny vzhledem ke stanovišti pro ni zvolenému přihlédati také k obcím v jiných politických okresích ležícím, budiž nařízeno, aby tyto obce a po případě okresní zastupitelstva byly vyslechnuty stejným způsobem skrze příslušný politický úřad první instance.

Když bylo vyšetřování provedeno, buď žádost s přiloženými veškerými projednacími spisy neprodleně opět předložena s návrhem politickému zemskému úřadu.

§ 50.

Vyslechnutí zastupitelstva stavu.

O každé žádosti podle předcházejících předpisů opět předložené buď zhotovena u politického zemského úřadu tabulka, ze které nechť je seznati data vztahující se k osobní způsobilosti žadatelově s uvedením příslušných dokladů, případná vyjádření obcí

a okresních zastupitelstev, jakož i má-li býti zřízena nová lékárna, také námitky proti zřízení od majetníků jiných veřejných lékáren včasně snad podané.

Po exemplíři této tabulky budiž od politického zemského úřadu zasláno příslušnému zastupitelstvu lékárnického stavu a lékařské komoře s vyzváním, aby se vyjádřily o žádosti ve lhůtě nejdéle čtyř neděl. Zastupitelstvo lékárnického stavu i lékařská komora jsou také oprávněny ve stejné lhůtě nahlédnouti svými zástupci u zemského úřadu do originální žádosti a do příloh žádosti.

§ 51.

Rozhodnutí o žádosti za koncessi.

O žádostech za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny rozhoduje politický zemský úřad, v jehož správním obvodu stanoviště lékárny leží nebo má ležeti.

Sluší-li v případu v § 49, druhém odstavci, vzhledem ke stanovišti pro lékárnu zvolenému přihlédati také k obcím správního obvodu jiných politických zemských úřadů, zemský úřad v prvním odstavci dotčený má rozhodnouti o udělení koncesse ve srozumění s těmito úřady. Nemohly-li by se zemské úřady dohodnouti, rozhodne ministerium vnitra.

Proti rozhodnutí zemských úřadů, kterým byla odepřena koncesse k samostatnému provozování lékárny, přísluší žadateli, proti udělení koncesse však přísluší těm majetníkům veřejných lékáren, kteří podali podle § 48, druhého odstavce, včasně námitky, odvolání k ministeriu vnitra. Rozhodnutí buďte učiněna beze všeho průtahu.

V rozhodnutí, kterým byla koncesse ku provozování lékárny udělena, budiž ustanovena spolu lhůta, ve které koncessní taxa v § 11 naznačená má býti složena u politického úřadu. Když toto rozhodnutí nabylo právní moci a koncessní taxa byla složena, budiž koncessní listina vyhotovena a majetníku koncesse vydána.

Nesloží-li se koncessní taxa v ustanovené lhůtě, pokládá se žádost o udělení koncesse za odvolanou. Byli-li jiní uchazeči odmítnuti vzhledem na udělenou koncessi, zemský úřad má se jich v tomto případu, ustanoviv lhůtu, otázati, zdali při svých žádostech trvají, a potom na základě prohlášení v ustanovené lhůtě došlých má znova rozhodnouti bez nového řízení (§§ 48 až 50).

§ 52.

Žádost, aby bylo schváleno provozování reálních lékáren.

Kdo chce sám provozovati jemu náležející reální lékárnu, má zakročiti u politického úřadu první instance, v jehož okresu lékárna leží, za schválení, aby provozování převzal, a prokázati držení reálního oprávnění, přiloze doklady o tom, že tu jsou podmínky v § 3, č. 1 až 4, uvedené pro jeho osobní způsobilost.

§ 53.

Řízení, aby bylo povoleno provozovati filiálky, lékařské domácí lékárny a ústavní lékárny.

Pro řízení o žádostech, aby bylo povoleno provozovati filiálku veřejné lékárny, jakož i míti lékařskou domácí lékárnu ve smyslu § 29 a provozovati ústavní lékárnu, buď obdobně šetřeno předpisů §§ 47 až 51.

Předpisy §§ 48, 49 druhého a třetího odstavce, a 50 mají při žádosti, aby bylo povoleno míti lékařskou domácí lékárnu podle § 29, toliko tenkráte platnost, když v osadě, ve které lékařská domácí lékárna má býti zřízena, nebylo dosud žádné jiné takové lékárny.

§ 54.

Příslušnost úřadů při přeloženích.

Politickému zemskému úřadu po vyslechnutí zastupitelstva lékárnického stavu a lékařské komory přísluší povolovati, aby koncessovaná veřejná lékárna nebo její filiálka jakož i ústavní lékárna byla přeložena v určeném stanovišti.

§ 55.

Řízení, má-li býti zřízen odpovědný správce nebo zástupce.

Žádost, aby byl schválen odpovědný správce nebo zástupce ku provozování veřejné lékárny nebo její filiálky jakož i ústavní lékárny, budiž podána u příslušného politického úřadu první instance a buďte k ní přiloženy doklady, že tu jsou podmínky v § 3, č. 1 až 4, dotčené pro osobní způsobilost zřízencovu.

Odpovědný správce nebo zástupce ku provozování veřejné lékárny bude zřízen na základě zákonných předpisů úřadem po vyžádání návrhu příslušného zastupitelstva stavu o osobě, která má býti ustanovena.

§ 56.

Řízení při schvalování provozoven.

Aby byla provozovna veřejné lékárny nebo její filiálky jakož i ústavní lékárny schválena, budiž žádáno u příslušného politického úřadu první instance, při čemž buďte předloženy potřebné popisy a nákres plánu.

Úřad má vykonati o žádosti potřebná vyšetřování a rozhodnouti podle výsledku tohoto vyšetřování.

Schválí-li se provozovna, rozhodnutí má obsahovati podmínky a obmezení, kterých by snad vzhledem k zařízení a ku provozování lékárny bylo třeba.

§ 57.

Odhad zásob domácích lékáren.

V případu v § 29, předposledním odstavci, dotčeném odhad upotřebitelných zásob domácí lékárny, které musí býti převzaty majetníkem nově zřízené veřejné lékárny, buď k žádosti některého účastníka nařízen politickým úřadem první stolice, v jehož okresu domácí lékárna leží.

Odhad vykoná se pod řízením zástupce tohoto úřadu dvěma znalci od něho ustanovenými; k odhadnímu úkonu buďte přibráni majetník veřejné i domácí lékárny nebo jejich zástupci.

Při odhadu zásob buďte za základ položeny tržní ceny příslušných věcí.

§ 58.

Trestní řízení.

Vyšetřovati a trestati přestupky tohoto zákona náleží do působnosti politických úřadů.

Proti trestnímu nálezu, který byl ohledně viny v druhé instanci potvrzen, další odvolání nemá místa.

Ostatně o tomto řízení platí všeobecné předpisy pro řízení ve přestupcích ku politickému úřednímu jednání patřících.

§ 59.

Donucovací prostředky.

Úřad, prováděje nařízení podle předpisů tohoto zákona daná, jest oprávněn, učiniti opatření, kterých je třeba, aby byl výsledek zabezpečen, jako zabavení zásob, zavření provozoven.

Podle předpisů tohoto zákona úřadem uložené peněžité pokuty jakož i obnosy, které jsou ustanoveny za odměnu pro odpovědného správce nebo zástupce z úřední moci ustanoveného, mohou býti dobyty politickou nebo soudní exekucí.

§ 60.

Státní dozor.

Dohled k veškerému lékárnictví náleží politickým úřadům a v nejvyšší instanci ministeriu vnitra.

Dozor k lékárnám vykonává se z úřední povinnosti.

Podrobnější ustanovení o vykonávání státního dozorčího práva mohou býti vydána způsobem nařizovacím.

Oddíl šestý.

Ustanovení závěrečná.

§ 61.

Nabytá práva se zachovávají.

Na základě dřívějších předpisů nabytá práva provozovati lékárny na svůj nebo cizí účet se zachovávají.

§ 62.

Provozování veřejných a ústavních lékáren úředními zřízenci.

Předpisy §§ 2, 22 a 37 nevztahují se k veřejným, vztažmo ústavním lékárnám, jichž provozování vedou zřízenci dvoru, státu nebo některé o pod státním dozorem stojícího fondu. V takovém případu budiž osoba, se správou provozování lékárny pověřená, pojmenována politickému zemskému úřadu, ač není-li podle organisace již tímto úřadem samým ustanovena.

§ 63.

Lékárnické komory.

K zastupování lékárnického stavu včetně sloužících farmaceutů budou zřízeny ve všech královstvích a zemích na říšské radě zastoupených lékárnické komory.

Působnost a organisace těchto komor bude upravena zvláštním zákonem.

Až do zřízení lékárnických komor budiž ve všech případech, ve kterých podle ustanovení tohoto zákona zastupitelstvo lékárnického stavu má býti slyšeno, je-li zřízeno lékárnické gremium v příslušné zemi, dána jemu příležitost vyjádřiti se, jakož i výboru, který zvolí ze sebe magistrové farmacie v gremiálním obvodu ve farmaceutické službě některé veřejné neb ústavní lékárny činní.

Tento výbor má se skládati nejméně ze tří a nejvýše ze dvanácti členů. Podrobnější ustanovení o volebním právu, o volitelnosti, o složení výboru, o provedení volby a o případných náhradních volbách jakož i o tom, jak dlouho funkce výboru trvá, budou dána nařízením.

§ 64.

Ve všech případech, ve kterých zastupitelstvo stavu, lékařská komora a jiné korporace podle předpisů tohoto zákona jsou povolány se vyjádřiti, musí tato vyjádření býti podána v ustanovené lhůtě, pokud by však zákon lhůtu výslovně nestanovil, ve 14 dnech ode dne obdrženého vyzvání čítajíc, jinak úřadové nejsou zdržováni ve svých dalších opatřeních.

§ 65.

Ustanovení přechodná.

Řádně doložené žádosti za povolení, aby směly býti provozovány veřejné lékárny nově zřizované, které v prvních třech měsících po tom, kdy tento zákon počne působiti, dojdou politického zemského úřadu, budiž všechny současně vyhlášeny podle § 48 počátkem čtvrtého měsíce.

V §§ 49 a 50 obsažené lhůty, aby se obce a okresy, vztažmo zastupitelstvo lékárnického stavu vyjádřily, mohou od úřadů třeba-li toho přiměřeně býti prodlouženy v prvním roce působnosti tohoto zákona.

Těm farmaceutům, kteří před působností tohoto zákona po vykonané tirocinální zkoušce a před dosažením akademického stupně magistra farmacie byli zaměstnáni ve farmaceutické službě tuzemské veřejné lékárny, budiž doba tohoto zaměstnání započtena do služebního času, který se vyžaduje pro dosažení koncesse ku provozování nově zřizované veřejné lékárny.

Za přechodné doby tří let po tom, kdy tento zákon nabyl moci, bude § 3 takto obmezen:

Právo ucházeti se o nově zřizovanou lékárnu mají:

a) v prvním roce platnosti zákona toliko magistrové s 25 nebo více služebními lety,

b) v druhém a třetím roce platnosti toliko magistrové s 20 a více služebními lety.

§ 66.

Vztah k jiným předpisům.

Předpisy pro potřebu ozbrojené moci, co se týče lékárnictví vydané, jakož i předpisy o skříňkách s léky, které mají míti námořské lodi obchodní, nejsou dotčeny tímto zákonem; rovněž trvají v platnosti ustanovení obecného trestního zákona, pokud nejsou změněna předpisem § 67, dále ustanovení exekučního řádu jakož i zákona ze dne 30. dubna 1870, Z. Ř. č. 68, o organisaci veřejné zdravotní služby.

Všechny jiné starší předpisy o předmětech, které jsou tímto zákonem upraveny a jeho ustanovením odporují, pozbývají platnosti.

§ 67.

Trestní zákon ze dne 27. května 1852, Z. Ř. č. 117, se mění a doplňuje následujícím ustanovením:

1. paragrafy 345 až včetně 353 se zrušují;

2. po paragrafu 344 buď vloženo:

Zavinění v provozování lékárny.

§ 345.

Lékárník, pachtéř nebo odpovědný správce lékárny, zástupce ve vedení lékárny, lékárnický pomocník a lékař oprávněný míti domácí lékárnu, který nešetře zvláštních předpisů pro uschování, připravování a vydávání léčiv jakož i vůbec pro provozování lékáren platných spáchá jednání neb opomenutí podle § 335 přičitatelné, které jest způsobilé přivoditi nebezpečenství pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost lidí nebo zvětšiti takové nebezpečenství, bude potrestán pro přestupek peněžitou pokutou od 5 až do 500 zlatých nebo vězením od tří dnů až do tří měsíců, a nastalo-li z činu těžké tělesné poškození nebo smrt člověka, bude potrestán podle § 335.

Těmto trestům jest podroben lékárník a osoby jinak odpovědné za provozování lékárny také v tom případu, když jim lze přičísti zanedbání povinného dozoru k pomocným osobám v provozování lékárny zaměstnaným.

Byl-li čin podle trestních ustanovení § 335 trestný spáchán následkem nedostatečných vědomostí nebo zručností, kterých je třeba k výkonu povolání neb oprávnění v prvním odstavci dotčených, budiž vedle jiného trestu nalezeno na zápověď vykonávati povolání neb oprávnění, dokud by nebylo prokázáno, že jest tento nedostatek napraven.

§ 68.

Kdy tento zákon počne působiti.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

§ 69.

Prováděcí předpis.

Ministrům vnitra a práv jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, dohodnuvše se s účastnými ministry.

V Budapešti, dne 18. prosince 1906.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Bienerth m. p.

6.

Nařízení ministra vnitra ze dne 2. ledna 1907

o zřízení výborů soužících farmaceutů.

Aby byla provedena ustanovení § 63 zákona ze dne 18. prosince 1906, Z. Ř. č. 5, kterým bylo upraveno lékárnictví, nařizuje se takto:

§ 1.

Až do zřízení lékárnických komor buď pro obvod každého samostatného lékárnického gremia od magistrů farmacie v gremiálním obvodu ve farmaceutické službě veřejné neb ústavní lékárny činných zvolen z nich výbor.

Tento výbor jest povolán podávati vyjádření ve všech těch případech, ve kterých zastupitelstvo lékárnického stavu má býti slyšeno podle ustanovení zákona ze dne 18. prosince 1906, Z. Ř. č. 5, kterým bylo lékárnictví upraveno.

§ 2.

Výbory skládají se pro obvody lékárnických hlavních gremií ve Vídni a v Praze ze 12 členů a 6 náhradníků, pro obvod lékárnického hlavního gremia ve Št. Hradci jakož i pro obvody gremií ve Lvově a Krakově ze 6 členů a 3 náhradníků, pro obvody lékárnických hlavních gremií v Brně, Olomouci, Terstu a Opavě jakož i pro obvod gremia v Linci ze 4 členů a 2 náhradníků, pro obvody gremií čtvrtí nad Vídeňským lesem, čtvrti pod Vídeňským lesem, čtvrti nad Manhartem a čtvrti pod Manhartem, pak pro obvody gremií v Černovicích, Solnohradě, Celovci, Lublani, Gorici a Istrii ze 3 členů a 2 náhradníků.

§ 3.

Právo k volbě výborových členů a náhradníků přísluší pro určitý gremiální obvod podle ustanovení tohoto nařízení každému magistru farmacie v gremiálním obvodu ve farmaceutické službě veřejné neb ústavní lékárny činnému, který jest státním rakouským občanem, požívá úplně občanských práv a není podle ustanovení gremiálního řádu oprávněným k hlasování členem gremia.

Oprávnění k volbě se stanoví zápisem do volicského seznamu (§ 5, třetí odstavec).

Každý k volbě oprávněný může býti volen za člena výboru a náhradníka.

§ 4.

Provésti volbu přísluší politickému zemskému úřadu gremiálního obvodu nebo politickému úřadu I. instance, kterému bylo provedení volby od onoho úřadu svěřeno (volebnímu úřadu).

§ 5.

Aby byla volba provedena, volební úřad zdělá seznam všech k volbě oprávněných. Volební úřad má vyzvati k tomuto účelu starostu gremia, pro jehož obvod výbor má býti zvolen, a jakmile jest zřízen výbor soužících farmaceutů, také tento výbor, aby předložili podle abecedy sestavený výkaz magistrů farmacie v gremiálním obvodu k volbě výboru oprávněných, a údaje z něho seznatelné doplniti a opraviti z úřední moci.

Volba se rozepíše vyhláškou volebního úřadu, která buď v zemských novinách uveřejněna. Ve vyhlášce budte k volbě oprávnění upozorněni, že seznam k volbě oprávněných jest vyložen po dobu 14 dní po vyhlášce u volebního úřadu za úředních hodin a že každý do něho může nahlédnouti a že každý k volbě oprávněný v této lhůtě může se hlásiti ústně nebo písemně u volebního úřadu, předlože doklady o svém volebním právu, aby byl zapsán. Kromě toho buď ve vyhlášce ustanovena lhůta, ve které hlasovací lístky mají býti zaslány, a den skrutinia (sčítání hlasů).

Volební úřad, prozkoumav přihlášky došlé v ustanovené lhůtě, má sestaviti voličský seznam s konečnou platností a doručiti oprávněným k volbám hlasovací lístky podle přiloženého vzorce, které se dají zavříti. Hlasovací lístky budte opatřeny úřední pečetí volebního úřadu.

Místo hlasovacích lístků ztracených nebo neupotřebitelných buďte k volbě oprávněným k jich žádosti od volebního úřadu vydány jiné hlasovací lístky, které jako duplikáty buďte označeny. Ve voličském seznamu budiž u příslušné k volbě oprávněné osoby vyznačeno, že byl duplikát volebního lístku vydán.

§ 6.

Volby konají se písemně zasláním neb odevzdáním hlasovacích lístků volebnímu úřadu. Lístky tyto musí býti podepsány na dílu, který zůstane otevřen, osobou k volbě oprávněnou s doložením jejího služebního postavení a bydliště.

Jiné hlasovací lístky nežli úřadem vydané, jakož i hlasovací lístky, které nemají podpisu v předcházejícím odstavci nařízeného, jsou neplatny.

Ty osoby, které k volbě oprávněný volí za členy výboru a náhradníky, buďte uvedeny na hlasovacím lístku v rubrikách k tomu ustanovených.

§ 7.

Výsledek volby (skrutinium) budiž zjištěn v den k tomu ustanovený u volebního úřadu komisí, která se skládá z delegáta tohoto úřadu jako předsedy a dvou osob k volbě oprávněných jako důvěrníků.

Důvěrníci buďte při první volbě, jakož i při volbách po rozpuštění výboru přibráni volebním úřadem, při všech jiných volbách buďte pak vysláni výborem. Nedostaví-li se jednotliví nebo veškeří členové komise farmaceutickému stavu náležející nebo vzdálí-li se před skončením skrutinia, úřední delegát má převzíti funkce volební komise a skrutinium provésti.

§ 8.

Skrutinium jest veřejné. Na počátku jeho buď vykonané odevzdání platných hlasovacích lístků vyznačeno v upravené k tomu rubrice voličského seznamu vedle jména osoby k volbě oprávněné. Potom buďte části podpisem k volbě oprávněného opatřené odděleny a hlasovací lístky promíchány. Volební výsledek vyšetří se pak tím způsobem, že předseda volební komise otevře uzavřené hlasovací lístky a předčítá jména osob za členy výboru a náhradníky navržených. Tato jména zapíšou se do hlasovacích seznamů, které buďte pro členy výboru a pro náhradníky odděleně vedeny a ve kterých vedle každého jména buď vyznačen počet platných hlasů na ně připadlých.

§ 9.

Obsahuje-li hlasovací lístek více jmen, nežli členů výboru nebo náhradníků má býti voleno, buďte čítána jména nejprv uvedená. Je-li některé jméno na hlasovacím lístku opětovně uvedeno, buď ve hlasovacím seznamu výborových členů, vztažmo náhradníků toliko jednou zaznamenáno.

O platnosti hlasů rozhoduje volební komise většinou hlasů.

§ 10.

Za zvoleny buďte ti pokládáni, kterým se dostalo nejvíce hlasů.

Jsou-li hlasy stejně rozděleny, rozhodne los.

Obdržel-li někdo, jenž za člena výboru jest zvolen, také hlasy jako náhradník, nebudiž k těmto poslednějším hlasům přihlédáno při zjišťování výsledku volby náhradníků.

§ 11.

O skrutiniu buď sepsán protokol.

Po skončení skrutinia buď výsledek volby prohlášen a volební akt politickému zemskému úřadu zaslán.

Stížnosti na volbu buďte písemně podány ve třech dnech po ohlášení volebního výsledku bezprostředně u politického zemského úřadu. Zemský úřad prozkoumá volební akt, rozhodne o stížnostech a zruší volbu, stály-li se nepořádnosti, které by mohly míti rozhodný vliv na výsledek volby. Zemský úřad může v tomto případu také z úřední moci zrušiti volbu.

§ 12.

Nebyla-li volba zemským úřadem zrušena, volební úřad zavede, aby se výbor ustavil tím, že se vykoná volba starosty a starostova náměstka.

Jména a bydliště starosty a náměstka buďte vyhlášena politickým zemským úřadem v úředních zemských novinách.

§ 13.

Členové výboru a náhradníci volí se na dobu tří let, zůstanou však ve svém postavení také po uplynutí tohoto času, dokud se nový výbor neustaví.

§ 14.

Starosta a náměstek volí se na dobu funkčního období výboru.

Uprázdní-li se místo starosty nebo jeho náměstka před uplynutím tohoto funkčního období, budiž zavedena nová volba na zbývající ještě čas. Výsledek nové volby buď oznámen politickému zemskému úřadu a od něho vyhlášen v úředních zemských novinách (§ 12, 2. odstavec).

Na místo členů z výboru vystouplých starosta má povolati náhradníky tím způsobem, že nejdříve ten do výboru vstoupí, který obdržel nejvíce hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje los.

Náhradníci se nepovolávají, zajde-li dočasně něco člena výboru.

Jestliže by z celého počtu členů a náhradníků zbyla toliko polovice celého počtu výborových členů (§ 2), zaniknou mandáty ostatních členů a buď zavedena volba nová.

§ 15.

Člen výboru nebo náhradník pozbude svého místa:

a) není-li více činný v gremiálním obvodu ve farmaceutické službě některé veřejné neb ústavní lékárny;

b) stal-li se oprávněným k hlasování členem některého gremia.

Ustanovení předcházejícího odstavce lit. *a* nevztahuje se k starostovi výboru, věnuje-li se výlučně výborovým pracím.

§ 16.

Starosta, a zašlo-li by jej něco, jeho náměstek předsedá ve výboru, svolává, zahajuje, vede a uzavírá zasedání, zastupuje výbor na venek a zprostředkuje jeho úřední styky.

§ 17.

Starosta, náměstek a členové výboru vykonávají své funkce zdarma; avšak náleží všem náhrada hotových výdajů, které jim vznikly obstaráváním jejich úkolů ve výboru. Pro úhradu těchto, jakož i jinak s vedením prací výboru spojených výdajů mohou býti vybírány příspěvky na magistrech farmacie v gremiálním obvodu činných, z volebního práva nevyňatých.

§ 18.

Ku platnosti výborového usnesení je třeba souhlasu více nežli polovice členů.

Usnesení o vybírání příspěvků (§ 17) buďte vyhlášena v úředních zemských novinách s tím doložením, že námitky osob ku příspěvkům povinných mají býti podány písemně u výboru ve 14 dnech po vyhlášce. Usnesení jsou podrobena schválení politického zemského úřadu gremiálního obvodu a buďte předložena, když lhůta k námitkám uplynula, zemskému úřadu se všemi námitkami.

§ 19.

Politický zemský úřad jest oprávněn rozpustiti výbor, kdyby svou zákonnou působnost překročil nebo se proti zákonům a předpisům choval.

Rozhodnutí o tom má platnost konečnou.

§ 20.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Bienerth m. p.

Budiž lepidlem natřeno.

Hlasovací lístek

pro volbu výboru soužících farmaceutů v gremiálním obvodu

.....

Jméno a bydliště za	
členy výboru	**náhradníky**
navržených	

Úřední razítko volebního úřadu.

Budiž lepidlem natřeno.

Budiž lepidlem natřeno.

(Dírky.)

.....

Podpis k volbě oprávněného s doložením jeho služebního postavení a bydliště.

Hlasovací lístek

pro volbu výboru sloužících farmaceutů v gremiálním obvodu

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka V. — Vydána a rozeslána dne 17. ledna 1907.

Obsah: (Čís. 7 a 8.) 7. Zákon, kterým se o živičných nerostech vydávají ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884 mění a doplňuje. — 8. Vyhláška, že dobytší sůl bude vydávána u c. k. solného skladu v Kosově a že přestane se vydávati u c. k. solného skladu v Kaluszi.

7.

Zákon,
daný dne 9. ledna 1907,

kterým se o živičných nerostech vydávají ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje.

Platný pro království Haličské a Vladiměřské s velkovévodstvím Krakovským a pro vévodství Bukovinské.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Paragrafy 2, 4, 9 a 10 zákona ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, kterým bylo upraveno právo dobývati nerosty pro svůj živičný obsah upotřebitelné, se zrušují. Na jejich místo a k doplnění tohoto zákona vydávají se následující ustanovení:

§ 1.

Právo dobývati živičné nerosty může býti odloučeno od vlastnického práva u takových nemovitostí, které jsou předmětem knihovní vložky, jakož i u určitých částí takových nemovitostí.

Živičnými nerosty sluší rozuměti ve smyslu tohoto zákona nerosty v § 1 zákona ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, uvedené.

Odloučení dobývacího práva děje se soudně nebo notářsky ověřeným prohlášením vlastníka, že právo k dobývání živičných nerostů má býti odloučeno od příslušného pozemku, a otevřením vložky pro odlučované dobývací právo ve zvláštní veřejné knize, naftové knize.

Povrch pozemku, vzhledem ku kterému se dobývací právo odlučuje, zove se naftové pole.

Otevření vložky v naftové knize vykoná se na základě dotčeného prohlášení vlastníkova a úředního vysvědčení revírního horního úřadu, ve kterém jest buďto potvrzeno, že bylo zjištěno, že se živičné nerosty nalézají v příslušném pozemku, neb osvědčeno, že se dá očekávati podle geologických poměrů, že se takové nerosty nalézají v příslušném pozemku.

Podle znění úředního vysvědčení nazývá se naftové pole v prvním případu „výrobní pole naftové“, v druhém pak případu „kutné pole naftové“ a budiž vložka výrobního pole naftového označena výslovně za „vložku naftové výroby“, vložka pak kutného pole naftového za „vložku naftového kutání“.

Odloučené dobývací právo jest samostatným předmětem majetkovým a má právní povahu nemovité věci. Toto právo může býti zcizeno a zavazeno právními jednáními mezi živými a pro případ smrti. Nabývání, převod, obmezení a zrušení věcných práv k odloučenému dobývacímu právu děje se zápisem v naftové knize.

§ 2.

Vlastníkem nemovitosti někomu jinému propůjčeného práva k dobývání živičných nerostů nabývá se toliko zápisem do naftové knihy.

V právu těchto nerostů dobývati, není-li nic jiného umluveno, jest zahrnuto právo k jich hledání.

Dobývací právo zahrnuje také právo výlučně nakládati s plyny při hledání a dobývání nerostů nalezenými.

§ 3.

Kutná vložka naftová, co se týče přípustnosti zápisů a účinnosti zapsaných práv, budiž pokládána na roveň vložce naftové výroby.

§ 4.

Vložka naftového kutání budiž k žádosti dobývacího oprávněnce (vlastníka pole naftového) nebo některého účastníka, jemuž knihovní právo k vlastnictví pole naftového přísluší, přeměněna ve vložku naftové výroby, jakmile se předloží v § 1, odstavci 5, dotčené úřední potvrzení revírního horního úřadu, že jest zjištěno, že se živičné nerosty nalézají v příslušném poli naftovém.

§ 5.

Při odlučování práva k dobývání živičných nerostů od vlastnického práva pozemku budiž šetřeno obdobně předpisů zákona ze dne 6. února 1869, Z. Ř. č. 18, s tou obměnou, že odpor knihovního věřitele proti obmýšlenému odloučení knihovním soudem může býti prohlášen za neúčinný, když podle úředního vysvědčení revírního horního úřadu zřizované naftové pole o sobě nebo ve spojení s jinými od dobývacího oprávněnce pro provozování živičného dolu nabytými nebo smlouvou zabezpečenými naftovými územími umožňuje racionelní dobývání řečených nerostů a když odloučením jistota pohledávky, pro kterou byl odpor vznesen, nejeví se býti ohroženou podle ustanovení § 1374 ob. z. obč.

Činí-li zemské zákonodárství počátek provozování živičného dolu závislým na nějaké nejmenší výměře prostorného jeho rozsahu, vysvědčení v prvním odstavci předepsané nahradí se úředním potvrzením revírního horního úřadu, že naftové pole o sobě nebo ve spojení s jinými od dobývajícího oprávněnce pro provozování živičného dolu nabytými nebo smlouvou zabezpečenými naftovými územími vyhovuje zákonným předpisům o prostorném rozsahu živičných dolů. Při udílení tohoto potvrzení budiž přihlédáno pokaždé k celému rozsahu příslušného naftového území, třeba by toto území náleželo ku podstatě několika knihovních těles.

§ 6.

U živičných dolů, které se skládají z několika naftových polí rozličným vlastníkům náležejících, soud na základě potvrzení revírního horního úřadu má z úřední moci vyznačiti ve všech příslušných vložkách naftové knihy sounáležitost naftových polí, ač nespojí-li se knihovně podle § 5 zákona ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71.

Byly-li o právním poměru vlastníků naftového pole mezi sebou učiněny úmluvy, jsou vlastníci naftového pole povinni, dáti zapsati podstatná ustanovení smluvní do naftové knihy. Jestliže by prodlévali, budiž postupováno obdobně podle § 3 zákona ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 82.

Ve všech případech převodu vlastnictví k naftovému poli, které náleží k živičnému dolu z několika naftových polí se skládajícímu, nabyvatel vstoupí ve práva a povinnosti svého předchůdce ze smluvního poměru vyplývající.

§ 7.

Závazek dobývacím oprávněncem převzatý k opětujícímu se odvádění číselně určitých nebo percentuálně ustanovených podílů živičného užitku nebo jeho hodnoty jest jako věcné břemeno podroben zápisu do naftové knihy.

Toto právo z věcného břemene může býti zcizeno a zavazeno.

Záleží-li břemeno v naturálních dávkách, tedy v příčině exekuce na ně platí ustanovení §§ 331 až 340 exekučního řádu s tou obměnou, že šetříc obdobně § 320 exekučního řádu, pro vykonatelnou pohledávku v naftové knize právo zástavní má býti vloženo nebo vykonatelnost poznamenána.

§ 8.

Vlastník nemovitosti může jinému propůjčené, od vlastnictví pozemku odloučené právo k dobývání živičných nerostů obmeziti na určitou dobu neb učiniti závislým na rozvazovací podmínce.

Při zápisu dobývacího práva musí býti současně zapsány dočasné obmezení s kalendářně ustanovenou konečnou lhůtou nebo rozvazovací podmínka s právem spadnosti nemovitostního vlastníka.

Také o takových obmezených dobývacích právech mají platnost ustanovení závěrečného odstavce v § 1.

§ 9.

Zaniklo-li vlastnictví naftového pole uplynutím smluveného času, budiž k žádosti nemovitostního vlastníka vymazáno i se všemi k němu se vztahujícími závadami a zápisy v knihovní vložce nemovitosti snad přicházejícími, dobývacím právem podmíněnými.

Stejným způsobem budiž postupováno při vlastnictví naftového pole pod rozvazovací podmínkou propůjčeném, když jest jeho zánik prokázán následkem nastoupení podmínky souhlasným prohlášením vlastníka naftového pole a vlastníka nemovitosti nebo soudním rozsudkem. Jsou-li na naftovém poli, o jehož výmaz jde, zapsána práva třetích osob, tedy je třeba k výmazu také souhlasu těchto účastníků nebo soudního rozsudku proti nim účinného. Nebyl-li se žádostí za výmaz předložen průkaz souhlasu těchto účastníků, soud má nařídíti rok, aby jejich vyjádření byla přijata, nebo jim ustanoviti přiměřenou lhůtu k písemnému vyjádření a doložiti, že ti, kteří při roku nebo v ustanovené lhůtě nepodají odporu proti výmazu, budou za souhlasící pokládáni.

§ 10.

Ustanovení §§ 8 a 9 mají obdobnou platnost ve případech, kde se dobývací právo nemovitostním vlastníkem odstoupené od dobývacího oprávněnce dále převede na určitou dobu nebo pod rozvazovací podmínkou.

§ 11.

Zanikne-li vlastnictví naftového pole, jest jeho vlastník, nebylo-li nic jiného umluveno, povinen odevzdati povrch pozemku pokud možná ve stavu, ve kterém byl jej převzal.

Přes to, že byla vložka naftového pole vymazána, ručí po dobu jednoho roku po výmazu příslušenstvo dobývacího práva (zařízení, stroje, nářadí atd.), pokud jest na nemovitosti nebo v držení dobývacího oprávněnce, ve prospěch zástavních práv, která byla zapsána ve vložce naftového pole v čase výmazu nebo existovala podle zákona na vymazaném poli naftovém.

§ 12.

Spadnostní oprávněnec může platně dále převésti vyhrazené dobývací právo před nastoupením spadnosti a si zároveň vzhledem ke vzájemným závazkům nabyvatelovým, pokud mohou býti do knih zapsány, vymíniti zajištění knihou naftovou, obé však toliko s obmezením, které buď výslovně do smlouvy pojato, že právní jednání bude účinné teprve nastoupením spadnosti.

Kromě tohoto případu nepřipouští se zakládání nových právních závad na spadnostním právu před nastoupením spadnosti.

§ 13.

Prodloužení dočasného vlastnického práva k naftovému poli budiž zapsáno v naftové knize s kalendářně určenou novou lhůtou konečnou, jinak jest právně neúčinno. V tomto případu trvají dále právní závady na dobývacím právu zapsané.

§ 14.

Právo k dobývání živičných nerostů nesmí býti rozděleno bez povolení horního hejtmanství na menší díly nežli na čtyřicetinu celku.

Kde jest nyní na menší díly rozděleno, další knihovní dělení těchto dílů není přípustno bez povolení horního hejtmanství.

Jakmile se menší díly spojí, další jejich dělení pod čtyřicetinu celku nesmí se státi bez povolení horního hejtmanství.

Připadne-li některý podíl, který nesmí býti dále rozdělen, dědictvím několika osobám a neshodnou-li se tyto osoby, kdo má převzíti tento podíl za náhradu spolupodílníkům, soud má ustanoviti odhadní hodnotu podílu a ostatní podílníky dobývacího práva jakož i všechny věřitele, kteří až do toho času nabyli zástavního práva na příslušném podílu, zpraviti s uvedením ustanovené odhadní hodnoty, že mají toho vůli, do čtyr neděl po doručení zprávy za příčinou koupě podílu učiniti podání, které musí dosahovati alespoň odhadní hodnoty.

Mezi několika podáními soud má přijmouti nejvyšší podání, při stejně vysokých podáních rozhoduje podání dříve učiněné.

Neučiní-li nikdo z účastníků ve čtyrnedělní lhůtě přiměřeného podání, budiž podíl zcizen podle ustanovení o dobrovolném prodeji.

§ 15.

Ustanovení § 187 obecného horního zákona o solidárním ručení spoluvlastníků společného dolu za splnění povinností, které podle horního zákona mají, vztahují se obdobně ku podílníkům práva dobývati živičné nerosty.

§ 16.

Exekuce na právo k dobývání živičných nerostů koná se podle ustanovení o exekuci na nemovitosti, avšak šetříc obdobně §§ 240—247 exekučního řádu.

§ 17.

Nařízením bude ustanoveno, pokud horní úřadové mají býti zpraveni o soudních úředních úkonech, které se týkají otevření, přeměnění nebo výmazu vložek knihy naftové a změn dobývacích oprávnění.

§ 18.

Ustanovení IX. hlavy (§§ 200—209) obecného horního zákona „O poměru majitelů hor ke svým úředníkům a dělníkům“ a k tomu se vztahující §§ 247 a 248 obecného horního zákona — §§ 206 a 248 ve znění, zákonem ze dne 3. května 1896, Z. Ř. č. 75, ustanoveném — pak zákon ze dne 21. června 1884, Z. Ř. č. 115, o zaměstnávání mladistvých dělníků a žen, pak o denní pracovní době a nedělním klidu při hornictví, vztahují se také k dobývání živičných nerostů.

§ 19.

Ustanovení X. hlavy obecného horního zákona „O bratrských pokladnách“ vztahují se k dobývání živičných nerostů s tím obmezením, že toliko pro ty podniky, jichž předmětem jest dobývání horního vosku (ozokeritu, zemního vosku) a asfaltu, musí trvati nebo zřízeny býti bratrské pokladny upravené podle předpisu zákonů ze dne 28. července 1889, Z. Ř. č. 127, ze dne 17. ledna 1890, Z. Ř. č. 14, ze dne 30. prosince 1891, Z. Ř. č. 3 z r. 1892, a ze dne 17. září 1892, Z. Ř. č. 178.

Pro dělníky, dozorce a závodní úředníky při závodech na naftu (zemní olej, horní olej, petrolej, horní dehet) zaměstnané mají platiti naproti tomu ustanovení zákonů ze dne 28. prosince 1887, Z. Ř. č. 1 z r. 1888, a ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, o úrazovém a nemocenském pojišťování dělníků.

Ministr orby se zmocňuje, aby po slyšení zemského výboru ve shodě s ministrem vnitra opět rozšířil platnost ustanovení X. hlavy obecného horního zákona, vztažmo zákona o bratrských pokladnách nařízením také na naftové podniky, když by se poměry těchto podniků tak změnily, že by toto opatření bylo v zájmu osob u nich zaměstnaných.

§ 20.

Je-li ku provozování dolu některého vlastníka naftového pole, zejména ke zřízení cest, mostů, lávek, železnic, kanálů, vodotoků a vodovodů, olejovodů, rybníků, pomocných staveb, budov, strojů, nádržek, elektrických vedení a transmissí třeba použití cizího pozemku, tedy vlastník pozemku musí jej přenechati vlastníku naftového pole k tomuto účelu, při čemž budiž šetřeno §§ 99 a 100 obecného horního zákona.

Nemohou-li se účastníci dohodnouti o přenechání pozemku neb o náhradě, má místo řízení v §§ 101 až 103 obecného horního zákona stanovené.

§ 21.

Pokud trvá vložka naftového kutání, nevztahují se ku příslušnému kutnému poli ustanovení § 7 zákona ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71.

Užívání cizího pozemku v § 20 přítomného zákona dotčené jest dopuštěno za trvání vložky naftového kutání toliko pro zřízení cest, mostů, lávek, vodotoků, vodovodů, olejovodů, nádržek, elektrických vedení a transmissí.

§ 22.

Setká-li se oprávnění k dolování na vyhrazené nerosty (§ 5 ob. zák. hor.) s právem k dobývání zemní pryskyřice, horní úřadové mají k žádosti dobývacího oprávněnce opatřiti čeho třeba, aby dobývání živičných nerostů již nalezených nebo teprve hledaných nebylo zamezeno nebo jinak poškozeno dolováním na vyhrazené nerosty.

§ 23.

Pokud v čase, kdy tento zákon nabude moci, právo k dobývání živičných nerostů jest zapsáno v pozemkové knize, buď pro toto právo z úřední moci otevřena vložka v naftové knize podle následujících ustanovení:

Je-li podle potvrzení revírního horního úřadu, na nějž se soud nejprve má obrátiti, zjištěno, že jsou živičné nerosty v příslušném pozemku, buď zřízena vložka naftové výroby.

Zní-li zpráva revírního horního úřadu, že se podle geologických poměrů dá očekávati, že jsou v příslušném pozemku živičné nerosty, budiž otevřena vložka naftového kutání.

Prohlásí-li revírní horní úřad, že není zjištěno a že se nedá očekávati, že by byly živičné nerosty v příslušném pozemku, budiž vložka jako „nepotvrzená" zvláště označena. Ostatně platí o nepotvrzených vložkách a o naftových polích v nich zapsaných ustanovení daná pro vložky naftového kutání a pro kutná pole naftová.

Je-li za příčinou udělení úřední zprávy revírního horního úřadu třeba místních ohledání, dobývací oprávněnec jest povinen zapraviti náklady jich výkonem vzniklé.

Zápisy ku právnímu poměru naftovému se vztahující buďte převedeny z pozemkové knihy podle té zásady, že dobývací právo jeví se býti nemovitou věcí a že má s ním v naftové knize býti nakládáno stejně jako s vlastnickým právem, pak že závazek k opětujícím se plněním ve smyslu § 7, pro který jest v pozemkové knize jistotná hypotheka, má býti zapsán v naftové knize jako věcné břemeno, když požitečník za to žádá a souhlasí-li s tím zavázaný a věřitelé na dobývacím právu po jistotné hypothece zapsaní.

V pozemkové knize na nemovitosti zapsané, naftovému právu předcházející právní závady buďte, není-li tu jiné úmluvy, obdobně šetřic zákona ze dne 6. února 1869, Z. Ř. č. 18, a § 5 přítomného zákona, převedeny na naftové pole s tím doložením, že naftové pole za řečené právní závady ručí toliko subsidiárně potud, pokud věřitelé nebudou uspokojeni z nemovitosti.

Vlastník nemovitosti nebo vlastník naftového pole může ve smyslu § 8 zákona ze dne 6. února 1869, Z. Ř. č. 18, zaplatiti věřitele převáděné pohledávky. Vykoná-li zaplacení majetník naftového pole, tedy jest oprávněn žádati, aby mu bylo odstoupeno právo věřiteli příslušející (§ 1423 o. z. obč.).

Účastníci buďte slyšeni o způsobu převodu.

Na základě výsledku konaných vyšetřování a výslechů soud má se usnésti o knihovním odloučení dobývacího práva od vlastnictví pozemku, o zřízení vložky v knize naftové a o zápisech, které v ní mají býti vykonány, jakož i o opravě a výmazu neodpovídajících již zápisů knih pozemkových.

U práv k dobývání živice, která jsou odloučena od vlastnictví pozemku s dočasným obmezením nebo pod rozvazovací podmínkou, ručí také spadkové právo vlastníka nemovitosti za právní závady na nemovitosti zapsané, naftovému právu předcházející podle jich knihovního pořadí. Avšak exekuce nemůže býti vedena na spadkové právo před nastoupením spadnosti.

§ 24.

Soud při úředních jednáních v § 23 nařízených, vyžádaje si potvrzení revírního úřadu horního, má vyšetřiti, zdali naftové pole, o jehož utvoření jde, činí pro sebe živičný důl nebo zdali je toliko částí některého živičného dolu z několika naftových polí se skládajícího. V tomto případu má místo vzhledem k sounáležejícím naftovým polím úřední jednání, v § 6, odstavci 1, předepsané.

Stejným způsobem budiž postupováno vzhledem k těm naftovým polím, která již v naftové knize existují v čase, kdy tento zákon moci nabude.

§ 25.

V řízení podle § 23 přicházející podání, protokoly, přílohy, úřední vyhotovení a zápisy do knih pozemkových, jakož i úmluvy stran o přeměně hypotheky jistotné ve věcné břemeno jsou osvobozeny od kolků a poplatků, pokud jsou určeny toliko ku provedení tohoto řízení.

Korrespondence mezi soudy a účastnými stranami v dotčeném řízení jest poštovného prosta.

§ 26.

Práva k dobývání živičných nerostů, přede dnem, kterého tento zákon moci nabude, v pozemkových knihách zapsaná, buďte pokládána také před zřízením vložky v knize naftové (§ 23), co se týče zcizení a zavazení, za samostatné majetkové předměty s právní povahou nemovitých věcí (§ 1, závěrečný odstavec).

O exekuci na práva v předcházejícím odstavci řečená platí ustanovení § 16.

Článek II.

Tento zákon kromě druhého odstavce § 5 nabude moci v království Haličském a Vladiměřském s velkovévodstvím Krakovským v den svého vyhlášení. Působnost druhého odstavce § 5 počne se zároveň s působností zemského zákona, který vydá předpisy v onom zákonném místě dotčené o prostorném rozsahu živičných dolů.

Ve vévodství Bukovinském nabude tento zákon moci zároveň s prováděcími nařízeními, která zemské zákonodárství má učiniti (§ 13 zákona ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71).

Článek III.

Mým ministrům práv, orby, financí a vnitra jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

V Budapešti, dne 9. ledna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.
Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.

8.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 9. ledna 1907,

že dobytčí sůl bude vydávána u c. k. solného skladu v Kosově a že přestane se vydávati u c. k. solného skladu v Kaluszi.

Počínajíc 1. lednem 1907 bude také u c. k. solného skladu v Kosově vydávána dobytčí sůl za cenu 6 K (šesti korun) za metrický cent pod podmínkami předepsanými v zákonech ze dne 23. prosince 1896, Z. Ř. č. 237, a ze dne 30. ledna 1903, Z. Ř. č. 23, vztažmo výnosem finančního ministeria ze dne 30. ledna 1903, Z. Ř. č. 24.

Současně zastavuje se vydávání dobytčí soli u c. k. solného skladu v Kaluszi, dokud jinak nebude nařízeno.

Korytowski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VI. — Vydána a rozeslána dne 20. ledna 1907.

Obsah: (Čís. 9 a 10.) 9. Nařízení o změnách některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906 a vysvětlivek k celní sazbě. — 10. Nařízení, jímž opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906 vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty.

9.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 18. ledna 1907

o změnách některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě.

Následující ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě, vydaných na základě V. článku zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, vyhláškou ze dne 13. června 1906, Z. Ř. č. 115, doplňují, vztažmo mění se tímto způsobem:

I. Ku prováděcímu předpisu.

V příloze *A* prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě (výměry táry) budiž pro sazební číslo 5, skořice, tyto výměry táry zařaděny:

5	Skořice	18 v lehkých bednách z prken slabších nežli 8 *mm*, 20 v lehkých bednách z prken slabších nežli 8 *mm* se zevnitřním úpletem z palmového listí, 25 v těžkých bednách z prken 8 *mm* silných nebo silnějších, 26 v těžkých bednách z prken 8 *mm* silných nebo silnějších se zevnitřním úpletem z palmového listí, 12 v sudech, 6 v koších, 5 ve dvojích balíkách nebo fardech, 2 v jednoduchých balíkách nebo fardech.

II. K vysvětlivkám.

Odstavec 4 poznámky k čís. 115 buď nahrazen následujícím novým ustanovením:

Škrobová moučka buď za příčinou denaturace smíšena se třemi procenty Glauberovy soli nebo hořké soli nebo s jiným denaturačním prostředkem, podle povahy případu upotřebitelným, jehož připuštění c. k. finanční ministerium sobě vyhra-

zuje. Denaturace buď vykonána tím způsobem, že se buďto tyto na prášek utlučené soli důkladně smísí se suchou škrobovou moučkou, nebo že se rozpustí v dostatečném množství vody a pak se přidají ke škrobové moučce s vodou svařené nebo na studeno rozmíchané.

V případech zřetele hodných c. k. finanční ministerium jest oprávněno, dovoliti celně výhodný odběr exotických škrobových mouček ku průmyslové potřebě také bez denaturace, avšak za úředního dozoru, že se moučka skutečně spotřebuje ku průmyslovým účelům.

Na konci všeobecné poznámky 4, odstavce 13, k čís. 189 až 201 budiž tečka vynechána a toto doloženo:

, pokud vzniklé pochybnosti nemohou býti odstraněny srovnáním přízo příslušné tkaniny s přiměřenými typy bavlněných přízí čís. 50, vztažmo 100. Též jest přípustno, u vetkávaných nebo protkávaných látek, jejichž obrazce patrně se skládají z hrubší příze nežli jest příze základu, pokud jest s tím strana srozuměna, vyňati potřebný k vyšetřování kupon ze základu (po případě vytažením a odstraněním vetkávacího nebo protkávacího materiálu) a vykonati vyšetření bez dalšího zřetele k němu.

První věta posledního odstavce všeobecné poznámky 4 k čís. 189 až 201 má zníti:

Avšak snímkové plátno (architektní plátno — průsvitné tkaniny — ponejvíce z tenké příze k dělání technických plánů a výkresů) budiž vyčíváno s ohledem k rozličnému, avšak pokaždé značně nad průměr (v. svrchu poznámku 2) sahajícímu množství apprtury bez vyšetřování jemnosti příze jako bavlněné, jemné, bílené zboží (čís. 191 *b*), ač není-li tu pochybnosti, že k jeho výrobě bylo upotřebeno nejjemnějšího bavlněného zboží, v kterémžto případu budiž vyčíslena dle čís. 192.

Na konci poznámky 3 k čís. 281 budiž vložen následující nový odstavec:

Ve smluvním obchodu buďte podle čís. 281 *c* za smluvního cla 60 K z metrického centu odbavovány:

klobouková úpletý čís. 281 také ve spojení s vlákny nebo kavylem z hedvábí, bavlny nebo jiných textilních látek;

klobouková úpletý z takového kavylu nebo z koňských žíní jedině se skládající;

klobouková úpletý z kavylu z textilních látek mezi sebou nebo s koňskými žíněmi kombinovaných nebo ve spojení s kovovými vlákny;

hedvábná, bavlněná a jinaká dohromady slepená přízová vlákna ku klobouková úpletům;

klobouková úpletý ze šňůr pro výrobu klobouků všeho druhu z vláken textilních látek ve spojení s textilním kavylem, koňskými žíněmi nebo kovovými vlákny nebo bez takového spojení kromě Siřivých věcí. Za Siřivé věci buďte pokládány všechny šňůry z umělého hedvábí nebo z hedvábí jedině zhotovené pro výrobu klobouků, také taková klobouková úpletý ve spojení s hedvábným kavylem, pokud tento kavyl činí méně nežli pětinu váhy úpletu.

Šňůry na výrobu klobouků, podle toho ve smluvním obchodu pod čís. 281 *c* náležející, rozeznávají se od přímkářského zboží čís. 199, 215, 232 a 260 nápadnou silou apprtury, čímž obdrží zvláště tuhou tvářnost. Zpravidla jsou takové šňůry na výrobu klobouků nehustě tkány.

Třetí odstavec poznámky 2 k čís. 298 buď změněn tímto způsobem:

Naproti tomu buďte podle čís. 647 beze cla odbavovány cizozemské kursovní knížky s jízdními řády železnic a parníků jakož i jízdně řády těchto dopravních podniků vůbec (také upravené v podobě plakátů s obrazy), adresní knížky cizích zemí a měst, schematismy (úřední schematismy, dvorní a státní almanachy) cizích států, katalogy cizozemských obrazáren, knihoven, uměleckých sbírek, vědeckých a umělecko-průmyslových musejí, sbírek a výstav, úředních periodických cizozemských katalogů knih (na příklad seznam knih v německém knihkupeckém obchodu vydaných, *Bibliographie de la France, Catalogue de la librairie française* atd.), pak vědecké knihopisy o jednotlivých vědeckých oborech, nakladatelské katalogy cizozemských knihařských a uměleckých nakladatelů, jakož i dražební katalogy, které jsou vytištěny toliko ku potřebě knihkupecké (umělecko-obchodní), nemají nižádného jména tuzemského podniku a také žádného prostoru pro ně, skladní seznamy cizozemských výběrných knihkupců za hotové, to jsou skladní seznamy firem, které díla jiných nakladatelů toliko knihkupcům vydávají, a skladní katalogy cizozemských antikvariátů. Rovněž všelijké katalogy a cenníky, které jednotlivě docházejí soukromníků listovní poštou (a to bez ohledu na váhu kusů), pak tak zvané cedulkové balíky ku knihovním balíkům knihkupců přiložené, prospekty knih pro knihkupecký prodej, avšak toliko v zásilkách balíků poštovních. Cizozemské železniční tiskopisy tarifní, seznamy jízdních lístků o sestavitelných jejich sešitech, tarifní tabulky pro svazové tarify atd., pak sešity do zásoby pro okružní listky cestovní buďte rovněž podle čís. 647 beze cla odbavovány. Naproti tomu cestovní příruční knížky (cestovní průvodci) buďte toliko potud podle čís. 647 beze cla odbavovány, pokud jsou předmětem knihkupeckým, kdežto jiné více nebo méně z annonci se skládající cestovní tiskopisy, kterými se některý závod, lěčebné místo atd. odporučuje, náležejí pod čís. 298; cestovní průvodčí knížky cla prosté jsou opatřeny zpravidla krámskou cenou.

Po poznámce 5, odstavci 5, k čís. 299 buď doložen následující nový odstavec:

S výhradou, že se prokáže jich upotřebení, buďte podle čís. 648 odbavována také vyobrazení k vědeckým nebo vyučovacím dílům v tuzemsku tištěným.

Odstavec 11 poznámky 5 k čís. 299 má takto zníti:

Krátkým textem dětských obrázkových knih, které jsou podle smluv cla podrobeny, slouží rozuměti buďto pojmenování předmětů neb obrazů slovy nebo ne více nežli dva řádky (verše) ku každému obrazu. Jeví-li se však řádky (verše) pod každým obrazem stojící býti částí souvislého vypravování v knize vyobrazeného, budiž obrázková kniha jako literární výrobek ponechána beze cla.

Po 16. odstavci poznámky 5 k čís. 299 buď doložen následující odstavec:

O předlohových dílech a grafických vyobrazeních cla prostých viz poznámky k čís. 648, odstavec 14 a 15.

V odstavci 1 poznámek k čís. 309 budte ve 12. řádku vytržena slova „zřídka barvená“. Rovněž budte vytrženy obě závěrečné věty tohoto odstavce a na jejich místo buď vloženo:

Okolnost, že některé zboží, které podle své jinaké povahy náleží do čís. 309, není průsvitné, nevylučuje toho, aby bylo tarifováno podle této položky, poněvadž přísada barvy je zpravidla neprůhledné činí. To zejména nastane při zbarvení sazemi (na černo) a rumělkou (na červeno).

Při tom se dokládá, že zboží z patentových desk nevykazuje žádných lisovaných švů, nýbrž skoro pokaždé slepené švy, nezřídka také překládané pruhy a že není silnější nad 2 millimetry.

Nořené beze švů věci této položky jsou ponejvíce na otevřené straně šňůrovitě zavinuty a nikdy nad 1 millimetr silné.

O rozlišování od zboží z měkkého kaučuku viz čís. 312.

Odstavec 4 poznámky 1 k čís. 424 mění se takto:

Perly a knoflíky ze sklovinového porculánu jsou někdy velmi podobny skleněným perlám čís. 383, vztažmo skleněným knoflíkům čís. 385, liší se však od nich tím, že jest u nich poznati místo, které za vypalování v porculánové peci bylo v doteku s podložkou, pak že se neroztaví, byť i byly vydány bílému žáru.

Odstavec 3 poznámky 1 k čís. 467 budiž vytržen.

V 2. odstavci poznámky 1 k čís. 505 buď v 3. řádku slovo „neb“ nahrazeno čárkou a po slovu „lakované“ buď vloženo „nebo nepravým pozlátkem obložené“. Ve 4. řádku budiž za slovem „s“ vloženo: „jiným“.

Dále má zníti první věta všeobecné poznámky 5, odstavce 1 k čís. 514—520 takto:

Ku kovovému zboží zvláště nejmenovanému náležejí také kovové listy, kromě olověných a cínových listů k čís. 505 přidělených.

Ke všeobecné poznámce 6 u třídy XL. budiž připojeno jako třetí odstavec:

U strojů a přístrojů, které jsou podrobeny clu podle kusové váhy, váha příslušenstva, kterého je třeba k jedinému upravení, nebudiž čítána do kusové váhy.

V poznámce 9 k čís. 539 budte provedeny tyto změny:

V odstavci 2, předposledním a posledním řádku budte vytržena slova: „pohonového stroje, vztažmo dělného stroje“, naproti tomu budte vložena slova: „těžšího stroje“.

Na místo třetího odstavce, který buď vytržen, budte vložena následující ustanovení:

Kdyby oddělení nebylo možné, strana má předložiti hodnověrné výpočty váhy nebo k její žádosti a na její náklad může býti vykonán odhad váhy jednotlivých strojů, k čemuž buď znalec povolán, jinak by oba stroje jako celek musily býti odbaveny podle cla, které připadá na stroj vyššímu clu podrobený. Odhad kusové váhy stroje vyššímu clu podrobeného, aby bylo zjištěno příslušné clo, vykoná se v tomto případu celnici a budiž v pochybných případech z příslušných výměr vyšší celní výměra za základ vzata pro výpočet celních poplatků.

Ke třetímu od konce odstavci poznámky 3 k čís. 604 buď připojeno:

dále surové fenolové natrium, to jest zásadou nasycený fenol, který má karbolovému vápnu obdobné složení.

V prvním odstavci poznámek k čís. 648 budte vytržena slova: „jako na příklad reprodukce maleb pro umělecký obchod, illustrované přílohy uměleckého provedení pro časopisy, odborné spisy atd.“

Po druhém odstavci poznámek k čís. 648 budiž vložen následující odstavec:

Vícebarevné reprodukce smějí toliko tenkráte beze cla býti odbavovány, když v jediné zásilce není obsaženo více nežli 14 kusů. Není-li tu této podmínky, tedy takové obrazy mohou toliko tenkráte býti odbavovány podle čís. 648, je-li jejich umělecká povaha výslovně uznána tarifním rozhodnutím nebo tarifním vysvětlením.

Osmý odstavec poznámek k čís. 648 mění se tímto způsobem:

Obrazy a fotografie, vázané (obrazová díla, obrazová alba), které výkutku slouží některému uměleckému nebo vědeckému odvětví, jako reprodukce obrazáren, architektonických děl atd., vyřizují se podle čís. 648; při tom buď šetřeno ustanovení pro knihy u čís. 647 uvedených. Z vyřizování cla prostého jsou vyloučena alba měst, cestovní alba atd.

Dále budte před čtvrtým od konce odstavcem poznámek k čís. 648 vloženy následující nové odstavce:

Předlohová díla pro živnostenské nebo vyučovací účely jsou prosta cla, bez rozdílu zdali došla v obyčejných mapách čís. 300 *a* nebo *b* anebo v podobě knih (také obyčejnými deskami opatřených) nebo v sešitech.

Grafická vyobrazení pro vyučovací účely, jako obrázkové tabulky, které mají sloužiti za vyučovací prostředky, jsou tenkráte cla prosta, jsou-li za takové prostředky školním úřadem schválena a docházejí-li po malých částkách (nejvýše šest jednoho druhu v jedné zásilce).

V posledním odstavci týchž poznámek buď ve čtvrtém řádku před „čís. 299“ vloženo: „pak módní obrázky“.

Konečně buď na konci poznámek k čís. 648 následující odstavec doložen:

O prostém cla vyřizování illustrací k vědeckým nebo vyučovacím dílům v tuzemském tištěným viz poznámku 5, odstavec 6 k čís. 299.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

10.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 18. ledna 1907,

jímž opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty.

V seznamu, ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaném, nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty, buď (v německém textu) heslo „Natronalsalpeter“ opraveno v „Natronsalpeter“. U hesla „Tetrachlorid uhlíku, tech.“ buď v závorce doloženo „chlorid uhlitý“ a průměrná obchodní hodnota, jakož i clo v autonomním a smluvním obchodu tohoto výrobku budte místo 130, vztažmo 19·50 a 19·50 K ze 100 *kg* čisté váhy nahrazeny hodnotou 180 a autonomním, vztažmo smluvním clem 27 K ze 100 *kg* čisté váhy.

Heslo „Kyselina citronová“ budiž i s uvedenou hodnotou a clem vytrženo.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VII. — Vydána a rozeslána dne 27. ledna 1907.

Obsah: (Čís. 11—13.) 11. Vyhláška, že obec Tomín byla zařaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. — 12. Nařízení, jímž velkovévodská technická vysoká škola v Darmstadtě zařaďuje se mezi ta vyšší technická učiliště cizozemská, která jsou na roveň postavena tuzemským technickým vysokým školám vzhledem k obsahu §§ 10 až včetně 13 zákona o upravení koncessovaných stavebních živností. — 13. Vyhláška, že byl zřízen poradní sbor veterinární.

11.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 21. listopadu 1906,

že obec Tomín byla zařaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství obec Tomín v Přímoří zařaďuje se do deváté třídy tarifu nájemného pro vojenské ubytovací účely až do konce roku 1910 platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

12.

Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministeriem obchodu ze dne 26. prosince 1906,

jímž velkovévodská technická vysoká škola v Darmstadtě zařaďuje se mezi ta vyšší technická učiliště cizozemská, která jsou na roveň postavena tuzemským technickým vysokým školám vzhledem k obsahu §§ 10 až včetně 13 zákona o upravení koncessovaných stavebních živností.

Velkovévodská technická vysoká škola v Darmstadtě zařaďuje se mezi ta vyšší technická učiliště cizozemská, která jsou na roveň postavena tuzemským technickým vysokým školám vzhledem k obsahu §§ 10 až včetně 13 zákona o upravení koncessovaných stavebních živností; tím doplňuje se ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 197.

Foŕt m. p. **Marchet** m. p.

13.

Vyhláška ministeria orby ze dne 13. ledna 1907,

že byl zřízen poradní sbor veterinární.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 7. prosince 1906 nejmilostivěji schváliti, aby byl zřízen poradní sbor veterinární v ministeriu orby, jakož i následující jeho statut.

§ 1.

Poradní sbor veterinární má úkol, jako poradní orgán ministeria orby býti činným v takových záležitostech, které se vztahují k zdravotním poměrům domácího dobytka, zejména k odvrácení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích; dále náleží k působnosti poradního sboru veterinárního podávati dobrá zdání v takových otázkách, které se týkají vlivu zvěrolékařsko-policejních opatření na obchod se zvířaty, zvířecími surovinami a jinými nositeli nakažliviny.

Ministr orby může si ve všech těchto záležitostech vyžádati dobré zdání poradního sboru veterinárního, vztažmo stálého výboru (§ 3), hlavního delegáta (§ 4) nebo také zvěrolékařské komise (§ 5). Tato komise jest zejména povolána podávati vyjádření ve vědeckých otázkách zvěrolékařských a v otázkách zvěrolékařského stavu.

Avšak jak poradní sbor veterinární, tak i stálý výbor, hlavní delegát a zvěrolékařská komise jsou oprávněni, ve své působnosti z vlastního podnětu činiti ministeriu orby návrhy.

§ 2.

Poradní sbor veterinární zasedá pod předsednictvím ministra orby nebo zástupce od něho jmenovaného. Skládá se ze zástupců zemědělství, jmenovaných ministrem orby k návrhu zemědělských korporací, které budou od něho pro každé funkční období označeny (§ 6).

Ministr orby rovněž určí pro každé funkční období počet členů, které jednotlivé zemědělské korporace mají navrhnouti.

Ministr orby jmenuje kromě toho 7 příslušníků zvěrolékařského stavu členy poradního sboru veterinárního.

Pro každého člena buď navržen, vztažmo jmenován také náhradník.

§ 3.

Delegáti do poradního sboru veterinárního zemědělskými korporacemi vyslaní mají zvoliti z poradního sboru stálý výbor ze 7 členů se skládající a pro každého z těchto členů náhradníka. Volba koná se dle skupin, které ministr orby pro každé funkční období utvoří a z nichž každá má zvoliti člena výboru a jeho náhradníka.

Stálý výbor zvolí ze sebe na dobu funkčního období poradního sboru veterinárního starostu a jeho zástupce.

§ 4.

Stálý výbor má zvoliti ze svých členů jednoho člena za hlavního delegáta a jednoho člena za jeho náhradníka. Hlavní delegát může nejprve býti slyšen ministrem orby ve všech otázkách týkajících se působnosti poradního sboru veterinárního. Úřad hlavního delegáta může býti svěřen toliko některému ve Vídni nebo v její blízkosti bydlícímu členu stálého výboru.

§ 5.

Zvěrolékaři za členy poradního sboru veterinárního ustanovení tvoří jeho zvěrolékařskou komisi. Tato komise má ze svého středu na dobu funkčního období poradního sboru veterinárního zvoliti starostu a jeho zástupce.

§ 6.

Funkční doba poradního sboru veterinárního trvá tři léta. Uprázdní-li se za této doby místo některého člena poradního sboru, stálého výboru nebo místo hlavního delegáta nebo člena zvěrolékařské komise, příslušný náhradník má nastoupiti pro zbytek funkční doby. Nebylo-li by již takového náhradníka, budiž náhradník znova zvolen, vztažmo jmenován pro zbytek tříletého období.

§ 7.

Poradní sbor veterinární, stálý výbor a zvěrolékařská komise shromažďují se, byvše svolány ministrem orby. Při tom má platiti zásada, že důležitější záležitosti sluší přidělit valnému shromáždění poradního sboru veterinárního, méně důležité a naléhavé poradní předměty podle jejich povahy (§ 1) stálému výboru nebo zvěrolékařské komisi.

Svolání stane se pokaždé podle poradního materiálu po ruce jsoucího; avšak za všech okolností budiž k návrhu hlavního delegáta nařízeno zasedání stálého výboru a k návrhu tohoto výboru zasedání poradního sboru veterinárního.

Třeba-li toho, mohou konati se také společná zasedání stálého výboru a zvěrolékařské komise.

§ 8.

Při zasedáních stálého výboru a zvěrolékařské komise předsedají jejich starostové, vztažmo zástupci.

V posledním odstavci § 7 dotčená společná zasedání konají se za předsednictví ministra orby neb od něho ustanoveného zástupce.

Dobrá zdání a návrhy stanoví se hlasováním přítomných členů.

Zasedání poradního sboru veterinárního, stálého výboru a zvěrolékařské komise nejsou veřejná.

§ 9.

V zasedáních poradního sboru veterinárního, stálého výboru a zvěrolékařské komise účastní se ministerský veterinární referent nebo jeho zástupce; vláda může k nim kromě toho podle své úvahy vyslati ještě jiné zástupce. Třeba-li toho, ministr orby může přibrati k zasedáním také znalce.

§ 10.

Úřad členů poradního sboru veterinárního jest úřadem čestným, s kterým není spojena odměna. Členové ve Vídni nebydlící, pokud již z jiného titulu nemají diet ze státních pokladen, obdrží za příčinou zasedání poradního sboru, stálého výboru, zvěrolékařské komise a společných zasedání v § 8, odstavci 1, dotčených kromě náhrady skutečně vynaložených nutných cestovních nákladů na cestu ze svého stálého bydliště do Vídně a zpět po dobu jednání denně šestnáct korun diet.

Auersperg m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.

Předplatné na celý rok 1907 každého těchto osmera vydání stojí 8 K, nechť se pro něj docház nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Co se týče zákonníků, vydaných v **jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VIII. — Vydána a rozeslána dne 30. ledna 1907.

Obsah: Čís. 14. Císařský patent, jímž se poslanecká sněmovna říšské rady rozpouští a nové volby nařizují.

14.

Císařský patent, daný dne 30. ledna 1907,

jímž se poslanecká sněmovna říšské rady rozpouští a nové volby nařizují.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Istérský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenecký, Sonnenberský atd.; pán Trstanský, Kotarský a na Slovenském kraji; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Článek I.

Poslanecká sněmovna říšské rady jest rozpuštěna.

Článek II.

Všeobecné nové volby do poslanecké sněmovny říšské rady budte ihned zavedeny a vykonány.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 30. ledna léta tisícího devítistého a sedmého, panování Našeho roku padesátého a devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	Klein m. p.
Korytowski m. p.	Bienerth m. p.
Auersperg m. p.	Fořt m. p.
Marchet m. p.	Derschatta m. p.
Dzieduszycki m. p	Pacák m. p.
Prade m. p.	Latscher m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 v **jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj docház nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Co se týče zákonníků, vydaných v **jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35 třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka IX. — Vydána a rozeslána dne 30. ledna 1907.

Obsah: (Čís. 15—17.) Čís. 15. Zákon, jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, ze dne 12. listopadu 1886 a ze dne 14. června 1896. — 16. Zákon, jímž se mění § 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867. — 17. Zákon o volbě členů poslanecké sněmovny říšské rady.

15.

Zákon, daný dne 26. ledna 1907,

jímž se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi nařídíti takto:

Článek I.

Na místo druhého odstavce § 1 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, nastoupí následující ustanovení:

Členové, podle §§ 3 a 5 do panské sněmovny povolaní, mohou býti voleni do poslanecké sněmovny. Přijmou-li takovou volbu, odpočívá po dobu tohoto mandátu členství panské sněmovny.

Byl-li by některý poslanec podle §§ 3 nebo 5 povolán do panské sněmovny, odpočívá jeho členství panské sněmovny, dokud se nevzdá mandátu jako poslanec.

Článek II.

Paragrafy 6 a 7 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, pozbývají platnosti ve znění ustanoveném článkem I zákona ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, článkem I zákona ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a článkem II zákona ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168, a mají příště zníti:

§ 6.

Do sněmovny poslanecké volí se 516 členů, a to v počtu následujícím způsobem pro jednotlivá království a země určeném:

Pro království České	130
pro království Dalmatské	11
pro království Haličské a Vladiměřské s velkovévodstvím Krakovským	106
pro arcivévodství Rakouské pod Enží	64
pro arcivévodství Rakouské nad Enží	22
pro vévodství Solnohradské	7
pro vévodství Štýrské	30
pro vévodství Korutanské	10
pro vévodství Kraňské	12
pro vévodství Bukovinské	14
pro markrabství Moravské	49
pro vévodství Horno- a Dolnoslezské	15
pro knížecí hrabství Tyrolské	25
pro zemi Vorarlberskou	4
pro markrabství Istrijské	6

pro knížectví hrabství Gorické a Gradištské 6
pro město Terst s jeho územím . . . 5

Volební řád do říšské rady určuje, jak členové poslanecké sněmovny, kteří mají dle toho býti voleni, jsou rozděleni na jednotlivé volební okresy.

§ 7.

Oprávněna k volbě poslance jest každá osoba mužského pohlaví, která dokonala 24. rok věku, má rakouské státní občanství, podle ustanovení volebního řádu do říšské rady není vyňata nebo vyloučena z volebního práva a v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených v obci (statkovém obvodu), ve kterém má vykonati volební právo, v den, kterého jest volba rozepsána, nejméně jeden rok své bydliště má (§ 66, odstavec 1, zákona ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 111).

Za poslance může býti volena každá osoba mužského pohlaví, která nejméně tři léta má rakouské státní občanství, dokonala 30. rok věku a podle ustanovení volebního řádu do říšské rady není vyňata nebo vyloučena z volebního práva.

Mají-li podle ustanovení volebního řádu do říšské rady voleni býti náhradníci pro poslance, předcházející ustanovení o volitelnosti platí také pro tyto náhradníky.

Podrobnější předpisy o vykonávání volebního práva a o provádění voleb obsahuje volební řád do říšské rady.

Článek III.

Paragraf 12 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, pozbývá moci ve svém dosavadním znění a bude příště zníti:

§ 12.

Všechny ostatní předměty zákonodárství, které nejsou v tomto zákonu výslovně vyhrazeny říšské radě, náležejí do působnosti zemských sněmů království a zemí na říšské radě zastoupených a vyřizují se ústavně v zemských sněmích a s nimi.

V záležitostech, které dle toho na základě zemských zřízení a tohoto státního zákona základního náležejí k působnosti zemského zákonodárství, toto zákonodárství může ustanovení, kterých je třeba k úpravě předmětu, činiti také v oboru zákonodárství trestního soudnictví a policejního trestního práva jakož i civilního práva.

K působnosti zemského zákonodárství náležejí také taková opatření o organisaci státních správních úřadů, která jsou podmíněna kompetencí zemského zákonodárství k organisaci autonomních správních úřadů a pohybují se uvnitř hlavních rysů podle § 11, lit. *l)* tohoto státního základního zákona říšskému zákonodárství vyhrazených.

Jestliže by se však některý zemský sněm usnesl, aby ten neb onen předmět zákonodárství jemu přidělený, byl projednán a vyřízen v říšské radě, tedy přejde takový předmět pro tento případ a vzhledem ku příslušnému zemskému sněmu v působnost říšské rady.

Článek IV.

Na místo čtvrtého odstavce § 18 základního zákona o zastupitelstvu říšském ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, ve znění I. článkem zákona ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ustanoveném nastoupí následující ustanovení:

Za trvání volebního období budiž doplňovací volby předsevzaty, jestliže některý člen pozbude volitelnosti, smrtí sejde, mandát složí nebo z jakéhokoli jiného zákonného důvodu přestane býti členem říšské rady, ač nebyl-li pro poslance toho zvolen náhradník. Pro tento případ obsahuje volební řád do říšské rady ustanovení o nových volbách, které mají býti zavedeny.

Článek V.

Ustanovení I. článku zákona ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168, jsou zrušena.

Článek VI.

Tento zákon nabývá moci současně se zákonem, kterým se vydává nový volební řád do říšské rady.

Ve Vídni, dne 26. ledna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

16.

Zákon, daný dne 26. ledna 1907,

jímž se mění § 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Paragraf 5 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, pozbývá platnosti v dosavadním znění a bude příště zníti:

§ 5.

Císaři jest vyhrazeno, z království a zemí na říšské radě zastoupených znamenité muže, kteří si získali zásluhy o stát nebo církev, vědu neb umění, povolávati za doživotní členy do panské sněmovny.

Počet těchto členů nesmí překročiti 170 a nesmí zůstati pod 150.

Článek II.

Tento zákon nabude moci současně se zákonem ze dne 26. ledna 1907, Z. Ř. č. 15, kterým se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168, jakož i se zákonem ze dne 26. ledna 1907, Z. Ř. č. 17, o volbě členů poslanecké sněmovny říšské rady.

Ve Vídni, dne 26. ledna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

17.

Zákon, daný dne 26. ledna 1907,

o volbě členů poslanecké sněmovny říšské rady.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Volba členů poslanecké sněmovny říšské rady upravuje se následujícím volebním řádem do říšské rady.

Článek II.

Dnem, kterého tento zákon nabude moci, pozbude platnosti zákon ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 41, o volbě členů poslanecké sněmovny říšské rady, jakož i všechny zákony, kterými ustanovení posléz uvedeného zákona byla změněna nebo doplněna.

Článek III.

Tento zákon nabude moci současně se zákonem ze dne 26. ledna 1907, Z. Ř. č. 15, kterým se mění §§ 1, 6, 7, 12 a 18 základního zákona o říšském zastupitelstvu ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 141, vztažmo zákony ze dne 2. dubna 1873, Z. Ř. č. 40, ze dne 12. listopadu 1886, Z. Ř. č. 162, a ze dne 14. června 1896, Z. Ř. č. 168, jakmile bude nynější poslanecká sněmovna rozpuštěna.

Článek IV.

Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 26. ledna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Bienerth** m. p.

Volební řád do říšské rady.

I. O volebních okresech, volebních sborech a volebních místech.

§ 1.

Pro volbu poslanců tvoří k volbě oprávnění každého volebního okresu jeden volební sbor.

Volební okresy jsou určeny v tabelárním přídavku k tomuto zákonu připojeném. V tomto přídavku jest také ustanoveno, jak se počet členů poslanecké sněmovny v § 6 základního zákona o říšském zastupitelstvu podle zemí určený rozděluje na volební okresy v jednotlivých zemích.

Je-li v některé zemi pro volbu do zemského sněmu všeobecná volička třída a volí-li se poslanci této voličské třídy volebními sbory podle národností rozdělenými, tvoří v této zemi k volbě oprávnění také pro volbu poslanců do říšské rady volební sbory podle národností rozdělené pod tou podmínkou, že volební okresy v zemi v přídavku k tomuto zákonu připojeném jsou pro každou národnost zvlášť stanoveny.

§ 2.

Je-li v přídavku k tomuto zákonu připojeném soudní okres jako takový přidělen volebnímu okresu, budiž za soudní okres pokládán ten obvod, jejž okres má tehdy, kdy volba se koná; avšak v příslušném soudním okresu nejsou zahrnuty obce (části obcí), které jsou vřaděny výslovně do jiného volebního okresu. Jestliže by byl zřízen nový okres soudní, tedy dokud nebude vydán zákon, jímž by byl přídavek k volebnímu řádu do říšské rady změněn, voličové soudního okresu nově zřízeného mají vykonávati své volební právo v tom volebním okresu, ku kterému jest podle přídavku přidělen ten soudní okres, k němuž náleželi před zřízením nového okresu soudního.

Ustanovení předešlého odstavce vztahují se obdobně také k obcím (částem obcí).

Jsou-li s některým městem (městysem), které jest jako takové v tabelárním přídavku k tomuto zákonu připojeném zařaděno ve volebním okresu, spojeny jiné osady (části osad) v jednu místní obec, tedy volí v tomto volebním okresu jen k volbě oprávnění městského obvodu (městysového obvodu), ač není-li ve přídavku celá místní obec výslovně přidělena příslušnému volebnímu okresu.

§ 3.

Každá místní obec a každá ve přídavku zvláště uvedená část obce (osada, městský okres, část města) jest volebním místem.

V Haliči místní obce, které mají podle posledního všeobecného sčítání lidu 1200 nebo méně obyvatelů, mohou býti sloučeny nařízením politického zemského úřadu s nejblíže ležícími obcemi téhož volebního okresu ke skupinovým volebním místům. Jednotlivé takové obce mohou též býti přiděleny k nejblíže ležícím obcím více než 1200 obyvatelů majícím. V obojím případu však obce skupinu tvořící nesmějí míti dohromady více obyvatelů nežli 5000.

Při opatření podle předcházejícího odstavce učiněném budiž šetřeno zásady, aby voličové mohli doraziti do volebního místa bez přílišné ztráty času.

Opatření podle druhého odstavce učiněná budte vyhlášena v súčastněných obcích zároveň s rozepsáním volby způsobem v místě obvyklým.

II. O volebním právu a volitelnosti.

§ 4.

K volbě oprávněna jest každá osoba, která má v § 7 základního zákona o říšském zastupitelstvu

ustanovené podmínky oprávněnosti k volbě v den rozepsání volby, nepozbyla-li ještě před volbou rakouského státního občanství nebo nenastaly-li v době mezi rozepsáním a provedením volby okolnosti, které podle ustanovení §§ 7 a 8 tohoto zákona tuto osobu vyjímají nebo vylučují z oprávněnosti k volbě.

Oprávněnost k volbě stanoví se zápisem do voličského seznamu.

Zemské zákonodárství může ustanoviti, že v příslušné zemi k volbě oprávnění jsou povinni, při volbě členů poslanecké sněmovny vykonati aktivní volební právo. V tomto případu jest vyhrazeno zemskému zákonodárství vydati podrobnější předpisy o volební povinnosti, zejména vydati provádějící a trestní ustanovení, třeba i se zavedením mandátního řízení.

§ 5.

Volební právo může se vykonávati toliko osobně. Každý k volbě oprávněný má právo na jeden hlas.

§ 6.

K volbě oprávněný vykonává své volební právo v té obci, ve které v den rozepsání volby nejméně po jeden rok má své bydliště. Jsou-li jednotlivé části této obce (osady, městské okresy, části města) přiděleny různým volebním okresům, k volbě oprávněný vykonává své volební právo v té části obce, ve které bydlí v čase rozepsání volby.

Osoby, které bydlí na statkovém obvodu do obecního svazku nepojatém, vykonávají pod stejnou podmínkou volební právo v té obci, se kterou statkový obvod tvoří jednu osadu. Není-li této okolnosti, politický zemský úřad určí místní obec, ve které obyvatelé statkového obvodu mají vykonávati své volební právo.

Má-li k volbě oprávněný v den rozepsání volby od nejméně jednoho roku několik bydlišť, tedy pro vykonání volby jest rozhodno to bydliště, ve kterém v čase rozepsání volby zastává veřejný úřad, nebo není-li tohoto předpokladu, kde má sídlo svého povolání, nebo když se ani toto kriterium nehodí, kde se v uvedeném čase nalézá jeho hlavní bydliště v tuzemsku.

Nemůže-li rozhodnutí podle předcházejících ustanovení býti učiněno, zůstavuje se k volbě oprávněnému, v obci kterého bydliště chce vykonati své volební právo.

§ 7.

V trvalé nebo dočasné aktivní službě nalézající se důstojníci, vojenští duchovní, gažisté bez hodnostní třídy a osoby mužstva moci ozbrojené, vztažmo četnictva — čítajíc k nim i ty, kteří jsou na dočasné dovolené — nemohou ani voliti, ani voleni býti. Z volitelnosti jsou vyloučeni kromě tuto jmenovaných také všichni úřednící ozbrojené moci v trvalé nebo dočasné aktivní službě postavení.

Avšak volitelnost není obmezena u těch příslušníků ozbrojené moci, kteří toliko následkem zákonné povinnosti ke cvičení ve zbrani (ve službě) jsou v příslušné době v aktivní službě.

§ 8.

Z volebního práva a z volitelnosti jsou vyloučeni:

1. Všechny osoby pod otcovskou mocí, poručnictvím neb opatrovnictvím postavené.

2. Ti, kteří požívají chudinského zaopatření z veřejných neb obecních peněz nebo kteří jeho požívali v roce před volbou bezprostředně předcházejícím aneb kteří jsou vůbec veřejné dobročinnosti na obtíž.

Za chudinské zaopatření neb za úkony veřejné dobročinnosti nepokládají se však vzhledem k volebnímu právu: podpory z nemocenských pokladen, úrazové, starobní neb invalidní renty, bezplatné ošetřování ve veřejných nemocnicích, osvobození od školného, podělování učebnými prostředky nebo nadacemi jakož i výpomoci za příčinou nouze.

3. Osoby, na jejichž jmění byl prohlášen konkurs, až do jeho ukončení, a je-li kridatář kupcem, až do dosažení opětné způsobilosti k právům v § 246 konkursního řádu ze dne 25. prosince 1868, Z. Ř. č. 1 z r. 1869, uvedeným.

4. Osoby, které byly odsouzeny k trestu pro některý zločin nebo pro přestupek krádeže, zpronevěry, účastenství v nich, podvodu, kuplířství (§§ 460, 461, 463, 464, 512 tr. zák.), pro trestné činy označené v § 1 zákona ze dne 28. května 1881, Z. Ř. č. 47, a v § 1 zákona ze dne 25. května 1883, Z. Ř. č. 78, nebo pro přestupek §§ 1, 2, 3, 4 a 5,

předposlední odstavec, zákona ze dne 24. května 1885, Z. Ř. č. 89.

Tento následek odsouzení pomine při zločinech v § 6, čís. 1 až 10, zákona ze dne 15. listopadu 1867, Z. Ř. č. 131, vypočtených koncem trestu, při jiných zločinech uplynutím desíti let, byl-li vinník odsouzen nejméně ku pětiletému trestu, jinak uplynutím pěti let, při ostatních svrchu uvedených trestných činech však uplynutím tří let po konci trestu.

5. Osoby, které byly odsouzeny k trestu pro přečin dle §§ 45, 47, 48 a 49 branného zákona ze dne 11. dubna 1889, Z. Ř. č. 41, po dobu tří let po konci trestu.

6. Osoby, které byly odsouzeny soudně k trestu pro přečin proti trestním ustanovením na ochranu svobody voleb, byl-li skutkový děj spáchán při volbách do poslanecké sněmovny říšské rady nebo do zemských sněmů.

7. Osoby, které byly dány pod policejní dozor nebo do donucovací pracovny, až do uplynutí tří let po zániku policejního dozoru, vztažmo po propuštění z donucovací pracovny.

8. Osoby, kterým byla odňata soudem otcovská moc nad jejich dětmi, pokud tyto děti jsou pod cizím poručnictvím, každým způsobem však po dobu tří let po soudním tomto opatření.

9. Osoby, které pro opilství nebo pijáctví na základě všeobecného trestního zákona nebo jiných zákonných ustanovení, která budou ještě zavedena, byly odsouzeny více než dvakráte k trestu vězení, po dobu tří let po konci trestu.

III. O rozepsání voleb a o přípravách k nim.

§ 9.

Ministr vnitra má ustanoviti pro všechny království a země na říšské radě zastoupené jednotně den pro výkon voleb a má spolu ustanoviti den pro další volby, kterých by snad bylo třeba (§ 34), a pro užší volby.

V Haliči a Dalmatsku pro výkon voleb jakož i pro další volby a pro užší volby může býti ještě ustanoveno po jednom nebo dvou dalších volebních dnech, kdyby volby v jediný den nemohly býti provedeny.

Určení volebních dnů má se státi tak, aby všechny potřebné přípravy mohly býti před nimi skončeny.

§ 10.

Rozepsání všeobecných voleb buď oznámeno úředními zemskými novinami a vyhláškami ve všech obcích a volebních místech v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených.

Rozepsání jednotlivých doplňovacích voleb budiž vyhlášeno úředními zemskými novinami a vyhláškami v obcích a volebních místech volebního okresu.

§ 11.

K volbě oprávnění každé obce čítajíc k ním k volbě oprávněné statkového obvodu podle § 6, 2. odstavce, k ním příslušného budte zapsání obecním starostou (purkmistrem) v abecedním pořádku s uvedením charakteru a bytu do zvláštních seznamů (voličských seznamů).

Volí-li k volbě oprávnění některé obce v různých volebních okresech, budiž pro každou část obce, která jest přidělena k jednomu volebnímu okresu, zdělán zvláštní voličský seznam. Má-li volební úkon v některé obci býti proveden (§ 16, 4. odstavec) v několika volebních místnostech, k nimž voličové jsou přiděleni podle territoriální příslušnosti, buď voličský seznam pro každé příslušné territoriální obecní území zvláště zdělán.

Volí-li se v některé zemi podle ustanovení v § 1, 3. odstavci obsaženého poslanci říšské rady podle národnostních volebních sborů a náleží-li k volbě oprávnění v obci k různým národnostním volebním sborům, budte voličské seznamy v obci podle národností odděleně zdělány. Tyto voličské seznamy budte zdělány poprvé na základě těch zápisků, které byly založeny podle předpisů volebního řádu do zemského sněmu pro první určení národní příslušnosti oprávněných k volbě ve všeobecné voličské třídě pro volbu do zemského sněmu, později však budte zdělány na základě poslední volby předsevzaté v příslušném volebním sboru do říšské rady. Pro zařadění osob k volbě oprávněných podle jejich národnosti do voličských seznamů budiž obdobně šetřeno předpisů volebního řádu do zemského sněmu.

Volí-li k volbě oprávnění několika obcí v jediném skupinovém volebním místě, voličské seznamy

jednotlivých místních obcí, byvše jako dílčí seznamy seřaděny, mají tvořiti základ volebního úkonu, aniž je třeba zdělávati z nich úhrnný seznam.

Voličské seznamy buďte zdělány alespoň ve dvou stejnopisech, jeden jejich exemplář po skončení volebního úkonu budiž obecním starostou v evidenci chován a na konci každého roku po osm dní, kterážto lhůta budiž vyhlášena, pro každého k nahlédnutí vyložen.

§ 12.

Po zhotovení voličského seznamu obecní starosta má předložiti oba jeho exempláře zeměpanskému politickému úřadu okresnímu, obci bezprostředně nadřízenému, pro zemské hlavní město však politickému zemskému úřadu. Pro města s vlastním statutem kromě zemského hlavního města politický zemský úřad ustanoví okresní hejtmanství, kterému se svěří prozkoumání voličských seznamů a rozhodování o reklamacích; tomuto úřadu obecní starosta má předložiti voličský seznam.

Zeměpanský politický úřad má z úřední moci opraviti shledané nesprávnosti ve voličském seznamu a vrátiti jeden exemplář opraveného seznamu obecnímu starostovi, který jej má vyložiti po čtrnáct dní v úřední místnosti obce denně po dobu, která budiž politickým úřadem ustanovena a veřejně vyhlášena, aby každý mohl do něho nahlédnouti, a má veřejně oznámiti, že jest voličský seznam vyložen, a ustanoviti reklamační lhůtu 14 dnů ode dne vykonané vyhlášky čitatelnou. Volí-li k volbě oprávnění některé obce v rozličných volebních okresech (§ 11, druhý odstavec, první věta), buďte voličské seznamy v příslušném volebním okresu vyloženy.

V obcích s více nežli 5000 obyvateli volební seznam musí býti vyložen každého dne nejméně osm hodin k nahlédnutí; kromě toho budiž volební seznam včas v dostatečném počtu rozmnožen a k požádání každému od počátku reklamační lhůty za náhradu výrobních nákladů za exemplář připadajících vydán.

Kdo si žádá, aby mu byl vydán rozmnožený seznam voličský, má to oznámiti obecnímu starostovi v osmi dnech po rozepsání volby; učiněné přihlášení zavazuje přihlašovatele k odběru objednaných seznamů a k zaplacení výrobních nákladů za ně připadajících.

K přihláškám po tomto čase došlým se nepřihlédá.

V dalších osmi dnech budiž zapraveno u obecního starosty 50 procent přibližných nákladů výrobních, jinak vykonaná přihláška jest bez účinku.

Zbývající náklady buďte zapraveny při odběru seznamu, a kdyby přihlašovatel neodebral seznamu, mohou býti vymoženy politickou exekucí.

Za týchž podmínek buďte na požádání každému vydány také dodatky k voličskému seznamu, jsou-li jaké.

§ 13.

Reklamace proti voličskému seznamu mohou býti podány ústně nebo písemně u obecního starosty od osob, kterým náleží volební právo v příslušném volebním sboru, pro vřadění osob k volbě neoprávněných nebo pro nevřadění osob k volbě oprávněných.

Mají-li v některé obci podle předpisů § 11, třetího odstavce, býti založeny voličské seznamy podle národností rozdělené, reklamace může se také potud vztahovati na započtení oprávněné k volbě osoby ku příslušné národnosti, pokud reklamace z tohoto důvodu proti voličskému seznamu všeobecné voličské třídy při sněmovní volbě jest přípustna podle ustanovení volebního řádu do zemského sněmu. Pro řízení o takových reklamacích, které se vztahují k voličskému seznamu pro volbu do říšské rady, jsou rozhodny výlučně předpisy volebního řádu do říšské rady.

Reklamace obecního starosty došlé buďte od něho ve třech dnech k rozhodnutí předloženy zeměpanskému politickému úřadu v § 12, odstavci 1, uvedenému.

Žádá-li se za výmaz některé osoby do voličského seznamu zapsané, budiž jí to oznámeno, aby měla příležitost, vyjádřiti se o tom ústně nebo písemně ve 24 hodinách u obecního starosty neb úřadu k rozhodnutí povolaného.

Z rozhodnutí okresního hejtmanství, které se týče reklamace, může ten, jenž reklamaci podal, nebo osoba, které se rozhodnutí týče, podati odvolání ve třech dnech k politickému zemskému úřadu.

Rozhodnutí politického zemského úřadu jest v každém případu konečné.

Reklamace a odvolání, po vypršení lhůty podané, buďte jako opozděné odmrštěny.

Reklamace budiž podána pro každý reklamační případ odděleně; reklamuje-li se pro vypuštění

k volbě oprávněného, buďte doklady, kterých je třeba k průkazu jeho volebního oprávnění, k reklamaci přiloženy. Reklamace a odvolání, při nichž nebylo šetřeno těchto předpisů, buďte *a limine* odmítnuty. Doklady k průkazu volebního práva potřebné jsou kolku prosty.

Bylo-li rozhodnutím reklamaci vyhověno, zemědělský politický úřad v třetím odstavci označený má opraviti voličský seznam přiměřeně podle rozhodnutí.

Nehledíc k tomuto případu, voličský seznam od času jeho vyhlášení (§ 12, druhý odstavec) může býti toliko potud opraven, že zemědělský politický úřad až do 24 hodin před volební lhůtou jest zavázán, vymazati z voličského seznamu osoby do něho zapsané, u kterých nastala nebo dodatečně se zjistila ztráta rakouského státního občanství nebo některá okolnost, která podle ustanovení §§ 7 a 8 zakládá vynětí nebo vyloučení z volebního oprávnění.

Zemědělským politickým úřadem vykonané opravy voličského seznamu buďte oznámeny obecnímu starostovi, aby tyto opravy byly také provedeny v uloženém u obecního úřadu exemplíři tohoto seznamu.

§ 14.

Jakmile jest voličský seznam po rozhodnutí reklamací opraven, buďte voličům zemědělským politickým úřadem v § 12, 1. odstavci, označeným, který jest pro volební místo příslušen, vyhotoveny k volbě poslanců legitimační lístky. Jsou-li obce náležející k různým politickým okresům sloučeny ke skupinovým volebním místům (§ 3), buďte voličské seznamy těchto obcí po skončení reklamačního řízení za příčinou vyhotovení legitimačních lístků zaslány zemědělskému politickému úřadu, který jest volebnímu místu nadřízen.

Legitimační lístky mají obsahovati běžné číslo příslušného voličského seznamu, místo, den a hodinu počátku volebního úkonu jakož i hodinu, kdy se odevzdávání hlasů skončí, a konečně jméno a bydliště k volbě oprávněného.

V městech s vlastním statutem může býti obecnímu starostovi svěřeno, aby vyhotovil legitimační lístky.

Legitimační lístky buďte doručeny voličům do bytu; doručování může býti přikázáno obecnímu starostovi.

Voličové buďte také vyzváni způsobem v místě obvyklým, aby si své legitimační lístky, které by jim z jakéhokoli důvodu nebyly doručeny, nejméně 24 hodiny před volebním dnem, vyzvedli osobně na místě, které buď ve vyhlášce označeno.

Na místo ztracených legitimačních lístků buďte osobě k volbě oprávněné k její žádosti od úřadu k prvnímu vydání povolaného vyhotoveny duplikáty legitimačních lístků.

§ 15.

Pro vykonání volby poslanců budou vydány voličům s legitimačními lístky hlasovací lístky, které musí býti opatřeny úřední pečetí zemědělského politického úřadu v § 14, 1. odstavci, označeného neb obecního úřadu legitimační lístky vyhotovujícího (§ 14, 3. odstavec) a kromě toho také ještě poznámkou, že se každý jiný nežli úřadem vydaný hlasovací lístek pokládá za neplatný.

Za ztracené nebo pokažené lístky hlasovací budou na požádání k volbě oprávněných úřadem k prvnímu vyhotovení povolaným nebo v den volby volebním komisařem vydány jiné lístky hlasovací.

Volební komisař vydává také hlasovací lístky, kterých je třeba k výkonu užší volby.

Doba a lhůta k odevzdávání hlasů buďte tak ustanoveny, aby co možná voličům vykonání volebního práva bylo zabezpečeno.

IV. O provedení volby poslanců.

§ 16.

Řízení volebního úkonu, který má býti předsedzat za přítomnosti volebního komisaře, svěří se volební komisi z voličů utvořené, která se má skládati ze sedmi členů, v obcích pak s méně nežli 1000 obyvatelů z pěti členů.

Zpravidla budiž v každém volebním místě ustanovena komise volební.

Jestliže však k volbě oprávněné osoby ve volebním místě k hlasování povolané náležejí k různým národnostním voličským sborům (§ 11, 3. odstavec), budiž ve volebním místě pro oprávněné k volbě osoby každého voličského sboru zřízena zvláštní volební komise. V takovém případu budiž volební úkon místně nebo časově odděleně pro každý volební sbor proveden.

Je-li to vzhledem k territoriálnímu rozsahu nebo ku počtu obyvatelstva žádoucno, zemědělský politický úřad obci bezprostředně nadřízený může ustanoviti v jednotlivých místních obcích nebo místech, aby bylo zřízeno několik volebních komisí v celém obecním nebo místním obvodu. Při tom buďte voličové přiděleni k jednotlivým volebním komisím podle abecedního pořádku nebo territoriální příslušnosti; taková opatření buďte vyhlášena v obci včas způsobem místně obvyklým.

Obec volebního místa má opatřiti vhodnou místnost pro každou volební komisi.

§ 17.

Volebního komisaře ustanovuje pro hlavní zemské město politický zemský úřad, pro volby pak, které se konají mimo zemské hlavní město, ustanovuje jej okresní hejtmanství, v jehož okresu volební místo leží, nebo které od politického zemského úřadu ustanovením volebního komisaře jest pověřeno.

Úřad volebního komisaře jest, bez ujmy předpisů pro veřejné úředníky platných, úřadem čestným, k jehož přijetí jest povinen každý, kdo jest ve volebním místě k volbě oprávněn.

Každé volební komisi přidělí se volebním komisařem zapisovatel, který o průběhu volebního úkonu má vésti protokol a zapisovati do něho všecky důležité události při volebním úkonu, zejména rozhodnutí volební komisí učiněná.

§ 18.

Obecní zastupitelstvo volebního místa a volební komisař ustanoví po třech, vztažmo po dvou členech volební komise z osob ve volebním místě v příslušném volebním sboru k volbě oprávněných.

Označeným způsobem ustanovených šest členů, vztažmo ustanovení čtyři členové zvolí absolutní většinou hlasů sedmého, vztažmo pátého člena volební komise, který musí býti ve volebním místě v příslušném volebním sboru k volbě oprávněn.

Nedosáhne-li se takové většiny hlasů ani při druhé volbě, jmenuje tohoto člena volební komisař.

§ 19.

Členové volební komise volí ze sebe relativní většinou hlasů předsedu.

Jsou-li hlasy stejně rozděleny, rozhoduje los volebním komisařem vytažený.

§ 20.

Usnesení volební komise dějí se relativní většinou hlasů bez ohledu na počet hlasujících.

Předseda volební komise hlasuje toliko při stejně rozdělených hlasech a rozhoduje v takovém případu svým hlasem.

(Böhmisch.)

§ 21.

Volební komisi přísluší toliko tenkráte rozhodovati o připuštění k odevzdání hlasu neb o platnosti odevzdaných hlasů:

a) když při odevzdání hlasu jeví se závady v příčině totožnosti voliče;

b) když platnost nebo neplatnost jednotlivých odevzdaných hlasů jest pochybna, nebo

c) když proti volebnímu oprávnění některé osoby ve voličských seznamech zapsané činí se námitka při volebním úkonu.

Námitka ve smyslu odstavců *a* a *c* může býti učiněna netoliko od volebního komisaře a od členů volební komise, nýbrž také od voličů, od těchto ústně nebo písemně, a to jen potud, pokud osoba, jejíž oprávnění k volbě v odpor se bere, neodevzdala svého hlasu, a v případu pod *c* dotčeném jen potud, pokud se tvrdí, že dotčená osoba od uzavření voličského seznamu z důvodů v § 4 uvedených pozbyla oprávnění k volbě.

Rozhodnutí volební komise musí se v každém jednotlivém případu státi před pokračováním ve volebním úkonu.

Rekurs proti nim se nepřipouští.

§ 22.

Volební komisař dbá o zachování klidu a pořádku při volebním úkonu a o šetření předpisů volebního řádu. Překročení působnosti se strany volební komise nemá připustiti.

§ 23.

Legitimační lístky voličům vydané jsou vyzváním, aby se bez dalšího pozvání v den na nich označený a v ustanovenou hodinu dostavili k volbě.

Toliko voličové legitimačními lístky opatření mají přístup do volební místnosti, aby své hlasy odevzdali; po odevzdání hlasů mají ihned opustiti volební místnost. Pokud se jeví býti toho třeba k nerušenému provedení volby, budte voličové toliko jednotlivě do volební místnosti vpuštěni. Takové opatření může býti učiněno od politického okresního úřadu nebo volebního komisaře.

Přejí-li si toho volební strany, budiž k volebnímu úkonu dvé až pět — ve větších městech až deset — důvěrníků z osob k volbě oprávněných

přibráno, kteří jsou oprávněni přítomnu býti u volebního úkonu až do prohlášení výsledku sčítání hlasů.

Tyto důvěrníky pojmenují před volbou volební strany politickému okresnímu úřadu, který ustanoví přiměřený počet z navržených, přihlédaje co možná ke všem volebním stranám.

Důvěrníci mají býti činni toliko jako svědkové volebního úkonu a kromě námitek podle § 21, lit. *a* a *c* voličům příslušejících nenáleží jim žádný další vliv na postup volebního úkonu.

Za volebního úkonu zakázány jsou ve volební místnosti, jakož i v budově, ve které se tato místnost nalézá, a v bližším okolí této budovy v okruhu, který bude ustanoven politickým okresním úřadem, proslovy k voličům jakož i veškeré jinaké volební agitace. Budiž o to pečováno, aby voličové nerušeně mohli k volební místnosti docházeti a z ní odcházeti.

Příslušné obce mají opatřiti ve volební místnosti psací náčiní a nábytek, kterého je třeba k vyplňování hlasovacích lístků.

§ 24.

V den volby, v ustanovenou hodinu a na určeném k tomu shromažďovacím místě počne se volební úkon ustavením volební komise, která převezme voličský seznam i s připravenými hlasovacími seznamy (Abstimmungsverzeichnis) a sčítacími seznamy (Stimmliste).

Nemůže-li se volební komise ustaviti, poněvadž scházejí zákonné podmínky, volební komisař vykonává funkce volební komise.

§ 25.

Hlasování koná se hlasovacími lístky.

Při volbě smí býti použito jen úřadně vydaných lístků hlasovacích, jinak jest volební hlas neplaten

§ 26.

Bezprostředně před počátkem hlasování volební komise má se přesvědčiti, zdali volební osudí, ke vkládání hlasovacích lístků určené, jest prázdné

Hlasování počíná se tím, že členové volební komise odevzdají své hlasy. Potom odevzdávají voliči své hlasy.

Každý volič jest povinen při odevzdávání hlasu předložiti svůj legitimační lístek.

Osoby, které své hlasy odevzdaly, buďte jménem zapsány v hlasovacím seznamu, jehož jeden exemplář budiž psán zapisovatelem a druhý některým členem volební komise.

§ 27.

Při hlasování přejímá předseda volební komise od každého voliče dohromady složený hlasovací lístek, vloží každý jednotlivý neotevřeně do volebního osudí a bdí nad tím, aby místo jednoho lístku nebylo odevzdáno více hlasovacích lístků.

§ 28.

Odevzdání hlasů budiž skončeno v ustanovenou hodinu. Avšak voliči, kteří ještě před ustanovenou závěrečí hodinou jsou za příčinou volby ve volební místnosti a v čekací místnosti od volební komise pro voliče určené nebo bezprostředně před volební místností, nesmějí býti vyloučeni z odevzdání hlasů.

Nastanou-li okolnosti, které zamezily počátek, postup nebo skončení volebního úkonu, tedy volební úkon může volební komisař se souhlasem volebního komisaře na příští den býti odložen nebo prodloužen.

Každé odložení nebo prodloužení budiž vyhlášeno včas způsobem v místě obvyklým.

Počaly-li se hlasy již odevzdávati, buďte volební spisy a volební osudí s hlasovacími lístky v něm se nalézajícími volební komisí a volebním komisařem až do pokračování volebního úkonu zapečetěny.

§ 29.

Po závěrku hlasování, jejž předseda volební komise vyhlašuje, budiž volební místnost uzavřena, v níž zůstanou jen volební komisař a členové volební komise se zapisovatelem a s důvěrníky (§ 23).

Před skrutiniem promíchá předseda volební komise hlasovací lístky ve volebním osudí, potom se vyberou a spočítají. Potom rozbalí některý člen volební komise každý hlasovací lístek zvláště a odevzdá jej po nahlédnutí předsedovi, který jej nahlas přečte a ostatním členům komise k nahlédnutí dále podá.

Dva členové volební komise, a to každý v jednom exemplář, vedou sčítací seznam o osobách, které obdržely hlasy; v tomto seznamu budiž každá

osoba, která za poslance hlas obdržela, jménem zapsána, a budiž vedle jejího jména doloženo číslo 1, při druhém na ni připadlém hlasu číslo 2, při třetím číslo 3 atd. Oba sčítací seznamy musí souhlasiti a budte podepsány všemi členy komise a volebním komisařem.

Ustanovení předcházejícího odstavce mají platnost také pro volbu náhradníků (§ 36), při čemž však hlasy budte tak počítány, že hlasy pro jednu osobu odevzdané toliko potud se sečtou, pokud tato osoba obdržela hlasy jako náhradník za téhož poslance. Proto budiž v sčítacím seznamu pro náhradníky vedle jména zvoleného uvedeno jméno toho, za kterého jest jako náhradník volen (náhradník za N. N.).

§ 30.

Hlasy, které připadly osobě podle § 8 z volitelnosti vyloučené; hlasy, které jsou vázány podmínkami nebo ku kterým jsou připojeny příkazy volenému; konečně hlasy, u kterých jimi označená osoba nemůže býti zřetelně seznána, jsou neplatné a nebudou čítány k odevzdaným hlasům.

Prázdné hlasovací lístky nebudou rovněž čítány k odevzdaným hlasům.

Obsahuje-li hlasovací lístek více nežli jedno jméno nebo v případu § 36 více nežli po jednom jménu v každé rubrice, budiž přihlédáno toliko ke jménu na hlasovacím lístku, vztažmo v jeho rubrice nejprve uvedenému.

§ 31.

Po skončeném volebním úkonu uzavře se protokol o něm zavedený, podepíše se i s hlasovacím seznamem členy volební komise, volebním komisařem a zapisovatelem, zapečetí se společně s připojeným voličským seznamem, hlasovacím seznamem a podepsanými sčítacími seznamy, platnými jakož i za neplatné uznanými hlasovacími lístky, opatří se nápisem obsah naznačujícím a odevzdá se volebnímu komisaři.

Výsledek sčítání hlasů budiž vyhlášen předsedou volební komise po opětném otevření volební místnosti.

Je-li volba poslance volebním úkonem ukončena, volební komisař má zaslati volební spisy politickému zemskému úřadu; odevzdávají-li se však hlasy pro volbu téhož poslance ve více než-li v jednom volebním shromáždění, má je zaslati volebnímu komisaři pro hlavní volební komisi zřízenému.

Nejsou-li volební spisy všemi členy volební komise podepsány, budiž příčina toho ve volebním protokolu uvedena.

§ 32.

V těch případech, ve který h se hlasy pro jednu a touž volbu poslance odevzdávají ve více nežli jednom volebním shromáždění, zjištění celkového výsledku všech příslušných hlasovacích úkonů vykoná hlavní volební komise, která převezme od jednotlivých volebních komisí volebnímu komisaři pro hlavní volební komisi zřízenému zaslané spisy volební.

Hlavní volební komise shromáždí se za přítomnosti volebního komisaře na místě politickým zemským úřadem ustanoveném a skládá se ze sedmi členů, z nichž tři členy ustanoví obecní zastupitelstvo sídla hlavní volební komise a tři komisař volební z osob na tomto místě v příslušném volebním sboru k volbě oprávněných; sedmý člen bude zvolen nebo jmenován podle ustanovení § 18. Předseda hlavní volební komise volí se ze členů komise od nich relativní většinou hlasů.

Za vyšetřování výsledku volby mají toliko volební komisař a členové hlavní volební komise přístup do místnosti této komise.

Hlavní volební komise má sestaviti výsledky volebních úkonů jednotlivými volebními komisemi zjištěné, nepouštějíc se do přezkoušení úředních jednání těchto komisí.

Po zjištění celkového výsledku volby uzavře se protokol o tom zavedený, podepíše se členy volební komise, volebním komisařem a zapisovatelem a zapečetí se s připojenými volebními spisy od jednotlivých volebních komisí došlými, opatří se nápisem obsah označujícím a odevzdá se volebnímu komisaři, který má zaslati všechny spisy politickému zemskému úřadu.

Předseda hlavní volební komise vyhlásí výsledek volby po otevření komisní místnosti.

§ 33.

Volí-li voličský sbor toliko jednoho poslance, tu jest zvolen ten, který má více nežli polovici všech odevzdaných platných hlasů.

Nebylo-li dosaženo absolutní většiny hlasů, přikročí se k volbě užší (§ 35).

§ 34.

Volí-li jeden a týž volební sbor současně dva poslance, pokládá se nejprve za zvoleného ten, který obdržel více než polovici všech odevzdaných platných hlasů. Vedle tohoto, který byl zvolen absolutní většinou hlasů, pokládá se za zvoleného na druhém místě ten, který obdržel více nežli čtvrtinu odevzdaných platných hlasů.

Nedosáhl-li nikdo při první volbě absolutní většiny hlasů, budiž zavedena volba druhá. Nedosáhl-li ani při této volbě nikdo absolutní většiny hlasů, budiž přikročeno k volbě užší (§ 35).

Dosáhl-li sice při první nebo druhé volbě některý z kandidátů absolutní většiny hlasů, jsou-li však ostatní hlasy na dvě nebo více osob tak roztříštěny, že žádná neobdržela více nežli čtvrtinu odevzdaných hlasů, budiž o tom, kdo za druhého poslance zvolen býti má, zavedena volba užší (§ 35). Jestliže při první nebo druhé volbě vůbec toliko pro jedinou osobu hlasy byly odevzdány nebo jsou-li hlasy pro druhý mandát odevzdané spojeny na jednu osobu, aniž byl dosažen počet hlasů k zvolení potřebný, budiž pro volbu druhého poslance zavedena nová volba podle § 33.

§ 35.

Jde-li o volbu jediného poslance, voličové při užší volbě mají se obmeziti na ty dvě osoby, které při předcházející volbě — v případu v § 34, posledním odstavci uvedeném, které po tom kandidátu, jenž obdržel potřebný počet hlasů — obdržely relativně nejvíce hlasů.

Mají-li býti zvoleni v užší volbě dva poslanci, užší volba koná se mezi těmi třemi osobami, které obdržely při poslední volbě relativně nejvíce hlasů, při čemž se pokládají ty dvě osoby za zvolené, na které připadlo relativně nejvíce hlasů.

Při rovnosti hlasů rozhoduje los předsedou volební komise vytažený, kdo má býti pojat do užší volby.

Každý hlas, který při užší volbě připadne na osobu do této volby nepojatou, pokládá se za neplatný.

Jsou-li při užší volbě všechny odevzdané platné hlasy stejně rozděleny mezi osoby do užší volby pojaté, rozhodne los předsedou volební komise vytažený, kdo z nich za zvoleného se pokládá.

§ 36.

Volí-li se jedním a týmž volebním sborem současně dva poslanci, tedy volí se spolu týmž hlasovacím lístkem také náhradníci, a to tím způsobem, že každý volič na svém hlasovacím lístku kromě jména té osoby, kterou za poslance volí také ještě jméno druhé osoby, kterou za náhradníka volí, má zapsati v druhé rubrice hlasovacího lístku. Náhradník volí se při té volbě, ve které se koná volba příslušného poslance.

Při volbě náhradníka buďte čítány toliko ty hlasy, které jsou na platných hlasovacích lístcích, které byly odevzdány pro zvoleného poslance. Ta osoba budiž pokládána zvolenou za náhradníka, které podle toho dostalo se relativně nejvíce hlasů. Jestliže při rozhodné volbě dvě nebo více osob obdrželo stejný počet hlasů, rozhoduje mezi nimi los, kdo za zvoleného má býti pokládán.

Náhradník vstoupí do sněmovny poslanecké tenkráte, když mandát toho poslance, k jehož zastupování byl zvolen, se uprázdní. Uprázdní-li se však současně oba poslanecké mandáty volebního okresu, budiž pro oba nová volba zavedena.

Pozbude-li náhradník volitelnosti, zemře-li nebo vzdá-li se své funkce jako náhradník, tedy mandát příslušného poslance, uprázdní-li se, nebudiž obsazen až do zavedení všeobecných nových voleb, vztažmo až do uprázdnění druhého mandátu. Totéž má se státi, když náhradník do poslanecké sněmovny vstoupil z některého důvodu přestane býti členem sněmovny.

§ 37.

K volbě oprávnění nejsou proto, že při některé dřívější volbě nevykonali svého hlasovacího práva, vyloučeni při druhé volbě nebo při užší volbě z výkonu tohoto práva.

Koná-li se volba v několika volebních místech nebo volebních shromážděních, volební komisař hlavní volební komise má zavésti druhou volbu, vztažmo užší volbu.

§ 38.

Přednosta politického zemského úřadu má po nahlédnutí do volebních spisů, podle §§ 31 a 32 tomuto úřadu zaslaných, každému zvolenému

poslanci a v případu § 36, uprázdní-li se poslanecký mandát, příslušnému náhradníku, pokud jsou u něho podmínky volitelnosti v § 7 základního zákona o říšském zastupitelstvu vytčené, vydati a doručiti volební certifikát, který zvoleného opravňuje ke vstupu do poslanecké sněmovny říšské rady.

Jestliže by pro nedostatek zákonných podmínek pro volitelnost odepřeno bylo vydání volebního certifikátu, nová volba může býti nařízena toliko tehda, když poslanecká sněmovna prohlásí volbu za neplatnou.

Volební spisy buďte zaslány ministru vnitra, který je odevzdá presidiu poslanecké sněmovny.

§ 39.

Byl-li někdo současně ve dvou okresích zvolen, má nejdéle v osmi dnech po ustavení nově zvolené poslanecké sněmovny, v případu pak náhradní volby po zahájení příslušného zasedacího období prohlásiti, kterou volbu přijímá. Nestane-li se takové prohlášení v této lhůtě, předseda poslanecké sněmovny rozhodne vylosováním ve veřejném sezení vykonaným, pro který volební okres volba má platiti. Pro uprázdněný volební okres budiž rozepsána nová volba.

Byl-li však v příslušném volebním okresu pro poslance náhradník zvolen podle ustanovení § 36, mají platnost ustanovení předposledního a posledního odstavce toho paragrafu.

§ 40.

Když kromě všeobecných nových voleb do devadesáti dnů po volbě poslance je třeba nové volby na jeho místo, budiž volba vykonána na základě voličských seznamů při právě minulé volbě použitých, ač nebyla-li volba poslance právě pro nesprávnost těchto seznamů za neplatnou prohlášena.

§ 41.

Poslanecká sněmovna zavede předběžnou poradu o volebních spisech a rozhodne po podané zprávě o platnosti každé volby nejdéle do roka po tom, kdy byla vykonána.

Nebylo-li by před uplynutím této lhůty předloženo usnesení příslušného poradního (legitimačního) výboru, předseda má dáti předmět včas na denní pořádek a referent výborem zvolený, nebo nebyl-li takový referent zvolen, tedy referent předsedou ustanovený má podati bez předběžné porady zprávu a návrh ve sněmovně, která na jejich základu rozhodne. Tento předmět nemůže usnesením sněmovny býti dán s denního pořádku.

Pokud sněmovna neprohlásí volbu poslance volebním certifikátem opatřeného nebo náhradníka do poslanecké sněmovny vstouplého (§ 38) za neplatnou, má příslušný poslanec místo a hlas.

Byla-li by volba poslance nebo náhradníka, jemuž bylo odepřeno vydání volebního certifikátu, za platnou prohlášena, budiž předsedou vyzván ke vstupu do poslanecké sněmovny.

§ 42.

Změny §§ 1, 4, 5, 33 až 37 a 42 tohoto zákona, jakož i připojeného k tomuto zákonu tabelárního přídavku o rozdělení volebních okresů mohou býti usneseny platně toliko za přítomnosti nejméně 343 členů poslanecké sněmovny. Do tohoto počtu nebuďte počítáni poslanci, kteří jsou zároveň členy vlády, členové presidia a zapisovatelé k obstarávání prací v den hlasování ustanovení.

Má-li býti vykonána změna ustanovení §§ 34 až 36, která jednají o současné volbě dvou poslanců v jednom a témž volebním okresu, jest ku platnému usnesení třeba, aby mezi počtem přítomných poslanců v prvním odstavci vytčeným bylo alespoň více nežli polovice poslanců z každé země, ve které se takové volební okresy nalézají; jde-li o změnu v rozdělení takových volebních okresů, tedy předcházející ustanovení platí o poslancích té země, ve které příslušné volební okresy leží.

Nemůže-li takové usnesení býti učiněno následkem nedostatečného počtu přítomných, pokládá se podaný návrh za zamítnutý.

U jednacích předmětů v prvním odstavci uvedených není dopuštěno zkrácené jednání v § 42 jednacího řádu pro poslaneckou sněmovnu říšské rady uvedené.

Přídavek k volebnímu řádu do říšské rady.*)

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
		Čechy.	
Čechy.		Z města Prahy:	
	1	I. obecní okres (Staré město)	1
	2	Z II. obecního okresu (Nového města) část, která jest ohraničena střední čarou Václavského náměstí, městským obvodem, Vltavou až k mostu Františka Josefa a 1. obecním okresem .	1
	3	Z II. obecního okresu část, která jest ohraničena 1. a 3. volebním okresem, Resslovou ulicí, Karlovým náměstím, Ječnou ulicí a její prodlouženou střední čarou přes náměstí Komenského	1
	4	Zbývající část II. obecního okresu a VI. obecní okres (Vyšehrad)	1
	5	III. a IV. obecní okres (Malá strana a Hradčany)	1
	6	VII. obecní okres (Holešovice-Bubna)	1
	7	V. a VIII. obecní okres (Josefov a Stará Libeň)	1
		Z města Smíchova:	
	8	Část, která jest ohraničena na západ a jih Křižovou ulicí, Radlickou třídou, Zahradní ulicí, ulicí u Sontošky, Vinohradskou ulicí, Divišovou ulicí, Plzeňskou třídou, Sokolskou ulicí, Resslovou ulicí, Kobrovou ulicí, Karlovou ulicí .	1
	9	Zbývající část místní obce Smíchova, pak místní obce Košíře, Velký Břevnov, Střešovice, Dejvice, Bubenč, Hlubočepy (soudní okres Smíchov), Vysočany (soudní okres Karlín), Podol, Bráník (soudní okres Nusle)	1
		Z města Královských Vinohrad:	
	10	Část, která jest ohraničena Žižkovou ulicí, Divišovou ulicí, Palackého třídou, náměstím Purkyňovým, Palackého třídou, Ruskou ulicí a východní a severní hranicí obce	1
	11	Zbývající část místní obce Královských Vinohrad	1

*) Není-li v textu přídavku nic jiného podotčeno, budiž za hraničnou čáru, kde jest některá ulice uvedena za hranicí volebního okresu, pokládán střed ulice, u náměstí pak nejkratší spojovací čára mezi ulicí zprvu a potom uvedenou.

Poznámka: Volební okresy čís. 1 až 75 v Čechách jsou okresy s převážně českým, volební okresy čís. 76 až 130 jsou okresy s převážně německým obyvatelstvem.

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.		Z města Žižkova:	
	12	Část, která jest ohraničena Vítkovou ulicí, Prokopovým náměstím, Miličovou ulicí, náměstím Sladkovského, Karlovou ulicí, Lipanskou ulicí, Bořivojovou ulicí, Libušinou ulicí, Tomkovou ulicí, hranicemi městskými a východní obecní hranicí	1
	13	Zbývající část místní obce Žižkova	1
		Z města Plzně:	
	14	I., II. a III. obecní okres (Vnitřní město, Říšského předměstí jižní část, Říšského předměstí západní část)	1
	15	IV. a V. obecní okres (Saské předměstí a Pražské předměstí)	1
		Dále města, městyse a obce (místní obce):	
	16	Karlín (ze soudního okresu stejného jména)	1
	17	Nusle, Vršovice (ze soudních okresů stejného jména), Michle, Krč (soudní okres Nusle)	1
	18	Budějovice (ze soudního okresu stejného jména)	1
	19	Kladno, Buštěhrad, Kročehlavy (soudní okres Kladno), Unhošť, Rakovník, Beroun (ze soudních okresů stejného jména) . .	1
	20	Louny, Nové Strašecí, Roudnice, Libochovice, Mělník (ze soudních okresů stejného jména), Slané, Libušín (soudní okres Slané), Velvary, Kralupy nad Vltavou (soudní okres Velvary)	1
	21	Mladá Boleslav, Kosmanosy, Dobrovice (soudní okres Mladá Boleslav), Nové Benátky, Lysá nad Labem (soudní okres Nové Benátky), Měšno (soudní okres Mělník), Bělá (soudní okres Bělá), Mnichovo Hradiště, Bakov (soudní okres Mnichovo Hradiště), Turnov, Železný Brod, Semily (ze soudních okresů stejného jména)	1
	22	Jičín, Nová Paka, Jilemnice, Lomnice nad Popelkou, Hořice, Nový Bydžov (ze soudních okresů stejného jména), Sobotka, Dolní Bousov (soudní okres Sobotka), Kopidlno (soudní okres Libáň)	1
	23	Králové Dvůr nad Labem, Úpice, Police (ze soudních okresů stejného jména), Jaroměř, Josefov (soudní okres Jaroměř), Náchod, Červený Kostelec, Hronov (soudní okres Náchod) .	1
	24	Králové Hradec, Třebechovice (soudní okres Králové Hradec), Opočno, Dobruška (soudní okres Opočno), Rychnov nad Kněžnou, Vamberk (soudní okres Rychnov nad Kněžnou), Kostelec nad Orlicí, Týniště (soudní okres Kostelec nad Orlicí), Nechanice, Nové Město nad Metují, Česká Skalice, Holice (ze soudních okresů stejného jména)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	25	Pardubice, Sezemice (soudní okres Pardubice), Poděbrady, Sadská, Pečky (soudní okres Poděbrady), Přelouč, Chlumec, Králové Městec, Nymburk (ze soudních okresů stejného jména), Dašice (soudní okres Holice)	1
	26	Vysoké Mýto, Choceň (soudní okres Vysoké Mýto), Ústí nad Orlicí, Česká Třebová (soudní okres Ústí nad Orlicí), Litomyšl, Žamberk, Polička, Skuteč (ze soudních okresů stejného jména)	1
	27	Kutná Hora (ze soudního okresu stejného jména), Chrudim, Heřmanův Městec, Chrast (soudní okres Chrudim), Čáslav, Žleby (soudní okres Čáslav), Golčův Jeníkov (soudní okres Habry)	1
	28	Kolín, Týnec nad Labem (soudní okres Kolín), Kouřim, Zásmuky (soudní okres Kouřim), Brandýs nad Labem, Stará Boleslav, Kostelec nad Labem, Čelákovice (soudní okres Brandýs nad Labem), Český Brod, Kostelec nad Černými Lesy, Říčany, Jilové (ze soudních okresů stejného jména) .	1
	29	Tábor, Soběslav, Benešov, Votice, Jindřichův Hradec, Třeboň, Kamenice nad Lipou, Bechyně, Lišov, Sviny, Trhové, Sedlčany (ze soudních okresů stejného jména)	1
	30	Písek, Horažďovice, Volyně, Týn nad Vltavou, Milevsko, Netolice, Hluboká (ze soudních okresů stejného jména), Vodňany, Protivín, Bavorov (soudní okres Vodňany), Strakonice, Nové Strakonice (soudní okres Strakonice)	1
	31	Klatovy, Domažlice, Nová Kdyně, Sušice, Přestice, Nepomuky (ze soudních okresů stejného jména), Stachy (soudní okres Kašperské Hory), Staňkov Ves (soudní okres Horšův Týn), Starý Plzenec (soudní okres Plzeň), Nýřany (soudní okres Stod), Zdíkov (soudní okres Vimperk)	1
	32	Příbram, Březová Hora (soudní okres Příbram), Hořovice, Hostomice (soudní okres Hořovice), Rokycany, Radnice (soudní okres Rokycany), Březnice, Rožmitál (soudní okres Březnice), Dobříš, Blatná (ze soudních okresů stejného jména)	1
	33	Německý Brod, Polná, Humpolec, Chotěboř, Přibyslav, Pelhřimov, Pacov, Počátky, Vlašim, Ledeč, Hlinsko (ze soudních okresů stejného jména), Trhová Kamenice (soudní okres Nasevrky)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů č. 9, 12 až 33 a 102 a bez místních obcí, které jsou při jednotlivých volebních okresech ještě výslovně za vyňaté označeny:	
	34	Louny bez místní obce Rané, Libochovice, Nové Strašecí; ze soudního okresu Postoloprty místní obec Jimlín	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	35	Slané, Kladno	1
	36	Roudnice, Velvary; ze soudního okresu Litoměřice místní obce Bohušovice, České Kopisty, Brňany, Německé Kopisty, Travčice, Hrdly, Keblice, Podčaply; ze soudního okresu Lovosice místní obce Chodovlice, Chrášťany, Děčany, Úpohlavy, Šepetely, Semeč, Staré, Třebenice, Třebivlice, Dřemčice, Vrbičany	1
	37	Mělník, Mladá Boleslav	1
	38	Mnichovo Hradiště, Český Dub, Turnov bez místní obce Bezděčín; Bělá bez místních obcí Jezová, Bezdědice, Vrchbělá, Dolní Krupá, Dolní Rokyta, Nosalov, Horní Rokyta, Viska; ze soudního okresu Mimoňského místní obec Cetňov	1
	39	Semily, Železný Brod, Vysoké, Jilemnice bez místní obce Zálesní Lhota	1
	40	Jičín, Sobotka, Libáň	1
	41	Hořice, Nová Paka bez místních obcí Velká Borovnice, Štikov, Stupné, Vidochov; Lomnice nad Popelkou	1
	42	Jaroměř bez místních obcí Hrabčice, Heřmanice, Malá Bukovina, Litice, Brod, Zalonov, Slotov, Vestec; Česká Skalice, Úpice, Police; ze soudního okresu Králové Dvora nad Labem místní obce Doubravice, Lipnice, Novolesy, Bílá Třemešná, Verdek . .	1
	43	Náchod, Nové Město nad Metují bez místních obcí Deštná, Olešnice, Plasnice, Polomy, Sedloňov, Trčkov; Opočno bez místní obce Lomy	1
	44	Kostelec nad Orlicí, Rychnov nad Kněžnou, Žamberk	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	45	Králové Hradec, Nechanice, Chlumec	1
	46	Poděbrady, Městec Králové, Nový Bydžov	1
	47	Nové Benátky, Brandýs nad Labem, Nymburk	1
	48	Český Brod, Karlín, Žižkov, Nusle, Vršovice	1
	49	Smíchov, Zbraslav	1
	50	Beroun, Unhošť, Dobříš	1
	51	Rakovník bez místních obcí Veclov a Svojetín; Křivoklát, Kralovice; ze soudního okresu Manětínského místní obce Újezd, Česká Doubravice, Český Neustadtl, Brdo, Bučí, Draženě, Hvozd, Hodovíz, Hubenov, Kazňov, Krašovice, Chrášťovice, Křečov, Ladměřice, Lipí, Lité, Lomička, Loza, Manětín, Mrtníky, Horní Bělá, Pláně, Rybnice, Štichovice, Strážiště, Trnová, Vražné	1
	52	Plzeň bez místní obce Litice; Blovice	1
	53	Rokycany, Zbirov, Březnice	1
	54	Příbram, Hořovice	1
	55	Sedlčany, Sedlec, Votice, Neveklov	1
	56	Benešov, Jílové, Říčany	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	57	Kolín, Kouřim, Kostelec nad Černými Lesy	1
	58	Kutná Hora, Uhlířské Janovice	1
	59	Pardubice, Holice, Přelouč	1
	60	Chrudim, Čáslav	1
	61	Litomyšl bez místních obcí Opatov, Květná, Jetřichova Ves, Chmelík, Janov, Karle, Koclířov, Litrbachy, Mikulčí, Semanín, Strakov, Überdörfel; Ústí nad Orlicí bez místních obcí Oldřichovice, Horní Houžovec, Hilváty, Knapovec, Střední Libchavy, Dolní Libchavy, Horní Libchavy, Dolní Houžovec, Černovír; Polička bez místních obcí Česká Radiměř, Dlouhá, Banín, Německá Bělá, Stašov, Limberk, Lavičné, Modřec, Jedlová; ze soudního okresu Landškronského místní obce Čermná, Herbotice, Koburk, Nepomuky, Dolní Heřmanice, Horní Heřmanice, Petrovice, Bystrce, Výprachtice	1
	62	Vysoké Mýto, Skuteč, Nasavrky	1
	63	Chotěboř, Habry, Hlinsko, Přibyslav, Polná	1
	64	Německý Brod bez místních obcí Pohled, Frydnava, Hochtanov, Jilemník, Dlouhá Ves, Bartošov; Humpolec, Ledeč	1
	65	Dolní Královice, Vlašim	1
	66	Tábor, Mladá Vožice, Soběslav	1
	67	Písek, Mirovice, Vodňany	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	68	Horažďovice, Blatná, Sušice bez místních obcí Albrechtec, Dlouhá Ves, Svinná; ze soudního okresu Kašperských Hor místní obce Damíč, Maleč, Nezdice, Ostružno, Pohorsko, Šimanov, Soběšice, Strašín	1
	69	Klatovy bez místních obcí Jesení a Březí; Nepomuky, Plánice	1
	70	Přestice, Domažlice bez místních obcí Haselbach, Prenet, Zdanov, Volmava, Nemanice; Kdyně bez místních obcí Prapoříště, Hájek, Hiršava, Studánky, Maxberg, Všeruby, Mysliv, Brůdek; ze soudního okresu Horšova Týnu místní obce Chotiměř, Lštění, Vráňov, Kamenice, Křenov, Kvičovice, Hlohová, Hlohovčice, Malonice, Močerady, Poděvousy, Puclice, Všekary, Staňkov Městys, Štichov, Čermná, Osvračín	1
	71	Strakonice, Volyň; ze soudního okresu Prachatického místní obce Staré Prachatice, Ouřice, Běleč, Budkov, Chlumany, Dvory, Husinec, Jelenky, Lažice, Lhota Chocholatá, Lipovice, Mičovice, Nebahov, Pěčnov, Švihov, Těšovice, Dolní Kožlí, Vlachovo Březí, Oseky, Zábrdí, Žárovna; ze soudního okresu Vimperského místní obce Bohumilice, Bošice, Bouská, Čkyně, Dolany, Hoštice, Zdíkovec, Sv. Maří, Račov, Výškovice, Onšovice	1
	72	Milevsko, Hluboká, Týn nad Vltavou, Bechyně, Netolice bez místních obcí Babice, Chvalovice, Horní Chrášťany	1
	73	Ze soudního okresu Jindřichova Hradce místní obce Plavsko, Bořetín, Německá Olešná, Střížovice, Velký Bednárec, Hatín, Hostějoves, Jarošov, Kostelní Radouň, Malý Bednárec, Kumžak, Lasenice, Leština, Lovětín, Mníšek, Mostečná, Dolní Lhota, Pistina, Stráž, Políkno, Polště, Příbraz, Roseč, Ratiboř, Okrouhlá Radouň, Kamenný Malíkov, Stejka, Mosty, Strmilov, Dolní Skrýchov, Vydří, Vlčice, Zahrádka, Pluhový Žďár; Veselí nad Lužnicí, Lomnice, Počátky, Třeboň	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	74	Pelhřimov, Kamenice nad Lipou, Pacov	1
	75	Budějovice bez místních obcí Radošovice, Záboř, České Vrbny, Vráta, Dubíkov, Mokré, Haklovy Dvory, Hodovice, Homoly, Litvínovice, Dobrá Voda, Roudné, Rudolfov, Rožnov; Lišov, Sviny Trhové bez místních obcí Pěčín a Kondráč; ze soudního okresu Chvalšinského místní obce Brlohy, Nová Ves; ze soudního okresu Kaplického místní obce Dlouhá, Velký Pořešín, Soběnov; ze soudního okresu Krumlovského místní obce Chlum, Zlatá Koruna, Holubov, Krasejovka, Křemže, Mirkovice, Prostřední Svince, Mojné, Mříč, Netřebice, Opalice, Přísečná, Rojčín, Rájov, Zubčice, Dolní Třebonín, Velešín; ze soudního okresu Novohradského místní obec Julienhain .	1
		Města, městyse a obce (místní obce):	
	76	Liberec (ze soudního okresu stejného jména)	1
	77	Jablonec, Wiesenthal nad Nisou (soudní okres Jablonecký), Tannwald, Smržovka (soudní okres Tannwaldský)	1
	78	Česká Lípa, Mimoň, Německé Jablonné, Cvikov (ze soudních okresů stejného jména), Bor (Haida), Blottendorf (soudní okres Bor), Dubá, Doksy (soudní okres Dubá)	1
	79	Děčín, Podmokly (soudní okres Děčín), Česká Kamenice, Kamenický Šenov (soudní okres Česká Kamenice), Benešov nad Ploučnicí (ze soudního okresu stejného jména) . . .	1
	80	Litoměřice, Terezín (soudní okres Litoměřický), Lovosice, Úštěk, Štětí (ze soudních okresů stejného jména)	1
	81	Ústí nad Labem (ze soudního okresu stejného jména) . . .	1
	82	Teplice-Šenov (soudní okres Teplice)	1
	83	Duchcov, Hroby (soudní okres Duchcovský), Bílina (soudní okres Bílina), Chabařovice, Bohosudov (soudní okres Chabařovický), Trmice (soudní okres Ústí nad Labem) . . .	1
	84	Most, Dolní Jiřetín (soudní okres Mostecký), Hora sv. Kateřiny, Postoloprty (ze soudních okresů stejného jména)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	85	Horní Litvínov, Lom (soudní okres Horní Litvínov), Nový Osek (soudní okres Duchcovský), Jirkov, Ervenice (soudní okres Jirkovský), Údlice (soudní okres Chomutovský)	1
	86	Chomutov, Horní Ves (soudní okres Chomutovský), Přísečnice, Výprty, Bastianperg (ze soudních okresů stejného jména) .	1
	87	Žatec, Kadaň, Podbořany, Doupov (ze soudních okresů stejného jména)	1
	88	Karlovy Vary (ze soudního okresu stejného jména)	1
	89	Jáchymov, Kraslice, Blatno, Neydek (ze soudních okresů stejného jména)	1
	90	Falknov, Kinšperk (soudní okres Falknovský), Loket (soudní okres Loketský), Vildštein, Schönbach, Fleissen (soudní okres Vildšteinský)	1
	91	Cheb, Františkovy Lázně (soudní okres Chebský), Hazlov (soudní okres Ašský)	1
	92	Marianské Lázně, Planá, Tachov, Bečov (ze soudních okresů stejného jména), Horní Slavkov, Schönfeld (soudní okres Loketský), Kynžvart, Dolní Žandov (soudní okres Kynžvartský), Teplá město (soudní okres Teplá)	1
	93	Stříbro, Kladruby (soudní okres Stříbro), Bor (soudní okres Přimda), Horšův Týn, Bezdružice, Dobřany, Stod, Touškov, Hartmanice, Kašperské Hory, Nýrsko (ze soudních okresů stejného jména)	1
	94	Krumlov, Kaplice, Nové Hrady, Vimperk, Prachatice, Volary, Nová Bystřice (ze soudních okresů stejného jména), Vyšší Brod, Rožmberk (soudní okres Vyšší Brod)	1
	95	Trutnov, Broumov, Králíky, Lanškroun (ze soudních okresů stejného jména)	1
	96	Vrchlabí, Horní Lanov, Střední Lanov, Dolní Lanov (soudní okres Vrchlabský), Hostinné, Žacléř (ze soudních okresů stejného jména), Roketnice nad Jizerou (soudní okres Roketnický)	1
		Dále soudní okresy a města:	
	97	Aš bez místní obce Hazlov	1
	98	Warnsdorf	1
	99	Rumburk, pak místní obec Georgswalde (soudní okres Šluknovský)	1
	100	Šluknov bez místní obce Georgswalde; Hanšpach	1
	101	Frýdland	1

Z e m ě	Číslo volebního okresu	V o l e b n í o k r e s	Kolik poslanců se volí
Čechy.	102	Chrastava; pak místní obec Hodkovice (soudní okres Liberecký), Český Dub (ze soudního okresu stejného jména) . .	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 31, 76 až 96 a 102 a bez místních obcí, které jsou při jednotlivých volebních okresech výslovně za vyňaté ještě označeny:	
	103	Liberec	1
	104	Jablonec, Tannwald, Roketnice; ze soudního okresu Turnovského místní obec Bezděčín . . .	1
	105	Německé Jablonné, Cvikov, Mimoň bez místní obce Cetňov; ze soudního okresu Bělského místní obce Jezová, Bezdědice, Vrchbělá, Dolní Krupá, Dolní Rokyta, Nosalov, Horní Rokyta, Víska	1
	106	Česká Lípa, Bor (Haida), Dubá, Štětí	1
	107	Litoměřice bez místních obcí Bohušovice, České Kopisty, Brňany, Německé Kopisty, Travčice, Hrdly, Keblice, Podčaply; Úštěk, Lovosice bez místních obcí Chodovlice, Chrášťany, Děčany, Úpohlavy, Šepetely, Semeč, Staré, Třebenice, Třebivlice, Dřemčice, Vrbičany	1
	108	Děčín, Benešov nad Ploučnicí, Česká Kamenice	1
	109	Ústí nad Labem, Chabařovice	1
	110	Teplice	1
	111	Duchcov, Bílina, Horní Litvínov, Hora sv. Kateřiny; ze soudního okresu Lounského místní obec Rané	1
	112	Most, Jirkov, Postoloprty bez místní obce Jimlín	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	113	Žatec, Chomutov, Bastiansperg; ze soudního okresu Rakovnického místní obce Veclov a Svojetín	1
	114	Kadaň, Podbořany, Doupov	1
	115	Karlovy Vary	1
	116	Jáchymov, Blatno, Neydek, Přísečnice, Výprty	1
	117	Falknov, Loket	1
	118	Cheb, Vildštein, Kraslice	1
	119	Marianské Lázně, Kynžvart, Teplá, Bečov	1
	120	Žlutice, Bochov, Jesenice; ze soudního okresu Manětínského místní obce Bezvěrov, Čestětín, Německá Doubravice, Hluboké, Hůrky, Kotaneč, Krašov, Luková, Mezí, Nečtiny, Potok, Preitenštein, Rabštein, Račín, Hrádek, Vikošov, Bržín, Vysočany, Zahrádka, Stvolny	1
	121	Planá, Tachov, Přimda	1
	122	Stříbro, Bezdružice, Touškov, Dobřany, Stod; ze soudního okresu Plzeňského místní obec Litice; ze soudního okresu Horšova Týna místní obec Ohučov . . .	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	123	Ze soudního okresu Horšova Týna místní obce Blížejov, Černovice, Dobrová, Velký Malahov, Velké Semněvice, Horšov, Křakov, Mašovice, Mízholez, Míškov, Bukovec, Buková, Nahošice, Nemněnice, Horní Metelsko, Březí, Pocovice, Mračnice, Semošice, Třebnice, Ostromeč, Věvrov, Výrov, Borovice, Ostříží, Čečovice;	
		Hostouň,	
		Ronšperk,	
		Nýrsko;	
		ze soudního okresu Domažlického místní obce Haselbach, Prenet, Zdanov, Volmava, Nemanice;	
		ze soudního okresu Kdyňského místní obce Prapořiště, Hájek, Hiršava, Studánky, Maxberg, Všeruby, Mysliv, Brůdek;	
		ze soudního okresu Klatovského místní obce Jesení a Březí .	1
	124	Hartmanice,	
		Volary,	
		Chvalšiny bez místních obcí Brlohy a Nová Ves;	
		ze soudního okresu Vimperského místní obce Kvilda, Bučina, Fürstenhut, Pravětín, Nové Hutě, Klášterec, Korkushütten, Kunžvart, Landstrassen, Neugebäu, Horní Vltavice, Hrabice;	
		ze soudního okresu Kašperských Hor místní obce Tuškov, Grosshaid, Innergefild, Nicov, Červená, Štádlovských Podílů I, Dolní Rejštein, Cimruky;	
		ze soudního okresu Prachatického místní obce Brenntenberg, Křišťanovice, Chroboly, Frantoly, Zbitiny, Horní Záblatí, Milejšice, Fefry, Repešín, Leptáč, Záblatí, Skřínečrov, Volovice, Záboří;	
		ze soudního okresu Sušického místní obce Albrechtec, Dlouhá Ves, Svinná;	
		ze soudního okresu Netolického místní obce Babice, Chvalovice, Horní Chrášťany;	
		ze soudního okresu Budějovického místní obce Radošovice, Záboř	1
	125	Horní Planá,	
		Vyšší Brod;	
		ze soudního okresu Krumlovského místní obce Velká Strašeň, Hořice, Hašlovice, Světlík, Kladné, Lověšice, Malčice, Slavka, Spolí, Přídolí, Záhoří, Schöbersdorf, Teutschmannsdorf, Střítež, Svéraz, Větřín, Cipín;	
		Kaplice bez místních obcí Dlouhá, Velký Pořešín, Soběnov;	
		ze soudního okresu Budějovického místní obce České Vrbny, Vráta, Dubíkov, Mokré, Haklovy Dvory, Hodovice, Homoly, Litvínovice, Dobrá Voda, Roudné, Rudolfov, Rožnov . . .	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Čechy.	126	Nová Bystřice, Štoky, Nové Hrady bez místní obce Julienhain; ze soudního okresu Německobrodského místní obce Pohled, Frydnava, Hochtanov, Jilemník, Dlouhá Ves, Bartošov; ze soudního okresu Jindřichova Hradce místní obce Blažejov, Studnice, Buk, Německý Malíkov, Děbolín, Kazlechy, Velký Ratmirov, Jindřiší, Hostějoves, Radounka, Malý Ratmirov, Hospříz, Matná, Mutiněves, Dolní Pěna, Dolní Žďár, Horní Pěna, Horní Žďár, Otín, Rodinov, Lodhéřov, Hrutkov, Lomy, Oldříš, Německá Radouň; ze soudního okresu Svin Trhových místní obce Pěčín a Kondráč	1
	127	Lanškroun bez místních obcí Čermná, Herbotice, Koburk, Nepomuky, Dolní Heřmanice, Horní Heřmanice, Petrovice, Bystrce, Výprachtice; Králíky; ze soudního okresu Litomyšlského místní obce Opatov, Květná, Jetřichova Ves, Chmelík, Janov, Karle, Koclířov, Litrbachy, Mikulčí, Semanín, Strakov, Überdörfel; ze soudního okresu Poličského místní obce Česká Radiměř, Dlouhá, Banín, Německá Bělá, Stašov, Limberk, Lavičné, Modřec, Jedlová; ze soudního okresu Ústí nad Orlicí místní obce Oldřichovice, Horní Houžovec, Hilváty, Knapovec, Střední Libchavy, Dolní Libchavy, Horní Libchavy, Dolní Houžovec, Černovír . .	1
	128	Broumov, Teplice (Wekelsdorf), Rokytnice; ze soudního okresu Nového Města nad Metují místní obce Deštná, Olešnice, Plasnice, Polomy, Sedloňov, Trčkov; ze soudního okresu Opočenského místní obec Lomy	1
	129	Trutnov, Maršov, Žacléř	1
	130	Vrchlabí, Hostinné, Králové Dvůr nad Labem bez místních obcí Doubravice, Lipnice, Novolesy, Bílá Třemešná, Verdek; ze soudního okresu Jaroměřského místní obce Hrabčice, Heřmanice, Malá Bukovina, Litice, Brod, Žaloňov, Slotov, Vestec; ze soudního okresu Novopackého místní obce Velká Borovnice, Štikov, Stupné, Vidochov; ze soudního okresu Jilemnického místní obec Zálesní Lhota .	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Dalmatsko.			
Dalmatsko.		Soudní okresy:	
	1	Rab, Pag, Zader, Biograd	1
	2	Benkovac, Kistanje, Obrovac; pak místní obec Knin (soudní okres Knin)	1
	3	Šibeník, Tijesna, Skradin	1
	4	Drniš, Trogir; pak místní obec Promina (soudní okres Knin)	1
	5	Sinj, Vrlika	1
	6	Splět	1
	7	Imoski, Omiš	1
	8	Hvar, Vis, Brač, Starigrad	1
	9	Makarska, Vrhgorac, Metković, Pelješac bez místní obce volebního okresu čís. 10; pak místní obec Ston (soudní okres Stonský)	1
	10	Dubrovník, Korčula, Cavtat, Ston bez místní obce volebního okresu čís. 9; pak místní obec Orebić (soudní okres Pelješac)	1
	11	Kotor, Perast, Budva, Nový Herceg	1
Halič.			
Halič.		Z města Lvova:	
	1	Část V. obecního okresu (Vnitřní město) a IV. obecního okresu (Lyczakowskie), která jest ohraničena III. obecním okresem, náměstím Goluchovského, Hejtmanskou ulicí, náměstím Sv. Ducha, Divadelní ulicí, Kapitulním náměstím, Rynkem, Ruskou ulicí, Podvalem, Čarneckého ulicí, Lyczakowskou ulicí, Paulánskou ulicí, Piaskovou ulicí, Lesní ulicí, odsud přímkou ku kostelu sv. Vojtěcha, ulicí sv. Vojtěcha, Tentýnskou ulicí až ku Kyselkově třídě	1
	2	Část V. obecního okresu (Vnitřní město) a II. obecního okresu (Krakowskie), která jest ohraničena 1. volebním okresem, Podvalem, Valovou ulicí, Haličskou ulicí, Soběského ulicí, Marianským náměstím, Koperníkovou ulicí, Lva Sapiehy ulicí, Grodeckou ulicí, Kazměřskou ulicí, Kołłątajskou ulicí, Smolkovým náměstím, Jagellonskou ulicí a náměstím Sv. Ducha	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Halič.	3	Část II. a III. obecního okresu (Krakowskie, Żółkiewskie), která jest ohraničena jižně 1. a 2. volebním okresem, Janovskou ulicí, Kleparovskou ulicí, Invalidní ulicí, železničnou tratí c. k. státních drah (bývalé dráhy Karla Ludvíka), Kąpielovou ulicí, Kyselkovou třídou a IV. obecním okresem	1
	4	Zbývající část V. obecního okresu (Vnitřního města), pak část I. a IV. obecního okresu (Halickie, Lyczakowskie), která jest ohraničena 1. a 2. volebním okresem, Mariánským náměstím, Akademickou ulicí, Fredrovou ulicí, Batorovou ulicí, Kochanowského ulicí, Svatopeterskou ulicí a Łyczakowskou ulicí	1
	5	Část I. obecního okresu (Halickie), která jest ohraničena 2. a 4. volebním okresem, Ossolińského ulicí, Kaleczovou ulicí, Gołębiovou ulicí, Mochnackého ulicí, Supińského ulicí, Pełczyńskou ulicí, Stryjskou třídou, obecní hranicí, Sichowskou třídou, Zielonou ulicí, Ševčenkovou ulicí, Kochanowského ulicí	1
	6	Část I. obecního okresu (Halickie), která jest ohraničena 5. a 2. volebním okresem, Lva Sapiehy ulicí, Polnou ulicí, Kulparkowskou třídou a obecními hranicemi	1
	7	Zbývající část I., II., III. a IV. obecního okresu, která jest ohraničena 2., 3., 4., 5. a 6. volebním okresem a obecní hranicí	1
		Z města Krakova:	
	8	I. a II. obecní okres (Vnitřní město, Wawel)	1
	9	III. a VII. obecní okres (Nowy Świat a Stradom), ze IV. obecního okresu (Piasek) na III. obecní okres hraničící část až ku Karmelitské ulici	1
	10	Zbývající část IV. obecního okresu (Piasek) a V. obecní okres (Kleparz)	1
	11	VI. obecní okres (Wesoła)	1
	12	VIII. obecní okres (Kazimierz)	1
		Dále města, městyse a obce (místní obce):	
	13	Przemyšl (ze soudního okresu stejného jména)	1
	14	Stanislavov (ze soudního okresu stejného jména)	1
	15	Tarnopol (ze soudního okresu stejného jména)	1
	16	Tarnów (ze soudního okresu stejného jména)	1
	17	Kolomyje (ze soudního okresu stejného jména)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Halič.	18	Biała, Żywiec, Kęty, Andrychów, Wadowice, (ze soudních okresů stejného jména)	1
	19	Bochnia, Wieliczka, Podgórze (ze soudních okresů stejného jména)	1
	20	Nowy Sącz, Stary Sącz, Nowy Targ (ze soudních okresů stejného jména)	1
	21	Rzeszów (soudní okres Rzeszów), Ropczyce, Sędziszów, (okresní soud Ropczyce)	1
	22	Jaroslav, Łańcut, Przeworsk (ze soudních okresů stejného jména)	1
	23	Mielec, Kolbuszowa, Leżajsk, Sokolów, Rozwadów, Tarnobrzeg (ze soudních okresů stejného jména), Nisko, Rudnik, (soudní okres Nisko)	1
	24	Jasło, Gorlice, Grybów, Biecz, Strzyżów, Frysztak, Pilzno, Dębica (ze soudních okresů stejného jména)	1
	25	Sanok, Dobromil, Stary Sambor (ze soudních okresů stejného jména), Krosno, Korczyna (soudní okres Krosno)	1
	26	Sambor (ze soudních okresů stejného jména), Gródek Jagiellońki (soudní okres Gródek)	1
	27	Drohobycz, Turka, Bolechów, Skole (ze soudních okresů stejného jména)	1
	28	Stryj, Kałusz (ze soudních okresů stejného jména)	1
	29	Brzežany, Baranówka, Demnia, Hucisko, Kuropatniki, Podwysokie, Rohaczyn Miasto, Wulka (soudní okres Brzežany), Rohatyn, Podkamień (soudní okres Rohatyn), Chodorów, Brzozdowce (soudní okres Chodorów)	1
	30	Żółkiew, Rawa Ruska (ze soudních okresů stejného jména), Sokal, Krystynopol, Tartaków Miasto (soudní okres Sokal), Wielkie Oczy (soudní okres Krakowiec), Waręż Miasto, Bełz (soudní okres Bełz)	1
	31	Brody, Stare Brody, Hucisko Brodzkie (soudní okres Brody), Łopatyn, Ruda Brodzka (soudní okres Łopatyn), Radziechów (soudní okres Radziechów), Podkamień (soudní okres Załoźce)	1
	32	Buczacz, Śniatyn, Zaleszczyki (ze soudních okresů stejného jména), Borszczów, Cygany (soudní okres Borszczów), Tłumacz, Tarnowica Polna (soudní okres Tłumacz), Bohorodyczyn (soudní okres Ottynia)	1
	33	Złoczów (ze soudního okresu stejného jména), Zborów, Jezierna (soudní okres Zborów), Załoźce, Gontowa, Huta Pieniacka, Majdan Pieniacki, Maleniska, Palikrowy, Pańkowce, Reniów, Trościanicc Wielki (soudní okres Załoźce)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Halič.	34	Rozdół (soudní okres Mikołajów), Żydaczów, Ruda (soudní okres Żydaczów), Bóbrka, Hucisko, Stare Sioło (soudní okres Bóbrka), Hanaczów, Hanaczówka (soudní okres Gliniany), Wołczków, Chorostków, Jeziórko, Kończaki Stare, Maryampol, Wieś (soudní okres Halicz), Bursztyn, Ludwikówka, Wiszniów, Żurów (soudní okres Bursztyn), Bołszowce, Słobódka Konkolnicka, Zagórze Konkolnickie (soudní okres Bołszowce)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 8 až 34 a bez místních obcí, které jsou u jednotlivých volebních okresů ještě výslovně označeny za vyňaté:	
	35	Jaworzno, Chrzanów, Krzeszowice, Liszki	2
	36	Biała, Oświecim, Kęty, Andrychów	2
	37	Wadowice, Zator, Kalwarya, Myślenice, Skawina	2
	38	Maków, Jordanów, Sucha, Milówka, Żywiec	2
	39	Limanowa, Mszana Dolna, Nowy Targ, Czarny Dunajec, Krościenko	2
	40	Krakov, Podgórze, Wieliczka, Dobczyce	2
	41	Bochnia, Niepołomice, Brzesko, Wiśnicz	2
	42	Radłów, Wojnicz, Zakliczyn, Tarnów, Tuchów	2
	43	Pilzno, Brzostek, Dębica, Ropczyce	2
	44	Mielec, Radomyśl, Dąbrowa, Żabno	2
	45	Nisko, Ulanów, Sokołów, Tarnobrzeg, Rozwadów	2
	46	Kolbuszowa, Rzeszów, Głogów	2
	47	Łańcut, Leżajsk, Przeworsk	2
	48	Nowy Sącz, Stary Sącz, Grybów, Ciężkowice, Muszyna . . .	2
	49	Gorlice, Biecz, Jasło	2
	50	Krosno, Strzyżów, Frysztak, Żmigród	2
	51	Sanok, Rymanów, Bukowsko, Dukla, Lisko, Ustrzyki Dolne . .	2
	52	Brzozów, Tyczyn	2
	53	Sądowa Wisznia, Rudki, Stara Sól, Sambor bez místních obcí volebního okresu čís. 54, Komarno bez místních obcí volebního okresu čís. 57; pak místní obce Dublany, Kranzberg (soudní okres Ląka)	2
	54	Baligród, Lutowiska, Stary Sambor, Turka, Borynia, Podbuż, Drohobycz, Ląka bez místních obcí volebního okresu čís. 53; pak místní obce Torczynowice, Torhanowice, Mrozowice (soudní okres Sambor)	2
	55	Wojnilów, Dolina, Rożniatów, Kałusz, Nadwórna, Delatyn, Sołotwina	2

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Halič.	56	Peczenižyn, Kolomyje, Žabie, Kuty, Kosów, Jabłonów, Zabłotów, Gwoździec, Ottynia	2
	57	Medenice, Stryj, Skole, Żydaczów, Chodorów, Mikołajów, Gliniany, Bóbrka; pak místní obce Horožanna Mała, Horožanna Wielka, Kołodruby, Nowosiółki Oparskie, Łowczyce, Podzwierzyniec, Powerchów, Manasterzec, Ryczychów, Terszaków, Tatarynów (soudní okres Komarno), Werbiž, Kahujów, Honiatycze (soudní okres Szczerzec)	2
	58	Mielnica, Borszczów, Zaleszczyki, Horodenka, Tłuste, Śniatyn; dále místní obec Czarnokońce Małe (soudní okres Husiatyn)	2
	59	Obertyn, Tłumacz, Potok Złoty, Stanislavov, Halicz, Tyśmienica, Bohorodczany	2
	60	Buczacz, Monasterzyska, Wiśniowczyk, Podhajce bez místních obcí volebního okresu čís. 66	2
	61	Przemyśl, Dubiecko, Nižankowice, Dynów, Bircza, Mościska, Dobromil	2
	62	Rawa Ruska, Uhnów, Niemirów, Jaworów, Krakowiec, Żółkiew, Kulików, Bełz, Janów	2
	63	Złoczów, Busk, Kamionka Strumiłowa, Olesko bez místních obcí volebního okresu čís. 65, Przemyślany bez místních obcí volebního okresu čís. 66	2
	64	Lvov okolí, Winniki, Gródek, Szczerzec bez místních obcí volebního okresu čís. 57	2
	65	Sokal, Radziechów, Zborów, Załoźce, Brody, Mosty Wielkie, Łopatyn; dále místní obce Roznoszyńce, Krasnosielce, Lubianki Niższe, Lubianki Wyższe (soudní okres Zbaraž), Konty, Juśkowice (soudní okres Olesko), Hnilice Małe, Hnilice Wielkie, Nowe Sioło, Terpiłówka, Suchowce, Szelpaki, Koszlaki, Toki, Palczyńce (soudní okres Nowe Sioło) . . .	2
	66	Brzežany, Rohatyn, Bolechów, Bursztyn, Bołszowce, Żurawno; dále místní obce Boków, Bożyków, Hnilcze, Sławentyn, Szumlany, Litwinów (soudní okres Podhajce), Podusilna, Baczów, Błotnia, Janczyn, Nowosiółka, Brzuchowice, Kosteniów, Korzelice, Dobrzanica, Wojciechowice (soudní okres Przemyślany)	2
	67	Jaroslav, Radymno, Lubaczów, Cieszanów, Sieniawa, Pruchnik	2
	68	Kozowa, Tarnopol, Zbaraž bez místních obcí volebního okresu čís. 65, Nowe Sioło bez místních obcí volebního okresu čís. 65	2
	69	Trembowla, Mikulińce, Budzanów, Czortków	2
	70	Skałat, Podwołoczyska, Grzymałów, Kopyczyńce, Husiatyn bez místních obcí volebního okresu čís. 58	2

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Rakousy pod Enží.			
		Rakousy pod Enží.	
		Z města Vídně:	
	1	Část I. obecního okresu (Vnitřní město), kterou ohraničuje nábřeží Františka Josefa, Maria Theresienstraße, Währingerstraße, Schottengasse, Freyung, Tiefer Graben, Wipplingerstraße, Hoher Markt, Lichtensteg, Rothenthurmstraße . .	1
	2	Část I. obecního okresu, kterou ohraničuje Rothenthurmstraße, Lichtensteg, Hoher Markt, Wipplingerstraße, Tiefer Graben, Heidenschuß, Hof, Bognergasse, Graben, Singerstraße, Liebenberggasse, Parkring, Wollzeile, Vídeňka, nábřeží Františka Josefa	1
	3	Část I. obecního okresu, kterou ohraničuje Liebenberggasse, Singerstraße, Kärntnerstraße, Opernring, Eschenbachgasse, Getreidemarkt, Friedrichstraße, Lothringerstraße, Vídeňka, Wollzeile, Parkring	1
	4	Část I. obecního okresu, kterou ohraničuje Universitätsstraße, Schottengasse, Freyung, Heidenschuß, Hof, Bognergasse, Graben, Kärntnerstraße, Opernring, Eschenbachgasse, Getreidemarkt, Museumstraße, Auerspergstraße, Landesgerichtsstraße	1
	5	Část II. obecního okresu (Leopoldova), kterou ohraničuje Brigittenauerlände 1 až 12, Obere Donaustraße, Untere Donaustraße, Franzensbrückenstraße, Praterstern, Novaragasse, Zirkusgasse, Blumauergasse, Obere Augartenstraße, Mathildenplatz, Mathildengasse	1
	6	Zbývající část II. obecního okresu	1
	7	Část III. obecního okresu (Landstraße) severovýchodně od Landstraße Hauptstraße a Rennwegu	1
	8	Zbývající část III. obecního okresu	1
	9	Část IV. obecního okresu (Wieden), kterou ohraničuje Gußhausstraße, Favoritenstraße, Waltergasse, Schaumburgergasse, Raimergasse, Blechthurmgasse, Wiedner Gürtel, Heugasse	1
	10	Zbývající část IV. obecního okresu	1
	11	V. obecní okres (Margarethen)	1
	12	Část VI. obecního okresu (Mariahilf), kterou ohraničuje Gumpendorferstraße, Hirschengasse, Liniengasse, Wallgasse, Gumpendorferstraße a hranice naproti XIV., XII., V., IV. a I. obecnímu okresu	1
	13	Zbývající část VI. obecního okresu	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Rakousy pod Enží.	14	Část VII. obecního okresu (Neubau), kterou ohraničuje hranice naproti VI. a XV. obecnímu okresu, Westbahnstraße, Neubaugasse, Burggasse a hranice naproti I. obecnímu okresu .	1
	15	Zbývající část VII. obecního okresu	1
	16	VIII. obecní okres (Josefov)	1
	17	Část IX. obecního okresu (Alsergrund), kterou ohraničuje hranice proti I., II. a XX. obecnímu okresu, Alserbachstraße, Nußdorferstraße, Spitalgasse a hranice proti VIII. obecnímu okresu	1
	18	Zbývající část IX. obecního okresu	1
	19	Část X. obecního okresu (Favority), kterou ohraničuje hranice proti III. a XI. obecnímu okresu Gudrunstraße, Gellertgasse, Gellertplatz, Quellengasse, Quellenplatz, Quellengasse, Neilreichgasse, Gudrunstraße a hranice proti V. a IV. obecnímu okresu	1
	20	Zbývající část X. obecního okresu	1
	21	XI. obecní okres (Simmering)	1
	22	XII. obecní okres (Meidling)	1
	23	XIII. obecní okres (Hietzing)	1
	24	XIV. obecní okres (Rudolfsheim)	1
	25	XV. obecní okres (Fünfhaus)	1
	26	Část XVI. obecního okresu (Ottakring) jižně od Thaliastraße, Galitzynstraße, Vogeltenngasse, Haydlergasse až k okresní hranici	1
	27	Zbývající část XVI. obecního okresu	1
	28	XVII. obecní okres (Hernals)	1
	29	Část XVIII. obecního okresu (Währing), kterou ohraničuje hranice proti XVII. obecnímu okresu, Leitermayergasse, Schopenhauerstraße, Kutschkergasse, Edelhofgasse, Michaelerstraße, Gymnasiumstraße, hranice proti XIX. a IX. obecnímu okresu	1
	30	Zbývající část XVIII. obecního okresu	1
	31	XIX. obecní okres (Döbling)	1
	32	XX. obecní okres (Brigittenau)	1
	33	XXI. obecní okres (Floridsdorf)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Rakousy pod Enží.		Dále města, městyse a průmyslová místa (místní obce):	
	34	Ebreichsdorf, Pottendorf, Trumau, Unterwaltersdorf, Weigelsdorf, Siegersdorf, Tattendorf, Oberwaltersdorf (soudní okres Ebreichsdorf), Günselsdorf, Kottingbrunn, Leobersdorf, Schönau, Teesdorf, Traiskirchen (soudní okres Baden), Brunn na Steinfeldu, Ebenfurth, Eggendorf, Erlach, Felixdorf, Lichtenwörth, Oberpiesting, Unterpiesting, Sollenau, Steinabrückl, Wöllersdorf, Dreistetten, Muthmannsdorf, (soudní okres Nové Město Vídeňské)	1
	35	Liesing, Atzgersdorf, Inzersdorf u Vídně, Kaltenleutgeben, Siebenhirten, Bösendorf (soudní okres Liesing), Mannersdorf (soudní okres Bruck nad Litavou), Ebergassing, Fischamend městys, Hennersdorf, Altkettenhof, Neukettenhof, Kleinneusiedl, Rannersdorf (soudní okres Schwechat), Wiener Neudorf (soudní okres Mödling), Grammatneusiedl (soudní okres Ebreichsdorf)	1
	36	Kremž, Stein (soudní okres Kremž), Klosterneuburg, Korneuburg, Stockerau (ze soudních okresů stejného jména) . .	1
	37	Světlá, Vitoraz (ze soudních okresů stejného jména), Dietmanns, Großsiegharts, Vejdov nad Dyjí (soudní okres Vejdov nad Dyjí), Heidenreichstein, Ličov (soudní okres Ličov), Aalfang, Böhmzeil, Brand, Erdweis, Cmunt, Hoheneich, Schrems, Niederschrems, Wielands (soudní okres Schrems), Horn (soudní okres Horn), Karlstein, Kautzen (soudní okres Dobersberg)	1
	38	Mistelbach, Bruck nad Litavou, Hainburg, Čistějov, Valčice, Puštorf, Lava nad Dyjí, Oberhollabrunn, Retz (se soudních okresů stejného jména)	1
	39	Baden, Vöslau, Weikersdorf (soudní okres Baden), Mödling, Schwechat (ze soudních okresů stejného jména)	1
	40	Vídeňské Nové Město (soudní okres Vídeňské Nové Město) . .	1
	41	Sv. Hypolit, Herzogenburg (ze soudních okresů stejného jména), Melk, Pöchlarn (soudní okres Melk), Ybbs, Scheibbs, Amstetten, Vejdov nad Ypsou (ze soudních okresů stejného jména)	1
	42	Neunkirchen, Dunkelstein, Sct. Johann na Steinfeldu, Pitten, Puchberg na Schneebergu, Rohrbach na Steinfeldu (soudní okres Neunkirchen), Buchbach, Gloggnitz, Pottschach, Reichenau, Wimpassing (soudní okres Gloggnitz)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Rakousy pod Enží.	43	Lilienfeld, Sct. Aegidi am Neuwalde, Hohenberg, Traisen (soudní okres Lilienfeld), Hainfeld, Sct. Veit an der Gölsen, Rohrbach an der Gölsen (soudní okres Hainfeld), Göblasbruck, Stattersdorf, Viehofen, Wilhelmsburg (soudní okres Sv. Hypolit), Berndorf, Fahrafeld, Grillenberg, Hernstein, Hirtenberg, Pottenstein, Sct. Veit an der Triesting, Weißenbach an der Triesting (soudní okres Pottenstein)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 34 až 43:	
	44	Tulln, Atzenbrugg, Neulengbach	1
	45	Hainfeld, Sv. Hypolit, Kirchberg nad Bělou	1
	46	Amstetten, Ybbs, Mank	1
	47	Sct. Peter in der Au, Haag, Vejdov nad Ypsou	1
	48	Gaming, Scheibbs, Lilienfeld, Gutenstein	1
	49	Vídeňské Nové Město, Pottenstein, Ebreichsdorf, Baden . .	1
	50	Neukirchen, Gloggnitz, Aspang, Kirchschlag	1
	51	Mödling, Liesing, Purkersdorf, Klosterneuburg	1
	52	Schwechat, Bruck nad Litavou, Hainburg, Marchegg	1
	53	Korneuburk, Großenzersdorf, Wolkersdorf	1
	54	Mistelbach, Matzen	1
	55	Čistějov, Valčice	1
	56	Haugsdorf, Lava nad Dyjí, Pušdorf	1
	57	Oberhollabrunn, Ravelsbach, Retz	1
	58	Horn, Jeruš, Rakousy, Allentsteig	1
	59	Gföhl, Langenlois, Eggenburg	1
	60	Vejdov nad Dyjí, Dobersberg, Ličov, Schrems	1
	61	Vitoraz, Světlá, Großgerungs	1
	62	Spitz, Pöggstall, Persenbeug, Ottenschlag	1
	63	Melk, Mautern, Herzogenburg	1
	64	Kremž, Kirchberg am Wagram, Stockerau	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Rakousy nad Enží.			
Rakousy nad Enží.		Z města Lince:	
	1	Část čítajíc v to náměstí Františka Josefa a hořejší Donaulände až včetně do or. čís. domu 19, kterou ohraničuje Wasserstiege, Martinsgasse, Flügelhofgasse, Lessinggasse, Schlossergasse, Hirschgasse, Kapuzinerstraße, Hopfengasse, Sandgasse, Kellergasse, Waldeggstraße, Weingartshofstraße, Volksgartenstraße, Bahnhofstraße, Landstraße (kromě těchto ulic)	1
	2	Část od volebního okresu čís. 1 na východ ležící, kterou ohraničuje Blumauerstraße, Göthestraße, Starhembergstraße, Huemerstraße, Museumstraße, Quergasse, Keplerstraße, Prunnerstraße, Eisenbahnstraße, Donaustraße, Umschlagplatz (kromě těchto ulic a náměstí)	1
	3	Zbývající část místní obce Linec; dále místní obce Traun, Kleinmünchen, Sct. Peter a Leonding (soudní okres Linec)	1
		Dále města, městyse a průmyslová místa:	
	4	Města, městyse a průmyslová místa (místní obce) Steyr, Weyr městys, Kremsmünster městys, Windischgarsten, Kirchdorf, Enže, Grein, Perg (ze soudních okresů stejného jména), Micheldorf (soudní okres Kirchdorf), Lázně Hall (soudní okres Kremsmünster); z místní obce Sierning osady Sierning, Sierninghofen, Neuzeug; z místní obce Ternberg osady Trattenbach a Wendbach; z místní obce Sct. Ulrich osada Neuschönau (soudní okres Steyr); z místní obce Spital am Pyhrn osada Spital am Pyhrn (soudní okres Windischgarsten); z místních obcí Grünburg a Steinbach nad Štýrou osady stejného jména (soudní okres Grünburg); z místní obce Mauthausen osada Mauthausen (soudní okres Mauthausen)	1
	5	Města (místní obce) Wels, Gmunden, Vöcklabruck, Schwanenstadt, Eferding, Grieskirchen (ze soudních okresů stejného jména); městys Lázně Ischl s osadami Kaltenbach, Reiterndorf, Steinbruch, Steinfeld, z místní obce Ebensee osady Ebensee, Kohlstatt, Oberlangbath, Roith, Traunec̆k, Unterlangbath (soudní okres Ischl)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Rakousy nad Enží.	6	Města (místní obce) Urfahr, Cáhlov, Schärding, Braunau nad Innem, Ried, městys (místní obec) Obernberg (ze soudních okresů stejného jména); z místní obce Mattighofen (soudní okres Mattighofen) a z místní obce Rohrbach (soudní okres Rohrbach) osady stejného jména; z místních obcí Mauerkirchen a Altheim (soudní okres Mauerkirchen) osady stejného jména; město Steyregg (soudní okres Urfahr) . . .	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí a osad volebních okresů čís. 1 až 6:	
	7	Wildshut, Braunau nad Innem, Mauerkirchen	1
	8	Mattighofen, Ried	1
	9	Obernberg, Schärding	1
	10	Engelszell, Raab, Peuerbach	1
	11	Lembach, Rohrbach, Aigen, Haslach	1
	12	Waizenkirchen, Eferding, Neufelden	1
	13	Ottensheim, Urfahr, Leonfelden	1
	14	Cáhlov, Prägarten, Unterweißenbach	1
	15	Grein, Perg, Mauthausen	1
	16	Enže, Sct. Florian, Linec, Neuhofen	1
	17	Steyr, Weyer	1
	18	Windischgarsten, Grünburg, Kremsmünster, Kirchdorf . . .	1
	19	Gmunden, Ischl	1
	20	Mondsee, Frankenmarkt, Vöcklabruck	1
	21	Schwanenstadt, Haag, Lambach	1
	22	Wels, Grieskirchen	1
Solnohradsko.			
Solnohradsko.	1	Město Solnohrad kromě městských částí ve volebním okresu čís. 2 uvedených	1
	2	Tuto jmenované části města Solnohradu: Nonnthal, Lehen, Riedenburg a Alžbětino předměstí; dále místní obce Maxglan, Gnigl, Leopoldskron, Aigen a Morzg (soudní okres Solnohrad)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Solnohradsko.	3	Města Hallein a Radstadt (ze soudních okresů stejného jména); městyse Oberndorf (soudní okres Oberndorf), Neumarkt, Straßwalchen, Seekirchen (soudní okres Neumarkt), Abtenau (soudní okres Abtenau), Golling, Kuchl (soudní okres Golling), Werfen, Bischofshofen (soudní okres Werfen), Sct. Johann, Sct. Veit, Wagrein (soudní okres Sct. Johann), Sct. Michael, Mauterndorf (soudní okres Sct. Michael), Tamsweg (soudní okres Tamsweg), Hofgastein (soudní okres Gastein), Taxenbach, Rauris (soudní okres Taxenbach), Zell am See, Mittersill, Saalfelden, Lofer (ze soudních okresů stejného jména); osada Badgastein (soudní okres Gastein); místní obec Schwarzach (soudní okres Sct. Johann)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí a osad volebních okresů čís. 1, 2 a 3:	
	4	Solnohrad, Oberndorf, Mattsee	1
	5	Neumarkt, Sct. Gilgen, Hallein, Thalgau, Golling, Abtenau .	1
	6	Werfen, Sct. Johann, Radstadt, Tamsweg, Sct. Michael . . .	1
	7	Gastein, Zell am See, Taxenbach, Mittersill, Saalfelden, Lofer	1
		Štýrsko.	
Štýrsko.		Z města Štýrského Hradce:	
	1	I. obecní okres (Vnitřní město)	1
	2	II. a III. obecní okres (Sct. Leonhard a Geidorf); dále místní obec Waltendorf (soudní okres Štýrský Hradec okolí) . .	1
	3	V. a VI. obecní okres (Gries a Jakomini)	1
	4	IV. obecní okres (Lend); dále místní obce Andritz, Eggenberg, Gösting, Gratwein, Judendorf-Straßengel, Sct. Stefan am Gratkorn (soudní okres Štýrský Hradec okolí)	1
		Dále města, městyse a obce (místní obce):	
	5	Mariazell, Aflenz (ze soudních okresů stejného jména), Bruck nad Murou, Kapfenberg (soudní okres Bruck nad Murou), Frohnleiten, Deutschfeistritz, Übelbach Markt (soudní okres Frohnleiten), Kindberg Markt, Kindberg Land, Krieglach, Mitterdorf, Wartberg (soudní okres Kindberg), Lubno, Sct. Peter u Lubna, Trofaiach (soudní okres Lubno), Mürzzuschlag, Langenwang (soudní okres Mürzzuschlag) . . .	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Štýrsko.	6	Eisenerz (soudní okres Eisenerz), Donavice, Vordernberg (soudní okres Lubno), Fohnsdorf, Kumpitz, Zeltweg (soudní okres Judenburg), Selzthal (soudní okres Rottenmann) . .	1
	7	Sct. Gallen, Gröbming, Schladming, Irdning, Rottenmann, Mautern, Oberzeiring, Obdach, Knittelfeld, Murau (ze soudních okresů stejného jména), Aussee, Altaussee, Reitern (soudní okres Ausee), Judenburg, Unzmarkt, Weißkirchen (soudní okres Judenburg), Neumarkt, Sct. Lambrecht (soudní okres Neumarkt), Oberwölz město, Sct. Peter am Kammersberg (soudní okres Oberwölz), Admont, Liezen, (soudní okres Liezen)	1
	8	Hartberg, Fehring, Friedberg, Birkfeld, Radgona, Pöllau, Vorau (ze soudních okresů stejného jména), Feldbach, Gleichenberg léčebné místo, Gnas (soudní okres Feldbach), Fürstenfeld, Burgau (soudní okres Fürstenfeld), Weiz, Passail, Sct. Rupprecht nad Rábem (soudní okres Weiz), Gleisdorf, Pischelsdorf (soudní okres Gleisdorf), Voitsberg, Köflach, Lankowitz, Tregist (soudní okres Voitsberg)	1
	9	Maribor (soudní okres Maribor)	1
	10	Stainz, Eibiswald, Mureck, Horní Radgona (ze soudních okresů stejného jména), Arvež, Lučane (soudní okres Arvež), Lipnica, Straß, Ehrenhausen (soudní okres Lipnica), Lonč, Groß Sct. Florian, Schwanberg (soudní okres Lonč), Wildon, Št. Jur nad Stiefingou (soudní okres Wildon), Ptuj, Breg (soudní okres Ptuj), Št. Lenart v Slovenských Goricích (soudní okres Št. Lenart), Poberž, Razvanje (soudní okres Maribor)	1
	11	Ormož, Sevnica, Laški trg, Brežice, Ljutomer, Slovenska Bistrica, Slovenji Gradec, Šoštanj (ze soudních okresů stejného jména), Marenberg, Muta, Vuzenica, Gornja Vižinda, Gegenthal, Sobota (soudní okres Mahrenberg), Rogatec, Slatina léčebné místo (soudní okres Rogatec), Studenec, Sv. Lovrenc nad Mariborom (soudní okres Maribor), Celje, Vojnik (soudní okres Celje), Konjice, Vitanje trg (soudní okres Konjice)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 2, 4 až 11 a bez místních obcí Kapla a Schloßberg (soudní okres Arvež) volebního okresu čís. 30:	
	12	Mürzzuschlag, Kindberg, Aflenz, Mariazell, Sct. Gallen, Birkfeld	1
	13	Bruck nad Murou, Frohnleiten, Lubno, Eisenerz, Mautern . .	1
	14	Liezen, Rottenmann, Irdning, Aussee, Gröbming, Schladming, Oberzeiring, Oberwölz	1
	15	Murau, Neumarkt, Judenburg, Obdach, Knittelfeld	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Štýrsko.	16	Voitsberg, Stainz	1
	17	Št. Hradec okolí	1
	18	Lonč, Eibiswald, Arvež	1
	19	Lipnica, Wildon, Kirchbach	1
	20	Fehring, Murek, Radgona	1
	21	Fürstenfeld, Feldbach	1
	22	Gleisdorf, Weiz	1
	23	Hartberg, Friedberg, Vorau, Pöllau	1
	24	Maribor severní část v levo od Drávy, Št. Lenart, Ljutomer, Gornja Radgona	1
	25	Maribor jižní část v pravo od Drávy, Slovenská Bistrica, Konjice	1
	26	Ptuj, Ormož	1
	27	Celje, Vransko	1
	28	Rogatec, Šmarje, Kozje	1
	29	Brežice, Sevnica, Laški trg	1
	30	Mahrenberg, Šoštanj, Slovinský Hradec, Gornji Grad; dále místní obce Kapla a Schloßberg (soudní okres Arvež)	1
Korutansko.			
Korutansko.	1	Město Celovec (ze soudního okresu stejného jména)	1
		Dále soudní okresy:	
	2	Celovec bez místní obce Celovec	1
	3	Borovlje, Dobrlavas, Železná Kapla, Pliberk	1
	4	Velikovec, Svinec, Stari Dvor	1
	5	Volšberg, Št. Pavel, Št. Lenart	1
	6	Št. Vid, Breže, Krk	1
	7	Feldkirchen, Rožek, Milštat	1
	8	Bělák	1
	9	Šmohor, Paternjon, Podkloštęr, Trbiž, Kotje	1
	10	Špitál, Greifenburg, Vogliče, Zgornja Bela, Sovodje	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
		Krajina.	
Krajina.	1	Město Lublaň (místní obec)	1
		Dále soudní okresy:	
	2	Lublaň bez místní obce Lublaně	1
	3	Radovljica, Kranjska Gora, Tržič	1
	4	Kraň, Škofja Loka	1
	5	Kamník, Brdo	1
	6	Vrhnika, Logatec, Idrija, Cerknica	1
	7	Postojna, Senožeče, Ilirska Bistrica, Vipava, Lož	1
	8	Litija, Višnja Gora, Radeče	1
	9	Krško, Kostanjevica, Mokronog, Trebnje	1
	10	Velike Lašče, Ribnica, Žuženberg bez místní obce Smuka; dále místní obce Banja Loka, Fara, Osilnica (soudní okres Kočevje)	1
	11	Metlika, Nové Město bez místních obcí volebního okresu čís. 12, Černomelj bez místní obce Planina	1
	12	Kočevje bez místních obcí volebního okresu čís. 10; dále místní obce Poljane, Čermošnice (soudní okres Nové Město), Planina (soudní okres Černomelj), Smuka (soudní okres Žuženberk)	1
		Bukovina.	
Bukovina.		Z města Černovic:	
	1	Část východně od Kučurovské ulice, Ratušové ulice, Rynku, Enzenbergovy ulice, Nádražní ulice, Prutské ulice; pak místní obec Sadagora (ze soudního okresu stejného jména)	1
	2	Zbývající část místní obce Černovic	1
	3	Města (místní obce) Radovce, Sučava a Seret (ze soudních okresů stejného jména)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Bukovina.	4	Pak místní obce Gurahumora, Bory, Ilišešty (soudní okres Gurahumora), Lichtenberg (soudní okres Solka), Černý Důl (soudní okres Dovhopole), Německé Staré Fratovce, Německé Badovce, Německé Satulmare, Fürstenthal, Karlsberg (soudní okres Radovce), Německé Třebešty (soudní okres Seret), Augustendorf (soudní okres Storožynec), Ickany nádraží, Nové Ickany (soudní okres Sučava); dále statkové obvody Eisenau, Freudenthal, Luisenthal, Požorytta, (soudní okres Dovhopole), Berhomet nad Seretem (soudní okres Vyžnice)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí a statkových obvodů volebních okresů čís. 1 až 4 a bez místních obcí, které jsou u jednotlivých volebních okresů ještě výslovně za vyňaté označeny:	
	5	Kocmaň, Sadagora bez místní obce Buda	1
	6	Místní obce Třešeny, Myhučeny, Hliboká, Kamenka, Vovčínce, Słobodzia Berlynce, Styrča, Čerepkovce, Vaškovce nad Seretem, Klymovce, Bílá Kernice (soudní okres Seret), Staré Mamajovce, Nové Mamajovce, Kamenná, Kiczera, Kučurov, Michalce, Révná, Strilecký Kut (soudní okres Černovice), Komárovce, Korčince, Nové Broškovce, Pánka, Komárovce Słobodzia, Žadova, Bobovce (soudní okres Storožynec) . .	1
	7	Zastavna	1
	8	Stanovce, Vaškovce nad Čeremošem; dále místní obce Bahna, Čornohuzy, Ispas, Lukavec nad Seretem (soudní okres Vyžnice)	1
	9	Putilov, Seletín, Vyžnice bez místních obcí volebního okresu čís. 8, pak místní obce Rzel, Březa, Čumurna, Ruská Moldavice, Ruspeboul (soudní okres Dovhopole)	1
	10	Dorna Vatra, Dovhopole bez místních obcí volebního okresu čís. 9	1
	11	Bojany; Storožynec a Černovice bez místních obcí volebního okresu čís. 6; pak místní obec Buda (soudní okres Sadagora)	1
	12	Sučava, Seret bez místních obcí volebního okresu čís. 6 . .	1
	13	Radovce	1
	14	Solka, Gurahumora	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
		Morava.	
Morava.		**I. České volební okresy.**	
		Města, městyse a obce (místní obce):	
	1	Brno	1
	2	Bučovice, Slavkov*) (ze soudních okresů stejného jména), Královo Pole, Husovice, Židenice, Líšeň (soudní okres Brno okolí), Ivančice*), Kounice Dolní*), Rosice (soudní okres Ivančice)	1
	3	Osoblaha, Jindřichov, Frenštát (ze soudních okresů stejného jména), Moravská Ostrava, Vítkovice, Přívoz, Marianské Hory (soudní okres Moravská Ostrava), Místek, Frydlant, Brušperk (soudní okres Místek)	1
	4	Rožnov, Vsetín, Vyzovice, Valašské Klobouky, Bystřice pod Hostýnem, Bojkovice (ze soudních okresů stejného jména), Příbor, Kopřivnice (soudní okres Příbor), Nový Jičín, Štramberk (soudní okres Nový Jičín), Zlín (soudní okres Napajedla), Valašské Meziříčí, Krásno (soudní okres Valašské Meziříčí) .	1
	5	Zdounky, Holešov*), Napajedla, Ždánice, Klobouky (ze soudních okresů stejného jména), Kroměříž, Hulín (soudní okres Kroměříž), Vyškov, Ivanovice (soudní okres Vyškov), Koryčany (soudní okres Kyjov)	1
	6	Strážnice*), Hodonín, Kyjov*) (ze soudních okresů stejného jména), Uherské Hradiště, Staré Město (soudní okres Uherské Hradiště), Bzenec*), Veselí*), Veselí Předměstí, Uherský Ostroh*), Uherský Ostroh Předměstí (soudní okres Uherský Ostroh), Břeclava*), Podivín*) (soudní okres Břeclava), Uherský Brod*), Luhačovice (soudní okres Uherský Brod)	1
	7	Jemnice, Třebíč*), Náměšť, Hrotovice, Pohořelice*), Hustopeč, Mikulov*), Jaroslavice, Vranov, Telč (ze soudních okresů stejného jména), Znojmo, Jevišovice (soudní okres Znojmo), Moravské Budějovice, Jaroměřice (soudní okres Budějovice), Židlochovice (soudní okres Židlochovice), Moravský Krumlov, Miroslava*) (soudní okres Moravský Krumlov), Dačice, Slavonice (soudní okres Dačice)	1
	8	Přerov*), Lipník*), Fulnek (ze soudních okresů stejného jména), Kojetín, Tovačov (soudní okres Kojetín), Hranice*), Kelč, Podštát, Drahotouše (soudní okres Hranice)	1

*) S israelitickou obcí stejného jména.

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Morava.	9	Blansko, Kunštát, Nové Město, Žďár, Tišnov, Velké Meziříčí, Velká Byteš, Jevíčko*), Moravská Třebová (ze soudních okresů stejného jména), Svitavy, Březová (soudní okres Svitavy), Jihlava, Třešť, Stonářov (soudní okres Jihlava), Boskovice*), Letovice (soudní okres Boskovice), Bystřice nad Pernštýnem (soudní okres Bystřice)	1
	10	Prostějov*), Plumlov, Litovel, Šternberk, Unčov, Zábřeh, Rýmařov (ze soudních okresů stejného jména), Olomouc, Nová Ulice (soudní okres Olomouc), Mohelnice, Loštice, Úsov (soudní okres Mohelnice), Konice, Brodek (soudní okres Konice), Staré Město, Hanušovice (soudní okres Staré Město), Šilperk, Červená Voda (soudní okres Šilperk), Dvorec, Beroun (soudní okres Dvorec), Libavá Město, Budišov (soudní okres Libavá Město), Šumperk, Německé Libiny, Frankštát, Holba, Rejpotín (soudní okres Šumperk), Viesenberk, Sobotín, Velký Losín (soudní okres Viesenberk)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 2 až 10:	
	11	Brno okolí	1
	12	Vyškov, Hustopeč, Bučovice	1
	13	Přerov, Kojetín, Holešov	1
	14	Kroměříž, Zdounky, Napajedla	1
	15	Hranice, Lipník, Bystřice pod Hostýnem, Valašské Meziříčí .	1
	16	Uherské Hradiště, Uherský Ostroh, Strážnice	1
	17	Uherský Brod, Bojkovice, Valašské Klobúky	1
	18	Vyzovice, Vsetín, Rožnov	1
	19	Nový Jičín, Fulnek, Moravská Ostrava, Místek, Příbor, Frenštát	1
	20	Olomouc, Šternberk, Dvorec, Libavá Město, Jindřichov, Osoblaha, moravské enklavy soudního okresu Opavského a Bíloveckého	1
	21	Unčov, Litovel, Mohelnice, Zábřeh, Šilperk, Šumperk, Staré Město, Viesenberg, Rymařov	1
	22	Prostějov, Plumlov, Konice	1
	23	Boskovice, Moravská Třebová, Svitávy, Jevíčko, Kunštát . .	1
	24	Blansko, Tišnov, Velká Byteš	1

*) S israelitickou obcí stejného jména.

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Morava.	25	Bystřice, Nové Město, Velké Meziříčí	1
	26	Třebíč, Náměšť, Jemnice, Moravské Budějovice	1
	27	Jihlava, Telč, Dačice, Žďár	1
	28	Moravský Krumlov, Ivančice, Znojmo, Vranov, Jaroslavice, Hrotovice	1
	29	Hustopeč, Židlochovice, Mikulov, Pohořelice, Břeclava, Klobúky	1
	30	Hodonín, Kyjov, Ždánice	1
		II. Německé volební okresy.	
	1	I., III. a IV. obecní okres města Brna	1
	2	II. obecní okres města Brna; dále místní obce Husovice, Královo pole, Židenice a Líšeň (soudní okres Brno okolí) . .	1
		Dále města, městyse a obce (místní obce):	
	3	Šternberk, Zdounky, Plumlov, Hustopeč*), Bučovice, Prostějov*), Ždánice (ze soudních okresů stejného jména), Olomouc, Nová Ulice (soudní okres Olomouc), Kojetín, Tovačov (soudní okres Kojetín), Kroměříž, Hulín (soudní okres Kroměříž), Vyškov, Ivanovice (soudní okres Vyškov), Kyjov*), Koryčany (soudní okres Kyjov)	1
	4	Třebíč*), Velké Meziříčí, Žďár, Nové Město, Velká Byteš, Tišnov, Kunštát, Jevíčko*), Telč, Hrotovice, Náměšť, Blansko (ze soudních okresů stejného jména), Jihlava, Stonářov, Třešť (soudní okres Jihlava), Boskovice*), Letovice (soudní okres Boskovice), Konice, Brodek (soudní okres Konice), Bystřice nad Pernštýnem (soudní okres Bystřice) .	1
	5	Mikulov*), Pohořelice*), Hustopeč, Hodonín, Klobúky, Strážnice*), Bojkovice (ze soudních okresů stejného jména), Židlochovice (soudní okres Židlochovice), Břeclava*), Podivín (soudní okres Břeclava), Kounice (soudní okres Ivančice), Uherské Hradiště, Staré Město (soudní okres Uherské Hradiště), Uherský Brod*), Luhačovice (soudní okres Uherský Brod), Uherský Ostroh*), Uherský Ostroh Předměstí, Veselí*), Veselí Předměstí, Bzenec*) (soudní okres Uherský Ostroh)	1

*) S israelitickou obcí stejného jména.

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Morava.	6	Jaroslavice, Vranov, Jemnice (ze soudních okresů stejného jména), Znojmo, Jevišovice (soudní okres Znojmo), Dačice, Slavonice (soudní okres Dačice), Moravský Krumlov, Miroslava*) (soudní okres Moravský Krumlov), Moravské Budějovice, Jaroměřice (soudní okres Moravské Budějovice), Ivančice*), Rosice (soudní okres Ivančice)	1
	7	Moravská Třebová, Zábřeh, Litovel, Unčov (ze soudních okresů stejného jména), Mohelnice, Loštice, Úsov (soudní okres Mohelnice), Šilperk, Červená Voda (soudní okres Šilperk), Svitavy, Březová (soudní okres Svitavy)	1
	8	Rýmařov, Jindřichov, Osoblaha (ze soudních okresů stejného jména), Šumperk, Rejpotín, Frankštát, Holba, Německé Libiny (soudní okres Šumperk), Viesenberg, Velký Losín, Sobotín (soudní okres Viesenberg), Staré Město, Hanušovice (soudní okres Staré Město)	1
	9	Fulnek, Lipník*), Holešov*), Přerov*), Bystřice pod Hostýnem (ze soudních okresů stejného jména), Hranice*), Podštát, Kelč, Drahotouše (soudní okres Hranice), Dvorec, Beroun (soudní okres Dvorec), Libavá Město, Budišov (soudní okres Libavá Město), Nový Jičín, Stramberk (soudní okres Nový Jičín), Příbor, Kopřivnice (soudní okres Příbor), Napajedla, Zlín (soudní okres Napajedla)	1
	10	Frenštát, Rožnov, Vsetín, Valašské Klobúky, Vyzovice (ze soudních okresů stejného jména), Moravská Ostrava, Marianské Hory, Přívoz, Vítkovice (soudní okres Moravská Ostrava), Místek, Frýdlant, Brušperk (soudní okres Místek), Valašské Meziříčí, Krásno (soudní okres Valašské Meziříčí) .	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 2 až 10:	
	11	Znojmo, Jemnice, Vranov, Dačice, Telč, Moravské Budějovice, Třebíč	1
	12	Moravský Krumlov, Hustopeč, Židlochovice, Brno okolí, Pohořelice, Vyškov, Náměšť, Hrotovice, Ivančice, Klobúky, Slavkov, Bučovice, Kyjov, Ždánice	1
	13	Hranice, Nový Jičín, Příbor, Fulnek, Moravská Ostrava, Místek, Frenštát, Rožnov, Vsetín, Valašské Klobúky, Valašské Meziříčí, Uherský Brod, Napajedla, Holešov, Bystřice pod Hostýnem, Vyzovice, Bojkovice, Strážnice, Uherský Ostroh, Uherské Hradiště	1

*) S israelitickou obcí stejného jména.

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Morava.	14	Jindřichov, Osoblaha, moravské enklavy soudního okresu Opavského a Biloveckého, Libavá Město, Dvorec, Lipník . . .	1
	15	Olomouc, Rymařov, Šternberk	1
	16	Staré Město, Šilperk, Šumperk, Viesenberg	1
	17	Zábřeh, Unčov, Mohelnice, Litovel, Konice, Plumlov, Prostějov, Přerov, Kojetín, Kroměříž, Zdounky	1
	18	Moravská Třebová, Svitavy, Jihlava, Kunštát, Tišnov, Velké Meziříčí, Velká Byteš, Nové Město, Bystřice, Zďár, Jevíčko, Blansko, Boskovice	1
	19	Jaroslavice, Mikulov, Břeclava, Hodonín	1
		Slezsko.	
Slezsko.		Města, městyse a obce (místní obce):	
	1	Opava (ze soudního okresu stejného jména)	1
	2	Frývaldov, Cukmantl, Vrbno, Krnov, Albrechtice (ze soudních okresů stejného jména), Javorník město (soudní okres Javorník), Andělská Hora (soudní okres Bruntál), Vidnava, Frideberk (soudní okres Vidnava)	1
	3	Bruntál, Benešov, Odry, Vítkov, Bílovec, Klimkovice, Frýdek (ze soudních okresů stejného jména)	1
	4	Těšín, Bohumín, Fryštát, Strumeň (ze soudních okresů stejného jména)	1
	5	Bilsko, Skočov, Jablunkov (ze soudních okresů stejného jména)	1
	6	Radvanice, Polská Ostrava, Heřmanice, Hrušov (soudní okres Polská Ostrava), Šunichl (soudní okres Bohumín), Dombrova, Karvinná, Łazy, Orlová (soudní okres Fryštát) . .	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 1 až 6 a bez místních obcí, které jsou u jednotlivých volebních okresů ještě výslovně za vyňaté označeny:	
	7	Javorník, Vidnava, Frývaldov	1
	8	Cukmantl, Albrechtice, Krnov; dále místní obce Holasovice, Loděnice a Škrochovice (soudní okres Opava)	1
	9	Vrbno, Bruntál, Benešov; dále místní obec Mladosice (soudní okres Opava)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Slezsko.	10	Odry, Vítkov bez místních obcí volebního okresu čís. 11; dále místní obce Lipina (soudní okres Opava), Istebnik, Olbramice (soudní okres Klimkovice), Stará Ves, Bilov, Bravinné, Bravantice, Velké Albrechtice, Radětín, Děrné (soudní okres Bilovec), Alexanderfeld, Staré Bilsko, Německé Komorovice, Bystrá, Kamienica, Wapienica, Německé Mikušovice, Horní Międzyrzecze (soudní okres Bilsko)	1
	11	Opava bez místních obcí volebních okresů čís. 8, 9 a 10, Bilovec bez místních obcí volebního okresu čís. 10, Klimkovice bez místních obcí volebního okresu čís. 10; dále místní obce Březová, Jetřichovice, Jančí, Leskovec, Lesní Albrechtice (soudní okres Vítkov)	1
	12	Frýdek, Polská Ostrava	1
	13	Těšín, Jablunkov	1
	14	Strumeň, Skočov, Bilsko bez místních obcí volebního okresu čís. 10	1
	15	Fryštát, Bohumín	1
Tyrolsko.			
Tyrolsko.		Z města Inšpruku:	
	1	Část mezi pravým břehem Innu a železničními tělesy Jižní a státní dráhy	1
	2	Ostatní část místní obce Inšpruku a místní obce Mühlau (soudní okres Hall) a Hötting (soudní okres Inšpruk) . . .	1
		Dále města, městyse a obce (místní obce):	
	3	Kufstein, Kitzbühel, Hopfgarten, Rattenberg, Schwaz, Hall, Imst, Landeck, Telfs (ze soudních okresů stejného jména), Reutte, Vils (soudní okres Reutte)	1
	4	Lienz, Ampezzo, Bruneck, Brixen, Klausen (ze soudních okresů stejného jména), Innichen (soudní okres Sillian), Welsberg, Niederdorf, Toblach (soudní okres Welsberg), Gossensaß, Sterzing (soudní okres Sterzing), Gries, Zwölfmalgreien (soudní okres Bozen), Obermais (soudní okres Meran)	1
	5	Bozen, Meran (ze soudních okresů stejného jména)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Tyrolsko.	6	Trident (ze soudního okresu stejného jména)	1
	7	Rovereto, Riva, Arco, Ala, Mori (ze soudních okresů stejného jména)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebních okresů čís. 1 až 7 a bez místních obcí, které jsou u jednotlivých volebních okresů výslovně za vyňaté označeny:	
	8	Kufstein, Kitzbühel, Hopfgarten	1
	9	Rattenberg, Schwaz, Fügen, Zell am Ziller	1
	10	Inšpruk, Hall, Steinach, Mieders	1
	11	Reutte, Silz, Telfs	1
	12	Imst, Landeck, Ried, Nauders	1
	13	Meran, Passeier, Schlanders, Glurns	1
	14	Lana, Kaltern, Neumarkt; dále místní obce Altrei, Truden (soudní okres Cavalese), Laurein, Sct. Felix, Unsere liebe Frau im Walde (soudní okres Fondo), Proveis (soudní okres Cles)	1
	15	Bozen, Sarnthal, Kastelruth	1
	16	Brixen, Sterzing, Klausen	1
	17	Bruneck, Taufers, Enneberg, Buchenstein, Welsberg	1
	18	Lienz, Windischmatrei, Sillian	1
	19	Malè, Cles bez místní obce volebního okresu čís. 14, Fondo bez místních obcí volebního okresu čís. 14	1
	20	Rovereto, Ala, Mori, Villa Lagarina	1
	21	Borgo, Strigno, Levico	1
	22	Fassa, Primiero, Civezzano, Cavalese bez místních obcí volebního okresu čís. 14	1
	23	Trident, Stenico, Vezzano, Pergine	1
	24	Condino, Tione, Val di Ledro, Riva, Arco	1
	25	Mezzolombardo, Lavis, Cembra	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Vorarlbersko.			
Vorarlbersko.	1	Města a městyse (místní obce) Bregenz, Dornbirn, Feldkirch a Bludenz (ze soudních okresů stejného jména)	1
		Dále soudní okresy bez místních obcí volebního okresu čís. 1:	
	2	Bregenz, Bregenzerwald	1
	3	Feldkirch, Dornbirn	1
	4	Bludenz, Montafon	1
Istrie.			
Istrie.		Soudní okresy:	
	1	Buje, Piran; dále místní obce Kopar, Míle (soudní okres Kopar)	1
	2	Motovun, Poreč, Rovíň; dále místní obce Vodnjan, Šenvinčenti (soudní okres Vodnjan)	1
	3	Pulje; dále místní obce Malý Lošíň, Osar (soudní okres Lošíň)	1
	4	Podgrad; dále místní obce Dekani, Dolina, Mareziga, Očísla-Klanec, Pavnaň (soudní okres Kopar)	1
	5	Buzet, Pazin, Labíň; dále místní obec Barbana (soudní okres Vodnjan)	1
	6	Volovska, Čres, Krk; dále místní obec Velký Lošíň (soudní okres Lošíň)	1

Země	Číslo volebního okresu	Volební okres	Kolik poslanců se volí
Gorice a Gradiska.			
Gorice a Gradiska.	1	Místní obec Gorice (soudní okres Gorice)	1
		Dále soudní okresy:	
	2	Gorice bez místních obcí Gorice a Ločniku	1
	3	Ajdovščina, Komen, Sežana	1
	4	Červiňan, Tržič	1
	5	Krmín, Gradiska; dále místní obec Ločník (soudní okres Gorice)	1
	6	Tolmín, Cerkno, Kanal, Kobarid, Bovec	1
Terst a území.			
Terst a území.		Z města Terstu:	
	1	II. a VI. obecní okres (Staré město a Sv. Jakub)	1
	2	III. a IV. obecní okres (Nové město a Nová mýtnice); dále předměstí Greta a Škorklja	1
	3	V. obecní okres (Stará mýtnice) a předměstí Chiadino . . .	1
	4	I. obecní okres (Št. Vid) a předměstí Zgornja Kjarbola . . .	1
		dále:	
	5	předměstí Terstu — bez těch, která jsou jmenována ve volebních okresech čís. 2, 3 a 4 — a území terstské	1

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka X. — Vydána a rozeslána dne 30. ledna 1907.

Obsah: Čís. 18. Zákon o trestních ustanoveních na ochranu volební a shromažďovací svobody.

18.

Zákon, daný dne 26. ledna 1907,

o trestních ustanoveních na ochranu volební a shromažďovací svobody.

S přisvědčením obojí sněmovny říšské rady vidí Mi se nařiditi takto:

§ 1.

Následujících ustanovení budiž toliko potud používáno, pokud skutkový děj nemá známek trestného činu podle obecného trestního zákona trestného a přísnějším trestem ohroženého.

I. Ustanovení na ochranu volební svobody.

§ 2.

Ustanovení tohoto zákona o ochraně volební svobody platí pro volby do poslanecké sněmovny říšské rady, zemských sněmů, obecních a okresních zastupitelstev a do všech jiných zákonně k obstarávání veřejných záležitostí povolaných korporací a zastupitelských sborů.

§ 3.

Volební podplácení.

Kdo úmyslně

1. k volbě oprávněnému nebo někomu třetímu nabízí, poskytne nebo slibuje majetkový prospěch, aby tím podplatil k volbě oprávněného, by svého volebního práva nevykonal nebo by je vykonal v určitém smyslu, nebo

2. pro sebe nebo někoho třetího se slíbením nebo pod zdáním, tím dáti se podplatiti k nevykonání svého volebního práva nebo k jeho vykonání v určitém smyslu, majetkový prospěch požaduje, přijme nebo sobě slíbiti dá,

bude potrestán pro přečin tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců. Poskytnutý majetkový prospěch nebo jeho peněžitá hodnota propadne k chudinskému fondu obce.

§ 4.

Veřejné pohoštění k volbě oprávněných.

Kdo v den volby v hostinských nebo výčepních místnostech nebo na jiných veřejných místech pokrmy, nápoje nebo jinaké požitiny osobám k volbě oprávněným zdarma nebo za ceny na oko stanovené podává nebo podávati dává, budiž, pokud tu

není skutkového děje volebního podplácení (§ 3), potrestán pořádkovou pokutou od desíti až do dvou set korun.

§ 5.

Volební donucování.

1. Kdo úmyslně, aby pohnul osobu k volbě oprávněnou, by svého volebního práva nevykonala nebo by je vykonala v určitém smyslu, proti oprávněnému k volbě nebo některé osobě oprávněnci blízké dopustí se násilnosti, jim ujmy na těle, svobodě, cti nebo jmění nebo příjmu nebo poškození v jejich činnosti z povolání neb obchodní způsobí nebo jimi vyhrožuje neb osobu k volbě oprávněnou nebo některou osobu oprávněnci blízkou zastraší způsobením nebo pohrožením jiného zla pro ně citelného, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců.

Za přitěžujících okolností, zejména byl-li zamýšlený výsledek dosažen nebo byl-li čin způsobilý přivoditi velmi značné hospodářské poškození k volbě oprávněného nebo některé osoby jemu blízké, budiž nalezeno na tuhé vězení až do jednoho roku.

2. Týmž trestům propadá ten, kdo ihned po volbě osobě k volbě oprávněné nebo některé osobě oprávněnci blízké úmyslně proto způsobí násilnost neb ujmy nebo poškození druhu v odstavci 1 naznačeného, poněvadž k volbě oprávněný volil naproti vlivu od pachatele před volbou naň konaného.

§ 6.

Rozšiřování falešných zpráv při volbě.

Kdo úmyslně falešnou zprávu o místě nebo čase volby, o odstoupení volebního kandidáta neb o jiné okolnosti, která jest způsobilá, k volbě oprávněné zdržeti od vykonání volebního práva nebo je pohnouti k vykonání volebního práva v určitém smyslu, rozšiřuje veřejně v čase, kdy k volbě oprávnění nebo část jich nemohou se již přesvědčiti o pravém stavu věci, bude potrestán pro přestupek vězením od jednoho týdne až do tří měsíců.

§ 7.

Falšování voleb.

Kdo úmyslně

1. při volbě falšuje hlasování nebo jeho výsledek,

2. hlasovací lístek, který mu byl odevzdán k zápisu jména kandidátova, vyplní proti příkazu, nebo

3. vzbuzením omylu o svém volebním oprávnění, zejména upotřebě falešných nebo zfalšovaných volebních legitimačních listin, koná volební právo, které mu nepřísluší, nebo koná volební právo někomu jinému příslušející bez jeho souhlasu,

bude potrestán pro přečin vězením nebo tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců.

§ 8.

Překážení volbám.

Kdo úmyslně

1. aby stížil nebo překazil vykonání volebního práva osobou k volbě oprávněnou neb aby sobě nebo jiným k volbě neoprávněným osobám umožnil účastenství ve volbě, cizí legitimační lístky, hlasovací lístky nebo jiné volební legitimační listiny proti právu si přivlastní nebo si opatří nebo sobě svěřené volební legitimační listiny oprávněnci zadrží nebo způsobí, aby takové listiny byly vydány jiné osobě nežli v nich jmenované,

2. aby na vykonání volebního práva v určitém smyslu působil, některému voliči svobodný výkon jeho volebního práva tím stíží, že svémocně vyplní hlasovací lístek úřadem voliči vydaný, neb

3. aby zmařil vykonání volebního práva, překazí k volbě oprávněnému odevzdání hlasu,

bude potrestán pro přečin vězením od jednoho týdne až do tří měsíců.

§ 9.

Neoprávněné vykonání volebního práva.

Kdo úmyslně při volbě proti platným předpisům

1. vykoná volební právo někoho jiného s jeho souhlasem, nebo

2. vykonání svého volebního práva někým jiným způsobí nebo připustí,

bude potrestán pro přestupek vězením od jednoho týdne až do tří měsíců.

§ 10.

Zmaření volby.

Kdo úmyslně, aby zjištění volebního výsledku zamezil, sčítací seznam nebo hlasovací lístky odstraní, rozhází nebo neupotřebitelnými

učiní, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od jednoho týdne až do šesti měsíců.

§ 11.

Porušení volebního tajemství.

Kdo úmyslně při tajné volbě bezprávním prostředkem opatří si vědomost o hlasování jednotlivých osob k volbě oprávněných, bude potrestán pro přestupek vězením od jednoho týdne do tří měsíců.

§ 12.

Překažení volební kandidatury.

Kdo úmyslně, aby někoho zdržel od kandidování na mandát pro některé ze zastupitelstev v § 2 uvedených neb aby jej pohnul k tomu, by se vzdal své kandidatury, proti této osobě násilnost spáchá nebo jí bezprávní poškození na těle, svobodě, cti nebo jmění nebo příjmu způsobí aneb tím vyhrožuje, bude potrestán pro přečin vězením nebo tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců.

§ 13.

Volební komise.

Volební komisař, členové volební komise a její zapisovatel pokládají se za úředníky ve smyslu § 101 tr. z. a požívají za výkonu své funkce ochrany trestním zákonem úředním osobám propůjčené.

§ 14.

Ztráta volebního práva a volitelnosti.

Odsouzení pro přečiny v §§ 3, 5, 7, 8 a 10 naznačené způsobuje, byly-li spáchány při volbách do poslanecké sněmovny říšské rady nebo do zemských sněmů, ztrátu volebního práva a volitelnosti co do poslanecké sněmovny říšské rady, zemských sněmů a obecních a okresních zastupitelstev na dobu šesti let po konci trestu. To buď v rozsudku vyřčeno.

Uplynutím této doby zanikne také v § 8. č. 6, volebního řádu do říšské rady vyslovené vyloučení z volebního práva a volitelnosti.

II. Ochrana svobody shromažďovací.

§ 15.

Zmaření některého shromáždění.

Kdo úmyslně sám jediný nebo ve spojení s jinými zmaří volič ské shromáždění, které bylo svoláno k vyslechnutí volebních kandidátů, k volebním rozpravám nebo ku přijetí zpráv o činnosti, nebo některé pod spolkový nebo shromažďovací zákon patřící shromáždění, k rozhovoru o veřejných záležitostech zákonně svolané, zabráněním přístupu osob k účastenství oprávněných, neoprávněným vniknutím, zatlačením osob přítomných neb osob k řízení a k zachování pořádku povolaných nebo násilným odporem proti jejich formálním nařízením, ku průběhu shromáždění se vztahujícím, bude potrestán pro přestupek vězením od jednoho týdne až do tří měsíců. Za přitěžujících okolností, zejména proti strůjci a účastníkům zmaření některého shromáždění od několika v umluveném spojení předsevzatého budiž nalezeno na tuhé vězení až do šesti měsíců.

U shromáždění, které nesluší posuzovati podle zákona spolkového, pokládají se svolavatelé za osoby k řízení a k zachování pořádku ve shromáždění povolané, dokud by shromáždění nezřídilo takových osob.

§ 16.

Neoprávněné účastenství ve shromáždění.

Kdo vědomě neoprávněným způsobem súčastní se v některém shromáždění druhu v § 15 naznačeného, podle svolání na voliče nebo na určité obmezenou skupinu voličů, na členy některého spolku nebo na pozvané účastníky obmezeném, a neopustí shromáždění vzdor vyzvání osob, které jsou povolány shromáždění říditi a pořádek zachovati, bude potrestán peněžitou pokutou od desíti až do dvou set korun.

III. Ustanovení závěrečná.

§ 17.

Řízení a vynášení rozsudků v přestupcích tímto zákonem určených přísluší okresním soudům, potrestání veřejného pohoštění k volbě oprávněných a neoprávněného účastenství ve shromáždění (§§ 4 a 16) přísluší politickým úřadům.

§ 18.

Ustanovení §§ 3 až 12 a 14 až 16 nevztahují se k jednáním před počátkem působnosti tohoto zákona předsevzatým.

§ 19.

Článek VI. zákona ze dne 17. prosince 1862, Z. Ř. č. 8 z roku 1863, pozbývá počátkem působnosti přítomného zákona moci s tou obměnou, že

volby, které byly vykonány před tímto dnem, přes to že přítomný zákon nabyl moci, mají býti posuzovány podle článku VI. z počátku dotčeného zákona.

§ 20.

Zároveň s rozepsáním volby do poslanecké sněmovny říšské rady nebo do zemského sněmu budiž tento zákon ve všech obcích volebního okresu vyvěškem veřejně vyhlášen.

Kromě toho buď podstatný obsah tohoto zákona vytištěn na rubu volební legitimace.

§ 21.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Mému ministrovi práv a Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby uvedli tento zákon ve skutek.

Ve Vídni, dne 26. ledna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.
Bienerth m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XI. — Vydána a rozeslána dne 31. ledna 1907.

Obsah: (Čís. 19 a 20.) 19. Listina o koncessi pro místní dráhu z Czudina do Koszczuje. — 20. Vyhláška, že byla zřízena expositura c. k. hlavní celnice v Lublani pro poštovní věci. — Oprava.

19.

Listina o koncessi ze dne 18. ledna 1907

pro místní dráhu z Czudina do Koszczuje.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti „Bukovinské místní dráhy“ koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu úzkém ze společnostní stanice Czudinské do Koszczuje, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívá koncessionářka výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionářka jest povinna k žádosti c. k. státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionářka má se chovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných

zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Povolená místní dráha budiž zařízena a provozována nejprve toliko pro veřejnou dopravu zboží v nákladech na celý vůz.

Koncessionářka jest však zavázána, zavésti na povolené dráze také pravidelnou dopravu kusového zboží, slíbí-li interessenti podle úsudku železničného ministeria dostatečné příspěvky, aby byly uhrazeny větší náklady, které by tím koncessionářce vzešly.

§ 6.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obzoru i na dotaci jistinné reservy, státní správou ustanovené, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dostavění dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožena byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 7.

Co se týče dopravy vojska a ostatních vztahů k vojenské správě mají míti pro povolenou místní dráhu, pokud se to spojiti dá s jejími zařízeními, platnost ta ustanovení, která platí pro ostatní společenské tratí, o nichž jedná Nejvyšší koncessní listina ze dne 29. srpna 1885, Z. Ř. č. 141, a koncessní listina ze dne 23. října 1899, Z. Ř. č. 215.

§ 8.

Doba koncesse s ochranou proti stavbě nových drah v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčenou ustanovuje se na čas až včetně do 4. června 1973 a pomine po projití této lhůty.

Správa státní může koncessi také před uplynutím této lhůty prohlásiti za zaniklou, kdyby se nesplnily závazky v § 2 ustanovené co se týče dokonání stavby a zahájení vozby, pokud by překročení lhůty nemohlo býti ospravedlněno podle § 11, lit. *b*, zákona o povolování železnic.

§ 9.

Kromě že by státní správa výslovně svolila, koncessionářka není oprávněna, provozování povolené železnice přenechati osobám jiným.

Státní správa vyhrazuje sobě právo, kdykoli převzíti vozbu povolené železnice a provozovati ji potom po ještě zbývající dobu koncessní na účet koncessionářčin.

V tomto případu koncessionářka jest zavázána nahraditi státní správě náklady s tímto provozováním skutečně vzešlé.

Podmínky tohoto provozování budte ostatně upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářkou učiněna.

§ 10.

Koncessionářka jest zavázána postarati se o invalidní a starobní zaopatření svých zřízenců a o zaopatření jich příslušníků a k tomu konci přistoupiti k pensijnímu ústavu svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými

výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionářku, jako jsou u řečeného pensijního ústavu.

Toto zaopatření buď provedeno tím způsobem, že koncessionářka nebo podnik na její místo nastupující má přihlásiti u pensijního ústavu svazu rakouských drah místních, vztažmo u své vlastní pensijní pokladny definitivní zřízence tím dnem, kterého byli definitivně ustanoveni, z ostatních zřízenců pak alespoň ty, kteří konají službu jako řidiči lokomotiv, topiči, konduktéři, hlídači nebo staniční sluhové a řádně se chovají, nejpozději po odbytých třech letech služebních.

§ 11.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými, koncessionářka jest zavázána, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovic tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 12.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy železničné trati za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha zakoupena dříve, než by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené, tedy po zbývající dobu berního osvobození průměrný ryzí výnos takto vyhledaný těchto pěti let činí zákupní důchod, který prost daně bude vyplácen. Za čas po projití berního osvobození buď zároveň zákupní důchod tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do výpočtu průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak od výtěžků odečte. K vyhledanému takto zbytku připočte se vzhledem k desítiprocentní dani, která ze zákupní renty potom má býti placena podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se jedné devítině tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupenou železničnou trať připadající budte pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářce jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v 1. až 3. odstavci vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která se rovná té annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování zakládacího kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčenou annuitu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářce důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářce má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítaje, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány buďte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

7. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 6 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální ze zakládacího kapitálu zřízené, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářčiným, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

8. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 6), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

9. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

10. Koncessionářka jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionářka tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářčina a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které sčítováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny sčítované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

11. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 8) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionářka jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto účelu s její strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímaje v to i oboz dopravní, zásoby materiální ze zakládacího kapitálu zřízené, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářčiným, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, pokud by tyto reservy se schválením státní správy již nebyly spotřebovány podle svého určení.

§ 14.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí, podrží koncessionářka vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí ji správa státní byla zmocnila, doloživši výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 15.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářčin vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

§ 16.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Derschatta m. p.

20.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 21. ledna 1907,

že byla zřízena expositura c. k. hlavní celnice v Lublani pro poštovní věci.

V budově hlavní pošty v Lublani byla zřízena expositura c. k. hlavní celnice Lublaňské k odbavování poštovních věcí a počala již úřadovati.

Korytowski m. p.

Oprava.

V IX. částce Zákonníka říšského obsahující pod čís. 17 zákon, daný dne 26. ledna 1907, o volbě členů poslanecké sněmovny do říšské rady má na stránce 100 v čísle volebního okresu 12 místo „Hustopeč“ správně státi „Slavkov“ a na stránce 101 v čísle volebního okresu 3 místo „Hustopeč*)“ správně rovněž státi „Slavkov*)“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 v **jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj docházi nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných v **jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budiž reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budiž reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XII. — Vydána a rozeslána dne 9. února 1907.

Obsah: (Čís. 21 a 22.) 21. Vyhláška, že se obec Toblach zařaďuje do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného. — 22. Zákon, kterým se na rok 1907 ustanovují kontingenty branců, kterých je třeba k udržení vojska, válečného loďstva a zeměbrany, a povoluje se, aby byly vybrány.

21.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 13. prosince 1906,

že se obec Toblach zařaďuje do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství obec Toblach v Tyrolsku zařaďuje se do sedmé třídy tarifu nájemného pro vojenské ubytovací účely až do konce roku 1910 platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

22.

Zákon, daný dne 2. února 1907,

kterým se na rok 1907 ustanovují kontingenty branců, kterých je třeba k udržení vojska, válečného loďstva a zeměbrany, a povoluje se, aby byly vybrány.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Kontingent branců, kterého je třeba k udržení vojska a válečného loďstva, ustanovuje se na rok 1907 na 103.100 mužů — z nichž podle ustanovení 1. a 2. odstavce § 14 branného zákona 59.024 mužů připadá na království a země na říšské radě zastoupené — kontingent pak branců, kterého je třeba pro zeměbranu, ustanovuje se na 14.500 mužů, kromě těch branců, které Tyrolsko a Vorarlbersko k ní podle zákona mají dostaviti.

Povoluje se, aby dotčeného roku tuto uvedené kontingenty, jakož i náhradní záloha byly vybrány z mužů ke zbrani způsobilých těch životních tříd, které zákonem jsou povolány.

§ 2.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Mému ministrovi zemské obrany jest uloženo, aby smluviv se s Mým říšským ministrem vojenství, tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 2. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Latscher** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIII. — Vydána a rozeslána dne 9. února 1907.

Obsah: Čís. 23. Císařský patent, jímž svolávají se zemští sněmové Český, Haličský, Solnohradský, Slezský, Vorarlberský a Gorický a Gradišťský.

23.

Císařský patent, daný dne 7. února 1907,

jímž svolávají se zemští sněmové Český, Haličský, Solnohradský, Slezský, Vorarlberský a Gorický a Gradišťský.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Istérský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a vědětí dáváme:

Zemský sněm království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským a zemský sněm knížecího hrabství Gorického a Gradišťského jsou svolány, a to onen na den 14., tento pak na den 18. února 1907 do svých zákonných shromaždišť.

Na základě Našeho rozhodnutí odročený zemský sněm vévodství Solnohradského jest svolán na den 14. února 1907 do svého zákonného shromaždiště, aby opět započal svou činnost.

Na základě Našich rozhodnutí odročené zemské sněmy království Českého, vévodství Horního a Dolního Slezska a země Vorarlberské jsou svolány na den 18. února 1907 do svých zákonných shromaždišť, aby opět započaly svou činnost.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 7. února léta tisícího devítistého a sedmého, panování Našeho roku padesátého a devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. Nedošlé nebo neúplně došlé částky Zákonníka říšského německého vydání budiž reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budiž reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIV. — Vydána a rozeslána dne 12. února 1907.

Obsah: Čís. 24. Nařízení, jímž vydávají se předpisy pro uvarování úrazů a na ochranu zdraví dělníků při živnostenském provádění pozemních staveb.

24.

Nařízení ministra obchodního ve shodě s ministrem vnitra ze dne 7. února 1907,

jímž vydávají se předpisy pro uvarování úrazů a na ochranu zdraví dělníků při živnostenském provádění pozemních staveb.

Při živnostenském provádění pozemních staveb a jiných stavebních prací s nimi souvislých, bez újmy příslušných ustanovení stavebních řádů, budiž šetřeno následujících předpisů:

I. Předpisy k zamezení úrazů.

1. Základy.

§ 1. Při vykopávání základů jakož i při zemních pracích vůbec budiž vynaložena zvláštní péče na bezpečnou roubeninu. Nedopouští se zemi podkopávati. Okraj jámy musí v šířce nejméně půl metru prost zůstati všeho zatížení zemí, materiálem a pod.

Nastalo-li deštivé počasí, buďte stěny, vztažmo roubenina před počátkem práce a za práce čas od času ohledány, zdali jsou pevné, a podle výsledku buďte učiněna bezpečnostní opatření, kterých je třeba.

Vedle dosavadních staveb, jsou-li méně hluboce založeny nežli nová stavba, smějí nové základy a vybrání země k nim potřebné býti prováděny toliko po částech, a to pokaždé v délce 2 *m* nepřesahující.

2. Studničné šachty, kanály a žumpy.

§ 2. Studničné šachty čtverečného průřezu musí býti za všech okolností vyroubeny. Kulaté šachty smějí bez vyzdění býti vyhlubovány toliko v úplně pevné půdě.

Při vyzdívání studně smí při vodorovné poloze obedňovacích fošen najednou pokaždé jen jedna fošna, a to teprve tenkráte býti odstraněna, když zdivo až na dolní kraj této fošny pevně jest doplněno. U velmi sypké půdy, v drobinách atd. nesmí na celou výši sypké vrstvy půdy zapažení vůbec býti odstraněno, nýbrž musí se zadní výplní býti zasypáno. Při hnaném pažení musí zadní náplň zdiva některého pole býti zřízena až k nejbližšímu vodorovnému věnci, nežli se odstraní svislé pažinové fošny.

Zadní náplň vyzdění musí býti pokaždé pevně upěchována.

Ve studničné šachtě budiž těsně nad hlavami dělníků zřízena ochranná krytba, pod kterou dělníci mohou vstoupiti, aby byli chráněni před padajícími předměty.

§ 3. Dříve nežli se někdo spustí nebo vleze do studně nebo studničné šachty, musí býti zjištěno bez ohledu na její menší nebo větší hloubku, rovněž nežli kdos vleze do již užívaných žump a starých kanálů, musí býti zjištěno, zdali tam není dusivý vzduch. Toto zjištění budiž vykonáno pozvolným spouštěním obyčejné svítilny s hořícím světlem nebo jinakým spolehlivým způsobem.

Zjistí-li se uhasnutím světla nebo výsledkem vykonané jiné zkoušky, že jest tam dusivý vzduch, budiž odstraněn vývěvami nebo ventilatory, a nebylo-li by jich po ruce, vlitím horké vody nebo tím, že se dolů spustí okovy s nehašeným, dříve vodou politým vápnem.

Dá-li se předpokládati, že jsou v šachtě třaskavé plyny, zkouška hořícím světlem nesmí býti předsevzata.

Zkoušení vzduchu budiž pokaždé opakováno až do bezzávadného výsledku.

3. Jámy na vápno a jiné vyhlubiny.

§ 4. Jámy na vápno a jiné vyhlubiny, které ohrožují chůzi na staveništi, budte bezpečně proti prolomení pokryty nebo dostatečně pevně ohrazeny.

4. Lešení.

a) Všeobecné.

§ 5. Každé lešení budiž přiměřeně zřízeno ze zdravého, účelu odpovídajícího a dřívějším upotřebením ve svém průřezu neseslabeného dřeva bezpečným způsobem vyhovujícím pokroku stavby.

Aby lešení byla snesena, musí býti učiněna vhodná opatření, by trámy, fošny, svory, skoby a jinaké veliké a těžké části lešení mohly bezpečným způsobem dolů býti spuštěny nebo jiným způsobem bez ohrožení osob pod lešením jsoucích dolů dopraveny.

Z dřev vyčnívající hřebíky budte pokud možná před dopravou, avšak každým způsobem před dalším upotřebením dřeva odstraněny neb ohnuty.

Při skládání materiálu na lešeních budiž o to pečováno, aby se tím nepřekáželo chůzi a dopravě.

b) Podélná lešení na štenýřích.

§ 6. U podélných lešení na štenýřích musí štenýře obdržeti pevnou opěru a příčná dřeva bezpečný podklad; při postranním namáhání celého lešení nebo jednotlivých jeho dílů budte zřízeny dostatečně silné skřížené opory. Kromobyčejná lešení, na příklad pro věže, pro rozsáhlá osazování a pod., musí býti řádně svázána.

Ve všech patrech lešení budiž zřízena těsná, silná a široká podlaha z prken, jejíž konce nesmějí přečnívati. Aby lidé, materiál nebo nástroje nemohli spadnouti, budte zřízena prsní zábradlí a na podlaze na venek fošny upevněny.

Chůze mezi rozličnými patry lešení budiž upravena lávkami, schody, žebříky, avšak pokaždé tak, aby se mohlo na lešení a pracoviště vystupovati toliko od patra k patru.

c) Visutá lešení.

§ 7. U visutých lešení musí vystrčené trámy býti uvnitř bezpečnými opěrami dole drženy nebo na venek dostatečně silnými opěrami o zeď býti opřeny; též postranní vyboční budiž zamezeno přiměřeným ztužením.

d) Lešení na žebřících.

§ 8. Lešení na žebřících budte ztužena úhlopříčnými zavětrovacími latěmi a k zabezpečení proti pádu budte uzavřena prsním zábradlím na venek, a je-li volná prostora mezi cestou na lešení a stěnou budovy širší nežli 0·4 *m*, budte také k budově uzavřená.

Lávky z prken musí ležeti na špryslích a mají na obou stranách přečnívati nejméně o 0·2 *m*.

Spojení žebříků s vystrčenými trámy jakož i spojení ochranných prken (prsních ohrad) žebříkovými rejfinami má býti provedeno bezpečným, trvanlivým způsobem.

e) Visací lešení.

§ 9. Visací lešení smějí býti zavěšena toliko na dostatečně silných a bezpečně upevněných, vystrčených oporách a pomocí provazů. Při sestavování místo provazů může býti upotřebeno také řetězů a neohebných železných tyčí dostatečné pevnosti.

Nejvyšší počet dělníků, kteří smějí vstoupiti na visací lešení a přípustná nejmenší síla nosných provazů budiž trvale a zřetelně vyznačena na visacích lešeních.

Každý rumpál musí býti opatřen základkou a brzdou, každé ozubené soukolí musí býti pokryto ochranným příklopem.

Každé visací lešení budiž zabezpečeno vhodnými opatřeními proti kývání.

f) Lešení na kozách.

§ 10. Kozy bez podélného ztužení se nepřipouštějí; takové ztužení musí se státi alespoň dřevěnými zpěrami, které jsou zavěšeny skobami.

Když se kozy na zemi staví, budiž pečováno o dostatečně pevný podklad; postavují-li se kozy na lešeních, nesmějí nikdy státi na nekrytých trámech, nýbrž musí státi na těsném a dostatečně silném podkladu z prken.

U lešení na kozách aspoň 1·9 *m* vysokých nebo vyšších jakož i postaví-li se na sebe dvě lešení na kozách, budiž podlaha z fošen uzavřena postaveným podlahovým prknem a kromě toho musí býti zřízena ještě prsní zábradlí.

g) Skruže.

§ 11. U skruží — nehledíc k jejich odborné konstrukci — budiž o to pečováno, aby vzestupy a pracoviště na lešení byly přiměřeně zabezpečeny. Skruže smí býti vypažována také jen pod znaleckým řízením.

h) Jak lešení mají býti ohledávána.

§ 12. Lešení budte alespoň každých čtrnáct dní, zejména však po vichru a po každé delší stavební přestávce znalecky prohlédnuta, zdali jsou v řádném stavebním stavu; visací lešení budte prohlédnuta před každým upotřebením, upevnění jejich vystrčených trámů budiž denně ohledáno. Shledané vady budte před počátkem prá·ce odstraněny.

i) Jak lešení smějí býti zatížena.

§ 13. Lešení smějí býti zatížena toliko způsobem, který jest přiměřen způsobu jejich stavby. Visutých, řebříkových a visacích lešení smí toliko tenkráte býti upotřebeno k sestavování železných a dřevěných konstrukcí, jsou-li konstruována přiměřeně k tomuto zvláštnímu zatížení. Ostatně smí se takových lešení užívati toliko k takovým pracím, které nevyžadují hromadění dělníků a materiálu, tedy toliko k natěračským pracím, barvení a pod.

k) Otvory v lešení.

§ 14. Otvory v lešení, kterých je třeba v jednotlivých patrech pro dopravu materiálu, budte mezi patry lešení zapaženy prkny na způsob šachet; tato pažení musí sahati až k nejdolejšímu konci vytahovací úpravy a smějí zde jakož i v patrech býti otevřena toliko na těch místech, na kterých se vytahované věci právě nakládají nebo vybírají. Rovněž u otvoru na nejvyšším lešení smí toliko místo k vybírání vytaženého materiálu používané býti ponecháno bez ohrazení.

5. Řebříky a schody.

§ 15. Řebříky a schody, dříve nežli se jich upotřebí, budte vzhledem ke své bezpečnosti prohlédnuty. Shledané vady budte ihned odstraněny. Nedovoluje se scházející šprysliky nahrazovati přibitými latěmi.

Když se u staveb vyšších nežli jedno poschodí spojení od poschodí k poschodí zřídí řebříky, budte řebříky vždy po dvou postaveny, jeden pro stoupání, druhý pro sestupování, a to co možná tak, aby při stoupání nebo sestupování obrat pokaždé na touž stranu se stal; též musí býti tak dlouhé, aby podlahu patra, ku které vedou, přesahovaly aspoň o 1·5 *m* ve směru řebříku.

Řebříky nesmějí tak nad sebou státi, aby padající předměty mohly naraziti na dolejší řebřík.

Řebříky musí na svém základu pevně státi a kromě toho skobami na lešení dobře býti upevněny. Na lešeních smějí řebříky býti postaveny toliko na podložených fošnách aspoň 5 *cm* silných.

Užívá-li se řebříků kromě pater lešení stojících a přímo k některému patru vedoucích, musí býti pečováno o dostatečně široký a bezpečný přístup; vztažmo výstup.

Dvojité řebříky (malířské řebříky) musí býti opatřeny úpravou, aby se nemohly náhodou rozevříti.

6. Lávky.

§ 16. Lávky budte založeny co možná tak široké, aby se dvě osoby mohly vyhnouti.

Stoupání lávek má co možná býti 1 : 3 nebo menší, avšak nesmí nižádným způsobem býti větší nežli 1 : 2.

Plocha, po které se vystupuje, musí po šířce ve vzdálenosti kroku obdržeti stupátkové lišty, a je-li skluzká, musí býti posypána popelem, pískem nebo podobnými hmotami.

Na každé lávce musí býti zřízena zábradlí na zevnitřní straně a u oken a dveřních otvorů, které jsou snad vedle nich; rovněž budte na vnitřní straně zřízena zábradlí, odstává-li lávka od zdiva více nežli 0·4 *m*.

7. Provazy a řetězy.

§ 17. U stavebních prací smí býti užíváno kromě řetězů toliko ohebných provazů konopěných, bavlněných nebo drátěných.

Bezvadnost a únosnost provazů a řetězů budiž občas zjišťována znaleckým ohledáním. Chatrné řetězy a provazy budte ihned řádně opraveny anebo, kdyby to s dostatečnou bezpečností nebylo možná, budte vyměněny.

Řetězy a provazy nedostatečně únosné buďte z užívání vyloučeny.

K vytahování materiálu těžnými nádobami nesmí býti upotřebeno provazů s jednoduchými háky.

8. Vytahovadla a zdvihadla.

a) Vůbec.

§ 18. Nedopouští se užívati výtahů materiálu k vytahování a spouštění osob. Toliko při stavbě studní a vysokých komínů smí užívati se vytahovadel také k dopravě osob, je-li vytahovadlo k tomu dosti bezpečné.

§ 19. U všech vytahovadel materiálu otvory k nakládání a skládání musí býti přiměřeně zabezpečeny proti spadnutí osob a materiálu a musí býti dostatečně denním neb umělým světlem osvětleny. U každého takového otvoru budiž zřetelně vyznačena výstraha, aby se nikdo nenahýbal a že osoby vytahovadla používati nesmějí.

§ 20. Hnací mechanismy vytahovadel, číškových zdvihadel, jeřábů a pod. buďte ohrazeny, nejsou-li již svou polohou chráněny. Všechna ozubená soukolí, která leží v okruhu, kde se chodí, nebo jsou vydána nahodilému doteku, buďte přikryta.

Užívá-li se elektrických vytahovadel, buďte vedení proudu, jakož i přístroje bezpečně chráněny proti dotknutí nepovolanými osobami.

Vytahovadla, číšková zdvihadla a všechny takovéto úpravy zdvihací mají býti tak zařízeny, aby osoby pod nimi zaměstnané nemohly býti ohroženy pádem materiálu; v nejdolejším patru budiž zřízena ochranná střecha přiměřeně silná.

§ 21. Chůze pod břemeny volně se vznášejícími budiž obmezena na míru nezbytně potřebnou.

b) Vytahovadla malty.

§ 22. U obyčejných vytahovadel malty (kola na hřídeli s dvěma těžnými nádobami na provazech visícími) musí býti hřídel tak vysoko nad stanovištěm dělníků, aby nemohli jeho dosáhnouti ani natažanými rukami, anebo buď hřídel tak přikryt, aby se ho dělníci nemohli dotýkati. Před vytahovacím otvorem budiž fošnová podlážka lešení opatřena přibitými latěmi (podlážkovými lištami) a v prsní výšce budiž zřízena podélná tyč nebo rukojeť, na které by se řidiči provazu mohli zadržeti volnou rukou.

c) Jeřáby a zdvihadla.

§ 23. Jeřáby a zdvihadla buďte opatřeny základkou a pásovou brzdou nebo jinou bezpečně účinkující úpravou brzdovou. Má-li břímě svou vlastní vahou býti spouštěno, tedy musí u dvou chodů zřízena býti západka, která zamezuje, aby rychlý chod samočinně nenastal.

Pojezdné jeřáby, na nichž jsou dělníci, mají míti lešení nebo galerie proti spadnutí lidí a materiálu dostatečně bezpečné a ohrazené.

Na každém jeřábu buď jeho únosnost v kilogramech zřetelně uvedena.

9. Dopravní zařízení.

a) Posunovačská služba.

§ 24. Posunují-li se železniční vozy na pracovních kolejích lidskou silou nebo tažnými zvířaty, buďte dány posunovačům brzdové obušky, šupky, podkladkové klíny nebo podobné předměty. Posunují-li se na téže koleji současně ještě jiné vozy lidskou silou, budiž po ruce dělník, který má jíti před posunovaným vozem a toho dbáti, aby byla příslušná trať volná a pro jízdu bezpečná.

Posunují-li se vozy tažnými zvířaty, budiž upotřebeno tažných řetězů nebo tažných provazů alespoň 2·5 *m* dlouhých. Koná-li se takové posunování na kolejích ve svahu, budiž kromě řidiče po ruce ještě alespoň jeden dělník, který třeba-li toho má zastaviti pohybující se vozy vhodnými prostředky.

Koná-li se posunování motorickou silou, buďte učiněna opatření, kterých je třeba za příčinou řádné jízdy železniční.

§ 25. Na materiálových drahách, které jsou ve svahu, budiž pečováno o spolehlivé brzdění tím, že se dodá dostatečný počet brzditelných vozů.

§ 26. Otačedla a posunovadla musí se dáti pevně postaviti ve své správné poloze vhodnými úpravami.

b) Doprava těžkých břemen.

§ 27. Doprava jakož i nakládání a skládání těžkých břemen budiž konána pod znaleckým dohledem. O bezpečný provozovací stav dopravních a nakládacích prostředků, vozidel a zdvihadel, kolejí a pod. budiž tak pečováno, aby nebyla ohrožena ani bezpečnost dopravy, ani bezpečnost dělníků nebo cizích osob.

K nakládání a skládání upotřebené spouštěcí kolejnice nebo spouštěcí trámy buďte zabezpečeny proti nahodilému sklouznutí nebo překlopení a buďte v zimě ledu zbaveny, jakož i pískem, popelem nebo podobnými věcmi posypány. Vozidla buďte zabezpečena vhodnými úpravami proti překlopení.

§ 28. Výklopníky musí býti opatřeny spolehlivými zarážecími úpravami, kterým se dá bez nebezpečenství přisluhovati.

§ 29. Při dopravě válců, trub, cylindrů, sudů a pod. buďte učiněna vhodná ochranná opatření, aby se nesvalily.

10. Opatření ve vnitru staveb.

§ 30. Aby byli dělníci zabezpečeni proti spadnutí ve vnitru stavby, buďte nosníky stropů (traversy, trámy) bezprostředně po osazení úplně přikryty neb otvory k nekrytým trámovištím vedoucí v hraničných stěnách, rovněž i otvory, které vedou bezprostředně do dvorů, světlíků a nedokončených schodišť, bezpečně zahrazeny.

Při osazených již schodech, dokud není zřízeno konečné zábradlí, budiž zřízeno prozatímné ochranné zábradlí.

Spojení (chodby, schody) pod nepokrytými místnostmi buďte opatřena ochrannými stropy proti padajícím předmětům.

Má-li býti materiál dopravován po podlážkových krytech nebo na ně ukládán, musí býti k tomu zřízeny chodby neb úplná podlážka z fošen.

11. Práce na střeše nebo podobné nebezpečné práce.

§ 31. Při nebezpečných, zejména při pokrývačských pracích a shazování sněhu, při zřizování bleskosvodů, při nebezpečných klempířských a sklenářských pracích buďte dělníci opatřeni bezpečnostným pasem a provazem.

Při novém krytí skleněných střech musí pod nimi býti zřízeno lešení prkny pevně pokryté; odpadky skla buďte ihned odstraněny.

12. Bourání.

§ 32. Při bourání není zpravidla dopuštěno zvrhovati celé části zdí.

Toliko volně stojící zdi, štítové stěny, komíny a pod., stojí-li osamoceně, smějí za stálého znaleckého řízení býti zvrhovány nebo trhány („rozstřelovány“).

Také strhování kleneb smí státi se toliko za stálého znaleckého řízení. Prostor pod strhovanou klenbou budiž uzavřen, a vyžaduje-li toho konstrukce kleny, budiž zřízena přiměřená podložka.

Budovy, které rozbouráním přiléhajících staveb pozbudou své opory, buďte řádně zabezpečeny.

Aby se zamezilo obtížné prášení, buďte zdivo a rum opětně skrápěny a při spouštění rumu budiž užíváno dřevěných trubin, které vybíhají na dolním konci do otevřeného pytle (rukávu).

13. Jinaké předpisy bezpečnostní.

§ 33. Za pracovních hodin do tmy připadajících buďte pracovní místa a jejich příchody dostatečně osvětleny; rovněž buď pečováno o přiměřené osvětlení všech nedostatečně světlých pracovních míst.

Vodicí dráty elektrického osvětlení musí na ochranu proti doteku býti veskrz isolovány.

Veškeré osvětlovací předměty musí býti bezpečně zavěšeny. Lampy pro lehce prchavá svítiva s hořáky pod nádržkou na svítivo zřízenými buďte kromě toho tak zavěšeny, aby bylo silnější zahřátí této nádržky uvarováno. V místnostech, ve kterých se dělníci trvale zdržují, nesmějí takové lampy jakož i jejich svítivo býti uschovávány.

§ 34. Při pracích, u kterých oči zaměstnaných dělníků mohou býti ohroženy, buďte opatřeni ochrannými brejlemi, ochrannými stínítky neb obličejovými maskami. Na ochranu jiných, na blízku pracujících dělníků buďte, třeba-li toho, zřízeny ochranné stěny neb ochranné sítě.

Dělníci, kteří jsou následkem svého zaměstnání velmi ohroženi promočením nebo poraněním noh, buďte opatřeni účelnou obuví.

Dělníci, kteří jsou zaměstnáni dopravou ostrohranných nebo špičatých předmětů, buďte opatřeni pevnými kožemi na ochranu ruk nebo rukavicemi z pevného materiálu.

§ 35. Nadhazování stavebního materiálu připouští se toliko v přízemku. Podávání cihel dělníky na řebříčích stojícími jest dovoleno nejvýše od patra k patru.

§ 36. Kde se materiál ve větším množství na sebe urovnává, budiž pečováno vhodnými opatřeními o to, aby se uložené věci nesesuly.

§ 37. Opravy budov (bílení, omítání, natírání zevnitřních rámů oken a pod.) smějí býti prováděny na prostých řebříčích toliko při přízemních nebo jednopatrových budovách; při budovách o více poschodích budiž upotřebeno visutých, řebříkových nebo visacích lešení.

§ 38. Všechno při stavebních pracích užívané pracovní náčiní a strojní zařízení budiž udržováno stále v dobrém a úplně upotřebitelném stavu.

§ 39. Nejpřísněji budiž zapovědĕn vstup na lešení osobám při stavbě nezaměstnaným, na př. aby se přinášely pokrmy a nápoje.

§ 40. Osob, o kterých zaměstnatel ví, že trpí padoucnicí, křečmi, občas mdlobami, závratí, nedoslýchavostí nebo jinými tělesnými slabostmi nebo vadami v té míře, že by tím při jistých pracích byly vydány kromobyčejnému nebezpečenství, nesmí býti užíváno ku pracím tohoto druhu. Opilé osoby budte vůbec z práce odstraněny.

Vysoce těhotných žen smí býti užíváno toliko k lehčím pracím, nikdy však na žebřících a při vytahovadlech materiálu.

II. Předpisy na ochranu zdraví.

§ 41. Na staveništích, kde jest zaměstnáno více nežli 10 dělníků a prostorné poměry toho dopouštějí, budiž zřízeno počtu dělníků přiměřeně veliké přístřeší, které se třeba-li toho dá topiti a ve kterém budte učiněna také opatření, jichž je třeba pro první pomoc při úrazu.

§ 42. Na každém staveništi má býti pečováno, aby tu byla čerstvá pitná voda v dostatečném množství, a to ve všech patrech, ve kterých se pracuje, a aby byly po ruce picí nádoby.

§ 43. Na každém staveništi buď zřízena záchodová úprava počtu dělníků a zdravotním předpisům přiměřená. Záchody budte tak zařízeny, aby zvenku nebylo do nich viděti; je-li zaměstnáno více nežli deset osob, budte podle pohlaví dělníků rozděleny a nápisem označeny.

Záchody a záchodky budte stále v čistém a v co možná nezapáchajícím stavu udržovány a podle potřeby desinfikovány.

§ 44. Místnosti, které se vysušují výhřevnými úpravami bez odvádění kouře, nesmí býti přikázány dělníkům ani ku pracím, ani ku pobytu.

§ 45. Pro první pomoc při úrazech musí býti pohotově na staveništích, na kterých jest zaměstnáno více nežli deset dělníků, a na staveništích, která jsou více nežli kilometr vzdálena od nejbližší lékárny, bez ohledu na počet zaměstnaných dělníků, skříňky s prostředky krev stavicími a antiseptickými a s potřebným obvazovacím materiálem jakož i s občerstvujícími prostředky.

§ 46. Jména a byty lékařů nemocenských pokladen budte oznámeny dělníkům plakáty na staveništích.

III. Ustanovení závěrečná.

§ 47. Dělníkům budte následující předpisy, jak se mají zachovati, celým obsahem oznámeny a budte k tomuto účelu trvale a zřetelně čitelně vyznačeny alespoň jedním vývěskem na všeobecně přístupném místě staveniště, třeba-li toho také na několika místech.

Na 22. odstavec (oznamování úrazů) budiž každý dělník při svém vstupu do práce zvláště upozorněn.

1. Zapovídá se nástroje, dřeva, cihly, kameny a jinaké těžké předměty shazovati s lešení neb odjinud se stavby.

2. Skoby mají se tak uvolňovati, aby ani neodskakovaly, ani neodletovaly.

3. Zapovídá se svémocně jakkoliv odstraňovati části lešení, žebříky, fošny, závory, skoby, kozy, kryty atd., jakož i svémocně jakkoli měniti provozovací zařízení.

4. Při vytahování a spouštění visacích lešení budte rumpály tak stejnoměrně točeny, aby lešení nijak nepřišlo do polohy šikmé. Kliky rumpálů, neužívá-li se jich, budte zaraženy nebo sňaty.

5. Zdržovati se na lešeních — kromě na lešeních při vysokých věžích a komínech — za poledních přestávky se nedopouští.

6. Pod otvory lešení, pro vytahování materiálu ustanovenými, není dopuštěno osobám za vytahování se zdržovati. V čase, když takové vytahovadlo nepracuje, musí býti šachta úplně uzavřena.

7. Užívá-li se zdvihadel, budiž břemeno pečlivě a spolehlivě upevněno, vztažmo tak uloženo, aby naložené věci nemohly spadnouti.

Těžné nádoby nesmějí býti tak naplňovány, aby naložené věci při kyvech nádob mohly spadnouti nebo přetéci.

8. Malta budiž tak do puten a sudů nasypávána, aby se uvarovalo co možná stříkání.

9. Spouští-li se břemeno jeřáby a rumpály, smí brzda teprve tenkráte býti uvolněna, když byly kliky sňaty nebo když, kde to není možná, dělníci stranou odstoupili.

Zachycovati pohybující se kliky rumpálů není dopuštěno.

Při zdvihání břemene budiž základka stále v základkovém kole.

10. Při posunování železničních vozů užívejte dělníci daných jim brzdových obušků, šupek, podkladkových klínů a podobných předmětů.

Posunují-li se vozy lidmi, posunovači nesmějí nikdy zpředu posunovati a nikdy na kolejích jíti.

Posunují-li se na týchž kolejích současně ještě jiné vozy, posunovači smějí toliko posunovati na podélné straně vozů a nesmějí vstupovati mezi ně.

Posunují-li se vozy tažnými zvířaty, buďte tato zvířata stále rukou a co možná mimo kolej vedena.

11. Otačedla a posunovadla, dříve nežli se přes ně jede, buďte zabezpečena ve své správné poloze.

12. Železniční vozy, stojí-li na kolejích, buďte tak pevně zastaveny, aby nemohly samy do pohybu přijíti.

13. Při dopravě těžkých břemen na kolejích ve svahu a uvnitř stavenišť budiž užíváno zvláštní opatrnosti.

14. Dělníci jsou povinni při nebezpečných, zejména pokryvačských pracích a shazování sněhu, pak při zřizování blesksovodů, při nebezpečných klempířských a sklenářských pracích užívati jim daných bezpečnostních pasů a provazů. Takové provazy, když zvláštní zařízení na střeše nečiní možným jich upevnění, musí býti upevněny bezpečným způsobem na obvyklém po živnostensku lešení řebříkovém.

15. Není dopuštěno vstupovati na neosvětlené stavební předměty.

16. Lampy pro lehce prchavá svítiva s hořáky pod nádržkou na svítivo zřízenými buďte tak zavěšeny a nošeny, aby bylo silnější zahřátí této nádržky uvarováno. Do místností ustanovených k uschování těchto lamp a svítiva pro ně ustanoveného smí býti vstupováno toliko na krátký čas.

17. Do místností, které se vysušují výhřevnými úpravami bez odvádění kouře, smí se vstupovati toliko při otevřených dveřích neb oknech a toliko na krátký čas.

18. Při pracích, při kterých oči zaměstnaných dělníků mohou býti ohroženy, mají dělníci užívati daných jim ochranných brejlí, ochranných stiniítek neb obličejových masek.

19. Každé porouchání provozovacích zařízení nebo nápadné zjevy na nich buďte ihned oznámeny zřízenci, kterému jest podnikatelem dozor svěřen.

20. Nedopouští se užívati pracovních a ochranných zařízení k jiným účelům nežli k těm, pro které jsou určena.

21. Zapověděno jest dělníkům, aby něco kutili na pracovním náčiní, strojním zařízení, elektrickém vedení a pod., jehož obsluha, užívání neb udržování jim nepřísluší, a sebe nebo jiné ohrožovati zaměstnáními účelům stavby odporujícími, hrami, škádlením, haštěřením a jinakými svévolnými činy.

22. Každý úraz při práci budiž od osoby jím postižené, nebo kdyby nebyla s to, od svědků úrazu ihned oznámen představenému dozorčímu zřízenci.

§ 48. Přestupky toho, co jest v tomto nařízení ustanoveno, pokud nenáležejí pod všeobecný trestní zákon nebo pod trestní ustanovení živnostenského řádu nebo stavebního řádu, budou potrestány podle ministerského nařízení ze dne 30. září 1857, Z. Ř. č. 198, peněžními pokutami od 2 až do 200 korun nebo vězením od 6 hodin až do 14 dnů.

§ 49. Toto nařízení nabude moci dne 1. března 1907.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

130

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1893 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. Nedošlé nebo neúplné došlé částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou** se **prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XV. — Vydána a rozeslána dne 14. února 1907.

Obsah: Čís. 25. Nařízení, jímž vydávají se změněná ustanovení k vykonání zákona ze dne 26. června 1890 o statistice obchodu zahraničného.

25.

Nařízení ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907,

jímž vydávají se změněná ustanovení k vykonání zákona ze dne 26. června 1890, Z. Ř. č. 132, o statistice obchodu zahraničného.

Aby ve skutek uveden byl zákon daný dne 26. června 1890, Z. Ř. č. 132, o statistice obchodu zahraničného, nařizuje se jak následuje, čímž zrušena jsou dosud platná příslušná nařízení ze dne 18. prosince 1893, Z. Ř. č. 177, jakož i vydaná k tomu dodatečná nařízení ze dne 27. října 1894, Z. Ř. č. 209, ze dne 10. května 1897, Z. Ř. č. 119, ze dne 29. prosince 1899, Z. Ř. č. 274, a ze dne 7. června 1905, Z. Ř. č. 95:

I. Objem statistiky obchodu zahraničného.

§ 1.

Všeliké zboží a všeliké předměty, které v obchodě s celním cizozemskem v dovozu, vývozu a průvozu u některého c. k. celního nebo poštovského úřadu se opovídají, vztažmo odbavují, buďte podle následujících ustanovení pro úřední statistiku obchodní opovědány.

§ 2.

Povinnosti ke statistické opovědi jsou prosty:

1. Poštovské zásilky dovozné a vývozné včetně obchodu záznamného, které neváží více než 250 grammů a jsou cla prosté, pak všechny poštovské zásilky průvozné;

2. vracející se obaly a schrány (kromě pytlů a obalů v záznamném řízení odbavených) tuzemských zásilek vývozných, vztažmo cizozemských zásilek dovozných;

3. vozy nábytkové z tuzemska pocházející, které pro prostý cla návrat z celního cizozemska byly podrobeny řízení s listem průvodním, jakož i cizozemské vozy nábytkové v záznamném řízení odbavené;

4. zboží a ukázky zboží, které obchodní cestující vozí s sebou jako vzorky na ukázku a jež jsou podrobeny záznamnému řízení vstupnému nebo výstupnému;

5. tuzemský obchod převozný (zásilky z celního území skrze celní cizozemsko do celního

území), když celní opověď pro tento způsob obchodu řádně byla učiněna, potom převozný obchod, jejž obstarávají parníky, při plavbě úlev požívající, mezi tuzemskými přístavy (nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 23. června 1891, Z. Ř. č. 78, oddíl VI, a ze dne 13. července 1892, Z. Ř. č. 115);

6. dobytek pastevní a pracovní, to jest dobytek, který se dováží nebo vyváží přes celní hranici na přechodnou pastvu (zimní žír) anebo na dočasné práce hospodářské; rovněž výrobky nabyté od dobytka hnaného na cizozemské pastvy (mléko, máslo, sýr), pak mladý dobytek mezi tím přibylý, potom setba k osetí a hospodářské stroje i pracovní nářadí k dočasné potřebě sloužící;

7. tuzemskými rybáři v pobřežních a hraničných vodách království a zemí na říšské radě zastoupených a zemí koruny Uherské ulovené ryby a jiná vodní zvířata, jakož i výrobky z nich nabyté;

8. vzájemný průvozný obchod mezi terstským svobodným územím se strany jedné a soukromými (účtovacími, uzavřenými) skladišti v Terstu a starým Terstským přístavem se strany druhé přes celní území;

9. zboží a předměty podle § 9, číslo 1 až 3, tohoto nařízení ústní statistické opovědi podrobené (obchod pohraničný), jsou-li ve množství menším než 0·5 kilogrammu; toto osvobození se však nevztahuje ke hromadným opovědem konaným poplatku prostými seznamy nebo záznamy;

10. velocipedy a automobily, které se dovážejí, vztažmo vyvážejí v řízení záznamném (na legitimační lístky) k dočasné potřebě;

11. tyto zásilky zboží v dovozu, vývozu a průvozu, které nejsou předmětem vlastního obchodu a které jsouce dováženy, podle článků IX, X, XI, XII, XV a XVI zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, podmínečně jsou osvobozeny od placení dovozného cla.

Z tohoto osvobození však jsou vyjaty:

a) v tuzemsku koupený proviant vyjíždějících cizozemských lodí;

b) předměty v článku XI pod č. 1 (umělecké předměty, sbírky atd.) a č. 2 (starožitnosti atd.), pak v článku XII pod č. 1 (kostelní předměty) zákona o celní sazbě uvedené, když se z cizozemska kupují, vztažmo do cizozemska prodávají;

c) ta vodní vozidla, která jsouce rozložena poskytují palivo nebo dříví na zpracování.

II. Jakým způsobem koná se statistická opověď.

Hlava 1.

Obchodní druhy a obchodní cesty.

§ 3.

Pro statistickou opověď jsou tyto druhy obchodu důležity:

1. dovoz do volného obchodu celního území;
2. vývoz z volného obchodu celního území;
3. průvoz cizozemského zboží celním územím;
4. záznamný obchod, a to:

a) vstupný záznamný obchod, to jest onen obchod, v němž dovážené zboží chováno jest v celním zaznamenání až do opětného vývozu do celního cizozemska nebo až do vypršení určité lhůty;

b) výstupný záznamný obchod, to jest onen obchod, v němž vyvážené zboží chová se v celním zaznamenání až do opětného dovozu do celního území nebo až do vypršení určité lhůty.

Záznamný obchod v obojím směru obsahuje:

α) obchod zdokonalovací,
β) obchod správkový,
γ) obchod losovní (t. j. na nejistý prodej),
δ) jinaký záznamný obchod (to jest obchod se vzorky na ukázku, s výstavními předměty, s obaly a jinými předměty k dočasné potřebě).

§ 4.

Vstup do celního území, vztažmo výstup z celního území se koná:

A. po zemi,
B. po řekách a vnitrozemských jezerech,
C. po moři.

Kromě toho jest rozeznávati:

v obchodě po zemi:

a) nákladní obchod železniční,
b) poštovský obchod,
c) silniční obchod vozidly nebo průchonem dobytka,
d) obchod osob cestujících a osob hranici přestupujících;

v obchodě po řekách a vnitrozemských jezerech:

a) obchod nákladními loděmi, čluny, vory, pramicemi a pod.,

b) poštovský obchod,

c) plavení,

d) obchod osob cestujících a osob hranici přestupujících;

v obchodě po moři:

a) nákladní obchod,

b) poštovský obchod,

c) obchod osob cestujících a osob hranici přestupujících.

Za obchod osob hranici přestupujících pokládati jest onen obchod, při němž cestující sami nesou zboží nebo je přepravují přes hranice na kolečkách, vozíkách nebo pod.

Obchodem osob cestujících rozuměti jest ten obchod, při kterém zavazadla s nimi vezená nejeví se býti zbožím určeným pro obchod.

Hlava 2.

O povinnosti ke statistické opovědi.

§ 5.

Statistická opověď má se státi:

a) při dovozu do volného obchodu, pak při dovozu a opětném vývozu v záznamném obchodě u té celnice, vztažmo u toho celního orgánu, u něhož se koná celní závěrečné odbavení vstupné, a to tou osobou, která činí celní prohlášení, vztažmo navrhuje celní odbavení;

b) při vývozu z volného obchodu a při vývozu a zpětném vývozu v záznamném obchodě (včetně záznamných zásilek v poštovském obchodě se naskytujících) u toho celního úřadu (zřízence finanční stráže), u kterého se koná úřední jednání vývozné; k opovědi povinen jest ten, kdo způsobil celní úřední výkon;

stane-li se podání u železničné nebo lodní stanice mimo místo celního úřadu, který koná vývozný úřední výkon, opovědčí lístky odevzdány budte již při podání zásilky;

c) při poštovském vývozu (kromě záznamného obchodu) přímo u podacího poštovského úřadu odesilatelem;

d) při průvozu u té celnice, která učiní celní poukaz k průvozu, a to tou osobou, která způsobí poukaz.

Osoba opovídající jest odpovědna za správnost a úplnost statistické opovědi.

§ 6.

Při obchodě na pobočních cestách podle celních předpisů přípustném statistická opověď učiní se u těch celních zřízenců, vztažmo zřízenců finanční stráže, kteří jsou zmocněni ji přijati.

V těch případnostech, ve kterých obchod na pobočních cestách se zbožím a předměty statistické opovědi podrobenými dovolen jest beze všeho celního řízení a bez dostavení ke zřízenci finanční stráže, řídící finanční úřady postarejte se o to, aby příslušné statistické opovědi u celních úřadů staly se včas.

Zemské finanční úřady mohou také tuzemským, poblíž zemských hranic ležícím závodům, jest-li jim povolen odběr, vztažmo zasílání zboží po vedlejších cestách, dovoliti, aby řádné opovědi příslušným celnicím, vztažmo zřízencům finanční stráže vykonali koncem každého dne nebo každého týdne.

Udělené dovolení budiž pokaždé oznámeno c. k. obchodnímu ministeriu.

Úleva tato, když by jí bylo zneužito, budiž vzata zpět a statistická opověď konána buď potom podle obecně platných předpisů.

Hlava 3.

Způsob opovědi.

§ 7.

1. Statistická opověď vykonána buď zpravidla písemně:

a) vyplněním a odevzdáním statistických listů opovědčích;

b) při poštovském obchodě vyplněním a odevzdáním přiměřeně doplněných duplikátů písemných celních deklarací.

Dokud jinak nebude ustanoveno, písemná statistická opověď však může v jednotlivých zvlášť uvedených případnostech (§ 8 tohoto nařízení) státi se také kopiemi výkazů ohledacích.

2. Ústní statistická opověď jest přípustna toliko v případnostech v § 9 tohoto nařízení uvedených.

§ 8.

Písemná statistická opověď buď konána:

A. při dovozu do volného obchodu:

a) při nákladním obchodě po železnici nebo lodích, člunech, vorech a pod., pak při plavení:

u zboží clem povinného, pro něž odevzdati jest písemné vyclívací prohlášení, opověděmi listy,

činí-li se vyclívací prohlášení ústně a při vyclívání podle výkazu ohledacího kopiemi ohledacích výkazů,

u zboží cla prostého opověděmi listy;

b) při silničném obchodě vozidly a při průhonu dobytka jakož i v obchodě pohraničném a obchodě osob cestujících u zboží clem povinného:

mají-li se odevzdati písemná vyclívací prohlášení, opověděmi listy,

činí-li se vyclívací prohlášení ústně a při vyclívání podle ohledacího výkazu kopiemi ohledacích výkazů;

c) v poštovském obchodě u zboží clem povinného:

mají-li se učiniti písemná vyclívací prohlášení, opisem jejich nebo podle vůle osoby k opovědi povinné podáním opověděích listů prostých poplatku,

činí-li se vyclívací prohlášení ústně a při vyclívání podle ohledacího výkazu kopiemi ohledacích výkazů;

B. při vývozu z volného obchodu:

a) v nákladním obchodě po železnici nebo lodích, člunech, vorech a pod., pak při plavení, opověděmi listy;

b) v poštovském obchodě duplikáty celních deklarací;

C. při průvozu:

vždy opověděmi listy;

D. při záznamném obchodě v dovozu a vývozu, mají-li celnímu úřadu býti odevzdána písemná prohlášení, opověděmi listy.

Zpětný vývoz a zpětný dovoz v záznamném obchodě budiž tenkrát písemně opověděn, když příslušná statistická opověď při dovozu, vztažmo vývozu v záznamném obchodě stala se písemně.

§ 9.

Ústní statistická opověď děje se:

1. V silničním obchodě vozidly konaném a při průhonu dobytka, a to při dovozu zboží cla prostého a ve všech případnostech vývozu;

ústní opověď však smí vztahovati se pokaždé toliko na obsah jednoho vozidla;

2. v obchodě osob hranici přestupujících a cestujících, a to při dovozu zboží cla prostého a ve všech případnostech vývozu;

3. v záznamném obchodě dovozném a vývozném, koná-li se celní prohlášení ústně;

při zpětném vývozu a zpětném dovozu v těch případnostech, ve kterých při dovozu, vztažmo vývozu v záznamném obchodě celní prohlášení státi se má ústně;

4. při poštovském dovozu zboží cla prostého.

Strany mají při ústní statistické opovědi celním zřízencům, vztažmo zřízencům finanční stráže oznámiti údaje potřebné pro statistické účely.

Hlava 4.

Opověď listy opověděmi.

§ 10.

Opověděí listy jsou pro jednotlivé obchodní druhy a obchodní cesty různé barvy a různě vypraveny.

Pro dovoz do volného obchodu použito buď opověděích listů barvy bílé, pro vývoz z volného obchodu listů barvy světle zelené, pro průvoz pak listů barvy světle červené.

V záznamném obchodě upotřebeno buď pro dovoz opověděích listů barvy fialové, pro zpětný vývoz listů barvy světle hnědé, pro vývoz listů barvy světle modré a pro zpětný dovoz listů barvy šedé.

Při dalším poukazu v pokračovacím záznamném řízení (§ 30) použito buď zatímných opověděích listů světle žluté barvy.

Opověděí listy pro obchod po řekách a vnitrozemských jezerech jsou kromě toho označeny obrazem parníku a světle modrým pruhem úhlopříčným, opověděí listy pro obchod námořský obrazem plachetní lodi a okrajním pruhem mořské barvy modré.

Pro zatímné opověděí listy v pokračovacím záznamném řízení odpadá toto rozlišování.

§ 11.

Text a zařízení statistických listů opověděích seznati lze z přílohy, které činí doplňující část tohoto nařízení. Příloh

Opověděí listy pro dovoz a vývoz v záznamném obchodě skládají se ze dvou, dirkovaným okrajem spojených, tytéž rubriky obsahujících listů (polovicí), z nichž jeden označen jest jako „unikát“, druhý jako „duplikát“.

§ 12.

Předmětem každého statistického opovědního listu smí býti toliko obsah jedné zásilky.

Za zásilku pokládati jest to množství zboží, které:

a) při dovozu nebo průvozu dostaví se celnici k celnímu odbavení s jedním celním dokumentem;

b) při vývozu s jedním nákladním dokumentem s určením pro celní cizozemsko odevzdá se dopravnímu ústavu k dopravě, vztažmo dostaví se výstupné celnici k výstupnému celnímu řízení.

Zboží, které činí obsah více než jedné celní deklarace nebo nákladního dokumentu na jeho místo nastupujícího, může tenkráte býti na jednom opovědním listě opověděno, jest-li toto zboží stejné povahy a jest-li určeno pro téhož příjemce a dostaví-li se současně k celnímu řízení, vztažmo jest-li od téhož odesilatele dopravnímu ústavu k vývozu do celního cizozemska odevzdáno, respektive celnici k vývoznému řízení dostaveno.

§ 13.

Při opovědi zboží jedné zásilky mají platnost v nákladním obchodě tyto zásady:

1. Obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží pod jedno a totéž číslo statistického seznamu zboží, veškerý obsah zásilky může býti opověděn sloučený na jednom opovědním formuláři;

2. skládá-li se zásilka z několika kusů nákladních, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu číslu statistického seznamu zboží, tedy zboží pod stejné statistické číslo náležející může býti společně opověděno;

3. skládá-li se zásilka z několika kusů nákladních, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, tedy mnohota stejnorodých druhů zboží může býti opověděna společně bez ohledu na jejich počet;

4. skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje pokaždé toliko po jednom druhu zboží, druhá jak několik druhů zboží, mnohoty stejnorodého zboží z nákladních kusů s jedním druhem zboží mohou býti opovědny sloučeně, od nich pak odděleně mnohoty stejnorodého zboží z nákladních kusů s několika druhy zboží rovněž sloučené.

§ 14.

Zboží a předměty, které v statistickém seznamu zboží uvedeny jsou pod různými čísly, vztažmo různými odstavci jednoho čísla, nesmějí ani v opovědním listě býti dohromady pojaty, nýbrž musí býti v různých příčných sloupcích odděleně opověděny.

Nestačí-li jeden opovědní list na opověď jedné zásilky, zbytek její může na přívěskovém formuláři barvy opovědního listu býti opověděn. Příloha 23 až 29.

Při opovědních listech pro průvoz nebude použito přívěskových formulářů, nýbrž příčné sloupce mohou býti podle potřeby dále děleny.

§ 15.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo určení nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opovědno v jednom příčném sloupci. V takových případech pro každou zemi původu neb určení, vztažmo pro každé zboží různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Tím však nenastane zvýšení poplatku.

§ 16.

Když nákladní kus nebo náklad vozidla se opovídá a zboží v něm obsažené vstoupilo dílem po zemi, dílem po řekách nebo vnitrozemských jezerech, dílem po moři, a jsou-li tu ostatní podmínky pro opověď na jednom opovědním listě, může výjimečně bez zvýšení statistického poplatku podle vůle strany použito býti opovědního listu pro obchod po zemi, po řekách a vnitrozemských jezerech nebo po moři.

Na tomto opovědním listě však buď označeno přiměřenou poznámkou, jaký podíl spadá na obchod po zemi, po řekách a vnitrozemských jezerech nebo po moři.

§ 17.

V listech opovědních (přílohy 1—22) strany uvésti mají v příslušných rubrikách a předtiscích:

1. číslo;

2. pojmenování zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží;

3. počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel;

4. množství v příslušných podrubrikách podle návodu § 21 tohoto nařízení;

při zpětném vývozu v záznamném obchodě také mnohotu cizozemských látek a tuzemských přídavků obsažených ve zpět vyvezeném zboží;

při opětném dovozu v záznamném obchodě mnohotu tuzemských látek a cizozemských přídavků obsažených ve zpět dovezeném zboží;

5. při zpětném vývozu v záznamném obchodě číslo a ročník položky vstupného záznamného rejstříku, pod kterou svého času vstupné celní projednání bylo provedeno, pak jméno té celnice, u které toto vstupné úřední jednání bylo vykonáno, konečně statistické číslo zboží dovezeného ku zdokonalení;

6. při zpětném dovozu v záznamném obchodě číslo a ročník položky výstupného záznamného rejstříku, pod kterou svého času výstupné celní řízení bylo provedeno, jakož i jméno té celnice, u které toto výstupné úřední jednání bylo vykonáno, pak statistické číslo zboží vyvezeného ku zdokonalení;

7. při dovozu a vývozu, zpětném vývozu a zpětném dovozu v záznamném obchodě způsob záznamného řízení (§ 3 lit. α až δ);

8. při dovozu do volného obchodu, pak při dovozu a zpětném dovozu v záznamném obchodě zemi původu;

9. při vývozu z volného obchodu, pak při vývozu a zpětném vývozu v záznamném obchodě zemi určení;

10. při průvozu zemi původu a zemi určení;

11. při dovozu do volného obchodu:

a) konečné místo určení;

b) jméno konečného příjemce;

12. při vývozu z volného obchodu:

a) původní místo odeslání;

b) jméno a bydliště zasilatelovo, to jest osoby, která sama nebo prostředníkem zboží zasílá;

13. při dovozu a zpětném dovozu v záznamném obchodě:

jméno a bydliště konečného příjemce;

14. při vývozu a zpětném vývozu v záznamném obchodě:

jméno a bydliště zasilatelovo, to jest osoby, která sama nebo prostředníkem zboží zasílá;

15. při pokračovacím záznamném obchodě kromě jména a bydliště zasilatelova také jméno a bydliště příjemcovo;

16. při dovozu a průvozu, jakož i při dovozu a zpětném dovozu v záznamném obchodě vstupnou celnici.

Všechny opovědčí listy buďte tím, kdo opovídá, datovány a rukopisně podepsány.

Další vyplnění opovědčích listů vykonáno bude celními zřízenci.

Data mohou býti do statistických listů opovědčích zaznamenána také tiskem, kamenotiskem nebo každýmkoli jiným chemickým nebo mechanickým způsobem rozmnožovacím, pokud tím zřetelnost a trvanlivost záznamů netrpí.

§ 18.

Za statistické číslo uvedeno buď ve všech naskytujících se případnostech podle statistického seznamu zboží:

a) při dovozu do volného obchodu to číslo statistického seznamu zboží pro dovoz, které má býti statisticky opovědděno,

b) při vývozu z volného obchodu číslo statistického seznamu zboží pro vývoz,

c) při průvozu číslo statistického seznamu zboží pro průvoz,

d) při dovozu a zpětném dovozu v záznamném obchodě postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz,

e) při vývozu a zpětném vývozu v záznamném obchodě číslo statistického seznamu zboží pro vývoz.

§ 19.

Zboží pojmenováno buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz, vývoz nebo průvoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nebo průvoz předpisuje uvésti označení zboží v obchodě obvyklé, budiž toto opovědděno.

V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak označení v obchodě obvyklé musí býti tak úplné, že zařadění opovědděného zboží pod udané statistické číslo jeví se býti nepochybným.

§ 20.

Rubrika o počtu, druhu a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel budiž pokaždé atk vyplněna, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží v sousedních rubrikách zaznamenané jest obsaženo.

§ 21.

Mnohota zboží a předmětů opovědděna buď zpravidla podle váhy nebo, jestli to poznamenáno

ve statistickém seznamu zboží, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tunní nosnosti.

Váha buď opověděna:

a) při dovozu do volného obchodu podle ustanovení celní sazby platných pro celní řízení buď brutto nebo netto;

b) při vývozu z volného obchodu zpravidla brutto, toliko při vývozu cukru surového a spotřebního, pak tekutin v kotlových vozech netto;

c) při průvozu brutto;

d) ve všech případnostech záznamného obchodu netto.

Jest-li při vývozu a průvozu v jednom nákladním kuse obsaženo zboží rozličných statistických čísel, které by mělo býti opověděno hrubou váhou, opověděno buď zboží, které tu jest v největším množství, váhou hrubou, ostatní zboží však váhou čistou.

Při zboží, které jest opověděti hrubou váhou a jest naloženo nezabalené, buď v příslušné podrubrice opověděcích listů pro dovoz a vývoz ve volném obchodě zapsáno „nezabaleno“.

§ 22.

Jakožto země původu opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest.

Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Při zpětném dovozu ve zdokonalovacím a správkovém obchodě opověděna buď jakožto země původu ta země, ve které zdokonalení nebo správka byla vykonána, při zpětném dovozu v jinakých případnostech záznamného obchodu však ona země, která při původním výstupu zboží byla udána za zemi určení.

Jakožto země určení opověděna buď ona země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovidatel země určení, uvedena buď ta země, která jest posledním známým cílem zásilky.

Dovídá-li se opovidatel později vlastní země určení, oznam ji přímo c. k. ministeriu obchodnímu (úřadu pro obchodní statistiku).

Při vývozu v záznamném obchodě opověděna buď jakožto země určení ta země, ve které státi se má zdokonalení, správka, spotřeba (prodej) zboží se záznamem na nejistý prodej vyvezeného, upotřebení vagonů půjčovaných nebo vzorků, výstava atd.

§ 23.

Jakožto země původu a určení opověděny buďte tyto státy, vztažmo území:

Evropa.

1. Belgicko,
2. Brémy (svobodný přístav),
3. Britské državy v moři středozemském (Gibraltar, Malta, Cypr),
4. Bulharsko (s Východní Rumelií),
5. Dánsko (s Islandem a Grönlandem),
6. Německá říše (s Lucemburskem, avšak bez svobodných přístavů Hamburského a Brémského),
7. Rjeka (svobodné území),
8. Francie (s Monakem a Andorrou),
9. Řecko,
10. Velká Britannie a Irsko,
11. Hamburk (svobodný přístav),
12. Italie (se San Marinem),
13. Černá Hora,
14. Nizozemsko,
15. Norsko,
16. Portugalsko,
17. Rumunsko,
18. Rusko (evropské s Čuchonskem),
19. Švédsko,
20. Švýcarsko,
21. Srbsko,
22. Španělsko,
23. Terst (svobodné území),
24. Turecko (evropské).

Asie.

25. Britská Indie,
26. Čína,
27. Francouzská Indo-Čína,
28. Japansko,
29. Nizozemská Indie,
30. Persko,
31. Rusko (asijské),
32. Turecko (asijské).

Afrika.

33. Habeš,
34. Egypt,
35. Alžírsko,
36. Britské državy v Africe,
37. Německé državy v Africe,
38. Stát Konžský,
39. Marokko,
40. Tripolis,
41. Turecko (africké),
42. Tunis,
43. Ostatní državy evropských států v Africe.

Amerika.

44. Argentinská republika,
45. Brasilie,
46. Britská Západní Indie,
47. Chile,
48. Kanada (s Novým Fundlandem),
49. Kolumbie,
50. Kuba (i Puerto-Rico),
51. Mexiko,
52. Peru,
53. Spojené státy americké,
54. Středoamerické republiky (Guatemala, Honduras, Nicaragua, Costarica, S. Salvador).

Australie.

55. Britická Australie,
56. Nový Zéland.

Při státech a územích tuto nepojmenovaných udán buď příslušný díl světa; avšak opovídající (§ 5 tohoto nařízení) může místo tohoto povšechného údaje jmenovati určité státy nebo končiny.

U zboží a předmětů, které skutečně z rakousko-uherského celního území původně pocházejí (zboží vrácené) — kromě zpětného dovozu v záznamném obchodě (§ 22, třetí odstavec tohoto nařízení) — udáno buď toto území jakožto země původu.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědeno býti jakožto země původu neb určení toliko tenkráte, když opovídající nezná prvotní země původu nebo skutečné země určení (§ 22 tohoto nařízení) a je-li některé z těchto svobodných území posledním opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

§ 24.

Při vývozu z volného obchodu, podávají-li se rozsáhlé zásilky zboží rozmanitého druhu (zvláště sběrné náklady), při nichž obsah zásilky specifikuje se na rubu nákladního listu nebo v příloze k nákladnímu listu připojené, statistická opověď sepsána buď tím způsobem, že v opověděím listě, který budiž v každém případě předložen, označení jednotlivých nákladních listů a jejich obsahu jakož i statistická čísla, původní místa odesílací a odesilatelé a, jde-li o několik zemí určení, také země určení se opominou, za to však k opověděímu listu se přišije kopie (pausa) specifikace zboží nákladního listu neb alespoň úplně stejný a stejně uspořádaný opis této specifikace zboží a pojmenují se statistická čísla, původní místa odesílací a zasilatelé, jakož i země určení při jednotlivých nákladních kusech v této kopii (pause, opisu) specifikace zboží.

Na opověděím listu samém postačí uvésti: „Podle specifikace".

Obsahuje-li taková zásilka také zboží, které se v záznamném obchodě vyváží nebo zpět vyváží, nebo zboží průvozné, budiž pro toto zboží předepsaný statistický opovědčí list zvláště předložen a buď k tomu písemným záznamem u příslušného zboží v kopii (pause, opisu) specifikace zboží poukázáno.

Příslušný záznam učiněn buď také u těch v zásilce snad obsažených předmětů a zboží, které nejsou podrobeny statistické opovědi.

§ 25.

Ke statistické opovědi průvozu použito buď určených k tomu opovědčích listů tím způsobem, že pokaždé v jednom příčném sloupci jejich se opovědí toliko zboží a předměty, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží pro průvoz a mají tutéž zemi původu a určení. Při tom jest lhostejno, zdali toto zboží a tyto předměty jsou zabaleny v jednom nebo v několika nákladních kusech nebo jsou-li naloženy nezabalené.

Pro volbu formuláře při statistické opovědi průvozu výhradně rozhodná jest dopravní cesta při vstupu.

Ke statistické opovědi buď proto použito:

a) při vstupu po železnici nebo v silničním obchodě formuláře pro obchod po zemi,

b) při vstupu po řekách nebo vnitrozemských jezerech formuláře pro obchod na řekách a vnitrozemských jezerech, a

c) při vstupu po moři formuláře pro obchod námořský.

§ 26.

Zboží ve zdokonalovacím obchodě zpět vyvážené opovědeno buď tím pojmenováním, které jemu jakožto zboží vývoznému přísluší, a způsob zdokonalení, o nějž jde, není při tom rozhodný. Z tohoto zpět vyváženého zboží část z cizozemských látek zhotovená uvedena buď v příslušných rubrikách opovědčího listu pro zpětný vývoz jako zpracovaná „cizozemská látka". Ostatní část zboží jest „tuzemský přídavek" a prokázána buď v příslušné rubrice opovědčího listu pro zpětný vývoz.

Tuzemskými přídavky rozuměti jest netoliko ony látky tuzemského původu, které jsou zpracovány s předměty danými do obchodu zdokonalovacího nebo správkového, nýbrž i takové zboží a předměty, které náleží výhradně k potřebě zpět vyváženého zdokonaleného nebo spraveného zboží, aniž jsou doplňující jeho částkou. V této případnosti tyto přídavky nesmějí činiti více než jediný úbor.

Obdobná ustanovení jsou platna pro zpětný dovoz v obchodě zdokonalovacím a správkovém.

§ 27.

Cizozemské, vztažmo tuzemské obaly, které s obdobným použitím celních předpisů o záznamném řízení se dovážejí, vztažmo vyvážejí prázdné, aby byly naplněny, a po naplnění se zase zpět vyvážejí, vztažmo dovážejí, a právě takové obaly, které se dovážejí, vztažmo vyvážejí naplněné, aby byly vyprázdněny, a po vyprázdnění zpět se vyvážejí, vztažmo dovážejí, budte pokaždé příslušnými opovědčími listy pro záznamný obchod statisticky opovědčny.

Obaly ať prázdné ať naplněné budte vždy opovědčny toliko jako obaly podle přiměřeného k jejich povaze statistického čísla a pojmenování bez ohledu na obsah.

Váha naplněných obalů buď uvedena vpočítajíc váhu obsahu; váha obsahu (náplně) samého zaznamenána buď kromě toho v rubrice: cizozemské, vztažmo tuzemské přídavky.

Důvod záznamného řízení naznačen buď záznamem „k vyprázdnění“, vztažmo „k naplnění“, při čemž zároveň uveden buď obsah.

§. 28.

Přibalené věci budte pokaždé na opovědčích listech pro dovoz do volného obchodu, vztažmo pro vývoz z volného obchodu, zvlášť opovědčny a poplatku podrobeny.

Přibalenými věcmi rozuměti jest jenom takové cizozemské, vztažmo tuzemské zboží, které se zdokonaleným, spraveným nebo provážejícím zbožím jest v témže nákladním kuse zabaleno a s ním není v žádné spojitosti.

§ 29.

Když cizozemské zboží původně k dovozu ve volném obchodě opovědčené později na základě zvláštního povolení se podrobí záznamnému řízení, podána buď pro toto zboží také statistická opověď pro dovoz v záznamném obchodě.

§ 30.

Když ve vstupném záznamném obchodě zboží statisticky již projednané před svým zpětným výstupem do celního cizozemska se poukáže k jinému celnímu úřadu za příčinou evidence v záznamném obchodě (pokračovací záznamné řízení), tedy toto zboží a tyto předměty budte při dalším poukazu statisticky opovědčny zatímnými opovědčími listy poplatku prostými. Příloha 22.

Zboží a předměty u poukázaného úřadu opětně zaznamenané budte zase řádně, avšak prostými poplatku opovědčími listy pro dovoz v záznamném obchodě (§ 10) statisticky opovědčny.

§ 31.

Celní úřady mají zjistiti souhlas opovědčích listů co do čísla a názvu zboží a předmětů s tím, co celní úřad shledal, vztažmo se statistickým seznamem zboží a v příčině údaje o zemi původu, vztažmo určení, cesty dopravní, počtu, druhu a povahy nákladních kusů, vztažmo vozidel srovnati s nákladními papíry a jinými pomůckami po ruce jsoucími.

Po případě budte opovědčí listy opraveny.

Nepatrné nesprávnosti budte celníeemi samými odstraněny. Při značných věcných nebo formálních vadách celní úřady žádejte, aby strana je opravila nebo nově sepsané opovědčí listy předložila.

Opovědčí listy, ve kterých bylo něco vyškrabáno, budte vždy, opravené pak tehdy odmítnuty, jest-li tu podezření, že formulářů bylo již jednou použito.

Hlava 5.

Opověď kopiemi ohledacích výkazů.

§ 32.

Koná-li se statistická opověď kopiemi ohledacích výkazů (§ 8 tohoto nařízení), strany jsou povinny, podle ustanovení vydaných ve 4. hlavě o vyplňování opovědčích listů uvésti údaje potřebné k doplnění ohledacích výkazů a mají právo nahlédati do kopií ohledacích výkazů a je podpisovati, vztažmo jsou, když je celní zřízenec k tomu vyzve, k podpisu tomu povinny.

Hlava 6.

Opověď duplikáty celních deklarací při poštovském vývozu.

§ 33.

Při vývozu poštou sloužiti má statistickým účelům duplikát písemných celních deklarací, které jest připojiti k poštovským zásilkám.

Za tímto účelem přiložen buď podatelem ke všem poštovským zásilkám, které jsou podrobeny povinnosti ke statistické opovědi, kromě exemplářů celních deklarací pro celní řízení potřebných ještě jeden exemplář celní deklarace.

Příloha 30. K tomu buď použito formuláře šedomodré barvy, který obsahuje rubriky potřebné pro statistickou opověď, a jejž odesilatel má ve všech rubrikách a předtiscích přesně vyplniti; odesilatel má proto uvésti zejména zemi určení, zevrubné naznačení obsahu zásilky, totiž název zboží a číslo statistického seznamu zboží jakož i mnohotu zboží podle předpisů daných ve 4. hlavě o vyplňování opovědčích listů.

Data mohou býti do duplikátů celních deklarací zaznamenána také tiskem, kamenotiskem nebo každýmkoli jiným chemickým nebo mechanickým způsobem rozmnožovacím, pokud tím zřetelnost a trvanlivost záznamů netrpí.

§ 34.

Duplikáty celních deklarací při poštovském vývozu odevzdány buďte poštovským úřadům.

V příčině prozkumu a opravení duplikátů poštovské úřady postupovati mají obdobně jako celnice v příčině opovědčích listů (§ 31 tohoto nařízení).

Hlava 7.

O sbírání a předkládání statistického materiálu.

§ 35.

Sbírání a předkládání statistického materiálu upraveno bude zvláštními služebními předpisy.

III. O závazku dopravních ústavů.

§ 36.

Veřejné dopravní ústavy a ty osoby, které po živnostensku dopravují zboží po vodě nebo po zemi, smějí toliko tenkrát přijati k dopravě zásilky určené do celního cizozemska nebo, jestliže by se teprva za dopravy dověděly, že zboží jest určeno do celního cizozemska, je dále dopravovati, když jim údaje potřebné k správné statistické opovědi byly oznámeny a když se přesvědčily, že tyto údaje co do svého obsahu se shodují s nákladními listy a celními deklaracemi.

Dopravní ústavy mají této povinnosti dosti učiniti tím, že si dají ku každé do celního cizozemska určené zásilce podati statistický opovědčí list, který má zásadně doprovázeti zásilku až k výstupné celnici.

Při vývozu z volného obchodu strana podávající zásilku k vývozu převzíti má řádně vyhotovený opovědčí list barvy světle zelené.

Když při vývozu z volného obchodu vývozné zboží podáno bylo u některé stanice v zemích koruny Uherské, v Bosně nebo Hercegovině a má-li vystoupiti přes některý c. k. celní úřad, tedy nebuď, jestliže toto zboží již u některého královského uherského nebo bosensko-hercegovinského celního úřadu celně a statisticky bylo vyřízeno, žádáno statistického opovědčího listu; pakli tyto úřední výkony od některého královského uherského nebo bosensko-hercegovinského celního úřadu nebyly předsevzaty, budiž předložen poplatku prostý opovědčí list pro vývoz z volného obchodu.

Při průvozu zásilky prováženy buďte průvozním opovědčím listem barvy světle červené od poukazujícího celního úřadu již převzatým.

Při vývozu a zpětném vývozu v záznamném obchodě musí k zásilkám přiložen býti převzatý od příslušných celních úřadů vývozní opovědčí list barvy světle modré, vztažmo opovědčí list pro zpětný vývoz barvy světle hnědé.

Poplatková povinnost nastane zásadně toliko tenkráte, když se opovědčí listy odevzdávají u některého c. k. celního úřadu.

Dopravní ústavy mají výstupnému celnímu úřadu odevzdati pro statistické účely seznamy o veškerém do celního cizozemska vystupujícím zboží s příslušnými opovědčími listy.

§ 37.

Veřejným dopravním ústavům jest dovoleno, statistické poplatkové známky, které jsou připevněny na oněch opovědčích listech, jež doprovázejí zásilky

na dopravě před jejich celním odbavením, opatřiti na jednom rohu razítkem dne, aby bylo zabráněno jejich opětnému upotřebení.

§ 38.

Povinnosti, které náleží dopravním ústavům v příčině statistiky zahraničného obchodu, budou ještě zevrubněji upraveny zvláštním služebním předpisem.

IV. Ustanovení kontrolní.

§ 39.

Strany k opovědi zavázané a všecky osoby, jejichž jméno (firma) podle předpisů tohoto nařízení je zaznamenáno na statistických opovědních formulářích, jsou povinny, c. k. obchodnímu ministeriu (úřadu pro obchodní statistiku), vztažmo jeho zřízencům a zřízencům c. k. celních a poštovských úřadů, železničných a plavebních podniků, aby neúplné statistické opovědi doplněny neb aby pochybnosti o správnosti učiněných údajů byly odstraněny, podávati pravdivě všechny ty zprávy, kterých potřebí k opravě opovědi.

§ 40.

Celní úřady a zřízenci finanční stráže mají dohlédati ke vzájemnému obchodu zbožím s celním cizozemskem včetně obchodu na cestách vedlejších a míti zřetel k tomu, aby předpisy o statistické opovědi a poplatcích nebyly obcházeny.

V. O statistickém poplatku.

§ 41.

Z každé statistické opovědi zapraven buď zpravidla poplatek statistický (§ 8 zákona).

Zapraviti statistický poplatek náleží opovídateli.

Tohoto poplatku jsou prosty:

1. zboží a předměty provážené;

2. zboží a předměty přímo do zemí koruny Uherské, do Bosny a Hercegoviny dovážené neb odtamtud přímo vyvážené, i když byly u některého c. k. celního úřadu celně opověděny, vztažmo odbaveny;

aby prokázán byl přímý dovoz a vývoz, stačí předložiti originální nákladní list, v cizozemsku, vztažmo v zemích koruny Uherské, v Bosně nebo Hercegovině vydaný;

3. obchod osob hranici přestupujících a obchod osob cestujících (včetně záznamného obchodu);

4. zásilky poštovské.

§ 42.

Statistický poplatek činí při písemné opovědi pro každý upotřebený opovědčí list, s výhradou předpisů v § 43 uvedených, 12 h; při ústní opovědi bez ohledu na obsah 4 h.

Z kopií ohledacích výkazů zapraven buď poplatek stejně jako z listů opovědčích.

§ 43.

Poplatek zapravován buď v nákladním obchodě podle těchto zásad:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, činí statistický poplatek ze zásilky až do obsahu jednoho vozidla 12 h; jest-li zásilka větší než obsah jednoho vozidla, zapraviti jest z obsahu každého dalšího vozidla rovněž poplatek 12 h;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest po jednom druhu zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek z každého druhu zboží v zásilce činí až do obsahu jednoho vozidla 12 h; jest-li zásilka větší než obsah jednoho vozidla, zapraven buď poplatek z každého dalšího vozidla podle počtu druhů zboží na něm naložených;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek z každého nákladního kusu činí 12 h;

pak-li nákladní kusy obsahují toliko po dvou druzích zboží, z nichž jedno zboží slouží k adjustování druhého a nalézá se tu jenom ve velmi malém množství, tedy oba druhy zboží budte sice odděleně opověděny, statistický poplatek však buď tak vyměřen, jakoby tu byl toliko jeden druh zboží;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak více druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že z nákladních kusů, ve kterých jest po jednom druhu zboží, poplatek vypočítá se podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, a z nákladních kusů,

ve kterých jest po několika druzích zboží, poplatek se vypočítá podle počtu těchto nákladních kusů.

Vyměření poplatku jest na tom nezávislé, zdali mnohoty stejnorodého zboží rozličných nákladních kusů při opovědi budou sloučeny (§ 13 tohoto nařízení) čili nic.

Také v případnosti § 12, poslední odstavec, statistický poplatek zapraven buď takovým způsobem, jak by vyšel na jevo, když by každá zásilka byla opověděna na zvláštním opovědčím listě.

§ 44

Statistický poplatek zapravován buď úředními poplatkovými známkami.

§ 45.

Na poplatkových známkách, které jsou provedeny ve čtverhranné formě se zoubkovanými černými okraji a plochým tiskem, jest černou barvou vytištěn císařský dvojhlavý orel s nadpisem „C. k. obchodně statistický poplatek“ a naznačení hodnoty 4, 12, vztažmo 60 h.

Známky 4haléřové mají zelený, 12haléřové červený, 60haléřové modrý podklad.

Prodirkování poplatkových známek malými písmeny nebo jinými známkami nebo vetlačení vypouklých písmen nebo známek na nich pomocí lisů, aby označen byl vlastník, jest dovoleno, pokud tím nemůže býti zakryto již vykonané upotřebení známky.

Známky, jichž prodirkování nebo vypuklé označení možným činí takovéto zakrytí neb od kterých bílé zoubky okrajní byly odříznuty, nebo konečně takové, které jsou poškozeny nebo byly již přilepeny, jsou neplatny a nesmí jich býti upotřebeno k zapravení poplatků.

§ 46.

C. k. ministerium obchodní dá úřední poplatkové známky do prodeje za cenu na nich vyznačenou u všech c. k. celních úřadů a podle prokázané potřeby také při odděleních finanční stráže a jiných místech.

V těchto prodejnách dostati lze také úředně vydané statistické opovědčí listy, kus za 2 h.

Přívěskové formuláře v § 14, odstavci 2, dotčené vydávají se stranám bezplatně.

Duplikáty celních deklarací, jichž použiti jest při vývozu poštovském, dostati lze u c. k. poštovských úřadů kus za 1 h.

Poplatkové známky, které jsou nalepeny na pokažených opovědčích listech, dopuštěny budou tehdy k výměně za poplatkové známky téhož druhu, nevykazují-li opovědčí listy žádné známky celního řízení, zejména žádného kolku celního úřadu.

Výměna poplatkových známek, které byly překolkovány od některé železniční nebo plavební stanice, podmíněna jest kromě toho tím, že opovědčí listy předloženy budou od některého železničného nebo plavebního podniku k výměně.

Za výměnu poplatkových známek vybírá se manipulační poplatek 1 h za každou jednotlivou poplatkovou známku.

Výměna poplatkových známek koná se při všech celních úřadech.

Jiných formulářů opovědčích nežli úředně vydaných není dovoleno užívati a proto opovědčí formuláře v soukromých tiskárnách vyrobené jsou vyloučeny z užívání.

Prodej a užívání dosud užívaných statistických poplatkových známek a opovědčích formulářů není od 1. března 1907 počínajíc dopuštěn.

Neupotřebené staré poplatkové známky a opovědčí formuláře mohou až do posledního června 1907 v úředních prodejnách býti za nové známky stejné ceny vyměněny, vztažmo při koupi takových známek použity místo placení.

§ 47.

Při písemné opovědi opovědčími listy strany mají před jich odevzdáním zapraviti statistický poplatek nalepením potřebného počtu poplatkových známek na určeném k tomu místě (třeba-li, také na zadní straně) opovědčích listů.

Vykoná-li se písemná opověď kopiemi ohledacích výkazů, buďte, když tyto byly vyhotoveny, statistické poplatkové známky, které strana opovědi povinna má přinésti, na opovědčím formuláři nalepeny.

Při ústní opovědi strana ať přinese statistické poplatkové známky.

VI. Trestní ustanovení.

§ 48.

Osoby, které jsou odpovědny za správnost a úplnost statistické opovědi a jednají proti předpisu zákona ze dne 26. června 1890, Z. Ř. č. 132, nebo tohoto vykonávacího nařízení, propadnou pořádkové pokutě od 4 do 100 K.

To platí pro spediteury, dopravní ústavy a povozníky nákladů bezpodmínečně, naproti tomu pro obchodníky, živnostníky a jiné osoby toliko, pokud jednají vědomě proti předpisu.

Vyměřiti pořádkovou pokutu povolán jest úřad, u kterého statistická opověď se má státi (§ 3 zákona); pakliže tato opověď smí se státi u některého zřízence finanční stráže, povolán jest celní úřad nejbližší stanovišti tohoto zřízence.

Porušení předpisu § 6 uvedeného zákona trestá se rovněž pořádkovou pokutou od 4 do 100 K a trestní řízení předsevzato buď tím celním úřadem, v jehož úředním obvodě trestný čin byl spáchán.

§ 49.

Protizákonná jednání (§ 13 zákona) zjistí zpravidla sepsáním skutkového spisu onen celní úřad (expositura, oddělení finanční stráže) nebo poštovský úřad, u něhož statistická opověď státi se má; v tomto spise mají uvedeny býti okolnosti trestní případ zakládající a prokazující, pak ospravedlnění a jinaké prohlášení od strany o tom podané.

Spisuje-li se skutkový spis proti některému dopravnímu ústavu, vztažmo jeho zřízenci, skutkový spis budiž bez vynesení nálezu předložen s připojenými doklady c. k. obchodnímu ministeriu (úřadu pro obchodní statistiku ve Vídni I. E.) k dalšímu opatření.

Skutkové spisy od poštovských úřadů sepsané předloženy budte s připojenými doklady nadřízenému poštovskému ředitelství, které má vynésti nález.

Ve všech ostatních případnostech bude nález celním úřadem vynesen a ve skutkovém spise uveden (osvobození, pořádková pokuta, náhrada zkráceného statistického poplatku).

Jestliže by skutkový spis byl sepsán některým oddělením finanční stráže, budiž předložen celnímu úřadu k vyměření pořádkové pokuty povolanému (§ 13 zákona), který vyneze nález a zapíše jej do skutkového spisu.

Sepsání skutkového spisu může celním úřadem — ač-li se neční trestní pozastávka proti dopravnímu ústavu nebo jeho zřízenci — v tom případě býti opominuto, když strana po zjištění protizákonnosti a vzdavši se všeho dalšího hájení, vyrozumění a všech opravných prostředků, prohlásí že jest ochotna zaplatiti zjištěným okolnostem přiměřenou pokutu, která nebudiž vyměřena níže než zákonná nejmenší výměra 4 K, a zkrácený snad statistický poplatek.

V této případnosti strana podepsati má v rejstříku pro platy v hotovosti příslušné prohlášení a budiž jí vydána úřední kvitance o zaplacené částce.

Oddělení finanční stráže nejsou oprávněna zastaviti trestní řízení způsobem upouštěcím.

§ 50.

Skutkový spis sepsán buď za přítomnosti strany.

Jest-li strana nepřítomna, budiž obeslána.

Nedostaví-li se strana obeslaná přes vykázané řádné dodání obsílky bez důvodné omluvy k úřadu, řízení trestní může býti provedeno také za její nepřítomnosti. V tomto případě buď ve skutkovém spise poznamenáno, že dotčené podmínky jsou splněny.

§ 51.

Po vynesení trestního nálezu budiž písemný platební příkaz (výměr) vydán á straně na stvrzenku doručen.

V platebním příkazu (výměru) buď trestný čin označen, při čemž buď vylíčeno, jak se věc sběhla, a nález s odůvodněním uveden. Kromě toho buď straně nařízeno, jakmile platební příkaz nabude moci práva, zaplatiti uloženou pořádkovou pokutu (kromě zkráceného snad statistického poplatku) pod uvarováním exekuce administrativním způsobem. Dala-li strana jistotu, budiž v platebním příkaze (výměru) vysloveno, že tato jistota bude upotřebena na uhrazení uložené peněžité pokuty a náhrady poplatku a straně že náleží toliko zaplatiti zbývající částku pokuty a poplatku pod uvarováním exekuce. Kdyžby jistota převyšovala pokutu a poplatek, buď strana vyzvána, přebytek do jednoho roku od doručení u úřadu na kolku prostou kvitanci si vybrati, jinak by propadl ve prospěch fondu na úhradu nákladů úřední statistiky obchodní.

Konečně buď strana upozorněna na odvolací právo, které jí podle § 56 tohoto nařízení přísluší.

§ 52.

O doručování obsílek nebo platebních příkazů (výměrů) stranám, jestliže odepřely nebo jinakým způsobem překazily jejich přijmutí, platnost mají příslušné předpisy platné pro celní a poštovské úřady.

§ 53.

Proti osobám v cizozemsku bydlícím nebo tam jsoucím trestní řízení pro přestoupení předpisův o statistice zahraničného obchodu, tudíž i doručování obsílek a platebních příkazů může býti vykonáno toliko, když byly v tuzemsku postiženy.

Exekuční vymahání právoplatně uložených pořádkových pokut nebo nezapravených statistických poplatků od takových osob může se však díti také tenkrát, mají-li tyto osoby v tuzemsku jmění, které lze exekvovati.

§ 54.

Na zaplacené nebo exekučně vymožené pokuty a statistické poplatky budte stranám dodány kvitance.

§ 55.

Promlčecí lhůta přestupku platných předpisů o statistice zahraničného obchodu trvá jeden rok. Tato lhůta počíná se dnem, kterého přestupek byl spáchán, a přetrhuje se každým úředním jednáním, jehož účelem jest zavedení trestního řízení.

Promlčecí lhůta pořádkových pokut trvá rovněž jeden rok. Tato lhůta počíná se tím dnem, kterého nález nabyl moci právní, a přetrhuje se exekučními kroky.

§ 56.

Strana má právo proti platebním příkazům (výměrům) jak v příčině uložených pořádkových pokut, tak i v příčině uložené náhrady zkrácených statistických poplatků ve lhůtě třiceti dnů podati řádně kolkované odvolání k c. k. ministeriu obchodnímu (úřadu pro obchodní statistiku) u toho místa, které vydalo platební příkaz (výměr). Tato lhůta počíná se dnem následujícím po dodání platebního příkazu (výměru) a při jejím čítání dni poštovské dopravy nebudte tenkráte počítány, když příslušné odvolání bylo poště odevzdáno na podací stvrzenku. Připadá-li poslední den této lhůty na neděli nebo na obecný svátek, lhůta končí se teprve nejbližším dnem všedním. Ostatně platna jsou ustanovení zákona ze dne 12. května 1896, Z. Ř. č. 101.

C. k. obchodní ministerium (úřad pro obchodní statistiku) rozhoduje o odvolání v druhé a poslední instanci a má také právo zmírniti nebo docela prominouti pořádkové pokuty.

§ 57.

V těch případnostech, k nimž by obecný zákon trestní nebo důchodkový trestní zákon neb oba tyto zákony se vztahovaly (§ 12 zákona), souběžné snad přestupky předpisů o statistice zahraničného obchodu (§ 13 zákona) budou potrestány bez ohledu k jinému trestnímu řízení.

VII. Ustanovení závěrečná.

§ 58.

Statistické opovědi mají sloužiti výhradně statistickým účelům (§ 1 zákona) a všichni úřední zřízenci mají je proto vyřizovati jako přísně důvěrné.

§ 59.

Do statistického seznamu zboží, který lze koupiti v c. k. dvorské a státní tiskárně, může se nahlédati u všech c. k. celních a poštovských úřadů.

§ 60.

Aby vnitřní úřední působnost, podle tohoto nařízení c. k. celním úřadům (expositurám, oddělením finanční stráže) a poštovským úřadům náležitá byla přesně zachovávána, budou vydány zvláštní služební předpisy.

§ 61.

Nařízení toto nabude moci dne 1. března 1907.

Vývozné zboží, které bylo před tímto dnem od některého veřejného ústavu dopravního převzato k dopravě do celního cizozemska, může býti vyřízeno také na základě předpisů o statistické opovědi pro vývoz dosud platných.

Fořt m. p. **Korytowski** m. p.

Derschatta m. p.

Příloha 1.

10. Vstupný celní úřad .....

Statistický opovídané číslo	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Množství: Váha: Kilogramy	Množství: Váha: Gramy	Množství: Váha: Údaj, zdali hrubá váha (čistá váha) udána čistá	Množství: Kusy: Tunní únosnost	Země původu	Celní sazba	Druh rejstříku a číslo expediční
								(Nebudiž od strany vyplňováno)	
1	2	3	4		5	6	7	8	9

11. Konečné místo určení: .....

12. Jméno konečného příjemce: .....

.....

13. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

14. Podpis opovídatelův: .....

(Böhmisch.)

Statistický opovědní list

pro

dovoz do volného obchodu

po zemi.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek (po případě budiž k tomu použito zadní strany).

V opovědních listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď pokaždé toliko statisticky opovídané číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, v kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrikám 4, 5 a 6.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opověděna v kilogramech a gramech (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Váha budiž podle předpisů celního tarifu pro celní řízení platných uvedena buď brutto nebo netto.

V rubrice 5 budiž podle opovědi zapsáno buď „brutto“ nebo „netto“. Při zboží opovídaném „brutto“, které jest naloženo nezabalené, napsáno budiž v rubrice 5 slovo „nezabaleno“.

K rubrice 7.

Jakožto země **původu** opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovídatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

U zboží a předmětů, které skutečně z rakousko-uherského celního území původně pocházejí (zboží vrácené), opověděno buď toto území jakožto země původu.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovídatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v **jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 2.

10. Vstupný celní úřad .....

Statisticky opovídané číslo	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota					Země původu	Celní sazba	Druh rejstříku a číslo expediční
			Váha			Kusy			(Nebudiž od strany vyplňováno)	
			Kilogramy	Gramy	Údaj, zdali hrubá váha (nezabalemo) nebo čistá	Tunní únosnost				
1	2	3	4		5	6	7	8	9	

11. Konečné místo určení: .....

12. Jméno konečného příjemce: .....

.....

13. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

14. Podpis opovidatelův: .....

Statistický opovědčí list

pro

dovoz do volného obchodu

po řekách nebo vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek
(po případě budiž k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď pokaždé toliko statisticky opovídané číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opovědén. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opovědéného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opovědén ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, v kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrikám 4, 5 a 6.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opovědéna v kilogramech a gramech (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Váha budiž podle předpisů celního tarifu pro celní řízení platných uvedena buď brutto nebo netto.

V rubrice 5 budiž podle opovědi zapsáno buď „brutto“ nebo „netto“. Při zboží opovídaném „brutto“, které jest naloženo nezabalené, napsáno budiž v rubrice 5 slovo „nezabaleno“.

K rubrice 7.

Jakožto země původu opovědéna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovídatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

U zboží a předmětů, které skutečně z rakousko-uherského celního území původně pocházejí (zboží vrácené), opovědéno buď toto území jakožto země původu.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědéno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovídatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opovědéno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 3.

10. Vstupný celní úřad přímořský .....

Statisticky opovídané číslo	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota: Váha: Kilogramy	Mnohota: Váha: Gramy	Mnohota: Váha: Údaj, zdali hrubá váha (netto váha) nebo čistá	Mnohota: Kusy: Tunní únosnost	Země původu	Celní sazba	Druh rejstříku a číslo expediční (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8	9

11. Konečné místo určení: .....

12. Jméno konečného příjemce: .....

.....

13. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

14. Podpis opovidatelův: .....

(Böhmisch.)

Statistický opovědčí list

pro

dovoz do volného obchodu

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek (po případě budiž k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry", vztažmo „Bosna" nebo „Hercegovina".

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď pokaždé toliko statisticky opovídané číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opovědén. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opovědéného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opovědén ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, v kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrikám 4, 5 a 6.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opovědéna v kilogramech a gramech (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Váha budiž podle předpisů celního tarifu pro celní řízení platných uvedena buď brutto nebo netto.

V rubrice 5 budiž podle opovědi zapsáno buď „brutto“ nebo „netto“. Při zboží opovídaném „brutto“, které jest naloženo nezabalené, napsáno budiž v rubrice 5 slovo „nezabaleno“.

K rubrice 7.

Jakožto země původu opovědéna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovídatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

U zboží a předmětů, které skutečně z rakousko-uherského celního území původně pocházejí (zboží vrácené), opovědéno buď toto území jakožto země původu.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědéno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovídatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opovědéno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 4.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Mnohota				Země určení	Zápisná data celního úřadu
			Váha			Kusy		
			Kilogramy	Gramy	Údaj, zdali hrubá váha (nezabaleno) nebo čistá	Tunní únosnost		(Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Původní místo odesílací:

.....

10. Jméno a bydliště odesilatele (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

11. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

12. Podpis opovidatelův: .....

Statistický opovědčí list

pro

vývoz z volného obchodu

po zemi.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek
(po případě budiž k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybno.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrikám 4, 5 a 6.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opovědena v kilogramech a gramech (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Váha buď pokaždé uvedena brutto kromě cukru, pálených lihovin na vývoznou bonifikaci, jakož i tekutin v cisternových vagonech, které opověděny budiž netto.

Jest-li v jednom nákladním kuse zboží rozličných statistických čísel obsaženo, které by mělo býti opověděno brutto, tedy zboží, které tu jest v největší mnohotě, opověděno buď brutto, ostatní zboží však netto.

V rubrice 5 budiž podle opovědi zapsáno buď „brutto“ nebo „netto“. Při zboží opovídaném „brutto“, které jest naloženo nezabalené, napsáno buď v rubrice 5 slovo „nezabaleno“.

K rubrice 7.

Jakožto země určení opověděna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovídatel nezná skutečné země určení, a je-li některé z těchto svobodných území posledním opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opovědno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nich v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 5.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množota: Váha: Kilogramy	Množota: Váha: Gramy	Množota: Váha: Údaj zdali hrubá váha (brutto váha) nebo čistá	Množota: Kusy: Tunní únosnost	Země určení	Zápisná data celního úřadu (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Původní místo odesílací:

.....

10. Jméno a bydliště odesilatele (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

11. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

12. Podpis opovidatelův: .....

Statistický opovědčí list

pro

vývoz z volného obchodu

po řekách nebo vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek (po případě budiž k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybno.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrikám 4, 5 a 6.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opověděna v kilogramech a gramech (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Váha buď pokaždé uvedena brutto kromě cukru, pálených lihovin na vývoznou bonifikaci, jakož i tekutin v cisternových vagonech, které opověděny budte netto.

Jest-li v jednom nákladním kuse zboží rozličných statistických čísel obsaženo, které by mělo býti opověděno brutto, tedy zboží, které tu jest v největší mnohotě, opověděno buď brutto, ostatní zboží však netto.

V rubrice 5 budiž podle opovědi zapsáno buď „brutto“ nebo „netto“. Při zboží opovídaném „brutto“, které jest naloženo nezabalené, napsáno buď v rubrice 5 slovo „nezabaleno“.

K rubrice 7.

Jakožto země určení opověděna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území Terstské a Rjecké smí opověděno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovídatel nezná skutečné země určení, a je-li některé z těchto svobodných území posledním opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nich v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 6.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množství: Váha: Kilogramy	Množství: Váha: Gramy	Množství: Váha: Údaj, zdali hrubá váha (netto-váha) nebo čistá	Množství: Kusy: Tunní únosnost	Země určení	Zápisná data celního úřadu (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Původní místo odesílací:

.....

10. Jméno a bydliště odesilatele (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

11. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

12. Podpis opovidatelův: .....

Statistický opovědní list

pro

vývoz z volného obchodu

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek (po případě budiž k tomu použito zadní strany).

V opovědních listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybno.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrikám 4, 5 a 6.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opovědčena v kilogramech a gramech (gramy pro lepší rozeznávání zmatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Váha buď pokaždé uvedena brutto kromě cukru, pálených lihovin na vývoznou bonifikaci, jakož i tekutin v cisternových vagonech, které opovědčeny buďte netto.

Jest-li v jednom nákladním kuse zboží rozličných statistických čísel obsaženo, které by mělo býti opovědčeno brutto, tedy zboží, které tu jest v největší mnohotě, opovědčeno buď brutto, ostatní zboží však netto.

V rubrice 5 budiž podle opovědi zapsáno buď „brutto“ nebo „netto“. Při zboží opovídaném „brutto“, které jest naloženo nezabalené, napsáno buď v rubrice 5 slovo „nezabaleno“.

K rubrice 7.

Jakožto země určení opovědčena buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědčeno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovídatel nezná skutečné země určení, a je-li některé z těchto svobodných území posledním opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opovědčeno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nich i v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 7.

11. Vstupný celní úřad .....

Statistické číslo pro průvoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro průvoz	Množství: Hrubá váha: Kilogramy	Množství: Hrubá váha: Gramy	Množství: Kusy: Tunní únosnost	Země původu	Země určení	Zápisná data: poukazujícího celního úřadu: Druh rejstříku	Zápisná data: poukazujícího celního úřadu: Číslo expediční	Zápisná data: výstupného celního úřadu: Druh rejstříku	Zápisná data: výstupného celního úřadu: Číslo expediční
							(Nebudiž od strany vyplňováno)			
1	2	3		4	5	6	7	8	9	10

Statistický opovědčí list

pro

průvoz

po zemi.

Úřední kolek poukazujícího celního úřadu.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

12. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

13. Podpis opovidatelův: .....

Vystoupilo { po zemi ..... / po řekách nebo vnitrozemských jezerech . / po moři ..... } přes celní úřad { .....

Prosto poplatku.

(Böhmisch.)

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

Pro volbu formuláře rozhodna jest výlučně dopravní cesta při vstupu zboží. Při tom buď kromě toho k tomu přihlédáno, že zboží, které vstoupilo po některé z obchodních cest „po zemi“, „po řekách nebo vnitrozemských jezerech“ nebo „po moři“, nesmí býti na jednom opovědčím listě opovědněno společně se zbožím, které vstoupilo po některé jiné obchodní cestě.

K rubrice 3 a 4.

Mnohota zboží a předmětů opovědněna buď zpravidla v kilogramech a gramech brutto (gramy pro lepší rozeznávání číslicemi znatelně malými) nebo, pakli to v statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Obsahuje-li některý nákladní kus zboží rozličných statistických čísel, tedy zboží, které je tu v největší mnohotě, opovědněno buď brutto, ostatní zboží netto.

K rubrice 5 a 6.

Jakožto země původu opovědněna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Jakožto země určení opovědněna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovidatel země určení, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědněno býti jako země původu neb určení toliko tenkráte, když opovidatel nezná prvotní země původu, vztažmo určení a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem zasílacím.

V jednom příčném sloupci smí býti opovědněno toliko zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží pro průvoz a má tuléž zemi původu a určení. Při tom je lhostejno, zdali toto zboží nebo tyto předměty jsou zabaleny v jednom nebo několika nákladních kusech nebo také nezabaleny. Za příčinou tohoto odděleného průkazu mohou, třeba-li, příčné sloupce býti také dále děleny.

V příčině všech ostatních zde neuvedených ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami poukazuje se k nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 8.

11. Vstupný celní úřad .....

Statistické číslo pro průvoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro průvoz	Mnohota			Země původu	Země určení	Zápisná data			
		Hrubá váha		Kusy			poukazujícího celního úřadu		výstupného celního úřadu	
		Kilogramy	Gramy	Tunní únosnost			Druh rejstříku	Číslo expediční	Druh rejstříku	Číslo expediční
							(Nebudiž od strany vyplňováno)			
1	2	3		4	5	6	7	8	9	10

Statistický opovědčí list

pro

průvoz

po řekách nebo vnitrozemských jezerech.

12. Místo a datum vydání opovědčího listu: .....

13. Podpis opovidatelův: .....

Úřední kolek poukazujícího celního úřadu.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

Vystoupilo { po zemi ..... / po řekách nebo vnitrozemských jezerech . / po moři ..... } přes celní úřad { ..... }

Prosto poplatku.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

Pro volbu formuláře rozhodna jest výlučně dopravní cesta při vstupu zboží. Při tom buď kromě toho k tomu přihlédáno, že zboží, které vstoupilo po některé z obchodních cest „po zemi“, „po řekách nebo vnitrozemských jezerech“ nebo „po moři“, nesmí býti na jednom opovědčím listě opověděno společně se zbožím, které vstoupilo po některé jiné obchodní cestě.

K rubrice 3 a 4.

Mnohota zboží a předmětů opověděna buď zpravidla v kilogramech a gramech brutto (gramy pro lepší rozeznávání číslicemi znatelně malými) nebo, pakli to v statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Obsahuje-li některý nákladní kus zboží rozličných statistických čísel, tedy zboží, které je tu v největší mnohotě, opověděno buď brutto, ostatní zboží netto.

K rubrice 5 a 6.

Jakožto země původu opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Neználi opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Jakožto země určení opověděna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Neználi opovidatel země určení, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jako země původu neb určení toliko tenkráte, když opovidatel nezná prvotní země původu, vztažmo určení a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem zasílacím.

V jednom příčném sloupci smí býti opověděno toliko zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží pro průvoz a má tuté zemi původu a určení. Při tom je lhostejno, zdali toto zboží nebo tyto předměty jsou zabaleny v jednom nebo několika nákladních kusech nebo také nezabaleny. Za příčinou tohoto odděleného průkazu mohou, třeba-li, příčné sloupce býti také dále děleny.

V příčině všech ostatních zde neuvedených ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami poukazuje se k nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 9.

11. Vstupný celní úřad přímořský .....

Statistické číslo pro průvoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro průvoz	Množota: Hrubá váha: Kilogramy	Množota: Hrubá váha: Gramy	Množota: Kusy: Tunní únosnost	Země původu	Země určení	Zápisná data: poukazujícího celního úřadu: Druh rejstříku	Zápisná data: poukazujícího celního úřadu: Číslo expediční	Zápisná data: výstupného celního úřadu: Druh rejstříku	Zápisná data: výstupného celního úřadu: Číslo expediční
							(Nebudiž od strany vyplňováno)			
1	2	3		4	5	6	7	8	9	10

Statistický opovědčí list

pro

průvoz

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek poukazujícího celního úřadu.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

12. Místo a datum vydání opovědčího listu: .....

13. Podpis opovidatelův: .....

Vystoupilo { po zemi ..... / po řekách nebo vnitrozemských jezerech . / po moři ..... } přes celní úřad { ..... }

Prosto poplatku.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

Pro volbu formuláře rozhodna jest výlučně dopravní cesta při vstupu zboží. Při tom buď kromě toho k tomu přihlédáno, že zboží, které vstoupilo po některé z obchodních cest „po zemi“, „po řekách nebo vnitrozemských jezerech“ nebo „po moři“, nesmí býti na jednom opovědčím listě opovědčno společně se zbožím, které vstoupilo po některé jiné obchodní cestě.

K rubrice 3 a 4.

Mnohota zboží a předmětů opovědčna buď zpravidla v kilogramech a gramech brutto (gramy pro lepší rozeznávání číslicemi znatelně malými) nebo, pakli to v statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

Obsahuje-li některý nákladní kus zboží rozličných statistických čísel, tedy zboží, které je tu v největší mnohotě, opovědčno buď brutto, ostatní zboží netto.

K rubrice 5 a 6.

Jakožto země původu opovědčna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Jakožto země určení opovědčna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovidatel země určení, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědčno býti jako země původu neb určení toliko tenkráte, když opovidatel nezná prvotní země původu, vztažmo určení a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem zasílacím.

V jednom příčném sloupci smí býti opovědčno toliko zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží pro průvoz a má tudíž zemi původu a určení. Při tom je lhostejno, zdali toto zboží nebo tyto předměty jsou zabaleny v jednom nebo několika nákladních kusech nebo také nezabaleny. Za příčinou tohoto odděleného průkazu mohou, třeba-li, příčné sloupce býti také dále děleny.

V příčině všech ostatních zde neuvedených ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami poukazuje se k nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 10.

Unikát.

9. Vstupný celní úřad .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Množota: Čistá váha: Kilogramy	Množota: Čistá váha: Gramy	Množota: Kusy / Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

10. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

11. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

12. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědní list

pro

dovoz v záznamném obchodě

po zemi.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědních listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď pokaždé postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opověděna v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Při zdokonalovacím obchodě buď zdokonalení, které má býti předevzato, pokaždé tak přesně uvedeno, aby o jeho způsobu, vztažmo způsobech nemohla vzniknouti žádná pochybnost. Musí tu tedy býti vždy uvedeno, jakému řízení zboží má býti podrobeno.

Jakožto „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 7.

Jakožto země původu opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovídatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovídatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží, různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v **jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Duplikát.

9. Vstupný celní úřad .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Množstvo			Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
			Čistá váha		Kusy / Tuny únosnosti			
			Kilogramy	Gramy				
1	2	3	4		5	6	7	8

10. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

11. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

12. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

dovoz v záznamném obchodě

po zemi.

Úřední kolek celního úřadu.

Duplikát budiž od strany vyplněn právě tak jako připojený opovědčí list.

Povolená srážka: %, v *kg*.....

	Statisticky opověděné číslo	Kilogramy								Kusy	Tuny únosnosti
Vycleno											

Příloha 11.

Unikát.

9. Vstupný celní úřad .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množota: Čistá váha: Kilogramy	Množota: Čistá váha: Gramy	Množota: Kusy / Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

10. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

11. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

12. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

dovoz v záznamném obchodě

po řekách nebo vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opověďčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď pokaždé postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opověděna v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Při zdokonalovacím obchodě buď zdokonalení, které má býti předevzato, pokaždé tak přesně uvedeno, aby o jeho způsobu, vztažmo způsobech nemohla vzniknouti žádná pochybnost. Musí tu tedy býti vždy uvedeno, jakému řízení zboží má býti podrobeno.

Jakožto „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 7.

Jakožto země původu opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovidatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží, různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Ze vrubnější ustanovení o vyplňování opověďčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v **jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Duplikát.

9. Vstupný celní úřad .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota			Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
			Čistá váha		Kusy			
			Kilogramy	Gramy	Tuny únosnosti			
1	2	3	4		5	6	7	8

10. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

11. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

12. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědní list

pro

dovoz v záznamném obchodě

po řekách nebo vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek celního úřadu.

Duplikát budiž od strany vyplněn právě tak jako připojený opovědní list.

Povolená srážka: % v *kg*.....

	Statisticky opovědělné číslo	Kilogramy	Kusy	Tuny únosnosti
Vycleno				

Příloha 12.

Unikát.

9. Vstupný celní úřad přímořský .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množství: Čistá váha: Kilogramy	Množství: Čistá váha: Gramy	Množství: Kusy / Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

10. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

11. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

12. Podpis opovídatelův:

.....

Statistický opovědní list

pro

dovoz v záznamném obchodě

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo pro nalepení statistických poplatkových známek (po případě budiž onen použito zadní strany).

V opovědních listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých budiž na tomto místě od strany napsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď pokaždé postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opověděna v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Při zdokonalovacím obchodě buď zdokonalení, které má býti předevzato, pokaždé tak přesně uvedeno, aby o jeho způsobu, vztažmo způsobech nemohla vzniknouti žádná pochybnost. Musí tu tedy býti vždy uvedeno, jak mu řízení zboží má býti podrobeno.

Jakožto „důvod jinakého zaznamnéhо řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 7.

Jakožto země původu opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovídatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovídatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží, různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v **jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. R. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Duplikát.

9. Vstupný celní úřad přímořský .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množota			Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
			Čistá váha		Kusy			
			Kilogramy	Gramy	Tuny únosnosti			
1	2	3	4		5	6	7	8

10. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

11. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

12. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědní list

pro

dovoz v záznamném obchodě

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek celního úřadu.

Duplikát budiž od strany vyplněn právě tak jako připojený opovědní list.

Povolená srážka: % v *kg*.....

	Statisticky opovědné číslo	Kilogramy	Kusy	Tuny únosnosti
Vyčleno				

Příloha 18.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Množota: Čistá váha Kilogramy	Množota: Čistá váha Gramy	Množota: Kusy / Tuny únosnosti	Množota obsažených ve zpět vyvezeném zdokonaleném nebo spraveném zboží: cizozemských látek, Čistá váha Kilogramy	Množota obsažených ve zpět vyvezeném zdokonaleném nebo spraveném zboží: cizozemských látek, Čistá váha Gramy	Množota obsažených ve zpět vyvezeném zdokonaleném nebo spraveném zboží: tuzemských přídavků, Čistá váha Kilogramy	Množota obsažených ve zpět vyvezeném zdokonaleném nebo spraveném zboží: tuzemských přídavků, Čistá váha Gramy	Číslo a ročník položky vstupního záznamného rejstříku, pod kterou, jakož i jméno toho celního úřadu, u kterého svého času vstup zboží byl zaznamenán	Postupné statistické číslo zboží dovezeného ke zdokonalení	Způsob zdokonalení nebo správky na zboží předsevzaté, vztažmo důvod jinakého záznamného řízení	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Německé od strany vyplňovány)
1	2	3	4		5	6		7		8	9	10	11	12

13. Jméno a bydliště zasilatele (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

14. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

15. Podpis opovídatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

zpětný vývoz v záznamném obchodě

po zemi.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Úřední kolek výstupního celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď číslo statistického seznamu zboží pro vývoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů opověděna buď zpravidla v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Do rubriky 6 zapsána buď váha v kilogramech a gramech netto. Zápis staň se tak, aby z něho bylo viditelno, kolik připadá na každou položku záznamného rejstříku v rubrice 8 uvedenou. Jestliže pod dotčenými položkami záznamného rejstříku obdaveno bylo zboží několika statistických čísel, tedy v té případnosti, v němž ve zpět vyvezeném zboží se vyskytují mnohoty každého jednotlivého statistického čísla, uvedeny budte mnohoty pro každé jednotlivé statistické číslo ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 7.

Pro každý v rubrikách 1 a 2 opověděný druh zboží uvedena buď úhrnná čistá váha tuzemského přídavku v rubrice 7 v kilogramech a gramech.

K rubrice 9.

V této rubrice buď ve zdokonalovacím obchodě v každém příčném sloupci uvedeno ono statistické číslo zboží ke zdokonalení dovezeného, které se vztahuje ke mnohotě v rubrice 6 udané.

K rubrice 10.

Při zdokonalovacím obchodě zvláště buď předsevzaté zdokonalení pokaždé tak zevrubně uvedeno, aby žádná pochybnost nemohla vzniknouti o způsobu, vztažmo způsobech jeho. Proto musí zde býti pokaždé udáno, jakému postupu zboží bylo podrobeno.

Jestliže zboží dovezené pro zdokonalení nebo správku nezměněno zpět vystoupí, budiž i toto v rubrice 10 výslovně naznačeno.

Za „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 11.

Jakožto země určení opověděna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovidatel této země určení, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovidatel nezná skutečné země určení, a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědních listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v **jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 14.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota: Čistá váha: Kilogramy	Mnohota: Čistá váha: Gramy	Mnohota: Kusy / Tuny únosnosti	Mnohota obsažených ve zpět vyvezeném zdokonaleném nebo spraveném zboží: cizozemských látek, Čistá váha: Kilogramy	cizozemských látek, Čistá váha: Gramy	tuzemských přídavků, Čistá váha: Kilogramy	tuzemských přídavků, Čistá váha: Gramy	Číslo a ročník položky vstupného záznamného rejstříku, pod kterou, jakož i jméno toho celního úřadu, u kterého svého času vstup zboží byl zaznamenán	Postupné statistické číslo zboží dovezeného ke zdokonalení	Způsob zdokonalení nebo správky na zboží předsevzaté, vztažmo důvod jinakého záznamného řízení	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6		7		8	9	10	11	12

13. Jméno a bydliště zasilatele (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

14. Místo a datum vydání opovědčího listu:

15. Podpis opovidatelův:

Statistický opovědčí list

pro

zpětný vývoz v záznamném obchodě

po řekách nebo vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď číslo statistického seznamu zboží pro vývoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opovědén. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů opovědéna buď zpravidla v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Do rubriky 6 zapsána buď váha v kilogramech a gramech netto. Zápis staň se tak, aby z něho bylo viditelno, kolik připadá na každou položku záznamného rejstříku v rubrice 8 uvedenou. Jestliže pod dotčenými položkami záznamného rejstříku odbaveno bylo zboží několika statistických čísel, tedy v té případnosti, v němž ve zpět vyvezeném zboží se vyskytují mnohoty každého jednotlivého statistického čísla, uvedeny buďte mnohoty pro každé jednotlivé statistické číslo ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 7.

Pro každý v rubrikách 1 a 2 opověděný druh zboží uvedena buď úhrnná čistá váha tuzemského přídavku v rubrice 7 v kilogramech a gramech.

K rubrice 9.

V této rubrice buď ve zdokonalovacím obchodě v každém příčném sloupci uvedeno ono statistické číslo zboží ke zdokonalení dovezeného, které se vztahuje ke mnohotě v rubrice 6 udané.

K rubrice 10.

Při zdokonalovacím obchodě zvláště buď předsevzaté zdokonalení pokaždé tak zevrubně uvedeno, aby žádná pochybnost nemohla vzniknouti o způsobu, vztažmo způsobech jeho. Proto musí zde býti pokaždé udáno, jakému postupu zboží bylo podrobeno.

Jestliže zboží dovezené pro zdokonalení nebo správku nezměněno zpět vystoupí, budiž i toto v rubrice 10 výslovně naznačeno.

Za „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 11.

Jakožto země určení opovědéna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovidatel této země určení, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědéno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovidatel nezná skutečné země určení, a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovidajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opovědéno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 15.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota: Čistá váha: Kilogramy	Mnohota: Čistá váha: Gramy	Mnohota: Kusy / Tuny únosnosti	Mnohota obsažených ve zpět vyvezeném zdokonaleném nebo spraveném zboží: cizozemských látek, Čistá váha: Kilogramy	cizozemských látek, Čistá váha: Gramy	tuzemských přídavků, Čistá váha: Kilogramy	tuzemských přídavků, Čistá váha: Gramy	Číslo a ročník položky vstupného záznamného rejstříku, pod kterou, jakož i jméno toho celního úřadu, u kterého svého času vstup zboží byl zaznamenán	Postupné statistické číslo zboží dovezeného ke zdokonalení	Způsob zdokonalení nebo správky na zboží předsevzaté, vztažmo důvod jinakého záznamného řízení	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6		7		8	9	10	11	12

13. Jméno a bydliště zasilatele (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

14. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

15. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

zpětný vývoz v záznamném obchodě

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Úřední kolek výstupného celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď číslo statistického seznamu zboží pro vývoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název opověděn. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů opověděna buď zpravidla v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Do rubriky 6 zapsána buď váha v kilogramech a gramech netto. Zápis staň se tak, aby z něho bylo viditelno, kolik připadá na každou položku záznamného rejstříku v rubrice 8 uvedenou. Jestliže pod dotčenými položkami záznamného rejstříku odbaveno bylo zboží několika statistických čísel, tedy v té případnosti, v němž ve zpět vyvezeném zboží se vyskytují mnohoty každého jednotlivého statistického čísla, uvedeny budiž mnohoty pro každé jednotlivé statistické číslo ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 7.

Pro každý v rubrikách 1 a 2 opověděný druh zboží uvedena buď úhrnná čistá váha tuzemského přídavku v rubrice 7 v kilogramech a gramech.

K rubrice 9.

V této rubrice buď ve zdokonalovacím obchodě v každém příčném sloupci uvedeno ono statistické číslo zboží ke zdokonalení dovezeného, které se vztahuje ke mnohotě v rubrice 6 udané.

K rubrice 10.

Při zdokonalovacím obchodě zvláště buď předsevzaté zdokonalení pokaždé tak zevrubně uvedeno, aby žádná pochybnost nemohla vzniknouti o způsobu, vztažmo způsobech jeho. Proto musí zde býti pokaždé udáno, jakému postupu zboží bylo podrobeno.

Jestliže zboží dovezené pro zdokonalení nebo správku nezměněno zpět vystoupí, budiž i toto v rubrice 10 výslovně naznačeno.

Za „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 11.

Jakožto země určení opověděna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovidatel této země určení, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovidatel nezná skutečné země určení, a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 16.

Unikát.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Množota: Čistá váha: Kilogramy	Množota: Čistá váha: Gramy	Množota: Kusy: Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Jméno a bydliště zasilatelovo (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

10. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

11. Podpis opovídatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

vývoz v záznamném obchodě

po zemi.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Úřední kolek výstupního celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Herzegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

(Böhmisch.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název uveden. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde. Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opověděna v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Při zdokonalovacím obchodě buď zdokonalení, které má býti předevzato, pokaždé tak přesně uvedeno, aby o jeho způsobu, vztažmo způsobech nemohla vzniknouti žádná pochybnost. Musí tu tedy býti vždy uvedeno, jakému řízení zboží má býti podrobeno.

Jakožto „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 7.

Jakožto země určení opověděna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovidatel nezná skutečné země určení a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovidajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Ze vrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. R. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Duplikát.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Mnohota: Čistá váha: Kilogramy	Mnohota: Čistá váha: Gramy	Mnohota: Kusy: Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Jméno a bydliště zasilatelovo (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

10. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

11. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědní list

pro

vývoz v záznamném obchodě

po zemi.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Duplikát buď od strany právě tak vyplněn jako přiložený opovědní list.

Povolená srážka: ..... %, v *kg* .....

	Statistické číslo	Kilogramy	Kusy	Tuny únosnosti
Pro vypršení lhůty zůstalo definitivně v cizozemsku				

Příloha 17.

Unikát.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množota: Čistá váha: Kilogramy	Množota: Čistá váha: Gramy	Množota: Kusy: Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Jméno a bydliště zasilatelovo (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

10. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

11. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

vývoz v záznamném obchodě

po řekách a vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Úřední kolek výstupního celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

*K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název uveden. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opovědného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde. Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opovědčna v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Při zdokonalovacím obchodě buď zdokonalení, které má býti předevzato, pokaždé tak přesně uvedeno, aby o jeho způsobu, vztažmo způsobech nemohla vzniknouti žádná pochybnost. Musí tu tedy býti vždy uvedeno, jakému řízení zboží má býti podrobeno.

Jakožto „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 7.

Jakožto země určení opovědčna buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území terstské a rjecké smí opovědčno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovídatel nezná skutečné země určení a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opovědčno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z. c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Duplikát.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množota: Čistá váha: Kilogramy	Množota: Čistá váha: Gramy	Množota: Kusy: Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Jméno a bydliště zasilatelovo (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

10. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

11. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

vývoz v záznamném obchodě

po řekách a vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Duplikát buď od strany právě tak vyplněn jako přiložený opovědčí list.

Povolená srážka: % v *kg*.....

	Statistické číslo	Kilogramy	Kusy	Tuny únosnosti
Pro vypršení lhůty zůstalo definitivně v cizozemsku				

Příloha 18.

Unikát.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Množota: Čistá váha: Kilogramy	Množota: Čistá váha: Gramy	Množota: Kusy: Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Jméno a bydliště zasilatelovo (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

10. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

11. Podpis opovídatelův:

.....

Statistický opovědní list

pro

vývoz v záznamném obchodě

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Úřední kolek výstupního celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědních listech týkajících se přímého obchodu ze zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“, vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro vývoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název uveden. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opovědného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde. Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opovědčen ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů buď zpravidla opovědčena v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží jest poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Při zdokonalovacím obchodě buď zdokonalení, které má býti předevzato, pokaždé tak přesně uvedeno, aby o jeho způsobu, vztažmo způsobech nemohla vzniknouti žádná pochybnost. Musí tu tedy býti vždy uvedeno, jakému řízení zboží má býti podrobeno.

Jakožto „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 7.

Jakožto země u r č e n í opovědčena buď ta země, pro jejíž spotřebu zboží nebo předmět jest určen. Nezná-li opovídatel této země, uvedena buď země, která jest posledním, podateli známým cílem zásilky.

Svobodné území t e r s t s k é a r j e c k é smí opovědčeno býti jakožto země určení toliko tenkráte, když opovídatel nezná skutečné země určení a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, kam zásilka jest určena.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého určení, nesmí býti opovědčeno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi určení použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v **jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z. c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Duplikát.

Statistické číslo pro vývoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro vývoz a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota: Čistá váha: Kilogramy	Mnohota: Čistá váha: Gramy	Mnohota: Kusy: Tuny únosnosti	Způsob zdokonalení nebo správky, které mají býti na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého řízení záznamného	Země určení	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6	7	8

9. Jméno a bydliště zasílatelovo (t. j. toho, kdo sám nebo prostředníkem zboží zasílá):

.....

10. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

11. Podpis opovídatelův:

.....

Statistický opovědní list

pro

vývoz v záznamném obchodě

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek celního úřadu konajícího celní úřední jednání.

Duplikát buď od strany právě tak vyplněn jako přiložený opovědní list.

Povolená srážka: ..... %, v *kg* .....

	Statistické číslo	Kilogramy	Kusy	Tuny únosnosti
Pro vypršení lhůty zůstalo definitivně v cizozemsku				

Příloha 19.

13. Vstupný celní úřad .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Mnohota: Čistá váha Kilogramy	Mnohota: Čistá váha Gramy	Mnohota: Kusy / Tuny únosnosti	Mnohota obsažených ve zpět dovezeném zdokonaleném neb opraveném zboží: tuzemských látek Čistá váha Kilogramy	tuzemských látek Čistá váha Gramy	cizozemských přídavků Čistá váha Kilogramy	cizozemských přídavků Čistá váha Gramy	Číslo a ročník položky výstupného záznamného rejstříku, pod kterou, jakož i jméno toho celního úřadu, u kterého svého času výstupný záznam se stal	Statistické číslo zboží ke zdokonalení vyvezeného	Způsob zdokonalení nebo správky na zboží předsevzaté, vzťažmo důvod jinakého záznamného řízení	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6		7		8	9	10	11	12

Statistický opovědčí list

pro

zpětný dovoz v záznamném obchodě

po zemi.

Úřední kolek celního úřadu.

14. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

15. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

16. Podpis opovídatelův:

.....

(Bě[illegible])

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“ vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

40

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název uveden. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů opověděna buď zpravidla v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Do rubriky 6 zapsána buď váha v kilogramech a gramech netto. Zápis staň se tak, aby z něho bylo viditelno, kolik připadá na každou položku záznamného rejstříku v rubrice 8 uvedenou. Jestliže pod dotčenými položkami záznamného rejstříku odbaveno bylo zboží několika statistických čísel, tedy v té případnosti, v němž ve zpět dovezeném zboží se vyskytují mnohoty každého jednotlivého statistického čísla, uvedeny buďte mnohoty pro každé jednotlivé statistické číslo ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 7.

Pro každý v rubrikách 1 a 2 opověděný druh zboží uvedena buď úhrnná čistá váha cizozemského přídavku v rubrice 7 v kilogramech a gramech.

K rubrice 9.

V této rubrice buď ve zdokonalovacím obchodě v každém příčném sloupci uvedeno ono statistické číslo zboží ke zdokonalení vyvezeného, které se vztahuje ke mnohotě v rubrice 6 udané.

K rubrice 10.

Při zdokonalovacím obchodě zvláště buď předsevzaté zdokonalení pokaždé tak zevrubně uvedeno, aby žádná pochybnost nemohla vzniknouti o způsobu, vztažmo způsobech jeho. Proto musí zde býti pokaždé udáno, jakému postupu zboží bylo podrobeno.

Jestliže zboží vyvezené pro zdokonalení nebo správku nezměněno zpět vstoupí, budiž i toto v rubrice 10 výslovně naznačeno.

Za „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 11.

Jakožto země původu opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovidatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území poslední, opovidajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i pomínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti slouženo **v jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. R. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 20.

13. Vstupný celní úřad .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota			Mnohota obsažených ve zpět dovezeném zdokonaleném neb opraveném zboží				Číslo a ročník položky výstupního záznamního rejstříku, pod kterou, jakož i jméno toho celního úřadu, u kterého svého času výstupný záznam se stal	Statistické číslo zboží ke zdokonalení vyvezeného	Způsob zdokonalení nebo správky na zboží předsevzaté, vztažmo důvod jinakého záznamného řízení	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
			Čistá váha		Kusy	tuzemských látek		cizozemských přídavků						
						Čistá váha								
			Kilogramy	Gramy	Tuny únosnosti	Kilogramy	Gramy	Kilogramy	Gramy					
1	2	3	4		5	6		7		8	9	10	11	12

14. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

15. Místo a datum vydání opovědčího listu:

.....

16. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický opovědčí list

pro

zpětný dovoz v záznamném obchodě

po řekách a vnitrozemských jezerech.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědčích listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“ vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název uveden. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opověděného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů opověděna buď zpravidla v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Do rubriky 6 zapsána buď váha v kilogramech a gramech netto. Zápis staň se tak, aby z něho bylo viditelno, kolik případá na každou položku záznamného rejstříku v rubrice 8 uvedenou. Jestliže pod dotčenými položkami záznamného rejstříku odbaveno bylo zboží několika statistických čísel, tedy v té případnosti, v němž ve zpět dovezeném zboží se vyskytují mnohoty každého jednotlivého statistického čísla, uvedeny budiž mnohoty pro každé jednotlivé statistické číslo ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 7.

Pro každý v rubrikách 1 a 2 opověděný druh zboží uvedena buď úhrnná čistá váha cizozemského přídavku v rubrice 7 v kilogramech a gramech.

K rubrice 9.

V této rubrice buď ve zdokonalovacím obchodě v každém příčném sloupci uvedeno ono statistické číslo zboží ke zdokonalení vyvezeného, které se vztahuje ke mnohotě v rubrice 6 udané.

K rubrice 10.

Při zdokonalovacím obchodě zvláště buď předsevzaté zdokonalení pokaždé tak zevrubně uvedeno, aby žádná pochybnost nemohla vzniknouti o způsobu, vztažmo způsobech jeho. Proto musí zde býti pokaždé udáno, jakému postupu zboží bylo podrobeno.

Jestliže zboží vyvezené pro zdokonalení nebo správku nezměněno zpět vstoupí, budiž i toto v rubrice 10 výslovně naznačeno.

Za „důvod jiného záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 11.

Jakožto země původu opověděna buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovidatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i pomínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno **v jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 21.

13. Vstupný celní úřad přímořský .....

Postupné statistické číslo pro dovoz	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží pro dovoz a označení v obchodě obvyklé u položek v statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo plavidel	Mnohota: Čistá váha: Kilogramy	Mnohota: Čistá váha: Gramy	Mnohota: Kusy: Tuny únosnosti	Mnohota obsažených ve zpět dovezeném zdokonaleném neb opraveném zboží: tuzemských látek: Čistá váha: Kilogramy	tuzemských látek: Čistá váha: Gramy	cizozemských přídavků: Čistá váha: Kilogramy	cizozemských přídavků: Čistá váha: Gramy	Číslo a ročník položky výstupního záznamního rejstříku, pod kterou, jakož i jméno toho celního úřadu, u kterého svého času výstupný záznam se stal	Statistické číslo zboží ke zdokonalení vyvezeného	Způsob zdokonalení nebo správky na zboží předsevzaté, vztažmo důvod jinakého záznamného řízení	Země původu	Druh rejstříku a expediční číslo (Nebudiž od strany vyplňováno)
1	2	3	4		5	6		7		8	9	10	11	12

14. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

15. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

16. Podpis opovidatelův:

.....

(Böhmisch.)

Statistický opovědní list

pro

zpětný dovoz v záznamném obchodě

po moři přes rakouské nebo uherské přístavy.

Úřední kolek celního úřadu.

Místo k nalepení statistických poplatkových známek (po případě buď k tomu použito zadní strany).

V opovědních listech týkajících se přímého obchodu do zemí koruny Uherské, vztažmo Bosny-Hercegoviny a proto poplatku prostých buď od strany na tomto místě zapsáno slovo „Uhry“ vztažmo „Bosna“ nebo „Hercegovina“.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název zboží v obchodě obvyklý, budiž tento název uveden. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opovědného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opověděn ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Množstvo zboží a předmětů opovědna buď zpravidla v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Do rubriky 6 zapsána buď váha v kilogramech a gramech netto. Zápis staň se tak, aby z něho bylo viditelno, kolik případů na každou položku záznamného rejstříku v rubrice 8 uvedenou. Jestliže pod dotčenými položkami záznamného rejstříku odbaveno bylo zboží několika statistických čísel, tedy v té případnosti, v němž ve zpět dovezeném zboží se vyskytují množstvy každého jednotlivého statistického čísla, uvedeny budtež množstvy pro každé jednotlivé statistické číslo ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 7.

Pro každý v rubrikách 1 a 2 opovědný druh zboží uvedena buď úhrnná čistá váha cizozemského přídavku v rubrice 7 v kilogramech a gramech.

K rubrice 9.

V této rubrice buď ve zdokonalovacím obchodě v každém příčném sloupci uvedeno ono statistické číslo zboží ke zdokonalení vyvezeného, které se vztahuje ke množstvě v rubrice 6 udané.

K rubrice 10.

Při zdokonalovacím obchodě zvláště buď předsevzaté zdokonalení pokaždé tak zevrubně uvedeno, aby žádná pochybnost nemohla vzniknouti o způsobu, vztažmo způsobech jeho. Proto musí zde býti pokaždé udáno, jakému postupu zboží bylo podrobeno.

Jestliže zboží vyvezené pro zdokonalení nebo správku nezměněno zpět vstoupí, budiž i toto v rubrice 10 výslovně naznačeno.

Za „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

K rubrice 11.

Jakožto země původu opovědčena buď ta země, za jejíž plodinu, průmyslový nebo živnostenský výrobek zboží nebo předmět považovati jest. Nezná-li opovidatel této země, uvedena buď země, z jejíhož obchodu zboží nebo předmět přichází, a jestliže by opovidatel ani této země udati nemohl, uvedena buď země, kde zboží nebo předmět podán byl pro dovoz do rakousko-uherského celního území.

Svobodné území terstské a rjecké smí opověděno býti jakožto země původu toliko tenkráte, když opovidatel nezná prvotní země původu a je-li některé z těchto svobodných území posledním, opovídajícímu známým místem, odkud zásilka byla zaslána.

Zboží, které patří k témuž číslu statistického seznamu zboží, vztažmo k témuž odstavci některého čísla, avšak jest různého původu nebo jest podrobeno různým celním sazbám, nesmí býti opověděno v jednom příčném sloupci, nýbrž pro každou zemi původu, vztažmo pro každé zboží různé celní sazbě podrobené použito buď zvláštního příčného sloupce.

Zásady pro vybírání statistického poplatku.

Při vybírání poplatku tyto zásady mají platnost:

a) obsahuje-li zásilka toliko zboží téhož druhu, to jest zboží, které náleží k témuž postupnému číslu statistického seznamu zboží, statistický poplatek činí za zásilku až k rozsahu jednoho vozidla 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, budiž za obsah každého dalšího vozidla zapraven rovněž poplatek 12 haléřů;

b) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž v každém jest jeden druh zboží, nebo také z volně naložených druhů zboží, patří-li však tyto jednotlivé druhy zboží k více než jednomu postupnému číslu statistického seznamu zboží, tedy statistický poplatek za každý druh zboží zásilky až do rozsahu jednoho vozidla činí 12 haléřů; převyšuje-li zásilka obsah jednoho vozidla, poplatek za každé další vozidlo zapraven buď podle počtu druhů zboží toho vozidla;

c) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž každý obsahuje několik druhů zboží, statistický poplatek za každý nákladní kus činí 12 haléřů;

d) skládá-li se zásilka z několika nákladních kusů, z nichž jedna část obsahuje toliko po jednom druhu zboží, druhá pak několik druhů zboží, statistický poplatek vyměří se tím způsobem, že za nákladní kusy s jedním pokaždé druhem zboží poplatek se vypočte podle počtu druhů zboží, a to podle ustanovení odstavců *a)* a *b)*, pro nákladní kusy s několika druhy zboží pak podle počtu těchto nákladních kusů.

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami a o vyměřování statistického poplatku, jakož i pomínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti sloučeno v jednom příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 22.

Statistické číslo	Název zboží a předmětů podle statistického seznamu zboží a označení v obchodě obvyklé u položek ve statistickém seznamu zboží hvězdičkou * poznamenaných	Počet, druh a označení nákladních kusů, vztažmo vozidel	Mnohota: Čistá váha Kilogramy	Mnohota: Čistá váha Gramy	Mnohota: Kusy / Tuny únosnosti	Mnohota obsažených ve zdokonaleném nebo spraveném zboží: cizozemských látek, Čistá váha Kilogramy	cizozemských látek, Čistá váha Gramy	tuzemských přídavků, Čistá váha Kilogramy	tuzemských přídavků, Čistá váha Gramy	Číslo a ročník položky vstupného záznamného rejstříku, pod kterou, a jméno toho celního úřadu, u kterého svého času vstupný záznam zboží se stal	Postupné statistické číslo zboží ke zdokonalení dovezeného	Způsob zdokonalení nebo správky, které byly na zboží předsevzaty, vztažmo důvod jinakého záznamného řízení	Zápisná data poukazujícího celního úřadu	Položka záznamného rejstříku poukázaného celního úřadu
													(Nebuď od strany vyplňováno)	
1	2	3	4		5	6		7		8	9	10	11	12

13. Jméno a bydliště zasilatelovo:

.....

14. Jméno a bydliště příjemcovo:

.....

15. Místo a datum vydání opovědního listu:

.....

16. Podpis opovidatelův:

.....

Statistický zatímný opovědní list

pro opověď zboží

v pokračovacím záznamném řízení.

Úřední kolek poukazujícího celního úřadu.

Úřední kolek poukázaného celního úřadu.

Prosto poplatků.

Návod, jak vyplňovati opovědčí list.

K rubrice 1.

Do této rubriky zapsáno buď postupné číslo statistického seznamu zboží pro dovoz.

K rubrice 2.

Název zboží uveden buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro dovoz.

V těch případnostech však, ve kterých statistický seznam zboží pro dovoz nařizuje uvésti název v obchodě obvyklý, budiž tento název uveden. V těchto případnostech není potřebí údaje podle doslovu statistického seznamu zboží, avšak v obchodě nebo v řeči obvyklý název musí býti tak úplný, že zařadění opovědčného zboží pod uvedené statistické číslo jeví se býti nepochybným.

Jest-li v jedné položce statistického seznamu zboží uvedeno jmenovitě několik druhů zboží, tedy při statistické opovědi nesmí býti uveden celý doslov položky, nýbrž toliko ten druh zboží, o který skutečně jde.

Jest-li tu několik druhů zboží téhož statistického čísla, budiž každý druh zboží opovědčen ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 3.

Tato rubrika vyplněna buď pokaždé tak, aby bylo možno přesně seznati, ve kterých nákladních kusech nebo vozidlech zboží ve vedlejších rubrikách seznamenané jest obsaženo.

K rubrice 4 a 5.

Mnohota zboží a předmětů opovědčena buď zpravidla v kilogramech a gramech netto (gramy pro lepší rozeznávání znatelně malými číslicemi) nebo, pakli to ve statistickém seznamu zboží je poznamenáno, podle počtu kusů, podle váhy a počtu kusů nebo podle tun únosnosti.

K rubrice 6.

Do rubriky 6 zapsána buď váha v kilogramech a gramech netto. Zápis staň se tak, aby z něho bylo viditelno, kolik připadá na každou položku záznamného rejstříku v rubrice 8 uvedenou. Jestliže pod dotčenými položkami záznamného rejstříku odbaveno bylo zboží několika statistických čísel, tedy v tě případnosti, v níž ve zpět vyvezeném zboží se vyskytují mnohoty každého jednotlivého statistického čísla, uvedeny budte mnohoty pro každé jednotlivé statistické číslo ve zvláštním příčném sloupci.

K rubrice 7.

Pro každý v rubrikách 1 a 2 opovědčený druh zboží uvedena buď úhrnná čistá váha tuzemského přídavku v rubrice 7 v kilogramech a gramech.

K rubrice 9.

V této rubrice buď ve zdokonalovacím obchodě v každém příčném sloupci uvedeno ono statistické číslo zboží ke zdokonalení dovezeného, které se vztahuje ke mnohotě v rubrice 6 udané.

K rubrice 10.

Při zdokonalovacím obchodě zvláště buď předsevzaté zdokonalení pokaždé tak zevrubně uvedeno, aby žádná pochybnost nemohla vzniknouti o způsobu, vztažmo způsobech jeho. Proto musí zde býti pokaždé udáno, jakému postupu zboží bylo podrobeno.

Jestliže zboží dovezené pro zdokonalení nebo správku nezměněno zase dále bude zasláno, budiž i toto v rubrice 10 výslovně naznačeno.

Za „důvod jinakého záznamného řízení“ uveden buď druh obchodu (na př. obchod losovní, obchod půjčovanými vagony, vzorky obchodních cestujících, výstavními předměty atd.).

Zevrubnější ustanovení o vyplňování opovědčích listů stranami, jakož i podmínky, za kterých stejné zboží několika nákladních kusů může býti slouženo v **jednom** příčném sloupci, obsažena jsou v nařízení c. k. ministerií obchodu, financí a železnic ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 25.

Z c. k. dvorské a státní tiskárny. — Cena 2 haléře.

Příloha 28.

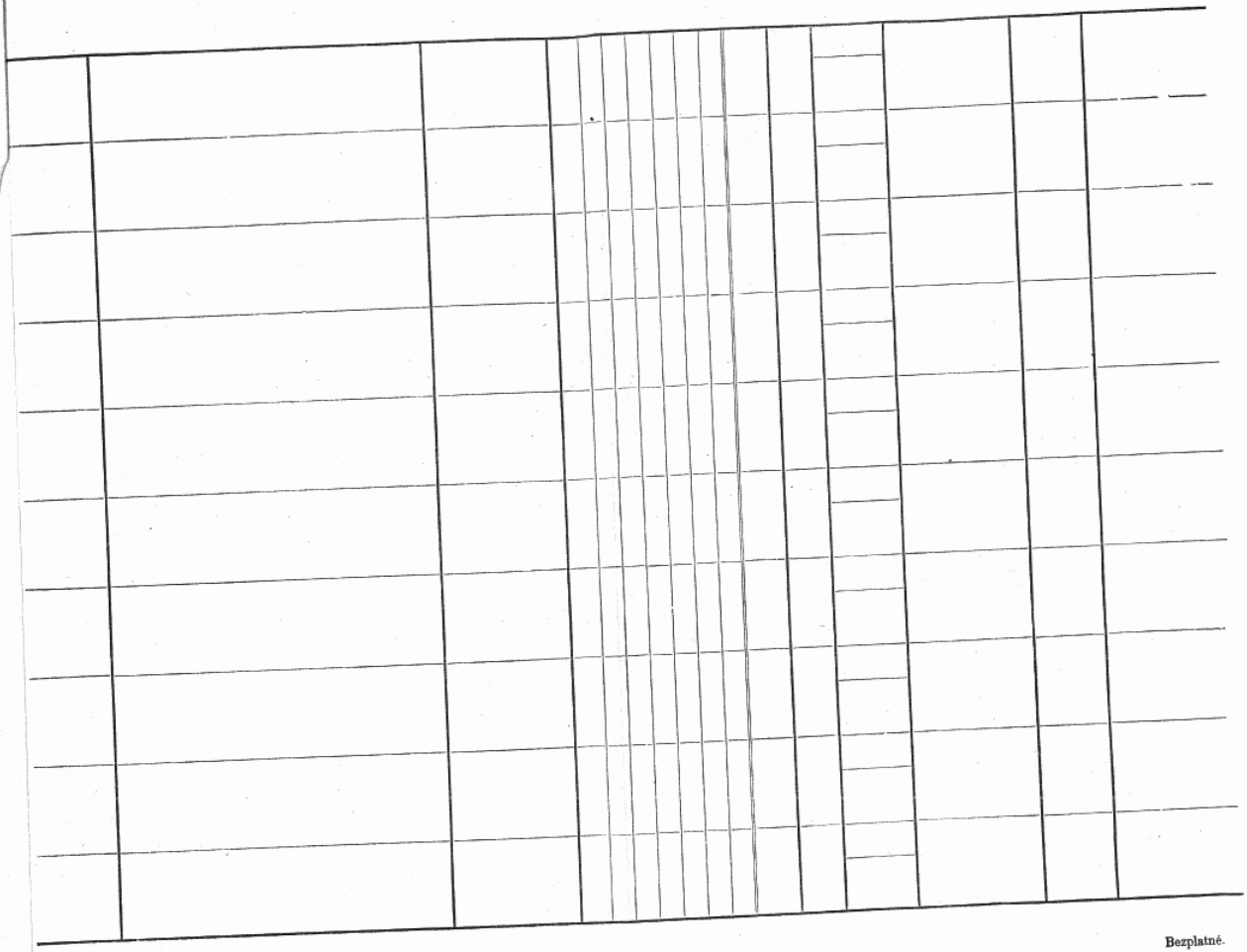

Bezplatné.

42

Přívěskový formulář pro dovoz do volného obchodu.

(Böhmisch.)

Příloha 24.

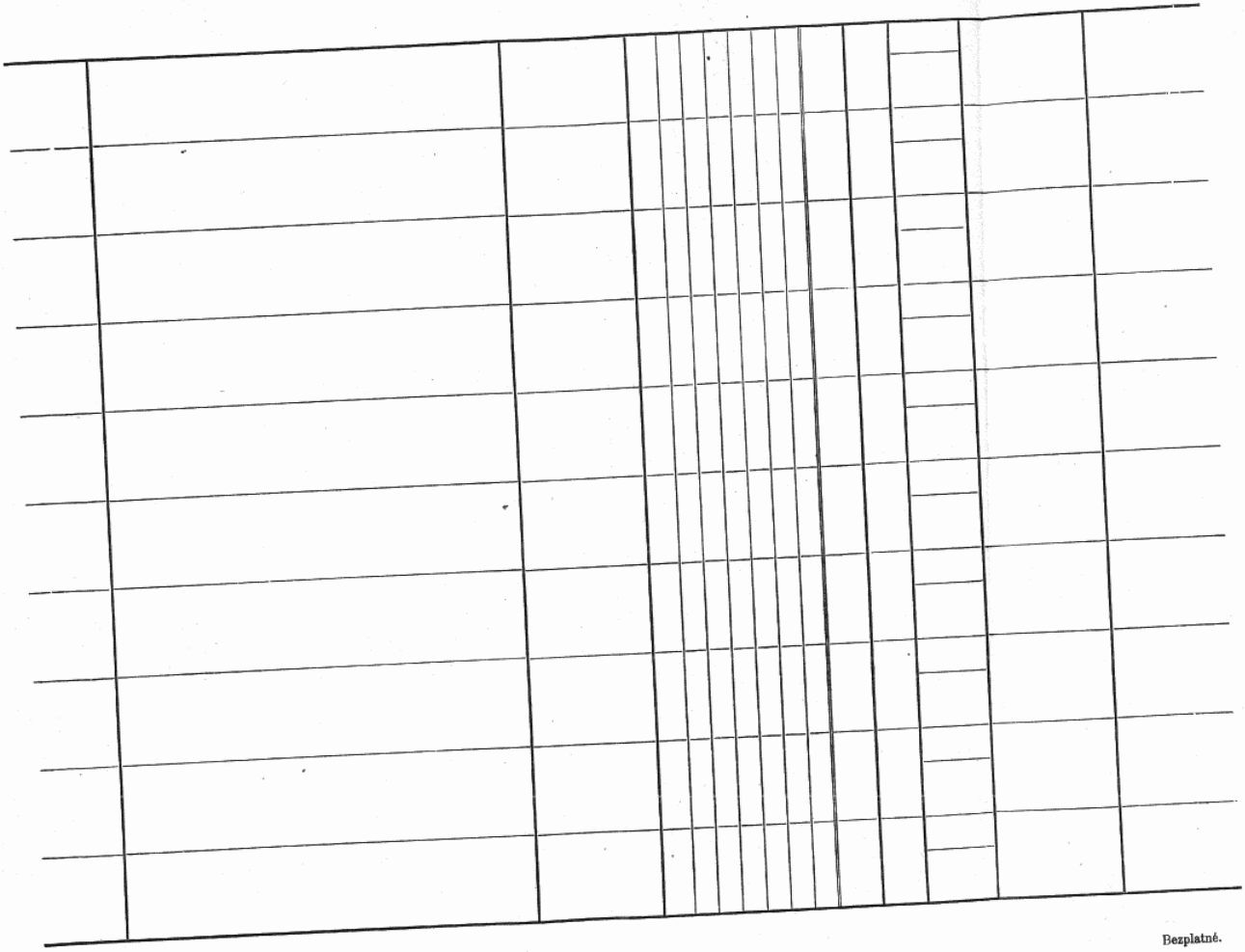

Bezplatné.

Přívěskový formulář pro vývoz z volného obchodu.

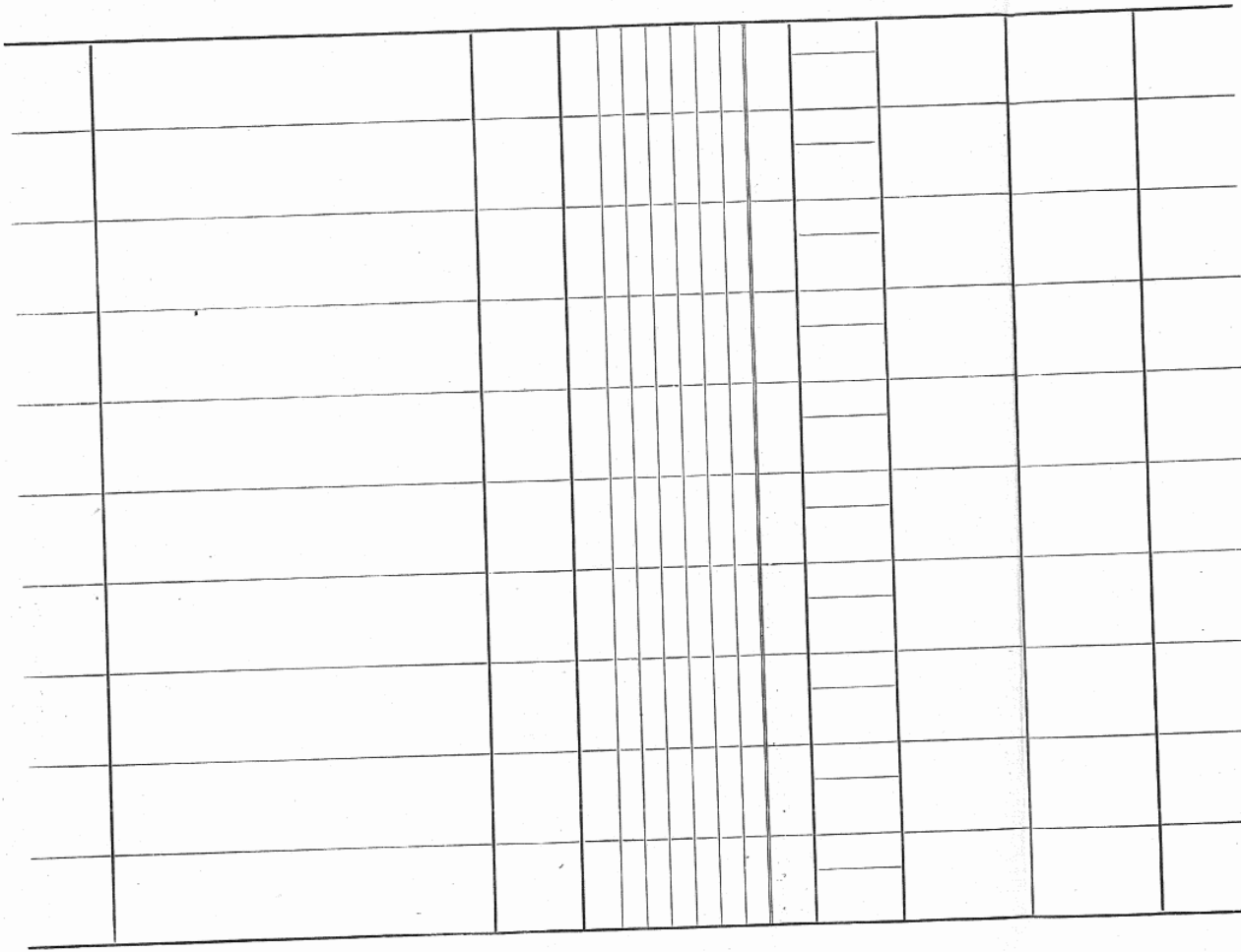

Bezplatné.

Přívěskový formulář pro dovoz v záznamném obchodě.

43

(Böhmisch.)

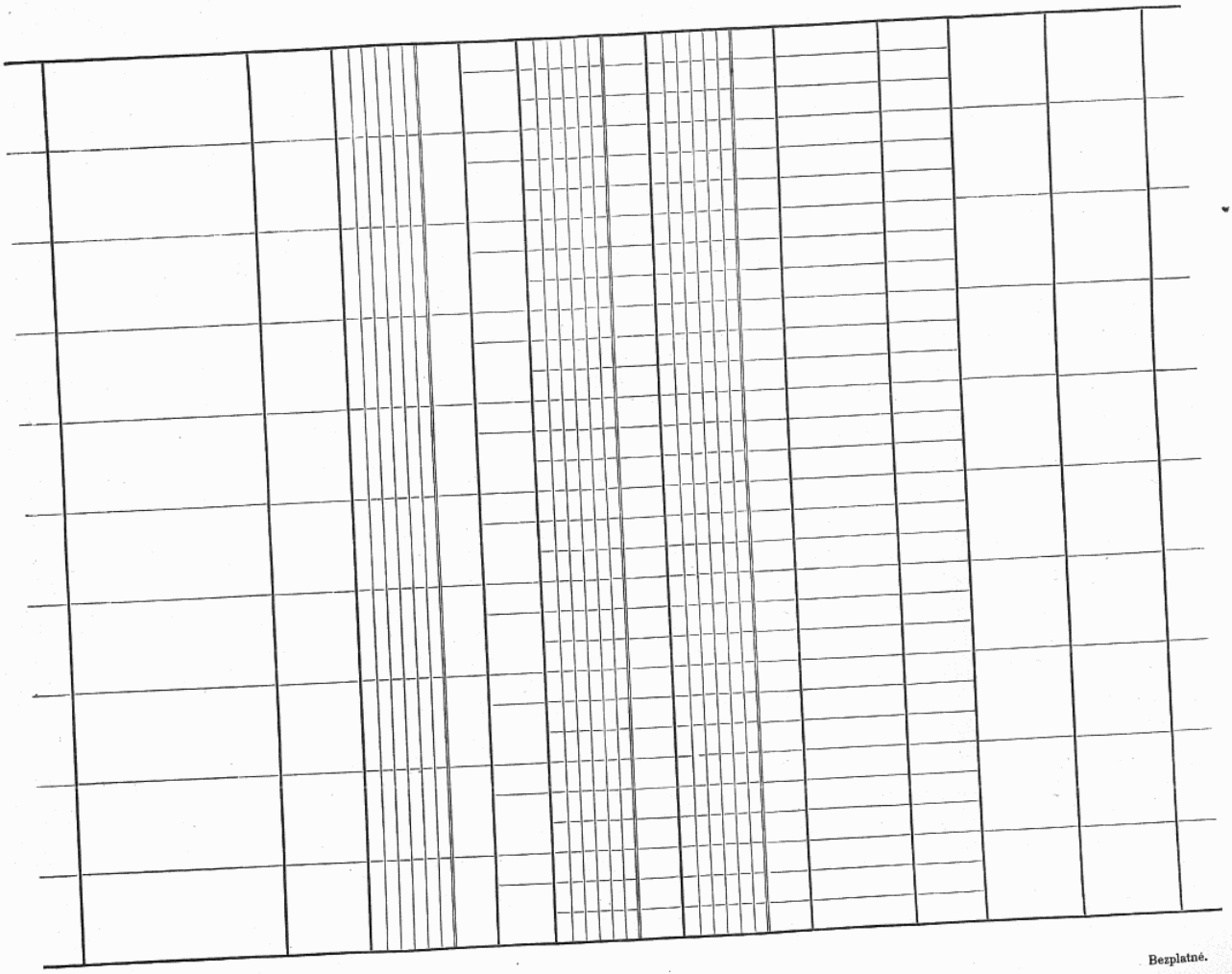

Bezplatné.

Přívěskový formulář pro zpětný vývoz v záznamném obchodě.

Příloha 27.

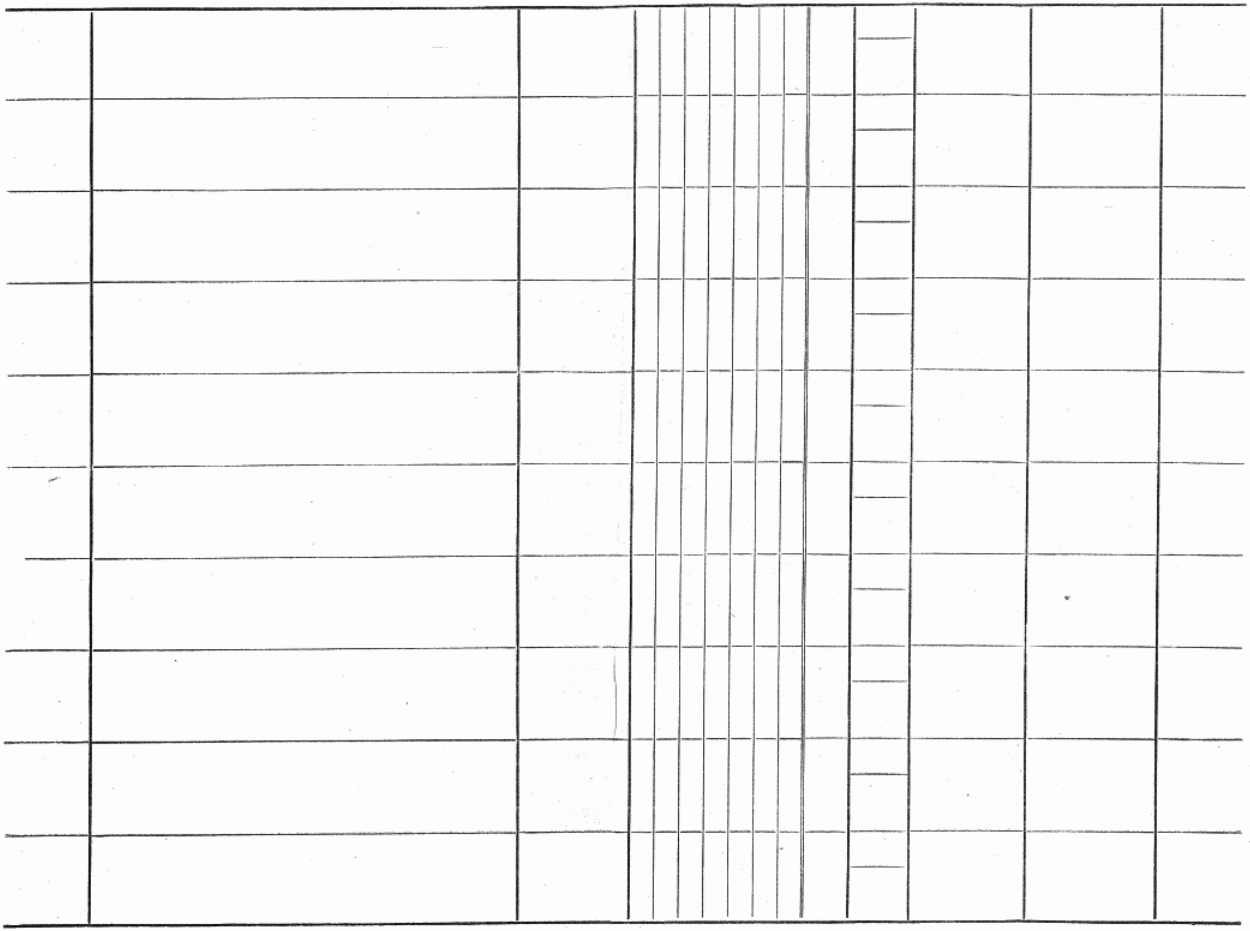

Přívěskový formulář pro vývoz v záznamném obchodě.

Bezplatné.

(Böhmisch.)

Příloha 28.

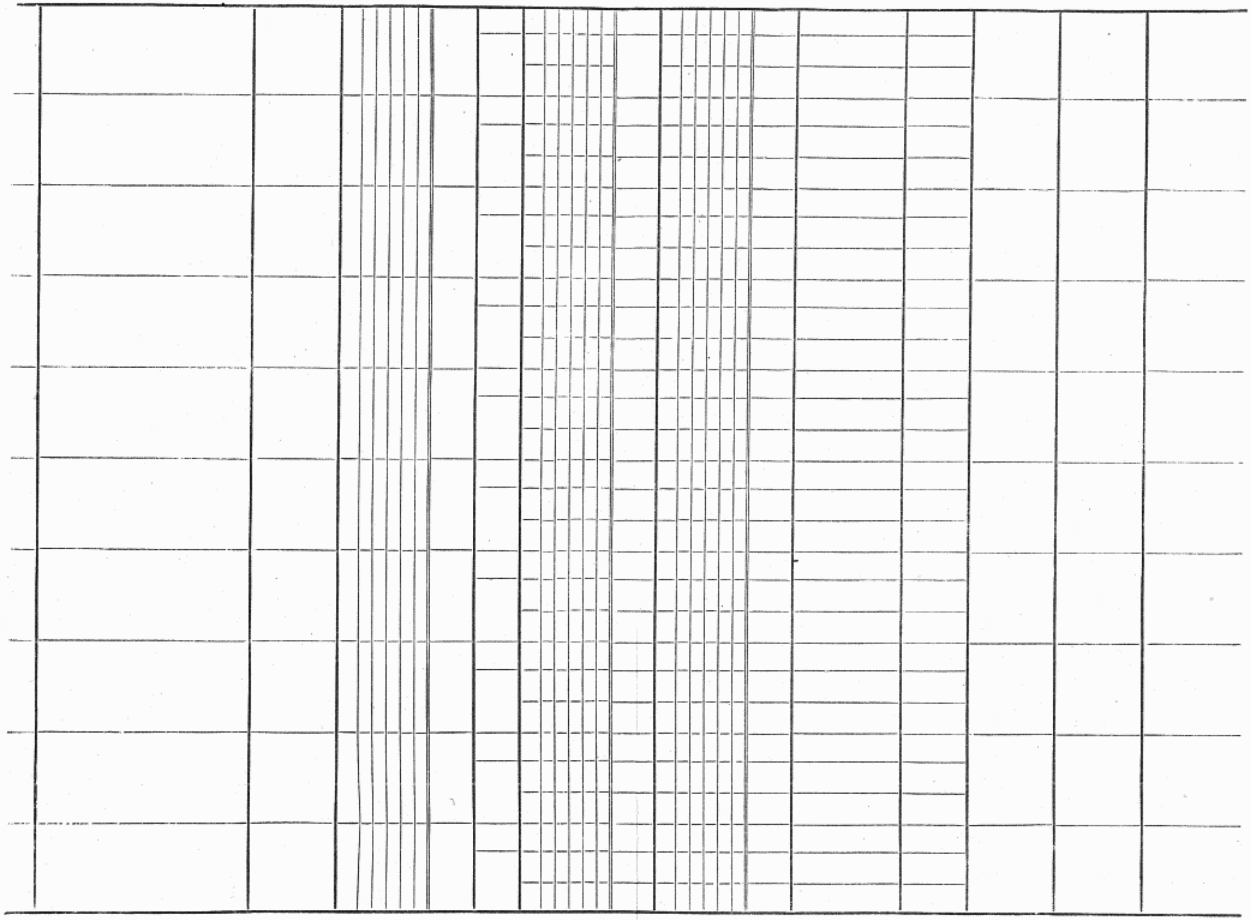

Přívěskový formulář pro zpětný dovoz v záznamném obchodě.

Bezplatné.

Příloha 29.

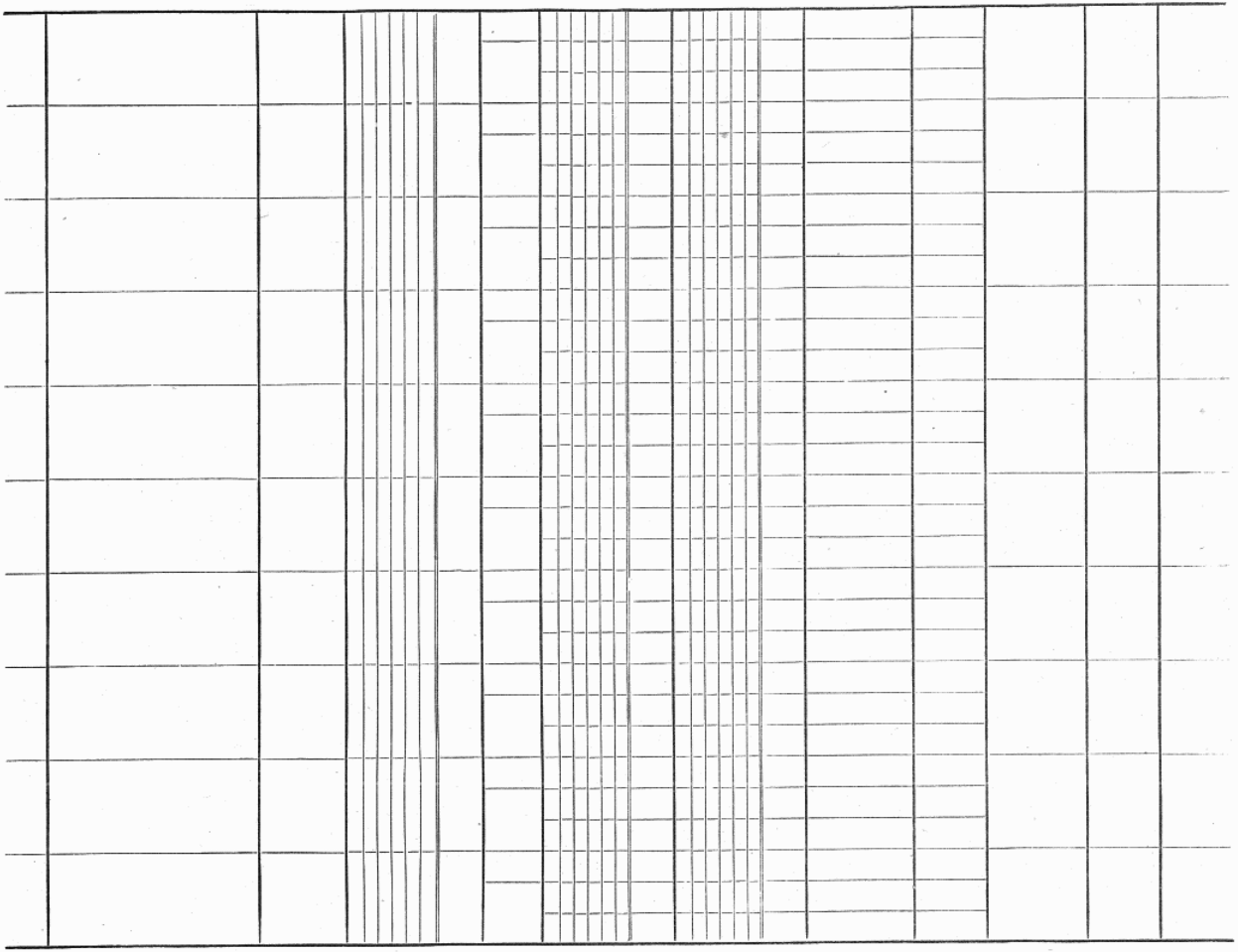

Přívěskový formulář pro opověď zboží v pokračovacím záznamném řízení.

Bezplatné.

(Böhmisch.)

Příloha 30.

Kolek poštního poštovního úřadu.

Země, kam zboží jest určeno .....

Země, kam zásilka jest určena .....

Celní deklarace

(Duplikát pro statistické účely)

o tomto poštou zaslaném zboží.

Jméno výstupného mořského přístavu ****)

.....

z ..... a

Panu ..... *v* .....

Počet nákladních kusů	Druh a označení	Zevrubné označení obsahu zásilky: **Pojmenování zboží *)**	Statistické vývozní číslo **)	Úhrnná hodnota K	Úhrnná hodnota h	Váha hrubá kg	Váha hrubá g	Váha čistá kg	Váha čistá g	Počet kusů ***)	Poznámka

Místo ..... dne ..... 190....

*) **) ***) ****) Návod, jak vyplňovati deklaraci, na druhé straně.

Jméno a adresa odesílatele .....

Návod, jak vyplňovati statistickou deklaraci.

*) Zboží pojmenováno buď zpravidla podle statistického seznamu zboží pro vývoz, stačí však také v obchodě obvyklé označení zboží, jest-li učiněno tak úplně, že zařadění zboží pod uvedené statistické číslo uzná se správným.

Všeobecné údaje, jako koloniální zboží, krátké zboží, rukodělné zboží, materiální zboží, léky, střižné zboží, lněné (plátěné) zboží atd. jsou nepřípustné.

**) Ke každému zvláštnímu druhu zboží uvedeno buď příslušné číslo statistického seznamu zboží pro vývoz.

***) Počet kusů opovědět buď u toho zboží a těch předmětů, u kterých to jest ve statistickém seznamu zboží pro vývoz předepsáno.

****) Vystoupí-li poštovská nákladní zásilka po moři, podací úřady poštovské označte tuto okolnost na dotčeném místě napsáním písmene „S“ a zapište tam jméno výstupného mořského přístavu.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVI. — Vydána a rozeslána dne 16. února 1907.

Obsah: Čís. 26. Zákon, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

26.

Zákon, daný dne 5. února 1907,

jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Aby změněn a doplněn byl živnostenský řád daný dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, vztažmo zákon ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, a ze dne 23. února 1897, Z, Ř. č. 63, nastoupí na místo následujících paragrafů, vztažmo jakožto doplňky a vsuvky k jednotlivým paragrafům dotčených zákonů tato ustanovení:

Hlava I.

A. Ustanovení obecná.

1. Rozdělení živností.

§ 1.

Živnosti jsou:

a) Svobodné živnosti;

b) řemeslné živnosti;

c) koncessované živnosti.

Řemeslné živnosti jsou takové, při nichž jde o zručnosti, které vyžadují vzdělání v živnosti vyučením a delším zaměstnáním při ní (§14—14*f*).

S obmezeními v pátém odstavci obsaženými prohlašují se tyto živnosti za řemeslné:

1. Hrnčíři, kamnáři;
2. sklenáři, brusiči skla, ryjci skla;
3. kováři, motykáři, pánváři, kroužkáři a řetízkáři, cvočkáři, kováři vozů, zámečníci vozoví;
4. uzdáři, nožíři a brusiči na ostro, výrobci chirurgických nástrojů;
5. pilníkáři;
6. zámečníci;
7. brusiči kovů a ocele, ostruháři, jehláři, brdaři;
8. sítaři, mřížovníci;
9. klempíři;
10. kováři mědi;
11. kovolijci, mosazníci, cínaři;
12. pasíři, výrobci bronzového zboží, výrobci zboží z čínského stříbra, výrobci kovového zboží galanterního, ciseléři;
13. zlatníci, stříbrníci a klenotníci;
14. zlatotepci, stříbrotepci a kovotepci;
15. ryjci, kovoryjci (metalografové), ryjci forem, ryjci not, smaltovníci, propletači ozdob (guillocheurové);
16. platnéři;
17. koláři;

18. mechanikové, výrobci chirurgicko-lékařských přístrojů, optikové;

19. hodináři;

20. výrobci klavírů, výrobci harmonií a podobných hudebních nástrojů, varhanáři, výrobci nástrojů dechových, smyčcových, strunových a bicích, harmonikáři;

21. košaři;

22. bečváři (bednáři);

23. truhláři;

24. soustružníci, řezbáři mořské pěny, dýmkáři;

25. hřebenáři, vějířníci, řezbáři kostí;

26. sochaři (živnostenští řezbáři dřeva a kamene);

27. koželuzi, barvíři kůží;

28. brašnáři, řemenáři, bičaři, sedláři, postrojníci;

29. kartáčníci, štětkaři;

30. provazníci;

31. prýmkáři, šňůraři, portáři, výrobci zlatého a stříbrného drátu, zlatníři a přádelníci zlata a stříbra;

32. vyšivači zlatem, stříbrem a perlami;

33. barvíři;

34. čalouníci, výrobci ložního zboží;

35. oděvníci;

36. obuvníci;

37. rukavičkáři, bandážníci;

38. slunečníkáři a deštníkáři;

39. kožešníci, čepičáři, barvíři kožešin;

40. kloboučníci;

41. modisté;

42. výrobci dělaných květin, ozdobníci per;

43. holiči, kadeřníci, vlásenkáři;

44. knihaři, pouzdráři, výrobci galanterního zboží koženého, kartonážníci;

45. pekaři (vyjmouc pecnářství, které mlynáři podle dosavadního zvyku v zemi provozují jako živnost vedlejší svými lidmi domácími nebo vlastními pomocníky);

46. cukráři, koláčníci, mandoletáři, výrobci kanditů;

47. pernikáři, voskáři;

48. řezníci, uzenáři;

49. řezníci koňští, uzenáři koňští;

50. mydláři;

51. dlaždiči, pokud provozování živnosti vztahuje se k dláždění veřejných cest přirozenými kameny;

52. pokrývači taškami a břidlicí;

53. natěrači a lakýrníci, malíři štítů a písma, živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači, malíři pokojů;

54. štukatéři.

Ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenské komory, zřízené snad jednoty společenstevní a příslušná společenstva, může ve shodě s ministrem vnitra prohlásiti za řemeslné také ještě jiné živnosti, v příčině kterých jsou splněny podmínky odstavce druhého, a to tehdy, je-li zřízeními odborně společenstevními a odbornými učilišti zaručeno zachování a vývoj těchto živností jakožto řemeslných a nemůže-li označení těchto živností za řemeslné býti beze škody odloženo až do vyřízení zákonodárného. Rovněž tak i rozdělení na skupiny může býti změněno. Ve Vídni pokládati jest živnosti uvedené v odstavci 3., čís. 53., v příčině průkazu způsobilosti za vytčené v položkách zvláštních. Ostatně může po návrhu příslušného odborného společenstva způsobem nařizovacím býti předepsáno, že v obvodu navrhujícího společenstva nebo v určitých jeho částech všechny živnosti uvedené v odstavci 3., čís. 53., nebo jednotlivé z nich co do průkazu způsobilosti pokládati jest za uvedené ve zvláštních položkách.

Živnosti obchodní a podniky po továrnicku provozované jsou vyňaty ze vřadění mezi živnosti řemeslné. Průmysl domácký bude upraven zvláštními zákony.

Je-li pochybno, zdali některý živnostenský podnik pokládati jest za podnik po továrnicku provozovaný nebo za živnost obchodní, rozhoduje o tom politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a příslušná společenstva, pořadem rekursním pak rozhoduje ministr obchodu.

Živnosti, u nichž příčiny veřejné toho vyhledávají, aby jejich provozování záviselo na zvláštním povolení, pokládají se za živnosti koncessované (§§ 15 a 24).

Všechny živnosti, které nejsou prohlášeny za řemeslné nebo koncessované, jsou svobodné živnosti.

Hlava II.

2. O podmínkách samostatného provozování živností.

§ 3.

O právnických osobách a o společnostech.

Osoby právnické mohou provozovati živnosti za stejných podmínek jako osoby jednotlivé, musí však zříditi způsobilého náměstka (obchodvedoucího, dílovedoucího) nebo pachtéře (§ 55).

Spolky však mohou provozovati živnosti toliko potud, pokud podle stanov jsou povolány živnost provozovati.

Úřad živnostenský může společnostem k protokolování firmy povinným vydati živnostenský list anebo propůjčiti koncessi také bez průkazu o protokolování firmy, jestli jinak způsobem dostatečným prokázáno, že společnost byla založena. Ve všech případech však budiž předepsána přiměřená lhůta k dodatečnému opatření průkazu o vykonaném zápisu; projde-li tato lhůta marně, list živnostenský nebo dekret o koncessi budiž odňat jako neplatný.

B. Ustanovení zvláštní.

a) V příčině živností svobodných.

§ 12.

V této opovědi buď uvedeno jméno, věk, bydliště a státní příslušnost podnikatelova, pak zvolené zaměstnání, toto s označením předmětu podniku co možná přesným, konečně pak místo, kde bude provozováno, a třeba-li také přivolení zákonného zástupce a příslušného soudu (§ 2).

Může-li živnost podle §§ 2 a 3 provozována býti toliko náměstkem anebo pachtéřem, udání tuto zmíněná vztahujte se též k osobě jeho.

V jednu opověď nesmí pojato býti živností dvé nebo více. Výjimka platí toliko v příčině takových živností, v seznamu živností řemeslných pod touže položkou ve skupinu sloučených, které podle místních potřeb a zvyků bývají zpravidla společně provozovány a k jejichž nastoupení stačí jednotný průkaz způsobilosti.

§ 13*a*.

K nastoupení obchodních živností, v § 38, odstavci 3. a 4. dotčených, jest kromě požadavků obecných (§§ 2 až 10) třeba ještě průkazu způsobilosti.

Průkaz budiž podán výučným listem aneb učebními vysvědčeními o řádně ukončeném poměru učebném a vysvědčením (§ 79, odst. 1) o služební době alespoň dvouleté v živnosti obchodní, při čemž však celé zaměstnání trvati má alespoň pět let.

Zaměstnání učednickému v živnosti obchodní rovná se zaměstnání praktikantské při kancelářské a kontorní práci v živnostenském podniku po továrnicku provozovaném, služební době v obchodní živnosti pak rovná se služební doba při prodeji zboží živností výrobních, počítajíc k ní i práci v kanceláři a kontoru, při čemž veškeré zaměstnání rovněž trvati má alespoň pět let.

Průkaz ten může také zcela nebo z části nahrazen býti vysvědčením o odbyté s prospěchem návštěvě učiliště, které bylo uznáno k tomu za způsobilé; vysvědčení služební však budiž i v tomto případě předloženo. Ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenské komory, zřízené snad společenstevní jednoty a společenstva pro živnosti obchodní, ve shodě s ministrem kultu a vyučování označí způsobem nařizovacím příslušné ústavy a též určí, do jaké míry průkaz učebné doby se nahrazuje návštěvou učilišť těch. Tímto nařízením může služební doba v předcházejících odstavcích předepsaná snížena býti absolventům vyšších obchodních škol na jeden rok.

Vzhledem k veřejným obchodním společnostem a společnostem kommanditním budiž, co se týče průkazu způsobilosti, užito obdobně ustanovení § 14*e*.

Aby možno bylo přejíti ze živnosti výrobní, z obchodní živnosti průkazem způsobilosti nevázané nebo z povolání obchodně-tržebního, které není podrobeno předpisům řádu živnostenského (banky, skladiště, podniky železničné a paroplavební, plavba po moři, mořské rybářství, výdělečná a hospodářská družstva, podniky hornické a monopolové a pod.), k některé obchodní živnosti v § 38, odstavci 3. a 4. dotčené, živnostenský úřad prvé stolice, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, jakož i příslušné společenstvo, může výjimečně uděliti dispensi od průkazu způsobilosti tehdy, byl-li žadatel alespoň pět let činným v příslušných zaměstnáních.

b) V příčině živností řemeslných.

§ 14.

Chce-li kdo nastoupiti živnost řemeslnou, šetřiti jest předpisů §§ 11, 12 a 13 a kromě toho žádá se průkaz způsobilosti.

Tento obsahuj průkaz:

1. že poměr učební byl řádně ukončen, a to u osob, které se vyučily u živnostníků, kteří byli

členy společenstva, předložením listu tovaryšského, tímto společenstvem vydaného (§ 104), u osob pak, které se vyučily v živnostenských podnicích po továrnicku provozovaných anebo v takových podnicích, jejichž majitelé nenáleželi žádnému společenstvu, předložením vysvědčení učebního, potvrzeného úřadem obce, kde jest stanoviště živnosti, vztažmo vysvědčení učebních a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské (§ 104 *d*);

2. o několikaletém zaměstnání pomocnickém v příslušné živnosti, v podniku továrním této živnosti obdobném anebo v dílně tovární stejného druhu jako tato živnost, a to předložením vysvědčení pracovního, vztažmo vysvědčení pracovních (§ 81).

Vysvědčení pracovní stvrzeno buď představenstvem společenstevním, a nenáleží-li zaměstnavatel k žádnému společenstvu, úřadem obce, kde jest stanoviště živnosti.

Doba učební nesmí býti kratší dvou let ani delší čtyř let. V těchto mezích hromada společenstevní podle § 114, lit. *b*, vztažmo podle § 119 *c*, lit. *f*, ustanov učební dobu pro učedníky ke společenstvu příslušné. Není-li takového předpisu ve stanovách, počet učebních let budiž ujednán v oněch mezích časových smlouvou učební.

Zaměstnání tovaryšské (pomocnické) nebo továrního dělníka musí trvati alespoň tři léta.

§ 14 *a*.

V § 14, odst. 2., čís. 1., stanovený průkaz o řádně ukončeném učebním poměru může nahrazen býti vysvědčením, že žadatel s prospěchem navštěvoval živnostenské učiliště, kde příslušné řemeslné živnosti prakticky se vyučuje a v ní odborně se vzdělává.

Vyučuje-li se na takovém ústavě příslušnému odboru prakticky alespoň po tři školní roky, doba zaměstnání pomocnického nebo dělníka továrního, v odst. 5. § 14 předepsaná, stanoví se pro absolventy učiliště toho na jeden rok.

Rovněž tak doba praktického zaměstnání pomocnického nebo dělníka továrního stanoví se na jeden rok tehdy, když se příslušnému odboru prakticky alespoň po dva školní roky (nebo čtyři semestry, byť i nenásledovaly za sebou) vyučuje, přijetí do ústavu však závisí na předchozí přiměřené praktické činnosti v živnosti, nebo navštěvoval-li žadatel po řádném ukončení poměru učebního pro další své vzdělání v téže živnosti denní školu některého živnostenského učiliště alespoň po jeden školní rok (anebo po dva semestry, byť i nenásledovaly za sebou).

Pomocníci, kteří po řádném ukončení učebního poměru pro další vzdělání ve své živnosti navštěvovali alespoň po tři školní roky denní školu některého živnostenského učiliště, jsouce jejími řádnými žáky, jsou zproštěni toho, aby předložili pracovní vysvědčení v § 14, odstavci 2., čís. 2., předepsané.

Ministr obchodu označí ve shodě s ministrem kultu a vyučování způsobem nařizovacím příslušné ústavy jakož i živnosti, pro něž vysvědčení ústavů mohou zcela nebo z části nahraditi list výučný a vysvědčení učební a po případě také předepsanou dobu zaměstnání pomocnického.

§ 14 *b*.

U osob náležejících k vojsku, válečnému loďstvu nebo zemské obraně, které, ukončivše řádně učební dobu v příslušné živnosti, jsou za své praesenční služby pravidelně zaměstnávány určitými živnostenskými pracemi ve vojsku a v zemské obraně se vyskytujícími, které jsou předmětem živností řemeslných, budiž tato doba pokládána za rovnou zaměstnání pomocnickému v příslušné řemeslné živnosti. Stejný nárok mají domobranci za týchž předpokladů v příčině své činné služby. Způsobem nařizovacím budou vydány předpisy o tom, jak vydávají se certifikáty o tomto zaměstnání, které jsou pracovním vysvědčením na roveň postaveny.

Ministr obchodu, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, jakož i zřízenou snad jednotu společenstevní, může ve shodě s ministrem vnitra způsobem nařizovacím určiti, že zaměstnání učednickému nebo pomocnickému za rovné dlužno pokládati také zaměstnání v určitých podnicích ze živnostenského řádu vyňatých a jejich ústavech pomocných, kromě trestnic a donucovacích pracoven, při takových pracích, které o sobě jsou předmětem živností řemeslných, a to tehdy, děje-li se toto zaměstnání za návodu osob, které jsou opatřeny průkazem způsobilosti pro příslušnou živnost anebo jinak mají dostatečné odborné vzdělání. Předpisy v příčině vydávání potřebných vysvědčení budou vydány způsobem nařizovacím.

§ 14 *c*.

Aby ve případnostech hodných zvláštního zřetele bylo možno přejíti od jedné živnosti k jiné příbuzné živnosti nebo provozovati současně živnosti příbuzné, politický úřad zemský se zmocňuje, aby vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstevní a příslušná společenstva, k tomu konci majetníkům živností po řemeslnicku provozovaných anebo takových živností koncessovaných, v příčině kterých se žádá průkaz zvláštní způsobilosti (§ 23, odstavec 1.), promíjel předložení průkazu způsobilosti v § 14 žádaného.

Politický úřad zemský také se zmocňuje, aby vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a příslušná společenstva, výjimečně promíjel předložení listu tovaryšského, vztažmo vysvědčení učebního a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské.

Politický úřad zemský, vyslechna korporace předem dotčené, může také prominouti předložení vysvědčení pracovního, je-li způsobem jinakým nade vši pochybnost prokázáno, že žadatel byl po předepsanou dobu zaměstnán jakožto pomocník v příslušné živnosti, v podniku továrním obdobném živnosti té nebo v dílně tovární stejného druhu jako tato živnost.

Před udělením dispense nesmí s provozováním živnosti býti započato.

Osoby, které znova chtějí provozovati živnost, kterou dříve provozovaly a již se pak vzdaly, jsou zproštěny opětného průkazu způsobilosti.

§ 14 *d*.

Jde-li o řemeslnou živnost, kterou obecně ženy provozují, žena o samostatné provozování živnosti takové se hlásící může podati průkaz způsobilosti také způsobem jiným. Jak tento průkaz jest podati, zůstaveno jest volnému uvážení živnostenského úřadu, který má dříve vyslechnouti příslušné společenstvo.

Ministr obchodu, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstevní a příslušná společenstva, ve shodě s ministrem vnitra označí způsobem nařizovacím živnosti, ku kterým ustanovení předcházejícího odstavce se vztahují.

Opovídají-li ženské živnost oděvnickou, na šatstvo ženské a dětské obmezenou, musí zpravidla podati průkaz o řádném ukončení poměru učebního (§ 14, odstavec 2., č. 1). Ministr obchodu ve shodě s ministrem kultu a vyučování může způsobem nařizovacím vysloviti, že tento průkaz úplně nebo částečně se nahrazuje vysvědčením o návštěvě určitých živnostenských učilišť s prospěchem odbyté, na kterých živnosti oděvnické prakticky se vyučuje a v ní odborně se vzdělává.

V případech zřetele hodných úřad živnostenský, vyslechna příslušné společenstvo, může nemajetným žadatelkám, aby zabezpečil jejich obživu, prominouti tyto průkazy (průkaz o řádném ukončení poměru učebního, vztažmo průkaz školním vysvědčením). Průkazy ty mohou prominuty býti zvláště takovým krejčovým, které nemají ani pomocníků ani učedníků.

Majitelky oděvnické živnosti ženské a dětské, které živnost tu provozovaly již před počátkem působnosti tohoto zákona a pak se jí vzdaly, nejsou povinny, by opovídajíce živnost tu znova, dodatečně podávaly průkaz způsobilosti v 3. odstavci předepsaný.

§ 14 *e*.

Opoví-li veřejná obchodní společnost živnost řemeslnou, podej alespoň jeden společník, který podle společenské smlouvy jest oprávněn provozovati obchody společnosti nebo ji zastupovati, průkaz způsobilosti pro příslušnou živnost, společnost pak i při dalším provozování řemeslné živnosti vždy vyhovuj této podmínce alespoň pokud se týče jednoho společníka k vedení obchodu oprávněného. Společnost jest také povinna, aby živnostenskému úřadu dala věděti o každé změně v osobě společníků způsobilých živnost provozovati.

Přestane-li jediný k provozování živnosti způsobilý společník nenadále býti společníkem, úřad živnostenský povol společnosti lhůtu až do šesti měsíců, aby jmenovala společníka potřebným průkazem způsobilosti opatřeného, vedením obchodu nebo zastupováním společnosti pověřeného.

Předcházející ustanovení platí u společností komanditních o společnících osobně ručících.

§ 14 *f*.

Prve nežli úřad živnostenský vyhotoví živnostenský list na řemeslnou živnost, pozví příslušné společenstvo, by do tří neděl u úřadu nahlédlo v doklady, které strana předložila na průkaz své

způsobilosti. Společenstvo má právo, by v téže lhůtě podalo dobrozdání o předloženém průkazu způsobilosti.

Průkazné listiny zfalšované, nepravé nebo jinak neplatnými shledané, nebuďte straně vráceny.

c) V příčině živností koncessovaných.

§ 15.

O živnostech koncessovaných.

14. Výroba jedů a příprava látek a praeparátů, které jsou určeny, by jich užito bylo za léky, jakož i prodej obojích věcí, pokud není výlučně vyhrazen lékárníkům; pak výroba a prodej strojených vod minerálních;

15. živnosti hostinské a výčepnické (§§ 16 až 20) včetně výčepu a drobného prodeje pálených nápojů lihových, zvláštním zákonem upraveného (zákonem ze dne 23. června 1881, Z. Ř. č. 62);

22. živnostenské prostředkování služeb a míst (§§ 21 *a* až 21 *f*);

23. provozování podniků pohřebních (§ 21 *g*).

Nařízení dosud vydaná na základě § 24, jimiž jednotlivé živnosti byly podrobeny koncessi, zůstávají v platnosti potud, pokud by snad nebyly změněny (§ 24).

§ 17.

Koncesse výčepnická oprávňuje podávati příslušné nápoje hostům v místnosti k provozování živnosti určené nebo přes ulici v nádobách neuzavřených, jakož i prodávati nápoje ty v nádobách uzavřených v množství jakémkoli.

§ 18.

Chce-li někdo dosíci koncesse pro některé z oprávnění v § 16 uvedených, vyhledává se kromě všeobecných podmínek k samostatnému provozování živnosti, by žadatel byl spolehlivý a bezúhonný.

Koncesse buď každým způsobem odepřena, svědčí-li proti žadateli nebo proti členům žadatelovy rodiny, kteří žijí se žadatelem v rodinném svazku, takové skutky, které oprávňují k domněnce, že by živnosti bylo zneužíváno k podpoře zapovězené hry, přechovávačství, nemravnosti neb opilství.

Při propůjčení koncesse přihlížeti jest k potřebě obyvatelstva, pak k tomu, zdali místnost, kde příslušná živnost má býti provozována, je způsobilá, k silnici, ulici nebo k náměstí, kde se místnost nalézá, a k tomu, může-li se k ní snadno policejně dohlížeti.

Živnostenský úřad prve, nežli koncessi propůjčí, vyslechni obec, v které má býti stanoviště živnosti, tam pak, kde jest zeměpanský úřad policejní, vyslechni také tento úřad. Kromě toho budiž místně příslušné společenstvo pro živnost hostinskou a výčepnickou před propůjčením koncesse zpraveno o tom, že žádost byla podána, a budiž vyzváno, by ve lhůtě nejdéle 14denní podalo případné svoje dobré zdání.

Chce-li někdo zříditi hotel k ubytování cizinců ve větších městech a v lázeňských místech, netřeba přihlédati k potřebě obyvatelstva, a jde-li o zřízení hotelů v krajinách horských na podporu turistiky, může kromě toho podle okolností upuštěno býti též od požadavku snadného dozoru policejního.

Jestliže by přes námitky obce žádaná koncesse ku provozování některého oprávnění v § 16 vytčeného byla propůjčena, obec může s účinkem odkladným odvolati se k vyššímu úřadu do 14 dnů po vyrozumění, ač nebyla-li koncesse propůjčena živnostenským úřadem obce, která má svůj vlastní statut, a nejde-li toliko o další propůjčení koncesse, která dosud v téže místnosti byla provozována.

V téže lhůtě právo odvolací přísluší se stejným účinkem i společenstvu, podalo-li v čas své dobrozdání a byla-li koncesse propůjčena proti jeho návrhu, ač nejde-li o další propůjčení v odstavci předcházejícím zmíněné.

Ze dvou stejných rozhodnutí není dalšího odvolání.

§ 20.

Jestliže by někdo živnost hostinskou neb výčepnickou v § 16, lit. *c*), *d*), *e*) vytčenou nebo kavárnu chtěl přeložiti do jiné místnosti v téže osadě, nepotřebuje k tomu sice nové koncesse, vyžádej si však schválení úřadu živnostenského, jenž má při tom přihlížeti k tomu, hodí-li se místnost, kde živnost má býti provozována, pak k silnici, ulici nebo náměstí, kde místnost se nalézá, a k tomu, může-li se k ní policejně dohlédati, jakož i měj na zřeteli potřebu obyvatelstva.

Dříve než úřad živnostenský povolí, by živnost hostinská a výčepnická byla přeložena, vyslechni

obec, ve které jest stanoviště živnosti, tam pak, kde jest zeměpanský úřad policejní, vyslechni také tento úřad. Kromě toho budiž společenstvo pro tuto hostinskou a výčepnickou živnost místně příslušné před udělením povolení zpraveno o tom, že žádost byla podána a budiž vyzváno, by ve lhůtě nejdéle 14denní podalo případné svoje dobrozdání.

Jestliže by přes námitky obce živnostenský úřad povolil, aby živnost hostinská nebo výčepnická byla do jiné místnosti přeložena, obec může se odvolati k vyššímu úřadu do 14 dnů po vyrozumění, ač nebylo-li povolení dáno živnostenským úřadem obce, která má svůj vlastní statut.

V téže lhůtě právo odvolací přísluší také společenstvu, podalo-li v čas svoje dobrozdání a bylo-li povolení dáno proti jeho návrhu.

Ze dvou stejných rozhodnutí není dalšího odvolání.

§ 20 *a*.

Aby osoby, které v téže obci nebo v některé obci sousední provozují živnost hostinskou a výčepnickou, mohly provozovati živnost tu dočasně jinde než ve schválené stálé místnosti provozovací o jednotlivých zvláštních příležitostech (národních slavnostech, dobročinných slavnostech, výstavách, stavbách, trzích, vojenských cvičeních, koncentracích vojska, manévrech atd.), stačí licence vydaná živnostenským úřadem od případu k případu po uvážení potřeby, jaká se jeví vzhledem k žádanému provozování živnosti; v licenci té udáno buď přesně, za jaké příležitosti, pak místo, kde živnost má býti provozována, a doba, na kterou licence platí.

Podniky, které výhradně k tomu směřují, aby přechovávaly a stravovaly cestující některého podniku dopravního (cestující z mezipalubí, nebo ze třetí třídy lodní nebo jiné lodní třídy, která by jí nařízením byla na roveň postavena) ve stanici sběrací nebo v přístavě, ve kterém se koná naložení, budou upraveny zvláštním zákonem na ochranu vystěhovalců.

§ 21.

O živnostech tiskových.

Živnosti uvedené v § 15, č. 1, smějí zpravidla zřizovány býti toliko v místech, kde má své sídlo politický úřad okresní nebo zeměpanský úřad policejní.

Toto ustanovení však nevztahuje se k obchodu obmezenému výhradně na knihy školní a modlitební, na kalendáře a obrazy svatých.

Koncessi k obchodu, který jest výhradně obmezen na knihy školní a modlitební, na kalendáře a obrazy svatých, propůjčuje živnostenský úřad prvé stolice.

Zákon tiskový stanoví, pokud dovoleno jest prodávati výrobky tiskové dotčené v předcházejícím odstavci jinak nežli na základě koncesse oprávňující ku prodeji tiskových výrobků vůbec anebo k obmezenému obchodu s těmito výrobky tiskovými.

Obchod s výrobky tiskovými, které mají sloužiti toliko potřebám živností a tržby nebo potřebám domácího nebo společenského života, aniž mohou pokládány býti za výrobky umělecké (školní sešity, cenníky, lístky pohlední a blahopřejné, cedulky o pronájmu, účtové blankety, rozvrhy hodin, psací sešity, kontokorrenty, štítky na knihy a na psací sešity, archy k modelování a omalování, obrázky obtiskové, předlohy lupenkářské, archy blahopřejné, tiskopisy k účelům průmyslovým a kancelářským a pod.), nevyžaduje vůbec žádné koncesse, nýbrž budiž opověděn jakožto živnost svobodná.

§ 21 *a*.

O živnostenském prostředkování služeb a míst.

Po živnostensku provozované prostředkování služeb a míst jest živnost koncessovaná, a to bez rozdílu kategorií prostředkovaných míst a služeb.

Kdo tuto živnost chce nastoupiti, prokaž kromě toho, že splnil podmínky předepsané pro samostatné provozování živností vůbec (§§ 2 až 10), dostatečné všeobecné vzdělání, spolehlivost vzhledem k živnosti a vhodnou místnost provozovací.

Při propůjčení koncesse dlužno kromě toho míti zřetel na poměry místní a propůjčení to závisí též na tom, aby proti zamýšlenému provozování živnosti nebylo žádné závady se stanoviska policie bezpečnostní, zdravotní a mravnostní.

Při zkoumání místních poměrů buď zejména k tomu přiměřeně přihlédáno, zdali a pokud o prostředkování služeb a míst není již dostatečně postaráno samým státem, zemí, okresem, obcí nebo spolky; za tím účelem ústavy tyto buďte vyslechnuty, prve nežli se koncesse propůjčí. Byla-li koncesse propůjčena přes námitku slyšených ústavů, tyto mohou do 14 dnů od vyrozumění podati rekurs s účinkem odkladným.

Koncessi lze propůjčiti také do odvolání.

Ministr obchodu může ve shodě s ministrem vnitra způsobem nařizovacím vydati další ustanovení pro dosažení koncesse ku prostředkování míst a služeb jednotlivých kategorií.

§ 21 *b*.

Koncesse mohou býti dány na prostředkování služeb a míst vůbec anebo mohou propůjčeny býti obmezené, zejména na určité druhy služeb nebo míst.

§ 21 *c*.

Živnost prostředkování služeb a míst smí toliko se zvláštním svolením politického úřadu zemského provozována býti touž osobou nebo v téže místnosti zároveň s jinou živností.

Majitelům koncesse, kteří nemají zároveň také právo přechovávati cizince (§ 16, lit. *a*), jest zapověděno přechovávati cizí osoby ženské práci hledající.

§ 21 *d*.

Živnost prostředkování služeb a míst budiž zpravidla majitelem koncesse osobně provozována. Není dovoleno propachtovati takovouto živnost.

Avšak politický úřad zemský může z důležitých příčin svoliti, by živnost provozována byla náměstkem.

§ 21 *e*.

Každý žadatel za živnost prostředkování služeb a míst předloží úřadu živnost propůjčujícímu zároveň se žádostí za koncessi ku schválení řád provozovací, v němž zvláště stanoveny býti musí výška a podmínky poplatků, které majitel živnosti při jejím provozování chce vybírati.

Majiteli koncesse jest zakázáno dávati nebo přijímati zálohy, jakož i přijímati kauce za místa prostředkovaná.

Řád provozovací buď vyvěšen v místnosti provozovací.

Ke každé změně provozovacího řádu třeba jest, aby ji politický úřad zemský napřed schválil.

Majitelé koncessí jsou povinni k vyzvání živnostenského úřadu podávati o živnosti jimi provozované data potřebná pro statistiku veřejného vykazování práce.

§ 21 *f*.

Osoby, které na základě předpisů dřívějších způsobem řádným nabyly již povolení, by provozovaly prostředkování služeb a míst, jsou v příčině dalšího vykonávání této koncesse podrobeny předpisům tohoto zákona a mají předložiti provozovací řád v § 21 *e*) předepsaný do čtyř neděl politickému úřadu zemskému ku schválení.

§ 21 *g*.

Podniky pohřební.

Při propůjčení živnosti dotčené v § 15, č. 23., budiž při zkoumání místních poměrů zvláště také k tomu přiměřeně hleděno, zdali a pokud již obcí není dostatečně postaráno o pohřbívání mrtvol.

Způsobem nařizovacím budou vydána podrobnější ustanovení o rozsahu oprávnění podniků pohřebních, jakož i v příčině poplatkové sazby, kterou žadatel za koncessi má předložiti a k níž třeba jest schválení živnostenského úřadu.

Proti udělení koncesse obec může do 14 dnů od vyrozumění podati odvolání s účinkem odkladným.

§ 23.

Náležitosti zvláštní.

Chce-li kdo nastoupiti živnost koncessovanou, vyhledává se u něho kromě toho, co k samostatnému provozování živnosti vůbec jest předepsáno (§§ 2 až 10), ještě také spolehlivost vzhledem k příslušné živnosti a při živnostech jmenovaných v § 15, č. 1., 2., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 14., 17., 18., 20., 21., 22. a 23. zvláštní způsobilost. Jak prokázati jest způsobilost, ustanoví, pokud o tom v zákoně tomto předpisy nejsou obsaženy, způsobem nařizovacím ministr obchodu ve shodě s ministrem vnitra a s ministrem kultu a vyučování.

Zákon, daný dne 26. prosince 1893, Z. Ř. čís. 193, jenž se týče upravení koncessovaných živností stavebních, zůstává nedotčen.

Ministr obchodu může, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, zřízené snad jednoty společenstevní a příslušná společenstva, ve shodě s ministrem vnitra způsobem nařizovacím předepsati vůbec anebo pro jednotlivá místa neb území, že určité označené kategorie živností hostinských a výčepnických smějí býti propůjčovány toliko takovým

žadatelům, kteří prokáží zvláštní způsobilost; tento průkaz bude podrobněji upraven způsobem nařizovacím.

Avšak předpisy v předcházejícím odstavci zmíněné smějí vydány býti toliko potud, pokud odborně-společenstevními zřízeními a odbornými učilišti v oborech, o něž jde, postaráno jest o úplné vzdělání dorostu v příslušných živnostech.

Při propůjčení živností dotčených v § 15., č. 1., 2., 3., 4., 7., 9., 12., 13., 15., 16., 22. a 23., jakož i při propůjčení živnosti prodeje jedů a látek i praeparátů k lékům určených, v čís. 14. uvedené, budiž kromě toho přihlíženo k místním poměrům; kromě toho propůjčení živností v § 15 uvedených závisí na tom, aby proti zamýšlenému provozování živnosti nebylo žádné námitky se stanoviska policie bezpečnostní, mravnostní, zdravotní, požárové nebo dopravní.

§ 23 *a*.

Před propůjčením koncessované živnosti, k jejímuž nastoupení zvláštní způsobilost se vyhledává (§ 23, odst. 1. a 3.), úřad živnostenský dej příslušnému společenstvu po dobu tří neděl příležitost, aby u úřadu nahlédlo v doklady, jež strana předložila na průkaz své způsobilosti. V téže lhůtě společenstvo má na vůli podati dobré zdání o předloženém průkazu způsobilosti.

Dispense od průkazu způsobilosti jest přípustna, při čemž užito buď obdobně předpisů platných pro živnosti řemeslné (§ 14 *c*).

Předpis odstavce předcházejícího nevztahuje se k živnostem stavebním.

Ustanovení § 14 *e*) vztahují se v příčině průkazu zvláštní způsobilosti obdobně k veřejným společenstvem obchodním a společenstvem komanditním. Pokud se jedná o živnostenský podnik po továrnicku provozovaný, stačí průkaz zvláštní způsobilosti náměstkovy (obchodvedoucího). Otázka, má-li koncessovaný podnik živnostenský pokládati se za provozovaný po továrnicku, budiž, vzejde-li pochybnost, rozhodnuta podle předpisu § 1, odst. 6.

Kromě toho před propůjčením koncesse pro takové živnosti, při jejichž propůjčení jest přihlédati k místním poměrům, slyšena buď obec, ve které jest stanoviště živnosti.

(Böhmisch.)

§ 24.

Výhrada.

Vyžadují-li toho nezbytně ohledy veřejné, ministr obchodu je zmocněn, aby ve shodě s ministrem vnitra, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízené snad jednoty společenstevní a příslušná společenstva, až do zákonného upravení podrobil koncessi ještě také některé jiné živnosti, nežli které jsou vytčeny v této hlavě, a to buď vůbec anebo pro určité okresy.

V nařízení mohou dány býti předpisy o osobní i odborné způsobilosti žadatelů, které jest třeba k dosažení koncesse, o jakosti stanoviště i provozovny, o způsobu, rozsahu a podmínkách provozování živnosti. Zejména může se ustanoviti, pokud snad zakázáno jest provozovati živnost pachtéřem anebo náměstkem anebo pokud se prohlašuje, že není dovoleno současně provozovati jiných živností. Kromě toho mohou býti vydány předpisy o povinném vedení zvláštních knih a výkazů, o tom, pokud jest dopuštěno zvláštní upravení živnostenskopolicejní, o přihlédání k místní potřebě, jakož i o tom, která instance koncessi propůjčuje.

Týmže způsobem jednotlivé živnosti nyní koncessované mohou býti zproštěny požadavku koncesse, když se dle změněných okolností sezná, že jest to přípustno; také může býti nařízeno, aby v místech, kde v zájmu tržby úřadem zřízeny a v povinnost vzaty jsou určité osoby k pracím a službám vyžadujícím zvláštní veřejné důvěry, všechny jiné osoby byly vyloučeny z vykonávání těchto prací.

Hlava IV.

O rozsahu a výkonu práv živnostenských.

§ 36.

Rozsah práva živnostenského posuzovati slouží podle obsahu živnostenského listu nebo koncesse, šetříc při tom předpisů obsažených v následujících paragrafech.

Vznikne-li pochybnost o rozsahu práv živnostenských, rozhodne ji politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, která o věci té slyšeti má zřízenou snad odbornou jednotu společenstevní a příslušné společenstvo.

§ 37.

Každý živnostník má právo spojiti veškeré práce, jichž třeba jest, aby úplně zhotovil výrobky své, a jest oprávněn míti k tomu konci potřebné pomocníky také jiných živností. Pomocníky, pokud jde o živnosti řemeslné nebo takové živnosti koncessované, k jejichž nastoupení zvláštní způsobilost se vyhledává (§ 23, odst. 1), nerozumějí se učedníci příslušných jiných živností.

Živnostníci mají taktéž právo, aby si sami v dobrém stavu udržovali svá zařízení závodová, stroje, náčiní a jinaké pomůcky provozovací, jakož i aby pro potřebu vlastního svého podniku zhotovovali si obvyklé v obchodě pomůcky, které slouží tržebnímu odbytu jejich výrobků (bednění, obaly a pod.).

Živnostník není obmezen na prodej zboží jím samým zhotoveného.

§ 38.

Opověď živnosti obchodní, není-li obmezena na určité zboží nebo na určité druhy zboží, zavírá v sobě právo vésti obchod se všelikým zbožím, které dovoleno jest volně prodávati a jehož prodej není vázán na zvláštní dovolení (koncessi).

Opověď živnosti obchodní obmezené na určité zboží nebo na určitý druh zboží oprávňuje pouze obchodovati se zbožím příslušným.

Drobný prodej v rozsahu vytčeném v prvním odstavci (obchod se smíšeným zbožím) mohou opověděti toliko osoby, které podají průkaz způsobilosti v § 13 *a*) naznačený.

Týž průkaz podati jest při nastoupení obchodu se zbožím koloniálním, s kořením a se zbožím materiálním.

Majitelům obchodních živností, dotčených v předcházejících odstavcích, kteří při opovědi živnosti mají podati průkaz způsobilosti, přísluší výhradné právo prodávati na drobno cukr, kávu, čaj, koření, minerální oleje, zboží materiální a barviva, jakož i na drobno obchodovati s páleními lihovými nápoji v láhvích podle zvyku obchodního uzavřených; v ostatním rozsahu oprávnění opověděných živností nenastane nijaká změna.

Výhrada v předcházejícím odstavci stanovená nevztahuje se ani k prodejním právům výrobců aniž vůbec k prodejním právům již nabytým a v místech, kde v den vyhlášení tohoto zákona ještě žádná z drobných obchodních živností, v odstavci 3. a 4. vytčených, nemá svého stanoviště, neplatí potud, pokud tato výjimka nebude zrušena způsobem nařizovacím vzhledem k podstatnému vývoji místních poměrů.

§ 38 *a*.

Majitel obchodní živnosti v této své vlastnosti vůbec nemá práva zhotovovati nebo zpracovávati živnostenské výrobky a předělávati neb opravovati je; jest však oprávněn vykonávati na zboží, které nabízí nebo má dodati, takové změny, kterými má zboží toliko přizpůsobiti potřebám kupujícího, by odbyt byl umožněn.

Majitel obchodní živnosti jest oprávněn přijímati zakázky na zboží, které podle opovědi své živnosti smí prodávati. K tomu konci jest též oprávněn brátí míru, předpokládajíc, že dá objednané zboží zhotoviti samostatnými výrobci. S týmž obmezením smí prováděti změny a opravy na výrobcích jím dodaných.

Co se týče práva brátí míru, v předcházejícím odstavci dotčeného, jsou majitelé obchodních živností v této své vlastnosti oprávněni brátí míru na obuv, šaty mužské, ženské a dětské, jichž hotovení spadá v rozsah práv řemeslné živnosti obuvnické a oděvnické, toliko potud, pokud jest toho třeba, by vybrali vhodné zboží ze svého skladu. Toto obmezení práva brátí míru nevztahuje se k těm majitelům obchodních živností, kteří již dne 1. ledna 1907 provozovali výhradně nebo převážně obchod s obuví nebo šatstvem.

Majitelům obchodních živností nepřísluší právo přijímati zakázky na opravu obuvi, vztažmo šatstva.

§ 39.

O stálých místnostech provozovacích.

Kdo provozuje svobodnou nebo řemeslnou živnost, může v obci jejího stanoviště míti několik stálých místností provozovacích (dílen anebo prodejen) a může je přeložiti na jiné stanoviště v obci.

Toto buď však pokaždé oznámeno úřadu živnostenskému.

Živnost koncessovaná může přeložena býti na jiné stanoviště v téže obci toliko po vyžádaném schválení úřadu živnostenského.

Jde-li o přeložení koncessované živnosti, při jejíž propůjčení jest přihlédati k místním poměrům

(§ 23, odst. 5.), úřad živnostenský prve, nežli to schválí, vyslechni obec, ve které bude stanoviště živnosti.

§ 40.

O závodech vedlejších a skladech.

Chtějí-li živnostníci kromě své hlavní provozovny zříditi závody vedlejší nebo sklady (ku kterým však nepočítají se pouhá skladiště a jiné místnosti toliko k uschování zboží sloužící), jsou povinni, pokud jde o živnosti svobodné nebo řemeslné, oznámiti to každé živnostenskému úřadu a označiti stanoviště vedlejšího závodu nebo skladu. Oznámení to dlužno učiniti jak živnostenskému úřadu hlavní provozovny, tak i tomu živnostenskému úřadu, v jehož okrese bude stanoviště vedlejšího závodu nebo skladu.

Při živnostech koncessovaných budiž v těchto případnostech vyžádáno zvláštní schválení živnostenského úřadu, a to, jde-li o živnosti, jež propůjčovati přísluší vyššímu úřadu, onoho vyššího úřadu, v jehož správním obvodě vedlejší závod anebo sklad má míti své stanoviště, v ostatních pak případnostech budiž vyžádáno schválení onoho živnostenského úřadu, v jehož okresu má býti stanoviště vedlejšího závodu nebo skladu. Pokaždé však buď to oznámeno také živnostenskému úřadu hlavního závodu.

Překážejí-li zamýšlenému zřízení závodu vedlejšího nebo skladu takové okolnosti, které podle tohoto zákona nedopouštějí, by vydán byl list živnostenský (§ 13) nebo dána byla koncessse (§ 22), úřad zapoví straně zříditi závod vedlejší nebo sklad a oznámí jí překážku toho.

Kromě toho úřad také v této případnosti, jde-li o zřízení nové provozovny, šetřiti má předpisů v třetí hlavě obsažených.

§ 42.

Politický úřad zemský, vyslechnuv společenstvo zřízené pro živnost kominickou a obecní zastupitelstva, může z důvodů policie požární nařídíti, aby provozování této živnosti bylo ohraničeno podle okresů; toto ohraničení nesmí zpravidla sahati přes obvod politického okresu.

Ohraničení takové, třeba-li toho z důvodů policie zdravotní, může od politického úřadu zemského, nařízeno býti po vyslechnutí příslušných společenstev a zastupitelstev obecních také pro výkon živnosti průtočnické (čidičů stok) a pohodnické.

Takováto ohraničení mají za následek, že v každém ohraničeném okresu jen ti majitelé živností příslušného druhu jsou oprávněni vykonávati práce, kteří mají v okresu tom své stanoviště. Avšak v případech naléhavě nutných kominíci, průtočníci a pohodní mohou také mimo svůj okres přivzati býti k pracím výpomocným.

Politický úřad zemský, vyslechna zřízené společenstvo a zastupitelstva obecní, může nařídíti změnu nebo zrušení těchto ohraničení podle okresů, aniž proto živnostníkům, jichž se týče, přísluší nárok na odškodnění.

§ 43.

O přesídlení.

U všech živností pokládati jest přesídlení do některého místa mimo obec dosavadního stanoviště za založení nové živnosti, avšak nežádá se znova průkaz odborné způsobilosti u některých živností předepsaný.

§ 51.

Stanovení nejvyšších sazeb.

Pro drobný prodej věcí, které patří k nejnutnějším potřebám denní spotřeby, pak pro živnosti kominickou, průtočnickou, pohodnickou, dopravní a pro živnost veřejných posluhů mohou stanoveny býti nejvyšší sazby.

Pro živnost kominickou, průtočnickou a pohodnickou buďte takovéto sazby každým způsobem stanoveny tehdy, bylo-li podle § 42 nařízeno ohraničení příslušných živností podle okresů. Sazby mohou stanoveny býti rozdílně pro jednotlivé obce.

Sazby v předcházejících odstavcích dotčené stanoví politický úřad zemský, vyslechna obecní zastupitelstva, pak obchodní a živnostenskou komoru a příslušná odborná společenstva a přihlédaje ku stávajícím poměrům; sazby ty platí do odvolání toliko pro obvod příslušných obcí.

Pro živnosti zabývající se dopravou osob nejvyšší sazby, v předcházejícím odstavci dotčené, stanoveny budou k návrhu obecního zastupitelstva a po vyslechnutí obchodní a živnostenské komory jakož i zřízených odborných společenstev.

Co se týče propachtování výseku masa a pečení chleba, které v jednotlivých obcích trvá, zůstávají v platnosti zvláštní předpisy o tom vydané.

§ 54.

Úprava jednotlivých živností.

Způsobem nařizovacím bude ustanoveno, kterak majetníci živností vetešnických a zastavárenských, pak živností prostředkování služeb a míst mají vésti své knihy a jaké policejní kontrole co do rozsahu a způsobu svého obchodování mají se podrobiti.

Živnosti zabývající se dopravou osob a živnosti veřejných posluhů, živnost kominická, průtočnická a pohodnická, pak živnosti hostinské a výčepnické, živnosti prostředkování služeb a míst a podniky pohřební podrobeny jsou úpravě živnostensko-policejní, která se může vztahovati k jednotlivým druhům živností i k jednotlivým živnostenským podnikům.

Vymezení prodejních práv mezi lékárníky a drogisty (materialisty) bude po vyslechnutí obchodních a živnostenských komor a příslušných společenstev upraveno způsobem nařizovacím.

§ 55.

Náměstkové (obchodvedoucí) nebo pachtéři.

Každý živnostník může svou živnost provozovati také skrze náměstka (obchodvedoucího, dílovedoucího) nebo ji propachtovati. Podnájem živnosti se nedopouští.

Náměstek (obchodvedoucí, dílovedoucí) nebo pachtéř musí pokaždé, právě jako majitel živnosti sám, míti vlastnosti, kterých třeba jest k samostatnému provozování příslušné živnosti. Proto při svobodných a řemeslných živnostech náměstek (obchodvedoucí) nebo pachtéř budiž od majitele živnosti úřadu živnostenskému oznámen, u koncessovaných pak živností budiž majitelem živnosti vyžádáno schválení živnostenského úřadu.

V příčině živností hostinských a výčepnických platí předpisy § 19, v příčině živnostenského prostředkování služeb a míst pak předpisy § 21 *d*).

Předpisy tohoto paragrafu platí též o vlastníku živnosti reální, který, nemaje zákonné způsobilosti k jejímu provozování, chce ji provozovati náměstkem (obchodvedoucím) anebo pachtéřem.

§ 56.

Převod živnosti.

Chce-li dědic nebo odkazovník po smrti živnostníkově živnost dále vésti, povinen jest opověděti ji znova na své vlastní jméno.

Rovněž buď to znova opověděno, byl-li živnostenský závod jednáním mezi živými převeden na jinou osobu.

Jde-li o živnost koncessovanou, jest v obojí případnosti třeba nové koncesse.

Avšak po smrti živnostníkově koncessovaná nebo řemeslná živnost nebo živnost obchodní průkazem způsobilosti vázaná (§ 13 *a*, vztažmo § 38. odst. 3. a 4.) může na základě dekretu o koncessi nebo živnostenského listu svědčícího zemřelému živnostníku dále provozována býti na účet vdovy nebo k dědictví oprávněných nezletilých descendentů, nebyla-li vdova vlastní vinou rozvedena, po čas jejího vdovství, vztažmo až do zletilosti descendentů, a to na pouhé oznámení učiněné úřadu živnostenskému.

Zůstaví-li živnostník jak vdovu, která není s ním z vlastního provinění soudně rozvedena a která chce živnost dále provozovati, tak i nezletilé descendenty, právo v předcházejícím odstavci dotčené přísluší zmíněným osobám společně, ač-li živnostník o něm neučinil žádných opatření. Jednotlivé osoby takto oprávněné mohou se práva toho za sebe vzdáti.

Taktéž třeba jest pouhého oznámení živnostenskému úřadu, má-li živnost dále vedena býti na účet podstaty po dobu řízení konkursního nebo pozůstalostního.

V případnostech svrchu dotčených, vyžaduje-li toho povaha živnosti, budiž ustanoven podle § 55 způsobilý náměstek (obchodvedoucí, dílovedoucí).

§ 57.

Odnětí práva živnostenského.

Jestliže při některém živnostníku dodatečně se shledá, že již od počátku neměl a ještě dosud nemá nějaké zákonné náležitosti pro samostatné provozování živnosti, může úřad, k přijetí opovědi živnostenské nebo k propůjčení koncesse příslušný, další provozování živnosti jemu zapovědět a list živnostenský, vztažmo koncessi odníti.

Při živnostech uvedených v § 15, č. 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9., 12., 13., 15., 16., 22. a 23. koncesse může odňata býti také tehdy, jestliže živnost do šesti měsíců, a při živnosti v § 15, č. 3. jmenované, jestliže do dvou měsíců po propůjčení koncesse nepočne se provozovati nebo když provozování později po dobu právě tak dlouhou se přeruší.

Pokud některá živnost na základě § 24 vázána bude na koncessi, může způsobem nařizovacím ustanoveno býti, že koncesse od úřadu propůjčujícího může býti odňata, nepočne-li se taková živnost provozovati do šesti měsíců od propůjčení nebo přeruší-li se provozování později po dobu právě tak dlouhou.

Hlava V.

Obchod tržní.

§ 71.

Udílení práva k trhům.

Zvláštní předpisy ustanovují, kterak obce nabývají práva konati trhy a čeho při takovém povolení jest dbáti. Propůjčená již oprávnění ku konání trhů mohou složena býti toliko za souhlasu úřadu, který propůjčil oprávnění a jenž má napřed vyslechnouti společenstva zřízená pro živnosti toho kterého místa.

Hlava VI.

O živnostenském pomocnictvu.

§ 75*a*.

O živnostenských školách pokračovacích.

Majitelé živností, bez ujmy povinností jim zvlášť uložených v § 100 v příčině učedníků, jsou povinni, aby pomocníkům až do dokonaného 18. roku jich věku k návštěvě zřízených obecných živnostenských škol pokračovacích (vztažmo přípravných běhů) jakož i odborných škol pokračovacích poskytovali potřebného, stanovami a učební osnovou příslušné školy určeného času.

Pokud není živnostenských pokračovacích škol pro ženské pomocníky, ustanovení předcházejícího odstavce platí také v příčině zřízených snad škol pro ženské ruční práce a škol hospodyňských.

§ 98.

Kdo může míti učně.

Učedníky smějí míti toliko takoví majitelé živností, kteří sami nebo jejich náměstkové mají potřebné odborné vědomosti, aby mohli vyhověti předpisům § 100 o živnostenském vzdělání učedníků a kteří také podle zařízení a provozovacího způsobu své živnosti jsou vskutku s to, aby tak činili.

Majitelé živností, kteří byli odsouzeni pro zločin vůbec anebo pro přečin ze zištnosti spáchaný nebo proti veřejné mravnosti čelící nebo pro takovýtéž přestupek, nesmějí učedníků ani přijímati ani přijatých déle podržeti.

Majitelům živností, kteří dopustili se hrubého porušení svých povinností vůči svěřeným jim učedníkům anebo proti nimž svědčí skutky, které je po stránce mravní činí nezpůsobilými, aby měli učně, může živnostenský úřad bez ohledu na jiný trest, jemuž propadají podle obecného zákona trestního, navždy nebo na určitý čas odníti právo míti učně.

Zvláště pak může právo míti učně odňato býti mistrovi (učebnímu pánu) navždy nebo na určitý čas, ukáže-li se z výsledku zkoušky učednické (tovaryšské), že mistr (učební pán) jest vinen nedostatečným úspěchem učňovým.

Právo míti učedníky může býti odňato po vyslechnutí společenstva, k němuž mistr (učební pán) náleží.

Majitelům živností, kteří zaměstnávají učně, živnostenský úřad k návrhu příslušného společenstva nebo živnostenského inspektora může zakázati, aby zároveň měli mladistvé pomocníky, jsouli zaměstnáváním mladistvých pomocníků obcházeny předpisy dané v příčině učedníků.

V případech, ve kterých netřeba obávati se škody nebo zneužití, živnostenský úřad může výjimečně dovoliti majitelům živností v odstavci 2. jmenovaným, aby učně přijímali.

Předpisy o tom, kdy pořadem trestním nastává odnětí práva míti učně, obsahuje § 133*a*.

§ 98*a*.

Doba učební.

Učební doba, pokud se jí netýkají zvláštní ustanovení § 14 a § 114 lit. *b*, nebo předpisy na základě § 23, odst. 1. a 3., způsobem nařizovacím nebo zákonem ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, vydané, při živnostech neprovozovaných po továrnicku nesmí trvati méně nežli dvě a ne více nežli čtyři léta, při živnostech továrnických pak nesmí trvati méně než dvě léta a ne více než tři léta. V těchto mezích časových budiž učební doba určena stanovami

společenstva (§ 114, lit. *b* a § 119*c*, lit. *f*), vztažmo učební smlouvou.

Pro jednotlivé svobodné živnosti neprovozované po továrnicku ministr obchodu, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, může způsobem nařizovacím dovoliti, by učební doba snížena byla na rok.

Jestliže učedník, odbyv část učební doby u některého učebního pána, přestoupí řádným způsobem k jinému pánu učebnímu, budiž tato část učební doby vpočítána do celé doby učební.

§ 99.

O přijímání učedníků.

Učedníci buďte přijímáni na základě zvláštní smlouvy, která budiž do čtyř neděl od počátku učebního poměru písemně ujednána. Jeden stejnopis smlouvy budiž ihned, jakmile byla uzavřena, představenstvu společenstva nebo, nepatří-li učební pán k žádnému společenstvu, obecnímu úřadu zaslán a v zápisné knize k tomu určené zaznamenán.

Učební smlouva je prosta kolků a poplatků.

Smlouva tato musí obsahovati:

1. jméno pána učebního, živnost, kterou provozuje, a místo, kde se zdržuje;

2. jméno a příjmení, věk a bydliště učedníkovo;

3. jde-li o učedníka nezletilého, jméno, zaměstnání a bydliště jeho rodičů, jeho poručníka nebo jiného zákonného zástupce;

4. datum smlouvy a jak dlouho smluvený poměr trvati má;

5. ustanovení, že zvláště — bez újmy ostatních zákonných závazků, jež oba kontrahenti mají — majetník živnosti se zavazuje vyučovati nebo způsobilým k tomu náměstkem vyučovati dáti učedníka zručnostem živnosti, jíž učeň se má vyučiti, a že učedník má přidržován býti k pilnému zaměstnávání se v této živnosti;

6. přijímací podmínky stran učebného nebo případné mzdy, stravování, šacení, bytu, doby, jak dlouho učení má trvati, a stran společenstevního poplatku za připověď a za vyučenou.

Nejdůležitější podmínky smlouvy buďte úřadem obecním zapsány do pracovní knížky.

Majetníci živností, kteří přijímajíce učedníky nedrží se těchto předpisů, dopustí se přestupku řádu živnostenského.

§ 99*b*.

O povinnostech učedníkových.

Učedník povinen jest učebnímu pánu poslušností, věrností a mlčenlivostí, pilností a slušným chováním a musí se podle jeho poukazu zaměstnávati v živnosti.

Učedník nezletilý podroben jest otcovské kázni učebního pána, jehož ochrany a péče požívá.

Učedníci, pokud si ještě neodbyli s prospěchem pokračovací školy živnostenské nebo jiného vyučování alespoň rovnocenného, jsou povinni až do úplného dosažení cíle vyučovacího navštěvovati pravidelně všeobecné pokračovací školy živnostenské (nebo kursy přípravné), jakož i odborné školy pokračovací tak, jak příslušnou učební osnovou jest předepsáno.

Ministr věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministrem obchodu rozhoduje o rovnocennosti vyučování.

Učedníkům, kteří vlastní vinou nedosáhnou dostatečného prospěchu z vyučování, nebo kteří jsou disciplinárně na čas vyloučeni ze školního vyučování, může na základě oznámení příslušného dozorčího orgánu školního živnostenským úřadem pravidelná doba učební, stanovami nebo smlouvou vyměřená, býti prodloužena.

Učební doba budiž také tehdy prodloužena, neobstál-li učedník před ukončením učební doby při předepsané zkoušce učednické (tovaryšské).

Učební doba podle předcházejících ustanovení prodloužená nesmí však nikdy prodloužena býti na dobu delší než půlletní.

§ 100.

O povinnostech pána učebního.

Pán učební pečuj o živnostenské vzdělání učedníkovo a neodnímej mu potřebného k tomu času a příležitosti zaměstnáváním ve službách jinakých (§ 76).

Jemu, vztažmo jeho náměstkovi přísluší dohlédati k mravům a k chování nezletilého učedníka v dílně i mimo ni; má jej přidržovati k pracovitosti, dobrým mravům a k plnění náboženských povinností; má také zdrželi se všelikého zlého nakládání

s učedníkem, chrániti jej proti takovému nakládání se strany ostatních dělníkův a domácích lidí a pečovati o to, aby učedníkovi nebyly ukládány práce, jako doprava břemen a pod., takovým způsobem a po takovou dobu, že by nebyly přiměřeny jeho silám fysickým.

Pán učební nebo jeho náměstek jest dále povinen, aby učedníkům, kteří si ještě neodbyli s prospěchem pokračovací školy živnostenské nebo jiného vyučování alespoň rovnocenného, dopřával až k úplnému dosažení cíle vyučovacího potřebného času k návštěvě ústavů v § 99 *b*, odst. 3, zmíněných, aby je k návštěvě těchto škol přidržoval a přihlašováním a odhlašováním učedníků správě školní umožňoval dohled k pravidelné návštěvě školní.

Když nezletilý učedník onemocní nebo když uteče, též i v jiných důležitých případnostech učební pán má o tom ihned zpraviti rodiče, poručníky nebo jiné jeho příbuzné, jakož i společenstvo.

Způsobí-li pán učební svou vinou, že v přípověd učňově nebo jeho vyučené nastal průtah o více nežli 14 dní, dopustí se přestupku řádu živnostenského.

§ 100 *a*.

Kterak se určuje početní poměr učedníků.

Není-li pro jednotlivé živnosti určeno stanovami společenstva, jaký má býti poměr počtu učedníků k počtu pomocníků, ministr obchodu ve shodě s ministrem vnitra, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, může tento početní poměr určiti způsobem nařizovacím. To se může státi vůbec nebo pro určité okresy.

§ 103 *a*.

Přísluší-li učedník k některému společenstvu a byl-li učební poměr bez viny učedníkovy zrušen před uplynutím doby učební, náleží společenstvu postarati se dle možnosti, by učedník dále byl umístěn u jiného učebního pána ke společenstvu náležejícího.

Při ujednání nové učební smlouvy budiž učební doba již odbytá přísluš ně vpočítána.

Společenstvo kromě toho jest povinno, aby v případech podle §§ 101, 102, 102 *a* a 103 nastalých, nelze-li včas opatřiti prohlášení zákonného zástupce nezletilého učedníka, nahradilo toto prohlášení.

§ 104.

Vysvědčení učebné a list výučný (tovaryšský).

Byl-li poměr učebný zrušen, pán učební vydej učedníkovi vysvědčení o ztrávené době učebné, o jeho chování po tuto dobu a nabytém vzdělání v živnosti.

Pomine-li učebný poměr tím, že řádně jest ukončen, a je-li učební pán členem společenstva, představenstvo společenstva vydej list výučný, přihlížejíc k vysvědčení učebnému, vztažmo vysvědčením učebným, propouštěcímu vysvědčení školy pokračovací, po případě vysvědčení o zkoušce učednické s prospěchem nebo s neprospěchem odbyté, jakož i k tomu, co společenstvo shledalo podle § 114; místo listu výučného při živnostech řemeslných vydá se list tovaryšský, avšak toliko tehdy, byla-li zkouška tovaryšská (§ 104 *b*) vykonána s prospěchem.

Názvu tovaryše možno nabýti toliko vykonáním tovaryšské zkoušky s prospěchem. Pomocný pracovník, který má toliko list výučný, nazývá se pomocníkem.

Podstatný obsah dotčených dosvědčení učebního pána a společenstva buď zapsán do pracovní knížky a ověřen místním úřadem policejním bez výloh a kolků.

§ 104 *b*.

Tovaryšská zkouška při živnostech řemeslných.

Společenstva pečujte o to, aby všichni učedníci zaměstnaní v živnostech řemeslných na konci doby učebné mohli se podrobiti zkoušce tovaryšské, která má prokázati, že učedník osvojil si ty vědomosti a zručnosti, kterých jako tovaryš v příslušné živnosti potřebuje.

Rovněž tak jest živnostenskému úřadu pečovati o učedníky, kteří jsou zaměstnáni v obdobných závodech továrních nebo v řemeslných závodech živnostenských, nenáležejících k žádnému společenstvu.

Zkouška tovaryšská koná se před zkušební komisí od příslušného společenstva zřízenou. Súčastněná společenstva však, dohodnouce se vzájemně, mohou též ustanoviti, že jejich učedníci mají konati zkoušku tovaryšskou před zkušební komisí, která jest pro příslušnou řemeslnou živnost zřízena u některého z těchto společenstev.

Zkušební komise skládá se z předsedy a alespoň dvou, nejvýše čtyř přísedících. Úřad živnostenský, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, jmenuje předsedu na tři léta. Z přísedících budiž jeden jmenován z tovaryšů alespoň čtyři roky v živnosti činných, ostatní pak z majitelů živností alespoň tři léta živnost samostatně provozujících. Představenstvo společenstva ustanovuje přísedící v každém případě zvláště dle seznamů jmen, z nichž jeden hromada společenstva, druhý pak, týkající se tovaryšů, hromada pomocnická zakládá vždy na tři roky.

V prvních čtyřech letech po tom, kdy tyto předpisy nabudou platnosti, mohou se do seznamu přísedících zkušební komise vzíti též pomocníci, kteří nevykonali zkoušku tovaryšskou.

Pro učedníky živností řemeslných, kteří se vyučili v podniku továrním aneb u pána učebného nenáležejícího k žádnému společenstvu neb u některého z ústavů dotčených v § 104*b*, odstavci 2., živnostenský úřad, vylechna obchodní a živnostenskou komoru, zřídí zkušební komise, přihlížeje obdobně k hořejším ustanovením.

§ 104*c*.

Postup u zkoušky, rozsah a druh zkušební látky, jakož i výše zkušební taxy, kterou učedník má zaplatiti, upraveny budou zvláštními zkušebními řády, které pro jednotlivá společenstva podle rozličných kategorií řemeslných živností vydá k návrhu společenstev politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a zřízenou snad jednotu společenstev. Náklady zkoušky hradí společenstvo, jemuž také připadají zkušební taxy.

O zkoušení učedníků v § 104*b*, odstavci 6., dotčených vydány budou obdobné zkušební řády politickým úřadem zemským po vyslechnutí obchodní a živnostenské komory. Útraty zkoušky v těchto případech hradí obchodní a živnostenské komory, jimž zase připadají taxy zkušební.

§ 104*d*.

Učedník nebo pomocník podej u představenstva společenstevního, vztažmo (§ 104*b*, odstavec 6.) u zkušební komise nekolkovanou žádost za připuštění ke zkoušce tovaryšské a připoj k ní vysvědčení učebné a byl-li povinen navštěvovati školu pokračovací (§ 99*b*, odstavec 3.), vysvědčení o návštěvě školní nebo, pracoval-li již jako pomocník, vysvědčení pracovní.

Zkušební komise vydej o výsledku zkoušky bezplatně vysvědčení kolku prosté; byla-li zkouška vykonána s úspěchem, budiž vysvědčení to zapsáno v listě tovaryšském.

Nebyla-li zkouška vykonána s prospěchem, zkušební komise určí lhůtu ke zkoušce opětné přihlížejíc při učednících k ustanovením § 99*b*, odstavce 7.

Neučinilo-li společenstvo opatření, které mu § 104*b*, odstavec 1. a 3. ukládá ve příčině konání zkoušky tovaryšské, jest učedníkům ke společenstvu takovému příslušným zůstaveno na vůli, by zkoušku tovaryšskou vykonali před jinou, dle předpisů tohoto zákona zřízenou odborně příslušnou komisí zkušební.

Učedníci v § 104*b*, odstavci 6. dotčení mohou ke své žádosti a s přivolením příslušného společenstva zkoušku tovaryšskou vykonati též před zkušební komisí společenstevní.

Pomocník má právo vykonati zkoušku dodatečně a opakovati ji pokaždé po uplynutí alespoň půl roku.

§ 104*e*.

Pomocníci, kteří učební dobu řádně ukončili prve než zákon tento nabyl platnosti, mají právo podrobiti se dobrovolně zkoušce tovaryšské.

§ 105.

3. Předpis zvláštní.

Výjimky, které na základě § 74*a*, odstavce 3., pak článku VI. a VII. zákona ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, vztažmo zákona ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125, nastoupivších na místo § 75, pak na základě § 94, odstavce 4., § 95, odst. 2., § 96*a*, odst. 2., 3. a 4., a § 96*b*, odst. 4., budou povoleny, buďte v každém jednotlivém případě v úředních listech vyhlášeny a každý rok říšské radě na vědomí dány.

Hlava VII.

O společenstvech.

§ 106.

O trvání a zřizování společenstev.

Mezi těmi, kteří samostatně nebo jakožto pachtéři provozují stejné nebo příbuzné živnosti v obci téže nebo v obcích sousedních, včetně jejich pomocníků, budiž trvající svazek společný zachován, a jestliže by ho ještě nebylo a nečiní-li to nemožným poměry místní, zřízen buď úřadem živnostenským, setříc poměrů rozhodných pro vznik a zdatnost společenstva, po vyslechnutí zřízené snad jednoty společenstevní, jakož i komory obchodní a živnostenské, která o věci té slyšeti má účastníky.

Majetníci živností (vztažmo pachtéři) jsou členy, pomocníci majetníků živností ve společenstvo spojených jsou příslušníky společenstva.

Společenstvo může podle okolností v sobě pojímati také živnostníky a pomocníky několika obcí neb okresů a výjimečně různorodé živnosti.

Pokud v této hlavě řeč jest o pomocnících, buďte jimi rozuměni živnostenští pomocníci vůbec, vyjímajíc učně (§ 73, lit *a*, *b* a *d*).

Je-li mezi příslušníky společenstva větší počet dělníkův užívaných ku podřízeným pomocným službám při živnosti (§ 73, lit *d*), mohou pro tyto dělníky utvořena býti zvláštní společenská zřízení (rozhodčí výbory, bromady pomocných pracovníků a nemocenské pokladny).

§ 107.

Kdo jest povinen přistoupiti.

Kdo v obvodu, kde jest společenstvo, samostatně nebo jako pachtéř provozuje živnost, pro kterou společenstvo jest zřízeno, stane se, jakmile se v živnost uváže, členem společenstva a povinen jest plniti závazky s tím spojené.

Zvláště pak má zapraviti ustanovený snad poplatek inkorporační (§ 126, lit. *m*) a již při opovědi živnosti nebo v žádosti za koncessi prokázati, že poplatek ten složil. Neobdrží-li oprávnění živnostenského, společenstvo jest povinno vrátiti jemu poplatek zapravený.

Kdo na základě více nežli jednoho listu živnostenského nebo na základě více nežli jedné listiny koncessní samostatně nebo jako pachtéř provozuje živností několik, které nejsou sloučeny v jediné společenstvo, musí býti členem všech společenstev pro tyto živnosti zřízených.

§ 108.

Majitelé živnostenských podniků, které provozují se po továrnicku, nejsou povinni účastniti se ve společenstvu podle §§ 106 a 107. Mají však právo přistoupiti za členy ke společenstvu pro příslušný druh živností zřízenému, jestliže k tomu svolilo. Mají-li sklady k prodeji svých výrobků, jsou též oprávněni vzhledem k těmto prodejním skladům přistoupiti ke společenstvu pro obchodní živnosti v místě zřízenému, jestliže k tomu svolilo. V obojí případnosti mají stejná práva i povinnosti jako ostatní členové společenstva, pomocníky pak u nich zaměstnané nebo pomocníky v příslušném prodejním skladě jimi zaměstnávané jest pokládati za příslušníky společenstva.

Členství živnostenských podniků, které ke společenstvu přistoupily na základě předcházejících ustanovení, může za obapolného dohodnutí zase býti zrušeno. Nedojde-li k takové shodě, může každá z obou stran učiniti návrh na zrušení členství živnostenskému úřadu, jenž o něm rozhodne, vyslechna obě strany.

§ 109.

Politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a sůčastněná společenstva i živnostníky, může kdykoliv určiti obvod, na který jednotlivá společenstva se mají vztahovati.

§ 110.

Společenstva již trvající přizpůsobte stanovy své předpisům tohoto zákona. Nepodají-li do šesti měsíců po počátku působnosti tohoto zákona politickému úřadu zemskému žádost za schválení příslušných, řádně usnesených změn stanov, politický úřad zemský, nedbaje opačných snad usnesení společenstva, z úřední moci vykoná změny, kterých je

třeba, aby stanovy se přizpůsobily k ustanovením zákona.

V zemi obvyklé názvy (gremia, pořádky, cechy a pod.) mohou zůstati.

§ 111.

I několik společenstev, z nichž každé posud bylo o sobě, může, dohodnou-li se vespolek, sloučeno býti v jedno společenstvo výrokem politického úřadu zemského, jenž vyslechnouti má obchodní a živnostenskou komoru a zřízenou snad jednotu společenstev.

Rovněž u společenstev, která v sobě pojímají různé živnosti, mohou, dohodnou-li se vespolek anebo žádá-li za to většina členů některého druhu živnosti nebo příbuzných druhů živností, tyto druhy živností býti z dosavadního společenstva vyloučeny a jakožto samostatná společenstva zříženy nebo k některému jinému již zřízenému společenstvu přivtěleny, předpokládajíc, že jsou tu podmínky k dosažení účelů společenstevních.

Jakmile takováto žádost za vyloučení nebo za přivtělení k jinému společenstvu byla podána, budte o ní vyslechnuta súčastněná společenstva; tato pak otázavše se hromady společenstevní k tomu konci svolané, podejte své vyjádření živnostenskému úřadu první stolice do osmi neděl; jinak se rozhodne, aniž toto dobré zdání bylo vyslechnuto.

§ 111 *a*.

Aby zřízena byla společenstva pro jednotlivé kategorie živností nebo pro příbuzné kategorie živnostenské, mohou také z moci úřední nařízeny býti změny v rozsahu společenstev, a to jak co do přidělených kategorií živností, tak i co do obvodu. Rozhoduje o tom politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev jakož i súčastněná společenstva a živnostníky. Zároveň s příslušným rozhodnutím politický úřad zemský vykonej z moci úřední také ty změny stanov příslušného společenstva které tímto přidělením staly se nutnými.

Má-li se zříditi společenstvo odborné, jest třeba, by k tomu přivolila většina příslušných živnostníků.

§ 112.

Kdo přiděluje živnosti ke společenstvu.

Politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, může jednotlivé kategorie živností, které posud nejsou vřaděny do žádného společenstva, přidělíti k některému již zřízenému společenstvu.

Ke společenstvu, které obsahuje jednotlivou živnost anebo několik živností příbuzných, nesmějí býti přidělovány živnosti, které nejsou příbuzné se živnostmi do společenstva pojatými.

Politický úřad zemský, když přiděluje živnosti ke společenstvu, vykonej zároveň z úřední moci změnu stanov příslušného společenstva, která se tím stala nutnou.

Vznikla-li pochybnost, ke kterému ze zřízených společenstev některá živnost patří, rozhodne o tom živnostenský úřad, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev i příslušná společenstva a přihlížeje ke stanovám společenstev.

§ 114.

Jaké jsou účely společenstva.

Účelem společenstva jest pěstovati ducha pospolitého, udržovati a zvelebovati čest stavu, jakož i podporovati humanitní, hospodářské a vzdělávací zájmy svých členův a příslušníků.

Humanitní zájmy podporovati lze zvláště zakládáním nemocenských a podpůrných pokladen anebo podpůrných fondů pro členy a příslušníky, jakož i tím, že společenstvo uvolí se prostředkovati pro členy pojišťování u některé pojišťovny; podporovati zájmy hospodářské lze zaváděním společné výroby strojní a zlepšených způsobů výrobních, zřizováním skladů surovin, tržnic, skladů vzorkových, záložen, potlačováním a odstraňováním obchodních zařízení, která ruší poctivou soutěž mezi členy společenstva; zájmům vzdělávacím pak napomáhati lze zřizováním a podporováním živnostenských učilišť (odborných a pokračovacích škol, učebných dílen a pod.), pořádáním odborných učebných kursů pro členy a příslušníky, výstavek prací učednických atd.

Zvláště pak náleží na společenstvo:

a) aby v řádné patrnosti mělo členy a příslušníky společenstva, by pečovalo o zachování spořádaných poměrů mezi majiteli živností a jejich pomocníky, zvláště co do svazku pracovního, pak aby zřizovalo a vydržovalo společenské hospody a prostředkovalo práci;

b) aby pečovalo o spořádané poměry učednické tím, že vydá, pokud tento zákon neobsahuje ustanovení zvláštních, předpisy, které se musí předložiti úřadu ke schválení, a to:

o podmínkách, za jakých kdo může míti učně vůbec a kolik jich býti může proti počtu pomocníků v živnosti;

o odborném a nábožensky mravném vzdělání učedníků;

o době učební, o zkouškách učednických a tovaryšských;

o dohledu společenstva k tomu, by tato ustanovení byla zachovávána;

c) aby potvrzovalo učební vysvědčení a vydávalo listy výučné;

d) aby pečovalo o učně onemocnělé;

e) aby dohlíželo k živnostenským učilištím a učebným kursům, které zřídilo a vydržuje, a k výstavkám prací učednických, jež pořádá a podporuje a pod.;

f) aby potvrzovalo pracovní vysvědčení pomocníků do společenstva příslušných;

g) aby pečovalo o pomocníky onemocnělé zakládáním nemocenských pokladen anebo přistoupením k nemocenským pokladnám již zřízeným;

h) aby zřídilo rozhodčí výbor (§§ 122, 123, 124) k vyřizování rozepří mezi členy společenstva a jejich pomocníky vzniklých z poměru pracovního, učebního a námezdného;

pak aby podporovalo rozhodčí instituci k vyřizování rozepří mezi členy společenstva; za tím účelem může se i několik společenstev sdružiti;

i) aby se usnášelo o odklizení obyčejů, zvyků a novot, které jsou na překážku poctivé soutěži mezi členy společenstva;

k) aby každý rok podávalo zprávy o všech událostech ve společenstvu, které jsou podstatné pro sestavení statistiky živnostenské.

Kromě pravidelných zpráv v odst. *k)* předepsaných společenstva jsou povinna, žádá-li se za to, úřadům, jednotě společenstev i obchodní a živnostenské komoře svého okresu podávati zprávy a dobrá zdání o poměrech společenstevního účelu se týkajících, a mohou v těchto věcech také z vlastního popudu u těchto veřejných orgánů dožadovati se podpory svých účelů.

§ 114*a*.

Ministr obchodu může takovým společenstvům pro jednotlivé nebo pro příbuzné kategorie řemeslných živností zřízeným, která svým povinnostem v oboru výchovy živnostenského dorostu (§ 114, lit. *e*, a § 104*b*) s úspěchem činí zadost, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a zřízenou snad jednotu společenstev, poskytnouti právo, by ve stanovách učinila opatření v příčině zkoušek mistrovských pro své živnosti. Společenstva usneste se v této případnosti o zvláštních zkušebních řádech, k nimž je třeba schválení politického úřadu zemského.

Mistrovskou zkouškou mají se prokázati způsobilost k samostatnému provádění obyčejných prací příslušné živnosti a k výpočtu nákladů na ně, jakož i vědomosti k samostatnému provozování živnosti jinak potřebné, zvláště také vedení knih a účtů.

Zkušební řád upravuje zevrubněji podmínky, za jakých se kdo připouští ke zkoušce vůbec, zvláště pak uchazeči do společenstva nenáležející; kromě toho upravuje sestavení zkušební komise, rozsah a druh zkušební látky a jak se zkouší, kterak se vysvědčuje výsledek zkoušky, za jakých podmínek jest možno zkoušku opakovati a jaké taxy zkušební na prospěch pokladny společenstva jsou snad zavedeny.

Ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, může též jednotlivým ústavům, které svým zřízením poskytují záruku náležitého odborného provádění zkoušek mistrovských, způsobem nařizovacím propůjčiti právo, by konaly tyto zkoušky z určitých řemeslných živností, a zároveň předepsati řád zkušební.

Udělí-li se právo to odborným učilištím, příslušné nařízení budiž vydáno ve shodě s ministrem kultu a vyučování.

Kdo s prospěchem vykonal zkoušku mistrovskou a provozuje živnost samostatně, jest oprávněn užívati titulu zkušeného mistra příslušné živnosti.

Po pěti letech od počátku platnosti tohoto zákona ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, nařízením předepíše vůbec nebo pro určité části obvodu, kde tento zákon platí, že ve všech nebo v určitých po řemeslnicku provozovaných živnostech dovoluje se míti učně jen těm živnostníkům, kteří s prospěchem vykonali zkoušku mistrovskou.

Nařízením tím však nebudou dotčena mistrovská práva již nabytá.

§ 114*b*.

Společenstva jsou oprávněna pro obor živností svých členů v mezích zákonných předpisů ustanoviti, kdy se počíná a kdy se končí denní pracovní doba pomocníků a jaké jsou pracovní přestávky, kdy a jaká mzda pomocníkům se vyplácí a jaká jest lhůta výpovědní. Ustanovení taková staň se hromadou společenskou ve shodě s hromadou pomocnickou, a to podle jednotlivých odvětví, a budiž politickým úřadem zemským schváleno po vyslechnutí obchodní a živnostenské komory a zřízené snad jednoty společenstev.

Ujednání toto budiž vyvěšeno v každé provozovně.

Usnesení staň se jak v hromadě společenstevní tak i v hromadě pomocnické většinou dvoutřetinovou. Touž většinou hlasů může každá z obou hromad prohlásiti, že odstupuje od ustanovení těch, ač-li tato nebyla ujednána na určitou dobu. Usnesení o tom budiž oznámeno politickému úřadu zemskému, by je vzal na vědomí.

Jestliže majitelé živností do společenstva náležející ve směru tom neujednali se svými pomocníky smlouvou nebo pracovním řádem nic odchylného, zmíněná ustanovení mají pro strany platnost právně závaznou a vylučují potud platnost předpisů § 77.

§ 115.

Společenstva jsou oprávněna předpisovati stanovami a vybírati od členů společenstva poplatky přijímací (inkorporační), od učedníků pak poplatky za přípověď a za vyučenou; ve stanovách buď však vytčeno, že společenstvo může učedníky, kteří sami nebo jejichž rodiče jsou nemajetní, osvoboditi od zapravení poplatku za přijmutí (za přípověď), za zkoušku tovaryšskou a za vyučenou, žádají-li za to zákonní zástupcové učedníků, prokázavše nemajetnost.

Učební pán ručí za správné zapravení poplatků učednických společenstvu.

Živnostníci, kteří ze společenstva byli vyloučeni a do jiného zařaděni, jsou osvobozeni od opětného placení poplatku přijímacího (inkorporačního) až do výše částek, které zapravili společenstvu dosavadnímu. Stanovami společenstva mohou také vdova a k dědictví oprávnění descendenti majitele svobodné živnosti býti osvobozeni od opětného placení poplatku přijímacího, opovědí-li po smrti živnostníkově provozování téže živnosti a je-li podnik ten pokračováním podniku dřívějšího.

Jak veliké mají býti tyto poplatky, ustanoví hromada společenstevní, jest však k tomu třeba schválení politického úřadu zemského, který může poplatky snížiti, byly-li vyměřeny příliš vysoké.

Z inkorporačních poplatků do roka vybraných smí nanejvýš tři čtvrtiny býti vynaloženy na běžné výdaje společenstva, zbytek pak budiž uložen na úrok. Výnos učednických poplatků budiž alespoň s poloviny věnován účelům, které prospívají vzdělání učedníků nebo jiným jejich zájmům kromě pojištění nemocenského.

Ostatně peníze pro potřeby společenstev nutné, kromě příspěvků do nemocenské pokladny (§ 121), rozvrhují se, pokud nejsou hrazeny úrokem ze jmění, na členy společenstva (§ 106) podle míry předepsané daně výdělkové nebo podle jiného měřítka stanovami určeného.

Dotčené příjmy společenstev jakož i pokuty pořádkové (§ 125) vymáhají se pořadem správním.

§ 115*a*.

Nemocenské a podpůrné pokladny pro členy.

V § 114, odst. 2., dotčené nemocenské a podpůrné pokladny pro členy společenstev budiž, pokud spočívají na základě dobrovolnosti, zřizovány podle předpisů zákona ze dne 16. července 1892, Z. Ř. č. 202.

O přípustnosti zavedení nucenosti pojišťovací, jejím rozsahu a způsobu provádění.

§ 115 *b*.

Společenstva mohou se usnésti, že jejich členové jsou povinni pojistiti se na nemocenské, na bezplatnou pomoc lékařskou, na poskytování léků, nebo na takovéto podpory spolu s pohřebným.

Zavázati členy k pojištění toliko na pohřebné samo, není přípustno.

V usnesení budiž určeno, jak velké jest nemocenské a jak dlouho trvá jeho požitek, vztažmo jak velké jest pohřebné; avšak nemocenské nesmí býti větší nežli týdně 28 K, pohřebné pak ne větší než 400 K.

§ 115 *c*.

Aby usnesení v § 115 *b* dotčené bylo platným, třeba jest, aby hromada společenstva byla řádně svolána, aby podstatný obsah usnesení, které má býti učiněno, byl napřed ohlášen, aby přítomny byly alespoň tři čtvrtiny všech členů společenstva, kteří mají právo hlasovati, a aby alespoň tři čtvrtiny přítomných souhlasily.

Kromě toho jest třeba, aby politický úřad zemský schválil usnesení.

Schválení usnesení o závazném pojištění může se učiniti závislým na tom, aby dříve byl zřízen podpůrný fond podle 115 *w*.

Ustanovení prvního odstavce vztahují se také k usnesením, jimiž zavedená pojišťovací nucenost má býti v přípustných mezích (§ 115 *b*) rozšířena, změněna nebo zrušena.

§ 115 *d*.

Řádně učiněné a schválené usnesení jest pro všechny členy společenstva závazné; povinnost pojišťovací však pro členy, kteří jsou již u jiného společenstva podrobeni povinnosti pojišťovací, neplatí, pokud pojišťovací nucenost u tohoto jiného společenstva trvá.

§ 115 *e*.

Pojistná povinnost pomíjí, jakmile kdo pozbyl členství ve společenstvu. Avšak osobám takovým může se dovoliti, aby zůstaly dále pojištěny dobrovolně.

§ 115 *f*.

Prostředky na splnění pojištěných dávek potřebné buďte opatřovány přiměřenými pravidelnými příspěvky členů napřed splatnými.

Prostředků těch nesmí se užiti k jiným účelům.

Nezaplacené příspěvky členské mohou se vymáhati pořadem správním.

§ 115 *g*.

Nabyl-li některý člen proti právu nějaké dávky, budiž mu hned odňata. Neprávem přijaté částky buďte vráceny bez ujmy stíhání podle práva trestního. Vrácení neprávem přijaté dávky možno také tím žádati, že se příspěvek zvýší až na dvojnásobnou částku.

O vymáhání náhrady platí předpis § 115 *f*. odst. 3.

§ 115 *h*.

Nucené pojištění provádí se zvláštními pokladnami za účelem tím zřízenými.

Zpravidla každé společenstvo má zříditi takovou pokladnu. Avšak se státním schválením může se ke zřízení společné pokladny spojiti i několik společenstev, usnesla-li se o souhlasných závazcích pojistných.

Udíleti toto schválení přísluší politickému úřadu zemskému. Jde-li o společenstva téhož politického okresu nebo několika politických okresů téže korunní země, schvaluje je zemský politický úřad této země, jinak onen, v jehož správním obvodě pokladna má míti své sídlo.

Za týchž předpokladů jest společenstvům také dovoleno přistoupiti k některé již zřízené pokladně.

§ 115 *i*.

Pokladny v § 115 *h* dotčené mohou svým jménem nabývati práv a bráti na sebe závazky, před soudem žalovati a žalovány býti.

Řádným soudem jejich jest soud věcně příslušný, v jehož obvodě pokladna má své sídlo.

Hospodaření a správa nezávisí na hospodaření a správě společenstev samých a jiných institucí, které snad jsou u společenstev zřízeny.

Za všechny závazky pokladny ručí věřitelům jejím toliko jmění pokladny.

§ 115 *k*.

Pro každou pokladnu buďte zdělány stanovy. Stanovy ty, o nichž poprvé usnáší se společenstvo, vztažmo společenstva, jakož i každá změna jejich, potřebují schválení politickým úřadem zemským podle § 115 *h* k tomu povolaným.

Stanovy obsahujte zejména:

1. Jméno, účel a sídlo pokladny;

2. předpisy o členství;

3. výši příspěvků, které členové mají do pokladny platiti;

4. podmínky, způsob a rozsah pojištěných podpor;

5. předpisy o tom, kterak představenstvo a dozorčí výbor jest složen, jak se zřizuje, kdy jsou způsobilé k usnášení, jak se usnášejí, jaký jest obor jejich působnosti, pak o trvání jejich mandátů a nahrazování členův, ubyl-li některý;

6. předpisy o složení, svolávání, způsobilosti k usnášení, způsobu usnášení a oboru působnosti valné hromady, jakož i o právu hlasovacím ve valné hromadě;

7. předpisy o zastupování pokladny na venek a o způsobách jednání právně závazných a vyhlášek;

8. předpisy o urovnání rozepří z poměru k pokladně vzniklých;

9. předpisy o dobrovolném dalším pojištění (§§ 115 *e* a *u*), po případě

10. o počtu a způsobu volby a trvání funkčního období delegátů do hromady delegátů (§ 115 *o*).

§ 115 *l*.

Pokladnu spravuje představenstvo a valná hromada.

Je-li pokladna zřízena toliko pro jedno společenstvo a neustanoví-li valná hromada zvláštních funkcionářů, jest představenstvem pokladny představenstvo společenstevní, valnou hromadou pak jest hromada společenstevní.

Pakli jsou u pokladny pojištěni členové několika společenstev (§ 115 *h*, odst. 2.), budiž složení představenstva i valné hromady zvlášť upraveno stanovami pokladny.

§ 115 *m*.

Představenstvu náleží pokladnu ve všem spravovati a zastupovati, pokud k tomu není povolána valná hromada.

Členové představenstva konají svůj úřad jakožto úřad čestný, ale hotové výlohy buďte jim nahrazeny; také mohou se jim poskytovati přiměřené odměny za práce, které vyžadují větší námahy.

§ 115 *n*.

Ku kontrole nad správou pokladny budiž ustanoven dozorčí výbor. Členové jeho nesmějí býti zároveň členy představenstva.

§ 115 *o*.

Valná hromada skládá se ze členů oprávněných hlasovati nebo z delegátů, které jest voliti ze členů k hlasování oprávněných.

Valná hromada musí sestávati z delegátů, má-li pokladna více než 500 členů.

Funkční období delegátů nesmí býti delší tří let.

Delegátů musí býti alespoň třikrát tolik co členů představenstva.

§ 115 *p*.

Valná hromada má se alespoň jednou do roka sejíti.

Valné hromadě budiž každým způsobem vyhrazeno:

1. usnášeti se o výroční zprávě představenstva a udělení obsolutoria;

2. usnášeti se o případných změnách stanov;

3. usnášeti se o tom, zdali a jakou částkou mají se dáti členům představenstva odměny za určité práce (§ 115 *m*);

4. usnášeti se o podmínkách zrušení pokladny;

5. systemisovati placený pomocný personál.

§ 115 *q*.

Pokladny jsou povinny každého roku sestaviti účetní závěrku, která sestává z účtu provozovacího a výkazu jmění, pak výkazy o změnách ve stavu pojištění a nastalých případech pojištění. Výkazy ty předloženy buďte každý rok do 31. března úřadu dozorčímu.

Ministr obchodu jest oprávněn vydati zvláštní předpisy o těchto výkazech.

Za pokladniční rok pokládati jest rok kalendářní.

§ 115 *r.*

Pokladny jsou povinny nastřádati reservní fond rovnající se dvojnásobnému průměrnému ročnímu výdaji posledních pěti let účetních, a kdyby snad klesl pod onu výši, doplniti jej zase na tuto výši. Dokud reservní fond nedosáhne tohoto obnosu, buďte proň ukládány za každý účetní rok alespoň dvě desetiny členských příspěvků.

Vyjde-li z pěti za sebou jdoucích účetních závěrek na jevo, že příjmy nestačí na úhradu převzatých závazků a k nastřádání reservy, a nedá-li se nepoměr ten odstraniti jinými vhodnými opatřeními, budiž náprava učiněna buď přiměřeným zvýšením příspěvků nebo zmenšením podpor anebo konečně spojením obého tohoto opatření.

§ 115 *s.*

Reservní fond pokladen smí se ukládati toliko:

1. v tuzemských cenných papírech způsobilých k ukládání jmění sirotčího;

2. v c. k. poštovské spořitelně nebo v některé spořitelně zřízené podle regulativu spořitelního.

Jmění pokladen, pokud převyšuje reservní fond, může se uložiti také:

3. na tuzemské hypoteky, poskytující sirotčí jistotu;

4. na tuzemské nemovitosti činžovní, v tom případě však tyto nemovitosti nesmějí zůstati zadluženy přes třetinu ceny odhadní.

§ 115 *t.*

Hospodářství pokladny jest podrobeno dozoru úřadu živnostenského. Tento úřad jest oprávněn kdykoli nahlédati do všech knih a účtů pokladny a skontrovati pokladnu; jest povinen bdíti nad tím, aby stanovy byly přesně zachovávány. Dozorčí úřad vykonává dotčená úřední jednání odbornými zřízenci, které označí politický úřad zemský.

Ministr obchodu jest oprávněn zbaviti představenstvo pokladny jeho funkcí a správu i zastupování pokladny prozatímně až do nových voleb představenstva pokladny svěřiti správci, po případě i rozpustiti pokladnu.

Rozpouštěcí opatření má za následek zrušení pojišťovací nucenosti.

§ 115 *u.*

Usnesení společenstva, aby pojišťovací nucenost byla zrušena, má za následek rozpuštění pokladny, je-li pro toto společenstvo zřízena zvláštní pokladna; ve všech jiných případech jsou jím členové vyloučeni ze společné pokladny. Členům takovým však může býti dovoleno, aby dále zůstali dobrovolně pojištěni.

§ 115 *v.*

Ustanovení přechodná.

Nemocenské a podpůrné pokladny mistrovské, které v době, kdy tento zákon nabude moci, jsou již upraveny pro závazné pojišťování, přizpůsobte svá zřízení nejdéle do dvou let tomuto zákonu.

§ 115 *w.*

O fondech podpůrných.

Podpůrné fondy v § 114, odst. 2. dotčené tvoří část jmění společenstevního a jsou nadány z příjmů společenstva, jakož i zvláštními věnováními. Do těchto fondů plynou také pokuty členům společenstva na základě § 125, jakož i § 127, odst. 5. uložené.

Podpůrné fondy slouží vůbec ku zvelebování humanitních účelů, které společenstva sledují.

K pravidelným dotacím podpůrných fondů mohou se schválením živnostenského úřadu vybírány býti zvláštní přirážky.

Ze zmíněných fondů mohou zejména, zcela nebo částečně, zapravovány býti příspěvky, které nuzní členové mají platiti do pokladen podle § 115 *h* snad zřízených, o čemž v každém jednotlivém případě rozhoduje představenstvo společenstva na základě předpisů usnesených hromadou společenstva.

§ 115 *x.*

O zřizování podpůrných pokladen, podniků hospodářských a podpůrných fondů.

Hromada společenstevní může se usnésti o zřízení dobrovolných nemocenských a podpůrných pokladen a hospodářských podniků pro členy, jakož i podpůrných fondů, v § 114, odst. 2. dotčených,

většinou tří čtvrtin všech přítomných členův, avšak jenom tehdy, byla-li věc v denním pořádku této hromady přesně uvedena a s denním pořádkem napřed řádně vyhlášena.

O hmotné podpoře těchto zřízení z prostředků společenstva, jakož i o obchodním účastenství jeho při hospodářských podnicích hromada společenstevní může se usnášeti, a to většinou v odstavci 1. uvedenou, toliko tehdy, zjistí-li se protokolárně při hlasování přítomnost takového počtu členů společenstva, který odpovídá poměru dole naznačenému. Tento poměr stanoví se při počtu členů:

až do jednoho sta členů padesáti procenty,

od jednoho sta do pěti set členů čtyřiceti procenty, avšak alespoň padesáti členy,

od pěti set do tisíce členů třiceti procenty, avšak alespoň dvěma sty členův a

přes tisíc členů dvaceti procenty, avšak alespoň třemi sty členů.

V příčině předcházejících ustanovení rozhodný jest ten počet členů, jaký společenstvo má toho dne, kdy hromada byla svolána.

Nesejde-li se k takovéto hromadě společenstva počet členů k usnášení způsobilý, budiž do čtyř neděl svolána hromada nová s týmž denním pořádkem, která se může za podmínek uvedených, avšak jenom tehdy platně usnášeti, zjištěna-li přítomnost poměrného počtu členů společenstva, totiž u společenstev majících nanejvýš pět set členů třicet procent a při společenstvech s větším počtem členů dvacet procent.

K těmto ustanovením budiž v tomto novém svolání výslovně poukázáno.

Usnesení společenstva o věcech v odstavci 2. vytčených podrobeno jest schválení politického úřadu zemského.

Schválení budiž toliko tenkrát odepřeno, jestliže usnesení tato stala se způsobem protizákonným anebo chce-li společenstvo ze svého jmění věnovati tolik, že by tím plnění ostatních účelů zákonem jemu přikázaných bylo znemožněno.

Žádný člen ani příslušník společenstva nemůže proti své vůli býti přidržován k činnému účastenství na hospodářských podnicích v odstavci 1. dotčených, ač-li takové závody nebyly zřízeny nebo nařízeny z důvodů veřejných.

§ 116.

O prostředkování práce.

Společenstva učiňte vhodná zařízení k prostředkování pracovních míst pro živnosti v nich zastoupené a vydejte zvláštními stanovami zevrubnější předpisy o vedení tohoto prostředkování práce, jakož i o zřízencích, kterým toto vedení bude svěřeno. Za prostředkování pracovních míst nesmí se od pomocníků vybírati žádný poplatek.

O stanovách těchto usnáší se hromada společenstevní po dohodnutí s hromadou pomocnickou; stanovy budte předloženy politickému úřadu zemskému ke schválení.

Společenstva, která podle dočasného průměrného stavu posledního roku mají alespoň 200 pomocníků ke společenstvu příslušných, jsou povinna svěřiti dohled na dotčená zařízení výboru, který buď sestaven stejným počtem ze členů společenstva a z pomocníků.

Ony volí hromada společenstevní, tyto pak hromada pomocnická.

Členové výboru volí ze sebe dočasného starostu tohoto výboru a jeho náměstka. Neskončí-li se volba po dvojím volení, rozhodne los, a to tím způsobem, že nejprve se ustanoví starosta a pak z druhé skupiny jeho náměstek. Oba předsedají střídavě podle funkčních období stanovami určených.

Jestliže jednoty společenstev (§ 130 *c*) učiní nebo již učinily zvláštní zařízení k prostředkování práce, budiž k dohledu na tato zřízení dosazen výbor, do něhož přibráni budte zástupci pomocnictva. Stanovy o vedení správy a zřízencích touto správou pověřených, od hromady svazu zdělané, podrobeny jsou schválení politického úřadu zemského. V příčině vybírání poplatků od pomocníků platí to, co bylo řečeno v odstavci 1.

Náleží-li společenstva k jednotě, která upravuje prostředkování práce podle předešlého odstavce, jsou zproštěna povinnosti, činiti zvláštní zařízení k prostředkování práce; totéž platí také tehdy, svěří-li prostředkování práce některému ústavu pro veřejné vykazování práce zřízenému.

O odvolacím právu společenstev.

§ 116 *a*.

Společenstvům přísluší odvolací právo z rozhodnutí a opatření živnostenských úřadů v těchto případnostech:

1. byl-li vydán živnostenský list na živnost řemeslnou nebo byla-li propůjčena koncesse na živnost koncessovanou, jestliže společenstvo podle předpisů §§ 14 *f* a 23 *a* podalo včas dobrozdání a rozhodnutí živnostenského úřadu nestalo se ve smyslu tohoto dobrozdání;

2. byla-li dána dispense k nastoupení příbuzné živnosti řemeslné (§ 14 *c*, odst. 1), živnosti koncessované (§ 23 *a*, odst. 2) nebo živnosti obchodní dle § 13 *a*, vztažmo podle § 38, odst. 3. a 4., průkazem způsobilosti vázané;

3. bylo-li prominuto předložení listu tovaryšského, vztažmo učebního vysvědčení a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské (§ 14 *c*, odst. 2);

4. bylo-li rozhodnuto o rozsahu živnostenského oprávnění (§ 36), pokud se tak stalo proti dobrozdání vyslechnutého společenstva;

5. bylo-li rozhodnuto, má-li se živnostenský podnik pokládati za továrenský nebo řemeslný (§ 1, odst. 6);

6. když byly jednotlivé živnosti ohraničeny podle okresů (§ 42), a když byly stanoveny nejvyšší sazby (§ 51);

7. když jednotlivé kategorie živností byly upraveny na základě § 54, odst. 2., po stránce živnostensko-policejní;

8. ve všech vnitřních záležitostech společenstevních (VII. hlava živnostenského řádu) včetně učednických záležitostí společenstvům přikázaných.

Co se týče živností hostinských a výčepnických, §§ 18 a 20 obsahují další ustanovení zvláštní.

§ 116 *b*.

V případech v předcházejícím paragrafu dotčených společenstvo budiž zpraveno o rozhodnutí živnostenského úřadu. Právo odvolati se k úřadu vyššímu přísluší společenstvu ve lhůtách platných podle zákona ze dne 12. května 1896, Z. Ř. č. 101, pokud zákonem nejsou stanoveny kratší lhůty rekursní.

§ 116 *c*.

Právo podati rekurs přísluší představenstvu společenstva (§ 109 *d*), pokud není hromadě společenstevní stanovami vyhrazeno, aby v jednotlivých případech se usnášela o podání rekursu.

S každým odvoláním předložen buď také výtah z protokolu o schůzi výboru společenstevního, vztažmo hromady společenstevní, starostou společenstva podepsaný.

§ 116 *d*.

Odvolání včas podané má v případech § 116 *a*, č. 1., 2. a 3., účinek odkladný.

Ze dvou stejných rozhodnutí v případech § 116 *a*, č. 1., další odvolání společenstvu nepřísluší.

§ 116 *e*.

Výroční zpráva a závěrečný účet společenstva.

Živnostenskému úřadu budiž každého roku předložena zpráva o výroční hromadě a řádně vykonané snad volbě společenstevního představenstva jakož i závěrečný účet o příjmech a vydáních společenstva, který musí býti podepsán starostou společenstva a dvěma výbory.

§ 117.

O správě společenstva.

Záležitosti společenstva obstarávají:

a) hromada společenstevní;

b) představenstvo společenstva, které se skládá ze společenstevního výboru za řízení starostova;

c) starosta společenstva;

d) důvěrníci podle § 119 *h* snad zřízení.

§ 118.

O právu hlasovacím a volitelnosti.

Právo hlasovati mají a volitelni ve společenstvu jsou všichni členové jeho.

Z práva hlasovacího a z volitelnosti jsou vyloučeni:

a) živnostníci, kteří a dokud pro odsouzení soudem trestním vyloučeni jsou z volitelnosti do zastupitelstva obecního;

b) živnostníci, na jichž jmění konkurs byl uvalen, pokud řízení konkursní trvá;

c) živnostníci, jimž byla živnost úřadem odňata, pokud trvá lhůta pro odnětí položená;

d) živnostníci, kteří jsou pod opatrovnictvím pro slabost duševní nebo marnotratnictví.

Pokud se týče hlasovacího práva a volitelnosti pomocníků, budiž obdobně užíváno předcházejících ustanovení.

Členové, za kterými váznou nedoplatky společenstevních přirážek, mohou býti stanovami vyloučeni z účastenství na hlasování a z volitelnosti ve společenstvu, dokud nezaplatí.

Aby kdo zvolen býti mohl za rozhodčího, jest zvláště třeba, jak u živnostníků tak i pomocníků, aby mu bylo úplně 24 let; aby pak pomocníci v jiných případnostech měli právo hlasovací a byli volitelní, musí jim býti úplně 18 let.

Hromada společenstevní.

§ 119.

Hromada společenstevní skládá se z veškerých členů, kteří mají právo hlasovati.

Tito vykonávají své právo hlasovací osobně; plnomocníci nebuďte v hromadě společenstevní připuštěni.

Co se týče společenstev majících více než 500 členů, může se stanovami určiti, že na základě kvalifikovaného usnesení hromady společenstva hromada společenstevní má býti utvořena z delegátů, ač-li nemá vykonati volby neb usnášeti se o záležitostech uvedených v §§ 115 *b* a 115 *x*, nýbrž raditi se o jiných věcech. Při tom budiž vhodnými volebními řády menšině zabezpečeno zastoupení.

Stanovy obsahujte podrobnější předpisy o počtu delegátů a volbě jejich.

Delegátů musí býti alespoň pět procent členů společenstva a alespoň třikrát tolik, co členů společenstevního představenstva.

Výboru hromady pomocnické přísluší, aby do společenstevní hromady vysílal stanovami určený počet pomocníků (2 až 6).

Tito mají právo účastniti se hlasem poradným jednání o věcech, které se týkají zájmů pomocníků (tovaryšů), jakož i přednášeti přání k zájmům těm se vztahující.

§ 119 *a*.

Členy společenstva svolává k hromadě společenstevní starosta společenstva, po prvé po zřízení společenstva však, jakož i budoucně, kdyby hromadu společenstevní nemohl svolati starosta nebo jeho náměstek, svolá je živnostenský úřad písemným vyrozuměním, v němž jim spolu oznámí předměty rokování.

Hromada společenstevní budiž konána alespoň jednou do roka; budiž také tenkrát svolána, když starosta společenstva nebo výbor uzná toho potřebu nebo když čtvrtina členů za to žádá.

Ve svolání buď uvedeno, kde a kdy hromada bude konána.

O tom, že starosta společenstva svolal hromadu, budiž alespoň tři dni napřed zpraven úřad živnostenský a komisař pro společenstvo zřízený (§ 127) a budiž jim zároveň oznámen denní pořádek.

Hromadě společenstevní poprvé, než se vykoná volba starosty, jakož i v těch případnostech, když živnostenský úřad svolává hromadu společenstevní, předsedá a ji řídí vyslanec úřadu živnostenského, později starosta společenstva nebo jeho náměstek, jestliže starosta nemůže.

Aby hromada společenstevní mohla se usnášeti, třeba jest, aby přítomen byl stanovami určený počet členův oprávněných hlasovati.

Stanovami může býti určeno, že, zůstala-li svolaná hromada společenstevní nezpůsobilou k usnášení, členové k ní se dostavivší, když čekací hodina uplynula, jsou oprávnění platně se raditi a usnášeti o předloženém denním pořádku, ač-li k usnesení o zvláštních záležitostech zákonem anebo stanovami není předepsána přítomnost určitého počtu členů.

Pokud v tomto zákoně nic jiného není ustanoveno, usnesení dějí se nadpoloviční většinou hlasů.

§ 119 *b*.

Při volbách oprávnění voliči odevzdejte hlasovací lístky osobně v příslušném volebním shromáždění. Způsob legitimace budiž určen stanovami.

Protesty proti vykonaným volbám buďte ve lhůtě 14denní podány živnostenskému úřadu prvé stolice, který o nich rozhodne.

Stanovami může se určiti, že volby podle potřeby mohou se konati také v několika volebních místnostech zároveň, a oprávnění voličové buďte k nim přikázáni podle své příslušnosti místní nebo v pořadu abecedním.

§ 119 *c*.

O působnosti hromady společenstevní.

K působnosti hromady společenstevní patří:

a) hájiti prospěchy živnostníků ke společenstvu patřících a rokovati o nich, pokud podporování těchto prospěchů náleží k účelům společenstva a usnášeti se o těchto věcech;

b) voliti představenstvo společenstevní a členy výboru rozhodčího, jakož i výboru k prostředkování práce v § 116, odst. 3., předepsaného z majitelů živností, pak voliti členy z majitelů živností do představenstva, do výboru dozorčího a do valné hromady nemocenské pokladny společenstevní (§ 121), konečně voliti zástupce společenstva do valné hromady jednoty společenstevní;

c) zkoumati a schvalovati účetní závěrky hospodářství společenstevního se týkající a roční rozpočty, jakož i stanoviti sumu, která sehnati se má rozvrženými příspěvky;

d) systemisovati placené zřízence pomocné;

e) usnášeti se o zřízení a organických změnách učilišť v § 114, lit. *e* jmenovaných; pak usnášeti se o zřízení, přetvoření a zrušení společenstevních nemocenských pokladen podle § 121 až 121 *i*, jakož i o přistoupení k jiným pokladnám nemocenským;

f) usnášeti se o úpravě učednických záležitostí společenstvům přikázaných, zejména o době učební, o zkoušce učednické a tovaryšské;

g) usnášeti se v zásadě o zřizování společenstevních ústavů k účelům učebným, pracovním, podpůrným a hospodářským, jakož i o změně nebo zrušení jich, pak o přistoupení k takovým zřízením již stávajícím;

h) usnášeti se o zavedení mistrovské zkoušky u živností řemeslných a zkušebním řádu pro ně;

i) usnášeti se o stanovách společenstva a jich změnách;

k) usnášeti se o stanovách zvláštních nemocenských pokladen pro učně;

l) stanoviti přiměřené předpisy o počátku a konci denní doby pracovní, o přestávkách pracovních, o době a výši mzdy pomocníkův a o lhůtě výpovědní (§ 114 *b*);

m) usnášeti se o záležitostech v §§ 115 *b*, 115 *h*, 115 *k* a 115 *u* dotčených, jakož i stanoviti předpisy o příspěvcích z podpůrného fondu pokladně pro nuzné členy v § 115 *h* zmíněné (§ 115 *w*);

n) usnášeti se o přístupu k pokladně podle § 115 *h*, vztažmo k pokladně jednotenské (§ 130 *d*, odst. 2.), pak o vystoupení z nich (§ 115 *u*);

o) usnášeti se o záležitostech v § 115 *x* dotčených;

p) usnášeti se o zřízení a stanovách společenstevního prostředkování práce, vztažmo o jeho přenesení na některou jednotu nebo na veřejný ústav pro výkaz práce (§ 116);

q) usnášeti se o tom, má-li u společenstev majících přes 500 členů hromada společenstevní zříditi se z delegátů (§ 119);

r) usnášeti se o tom, mají-li některé výkony společenstevní svěřeny býti důvěrníkům (§ 119 *h*;)

s) usnášeti se o přistoupení k dobrovolnému svazu společenstevnímu a o vystoupení z něho;

t) nakládati s jměním společenstevním; tohoto jmění, jakož i jeho důchodů smí užito býti jen k účelům společenstevním;

u) usnášeti se o jiných, stanovami zevrubněji vytčených důležitých záležitostech.

Potřebné předlohy učiněny buďte hromadě představenstvem společenstevním, které každého roku podati má také zprávu o své činnosti, přihlížejíc v ní zvláště k učednickým záležitostem společenstvu přikázaným.

O představenstvu společenstva.

§ 119 *d*.

Představenstvo společenstva skládá se ze starosty společenstva, jeho náměstka a výboru společenstva. Úřad členů představenstva společenstevního trvá zpravidla tři léta, po jichž vypršení mohou opět býti zvoleni.

§ 119 *e*.

Starostu společenstva a jeho náměstka volí hromada společenstva nadpoloviční většinou hlasů. Nedosáhne-li se této většiny, voličové obmeziti se mají při užší volbě na ty dvě osoby, které obdržely poměrně nejvíce hlasů. Při rovnosti hlasů rozhodne los, kdo v užší volbu pojat anebo kdo v ní za zvoleného pokládán býti má.

Zvolený starosta společenstva a jeho náměstek budte oznámeni úřadu živnostenskému. Volbu může živnostenský úřad za neplatnou prohlásiti jen tehdy, stala-li se způsobem protizákonným anebo je-li zvolený zákonem vyloučen z volitelnosti (§ 118); v případě tom budiž hned zařízena volba nová.

Starosta nebo, je-li zaneprázdněn, jeho náměstek zastupuje společenstvo na venek, vede veškerou správu a dohlédá k ní a podpisuje všechny spisy.

Stanovami společenstevními mohou ještě zvláštní práce a práva starostovi býti přiděleny.

Hromadou společenstva systemisovaný personál pomocný podřízen jest disciplinární moci starostově, který odpovídá za jeho činnost.

Představenstvo společenstva dosazuje a propouští pomocné zřízence, přihlížejíc k ustanovením, vztažmo úmluvám pro jednotlivé služební poměry platným.

K řízení prací kancelářských a k vedení prací pokladničných smějí dosazeny býti toliko osoby důvěry hodné s přiměřeným obecným vzděláním a věcnou zkušeností.

§ 119 *f*.

Výbor společenstva skládej se z určeného stanovami počtu členův a náhradníků.

Členy výboru a jejich náhradníky volí hromada společenstevní ze sebe tím způsobem, aby u společenstev, která v sobě zahrnují různé živnosti, přiměřeně přihlédáno bylo k jednotlivým druhům živností. Volba jejich budiž konána podle § 119 *e*.

Starosta společenstva svolává výbor společenstva ke schůzím a předsedá jim.

Stanovám zůstavuje se ustanoviti, pokud pomocníkům může býti propůjčeno zastoupení ve výboru společenstva.

§ 119 *g*.

K působnosti představenstva společenstevního náležejí všechny záležitosti, které nejsou vyhrazeny hromadě společenstevní, nebo nejsou přikázány výboru rozhodčímu, zřízencům společenstevní nemocenské pokladny (§ 121) nebo zvláštním funkcionářům pokladny pro členy společenstva (§ 115 *l*).

Představenstvo společenstva má zvláště dohlížeti na společenstevní ústavy k účelům učebným, pracovním, podpůrným a hospodářským a pravidelně podávati hromadě společenstevní zprávu o jejich poměrech.

§ 119 *h*.

Společenstva, jejichž obvod jest tak rozsáhlý, že jejich styk se členy a příslušníky jest velice stížen, mohou usnesením hromady společenstevní ustanoviti důvěrníky z ní volené, aby prostředkovali tento styk, jakož i vedli společenstvu náležející evidenci členův a příslušníků, rovněž aby obstarávali jednotlivé práce na ně přenesené, jako jest připovídání učňů, spolupůsobení při uzavírání učebních smluv, potvrzování pracovních vysvědčení. Důvěrníci jsou osobně zodpovědni za svědomité vykonávání prací jim svěřených.

Společenstevní představenstvo a důvěrníci konají čas od času společné schůze, ve kterých důvěrníci podávají zprávy o záležitostech společenstevních, pokud se vztahují k obvodu jim přikázanému.

Stanovy společenstevní obsahujte zevrubnější předpisy o volbě důvěrníků, jejich funkční době a jejich oboru působnosti.

Zvolení důvěrníci budte oznámeni živnostenskému úřadu a společenstvo pečuj též o to, aby každé dosazení důvěrníků bylo přiměřeně vyhlášeno.

§ 119 *i*.

Představenstvo společenstevní a výbor pomocnický mohou k návrhu jedné nebo druhé strany

sejíti se ke společným poradám o věcech zvláště důležitých, které mají pro ně společný zájem.

Hromada pomocnická.

§ 120.

Pomocníci ustavte se jakožto hromada pomocnická a takto zřízeni zvolte ze sebe starostu, náměstka starostova, jakož i stanovami určený počet členů výboru a náhradníků pokaždé na dobu tří let.

Zvolený starosta a starostův náměstek oznámeni budte úřadu živnostenskému i představenstvu společenstva. Živnostenský úřad může volbu prohlásiti za neplatnou toliko tehdy, stala-li se způsobem protizákonným anebo je-li zvolený zákonem vyloučen z volitelnosti (§ 118); v případě tom budiž ihned zařízena volba nová.

Hromada pomocnická skládá se ze všech hlasovati oprávněných pomocníků zaměstnaných u živnostníků ve společenstvo spojených.

Pomocníci, kteří méně než šest neděl jsou bez práce, mohou dále účastniti se hromady pomocnické a dále spravovati funkce jim svěřené. Tato lhůta může býti stanovami prodloužena až na dobu šesti měsíců.

O pomocnických hromadách, do kterých přísluší více než 500 pomocníků hlasovati oprávněných, může se stanovami určiti, že na základě kvalifikovaného usnesení hromady pomocnické hromada pomocnická má býti utvořena z delegátů, ačli nemá konati volby, nýbrž raditi se o záležitostech jiných.

Při tom budiž vhodnými volebními řády menšině zabezpečeno zastoupení.

Stanovy (§ 120 *e*) obsahujte zevrubnější předpisy o tom, kolik má býti delegátův a kterak se koná volba jejich.

Delegátů musí býti alespoň pět procent pomocníků ke společenstvu příslušných a alespoň třikráte tolik co členů výboru pomocnického.

Představenstvu společenstevnímu přísluší, aby do pomocnické hromady vysílalo dva až šest majitelů živností, kteří hromady té mohou se súčastniti hlasem poradným.

§ 120 *a*.

Hromada pomocnická bude po prvé svolána živnostenským úřadem, později pak alespoň jednou do roka svým starostou, kdyby toho však bylo častěji třeba, toliko za vyžádaného napřed souhlasu společenstevního představenstva.

Odepře-li představenstvo společenstva svůj souhlas ke svolání hromady pomocnické, může její starosta vyžádati si rozhodnutí živnostenského úřadu o tom, je-li odepření souhlasu ospravedlněno.

Jestliže hromada pomocnická uhrazuje výlohy za svolání a konání hromady ze zvláštních příspěvků pomocnických (§ 120 *b*, lit. *f*), není třeba souhlasu společenstevního představenstva v odstavci 1. vytčeného.

Není-li místo starostovo a jeho náměstka obsazeno, živnostenský úřad svolá pomocníky k volbě těchto funkcionářů, ale může také delegovati starostu společenstva, aby volbu rozepsal a provedl.

Každé svolání hromady pomocnické budiž s jejím pořádkem rokovacím v čas oznámeno jak představenstvu společenstva tak i živnostenskému úřadu, který může vyslati úředního komisaře, aby dohlížel na zákonný postup.

Co se týče způsobilosti hromady pomocnické k usnášení, platí obdobně ustanovení § 119 *a*.

Působnost hromady pomocnické.

§ 120 *b*.

K působnosti hromady pomocnické (§ 120) náleží:

a) hájiti a projednávati zájmy pomocníků ke společenstvu příslušných a usnášeti se o nich, pokud podporování těchto zájmů náleží k účelům společenstva (§ 114);

b) voliti starostu, starostova náměstka, členy výboru pomocnického a jejich náhradníky;

c) voliti členy rozhodčího výboru (§ 122), představenstva, dozorčího výboru a po případě delegáty z pomocníků do valné hromady nemocenské pokladny (§§ 121 *c*, 121 *d* a 121 *f*); pak členy výboru pro společenstevní prostředkování práce (§ 116);

d) raditi a usnášeti se o stanovách hromady pomocnické jakož i podávati dobrá zdání o stanovách výboru pro společenstevní prostředkování práce (§ 116, odst. 2.);

e) raditi a usnášeti se o předpisech, jimiž se dle § 114 *b)* mají stanoviti počátek a konec denní doby pracovní, přestávky pracovní, doba a výše mzdy pomocných dělníkův a lhůta výpovědní;

f) raditi a usnášeti se o tom, má-li stanovami zavedeno býti vybírání zvláštních příspěvků pomocnických na úhradu výloh vznikajících činností pomocnického výboru a hromady pomocnické.

K tomuto usnesení je třeba dvoutřetinové většiny přítomných osob oprávněných hlasovati. Stanovení těchto příspěvků podrobeno jest pokaždé schválení živnostenského úřadu, jemuž také každého roku budiž předložena zpráva o výroční hromadě a volbách řádně vykonaných, jakož i řádným doklady opatřený závěrečný účet, starostou a dvěma výbory podepsaný.

Stížnosti do usnesení hromady pomocnické buďte ve lhůtě 14denní podány u živnostenského úřadu prvé stolice.

§ 120 *c*.

Pomocníci hlasovati oprávnění konejte volby způsobem stanovami určeným ve lhůtách rovněž stanovami určených. Každým způsobem musí oprávnění voliči při volbách odevzdati hlasovací lístky osobně v příslušných místnostech volebních.

Stanovami lze určiti, že volby podle potřeby mohou býti konány také v několika volebních místnostech zároveň, do nichž oprávnění voliči buďte odkázáni podle své příslušnosti místní nebo v pořádku abecedním.

Protesty proti vykonaným volbám podati jest ve lhůtě 14denní u živnostenského úřadu prvé stolice, jenž o nich rozhoduje.

§ 120 *d*.

Výboru hromady pomocnické (výboru pomocnickému) náleží obstarávati běžné záležitosti hromady pomocnické, raditi se předem o věcech, o nichž hromada se má usnášeti, vůbec vyřizovati všechny záležitosti jemu zákonem anebo stanovami přikázané, pokud není vyhrazeno hromadě pomocnické, by se o nich usnášela.

Výbor hromady pomocnické jest oprávněn, přání, dobrá zdání a stížnosti týkající se pomocníků podávati jak jednotě společenstevní tak i úřadům.

§ 120 *e*.

Každá hromada pomocnická musí míti stanovy, které v mezích zásadných ustanovení §§ 120 až 120 *d* upravují obor působnosti starosty a výboru hromady pomocnické, jakož i činnost a práva i povinnosti hromady pomocnické, počet členů výboru a jejich náhradníků. Stanovy ty, když o nich společenstvo bylo podalo své dobré zdání, podrobeny jsou úřednímu schválení.

§ 120 *f*.

Jsou-li u některého společenstva zřízeny podle § 106, odst. 5., pro příslušníky, kterých se užívá k podřízeným službám pomocným při živnosti (§ 73, lit. *d*), zvláštní hromady pomocných dělníků, vztahují se k nim obdobně předpisy předcházejících §§ 120 až 120 *e*.

O nemocenské pokladně.

§ 121.

Společenstva mohou k podpoře svých příslušníků (pomocníků a učňů) v nemoci, vztažmo k poskytování pohřebného zříditi a vydržovati své vlastní ústavy (pokladny nemocenské) anebo přistoupiti k některé již zřízené pokladně nemocenské, podle zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, upravené.

K pojišťování učedníků mohou však společenstva zřizovati zvláštní ústavy (nemocenské pokladny učednické) a vydržovati takové pokladny již zřízené.

Členové společenstva a pomocníci u nich zaměstnaní (§ 106, odst. 4.) jsou povinni platiti příspěvky k pokladnám nemocenským. Na učedníky připadající příspěvky příslušní členové společenstva jsou povinni platiti úplně ze svého.

Příspěvek pomocníků nesmí býti větší než 3 procenta ze mzdy.

Pojišťovací příspěvky za učedníky určeny buďte stanovami a mohou býti vyměřeny jinak než příspěvky za ostatní členy pokladny.

Ostatně předpisy § 58 zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, jak byly změněny zákonem ze dne 4. dubna 1889, Z. Ř. č. 39, vztahují se také k nemocenským pokladnám společenstevním.

Za učně, kteří v nemoci jsou ošetřováni v domácnosti svého učebního pána, u své rodiny neb u svého poručníka, placeno buď nemocenské jmenovaným osobám v náhradu za toto ošetřování.

Stanovami pokladny může býti určeno, že pomocníci, kteří opustili zaměstnání, jímž se zakládá členství, a nepřešli k takovému zaměstnání, kterým by se stali členy jiné pokladny nemocenské (§ 11 zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33), mohou dobrovolně zůstati členy pokladny tak dlouho, dokud se zdržují v královstvích a zemích v říšské radě zastoupených, dokud platí úplné příspěvky podle stanov a dokud snad samostatně nenastoupili živnost (jakožto majitelé nebo nájemci živnosti). Členství osob těch a s ním i právo k požitkům pokladny přestává, jestliže příspěvky za šest neděl po sobě jdoucích nebyly zapraveny. Kromě toho může stanovami pokladny býti postaráno o to, by pomocní dělníci zaměstnaní v živnostech sezonních mohli si poměrně zvýšenými příspěvky, které platí zcela ze svého, zabezpečiti členství u nemocenské pokladny i na dobu sezony mrtvé.

Členové společenstva mají stanovami určené příspěvky pomocníků, pokud příspěvky ty dospívají v čase, kdy u nich pomocník pracuje, a pokud je pomocníci sami neodvádějí nemocenské pokladně společenské, na účet mzdy odváděti správě pokladny.

Členové společenstva mají své pomocníky, kteří jsou povinni přistoupiti k pokladně nemocenské, ohlásiti u pokladny nejpozději třetí den po začátku práce, pomocníka pak, který z práce vystoupí, zase odhlásiti nejpozději třetí den po ukončení poměru pracovního.

Členové společenstva, kteří neučinili zadost povinnému hlášení, musí, nepozbývajíce tím trestnosti, nejen zapraviti dodatečně celé pojistné příspěvky, nýbrž i nahraditi veškerý náklad, jejž pokladna podle zákonného nebo stanovami daného předpisu učinila k podpoře osob, které přihlášeny nebyly vůbec nebo teprve, když onemocněly.

Hospodaření v nemocenských pokladnách společenstevních a správa jejich musí býti samostatná a nezávislá na jiných ústavech podpůrných, při společenstvu snad zřízených.

Stanovami určené příspěvky k pokladně nemocenské mohou býti vymáhány pořadem správním.

Peněz pokladny nemocenské smí býti užito toliko k účelům této pokladny.

§ 121 *b*.

Každá nemocenská pokladna společenstevní musí míti stanovy, v nichž jsou předpisy:

a) o jméně, účelu, stanovišti a rozsahu pokladny;

b) jak veliké příspěvky mají platiti pomocníci a jak veliké mají býti příspěvky majitelů živnosti a jak se mají odváděti;

c) jak veliké a kterak mají členové společenstva odváděti příspěvky za učně;

d) za jakých podmínek, kterak a mnoho-li podpor pokladna poskytuje;

e) o tom, kterak pomocníci, kteří vystoupili z pracovního poměru, jímž se zakládá členství, podle § 121, odst. 8. mohou podržeti členství u pokladny;

f) jak se zřizuje představenstvo, jaká jsou a jak dlouho trvají jeho práva a jak členové společenstva mají býti v něm zastoupeni;

g) o dozorčích orgánech, kteří mají býti dáni po bok představenstva, pak o způsobách manipulace pokladniční;

h) jak je složena a jak se svolává valná hromada členů, kdy je způsobilou se usnášeti a o hlasovacím právu členů společenstva;

i) kdo pokladnu zastupuje na venek, a jakou formu musí míti jednání právně závazná;

k) jakým způsobem činí pokladna své vyhlášky;

l) jakých podmínek se vyhledává ke změně stanov;

m) o systemisování placeného pomocného personálu pokladny.

§ 121 *c*.

Pokladna nemocenská musí míti představenstvo, které se má skládati dvěma třetinami z pomocníků a jednou třetinou z majitelů živností. Členy z pomocnictva volí hromada pomocnická, členy z majitelů živností pak hromada společenstevní. Představenstvo zastupuje pokladnu na venek, obstarává veškeré její záležitosti, rozhoduje a činí opatření o všem, co není výslovně vyhrazeno valné hromadě.

§ 121 *d*.

Představenstvu buď dán po bok stálý výbor, jenž dohlédá ke správě, zkoumá účty a podává o nich dobré zdání; i do tohoto výboru volí pomocníci ze sebe dvě třetiny a majitelé živností třetinu.

§ 121 *e*.

Působnost valné hromady, představenstva a výboru dozorčího buď podrobně vymezena stanovami; valné hromadě buď zvláště vyhrazeno:

a) usnášeti se o výroční zprávě představenstva a uděliti tomuto absolutorium;

b) zdělávati stanovy, usnášeti se o pozdější změně jejich a o sloučení pokladny s jinými pokladnami nemocenskými, které vyhovují podmínkám zákonným;

c) usnášeti se o půjčkách, které přesahují míru stanovami vytčenou;

d) usnášeti se o zrušení pokladny (§ 121 *h*, odst. 4., č. 2.).

§ 121 *f*.

Ve valné hromadě každý přítomný člen (pomocník) má jeden hlas; učedníci jsou vyloučeni od porad i od hlasování.

Valná hromada může sestavena býti též z delegátů, jež ze sebe zvolí členové mající právo hlasovací.

Valná hromada musí sestávati z delegátů, jestliže pokladna má více než 300 členů.

Stanovy obsahujte podrobnější předpisy o počtu delegátů a jich volbě.

Počet delegátů musí býti nejméně pětkráte větší, nežli představenstvo má členů.

§ 121 *g*.

Členové společenstva mají ve valné hromadě, vztažmo v hromadě delegátů právo na polovici hlasů pomocníkům příslušících a mohou se dáti zastupovati skrze zmocněnce.

§ 121 *h*.

Valná hromada společenstevní pokladny nemocenské svolána bude po prvé úřadem živnostenským, jenž k tomu také zmocniti může některého člena obecního představenstva, nebo také starostou společenstva, kde společenstva již jsou zřízena, později pak představenstvem pokladny (§ 121 *c*).

Stanovy nemocenských pokladen musí býti schváleny politickým úřadem zemským, který má dříve vyslechnouti společenstvo, ač není-li hromadě společenstevní beztoho již vyhrazeno usnášeti se o stanovách (§ 109 *c*, lit. *k*).

Hospodářství pokladny nemocenské jest podrobeno dozoru živnostenského úřadu, který má právo kdykoli nahlédati do všech knih a účtů pokladny a skontrovati pokladnu a jest povinen dohlédati, by stanov bylo přesně šetřeno. Dozorčí úřad má toto úřední jednání vykonávati skrze odborné znalecké orgány, politickým úřadem zemským k tomu poznačené.

Politický úřad zemský může nemocenskou pokladnu společenstevní rozpustiti:

1. kdyby se v hospodaření pokladny opětně vyskytly hrubé nesprávnosti nebo kdyby nezákonnosti nebyly odklizeny ani k vyzvání dozorčím úřadem učiněnému;

2. usnesla-li se hromada společenstevní i valná hromada pokladny, obě dvoutřetinovou většinou hlasů přítomných osob, že společenstevní nemocenská pokladna má býti zrušena.

Zrušení pokladny buď nařízeno, když společenstvo zanikne.

Zároveň s nařízeným zrušením pokladny buďte hned učiněna potřebná opatření, by členové pokladny vstoupili do jiných pokladen nemocenských. Ze jmění zrušené pokladny buďte především zapraveny dluhy, jsou-li jaké, a uhrazeny nároky na podporu, které vzešly před rozpuštěním. Co snad ze jmění zbylo, případne té pokladně, k níž společenstvo přistoupí; byla-li pokladna za příčinou zániku společenstva zrušena z povinnosti úřední, přikáže se zbylé jmění obci, v níž zrušená pokladna měla sídlo a ustanoví se, kterak ho má býti upotřebeno.

§ 121 *i*.

Ustanovení §§ 121 až 121 *h*) vztahují se obdobně k těm společenstevním nemocenským pokladnám, které jsou zřízeny výhradně pro učedníky, a to s následujícími změnami:

Ke správě pokladen mohou stanovami býti povoláni buď správní orgánové společenstva nebo zvláštní zřízenci správní. V případě prvém budiž k dozoru nad správou zřízen dozorčí výbor, k němuž mohou přináležeti toliko takoví členové společenstva, kteří mají učedníky.

Jsou-li ke správě pokladny zřízeni zvláštní orgánové správní (představenstvo, dozorčí výbor, valná hromada), skládá se valná hromada výhradně z těch členů společenstva, kteří mají učně. Členy představenstva a výboru dozorčího v případě tom volí valná hromada.

Zřízené již učednické pokladny nemocenské buďte ve lhůtě, kterou ministr obchodu ustanoví, podle předpisů tohoto zákona přetvořeny, sice by přetvoření provedl politický úřad zemský z moci úřední.

Výbor rozhodčí.

§ 122.

K vyřizování rozepří v § 114, lit. *h*, uvedených zřízen buď rozhodčí výbor.

Výbor tento stane se příslušným tenkráte, podrobí-li se mu písemně obě strany. Dovolává-li se nějaká strana výboru, aniž se stalo dotčené podrobení, stane se tím výbor příslušným, když protivná strana, byvši předvolána, dostaví se před výbor a uzná příslušnost jeho.

Počet členů rozhodčího výboru, podrobnější předpisy o jich volbě, o trvání a pořadu jejich práce, volba předsedy a jeho náměstka a doba jich úřadování upraveny budou stanovami zvláštními, které musí býti schváleny politickým úřadem zemským.

V stanovách šetřeno buď těchto zásad:

1. Rozhodčí výbor skládati se má ze členů vzatých stejným počtem z majitelů živností a pomocníků. Počet členů musí býti podle § 123 dostatečný k řádnému sestavení soudu rozhodčího.

2. Předsedu rozhodčího výboru a jeho náměstka volí ze sebe členové výboru. Oba tito funkcionáři mohou patřiti k majitelům živností jakož i k pomocníkům a volí se od veškerých členů výboru nadpoloviční většinou hlasů. Jestliže ve lhůtě stanovami určené nedocílí se této většiny, oba funkcionáři po dobu, co jejich úřad podle stanov trvá, mají střídavě patřiti k majitelům živností a k pomocníkům. Při tom předseda a jeho náměstek k majitelům živností patřící volen buď od výborových členů vzatých z pomocníků, a předseda jakož i jeho náměstek k pomocníkům patřící volen buď od výborových členů vzatých z majitelů živností.

§ 126.

Stanovy.

V mezích zásadných předpisů této hlavy buďte pro každé společenstvo zvláštní stanovy sepsány a politickému úřadu zemskému předloženy ke schválení.

Stanovy mají zejména obsahovati podrobnější předpisy o těchto věcech:

a) o jménu, sídle, účelu a rozsahu společenstva a kterak mají v patrnosti býti chováni jeho členové a příslušníci;

b) o právech a povinnostech členů;

c) o hromadě společenstevní, o tom, čeho třeba k platnému usnášení jejímu a o věcech jí vyhrazených;

d) kolik má býti po případě delegátů a kterak mají se voliti (§ 119);

e) o postupu při volbách a způsobu legitimace;

f) o působnosti představenstva společenstevního a starostově;

g) z koho se skládá představenstvo, pak o tom, kterak představenstvo koná porady a vyřizuje záležitosti;

h) čeho třeba jest, aby usnesení představenstva společenstevního byla platná;

i) o volbě, funkční době a působnosti důvěrníků (§ 119 *h*);

k) po případě o zřízení odborových sekcí, jejich úkolech a kterak konají porady a vyřizují záležitosti v odborech;

l) jakým způsobem vyměřovati a vybírati poplatky;

m) jak velký má býti poplatek inkorporační členů nově přistupujících, poplatek za přípověď učedníků a za vyučenou;

n) kterak se má pečovati o spořádané poměry učednické, zvláště pak jaký má býti poměr

počtu učedníků k počtu pomocníků v každé živnosti, pak při řemeslných živnostech o zásadních předpisech, kterak se konají zkoušky učednické, bez ujmy příslušných zkušebních řádů;

o) jak má býti upraven rozhodčí soud k vyřizování rozepří mezi členy společenstva, předepsaný v § 114, lit. *h*;

p) kterak spravovati jmění společenstva;

q) o ukládání trestů pořádkových (§ 125), které, jsou-li pokutami peněžitými, plynou do pokladny společenstva, ač neplatí-li o nich předpis § 115 *w*;

r) za jakých podmínek mohou k účastenství ve hromadách společenstva býti zvány jednotlivé osoby, které nepatří ke společenstvu.

Stanovy zřízení a ústavů ke společenstvům přičleněných taktéž jsou podrobeny schválení v odstavci 1 předepsanému.

V příčině zřízení a ústavů k účelům vyučovacím rozhodují zvláštní předpisy svou dobou platné.

§ 127.

O dohledu.

Společenstva a zřízení a ústavy k nim přičleněné jsou pod dohledem živnostenského úřadu, v jehož obvodě představenstvo společenstva podle stanov má své sídlo.

Živnostenský úřad, vyslechna pokaždé obě strany, rozhoduje o stížnostech do usnesení hromady a představenstva, jakož i ostatních výborů, ač není-li zákonem předepsán odchylný způsob odporu.

Živnostenský úřad zřídí zvláštní komisaře k dozoru, aby při společenstvech se jednalo podle zákona a stanov.

Úřad má právo kdykoli nahlédati do knih, účtů, seznamů a jinakých zápisů společenstva a revidovati jeho pokladny.

Živnostenský úřad jest také oprávněn ukládati pořádkové pokuty až do 100 K takovým starostům společenstev nebo jejich náměstkům, kteří opětovně neuposlechnou úředních příkazů a nařízení jim na základě tohoto zákona daných nebo kteří se dopustili hrubého porušení povinnosti nebo nepořádků.

Vyskytnou-li se dokázané nepravidelnosti ve správě pokladní neb opětovné vytýkané skutky proti stanovám nebo nepravidelnosti v úředním jednání, živnostenský úřad může činnost představenstva společenstevního zatím zastaviti, učiniti opatření v příčině prozatímného úřadování a po případě, nařídiv zároveň novou volbu, zbaviti členy společenstevního představenstva jejich funkcí. Odvolání představenstva, proti tomu snad podané, nemá odkladného účinku v příčině nařízeného zastavení činnosti představenstva a co do opatření ve příčině zatímného vedení prací. Nová volba budiž bez odkladu provedena, jakmile rozhodnutí nabylo právní moci.

Rozepře o vnitřních záležitostech společenstva patří výlučně před úřady správní.

Usnesení hromadou společenstva řádně učiněná, která se týkají takových záležitostí společenstevních, jež společenstvo podle zákona jest povinno obstarávati, buďte k žádosti představenstva vykonávána od úřadu živnostenského pořadem správním.

§ 127 *a*.

Instruktoři společenstev.

Ministr obchodu jest zmocněn, aby ve shodě s ministrem vnitra ku podpoře zřízení společenstevního zřídil potřebný počet instruktorů společenstevních.

Úkolem instruktorů jest, býti rádci společenstvům a jejich jednotám a je podporovati, aby dosáhly účelů zákonem jim přikázaných, a působiti k účelné organisaci společenstev, jejich zřízení a ústavů, jakož i jejich jednot.

Společenstva jakož i jednoty společenstev (§§ 130 *c* až 130 *m*) jsou povinny podávati společenstevním instruktorům žádané zprávy a dáti jim nahlížeti do svých seznamů, knih a pod., které podrobeny jsou dohledu živnostenského úřadu.

Instruktoři společenstev buďte úřadům živnostenským nápomocni jakožto odborní, dobrozdání podávající orgánové ve všech důležitých, zejména organisačních záležitostech společenstevních.

Společenstevní instruktoři podřízeni jsou ministru obchodu, od něhož dostávají své služební instrukce.

Ministr obchodu ve shodě s ministrem vnitra upraví zevrubněji nařizovacím způsobem obor jejich působnosti a úřední činnosti jak vzhledem ke

společenstvům a jejich jednotám, tak i v poměru k úřadům živnostenským a společenstevním komisařům.

Jmění živnostenských korporací.

§ 128.

Má-li živnostenská korporace již trvající nějaké jmění a přemění-li se ve společenstvo podle tohoto zákona, jmění to přejde ve vlastnictví nového společenstva.

Spojí-li se nějaká živnostenská korporace s jinými živnostmi ve společenstvo jediné, korporace ona podrží vlastnictví a zvláštní správu svého jmění.

Rozejde-li se nějaká živnostenská korporace, nepřejdouc v žádné společenstvo nové, politický úřad zemský přikáže její jmění obci, ve které živnostenská korporace měla své sídlo.

Obec povinna jest věnovati toto jmění živnostenským účelům obecně prospěšným, zvláště k zakládání a udržování živnostenských učilišť, vyslechnouc společenstva pro živnostníky příslušných obcí zřízená a opatřiti si schválení politického úřadu zemského ke způsobu, kterým ho chce užiti.

§ 130 *a*.

O rozdělení jmění mezi živnostenskými korporacemi a společenstvy, mezi společenstvy na vzájem, pak o rozdělení majetku při vyloučení některých kategorií živnostenských ze zřízeného společenstva, neučiní-li účastníci v mezích platných předpisů právních řádné úmluvy, rozhoduje politický úřad zemský, přihlíže k ustanovením předcházejících §§ 128 až 130, jakož i příslušných stanov a vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstevní, příslušná společenstva jakož i účastníky.

§ 130 *b*.

Společenstva jsou povinna, aby jmění společenstevní, které něco vynáší a jež není určeno k zapravování výdajů na společenstva náležejících, na sirotčí jistotu ukládala a přiměřeně uschovávala.

Jednoty společenstev.

§ 130 *c*.

Společenstva určitých území (okresu, obvodu obchodní a živnostenské komory, země) mohou sestoupiti se v jednoty territoriální nebo podle svého odborového příslušenství v jednoty odborové.

Jednoty mohou se tvořiti buď bezprostředně tím, že společenstva se spojí, nebo i tak, že jednoty se sdruží v jednoty vyššího řádu.

K jednotám vyššího řádu mohou též přistoupiti společenstva, která v obvodu jednoty mají své sídlo a nepřináležejí k jednotě řádu nižšího.

O přistoupení společenstev k jednotám usnáší se hromada společenstva, o přistoupení společenstevních jednot k jednotám vyššího řádu hromada jednotenská.

K návrhu jednoty territoriální, která zabírá alespoň obvod jedné obchodní a živnostenské komory, politický úřad zemský nařídí, že v obvodu jednoty, návrh učiniví, podle § 130 *i* zřízené jednoty okresní mají býti činnými jakožto jednoty povinné.

Rovněž tak se nařídí, že v určitých politických okresích obvodu jednoty, návrh učiniví, společenstva spojující v sobě většinu příslušných okresů mají sestoupiti se v jednoty okresní podle § 130 *i* a býti činnými jakožto jednoty povinné.

Společenstva živností obchodních nemusí se připojiti k okresním jednotám v předcházejícím odstavci dotčeným, přistoupí-li k některé jednotě odborové.

Politický úřad zemský může jednotám okresním, v 5. a 6. odstavci dotčeným, vlastnost jednot povinných zase odejmouti, shledá-li u nich nějakou nezákonnost a porušení stanov anebo trvale nedostatečný rozvoj činnosti jednotenské, pakli opětná napomenutí ukázala se marnými.

Aby se povinné jednoty dobrovolně rozešly, není dopuštěno.

§ 130 *d*.

Nemocenské a podpůrné pokladny jednotenské, spočívající na zásadě dobrovolnosti, buďte zřizovány podle předpisů zákona ze dne 16. července 1892 (Z. Ř. č. 202).

Zřízení pokladny jednotenské za účelem nuceného pojišťování pro členy všech anebo několika společenstev k ní náležejících závisí na souhlasném

usnesení (§ 115 *c*) příslušných společenstev, učiněném podle § 115 *h*, odst. 2.

Pokladnám v odstavci 2 dotčeným jest dovoleno na základě zvláštních úmluv s příslušnými společenstvy přijímati dobrovolné pojištění členův těch společenstev jednoty, která se neusnesla o nuceném pojištění.

Ostatně ke zřízení a hmotné podpoře nemocenských a podpůrných ústavů, podpůrných fondů a hospodářských podniků se strany jednoty vztahují se obdobně ustanovení § 115 *x*, při čemž však na místo ustanovení o způsobilosti k usnášení, obsaženého v dotčeném právě paragrafu, odst. 2 až 4, nastupuje předpis, že v příslušné valné hromadě jednoty musí každým způsobem býti přítomna polovice zástupců společenstev k jednotě náležejících.

§ 130 *e*.

Jednotu společenstev zastupují:

a) hromada jednotenská,

b) výbor jednoty,

c) starosta jednoty.

Hromada jednotenská složena jest ze zástupců společenstev k jednotě náležejících a schází se alespoň jednou do roka. Stanovy obsahujte zevrubnější předpisy o zástupcích vysílaných jednotlivými společenstvy, o svolávání hromady jednotenské a její způsobilosti usnášeti se.

Hromada jednoty volí ze sebe výbor jednoty na dobu tří let.

Stanovy určí počet členů výboru, jakož i náhradníků, mají-li se jací voliti, při čemž přihlédati jest k přiměřenému zastoupení jednotlivých společenstev.

Výbor volí ze sebe na dobu tří let starostu a jeho náměstka.

Předcházející předpisy vztahují se obdobně také k jednotám vyššího řádu.

§ 130 *f*.

Do oboru působnosti hromady jednotenské náleží:

a) raditi a usnášeti se o stanovách jednoty;

b) voliti výbor jednoty;

c) zkoumati a schvalovati účetní závěrku a roční rozpočet, jakož i nakládati se jměním jednoty;

d) stanoviti, jaké částky mají se rozvrhnouti na jednotlivá společenstva k úhradě potřeb jednoty;

e) usnášeti se o důležitých věcech stanovami zevrubněji dotčených;

f) usnášeti se o zrušení dobrovolné jednoty;

g) vylučovati společenstva z jednoty podle předpisů stanov;

h) systemisovati placené zřízence pomocné.

§ 130 *g*.

Výbor jednoty vykonává usnesení hromady jednoty a obstarává záležitosti jednoty; do oboru jeho působnosti patří všechny záležitosti, které nejsou vyhrazeny hromadě jednotenské.

§ 130 *h*.

Starosta jednoty, po případě jeho náměstek, zastupuje jednotu na venek, předsedá ve schůzích výborových a hromadách jednoty a pečuje o to, aby usnesení výboru a hromady jednoty byla vykonána.

§ 130 *i*.

Jestliže společenstevní jednota, která podle stanov obmezena jest na obvod politického okresu (jednota okresní), zahrnuje v sobě alespoň dvě třetiny všech společenstev aneb všechna společenstva živností řemeslných v tomto okresu, v obojím případě však alespoň tři společenstva, jest její výbor poradním sborem úřadu živnostenského, jehož příslušnost určí se způsobem nařizovacím.

§ 130 *k*.

Výdaje jednoty buďte způsobem ve stanovách určeným rozvrženy na společenstva k ní náležející a uhrazeny těmito podle ustanovení § 115.

Výdaje jednot vyššího řádu buďte způsobem ve stanovách určeným rozvrženy na jednoty a společenstva k nim náležející (§ 130 *c*, odst. 3.).

§ 130 *l*.

Stanovy jednot a zřízených snad jejich vedlejších ústavů sestavené podle předcházejících zásadních ustanovení, jakož i usnesené změny stanov jsou podrobeny schválení politického úřadu zemského, a zabírá-li jednota několik korunních zemí, podrobeny jsou schválení ministerstva obchodu.

Dozor nad jednotou vykonává živnostenský úřad, v jehož okresu jest sídlo její.

Úřad živnostenský může zříditi zvláštního komisaře k dohledu na to, aby jednota postupovala podle zákona, a vyslechna obě strany, rozhoduje o stížnostech proti usnesením hromady jednotenské nebo výboru, jež podati jest do 14 dnů.

O svolání hromady jednotenské buď dozorčí úřad zpraven alespoň osm dní napřed a budiž mu oznámen denní pořádek. Dozorčí úřad má právo schůzi zakázati, obsahuje-li denní pořádek věci, které účelu jednoty se netýkají. Také budiž úřadu dozorčímu počátkem správního roku podávána zpráva o tom, jak jest výbor složen a která společenstva patří k jednotě, pak o změnách, které v poměrech těch nastaly a o každém přeložení sídla jednoty.

Oznámení posléze dotčené učiniti jest jak dosavadnímu dozorčímu úřadu, tak i dozorčímu úřadu nového sídla jednoty.

Předpis § 116 *e* o předkládání závěrečného účtu vztahuje se obdobně k jednotám společenstev.

§ 130 *m*.

Hromada dobrovolné jednoty může se poměrem hlasů stanovami určeným kdykoliv usnésti o zrušení jednoty.

Stanovy jednoty mají určiti pro případ jejího zrušení, jak naložiti se jměním jednoty, které zbude po splnění všech závazků; avšak jmění to musí se věnovati účelu, který slouží prospěchu živnostníků v obvodu jednoty nebo jejich pomocníků. Rozděliti jmění mezi společenstva jednoty se nedopouští.

Jestliže opětovně se udály nezákonnosti, politický úřad zemský, v jehož správním obvodě živnostenský úřad k vykonávání dohledu nad jednotou příslušný má své sídlo, může nařídíti rozpuštění jednoty.

Z výměru o rozpuštění přísluší starostovi jednoty ve lhůtě 14 denní odvolání k ministeriu obchodu.

Hlava VIII.

O přestupcích a trestech.

§ 131.

O trestech vůbec.

Přestupky předpisů živnostenského řádu trestají se:

a) důtkou;

b) peněžitými pokutami až do jednoho tisíce korun;

c) vězením až do tří měsíců;

d) odnětím práva míti učedníky nebo mladistvé pomocníky, a to na vždy nebo na určitý čas;

e) odnětím živnostenského oprávnění na vždy nebo na určitý čas.

Zvláštní případy trestní.

§ 132.

Peněžitou pokutou od pěti korun až do pěti set korun trestání budiž obzvláště:

a) kdo samostatně provozují živnost, aniž ji opověděli nebo si nevymohli koncessi, když jí je třeba;

b) kdo živnost dále provozují přes to, že jim byla zastavena;

c) kdo počnou provozovati některý závod živnostenský, vytčený v hlavě třetí, aniž prve obdrželi potřebného právoplatného schválení úřadův;

d) kdo jednají proti předpisům o vyhledávání zakázek na zboží a o prodeji kočovném.

§ 133.

Pokutou peněžitou od dvaceti do tisíce korun trestání budiž:

a) kdo jednají proti předpisům o přijímání a zaměstnávání pomocníkův a učedníků, pak o nakládání s nimi;

b) živnostníci v § 53 uvedení, když provozování živnosti, neohlásivše to, zastaví, aneb ohlásivše vzdání se živnosti, zanechají úřadem žádaného provozování po dobu výpovědní;

c) živnostníci, kteří oprávněnosti své zneužívají k tomu, aby neprávněné provozování živnosti osob třetích bylo kryto, jakož i ti, kdo dali podnět k tomu, aby ono právo bylo zneužíváno ke krytí jejich neoprávněného provozování živnosti;

d) živnostníci, kteří jednají proti předpisům o potřebných zařízeních na ochranu života a zdraví pomocníků vzhledem k pracovním prostorám, strojům a pracovnímu náčiní; kteří zaměstnávajíce pomocníky do dokonaného 18. roku a ženské vůbec hrubě zanedbávají náležitého zřetele na mravnost; kteří porušují předpisy o denní době pracovní, o práci noční, o nedělním a náhradním klidu pomocníků, nebo kteří nešetří předpisů v příčině výplaty mzdy.

§ 133 *a*.

Odnětím práva míti učedníky nebo mladistvé pomocníky buďte na vždy nebo na určitý čas potrestáni:

a) živnostníci, kteří opětovně jednají proti předpisům o zaměstnávání dětí před dokonaným 12. rokem věku v živnostech vůbec, vztežmo dětí před dokonaným 14. rokem věku v podnicích továrních anebo proti předpisům o způsobu a době zaměstnávání mladistvých pomocníků mezi dokonaným 12. a dokonaným 14. rokem věku;

b) živnostníci, kteří nedbají předpisův o nezaměstnávání mladistvých pomocníků při určitých nebezpečných anebo zdraví škodlivých pracích živnostenských;

c) živnostníci, kteří opětovně jednají proti předpisům o noční práci mladistvých pomocníků;

d) živnostníci, kteří přes opětovné předchozí tresty porušují předpisy o přijímání učedníků, kteří zaviní delší nežli 14denní průtah v připovědi nebo vyučené svých učedníků nebo kteří svým učedníkům nedopřávají potřebného času k návštěvě učilišť v § 99 *b*), odst. 3., dotčených.

§ 133 *b*.

Odnětím oprávnění živnostenského na vždy nebo na určitý čas buďte potrestáni:

a) živnostníci, kteří přes opětovné předchozí tresty byli uznáni vinnými přestupkem předpisů, které se vztahují k provozování jejich živnosti;

b) živnostníci, o nichž se dokáže, že počali provozovati živnost jinému živnostníkovi pořadem trestním odňatou, aby mu nadržovali v dalším vedení této živnosti, pak dopustí-li se téhož přestupku, pro který živnost jejich předchůdci byla odňata;

c) živnostníci, kteří chtějíce živnostenský úřad oklamati v příčině nedostatku průkazu způsobilosti, živnost, která náleží mezi živnosti řemeslné, opovědí jakožto podnik po továrnicku provozovaný a pak živnost tu provozují v rozsahu řemeslníka.

Kdyby měla býti odňata živnost, která jest živností reální, majetník pozbude práva k provozování a zůstaveno mu toliko, by zcizil svoje právo živnostenské.

§ 135.

O trestu vězení a přeměně trestů.

Zpravidla buďte ukládány pokuty peněžité. Za okolností zvláště přitěžujících nebo kdyby opětovné pokuty peněžité zůstaly marnými, může uznáno býti na trest vězení.

Byla-li uložena pokuta peněžitá a nemůže-li býti zaplacena, budiž proměněna v trest vězení, při čemž za každých deset korun pokuty peněžité počítán buď den vězení. Avšak vězení nesmí trvati déle tří měsíců.

Jsou-li peněžité pokuty, které činí méně než deset korun, nedobytny, budiž na místě jich uložen přiměřený trest vězení, nanejvýš 24 hodin.

§ 137.

O trestech náměstků.

Provozuje-li živnost náměstek anebo pachtéř, buďte tresty na penězích i vězením uloženy náměstkovi nebo pachtéři. Spolu s náměstkem propadá trestu i majitel živnosti, byl-li přestupek spáchán s jeho vědomím anebo nebyl-li náležitě opatrným při svém, za trvajících poměrů možném dohledu na živnost nebo při výběru náměstka nebo při dohledu k němu. Kdyby po zákonu živnost měla býti odňata, stať se tak jenom tehdy, byl-li přestupek spáchán s vědomím majitele živnosti a když tento jej mohl zameziti.

V každém případě však buď vysloveno propuštění náměstka nebo pachtéře, to pak v sobě zavírá také nezpůsobilost jeho ku provozování živnosti na vlastní nebo na cizí účet potud, pokud by jinak účel onoho výroku byl zmařen (§ 6).

Hlava IX.

Zvláštní opatření správní.

§ 138.

Odnětí práva míti mladistvé pomocníky.

Kromě případů vytčených v § 133 *a*, ve kterých může za trest býti odňato právo míti mladistvé pomocníky, živnostenský úřad může také správním opatřením odníti toto právo živnostníkům, kteří dopustili se hrubého porušení svých povinností vůči svěřeným jim mladistvým pomocníkům anebo proti nimž svědčí skutky, které je po stránce mravní činí nezpůsobilými, aby měli mladistvé pomocníky.

Případy, kdy pořadem správním odňato býti může právo míti učedníky, upravuje § 98.

§ 139.

Odnětí živnostenského oprávnění.

Kromě trestních případů vytčených v § 133 *b*) oprávnění živnostenské budiž odňato:

aby vykonány byly trestní nálezy, jimiž odnětí bylo vysloveno příslušným úřadem pro čin obecnými zákony trestními nebo berními zakázaný.

Avšak oprávnění živnostenské budiž také samostatně odňato na určitou dobu nebo na vždy:

a) byl-li živnostník odsouzen pro některý čin v § 5 dotčený a bylo-li by za daných okolností se obávati, že by dalšího provozování živnosti zle užíval;

b) při živnostech koncessovaných obvzláště, dopustí-li se živnostník po opětné písemné výstraze činů, které jsou na úkor zákonnému požadavku spolehlivosti.

Majitel živnosti reální také v těchto případech pozbude práva živnost provozovati a jest mu toliko zůstaveno, aby zcizil svoje právo živnostenské.

Hlava X.

Úřady a řízení.

§ 141.

I. stolice.

Politické správní úřady první stolice jsou též první stolicí ve věcech živnostenských (živnostenskými úřady).

Jim náleží vykonávati předpisy živnostenské;

u nich podávají se opovědi samostatného provozování živností;

propůjčují živnosti koncessí vázané, pokud paragrafy následující neustanovují žádné výjimky;

jim přísluší vyšetřovati a trestati přestupky předpisů tohoto zákona, pokud místa nemá úřední jednání řádného soudu trestního (§ 136).

Provozuje-li kdo živnost neoprávněně, politický úřad okresní tehdy, když koná místní ohledání za účelem zjištění skutku, nechť k vyšetření přibere zmocněnce příslušným společenstvem jmenovaného.

V místech, kde jsou zvláštní zeměpanské úřady policejní, úřad živnostenský jednej ve shodě s nimi v případech, ve kterých dbáti jest veřejné bezpečnosti, mravnosti a pořádku.

§ 142.

II. stolice.

Politické úřady zemské jsou stolicí druhou.

Úřadům těmto přímo náleží propůjčovati:

všecky živnosti tiskové (§ 15, č. 1.), kromě živností dotčených v § 21, odst. 3.;

půjčovny knih a čítárny (§ 15, č. 2.);

živnostenské prostředkování služeb a míst (§ 21 *a*);

pohřební ústavy (§ 21 *g*);

živnost zastavárenskou (§ 1 zákona ze dne 23. března 1885, Z. Ř. č. 48);

živnost stavitelskou, živnost mistrů zednických, kamenických a tesařských (§ 14 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193);

ty živnosti, které podle § 24 byly prohlášeny za podrobené koncessi, jestliže propůjčení koncesse bylo způsobem nařizovacím vyhrazeno politickému úřadu zemskému;

ty podniky pro periodickou dopravu osob, které vztahují se na několik okresů téže země;

schvalovati provozovny, které jsou rozloženy ve dvou nebo více okresích téže země;

konečně uděleti vyznamenání v § 58 dotčená.

§ 143.

Nejvyšší stolice.

Nejvyšší stolicí ve věcech živnostenských jest ministerium obchodu.

Ministerium obchodu povoluje periodické podniky dopravní a schvaluje provozovny, které jsou rozloženy v obvodech několika korunních zemí.

Týká-li se věc také působnosti jiného úřadu ústředního, staniž se dohoda s ním.

§ 144.

Řízení vzhledem k opovědi živnosti, žádostem za koncesse a vrácení živnosti.

Opovědi živností jakož i žádosti za živnosti koncessované budte podávány živnostenskému úřadu prvé stolice, v jehož okresu bude stanoviště živnosti. Mohou se podati písemně nebo dáti ústně do protokolu. O každé opovědi svobodné nebo řemeslné živnosti vydá úřad krátké potvrzení, a to stala-li se písemně, do 48 hodin, stala-li se ústně, ihned.

List živnostenský vydává se ve způsobě výtahu z opovědi a jest opatřen stvrzením o vykonaném zápisu do živnostenského rejstříku.

O koncessích budiž vydán řádný dekret.

O každém vydaném listě živnostenském a o každé propůjčené koncessi budiž věděti dáno společenstvu, jehož se týče.

Chce-li živnostník vzdáti se živnosti (živnost vrátiti), oznam to hned úřadu živnostenskému.

Vrácení (vzdání se) živnosti nabude působnosti tím dnem, kterého bylo živnostenskému úřadu prvé stolice prohlášeno, vztažmo kdy k úřadu tomu došlo. Oznámení ta nejsou podrobena povinnosti kolkové.

O každém vrácení (vzdání se) nebo jinakém zaniknutí živností, pak o přeložení a jinakých změnách živností úřad živnostenský zpraviti má včas také příslušné společenstvo.

§ 145.

O živnostenském rejstříku.

U živnostenských úřadů první stolice budte vedeny živnostenské rejstříky pro svobodné, řemeslné a koncessované živnosti, ale ve zvláštních odděleních; do nich zapsána budiž každá změna v živnostech a budiž o ní pokaždé věděti dáno též úřadu finančnímu i obchodní a živnostenské komoře.

§ 146.

Odvolání ve věcech živnostenských.

Rozhodnutí živnostenských úřadů budte stranám vydávána zároveň s důvody. Pokud zákon o jednotlivých případech nepředpisuje něco jiného, strany mohou odvolati se k vyššímu úřadu z rozhodnutí živnostenských úřadů první stolice do 14 dnů, z rozhodnutí živnostenských úřadů stolice druhé pak do čtyř neděl.

Z rozhodnutí politického úřadu zemského, jímž souhlasně s výrokem živnostenského úřadu první stolice udělení koncessované živnosti bylo vzhledem k místním poměrům odepřeno, není dalšího odvolání.

O živnostech hostinských a výčepnických jsou v §§ 18 a 20 zvláštní předpisy.

Zví-li vyšší úřad, že nedostává se nějaké zákonné náležitosti, zakročiti má z moci úřadu.

§ 147.

Řízení ve věcech trestních.

Řízení v trestních věcech živnostenských jest zpravidla ústní.

O projednávání sepíše se protokol, do něhož se rozhodnutí zaznamená a straně oznámí. Žádá-li strana za to nebo není-li přítomna, oznámí se jí rozhodnutí i s důvody též písemně.

Živnostenské úřady jsou povinny společenstvům pokaždé dáti věděti, co úřad k oznámení od společenstva učiněnému zařídil.

§ 147*a*.

Byl-li veřejným úřadem anebo některou z osob v § 68 trestního zákona jmenovaných na základě jejich vlastního služebního zpozorování oznámen přestupek živnostenského řádu, může živnostenský úřad, uznal-li na peněžitou pokutu nanejvýš 30 K, příslušný trest nařízením trestním stanoviti bez předchozího řízení.

V nařízení trestním budiž uvedeno:

1. jaký byl trestní čin a kdy a kde byl spáchán;

2. jméno osoby neb úřadu, který učinil oznámení;

3. výměra trestu a na jakém trestním ustanovení se zakládá;

4. že obviněný, pokládá-li se trestním nařízením za stížena, může do osmi dnů, počítaje od dodání výměru, písemně nebo protokolárně u živnostenského úřadu ohlásiti odpor a zároveň oznámiti průvody na svou obranu, že však, nepodá-li odporu v této lhůtě, trestní nařízení stane se právoplatným a bude proti němu vykonáno.

Byl-li v osmidenní lhůtě učiněn odpor, nastane řádné řízení. Nebyl-li podán, není opravného prostředku proti trestnímu nařízení, avšak může se povoliti navrácení v předešlý stav, nastanou-li podmínky § 364, čís. 1. a 2., trestního řádu.

§ 151.

Určení pokut peněžitých.

Pokuty vymáhají se exekucí správní.

Je-li odsouzený členem nebo příslušníkem živnostenského společenstva, které zřídilo svou vlastní nemocenskou pokladnu pomocnickou podle předpisu § 121, nebo které se svými příslušníky hromadně přistoupilo k jiné nemocenské pokladně, zákonným požadavkům vyhovující, plynou pokuty do této nemocenské pokladny.

Jsou-li, jak § 106, odst. 5., dopouští, u některého živnostenského společenstva zřízeny zvláštní nemocenské pokladny pro pomocníky a pro dělníky zaměstnané podřízenými službami pomocnými při živnosti, budte pokuty oběma pokladnám přikázány stejným dílem.

Ve všech jiných případech tyto pokuty plynou do reservního fondu okresní nemocenské pokladny, při níž pomocní dělníci odsouzeného, vztažmo odsouzení pomocní dělníci v čas spáchaného přestupku byli povinni nemocenským pojištěním nebo při které by, předpokládajíc oprávněné provozování živnosti, vztažmo skutečné zaměstnání pomocných dělníků, bez ohledu na případné snad pojištění společenstevní, bývali povinni pojištěním nemocenským.

Článek II.

Pokud se tímto zákonem příslušnost ministeria obchodního nově upravuje, příslušné předpisy nabývají platnosti dnem vyhlášení tohoto zákona a vztahují se také již ke všem záležitostem, které ode dne vyhlášení ministerského nařízení ze dne 23. září 1905, Z. Ř. č. 151, jsou již projednávány u nejvyšší stolice.

Článek III.

Ustanovení tohoto zákona nabudou vůbec moci za šest měsíců po jeho vyhlášení.

Současně pozbudou platnosti předpisy 2. odstavce § 4 zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, pozměněného zákonem ze dne 4. dubna 1889, Z. Ř. č. 39, jakož i zákon ze dne 4. července 1896, Z. Ř. č. 205.

Ustanovení §§ 104*b*, 104*c*, 104*d* a 104*e* nabudou platnosti za rok po vyhlášení tohoto zákona.

Předpisy tohoto zákona o listě tovaryšském a o zkoušce tovaryšské (§§ 104, 104*b*, 104*c* a 104*d*) nevztahují se k osobám, které učební dobu řádně odbyly před působností tohoto zákona.

Ministr obchodu jest zmocněn, aby způsobem nařizovacím určil dobu, kdy nastane platnost předpisů §§ 13*a* a 38, odstavce 3. až 6., týkajících se průkazu způsobilosti v obchodních živnostech v Haliči a Bukovině nebo v jednotlivých místech těchto korunních zemí.

Avšak obchodní živnost, podle § 13*a*, vztažmo § 38, odstavce 3. a 4., průkazem způsobilosti vázaná, může po počátku platnosti tohoto zákona z těch míst v Haliči a Bukovině, v nichž § 13*a*, vztažmo § 38, odst. 3. a 4., nebyl ještě uveden

v platnost, za doby přechodní býti do jiného místa v těchto korunních zemích nebo mimo ně, kde § 13*a*, vztažmo § 38, odst. 3. a 4., jest v platnosti, přeložena, avšak toliko tehdy, učinil-li majitel této obchodní živnosti zadost předpisům § 13*a* o průkazu způsobilosti. Ustanovení toto vztahuje se obdobně též ke zřizování závodů odbočných a skladů.

Článek IV.

Ministr obchodu jest zmocněn, aby ve shodě s ministrem vnitra sestavil a v Zákonníku říšském vyhlásil doslov živnostenského řádu, jak vychází ze změn a doplňků, v živnostenském řádě ze dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, provedených tímto zákonem, jakož i zákony ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, ze dne 23. února 1897, Z. Ř. č. 63, ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, ze dne 22. července 1902, Z. Ř. č. 155, a ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125.

Článek V.

Mému ministru obchodnímu jest uloženo, aby ve shodě s účastnými ministry zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 5. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Marchet m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVII. — Vydána a rozeslána dne 19. února 1907.

Obsah: (Čís. 27—31.) 27. Vyhláška, že obec Šmohor byla zařaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. — 28. Vyhláška, že byly zřízeny expositury hlavní celnice Opavské ve Dvořisku a Vávrovicích. — 29. Nařízení, jímž se částečně mění předpis vyhlášený ministerským nařízením ze dne 7. července 1890 o podmínkách, za kterých měřický úředník nemusí vykonati změření při ohlášeném rozdělení pozemků (§ 23 zákona o evidenci katastru daně pozemkové ze dne 23. května 1883). — 30. Zákon, jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 13. června 1880 o vojenské taxe, fondu vojenské taxy a o podporování nuzných rodin osob mobilisovaných. — 31. Nařízení o vyclívání válců, kotlů a sudů a podobných v obchodu obvyklých obalů ze železa a kovu, které se dovážejí naplněné zbožím dle hrubé váhy vyclívaným.

27.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 13. prosince 1906,

že obec Šmohor byla zařaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, obec Šmohor v Korutansku zařaďuje se ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství do osmé třídy tarifu nájemného až do konce roku 1910 pro vojenské ubytovací účely platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

28.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 4. února 1907,

že byly zřízeny expositury hlavní celnice Opavské ve Dvořisku a Vávrovicích.

Ve Dvořisku a Vávrovicích byly zřízeny právy vedlejších celnic II. třídy nadané expositury hlavní celnice Opavské a počaly úřadovati dne 1. února 1907.

Korytowski m. p.

29.

Nařízení ministerií práv a financí ze dne 9. února 1907,

jímž se částečně mění předpis vyhlášený ministerským nařízením ze dne 7. července 1890, Z. Ř. č. 149, o podmínkách, za kterých měřický úředník nemusí vykonati změření při ohlášeném rozdělení pozemků (§ 23 zákona o evidenci katastru daně pozemkové ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 83).

Položky čís. 7 a 8 v II. oddílu předpisu ministerským nařízením ze dne 7. července 1890, Z. Ř. č. 149, vyhlášeného pozbývají platnosti v dosavadním znění a mají zníti:

7. Co se týče přípustných hranic omylu při měření délek budiž rozeznáváno, zdali katastrální mapa *A* byla zdělána na základě přejímání měřickým stolkem nebo *B* na základě vyměřování podle polygonální (theodolitové) methody.

V případu *A* mají platiti následující hranice omylu:

a) rozdíl mezi délkovými měrami na situačním plánu vykázanými a dodatečným měřením (zkušebním měřením) nesmí přesahovati hranic omylu v přiložené tabulce I uvedených;

b) délky ze situačního plánu podle měřítka na jevo jdoucí musí souhlasiti s výsledkem bezprostředního změření délek, pokud katastrální mapa byla zdělána na základě přejímání před rokem 1905 vykonaného a je-li délka větší nežli 150 metrů, až na $\frac{1}{200}$ délky, jinak však až na hranici omylu v tabulce I uvedenou, o $\frac{M}{5000}$ metru zvětšenou, při čemž *M* značí měřítko výkresu. (Při výkresech podle měřítka 1 : 2500 jest nad hranici omylu v tabulce I uvedenou dovolena ještě další úchylka $\frac{2500}{5000}$ metru = 0·5 metru.)

V případu *B* úchylky

a) mezi délkovými měrami na situačním plánu vykázanými a dodatečným měřením (zkušebním měřením) nesmějí přesahovati hranic omylu v tabulce II uvedených,

b) mezi délkami ze situačního plánu podle měřítka na jevo jdoucími a výsledky bezprostředního změření délek nesmějí přesahovati hranic omylu v tabulce II uvedených, o veličinu $\frac{M}{7000}$ zvětšených, při čemž *M* značí měřítko výkresu.

8. Plán musí obsahovati potvrzení úředně oprávněného technika soukromého, že dílčí čáry byly mezníky označeny.

Mimo to musí plán vzhledem k své správnosti býti ověřen úředně oprávněným technikem soukromým a musí zejména býti opatřen jeho potvrzením, že hranice omylu není překročena.

Klein m. p. **Korytowski** m. p.

Tabulka I.

Hranice omylu pro dvakráte měřené vzdálenosti při přejímání měřickým stolkem.*)

Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Poznámka
1		106		303		541		Hodnoty hranic omylu byly vypočteny podle vzorce $\Delta s = 2\,(0{\cdot}00015\,s + 0{\cdot}005\,\sqrt{s} + 0{\cdot}015)$. Pro měření délek za nepříznivých poměrů jakožto hranice omylu mají platnost tabelární hodnoty o 25% zvýšené.
	4		17		30		43	
2		119		320		560		
	5		18		31		44	
6		133		338		580		
	6		19		32		45	
11		147		355		600		
	7		20		33		46	
17		161		373		620		
	8		21		34		47	
23		175		391		640		
	9		22		35		48	
31		190		409		660		
	10		23		36		49	
40		206		427		680		
	11		24		37		50	
50		221		446		700		
	12		25		38		51	
60		237		465		721		
	13		26		39		52	
70		253		484		742		
	14		27		40		53	
82		270		503		763		
	15		28		41		54	
94		286		522		784		
	16		29		42		55	
106		303		541		805		

*) Vyňato z „Návodu pro vyměřování měřickým stolkem, aby byly zdělány nové plány pro katastr daně pozemkové“ z roku 1907.

Tabulka II.

Hranice omylu pro dvakráte měřené vzdálenosti při polygonálním vyměřování.*)

Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Vzdálenost s v metrech	Δs cm	Poznámka
1		88		262		475		Hodnoty hranic omylu, které byly vypočteny podle vzorce $\Delta s = 0{\cdot}00015\, s + 0{\cdot}005\, \sqrt{s} + 0{\cdot}015$, platí pro střední poměry terrainu. Pro měření délek za příznivých poměrů mají jakožto hranice omylu platnost tabelární hodnoty o 25% zmenšené, pro taková měření za nepříznivých poměrů o 25% zvýšené.
	2		8		14		20	
4		113		295		513		
	3		9		15		21	
14		140		329		551		
	4		10		16		22	
27		168		365		591		
	5		11		17		23	
45		198		401		631		
	6		12		18		24	
65		229		437		671		
	7		13		19		25	
88		262		475		712		

*) Vyňato z „Návodu k trigonometrickému a polygonometrickému vyměřování, aby byly zdělány nové plány pro katastr daně pozemkové“ z roku 1904.

30.

Zákon, daný dne 10. února 1907,

jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70, o vojenské taxe, fondu vojenské taxy a o podporování nuzných rodin osob mobilisovaných.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Ustanovení §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 a 10 zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70, pozbývají platnosti a budou příště zníti takto:

I. Ustanovení o vojenské taxe.

§ 1.

1. Vojenská taxa skládá se ze služební taxy náhradní (§ 3) a v daném případu z rodičské taxy (§ 5).

2. Platiti služební taxu náhradní jsou zavázáni:

a) ti branní povinníci, kteří při konečném vyřízení v odvodním seznamu pro nezpůsobilost ke službě nebyli odvedeni;

b) před dokončenou služební povinností pro nastalou nezpůsobilost ke službě propuštění (§ 40, lit. *b* branného zákona), když vada, zakládající nezpůsobilost ke službě, nebyla způsobena aktivní službou vojenskou;

c) ti branní povinníci, kteří se vystěhují z mocnářství před uplynutím zákonné doby služební povinnosti nebo po vstoupení do odvodní povinnosti, dříve než-li ji úplně splnili;

d) odvodní zběhi, kteří nemohou již býti přidrženi ke splnění zameškané odvodní povinnosti, poněvadž dokonali 36. rok věku.

3. Platiti rodičskou taxu jsou povinni za podmínek v § 5 uvedených rodiče osob v čísle 2 řečených.

§ 2.

Povinnost vojenské taxy se vztahuje:

a) u osob v § 1, čísle 2 *a*, uvedených na každý rok, ve kterém by tato osoba službou byla povinna, kdyby byla odvedena;

b) při propuštěných (§ 1, číslo 2 *b*) na každý rok, ve kterém by tato osoba ještě byla ke službě povinna, kdyby nebyla propuštěna;

c) při vystěhovalcích (§ 1, číslo 2 *c*) na ta léta, ve kterých by byli ještě ke službě povinni, kdyby se nevystěhovali, vztažmo na dvanáct let;

d) při odvodních zběžích (§ 1, číslo 2 *d*) ode dne jich dopadení na dvanáct let;

e) u rodičů (§ 1, číslo 3) na dobu v § 5, čísle 3, uvedenou.

§ 3.

1. Služební taxa náhradní činí ročně při příjmu

	více než:	až včetně do:	
	K	K	K
1. třída	1.200	1.300 . .	6
2. „	1.300	1.400 . .	7
3. „	1.400	1.600 . .	9
4. „	1.600	1.800 . .	11
5. „	1.800	2.000 . .	13
6. „	2.000	2.400 . .	17
7. „	2.400	2.800 . .	23
8. „	2.800	3.200 . .	29
9. „	3.200	3.600 . .	35
10. „	3.600	4.000 . .	43
11. „	4.000	4.800 . .	55
12. „	4.800	5.600 . .	70
13. „	5.600	6.600 . .	88
14. „	6.600	7.800 . .	113
15. „	7.800	9.200 . .	143
16. „	9.200	11.000 . .	182
17. „	11.000	13.000 . .	232
18. „	13.000	15.000 . .	285
19. „	15.000	17.000 . .	339
20. „	17.000	19.000 . .	394
21. „	19.000	22.000 . .	458
22. „	22.000	26.000 . .	564
23. „	26.000	30.000 . .	678
24. „	30.000	34.000 . .	795
25. „	34.000	38.000 . .	915
26. „	38.000	44.000 . .	1.050
27. „	44.000	52.000 . .	1.260
28. „	52.000	60.000 . .	1.500
29. „	60.000	68.000 . .	1.753
30. „	68.000	76.000 . .	2.018
31. „	76.000	84.000 . .	2.292
32. „	84.000	92.000 . .	2.574
33. „	92.000	100.000 . .	2.865

Z příjmu přes 100.000 K až včetně do 196.000 K stoupají třídy pokaždé o 8000 K a služební taxa náhradní pokaždé o 300 K; u příjmu přes 196.000 K až včetně do 210.000 K činí

služební taxa náhradní 6833 K; u příjmu přes 210.000 K až včetně 230.000 K činí služební taxa náhradní 7538 K; u příjmu přes 230.000 K stoupají třídy pokaždé o 20.000 K a služební taxa náhradní pokaždé o 750 K.

Služební taxa náhradní budiž však s tou obměnou vyměřována, že z příjmu vyšší třídy po odečtení služební taxy náhradní nikdy nesmí méně zbývati, nežli zbývá z nejvyššího příjmu nejbližší nižší třídy po odečtení služební taxy náhradní na tuto třídu připadající.

2. Pro ukládání služební taxy náhradní jest vždy ten příjem rozhoden, který byl položen za základ při vyměřování osobní daně z příjmu osoby vojenskou taxou povinné v roce povinnosti taxovní; tento příjem budiž každého roku vyšetřen podle osobní daně z příjmu, která osobě vojenskou taxou povinné byla předepsána a finančními úřady má býti oznámena.

3. Opravná rozhodnutí a nařízení, která by byla vydána o povinnosti platební a o výměře osobní daně z příjmu následkem odvolání neb žádostí za snížení, mají v zápětí přiměřenou úpravu služební taxy náhradní na příslušný rok.

4. Povinnost zapravovati služební taxu náhradní není dotčena přístupem případné taxy rodičské.

§ 4.

Od placení služební taxy náhradní jsou osvobozeni:

a) ti, kteří jsou osvobozeni v roce taxovní povinnosti od osobní daně z příjmu, poněvadž jejich příjem nepřesahuje 1200 K (§ 155 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220);

b) příslušníci domobrany jakož i branní povinníci podle § 10 branného zákona za ten rok, kterého příslušníci domobrany byli přidrženi ku presenční službě, branní povinníci pak ke službám pro válečné účely.

§ 5.

1. Platiti rodičskou taxu jsou povinni podle následujících ustanovení rodiče v § 1, čísle 3, uvedení, pokud jejich podle § 3, čísla 2, vyšetřený příjem přesahuje 4000 K.

2. Rodiče osob podle § 1, čísla 2, vojenskou taxou povinných jsou zavázáni především rukou nerozdílnou zapravovati taxu rodičskou; je-li toliko jeden z rodičů na živu, tedy taxa rodičská stihne jej.

Nežijí-li rodiče ve společné domácnosti, budiž rodičská taxa od toho z rodičů placena, který by musil pečovati o výživu syna, kdyby nebyl k výdělku schopen.

3. Povinnost rodičů k vojenské taxe vztahuje se na dobu, po kterou jsou jejich synové vojenskou taxou povinni, avšak nijak na delší dobu nežli na dvanáct let.

Rodiče, kteří zapravují rodičskou taxu za některého ze synů podle § 1, čísla 2, vojenskou taxou povinných, jsou na příslušná léta taxovní povinnosti zproštěni od placení rodičské taxy za další snad potomky vojenskou taxou povinné.

4. Rodičská taxa se vyměřuje polovicí toho obnosu, který by z příjmu rodičů (příslušného rodiče) připadl na služební taxe náhradní podle ustanovení § 3, čísla 1.

Za léta taxou povinná však, ve kterých syn vojenskou taxou povinný zapravuje služební taxu náhradní, budiž její polovice tím způsobem započtena do rodičské taxy, že se tato taxa toliko přebývajícím obnosem bude vybírati.

5. K ukládání rodičské taxy vztahují se obdobně ustanovení § 3, čísla 2 a 3.

§ 5 *a*.

1. Služební taxa náhradní a rodičská taxa budiž snížena o čtvrtinu svého obnosu podle §§ 3, vztažmo 5 připadajícího, byla-li nezpůsobilost ke službě (§ 1, číslo 2, *a* a *b*) způsobena vadou, která má v zápětí trvalou nezpůsobilost k výdělku. Nařizovacím způsobem budiž vydána zevrubnější ustanovení o tom, jak jest trvalou nezpůsobilost k výdělku prokázati a jak tento důvod snížení má býti ku platnosti přiveden.

2. Částky menší nežli 50 h, které na jevo vyjdou při vyměřování služební taxy náhradní nebo taxy rodičské, budiž opominuty; částky větší nežli 50 h budiž na 1 K zarovnány.

§ 6.

1. Vojenská taxa buď pokaždé za celý rok zapravena.

K zániku povinnosti k vojenské taxe úmrtím osoby vojenskou taxou povinné budiž však přihlédáno tím způsobem, že vojenská taxa na zbývající měsíce roku poměrně připadající (§§ 3, vztažmo 5) nebude vybírána.

2. Vystěhuje-li se podle § 1, čísla 2, vojenskou taxou povinný z království a zemí na říšské radě

zastoupených do druhého státního území říše, zanikne povinnost vojenské taxy (§§ 3 a 5) počátkem nejbližšího kalendářního roku.

§ 7.

Osvobozením podle § 4, lit. *a*, nastalým taxovní povinnost rodičů není dotčena.

Nastane-li osvobození podle § 4, lit. *b*, mine za příslušný rok také taxovní povinnost rodičů.

§ 8.

1. Všechny v § 1, čísle 2, označené osoby mají se ohlásiti podle formuláře, který bude nařízením ustanoven a jenž ve dvou exemplářích má býti vyhotoven, až do zániku své povinnosti k vojenské taxe každého roku v měsíci lednu u té obce, ve které na počátku příslušného roku taxou povinného mají své řádné bydliště. Toto ohlášení může také ústně býti učiněno; v tomto případu buďte oba formuláře ještě za přítomnosti osoby ohlášením povinné vyplněny.

Osoby ohlásiti se povinné, které nemají řádného bydliště v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, jsou zavázány, ohlásiti se u domovské obce, je-li pak jejich domovské právo nejisté, u té místní obce, za kterou se k odvodu dostavily (odvodní obec).

2. Politické okresní úřady mají učiniti vyzvání, aby bylo ohlášení v čísle 1 předepsané podáno; toto vyzvání budiž učiněno veřejným vývěskem v obcích, podle potřeby kromě toho také jiným v místě obvyklým způsobem s poukazem na zákonně stanovené tresty každého roku nejpozději čtyři neděle před počátkem ohlašovací lhůty.

3. Veškerá ohlášení buďte od obecních představenstev, jimž byla učiněna, předběžně přezkoušena, zdali jsou úplná a zdali se oba exemplář ohlášení shodují, třeba-li toho buďte doplněna a buďte představenému politickému úřadu zaslána.

Aby bylo zjištěno, zdali jsou ohlášená data správná, a aby po případě byla doplněna, politický úřad má konati potřebná pátrání.

4. Bylo-li by ohlášení nikoli včas nebo neúplně podáno, politický úřad — bez újmy trestnosti osoby k ohlášení zavázané (§ 10) — může bez dalšího řízení vyměřiti vojenskou taxu na základě známých nebo z úřední moci vyhledaných dat.

§ 8 *a*.

1. Politický okresní úřad má každé osobě vojenskou taxou povinné (§§ 3 a 5) oznámiti každého roku obnos vojenské taxy, kterou má platiti, platebním rozkazem, který má také obsahovati zákonný důvod povinnosti k vojenské taxe, vyšetřenou třídu příjmu, platební místo a poučení o opravných prostředcích. Tyto platební rozkazy nebudou dány těm osobám vojenskou taxou povinným, vztažmo na ta léta, vzhledem k nimž osvobození od placení vojenské taxy má míti místo.

Do vzorce platebního rozkazu buďte — alespoň ve výtahu — pojata ta ustanovení zákona, která se vztahují k výměře taxy vojenské (§§ 3 a 5), k osvobozovacím důvodům (§§ 4 a 7) a k ohlašovací povinnosti (§ 8).

2. Politický okresní úřad domovské, vztažmo odvodní obce osoby podle § 1, čísla 2, vojenskou taxou povinné jest příslušen vydávati platební rozkazy jakož i rozhodovati o povinnosti ku placení a o výměře vojenské taxy.

3. Odvolání buďte podána ve 14 dnech u toho politického okresního úřadu, který vydal platební rozkaz, vztažmo učinil rozhodnutí v odpor vzaté. Pokud odvolání výlučně proti tomu směřuje, že při výpočtu vojenské taxy nebo při vyhotovení platebních rozkazů nedopatření se stala, politický okresní úřad má ihned ve své vlastní působnosti vykonati opravu a zpraviti o tom osobu k vojenské taxe povinnou. Kromě těchto případů buďte odvolání předložena politickému zemskému úřadu, proti jehož rozhodnutí může býti podáno ve čtyřech nedělích odvolání k ministeriu zemské obrany.

Odvolání nemají odkládacího účinku vzhledem ku placení předepsané vojenské taxy.

§ 9.

1. Vojenská taxa budiž každého roku dne 1. října zaplacena.

2. Vystěhuje-li se kdos, budiž služební taxa náhradní osobám v § 1, čísle 2, uvedeným na celou dobu taxovní povinnosti (§ 2) napřed vyměřena a dříve, nežli se vydá vystěhovací povolení, na nich vybrána.

Co se týče výšky příslušného obnosu služební taxy náhradní, budiž za základ vzata povinnost posledního roku; je-li tento rok prvním rokem taxovní povinnosti příslušné osoby, bude vojenská taxa vyhledána podle poukazů, které buďte nařízovacím způsobem dány.

3. Ustanovení čísla 2 vztahují se obdobně k odvodním zběhům v § 1 pod číslem 2 *d* uvedeným s tou obměnou, že tito zběhi při svém dopadení mají zapraviti služební taxu náhradní najednou za celou dobu vojenské taxovní povinnosti.

4. Vrácení obnosů vojenské taxy napřed zapravených v případech čísla 2 a 3 nemá místa.

Zřídí-li se podle úsudku politického úřadu dostatečná jistota, vojenská taxa v případech čísla 2 a 3 může býti zapravena výjimečně také ve lhůtách.

5. Zadrželé obnosy vojenské taxy a pokut (§ 10) buďte vymáhány politickou exekucí.

6. Co se týče promlčení vojenské taxy, budiž obdobně šetřeno ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, Z. Ř. č. 31.

§ 9 *a*.

1. Obce jsou zavázány, k žádosti politických úřadů spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

2. Co se týče doručování podle tohoto zákona vydávaných vyzvání, výměrů, nařízení, rozhodnutí, platebních rozkazů a pod., budiž obdobně šetřeno ustanovení §§ 267 a 268 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních.

§ 10.

1. Osoby vojenskou taxou povinné, které nepodají včas předepsaného ohlášení (§ 8) nebo je podají v podstatných věcech neúplné, mohou býti potrestány peněžitými pokutami až do 50 K.

Osoby vojenskou taxou povinné, které se stanou vinny ve svých ohlášeních vědomými zamlčeními nebo nepravdivými údaji, propadnou — pokud čin nezakládá skutkovou povahu trestného činu podle všeobecného trestního zákona trestatelného — peněžním pokutám až do 500 K, a jsou-li tu zvláště přitěžující okolnosti, až do 1000 K.

2. Peněžní pokuty podle čísla 1 uložené buďte v případu nedobytnosti přeměněny v tresty vězení, při čemž za každých 10 K připadá den vězení.

3. Trestní řízení přísluší politickému okresnímu úřadu té obce, u které (§ 8, číslo 1) ohlášení mělo býti učiněno, při odvolání přísluší s konečnou platností politickému úřadu zemskému.

4. Trestnost provinění v čísle 1, odstavci 1, naznačených zanikne, když osoba vojenskou taxou povinná podá nebo doplní své povinné ohlášení dříve, nežli úřad z úřední moci zakročil.

Promlčením zanikne trestnost provinění v čísle 1 označených, když vinník v pěti letech po uplynutí promeškané ohlašovací lhůty nebyl pohnán k odpovídání.

Promlčení však se přetrhuje novými provině-ními druhu v čísle 1, odstavci 2, označeného.

5. Peněžní pokuty podle tohoto zákona vybrané připadnou fondu vojenské taxy a buďte — právě tak jako peněžité pokuty tomuto fondu podle § 66 branného zákona přidělené — započteny do roční kvoty, kterou království a země v radě říšské zastoupené mají pokaždé odváděti fondu vojenské taxy podle § 11 zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70.

Článek II.

Ustanovení přechodná.

Číslo 1.

Pro odvodní zběhy v § 1, čísle 2 *d*, naznačené, kteří byli dopadeni ještě před počátkem působnosti tohoto zákona, počíná povinnost platiti vojenskou taxu tím rokem, kterého tento zákon nabude moci, a končí tím rokem, ve kterém by vojenská taxa po dvanácte měla býti zapravena, kdyby taxovní povinnost byla začala rokem dopadení.

Číslo 2.

S těmi, kteří byli povinni platiti vojenskou taxu již na základě ustanovení zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70, budiž vzhledem k době taxovní povinnosti tak nakládáno, že za poslední rok taxovní povinnosti pokládá se ten rok, za který by podle ustanovení dotčeného zákona měli platiti vojenskou taxu po dvanácté, vztažmo posledně při zkrácené taxovní povinnosti.

Číslo 3.

Dodatečná vyměřování vojenských tax, která sahají zpět před čas, nežli tento zákon počal působiti, buďte vykonána podle toho, co jest v tomto zákonu ustanoveno.

Článek III.

Tento zákon nabude moci dne 1. ledna 1908 s tou obměnou, že v § 8, čísle 2, dotčená opatření za příčinou vyzvání podati ohlášení mají býti již provedena od 1. listopadu 1907 podle toho, co jest v tomto zákonu ustanoveno.

Článek IV.

Mému ministrovi zemské obrany, který se má dohodnouti s Mým říšským ministrem vojenství, a Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 10. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Latscher m. p.

31.

Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 13. února 1907

o vyclívání válců, kotlů a sudů a podobných v obchodu obvyklých obalů ze železa a kovu, které se dovážejí napiněné zbožím dle hrubé váhy vyclívaným.

Aby byl usnadněn obchod, rozšiřují se ustanovení § 14 $A/_1$ prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě a dovoluje se ve shodě s královskou uherskou vládou, že při dovozu zboží dle hrubé váhy vyclívaného v obvyklých v obchodu obalech ze železa nebo kovu, které jsou podrobeny vyššímu clu nežli jejich obsah, k návrhu strany pod následujícími podmínkami obal a zboží odděleně podle příslušných tarifních sazeb mohou býti odbaveny, třeba by skutečné oddělení nebylo možné.

Váha obalu musí na něm samém zřetelně býti vyražena nebo vyryta. Zásilky musí býti kromě toho provázeny osvědčeními, která mají obsahovati kromě známek totožnosti příslušných obalů (povahy, známek, čísla atd.) výslovné potvrzení vyraženého (vrytého) údaje váhy.

Tato potvrzení musí býti vyhotovena od místního úřadu, vztažmo od příslušné obchodní komory nebo cizozemské celnice zasílacímu místu nejblíže ležící; sídlí-li v odesílacím místě rakousko-uherský konsulát, mohou býti také od něho vydána. Těchto potvrzení může po jeden rok ode dne, kdy byla vydána, býti použito k opětnému dovozu zboží v příslušných obalech.

Ve vyclívacích prohlášeních budiž uvedena hrubá váha zásilky a kromě toho váha obalu a budiž poukázáno ku příslušnému potvrzení váhy, uvedouc vydávací úřad, místo a datum, kde bylo potvrzení vydáno.

Když celnice odbavují takovéto dovezené věci, mají vybrati kromě cla za zboží tarifně podle hrubé váhy připadajícího clo za obaly toliko podle jejich ryzí váhy předepsaným způsobem potvrzené a podle tarifní sazby pro ně platné.

Pochybuje-li odbavující celnice důvodně o správnosti předloženého potvrzení váhy neb o správnosti váhy v něm uvedené, budiž celá zásilka podle vyšší tarifní sazby odbavena.

Toto nařízení nabude moci dne 20. února 1907.

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

270

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí 8 K, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVIII. — Vydána a rozeslána dne 19. února 1907.

Obsah: Čís. 32. Vyhláška o provedení všeobecných voleb do poslanecké sněmovny říšské rady.

32.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 19. února 1907

o provedení všeobecných voleb do poslanecké sněmovny říšské rady.

I.

Volby členů poslanecké sněmovny říšské rady konají se v království Českém, arcivévodství Rakouském pod Enží, arcivévodství Rakouském nad Enží, vévodství Solnohradském, vévodství Štýrském, vévodství Korutanském, vévodství Krajinském, vévodství Bukovinském, markrabství Moravském, vévodství Horno- a Dolnoslezském, knížecím hrabství Tyrolském, zemi Vorarlberské, markrabství Isterském, knížecím hrabství Gorickém a Gradišťském a v městě Terstu s jeho územím

dne 14. května 1907,

užší volby, kterých by snad bylo třeba,

dne 23. května 1907.

II.

V království Haličském a Vladiměřském s velkovévodstvím Krakovským konají se volby členů poslanecké sněmovny říšské rady:

1. ve volebních okresech čís. 43—53, 55, 56, 63 a 67—70

dne 14. května 1907,

druhé volby, kterých by snad bylo třeba, po případě užší volby

dne 21. května 1907,

třetí volby, kterých by snad ještě bylo třeba, po případě užší volby

dne 28. května 1907,

užší pak volby, kterých by snad ještě bylo třeba,

dne 4. června 1907;

2. ve volebních okresech čís. 35—42, 54, 57—62 a 64—66

dne 17. května 1907,

druhé volby, kterých by snad bylo třeba, po případě užší volby

dne 24. května 1907,

třetí volby, kterých by snad bylo třeba, po případě užší volby

dne 31. května 1907,

užší pak volby, kterých by snad ještě bylo třeba,

dne 7. června 1907;

3. ve volebních okresech čís. 1—14, 19, 27 a 32

dne 17. května 1907,

užší volby, kterých by snad bylo třeba,

dne 24. května 1907;

4. ve volebních okresech čís. 15—18, 20 až 26, 28—31, 33 a 34

dne 23. května 1907,

užší volby, kterých by snad bylo třeba,

dne 31. května 1907.

III.

V království Dalmatském konají se volby členů poslanecké sněmovny říšské rady:

1. ve volebních okresech čís. 1, 3, 6 a 9

dne 14. května 1907,

užší volby, kterých by snad bylo třeba,

dne 23. května 1907;

2. ve volebních okresech čís. 7, 8 a 11

dne 15. května 1907,

užší volby, kterých by snad bylo třeba,

dne 24. května 1907;

3. ve volebních okresech čís. 2, 4, 5 a 10

dne 16. května 1907,

užší volby, kterých by snad bylo třeba,

dne 25. května 1907.

IV.

V arcivévodství Rakousích pod Enží zavedena jest pro volby členů poslanecké sněmovny říšské rady volební povinnost podle zákona ze dne 13. února 1907, Z. z. č. 6.

Nejdůležitější ustanovení tohoto zákona pro splnění volební povinnosti jsou tato:

Každý v arcivévodství Rakousích pod Enží k volbě oprávněný jest povinen dostaviti se při konaných v arcivévodství Rakousích pod Enží volbách členů poslanecké sněmovny říšské rady v určené volební dni v čase pro odevzdávání hlasů předepsaném před volební komisi a odevzdati svůj hlasovací lístek (volební povinnost [§ 1]).

Kdo by se bez ospravedlněného omlouvacího důvodu vyhnul své volební povinnosti, bude potrestán peněžitou pokutou od 1—50 korun (§ 2, 1. odstavec).

Za omlouvací důvod, který ospravedlňuje, že se někdo volby nezúčastnil, pokládá se zejména:

1. nemůže-li se volič pro nemoc nebo churavost dostaviti do volební místnosti;

2. je-li volič zdržen povinnostmi svého úřadu nebo jinak neodkladnými povinnostmi svého povolání;

3. je-li volič na cestách mimo zemi Dolních Rakous z volebního místa nepřítomen;

4. je-li volič zdržen nemocí rodinných členů nebo jinakými neodkladnými rodinnými záležitostmi;

5. je-li volič zdržen přerušenou dopravou nebo jinakými neodolatelnými okolnostmi (§ 3).

Politický okresní úřad vyhotoví trestní rozkaz proti každému k volbě oprávněnému, kterému byla legitimace doručena a jenž se volby neb užší volby nezúčastnil, neospravedlní-li nevykonání svého volebního práva nejpozději v propadné lhůtě 8 dnů po volebním dnu u příslušného politického okresního úřadu ústně nebo písemně a neprokáže-li dostatečně, třeba-li toho předložením dokladů nebo jiným hodnověrným způsobem, že tu jest zákonný omlouvací důvod (§ 6).

Jestliže se ten, jehož se trestní rozkaz týče, pokládá jím za stížena, může v osmidenní lhůtě od doručení rozkazu ohlásiti ústně nebo písemně svůj odpor proti němu u politického okresního úřadu, který rozkaz vyhotovil.

Odporem včas podaným staví se trestní rozkaz. Jestliže stižený prokázal při svém odporu dostatečně doklady nebo jiným hodnověrným způsobem, že svého volebního práva důvodně nevykonal, budiž další řízení proti němu zastaveno. Jinak budiž proti tomu, jenž podal včas odpor proti trestnímu rozkazu, provedeno pro přestupek tohoto zákona jemu za vinu kladený trestní řízení podle všeobecných předpisů o řízení ve přestupcích náležejících ku projednávání politických úřadů. Při tom však nesmí býti překročen trest v trestním rozkazu uložený.

Neohlásí-li trestním rozkazem stižený včas odporu proti trestnímu rozkazu u politického okresního úřadu, tedy jiný opravný prostředek proti trestnímu rozkazu nemá místa a trestní rozkaz nabude právní moci (§ 7).

Bienerth m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIX. — Vydána a rozeslána dne 19. února 1907.

Obsah: Čís. 33. Císařský patent, jímž svolávají se zemští sněmové Rakouský nad Enží, Štýrský, Moravský a Terstský.

33.

Císařský patent, daný dne 18. února 1907,

jímž svolávají se zemští sněmové Rakouský nad Enží, Štýrský, Moravský a Terstský.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský, král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Istérský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm říši bezprostředně poddaného města Terstu s jeho územím jest svolán na den 25. února 1907 do svého zákonného shromaždiště.

Na základě Našeho rozhodnutí odročené zemské sněmy arcivévodství Rakouského nad Enží, vévodství Štýrského a markrabství Moravského jsou svolány na den 25. února 1907 do svých zákonných shromaždišť, aby opět započaly svou činnost.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 18. února léta tisícího devítistého a sedmého, Našeho panování roku padesátého a devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

274

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zpraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevy se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevy se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevy se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XX. — Vydána a rozeslána dne 21. února 1907.

Obsah: (Čís. 34—36.) 34. Zákon, jímž se mění některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, ze dne 19. září 1898 a ze dne 26. prosince 1899, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců. — 35. Zákon o zapravení nákladu, který vznikne roku 1907 provedením zákonů, jimiž se mění ustanovení o úpravě platů a služebních poměrů státních zřízenců a státních učitelů, jakož i opatřeními, která budou učiněna nařízením, aby byly zlepšeny platy jinakých státních zřízenců, a mimořádnými věnováními, která budou učiněna. — 36. Zákon o uhrazení podílu na království a země v říšské radě zastoupené připadajícího v mimořádných úvěrech 216,176.000 korun, které byly povoleny na mimořádné potřeby vojska a námořnictva Nejvýše schválenými delegačními usneseními, a to VI ze dne 19. června 1902, III ze dne 28. února 1904 a III a IV ze dne 10. června 1904.

34.

Zákon,
daný dne 19. února 1907,

jímž se mění některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. R. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

§ 1.

Příloha *a)* ku § 5 zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, a příloha *a)* k I. článku a II. článek zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, se částečně mění a služné aktivních státních úředníků III. až XI. důstojenské třídy ustanovuje se tímto způsobem:

Důstojenská třída	Stupeň služného				
	1.	2.	3.	4.	5.
	korun ročně				
III.	16.000	18.000	.	.	.
IV.	14.000	16.000	.	.	.
V.	10.000	12.000	14.000	.	.
VI.	6.400	7.200	8.000	8.800	.
VII.	4.800	5.400	6.000	6.400	.
VIII.	3.600	4.000	4.400	4.800	.
IX.	2.800	3.000	3.200	3.400	3.600
X.	2.200	2.400	2.600	2.800	.
XI.	1.600	1.800	2.000	2.200	.

Postup do vyšších stupňů služného ve III. až včetně V. důstojenské třídě děje se po pěti, v IX. až včetně XI. důstojenské třídě po třech, v VI. až včetně VIII. důstojenské třídě do druhého a třetího stupně služného po pěti a do čtvrtého stupně služného po dalších třech služebních letech, v příslušné důstojenské třídě odsloužených.

Služební čas, před působností tohoto zákona odsloužený a pro nápad stupňů služného započitatelný,

bude započten také pro stupně služného v tomto zákonu ustanovené.

Úředníci, kteří dokonali 60. rok života a 35. rok služby, nemohou postoupiti do některého tímto zákonem nově zřízeného stupně služného.

Jakmile tento zákon počne působiti, zaniknou přídavky ke služnému zákony ze dne 19. března 1894, Z. Ř. č. 53, a ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 170, ustanovené; avšak zůstanou v platnosti pro ty rady nejvyššího soudního a kassačního dvoru a správního soudu, kteří jako tací jsou v tomto čase u řečených soudů zaměstnáni.

Přídavky osobní nebo přídavky služného, kterých státní úředníci požívají, budte započteny do nově zřízených stupňů služného.

§ 2.

Při povýšení úředníka v nejvyšším stupni služného některé důstojenské třídy postaveného do nejbližší vyšší důstojenské třídy služební čas v onom stupni služného odsloužený bude započten pro dosažení druhého stupně služného v nové důstojenské třídě.

Článek II.

§ 1.

Příloha *b* k I. článku zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, se částečně mění a výměra funkčního přídavku policejního presidenta ve Vídni, pak místodržitelských vicepresidentů ve Vídni, Praze a Lvově a vicepresidentů zemských finančních ředitelstev ve Vídni, Praze a Lvově, generálního ředitele tabákové režie, generálního inspektora rakouských železnic ustanovuje se na 6000 K.

§ 2.

Ustanovení § 10 zákona ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, se mění a rozvrh aktivitních přídavků stanoví se pro V. až XI. důstojenskou třídu státních zřízenců takto:

Rozvrh aktivitních přídavků:

Důstojenská třída	Vídeň	Třída aktivitních přídavků			
		I.	II.	III.	IV.
		Všechna místa s počtem			
		více než 80.000	méně než 80.000 a více než 40.000	méně než 40.000 a více než 10.000	méně než 10.000
		obyvatelů			
		80	70	60	50
		procent obnosů pro Vídeň ustanovených			
		v korunách			
V.	2.200	1.760	1.540	1.320	1.100
VI.	1.840	1.472	1.288	1.104	920
VII.	1.610	1.288	1.127	966	805
VIII.	1.380	1.104	966	828	690
IX.	1.200	960	840	720	600
X.	960	768	672	576	480
XI.	720	576	504	432	360

Pro zařadění míst do čtyr tříd aktivitních přídavků má býti soustavným základem počet obyvatelstva jednotlivých míst příslušným posledním úředním sčítáním lidu zjištěný.

Vláda jest zmocněna, jednotlivá místa výjimkou z některé tří nejnižších tříd aktivitních přídavků, do které jsou podle počtu svého obyvatelstva zařaděna, přeložiti do nejbližší vyšší místní třídy.

§ 3.

Obnos, který podle § 1 zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, má býti započten do základu pro vyměření postupného výslužného civilních státních úředníků (státních učitelů) V. až XI. důstojenské třídy, budiž — jako až dosud — vyměřen, a to:

pro	V.	důstojenskou třídu	800 K,
„	VI.	„ „	640 „
„	VII.	„ „	560 „
„	VIII.	„ „	480 „
„	IX.	„ „	400 „
„	X.	„ „	320 „
„	XI.	„ „	240 „

Článek III.

§ 1.

Paragraf 9 zákona ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, se mění a aktivitní přídavek pro aktivní státní sluhy, kteří náležejí ku kategorii služebného personálu, vyměřuje se pro Vídeň 55 procenty, pro I. místní třídu aktivitních přídavků 40 procenty, pro II. místní třídu 35 procenty, pro III. a IV. místní třídu 30 procenty služného.

§ 2.

Obnos, který podle § 1 zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, má býti započten do základu pro vyměření postupného služného státních zřízenců, kteří náležejíce ke sluhům berou roční služné, budiž — jako dříve — 20 procenty služného vyměřen.

Článek IV.

Paragrafy 1 a 4 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, se částečně mění a nařizuje se:

§ 1.

Do určité důstojenské třídy zařaděným civilním státním úředníkům a státním učitelům, kteří co do výslužného nenáležejí pod normu § 1, odstavce 2, zákona ze dne 9. dubna 1870, Z. Ř. č. 47, nebo již nyní na základě zvláštních ustanovení po dokonané 35leté služební době nemají nároku na úplný započitatelný aktivitní plat jakožto výslužné, náležejí odpočinkové platy, které po desíti letech služby bez přerušení vykonaných činí 40 procent a za každý další rok služby 2·4 procenta započitatelného aktivitního služného.

Po započitatelném služebním čase 35 let rovná se tedy výslužné poslednè branému započitatelnému aktivitnímu platu.

§ 2.

V předcházejícím § 1 uvedení aktivní státní úředníci a státní učitelé kromě ročních příspěvků, které platí podle § 15 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, vztažmo § 3 zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, mají budoucně platiti další pensijní příspěvek 0·5 procenta.

Tyto příspěvky buďte počítány z aktivitních platů pro vyměření výslužného započitatelných, čítajíc k nim i obnos v § 1 zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, vztažmo v článku II, § 3 přítomného zákona dotčený, a buďte zapravovány také za času ku placení služební taxy zákonem ustanoveného.

§ 3.

Ustanovení článku IV, § 1, platí také pro bezprostředně ze státních peněz placené vrchní dozorce vězňů a dozorce vězňů státních trestnic a věznic u sborových soudů.

§ 4.

S členy k mužstvu náležejícími uniformované c. k. civilní bezpečnostní stráže a od státu zřízené civilní policejní stráže jakož i s policejními agenty od státu zřízenými budiž při výpočtu služebního času za příčinou vyměření výslužného nakládáno podle obdoby předpisů pro četnické mužstvo svou dobou daných.

§ 5.

Ustanovení §§ 1 až 4 nevztahují se ke státním zřízencům již na odpočinku jsoucím.

§ 6.

Státní úředníci, státní učitelé a sluhové, dokonali-li 60. rok života, mohou k vlastní žádosti bez průkazu neschopnosti ke službě, kterého jinak je třeba, býti dáni na trvalý odpočinek.

Článek V.

§ 1.

Tento zákon nabude moci dnem 1. dubna 1907.

§ 2.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby ve skutek uvedlo tento zákon.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

35.

Zákon, daný dne 19. února 1907,

o zapravení nákladu, který vznikne roku 1907 provedením zákonů, jimiž se mění ustanovení o úpravě platů a služebních poměrů státních zřízenců a státních učitelů, jakož i opatřeními, která budou učiněna nařízením, aby byly zlepšeny platy jinakých státních zřízenců, a mimořádnými věnováními, která budou učiněna.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, zapraviti z pokladní hotovosti vztažmo z hospodářských přebytků náklad, který vznikne roku 1907 provedením zákonů, jimiž se mění ustanovení o úpravě platů a služebních poměrů státních zřízenců a státních učitelů, jakož i opatřeními, která budou učiněna nařízením, aby byly zlepšeny platy jinakých státních zřízenců, a mimořádnými věnováními, která budou učiněna.

Článek II.

Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

36.

Zákon, daný dne 19. února 1907,

o uhrazení podílu na království a země v říšské radě zastoupené připadajícího v mimořádných úvěrech 216,176.000 korun, které byly povoleny na mimořádné potřeby vojska a námořnictva Nejvýše schválenými delegačními usneseními, a to VI ze dne 19. června 1902, III ze dne 28. února 1904 a III a IV ze dne 10. června 1904.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Můj finanční ministr se zmocňuje, aby k uhrazení podílu 141,811.400 K, který připadá na království a země v říšské radě zastoupené z mimořádných úvěrů 38,000.000 K, 15,000.000 K, 10,000.000 K, 78,000.000 K, 12,500.000 K a 62,676.000 K povolených Nejvýše schválenými delegačními usneseními, a to VI ze dne 19. června 1902, III. ze dne 28. února 1904 a III a IV ze dne 10. června 1904, vydal obligace renty zákonem ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 131, zřízené v tom obnosu, kterého je třeba, aby byla svrchu řečená suma 141,811.400 K hotově opatřena.

§ 2.

Finanční ministr, počínajíc rokem 1907, má vřaďovati každého roku obnos 5,500.000 K pro umoření státních dluhů potud do státního rozpočtu, až bude umořen obnos státních dluhů rovnající se rentovému dluhu podle § 1 vydanému.

§ 3.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXI. — Vydána a rozeslána dne 27. února 1907.

Obsah: (Čís. 37—41.) 37. Nařízení, kterým se v podávaných přiznáních ustanovuje obnos výdajové položky za vedení dekanátního úřadu pro nově zřízený dekanát v Ischlu a pro dekanát v Gmundeně, jehož obvod byl změněn, v diecési Linecké. — 38. Zákon, jímž se ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje, učiniti s ministerstvem zemí koruny Uherské dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině dalšího ražení niklových mincí. — 39. Zákon o dalším ražení niklových mincí. — 40. Nařízení, jímž se zřizuje okresní soud ve Cmuntě v Dolních Rakousích. — 41. Zákon o vykonávání soudní moci u vrchních zemských soudů a nejvyššího soudního a kassačního dvoru.

37.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 8. února 1907,

kterým se v podávaných přiznáních ustanovuje obnos výdajové položky za vedení dekanátního úřadu pro nově zřízený dekanát v Ischlu a pro dekanát v Gmundeně, jehož obvod byl změněn, v diecési Linecké.

Doplňujíc vztažmo částečně měníc ministerské nařízení ze dne 19. června 1886, Z. Ř. č. 107, obnos dekanátních výdajů, které jest uznati jako výdaj ve přiznáních podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, podávaných, ustanovuje se pro nově zřízený dekanát v Ischlu na dvě stě (200) korun a pro dekanát v Gmundeně, jehož obvod byl změněn, na dvě stě čtyřicet (240) korun, čímž však se nerozhoduje o otázce, zdali příslušnému faráři, jemuž jsou dekanátní práce svěřeny, podle dotčeného zákona náleží doplněk kongruy z náboženského fondu, vztažmo ze státní jeho dotace.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

38.

Zákon, daný dne 19. února 1907,

jímž se ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje, učiniti s ministerstvem zemí koruny Uherské dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině dalšího ražení niklových mincí.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje se učiniti s ministerstvem

zemí koruny Uherské následující dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně:

Kromě 60 millionů korun v niklových mincích, ražených na základě smlouvy o minci a měně (zákona ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 127, a uherského článku zákona XVIII z roku 1892), bude vyraženo v obojím státním území dohromady dalších 20 millionů korun v niklových mincích, z kteréhož obnosu budiž vyraženo v zemích a královstvích na říšské radě zastoupených 14,000.000 K, v zemích koruny Uherské 6,000.000 K.

Ustanovení smlouvy o minci a měně mají se vztahovati nezměněně také k zvýšenému kontingentu niklových mincí.

§ 2.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby uvedlo ve skutek tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

39.

Zákon, daný dne 19. února 1907,

o dalším ražení niklových mincí.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Kromě 42,000.000 K v niklových mincích ražených na základě zákona ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 126, jímž byla korunová měna stanovena, budte raženy další niklové mince až do 14,000.000 K.

Ustanovení svrchu uvedeného zákona mají se vztahovati nezměněně také k zvýšenému obnosu ražených niklových mincí.

Článek II.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

40.

Nařízení ministeria práv ze dne 22. února 1907,

jímž se zřizuje okresní soud ve Cmuntě v Dolních Rakousích.

Na základě § 2 zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, zřizuje se v obvodu krajského soudu Kremžského okresní soud s úředním sídlem ve Cmuntě pro obce:

1. Beinhöfen, Böhmzeil, Eibenstein, Erdweis, Cmunt, Hoheneich, Schwarzbach, Wielands, Witschkoberg a Zuggers okresního soudu Skřemlického;

2. Albrechts, Dietmanns, Groß-Neusiedl, Naglitz, Tannenbruck, Waldenstein a Weißenbach okresního soudu Vitorazského.

Jakmile tento soud počne úřadovati, což bude později ustanoveno a oznámeno, řečené obce budou vyloučeny z obvodů svých dosavadních okresních soudů.

Klein m. p.

41.

Zákon, daný dne 24. února 1907,

o vykonávání soudní moci u vrchních zemských soudů a nejvyššího soudního a kassačního dvoru.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Vrchní zemské soudy, kromě případů v odstavci 2 uvedených, rozhodují o rekursech a stížnostech v občanských právních věcech a ve správních záležitostech advokátů a notářů v senátech tří

soudců, ve všech jiných záležitostech v senátech pěti soudců, z nichž jeden předsedá.

O rekursech proti konečnému usnesení ve sporech pro rušenou držbu (§ 459 c. ř. s.), proti rozdělení přebytků výtěžku předmětů nemovitého majetku (§§ 122 a násl. e. ř.) a o rozvrhu nejvyššího podání exekučně prodaných předmětů nemovitého majetku (§§ 229 a násl. e. ř.), jakož i o rekursech proti usnesením v záležitostech nesporného řízení v § 109, odstavci 2 j. n. označených vrchní zemské soudy rozhodují v senátech ze pěti soudců, z nichž jeden předsedá.

§ 2.

Nejvyšší soudní a kassační dvůr, kromě případů v § 1, odstavci 2, uvedených, rozhoduje o rekursech a stížnostech v občanských právních věcech v senátech ze tří soudců, ve všech jiných záležitostech, zejména o žalobách u nejvyššího soudu v první instanci podaných, pak o odvoláních u nejvyššího soudu jako druhé instance podaných, jakož i o revisích v občanských právních záležitostech, o návrzích ve smyslu § 42, odstavce 2, j. n. a o zmatečních stížnostech v trestních věcech v senátech pěti soudců, z nichž jeden předsedá.

O rekursech v případech v § 1, odstavci 2, uvedených nejvyšší soud rozhoduje v senátech pěti soudců, z nichž jeden předsedá.

O odvoláních proti usnesením advokátní komory nejvyšší soud rozhoduje v senátu pěti soudců, z nichž jeden předsedá, ve všech jiných případech budiž rozhodováno o rekursech a stížnostech ve správních záležitostech advokátů a notářů v senátu ze tří soudců včetně předsedajícího.

§ 3.

Vrchní zemské soudy a nejvyšší soud rozhodují v disciplinárních věcech v senátech pěti soudců, z nichž jeden předsedá.

§ 4.

Kromě případů, uvedených v jiných předpisech, u vrchního zemského soudu a u nejvyššího soudního a kassačního dvoru tyto věci nevyžadují nižádného usnesení senátu:

1. ustanovení místně příslušného soudu podle § 28 j. n.;

2. delegování podle §§ 30 a 31 j. n.;

3. přenesení dozoru a péče k osobním a majetkovým poměrům některého opatrovance na jiný soud (§ 111 j. n.);

4. udílení potvrzení o řečech, ve kterých jest notář povolán notářské listiny sepisovati (§ 12 not. ř.);

5. připuštění notáře (§ 14 not. ř.) a advokáta (§ 5 adv. ř.) ku přísaze;

6. vyhotovení dekretu, že notář může nastoupiti svůj úřad, a nařízení předepsaných vyhlášek a oznámek (§ 16 not. ř.);

7. ustanovití den, kterého notář, na jiné místo přeložený, má přestati úřadovati a svůj nový úřad nastoupiti, jakož i nařízení předepsaných vyhlášek (§ 17 not. ř.);

8. zprostiti úřadu notáře odstupujícího (§ 20 not. ř.);

9. udíleti šest neděl přesahující dovolenou notáři (§ 137 not. ř.);

10. připuštění k advokátní a notářské zkoušce (ministerské nařízení ze dne 11. října 1854, Z. Ř. č. 264 a 266);

11. založení seznamu obhájců (§ 39 tr. ř.);

12. udíleti schválení, aby byl povolen poplatek znalcům 40 K převyšující (§ 384 tr. ř.);

13. ustanoviti náklady na výživu, které mají býti započteny zatčené osobě (§ 387 tr. ř.);

14. povolovati odklad trestu šest neděl přesahující (§ 401 tr. ř.);

15. povolovati změnu trestního místa (§ 406 tr. ř.);

16. vyřizovati jednací kusy, které obsahují toliko oznámení a vyrozumění k tomu ustanovená, aby byla vzata na vědomost, nebo které obsahují rozhodnutí, správní úkony a opatření k tomu ustanovená, aby byla oznámena jiným úřadům, dále vyřizovati žádosti za ochranu právní, pak zprostředkovati korespondenci s cizozemskem, dožadovati neb odeslati doručovací průkazy nebo scházející spisy, jakož i vyřizovati jednací kusy, které se týkají vysvětlivek, jiným úřadům udílených neb na nich vyžadovaných;

17. ustanoviti den, kterého při zakládání, doplňování, opětném zřizování nebo změně pozemkových nebo horních knih pozemková nebo horní kniha má býti otevřena, a vydávati v opravném řízení předepsané edikty (§§ 3, 14, 20 až 22 zákona ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 96).

Vyřízení referentem navržené, dříve nežli se vyhotoví, budiž předloženo předsedovi senátu ke schválení. Má-li předseda v tom kterém případu pochybnosti proti způsobu vyřízení, má se o něm usnésti senát ze tří soudců včetně předsedajícího.

§ 5.

Jakmile tento zákon počne působiti, budou zrušena všechna v jiných zákonných předpisech obsažená úchylná ustanovení o předmětech v tomto zákoně upravených.

Zrušeny jsou zejména § 43, odstavec 1 zákona o organisaci soudní ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 217, a § 17 císařského patentu ze ze dne 7. srpna 1850, Z. Ř. č. 325.

Mění se zejména § 8 jurisdikční normy ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 111, § 43, odstavec 2, zákona o organisaci soudní, §§ 16, odstavec 2, a 292 trestního řádu, § 18 císařského patentu ze dne 7. srpna 1850, Z. Ř. č. 325, § 9, odstavec 1, zákona ze dne 21. května 1868, Z. Ř. č. 46, § 161 notářského řádu ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 75, §§ 50 a 54 disciplinárního statutu advokátního ze dne 1. dubna 1872, Z. Ř. č. 40.

Nedotčeny zůstanou §§ 36, 37 a 42 zákona o organisaci soudní, dále § 16 císařského patentu ze dne 7. srpna 1850, Z. Ř. č. 325, a předpisy vydané, aby byla zachována jednotná judikatura u nejvyššího soudu.

§ 6.

Tento zákon nabude moci prvním dnem kalendářního měsíce po jeho vyhlášení následujícího.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby jej uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 24. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXII. — Vydána a rozeslána dne 28. února 1907.

Obsah: Čís. 42. Zákon o uzavření nové plavební a poštovní smlouvy s paroplavební společností rakouského Lloydu.

42.

Zákon, daný dne 23. února 1907,

o uzavření nové plavební a poštovní smlouvy s paroplavební společností rakouského Lloydu.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby s paroplavební společností rakouského Lloydu uzavřela v návrhu přiloženou plavební a poštovní smlouvu.

Článek II.

Mým ministrům obchodu a financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Fořt m. p.

Plavební a poštovní smlouva ze dne mezi c. k. státní správou a paroplavební společností rakouského Lloydu.

Článek 1.

Paroplavební společnost rakouského Lloydu se zavazuje, že po čas této smlouvy za náhradu v článku 2 ustanovenou bude konati pravidelně následující parníkové plavby tam a zpět:

1. Terst—Cařihrad 52 plavby po 2542 námořských mílích s rychlostí alespoň 12 námořských mil.

2. Terst—Soluň—Cařihrad 52 plavby po 3414 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

3. Terst—Smyrna—Cařihrad 52 plavby po 3534 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

4. Terst—Beirut—Mersina 26 plaveb po 3700 námořských mílích, 26 plaveb po 3898 námořských mílích (přes Alexandrii) s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

5. Terst—Alexandrie 52 plavby po 2424 námořských mílích s rychlostí alespoň 14 námořských mil.

6. Cařihrad—Braila 20 plaveb po 777 námořských mílích, 20 plaveb po 828 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

7. Cařihrad—Odessa 26 plaveb po 849 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

8. Cařihrad—Batum 52 plavby po 1262 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

9. Terst—Bombay 12 plaveb po 8686 námořských mílích s rychlostí alespoň 13 námořských mil.

10. Terst—Bombay 6 plaveb po 8686 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

11. Terst—Kalkutta 12 plaveb po 14.244 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

12. Terst—Kobe 12 plaveb po 19.643 námořských mílích s rychlostí alespoň 10 námořských mil.

Článek 2.

Náhrada za smluvní vykonání tuto uvedených plaveb činí:

A. Pro levantskou službu.

4·80 K za námořskou míli pro plavby s nejmenší rychlostí 10 námořských mil, to jest pro plavby pod č. 2, 3, 4, 6, 7 a 8 článku 1.

7·10 K za námořskou míli pro plavby s nejmenší rychlostí 12, vztažmo 14 námořských mil, to jest pro plavby pod č. 1 a 5 článku 1.

B. Pro zámořskou službu.

3·40 K za námořskou míli pro plavby s nejmenší rychlostí 10 námořských mil, to jest pro plavby pod č. 10, 11 a 12 článku 1.

5·60 K za námořskou míli pro plavby s nejmenší rychlostí 13 námořských mil, to jest pro plavby pod č. 9 článku 1.

Úhrn mílného státem placeného nesmí v žádném roce přesahovati 7,234.412 K.

S druhé strany pak náhrada mílného rakouskému Lloydu příslušející, když mimořádnými událostmi bez viny podniku smluvní služba byla zmenšena, nesmí klesnouti za rok pod 4,700.000 K.

Když společnost předloží příslušné účty, budou jí nahrazeny také poplatky, které zaplatila za jízdu Suezským průplavem při linkách 9, 10, 11 a 12.

Článek 3.

Rakouský Lloyd bude na smluvních plavbách užívati toliko takových lodí, které co do dopravy zboží, pošty a cestujících vyhovují příslušným potřebám linie také vzhledem k materiálu konkurujících podniků a jsou zejména po stránce plavební a zdravotní úplně způsobilé.

Parníky na smluvních linkách jezdící musí býti zapsány v rakouském lodním rejstříku a musí míti nejvyšší třídu lodního klassifikačního ústavu „*Veritas*“ v Terstu nebo jiného domácího ústavu stejné hodnoty.

Parníky při trvalé jízdě na zkoušku mají vyvinouti průměrnou rychlost alespoň o 1 námořskou míli vyšší, nežli jest předepsána pro ty linie, na kterých jich má býti užíváno.

Plány nově stavěných neb objednávaných lodí včetně strojů budte předloženy c. k. obchodnímu ministeriu ke schválení před počátkem stavby, vztažmo před uzavřením stavební nebo kupní smlouvy.

Do smluvní služby mohou býti postaveny toliko parníky, jejichž příslušná způsobilost orgány c. k. námořského úřadu byla zkoušena a úředně potvrzena.

Rakouský Lloyd jest zavázán, pojištěny míti parníky, kterých ve smluvní službě užívá.

Aby ustanovením této smlouvy, co se týče výkonnosti plovoucího materiálu, mohl úplně vyhověti, rakouský Lloyd bude přiměřeně obnovovati své loďstvo.

Článek 4.

Jízdné plány smluvních linií a jejich změny jsou podrobeny schválení c. k. obchodního ministeria.

C. k. obchodnímu ministeriu jest vyhrazeno, po předchozím dorozumění nařídíti Lloydu, aby beze zvláštní náhrady přistával v přístavech, které nejsou obsaženy v jízdních řádech smluvních linií, při čemž se však předpokládá, že se tím nestane nemožné, aby byl dodržen itinerář příslušné linie lodním materiálem k tomu ustanoveným.

Rozšíření plaveb Lloydu takto uložená nesmějí přesahovati úhrnkem 15.000 námořských mil.

Článek 5.

Zvláštním úmluvám mezi smluvními stranami vyhrazuje se přeložení nebo zrušení linií, rozmnožení, zmenšení nebo změna smluvních plaveb v dopravním obvodu touto smlouvou ustanoveném; avšak jejich finanční účinek nemá přesahovati obnosů, vycházejících z ustanovení článku 2.

Článek 6.

Lloyd se zavazuje, že při opatřování materiálu ke stavbě a ke správkám lodí, při odbírání veškerých výstrojných předmětů a při zásobování lodí v některém tuzemském přístavu konaném dá přednost rakouské výrobě.

K objednání lodí, lodních strojů, lodních kotlů a větších lodních zařízení v cizozemsku je třeba souhlasu c. k. obchodního ministeria, který nemůže býti odepřen, prokáže-li se, že jde o zvláštní předměty, které nelze dostati v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených v přiměřené jakosti nebo že by dodávka v tuzemsku v nepoměrně pozdní lhůtě byla vykonána, nebo že nabytí v cizině může se státi za zcela zvláště příznivých podmínek.

Větší zadávky budte učiněny zpravidla veřejným, vztažmo za schválení c. k. obchodního ministeria obmezeným rozepsáním offert.

Článek 7.

Rakouský Lloyd se zavazuje, zásilkám rakouského obchodu jak při vývozu tak i při dovozu dáti přednost, jakož i vůbec všemi silami přihlédati ku potřebám domácí dopravy.

Článek 8.

Pro dopravu zboží při vývozu z rakouských přístavů a pro dopravu osob vůbec mají platnost tarify c. k. obchodním ministeriem schválené. Stejnému schválení jsou podrobena všechna ustanovení k dopravě nákladů se vztahující. Změna tarifů může nastati, dokud tato smlouva trvá, toliko se schválením c. k. obchodního ministeria.

Dopravní sazby pro dopravu z rakouských přístavů a do nich nesmějí býti vyšší nežli sazby za stejných nebo podobných poměrů pro dopravu mezi konkurujícími přístavy cizozemska.

C. k. obchodní ministerium má v každé době právo žádati, aby tarifní, vztažmo nákladní sazby byly upraveny a přezkoušeny přiměřeně těmto zásadám, a Lloyd se zavazuje to vykonati a náhrady dáti, jakmile budou příslušné stížnosti c. k. obchodním ministeriem za důvodné uznány.

Všeliké slevy dopravného nebo refakcie mohou býti propůjčovány toliko, aby bylo napomoženo některé relaci neb určitému druhu zboží.

Paroplavební společnost rakouského Lloydu se zavazuje, pečovati o pravidelnou dopravu zboží ve smyslu provozovacího řádu.

Článek 9.

Aby tarify lépe vyhovovaly změněným snad obchodním a výrobním poměrům, má každá dvě léta po tom, co tato smlouva nabude moci, předsevzata býti revise tarifů rakouského Lloydu. K tomuto účelu budiž dříve slyšen Lloyd a poradní sbor c. k. obchodním ministeriem ze zástupců rozličných skupin interessentů zřízený, aby se zjistilo, které změny v tarifech mají býti vykonány.

Článek 10.

Lloyd se zavazuje, že pro ty relace, kterých svou vlastní službou neobstarává, avšak které jsou důležité pro domácí obchod, zařídí s jinými pokud možná rakouskými plavebními podniky svazové služby a že tím bez pomoci třetích v připojovacích přístavech umožní další dopravu zboží. Lloyd započte za to pro cizí trať domácím zasilatelům toliko náklady jemu samému vzniklé.

Článek 11.

Jestliže by si c. k. obchodní ministerium přálo, aby byly zavedeny přímé kombinované pozemní a námořské tarify, a bylo-li by možná při tom dosáhnouti účastenství příslušných železničných správ, Lloyd zavede takové tarify s drahami od c. k. obchodního ministeria jemu označenými.

Článek 12.

Všechna ujednání s jinými podniky nebo činiteli, které se přímo nebo nepřímo týkají některého dohodnutí o soutěži, zejména ujednání o dopravních sazbách neb o rozdělení a obsluze obchodních obvodů, potřebují souhlasu c. k. státní správy.

C. k. státní správa vyhrazuje si, odepříti svého souhlasu, když se úmluvy příčí zájmům domácího hospodářství.

Příslušné rozhodnutí stane se v šesti nedělích po předložení, a nestane-li se to, rakouský Lloyd bude moci jednati podle vlastního uvážení.

C. k. státní správa může však z uvedeného stanoviska žádati, aby byla učiněná ujednání zrušena, v kterémžto případu se rakouský Lloyd zavazuje, že je zruší.

Článek 13.

Jak na lodích společnosti, tak i u jejich jednatelstev budou vyloženy stížnostní knihy, do kterých příslušné přístavní úřady a konsulární úřady jakož i zeměpanský komisař nebo jeho zástupce budou moci kdykoli nahlédnouti.

Článek 14.

Valné hromady a zasedání správní rady budou se konati ve Vídni.

Správní rada rakouského Lloydu jest představenstvem společnosti a skládá se z předsedy a z osmi až jedenácti členů.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství jmenuje předsedu.

Ze členů jmenuje dva, skládá-li se však správní rada z více nežli osmi členů, tři c. k. obchodní ministr z obchodnictva, průmyslnictva nebo dopravnictva, ostatní volí valná hromada.

Veškeří členové správní rady musí býti rakouskými státními občany a míti své řádné bydliště v některém z království a zemí na říšské radě zastoupených.

Členové říšské rady a úředníci, kterým bylo svěřeno úředně dozorčí právo k vedení prací společnosti, nesmějí býti správními radami Lloydu.

Předseda a od c. k. obchodního ministra jmenovaní členové nejsou vázáni předpisy stanov o tom, kolik akcií správní radové mají míti.

Předsedovi přísluší říditi běžné práce správní rady a stále dohlédati k veškerému vedení obchodu.

C. k. obchodní ministr označí ze správních radů od něho jmenovaných toho člena, který má zastupovati předsedu v jeho úkonech, kdyby předsedu něco zašlo.

Článek 15.

Generálnímu ředitelstvu v Terstu přísluší obstarávati exekutivní službu; toto ředitelstvo jest podřízeno generálnímu řediteli správní radě odpovědnému. Jeho ustanovení jest podrobeno schválení c. k. obchodního ministeria.

Generální jednatelstva ve Vídni a v Praze zřízená budou zachována a budte tam u obchodního soudu protokolována.

Tato jednatelstva budou oprávněna, k žádosti odesilatelově uzavříti jménem Lloydu smlouvu o námořské dopravě zboží, a je-li zavedeno přímé odbavování, také o celé dopravě od podacího až do určeného místa.

Pokud se Lloyd dá zastupovati na cizích místech obchodními firmami, bude míti při tom pokud možná zřetel k rakouským firmám.

Článek 16.

Rakouský Lloyd se zavazuje, že stanovy společnosti uvede v souhlas s ustanoveními této smlouvy.

Změněné stanovy mají nabýti moci současně s touto smlouvou.

Jejich změna za trvání této smlouvy nemůže se státi bez souhlasu c. k. obchodního ministeria.

Jednací řád správní rady jakož i služební řády jsou podrobeny schválení c. k. obchodního ministeria.

Článek 17.

Veškeří zřízenci v tuzemsku a cizozemsku společností trvale ustanovení musí býti příslušníky království a zemí na říšské radě zastoupených. Totéž má býti pravidlem také u osob lodního mužstva.

Společnost Lloydu bude při obsazování míst v námořské službě dávati přednost aktivním a reservním důstojníkům jakož i reservním námořským kadetům c. a k. námořského loďstva před jinými uchazeči za stejných podmínek.

Společnost podvoluje se zákonným předpisům pro železnice a paroplavební podniky subvence požívající platným, co se týče ustanovování vysloužilých poddůstojníků c. a k. vojska, c. a k. válečného loďstva, c. k. zemědělny a četnictva.

Článek 18.

Rakouský Lloyd se zavazuje, že odvede zřízenému pensijnímu fondu ročně alespoň 250.000 K, a že učiní všechny přípravy, aby nejpozději roku 1910 bylo zavedeno starobní zaopatření déle sloužícího lodního mužstva. Lloyd dohodne se při těchto opatřeních s c. k. vládou.

Článek 19.

C. k. obchodní ministerium dohlédá ustanoveními k tomu orgány k veškerému obchodování společnosti a zejména k tomu, zdali přesně zachovává své smluvní závazky.

C. k. obchodnímu ministeriu přísluší také rozvahu zkoušeti a schvalovati.

Toto ministerium jest také oprávněno, zkoušeti obchodování Lloydu a nahlédati do jeho obchodních knih; Lloyd pak předloží v každékoli době c. k. obchodnímu ministeriu příslušné žádané výkazy s potřebným vysvětlením.

C. k. obchodní ministerium vyhrazuje sobě právo zříditi u společnosti zeměpanského komisaře a jemu podle potřeby dáti náměstky.

Nižádné nějak důležité správní opatření nesmí býti usneseno bez vědomí zeměpanského komisaře nebo jeho náměstků; komisař nebo jeho náměstkové mají právo býti přítomni ve všech zasedáních správní rady, vztažmo komitétů a valné hromady, zastaviti opatření příčící se snad zákonům, společnostním stanovám neb úmluvám s c. k. státní správou učiněným, jakož i obecnému prospěchu a o tom podati zprávu c. k. obchodnímu ministeriu, aby učinilo další opatření.

Prohlédajíc ku pracím kontrolních orgánů c. k. obchodním ministeriem ustanovených a aby byly výdaje výkonem vládního dozoru vzniklé uhrazeny, společnost Lloydu se zavazuje, že odvede státní pokladně, c. k. státní správou označené, roční úhrnnou částku od c. k. státní správy určenou.

Článek 20.

Lloyd se zavazuje, že bude předkládati c. k. obchodnímu ministeriu pololetní výkazy o súčtování jednotlivých linií, jakož i pololetně statistiku dopravy zboží a cestujících, podle linií a přístavišť spořádanou.

Lloyd se zavazuje, nejpozději až do 15. každého měsíce hrubé příjmy od počátku roku až do konce druhého předcházejícího měsíce dosažené a počet vykonaných námořských mil uveřejňovati v úředních vídeňských a terstských listech.

Článek 21.

Rakouský Lloyd se zavazuje, že po dobu této smlouvy při zásadních otázkách, jako jsou trvání

společnosti, uzavření nových půjček, zavazení majetku, úvěrní úkony učiněním přechodných dluhů, rozmnožení nebo zmenšení akciového kapitálu, změna, zcizení nebo zastavení parníků a nemovitostí ke společnostnímu majetku náležejících, neučiní žádného opatření bez schválení c. k. státní správy.

Článek 22.

Kdyby ryzí výnos Lloydův v některém roce přesahoval 6 procent příslušného splaceného akciového kapitálu, přebytek na jevo jdoucí rozdělí se mezi c. k. státní správou a společností tím způsobem, že c. k. státní správě jedna třetina a společnosti dvě třetiny budou přiděleny.

Dříve nežli se vyplatí dividenda akcionářům, rakouský Lloyd z toho obnosu ryzího výtěžku, který společnosti připadne, uloží každého roku 5 procent do řádného reservního fondu; kromě toho společnost bude potud po rozdělení 4procentní dividendy přidělovati polovici zbývající sumy řádnému reservnímu fondu, až tento fond dosáhne 10 procent akciového kapitálu v příslušné době splaceného.

Článek 23.

Parníky rakouského Lloydu budou zproštěny po čas této smlouvy stejně jako lodi c. a k. válečného loďstva od placení konsulárních poplatků lodních u všech c. a k. konsulských úřadů.

Naproti tomu tyto lodi jsou povinny platiti přístavní a jiné plavební poplatky v rakouských přístavech jakož i poplatek za registrování.

Článek 24.

Parníkům rakouského Lloydu budiž v každém rakouském přístavě, jejž pravidelně navštěvují, po dobu pro nakládání a skládání za normálních okolností potřebnou vykázáno určité místo na břehu, anebo kde by toho místní poměry nedopouštěly, zvláštní poplavek kotevní.

Článek 25.

Parníkům rakouského Lloydu bude i dále poskytnuta úleva, že se přístavní a námořsko-zdravotní jakož i policejní úředníci sami dostaví za dne i v noci na parníky, aby při odjezdu udělili odbavení, při příjezdu pak pratiku. V těchto případech jest společnost povinna dodati potřebné dopravní prostředky.

Článek 26.

Rakouský Lloyd se zavazuje, že statním úředníkům a sluhům zahraničného odboru služební cesty konajícím poskytne na všech liniích podle příslušných předpisů k zvláštnímu vyzvání c. a k. ministeria zahraničných věcí volnou jízdu; rovněž zřízenci od c. k. vlády výkonem státního dozoru u Lloydu pověření požívají bezplatné jízdy.

Kromě toho Lloyd poskytne odborným zpravodajům od c. k. obchodního ministeria vyslaným neb osobám z rozkazu tohoto ministeria ve zvláštním obchodním úkolu cestujícím 50procentní, řádně legitimovaným obchodním cestujícím tuzemských firem 25procentní a aktivním c. a k. dvorním a státním úředníkům a c. k. státním úředníkům 20procentní slevu s jízdného v normálních jízdních třídách.

Missionářům a řeholníkům, kteří se odebírají na své působiště, jsou-li rakouskými státními občany, budou i dále propůjčovány výhody, kterých nyní požívají.

Článek 27.

Rakouský Lloyd se zavazuje, naloditi na lodi linií 1, 5 a 9 článku 1 lékaře námořskou zdravotní správou do přísahy vzatého a od ní uznaného za způsobilého, jakož i dáti lékaře na ty lodi, které byly za příčinou karanteny poslány do levantských a východních kontumačních ústavů a mají na palubě více než 25 cestujících.

Námořská zdravotní správa může z důvodů veřejného zdravotnictví třeba-li toho také uložiti Lloydu, aby rozmnožil lékařský personál, vztažmo aby jej zavedl pro určitou službu.

Článek 28.

Lloyd jest zavázán, že v cizozemských přístavech, do kterých připluje, k písemnému vyzvání c. a k. konsulských úřadů nebo c. a k. vyslanectev přijme námořníky, kteří mají býti domů poslání, nebo jiné takové osoby povolením k námořské cestě (námořnickou knížkou) opatřené, a že je v tom případu zcela bezplatně, tedy také bez nároku na náhradu zaopatřovacích nákladů, přepraví do Terstu nebo do jiného rakouského přístavu, v němž se za plavby zastaví, jestliže příslušnými úřady na rejdaři nebo z výtěžku zachráněných věcí nebude vymožena zákonná náhrada nákladů na poslání domů. Těmto osobám zdarma dopravovaným bude poskytnut přebyt a zaopatření jako cestujícím třetí třídy a kapitán parníku může jich užívati v lodní službě,

jsou-li k tomu způsobilé; Lloydovi jednatelé a kapitánové však nemají býti povinni, proti svému přivolení více osob přijmouti nežli dvanáct osob na jednu loď stejnou dobou.

Za ostatní, k písemnému vyzvání c. a k. konsulských úřadů nebo c. a k. vyslanectev domů poslané, nemajetné rakouské příslušníky buď nahrazeno pokaždé tarifní cestovné dle třetí třídy a stravné při posílkách domů z přístavů za průplavem Suezským denně 2 K 50 h, ze všech jiných přístavů však denně 1 K 50 h, kterážto náhrada bude dána v Terstu c. k. námořským úřadem, prokáže-li se vykonaná přeprava. Mají-li se tito nemajetní příslušníci dostaviti k odvodu, buď jim poskytnuta jízda zdarma.

Týmže způsobem také v případech, v odstavci 1 vyňatých, kdy nevymáhá se náhrada za dopravu námořníků, bude dodatečně dána náhrada Lloydu. Tytéž podmínky jako pro dopravu nemajetných rakouských státních příslušníků mají platiti také tenkráte, když k žádosti některého c. k. úřadu dopravují se nemajetní cizozemci z království a zemí na říšské radě zastoupených do své otčiny vyhoštění.

Při svrchu dotčeném zaslání domů buď k tomu přihlédáno, aby nemocní (zejména také choromyslní) toliko takovým způsobem byli přijati na loď, by každé nepřístojné rušení neb obtěžování pocestných bylo uvarováno a aby se stala přiměřená opatření pro potřebný dozor.

Zatěnci budou dáni na loď od konsulských úřadů ve shodě s jednatelstvími. Lloydův personál převezme spolu s úředními orgány na lodi dozor k těmto osobám; za pobytu v přístavech, třeba-li toho, může býti žádáno za pomoc konsulských úřadů k dozoru nad zatěnci.

Článek 29.

Jízdy (tam a zpět), jejichž provedení nevyhovuje ustanovením této smlouvy, nebudou pokládány za smluvní a c. k. státní správa nedá proto za ně smluvených náhrad. Zejména nepokládají se již za smluvní ty jízdy, které byly vykonány parníky úředně neuznanými, jakož i ty jízdy, jejichž provedení následkem viny společnosti uchyluje se tak dalece od jízdného plánu, že byla vynechána více nežli čtvrtina předepsaných mezipřístavišť nebo že byla tak dalece překročena volná doba konvencionální pokuty prostá v článku 30 propůjčená, že jízda nemůže již býti pokládána za pravidelně vykonanou.

Článek 30.

Stanoví se následující konvencionální pokuty, kterým propadne Lloyd při vadném provedení nebo neprovedení smluvních výkonů, a to neodvisle od propadnutí smluvních náhrad.

A. Překročí-li se rozvržené odjezdné nebo příjezdné doby na počátečních, konečných a důležitějších připojovacích místech, budou následující obnosy s mílného sraženy, a to:

1. u rychlých linií v Levantě přes volnou dobu 3 hodin konvencionální pokuty prostou až do 200 K za hodinu;

2. u ostatních levantských linií přes volnou dobu 5 hodin konvencionální pokuty prostou až 100 K za hodinu;

3. u rychlé linie bombayské při volné době 6 hodin konvencionální pokuty prosté přes rozvržený kalendářní den až do 500 K za hodinu;

4. u ostatních zámořských linií při volné době 24 hodin konvencionální pokuty prosté přes rozvržený kalendářní den až do 250 K za hodinu.

B. Vynechá-li se některé rozvržené závazné přístaviště, bude sražena u všech linií penežitá pokuta až do 500 K s mílného.

Ve případech pod *A* a *B* jmenovaných nepočte se k vině a nezapočte se také do volného času konvencionální pokuty prostého ta nepravidelnost, která byla způsobena mimořádnými událostmi, které při šetření náležité péče nemohly býti uvarovány, nebo která byla způsobena opozděným, Lloydovými zřízenci nezaviněným dovozem pošty.

C. Vynechá-li se některá celá jízda (jízda tam nebo zpět), vybere se vedle srážky za vynechaný výkon konvencionální pokuta až do výše této srážky, neprokáže-li Lloyd, že přes to, že byla vynaložena náležitá péče, nebylo možná jízdu provésti.

D. Za zboží, proti ustanovením článku 7 naložené, jest Lloyd podroben konvencionální pokutě, která může býti vyměřena až do výše dopravného za to vybraného.

Článek 31.

Rakouský Lloyd se zavazuje k vyzvání c. a k. říšského ministeria vojenství za mobilisace nebo

Článek IX.

Námořské lodi obchodní, v rakouském lodním rejstříku zapsané, jsou osvobozeny od placení výdělkové daně po dobu platnosti tohoto zákona.

Osvobození od výdělkové daně propůjčuje se mimo to námořským lodím, za platnosti tohoto zákona na tuzemských loděnicích nově vystaveným, na dobu desíti let ode dne, kdy byl registrovací list příslušné lodi vyhotoven.

Má-li týž podnik lodi od daně osvobozené a dani podrobené, všeobecná výdělková daň budiž ukládána podle prostřední výnosnosti toliko lodí dani podrobených. Při ukládání výdělkové daně podnikům k veřejnému vydávání účtů podrobeným budiž ryzí výtěžek získaný užíváním lodí od daně osvobozených (po odečtení kvoty společných výdajů, která na tyto lodi připadá) vyloučen z berního základu; nemůže-li však tento ryzí výtěžek bezprostředně býti vyšetřen, tedy buď vypočten z úhrnného ryzího výtěžku podle poměru tunních mil vykonaných loděmi daně prostými k tunním mílím všemi loděmi vykonaným a budiž vyloučen tímto obnosem z berního základu.

Předcházející ustanovení tohoto článku nevztahují se na lodi, které náležejí podnikateli od státní správy na základě zvláštních zákonů subvence požívajícímu.

Společenské smlouvy o přeměně plavebních společností v akciové společnosti, jejichž stanovy vyhovují podmínkám článku I, č. 3, jsou prosty kolků a poplatků, pokud přeměňovaná společnost již trvala dne 1. ledna 1907. Jsou-li tu předcházející podmínky, bude také pro jinaké vydání akcií k zákupu lodí některé plavební společnosti, která není jako akciová společnost zřízena, propůjčeno osvobození od kolků a poplatků.

Článek X.

Provozovací příplatek upravený tímto zákonem bude poskytován námořským lodím obchodním po 1. lednu 1907 registrovaným pokaždé pro 18.000 hrubých tun, mezi tím nejvýše pro 3.000 hrubých tun plachetních lodí, za každý rok, tedy za doby platnosti tohoto zákona úhrnem pro 180.000 hrubých tun, mezi tím nejvýše pro 30.000 hrubých tun plachetních lodí.

Jestliže by v některém roce roční kontingent 18.000 hrubých tun nebyl dosažen, budiž zbytek přenesen na následující rok.

Námořské obchodní lodi konstrukce cizozemské mohou toliko potud býti připuštěny ku požívání provozovacího příplatku, když počet tun na příslušný rok k disposici jsoucí není vyčerpán loděmi domácí konstrukce.

Námořským lodím obchodním, které jakožto náhrada za lodi výhody požívající od jich vlastníků nově budou postaveny do služby, jestliže by v čase, kdy nabudou oprávnění míti vlajku, již byl vyčerpán počet tun na příslušný rok k disposici jsoucí, bude poskytnut provozovací příplatek pod podmínkami a předpisy tohoto zákona, avšak toliko podle výše a trvání provozovacího příplatku vyloučených lodí výhody požívajících.

Článek XI.

Stavební příplatek jednou pro vždy v článku VIII stanovený bude poskytnut celkem pro 270.000 hrubých tun. V jednom roce budiž stavební příplatek k výplatě poukázán na nejvýše za 25.000 hrubých tun.

Článek XII.

Obnosy, kterých každého roku má býti upotřebeno na základě tohoto zákona ku podporování námořského loďstva obchodního, buďte požadovány v státním rozpočtu odděleně podle provozovacího příplatku a cestovního příplatku. Úhrnná suma k tomu upotřebená včetně provozovacích příplatků na základě zákona ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 189, ještě nezapravených nesmí přesahovati za

rok 1907 obnosu 4·2 millionů korun
„ 1908 „ 4·4 „ „
„ 1909 „ 4·7 „ „
„ 1910 „ 5·0 „ „
„ 1911 „ 5·3 „ „

a od roku 1912 po dobu platnosti tohoto zákona ročně 5·6 millionů korun.

Obnosy, jichž bude třeba ke stavebnímu příplatku, buďte požadovány každého roku v státním rozpočtu v mezích ze článku XI na jevo jdoucích.

Článek XIII.

Nárok na provozovací příspěvek bude přiřčen v mezích článkem X stanovených a s výhradou důsledků z třetího odstavce X. článku vyplývajících podle pořadí příslušných žádostí s průkazem o splněných zákonných podmínkách u c. k. námořského úřadu podaných.

Byl-li některé lodi přiřčen nárok na provozovací příspěvek, tedy jednotlivé jeho roční kvoty budou k výplatě poukázány na konci každého jednotlivého roku, ode dne spuštění na vodu čítajíc, pokaždé na zvláštní žádost průkazem o trvání zákonných podmínek doloženou a u c. k. námořského úřadu podanou. Jestliže by se nežádalo do roka, od této lhůty čítajíc, za poukázání k výplatě jednotlivé roční kvoty žádostí řádně doloženou, nárok na tuto roční kvotu zanikne.

Za cestovní příplatek podle článku V, VI a VII budiž žádáno u c. k. námořského úřadu ve třech měsících po dokončení příslušné cesty a budiž prokázáno, že zákonné podmínky byly splněny.

K žádostem, které by byly podány po uplynutí této předepsané lhůty, avšak nikoli později nežli v jednom roce po dokončení cesty, bude toliko tenkráte přihlédáno, nemůže-li opozdění býti přičteno žádnému provinění žádající strany.

Cestovní příplatky až nejdéle do 31. prosince požadované budou k výplatě poukázány po prozkoumání příslušných žádostí až nejdéle do 31. ledna následujícího roku.

Kdyby úhrn těchto cestovních příplatků přesahoval obnos k tomu po ruce jsoucí, buďte cestovní příplatky podle sumy k disposici jsoucí úměrně sníženy.

Tento obnos se vyšetří tím způsobem, že se na tento rok navržený provozovací příplatek odečte od úhrnku podle článku XII na příslušný rok stanoveného.

Stavební příspěvek bude poukázán v mezích z článku XI plynoucích po dokonání výstroje příslušné lodi podle pořadí žádostí za poukázání podaných u c. k. námořského úřadu s průkazem, že zákonné podmínky byly splněny.

Stavební příplatek musí býti požadován do roka po dokonání výstroje příslušné lodi přiměřeně doloženou žádostí, jinak oprávnění k nároku zanikne.

Článek XIV.

S provozovacích a cestovních příplatků tímto zákonem propůjčených budiž 5 procent sraženo.

Pokud o tom jiné zákonné opatření nebude učiněno, sražené obnosy připadnou podle domovského přístavu příslušné lodi buďto rakousko-illyrskému nebo dalmatskému podporovacímu fondu námořnickému.

Článek XV.

Lodi, které požívají provozovacího příplatku, byly-li vystaveny v cizozemsku, mohou před uplynutím pěti let, a byly-li v tuzemsku vystaveny, před uplynutím čtyr let po propůjčení provozovacího příplatku toliko se zvláštním povolením obchodního ministra přejíti na cizinu nebo plavební podnik, který požívá podpory od státní správy na základě zvláštních zákonů.

Toto povolení nesmí býti dáno ku prodejům na zákonně podporovaný plavební podnik, který některým způsobem požívá ze státních peněz stavební podpory.

V prvním odstavci dotčené povolení bude toliko tenkráte uděleno, vrátí-li se dříve státní správě celý obnos, jenž byl vybrán pro tyto lodi jako provozovací příplatek na základě III. článku.

Rejdaři, kteří prodají takovéto lodi bez povolení obchodního ministra, ručí státní správě za vrácení celých obnosů, pro tuto loď jako provozovací příspěvek na základě III. článku vybraný, a to ručí několik spoluvlastníků zcizené lodi rukou nerozdílnou. Kromě toho rejdaři, kteří takovéto zcizení vykonali, mohou pro budoucnost býti prohlášeni za zbaveny práva, dosáhnouti provozovacího příplatku pro své lodi.

Lodi, které zcizením do cizozemska pozbyly provozovacího příplatku, i kdyby znova v tuzemsku byly registrovány, nemohou jeho opět nabýti a nemají také nároku na berní osvobození.

Článek XVI.

Podniky, které využitkují předpisů o stavebním příplatku k tomu účelu, aby u příslušných prodejů lodí dosáhly nepoměrně vyššího zisku nežli při lodích, které nepožívají řečených právě výhod, mohou na dobu jednoho nebo několika roků státní správou býti prohlášeny za zbaveny výhod VIII. článku.

To může se státi také tenkráte, když se v jednom roce po spuštění na vodu loď stavebního příplatku požívající prodá od loděnice nebo s jejím veřejným nebo skrytým účastenstvím cizině.

Článek XVII.

Rejdaři, jejichž lodi požívají provozovacího příplatku, jsou zavázáni za přiměřenou náhradu k disposici dáti tyto lodi státní správě za války nebo mobilisace, požádá-li za to

Lodi, které požívají provozovacího příplatku, pak lodi, které podnikají cestu, pro kterou zamýšlejí žádati cestovního příplatku, jsou zavázány, k vyzvání c. k. námořského úřadu nad předepsaný počet plavčíků najmouti námořníka, který absolvoval nautickou školu, a mají-li prostorný obsah aspoň 600 tun zhruba, dva takové námořníky jako kadety, pak přijmouti na loď přiměřený počet merkantilních důstojníků, kteří chtějí naloděním dosáhnouti způsobilosti pro důstojenství kapitána, jakož i přiměřený počet strojních elevů za náhradu stravného nad normální počet mužstva a je služebně zaměstnávati přiměřeně podle jejich kvalifikace.

Článek XVIII.

Lodi, ku kterým se ustanovení tohoto zákona vztahují, jsou podrobeny zvláštní kontrole námořského úřadu.

Článek XIX.

Ustanovení ku provedení tohoto zákona budou vydána způsobem nařizovacím.

Článek XX.

Tento zákon nabude moci dnem 1. února 1907 a zůstane, co se týče ustanovení o stavebním příplatku, platný až do vyčerpání úhrnného počtu tun v XI. článku stanoveného, ostatně pak až do 31. prosince 1916.

Nároky na základě tohoto zákona nabyté zůstanou v moci také po uplynutí jeho doby platnosti.

Článek XXI.

Nároky, v čase až do 31. prosince 1906 na základě zákona ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 189, nabyté na provozovací příplatek, trvají dále podle dotčeného zákona.

Pro cesty započaté v čase, kdy tento zákon nabude moci, náleží cestovní příplatek podle ustanovení zákona ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 189.

Tyto cestovní příplatky, pak všechny jiné na základě předpisů zákona ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 189, vzniklé, avšak snad ještě nevyrovnané nároky na cestovní příplatek, konečně všechny ještě neuspokojené nároky na kvoty provozovacího příplatku za provozovací čas před 1. lednem 1907 buďte zapraveny mimo úhrnné obnosy ve XII. článku tohoto zákona stanovené.

Článek XXII.

Mému ministrovi obchodu a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 23. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Fořt m. p.

45.

Zákon,
daný dne 23. února 1907,

o rozšíření přístavních staveb v Terstu.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se naříditi takto:

Článek I.

Aby byly zapraveny náklady na rozšiřovací stavby v dosavadním přístavu Terstkém, pak aby byl zřízen nový přístav ve Sv. Ondřeji a nové skladiště na dřevo s náhřežím u Škedenje, jakož i aby byly tyto stavby částečně vystrojeny, povoluje se úvěr nejvyšším obnosem 41,000.000 K.

Článek II.

Finanční ministr se zmocňuje, aby k uhrazení potřeby v článku I uvedené učinil půjčku nejvýše 4 procenty zúročnou a daně prostou. K tomuto účelu mohou v potřebném obnosu býti vydány také obligace renty zákonem ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 131, zřízené neb obligace investičního dluhu zákonem ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 33, zřízeného.

Článek III.

Mému ministrovi obchodnímu a Mému ministrovi finančnímu jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Fořt m. p.

46.

Zákon, daný dne 23. února 1907,

kterým se prozatímně upravuje lodní doprava brasilská.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařiditi takto:

§ 1.

Doplňujíc článek II zákona ze dne 28. prosince 1906, Z. Ř. č. 260, jímž byla vláda zmocněna, aby v platnosti zachovala plavební a poštovní smlouvu mezi c. k. státní správou a paroplavební společností rakouského Lloydu zákonem ze dne 25. července 1891, Z. Ř. č. 106, schválenou, pokud se její ustanovení vztahují k dopravě s Brasilií, dokud by nebyla řečená doprava definitivně upravena, nejdéle však až do 31. prosince 1907, vláda se zmocňuje učiniti s řečenou společností přiloženou v návrhu úmluvu o prozatímném obstarávání brasilské plavební dopravy.

§ 2.

Mým ministrům obchodu a financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem svého vyhlášení.

Ve Vídni, dne 23. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Fořt m. p.

Úmluva ze dne 1907

mezi c. k. státní správou a paroplavební společností rakouského Lloydu o prozatímném obstarávání brasilské lodní dopravy.

Článek I.

Paroplavební společnost rakouského Lloydu se zavazuje, že roku 1907 bude konati tuto naznačené plavby za podmínek dále ustanovených.

Článek II.

Lloyd vykoná devět plaveb z Terstu do Santosu a zpět a k vyzvání c. k. státní správy, bude-li toho potřeba obchodu vyžadovati, ještě další tři takové plavby, každou plavbu o 12.504 námořských mílích s rychlostí aspoň devíti námořských mil.

Lloyd kromě toho šest plaveb z označených v předcházejícím odstavci devíti, vztažmo dvanácti plaveb z Terstu do Santosu rozšíří až do Buenos Aires k vyzvání c. k. státní správy, bude-li toho potřeby obchodu vyžadovati.

Příslušné vyzvání může býti učiněno Lloydu toliko na počátku každého půl roku.

Článek III.

Náhrada za smluvní provedení svrchu uvedených plaveb činí bez rozdílu 4 K za námořskou míli, při čemž dílčí trať Santos—Buenos Aires a zpět, která eventuálně bude vykonána, započtena bude 1,974 námořskými mílemi.

Kdyby však hrubé příjmy v jednom roce na trati Terst—Santos dosažené překročily průměrně za plavbu obdobný obnos, který byl přijat v průměru posledních pěti let na této linii za jednu jízdu, tedy svrchu uvedené mílné zmenší se pro všechny plavby příslušného roku, včetně eventuálních plaveb ze Santosu do Buenos Aires a zpět, na 3·40 K za námořskou míli.

Článek IV.

Ke plavbám touto úmluvou upraveným vztahují se obdobně ve všech ostatních vtazích ustanovení nové plavební a poštovní smlouvy mezi c. k. státní správou a paroplavební společností rakouského Lloydu počínajíc rokem 1907 platné.

Článek V.

Lloyd prohlašuje, že jest ochoten, tuto úmluvu také na rok 1908 nezměněnou v platnosti zachovati, kdyby až do 1. listopadu 1907 lodní doprava do Brasilie nebyla definitivně upravena zákonodárným způsobem.

Na svědomí tomu byly zhotoveny dva stejně znějící exempláře této úmluvy a opatřeny příslušnými podpisy a pečetmi.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIV. — Vydána a rozeslána dne 28. února 1907.

Obsah: Čís. 47. Nařízení, jímž stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z tržby cenných papírů.

47.

Nařízení ministeria finančního ze dne 21. února 1907,

jímž stanoví se jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z tržby cenných papírů.

Poněvadž od nařízení ze dne 19. února 1906, Z. Ř. č. 37, kterým stanoveny byly jednoduché závěrky cenných papírů znamenaných na tuzemských bursách (ve Vídni, v Praze a v Terstu) jakožto základ pro vyměřování daně z tržby cenných papírů, několik cenných papírů bylo znova připuštěno k záznamu na tuzemských bursách a poněvadž některé cenné papíry již přestaly se znamenati, u jiných cenných papírů pak obchodní podmínky o jednoduché závěrce byly změněny, finanční ministerium na základě zmocnění, jež mu bylo uděleno v § 4, č. 2, odstavci 3 zákona ze dne 9. března 1897, Z. Ř. č. 195, o dani z tržby cenných papírů, na místě příloh, nařízením ze dne 19. února 1906, Z. Ř. č. 37, vyhlášených, uveřejňuje následující nově zdělané přílohy *A* až *C*, které obsahují obchodní pro vyměřování daně z tržby cenných papírů rozhodné podmínky o jednoduché závěrce cenných papírů znamenaných na bursách tuzemských.

Příloha A—C

U všech cenných papírů, které nejsou v těchto přílohách uvedeny, činí jmenovitá částka 5000 zl. r. č. nebo 10.000 K jednoduchou závěrku, leč by podle řečeného zákona peněžní obrat byl základem zdanění.

Toto nařízení nabude moci dnem 15. března 1907.

Korytowski m. p.

Příloha A

o obchodních podmínkách platných na vídeňské burse vzhledem k jednoduché závěrce cenných papírů na této burse znamenaných.

Poznámka. U těch cenných papírů na vídeňské burse znamenaných, které nejsou v tomto seznamu uvedeny, jest jmenovitá hodnota 5000 zl. r. č. nebo 10.000 K jednoduchou závěrkou.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
A. Všeobecný dluh státní.	
Losy z r. 1860 po 500 zl. r. č. 4%	**2.500 zl. r. č.**
„ „ „ 1860 „ 100 „ „ 4 „	**2.500** „
„ „ „ 1864 „ 100 „ „ „	**2.500** „
„ „ „ 1864 „ 50 „ „ „	**2.500** „
Zástavní listy státních statků 120 zl. r. č. (300 fr.)	25 kusů
B. Státní dluh království a zemí na říšské radě zastoupených.	
Rak. renta zlatá daně prostá ve zl. 4%	**5.000 zl. ve zlatě**
Státní dlužní úpisy železničné.	
Alžbětina dráha ve zlatě daně prostá po 10.000 zl. 4%	**5.000 zl.** „
Akcie železničné, odkolkované za státní dlužní úpisy.	
Alžbětina dráha 200 zl. k. m.	25 kusů
„ Linec-Budějovice 200 zl. r. č. ve stříbře	25 „
„ Salcb.-Tyr. 200 zl. r. č. ve stříbře	25 „
Dráha údolím Kremžským 200 a 2000 K	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Železničné prioritní obligace státem k zaplacení převzaté.	
Albrechtova dráha 300 zl. stř. 5%	**5.100 zl. ve stř.**
„ 200 zl. ve zl. = 400 m. = 20 £ = 500 fr. 5%	**5.000 zl. ve zlatě**
Česká západní dráha v. 1885 m. 4%	**10.200 marek**
Alžbětina dráha 600 a 3000 mk.	**10.200** „
„ 400 a 2000 „ daně prost.	**10.000** „
Moravskoslezská dráha ústřední 600 a 3000 K	**10.200 K**
Plzeňsko-březenská dr. daně pr. 150 zl. stř.	**5.100 zl. r. č. ve st.**
Rudolfova dráha (Solnou komorou) m.	**5.000 zl. ve zlatě**
C. Státní dluh zemí koruny Uherské.	
Uh. renta zlatá 4%	**5.000 zl. ve zlatě**
„ půjčka ve zlatě na úpr. Žel. brány K	**12.000 K**
„ premiová půjčka po 100 zl.	**2.500 zl. r. č.**
„ „ po 50 zl.	**2.500** „
„ prem. obl. pro uprav. Tisy a Seg. sl. r. č.	**2.500** „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
D. Jiné veřejné půjčky.	Jmenovitě:
Půjčka měst. obce Vídně (stř. nebo zlato) z r. 1874 5%	5.000 zl. ve zlatě
Italská renta 100 lir 5%	10.000 lir. cap.
„ 100 „ 4%	10.000 „
Ruská stát. půjčka z r. 1906 5%	9.480 korun
Bulhar. stát. železn. hyp. půjčka z r. 1889 ve zlatě	5.000 zl. ve zlatě
Bulhar. stát. hyp. půjčka z r. 1892 ve zl.	5.000 „
„ „ (tabák.) půjčka z r. 1902	10.000 fr.
Turecký konvert. státní dluh z r. 1903 4%	12.500 „
E. Listy zástavní, komunální, železničné úvěrní a bankovní obligace.	
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 34 l. slos., 150 zl. stř. zúr. ve zlatě 2%	5.100 zl. ve stř.
Ústř. poz. úvěr. banky rakouské v 34 l. slos., 300 m. 2¼%	5.100 zl. ve zlatě
Schwarzenberské knížecí půjčky v mark. 4%	10.000 marek
F. Priority železničné.	
Duchcovsko-podmokelská dráha I. vyd. 1869 stř. r. č. 5%	5.100 zl. r. č. ve st.
Duchcovsko-podmokelská dráha II. vyd. 1871 stř. r. č. 5%	5.100 „
Duchcovsko-podmokelská dráha III. vyd. 1874 ve zlatě 5%	5.100 zl. ve zlatě
Duchcovsko-podmokelská dráha vyd. 1891 zl. ve stř. 4%	5.100 zl. r. č. ve st.
Duchcovsko-podmokelská dráha vyd. 1891 mark. 4%	10.200 marek
Košicko-bohum. dr. vyd. 1889 mark. 4%	10.000 „
„ „ 1891 „ 4%	10.000 „
Lvov.-černov.-jassk. žel. spol. vyd. 1884 ve stř. 4%	5.100 zl. r. č. ve st.
Lvov.-černov.-jassk. žel. spol. daně prosté vyd. 1884 ve stř. 4%	5.100 „
Rak. severozáp. dr., lit. *C*, vyd. 1874 v m. 5%	10.200 marek

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Rak. severozáp. dr., lit. *C*, vyd. 1874 v m. konv., 3½%	10.200 marek
Rak. severozáp. dr., lit. *C*, vyd. 1903 v m. 3½%	10.000 „
Ostravsko-frýdlandská dráha K 4%	10.200 K
Pražsko-duchcovská dr. vyd. 1896 v m. 3%	10.200 marek
Spol. státní dráhy fr. 3%	25 kusů
„ vyd. 1874 fr. 3%	25 „
„ X. vyd. 1885 fr. 3%	25 „
„ síť doplňovací fr. 3%	25 „
„ 500 fr. = 405 m. 4%	25 „
„ vyd. 1895 v m. 3%	10.000 marek
„ I. vyd. zl. ve zl. 5%	5.000 zl. ve zlatě
„ II. „ 1874 zl. ve zl. 5%	5.000 „
„ (brněnsko-ros. traf.) 5%	5.100 zl. ve stř.
„ vyd. 1883 v m. 4%	10.000 marek
Spol. jižní dráhy, leden-červenec fr. 3%	25 kusů
„ duben-říjen fr. 3%	25 „
„ 500 fr. = 405 m. 4%	25 „
„ ve stř. nebo zl. 5%	5.000 zl. ve zlatě
„ v mark. 4%	10.000 marek
Spoj. prior. půjčka uh. žel. v m. 4½%	10.000 „
G. Obligace ostatních dopravních podniků.	
Dunaj. paropl. spol. 400 a 10.000 m. 4%	10.000 marek
„ vyd. 1886 m. 4%	10.000 „
Lloyd rak. vyd. 1881 po 500 zl. ve zl. 5%	5.000 zl. ve zlatě
„ 1882 „ 5%	5.000 „
„ 1884 „ 4½%	5.000 „
„ 1887 „ 4%	5.000 „
„ 1895 po 1000 a 5000 zl. ve zl. 4%	5.000 „
H. Obligace průmyslových společností.	
Montanní sp. rakous. alpská 500, 2.500, 12.500 fr. 4½%	12.500 fr.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
	Jmenovitě:
Trbovljeská uhl. společnost, vyd. 1883 500 fr. = 200 zl. ve zl. 5%	5.000 zl. ve zlatě
Trbovljeská uhl. společnost, vyd. 1889 500 fr. = 200 zl. ve zl. 4%	5.000 „
Trbovljeská uhl. společnost, vyd. 1893 500 fr. = 200 zl. ve zl. 4%	5.000 „
I. Losy různé.	
a) Losy zúročné.	
Pozemk. úvěr. úst. všeob. rak. prem. úpisy dluž. vyd. 1880 po 100 zl. r. č. 3%	25 kusů
Pozemk. úvěr. úst. všeob. rak. prem. úpisy dluž. vyd. 1889 po 100 zl. r. č. 3%	25 „
Losy na upravení Dunaje z r. 1870 po 100 zl. r. č. 5%	25 „
Hypoteč. uher. banky prem. úpisy dluž. po 100 zl. r. č. 4%	25 „
Srbské prem. půjčky po 100 fr. 2%	25 „
b) Losy nezúročné.	
Budapeštské basiliky 5 zl. r. č.	50 kusů
Úvěrního ústavu pro obchod a průmysl 100 zl. r. č.	25 „
Klarské 40 zl. k. m.	10 „
Inšprucké městské půjč. 20 zl. r. č.	25 „
Krakovské lot. půjč. 20 zl. r. č.	25 „
Lublaňské prem. půjč. 20 zl. r. č.	25 „
Budínské měst. obce 40 zl. r. č.	25 „
Palffské 40 zl. k. m.	10 „
Červeného kříže, rakouské spol. 10 zl. r. č.	25 „
„ uherské spol. 5 zl. r. č.	50 „
Rudolfské 10 zl. r. č.	25 „
Salmské 40 zl. k. m.	10 „
Salcburské prem. půjč. 20 zl. r. č.	25 „
Turecké želez. půjčky prem. obl. po 400 fr.	25 „
Vídeňské losy kom. z r. 1874, 100 zl. r. č.	25 „
Výherní listy 3% prem. dluhop. pozemkového úvěr. ústavu vyd. 1880	25 „
Výherní listy 3% prem. dluhop. pozemkového úvěr. ústavu vyd. 1889	25 „
Výherní listy 4% prem. dluhop. uher. hypoteč. banky	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
K. Akcie dopravních podniků.	
„Adria", král. uher. plav. spol. nám.	25 kusů
Ústecko-teplická železnice	5 „
Rakousko-belg. želez. společ.	25 „
Barčsko-pakracké dráhy prior. akcie	25 „
Společnost ku provozování východních drah	25 „
Česká severní dráha	25 „
Bozensko-meranská dráha, c. k. priv.	25 „
Brněnská spol. drah místních	25 „
Bukovinské místní dráhy akcie prior.	25 „
„ „ kmen.	25 „
Buštěhradská dráha	5 „
„ (lit. *B*)	25 „
Dunajská paroplav. spol., I. c. k. priv.	10 „
Duchcovsko-podmokelská dráha	25 „
Labské spoj. plav. společnosti	5 „
Ferdinandova severní dráha	5 „
Friaulské železnice prior. akcie	25 „
Pětikostelecko-bárčská dráha	25 „
Gaisberské želez. spol. prior. akc.	25 „
Gleisdorfsko-weizské dráhy prior. akcie	25 „
St. hradecko-královlachská žel. a horn. spol.	25 „
Kahlenberská žel. spol. (soustava Rigi)	25 „
Košicko-bohumínská dráha	25 „
Lvov.-belzecká (tomaszov.) dr. akc. prior.	25 „
Lvovsko-černov.-jasská želez. spol.	25 „
Lvovsko-(Kleparovsko) Javorovské místní dr. prior. akcie	25 „
Lubensko-vordernberská dráha	25 „
Lloyd rak.	10 „
Rak. severozápadní dráha	25 „
„ (lit. *B*)	25 „
Východohaličské dráhy místní, akcie prior.	25 „
Ostravsko-friedlandská dráha	25 „
Pražsko-duchcovská dr.	25 „
„ duchcovské dráhy prior. akcie	25 „
Liberecko-jablonecko-tannwaldské dráhy prior. akcie	25 „
Liberecko-jablonecko-tannwaldské dráhy kmen. akc. lit. *A*	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Liberecko-jablonecko-tannwaldské dráhy kmen. akc. lit. *B*	25 kusů
Solnohradská spol. železn. a tramwayová	25 „
Společnost státní dráhy	25 „
Jižní dráhy spol.	25 „
Jihoseveroněmecká dráha spojovací	25 „
Szamoským údol. dráhy prior. akcie	10 „
Transportní mezinár. akc. společ.	25 „
Zaadižské dráhy prior. akcie	5 „
Uh. záp. dr. (Stol. Bělehr.-Ráb-Št. Hrad.)	25 „
Víd.-pottendorfsko-víd. nov. městská dráha	25 „
Vídeňská akc. spol. místních drah	25 „
Požitkové listy Ústecko-tepl. dráhy	5 „
„ „ společ. rak. uh. dr. státní	25 „

L. Akcie bank.

Anglorakouská banka	25 kusů
Bankovní jednota vídeň.	25 „
Bilsko-bělská banka eskompt. a směn.	25 „
Rak. ústav pro úvěr pozemk.	25 „
Česká průmysl. banka	25 „
Ústřed. rak. banka pro úvěr pozem.	25 „
Ústřední hyp. banka spořitelen uher. jako akc. spol.	10 „
Komerciální banka pešťská uher.	5 „
Úvěrní ústav pro obchod a živ.	25 „
„ banka uher. všeobec.	25 „
Rak. úvěrní ústav pro dopr. podn. a veř. pr.	25 „
Depositní banka všeobec.	25 „
Eskomptní banka česká	25 „
„ moravská	25 „
„ mariborská	25 „
Eskomptní banka štýrská, c. k. priv.	25 „
Eskomptní společ. dolnorak.	25 „
„ a směn. banka uher.	25 „
Haličská akc. hypoteč. banka	25 „
„ banka pro obchod a průmysl	25 „
Girovací a pokladničný spolek vídeň.	25 „
Hypoteční banka rakouská	25 „
„ uherská	25 „
Chorvatsko-slavon. hyp. banka zemská	25 „
Banka pro země rak. (Länderbank)	25 „
Zemská banka bosen. a herceg.	25 kusů
Hospodářská úvěr. banka pro Čechy	25 „
Lombard. a eskomptní banka vídeň.	25 „
Mor.-ostravská obch. a živ. banka	25 „
„Mercur“ směnár. akc. společ.	25 „
Hornorakouská a salcb. banka	25 „
Rakousko-uherská banka	5 „
Uher. agrár. a rent. banka, a. sp.	25 „
Uher. obch. akc. společnost	25 „
Uher. všeob. spoř. akc. spol. v Budapešti	10 „
Uher. zemsk. ústřední spořitelna	10 „
Unionbanka	25 „
„ česká	25 „
Obchodní banka (Verkehrsbank) všeob.	25 „
Živnostenská banka	25 „

Pojišťovny.

„Alliance“, akciová pojišť. společnost na život a renty	25 kusů
„Kotva“, akc. poj. společ. na život a renty	5 „
Assicurazioni generali	5 „
„Dunaj“, rak. pojišť. akc. společnost	25 „
„Foncière“, pešťská pojišťov. akc. spol.	25 „
Uherská akc. pojišť. společ. proti krupob. i zajišťovací	25 „
„Meridionale“ pojišť. proti krupobití a zajišťovací	25 „
Rak. Fenix, c. kr. pr. poj. spol.	25 „
Vídeňská zajišť. společnost	25 „
„Securitas“ zajišť. společnost	10 „
Společnost pro pojišť. proti úrazu, I. rak. všeobec.	5 „
Úrazová poj. spol. akc. mezinárodní	5 „
Vídeňská pojišťovna na život a renty	25 „
„ pojišť. spol.	25 „

M. Akcie průmyslových podniků.

Akc. společnost pro rubání dřeva a par. pily dříve P. a C. Goetz et Co. v Bukurešti	20 kusů
„Austria“ akc. spol. smalt. a kov. tov.	25 kusů
Stavební společ. všeob. rak.	25 „
„ I. všeob. úřed. spolk.	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Stavební spolek dolnorak.	25 kusů
Pivovaření akc. společ. (Schellenh.)	25 „
Bosenská akc. továr. na ammon. a sodu I.	25 „
Brněnský akc. pivovar a sladovna I.	25 „
Brněnská tov. na svíčky a mýdlo akc. sp.	25 „
„ strojírna	25 „
„ společ. pro vlněný průmysl	25 „
Mostecká uhlář. společ.	25 „
Brunský pivovar akc. spol.	25 „
Dynamitová Noblova akc. společ.	25 „
Egydská železář. a ocelář. prům. spol.	25 „
Rak. doprav. ústav železn.	25 „
Uher. „ akc. sp. železn.	25 „
První společ. pro zapůjčování žel. vagonů	25 „
Elbemühl, papírna a naklad. společ.	25 „
Elektrická společ., všeob. rak.	25 „
„ mezinárodní	25 „
Elektrické akc. spol. spoj.	25 „
Elektrická společ., vídeňská	25 „
„ akc. všeob. budapešt.	25 „
„ uherská	25 „
Společ. černovických elektráren a poulič. drah	25 „
Enderlinové bratří, tiskárna a mech. tkalcovna	25 „
Felixdorfská tkalcovna a appretovna	25 „
Felten & Guilleaume, akc. továr. na elek. lana	25 „
Rak. akc. společnost továrny na fezy	25 „
Haličská karpat. akc. společ. petrolej., dříve Horn. a m. spol.	20 „
Plynárenská společ. všeob. rak.	10 „
Akc. rak. společnost pro osvětl. plynem	10 „
Víd. společ. pro plyn. průmysl.	10 „
Sklárny, dříve J. Schreiber a synovci, akc. spol.	10 „
Holešovská portl. cementárna	25 „
Gössk pivovaření společ. akc.	25 „
Ostřihomsko-sásvárská uhlář. akc. spol.	25 „
Št. Hrad. první akc. pivovar (Schreiner)	10 „
Št. Hradecká akc. spol. vozová, dř. J. W.	25 „
Gummov. továrn. akc. sp. rak.-americká	25 „
Hirtenberská továr. na patr., zápal. a kov.	25 „
Akc. společnost pro obch. s dřívím	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Hotelová akc. společ., první vídeň.	25 kusů
Hutter a Schrantz, akc. tov. na sítové zboží a plsť	25 „
Mladoboleslavská lih. a chem. tov. akc. sp.	25 „
Jutová přádelna a tkalcovna, I. rak.	25 „
Kleinmünchenská přád. a tkalc. na bavlnu	25 „
Královdvorská cementár. akc. spol.	25 „
Lankovická uhlář. společ.	25 „
Lipnicko-břeclavská cukrovar. akc. spol.	25 „
Lengenfeld, továrna na portl. cement, akc. spol.	20 „
Leykam-Josefsthal	25 „
Liesingský pivovar	25 „
Linecký pivovar akciový a sladovna	25 „
Lobosická cukrov. akc. společ.	25 „
Lokomotivní továrny akc. spol. víd. dříve G. Sigl ve Víd. N. Městě	25 „
Moravsko-ostrav. pivovar. a slad. akc. spol.	25 „
Akciová strojírna dř. Brand & Lhuillier	25 „
„ „ „ „ „ prioritní akcie	25 „
Akciová strojírna dř. Daněk & sp. v Praze	25 „
„ „ N. Heid	25 „
Métropole, akciová společ. hotel.	25 „
Montan. společ. rak. alpin.	25 „
„Moravia“, akc. pivovar a sladovna	25 „
Nadrágská železář. spol.	25 „
Kopřivnická vozovka akc.	25 „
Nettingsdorfská papírna akc.	25 „
Neusiedelská papírna akc.	25 „
Severočeská uhlář. společ.	25 „
Severouher. spoj. uhlář. společ.	25 „
Hornouherská hutní a důlní akc. spol.	25 „
Společnost pro olejný průmysl	25 „
Perlmooská továrna na hydraul. vápno a portland. cement	25 „
Plzeňský akc. pivovar, první	5 „
Pittenská papírna, c. k. priv.	25 „
„Poldihütte“ akc. spol. pro tygl. ocel	25 „
Portlandská rak. cementárna akc.	25 „
Pottendorfská přádelna a tkalcovna na bavlnu	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Pottend. přád. a tkal. na bavl. prior. akc.	25 kusů
Pražská železářská společnost	25 „
Akc. továrna na loupání rýže, I. terstská	25 „
Rimamurány-Sálgo-Tarjánské železárny	25 „
Rosická horn. společ.	25 „
Sálgo-Tarjánská uhlář. akc. společ.	25 „
Schlögimühle, papírna akc.	25 „
„Schodnica“ akc. spol. pro petrol. prům.	10 „
Továrna na šrouby a kované zboží Brevillier & spol. a A. Urban a synové	25 „
Simmeringská strojírna a vagonka	25 „
Steyrermühl papírna a naklad. společ.	25 „
Stölzlovi synové, akc. spol. skláren.	25 „
Továrna na koberce a nábytk. látky, dříve Ph. H. & s.	25 „
Trbovljeská uhlář. společ.	25 „
Turecká tabáková rež. spol.	25 „
Uher. všeob. společ. uhlářská	25 „

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí
Union společnost stavební	25 kusů
Union, společnost pro stavivo	25 „
Union, společnost železář. a pro výrobu plechu	25 „
Vareská železářská spol. akc.	25 „
Veitschské magnesitár. prior. akc.	25 „
Waagner R. Ph., L. a J. Biro & A. Kurz, akc. sp.	25 „
Rak. spol. továrna na zbraně	25 „
Waldheim-Jos. Eberle & Co. tiskařská a nakl. akc. spol.	25 „
Waldmühle, portland. a roman. cementárny	25 „
Západočeský hornický akc. spolek	25 „
Vídeňská stavební společ.	25 „
Wienerberská cihelna a staveb. společ.	25 „
Česká spol. pro průmysl cukerní	25 „
Uher. akc. spol. pro průmysl cukerní	5 „

Příloha B

o obchodních podmínkách platných na pražské burse vzhledem k jednoduché závěrce cenných papírů na této burse, avšak ne také na vídeňské burse znamenaných.

Poznámka. U těch cenných papírů, které zaznamenávají se na pražské, avšak nikoli také na vídeňské burse a v tomto seznamu nejsou uvedeny, jest jmenovitá hodnota 5000 zl. r. č. nebo 10.000 K jednoduchou závěrkou.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí:
A. Akcie bank. (Rubrika *F* kursovního listu.)	
Pražská úvěrní banka *)	25 kusů
Záložní úvěrní ústav v Hradci Králové	25 „
První pražská zástavárna	5 „
B. Akcie dopravních podniků. (Rubrika *G* kursovního listu.),	
Elektr. drobná dráha Praha—Libeň—Vysočany	25 kusů
Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi	5 „
Místní dráha Postoloprty—Louny (prioritní akcie)	25 „
Drobná dráha Králův Dvůr—Beroun—Koněprusy	25 „
C. Akcie průmyslových podniků. (Rubrika *H* kursovního listu.)	
Akciová továrna na vyrábění umělých hnojiv a lučebnin v Kolíně	25 kusů
Podolská cementárna	25 „
Český akciový pivovar v Č. Budějovicích	5 „
První česká akc. společnost továren na orient. cukrovinky a čokoládu na Král. Vinohradech	25 „
První česká všeob. zajišť. banka	25 „
První česká spol. pro raf. cukru (Modřany)	25 „
Kolínská továrna na kávové náhražky, akciový podnik česko-moravského kupectva v Kolíně	5 „
Pražská strojnická spol. (dříve Ruston)	25 „
První česko-moravská továrna na stroje v Praze	25 „
Akciová společnost „zámecký pivovar v Kolíně“	5 „

*) Dřívější firma: Úvěrní banka v Kolíně.

Příloha C

o obchodních podmínkách platných na terstské burse vzhledem k jednoduché závěrce cenných papírů na této burse, avšak ne také na vídeňské burse znamenaných.

Poznámka. U těch cenných papírů, které zaznamenávají se na terstské, avšak nikoli také na vídeňské burse a v tomto seznamu nejsou uvedeny, jest jmenovitá hodnota 5000 zl. r. č. nebo 10.000 K jednoduchou závěrkou.

Název cenných papírů	Jednoduchá závěrka činí:
A. Akcie bank.	
Banca commerciale Triestina (Terstská kommerciální banka)	10 kusů
„ „ „ „ „ „ II. em.	25 „
Chorv. slavonská zemská ústřední spořitelna	25 „
B. Akcie pojišťoven.	
Riunione Adriatica di Sicurtà	10 kusů
Uher. zajišťovna „Panonia“	10 „
C. Akcie dopravních a průmyslových podniků.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 kusů
„ (prioritní akcie)	25 „
Società d' Aquedotto Aurisina (Vodovodní společnost Aurisina)	10 „
Akciový spolek *„Tergesteo“*	10 „
Società Triestina Tramway (Tramvayová společnost terstská)	50 „
Pilatura di Riso del Litorale (Přímořská akc. spol. na loupání rýže)	25 „
Krakovská tramwayová společnost	25 „
Società anonima delle Piccole Ferrovie di Trieste (Akciová společnost terstských drobných drah) kmenové akcie	25 „
Società anonima delle Piccole Ferrovie di Trieste (Akciová společnost terstských drobných drah) prioritní akcie	25 „
Spojené rak. plavební akc. společnosti	25 „
Filatoio meccanico di Aidussina (Mechanická přádelna v Haidenschaftě)	25 „
Società Triestina per la Mondatura del Caffè (Terst. akc. spol. pro přebírání kávy)	25 „
Raffineria Triestina di Olii minerali (Terstská raffinerie na min. olej)	10 „
Spremitura di Olii vegetali (Akc. společnost na rostl. oleje)	25 „
Società anon. per l' utilizzazione delle forze idraul. d. Dalmazia (Akc. sp. k využitkování vodních sil dalmatských)	25 „
Jutificio Triestino (Terstská akc. spol. pro jutový průmysl)	25 „

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres. Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres. Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXV. — Vydána a rozeslána dne 1. března 1907.

Obsah: Čís 48. Zákon o konversi hypothekárních pohledávek ústavů oprávněných vydávati zástavní listy a o zápisu nového zástavního práva v pořadí již váznoucího zástavního práva do knih pozemkových.

48.

Zákon, daný dne 22. února 1907,

o konversi hypothekárních pohledávek ústavů oprávněných vydávati zástavní listy a o zápisu nového zástavního práva v pořadí již váznoucího zástavního práva do knih pozemkových.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařiditi takto:

§ 1.

Zástavní právo na knihovním předmětu váznoucí za pohledávku ústavu, který jest oprávněn vydávati zástavní listy, nebude dotčeno ve svém trvání, ve své působnosti a svém pořadí tím, když se za příčinou snížení úrokové míry této pohledávky na místě zástavních listů za tuto pohledávku vydaných vydají zástavní listy s nižšími úroky, pokud jen se nepřekročí v knihách pozemkových zapsaná výše pohledávky na kapitálu a vedlejších závazcích, a bylo-li již něco na pohledávku uplaceno, aniž se stal přiměřený částečný výmaz zástavního práva, když se dlužníkovi nevydá více zástavních listů níže zúročných, nežli je třeba k úplnému zapravení nedoplaceného ještě zbytku pohledávky a nákladů s provedením konverse spojených. Obnos níže zúročných zástavních listů dlužníkovi vydaných nesmí však přesahovati zbytek pohledávky, který má býti ještě zaplacen, o více než osm procent.

Působnost předcházejících ustanovení není tím vyloučena, že jsou při snížení úrokové míry určeny delší lhůty platební, nežli byly dříve pro pohledávku ustanoveny.

Konverse buď v pozemkové knize poznamenána na základě listiny od stran o ní zřízené. Ku knihovní žádosti buď přiložen také legalisovaný neb od úřadu v § 3 zákona ze dne 4. června 1882, Z. Ř. č. 67, naznačeného ověřený výpis z knih ústavu, kterému pohledávka náleží, z kterého výpisu jest seznati dřívější a nynější výši jeho pohledávky.

Týče-li se konverse pohledávky, na kterou již něco bylo splaceno, aniž se stal přiměřený částečný výmaz zástavního práva, jest knihovní poznámka konverse toliko tenkráte přípustna, vymaže-li se současně zástavní právo za dílčí obnos pohledávky konversí nedotčený.

§ 2.

Žádá-li se o vklad zástavního práva na knihovním předmětu váznoucího, může hypothekární dlužník spolu žádati, aby na témž knihovním předmětu v pořadí vymazaného zástavního práva bylo zapsáno zástavní právo pro novou pohledávku.

Také bez současné žádosti za vklad výmazu váznoucího zástavního práva hypothekární dlužník

může žádati, aby bylo v pořadí tohoto zástavního práva zapsáno zástavní právo za novou pohledávku s tím obmezením, že toto právo nabude toliko tenkráte právní působnosti, když do šesti měsíců po povolení zápisu nového zástavního práva vloží se výmaz staršího zástavního práva.

§ 3.

Žádosti podle § 2 podané může býti toliko tenkráte vyhověno, když pohledávka, pro kterou nové zástavní právo má býti zapsáno,

1. nepřesahuje zapsanou v pozemkových knihách výši té pohledávky, pro kterou zástavní právo již vázne, a kdyby tato pohledávka následkem vykonaných splátek nebo z jiných důvodů již celá neexistovala, nepřesahuje platný ještě její zbytek na kapitálu a vedlejších závazcích, a když jest

2. nová pohledávka o nejméně 1/8 procenta níže zúročna nežli starší pohledávka nebo když jest, ať již její míra úroková naproti starší pohledávce byla snížena nebo jí rovna zůstala, v amortisačních lhůtách splatna a věřitelem nevypověditelna, kdežto u starší pohledávky těchto podmínek splatnosti není.

Hypothekární dlužník má určitě udati v dlužní listině skutečně ještě váznoucí obnos zapsané v pozemkových knihách pohledávky na kapitále a vedlejších závazcích, k jejímuž zapravení nová pohledávka jest určena. Tento výslovný údaj může býti opominut při konversi pohledávek ústavů pod veřejným dozorem postavených, které podle svých statutárních účelů provozují úvěrní obchody, předloží-li se výpis z knih podle předpisu v § 1, odstavci 3, vyhotovený.

Co se týče míry úrokové, buďte občasná plnění, která jsou vedle úroků vyměněna (správní příspěvky a pod.), k úrokům připočtena.

Výjimečné výhrady výpovědi a zpětného požadování, které jsou stanoveny ve prospěch ústavu, jenž jako nový věřitel nastupuje, podle jeho stanov neb obchodních ustanovení pro ten případ, kdyby hypothekární dlužník se splněním smluvních závazků prodléval nebo nemohl platiti, jakož i pro ten případ, že by se hodnota hypothekárního předmětu zmenšila nebo že by hypothekární předmět byl rozdělen, nevylučují vlastnost nevypověditelnosti pohledávky ve smyslu tohoto zákona.

Při zápisu nového zástavního práva pro pohledávky společných sirotčích pokladen a spořitelen podle regulativu zřízených nehledí se k požadavku nevypověditelnosti v čísle 2 uvedenému.

§ 4.

Zapíše-li se nové zástavní právo pro pohledávku zástavních listů a bylo-li na starší pohledávku již něco uplaceno, aniž se stal přiměřený částečný výmaz zástavního práva, obnos zástavních listů dlužnikovi vydaných nesmí převyšovati zbytek pohledávky, který má býti ještě zaplacen, o více nežli osm procent, když jen dlužníkovi nevydá se více zástavních listů, nežli co je třeba k úplnému zapravení zbytku pohledávky a nákladů s provedením konverse spojených.

§ 5.

Je-li nová pohledávka níže zúročna (§ 3, č. 2), může se žádati za zápis zástavního práva pro vedlejší závazky také nad knihovní výši vedlejších závazků starší pohledávky v pořadí staršího zástavního práva; avšak větší obnos nesmí přesahovati trojnásobných ročních úroků, které by připadly z nové pohledávky, kdyby se za základ položila úroková míra rovnající se rozdílu úrokové míry mezi starší a novou pohledávkou.

§ 6.

Okolnost, že u nové pohledávky delší platební lhůty jsou ustanoveny, nežli byly u staré pohledávky určeny, nepřekáží tomu, aby nebylo vyhověno žádosti podle § 2 podané.

§ 7.

Šestiměsíční lhůta k vymožení výmazu staršího zástavního práva (§ 2, odstavec 2) budiž k žádosti hypothekárního dlužníka knihovním soudem prodloužena o dalších šest měsíců, prokáže-li se nebo je-li soudu úředně známo, že starší pohledávka dlužníkem nejpozději po soudním vyrozumění o zápisu nového zástavního práva bez průtahu byla vypovězena a že byly zavedeny včasně všechny okolnostem přiměřené kroky, aby byla pohledávka zapravena a aby byly výmazné listiny opatřeny.

Kalendářní den, kterého se skončí zákonná nebo soudem prodloužená lhůta, budiž v povolovacím výměru ustanoven a v knihách pozemkových zapsán.

Podati žádost za výmaz staršího zástavního práva jest kromě hypothekárního dlužníka oprávněn také věřitel, v jehož prospěch zástavní právo pro novou pohledávku bylo zapsáno.

Podá li se žádost ještě dříve, nežli lhůta prošla, a vyhoví-li se žádosti, budiž v povolovacím výměru spolu vyrčeno a tudíž v pozemkové knize poznamenáno, že nové zástavní právo nabylo právní moci a vstoupilo v pořadí vymazaného zástavního práva.

Projde-li lhůta, aniž se řečená žádost podá, nebo nevyhoví-li se žádosti, nové zástavní právo zanikne tím dnem, kdy lhůta prošla, a buď vymazáno z úřední povinnosti se všemi zápisy vzhledem k němu vykonanými.

§ 8.

Vázne-li na zástavním právu, které má býti vymazáno, nějaká závada, zápis nového zástavního práva může býti povolen toliko tenkráte v pořadí

onoho práva, po případě právní platnost nového zástavního práva a jeho vstup v toto pořadí mohou býti toliko tenkráte vyrčeny, vloží-li se výmaz závady nebo převede-li se závada za souhlasu účastníků na nově zapsané právo zástavní.

§ 9.

Vázne-li zástavní právo, které má býti vymazáno, simultaně na několika knihovních předmětech, zápis nového zástavního práva v pořadí onoho práva může býti toliko tenkráte povolen, vztažmo právní působnost nového zástavního práva a jeho vstup v toto pořadí mohou toliko tenkráte býti vyrčeny, vymaže-li se starší zástavní právo na všech knihovních předmětech, na kterých vázne.

§ 10.

Ustanovení §§ 2 až 9 mají obdobnou platnost, má-li nová pohledávka vstoupiti na místo dvou neb více hypothekárních pohledávek v pořadí bezprostředně za sebou následujících.

Jsou-li starší pohledávky rozličně zúročné, tedy rozdíl míry úrokové ve smyslu § 3, čís. 2, budiž ustanoven podle průměrného zúrokování sumy těchto pohledávek.

§ 11.

Hypothekární pohledávka podle tohoto zákona do pořadí staršího zástavního práva vstoupilá může ve smyslu článku XXVIII úvodního zákona k exekučnímu řádu, pak §§ 128, 165 a 213 exekučního řádu z důvodu, že starší zástavní právo nenáležitě vázne, od některého věřitele potud býti v odpor vzata, když jak on sám tak i ten věřitel, který zápisem nového zástavního práva nabyl pořadí staršího zástavního práva, při založení svých pohledávek o tom věděli, že v pozemkových knihách ještě váznoucí starší pohledávka nebo její část již skutečně zanikla.

Podle § 1, odstavce 1, a § 4 vykonané vydání zástavních listů až do jmenovitého obnosu, jenž o 8 procent nepřesahuje splatného ještě zbytku pohledávky, není podrobeno žádnému odporu.

Rovněž jest vyloučen odpor proti knihovnímu pojištění vedlejších závazků podle § 5 vykonanému.

§ 12.

Ta ustanovení tohoto zákona, která se vztahují k zástavním listům, mají obdobnou platnost pro založené bankovní dlužní úpisy na základě zákona ze dne 27. prosince 1905, Z. Ř. č. 213, vydané.

§ 13.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby jej ve skutek uvedl.

Zároveň pozbude platnosti zákon ze dne 14. června 1888, Z. Ř. č. 88, o konversi hypothekárních pohledávek ústavů, jež oprávněny jsou vydávati listy zástavní, a o zápisu nového zástavního práva v pořadí dosavadního práva zástavního do knih pozemkových.

Ve Vídni, dne 22. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVI. — Vydána a rozeslána dne 1. března 1907.

Obsah: (Čís. 49 a 50.) 49. Zákon o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhův. — 50. Nařízení, aby vykonán byl zákon, daný dne 22. února 1907, o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhův.

49.

Zákon, daný dne 22. února 1907,

o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhův.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Z listin, jimiž u některého peněžního dluhu listinou již dosvědčeného toliko výše úroků nebo lhůta splatnosti se mění anebo dlužná suma přepočítává se na jinou měnu, zapraven buď pevný poplatek 1 K z každého archu, jestliže příslušné jednání původně podrobeno bylo zákonnému škálovému poplatku a jestliže by podle stupnice II nepřipadl poplatek menší.

Tento předpis platí zejména také o oněch listinách, následkem nichž pro snížení míry úrokové podle § 1 zákona o konversi hypotekárních pohledávek ústavů oprávněných vydávati zástavní listy a o knihovním zápisu nového práva zástavního v pořadí váznoucího již práva zástavního, vydávají se zástavní listy o nižších úrocích.

Jestliže v listinách svrchu řečených zároveň zvyšuje se suma dluhu, pokládány buďte vzhledem k rozdílu za listiny o novém jednání.

§ 2.

Jestliže knihovní dlužník u veřejných ústavů úvěrních, včetně spořitelen podle regulativu zřízených, pojišťoven, zapsaných spolků úvěrních a záložních a společných pokladen sirotčích, učiní hypotekární půjčky, aby dosavadní hypotekární dluhy byly konvertovány, budiž z výmazných a dlužních listin, za touto příčinou vydaných, pokud podle stupnice II menší poplatek nepřipadá, vybírán toliko pevný poplatek 1 K z každého archu, za knihovní zápis pak žádný poplatek, když:

1. z dlužní listiny na jevo jde, že buďto

a) úroková míra na celou dobu půjčky je snížena a činí-li snížení alespoň $^1/_4$ procenta, nebo

b) neumořitelná nebo věřitelem vypověditelná pohledávka přeměňuje se v pohledávku v amortisačních lhůtách splatnou a věřitelem nevypověditelnou, aniž při tom nastane zvýšení míry úrokové; pak

2. když v dlužní listině výslovně jest vymíněno, že lhůta ke splacení nové půjčky — bez újmy předpisů prvního odstavce § 5 — není ustanovena níže šesti let; konečně

3. když z obsahu dlužní listiny nebo z prohlášení hypotekárním dlužníkem před výmazem zástavního práva za starší pohledávku vydaného, u konvertujícího ústavu uloženého, které jest opatřeno ověřeným podpisem vydatelovým, na jevo jde, že nová půjčka

jest určena nebo že jí bylo užito ke splacení pohledávky starší.

§ 3.

Aby bylo zjištěno, zdali nastalo snížení míry úrokové podle § 2, č. 1, lit. *a)* potřebné, vztažmo zdali nenastalo podle § 2, č. 1, lit. *b)* nepřípustné zvýšení úrokové míry, knihovně zapsaná úroková míra starší pohledávky porovnána buď s úrokovou měrou nové pohledávky podle dlužní listiny ku knihovnímu zápisu ustanovenou. V příčině nové pohledávky však, je-li míra úroková podle pozemkové knihy nižší nežli zúročení, které jest platiti podle smlouvy, jest toto zúročení rozhodno.

Byla-li v příčině starší nebo nové hypotekární pohledávky úroková míra smluvena nikoli pevnou výměrou, nýbrž nejmenším obnosem a nejvyšším obnosem, tedy když se zjišťuje snížení nebo zvýšení míry úrokové, budiž vzat nejvyšší obnos za základ.

Když se úroková míra obou pohledávek spolu porovnává a pro otázku, zdali starší pohledávka je zúročitelná čili nic, nepřihlíží se k úrokům z prodlení, které snad mají býti placeny. Správní příspěvky a jiné vedle úroků vyměněné občasné platy budte k úrokům připočteny.

§ 4.

Výhody §§ 2 a 3 vztahují se přiměřeně také ku konversím postupem dosavadních hypotekárních pohledávek ústavům v § 2 dotčeným, jsou-li tu obdobně podmínky uvedené v § 2, č. 1 a 2.

§ 5.

Výhrady, které vyměněny jsou o dospělosti dlužné pohledávky pro tu případnost, že by hypotekární dlužník nesplnil smluvených závazků, nepřekážejí výhodám §§ 2 a 4. Totéž platí o výhradách výpovědi nebo zpětného požadování, které spořitelny podle regulativu zřízené, pojišťovny, společné sirotčí pokladny a hypoteční ústavy si vymíní podle předpisu svých stanov nebo podle obchodních neb organisačních předpisů pro tyto ústavy platných, státem schválených a vyhlášených.

Výhradami druhu uvedeného v předcházejícím odstavci vlastnost nevypovědítelnosti podle § 2, č. 1, lit. *b)*, není vyloučena ani při starší pohledávce.

§ 6.

Když suma konvertovaného dluhu, která dle výmazného prohlášení má býti vymazána, jest větší nežli nová půjčka nebo převyšuje-li nová půjčka konvertovaný dluh, tedy při prvním archu výmazného prohlášení nebo dlužní listiny kromě pevného poplatku 1 K v § 2 předepsaného zapraven buď poplatek z přebytku podle stupnice II.

Za zápis nové půjčky buď z přebytku, jestliže úhrnná suma půjčky převyšuje 200 K, zapraven poplatek v sazební položce 45, *B, a)* zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, předepsaný.

§ 7.

Výhod se pozbude, budou-li o půjčce podle §§ 2 až 6 úlevy požívající učiněny úmluvy, které se nesrovnávají s dotčenými tam podmínkami poplatkových úlev. Zvýší-li se dodatečně úroková míra, jest pro toto pozbytí výhod nerozhodno, zdali zvýšená míra úroková bude v pozemkové knize zapsána čili nic.

Strany, které učiní takovou úmluvu, podle všeobecných předpisů zákonů poplatkových kolku podrobenou, zavázány jsou rukou nerozdílnou, bezprostředně zapraviti škálové a zápisné poplatky podle §§ 2 a 4 prominuté.

Strany tyto jsou povinny finančnímu úřadu k vyměřování těchto poplatků příslušnému do osmi dnů po uzavření úmluvy oznámiti změněné podmínky půjčky.

Nedostojí-li se této oznamovací povinnosti, budte bez zavedení trestního řízení na základě nálezu přestupek zjišťujícího od osob k zapravení poplatku zavázaných rukou nerozdílnou vybrány škálové poplatky trojnásobnou, zápisné pak dvojnásobnou částkou.

§ 8.

Nebude-li hypotekární pohledávka uzavřením nové půjčky konvertovaná do jednoho roku po vyhotovení nové dlužní listiny v pozemkové knize vymazána, budiž obdobně šetřeno ustanovení § 7, odstavce 2 až 4 a věřitelé i dlužníci, kteří pro novou půjčku vyžádali si výhody § 2, jsou rukou nerozdílnou povinni, o tom že výmaz se nestal, do osmi dnů po uplynutí této jednoroční doby finančnímu úřadu oznámení učiniti a poplatky dodatečně zapraviti.

§ 9.

Ústavy v § 2 uvedené mají o vykonaných jimi konversích hypotekárních dluhů vésti zápisky (deníky), do nichž buďte zapisovány konversní obchody, pro něž vyžádány byly poplatkové úlevy v §§ 2 a 4 dotčené. Tyto zápisky, o jejichž obsahu a zařízení zevrubnější předpisy vydány budou způsobem nařizovacím, musí obsahovati všechny skutečnostní údaje, z nichž seznati lze, že jsou tu zákonné podmínky ustanovené pro poplatkové úlevy.

Dotčené ústavy jsou kromě toho povinny, předkládati finančnímu úřadu v určitých, občasných lhůtách, které budou způsobem nařizovacím ustanoveny, přehledné výkazy o vykonaných jimi konversích druhu v prvním odstavci uvedeného.

Finanční úřad má právo, u ústavů v § 2 uvedených konati přehlídky, aby do zápisků v prvním odstavci dotčených svými zřízenci nahlédal a správnost i úplnost těchto pomůcek srovnáním s původními listinami od ústavů předkládanými zkoumal.

Nevykonání nebo nepořádné vykonání povinností uvedených v předcházejících odstavcích může bez újmy právních snad následků §§ 79 a 80 zákona ze dne 9. února 1850, Z. Ř. č. 50, trestáno býti pořádkovými pokutami od 5 K až do 500 K.

Činí-li se neoprávněný nárok na výhody v §§ 2 a 4 dotčené, ústav konvertující ručí za všechny tím státní pokladně ušlé poplatky také potud, pokud jemu již podle všeobecných poplatkových předpisů nenáleží, tyto poplatky zapraviti.

§ 10.

Bude-li hypotekární pohledávka konvertována ústavem, který má své sídlo mimo území, kde tento zákon platí, konvertující ústav nebo dlužník požádej nejdéle do 30 dnů po vyhotovení dlužní nebo postupní lisiny u řídícího finančního úřadu první stolice bezprostředně nebo prostřednictvím berního úřadu za výhody §§ 2 a 4 tohoto zákona a předlož potřebné průkazy.

Nestane-li se konverse postupem (§ 4), propůjčení poplatkové úlevy v takových případnostech je závislé na průkazu o výmazu konvertovaného dluhu.

Ústavy druhu v prvním odstavci dotčeného nejsou podrobeny předpisům § 9; ke konversím těmito ústavy vykonaným předpisy § 8 se nevztahují.

§ 11.

Výpisy z veřejných knih a opisy listin, které budou snad předloženy, aby zjištěny byly podmínky pro poplatkové úlevy, jsou pro řečený účel podmínečně kolku prosty.

Ustanovení tarifové položky 44, lit. *g*), zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, vztahují se k podáním a rekursům za týmž účelem učiněným.

§ 12.

Vyloudění výhod tohoto zákona nesprávnými údaji v dlužních úpisech, výmazných a postupních listinách, denících (§ 9) a jinakých v tomto zákoně dotčených listinách a průkazech neb jednáními na oko bude trestáno jako těžký přestupek důchodkový podle ustanovení § 85 zákona ze dne 9. února 1850, Z. Ř. č. 50.

§ 13.

Zákon tento, kterým se zrušují zákony ze dne 9. března 1889, Z. Ř. č. 30, ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 209, a ze dne 27. prosince 1899, Z. Ř. č. 262, nabude moci dnem vyhlášení a vztahuje se ke všem případnostem, ve kterých dlužní nebo postupní listina po této době bylo vyhotovena.

§ 14.

Finančnímu ministrovi jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 22. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

50.

Nařízení ministeria financí ve shodě s ministeriem práv ze dne 25. února 1907,

aby vykonán byl zákon, daný dne 22. února 1907, Z. Ř. č. 49, o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhův.

Aby vykonán byl zákon, daný dne 22. února 1907, Z. Ř. č. 49, o poplatkových úlevách při konversi peněžních dluhův, nařizuje se toto:

§ 1.

Výhoda § 1 zákona závisí na té podmínce, že původní právní listina o peněžním dluhu podrobena byla škálovému poplatku v zákonité částce, a neplatí proto tehdy, když z této právní listiny škálový poplatek buď vůbec nebyl zapraven anebo když byl zapraven neúplnou výměrou, ať se to již stalo na základě zvláštního zákonného ustanovení nebo následkem toho, že nebylo dbáno zákonných předpisů.

§ 2.

Bude-li pohledávka přeměněna na pohledávku jiné měny, tedy aby stanoven byl objem výhod v §§ 1, 2 a 4 zákona dotčených, obnos pohledávky přepočítán buď na korunovou měnu (ministerské nařízení ze dne 10. prosince 1901, Z. Ř. č. 208); výhody pak nenastanou, pokud podle výsledku tohoto přepočítání obnos nové pohledávky převyšuje obnos pohledávky původní (§ 1, odstavec 3, a § 6 zákona).

§ 3.

Za veřejné úvěrní ústavy ve smyslu § 2 zákona (včetně spořitelen podle spořitelního regulativu ze dne 27. září 1844, sb. z. p. č. 123, zřízených, pojišťoven, zapsaných spolků úvěrních a záložních a společných sirotčích pokladen) buďte pokládány všechny pod veřejným dozorem jsoucí ústavy, které po živnostensku provozují úvěrní obchody.

Samostatné pensijní ústavy, které jsou podle pojišťovacího regulativu na základě pojišťovací techniky organisovány a úředně schváleny, buďte za příčinou použití zákona připočteny k pojišťovacím ústavům.

§ 4.

Jestliže v případnostech §§ 2 a 4 zákona konvertujícím věřitelem jest veřejný úvěrní ústav druhu uvedeného v § 3 tohoto nařízení, který má své sídlo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, není k dosažení výhod potřebí žádné žádosti k finančnímu úřadu.

Totéž platí pro ty konverse, které budou samostatně vykonány v území platnosti zákona zřízenou, v obchodním, vztažmo společenském rejstříku zapsanou pobočkou veřejného úvěrního ústavu (§ 3 tohoto nařízení), který má své sídlo v zemích koruny Uherské, v Bosně a Hercegovině nebo v cizozemsku.

§ 5.

Dlužní pohledávky, pro které následkem nedostatku veřejných knih zástavní právo k nemovitosti nabyto bylo zástavním popisem, pokládány buďte na roveň hypotekárním dluhům.

§ 6.

Ustanoví-li se lhůta ke splacení půjčky za účelem konverse učiněné nebo postoupené podle § 2, č. 2 vztažmo § 4 zákona alespoň na šest let, vymíní-li se však zároveň splacení půjčky v annuitách (lhůtách), tedy ta věc, že díl annuit (splátek) má býti splacen za šestiletého trvání obchodu, nepřekáží poplatkové úlevě.

Bude-li nová pohledávka splacena v šestileté lhůtě, nemá to za následek pozbytí poplatkové úlevy, ač-li nejde o případ v § 7 zákona dotčený.

§ 7.

Právní titul, ze kterého vznikla dlužní pohledávka, která se má konvertovati, jest bez významu pro otázku, lze-li použíti poplatkových úlev §§ 1, 2 a 4 zákona.

§ 8.

Výhrady, které vymíněny jsou o dospělosti dlužné pohledávky pro tu případnost, že by hypotekární dlužník nesplnil smluvených závazků, nepřekážejí výhodám §§ 2 a 4 zákona ani tenkráte, když konvertující úvěrní ústav nepatří k ústavům v § 5,

odstavci 1, zákona uvedeným, nebo když tyto výhrady ve stanovách, obchodních neb organisačních předpisech konvertujícího úvěrního ústavu nejsou výslovně nařízeny.

Za hypoteční ústavy ve smyslu § 5 zákona pokládány budte všechny ty ústavy druhu naznačeného v § 3 tohoto nařízení, které podle svých stanov nebo podle jiných pro ně platných, státem schválených a vyhlášených obchodních neb organisačních předpisů jsou oprávněny provozovati hypotekární obchody. Proto budiž zejména také s rolnickými okresními záložnami a záložnami kontribučenského fondu utvořenými podle zákonů ze dne 30. června 1896, Z. z. a v. n. pro Čechy č. 56, ze dne 26. dubna 1900, Z. z. a v. n. pro Čechy č. 32, pak ze dne 23. března 1873, Z. z. a v. n. pro Moravu č. 31, a ze dne 15. března 1888, Z. z. a v. n. pro Moravu č. 57, v příčině výhrad výpovědi a zpětného požadování v § 5 zákona dotčených nakládáno jako s hypotečními ústavy.

§ 9.

Jestliže obnos kauce při konversním jednání vymíněné k zajištění vedlejších poplatků jest větší než obnos kauce vymíněné pro vedlejší poplatky původní dlužné pohledávky, tedy poplatky z částky vyšší zapraveny budte podle obecných předpisů poplatkových zákonů.

§ 10.

Výmazné, dlužní a postupní listiny, ze kterých podle §§ 2 a 4 zákona kolkovní poplatek zapravuje se toliko pevnou částkou tam dotčenou, budte od stran opatřeny na první straně záznamem poukazujícím k tomu, že poplatková úleva byla vyžádána (n. př. „Poplatková úleva v konversních záležitostech“ nebo pod.).

Zažádá-li se na základě listiny takovým záznamem opatřené za provedení konverse v pozemkových knihách, nebo činí-li se v příslušné knihovní žádosti zmínka o nároku na poplatkovou úlevu, soudy, vztažmo v Dalmatsku zřízené hypotekární úřady učiňte pozastavení pro scházející kolek toliko tenkrát a potud, když a pokud nebylo šetřeno předpisu v §§ 2 a 4 zákona obsaženého o zapravení pevného poplatku 1 K z každého archu listiny.

Jsou-li tu podmínky dotčené v předcházejícím odstavci, budiž v případnostech § 6 *C*, lit. *b* zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, soudem opominuto činiti pozastavení pro to, že kolkové známky pro zápis zástavního práva do pozemkových knih ve prospěch nové pohledávky nebyly předloženy.

§ 11.

Ústavy a poboční závody v § 4 tohoto nařízení dotčené, pokud provozují konversní obchody činíce nárok na zákonné úlevy poplatkové, mají podle § 9, odstavce 1, zákona vésti podle připojeného vzorce *A* Vzorec *A*. denník shodující se přesně se zápisky pro vlastní účely vykonanými, který buď revidujícím zřízencům finančního úřadu k žádosti pokaždé předložen (§ 13 tohoto nařízení).

Do těchto denníků, které úvěrním ústavem alespoň po pět let musí býti uschovány, zapisovány budte všechny ústavem uzavřené konversní obchody dotčeného druhu; při vedení denníků šetřeno buď přitištěného ke vzorci *A* návodu, jak vyplňovati formulář.

Konverse, které v tuzemsku zřízený poboční závod tuzemského veřejného ústavu úvěrního samostatně provede, čině nárok na poplatkové úlevy, budte do denníku tímto pobočním závodem vedeného zapsány šetříc ustanovení obsažených v předcházejících odstavcích, nebudte však pojaty do denníku vedeného snad při hlavním ústavě.

§ 12.

K vyhotovení povšechných výkazů v § 9, odstavci 2, zákona předepsaných, které ústavy a poboční závody v § 4 tohoto nařízení uvedené mají předkládati, používáno buď připojeného vzorce *B* Vzorec *B*. šetříc přitištěného k němu návodu, jak vyplňovati formulář.

Tyto výkazy, ve kterých uveden buď úhrnný počet konversních obchodů v příslušném obcasí s nárokem na poplatkové úlevy uzavřených a úhrnná suma dlužné jistiny tímto způsobem konvertované — odděleně jednak podle konversí se snížením úrokové míry alespoň $^1/_4$ procentním a jednak ostatních případů konversí — zabírati mají období pokaždé šesti měsíců (od 1. ledna až do 30. června a od 1. července až do 31. prosince každého roku) a podány budte nejdéle do čtrnácti dnů po vypršení každého pololetí podáním kolku prostým (§ 11 zákona) u toho řídícího finančního úřadu I. stolice

(poplatkového oddělení finančního okresního ředitelství; úřadu pro vyměřování poplatků), v jehož úředním obvodu jest sídlo konvertujícího ústavu.

První povšechný výkaz tohoto způsobu, který podati jest po počátku působnosti tohoto nařízení, uzavřen buď dnem 30. června 1907.

Předkládati povšechné výkazy povinny jsou také v tuzemsku zřízené poboční závody tuzemských veřejných ústavů úvěrních, pokud tyto poboční závody samostatně provozují konversní obchody, kdežto v takových případnostech konversní obchody pobočním závodem samostatně vykonané ve výkazu, který snad má předložiti ústav hlavní, nebudte uváděny.

§ 13.

Ústavy a poboční závody v § 4 tohoto nařízení dotčené jsou podle § 9, odstavce 3, zákona povinny, při přehlídkách konaných finančním úřadem zřízencům finanční správy předkládati v prvopise neb ověřeném opisu jak deníky (§ 11 tohoto nařízení), tak listiny a jinaké pomůcky sloužící ke zkoušení správnosti a úplnosti jejich zápisků.

Zejména musí za touto příčinou býti předloženy revidujícímu zřízenci finančnímu k jeho žádosti dlužní listina o nové půjčce nebo postupní listina, stanovy a jinaké obchodní a organisační předpisy konvertujícího ústavu, oddělené snad prohlášení hypotekárního dlužníka o účelu nové půjčky (§ 2, č. 3 zákona), soudní výměr o povolení zápisu zástavního práva pro novou pohledávku, výtah z pozemkové knihy o zastavené realitě (při simultanních hypotekách o hlavní vložce), příslušné obchodní zápisky konvertujícího ústavu vykonané jím pro jeho vlastní účely a pod.

Při přehlídkách konaných u společných pokladen sirotčích přísluší revidujícímu finančnímu zřízenci, aby do listin a jinakých pomůcek potřebných ku přezkoumání denníkových zápisů, pokud jsou u c. k. berního úřadu (civilního soudního úřadu schovacího) jako sirotčího úřadu, nahlédal u tohoto úřadu.

§ 14.

Koná-li konversi hypotekární pohledávky ústav, který má své sídlo mimo území, kde tento zákon platí (v zemích koruny Uherské, v Bosně a Hercegovině nebo v cizozemsku), tedy bez újmy ustanovení § 4, odstavce 2, tohoto nařízení, konvertující ústav anebo dlužník požádej za propůjčení výhody §§ 2 a 4 zákona. Žádosti podány buďte nejpozději do třiceti dnů po vyhotovení dlužní nebo postupní listiny, zpravidla s předložením těchto listin v prvopisu neb ověřeném opisu jakož i ostatních potřebných dokladů, u řídícího finančního úřadu I. stolice (poplatkového oddělení finančního okresního ředitelství; úřadu pro vyměřování poplatků) přímo nebo prostřednictvím berního úřadu okresu, ve kterém realita za hypoteku zřízená, při simultaních hypotekách pak toho okresu, ve kterém hlavní vložka se nalézá.

Propůjčení poplatkové úlevy v takových případnostech, nekoná-li se konverse postupem, závisí na průkazu o výmazu konvertovaného dluhu. Nebude-li tento průkaz podán současně se žádostí za poplatkové úlevy, buďte výhody povoleny toliko pod tou podmínkou, že dotčený průkaz předložen bude v přiměřené lhůtě, kterou řídící finanční úřad I. stolice ustanoví.

Finanční zemský úřad může tuto lhůtu prodloužiti. Pak-li průkaz o vykonaném výmazu nebude předložen v povolené nebo prodloužené lhůtě, povolení poplatkových úlev buď odvoláno a zákonný poplatek předepsán.

§ 15.

Ustanovení §§ 8 a 9 zákona a §§ 4 a 10, odstavce 1, pak §§ 11 až 13 tohoto nařízení nevztahují se k ústavům v § 14 dotčeným a ke konversím od nich vykonaným.

V § 10, odstavcích 2 a 3, tohoto nařízení předvídané případné opominutí pozastávky pro scházející kolek závisí v případnostech § 14 na tom předpokladě, že při žádosti za knihovní provedení konverse certifikovanou rubrikou neb úředním potvrzením připojeným k původní listině podá se průkaz, že žádost za poplatkové úlevy byla u finančního úřadu již podána.

§ 16.

Rozhodovati o žádostech za poplatkové úlevy přísluší v případnostech § 14 řídícímu finančnímu úřadu I. stolice (poplatkovému oddělení finančního okresního ředitelství; úřadu pro vyměřování poplatků).

Kdo rozhodnutím I. stolice pokládá se za stížena, může podati rekurs, šetře předpisů zákona ze dne 19. března 1876, Z. Ř. č. 28.

Vyřízení finančního úřadu, kterým poplatkové úlevy byly propůjčeny, poznamenáno buď na prvním archu příslušných listin.

§ 17.

Z knihovních žádostí a jiných podání soudních podávaných za příčinou konverse hypotekárních dluhů poplatek kolkový zapraviti jest podle všeobecných předpisů.

§ 18.

Nařízení toto nabude moci dnem svého vyhlášení, zároveň se zákonem ze dne 22. února 1907, Z. Ř. č. 49, a vztahuje se ke všem případnostem, ve kterých dlužní listina o nové půjčce, vztažmo postupní listina, po dni vyhlašovacím byla vyhotovena.

Týmž dnem nařízení ministrů práv a financí ze dne 17. března 1889, Z. Ř. č. 31, pozbude platnosti.

Klein m. p. **Korytowski** m. p.

Obalový arch. Vzorec A.

Jméno konvertujícího ústavu: . . . . . .

Denník

o konversích hypotekárních pohledávek vykonaných v měsíci . . . . . roku . . s nárokem na poplatkové úlevy §§ 2 nebo 4 zákona ze dne 22. února 1907, Z. Ř č. 49.

Při těchto konversích od konvertujícího hypotečního ústavu (§ 8, odst. 2, nařízení) vyměněny byly tyto výhrady druhu dotčeného v § 5 zákona, v příčině **výpovědi a zpětného požadování** . . . . . .

. . . . . .

Návod, jak vyplňovati formulář.

1. Obecná ustanovení.

Vložní listy určeny jsou k tomu, aby na každý z nich zapsáno bylo po jednom případu konverse, ve kterém se činí nárok na výhody §§ 2 nebo 4 zákona ze dne 22. února 1907, Z. Ř. č. 49; při tom kumulativní konverse několika hypotekárních pohledávek uzavřením jedné nové hypotekární půjčky považována buď za jeden případ konverse.

Tyto vložní listy buďte opatřeny běžnými čísly v aritmetickém pořadí tím způsobem, že každým kalendářním rokem počíná nové, číslem 1 začínající číslování.

Vložní listy k jednomu kalendářnímu měsíci se vztahující buďte, jsouce spořádány podle běžných čísel, vloženy do příslušných obalových archů. Při konversích konaných společnými pokladnami sirotčími vložní listy místo měsíčně mohou býti sebrány do jednoho obalového archu pokaždé pro dobu půlletní (od 1. ledna do 30. června a od 1. července do 31. prosince).

O tom, do kterého kalendářního měsíce spadá určité konversní jednání, rozhoden jest den vyhotovení dlužní listiny o nové půjčce, vztažmo postupní listiny.

2. Obalový arch.

V záhlaví uvedeno buď jméno a sídlo konvertujícího ústavu.

Rubrika určená pro výhrady o výpovědi a žádosti za vrácení při nové pohledávce vyplněna buď toliko tenkrát je-li konvertující ústav ústavem hypotečním (§ 5 zákona a § 8, odstavec 2, vykonávacího nařízení), nebo pojišťovnou Když se tato rubrika vyplňuje, stačí, budou-li ta ustanovení stanov neb oněch pro ústav vydaných, státem schválených a vyhlášených obchodních neb organisačních předpisů, na kterých vyměněné výhrady se zakládají, uvedena citováním příslušných paragrafů, článků a podobně. Výhrady v příčině splatnosti druhu uvedeného v § 8, odstavci 1, vykonávacího nařízení buďte v této rubrice opominuty.

3. Vložní listy.

Do kolmého sloupce *A* zapsány buďte údaje rubrik I až XII v příčině starší pohledávky, do kolmého sloupce *B* pak takové údaje v příčině nové pohledávky.

Nastane-li za příčinou konverse alespoň $^1/_4$procentní snížení míry úrokové (§ 2, č. 1, lit. *a* zákona), stačí vyplniti rubriky I až VIII. Toliko v jiných případech konversních (§ 2, č. 1, lit. *b* zákona) kromě rubrik I až VIII vyplněny buďte také rubriky IX až XII.

Při kumulativní konversi několika starších pohledávek jednou novou pohledávkou uvedeny budte ve veškerých rubrikách v příčině starších pohledávek údaje pro každou jednotlivou pohledávku zvlášť. Za tímto účelem každá ze starších pohledávek obdrží v I. rubrice běžné číslování arabskými čísly, k nimž v následujících rubrikách II, III, pak IX až XII buď poukázáno.

V rubrice I budiž v příčině starší i nové pohledávky zapsána sub *a)* výška pohledávky, sub *b)* výška knihovně zapsané, vztažmo (u nové pohledávky) pro knihovní zápis určené kauce pro vedlejší poplatky.

Při vyplňování rubriky II (výška míry úrokové a jinakých občasných platů u starší i u nové půjčky) buď šetřeno ustanovení § 3 zákona. V příčině starší pohledávky uvedena buď knihovně zapsaná míra úroková v příčině nové pohledávky — kromě výjimečného případu dotčeného v § 3, odstavci 1, poslední věta, ve kterém zapsáno býti má zúročení, které jest podle smlouvy platiti — uvedena buď úroková míra podle dlužní nebo postupní listiny určená pro knihovní zápis; byla-li míra úroková smluvena částkou nejmenší a částkou nejvyšší, buď ve všech případnostech zapsána částka nejvyšší. Správní příspěvky a jiné kromě úroků vyměněné občasné platy dlužníkovy budte vykázány odděleně.

Do rubriky III zapsáno buď knihovní označení reality za starší pohledávku hypotekárně ručící (katastrální obec, číslo vložky); při simultáních hypotekách stačí, napsati knihovní označení pro hlavní vložku s připojeným slovem „hlavní vložka“. Leží-li zastavená realita v některé zemi, ve které pozemkové knihy ještě nejsou zavedeny, budiž za účelem zevrubnějšího označení reality poukázáno k zápisu v knize ukládací nebo hypoteční.

Rubriky IV až VIII týkají se výlučně nové pohledávky.

V rubrice IV buď listina o nové půjčce označením „dlužní listina“ („dlužní list“ nebo „postupní listina“) zapsána a den vyhotovení této listiny zaznamenán. V rubrice V uvedena buď lhůta v dlužní nebo postupní listině výslovně vyměněná pro splacení nové půjčky (§ 2, č. 2, zákona), a to nepřihlížejíc k možným výhradám druhu naznačeného v § 5, odstavci 1, zákona.

Z rubriky VI musí býti možno seznati, zdali účel nové půjčky učiněné na umoření starší půjčky (§ 2, č. 3, zákona) jest uveden v dlužní listině samé nebo v prohlášení hypotekárního dlužníka, před výmazem zástavního práva pro starší pohledávku vydaném, u konvertujícího ústavu uloženém; v tomto případě uvedeno buď datum prohlášení. Rozumí se, že při konversích postupem tato rubrika se nevyplní.

V rubrice VII zapsán buď soudní výměr povolující zápis zástavního práva pro novou půjčku s uvedením knihovního soudu, data a čísla tohoto výměru.

Vstupuje-li za příčinou uzavření nové půjčky vedle dosavadního knihovního dlužníka nový dlužník do dlužního poměru, budiž tato skutečnost zřejmou učiněna uvedením jména a bydliště tohoto nového dlužníka v rubrice VIII.

Zvláštní poznámky pro případnosti § 2, č. 1, lit. *b)* zákona.

Rubriky IX a X obsahujte v příčině starší a v příčině nové pohledávky údaj, zdali jest v amortisačních lhůtách splatná, pak může-li ji věřitel vypovědětí či ne. Při konversích, které konají spořitelny podle regulativu zřízené a společné sirotčí pokladny, může vyplnění rubriky X v příčině nové pohledávky býti opomíjeno.

Rubrika XI (označení starého věřitele) buď jenom tenkrát vyplněna, byl-li dosavadním věřitelem hypoteční ústav podle § 8, odstavce 2, vykonávacího nařízení, spořitelna podle regulativu zřízená, pojišťovna nebo společná sirotčí pokladna; v takové případnosti uvedeno buď jméno a sídlo tohoto ústavu.

Rubriku XII (výpovědní výhrady podle § 5 zákona u staré pohledávky) třeba jest vyplniti toliko v tom případě, když dosavadním věřitelem jest hypoteční ústav (§ 8, odstavec 2, vykonávacího nařízení) nebo pojišťovna; k vyplnění této rubriky stačí, budou-li ta ustanovení stanov neb obchodních neb organisačních předpisů pro ústav platných, státem schválených a vyhlášených, na kterých vyměněné výhrady se zakládají, uvedena citováním příslušných paragrafů, článků nebo podobně. Výhrady v příčině splatnosti, druhu uvedeného v § 8, odstavci 1, vykonávacího nařízení, budte v této rubrice opomíjeny.

Údaje, které jsou pro nárok na poplatkové úlevy §§ 2 nebo 4 zákona důležity, avšak v dotčených shora rubrikách nejsou obsaženy, mohou býti na zadní straně vložního listu zapsány jako poznámky.

Vložní list ke vzorci A.

Běžné číslo . . . .

A. Starší pohledávka.	B. Nová pohledávka.

I. Výška: a) pohledávky, b) kauce za vedlejší poplatky:

a)	b)	a)	b)
1.			
2.			
3.			

II. Výška úrokové míry a jiných občasných platů (§ 2, č. 1 a § 3 zák.):

ad 1.		
ad 2.		
ad 3.		

III. Zastavené reality
(při simultanních hypotekách hlavní vložka):

ad 1. . . . . .
ad 2. . . . . .
ad 3. . . . . .

IV. Den vyhotovení dlužní listiny (§ 2 zák.) **nebo postupní listiny** (§ 4 zák.):

. . . . . .

V. Lhůta ku splacení nové půjčky (§ 2, č. 2 zák.):

. . . . . .

VI. Účel konverse (§ 2, č. 3 zák.) **uveden jest v dlužní listině**

dodatečném prohlášení d. d. . . . . . .

VII. Soudní výměr o zápisu zástavního práva pro novou půjčku:

. . . . . .

VIII. Přístup nového dlužníka:

. . . . . .

Toliko v případnostech § 2, č. 1, lit. *b)* buď kromě toho ještě vyplněno:

IX. Amortisabilita:

ad 1.	
ad 2.	
ad 3.	

X. Vypověditelnost.

ad 1.	
ad 2.	
ad 3.	

XI. Označení starého věřitele:

ad 1.	
ad 2.	
ad 3.	

XII. Výpovědní výhrady podle § 5 u staré pohledávky:

ad 1.	
ad 2.	
ad 3.	

Vzorec B.

Jméno konvertujícího ústavu . . . . . .

Povšechný výkaz

o konversích hypotekárních pohledávek vykonaných v čase od 1. ledna až do 30. června / 1. července až do 31. prosince roku . . . . s nárokem na poplatkové úlevy §§ 2 nebo 4 zákona ze dne 22. února 1907, Z. Ř. č. 49:

Způsob konverse	Počet případů konverse	Suma konvertovaných obnosů jistinných	
		K	h
se snížením úrokové míry alespoň 1/4 procentovým (§ 2, č. 1, lit. *a)* zákona)			
jiné případy konverse (§ 2, č. 1, lit. *b)* zákona)			
Úhrnná suma .			

Návod, jak vyplňovati formulář.

V záhlaví uvedeno buď jméno a sídlo konvertujícího ústavu.

Ve výkazu uvedeny buďte povšechně konverse vykonané ústavem v době každého půlletí (od 1. ledna do 30. června a od 1. července do 31. prosince), pro které žádáno bylo za výhody zákona ze dne 22. února 1907, Z. Ř. č. 94.

O tom, do kterého kalendářního měsíce určité konversní jednání spadá, rozhoden jest den vyhotovení dlužní listiny o nové půjčce, vztažmo postupní listiny.

Výkaz vyplněn buď odděleně v příčině těch případů konverse, ve kterých nastane alespoň 1/4 procentní snížení úrokové míry (§ 2, č. 1, lit. *a* zákona), a v příčině ostatních případů konverse (§ 2, č. 1, lit. *b* zákona).

V kolmém sloupci nadepsaném „Počet případů konverse“ uveden buď počet vykonaných v příslušném pololetí konversí dotčeného způsobu — odděleně podle obou druhů. Při tom kumulativní konverse několika hypotekárních pohledávek uzavřením jedné nové hypotekární půjčky projednána buď jako jeden případ konverse.

V následujícím kolmém sloupci uvedena buď suma jistinných obnosů tímto způsobem konvertovaných — rovněž odděleně podle obou dotčených skupin. Kauce za vedlejší poplatky buďte při tom opominuty.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVII. — Vydána a rozeslána dne 1. března 1907.

Obsah: (Čís. 51—53.) 51. Nařízení, jímž se mění nařízení ze dne 11. prosince 1897 a ze dne 8. ledna 1899 (tarif pro běžné věci advokátní). — 52. Zákon o administrativním pořadu opravných prostředků při kolkových a bezprostředních poplatcích a některých příbuzných důchodkových odvětvích. — 53. Nařízení o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906.

51.

Nařízení ministra práv ze dne 13. února 1907,

jímž se mění nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293, a ze dne 8. ledna 1899, Z. Ř. č. 8 (tarif pro běžné věci advokátní).

§ 1.

Město Gmunden zařaďuje se do druhé třídy tarifu pro běžné věci advokátní (§ 3 nařízení ze dne 11. prosince 1897, Z. Ř. č. 293, a ze dne 8. ledna 1899, Z. Ř. č. 8).

§ 2.

Toto nařízení nabude moci dnem 15. března 1907.

Klein m. p.

52.

Zákon, daný dne 20. února 1907,

o administrativním pořadu opravných prostředků při kolkových a bezprostředních poplatcích a některých příbuzných důchodkových odvětvích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Proti vyměření kolkových poplatků, bezprostředních poplatků nebo poplatkového ekvivalentu, pak proti zvýšením poplatků, proti úrokům z prodlení nebo jinakým úrokům, požadovaným na základě zákonných předpisů o řečených dávkách, jakož i proti každému jinakému k výkonu těchto zákonných předpisů vydanému rozhodnutí neb opatření finančního úřadu strany, kterým se doručení stalo, nebo jejich dědicové, pokud se tyto osoby pokládají za stíženy platebním rozkazem, rozhodnutím neb opatřením, mohou podati opravný prostředek rekursu.

K těmto rekursům vztahují se ustanovení zákona ze dne 19. března 1876, Z. Ř. č. 28.

§ 2.

Rekursy nemají po stránce právní odkládacího účinku. Zvýšené poplatky však mohou býti exekučně dobývány teprve, až vyměření nabylo právní moci.

Pokud rekurs směřuje proti vyzvání, aby byly vyměřovací pomůcky dodány, rekurující strana může žádati o odklad jeho výkonu u toho finančního úřadu, proti jehož opatření neb rozhodnutí rekurs se podává. Finanční úřad s vyloučením průběhu instancí má rozhodnouti o takových žádostech podle volné úvahy. Nehrozí-li, že takovým odkladem vznikne státní pokladně nenahraditelná újma, budiž odklad zpravidla povolen, zejména tenkráte, kdyby dřívějším výkonem výsledek opravného prostředku již napřed byl zmařen.

§ 3.

Administrativní pořad opravných prostředků se končí:

1. U finančního zemského úřadu (finančního zemského ředitelstva, finančního ředitelstva),

a) směřuje-li rekurs proti vyměření kolkových nebo bezprostředních poplatků, poplatkového ekvivalentu nebo proti zvýšení poplatku a nepřesahuje-li dávka obnos 200 K, při čemž však, bere-li se rekursem v odpor vedle řádného poplatku současně také požadované zvýšení poplatku nebo požadované úroky z prodlení nebo zastupovací úroky (§§ 11 zákona ze dne 18. června 1901, Z. Ř. č. 74) neb odepření náhradních úroků, toto zvýšení a tyto úroky nemají býti započteny;

b) při rekursech proti odepřenému vrácení obnosů druhu v § 1 uvedeného, které byly zapraveny bez předcházejícího platebního rozkazu, pokud obnos, jehož vrácení podle rozhodnutí finančního zemského úřadu se odpírá, nepřesahuje 200 K;

c) při rekursech, které směřují toliko proti uložení pořádkových trestů nebo proti odepření náhradních úroků nebo proti požadování úroků z prodlení neb úroků zastupovacích, když pořádkový trest, vztažmo úroky z prodlení neb úroky zastupovací nebo podle rozhodnutí finančního zemského úřadu odepřené náhradní úroky nečiní více nežli 200 K;

2. u finančního ministeria ve všech jiných případech.

§ 4.

Vznikne-li při používání předpisů v § 3, č. 1, lit. *a)* a *c)* otázka, zdali byla hranice hodnoty 200 K překročena nebo ne, budiž šetřeno těchto zásad:

1. Zvýšil-li nebo snížil-li finanční zemský úřad průběhem instancí předepsání, tedy rozhoduje obnos zvýšený nebo snížený.

2. Byl-li ku poplatku původně příliš nízce vyměřenému dodatečný poplatek předepsán, jest rozhoden ten obnos, na který byl původní poplatek následkem dodatečného vyměření opraven.

3. Byl-li rekurs podán toliko proti vyměření zvýšeného poplatku, tedy není rozhoden obnos zvýšeného, nýbrž obnos řádného poplatku.

4. U poplatkového ekvivalentu jest rozhodno úhrnné předepsání na příslušné desítiletí, při paušálním poplatku, který se zapravuje podle poznámky 4 k tarifní položce 40, lit. *a)* zákona ze dne 13. prosince 1862, Z. Ř. č. 89, jest rozhodna desetinásobná povinná částka na rok připadající.

5. Bere-li se vyměření poplatku v odpor toliko vzhledem k některému dílu, tedy jest pokaždé rozhoden nikoli tento dílčí obnos, nýbrž úhrnný obnos vyměřené nebo finančním zemským úřadem upravené dávky, vztažmo je-li v jednom a témž vyměření obsaženo několik poplatků nebo jiných povinných částek druhu v § 1 naznačeného, tedy jest rozhodna suma těchto povinných obnosů.

§ 5.

Předpisy tohoto zákona vztahují se obdobně také

1. k taxám (zákon o kolcích a taxách ze dne 27. ledna 1840, sb. z. s. čís. 404);

2. ke schovacím poplatkům (císařský patent ze dne 26. ledna 1853, Z. Ř. č. 18, a císařské nařízení ze dne 12. září 1858, Z. Ř. č. 151) a

3. k dani z tržby cenných papírů (zákon ze dne 9. března 1897, Z. Ř. č. 195).

§ 6.

Paragraf 78 zákona ze dne 9. února 1850, Z. Ř. č. 50, se zrušuje.

Rovněž pozbývají platnosti § 238 zákona o kolcích a taxách ze dne 27. ledna 1840, sb. z. s. čís. 404, pak § 16 císařského patentu ze dne 26. ledna 1853, Z. Ř. č. 18, a odstavce 2 a 3 v § 31 zákona ze dne 9. března 1897, Z. Ř. č. 195, pokud se nesrovnávají s předcházejícími ustanoveními.

§ 7.

Tento zákon nabude moci za dva měsíce po svém vyhlášení a budiž jeho použito ve všech případech, ve kterých finanční zemský úřad ještě nerozhodl v čase, kdy tento zákon nabyl moci.

§ 8.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 20. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

53.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 22. února 1907

o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906.

Následující ustanovení vysvětlivek k celní sazbě, vydaných na základě V. článku zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, vyhláškou ze dne 13. června 1906, Z. Ř. č. 115, doplňují, vztažmo mění se tímto způsobem:

Odstavec 5 poznámek k čís. 163 má zníti takto:

Když se při celním ohledání přirozených tekutých extraktů z barviv, které jsou prohlášeny za smluvního cla 4·25 K ze 100 kilogramů a ku potřebě v textilním tiskařství a barvířství upraveny, shledá přímějším mořidla, budte takové extrakty z barviv toliko tenkráte podle čís. 163*a* odbaveny, nečiní-li obsah popelu, na suchou hmotu převedený, více nežli 10 procent; extrakty z barviv s větším obsahem popelu budte vyceleny podle čís. 626. V pochybnostech budte ze zásilky vzorky úředně vybrány a zaslány k ohledání c. k. zemědělské chemické pokusné stanici ve Vídni. Dokud příslušný nález nedojde, takové extrakty mohou býti odbaveny toliko tenkráte, když se pojistí clo podle čís. 626.

Odstavec 1 poznámek ku poznámce po čís. 206 bude nahrazen tímto ustanovením:

Přízí na vázání snopů této poznámky rozumí se hrubá, jednoduchá nebo v nit usoukaná, nejvíce toliko volně zakroucená (také barvená, dehtovaná a pod.) příze, která se upotřebuje pro žací stroje, lisy na slámu a pod., ve klubkách těžkých alespoň 1 kilogram nebo na motácích.

Na konci poznámek k čís. 254 buď doložen tento poukaz:

O hedvábných bízách s bavlněnou duší viz všeobecné poznámky k čís. 255—260.

Do všeobecných poznámek k čís. 255—260 buď pojat následující nový třetí odstavec:

Hedvábné bízy (šňůrky, šňůry a pod.) s bavlněnou duší, slabší nežli 3 *mm* náležejí k čís. 254.

Na konci poznámky 5, odstavce 15, k čís. 299 buď doložen tento poukaz:

Vyšívací šablony v. také odstavec 10 ku poznámkám k čís. 647.

V poznámce 3, odstavci 2, druhém řádku všeobecných poznámek k čís. 375—377 budte vytržena slova:

nebo barevným sklem podjímané.

U čís. 506 budte v poznámce 2, odstavci 1, předposledním řádku, vytržena slova:

jako jemně zpracované zboží podle čís. 517 *b*

a místo toho vložena slova:

jako zvl. nepojmenované jemně zpracované kovové zboží podle čís. 514—520.

Ve všeobecné poznámce 13 ke třídě XL, odstavci 1, budiž v závorce po slovu „tabulka“ vytrženo čís. „II“.

Po 3. odstavci této poznámky buď vložen tento odstavec:

Nemůže-li tarifní příslušnost stroje na základě těchto pomůcek celních býti určena nepochybným způsobem, vyclení staň se podle příslušného vyššího cla, vztažmo za pojištění rozdílu mezi požadovaným a příslušným vyšším clem.

Odstavec 7 téže poznámky má zníti takto:

Za stroje k určitému účelu budte pokládány: lokomobily k zemědělským účelům (čís. 527), textilní stroje čís. 531 — kromě strojů na tištění látek otáčejícími se válci, vyšívacích strojů a strojů na vsazování česaček — pak stroje čís. 532, 534*a* 1, *b* a *c*, válcové stroje na škrabání bavlny, vlastní stroj na papír se sušidlem, válcové stolice (poznámka 1, 2 a 3 k čís. 538).

Na místo odstavce 8 této poznámky nastoupí toto ustanovení:

Cel čís. 531, 532 a 534*a* 1, *b* a *c* pro svrchu řečené textilní stroje, vztažmo smluvních cel pro jiné řečené stroje, jakož i pro součástky, jejichž příslušnost k nim jest prokázána, smí býti upotřebeno vůbec toliko tenkráte, odebírají-li je průmyslníci nebo zemědělci, kteří jich potřebují.

V odstavci 11 budte vytržena slova:

I. a II.

V 15. odstavci téže poznámky budiž místo

tabulky

položeno:

tabulka.

Ve 20. odstavci budiž po slově „tabulka“ vytržena číslice „I“.

Ve 22. odstavci budiž místo slov:

v tabulce I jmenované

položeno:

na potvrzení definitivně odbírané

V 25. odstavci budiž po slově „tabulka“ vytržena číslice „II“.

Tabulky I a II v 13. všeobecné poznámce buďte vytrženy a přiloženou tabulkou nahrazeny.

V poznámce 2 k čís. 529 buďte v třetí řádce od konce vytržena slova

podá-li se průkaz

a na jejich místo následující slova položena:

sezná-li se nepochybně na základě podaných průkazů,

Poznámka 4, odstavec 2 k čís. 529 budiž vytržena.

Ve všeobecné poznámce 2, odstavci 3 k čís. 531—533 budiž v předposledním řádku místo „2. až 12.“ položeno „2. až 13.“

Na konci poznámek k čís. 534 budiž doložen tento poukaz:

O podmínkách odběru při strojích tohoto čís. vůbec viz 13. všeobecnou poznámku ke třídě XL.

Na konci poznámky 1 k čís. 546 budiž doložena tato věta:

Za plechovitý obal buďte pokládány kovové povlaky silnější nežli 0·2 *mm*.

Odstavec 10 v poznámce k čís. 647 buď doplněn tímto ustanovením:

Přejímacím způsobem předtištěné podložky z papíru ku provádění vyšívanin, také kopistkových vyšívanin, stuhových vyšívanin a pod. prací, které obyčejně docházejí zároveň s potřebným vyšívacím materiálem, náležejí rovněž k tomuto číslu.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Tabulka (přehled) strojů, které se na průkaz za sníženého cla odbavují.

(Viz 13. všeobecných poznámek ke třídě XL.)

Čís.	Název stroje	Clo ze 100 kilogramů				Způsob průkazu
		s podáním průkazu*)		bez podání průkazu*)		
		podle čís.	K	podle čís.	K	
527	Úplné jízdné lokomobily k zemědělským účelům	527	29	527	21	Potvrzení**)
531	Stroje na připravování a na zpracování lnu, konopí, juty a jiného přediva ke třídě XXIII přináležitého a hedvábí; potom všecky stroje ku předení a v nit soukání těchto přediv	533	14	531	7	Potvrzení**)
	Stroje na připravování a na zpracování česané vlny; potom všecky stroje ku předení a v nit soukání česané vlny	533	14	531	7	Dodatečné ohledání
532	Stroje na připravování a zpracování bavlny, též stroje k jejímu předení a v nit soukání, pokud nejsou určeny ku předení odpadků nebo příze krátkovlasé	533	14	532	5	Dodatečné ohledání
534*a* 1	Tkalcovské stavy a pomocné stroje ke tkaní hedvábí kromě šlichtovaček a strojů snovacích	534*a* 2	14	534*a* 1	10	Potvrzení**)
534*b*	Stavy na tkaní hnacích řemenů, popruhův a hadic	534*a* 2	14	534*b*	5	Dodatečné ohledání
534*c*	Stávkářské stávky (pokud nepřipadají k čís. 534*b*)	534*a* 2	14	534*c*	10	Potvrzení**)
534*c*	Pomocné stroje pro stávkování . .	534*a* 2	14	534*c*	10	Dodatečné ohledání
534*c*	Šlichtovačky a stroje snovací . . .	534*a* 2	14	534*c*	10	Potvrzení**)
538 Pozn. 1	Stroje, bavlněné látky válcem drasticí, zařízené tak, že jsou česačkami pokladeny	538	Smluvní cla z váhy kusu	538 Pozn. 1	5	Dodatečné ohledání
538 Pozn. 2	Vlastní stroj na papír se sušicím přístrojem			538 Pozn. 2	12	Dodatečné ohledání
538 Pozn. 3	Válcové stolice, na kus ztíží 50 *q* a méně			538 Pozn. 3	18	Potvrzení**)

*) Odebírají-li obchodníci tyto stroje, budiž za všechny v tomto přehledu uvedené stroje pojištěn rozdíl mezi cly, kterých by mělo býti užito, kdyby dotčený průkaz nebyl podán; odebírají-li je průmyslníci, pojištění má toliko místa, je-li dodatečné ohledání předepsáno. Jistota vrátí se u obchodníků po oznámeném prodeji a podaném průkazu o upotřebení stroje, u průmyslníků po vykonaném dodatečném ohledání.

**) Toto potvrzení musí býti vydáno u úplných jízdných lokomobil pro zemědělské účely od příslušné zemědělské hlavní korporace, jinak od příslušné obchodní a živnostenské komory.

Za příslušnou budiž pokládána ta zemědělská hlavní korporace, vztažmo obchodní a živnostenská komora, v jejímž obvodu provozovací místo leží, kde tyto stroje mají býti postaveny a jich má býti užíváno.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí 8 K, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti **neúplné Zákonníky říšské** a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVIII. — Vydána a rozeslána dne 1. března 1907.

Obsah: Čís. 54. Vyhláška, kterou vyhlašuje se seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890.

54.

Vyhláška železničného ministeria ze dne 14. února 1907,

kterou vyhlašuje se seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892.

Seznam železnic, ku kterým vztahuje se mezinárodní úmluva o dopravě zboží po železnicích ze dne 14. října 1890, Z. Ř. č. 186 z r. 1892, prohlédajíc ke změnám a doplňkům, jež nastaly od vyhlášky ze dne 18. března 1906, Z. Ř. č. 74, má zníti takto:

Seznam železničných tratí, k nimž se vztahuje mezinárodní úmluva o dopravě zboží na železnicích.

Rakousko-Uhersko

(s Bosnou a Hercegovinou).

I. Království a země v říšské radě zastoupené.

(Spolu s Liechtensteinskem.)

A. Všechny trati, provozované následujícími železničnými správami a společnostmi se sídlem v Rakousku nebo v Uhersku.

1. C. k. rakouské státní dráhy, včetně trati Feldkirch—Buchs na knížecím Liechtensteinském území ležící;

naproti tomu však s vyloučením:

a) dalmatských tratí c. k. rakouských státních drah:

α) Split—Siverić—Knin,

β) Perković-Slivno—Šibenik,

γ) Split—Sinj;

b) místní dráhy o rozchodu úzkém Unzmarkt—Mauterndorf (dráhy Murské).

2. Místní dráha Oujezd-Luhačovice—Luhačovice.

3. Ústecko-teplická železnice.

4. České kommerciální dráhy.

5. Česká severní dráha.

6. Místní dráha Brno—Líšeň.

7. Buštěhradská dráha.

8. Friedlandské okresní dráhy, skládající se z místních drah:

Friedland—říšské hranice u Hermsdorfu,

Friedland—říšské hranice u Heinersdorfu (trať až do Heinersdorfu n. T.) a

Raspenava—Weissbach.

9. Jablonecké elektrické dráhy.

10. Košicko-bohumínská dráha (rakouské trati).

11. Akciová společnost moravsko-slezské místní dráhy (místní dráha Hrušov—Polská Ostrava).

12. Novojičínská místní dráha.

13. Dolnorakouské zemské dráhy skládající se z tratí: Gänserndorf—Mistelbach; Cmunt—Ličov—Kamýk a Cmunt—Groß-Gerungs; Korneuburk—Cáhnov a Sv. Hypolit—Mariazell s odbočkou Ober-Grafendorf—Ruprechtshofen.

14. Rakouská severozápadní dráha.

15. Společnost rakousko-uherské státní dráhy.

16. Místní dráha Přívoz-Moravská Ostrava—Vítkovice.

17. Solnohradská železničná a tramwayová společnost.

18. Místní dráha Solnou komorou.

19. Dráha údolím Štyrským.

20. Společnost jižní dráhy (rakouské trati), s vyloučením místních drah:

c) Grobelno—Rogatec (Rogatecká dráha místní),
d) Kapfenberg—Seebach—Au,
e) Svinčí Ves—Železná Kaple,
f) Mödling—Hinterbrühl u Vídně (s elektrickou vozbou),
g) Poličane—Konjice,
h) Preding-Wieselsdorf—Stainz,
i) dráha Zaadižská (místní dráhy Bozen—Kaltern a elektrická drobná dráha Kaltern—Mendola [Mendolská dráha]).

21. Jihoseveroněmecká dráha spojovací.

22. Místní dráha Studénka—Štramberk.

23. Železnice Vídeňsko-aspangská s vyloučením:

k) ozubené trati z Puchberka na Vysoký Sněžník dráhy Sněžníkové.

24. Trati c. k. rakouských státních drah, královskými uherskými státními železnicemi provozované, od Lawocznéno až k uherské zemské hranici, od Fehringa až k uherské zemské hranici a od Siank až k uherské zemské hranici, jakož i od společnosti rakousko-uherské státní dráhy od Marchegga až k uherské zemské hranici, konečně Rábsko-Šoproňsko-Ebenfurtskou [1]) železničnou společností provozovaná trať z Ebenfurtu až k uherské zemské hranici železnice Vídeňsko-Pottendorfsko-Vídeňsko-novoměstské, na níž společnost dráhy Jižní vozbu provozuje.

B. Trati provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami italskými.

Trati, generálním ředitelstvím italských státních drah provozované, od italsko-rakouské hranice:

25. U Kormina až ke Korminu.

26. U Pontebby až k Pontaflu ve směru z Italie.

27. U Pery až k Ale.

Italskou železničnou společností „*Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane*“ provozovaná trať od italsko-rakouské hranice:

28. U Červiňana až k Červiňanu.

II. Správami německými.

Trati od rakousko-německé hranice, provozované královskými bavorskými státními drahami:

29. U Kiefersfelden až ke Kufsteinu.
30. U Salcburka až k Salcburku.
31. U Waldsass až k Chebu.
32. U Schirnding až k Chebu.
33. U Asche až k Chebu.

Trati od rakousko-německé hranice, královskými saskými státními drahami provozované:

34. U Brambachu až k Chebu.
35. U Bärensteinu až k Výprtům.
36. U Markersdorfu až k Hermsdorfu v Č.
37. U Moldavy až k Moldavě.
38. U Schöna až k Podmoklům.
39. U Schöna až k Děčínu.
40. U Neusalza-Spremberg až k rakousko-německé hranici u Taubenheimu.
41. U Alt- a Neu-Gersdorfu až k rakousko-německé hranici u Ebersbachu.
42. U Seifhennersdorfu až k Warnsdorfu.
43. U Gross-Schönau až k Warnsdorfu.
44. U Žitavy až k Liberci.

Trati od německo-rakouské hranice, královskými pruskými státními drahami provozované:

45. U Heinersdorfu n. T. až k Heinersdorfu n. T.
46. U Grünthalu až ke Grünthalu.
47. U Neusorge až k Halbstadtu.
48. U Krnova až ku Krnovu.
49. U Opavy až k Opavě.
50. U Bohumína až k Bohumínu.
51. U Goczalkowic až k Dziedicím.
52. U Nového Berúna až k Oświęcimu.

III. Správami ruskými.

Trati od rusko-rakouské hranice, provozované ve směru z Ruska ruskými Jihozápadními drahami:

53. U Radziwilowa až k Brodům.
54. U Wołoczysk až k Podwołoczyskám.
55. Až k rakouské Nowosielici.

IV. Správami rumunskými.

Trať od rumunsko-rakouské hranice provozovaná královskými rumunskými státními drahami ve směru z Rumunska:

56. U Ickan až k Ickanům.

Poznámka:

[1]) Győr—Sopron—Ebenfurtská železničná společnost.

C. Trati provozované bosensko-hercegovinskými drahami státními:

57. Gruž—zemské hranice u Uskoplje.
58. Zemské hranice u Glavsky—zemské hranice u Nagumance.
59. Zemské hranice u Igalo—Zelenika.

Poznámka. Co se týče železničných trati, provozovaných rakouskými správami v cizině, viz:

Německo, čís. 100 až včetně 117.
Italie, čís. 7.
Rusko, čís. 41, 42, 43, 44.
Švýcarsko, čís. 22, 23.

II. Uhersko.

Všechny trati, provozované následujícími železničnými správami a společnostmi se sídlem v Uhersku nebo v Rakousku.

1. Královské uherské státní dráhy a místní dráhy a trati jiných drah provozované drahami státními, kromě:
trati Ostřihom—Březnice—Štávnice o rozchodu úzkém, [1])
místní dráhy Šorokšár—Sv. Vavřinec o rozchodu pravidelném a
místní dráhy v údolí Tarackém o rozchodu úzkém;

2. Společnost jižní dráhy (trati na uherském území provozované) včetně drah místních od ní provozovaných.

3. Košicko-Bohumínská dráha (trati na uherském území provozované) a provozované od ní dráhy místní a trati jiných drah, kromě:
trati o kolejích úzkých Hnilec—Smolník [2])
místní dráhy v údolí Hnileckém,
odbočky o rozchodu pravidelném Tarpatak—Tatra-Lomnice, a
ozubené dráhy Štrba—Štrbské pleso. [2])

4. Společnost železnice Ráb—Šoproň—Ebenfurtské [4]) a místní dráha Fertővidék v její vozbě jsoucí.

5. Spojené železnice Aradská a Csanádská kromě:
místní dráhy Borossebeš—Menyháza o rozchodu úzkém a První Alföldské hospodářské železnice o rozchodu úzkém.

6. Železnice v údolí Samošském a místní dráha Zsibó—Nagybánya v její vozbě jsoucí.

7. Železnice Moháč—Pětikostelí. [1])

8. Místní dráha Nagy Károly—Šomkut o kolejích úzkých.

9. Slavonská dráha údolím Drávským.

10. Místní dráha Sigišov—Szentágota o rozchodu úzkém. [3])

11. Místní dráha Szatmár—Erdőd.

12. Místní dráhy budapešťské a od nich provozovaná trať Haraszti—Ráczkeve.

13. C. k. rakouskými státními drahami provozované trati královských uherských státních drah z Mezö—Laborcz až k rakouské zemské hranici, od Körösmezö až k rakouské zemské hranici, a Košicko-Bohumínské dráhy z Orlova až k rakouské zemské hranici, trať Holíčsko-Hodonínské místní dráhy od Holíče až k rakouské zemské hranici a trať z Kút až k rakouské zemské hranici uherské Severozápadní dráhy místní, kterou jinak provozují královské uherské státní dráhy.

14. Trati, společností rakousko-uherské státní dráhy provozované, královských uherských státních drah z Teplé-Trenčína-Teplic [3]) až k rakouské zemské hranici ve Vlárském průsmyku, z Brucku n. L. [4]) až k rakouské zemské hranici a od Skalice [5]) až k rakouské zemské hranici.

III. Bosna-Hercegovina.

1. C. a k. vojenská dráha Banjaluka—Dobrlin.

2. Bosensko-hercegovinské dráhy státní, včetně elektrické městské dráhy sarajevské.

Poznámka. Co se týče železničných trati, provozovaných bosensko-hercegovinskými drahami státními v Rakousku, viz:

Rakousko, čís. 57, 58, 59.

Německo.

A. Dráhy a trati německými správami provozované.

I. Železnice státní nebo pod státní správou jsoucí.

1. Říšské železnice v Elsassku-Lotrinsku.
2. Železnice vojenská.

Poznámka.

[1]) Garam-Berzencze—Selmeczbánya,
[2]) Gölniczbánya—Szomolnok,
[3]) Csorba—Csorbató,
[4]) Společnost dráhy Győr—Sopron—Ebenfurt.

Poznámka.

[1]) Mohács—Pécs.
[2]) Segesvár—Szentágota,
[3]) Tepla-Trencsén-Teplic,
[4]) Bruck-Királyhida,
[5]) Szakolcza.

3. Královské pruské státní dráhy — čítajíc k nim velkovévodské hesenské státní železnice společně s nimi provozované — a soukromé železnice, pod pruskou státní správou jsoucí, kromě:

Hornoslezských železničných odboček o kolejích úzkých.

4. Královské bavorské státní železnice s místními drahami od nich provozovanými Augsburk—Haunstetten a Lam—Kötzting a Röthenbach b. L.—Weiler, avšak kromě místních drah:

a) Augsburk—Göggingen—Pfersee;

b) Augsburské dráhy místní.

5. Královské saské státní železnice.

6. Královské württemberské státní dráhy.

7. Velkovévodské badenské státní dráhy a soukromé železnice pod státní správou jsoucí.

8. Velkovévodské meklenburské státní železnice, čítajíc k nim i spojení parním prámem přes Baltické moře mezi Warnemündem a Gjedserem; o tomto spojení parním prámem viz *B.* VI, 133.

9. Velkovévodské oldenburské státní železnice.

II. Železnice soukromé ve své vlastní správě.

10. Vedlejší dráha Achern—Ottenhöfen.

11. Altona—Kaltenkirchen.

12. Vedlejší dráhy badenskými místními železnicemi (akciovou společností) provozované:

a) Bruchsal—Ubstadt—$\frac{\text{Hilsbach}}{\text{Menzingen}}$;

b) Bühl—Oberbühlerthal (Bühlertalská dráha);

c) Karlsruhe—Ettlingen—$\frac{\text{Herrenalb}}{\text{Pforzheim}}$ (Albtalská dráha);

d) Neckarbischofsheim—Hüffenhardt;

e) Wiesloch—$\frac{\text{Meckesheim}}{\text{Waldangelloch}}$.

13. Bavorské místní dráhy provozované Mnichovskou akciovou společností drah místních:

a) lázně Aibling—Feilnbach;

b) Fürth—Zirndorf—Cadolzburg;

c) městys Oberdorf—Füssen;

d) Mnichov—Wolfratshausen—Bichl;

e) Murnau—Garmisch-Partenkirchen;

f) Murnau—Oberammergau;

g) Sonthofen—Oberstdorf;

h) Stadtamhof—Donaustauf—Wörth;

i) Türkheim—Wörishofen.

14. Dráha kraje Bentheimského.

15. Biberach—Oberharmersbach, dráha vedlejší.

16. Braniborská dráha městská.

17. Brunšvická železnice zemská.

18. Brunšvík—Schöning.

19. Broeltalská železnice

20. Brohltalská železnice.

21. Butzbach—Lich.

22. Krajské dráhy Kolín—Bonn.

23. Crefeldská železnice.

24. Cronberská železnice.

25. Dahme—Uckro.

26. Místní železnice Deggendorf—Metten.

27. Dessava—Wörlitz.

28. Diedenhofen—Mondorf.

29. Eisern—Siegen.

30. Eutin—Lübek.

31. Frankfurtská dráha spojovací (Frankfurt n. Mohanem).

32. Georgs-Marienhüttská dráha.

33. Gera—Meuselwitz—Wuitz.

34. Gernrode—Harzgerode.

35. Místní dráha Gotteszell—Viechtach.

36. Greifswald—Grimmen.

37. Halberstadt—Blankenburg.

38. Haltingsko-Kandernská dráha vedlejší.

39. Hildesheim—Peine, dráha krajská.

40. Hoyaská železnice (Hoya—Eystrup).

41. Místní dráha Kahl—Schoellkrippen.

42. Dráha údolím Kaysersberským, čítajíc k ní dráhu Colmar—Winzenheim.

43. Kerkerbašská železnice.

44. Královec—Cranz.

45. Krajské Altenavské dráhy o rozchodu úzkém.

46. Krajská dráha Eckernförde—Kappeln.

47. Vedlejší dráhy Bergheimského kraje.

48. Kremmen—N. Ruppin—Wittstock.

49. Krozingsko-Staufensko-Sulzburská dráha vedlejší.

50. Lahrská dráha silniční.

51. Lužická železnice (Rauscha—Frývaldov; Muskau—Teuplitz—Sommerfeld; Hansdorf—Priebus).

52. Lehnice—Ravič.

53. Lübek—Büchen.

54. Ludvíkova železnice (Norimberk—Fürth).

55. Meckenbeuren—Tettnang.

56. Meklenburská železnice Friedricha Viléma.

57. Meppen—Haselünn.

58. Möckmühl—Dörzbach, dráha vedlejší.

59. Mödrath—Liblar—Brühl.

60. Mosbach—Mudrau.

61. Mühlhausen—Ebeleben.

62. Nauendorf—Gerlebogk.

63. Neubrandenburg—Friedland.

64. Neuhaldenslebská železnice.

65. Neustadt—Gogolin.

66. Železnice Dolnolužická.

67. Nordhausen—Wernigerode.

68. Oschersleben—Schöning.

69. Osterwieck—Wasserleben.

70. Paulinenaue—Nový Rupín.

71. Peine—Ilsed.

72. Falcké železnice.

73. Prignická železnice.

74. Reinickendorf—Liebenwalde—Gross-Schönebeck.

75. Rýnsko-Ettenheimmünsterská dráha místní.

76. Rhene—Diemelthal (Bredelar—Martenberg).

77. Rinteln—Stadthagen.

78. Rosheim—St. Nabor, dráha vedlejší.

79. Rupínská dráha krajská.

80. Schaftlach—Gmund—Tegernsee, dráha místní.

81. Stendal—Tangermünde.

82. Stralsund—Tribsee.

83. Štrassburské dráhy silničné.

84. Vedlejší dráhy Jihoněmeckou železničnou společností provozované:

a) Frei-Weinheim — Jugenheim — Partenheim (Selzthalská dráha);
b) Hetzbach—Beerfelden;
c) Hüfingen—Furtwangen (Bregtalská dráha);
d) Mannheim—Weinheim—Heidelberg—Mannheim;
e) Osthofen—Westhofen;
f) Reinheim—Reichelsheim;
g) Riegel—$\frac{\text{Breisach}}{\text{Gottenheim}}$ (Kaiserstuhlská dráha);
h) Sprendlingen—Fürfeld;
i) Worms—Offstein a
k) Zell—Todtnau.

85. Jiho-Harcká dráha.

86. Dráha Teutoburským lesem.

87. Trati pod vozební správou durynských vedlejších drah postavené:

a) Arnstadt—Ichtershausen;
b) Greussen—Ebeleben—Keula;
c) Hohenebra—Ebeleben;
d) Ilmenau—Grossbreitenbach a
e) Wutha—Ruhla.

88. Vorwohle—Emmerthal.

89. Westfalská dráha zemská.

90. Wittenberg—Perleberg.

91. Vedlejší dráhy ředitelstvem společnosti württemberských drah provozované:

a) Amstetten—Gerstetten;
b) Amstetten—Laichingen;
c) Ebingen—Onstmettingen;
d) Gaildorf—Untergröningen;
e) Nürtingen—Neuffen a
f) Vaihingen-Sersheim—Enzweihingen.

92. Vedlejší dráhy ředitelstvem württemberských místních drah provozované:

a) Aalen—Ballmertshofen;
b) Ballmertshofen—Dillingen;
c) Reutlingen—Gönningen.

93. Württemberské vedlejší dráhy:

a) Fildská dráha;
b) Korntal—Weißach (dráha Strohgäuská).

94. Zschipkau—Finsterwald.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované neněmeckými železničnými správami.

I. Správami ruskými.

95. Trať od rusko-německé hranice u Eydtkuhnen až k Eydtkuhnen, Severozápadními drahami provozovaná.

96. Trať od rusko-německé hranice u Prostkova až k Prostkovu, Přivislanskými drahami provozovaná.

97. Trať od rusko-německé hranice u Ilova až k Ilovu, Přivislanskými drahami provozovaná.

98. Trať od rusko-německé hranice u Skalmierzyce až k Skalmierzyci Varšavsko-vídeňskou železnicí provozovaná.

99. Trať od rusko-německé hranice u Hrbů až k Pruským Hrbům, Hrbsko-częstochovskou železnicí provozované.

II. Správami rakouskými.

Trati c. k. rakouskými státními drahami provozované od rakousko-německé hranice:

100. U Myslovic až k Myslovicím.

101. U Jindřichova až k Ziegenhalsu.

102. U Mikulovic až k Ziegenhalsu.

103. U Heinersdorfu až k Heinersdorfu (v Horním Slezsku).

104. U Johanngeorgenstadtu až k Johanngeorgenstadtu.

105. U Adorfu až k Adorfu.

106. U Brodu nad lesy až ku Brodu n. l. (Furth im Walde).

107. U Pasova až k Pasovu.

108. U Braunau až k Simbachu.

109. U Lochau až k Lindavě.

Trať rakouskou drahou Severozápadní provozovaná od rakousko-německé hranice:

110. U Mladkova (Wichstadtl) až k Mittelwalde.

Trať společností Rakousko-uherské státní železnice provozovaná od rakousko-německé hranice:

111. U Střední Stěnavy (Mittelsteine) až ke Střední Stěnavě.

Trati Jihoseveroněmeckou drahou spojovací provozované od rakousko-německé hranice:

112. U Liebau až k Liebau.

113. U Seidenberku (Závidova) až k Seidenberku.

Trati severní drahou českou provozované od rakousko-německé hranice:

114. U Ebersbachu až k Ebersbachu.

115. U Sebnice až k Sebnici.

Trati Buštěhradskou drahou provozované od rakousko-německé hranice:

116. U Reitzenhainu až k Reitzenhainu.

117. U Klingenthalu až ku Klingenthalu.

III. Správami švýcarskými.

Trati švýcarskými spolkovými drahami provozované od švýcarsko-německé hranice:

118. U Kostnice až ku Kostnici.

119. U Rielasingen až k Singen.

120. U Waldshutu až k Waldshutu.

121. U Lottstetten až k německo-švýcarské hranici u Altenburg-Rheinau.

IV. Správami francouzskými.

Trati říšským železnicím v Elsassku-Lotrinsku náležející, od francouzské dráhy Východní spoluprovozované, od francouzsko-německé hranice:

122. U Altmünsterolu až k Altmünsterolu.

123. U Avricourt až k Německému Avricourt.

124. U Chambrey až k Chambrey.

125. U Novéant až k Novéant.

126. U Amanweileru až k Amanweileru.

127. U Fentsch až k Fentsch.

V. Správami nizozemskými.

128. Trať Severo-brabantsko-německou železnicí provozovaná od nizozemsko-německé hranice u Gennep až k Weselu.

129. Trati společností pro vozbu po nizozemských státních drahách provozované od nizozemsko-německé hranice:

a) u Elten až k Welle;

b) u Herzogenrath až k Herzogenrath;

c) u Ach až k Achám [1]).

d) u Dalheimu až k Dalheimu [2])

e) u Gronau až ke Gronau [1]).

130. Trať společností pro vozbu po nizozemských drahách státních provozovaná a od Nizozemské společnosti železniční spoluprovozovaná od nizozemsko-německé hranice u Elten až k Emmerichu.

131. Trať Holandskou společností železničnou provozovaná a společností pro vozbu po nizozemských drahách státních spoluprovozovaná, od nizozemsko-německé hranice u Gildehaus až k Salzbergen.

132. Trať Holandskou společností železničnou provozovaná od nizozemsko-německé hranice u Allstätte až k Ahausu.

VI. Správami dánskými.

133. Spojení parním prámem z Warnemünde do Gjedsera provozované dánskými státními drahami společně s velkovévodskými meklenburskými drahami státními.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, které provozují se od německých správ v cizině, viz:

Rakousko, čís. 29 až včetně do 52.
Dánsko, čís. 3, 4.
Francouzsko, čís. 19, 20, 21, 22, 23, 24.
Lucembursko, čís. 2, 3.
Nizozemsko, čís. 5, 6, 7, 8, 9, 10.
Rusko, čís. 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40.
Švýcarsko, čís. 24, 25, 26, 27, 28, 29.

Belgicko.

A. Dráhy a trati provozované správami belgickými.

1. Správa státních železnic belgických.
2. Belgická severní dráha.
3. Gent—Terneuzen.
4. Mecheln—Terneuzen.
5. Západoflanderská železnice.
6. Železnice z Chimay.
7. Termonde—St. Nicolas.
8. Hasselt—Maeseyck.

B. Železničné trati provozované nebo spoluprovozované cizozemskými správami.

I. Správami francouzskými.

Trati od belgicko-francouzské hranice, Francouzskou severní drahou provozované:

9. U Comines až do Comines.
10. U Halluin až do Menin.

II. Správami lucemburskými.

11. Trati od belgicko-lucemburské hranice lucemburskou drahou prince Jindřicha provozované u Rodange až k Athusu.

Poznámka. Co se týče tratí, belgickými správami v cizině provozovaných, viz:

Francouzsko, čís. 15, 16, 17, 18.
Nizozemsko, čís. 11, 12.

[1]) Společnost pro vozbu po nizozemských státních drahách obstarává toliko službu při vlacích obojím směrem.

[2]) Na této trati společnost pro vozbu po nizozemských státních drahách obstarává toliko službu při vlacích směrem z Nizozemska do Německa, naproti tomu Pruská státní dráha na nizozemské trati u Dalheimu až ke Vlodropu (Seznam: Nizozemsko *B* 10) směrem z Dalheimu do Nizozemska.

Dánsko.

A. Trati dánskými správami provozované.

1. Dánské železnice státní, čítajíc k nim spojení parním prámem od nich provozované, a to přes:

a) Limfjord (Oddesund severní—Oddesund jižní a Nykjöbing Morsö—Glyngöre);
b) Malý [lille] Belt (Fredericia—Strib);
c) Velký [store] Belt (Nyborg—Korsör);
d) Öresund (Helsingör—Helsingborg a Kodaň [Kjöbenhavn]—Malmö);
e) Masnedsund (Masnedö—Orehoved);
f) Gjedser—Warnemünde — o tomto spojení parním prámem viz dole *B.* I. 4;

naproti tomu s vyloučením

trati Nyborg—Faaborg drah státních, provozované železničnou společností jižních Fün, a linie paroplavební z Korsöra do Kiela.

2. Tyto soukromé železničné trati pod státní správou jsoucí:

a) Orehoved—Gjedser.
b) Aalestrup—Viborg.
c) Sorö—Vedde.

B. Trati provozované nebo spoluprovozované železničnými správami cizími.

I. Správami německými.

3. Trať od dánsko-německé hranice u Farrisa až k Vamdrupu, královskými pruskými státními železnicemi provozovaná.

4. Spojení parním prámem Gjedser—Warnemünde provozované společně s velkovévodskými meklenburskými drahami státními.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, které se provozují od dánských správ v cizině, viz:
Německo, čís. 133.

Francouzsko.

A. Dráhy a trati francouzskými správami provozované.

Trati důležitosti všeobecné:

1. Severní dráha.

2. Východní dráha, včetně tratí na účet koncessionářů provozovaných Monthermé—Monthermé, Vrigne-Meuse—Vrigne-aux-Bois, Carignan—Messempré, Charmes—Rambervillers, Avricourt—Blamont a Cirey, Saint-Dizier—Vassy.

3. Západní dráha.

4. Pařížsko-lyonská dráha středomořská, včetně tratí na účet koncessionářů provozované starého přístavu v Marseille a z Arles do Saint-Louis.

5. Orléanská dráha.

6. Jižní dráha.

7. Státní dráhy včetně místní dráhy Ligré-Rivière—Richelieu na účet departementu Indre et Loire provozované.

8. Oboje okružní dráhy Pařížské, včetně strategické trati Valenton—Massy-Palaiseau.

9. Společnosti pro železnice departementní.

10. Společnosti železnice ze Somainu do Anzinu a až k belgické hranici.

11. Společnosti Médocské.

Trati důležitosti místní:

12. Společnosti pro železnice departementní.

13. Marlieux—Châtillon-sur-Chalaronne.

14. Castelnau—Margaux a Pauillac—Port des Pilotes (společnost Médocská).

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami belgickými.

15. Trať od francouzsko-belgické hranice u Doische až k Givet, provozované belgickou státní správou železničnou.

16. Trať od francouzsko-belgické hranice u Heer-Agimont až k Givet, provozovaná belgickou Severní drahou.

17. Trať od francouzsko-belgické hranice u Abeele až k Hazebrouck, provozovaná Západoflanderskou železničnou společností.

18. Trať od francouzsko-belgické hranice u Momignies až k Anoru, železničnou společností Chimayskou provozovaná.

II. Správami německými.

Trati od německo-francouzské hranice, francouzské Východní dráze náležející, od říšských železnic v Elsassku-Lotrinsku spoluprovozované:

19. U Altmünsterolu až k Petit-Croix.

20. U Německého Avricourtu až k Igney-Avricourt.

21. U Chambrey až k Moncel.

22. U Novéant až k Pagny-sur-Moselle.

23. U Amanweiler až k Batilly.

24. U Fentsch až k Audun-le-Roman.

III. Správami švýcarskými.

Trati od hranice francouzsko-švýcarské, provozované švýcarskými drahami spolkovými:

25. U Delle až k Delle.

26. U Vallorbe až k Pontarlier.

27. U Les Verrières-Suisses až k Pontarlier.
28. U Crassier až Divonne-les-Baines.

IV. Správami italskými.

29. Trať od italsko-francouzské hranice u Modane až k Modane, generálním ředitelstvím italských státních drah provozovaná.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných od francouzských správ v cizině, viz:
Německo, čís. 122, 123, 124, 125, 126, 127.
Belgicko, čís. 9, 10.
Italie, čís. 4.
Švýcarsko, čís. 30, 31, 32, 33.

Italie.

A. Dráhy a trati italskými správami provozované.

1. Všechny trati, provozované generálním ředitelstvím státních drah.

2. Trati, provozované od *Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane:*

a) Cividale—Portogruaro,
b) Parma—Suzzara,
c) Bologna S. V.—Portomaggiore,
d) Budrio—Massalombarda,
e) Arezzo—Pratovecchio Stia,
f) Conegliano—Vittorio a
g) S. Giorgio di Nogaro až k italsko-rakouské hranici u Červiňana.
h) Ferrara—Copparo.

4. Železnice severomilánské v Miláně, totiž:

i) Milán—Bovisa—Seveso S. Pietro—Merone Pontenuovo (společné nádraží trati Como—Lecco státních drah)—Incino Erba, s odbočkou Bovisa—Milán—Librera (státních drah) a Seveso S. Pietro—Camnago (společné nádraží trati Chiasso—Milán státních drah),
k) Milán—Bovisa—Saronno,
l) Saronno—Malnate—Varese Nord—Laveno Nord, s odbočkou Varese Nord—Varese a Laveno Nord—Laveno Mombello (státní dráhy),
m) Saronno—Grandate,
n) Como Lago Nord—Camerlata—Grandate—Malnate, s odbočkou Camerlata—Albate Camerlata (státní dráhy),
o) Novara Nord—Busto Arsizio Nord—Saronno—Seregno (společné nádraží trati Chiasso—Milán státních drah), s odbočkami Novara Nord—Novara (státní dráhy) a Busto Arsizio Nord—Busto Arsizio (státní dráhy),
p) Castellanza—Lonate-Ceppino ve Val d'Olona.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami francouzskými.

4. Trať od italsko-francouzské hranice u Ventimiglia až k Ventimiglia, provozovaná Pařížsko-lyonsko-středomořskou drahou.

II. Správami švýcarskými.

5. Trať od italsko-švýcarské hranice u Pino až k Luino, Gotthardskou drahou provozovaná.

6. Trať od italsko-švýcarské hranice u Iselle až k Domodossole[1]) švýcarskými spolkovými drahami provozovaná.

III. Správami rakouskými.

7. Trať od italsko-rakouské hranice u Pontafla až k Pontebbě c. k. rakouskými státními drahami ve směru do Italie spoluprovozovaná.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, italskými správami v cizině provozovaných, viz:
Rakousko, čís. 25, 26, 27, 28.
Francouzsko, čís. 29.
Švýcarsko, čís. 34.

Lucembursko.

A. Dráhy a trati lucemburskými správami provozované.

1. Dráha prince Jindřicha.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami německými.

2. Všechny trati lucemburské dráhy Wilhelmovy, provozované říšskými drahami v Elsassku-Lotrinsku.

3. Trať od německo-lucemburské hranice u Ulflingen až k Ulflingen, královskými pruskými státními drahami provozovaná.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných lucemburskými správami v cizině, viz:
Belgicko, čís. 11.

[1]) Švýcarské spolkové dráhy obstarávají od Iselle přestupně vlakovou službu (dopravu a doprovázení vlaků) na účet italských státních drah; staničnou službu pak obstarávají tyto dráhy.

Nizozemsko.

A. Dráhy a trati nizozemskými správami provozované.

1. Společnost ku provozování nizozemských státních drah.
2. Holandská železničná společnost.
3. Společnost nizozemské dráhy ústřední.
4. Společnost severo-brabantsko-německé železnice.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované cizími správami.

I. Správami německými.

5. Trať od německo-nizozemské hranice u Neuschanz až k Neuschanz, provozovaná velkovévodskými oldenburskými státními drahami.

Trati od německo-nizozemské hranice, od královských pruských státních drah provozované:

6. U Borken až k Winterswyk.
7. U Bocholt až k Winterswyk.
8. U Straelen až k Venlo.
9. U Kaldenkirchen až k Venlo.
10. U Dahlheimu až k Vlodropu.

II. Správami belgickými.

11. Trať od belgicko-nizozemské hranice u La Clinge až k Terneuzen, provozovaná železničnou společností Mecheln—Terneuzen.

12. Trať od belgicko-nizozemské hranice u Selzaete až k Terneuzen, provozovaná železničnou společností Gent—Terneuzen.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných nizozemskými správami v cizině, viz:
Německo, čís. 128, 129, 130, 131, 132.

Rumunsko.

Královské rumunské železnice státní.

Poznámka. Co se týče železničných tratí, provozovaných rumunskými správami v cizině, viz:
Rakousko, čís. 56.

Rusko.

A. Dráhy a trati státem provozované.

1. Dráha Nikolajská (s odbočkou do přístavu a se železnicemi Novotoržok a Rjev—Vjasma) s vyloučením dílu do Borovič.
2. Severozápadní dráhy.
3. Moskva—Břest.
4. Moskva—Kursk, Moskva—Nižný Novgorod a dráhy Muromské.
5. Syzraň—Vjasma.
6. Dráha Kateřinská.
7. Riga — Orel (se železnicí Riga—Tuckum).
8. Libava—Romny.
9. Přivislanské dráhy.
10. Jižní dráhy.
11. Samara—Zlatoust.
12. Poleské železnice.
13. Jihozápadní dráhy.
14. Permská dráha.
15. Sibiřská železnice.
16. Zakavkazské dráhy.
17. Severní dráhy.
18. Taškentská dráha.
19. Středoasijská dráha, s tratěmi:
    Krasnovodsk—Andishan,
    Merv—Kuška,
    Čerňajevo—Taškent a
    Gorčakovo—Margelan.

B. Dráhy a trati soukromými správami provozované.

20. Varšava—Vídeň.
21. Vladikavkazská železnice.
22. Lodzinská železnice.
23. Moskva—Kyjev—Voroněž.
24. Moskva—Kazaň.
25. Moskva—Vidnava—Rybinsk.
26. Rjazaň—Uralsk.
27. Dráhy Jihovýchodní
28. Bělgorod—Šumy.
29. Místní dráhy I. společnosti pro místní dráhy v Rusku:
    Pernava—Reval s tratěmi:
    Valk—Pernava,
    Moisekul—Felin,
    Felin—Revalský přístav,
    Alenkul—Weissenstein.

    Svěnžany;

    Jižní dráhy s tratěmi:

    Rudnica—Olviopol,
    Dochno—Čečelnik,
    Bečad—Bečadská továrna,
    Žitoměř—Gaivoron,
    Cholonevskaja—Šemka,
    Voronovizy—Vinnica.
30. Místní dráha Novozybkovská.
31. Železnice Hrby—Częstochowa.
32. Místní dráha livlandská (Walk—Marienburg—Stockmannshof).

C. Trati pohraničné, spoluprovozované správami cizími.

I. Správami německými.

Trati od německo-ruské hranice, provozované královskými pruskými státními drahami:

33. U Eydtkuhnen až k Wierzbołowu (Wirballen).

34. U Odločinu až k Alexandrovu.

35. U Šopinic až k Sosnovici (trať bývalé Oderské pravé pobřežní železnice).

36. U Šopinic až k Sosnovici (trať bývalé Hornoslezské železnice).

37. U Prostkova až ke Grajevu.

38. U Illova až k Mlavě.

39. U Szczypiorna až ku Kališi.

40. U Hrb až k Ruským Hrbům.

II. Správami rakouskými.

Trati od rakousko-ruské hranice c. k. rakouskými drahami státními provozované:

41. U Szczakowy až ke Granici a

trati směrem do Ruska provozované od rakousko-ruské hranice:

42. U Brodů až k Radziwilowu.

43. U Podwołoczysk až k Wołoczyskám.

44. U Nowosielice až k Nowosielici.

Poznámka. Co se týče železničných trati provozovaných ruskými správami v cizině, viz:
Německo, čís. 95, 96; 97, 98, 99.
Rakousko, čís. 53, 54, 55.

Švýcarsko.

A. Dráhy a trati provozované správami švýcarskými.

1. Švýcarské dráhy spolkové kromě lanové dráhy Cossonajské nádraží šv. dr. sp.—Cossonay město od nich provozované.

2. Gotthardská dráha.

3. Neuenburská dráha jurská.

4. Emmenthalská dráha.

5. Langenthal—Huttwil.

6. Tössthalská dráha.

7. Švýcarská dráha Seethalská.

8. Švýcarská jihovýchodní dráha.

9. Rorschach—Heiden.

10. Dráha Sihlthalská.

11. Dráha na jezeře Thunském.

12. Önsingen—Balsthal.

13. Bern—Neuenburg (přímá trať).

14. Freiburg—Murten—Ins.

15. Le Pont—Brassus.

16. Krajská dráha Saignelégier—Glovelier.

17. Ueriкon—Bauma.

18. Železnice o rozchodu úzkém Yverdon—St. Croix.

19. Dráha Rhätická o rozchodu úzkém.

20. Úzkokolejná silniční dráha Arau—Schöftland.

21. Úzkokolejná dráha Wynentalská.

B. Trati, provozované nebo spoluprovozované správami cizími.

I. Správami rakouskými.

Trati od rakousko-švýcarské hranice, provozované c. k. rakouskými státními drahami:

22. U Buchsu až k Buchsu.

23. U St. Margrethen až k St. Margrethen.

II. Správami německými.

Trati od německo-švýcarské hranice, provozované velkovévodskými badenskými státními drahami:

24. U Gottmadingen až ke švýcarsko-německé hranici u Wilchingen.

25. U Stetten až k Basileji, badenská dráha.

26. U Leopoldshöhe až k Basileji, badenská dráha.

27. U Grenzachu až k Basileji, badenská dráha.

28. Spojovací dráha mezi Basilejsko-badenskou dráhou a Basilejsko-švýcarskou spolkovou drahou, spoluprovozovaná velkovévodskými badenskými státními drahami.

29. Trať od německo-švýcarské hranice u St. Ludwiga až k Basilejsko-švýcarské spolkové dráze, provozovaná říšskými drahami v Elsasku-Lotrinsku.

III. Správami francouzskými.

Trati od francouzsko-švýcarské hranice, provozované společností Pařížsko-lyonské dráhy středomořské:

30. St. Gingolph až k Bouveret.

31. Chêne-Bourg až k Genève-Eaux-Vives.

32. La Plaine až k Genève-Cornavin.

33. Col-des-Roches až k Le Locle.

IV. Správami italskými.

34. Trať od italsko-švýcarské hranice u Chiasso až ku Chiasso, provozovaná generálním ředitelstvím italských státních drah.

Poznámka. Co se týče železničných trati, provozovaných švýcarskými správami v cizině, viz:
Německo, čís. 118, 119, 120, 121.
Francouzsko, čís. 25, 26, 27, 28.
Italie, čís. 5, 6.

Derschatta m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIX. — Vydána a rozeslána dne 2. března 1907.

Obsah: (Čís. 55—58.) 55. Zákon, jímž se mění, vztažmo doplňují ustanovení zákonů ze dne 19. září 1898, kterými byly upraveny platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných, pak učitelstva při státních středních školách, při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s nimi spojených, jakož i učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích, pak zákon ze dne 15. dubna 1896 o platech professorů při státních školách babických, konečně zákony ze dne 1. května 1889 a ze dne 26. ledna 1902 o platech a výslužném učitelů při katolických diecesních, vztažmo řecko-východních theologických učilištích. — 56. Zákon, kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních podle jejich služebního času. — 57. Zákon, kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku podle jeho služebního času. — 58. Zákon, jímž se mění zákon ze dne 26. prosince 1895.

55.

Zákon,
daný dne 24. února 1907,

jímž se mění, vztažmo doplňují ustanovení zákonů ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 167, 173, 174 a 175, kterými byly upraveny platy professorů při universitách a při vysokých školách a učilištích universitám na roveň pokládaných, pak učitelstva při státních středních školách, při státních ústavech učitelských a při cvičných školách s nimi spojených, jakož i učitelstva při státních živnostenských ústavech vyučovacích, pak zákon ze dne 15. dubna 1896, Z. Ř. č. 63, o platech professorů při státních školách babických, konečně zákony ze dne 1. května 1889, Z. Ř. č. 68, a ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24 a 25, o platech a výslužném učitelů při katolických diecesních, vztažmo řecko-východních theologických učilištích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

I.

University a vysoké školy a učiliště jim na roveň pokládaná.

§ 1.

Řádní professoři při všech fakultách universitních, při vysokých školách technických, pak při vysoké škole zemědělské a při evangelické theologické fakultě ve Vídni jsou v VI. důstojenské třídě státních úředníků a mají mimo systemisovaný aktivitní přídavek služného 6400 K, které se po 5. a 10. roku pokaždé o 800 K, po 15. a 20. roku pokaždé o 1000 K a po 25. roku o 1200 K (kvinkvenální přídavky) zvýší.

Všichni řádní professoři mají ve Vídni mimo to roční přídavek 800 K do pense nečitatelný.

§ 2.

Mimořádným professorům při vysokých školách v § 1 naznačených bude služné zvýšeno po 5. a 10. roku pokaždé o 800 K, pak po 15. a 20. roku pokaždé o 600 K (kvinkvenální přídavky).

§ 3.

Řádní professoři při theologických fakultách v Solnohradě a Olomouci jsou v VI. důstojenské třídě státních úředníků a mají mimo systemisovaný aktivitní přídavek služného 3600 K ročně, které se po 5. a 10. roku pokaždé o 800 K, po 15. a 20. roku pokaždé o 1000 K a po 25. roku o 1200 K (kvinkvenální přídavky) zvýší.

§ 4.

Mimořádní professoři při těchto obou fakultách jsou v VII. důstojenské třídě státních úředníků a mají mimo systemisovaný aktivitní přídavek služného 2800 K ročně, který se po 5. a 10. roku pokaždé o 800 K, pak po 15. a 20. roku pokaždé o 600 K (kvinkvenální přídavky) zvýší.

§ 5.

Řádní a mimořádní professoři při akademii výtvarných umění ve Vídni, při uměleckých akademiích, jakož i při zvěrolékařské vysoké škole ve Lvově jsou svou důstojenskou třídou a platy na roveň postaveni professorům v §§ 1 a 2 uvedeným.

§ 6.

Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1896, Z. Ř. č. 63, o platech professorů při babických školách státem vydržovaných mění se tímto způsobem:

Professoři při babických školách státem vydržovaných jsou v VII. důstojenské třídě státních úředníků a mají mimo systemisovaný aktivitní přídavek služného 3600 K ročně, které se po 5. a 10. roku pokaždé o 800 K, po 15. a 20. roku pak pokaždé o 600 K (kvinkvenální přídavky) zvýší.

Služební léta před právní působností tohoto zákona ve vlastnosti professora při státní babické škole strávená buďte při tom započtena.

II.

Římsko-katolická a řecko-katolická theologická diecesní a ústřední učiliště a řecko-východní theologické učiliště v Zadru.

§ 7.

Zvýšení služného, náležející professorům při římsko-katolických a řecko-katolických theologických diecesních a ústředních učilištích a při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru podle doby jejich učitelské činnosti, činí po uplynutí prvního a druhého kvinkvenia pokaždé 500 K, po uplynutí každého z následujících tří kvinkvenií po 800 K.

III.

Střední školy.

§ 8.

Zvýšení služného skutečných učitelů při státních středních školách (gymnasiích, reálních gymnasiích, reálkách) v § 2 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 173, ustanovená činí po uplynutí prvního a druhého kvinkvenia pokaždé 500 K a po uplynutí každého tří následujících kvinkvenií pokaždé 800 K.

§ 9.

Skutečným učitelům jakož i dotčeným v § 4 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 173, učitelům náboženství budiž pro stanovení a přiřčení kvinkvenálních přídavků započten až do nejvyšší výměry osmi let ten služební čas, který strávili po dosažené úplné způsobilosti k učitelskému úřadu na gymnasiích a reálkách ve vlastnosti supplentů neb assistentů při státní střední škole s vyučovací povinností aspoň 14 týdenních vyučovacích hodin v odborech jazykových, 20 týdenních vyučovacích hodin v odboru kreslicím, 17 týdenních vyučovacích hodin v jiných světských obligátních odborech, 16 týdenních, vztažmo při supplování dotčených v § 4 uvedeného zákona náboženských učitelů 10 týdenních náboženských hodin, konečně ten služební čas, který strávili ve vlastnosti assistentů, vztažmo konstruktérů při některé vysoké škole ze smyslu § 1 zákona ze dne 31. prosince 1896, Z. Ř. č. 8 z r. 1897, buďto před počátkem nebo po počátku působnosti tohoto zákona.

Ministr věcí duchovních a vyučování ustanoví, zdali a v kterém rozsahu kromě uvedených případů, zaměstnání v učitelském oboru po dosažení úplné

vyučovací způsobilosti pro střední školy může býti započteno pro stanovení a přiřčení kvinkvenálních přídavků.

§ 10.

Dotčeným v § 4 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 173, učitelům náboženství budiž při jich postoupení do platu pro skutečné učitele systemisovaného započten za příčinou zvýšení služného v § 2 tohoto zákona dotčeného až do nejvyšší výměry osmi let služební čas, který strávili buďto před počátkem nebo po počátku působnosti tohoto zákona ve smyslu ministerského nařízení ze dne 19. července 1856, Z. Ř. č. 146, vztažmo § 4 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 173.

§ 11.

Definitivní učitelé tělocviku při státních středních školách mohou při dosažení třetího kvinkvenálního přídavku býti povýšeni do IX. a po dosažení pátého kvinkvenálního přídavku, prokážou-li vyšší předběžné vzdělání, do VIII. důstojenské třídy.

Definitivním učitelům tělocviku budiž pro stanovení a přiřčení kvinkvenálních přídavků započten až do nejvyšší výměry osmi let ten služební čas, který strávili buďto před počátkem nebo po počátku působnosti tohoto zákona po vykonané zkoušce pro učitelský úřad tělocviku na středních školách a učitelských ústavech, při státních nebo právem veřejnosti nadaných nestátních středních školách ve vlastnosti supplujících učitelů tělocviku, vztažmo vedlejších učitelů tělocviku nebo tělocvičných assistentů s vyučovací povinností aspoň 20 týdenních vyučovacích hodin.

Učitelům tělocviku při státních středních školách definitivně ustanoveným budiž započten až do nejvyšší výměry osmi let služební čas, který strávili po vykonané zkoušce pro učitelský úřad tělocviku na středních školách a učitelských ústavech, v definitivním postavení při obecných nebo měšťanských školách buďto před počátkem nebo po počátku působnosti tohoto zákona.

Co se týče přeložení na odpočinek vztahují se k definitivním učitelům tělocviku zákony a předpisy pro skutečné učitele při státních středních školách platné.

§ 12.

Ustanovení tohoto oddílu jakož i zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 173, vztahují se obdobně také k nautickým školám a k státním vyšším obchodním školám (obchodním akademiím).

IV.

Učitelské ústavy.

§ 13.

Zvýšení služného hlavních učitelů v § 2 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 174, ustanovené činí po uplynutí prvního a druhého kvinkvenia pokaždé 500 K, po uplynutí tří následujících kvinkvenií pokaždé 800 K.

§ 14.

Zvýšení služného učitelů při státních cvičných školách v § 7 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 174, ustanovené činí po uplynutí prvního a druhého kvinkvenia pokaždé 300 K, po uplynutí tří následujících kvinkvenií pokaždé 400 K.

Cvičným učitelům propůjčuje se další (šestý) kvinkvenální přídavek 400 K, který případně dokonáním 30. služebního roku.

Po dosažení třetího kvinkvenálního přídavku cvičení učitelé mohou býti povýšeni do IX. a po dosažení pátého kvinkvenálního přídavku, mají-li vysvědčení učitelské způsobilosti pro měšťanské školy, vztažmo vysvědčení učitelské způsobilosti pro hudbu na středních školách a učitelských ústavech nebo prokážou-li zvláštní výkony, mohou býti povýšeni do VIII. důstojenské třídy.

§ 15.

Co se týče započtení supplentských a assistentských let pro vyměřování kvinkvenálních přídavků, vztahují se k hlavním učitelům majícím učitelskou způsobilost pro střední školy zákonná ustanovení pro skutečné učitele na státních středních školách platná.

§ 16.

Hlavním učitelům majícím učitelskou způsobilost pro měšťanské školy může za příčinou vyměření kvinkvenálních přídavků býti započten úplně služební čas ve vlastnosti cvičných učitelů strávený; služební čas ve službě při veřejné obecné škole nebo ve vlastnosti supplenta s normální vyučovací povinností hlavního učitele při učitelském ústavu strávený budiž započten až do nejvyšší výměry osmi let.

§ 17.

Cvičným učitelům může býti započten úplně za příčinou vyměření kvinkvenálních přídavků služební čas, který před přestupem na státní ústav

strávili ve službě veřejných obecných škol od dosažení učitelské způsobilosti pro obecné školy.

Totéž má platiti o služebním času na cvičné škole ve vlastnosti cvičného podučitele stráveném jakož i o těch služebních letech, která učitelská osoba po dosažení učitelské způsobilosti pro obecné školy v suppletorním zaměstnání strávila na cvičné škole s normální vyučovací povinností cvičného učitele.

Pro započtení tuto a v § 16 tohoto zákona dotčeného služebního času nečiní žádného rozdílu, zdali byl vykonán před počátkem nebo po počátku působnosti tohoto zákona.

§ 18.

Ustanovení v § 11 tohoto zákona obsažená, jednající o započtení dřívějších služebních let a o vyměřování výslužného definitivně ustanoveným učitelům tělocviku při státních středních školách, vztahují se také k definitivně ustanoveným učitelům tělocviku a učitelům hudby při státních učitelských ústavech.

V.

Živnostenská učiliště.

§ 19.

Učitelům z X. do IX. důstojenské třídy povýšeným budiž započten služební čas v oné důstojenské třídě strávený pro vyměření kvinkvenálních přídavků od počátku pátého služebního roku, a to až do nejvyšší výměry 10 let.

§ 20.

Učitelským osobám všech důstojenských tříd při jich jmenování nebo po přiměřeném zcela uspokojivém zaměstnání může býti započten čas v technické, umělecké nebo živnostenské praxi nebo v učitelském oboru stávený, pokud tento čas nemá býti započten již podle § 6 zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 175, pro budoucí vyměření výslužného, vztažmo pro dosažení trienálních a kvinkvenálních přídavků jako učitelský úřední služební čas až do výměny osmi let, vztažmo u ředitelů až do výměry dvanácti let.

Pro započtení nečiní žádného rozdílu, zdali služební čas nebo zaměstnání, ku kterému se podle tohoto paragrafu a § 19 při tom přihlédá, byly vykonány před počátkem nebo po počátku působnosti tohoto zákona.

VI.

Ustanovení závěrečná.

§ 21.

Ustanovení tohoto zákona vztahují se také k těm učitelským osobám, které byly jmenovány před počátkem působnosti tohoto zákona.

Osobní přídavky, které byly povoleny jednotlivým učitelským osobám, budiž odňaty tou měrou, jak kdo dosáhl platů vyšších.

§ 22.

Zákon tento nabude moci dnem 1. dubna 1907.

§ 23.

Mému ministrovi věcí duchovních a vyučování jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 24. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Marchet** m. p.

56.

Zákon, daný dne 24. února 1907,

kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních podle jejich služebního času.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

V obrazci I zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, o dotaci katolického duchovenstva ve správě duchovní ustanovený nejmenší příjem zvyšuje se pro světské a řeholní kněze, pro tyto pokud podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, mají kongruu, vztažmo doplněk kongruy po každých pěti letech před působností nebo po působnosti tohoto zákona v duchovní správě nebo v jiné veřejné církevní službě strávených až včetně do 40. roku služby pokaždé o sto (100) korun.

Zvýšení nejmenšího příjmu na základě předcházejícího předpisu připadlé náleží knězi, i když byl převzat na odpočinek, jako zvýšení odpočinkového platu v obrazci II k zákonu ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, ustanoveného.

Pokud toto zvýšení není uhrazeno příjmy s duchovním úřadem stále spojenými, budiž zapraveno z náboženských fondů, vztažmo z jejich státní dotace.

§ 2.

Nárok na toto zvýšení budiž od duchovního správce ku platnosti tím přiveden, že podá přiznání, nebo kdyby bylo takové přiznání již podáno, že jej skrze ordinariát oznámí, a počíná se prvním dnem měsíce po dokonání rozhodné služební doby následujícího.

§ 3.

Toto zvýšení bude navždy nebo na určitý čas zastaveno, když bylo na to v řádném řízení (§ 27 zákona ze dne 7. května 1874, Z. Ř. č. 50) nalezeno.

Následky takového nálezu mohou býti prominuty po slyšení biskupa diecesního.

§ 4.

Má-li duchovní správce na odpočinek převzatý zvláštní tělesné vady nebo jsou-li tu jiné okolnosti zřetele hodné, ministr věcí duchovních může jemu povoliti výjimečně vyšší výslužné, nežli které by mu náleželo podle obrazce II k zákonu ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, avšak toliko až do nejvyššího obnosu 2000 K.

§ 5.

Zvýšení nejmenšího příjmu neb odpočinkového platu v tomto zákonu ustanovené přísluší od 1. ledna 1907 jednou třetinou, od 1. ledna 1908 dvěma třetinami a od 1. ledna 1909 celým obnosem.

§ 6.

Ministrovi věcí duchovních a vyučování a finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 24. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Marchet m. p.

57.

Zákon,
daný dne 24. února 1907,

kterým se ustanovuje zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku podle jeho služebního času.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

V obrazci I zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, o dotaci řecko-východního duchovenstva ve správě duchovní v Dalmatsku ustanovený nejmenší příjem zvyšuje se pro světské kněze po každých pěti letech před působností nebo po působnosti tohoto zákona v duchovní správě nebo v jiné veřejné církevní službě strávených až včetně do 40. roku služby pokaždé o sto (100) korun.

Zvýšení nejmenšího příjmu na základě předcházejícího předpisu připadlé náleží knězi, i když byl převzat na odpočinek jako zvýšení odpočinkového platu v obrazci II k zákonu ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, ustanoveného.

Pokud toto zvýšení není uhrazeno příjmy s duchovním úřadem stále spojenými, budiž zapraveno ze státní pokladny.

§ 2.

Nárok na toto zvýšení budiž od duchovního správce ku platnosti tím přiveden, že podá přiznání, nebo kdyby bylo takové přiznání již podáno, že jej skrze biskupskou konsistoř oznámí, a počíná se prvním dnem měsíce po dokonání rozhodné služební doby následujícího.

§ 3.

Toto zvýšení bude navždy nebo na určitý čas zastaveno, když bylo na to v řádném řízení před biskupskou konsistoří právoplatně nalezeno.

Následky takového nálezu mohou býti prominuty po slyšení biskupa diecesního.

§ 4.

Má-li deficient zvláštní tělesné vady nebo jsou-li tu jiné okolnosti zřetele hodné, ministr věcí duchovních může jemu povoliti výjimečně vyšší výslužné, nežli které by mu náleželo podle obrazce II k zákonu ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 177, avšak toliko až do nejvyššího obnosu 2000 K.

§ 5.

Zvýšení nejmenšího příjmu neb odpočinkového platu v tomto zákonu ustanovené přísluší od 1. ledna 1907 jednou třetinou, od 1. ledna 1908 dvěma třetinami a od 1. ledna 1909 celým obnosem.

§ 6.

Ministrovi věcí duchovních a vyučování a finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 24. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Marchet m. p.

58.

Zákon,
daný dne 24. února 1907,

jímž se mění zákon ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Odstavec 2 v § 2 zákona ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197, o právu původců k dílům literárním, uměleckým a fotografickým, obdrží tento dodatek:

Pokud není státních smluv, může býti prohlášeno nařízením ministra práv, které buď v Zákonníku říšském vyhlášeno, že se k takovým dílům pod podmínkou vzájemnosti ustanovení tohoto zákona zcela nebo částečně vztahují.

Článek II.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 26. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXX. — Vydána a rozeslána dne 5. března 1907.

Obsah: Čís. 59. Zákon, jímž se mění a doplňují ustanovení zákona ze dne 21. září 1869 (o tom, čeho je třeba, aby narovnání před důvěrníky z obce učiněná byla způsobilá k exekuci, a o poplatcích, které se z nich mají zapravovati).

59.

Zákon, daný dne 27. února 1907,

jímž se mění a doplňují ustanovení zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150 (o tom, čeho je třeba, aby narovnání před důvěrníky z obce učiněná byla způsobilá k exekuci, a o poplatcích, které se z nich mají zapravovati).

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Ustanovení §§ 1, 2, 8 a 9 zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150 (o tom, čeho je třeba, aby narovnání před důvěrníky z obce učiněná byla způsobilá k exekuci, a o poplatcích, které se z nich mají zapravovati), se mění a mají zníti takto:

§ 1.

Před narovnávacím úřadem z důvěrníků obce zřízeným mohou býti učiněna narovnání mezi spornými stranami ve smyslu tohoto zákona účinná:

a) o peněžních pohledávkách a o nárocích na movité věci;

b) ve sporech o určení neb opravení hranic nemovitých věcí neb o pozemkových služebnostech;

c) ve sporech o služebnosti bytu;

d) v držebnostních sporech.

Aby takové narovnání bylo uzavřeno, je třeba současné přítomnosti aspoň dvou důvěrníků.

O narovnáních, kterými se vlastnictví k některé nemovitosti v knihách pozemkových zapsané nebo k jejím dílům převádí nebo některé knihovní těleso se mění, narovnávací úřad má z úřední povinnosti učiniti oznámení měřickému úřednímu. K narovnávacímu jednání může v takových případech, aby byly hranice nemovitosti zobrazeny, k návrhu stran býti přibrán znalec k zdělávání a ověřování geometrických plánů (situačních plánů) zmocněný.

§ 2.

Strana, která nechce uposlechnouti obsílky před narovnávací úřad nebo která nemůže jí

uposlechnouti z nějakého důvodu, o kterém se až do toho času dověděla, musí to oznámiti nejpozději v den před nařízeným narovnacím jednáním u narovnávacího úřadu, jinak narovnávací úřad, nedostaví-li se, může uložiti jí peněžitou pokutu od půl koruny až do pěti korun. Takové peněžité pokuty vymáhají se jako peněžitá plnění, která se konají podle platného usnesení obce pro obecní účely, a propadnou ve prospěch chudinského fondu obce, ve které bylo narovnací jednání nařízeno.

Není dovoleno užívati donucovacích prostředků proti stranám, které by obsílky neuposlechly. Při obsílce budiž stranám oznámeno, že nejsou povinny dostaviti se před narovnávací úřad, že však jim mohou býti uloženy peněžité pokuty pro opominuté neb opozděné oznámení, že se nedostaví, jakož i obnos těchto peněžitých pokut.

Předcházející trestní ustanovení nevztahují se k aktivním vojenským, zeměbranným, četnickým osobám; tyto osoby buďte obeslány k narovnávacímu úřadu skrze představené jim velitelství.

§ 8.

Narovnání před narovnávacím úřadem obce podle předcházejících ustanovení učiněná mají moc soudních narovnání a úřední listiny o takových narovnáních, předpisům § 7 vyhovující, buďte na roveň kladeny úředním vyhotovením soudních narovnání.

Na základě narovnání, kterými se některá katastrální parcela dělí (§ 1, lit. *b*), může toto rozdělení v pozemkové knize toliko tenkráte býti provedeno, když popis nebo geometrické zobrazení ujednaného rozdělení v úřední listině nebo v připojeném k ní situačním plánu vyhovuje platným předpisům.

§ 9.

Srovnaly-li se strany na zaplacení peněžité sumy až včetně do dvou set korun oprávněnci, budiž při zápisu narovnání do úřední knihy upotřebeno toho kolku, který připadá na narovnací sumu podle stupnice II s mimořádnou přirážkou.

Kolku jedné koruny budiž upotřebeno, když se zapisují narovnání:

a) ve sporech o určení neb opravení hranic nemovitých věcí, nepřevádí-li se tím majetek z některé účastných osob na druhou nebo na někoho třetího,

b) v držebnostních sporech, obmezuje-li se narovnání na to, aby rušená držba byla obnovena.

Ve všech jiných případech budiž za zápis narovnání do úřední knihy zapraven poplatek jako ze soudních narovnání a narovnávací úřad má v osmi dnech po uzavřeném narovnání odevzdati úřadu k vyměřování příslušnému prostý kolku výpis z úřední knihy, aby byl poplatek vyměřen.

Všechny protokoly před narovnávacím úřadem sepsané, podané u něho žádosti a podání a první vyhotovení úřední listiny jsou kolku prosty. Další vyhotovení některé úřední listiny jsou podrobena témuž kolku jako vyhotovení soudních narovnání.

Článek II.

§ 1.

Narovnávací úřad z důvěrníků obce zřízený jest příslušen podle následujících ustanovení předsebráti smírčí pokusy při urážkách na cti.

Má-li soukromý žalobce a obviněný své bydliště v obvodu téhož narovnávacího úřadu a je-li tento úřad oprávněn předsebráti smírčí pokusy, řízení pro přestupky proti bezpečnosti cti podle §§ 487 až 497 ob. tr. z. může býti zavedeno teprve tenkráte u soudu, zůstal-li bez výsledku smírčí pokus před narovnávacím úřadem. Nepředloží-li se potvrzení o tom již při podání soukromé žaloby, budiž žaloba z úřední povinnosti odstoupena příslušnému narovnávacímu úřadu, aby předsevzal smírčí pokus.

Toto ustanovení nemá platnosti:

1. byl-li trestní čin spáchán obsahem tiskopisu;

2. je-li uražený neb urazitel aktivní vojenskou, zeměbrannou, četnickou osobou.

§ 2.

Udavatel a obviněný buďte obesláni k smírčímu jednání. Strany nemohou se dáti zastupovati plnomocníky při tomto jednání. Jednání smí býti odročeno toliko za souhlasu obou stran.

Smírčí pokus budiž pokládán také tenkráte za bezvýsledný, nedostaví-li se udavatel neb urazitel k smírčímu jednání.

Nestane-li se vyrovnání nebo nedostaví-li se některá ze stran k smírčímu jednání, narovnávací úřad má to potvrditi do tří dnů v písemném vyhotovení. Toto vyhotovení má obsahovati:

a) jména stran;

b) čas a místo spáchaného přestupku;

c) den, kterého bylo žádáno za zavedení smírčího jednání;

d) den, kterého bylo smírčí jednání skutečně předsevzato nebo na který bylo marně nařízeno.

Byla-li žaloba odstoupena soudem narovnávacímu úřadu, aby předsevzal smírčí pokus, tento úřad, zůstal-li smírčí pokus bez výsledku, má do tří dnů zpět zaslati z úřední povinnosti soudu žalobu s písemným potvrzením této okolnosti. Čas pod lit. *c* naznačený nebudiž v tomto vyhotovení uváděn.

§ 3.

Jestliže některá ze stran ani k smírčímu jednání se nedostaví ani nejpozději v den před nařízeným smírčím jednáním své nedostavení u narovnávacího úřadu neoznámí, může jí býti uložena peněžitá pokuta pod týmiž podmínkami a v témž rozsahu, jak jest to dopuštěno podle článku I, § 2 v řízení k tomu stanoveném, aby byla narovnání uzavřena.

Předpis článku I, § 2, má platnost také při obsílce k smírčímu jednání.

§ 4.

Dni od podané žádosti za zavedení smírčího jednání u narovnávacího úřadu až do dne, kterého bylo smírčí jednání skutečně předsevzato nebo na který bylo marně nařízeno, nečítají se do šestinedělní žalobní lhůty (§ 530 ob. tr. z.).

Čas, po který řízení pro urážku na cti následkem podané žádosti za zavedení smírčího jednání nebo následkem toho, že došla žaloba pro urážku na cti narovnávacímu úřadu odstoupená, u tohoto úřadu jest zahájeno, nečítá se do promlčecí lhůty.

§ 5.

O smírčích pokusech budiž vedena zvláštní úřední kniha (§ 6, odstavec 1, 3 a 4 zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150). Do této knihy buď zapsána žádost o zavedení smírčího jednání, při čemž budiž uvedena jména stran a den, kterého byla žádost podána nebo kterého došla žaloba od soudu odstoupená, a budiž kromě toho poznamenáno, zdali obě strany nebo která z nich se dostavila k smírčímu jednání a zdali se vyrovnání stalo nebo ne.

Sepisovati protokoly o smírčím jednání není dovoleno.

§ 6.

Okolnost, že smírčí jednání proti předpisům tohoto zákona bylo opominuto, nemůže po zahájení hlavního přelíčení býti namítána ani od některé ze stran ani z úřední moci. Bez ohledu k této vadě budiž rozhodnuto ve hlavní věci.

Odsouzený nemůže podati odvolání, že bylo smírčí jednání opominuto.

§ 7.

Zemskému zákonodárství jsou vyhrazeny další předpisy o řízení, kterého důvěrníci mají šetřiti při smírčích pokusech o přestupcích v § 1 naznačených proti bezpečnosti cti.

Článek III.

Zemskému zákonodárství jsou vyhrazena ustanovení, zdali a ve kterých obcích narovnávací úřady mají býti zřízeny, předpisy o tom, mezi kterými stranami a ve kterých právních věcech ležících ve hranicích článku I, § 1, narovnání v jednotlivých obcích jsou přípustna, zdali, ve kterých případech a až do které nejvyšší výměry v mezích článku I, § 2, peněžitá pokuta smí býti vyměřena, konečně další předpisy, jak volba důvěrníků má býti konána, a o řízení, kterého mají šetřiti, zejména také o právu stížnosti, které by mělo býti dáno proti uložení peněžitých pokut (článek I, § 2, a článek II, § 3).

Zemskému zákonodárství jest rovněž vyhrazeno ustanoviti, že obecní narovnávací úřady podle vůle obce mohou býti zřizovány s úplnou příslušnosti nebo s obmezením své příslušnosti, aby uzavíraly narovnání podle článku I, § 1, neb aby předsebraly smírčí pokusy podle článku II, § 1.

Kterým způsobem soudy pokaždé mají býti zpraveny o zřízení nebo zrušení narovnávacích

úřadů, které jsou příslušny předsebráti smírčí pokusy podle článku II, § 1, bude ustanoveno nařízením.

Ustanovení § 10 zákona ze dne 21. září 1869, Z. Ř. č. 150, pozbývá moci, jakmile tento zákon počne působiti.

Článek IV.

Obce, které zřídí ve svém obvodu několik narovnávacích úřadů, mohou přiděliti každému z nich zvláštní část obecního území za obvod, ve kterém ten který úřad jest výlučně příslušen, nebo mohou prohlásiti, že jest každý jednotlivý narovnávací úřad příslušen pro celý rozsah obecního obvodu.

Článek V.

Ministr práv má právo nahlédati kdykoli do činnosti narovnávacích úřadů a uděleti jim poučení a poukazy, kterých je třeba, aby bylo řádné vedení prací zachováváno.

Článek VI.

Ustanovení tohoto zákona nabudou moci za tři měsíce po jeho vyhlášení.

Článek VII.

Mým ministrům práv, vnitra a financí jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 27. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.
Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXI. — Vydána a rozeslána dne 5. března 1907.

Obsah: (Čís. 60 a 61.) 60. Nařízení, jímž se zapovídá podomní obchod v obvodu městské obce Ebenfurthu. — 61. Nařízení, kterým se částečně mění prováděcí ustanovení nařízením obchodního ministerstva ve shodě s ministeriemi železnic, financí a vnitra ze dne 20. prosince 1899, vydaná k císařskému nařízení ze dne 21. září 1899, I. dílu, 2. hlavě, o statistice obchodu se zbožím mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a ostatními částmi rakousko-uherského celního území.

60.

Nařízení ministerstva obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra a financí ze dne 22. února 1907,

jímž se zapovídá podomní obchod v obvodu městské obce Ebenfurthu.

Na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonávacího předpisu k němu zapovídá se obchod podomní v obvodu městské obce Ebenfurthu.

Tato zápověď nevztahuje se ku příslušníkům krajin, které jsou v § 17 patentu o podomním obchodu a v příslušných dodatečných nařízeních uvedeny a požívají výhod vzhledem k podomnímu obchodu.

Touto zápovědí není také dotčen v § 60, odstavci 2, živnostenského řádu řečený prodej uvedených tam výrobků polního a lesního hospodářství k denní spotřebě dům od domu nebo na ulici.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p
Fořt m. p.

61.

Nařízení ministerstva obchodního ve shodě s ministeriemi železnic, financí a vnitra ze dne 28. února 1907,

kterým se částečně mění prováděcí ustanovení nařízením obchodního ministerstva ve shodě s ministeriemi železnic, financí a vnitra ze dne 20. prosince 1899, Z. Ř. č. 247, vydaná k císařskému nařízení ze dne 21. září 1899, Z. Ř. č. 176, I. dílu, 2. hlavě, o statistice obchodu se zbožím mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a ostatními částmi rakousko-uherského celního území.

Prováděcí ustanovení nařízením obchodního ministerstva ve shodě s ministeriemi železnic, financí a vnitra ze dne 20. prosince 1899, Z. Ř. č. 247, vydaná k císařskému nařízení ze dne 21. září 1899, Z. Ř. č. 176, I. dílu, 2. hlavě, mění se, co se týče tuto uvedeného paragrafu, vztažmo jednotlivých jeho odstavců s působností od 15. března 1907 následujícím způsobem a budou zníti takto:

§ 74.

Úřední poplatkové známky budou c. k. obchodním ministeriem podle potřeby dány do prodeje

u železničních a lodních stanic, u c. k. celnic zřízených v námořských přístavech, u c. k. prodávacích úřadů kolků, jakož i na jiných místech.

U prodejišť mohou býti koupeny také úřední vzorce barvy žluté statistických opovědí zboží za cenu 2 haléřů za exemplář (unikát a duplikát).

Jednotlivé vzorce, kterých je třeba k statistické opovědi v poštovní dopravě, lze dostati u c. k. poštovních úřadů za cenu 1 haléře za exemplář, vzorce pro úhrnné opovědi v poštovní dopravě za cenu 4 haléřů za exemplář.

Vzorce barvy růžové (§ 19), vzorce ku pomocným opovědem (§ 33) a opovědi zboží (§ 35), které má vydati adresát, schází-li duplikát opovědi při odevzdání zboží, jakož i přídavkové vzorce v § 12 dotčené budou stranám k jejich žádosti zdarma vydávány.

Prodávati a užívati vzorců k opovědem zboží, kterých bylo dosud užíváno v dopravě železniční, v dopravě po vodách vnitrozemských a v dopravě námořské, jakož i užívati dosud zdarma vydávaných vzorců k opovědem zboží v poštovní dopravě není od 15. března 1907 již dovoleno.

Neupotřebené dosud vzorce k opovědem zboží pro dopravu železniční, dopravu po vodách vnitrozemských a dopravu námořskou mohou býti vyměněny až do posledního června 1907 u úředních prodejišť za nové vzorce stejné hodnoty, vztažmo může jich býti použito při koupi namísto placení.

Není dovoleno ke statistické opovědi zboží užívati jiných vzorců nežli úředně vydaných a jsou proto takové vzorce v soukromých tiskárnách atd. vyrobené vyloučeny z potřeby k účelům statistické opovědi zboží.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Fořt m. p. **Derschatta** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXII. — Vydána a rozeslána dne 9. března 1907.

Obsah: (Čís. 62 a 63.) 62. Zákon, že „základních dlužních úpisů Zemské banky bukovinské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — 63. Nařízení, kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 24. února 1907 o zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních.

62.

Zákon, daný dne 1. března 1907,

že „základních dlužních úpisů Zemské banky bukovinské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Zemskou bankou bukovinskou až do statutárního nejvyššího obnosu vydaných „základních dlužních úpisů Zemské banky bukovinské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, poštovské spořitelny, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních a podle bursovního kursu, avšak nikoli nad jmenovitou hodnotu, ku kaucím služebním a obchodním.

§ 2.

Mým ministrům vnitra, práv a financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 1. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.
Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.

63.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 6. března 1907,

kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 56, o zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného katolických správců duchovních.

§ 1.

Aby byla přiřčena zvýšení nejmenšího příjmu stavu přiměřeného katolických správců duchovních v zákoně ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 56, uvedená, budiž podáno přiznání místního příjmu podle předpisu ministerského nařízení ze dne 16. listopadu 1898, Z. Ř. č. 205, zdělané nebo bylo-li již takové přiznání pro příslušné služební místo předloženo nebo není-li jeho podle svrchu dotčeného nařízení (§ 1, odstavec 3) třeba, buď podáno oznámení, že byl rozhodný služební čas dovršen.

Toto oznámení budiž znovu podáno, nastane-li nárok na další zvýšení.

Ku přiznání neb oznámení buď přiložena služební tabulka ve dvou stejnopisech.

Tato služební tabulka může býti zdělána podle nyní obvyklých vzorců u žádostí za převzetí na odpočinek nebo podle vzorce k tomuto nařízení přiloženého.

V této služební tabulce buď vykázána celá dosavadní služba duchovního správce na jednotlivých

od něho zastávaných služebních místech podle kalendářní doby.

Přiznání místního příjmu neb oznámení podává se skrze představený biskupský ordinariat. Za řeholníky, kteří působí na inkorporovaných stanicích duchovní správy, představený řádu může podati na jejich místě přiznání neb oznámení stejným způsobem. U takových stanic, uvedouc nebo předložíc po případě příslušné opravné nálezy, budiž také prokázáno, že pro řeholníky působící na příslušné stanici duchovní správy jest poukázán doplněk dotace z náboženského fondu podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176.

§ 2.

Ordinariat prozkoumá a potvrdí správnost údajů ve služební tabulce vykázaných a zašle ji zemskému úřadu spolu s přiznáním neb oznámením v § 1 dotčeným.

Zemský úřad nařídí, třeba-li toho, slyše znova biskupský ordinariat, vyšetřování, aby se stav věci na jisto postavil.

O tom, jak zemský úřad své rozhodnutí činí a vydává, jak se poukazují zvýšené platy, konečně jak nález zemského úřadu může býti v odpor brán, platí obdobně předpisy ministerského nařízení ze dne 16. listopadu 1898, Z. Ř. č. 205, a ministerského nařízení ze dne 14. ledna 1904, Z. Ř. č. 7.

§ 3.

Zemský úřad, přihlédaje ke lhůtě nápadu v § 2 zákona ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 56, stanovené, má vysloviti, který roční větší plat z důvodu zvýšení náleží duchovnímu správci.

To platí zejména také pro přechodná léta 1907 až 1909 v § 5 zákona ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 56, ustanovená. Pro tato 3 léta nebo pro část tohoto času, ku které se v jednotlivém případu přihlédá, buď větší plat najednou udán, avšak buď přesně číselně uvedeno, kolik vyššího platu na každý jednotlivý z těchto roků připadá.

Připadne-li duchovnímu správci za tohoto přechodného času další zvýšení, buď nárok na toto zvýšení ku platnosti přiveden novým podáním a způsobem v § 1 tohoto nařízení ustanoveným.

§ 4.

Poukážou-li se duchovnímu správci předběžně platy, kterých jeho předchůdce požíval, z náboženského fondu ve smyslu § 2 ministerského nařízení ze dne 14. ledna 1904, Z. Ř. č. 7, tedy jemu, je-li ku příslušnému oznámení ordinariatu přiložena služební tabulka řádně vyhotovená nebo leží-li taková tabulka již u zemského úřadu, mohou býti poukázána prozatímně zvýšení z náboženského fondu, která mu podle jeho služby náležejí.

Byli-li pomocní kněží přeloženi ve stejné vlastnosti nebo v postavení provisora, dostačí, pokud se nečiní nárok na další zvýšení nejmenšího příjmu, oznámení, že byli přeloženi, při čemž budiž se odvoláno na poslední poukázání tohoto zvýšení a na služební tabulku jemu za základ položenou.

§ 5.

Zvýšení nejmenšího příjmu stavu přiměřeného dotčené v zákoně ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 56, buď především ubrazeno z požitků s duchovním úřadem stále spojených.

Je-li některá obec duchovní správy nebo místní obec aneb někdo jiný zavázán poskytovati ustanovený svou dobou zákonný nejmenší příjem duchovním správcům, budiž v každém případu na základě příslušných zavazovacích titulů zkoušeno a třeba-li toho instančním rozhodnutím na jisto postaveno, zdali se tento závazek vztahuje také ku zvýšení nejmenšího příjmu stavu přiměřeného stanovenému dotčeným zákonem podle zvláštní doby služebního zaměstnání toho kterého duchovního správce.

Není-li tomu tak, buď zvýšení platů podle toho vyplývající poukázáno z náboženského fondu.

§ 6.

Provisorové uprázdněných obročí, pokud se k nim nevztahuje předpis § 4, odstavce 2, tohoto nařízení, mají ku platnosti přivésti nárok na náležející jim zvýšení způsobem v § 1 tohoto nařízení naznačeným.

§ 7.

K žádostem za přeložení na odpočinek buď přiložena služební tabulka stejným způsobem vyhotovená, jak v § 1 ustanoveno.

V této tabulce budte vyznačena již připadlá zvýšení, při čemž buď se odvoláno na poslední příslušné poukazovací nařízení zemského úřadu.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

Služební tabulka,

aby bylo dosaženo zvýšení zaručeného nejmenšího příjmu (výslužného) podle zákona ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 56.

Jméno duchovního správce	Den, kdy byl vysvěcen na kněžství	Služby v duchovní správě nebo v jiné veřejné církevní službě	Kalendářní doba těchto služeb	Jejich trvání podle let, měsíců a dní	Dosud poukázána zvýšení nejmenšího příjmu podle dovršeného služebního času	Poznámky
		Čitatelný úhrnný služební čas .	. . . . .	. . . . .		

Správnost uvedených údajů se potvrzuje:

(Ordinariat.)

362

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h		ročník 1869 za	6 K — h		ročník 1889 za	6 K — h	
„ 1850 „	10 „ 50 „		„ 1870 „	2 „ 80 „		„ 1890 „	5 „ 40 „	
„ 1851 „	2 „ 60 „		„ 1871 „	4 „ — „		„ 1891 „	6 „ — „	
„ 1852 „	5 „ 20 „		„ 1872 „	6 „ 40 „		„ 1892 „	10 „ — „	
„ 1853 „	6 „ 30 „		„ 1873 „	6 „ 60 „		„ 1893 „	6 „ — „	
„ 1854 „	8 „ 40 „		„ 1874 „	4 „ 60 „		„ 1894 „	6 „ — „	
„ 1855 „	4 „ 70 „		„ 1875 „	4 „ — „		„ 1895 „	7 „ — „	
„ 1856 „	4 „ 90 „		„ 1876 „	3 „ — „		„ 1896 „	7 „ — „	
„ 1857 „	5 „ 70 „		„ 1877 „	2 „ — „		„ 1897 „	15 „ — „	
„ 1858 „	4 „ 80 „		„ 1878 „	4 „ 60 „		„ 1898 „	6 „ — „	
„ 1859 „	4 „ — „		„ 1879 „	4 „ 60 „		„ 1899 „	10 „ — „	
„ 1860 „	3 „ 40 „		„ 1880 „	4 „ 40 „		„ 1900 „	7 „ — „	
„ 1861 „	3 „ — „		„ 1881 „	4 „ 40 „		„ 1901 „	6 „ — „	
„ 1862 „	2 „ 80 „		„ 1882 „	6 „ — „		„ 1902 „	7 „ 50 „	
„ 1863 „	2 „ 80 „		„ 1883 „	5 „ — „		„ 1903 „	9 „ — „	
„ 1864 „	2 „ 80 „		„ 1884 „	5 „ — „		„ 1904 „	5 „ — „	
„ 1865 „	4 „ — „		„ 1885 „	3 „ 60 „		„ 1905 „	6 „ — „	
„ 1866 „	4 „ 40 „		„ 1886 „	4 „ 60 „		„ 1906 „	12 „ — „	
„ 1867 „	4 „ — „		„ 1887 „	5 „ — „				
„ 1868 „	4 „ — „		„ 1888 „	8 „ 40 „				

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIII. — Vydána a rozeslána dne 13. března 1907.

Obsah: (Čís. 64 a 65.) 64. Nařízení, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Ašském. — 65. Nařízení, aby bylo provedeno, co jest ustanoveno ve IV. článku zákona ze dne 19. února 1907, kterým byla změněna některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, ze dne 19. září 1898 a ze dne 26. prosince 1899, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, jimiž byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců.

64.

Nařízení finančního ministeria ze dne 4. března 1907,

že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Ašském.

Na základě zákona ze dne 11. června 1894, Z. Ř. č. 110, se nařizuje, že činžovní daň domovní, která v berním výběrčím okresu Ašském podle dosud platných předpisů byla placena ve čtvrtletních, napřed dospělých lhůtách dne 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října, má býti placena budoucně v tomto berním výběrčím okresu ve čtyřech stejných lhůtách dne 1. února, 1. května, 1. srpna a 1. listopadu každého roku dospělých.

Tytéž lhůty splatnosti mají podle § 7 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, platnost míti také pro pětiprocentní daň z ryzího výtěžku budov, které jsou následkem stavby zcela nebo částečně osvobozeny od domovní daně činžovní.

Toto nařízení nabude moci dne 1. dubna 1907.

Korytowski m. p.

65.

Nařízení finančního ministeria ze dne 11. března 1907,

aby bylo provedeno, co jest ustanoveno ve IV. článku zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34, kterým byla změněna některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, jimiž byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců.

Na základě zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34, článku IV, nařizuje se toto:

K článku IV, §§ 1 a 3.

I. Ustanovení článku IV, § 1 vztahují se toliko k civilním státním úředníkům a státním učitelům do určité důstojenské třídy zařaděným, kteří co do výslužného nenáležejí pod normu § 1, odstavce 2, zákona ze dne 9. dubna 1870, Z. Ř. č. 47, dále na bezprostředně ze státních peněz placené dozorce a vrchní dozorce vězňů státních trestnic a věznic u sborových soudů.

Toliko pro služební léta v některé z těchto kategorií civilních státních zřízenců strávená platí stupnice výsluženého 2·4 procenta čitatelného aktivitního platu za rok, tak že, jsou-li tu ostatní podmínky, náleží jim po uplynutí takového 35letého služebního času posléze braný úplný aktivitní plat jako maximum výsluženého.

II. Pro služební léta strávená státními učiteli, kteří co do výsluženého náležejí pod normu § 1, odstavce 2, zákona ze dne 9. dubna 1870, Z. Ř. č. 47, a pro služební léta strávená sluhy (c. k. civilní bezpečnostní stráže atd.) kromě svrchu dotčených (vrchních) dozorců věžňů má platiti jako dosud stupnice výsluženého v § 1 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, uvedená (2 procenta čitatelného aktivitního platu za rok).

Tito civilní státní zřízenci dosáhnou tedy úplného čitatelného aktivitního platu teprve po 40 služebních letech jako maxima výsluženého, při čemž co se týče výhod při počítání služebního času státních učitelů jakož i jednotlivých kategorií sluhů buď šetřeno příslušných zvláštních ustanovení.

III. Podle § 1 zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, a článku IV, § 1 zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34, jest výměra 40 procent čitatelného aktivitního platu ustanovena toliko pro prvních deset bez přetržení vykonaných čitatelných služebních let, při čemž se nedělá rozdílu, ve které kategorii (odstavec I a II) tato služební léta byla vykonána.

Pro další léta budiž sazba procentová u každé kategorie (odstavec I a II) vyšetřena podle stupnice výsluženého pro ni platné (2·4 procenta, vztažmo 2 procenta).

Poněvadž maximum výsluženého nemůže přesahovati úplného čitatelného aktivitního platu, nebudiž při sečítání příslušných procentových výměr přihlédáno ku kvotě, která by převyšovala 100 procent.

IV. Procentová výměra připadající na služební čas, který byl jinak stráven bezprostředně před vstupem do některé z obou svrchu dotčených kategorií civilní státní služby (odstavec I a II), pokud proň na základě zvláštních předpisů jest ustanovena 2·4procentní, vztažmo 2procentní stupnice výsluženého, buď čítána podle této stupnice, ve všech jiných případech však podle stupnice výsluženého té služební kategorie (odstavec I a II), do které byl státní zřízenec při svém vstupu do civilní státní služby vřaděn.

Při výpočtu procentových výměr pro služební čas v jednotlivých kategoriích (odstavec I a II) strávený budiž části jednoho roku připočteny pokaždé k nejbližší služební periodě a zlomek, který by konečně na jevo vyšel při výpočtu úhrnného služebního času, pokud převyšuje šest měsíců, buď čítán za úplný služební rok.

K článku IV, § 2.

Aktivní státní úředníci a státní učitelé v článku IV, § 1 tohoto zákona uvedení mají platiti následující roční příspěvky na výslužné, a to:

1. Ti, kteří nenáležejí pod ustanovení zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, 3·5 procenta z aktivitních platů pro vyměření výsluženého čitatelných.

2. Ostatní však státní zřízenci v článku IV, § 1 tohoto zákona dotčení, na které se vztahuje zákon ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, 4·3 procenta aktivitních platů pro vyměření výsluženého čitatelných, včetně obnosu dotčeného v § 1 zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, vztažmo v článku II, § 3 zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34.

Za času k zapravení služební taxy zákonně ustanoveného státní zřízenci v čísle 1 uvedení mají platiti toliko 0·5 procenta z aktivitních platů pro vyměření výsluženého čitatelných a státní zřízenci v čísle 2 dotčení mají zapravovati z obnosů uvedených v § 1 zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, vztažmo v článku II, § 3 zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34, 4·3 procenta, z ostatních pro vyměření výsluženého čitatelných aktivitních platů 1·3 procenta.

Korytowski m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIV. — Vydána a rozeslána dne 14. března 1907.

Obsah: Čís. 66. Vyhláška, že byla částečně změněna koncesse pro elektrickou drobnou dráhu o rozchodu úzkém z Opatije-Matulje přes Volosku a Opatiji do Lovrana.

66.

Vyhláška ministeria železničního ze dne 7. března 1907,

že byla částečně změněna koncesse pro elektrickou drobnou dráhu o rozchodu úzkém z Opatije-Matulje přes Volosku a Opatiji do Lovrana.

Ustanovení v třetím odstavci § 7 vyhlášky c. k. železničního ministeria ze dne 12. listopadu 1906, Z. Ř. č. 222, o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Opatije-Matulje přes Volosku a Opatiji do Lovrana mají budoucně zníti takto:

„Dividenda, která bude náležeti prioritním akciím, dříve nežli by kmenové akcie nabyly nároku na dividendu, nesmí býti vyměřena výše nežli čtyřmi a půl procentem, při čemž doplácení z výtěžků pozdějších let jest dovoleno nejvýše za posledních pět obchodních let.“

Derschatta m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště. .

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXV. — Vydána a rozeslána dne 20. března 1907.

Obsah: (Čís. 67—77.) 67. Zákon o stavbě místní dráhy z Domažlic do Tachova. — 68. Zákon o stavbě místní dráhy ze Vsetína do Velkých Karlovic. — 69. Zákon o stavbě místní dráhy z Friedbergu do Aspangu. — 70. Zákon o stavbě místní dráhy z Cerviňana přes Oglej do Belvedere. — 71. Zákon o stavbě místní dráhy z Werenczanky do Okny. — 72. Zákon, kterým se povoluje dodatečný úvěr ke stavbě na dalmatské území připadajících dílů železnice do Boky Kotorské, která se odbočuje od trati Mostarsko-metkovičské, i odbočky do Gruže (Dubrovníka). — 73. Zákon, kterým se zvyšuje státní záruka pro několik již zajištěných drah nižšího řádu. — 74. Zákon o účastenství státu v opatření kapitálu pro několik místních drah. — 75. Zákon o zdělání návrhu pro železniční trať z Jasla do Konieczné nákladem státním. — 76. Nařízení, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okrese Budějovickém. — 77. Nařízení, kterým se vyhlašuje prohlášení, vydané vládní radou kantonu Curyšského o exekuci na základě rakouských rozsudků, a míra vzájemnosti tím zaručená.

67.

Zákon,
daný dne 19. února 1907,

o stavbě místní dráhy z Domažlic do Tachova.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídit takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby pod podmínkami tohoto zákona zabezpečila udělením koncesse stavbu železnice ze stanice Domažlické ležící na trati státní dráhy Praha—Plzeň—říšské hranice u Brodu Bavorského přes Ronšperk a Bor až ke stanici Tachovské místní dráhy Planá—Tachov; tato železnice buď zřízena jako místní dráha o rozstupu kolejí obyčejném.

Článek II.

Pro železnici v I. článku dotčenou stát, udíleje koncessi, jejíž doba buď nejvýše na 90 let stanovena, čítajíc ode dne udělení koncesse, bez újmy výhod pro místní dráhy všeobecně platných, může zaručiti na dobu 76 let, ode dne udělení koncesse čítajíc, ryzí výnos, kterého je třeba k zúrokování 4 procenta nepřevyšujícímu a pro umořovací kvotu půjčky, která bude učiněna za příčinou opatření peněz pro dotčenou dráhu, v té jmenovité částce, aby byl opatřen hotově obnos 6,900.000 K, a to tím způsobem, že když by roční ryzí výnos řečené dráhy nedosahoval obnosu pro ni zaručeného, státní správa doplní schodek.

Vládě se vyhrazuje ustanoviti podrobnější podmínky pro poskytnutí tuto dotčené státní záruky.

Článek III.

Připověď státní záruky v II. článku dotčené jest závislá na podmínce, že království České

jakož i interessenti dohromady přispějí alespoň 2,300.000 K v hotovosti k nákladům na stavbu trati v I. článku dotčené.

Příspěvek tuto dotčený může býti uhrazen kmenovými akciemi akciové společnosti, která převezme stavbu řečené železnice, při čemž interkalární úroky za tyto cenné papíry, počítané podle plné hodnoty jmenovité, nebudte placeny za stavební doby.

Koncesse pro místní dráhu v I. článku dotčenou buď propůjčena teprve tehdy, až podle úsudku státní správy a podle průkazů státní správou prozkoumaných bude dostatečně zabezpečeno, že se vystačí s rozpočteným stavebním kapitálem, a až veškeré akcie, které interessenti mají převzíti, budou upsány, a až částky, které na tyto akcie hotově mají býti splaceny, budou zaplaceny pod podmínkami státní správou stanovenými.

Článek IV.

Stavba železnice v I. článku dotčené musí býti provedena nejdéle ve třech letech, počítajíc ode dne udělení koncesse, a hotová dráha musí býti odevzdána do tohoto času veřejné vozbě.

Stavba a dodávky budte zadány podle podrobného návrhu a rozpočtu, zděláného za přiměřeného vlivu státních orgánů a za bezprostředního spolupůsobení vlády, a podle podmínek obvyklých u státních staveb železničních.

Stavební práce budte zadány odděleně od opatření peněz.

Článek V.

Vozbu po železnici v I. článku dotčené bude provozovati stát po celou koncessní dobu na koncessionářův účet a koncessionář jest povinen nahraditi státní železniční správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnkem ustanovené.

Při tom státní správa železniční, která převezme provozování povolené dráhy, pokud by se státní záruky skutečně potřebovalo nebo pokud by zárukové zálohy státem dané ještě nebyly splaceny, má právo podle své volné úvahy zařídíti vozbu a stanoviti tarify, prohlédajíc k dopravním potřebám té které doby.

Článek VI.

Zákon tento nabude moci vyhlašovacím dnem.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby provedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

68.

Zákon, daný dne 19. února 1907,

o stavbě místní dráhy ze Vsetína do Velkých Karlovic.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby pod podmínkami tohoto zákona zabezpečila udělením koncesse stavbu železnice ze stanice Vsetína, ležící na železniční trati Hranično-vsetínské, do Velkých Karlovic; tato železnice buď zřízena jako místní dráha o rozstupu kolejí obyčejném.

Článek II.

Pro železnici v I. článku dotčenou stát, udíleje koncessi, jejíž doba buď nejvýše na 90 let stanovena, čítajíc ode dne udělení koncesse, bez ujmy výhod pro místní dráhy všeobecně platných, může zaručiti na dobu 76 let, ode dne udělení koncesse čítajíc, ryzí výnos, kterého je třeba k zúrokování 4 procenta nepřevyšujícímu a pro umořovací kvotu půjčky, která bude učiněna za příčinou opatření peněz pro dotčenou dráhu, v té jmenovité částce, aby byl opatřen hotově obnos 2,040.000 K, a to tím způsobem, že když by roční ryzí výnos řečené dráhy nedosahoval obnosu pro ni zaručeného, státní správa doplní schodek. Vláda se vyhrazuje ustanoviti podrobnější podmínky pro poskytnutí tuto dotčené státní záruky.

Článek III.

Přípověď státní záruky v II. článku dotčené jest závislá na podmínce, že markrabství Moravské jakož i interessenti dohromady přispějí alespoň 900.000 K v hotovosti k nákladům na stavbu trati v I. článku dotčené.

Příspěvek tuto dotčený může býti uhrazen kmenovými akciemi akciové společnosti, která převezme stavbu řečené železnice, při čemž interkalární úroky za tyto cenné papíry, počítané podle plné hodnoty jmenovité, nebudte placeny za stavební doby.

Koncesse pro místní dráhu v I. článku dotčenou buď propůjčena teprve tehdy, až podle úsudku státní správy a podle průkazů státní správou prozkoumaných bude dostatečně zabezpečeno, že se vystačí s rozpočteným stavebním kapitálem, a až veškeré akcie, které interessenti mají převzíti, budou upsány, a až částky, které na tyto akcie hotově mají býti splaceny, budou zaplaceny pod podmínkami státní správou stanovenými.

Článek IV.

Stavba železnice v I. článku dotčené musí býti provedena nejdéle ve dvou letech, počítajíc ode dne udělení koncesse, a hotová dráha musí býti odevzdána do tohoto času veřejné vozbě.

Stavba a dodávky budte zadány podle podrobného návrhu a rozpočtu, zdělaného za přiměřeného vlivu státních orgánů a za bezprostředního spolupůsobení vlády, a podle podmínek obvyklých u státních staveb železničních.

Stavební práce budte zadány odděleně od opatření peněz.

Článek V.

Vozbu po železnici v I. článku dotčené bude provozovati stát po celou koncessní dobu na koncessionářův účet a koncessionář jest povinen nahraditi státní železniční správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnkem ustanovené.

Při tom státní správa železniční, která převezme provozování povolené dráhy, pokud by se státní záruky skutečně potřebovalo nebo pokud by zárukové zálohy státem dané ještě nebyly splaceny, má právo podle své volné úvahy zařídíti vozbu a stanoviti tarify, prohlédajíc k dopravním potřebám té které doby.

Článek VI.

Zákon tento nabude moci vyhlašovacím dnem.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby provedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

69.
Zákon,
daný dne 19. února 1907,
o stavbě místní dráhy z Friedbergu do Aspangu.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby pod podmínkami tohoto zákona zabezpečila udělením koncesse stavbu místní dráhy z konečné stanice Friedbergu místní dráhy Hartberg—Friedberg až k Aspangské stanici železnice Vídeňsko-aspangské; tato železnice buď zřízena jako hlavní dráha druhého řádu o rozstupu kolejí obyčejném.

Článek II.

Pro železnici v I. článku dotčenou stát, udíleje koncessi, jejíž doba buď nejvýše na 90 let stanovena, čítajíc ode dne udělení koncesse, bez újmy výhod pro místní dráhy všeobecně platných, může zaručiti na dobu 70 let, ode dne udělení koncesse čítajíc, ryzí výnos tím nejvyšším obnosem, kterého je třeba k zúrokování 4 procenta nepřevyšujícímu a pro umořovací kvotu půjčky, která bude učiněna za příčinou opatření peněz pro dotčenou dráhu, v té jmenovité částce, aby byl opatřen hotově obnos 15,000.000 K, a to tím způsobem, že když by roční ryzí výnos řečené dráhy nedosahoval obnosu pro ni zaručeného, státní správa doplní schodek. Vládě se vyhrazuje ustanoviti podrobnější podmínky pro poskytnutí tuto dotčené státní záruky.

Článek III.

Když by akciová společnost pro místní dráhu Fürstenfeld—Hartberg (Neudau), která požívá rovněž státní záruky pro připojující se místní dráhu Hartberg—Friedberg, převzala a provedla koncessi ke stavbě a ku provozování železnice v článku I. dotčené, vláda může zaručiti jednotnému železničnímu podniku Hartberg—Friedberg—Aspang roční úhrnný ryzí výtěžek, který se rovná úhrnu ročních ryzích výtěžků státem zaručených pro každou z obou železničních tratí v jednotný železniční podnik spojených.

Pro jednotný podnik podle předcházejícího ustanovení zřízený, a to zejména při vydávání akcií a obligací, jakož i při jinakých právních jednáních, která v tomto případu musí býti předsevzata, mají obdobnou platnost finanční výhody ve IV. a V. článku zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z roku 1895, uvedené.

Berní a poplatkové osvobození v *lit. d* posléz uvedeného článku stanovené přísluší řečenému podniku v tom rozsahu, ve kterém bylo propůjčeno podle koncesse každé jednotlivé ze spojených železničních tratí. Při tom úhrnný ryzí výtěžek buď rozvržen na jednotlivé tratí podle rozvrhovacího klíče, který vládou při udělení koncesse buď ustanoven.

Článek IV.

Udělení koncesse pro místní dráhu Friedberg—Aspang v článku I. uvedenou závisí na tom, že země Rakousy pod Enží a Štýrsko jakož i interessenti přiměřeně přispějí k nákladům na stavbu. Koncesse buď dána teprve tehdy, až podle úsudku státní správy a podle průkazů státní správou prozkoumaných bude dostatečně zabezpečeno, že se vystačí s rozpočteným stavebním kapitálem, a až částky, které na upsané akcie hotově mají býti splaceny, budou zaplaceny pod podmínkami státní správou stanovenými.

Článek V.

Stavba železnice v I. článku dotčené musí býti provedena nejdéle ve třech letech, počítajíc ode dne udělení koncesse, a hotová dráha musí býti odevzdána do tohoto času veřejné vozbě.

Stavba a dodávky buďte zadány podle podrobného návrhu a rozpočtu, zděláného za přiměřeného vlivu státních orgánů a za bezprostředního spolupůsobení vlády, a podle podmínek obvyklých u státních staveb železničních.

Stavební práce buďte zadány odděleně od opatření peněz.

Článek VI.

Vozbu po železnici v I. článku dotčené bude provozovati stát po celou koncessní dobu na koncessionářův účet a koncessionář jest povinen nahraditi státní železniční správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnkem ustanovené.

Při tom státní správa železniční, která převezme provozování povolené dráhy, pokud by se státní záruky skutečně potřebovalo nebo pokud by zárukové zálohy státem dané ještě nebyly splaceny, má právo podle své volné úvahy zaříditi vozbu a stanoviti tarify, prohlédajíc k dopravním potřebám té které doby.

Článek VII.

Aby byla umožněna přeprava mezi tratí Friedberg—Aspang a ostatními železničními tratěmi státem provozovanými, buď se společností privilegované dráhy Vídeňsko-aspangské učiněna úmluva, kterou se státní železniční správě propůjčuje právo, aby, stanovíc volně tarify, dopravovala nebo dopravovati dala celé vlaky nebo jednotlivé vozy v přepravě po trati Vídeň—Aspang řečené železniční společnosti nebo po částech této trati za pevnou náhradu (dražné).

Jestliže by se taková úmluva nestala až do 30. června 1908, může býti požadováno, aby toto právo bylo zřízeno vyvlastněním. Pro řízení, jehož má býti šetřeno, a pro vyhledání náhrady mají platnost ustanovení zákona ze dne 18. února 1878, Z. Ř. č. 30, o vyvlastnění za příčinou stavby a provozování železnic.

O zevrubnějších podmínkách pro uvedené v prvním odstavci spoluužívání trati Aspangsko-vídeňské nebo jejích částí jakož i pro vyměření náhrady (dražného) budiž obdobně šetřeno ustanovení v článku XII, odstavci 2 až 4, zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z roku 1895.

Článek VIII.

Zákon tento nabude moci vyhlašovacím dnem.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby provedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Derschatta m. p.

70.
Zákon,
daný dne 19. února 1907,

o stavbě místní dráhy z Cerviňana přes Oglej do Belvedere.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby pod podmínkami tohoto zákona zabezpečila udělením koncesse stavbu železnice z konečné stanice Cerviňana místní dráhy Tržič (Ronchi)—Cerviňan přes Oglej do Belvedere; tato železnice buď zřízena jako místní dráha o rozstupu kolejí obyčejném.

Článek II.

Pro železnici v I. článku dotčenou stát, udíleje koncessi, jejíž doba buď nejvýše na 90 let stanovena, čítajíc ode dne udělení koncesse, bez ujmy výhod pro místní dráhy všeobecně platných, může zaručiti na dobu 70 let, ode dne udělení koncesse čítajíc, ryzí výnos tím nejvyšším obnosem, kterého je třeba k zúrokování 4 procenta nepřevyšujícímu a pro umořovací kvotu půjčky, která bude učiněna za příčinou opatření peněz pro dotčenou dráhu, v té jmenovité částce, aby byl opatřen hotově obnos 1,400.000 K, a to tím způsobem, že když by roční ryzí výnos řečené dráhy nedosahoval obnosu pro ni zaručeného, státní správa doplní schodek. Vládě se vyhrazuje ustanoviti podrobnější podmínky pro poskytnutí tuto dotčené státní záruky.

Článek III.

Když by společnost privilegované Furlanské železnice, která požívá rovněž státní záruky pro připojující se místní dráhu Tržič (Ronchi)—Cerviňan, převzala a provedla koncessi ke stavbě a ku provozování železnice v článku I. dotčené, vláda může zaručiti jednotnému železničnímu podniku Tržič (Ronchi)—Cerviňan—Belvedere roční úhrnný ryzí výtěžek, který se rovná úhrnu ročních ryzích výtěžků státem zaručených pro každou z obou železničních tratí v jednotný železniční podnik spojených.

Pro jednotný podnik podle předcházejícího ustanovení zřízený, a to zejména při vydávání akcií a obligací, jakož i při jiných právních jednáních, která v tomto případu musí býti předsevzata, mají obdobnou platnost finanční výhody ve IV. a V. článku zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z roku 1895, uvedené.

Berní a poplatkové osvobození v *lit. d* posléz uvedeného článku stanovené přísluší řečenému podniku v tom rozsahu, ve kterém bylo propůjčeno podle koncesse každé jednotlivé ze spojených železničních tratí. Při tom úhrnný ryzí výtěžek buď rozvržen na jednotlivé trati podle rozvrhovacího klíče, který vládou při udělení koncesse buď ustanoven.

Článek IV.

Udělení koncesse pro místní dráhu Cerviňan—Belvedere v článku I. uvedenou závisí na tom, že země Gorice a Gradiska jakož i interessenti dohromady přispějí alespoň 200.000 K v hotovosti k nákladům na stavbu. Koncesse buď propůjčena teprve tehdy, až podle úsudku státní správy a podle průkazů státní správou prozkoumaných bude dostatečně zabezpečeno, že se vystačí s rozpočteným stavebním kapitálem, a až částky, které na upsané akcie hotově mají býti splaceny, budou zaplaceny pod podmínkami státní správou stanovenými.

Článek V.

Stavba železnice v I. článku dotčené musí býti provedena nejdéle ve dvou letech, počítajíc ode dne udělení koncesse, a hotová dráha musí býti odevzdána do tohoto času veřejné vozbě.

Stavba a dodávky buďte zadány podle podrobného návrhu a rozpočtu, zdělaného za přiměřeného vlivu státních orgánů a za bezprostředního spolupůsobení vlády, a podle podmínek obvyklých u státních staveb železničních.

Stavební práce buďte zadány odděleně od opatření peněz.

Článek VI.

Vozbu po železnici v I. článku dotčené bude provozovati stát po celou koncessní dobu na koncessionářův účet a koncessionář jest povinen nahraditi státní železniční správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnkem ustanovené.

Při tom státní správa železniční, která převezme provozování povolené dráhy, pokud by se státní záruky skutečně potřebovalo nebo pokud by zárukové zálohy státem dané ještě nebyly splaceny, má právo podle své volné úvahy zařiditi vozbu a stanoviti tarify, prohlédajíc k dopravním potřebám té které doby.

Článek VII.

Zákon tento nabude moci vyhlašovacím dnem.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby provedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

71.

Zákon,

daný dne 19. února 1907,

o stavbě místní dráhy z Werenczanky do Okny.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, aby pod podmínkami tohoto zákona zabezpečila udělením koncesse stavbu železnice ze stanice Werenczanky, ležící na trati Lužansko—Zaleszczycké společnosti nové Bukovinské místní dráhy, do Okny; tato železnice buď zřízena jako místní dráha o rozstupu kolejí obyčejném.

Článek II.

Pro železnici v I. článku dotčenou stát, udíleje koncessi, jejíž doba buď nejvýše na 90 let stanovena, čítajíc ode dne udělení koncesse, bez ujmy výhod pro místní dráhy všeobecně platných, může zaručiti na dobu 70 let, ode dne udělení koncesse čítajíc, ryzí výnos tím nejvyšším obnosem, kterého je třeba k placení čtyřprocentní dividendy a pro umořovací kvotu půjčky, která bude učiněna za příčinou opatření peněz pro dotčenou dráhu, v té jmenovité částce, aby byl opatřen hotově obnos 1,600.000 K, a to tím způsobem, že když by roční ryzí výnos řečené dráhy nedosahoval obnosu pro ni zaručeného, státní správa doplní schodek. Vládě se vyhrazuje ustanovití podrobnější podmínky pro poskytnutí tuto dotčené státní záruky.

Článek III.

Když by společnost nové Bukovinské místní dráhy, která požívá rovněž státní záruky pro svou dosavadní trať, převzala a provedla koncessi ke stavbě a ku provozování železnice v článku I. dotčené, vláda může zaručiti jednotnému železničnímu podniku společnosti nové Bukovinské místní dráhy, včetně místní dráhy Werenczanka—Okna, roční úhrnný ryzí výtěžek, který se rovná úhrnu ročních ryzích výtěžků státem zaručených pro veškeré železniční trati této společnosti v jednotný železniční podnik spojené.

Pro jednotný podnik podle předcházejícího ustanovení zřízený, a to zejména při vydávání akcií, jakož i při jinakých právních jednáních, která v tomto případu musí býti předsevzata, mají obdobnou platnost finanční výhody ve IV. a V. článku zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z roku 1895, uvedené.

Berní a poplatkové osvobození v *lit. d* posléz uvedeného článku stanovené přísluší řečenému podniku v tom rozsahu, ve kterém bylo propůjčeno podle koncesse každé jednotlivé ze spojených železničních tratí. Při tom úhrnný ryzí výtěžek buď rozvržen na jednotlivé trati podle rozvrhovacího klíče, který vládou při udělení koncesse buď ustanoven.

Článek IV.

Přípověď státní záruky v II. článku dotčené jest závislá na podmínce, že vévodství Bukovinské jakož i interessenti dohromady přispějí alespoň 300.000 K v hotovosti k nákladům na stavbu. Příspěvky tuto dotčené mohou býti uhrazeny kmenovými akciemi akciové společnosti, která převezme stavbu řečené železnice, při čemž interkalární úroky za tyto cenné papíry, počítané podle plné hodnoty jmenovité, nebudte placeny za stavební doby.

Koncesse pro místní dráhu v I. článku dotčenou buď propůjčena teprv tehdy, až podle úsudku státní správy a podle průkazů státní správou prozkoumaných bude dostatečně zabezpečeno, že se vystačí s rozpočteným stavebním kapitálem, a až příspěvky, které interessenti mají splatiti, budou zaplaceny pod podmínkami státní správou stanovenými.

Článek V.

Stavba železnice v I. článku dotčené musí býti provedena nejdéle ve dvou letech, počítajíc ode dne udělení koncesse, a hotová dráha musí býti odevzdána do tohoto času veřejné vozbě.

Stavba a dodávky buďte zadány podle podrobného návrhu a rozpočtu, zděláného za přiměřeného vlivu státních orgánů, a za bezprostředního spolupůsobení vlády a podle podmínek obvyklých u státních staveb železničních.

Stavební práce buďte zadány odděleně od opatření peněz.

Článek VI.

Vozbu po železnici v I. článku dotčené bude provozovati stát po celou koncessní dobu na koncessionářův účet a koncessionář jest povinen nahraditi státní železniční správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé, po případě úhrnkem ustanovené.

Při tom státní správa železniční, která převezme provozování povolené dráhy, pokud by se státní záruky skutečně potřebovalo nebo pokud by zárukové zálohy státem dané ještě nebyly splaceny, má právo podle své volné úvahy zařídíti vozbu a stanoviti tarify, prohlédajíc k dopravním potřebám té které doby.

Článek VII.

Zákon tento nabude moci vyhlašovacím dnem.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby provedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

72.

Zákon,

daný dne 19. února 1907,

kterým se povoluje dodatečný úvěr ke stavbě na dalmatské území připadajících dílů železnice do Boky Kotorské, která se odbočuje od trati Mostarsko-metkovićské, i odbočky do Gruže; (Dubrovníka).

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Nejvyšší úvěr 5,816.000 zl. = 11,632.000 K, povolený v článku XIV zákona ze dne 21. prosince 1898, Z. Ř. č. 233, na trati dráhy z Gabely do Boky Kotorské s odbočkou do Gruže (Dubrovníka), která má býti provedena státním nákladem, zvyšuje se o 620.000 K, tedy na 12,252.000 K.

Článek II.

Vláda se zmocňuje, k uhrazení větší potřeby 620.000 K použíti úvěrů, které byly povoleny pod položkou 10 stavebního a investičního programu zákonem ze dne 6. června 1901, Z. Ř. č. 63, ustanoveného jako zbývající potřeby pro trati státních drah již vozbě odevzdané, jejichž stavební účet není ještě uzavřen, a to s tou podmínkou, že jejich překročení z tohoto důvodu musí zůstati vyloučeno.

Článek III.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 19. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

73.

Zákon,
daný dne 6. března 1907,

kterým se zvyšuje státní záruka pro několik již zajištěných drah nižšího řádu.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje, v článku III zákona ze dne 19. června 1895, Z. Ř. č. 83, ustanovený nejvyšší obnos ročního ryzího výtěžku státem zaručeného pro železnici z Marianských Lázní do Karlových Var, pak v článku III a XXI zákona ze dne 21. prosince 1898, Z. Ř. č. 233, ustanovené nejvyšší obnosy ročních ryzích výtěžků státem zaručených pro železnice Lambach—Haag, Svinčí Ves—Železná Kapla, Terst—Poreč a Bregenz—Bezau, jakož i v článku III zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, ustanovený nejvyšší obnos ročního ryzího výtěžku státem zaručeného pro železnici Hartberg—Friedberg, aby vzniklá větší potřeba stavebních kapitálů pro řečené dráhy byla uhrazena, zvýšiti o ty obnosy, které jsou přiměřeny jmenovité sumě, které je ročně třeba k nejvýše čtyrprocentnímu zúrokování a ke splacení nejdéle v 75 letech půjček, které pro tyto dráhy k dotčenému účelu budou nově učiněny, aby byla opatřena skutečná suma, a to pro dráhu:

Marianské Lázně—Karlovy Vary . .	1,740.000 K
Lambach—Haag	140.000 „
Svinčí Ves—Železná Kapla	100.000 „
Terst—Poreč	3,020.000 „
Bregenz—Bezau	2,800.000 „
Hartberg—Friedberg	1,600.000 „

Článek II.

Vláda se kromě toho zmocňuje, v článku III zákona ze dne 21. prosince 1898, Z. Ř. č. 233, ustanovený nejvyšší obnos ročního ryzího výtěžku státem zaručeného pro železnici Meran—Mals, aby byla uhrazena vzniklá větší potřeba stavebního kapitálu na tuto dráhu, jakož i aby byly uhrazeny náklady na zdělání podrobného projektu pro železniční trať z Malse do Landecka a k říšským hranicím naproti Švýcarsku, zvýšiti o ten obnos, který je přiměřen jmenovité sumě, které je ročně třeba k nejvýše čtyrprocentnímu zúrokování a ke splacení v nejdéle 75 letech půjčky, která bude učiněna, aby byla opatřena skutečná suma 5,900.000 K.

Článek III.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá mocí dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 6. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

74.

Zákon,
daný dne 6. března 1907,

o účastenství státu v opatření kapitálu pro několik místních drah.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Aby byly zabezpečeny tuto uvedené místní dráhy:

1. ze stanice Teplice (Wekelsdorf) priv. společnosti rakousko-uherské státní dráhy do Poříčí;

2. ze stanice Opočna priv. společnosti rakousko-uherské státní dráhy do Dobrušky;

3. ze stanice Skalice-Boskovice priv. společnosti rakousko-uherské státní dráhy přes Boskovice k stanici Velké Opatovice Moravské západní dráhy;

4. ze stanice Čejče místní dráhy Zaječí-Hodonín přes Klobouky doŽdánic;

5. ze Lvova přes Kamionku strumilowou do Stojanowa:

6. ze stanice Drohobycze státních drah nebo jiného vhodného místa státní železniční trati Dohobycz—Borysław do Truskawce;

7. ze stanice Muszyny-Krynice státních drah do Krynice;

8. z Unterachu na Atterském jezeru do See na jezeru Mondseeském.

9. ze stanice Ruprechtshofen místní dráhy Sv. Hypolit—Kirchberg nad Bělou—Mank přes Wieselburg do Gresten;

10. z Inšpruku (Wilten) přes Seefeld až k bavorské hranici u Scharnitz;

11. ze stanice Reutte místní dráhy Reutte—Schönbichl přes Lermoos až k bavorské hranici u Griesen;

12. ze stanice Oberbozenu místní dráhy Bozen—Oberbozen do Klobensteina;

13. ze stanice Brunecku priv. společnosti Jižní dráhy do Sandu v Tauferském údolí a

14. ze stanice Lipnice priv. společnosti Jižní dráhy přes Gleinstätten k stanici Pölfing-Brunnu priv. Št.-Hradecko-kőflašské železniční a hornické společnosti,

vláda se zmocňuje, převzíti kmenové akcie akciových společností, které budou stavěti tyto místní dráhy, následujícími nejvyššími obnosy, a to pro dráhu:

Teplice(Wekelsdorf)—Poříčí . . .	400.000 K
Opočno—Dobruška	120.000 „
Skalice-Boskovice—Velké Opatovice .	400.000 „
Čejč—Žďánice	400.000 „
Lvov—Stojanów	4,000.000 „
Drohobycz—Truskawiec	750.000 „
Muszyna-Krynica—Krynica	550.000 „
Unterach—See	150.000 „
Ruprechtshofen—Gresten	380.000 „
Inšpruk (Wilten)—bavorská hranice u Scharnitz	6,100.000 „
Reutte—bavorská hranice u Griesen	3,000.000 „
Oberbozen—Klobenstein	115.000 „
Bruneck—Sand v T.	200.000 „
Lipnica—Pölfing—Brunn	600.000 „

Stvrzenky vyhotovené za příčinou výplaty toto uvedených jistinných příspěvků jsou osvobozeny od kolků a poplatků.

Vládě se vyhrazuje ustanoviti zevrubnější podmínky, pod kterými uvedené jistinné příspěvky budou dány řečeným akciovým společnostem.

Článek II.

Vláda se zmocňuje, kromě jistinného příspěvku 520.000 K, který byl povolen podle článku I zákona ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 124, na místní dráhu o rozstupu obyčejném z Libochovic do Jenšovic, převzíti ještě kmenové akcie akciové společnosti pro tuto dráhu zřízené v nejvyšším obnosu 118.800 K pod podmínkami vládou stanovenými.

Vláda se kromě toho zmocňuje, aby pro přiměřené snížení finančních závazků, které okres Kolomyjský a Horodenský jakož i města Kolomyje a Horodenka převzaly za příčinou příspěvku na místní dráhu Delatyn—Kolomyje—Stefanówka, převzala kmenové akcie akciové společnosti pro řečenou místní dráhu zřízené až do nejvyššího obnosu 787.600 K za podmínek státní správou stanovených.

Dále se vláda zmocňuje, aby kromě státního příspěvku 780.000 K povoleného podle článku I zákona ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 124, na místní dráhu o rozstupu úzkém z Agonic do Klausu, převzala ještě kmenové akcie akciové společnosti tuto dráhu zřizující nejvyšším obnosem 300.000 K za podmínek vládou stanovených.

Listiny a podání za příčinou právních jednání v uvedených předcházejících odstavcích vyhotovené jsou osvobozeny od kolků a poplatků.

Článek III.

Vláda se zmocňuje, aby se v sanační akci pro místní dráhu povolenou koncessní listinou ze dne 4. září 1892, Z. Ř. č. 181, z Častolovic přes Rychnov do Solnice (Kvásin) za podmínek, které státní správa podrobněji ustanoví, poskytnutím jistinného příspěvku nejvyšším obnosem 150.000 K, když k témuž účelu království České dá příspěvek aspoň 98.200 K a městská obec Rychnov nad Kněžnou příspěvek aspoň 46.500 K a zaváže-li se kromě toho obec Rychnov nad Kněžnou, kdyby ryzí výtěžky této místní dráhy nestačily k zúročení a umoření závazků na ní váznoucích, že opatří ze svých peněz každého roku nedostávající se obnos.

Tento státní příspěvek budiž dán, kdyby se k dotčenému účelu akciová společnost zřídila, převzetím kmenových akcií stejným jmenovitým obnosem, nebo zřídila-li by se společnost s obmezeným ručením, budiž dán tím způsobem, že se dotčený obnos zapíše jako závodní podíl státu.

V předcházejícím odstavci dotčené zřízení akciové společnosti nebo společnosti s obmezeným ručením, jakož i podání, zápisy, vyhotovení, smlouvy a jinaké listiny, kterých by z této příčiny bylo třeba, jsou osvobozeny od kolků a bezprostředních poplatků.

Článek IV.

Vláda se zmocňuje, jistinné příspěvky v článku I až III uvedené opatřiti v té které případnosti vydáním obligací renty zákonem ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 131, zřízené, nebo jinou úvěrní operací.

Článek V.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 6. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

75.
Zákon,
daný dne 8. března 1907,

o zdělání návrhu pro železniční trať z Jasla do Konieczné nákladem státním.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Aby stavba železnice Jasło—Konieczna byla započata nejpozději roku 1909 státním nákladem, vláda se zmocňuje, aby dala zhotoviti státním nákladem podrobný návrh pro železniční trať ze stanice Jasla státních drah přes Żmigród až k haličsko-uherským hranicím u Konieczné, kterážto trať buď zřízena o rozstupu obyčejném.

Souvisle se zděláním tohoto návrhu buďte zároveň příspěvky, které lze očekávati od království Haličského a od účastníků, aby byl opatřen kapitál na navrženou dráhu, zajištěny závazným způsobem a budiž k tomu působeno, aby byly slíbeny výdatné takové příspěvky.

Článek II.

K účelu v článku I dotčenému povoluje se na rok 1907 vládě úvěr 180.000 K.

Obnosy, jichž pro povolený úvěr bude třeba, buďte opatřeny prozatím z pokladních hotovostí a buďte svého času refundovány ze stavebního kapitálu, až by stavba řečené dráhy byla zabezpečena.

Článek III.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 8. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.
Derschatta m. p.

76.
Nařízení ministeria finančního ze dne 9. března 1907,

že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Budějovickém.

Na základě zákona ze dne 11. června 1894, Z. Ř. č. 110, se nařizuje, že činžovní daň domovní, která v berním výběrčím okresu Budějovickém podle dosud platných předpisů byla placena ve čtvrtletních, napřed dospělých lhůtách dne 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října, budoucně má býti placena v tomto okresu ve čtyřech stejných lhůtách dne 1. února, 1. května, 1. srpna a 1. listopadu každého roku dospělých.

Tytéž lhůty splatnosti mají podle § 7 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, míti platnost také pro pětiprocentní daň z ryzího výtěžku budov, které jsou následkem stavby zcela nebo částečně osvobozeny od domovní daně činžovní.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. dubna 1907.

Korytowski m. p.

77.
Nařízení ministra práv ze dne 14. března 1907,

kterým se vyhlašuje prohlášení, vydané vládní radou kantonu Curyšského o exekuci na základě rakouských rozsudků, a míra vzájemnosti tím zaručená.

Vládní rada kantonu Curyšského učinila listem ze dne 31. ledna 1907 následující prohlášení:

„Na základě § 752 zákona o curyšském soudnictví propůjčuje se v kantonu Curyšském vykonatelnost právoplatným civilním rozsudkům rakouských soudů o majetkových právních nárocích, zejména také vzhledem k soudním nákladům a taxovním požadavkům v nich ustanoveným, byly-li vyneseny soudcem řádně příslušným, jehož kompetence není vyloučena také curyšským zákonodárstvím. Dodatečné prozkoumání zákonnosti nebo správnosti rozhodnutí nebo toho kterého řízení nemá místa, kromě vzhledem k otázce, zdali exekut byl řádně obeslán k řízení před rakouským soudem a nebyl-li některou nepravidelností řízení zdržen, jeho se účastniti.“

V této míře budiž vzájemnost pokládána za zaručenou, jde-li o to, aby v kantonu Curyšském vynesený, právoplatný civilní rozsudek o majetkových právních nárocích, zejména také vzhledem k ustanoveným v něm soudním nákladům a taxovním požadavkům byl v tuzemsku vykonán podle § 79 e. ř.

Klein m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.

Předplatné na celý rok 1907 každého těchto osmera vydání stojí 8 K, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných v **jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte **reklamovány** nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVI. — Vydána a rozeslána dne 21. března 1907.

Obsah: (Čís. 78 a 79.) 78. Nařízení, jímž se obec Karres přiděluje k obvodu okresního soudu Imstského. — 79. Vyhláška o zařadění úředních míst do I. až III. třídy aktivitních přídavků státních úředníků. — Oprava.

78.

Nařízení ministeria práv ze dne 16. března 1907,

jímž se obec Karres přiděluje k obvodu okresního soudu Imstského.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, vylučuje se obec Karres z obvodu okresního soudu Silzského a přiděluje se k obvodu okresního soudu Imstského.

Toto nařízení nabývá moci dnem 1. dubna 1907.

Klein m. p.

79.

Vyhláška veškerého ministerstva ze dne 19. března 1907

o zařadění úředních míst do I. až III. třídy aktivitních přídavků státních úředníků.

Na základě II. článku, § 2, odstavce 1 a 2, zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34, jímž byla změněna některá ustanovení zákonů ze dne 15. dubna 1873, Z. Ř. č. 47, ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 172, a ze dne 26. prosince 1899, Z. Ř. č. 255, jakož i zákona ze dne 14. května 1896, Z. Ř. č. 74, kterými byly upraveny platy a služební poměry státních zřízenců, vyhlašuje se v příloze tabelární seznam úředních míst zařaděných do I. až III. třídy aktivitních přídavků státních úředníků.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.

Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

Tabelární seznam

úředních míst zařaděných do I. až III. třídy aktivitních přídavků.

I. třída.	
Štýrsko	Št. Hradec
Přímoří	Terst
Čechy	Praha
Morava	Brno
Halič	Krakov, Lvov
II. třída.	
Horní Rakousy	Linec
Tyrolsko	Inšpruk
Čechy	Královské Vinohrady, Plzeň, Smichov, Žižkov
Halič	Přemyšl
Bukovina	Černovice

III. třída.

Dolní Rakousy	Baden, Klosterneuburk, Kremž, Mödling, Neunkirchen, Sv. Hypolit, Vídeňské Nové Město
Horní Rakousy	Steyer, Wels
Solnohradsko	Solnohrad
Štýrsko	Lubno, Maribor
Korutansko	Celovec, Bělák
Krajina	Lublaň
Přímoří	Gorice, Pulje, Rovíň
Tyrolsko a Vorarlbersko	Bozen, Dornbirn, Rovereto, Trident
Čechy	Aš, Ústí n. L., Most, Budějovice, Chrudim, Duchcov, Cheb, Jablonec n. N., Kraslice, Mladá Boleslav, Karlovy Vary, Karlín, Kladno, Klatovy, Chomutov, Králové Dvůr, Kolín, Kutná Hora, Louny, Litoměřice, Náchod, Nusle, Pardubice, Písek, Příbram, Liberec, Rumburk, Žatec, Tábor, Teplice, Trutnov, Turnov, Warnsdorf, Vršovice
Morava	Hodonín, Jihlava, Kroměříž, Moravská Ostrava, Šumberk, Nový Jičín, Přívoz, Olomouc, Přerov, Prostějov, Šternberk, Třebíč, Vítkovice, Znojmo
Slezsko	Bílsko, Krnov, Karvina, Polská Ostrava, Těšín, Opava
Halič	Bochnia, Borysław, Brody, Březany, Buczacz, Chrzanów, Drohobycz, Gródek Jagielloński, Horodenka, Jaroslav, Jaworów, Kolomyje, Knihinin Wieś, Nový Sącz, Podgórze, Rzeszów, Sambor, Śniatyn, Stanislavov, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Złoczów
Bukovina	Radovce, Sučava
Dalmatsko	Šibenik, Split, Zader

Oprava.

V X. částce Zákonníka říšského z roku 1906 má v úmluvě mezi Rakousko-Uherskem a Německou říší o pádu dobytka ze dne 25. ledna 1905 pod čís. 25 vyhlášené na stránce 319, pod záhlavím „II. V Solnohradsku:“ místo „4. Hamerau“ správně státi „4. Hammerau“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky německé na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník	za		ročník	za		ročník	za	
1849	4 K	20 h	1870	6 K	— h	1890	6 K	— h
1850	10 „	50 „	1871	2 „	80 „	1891	5 „	40 „
1851	2 „	60 „	1872	4 „	— „	1892	6 „	— „
1852	5 „	20 „	1873	6 „	40 „	1893	10 „	— „
1853	6 „	30 „	1874	6 „	60 „	1894	6 „	— „
1854	8 „	40 „	1875	4 „	60 „	1895	6 „	— „
1855	4 „	70 „	1876	4 „	— „	1896	7 „	— „
1856	4 „	90 „	1877	3 „	— „	1897	7 „	— „
1857	5 „	70 „	1878	2 „	— „	1898	15 „	— „
1858	4 „	80 „	1879	4 „	60 „	1899	6 „	— „
1859	4 „	— „	1880	4 „	60 „	1900	10 „	— „
1860	3 „	40 „	1881	4 „	40 „	1901	7 „	— „
1861	3 „	— „	1882	4 „	40 „	1902	6 „	— „
1862	2 „	80 „	1883	6 „	— „	1903	7 „	50 „
1863	2 „	80 „	1884	5 „	— „	1904	9 „	— „
1864	2 „	80 „	1885	5 „	— „	1905	5 „	— „
1865	4 „	— „	1886	3 „	60 „	1906	6 „	— „
1866	4 „	40 „	1887	4 „	60 „		12 „	— „
1867	4 „	— „	1888	5 „	— „			
1868	4 „	— „		8 „	40 „			

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za **tytéž** ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVII. — Vydána a rozeslána dne 22. března 1907.

Obsah: (Čís. 80 a 81.) 80. Zákon o zcizení několika erárních nemovitostí. — 81. Zákon o zcizení nemovitostí ve státní držbě.

80.

Zákon, daný dne 2. března 1907,

o zcizení několika erárních nemovitostí.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi nařídíti takto:

Článek I.

Můj finanční ministr se zmocňuje zciziti věž St. Michele v Pulji, které vojenská správa užívá, i s okolním územím a dáti výtěžek vojenské správě, aby byla náhrada opatřena.

Článek II.

Můj finanční ministr se zmocňuje zciziti směnou erární staveniště, knihovní vložka čís. 213, v Hirschstetten.

Článek III.

Můj finanční ministr se zmocňuje zciziti usedlost zvanou „Bäckenhaus“ ve Vídni, zapsanou ve knihovní vložce čís. 1168 katastrální obce Vídeňské, IX. okres.

Výtěžek budiž sůčtován jako příjem za prodané nemovité vlastnictví státní.

Článek IV.

Tento zákon nabude moci dnem vyhlašovacím.

Článek V.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 2. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

81.

Zákon, daný dne 5. března 1907,

o zcizení nemovitostí ve státní držbě.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj finanční ministr se zmocňuje:

1. směnou zciziti erární nemovitost katastrální parcely 103/1, 103/2, 103/3 a 129 ve Vídni;

2. zciziti vojenskou správou užívanou nemovitost kasáren pod Bruskou v Praze, zapsanou ve vložce zemských desk čís. 85, a dáti výtěžek vojenské správě k disposici, aby byla náhrada opatřena;

3. zciziti vojenskou správou za skladiště postelí užívanou nemovitost v Pulji (knihovní vložka čís. 79) a dáti výtěžek k disposi i vojenské správě, aby byla náhrada opatřena;

4. zciziti erární nemovitost ve Vídni, XVIII. okres, Währingerstraße čís. 115;

5. směnou zciziti díl staré nemovitosti mapového archivu i s přilehající částí dvoru (budovy finančního zemského ředitelstva ve Lvově, knihovní vložka čís. 299);

6. zciziti vojenskou správou užívaný erární Rosenthalův pozemek v III. obecním okresu vídeňském a dáti výtěžek k disposici vojenské správě, aby byla náhrada opatřena.

Článek II.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Článek III.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 5. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 23. března 1907.

Obsah: (Čís. 82—84.) 82. Vyhláška, že byla změněna ustanovení koncessní listiny ze dne 3. června 1899 o zákupu Welských místních drah (Wels[Haiding]—Aschach, Wels—Unterrohr a Sattledt—Grünau). — 83. Vyhláška, že koncesse pro liberecké pouliční dráhy byly převedeny na městskou obec Libereckou. — 84. Vyhláška, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 19. prosince 1905 pro elektrickou místní dráhu o rozchodu úzkém z Tridentu do Malè a pro spojovací trať o rozchodu obyčejném z Mezolombarda do S. Michele, která bude poháněna prozatím parou.

82.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 16. března 1907,

že byla změněna ustanovení koncessní listiny ze dne 3. června 1899, Z. Ř. č. 101, o zákupu Welských místních drah (Wels[Haiding]—Aschach, Wels—Unterrohr a Sattledt—Grünau).

Na základě Nejvyššího zmocnění a vzhledem k pachtovní a vozební smlouvě, která byla učiněna dne 27. února 1907 mezi ředitelstvem státních drah v Linci a společností Welských místních drah jako koncessionářkou místních drah Wels(Haiding)—Aschach, Wels—Unterrohr a Sattledt—Grünau (Welské místní dráhy), mění se tím způsobem ustanovení § 5 koncessní listiny ze dne 3. června 1899, Z. Ř. č. 101, že

I. na místě ustanovení v č. 1 tohoto paragrafu má míti platnost, co tuto uvedeno:

1. Náhrada, která při zákupu bude dána, má záležeti v tom, že stát:

a) na místo společnosti Welských místních drah jako její právní nástupce převezme a sám zaplatí v čase zákupu společnostních tratí ještě neumořenou prioritní půjčku z roku 1900 v původním jmenovitém obnosu 3,400.000 K, a

b) kromě toho ode dne zákupu až do konce koncessní doby bude platiti roční rentu v té výši, která tím na jevo jde, že se od pachtovného smlouvou ze dne 27. února 1907 na 286.200 K ustanoveného odečte příslušná rozpočtená roční potřeba na úrokování a umoření dotčené prioritní půjčky.

Státní správa bude platiti společnosti Welských místních drah tuto roční rentu po dobu koncesse polovicí dne 2. ledna a 1. července každého roku, dne 1. července 1975 však toliko obnosem *pro rata temporis* na dobu od 1. července až do 10. října připadajícím.

Státní správa vyhrazuje sobě právo, na místo roční renty tuto ustanovené zaplatiti

společnosti Welských místních drah kdykoli čtyřmi procenty za rok, úroky k úrokům čítajíc, vypočtenou jistinnou hodnotu nedospělých svého času ještě annuit v hotovosti nebo v státních dlužních úpisech, jejichž kategorii může si vyvoliti c. k. státní správa, nebo přeměniti společnostní akcie, v čase zákupu ještě v oběhu jsoucí, odkolkováním v $3^1/_2$ procentní státní dlužní úpisy.

Splatí-li se jistina státními dlužními úpisy, budte dlužní úpisy čítány podle toho úředně znamenaného peněžního kursu, který státní dlužní úpisy stejného druhu průměrně měly na vídeňské burse v pololetí bezprostředně předcházejícím.

II. Ustanovení č. 3, lit. *c* a č. 5 tohoto paragrafu budte docela vyškrtnuta.

Derschatta m. p.

83.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 16. března 1907,

že koncesse pro liberecké pouliční dráhy byly převedeny na městskou obec Libereckou.

Poněvadž společnost libereckých pouličních drah — jako dosavadní koncessionářka elektrické drobné dráhy o rozstupu úzkém v městě Liberci, pro kterou koncesse byla dána městské obci Liberci vyhláškou ministeria železnic ze dne 5. října 1896, Z. Ř. č. 206, jakož i elektrické drobné dráhy o rozstupu úzkém z Liberce (Soukenického náměstí) do Rochlice, pro kterou byla dána koncesse řečené společnosti vyhláškou ministeria železnic ze dne 23. listopadu 1899, Z. Ř. č. 233, a elektrické drobné dráhy o rozstupu úzkém ze Staroměstského náměstí v Liberci skrze Eisengasse a Kratzauerstraße až k mostu přes Nisský závodní průplav, pro kterou byla dána koncesse vyhláškou ministeria železnic ze dne 13. srpna 1904, Z. Ř. č. 89 — ve shodě s městskou obcí Libereckou žádala za převod, vztažmo za zpětný převod těchto koncessí na městskou obec Libereckou, vyhovuje se této žádosti a s působností od 1. ledna 1906 koncessní práva a povinnosti, které vznikly společnosti libereckých pouličních drah k řečeným tratím drobných drah, převádějí se s tou obměnou na městskou obec, že ustanovení § 6 a prvního odstavce § 11 vyhlášky železničního ministeria ze dne 5. října 1896, Z. Ř. č. 206, pozbývají platnosti a na jejich místo mají nastoupiti tato ustanovení:

I.

Zříditi akciovou společnost pro liberecké pouliční dráhy a vydati prioritní obligace jest vyloučeno.

Za skutečný zakládací kapitál pouličních drah ustanovuje se jejich zákupné 1,220.000 K čítajíc k němu řádně prokázané vedlejší výdaje, ku kterým je třeba schválení státní správy.

Jestliže by po spotřebování schváleného zakládacího kapitálu byly provedeny ještě další nové stavby nebo byla rozmnožena provozovací zařízení, příslušné náklady mohou býti připočteny k zakládacímu kapitálu, svolila-li státní správa k zamýšleným novým stavbám nebo k rozmnožení provozovacích zařízení a byly-li náklady řádně prokázány.

Veškerý zakládací kapitál buď umořen za koncessní doby podle umořovacího plánu státní správou schváleného.

II.

Doba koncesse s ochranou v § 9, lit. *b* zákona o povolování železnic vyslovenou proti stavbě nových drah ustanovuje se na devadesát (90) let, ode dne 5. října 1896 a zanikne po uplynutí této lhůty.

Derschatta m. p.

84.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 16. března 1907,

že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 19. prosince 1905, Z. Ř. č. 195, pro elektrickou místní dráhu o rozchodu úzkém z Tridentu do Malè a pro spojovací trať o rozchodu obyčejném z Mezolombarda do S. Michele, která bude poháněna prozatím parou.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto koncessní listina ze dne 19. prosince 1905, Z. Ř. č. 195:

I. Následkem toho, co jest ustanoveno v I. článku zákona ze dne 26. prosince 1906, Z. Ř. č. 4 z r. 1907, na místo ustanovení § 2, odstavce 2, právě dotčené koncessní listiny, která se tímto zrušují, mají nastoupiti tato ustanovení:

„Dotčená prioritní půjčka smí učiněna býti toliko do té jmenovité sumy, svým časem od státní správy určené, které je třeba, aby opatřena byla částka 7,190.000 K v hotovosti.“

II. Na místo ustanovení v § 11, posledním odstavci oné koncessní listiny, která se zrušují, mají nastoupiti tato ustanovení:

„Do stanov akciové společnosti, která se zřídí, buď pojato ustanovení, že všichni členové představenstva (správní rady, ředitelstva) musí býti rakouskými státními občany a alespoň pět šestin jich musí bydliti v obvodu království a zemí na říšské radě zastoupených.“

Derschatta m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35 třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXIX. — Vydána a rozeslána dne 23. března 1907.

Obsah: (Čís. 85 a 86.) 85. Vyhláška, že městská obec Horšův Týn byla vřaděna do desáté třídy tarifu vojenského nájemného. — 86. Zákon, kterým se mění zákony ze dne 27. dubna 1887, ze dne 3. dubna 1891 a ze dne 28. března 1896 o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gažistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zeměbrany a domobrany.

85.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria financí ze dne 8. ledna 1907,

že městská obec Horšův Týn byla vřaděna do desáté třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství městská obec Horšův Týn v Čechách vřaďuje se do desáté třídy tarifu nájemného pro vojenské účely ubytovací až do konce roku 1910 platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

86.

Zákon, daný dne 19. března 1907,

kterým se mění zákony ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41, ze dne 3. dubna 1891, Z. Ř. č. 48, a ze dne 28. března 1896, Z. Ř. č. 48, o vojenském zaopatření vdov a sirotků po důstojnících, vojenských úřednících, vojenských gažistech bez důstojenské třídy a po mužstvu vojska, válečného loďstva, zeměbrany a domobrany.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Pense vdov po vojenských osobách do určité důstojenské třídy zařaděných nebo titul a charakter této důstojenské třídy majících, které podle zákonů ze dne 27. dubna 1887, ze dne 3. dubna 1891 a ze dne 28. března 1896 mají nárok na zaopatření, stanoví se podle následujících stupňů, a to ročně:

při	I.	důstojenské třídě	5.400 K
„	II.	„ „	5.400 „
„	III.	„ „	5.000 „
„	IV.	„ „	3.500 „
„	V.	„ „	2.500 „
„	VI.	„ „	2.000 „
„	VII.	„ „	1.500 „
„	VIII.	„ „	1.200 „
„	IX.	„ „	1.000 „
„	X.	„ „	900 „
„	XI.	„ „	750 „
„	XII.	„ „	700 „

§ 2.

Vdovám po gažistech, kteří nejsou zařaděni do některé důstojenské třídy, pense bude vyměřena třetinou aktivitního služného, které zemřelý manžel posledně měl, alespoň však obnosem 400 K ročně.

§ 3.

Pro manželské nebo následujícím sňatkem legitimované děti vojenské osoby, která služného požívala, náleží vdově, ač má-li sama nárok na běžnou pensi, pro každé v jejím ošetřování jsoucí dítě až do dokonaného 24. roku života neb až do dřívějšího zaopatření příspěvek na vychování ve výši

jedné pětiny vdovské pense, avšak maximum ročního příspěvku na vychování pro dítě stanoví se na 500 K.

Úhrn příspěvků na vychování nesmí také při více nežli pěti sirotcích ku podělení způsobilých přesahovati obnos vdovské pense. Kdyby tento případ nastal, příspěvky na vychování pro každé dítě buďte vyměřeny tím obnosem, který na jevo vyjde, dělí-li se dopuštěný úhra počtem dítek.

Pozbude-li některé dítě práva ku požitku, zvýší se příspěvek na vychování pro každé z ostatních dětí, až se dosáhne výměra v prvním odstavci tohoto paragrafu stanovená.

§ 4.

Rodičů nemající nebo jim na roveň pokládaní sirotci gažistů, pokud jsou nezaopatřeni a nedokonali 24. rok života, mají nárok na konkretuální příspěvek vychovávací v úhrnném obnosu polovice té vdovské pense, kterou brala jejich matka nebo macecha, vztažmo která by jí byla příslušela podle §§ 1 a 2.

Kdyby však úhrn příspěvků na vychování, které by byly náležely matce podle § 3, přesahoval konkretuální příspěvek na vychování, tedy přebytek buď poukázán jako přídavek ku konkretuálnímu příspěvku na vychování s tou obměnou, že když některé dítě pozbude práva ku požitku, zanikne naň připadající příspěvek na vychování a to potud, až tento přebytek úplně zmizí a toliko ještě konkretuální příspěvek na vychování v úplné výměře zbude.

Konkretuální příspěvek na vychování i s přídavky nesmí v nižádném případu překročiti výši příslušné vdovské pense.

§ 5.

Běžné zákonné zaopatřovací požitky vdovy a dítek vojenské osoby na odpočinku zemřelé, která služného požívala, nesmějí dohromady přesahovati zákonného výslužného zemřelé osoby; náležející snad příspěvky na vychování buďte upraveny třeba-li toho podle obdoby § 3, posledního vztažmo předposledního odstavce.

Jestliže by však zákonná pense, kterou zemřelý manžel bral, při některé vojenské osobě do důstojenské třídy zařaděné od XI. důstojenské třídy výše nedosahovala 750 K, při vojenské osobě XII. třídy důstojenské 700 K a při gažistu bez důstojenské třídy 400 K, budiž přece vdovská pense 750, vztažmo 700 nebo 400 K vyměřena.

V tomto případu, jak se samo sebou rozumí, vdova nemá nároku na vychovací příspěvek pro své děti.

§ 6.

Požitek vdovské pense a příspěvku na vychování počíná se pro pozůstalé po vojenských osobách, které služného požívaly, prvním dnem měsíce následujícího po úmrtí manželově (otcově).

§ 7.

Vdovám po osobách mužstva, které na základě zákonů v § 1 uvedených nabudou příště nároku na pensi, budiž tato vyměřena ve výši v § 23 zákona ze dne 27. dubna 1887 ustanovené s přirážkou 50 procent.

§ 8.

Pro manželské nebo následujícím sňatkem legitimované děti osoby mužstva náleží vdově, ač má-li sama nárok na běžnou pensi, pro každé v jejím ošetřování jsoucí dítě příspěvek na vychování 48 K ročně až do dosaženého normálního věku, to jest u mužských sirotků až do dokonaného 16., u ženských sirotků až do dokonaného 14. roku života neb až do dřívějšího snad zaopatření dítěte (§ 29 zákona ze dne 27. dubna 1887).

Těm sirotkům mužstva, kteří chodí do tuzemských učilišť a vykazují přiměřený prospěch, aby mohli pokračovati ve studiích, příspěvek na vychování může býti ponechán až do skončení studií, avšak nikoli přes dokonaný 24. rok života.

§ 9.

Úhrn vdovské pense a příspěvků na vychování pro pozůstalé po osobách mužstva nesmí přesahovati 540 K ročně.

Pakli by tento případ nastal, tedy po jeho dobu budiž vyměřen toliko rozdíl mezi 540 K a vdovskou pensí jako příspěvek na vychování pro všechny sirotky a jim stejnými díly poukázán.

§ 10.

Rodičů nemajícím nebo jim na roveň pokládaným sirotkům po osobách mužstva, pokud jsou nezaopatřeni a nedosáhli normálního věku (§ 8), přísluší příspěvek na vychování 72 K ročně; avšak úhrn příspěvků na vychování nesmí přesahovati 360 K, proto je-li více nežli pět ku podělení způsobilých sirotků, buď příspěvek na vychování pro každého sirotka vyměřen toliko tím obnosem, který na jevo vyjde, dělí-li se 360 K počtem sirotků.

Ustanovení druhého odstavce § 8 vztahují se také k dotčeným sirotkům mužstva.

§ 11.

Dosud náležité zákonné nebo normální zaopatřovací požitky nynějších vdov po gažistech od

XII. důstojenské třídy výše až včetně do V. důstojenské třídy budte zvýšeny na obnosy v následující stupnici ustanovené, a to ročně:

u	V.	důstojenské	třídy	na 2.000 K
„	VI.	„	„	„ 1.700 „
„	VII.	„	„	„ 1.300 „
„	VIII.	„	„	„ 1.150 „
„	IX.	„	„	„ 1.000 „
„	X.	„	„	„ 900 „
„	XI.	„	„	„ 750 „
„	XII.	„	„	„ 700 „

Dosud náležité normální a zákonné pense nynějších vdov po gažistech, kteří nebyli zařadění do žádné určité důstojenské třídy, budte, nedosahují-li 400 K, na tento obnos zvýšeny.

Do těchto zvýšených pensí budte započteny udělené snad přídavky z milosti (dary z milosti a pod.).

§ 12.

Úhrnná potřeba bude uhrazena podle toho, co jest ustanoveno v III. článku zákona ze dne 27. dubna 1887, Z. Ř. č. 41.

§ 13.

Tento zákon nabude moci prvním dnem měsíce po jeho vyhlášení následujícího pod podmínkou, že budou v zemích koruny Uherské zákonná ustanovení stejného způsobu vydána.

Zaopatřovací požitky vdov v § 11 uvedených budte však zvýšeny již 1. lednem 1907 počínajíc na výměru tam ustanovenou.

Zaopatřovací požitky těch vdov po gažistech, jejichž manželové zemřeli před působností tohoto zákona, ale po 30. září 1906, budou rovněž vyměřeny podle výměry v § 11 ustanovené. Nabudou-li takové vdovy práva k požitku teprve po působnosti tohoto zákona, tedy jejich zaopatřovací požitky budte jim dány nikoli teprve po uplynutí úmrtního čtvrtletného (§ 18 zákona ze dne 27. dubna 1887), nýbrž dnem, kterého tento zákon nabyl moci.

Tento zákon se nevztahuje k sirotkům po vojenských osobách, kteří toho času požívají zákonného nebo normálního zaopatření.

Zaopatřovací zákony ze dne 27. dubna 1887, ze dne 3. dubna 1891 a ze dne 28. března 1896 trvají dále, pokud tímto zákonem není nic úchylného nařízeno.

§ 14.

Mému ministrovi zemské obrany, který se v této příčině má dohodnouti s Mým říšským ministrem vojenství, a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 19. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Latscher m. p.

392

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XL. – Vydána a rozeslána dne 24. března 1907.

Obsah: (Čís. 87 a 88.) 87. Vyhláška o poplatkovém tarifu za chemicko-analytické prozkumy c. k. generálním zkušebním úřadem ve Vídni konané. — 88. Nařízení, kterým se mění některá ustanovení v nařízeních ze dne 19. července 1902 a ze dne 15. července 1906 o kancelářském pomocném personálu, pak v nařízení ze dne 15. října 1902 o výpomocných sluzích u státních úřadů a ústavů.

87.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 26. ledna 1907

o poplatkovém tarifu za chemicko-analytické prozkumy c. k. generálním zkušebním úřadem ve Vídni konané.

Nařízením ze dne 8. června 1896, Z. Ř. č. 93, vyhlášený tarif poplatků vybíraných za chemicko-analytické prozkumy c. k. generálním zkušebním úřadem ve Vídni pozbude platnosti dne 31. března 1907. Do nového tarifu, který nastoupí na jeho místo dne 1. dubna 1907, může býti nahlédnuto u řečeného úřadu a může býti tam koupen.

Korytowski m. p.

88.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 23. března 1907,

kterým se mění některá ustanovení v nařízeních ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, a ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, o kancelářském pomocném personálu, pak v nařízení ze dne 15. října 1902, Z. Ř. č. 200, o výpomocných sluzích u státních úřadů a ústavů.

Článek I.

Zřízenci náležející pod ustanovení I. oddílu nařízení ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, vztažmo III. článku nařízení ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, mají míti příště služební jméno „kancelářští officianti“, vztažmo „kancelářské officiantky“, zřízenci náležející pod II. oddíl zprvu uvedeného nařízení mají pak míti jméno „kancelářští pomocníci“, vztažmo „kancelářské pomocnice“.

Mimo to mění se ustanovení § 9 nařízení ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, I. článkem nařízení ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, změněná, a § 12 stanov pro zaopatřovací ústav, dále mění se ustanovení III. článku, §§ 4 a 6, v nařízení ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, § 37 v nařízení ze dne 19. července 1902, Z. Ř. č. 145, a §§ 5 a 6 stanov pro zaopatřovací ústav a nařizuje se pro budoucnost takto:

§ 1.

Normální roční platy kancelářských officiantů činí:

Třída služební doby	Při služebním čase	Ve Vídni	V místech			
			I.	II.	III.	IV.
			třídy aktivitního přídavku			
			k o r u n			
I.	přes 3 až do 6 let	1380	1320	1260	1140	1080
II.	přes 6 až do 10 let	1560	1470	1380	1260	1200
III.	přes 10 až do 15 let	1740	1620	1500	1380	1320
IV.	přes 15 až do 20 let	1860	1740	1620	1500	1440
V.	přes 20 až do 25 let	1980	1860	1740	1620	1560
VI.	přes 25 až do 30 let	2100	1980	1860	1740	1680
VII.	přes 30 až do 35 let	2220	2100	1980	1860	1800
VIII.	přes 35 let	2340	2220	2100	1980	1920

Pro vyměření běžného výslužného kancelářských officiantů budiž základ výslužného podle následujícího přehledu vyšetřen:

Roční aktivitní plat					Roční normální obnos základu pro výslužné
ve Vídni	v místní třídě				
	I	II	III	IV	
	k o r u n				
1380	1320	1260	1140	1080	1000
1560	1470	1380	1260	1200	1120
1740	1620	1500	1380	1320	1240
1860	1740	1620	1500	1440	1360
1980	1860	1740	1620	1560	1480
2100	1980	1860	1740	1680	1600
2220	2100	1980	1860	1800	1720
2340	2220	2100	1980	1920	1480
2460	2340	2220	2100	2040	1960

Jsou-li tu podmínky § 12, posledního odstavce stanov pro zaopatřovací ústav, budiž základ pro výslužné vypočten podle poměru stupnicového maxima k nejvyššímu normálnímu obnosu 1960 K.

§ 2.

Normální roční platy kancelářských officiantek činí:

Třída služební doby	Při služebním čase	Ve Vídni	V místech			
			I.	II.	III.	IV.
			třídy aktivitního přídavku			
			k o r u n			
I.	přes 5 až do 9 let	1280	1170	1100	1020	960
II.	přes 9 až do 13 let	1300	1220	1190	1125	1060
III.	přes 13 až do 17 let	1380	1340	1300	1230	1160
IV.	přes 17 až do 21 let	1500	1450	1410	1335	1260
V.	přes 21 až do 25 let	1600	1570	1520	1440	1360
VI.	přes 25 až do 29 let	1720	1680	1630	1545	1460
VII.	přes 29 až do 33 let	1840	1800	1740	1650	1560
VIII.	přes 33 až do 37 let	1960	1910	1850	1755	1660
IX.	přes 37 let	2100	2030	1960	1860	1760

Pro vyměření běžného výslužného kancelářských officiantek budiž základ výslužného podle následujícího přehledu vyšetřen:

Roční aktivitní plat					Roční normální obnos základu pro výslužné
ve Vídni	v místní třídě				
	I	II	III	IV	
k o r u n					
1280	1170	1100	1020	960	900
1300	1220	1190	1125	1060	1000
1380	1340	1300	1230	1160	1100
1500	1450	1410	1335	1260	1200
1600	1570	1520	1440	1360	1300
1720	1680	1630	1545	1460	1400
1840	1800	1740	1650	1560	1500
1960	1910	1850	1755	1660	1600
2100	2030	1960	1860	1760	1700

Jsou-li tu podmínky III. článku, § 6, posledního odstavce, nařízení ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, budiž základ pro výslužné vypočten podle poměru stupnicového maxima k nejvyššímu normálnímu obnosu 1700 K.

§ 3.

Odbytné účastníkům zaopatřovacího ústavu a jejich pozůstalým náležející (§§ 20 a 35 stanov), pak „nejvyšší výměra zaopatřovacích platů vdovy

a dítek" (§ 33 stanov) a pohřebního čtvrtletného (§ 36 stanov zaopatřovacího ústavu), jakož i případná náhrada nákladů nemocenských a pohřebních (článek III, § 7, nařízení ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141) buďte vyměřovány jako dříve položíc toliko za základ dosavadní, nařízením ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, stanovenou výměru základů výslužného, vztažmo odpočinkových požitků podle toho připadajících.

§ 4.

V § 5 stanov zaopatřovacího ústavu stanovený příspěvek účastníků má příště činiti pro kancelářské officianty 3·6 procenta a pro kancelářské officiantky 3·2 procenta základů výslužného tímto nařízením ustanoveného.

Výměra příspěvků státní správy (§ 6 stanov) se nemění a buď tento příspěvek jako až dosud zapravován 3 procenty výměr výslužného nařízením ze dne 15. července 1906, Z. Ř. č. 141, stanovených.

Kancelářští officianti v I. třídě služební doby, sloužící již v čase, kdy toto nařízení nabude moci, a též takové kancelářské officiantky v I. a II. třídě služební doby mají zapravovati svrchu stanovené zvýšené příspěvky pensijní teprve tím časem, až dosáhnou základu výslužného 1120 K, vztažmo 1100 K.

§ 5.

Výměra denních platů kancelářských pomocníků a pomocnic stanoví se těmito obnosy:

Ve Vídni		V místech							
		I.		II.		III.		IV.	
		třídy aktivitního přídavku							
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
3	50	3	20	3	.	2	70	2	50

Článek II.

Ustanovení § 3 v nařízení ze dne 15. října 1902, Z. Ř. č. 200, se mění a výměra denních platů (denní mzdy) pro plně zaměstnané výpomocné sluhy stanoví se takto:

I.

Pro výpomocné sluhy u státních úřadů a ústavů kromě c. k. pošty a telegrafu:

Při služebním času	Ve Vídni		V místech							
			I.		II.		III.		IV.	
			třídy aktivitního přídavku							
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
až do 5 let	3	.	2	80	2	60	2	40	2	40
přes 5 až do 10 let	3	30	3	10	2	90	2	70	2	70
přes 10 až do 15 let	3	60	3	40	3	20	3	.	3	.
přes 15 až do 20 let	3	80	3	60	3	40	3	20	3	20
přes 20 let	4	.	3	80	3	60	3	40	3	40

II.

Pro výpomocné sluhy c. k. pošty a telegrafu:

Při služebním času	Ve Vídni		V místech							
			I.		II.		III.		IV.	
			třídy aktivitního přídavku							
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
méně 1 roku	2	80	2	60	2	40	2	30	2	30
přes 1 rok až do 3 let	3	.	2	80	2	60	2	50	2	50
přes 3 leta až do 5 let	3	20	3	.	2	80	2	70	2	70
přes 5 let	3	40	3	20	3	.	2	90	2	90

Článek III.

Co v tomto nařízení jest ustanoveno, nabude moci dnem 1. dubna 1907.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K	20 h	ročník 1869 za	6 K	— h	ročník 1889 za	6 K	— h
„ 1850 „	10 „	50 „	„ 1870 „	2 „	80 „	„ 1890 „	5 „	40 „
„ 1851 „	2 „	60 „	„ 1871 „	4 „	— „	„ 1891 „	6 „	— „
„ 1852 „	5 „	20 „	„ 1872 „	6 „	40 „	„ 1892 „	10 „	— „
„ 1853 „	6 „	30 „	„ 1873 „	6 „	60 „	„ 1893 „	6 „	— „
„ 1854 „	8 „	40 „	„ 1874 „	4 „	60 „	„ 1894 „	6 „	— „
„ 1855 „	4 „	70 „	„ 1875 „	4 „	— „	„ 1895 „	7 „	— „
„ 1856 „	4 „	90 „	„ 1876 „	3 „	— „	„ 1896 „	7 „	— „
„ 1857 „	5 „	70 „	„ 1877 „	2 „	— „	„ 1897 „	15 „	— „
„ 1858 „	4 „	80 „	„ 1878 „	4 „	60 „	„ 1898 „	6 „	— „
„ 1859 „	4 „	— „	„ 1879 „	4 „	60 „	„ 1899 „	10 „	— „
„ 1860 „	3 „	40 „	„ 1880 „	4 „	40 „	„ 1900 „	7 „	— „
„ 1861 „	3 „	— „	„ 1881 „	4 „	40 „	„ 1901 „	6 „	— „
„ 1862 „	2 „	80 „	„ 1882 „	6 „	— „	„ 1902 „	7 „	50 „
„ 1863 „	2 „	80 „	„ 1883 „	5 „	— „	„ 1903 „	9 „	— „
„ 1864 „	2 „	80 „	„ 1884 „	5 „	— „	„ 1904 „	5 „	— „
„ 1865 „	4 „	— „	„ 1885 „	3 „	60 „	„ 1905 „	6 „	— „
„ 1866 „	4 „	40 „	„ 1886 „	4 „	60 „	„ 1906 „	12 „	— „
„ 1867 „	4 „	— „	„ 1887 „	5 „	— „			
„ 1868 „	4 „	— „	„ 1888 „	8 „	40 „			

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLI. — Vydána a rozeslána dne 27. března 1907.

Obsah: (Čís. 89—91.) 89. Nařízení, jímž se mění některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 3. dubna 1906, kterým byly upraveny služební poměry poštovských officiantů, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků. — 90. Nařízení, jímž se stanoví základ výslužného pro služební třídu staroární Ia poštovských officiantek. — 91. Nařízení, jímž se mění některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 14. března 1906, kterým byly upraveny služební a platové poměry mechanických pomocníků poštovských a telegrafních.

89.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 23. března 1907,

jímž se mění některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 3. dubna 1906, Z. Ř. č. 77, kterým byly upraveny služební poměry poštovských officiantů, poštovských aspirantův a poštovských pomocníků.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 22. března 1907 mění se částečně dotčeným nařízením vyhlášená „Normální ustanovení o služebních poměrech poštovských officiantů, poštovských aspirantů a poštovských pomocníků" a nařizuje se s působností ode dne 1. dubna 1907 takto:

§ 1.

V § 14 dotčených normálních ustanovení stanovený přehled denních platů pro mužské poštovské aspiranty nahrazuje se tímto novým přehledem:

Stupeň denního platu	V obvodu									
	Vídni		I		II		III		IV	
	třídy aktivitních přídavků									
	má býti denní plat									
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
3	3	—	2	80	2	60	2	40	2	20
2	3	20	3	—	2	80	2	60	2	40
1	3	40	3	20	3	—	2	80	2	60

§ 2.

V § 15 dotčených normálních ustanovení stanovený přehled denních platů pro poštovské aspirantky nahrazuje se tímto přehledem:

Stupeň denního platu	V obvodu									
	Vídni		I		II		III		IV	
	třídy aktivitních přídavků									
	má býti denní plat									
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
3	2	50	2	45	2	40	2	30	2	20
2	2	75	2	65	2	60	2	45	2	30
1	3	—	2	85	2	80	2	60	2	40

§ 3.

V § 21 dotčených normálních ustanovení stanovený přehled ročního služného pro mužské poštovské officianty nahrazuje se tímto novým přehledem:

Třída statu	Stupeň služného	V obvodu				
		Vídni	I	II	III	IV
		třídy aktivitních přídavků				
		roční služné má býti korun				
III	3	1.210	1.105	1.060	1.010	960
	2	1.285	1.180	1.135	1.085	1.035
	1	1.365	1.260	1.215	1.165	1.115
II	3	1.570	1.465	1.420	1.370	1.320
	2	1.670	1.565	1.520	1.470	1.420
	1	1.775	1.670	1.625	1.575	1.525
I	3	2.030	1.880	1.830	1.780	1.730
	2	2.190	2.040	1.990	1.940	1.890
	1	2.350	2.200	2.150	2.100	2.050

§ 4.

Odstavec 1 v § 22 dotčených normálních ustanovení se mění a ustanovuje se, že postup do stupňů vyššího platu má se státi v II. a I. třídě poštovských officiantů po každých třech služebních letech vykonaných v nejbližším nižším stupni služného příslušné třídy statu.

§ 5.

V § 26 dotčených normálních ustanovení stanovený přehled ročního služného pro poštovské officiantky nahrazuje se tímto novým přehledem:

Služební třída starobní	V obvodu				
	Vídni	I	II	III	IV
	třídy aktivitních přídavků				
	roční služné má býti korun				
XI	1.040	1.010	980	920	860
X	1.100	1.030	1.000	940	880
IX	1.160	1.050	1.020	960	900
VIII	1.220	1.185	1.140	1.065	1.000
VII	1.320	1.280	1.240	1.170	1.100
VI	1.440	1.395	1.350	1.275	1.200
V	1.560	1.510	1.460	1.380	1.300
IV	1.680	1.625	1.570	1.485	1.400
III	1.800	1.740	1.680	1.590	1.500
II	1.920	1.855	1.790	1.695	1.600
I	2.040	1.970	1.900	1.800	1.700
Ia	2.160	2.085	2.010	1.905	1.800

§ 6.

Ustanovení § 27, prvního odstavce, a § 29, třetího odstavce, dotčených normálních ustanovení se mění a ustanovuje se:

Postup do X. služební třídy starobní stane se po dvou, postup do IX. až I*a* služební třídy starobní stane se po každých třech služebních letech v předcházející služební třídě starobní vykonaných, při čemž však postup do VIII. služební třídy starobní jest podmíněn uspokojivým výkonem služby.

§ 7.

Odstavec čís. 3 § 33 dotčených normálních ustanovení má zníti:

3. Postoupí-li kdo do vyššího stupně služného (§ 22), a to ve III. třídě prvním dnem měsíce následujícího po dokonání druhého, vztažmo čtvrtého služebního roku, v II. a I. třídě prvním dnem měsíce následujícího po dokonaném tříletí.

§ 8.

Co se týče toho, jak má býti ustanoven obvod tříd aktivitních přídavků (§§ 1, 2, 3 a 5), mají býti základem příslušná ustanovení článku II, § 2 zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34.

Fořt m. p.

90.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 23. března 1907,

jímž se stanoví základ výslužného pro služební třídu starobní I*a* poštovských officiantek.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 22. března 1907 doplňuje se ustanovení v § 3 nařízení obchodního ministeria ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 234, a pro služební třídu starobní I*a* poštovských officiantek, která byla nově zřízena nařízením obchodního ministeria ze dne 23. března 1907, Z. Ř. č. 89, stanoví se s působností od 1. dubna 1907 základ výslužného na 1.800 K.

Fořt m. p.

91.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 23. března 1907,

jímž se mění některá ustanovení v nařízení obchodního ministeria ze dne 14. března 1906, Z. Ř. č. 64, kterým byly upraveny služební a platové poměry mechanických pomocníků poštovských a telegrafních.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 22. března 1907 mění se nařízení obchodního ministeria ze dne 14. března 1906, Z. Ř. č. 64, kterým byly upraveny služební a platové poměry mechanických pomocníků poštovských a telegrafních, a nařizuje se s působností od 1. dubna 1907 takto:

§ 1.

V § 12 uvedeného nařízení stanovený přehled denních platů výpomocných mechaniků nahrazuje se následujícím novým přehledem:

Stupeň denního platu	V obvodu									
	Vídni		I		II		III		IV	
	třídy aktivitních přídavků									
	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
4	3	50	3	35	3	20	3	—	2	80
3	3	75	3	55	3	40	3	20	3	—
2	4	—	3	80	3	60	3	40	3	20
1	4	25	4	—	3	80	3	60	3	40

§ 2.

Paragraf 14 dotčeného nařízení nahrazuje se následujícími novými ustanoveními:

„Mechaničtí pomocníci obdrží roční plat podle následujícího přehledu:

Služební třída starobní	V obvodu				
	Vídni	I	II	III	IV
	třídy aktivitních přídavků				
	korun				
VII	1.880	1.730	1.680	1.630	1.580
VI	1.980	1.830	1.780	1.730	1.680
V	2.080	1.930	1.880	1.830	1.780
IV	2.280	2.100	2.040	1.980	1.920
III	2.480	2.300	2.240	2.180	2.120
II	2.680	2.500	2.440	2.380	2.320
I	3.080	2.840	2.760	2.680	2.600

Služné vyplácí se v měsíčních lhůtách napřed.

Postup do služební třídy starobní VI. až III. nastane po každých třech, postup do třídy II. a I. po každých pěti služebních letech v předcházející třídě vykonaných.“

§ 3.

Paragraf 15 dotčeného nařízení má zníti:

„Nehledíc k nepřítomnosti ve službě, podmíněné řádně prokázanou nemocí, řádně udělenou dovolenou nebo dostavením se k vojsku v případech uvedených v § 5 zákona ze dne 22. června 1878, Z. Ř. č. 59, pod lit. *a*, *b* a *d*, jest požitek ročního služného tím podmíněn, že se služba skutečně vykonává.

Plat počne se brátí, je-li někdo jmenován mechanickým pomocníkem, prvním dnem měsíce po jmenování následujícího; jde-li o postup do vyšší třídy služného, počne se brátí prvním dnem měsíce, který následuje po dokonání triennia, vztažmo kvinkvennia.

Platy mechanických pomocníků budiž zastaveny:

1. je-li kdos jmenován mechanikem, nebo dosáhl-li vyššího platu, tím dnem, kterého nový plat byl k výplatě poukázán;

2. dostaví-li se kdos k vojenské presenční službě, jakož i zruší-li se služební poměr, koncem příslušného měsíce.“

Co se týče toho, jak má býti ustanoven obvod tříd aktivitních přídavků (§§ 1 a 2), mají býti základem příslušná ustanovení článku II, § 2 zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34.

Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj docház nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35 třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLII. — Vydána a rozeslána dne 29. března 1907.

Obsah: (Čís. 92 a 93.) 92. Nařízení, kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 24. února 1907 o zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východních správců duchovních v Dalmatsku podle jejich služebního času. — 93. Zákon o označování místního původu chmele.

92.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 13. března 1907,

kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 57, o zvýšení nejmenšího příjmu a výslužného řecko-východních správců duchovních v Dalmatsku podle jejich služebního času.

§ 1.

Aby byla přiřčena zvýšení nejmenšího příjmu stavu přiměřeného řecko-východních správců duchovních v Dalmatsku, v zákoně ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 57, uvedená, budiž podáno přiznání místního příjmu podle předpisu ministerského nařízení ze dne 1. října 1898, Z. Ř. č. 206, zdělané nebo, bylo-li již takové přiznání pro příslušné služební místo předloženo, buď podáno oznámení, že byl rozhodný služební čas dovršen.

Toto oznámení budiž znovu podáno, nastane-li nárok na další zvýšení.

Ku přiznání neb oznámení buď přiložena služební tabulka ve dvou stejnopisech.

Tato služební tabulka může býti zdělána podle vzorců obvyklých nyní u žádostí za převzetí na odpočinek nebo podle vzorce k tomuto nařízení přiloženého.

V této služební tabulce buď vykázána celá dosavadní služba duchovního správce na jednotlivých od něho zastávaných služebních místech podle kalendářní doby.

Přiznání místního příjmu neb oznámení podává se skrze představenou biskupskou konsistoř.

§ 2.

Konsistoř prozkoumá a potvrdí správnost údajů ve služební tabulce vykázaných a zašle ji zemskému úřadu spolu s přiznáním neb oznámením v § 1 dotčeným.

Zemský úřad nařídí, třeba-li toho, slyše znova biskupskou konsistoř, vyšetřování, aby se stav věci na jisto postavil.

O tom, jak zemský úřad své rozhodnutí činí a vydává, jak se poukazují zvýšené platy, konečně jak nález zemského úřadu může býti v odpor brán, platí obdobně předpisy ministerského nařízení ze dne 1. října 1898, Z. Ř. č. 206, a ministerského nařízení ze dne 19. listopadu 1904, Z. Ř. č. 135.

§ 3.

Zemský úřad, přihlédaje ke lhůtě nápadu v § 2 zákona stanovené, má vysloviti, který roční větší plat z důvodu zvýšení náleží duchovnímu správci.

To platí zejména také pro přechodná léta 1907 až 1909 v § 5 zákona ustanovená. Pro tato 3 léta nebo pro část tohoto času, ku které se v jednotlivém případu přihlédá, buď větší plat najednou

udán, avšak buď přesně číselně uvedeno, kolik vyššího platu na každý jednotlivý z těchto roků připadá.

Připadne-li duchovnímu správci za tohoto přechodného času další zvýšení, buď nárok na toto zvýšení ku platnosti přiveden novým podáním a způsobem v § 1 tohoto nařízení ustanoveným.

§ 4.

Poukážou-li se duchovnímu správci předběžně platy, kterých jeho předchůdce požíval, ze státní pokladny ve smyslu § 2 ministerského nařízení ze dne 19. října 1904, Z. Ř. č. 135, tedy jemu, je-li ku příslušnému oznámení konsistoře přiložena služební tabulka řádně vyhotovená nebo leží-li taková tabulka již u zemského úřadu, mohou býti poukázána prozatímně zvýšení ze státní pokladny, která mu podle jeho služby náležejí.

Byli-li pomocní kněží přeloženi ve stejné vlastnosti nebo v postavení provisora, dostačí k tomu, pokud se nečiní nárok na další zvýšení nejmenšího příjmu, oznámení, že byli přeloženi, při čemž budiž se odvoláno na poslední poukázání tohoto zvýšení a na služební tabulku jemu za základ položenou.

§ 5.

Zvýšení nejmenšího příjmu stavu přiměřeného dotčené v zákoně ze dne 24. února 1907, Z. Ř. č. 57, buď především uhrazeno z požitků s duchovním úřadem stále spojených.

Je-li některá obec duchovní správy nebo místní obec aneb někdo jiný zavázán poskytovati ustanovený svou dobou zákonný nejmenší příjem duchovním správcům, budiž v každém případu na základě příslušných zavazovacích titulů zkoušeno a třeba-li toho instančním rozhodnutím na jisto postaveno, zdali se tento závazek vztahuje také ku zvýšení nejmenšího příjmu stavu přiměřeného stanovenému dotčeným zákonem podle zvláštní doby služebního zaměstnání toho kterého duchovního správce.

Není-li tomu tak, buď zvýšení platů podle toho vyplývající poukázáno ze státní pokladny.

§ 6.

Provisorové uprázdněných obročí, pokud se k nim nevztahuje předpis § 4, odstavce 2, tohoto nařízení, mají ku platnosti přivésti nárok na náležející jim snad zvýšení způsobem v § 1 tohoto nařízení naznačeným.

§ 7.

K žádostem za přeložení na odpočinek buď přiložena služební tabulka stejným způsobem vyhotovená, jak v § 1 ustanoveno.

V této tabulce buďte vyznačena již připadlá zvýšení, při čemž buď se odvoláno na poslední příslušné poukazovací nařízení zemského úřadu.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

Služební tabulka,

aby bylo dosaženo zvýšení zaručeného nejmenšího příjmu (výslužného) podle zákona ze dne 24. února 1907, Z. ř. č. 57.

Jméno duchovního správce	Den, kdy byl vysvěcen na kněžství	Služby v duchovní správě nebo v jiné veřejné církevní službě	Kalendářní doba těchto služeb	Jejich trvání podle let, měsíců a dní	Dosud poukázána zvýšení nejmenšího příjmu podle dovršeného služebního času	Poznámky
		Čitatelný úhrnný služební čas	. . . . .	. . . . .		

Správnost uvedených údajů se potvrzuje:

(Ordinariat.)

93.

Zákon, daný dne 17. března 1907,

o označování místního původu chmele.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Chová-li se na prodej neb uvádí-li se do obchodu chmel s označením místního původu, má se toto označení státi podle předpisů tohoto zákona.

Při tom neční to rozdílu, zdali jest označení místního původu uvedeno na obalech chmele nebo zdali jest obsaženo v prohlášeních ku prodeji a obchodu se vztahujících, jako: v cenících, obchodních listech, nákladních listech, účtech nebo v certifikátech, týkajících se zboží, vysvědčeních původu a pod.

§ 2.

Aby místní původ chmele byl označen, území tuzemska, ve kterých se chmel pěstuje, mohou býti označena nařizovacím způsobem jako výrobní obvody chmele, při čemž buďte podrobně určena a ohraničena.

Nežli se takové nařízení vydá, buďte slyšeny příslušné zemědělské hlavní korporace (zemědělská rada, hospodářská společnost a pod.) a obchodní a živnostenské komory, kteréžto komory za příčinou podání svého vyjádření mají slyšeti účastná živnostenská společenstva (gremia) a průmyslové korporace.

§ 3.

Ve smyslu § 1 tohoto zákona budiž místní původ chmele v tuzemsku vypěstěného označen udáním osady, obce, určeného snad podle § 2 tohoto zákona výrobního obvodu nebo země, kde byl chmel vypěstován, jakož i v každém případu státního území.

Dotčené údaje mohou býti uvedeny buďto jednotlivě nebo několik dohromady nebo také všechny.

§ 4.

Nařizovacím způsobem mohou býti vydány zevrubnější předpisy o způsobu, jak označení původu má býti provedeno.

Ustanovení § 2, odstavce 2, vztahuje se také k takovým případům.

§ 5.

K dotčeným v § 3 označením původu mohou býti učiněny takové s pravdou srovnalé doložky, které obsahují podrobnější udání místního původu (na příklad jméno statkového území, statkové držby, soudního nebo politického okresu).

§ 6.

Označení původu, která nevyhovují předpisům § 3, odstavce 1, nesmí býti užíváno. Rovněž jsou zapovědány pravdě odporující doložky k označení původu a každý způsob jeho provedení, které jsou způsobilé, vyvolati klam o místním původu chmele.

Rovněž jsou zapovědány údaje neb označení, které třeba by nebyly označením původu, jsou svým obsahem nebo provedením způsobilé, jejich zdání vzbuditi.

§ 7.

Nařízením může býti ustanoveno, že předpisů §§ 3 a 6 tohoto zákona — avšak ne déle nežli po dobu pěti let po dni, kdy nabyl moci — nemá býti užíváno vzhledem k určitým údajům, v nařízení uvedeným, které podle obchodní zvyklosti účastných kruhů nemají výlučného významu poukazu na místní původ chmele anebo přece tohoto významu pozbyly, poněvadž se staly obvyklými k označování druhu chmele.

§ 8.

Jestliže chmel, který nebyl v tuzemsku vypěstován, se zde na prodej chová nebo do obchodu dá, musí míti označení státu, ve kterém byl vypěstován. Ostatně mají obdobnou platnost ustanovení §§ 1, 3, 4, 5, 6 a 7 tohoto zákona, s výhradou výjimek v třetím odstavci tohoto paragrafu obsažených.

Jsou-li v cizozemském státu výrobní obvody chmele ustanoveny způsobem, který odpovídá předpisům § 2, odstavce 1, tohoto zákona, místní původ chmele podle § 3 tohoto zákona může býti označen také uvedením příslušného cizozemského výrobního obvodu.

Nařizovacím způsobem může býti ustanoveno, že předpisy tohoto zákona v předcházejících odstavcích 1 a 2 uvedené mají se vztahovati k cizo-

zemským označením původu toliko v tom rozsahu, jenž v nařízení buď vytčen, ve kterém se tuzemské označení původu chrání také v příslušném cizozemském státu. Avšak v obvodu, kde tento zákon platí, nesmí býti užíváno u chmele, který nebyl v tuzemsku vypěstován, označení původu, které přísluší tuzemskému chmeli (§ 3).

§ 9.

Kdo by jednal proti ustanovením tohoto zákona a proti předpisům na jeho základě vydaným, pokud skutek nezakládá činu podle všeobecných trestních zákonů přísněji trestného, budiž potrestán od politického okresního úřadu peněžitou pokutou od 10 až do 2000 K, za přitěžujících okolností, zejména v případu opětování, vězením od jednoho dne až do tří měsíců. V posledním případu může s trestem na svobodě spojena býti peněžitá pokuta až do 2000 K.

Při odsouzení k peněžité pokutě buď vyměřen zároveň trest vězení, který na místo pokuty v případu nedobytnosti nastoupí.

Při tom buď za pokutu od 10 až do 20 K na jeden den, při vyšších pokutách za každých 20 K na jeden den vězení nalezeno; avšak doba vězení nesmí přesahovati tří měsíců.

§ 10.

Při odsouzení budiž nalezeno, aby byla odstraněna označení, která obsahují údaje proti předpisům, není-li však toto odstranění možné, buď nalezeno, aby obaly s těmito označeními propadly, pokud odsouzenému ještě přísluší právo s těmito předměty nakládati.

Toto opatření, třeba by určitá osoba nemohla býti stíhána neb odsouzena nebo nemá-li již odsouzený práva s těmito předměty nakládati, budiž učiněno samostatně vzhledem k těm předmětům, které jsou podrobeny disposici některé osoby odpovědné za zachovávání předpisů o označení místa.

Aby tato opatření byla zabezpečena, která buďte vykonána na náklad odsouzeného, politický úřad může již za řízení nařídit, aby byly zabaveny nebo jinak účelně uschovány ty předměty, jichž proti předpisu označením přestupek byl spáchán.

§ 11.

Tuzemské ústavy, které jsou od obcí, okresů nebo některé země, spolků, družstev nebo jiných korporací zřízeny a jejichž účelem jest potvrzovati místní původ chmele z určitého obvodu (známkovny chmele), vzhledem k tomuto svému účelu mohou od politického zemského úřadu býti uznány za veřejné ústavy (veřejné známkovny chmele).

Takové uznání může se státi toliko, když:

1. pro stanovy a pro to, co o obchodních zařízeních ústavu jest ustanoveno, jakož i pro změny jest vyhrazeno schválení politického zemského úřadu;

2. když jest určeno, že vycházející od ústavu potvrzení a označení o původu chmele mají býti konána toliko takovými zřízenci ústavu, kteří byli politickým okresním úřadem potvrzeni a do přísahy vzati, a

3. když správa ústavu jest podrobena dohledu politického zemského úřadu.

Schválení pod čís. 1 dotčené smí býti toliko tenkráte uděleno, když podle úsudku politického zemského úřadu statutární a obchodní zařízení ústavu zaručují úplně spolehlivé prokazování, potvrzování a označování místního původu chmele.

Jakožto zřízenci ústavu (odstavec 2) smějí býti toliko takové osoby potvrzeny a do přísahy vzaty, které jsou podle úsudku politického okresního úřadu odborně způsobilé a úplně hodnověrné.

§ 12.

Potvrzení a označení místního původu chmele, veřejnou známkovnou chmele učiněná, sluší pokládati za veřejné listiny a za veřejná označení, jejichž zfalšování nebo padělání jest podrobeno předpisům obecného zákona trestního.

Nařízením buďte dány předpisy o formě těchto potvrzení a označení.

§ 13.

Politický zemský úřad má dohlédati ke správě veřejných známkoven chmele, zejména zdali se zachovávají statutární ustanovení a předpisy o obchodních zařízeních. Úřad tento má právo, učiniti v příčině správy každého ústavu ta opatření, která svou dobou jeví se býti potřebnými, aby ústav svého účelu jistě dosáhl.

Politický zemský úřad může ustanoviti politické okresní úřady nebo stálého komisaře, aby vykonávali jemu přísluřející dohled.

Dozorčí zřízenci jsou zejména oprávněni, v každékoli době vstoupiti do závodní místnosti ústavů, od jejich zřízenců požadovati vysvětlivky a nahlédnouti do korrespondence, jinakých zápisků, jakož i do obchodních knih ústavův.

§ 14.

Politický zemský úřad jest oprávněn, odvolati uznání některého ústavu za veřejnou známkovnu chmele, když

1. statutární a obchodní zařízení ústavu se ukáže při provádění nedostatečným, aby poskytovalo záruky v § 11 uvedené; nebo

2. když ústav sám nebo jednotliví jeho zřízenci nevyhovují statutárním ustanovením neb ustanovením o obchodních zařízeních; nebo

3. neuposlechne-li se ze strany ústavu nebo jeho zřízenců nařízením politického zemského úřadu nebo překáží-li se úřednímu dohledu (§ 13).

§ 15.

Uchýlí-li se od ustanovení stanov neb od ustanovení o obchodních zařízeních ústavu, neuposlechne-li se úředních nařízení nebo překáží-li se úřednímu dohledu, politický okresní úřad může vinným zřízencům, třeba by se nepoužilo ustanovení § 14 a pokud nemá býti postupováno ve smyslu § 9, uložiti pořádkové pokuty od 10 až do 200 K.

§ 16.

Peněžité pokuty (§ 9) na základě tohoto zákona došlé připadnou chudinskému fondu obce, pořádkové pokuty (§ 15) zemědělskému, vztažmo zemskému fondu země, kde trestný čin byl spáchán.

§ 17.

Politický okresní úřad jest oprávněn, zřízencům veřejné známkovny chmele odejmouti jim podle § 11, čís. 2, přísluřející oprávnění potvrzovati a označovati původ chmele, když o podmínkách, za kterých byli potvrzeni a do přísahy vzati, nelze již pokládati, že tu ještě jsou.

§ 18.

Co se týče příslušnosti politických úřadů k úředním jednáním podle tohoto zákona, pak co se týče opravných prostředků a promlčení, budiž šetřeno všeobecných ustanovení o řízení při politických úřadech.

O opravných prostředcích proti rozhodnutím, na základě §§ 11, 13, 14, 15 a 17 tohoto zákona vydaným, rozhoduje ministerium orby ve shodě s ostatními účastnými ministeriemi.

§ 19.

Tento zákon nabude moci za šest měsíců po svém vyhlášení.

§ 20.

Mému ministrovi orby, Mému ministrovi obchodu a Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 17. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Bienerth** m. p.
Auersperg m. p. **Fořt** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIII. — Vydána a rozeslána dne 30. března 1907.

Obsah: (Čís. 94 a 95.) 94. Vyhláška, že byla uzavřena úmluva s paroplavební společností rakouského Lloydu o prozatímném obstarávání brasilské dopravy plavební. — 95. Vyhláška, že byla uzavřena nová plavební a poštovní smlouva s paroplavební společností rakouského Lloydu.

94.

Vyhláška ministeria obchodu a ministeria financí ze dne 27. března 1907,

že byla uzavřena úmluva s paroplavební společností rakouského Lloydu o prozatímném obstarávání brasilské dopravy plavební.

Aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 23. února 1907, Z. Ř. č. 46, o prozatímném upravení brasilské dopravy plavební, byla dne 16. března 1907 uzavřena k řečenému zákonu v návrhu přiložená úmluva mezi c. k. státní správou a paroplavební společností rakouského Lloydu o prozatímném obstarávání brasilské dopravy plavební.

Korytowski m. p. **Forť** m. p.

95.

Vyhláška ministeria obchodu a ministeria financí ze dne 27. března 1907,

že byla uzavřena nová plavební a poštovní smlouva s paroplavební společností rakouského Lloydu.

Aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 23. února 1907, Z. Ř. č. 42, o uzavření nové plavební a poštovní smlouvy s paroplavební společností rakouského Lloydu, byla tato smlouva dne 16. března 1907 uzavřena podle návrhu k řečenému zákonu přiloženého.

Korytowski m. p. **Forť** m. p.

(Böhmisch.)

412

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, v ulici Singerstrasse č. 26, také roku 1907 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1907** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Singerstrasse č. 26, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž Zákonník říšský se dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínajíc rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Singerstrasse č. 26, a proto každý může si doplniti neúplné **Zákonníky říšské a seřaditi** jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIV. — Vydána a rozeslána dne 31. března 1907.

Obsah: Čís. 96. Nařízení o jednoduchých závěrkách cenných papírů na vídeňské burse znamenaných jakožto základu pro vyměřování daně z tržby cenných papírů.

96.

Nařízení ministeria financí ze dne 30. března 1907

o jednoduchých závěrkách cenných papírů na vídeňské burse znamenaných jakožto základu pro vyměřování daně z tržby cenných papírů.

Nařízením ze dne 21. února 1907, Z. Ř. č. 47, vyhlášená příloha *A* o obchodních podmínkách platných na vídeňské burse o jednoduché závěrce cenných papírů na této burse znamenaných mění se tím způsobem, že při akciích rakouského Lloydu (oddíl *K*, „Akcie dopravních podniků") jednoduchá závěrka činí 25 kusů (místo 10 kusů).

Korytowski m. p.

(Böhmisch.)

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLV. — Vydána a rozeslána dne 12. dubna 1907.

Obsah: (Čís. 97—100.) 97. Vyhláška, že byla zřízena celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou v Krile. — 98. Vyhláška, že byla zřízena přístavní a námořsko-zdravotní expositura s celní službou v Prigradici. — 99. Vyhláška, že zřízena byla expositura vedlejší celnice Vallarské v Piano della Fugazza (Streva) na dobu letních měsíců roku 1907. — 100. Nařízení, kterým se stanoví obnos, jenž ve přiznání bude uznáván jakožto výdaj za vedení dekanátního úřadu v nově zřízeném dekanátě Moravsko-ostravském (arcidiecése Olomoucké).

97.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 13. března 1907,

že byla zřízena celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou v Krile.

V Krile u Jesenice v Dalmatsku (finanční okres splétský) byla zřízena celní expositura s přístavní a námořsko-zdravotní službou a počala již úřadovati.

Této exposituře přísluší stejná celní působnost jako již zřízeným celním expositurám s přístavní a námořsko-zdravotní službou v Dalmatsku (seznam celnic, p. IX., Z. Ř. č. 14 z r. 1901), a kromě toho byla ještě zmocněna:

1. vyřizovati ohlášky pro výrobu kořalky (přijímati ohlášky, vydávati bolety a vybírati výrobní dávku);

2. beze cla vyřizovati tuzemské upotřebené znamenané sudy, které se vracejí jako obaly vývozných zásilek;

3. vésti rejstřík o vyhotovených průvodních listech, aby tuzemské zboží bylo poukázáno přes moře do jiných přístavů celního území, a

4. odbavovati tuzemské, dávce *dazio consumo* podrobené předměty (vydávati a přijímati cirkulační bolety, vztažmo vybírati poplatky *dazio consumo*).

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

98.

Vyhláška ministerií financí a obchodu ze dne 13. března 1907,

že byla zřízena přístavní a námořsko-zdravotní expositura s celní službou v Prigradici.

V Prigradici (na ostrově Korčule) byla zřízena přístavní a námořsko-zdravotní expositura s celní službou a počala již úřadovati.

Tato expositura má stejnou celničnou působnost jako již zřízené přístavní a námořsko-zdravotní expositury s celní službou (seznam celnic v Dalmatsku, p. IX., č. 67, ministerského nařízení ze dne 22. prosince 1900, Z. Ř. č. 14 z r. 1901) a jest kromě toho zmocněna vésti rejstřík prohlašovací, rejstřík o vyhotovených průvodních listech, aby bylo poukázáno tuzemské víno přes moře do jiných přístavů celního území, rejstřík o legitimačních listech, dostavovací knihu a rejstřík o cirkulačních boletách o předmětech dávce *dazio consumo* podrobených.

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

99.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 15. března 1907,

že zřízena byla expositura vedlejší celnice Vallarské v Piano della Fugazza (Streva) na dobu letních měsíců roku 1907.

V Piano della Fugazza (Streva) v Tyrolsku bude zřízena na dobu od 1. června až do konce září 1907 celní expositura, právy vedlejší celnice II. třídy nadaná, která spolu úřadovati bude jako opovědná hlídka vedlejší celnice Vallarské.

Vyclívací a odbavovací práva této expositury jsou obmezena na záznamné vyřizování pastevního dobytka, pak na dovozné vyřizování svršků, které cestující s sebou vezou a jež k obchodu nejsou určeny, předmětů a náčiní, které salašníci ke své potřebě s sebou vezou, jakož i toho zboží, které jest určeno k vlastní potřebě obyvatelů Camposilvana a na cestě do svého určeného místa nedotkne se vedlejší celnice Vallarské.

Korytowski m. p.

100.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 19. března 1907,

kterým se stanoví obnos, jenž ve přiznání bude uznáván jakožto výdaj za vedení dekanátního úřadu v nově zřízeném dekanátě Moravsko-ostravském (arcidiecése Olomoucké).

Doplňujíc ministerské nařízení ze dne 19. června 1886, Z. Ř. č. 107, obnos dekanátních výdajů, které jest uznati za výdaj ve přiznáních podle zákona ze dne 19. září 1898, Z. Ř. č. 176, podávaných, ustanovuje se pro nově zřízený dekanát v Moravské Ostravě (arcidiecési Olomoucké) na tři sta (300) korun, bez ujmy prozkumu otázky, zdali příslušnému faráři, jemuž jest vedení dekanátních prací svěřeno, náleží vůbec doplněk kongruy z náboženského fondu, vztažmo ze státní jeho dotace ve smyslu dotčeného zákona.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVI. — Vydána a rozeslána dne 14. dubna 1907.

Obsah: (Čís. 101 a 102.) 101. Vyhláška o náležitém vyhlášení zákona, daného dne 17. března 1907, o označován místního původu chmele. — 102. Zákon o označování místního původu chmele.

101.

Vyhláška ministra vnitra ve shodě s ministrem orby a ministrem obchodu ze dne 13. dubna 1907,

o náležitém vyhlášení zákona, daného dne 17. března 1907, o označování místního původu chmele.

Poněvadž zákon, daný dne 17. března 1907, byl vyhlášen v XLII. částce Zákonníka říšského pod čís. 93 nejprve v nesprávném znění a potom, byv opraven, byl vyhlášen způsobem, který se nesrovnával s předpisy zákona ze dne 10. června 1869, Z. Ř. č. 113, vyhlašuje se tuto pod čís. 102 Zákonníka říšského závazně zákon, daný dne 17. března 1907, o označování místního původu chmele.

Beck m. p. **Bienerth** m. p.
Auersperg m. p. **Fořt** m. p.

102.

Zákon, daný dne 17. března 1907,

o označování místního původu chmele.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Chová-li se na prodej neb uvádí-li se do obchodu chmel s označením místního původu, má se toto označení státi podle předpisů tohoto zákona.

Při tom nečiní to rozdílu, zdali jest označení místního původu uvedeno na obalech chmele nebo zdali jest obsaženo v prohlášeních ku prodeji a obchodu se vztahujících, jako: v cenních, obchodních listech, nákladních listech, účtech nebo v certifikátech, týkajících se zboží, vysvědčeních původu a pod.

§ 2.

Aby místní původ chmele byl označen, území tuzemska, ve kterých se chmel pěstuje, mohou býti označena nařízovacím způsobem jako výrobní obvody chmele, při čemž budte podrobně určena a ohraničena.

Než-li se takové nařízení vydá, budte slyšeny příslušné zemědělské hlavní korporace (zemědělská

rada, hospodářská společnost a pod.) a obchodní a živnostenské komory, kteréžto komory za příčinou podání svého vyjádření mají slyšeti účastná živnostenská společenstva (gremia) a průmyslové korporace.

§ 3.

Ve smyslu § 1 tohoto zákona budiž místní původ chmele v tuzemsku vypěstěného označen udáním osady, obce, určeného snad podle § 2 tohoto zákona výrobního obvodu nebo země, kde byl chmel vypěstován, jakož i v každém případu státního území.

Dotčené údaje mohou býti uvedeny buďto jednotlivě nebo několik dohromady nebo také všechny.

§ 4.

Nařizovacím způsobem mohou býti vydány zevrubnější předpisy o způsobu, jak označení původu má býti provedeno.

Ustanovení § 2, odstavce 2, vztahuje se také k takovým případům.

§ 5.

K dotčeným v § 3 označením původu mohou býti učiněny takové s pravdou srovnalé doložky, které obsahují podrobnější udání místního původu (na příklad jméno statkového území, statkové držby, soudního nebo politického okresu).

§ 6.

Označení původu, která nevyhovují předpisům § 3, odstavce 1, nesmí býti užíváno. Rovněž jsou zapovědány pravdě odporující doložky k označení původu a každý způsob jeho provedení, které jsou způsobilé, vyvolati klam o místním původu chmele.

Rovněž jsou zapovědány údaje neb označení, které třeba by nebyly označením původu, jsou svým obsahem nebo provedením způsobilé, jejich zdání vzbuditi.

§ 7.

Nařízením může býti ustanoveno, že předpisů §§ 3 a 6 tohoto zákona — avšak ne déle než-li po dobu pěti let po dni, kdy nabyl moci — nemá býti užíváno vzhledem k určitým údajům, v nařízení uvedeným, které podle obchodní zvyklosti účastných kruhů nemají výlučného významu poukazu na místní původ chmele anebo přece tohoto významu pozbyly, poněvadž se staly obvyklými k označování druhu chmele.

§ 8.

Jestliže chmel, který nebyl v tuzemsku vypěstován, se zde na prodej chová nebo do obchodu dá, musí míti označení státu, ve kterém byl vypěstován. Ostatně mají obdobnou platnost ustanovení §§ 1, 3, 4, 5, 6 a 7 tohoto zákona, s výhradou výjimek v třetím odstavci tohoto paragrafu obsažených.

Jsou-li v cizozemském státu výrobní obvody chmele ustanoveny způsobem, který odpovídá předpisům § 2, odstavce 1, tohoto zákona, místní původ chmele podle § 3 tohoto zákona může býti označen také uvedením příslušného cizozemského výrobního obvodu.

Nařizovacím způsobem může býti ustanoveno, že předpisy tohoto zákona v předcházejících odstavcích 1 a 2 uvedené mají se vztahovati k cizozemským označením původu toliko v tom rozsahu, jenž v nařízení buď vytčen, ve kterém se tuzemské označení původu chrání také v příslušném cizozemském státu. Avšak v obvodu, kde tento zákon platí, nesmí býti užíváno u chmele, který nebyl v tuzemsku vypěstován, označení původu, které přísluší tuzemskému chmeli (§ 3).

§ 9.

Kdo by jednal proti ustanovením tohoto zákona a proti předpisům na jeho základě vydaným, pokud skutek nezakládá činu podle všeobecných trestních zákonů přísněji trestného, budiž potrestán od politického okresního úřadu peněžitou pokutou od 10 až do 2000 K, za přitěžujících okolností, zejména v případu opětování, vězením od jednoho dne až do tří měsíců. V posledním případu může s trestem na svobodě spojena býti peněžitá pokuta až do 2000 K.

Při odsouzení k peněžité pokutě buď vyrčen zároveň trest vězení, který na místo pokuty v případu nedobytnosti nastoupí.

Při tom buď za pokutu od 10 až do 20 K na jeden den, při vyšších pokutách za každých 20 K na jeden den vězení nalezeno; avšak doba vězení nesmí přesahovati tří měsíců.

§ 10.

Při odsouzení budiž nalezeno, aby byla odstraněna označení, která obsahují údaje proti předpisům, není-li však toto odstranění možné, buď nalezeno, aby obaly s těmito označeními propadly, pokud odsouzenému ještě přísluší právo s těmito předměty nakládati.

Toto opatření, třeba by určitá osoba nemohla býti stíhána neb odsouzena nebo nemá-li již odsouzený práva s těmito předměty nakládati, budiž učiněno samostatně vzhledem k těm předmětům, které jsou podrobeny disposici některé osoby odpovědné za zachovávání předpisů o označení místa.

Aby tato opatření byla zabezpečena, která buďte vykonána na náklad odsouzeného, politický úřad může již za řízení nařídíti, aby byly zabaveny nebo jinak účelně uschovány ty předměty, jichž proti předpisu označením přestupek byl spáchán.

§ 11.

Tuzemské ústavy, které jsou od obcí, okresů nebo některé země, spolků, družstev nebo jiných korporací zřízeny a jejichž účelem jest potvrzovati místní původ chmele z určitého obvodu (známkovny chmele), vzhledem k tomuto svému účelu mohou od politického zemského úřadu býti uznány za veřejné ústavy (veřejné známkovny chmele).

Takové uznání může se státi toliko, když:

1. pro stanovy a pro to, co o obchodních zařízeních ústavu jest ustanoveno, jakož i pro změny jest vyhrazeno schválení politického zemského úřadu;

2. když jest určeno, že vycházející od ústavu potvrzení a označení o původu chmele mají býti konána toliko takovými zřízenci ústavu, kteří byli politickým okresním úřadem potvrzeni a do přísahy vzati, a

3. když správa ústavu jest podrobena dohledu politického zemského úřadu.

Schválení pod čís. 1 dotčené smí býti toliko tenkráte uděleno, když podle úsudku politického zemského úřadu statutární a obchodní zařízení ústavu zaručují úplně spolehlivé prokazování, potvrzování a označování místního původu chmele.

Jakožto zřízenci ústavu (odstavec 2) smějí býti toliko takové osoby potvrzeny a do přísahy vzaty, které jsou podle úsudku politického okresního úřadu odborně způsobilé a úplně hodnověrné.

§ 12.

Potvrzení a označení místního původu chmele, veřejnou známkovnou chmele učiněná, slouží pokládati za veřejné listiny a za veřejná označení, jejichž zfalšování nebo padělání jest podrobeno předpisům obecného zákona trestního.

Nařízením buďte dány předpisy o formě těchto potvrzení a označení.

§ 13.

Politický zemský úřad má dohlédati ke správě veřejných známkoven chmele, zejména zdali se zachovávají statutární ustanovení a předpisy o obchodních zařízeních. Úřad tento má právo, učiniti v příčině správy každého ústavu ta opatření, která svou dobou jeví se býti potřebnými, aby ústav svého účelu jistě dosáhl.

Politický zemský úřad může ustanoviti politické okresní úřady nebo stálého komisaře, aby vykonávali jemu příslušející dohled.

Dozorčí zřízenci jsou zejména oprávněni, v každékoli době vstoupiti do závodní místnosti ústavů, od jejich zřízenců požadovati vysvětlivky a nahlédnouti do korrespondence, jinakých zápisků, jakož i do obchodních knih ústavův.

§ 14.

Politický zemský úřad jest oprávněn, odvolati uznání některého ústavu za veřejnou známkovnu chmele, když

1. statutární a obchodní zařízení ústavu se ukáže při provádění nedostatečným, aby poskytovalo záruky v § 11 uvedené; nebo

2. když ústav sám nebo jednotliví jeho zřízenci nevyhovují statutárním ustanovením neb ustanovením o obchodních zařízeních; nebo

3. neuposlechne-li se ze strany ústavu nebo jeho zřízenců nařízením politického zemského úřadu nebo překáží-li se úřednímu dohledu (§ 13).

§ 15.

Uchýlí-li se od ustanovení stanov neb od ustanovení o obchodních zařízeních ústavu, neuposlechne-li se úředních nařízení nebo překáží-li se úřednímu dohledu, politický okresní úřad může vinným zřízencům, třeba by se nepoužilo ustanovení § 14 a pokud nemá býti postupováno ve smyslu § 9, uložiti pořádkové pokuty od 10 až do 200 K.

§ 16.

Peněžité pokuty (§ 9) na základě tohoto zákona došlé připadnou chudinskému fondu obce, pořádkové pokuty (§ 15) zemědělskému, vztažmo zemskému fondu země, kde trestný čin byl spáchán.

§ 17.

Politický okresní úřad jest oprávněn, zřízencům veřejné známkovny chmele odejmouti jim podle § 11, čís. 2, příslušející oprávnění potvrzovati a označovati původ chmele, když o podmínkách, za kterých byli potvrzeni a do přísahy vzati, nelze již pokládati, že tu ještě jsou.

§ 18.

Co se týče příslušnosti politických úřadů k úředním jednáním podle tohoto zákona, pak co se týče opravných prostředků a promlčení, budiž šetřeno všeobecných ustanovení o řízení při politických úřadech.

O opravných prostředcích proti rozhodnutím, na základě §§ 11, 13, 14, 15 a 17 tohoto zákona vydaným, rozhoduje ministerium orby ve shodě s ostatními účastnými ministeriemi.

§ 19.

Tento zákon nabude moci za šest měsíců po svém vyhlášení.

§ 20.

Mému ministrovi orby, Mému ministrovi obchodu a Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

Ve Vídni, dne 17. března 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Bienerth** m. p.
Auersperg m. p. **Fořt** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVII. — Vydána a rozeslána dne 16. dubna 1907.

Obsah: (Čís. 103—105.) 103. Nařízení, kterým se veškeré území hlavního zemského města Inšpruku v rozsahu zákony ze dne 23. prosince 1903, Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko č. 64 a 65, rozšířeném prohlašuje za vyňaté místo ve smyslu § 2, odstavce 2 zákona ze dne 26. prosince 1893, o upravení koncessovaných živností stavebních. — 104. Nařízení, jímž se částečně mění prováděcí předpisy o přestupném vyřizování piva. — 105. Nařízení o změnách v místní příslušnosti některých okresních soudů ve Vídni.

103.

Nařízení ministeria obchodu a ministeria vnitra ze dne 18. března 1907,

kterým se veškeré území hlavního zemského města Inšpruku v rozsahu zákony ze dne 23. prosince 1903, Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko č. 64 a 65, rozšířeném prohlašuje za vyňaté místo ve smyslu § 2, odstavce 2 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních.

Na základě § 2, odstavce 2 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, kterým koncessované živnosti stavební byly upraveny, ministerské nařízení ze dne 27. prosince 1893, Z. Ř. č. 194, jímž byla vyhlášena místa podle dotčeného zákona za vyňatá prohlášená, mění se tím způsobem za souhlasu zemského výboru knížecího hrabství Tyrolského, že oddíl tohoto nařízení nadepsaný „V knížecím hrabství Tyrolském“ má zníti takto:

„Veškeré území hlavního města Inšpruku v rozsahu zákony ze dne 23. prosince 1903, Z. z. pro Tyrolsko a Vorarlbersko č. 64 a 65, rozšířeném.“

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

104.

Nařízení ministeria finančního ze dne 28. března 1907,

jímž se částečně mění prováděcí předpisy o přestupném vyřizování piva.

Ve shodě s královským uherským finančním ministeriem doplňují, vztažmo mění se ustanovení § 1, § 3, čísla 2, *lit. a*, odstavce 1, a § 5, čísla 2 *a*, odstavce 1, výnosu finančního ministeria ze dne 30. prosince 1899, Z. Ř. č. 270, a mají zníti takto:

Přídavek ku § 1:

„V těch případech, ve kterých se pivo zasílá v úředně cejchovaných sudech, jest dovoleno, v opovědi tenkráte zapsati množství rovnými číslicemi 25, 50, 100 a 200 (litrů), vykazuje-li cejchovní znamení ne méně než 24 litry a ne více než 26 litrů, vztažmo ne méně než 48 litrů a ne více než 52 litry, vztažmo ne méně než 97 litrů a ne

více než 103 litry, vztažmo ne méně než 194 litry a ne více než 206 litrů.“

§ 3, číslo 2, *lit. a*, odstavec 1:

„Jde-li o zásilky piva v úředně cejchovaných sudech, budiž množství vyšetřeno podle cejchovního znamení, avšak přihlédajíc k úlevě v § 1 (přídavku) dané.“

§ 5, číslo 2 *a*, odstavec 1:

„Bylo-li pivo v cejchovaných sudech zasláno, budiž toliko cejchovní znamení, avšak přihlédajíc k úlevě v § 1 (přídavku) propůjčené, s nálezem v přestupném listu srovnáno a sudy spočítány.

Kromě toho buď toho dbáno, zdali jsou sudy řádně naplněny, co se dá proklepem lehce zjistiti, a není třeba jich otvírati.“

Korytowski m. p.

105.

Nařízení ministra práv ze dne 8. dubna 1907,

o změnách v místní příslušnosti některých okresních soudů ve Vídni.

Zákonem ze dne 2. února 1907, Z. z. a V. n. pro Dolní Rakousy č. 4, a usnesením obecní rady c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně ze dne 23. listopadu 1906, č. 14935, které bylo uveřejněno vyhláškou dolnorakouského místodržitelství ze dne 11. února 1907, č. XVI *b*—26/18, Z. z. a V. n. pro Dolní Rakousy č. 5, byly znova ustanoveny hraničné čáry mezi několika vídeňskými obecními okresy. Změny tímto určením hranic podmíněné v místní příslušnosti okresních soudů Landstraße, Wieden, Margarethen, Favoriten, Meidling, Hietzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Ottakring, Hernals, Währing a Döbling nabudou působnosti vzhledem ke všem soudním úkonům dne 1. května 1907 s následujícími výjimkami:

1. Úkony soudní s vedením pozemkových knih souvislé, dokud nebude jinak nařízeno, zůstanou u soudů až dosud k tomu příslušných.

2. Rovněž, dokud nebude jinak nařízeno, zůstane nezměněna příslušnost v exekučních věcech, pokud závisí na tom, u kterého soudu vede se knihovní vložka.

3. Převedení nevyřízených poručenských a opatrovnických věcí na soudy pro ně příslušné, které má býti předsevzato podle předpisů druhého odstavce článku XXII zákona ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 110, nebuď vykonáno svrchu uvedeného dne, nýbrž dodatečně v každém případu zvláště, jakmile v příslušné poručenské neb opatrovnické věci bude třeba nějakého nařízení soudního.

Klein m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLVIII. — Vydána a rozeslána dne 20. dubna 1907.

Obsah: Čís. 106. Nařízení, o změnách některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, a vysvětlivek k celní sazbě.

106.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 16. dubna 1907

o změnách některých ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě.

Následující ustanovení prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, a vysvětlivek k celní sazbě, vydaných na základě V. článku zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, vyhláškou ze dne 13. června 1906, Z. Ř. č. 115, doplňují, vztažmo mění se tímto způsobem:

I. Ku prováděcímu předpisu.

V § 3 prováděcího předpisu, tabulce *A*, budiž položka „Ledované ovoce (pomorančová kůra, citronát atd.)“ takto změněna:

Ledované ovoce (pomorančová kůra, citronát atd.), pak ledované koření, kořínky, květinové listy a pod. . .	

II. K vysvětlivkám.

V poznámce 2, odstavci 1, vysvětlivek k čís. 37 (na konci) buď vytrženo slovo „zrnka jalovcová“ a v poznámce 1, odstavci 3, k čís. 62 budiž po slově „jujuby“ doloženo: „zrna jalovcová“.

Ve všeobecné poznámce 1 ke třídě XI budiž na konci 4. odstavce na místo slova „elainová kyselina“ vloženo: „elainová a jiné mastné kyseliny“.

Před poznámkou 4 k čís. 88 až 90 budiž jako nový odstavec vloženo:

Bavlníko-stearinová mastná kyselina, viz čís. 95 a 97.

Ve 4. odstavci poznámky k čís. 93 buď v prvním řádku mezi slovy „načervenale žlutý“ a „a po“ doloženo: „až hnědý“; kromě toho buď k tomuto odstavci ještě připojeno:

Jeho obsah volné mastné kyseliny, který často až 80 procent činí, nemění ničeho na tom, aby nebylo s palmovým olejem podle tohoto čísla nakládáno. Palmový olej dává s vodnatým čpavkem emulsi.

Na místě 5. odstavce k čís. 93 buď položeno:

Z palmových jader lisováním neb extrahováním dobytý olej palmových jader, také tukem palmových jader zvaný, jest bílý až nažloutlý a dává s vodnatým čpavkem rovněž emulsi.

Mimo to buď poslední odstavec k čís. 93 vytržen a takto nahrazen:

Mastné kyseliny z látek tohoto čísla, které se také jako tuky glycerinu zbavené v obchodu vyskytují, náležejí, stanou-li se teprve při 40° Celsia tekutými, k čís. 95, jinak však k čís. 97.

Místo 2. odstavce poznámek k čís. 95 buď položeno:

Jako stearinová kyselina a palmitinová kyselina budte vyclívány také různé pevné mastné kyseliny obchodu, které stávají se tekutými teprve při 40° Celsia, kdežto všechny jiné mastné kyseliny budte vyřizovány jako elainová kyselina čís. 97.

Odstavec 2. a 3. poznámky 2 k čís. 97 budiž vytržen a těmito odstavci nahrazen:

Jako s elainovou kyselinou buď nakládáno také se všemi jinými mastnými kyselinami obchodu, jako na příklad s kyselinou lněného oleje, oleje ze zemských ořechů, bavlníkového oleje, oleje z palmových jader, oleje z kokosových ořechů, pokud neobsahují více volné mastné kyseliny nežli 50 procent a se rozpouštějí při teplotě nižší 40° Celsia. Mastné kyseliny, které při vyšším stupni tají, patří k čís. 95. Obsahují-li méně nežli 50 procent volné mastné kyseliny, buď s nimi nakládáno jako s tukem (třída XI), vztažmo olejem (třída XII) podle podrobnější povahy.

Avšak bez ohledu k tomu, co obsahují volné mastné kyseliny, budte palmový olej čís. 93, pak odpadkové tuky, kostní tuk a valchovací tuk čís. 101 vyřizovány pokaždé podle těchto čísel, proto se k nim nepřihlédá při vyřizování jako k mastné kyselině čís. 95 a 97.

Mastné kyseliny rozpouštějí se skoro úplně ve vodnatém čpavku, kdežto neutrální tuky a oleje třídy XII dávají emulsi.

Aby bylo určeno, zdali tuková hmota, která se nerozpouští ve vodnatém čpavku, obsahuje méně nežli 50 procent volné mastné kyseliny, užívá se tohoto postupu: 5 gramů tuku zahříváme v baňce širokého hrdla s asi 50 krychlovými centimetry alkoholu až se roztaví, třepáme tím opětně a ochladíme tím, že ho postavíme do studené vody. Potom přidáme k tomu několik kapek alkoholického roztoku fenolftaleinového a 5 krychlových centimetrů draselnatého louhu, který máme po ruce pro zkoušení octa. Louh musí býti přidáván pomalu a za ustavičného třepání; zbarví-li se tekutina nyní červeně, tedy bylo ve zkoušce méně nežli 50 procent volné mastné kyseliny. Červené zbarvení, stojí-li klidně tekutina, musí trvati alespoň čtvrt minuty. Je-li obsah volné mastné kyseliny větší než 50 procent, jeví se tekutina po přidání louhu čirou a je třeba dalšího louhu, aby bylo vyvoláno trvalé červené zbarvení.

Aby byl vyšetřen bod tání mastných kyselin čís. 95 nebo 97, užíváme následující methody: Ponoříme skleněnou tyčinku do roztavené mastné kyseliny, tak že se na dolním konci pokryje tenkou vrstvou, necháme tuto vrstvu vychladnouti a dáme potom tyčinku do vody nejvýše 37° Celsia; roztaví-li se mastná hmota ve vodě, jest tu mastná kyselina pod 40° Celsia tající. Není-li tomu tak, buď zboží podrobeno chemickému prozkumu, ač nesouhlasí-li strana s vyclením podle čís. 95.

V 1. odstavci poznámek čís. 101 budte v třetím a čtvrtém řádku vytržena slova „včetně mastných kyselin“, kromě toho budte v šestém řádku slova „sebraný, splaškový“ nahrazena slovy: „odpadkový, (sebraný, splaškový atd.)“.

Konečně budiž jako poslední odstavec ku poznámkám k čís. 101 doloženo:

O odpadkových tucích, kostním tuku a valchovacím tuku viz také čís. 97.

V odstavci 1 poznámek k čís. 142 budte v šestém řádku vytržena slova: „, také pemza, přirozená, surová“.

V poznámce 1 k čís. 150 buď v šestém řádku před slovem „neformovaná“ položeno „surová“ a za slovem „neformovaná“ doloženo: „také mletá“.

V poznámce 1 k čís. 150 buď v levém sloupci místo, které v 13. řádku zdola počíná slovem „hlína“ a jde až k slovu „trípel“, vytrženo a tímto nahrazeno:

Hlína, přirozená, nikoliv ohnivzdorná (obyčejná cihlářská a hrnčířská hlína, jíl, slín, hlína dýmková, kaolin a jiné plastické hlíny k výrobě kameniny, porculánu atd.); hlína ohnivzdorná (také bauxit a břidlicová hlína), surová, mletá nebo plavená nebo v kouscích pálená;

Po prvním odstavci poznámky 2 k čís. 150 budiž vložen tento nový odstavec:

O předběžné zkoušce, zdali je tu žíravé vápno nebo hydraulické vápno (vodní vápno) čís. 399, viz poznámku 1, poslední odstavec, k čís. 399.

Druhý odstavec poznámky 3 k čís. 150 („hydraulické vápno [vodní vápno], čís. 399*) buď vytržen.

Třetí odstavec poznámky 2 k čís. 393 buď nahrazen tímto odstavcem:

Za pokryvačskou břidlici pokládají se všechny břidlicové desky méně než-li 10 *mm* silné a menšího objemu nežli 2 *mm*.

Kromě toho buď na místo pátého odstavce poznámky 2 k tomuto číslu položen tento odstavec:

Za tabulovou břidlici budte pokládány břidlicové desky, které jsou méně silné nežli 10 *mm* a mají objem 2 *m* nebo větší.

Na konci poznámky 1 k čís. 399 buď vložen následující nový odstavec:

Ku předběžné zkoušce, zdali jest tu cla prosté žíravé vápno čís. 150 nebo cement (hydraulické vápno, vodní vápno), užívá se tohoto postupu:

Rozmělněná zkouška 1 až nejvýše 2 gramů smíchá se ve skleněném poháru s vodou, pak smísí se v hojném přebytku s rozředěnou kyselinou solnou (1 objem sehnané, dýmavé kyseliny k 3 až 4 objemům vody) a svaří se aspoň po dvě minuty (aby všechna kyselina uhličitá byla vyhnána); potom se filtruje, čistá procezenina se svaří s několika kapkami kyseliny solné, pak se v přebytku smísí s rozředěným žíravým ammoniakem (1 objem ammoniaku k 2 až 3 objemům destilované vody) a zahřeje se opětně až k varu. (Silný zápach ammoniakový musí při tom převládati.) Hojná, vločkovitá, více nebo méně

rezavě zbarvená, na filtru husperninovitě vypadající sraženina (kyselina křemičitá, hydrát hlinitý a hydrát železitý) svědčí na hydraulické vápno.

Při takovém nálezu buď okázka zboží zaslána ku prozkumu c. k. zemědělské chemické pokusné stanici ve Vídni.

Úřady nižší kategorie nežli hlavní celnice mohou sice předsevzíti vyclení, nevykonavše tohoto prozkumu a nevyžádavše jistoty, avšak mají zaslati okázky nejbližje ležící hlavní celnici ku přezkumu.

Odstavec 1 poznámky 2 k čís. 399 buď nahrazen tímto ustanovením:

K čís. 399 náleží také šamotová směs, šamotová moučka nebo šamotová malta, to jest z pálené ohnivzdorné hlíny vyrobený, více nebo méně jemný, drsný prášek (také smíšený s nepálenou ohnivzdornou hlínou nebo křemennými zrnky), pak tak zvaná moučka ze střepin kapslových, t. j. hrubě mletá moučka ze střepin nepotřebných ohnivzdorných kapslí (spojek).

Odstavec 3 poznámek k čís. 437 má zníti:

Strojní válce z kujného železa neb oceli jakož i všechny železné strojní válce ve spojení s jinými látkami, třída XL.

V poznámce 2 k čís. 445 buďte před slovem „stroje na cídění nožů“ vložena tato slova:

Ochranné plechy proti blátu pro jízdná kola z černého plechu, dressovaného neb ožehnutého plechu, také na okraji obroubené, avšak ani nevrtané, ani nijak dále nezpracované.

Ku poslednímu poukazu po poznámce 7 k čís. 445 buďte po slovech „obruče nákolní (loukotě)“ doložena tato slova: „a ochranné plechy proti blátu pro jízdná kola“.

Ve všeobecné poznámce 2, odstavci 2, k čís. 481 až 483 ve čtvrtém řádku zdola za slovem „železa“ v závorce buďte doložena slova: „ne pro strojní provozování“.

Po nejbližším odstavci buďte vloženy tyto poukazy:

Válce z nikoli kujné litiny, čís. 437.

Strojní válce z kujného železa neb oceli, třída XL.

Do všeobecné poznámky 6 k čís. 481 až 483 buď po čtvrtém odstavci jako nový odstavec vloženo:

Železné strojní válce ve spojení s jinými látkami, třída XL.

Stejná vložka buď učiněna po všeobecné poznámce 3 k čís. 484—486.

Všeobecná poznámka 2, odstavec 2, ke třídě XL buď nahrazena tímto zněním:

Proto parní válce, excentry, čelní a ozubená kola setrvačníky, kotouče pro řemeny, úpravy k vysunování řemenů, pásty, kliky, vřetena, kladky, nálevky a hadice ze dřeva pro mlynářské stroje, egutéry (kovovým suknem potažená válcovitá zařízení z nedrahých kovů na výrobu papíru), strojní válce z kujného železa neb oceli, jakož i všechny železné strojní válce ve spojení s jinými látkami, těžké mísky, kladkostroje, transmisní hřídele, závity trub pro topení atd., všeliké spojky pro stroje, transmisse atd., úpravy k napínání řemenů a provazů, kladky k vedení řemenů, základní a ukládací desky se strojními nebo konstruktivními částmi (se spolulitými stojany, ložisky, prohlubinami pro stojany určenými atd.), ložiska a ložiskové podklady a pod. buďte pokládány za součástky strojů a přístrojů. Naproti tomu odděleně jakož i se strojem, ku kterému náležejí, dohromady došlé, avšak k němu nepřímontované základní a ukládací desky bez strojních nebo konstruktivních částí, pak zvláště došlé rošty a roštové tyče buďte vyclívány podle povahy materiálu.

Válce z kujné litiny, čís. 437.

Válce z nedrahých kovů, čís. 500.

V 7. poznámce týchž všeobecných poznámek, odstavci 1, buďte po slově „válce“ před čárkou vložena slova: „z nikoli kujné litiny nebo nedrahých kovů“ a po konci tohoto odstavce budiž vloženo jako nový odstavec:

Strojní válce z kujného železa neb oceli jakož i všechny železné strojní válce ve spojení s jinými látkami, odděleně došlé, buďte naproti tomu vyřizovány pokaždé jako součástky strojů.

Po 2. odstavci téže všeobecné poznámky buď vložen tento nový odstavec:

Se strojí, ku kterým náležejí, došlé záložní nebo výměnné válce z nikoli kujné železné litiny nebo z nedrahých kovů buďte pokaždé podle své tarifní povahy zvláště vyceleny, poněvadž přesahují jedině adjustování.

Ve 13. všeobecné poznámce, odstavci 6 (dříve 5), k třídě XL buďte v třetím řádku od konce vytržena slova „základní desky“ i s následující čárkou a na konci tohoto odstavce buď v kontextu připojena tato věta:

U strojů a přístrojů, které se vyclívají podle váhy kusu, došlé s nimi a k nim náležející, konstruktivními nebo strojními částmi opatřené základní a ložiskové desky, jakož i všechny se strojí atd. již dohromady sestavené základní a ložiskové desky buďte pojaty do kusové váhy tohoto stroje.

V poznámce 3, odstavci 1, k čís. 534 v osmém řádku zdola jako pomocné stroje tkalcovské uvedené „stroje na kartáčování přaden“ buďte vytrženy.

V poznámce 7, odstavci 1, k čís. 539 buď na konci kontextu tato věta připojena:

Se stroji již dohromady sestavené základní desky buďte však pojaty do kusové váhy stroje a s ním vyceleny.

V poznámce 1, odstavci 3, k čís. 552 slovy „z nákolních obručí“ počínající a až do konce odstavce sahající věta buď vytržena a následujícím zněním nahrazena:

Z nákolních obručí (loukotí) a ochranných plechů proti blátu náležejí z černého plechu, dressovaného neb ožehnutého plechu, také na okraji obroubené, avšak ani nevrtané (kromě ventilové dírky u loukotí) ani jinak dále zpracované, k čís. 445; všechny vrtané loukoti a ochranné plechy proti blátu bez rozdílu, pak všechny loukoti a ochranné plechy z obroušených, pocínovaných nebo jinak obráběných plechů, také nevrtané, jakož i všechny ochranné plechy proti blátu, které mají upevňovací částky, jako skřipce nebo podobné, náležejí naproti tomu pod čís. 552.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLIX. — Vydána a rozeslána dne 23. dubna 1907.

Obsah: Čís. 107. Nařízení, jímž se částečně mění a doplňuje nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886 č. 36, o zakládání a vedení naftových knih v Haliči.

107.

Nařízení ministeria práv ze dne 15. dubna 1907,

jímž se částečně mění a doplňuje nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886 č. 36, o zakládání a vedení naftových knih v Haliči.

Na základě říšského zákona ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, haličského zemského zákona ze dne 17. prosince 1884, Z. z. z r. 1886 č. 35, a říšského zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, se nařizuje:

§ 1.

Paragrafy 4 až 7 ministerského nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886 č. 36, o zakládání a vedení naftových knih se zrušují.

§ 2.

Ustanovení § 5 haličského zemského zákona ze dne 17. prosince 1884, Z. z. z r. 1886 č. 35, mají neobmezenou platnost, má-li býti zřízeno výrobní pole naftové.

Kde jde o zřízení kutného pole naftového nebo nepotvrzeného pole naftového (§ 23, odstavec 4 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7), nevyžaduje se, aby naleziště bylo naznačeno na situačním plánu naftové pole zobrazujícím. Avšak strana má předložiti geometrické zobrazení nalezišťě revírním horním úřadem potvrzené, jde-li o vymožení, aby kutná vložka naftová nebo nepotvrzená vložka byla proměněna ve vložku výrobního pole naftového.

Jméno, pod kterým naftové pole má býti zapsáno v naftové knize, buď pokaždé udáno bez ohledu na druh naftového pole.

§ 3.

Právo dobývati živici může podle § 1, odstavce 1, 3 a 4 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, býti odloučeno toliko od nemovitostí a místně ohraničených dílů nemovitosti, nikoli však od jednotlivých dílů spoluvlastnictví k nemovitosti. Proto nedopouští se zříditi naftové pole pro dobývací právo odloučené od ideálních dílů nemovitosti.

Dopouští se otevříti vložku naftové knihy pro vlastníka nemovitosti.

§ 4.

Ke zdělání vložek naftové knihy buď upotřebeno listů tištěnými rubrikami opatřených z trvanlivého papíru ve formátu nových pozemkových knih; tyto listy budťe odbírány podle poukazů předsedou vrchního zemského soudu daných.

Každá vložka má se skládati ze čtyř listů písmeny *A*, *B*, *C* a *D* označených.

§ 5.

Vzorec I. List *A* (list naftového pole) — vzorec I — má obsahovati v prostoru pro nadpis ustanoveném číslo vložky a nápadným písmem označení vložky jako „výrobní vložka naftová“, „kutná vložka naftová“ nebo „nepotvrzená vložka“ jakož i vyznačení, náleží-li snad dohromady několik knihovně nespojených naftových polí k jednomu živičnému dolu.

Souúležitost několika naftových polí buď tím způsobem vyznačena, že se v jednotlivých vložkách, které obsahují součástky dolu, uvedou všechny jiné příslušné vložky knihy naftové. Souúležitost naftových polí sezná soud z příslušného potvrzení revírního úřadu horního (§ 6, odstavec 1 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7).

List *A* skládá se ze dvou oddílů.

První oddíl jest určen k zápisu jména naftového pole, k označení jeho místní polohy, uvedouc se vztahem na situační plán parcely a díly parcel, od nichž právo dobývati živici bylo odloučeno, pak k zápisu příslušenstva (pomocných staveb, stavení na dni atd.).

V druhém oddílu buď zapsáno odloučení dobývacího práva, uvedouc příslušnou vložku pozemkové knihy s odvoláním se na listiny, na jejichž základě vložka byla otevřena (§ 1, odstavec 5 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7), pak souúležitost několika naftových polí jakož i každé soudní usnesení, na jehož základě se změní zápisy v nadpisu nebo v prvním oddílu obsažené; též buďte tam zapsána s právem dobývati živici spojená věcná práva, zejména horní služebnosti.

Poněvadž v § 1 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, odloučení práva dobývati živičné nerosty jest stanoveno všeobecně, proto nemůže býti zřízeno několik naftových polí pro jednotlivé druhy živičných nerostů vzhledem k téže nemovitosti.

Oba oddíly listu naftového pole mohou býti obsaženy na oddělených listech nebo na obou stranách jednoho a téhož listu téže vložky. Podle potřeby buď upotřebeno více listů pro každý oddíl.

§ 6.

Vzorec II. List *B* (list vlastnictví) — vzorec II — jest určen k zápisu práva dobývati živici (vlastnictví pole naftového), dočasných nebo podmínečných obmezení a dalších jeho převodů. Konečná lhůta dobývacího práva časem obmezeného a každé prodloužení této konečné lhůty buďte zapsány číslicemi v příslušné rubrice.

Když vlastník nemovitosti propůjčí někomu právo dobývati živičné nerosty, není třeba, aby dobývací právo nejdříve pro něho bylo zapsáno a potom na nabyvatele převedeno, nýbrž toto právo může podle § 22 o. z. knih. býti převedeno bezprostředně na nabyvatele. Bylo-li propůjčeno obmezené dobývací právo (§ 8 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7), buď spolu zapsáno právo spadlosti vlastníka nemovitosti na listu *D*.

Existence časem obmezených nebo pod rozvazovací podmínkou propůjčených práv dobývacích buď zvláště vyznačena pokaždé také v druhé rubrice římskými číslicemi tímto způsobem:

Při prvním zápisu dobývacího práva takto obmezeného, a to i tenkráte, když podnikatel nabyl dobývacího práva bezprostředně od vlastníka nemovitosti, budiž doložena číslice I.

Při každém dalším převodu, který nevyčerpává trvání dobývacího práva převodcova, budiž ku převodnému zápisu doložena nejbližší následující číslice (II, III atd.). V takových případech ze zápisu dobývacího práva odstupitelova a z převodu nevyčerpávajícího dobu tohoto práva jde na jevo předchůdcovo právo spadnostní; proto zvláštní zápis spadnostního práva se nekoná.

Převod tohoto spadnostního práva, pokud se připouští podle § 12 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, zapisuje se na listu *B*.

Při převodu spadnostního práva jakož i při neobmezeném převodu práva dobývati živici buď k zápisu převodnému doložena římská číslice knihovního práva odstupitelova v druhé rubrice s předložkou „ad“.

Na listu *B*, skládá-li se živičný důl z několika naftových polí rozličných vlastníků, buďte kromě toho zapsána podstatná smluvní ujednání o právním poměru vlastníků naftových polí (§ 6, odstavec 2 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7), avšak toliko v jedné vložce, kdežto v ostatních příslušných vložkách buď toliko poukázáno na tento zápis.

Je-li převod dobývacího práva obmezen na určitou dobu nebo závislý na rozvazovací podmínce, nebudiž původní zápis převedeného dobývacího práva červeným inkoustem ani podtrhován ani podtečkován.

List vlastnictví má se skládati alespoň ze šesti stránek.

§ 7.

Vzorec III.

V listu *C* (listu břemen) k zápisu závad určeném — vzorec III — buď při zápisech, které se vztahují ku právům dobývati živici časově obmezeným nebo pod rozvazovací podmínkou propůjčeným, pokaždé uvedena v druhé rubrice římská číslice listu *B*, která označuje toto[] obmezené dobývací právo, na příklad: ad I *B*.

Do listu břemen náležejí kromě toho v § 12, odstavci 1. zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, řečené vzájemné závazky při dalším převodu vyhrazeného dobývacího práva (spadnostního práva), není-li toto právo na listu *D* zapsáno a nemá-li proto převod zde býti proveden, nýbrž na listu *B*.

List břemen má se skládati alespoň ze šesti stránek.

§ 8.

Vzorec IV.

Listu *D* (listu spadnosti) — vzorec IV — upotřebí se, když vlastník nemovitosti propůjčil právo dobývati živici někomu jinému toliko na určitou dobu nebo učinil-li je závislé na rozvazovací podmínce. V takovém případu vlastníkovo právo spadnosti buď zapsáno do listu *D*, uvedouc jméno spadnostního oprávněnce, a budte na tomto listu v případu § 12, odstavce 1 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, kromě převodu spadnostního práva také zapsány vzájemné závazky nabyvatelovy.

Při vzniku spadnosti buď vlastnictví naftového pole k žádosti spadnostního oprávněnce naň přepsáno; přitom buď, ručí-li spadnostní právo podle § 23, závěrečné věty zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, za závady nemovitosti, zároveň přiměřeně pečováno o jejich zápis na listu *C* a pokaždé také o převod vzájemných závazků nového vlastníka naftového pole na tento list.

§ 9.

Dříve nežli se počne v § 23 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, nařízený převod v pozemkových knihách zapsaných práv dobývati živici do naftové knihy, soud má zhotoviti nejprve z pozemkových knih podle katastrálních obcí a podle pořadí knihovních vložek spořádaný seznam vložek, ve kterých jsou naftová práva zapsána.

Vzorec V.

Tento přehled — vzorec V — učiní možným účelný postup soudu a zápisem čísla příslušné vložky knihy naftové v rubrice k tomu určené poskytne kontrolní pomůcku, aby byl knihovní přepis úplně proveden.

Byla-li po zápisu naftového práva do pozemkové knihy nemovitost knihovně rozdělena a bylo-li naftové právo na dílce převedeno, tedy vložky knihy pozemkové, které obsahují naftové právo, budte zapsány v přehledu bezprostředně pod sebou a označeny závorkou, že k sobě náležejí.

Vzorec VI.

Při vložkách desk zemských, ve kterých jsou naftová práva zapsána, buď upotřebeno ku přehledu vzorce VI.

§ 10.

Když se soud podle § 23, odstavce 2 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, dotazuje revírního horního úřadu po vyskytování živičných nerostů, má označiti zřetelně pozemky, na které se naftové právo vztahuje, uveda parcely a díly parcel jakož i jméno příslušného živičného dolu, ač má-li jaké. S tímto dotazem budiž zároveň dožádáno potvrzení revírního horního úřadu podle § 24 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, které má býti základem pro knihovní vyznačení, že několik naftových polí dohromady patří.

Revírní horní úřad postará se o vymožení nákladů, které jsou spojeny s místním ohledáním revírního horního úřadu, aby příslušná zjištění byla vykonána.

§ 11.

Při převodu naftových práv v řízení podle § 23 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, buď toho dbáno, aby podstata zápisů v pozemkové knize přicházejících, přihlédajíc přiměřeně k listinám, na kterých se zakládají, byla řádně pojata a aby bylo užito správné formy zápisu. Při tom buď šetřeno pravidla, že dobývací právo v jakémkoli způsobu v pozemkové knize zapsané (pachtovní právo, služebnostní právo, věcné břemeno, obmezení vlastnického práva atd.) ve smyslu § 1, závěrečného odstavce, a § 23, odstavce 6 dotčeného zákona má býti převedeno jako právo dobývati živici do listu *B* naftové knihy.

Při převodu buď přihlédáno toliko k nyní platným zápisům; vymazané již položky buďte opominuty.

Dříve nežli se s účastníci vyslechnou podle § 23, odstavce 9. zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, buď zdělán stručný výtah z pozemkové knihy o všech příslušných zápisech, kterého při slyšení buď použito.

Je-li naftové právo následkem rozdělení nemovitosti zapsáno v několika vložkách pozemkové knihy (§ 9, odstavec 3 tohoto nařízení), soud má vyšetřiti, ku kterým parcelám nebo dílům parcel dobývací právo se vztahuje, a k tomu působiti, aby pro dobývací právo, třeba by příslušná tělesa pozemkové knihy náležela rozličným vlastníkům, podle možnosti na základě dohody účastníků byla zřízena jediná vložka knihy naftové. K těm parcelám nebo dílům parcel, na které se dobývací právo nevztahuje, nebuď přihlédáno při zřizování vložky knihy naftové. Dobývací práva několika těles knihy pozemkové nebuďte tenkráte spojována v jediné vložce knihy naftové, je-li nějaká různost ve spadnostních právech vlastníků nemovitostí.

Poněvadž podle § 2, odstavce 2 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, ve právu dobývati živičné nerosty, ač není-li nic jiného ujednáno, jest zahrnuto také právo je hledati, proto nezapisuje se zvláště v naftové knize právo vyhledávací; naopak by výjimka musila býti výslovně zapsána, kdyby se dobývací právo nemělo vztahovati také ku právu vyhledávati živičné nerosty.

Při převodu naftového práva do naftové knihy osoby k dobývání oprávněné jsou zavázány, podle předpisu § 5 haličského zemského zákona ze dne 17. prosince 1884, Z. z. z r. 1886 čís. 35, předložiti soudu situační plán úředně oprávněným soukromým technikem zdělaný, jinak buď situační plán na jejich náklad soudem opatřen. Náklady buďte vybrány podle toho, co jest ustanoveno v § 106 a násl. jednacího řádu ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 112. Dobývací oprávněnec má také oznámiti soudu jméno naftového pole, aby bylo zapsáno do naftové knihy. Co ce týče kutných polí a nepotvrzených naftových polí, má platnost co jest ustanoveno v § 2, odstavci 2 tohoto nařízení.

Soud také při převodu naftových práv v řízení podle § 23 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, má dbáti předpisu, že se nedopouští zříditi naftové pole pro dobývací právo odloučené od ideálních dílů nemovitosti (§ 3 tohoto nařízení).

§ 12.

Při převodu závad v řízení podle § 23 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, přihlédá se nejprve ke břemenům na nemovitosti zapsaným, naftové právo předcházejícím. Tato břemena, poněvadž se vztahují také k naftovému právu, kromě závad, které snad podle ustanovení § 23, odstavce 7 a 8 dotčeného zákona pominou, buďte předvedena ve svém knihovním pořadí na naftové pole — list *C* — a to s doložkou, že naftové pole ručí subsidiárně.

Po těchto závadách buďte pak závady v pozemkové knize na naftovém právu samém váznoucí v příslušném pořadí uvedeny.

Co se týče hrubých procent za jistotné hypotheky zapsaných a jinakých opětujících se plnění, buď postupováno podle zvláštních uatanovení § 23, odstavce 6, svrchu dotčeného zákona.

§ 13.

Skutečný zápis převáděcího usnesení do naftové knihy má se státi teprve po jeho právní platnosti.

Správnost výkonu buď soudcem zkoumána a jeho podpisem v naftové knize potvrzena.

§ 14.

Zápisy naftových knih na základě ministerského nařízení ze dne 15. června 1885, Z. z. pro Halič z r. 1886 čís. 36, založených buďte převedeny do nově otevřených vložek naftové knihy, šetříc obdobně ustanovení tohoto nařízení a zejména předpisu v § 24, odstavci 2 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7. Vložky v dosavadní naftové knize buďte uzavřeny dnem převodu.

§ 15.

Soudy mají z úřední povinnosti zpraviti revírní horní úřad o zápisu práv dobývati živici do knihy naftové (o otevření vložky v knize naftové), o přeměně a výmazu vložky knihy naftové, jakož i o každé změně dobývacího oprávnění v naftové knize a mají také horní hejtmanství zpraviti o provedeném v naftové knize rozdělení práva dobývati živici na méně než-li čtyřicetinu celku.

§ 16.

Řízení v § 14. odstavci 4 až 6 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, předepsané buď provedeno před koncem projednávání pozůstalosti. Do odevzdacího usnesení buď pojat výsledek tohoto řízení.

Odevzdací usnesení buď zapsáno do záznamu uvedeného v § 406, čís. 4 jednacího řádu ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 112.

Ustanovení §§ 2 a 3 zákona ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 82, vztahují se také ku právům dobývati živici v naftové knize zapsaným.

§ 17.

Při nucené dražbě práv dobývati živici, která jsou na určitou dobu obmezena nebo na rozvazovací podmínce závislá, buďte v dražebním ediktu kromě podrobného označení prodávaného práva také uvedeny jeho konečná lhůta, rozvazovací podmínka, jejíž nastoupení má za následek zánik práva, jakož i spadnoštní právo, které v platnosti zůstane.

§ 18.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Klein m. p.

Vzorec I.

Číslo vložky knihy naftové: . . . **Katastrální obec:** . . . . . .

Další části téhož dolu ve vložce číslo: . . . . . **Soudní okres:** . . . . . .

. . . . . **vložka.**

A. První oddíl.

Číslo položky	Jméno pole a podstata naftového pole

A. Druhý oddíl.

Číslo položky	Z á p i s

Vzorec II.

B.

Číslo položky	Číslice obmezeného vlastnictví pole naftového	Z á p i s	Konečná lhůta obmezeného vlastnictví pole naftového

Vzorec III.

C.

Číslo položky	Vztažná číslice listu B	Z á p i s	Koruny	h

Vzorec IV.

D.

Číslo položky	Z á p i s	Koruny	h

Vzorec V.

Přehled

vložek knihy pozemkové, ve kterých jsou naftová práva zapsána.

Katastrální obec: . . . . . soud: . . . . . .

Číslo vložky knihy pozemkové		Číslo vložky knihy naftové	Poznámka	Číslo vložky knihy pozemkové		Číslo vložky knihy naftové	Poznámka
je-li naftové právo zapsáno na celém knihovním tělese	je-li naftové právo zapsáno na spoluvlastnických podílech			je-li naftové právo zapsáno na celém knihovním tělese	je-li naftové právo zapsáno na spoluvlastnických podílech		

Vzorec VI.

Přehled

vložek zemských desk, ve kterých jsou naftová práva zapsána.

. . . . . soud: . . . . . .

Číslo vložky zemských desk		Místní poloha (katastrální obec)	Číslo vložky knihy naftové	Poznámka	Číslo vložky zemských desk		Místní poloha (katastrální obec)	Číslo vložky knihy naftové	Poznámka
je-li naftové právo zapsáno na celém tělese zemských desk	je-li naftové právo zapsáno na spolu-vlastnických podílech				je-li naftové právo zapsáno na celém tělese zemských desk	je-li naftové právo zapsáno na spolu-vlastnických podílech			

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka L. — Vydána a rozeslána dne 24. dubna 1907.

Obsah: (Čís. 108 a 109.) 108. Nařízení o vydání poštovních frankovacích známek po 12 haléřích. — 109. Nařízení, aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 9. ledna 1907, kterým byla o živičných nerostech vydána ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884 mění a doplňuje.

108.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 20. dubna 1907

o vydání poštovních frankovacích známek po 12 haléřích.

Počínajíc 1. červnem 1907 budou vydávány poštovní frankovací známky po 12 haléřích. Tyto známky jsou provedeny fialovou barvou a mají stejný obraz jako známky po 10 až 30 haléřích, které byly dány do obchodu na základě nařízení ministeria obchodního ze dne 19. října 1904, Z. Ř. č. 120, vztažmo 14. května 1906, Z. Ř. č. 102.

Fořt m. p.

109.

Nařízení ministeria orby ze dne 20. dubna 1907,

aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, kterým byla o živičných nerostech vydána ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje.

Aby ve skutek uveden byl zákon ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, kterým byla o živičných nerostech vydána ustanovení, jimiž se zákon ze dne 11. května 1884, Z. Ř. č. 71, mění a doplňuje, nařizuje se toto:

§ 1.

Potvrzení, která horní úřady mají vydávati podle předpisů zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, o vyskytování se živičných nerostů (§§ 1, 4 a 23), o pozemkové výměře naftových polí vzhledem k možnosti racionelního provozování (§ 5), o sounáležitosti naftových polí (§ 6) a o jejich vlastnosti jako samostatných předmětů nebo jako součástek dolů živičných (§ 24), budte vydávána od těchto úřadů k žádosti soudů, vztažmo účastných stran na základě zevrubných informací, které úřad má důkladnými studiemi topografických a geologických poměrů, spisů, map, záznamných knih, listin nebo jinakých úředních pomůcek, nebo na základě místního ohledání ke zjištění těchto okolností předsevzatého.

Místní ohledání, aby byla dotčená potvrzení udělena, budte toliko tenkráte a potud nařizována, když poměry, které mají býti potvrzeny, nemohou býti zjištěny jiným způsobem v prvním odstavci tohoto paragrafu naznačeným. Místní ohledání, kterých jest snad třeba, budte pro úsporu času a nákladů horními úřady podle možnosti tak nařizována, aby několik jich v jednom pořadí a na jediné cestě mohlo býti předsevzato. Účastný vlastník naftového pole (dobývací oprávněnec) budiž zpraven o výkonu místního ohledání, aby se mohl jeho účastniti.

§ 2.

Žádají-li podílníci společného dolu na základě ustanovení § 14 zákona za povolení, aby bylo dobývací právo rozděleno na méně nežli $^1/_{40}$ celku, horní hejtmanství má zkoumati, zdali dolování následkem rozsahu svého provozování a následkem zařízení, která v něm budou učiněna, potřebuje většího kapitálu k dalšímu provozování, jenž by nejsnadnějším způsobem mohl býti opatřen rozdělením dobývacího práva pod zákonnou míru, zdali dolování následkem prostorného rozsahu a výnosnosti příslušného naftového území jest takového hospodářského významu, že i menší jeho podíl jest cenným předmětem k zápisu do knih způsobilým. Toliko jsou-li tu tyto podmínky, rozdělení dobývacího práva pod zákonnou míru smí býti dopuštěno. Avšak horní hejtmanství, nežli dá takové výjimečné povolení, má uvážiti, že stanoveným v § 14 zákona obmezením v dělení práva dobývati živici podle úmyslu zákona má býti zamezeno, aby správa dolu a zejména styk mezi úřadem a dobývacími oprávněnci, pak vedení naftových knih nebyly zdržovány nebo stěžovány příliš velkým počtem právních podílníků.

§ 3.

Aby živičné doly byly zaznamenány a dobývací oprávnění vyznačeno, buďte u každého revírního horního úřadu, v jehož úředním okresu jsou dobývací práva, vedeny držebnostní knihy za příčinou evidence.

Záznamy v držebnostní knize buďte konány ve dvou hlavních knihách, z nichž jedna, tomus I (vzorec 1), jest určena vyznačovati dobývací práva od vlastnického práva k nemovitosti neodloučená, a druhá, tomus II (vzorce 2—4), vyznačovati odloučená dobývací práva (naftová pole). Hlavní kniha (tomus II) dělí se na tři oddíly, které buďte označeny písmeny *A* až *C*. Oddíl *A* (vzorec 2) jest určen k záznamu naftových kutných polí, oddíl *B* (vzorec 3) k záznamu naftových výrobních polí a oddíl *C* (vzorec 4) k záznamu těch naftových polí, která jsou zapsána v naftových knihách v nepotvrzených vložkách. Každá hlavní kniha má se skládati z potřebného počtu archů upravených podle příslušných vzorců, v jednu knihu spojených a číslovaných dle listů. Dvě protilehlé stránky knihy mají pokaždé činiti jednu stránku knihy (folium); stránky knihy buďte označeny arabskými číslicemi. Každému dobývacímu právu (naftovému poli) buď věnována jedna stránka knihy.

Co se týče vyplňování jednotlivých rubrik hlavních knih, vztažmo jejich oddílů, pokud to již z předtisku na jevo nevychází, budiž šetřeno těchto předpisů: Číslo vložky pozemkové knihy, vztažmo naftové knihy buď zaznamenáno podle oznámení, která pokaždé o tom revírního horního úřadu od soudů dojdou.

Dočasné obmezení dobývacího práva buď zapsáno, uvedouc kalendářní konečnou lhůtu, a je-li tu rozvazovací podmínka, tuto podmínku a právo spadnosti.

Jako příslušenství dolování buďte zaznamenány: Budovy na dni k dolování náležející a jinaké předměty jemu sloužící, u naftových výrobních polí také pomocné stavby atd.

Sounáležitost několika naftových polí buď vyznačena tím způsobem, že na jednotlivých stránkách knihy, na kterých jsou zaznamenány součásti dolování, uvedou se podle tom. a fol. všechny jiné knihovní vložky, ku kterým jest přihlédati.

Náleží-li důl akciové společnosti, buď toliko její firma zaznamenána, náleží-li těžírstvu, buď kromě firmy uvedena také stránka těžírské knihy, na které je těžírstvo zapsáno, náleží-li však některé hornické společnosti (§ 14 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7), buďte jednotliví účastníci společnosti se svými podíly zaznamenáni. Je-li dobývací právo propachtováno, buď za dobývacího oprávněnce také pachtéř zapsán.

Kromě údajů rubrikami označených buďte pod nadpisem: „Poznámky“, položíc napřed číslo a rok jednacího kusu, zaznamenány také jiné důležitější události při dolování, jako knihovní sloučení několika naftových polí, odloučení jednotlivých částí pole, povolení, aby bylo dobývací právo rozděleno na menší podíly nežli $^1/_{40}$ celku, přeměnění nepotvrzené vložky v naftovou kutnou nebo naftovou výrobní vložku, rovněž naftové kutné vložky ve vložku výrobní, pak případná obmezení vlastnického práva, pachtovní a služebnostní práva a pod. a výmaz dobývacího práva.

Dodatečné změny dobývacího práva buďte zaznamenány zpravidla na té knihovní stránce, na které nastaly; musí-li následkem nastalé změny dobývací právo v držebnostní knize jinam býti přeneseno, buď to v příslušném předtisku vyznačeno na té stránce knihy, ze které se dobývací právo přenáší, a zároveň buď toto právo na této stránce vymazáno.

Výmaz dobývacího práva buď tím vyznačen, že se příslušná stránka knihy přečárkuje červeným inkoustem.

K založení držebnostních knih buď upotřebeno listů z trvanlivého papíru tištěnými rubrikami opatřených, které budte odbírány podle poukazů horním hejtmanstvím daných.

§ 4.

Jakmile se revírní horní úřady dovědí, že se některý důl skládá z několika naftových polí (§ 6, odstavec 1, zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7) nebo že zápisy v naftové knize, pokud se týkají dobývacího oprávnění, nesouhlasí se skutečnými právními poměry u příslušného dolu, mají to z úřední povinnosti oznámiti soudu, kterému přísluší vésti knihu naftovou.

§ 5.

Podle § 19, odstavce 2 a 3, zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, pro dělníky, dozorce a závodní úředníky při závodech na naftu (zemní olej, horní olej, petrolej, horní dehet) zaměstnané mají platiti co se týče pojištění proti úrazu a nemoci, pokud by jinak nebylo ustanoveno, předpisy zákonů ze dne 28. prosince 1887, Z. Ř. č. 1 z r. 1888, a ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, o úrazovém a nemocenském pojišťování dělníků.

Bratrské pokladny u závodů řečeného druhu nyní zřízené buďte zrušeny a jejich likvidace buď horními úřady zavedena; likvidace bratrských pokladen staň se podle toho, co jest ve stanovách bratrské pokladny ustanoveno.

Revírní horní úřady prohlížejíce doly, mají k tomu dohlédati, aby byly zachovávány v § 19 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, obsažené předpisy o pojištění dělníků, dozorců a závodních úředníků zaměstnaných při závodech živičných.

§ 6.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Auersperg m. p.

I.

Fol. . . . . .

Dobývací právo neodloučené od

Čís. pol.	Místní poloha dolu		Parcely, vztažmo části parcel, na které se vztahuje dobývací právo		Vrtné díry a šachty		Příslušenství dolu	Dobývací oprávněnec		
	Katastrální obec	Berní okres	Číslo katastru	Plošná výměra	Název jejich	Parcely, na kterých jsou zřízeny		Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Podíly

Vzorec 1.

Čís. vložky pozemkové knihy . . . . . .

vlastnického práva k nemovitosti.

Plnomocník dobývacího oprávněnce		Podnikatel určitých prací v závodu			Plnomocník podnikatelův		Oznámení o počátém provozování na vědomost vzato		Provozovací plán schválen		Poznámky
Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Označení předaných prací	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod.	Rok	Čís. pod.	Rok	

Přeneseno podle čís. pod. . . . . z roku . . .

do tom. . . . . fol. . . . .

II/A.

Fol. . . . . .

Naftové

Čís. pol.	Jméno kutného pole	Místní poloha kutného pole		Domnělé vyskytování nerostů bylo potvrzeno		Parcely, vztažmo části parcel, na které se vztahuje dobývací právo		Konečná lhůta obmezeného vlastnictví naftového pole	Vrtné díry a šachty		Příslušenstvo dolu	Další naftová pole k dolu náležející	
		Katastrální obec	Berní okres	Čís. pod.	Rok	Čís. katastru	Plošná výměra		Název jejich	Parcely, na kterých jsou zřízeny		Tom.	Fol.

Vzorec 2.

Čís. vložky naftové knihy . . . . .

kutné pole.

Vlastník naftového kutného pole (dobývací oprávněnec)			Plnomocník vlastníka naftového pole (dobývacího oprávněnce)		Podnikatel určitých prací v závodu			Plnomocník podnikatelův		Oznámení o počatém provozování na vědomost vzato		Provozovací plán schválen		Poznámky
Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Podíly	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Označení předaných prací	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod.	Rok	Čís. pod.	Rok	

Přeneseno podle čís. pod. . . . . z roku . . . .

do tom. . . . . fol. . . . . .

II/B.

Fol. . . . . .

Naftové vý-

Čís. pol.	Jméno výrobního pole	Místní poloha výrobního pole		Zjištěné vyskytování nerostů bylo potvrzeno		Parcely, vztažmo části parcel, na které se vztahuje dobývací právo		Čís. parcely, na které jest naležiště	Konečná lhůta obmezeného vlastnictví naftového pole	Vrtné díry a šachty		Příslušenství dolu	Další naftová pole k dolu náležející	
		Katastrální obec	Berní okres	Čís. pod.	Rok	Čís. katastru	Plošná výměra			Název jejich	Parcely, na kterých jsou zřízeny		Tom.	Fol.

Vzorec 8.

Čís. vložky naftové knihy . . . . .

robní pole.

Vlastník naftového výrobního pole (dobývací oprávněnec)			Plnomocník vlastníka naftového pole (dobývacího oprávněnce)		Podnikatel určitých prací v závodu			Plnomocník podnikatelův		Oznámení o počátém provozování na vědomost vzato		Provozovací plán schválen		Poznámky
Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Podíly	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Označení předaných prací	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod.	Rok	Čís. pod.	Rok	

Přeneseno podle čís. pod. . . . . z roku . . . . .

do tom. . . . . fol. . . . . .

II/C.

Fol. . . . . .

Naftové

(nepotvrzená

Čís. pol.	Jméno naftového pole	Místní poloha naftového pole		Parcely, vztahno části parcel, na které se vztahuje dobývací právo		Konečná lhůta obmezeného vlastnictví naftového pole	Vrtné díry a šachty		Příslušenství dolu	Další naftová pole k dolu náležející		Vlastník naftového pole (dobývací oprávněnec)		
		Katastrální obec	Berní okres	Čís. katastru	Plošná výměra		Název jejich	Parcely, na kterých jsou zřízeny		Tom.	Fol.	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Podíly

Vzorec 4.

Čís. vložky naftové knihy . . . . .

p o l e

vložka).

Plnomocník vlastníka naftového pole (dobývacího oprávněnce)		Podnikatel určitých prací v dolu			Plnomocník podnikatelův		Oznámení o počátém provozování na vědomost vzato		Provozovací plán schválen		Poznámky
Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Označení předaných prací	Čís. pod. a rok	Jméno, charakter, bydliště	Čís. pod.	Rok	Čís. pod.	Rok	

Přeneseno podle čís. pod. . . . . z roku . . . .

do tom. . . . . fol. . . . . .

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LI. – Vydána a rozeslána dne 4. května 1907.

Obsah: (Čís. 110—114.) 110. Vyhláška, že obec Kanal byla zařaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. — 111. Nařízení, že dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností místní dráhy Gänserndorfsko-gaunersdorfské může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — 112. Nařízení, že dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností „místní dráhy Korneuburgsko-ernstbrunské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — 113. Nařízení, jímž se podomní obchod zapovídá v obvodu městyse Sollenavy. — 114. Nařízení, jímž se podomní obchod zapovídá v obecním obvodu městyse Aspangu.

110.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria financního ze dne 7. března 1907,

že obec Kanal byla zařaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, obec Kanal v Přímoří zařaďuje se ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství do osmé třídy tarifu nájemného až do konce roku 1910 pro vojenské ubytovací účely platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

111.

Nařízení ministeria železnic ve shodě s ministeriemi financí, vnitra a práv ze dne 20. dubna 1907,

že dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností místní dráhy Gänserndorfsko-gaunersdorfské může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

Na základě ustanovení XXI. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, o drahách nižšího řádu, které mají býti zabezpečeny roku 1901, prohlašuje se tímto, že akciovou společností místní dráhy Gänserndorfsko-Gaunersdorfské vydaných dílčích dlužních úpisů čtyrprocentní prioritní půjčky v § 5 koncessní listiny ze dne 15. března 1902, Z. Ř. č. 57, dotčené jmenovitou sumou 1,260.000 korun může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, poštovské spořitelny, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních, konečně také podle bursovního kursu, avšak nikoli výše hodnoty jmenovité, ku kaucím služebním a obchodním.

Toto ustanovení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Klein m. p. **Korytowski** m. p.
Bienerth m. p. **Derschatta** m. p.

112.

Nařízení ministeria železnic ve shodě s ministeriemi financí, vnitra a práv ze dne 20. dubna 1907,

že dílčích dlužních úpisů vydaných akciovou společností „místní dráhy Korneuburgsko-ernstbrunnské“ může býti upotřebeno k zúročnému ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů.

Na základě ustanovení XXI. článku zákona ze dne 1. července 1901, Z. Ř. č. 85, o drahách nižšího řádu, které mají býti zabezpečeny roku 1901, prohlašuje se tímto, že akciovou společností „místní dráhy Korneuburgsko-ernstbrunnské“ vydaných dílčích dlužních úpisů čtyrprocentní prioritní půjčky v § 5 koncessní listiny ze dne 18. června 1904, Z. Ř. č. 67, dotčené jmenovitou sumou 1,680.000 K může býti upotřebeno k zúročnému ukládání kapitálů nadačních, kapitálův ústavů pod veřejným dozorem postavených, poštovské spořitelny, pak peněz sirotčích, svěřenských a depositních, konečně také podle bursovního kursu, avšak nikoli výše hodnoty jmenovité, ku kaucím služebním a obchodním.

Toto ustanovení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Klein m. p. **Korytowski** m. p.
Bienerth m. p. **Derschatta** m. p.

113.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra a ministeriem financí ze dne 25. dubna 1907,

jímž se podomní obchod zapovídá v obvodu městyse Sollenavy.

Na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonávacího předpisu k němu obchod podomní zapovídá se v obvodu městyse Sollenavy.

Tato zápověď nevztahuje se ku příslušníkům krajin, které jsou v § 17 patentu o podomním obchodě a v příslušných dodatečných nařízeních uvedeny a vzhledem k podomnímu obchodu výhod požívají.

Touto zápovědí není také dotčen v § 60, odstavci 2, živnostenského řádu řečený prodej uvedených tam výrobků polního a lesního hospodářství k denní spotřebě dům od domu nebo na ulici.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Fořt m. p.

114.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem vnitra a ministeriem financí ze dne 25. dubna 1907,

jímž se podomní obchod zapovídá v obecním obvodu městyse Aspangu.

Na základě § 10 císařského patentu ze dne 4. září 1852, Z. Ř. č. 252, a § 5 vykonávacího předpisu k němu obchod podomní zapovídá se v obecním obvodu městyse Aspangu.

Tato zápověď nevztahuje se ku příslušníkům krajin, které jsou v § 17 patentu o podomním obchodě a v příslušných dodatečných nařízeních uvedeny a vzhledem k podomnímu obchodu výhod požívají.

Touto zápovědí není také dotčen v § 60, odstavci 2, živnostenského řádu řečený prodej uvedených tam výrobků polního a lesního hospodářství k denní spotřebě dům od domu nebo na ulici.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LII. — Vydána a rozeslána dne 16. května 1907.

Obsah: (Čís. 115 a 116.) 115. Vyhláška, že byla zřízena celní expositura na nádraží v Szczucině. — 116. Nařízení o zkoušce pro lesnickou technickou službu státní.

115.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 2. května 1907,

že byla zřízena celní expositura na nádraží v Szczucině.

Na nádraží v Szczucině byla zřízena expositura tamní vedlejší celnice, která již počala úřadovati.

Tato expositura jest nadána vyclívacími právy vedlejší celnice II. třídy a zmocněna užívati zkráceného opovídacího řízení v dopravě železniční.

Korytowski m. p

116.

Nařízení ministeria orby ze dne 7. května 1907

o zkoušce pro lesnickou technickou službu státní.

§ 1.

Odborná způsobilost k dosažení některého místa s důstojenskou třídou spojeného v lesní technické službě státní (v lesní technické službě při politické správě a při správě státních a nadačních statků) budiž prokázána zkouškou tuto upravenou.

§ 2.

K této zkoušce může býti připuštěn toliko ten, který po vykonání theoretických státních zkoušek z lesnického studia na vysoké škole zemědělské odbyl s dobrým prospěchem alespoň tříleté praktické zaměstnání v lesní technické službě při správě státních a nadačních statků.

O tom, zdali výsledek praxe byl dobrý, ředitel lesů a panství (ředitel statků), v jehož služebním obvodu kandidát praktikoval, má se vysloviti v osobním a služebním popise kandidátově (§ 4).

Při kandidátech, kteří před vstoupením do praxe státní lesní správy byli prakticky zaměstnáni v poučných soukromých lesích, ministerium orby vyhrazuje sobě rozhodnouti o tom, zdali vztažmo kterou měrou toto zaměstnání může býti započteno do svrchu předepsané praxe.

§ 3.

Za praxe (§ 2) kandidát má vésti o svém zaměstnání deník, ve kterém má zapisovati, čeho v jednotlivých služebních odvětvích zpozoroval a jakých zkušeností v nich nabyl, a uvésti své vlastní názory o lesních otázkách a záležitostech v několika souvislých, avšak co možná krátce sepsaných pojednáních. Deník buď opatřen také výkresy od kandidáta samého zhotovenými a předložen k nahlédnutí příslušnému bezprostřednímu představenému v přiměřených lhůtách.

§ 4.

Žádosti za připuštění ke zkoušce buďte podány nařízenou služební cestou u ministeria orby

v čase od 1. až do 31. prosince roku zkoušce předcházejícího.

Kandidát má doložiti k žádosti průkaz vykonané praxe i deník s náležitými k němu přílohami.

Ředitelství lesů a panství (ředitelství statků bukovinského řecko-východního náboženského fondu), v jehož služebním obvodu kandidát praktikuje a u kterého žádost jest podána, prozkoumá, zdali kandidát splnil předepsané podmínky ku připuštění a žádost řádně doložil, a předloží ji potom ministeriu orby, připojíc osobní a služební popis ředitelem lesů a panství (ředitelem statků) vyhotovený.

§ 5.

Ministerium orby rozhoduje o připuštění ke zkoušce.

Kandidátům bude oznámeno rozhodnutí o jejich žádostech a připuštěným kandidátům spolu také čas počátku zkoušky.

Tomuto připuštění není na závadu, že nejkratší lhůta tříleté praxe (§ 2) není ještě dokonána v čase, kdy byla žádost předložena; avšak v takovém případu předepsaná praxe musí býti úplně dokonána aspoň až do času zkoušky a toto dokončení musí býti prokázáno úředním potvrzením zkušební komisi před počátkem zkoušky.

§ 6.

Zkouška odbývá se každého roku jednou, a to zpravidla v měsíci dubnu nebo květnu v ministeriu orby.

§ 7.

Zkušební komise se skládá z přednosty lesního technického departementu pro správu státních a nadačních statků nebo, kdyby jej něco zašlo, z jeho zástupce jako předsedy a tří zkušebních komisařů, z nichž dva mají náležeti ke stavu vyšších úředníků lesní technické služby státní a jeden ke stavu právnických úředníků služebního oboru ministeria orby.

Zkušební komisaři budou povoláni v každém případu zvláště ministrem orby k návrhu předsedovu. Kdo jest s některým kandidátem příbuzen nebo sešvakřen, nemůže úřadovati jako předseda nebo zkušební komisař.

Členové komise jsou zavázáni zachovávati mlčenlivost o událostech při zkoušce, jakož i o poradách a usneseních zkušební komise, pokud tímto nařízením není ustanoveno, aby byly veřejně oznámeny.

Pro kancelářské práce s přípravou a prováděním zkoušky spojené bude dán komisi zapisovatel.

§ 8.

Předseda řídí veškerý úkon zkoušky, má právo dávati zkušební otázky ve všech odborech a hlasuje při usnášení se komise.

Zkušební komise usnáší se v neveřejných zasedáních většinou hlasů. Předseda hlasuje pokaždé naposledy. Jsou li hlasy stejně rozděleny, pokládá se za usnesení ten náhled, ku kterému předseda přistoupil.

§ 9.

Zkouška dělí se na písemnou a na ústní zkoušku, která po písemné následuje. Ústní zkouška koná se nejprve v lese a potom v uzavřené místnosti. Předseda však se zřetelem ku povětrnosti nebo z jinakých závažných důvodů může nařídíti, aby zkouška v lese byla konána po ústní zkoušce v uzavřené místnosti nebo za této zkoušky s jejím přetržením.

Zkouška v lese koná se předsedou a lesními technickými zkušebními komisaři. Právnický zkušební komisař má sice při této zkoušce také přítomen býti, avšak nezkouší.

§ 10.

Zkouška má se vztahovati:

a) na celý obor lesní správy a lesního hospodářství, na lesní úpravy a inženýrství čítajíc v to zahrazování bystřin, na dřevní průmysl a dřevní obchod s lesním hospodářstvím souvislý, jakož i na honitbu, rybářství a lesní účetnictví;

b) na lesní právo čítajíc k němu nejdůležitější ustanovení o výkupu a úpravě lesních služebností, pak na zákonné předpisy o opatřeních k neškodnému svádění horských vod, na právo honební a rybolovu a na zákony k ochraně zemědělství (ochrana polí, ochrana ptáků, potvrzování a do přísahy braní strážních zřízenců k ochraně zemědělství); pak na nejdůležitější ustanovení z vodního práva, ze soukromého práva (držba, vlastnictví, zástavní právo, služebnosti, smlouvy, náhrada škody, vydržení, promlčení a pozemková kniha), z trestního práva na lesnictví, honitbu a rybářství, z řízení v držebnostních sporech, z upomínacího řízení, jakož i z exekučního řízení na movité hmotné věci, pak o přímých daních, o evidenci katastru daně pozemkové, kolcích a poplatcích z právních listin, potvrzenek a účtů, konečně na

nejdůležitější předpisy o organisaci politických a soudních úřadů a samosprávných orgánů.

U záležitostí zemskými zákony upravených stačí znalost těch předpisů, které platí v zemi, ve které byl kandidát posledně zaměstnán.

Lesní zkušební látka pod *a)* uvedená jest předmětem jak písemné tak i ústní zkoušky, zákonná ustanovení pod *b)* vytčená jsou předmětem toliko ústní zkoušky v uzavřené místnosti.

Při zkoušce budiž zachováván praktický směr a buď zjištěno, zdali vztažmo ve kterém stupni kandidát se obeznámil s rozličnými záležitostmi lesní technické státní služby, jak zná užívati těchto praktických a svých již dříve nabytých theoretických vědomostí při řešení úkolů v lesní službě přicházejících, a zdali vztažmo v kterém stupni jeví se býti podle všeho prakticky způsobilým k lesní technické službě státní.

§ 11.

Kandidáti mají se představiti den před počátkem zkoušky předsedovi zkušební komise v čase jim k tomu oznámeném, předložiti výměr o připuštění a prokázati vhodným způsobem svou totožnost a v případu § 5, odstavce 3, dokončení praxe.

§ 12.

Písemná zkouška obsahuje čtyry otázky, které se týkají zkušební látky v § 10, lit. *a*, uvedené, a koná se ve dvou po sobě následujících dnech za dohledu členů zkušební komise.

Místa, která kandidáti mají zaujmouti, budou ustanovena losem a musí býti tak upravena, aby možnost vzájemné pomoci byla co možná zmenšena.

Předseda má k písemné zkoušce připraviti sbírku aspoň dvacíti otázek, je roztříditi na čtyry serie, týkající se rozličných odborů zkušební látky po nejméně pěti otázkách a každou serii chovati ve zvláštní obálce pod závěrou pečeti komise až do času, kdy jich bude upotřebeno.

Každého dne budte s přiměřenými přestávkami dvě otázky zodpověděny. Otázka, která má býti dána, vyvolena bude bezprostředně před tím zkušební komisí pokaždé z jedné svrchu naznačených serií a potom předsedou v zkušební síni předčtena.

Komise ustanoví zároveň čas, který jest dán k vypracování odpovědi. Veškerý pracovní čas v jednom dni nemá však zpravidla přesahovati osm hodin.

Kandidáti smějí používati toliko těch pomůcek, jejichž používání od zkušební komise v příslušném případu výslovně bylo dovoleno. Též jest kandidátům zapovědělo, pomáhati sobě při vypracováních.

Jestliže by některý kandidát byl přistižen, že proti těmto zápovědem jedná, zkušební komise má právo, potrestati tento přestupek výstrahou, censurováním příslušné práce poslední známkou censurní (§ 15) nebo vyloučením kandidáta ze zkoušky. Usnesení buď kandidátu bez průtahu oznámeno.

Jakmile kandidát zodpověděl danou otázku, má své vypracování odevzdati dohlédajícímu zkušebnímu komisaři a opustiti zkušební místnost. Když uplyne čas pro vypracování otázky ustanovený, budte všechna vypracování, tedy také nedokončená, odevzdána.

Každé vypracování kandidát má podepsati svým jménem.

Zkušební komisař poznamená na každém vypracování čas, kdy mu bylo odevzdáno.

Po skončené písemné zkoušce budte vypracování zkušebními komisaři a předsedou censurována.

§ 13.

Zkouška v lese koná se v lesích předsedou zkušební komise ustanovených.

Zkušební čas kandidátův buď vyměřen asi na dvě hodiny a denní zkušební čas vůbec nemá trvati déle nežli šest hodin. Podle toho a podle počtu kandidátů předseda ustanoví potřebný počet zkušebních dnů a další podmínky, za kterých zkouška bude provedena.

§ 14.

Ústní zkouška v uzavřené místnosti jest veřejná.

Pořadí, ve kterém kandidáti budou zkoušeni, bude ustanoveno losem. Zkušební čas kandidátův trvá dvě hodiny, denní zkušební čas vůbec šest hodin.

Podle toho a podle počtu kandidátů řídí se počet zkušebních dnů.

§ 15.

Censura uděluje se dle stupňů: „výtečně“, „velmi dobře“, „dobře“ a „nedostatečně“.

Deník, každé ze čtyr vypracování při písemné zkoušce, pak výsledek ústní zkoušky v lese a výsledek ústní zkoušky v uzavřené místnosti censuruje se každý pro sebe známkou.

Jakmile jest zkouška všech kandidátů skončena, komise shrne výsledek zkoušky každého kandidáta v jeden hlavní posudek a usnese se na základě celého výsledku, zdali kandidát pro lesní technickou státní službu má býti prohlášen za „výtečně způsobilého“, „velmi způsobilého“, způsobilého“ nebo „nezpůsobilého“.

Když se stalo usnesení o způsobilosti veškerých kandidátů, buď výsledek předsedou bez průtahu za přítomnosti komise veřejně oznámen ve zkušební místnosti.

§ 16.

Kandidáti, kteří při zkoušce obstáli, t. j. alespoň za „způsobilé“ byli prohlášeni, obdrží vysvědčení zkušební komisí podepsané a její pečetí (c. k. zkušební komise pro lesní technickou státní službu ve Vídni) opatřené (vzorec I), na které každý kandidát má dříve předložiti předepsanou známku kolkovou.

Vzorec I.

Kandidáti, kteří při zkoušce neobstáli a proto za „nezpůsobilé“ byli prohlášeni, budou písemně vyrozuměni (vzorec II) o nedostatečném výsledku své zkoušky a o tom, že jsou snad připuštěni k jejímu opakování.

Vzorec II.

§ 17.

Neobstál-li kandidát při zkoušce neb odstoupil-li za jejího průběhu nebo byl-li vyloučen, může opakovati zkoušku v nejbližší lhůtě. Za tohoto času buď v praxi pokračováno a denník dále veden.

Kandidát, který byl dvakráte za „nezpůsobilého“ prohlášen nebo dvakráte vyloučen, nemůže již připuštěn býti k novému opakování zkoušky.

§ 18.

O celém zkušebním úkonu buď veden protokol, ve kterém buď zaznamenán průběh zkušebního úkonu a jeho konečný výsledek.

Skončený zkušební protokol buď podepsán celou komisí i zapisovatelem a potom od předsedy předložen ministeriu orby se všemi zkušebními pracemi a s připojením všech ostatních jednacích kusů.

§ 19.

Kandidáti neplatí žádného poplatku za zkoušku tímto nařízením upravenou.

§ 20.

Po čas zkoušky členové zkušební komise obdrží zkušební taxu, která jest ustanovena pro předsedu na dvacet korun, pro zkušební komisaře na deset korun denně. Kromě toho členové komise ve Vídni bydlící mají při zkušebních exkursích a členové komise ve Vídni nebydlící mají za příčinou svého zavolání vůbec nárok na normální cestovné a diety.

§ 21.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Zároveň zrušují se nařízení ministeria orby ze dne 6. července 1893, Z. Ř. č. 118, a ze dne 26. července 1899, Z. Ř. č. 143, o zkoušce pro lesní technickou státní službu.

Roku 1907 však koná se zkouška ještě podle nařízení v odstavci 2 uvedených. Pro kandidáty, kteří jsou již v praxi v den, kdy bylo toto nařízení vyhlášeno, dostačí, aby byli připuštěni ke zkouškám, které v letech 1908 a 1909 již na základě tohoto nařízení budou konány, průkaz podmínek v § 2 ministerského nařízení ze dne 26. července 1899, Z. Ř. č. 143, předepsaný.

Auersperg m. p.

Vzorec I.

C. k. zkušební komise pro lesní technickou státní službu ve Vídni.

Kolek.

Vysvědčení o státní zkoušce.

Pan . . . . . .

narozený v . . . . . .

toho času . . . . . .

vykonal zkoušku pro lesní technickou státní službu podle nařízení c. k. ministerstva orby ze dne 7. května 1907, Z. Ř. č. 116, v čase od . . . . . .

až do . . . . . před podepsanou zkušební komisí a byl prohlášen k řečené službě za . . . . . způsobilého.

Ve Vídni, dne . . . . . 19 . .

Předseda zkušební komise:

Zkušební komisaři:

Vzorec II.

C. k. zkušební komise pro lesní technickou státní službu ve Vídni.

Panu . . . . . .

v

. . . . . .

Při zkoušce pro lesní technickou státní službu, v roce 19 . . podle nařízení c. k. ministeria orby ze dne 7. května 1907, Z. Ř. č. 116, konané, které jste se po . . . . . podrobil, jste neobstál.

Podle § 17, odstavce 1/2 dotčeného nařízení

1. můžete, splniv předepsané podmínky, k nové žádosti opakovati zkoušku v nejbližší zkušební lhůtě;

2. nemůžete býti již připuštěn k opakování zkoušky.

Ve Vídni, dne . . . . . 19 . .

Předseda zkušební komise:

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIII. — Vydána a rozeslána dne 17. května 1907.

Obsah: Čís. 117. Nařízení, jímž se částečně obmezuje vykonávání konsulárního soudnictví v Bulharsku.

117.

Nařízení c. a k. společného ministra věcí zahraničných ze dne 7. května 1907,

jímž se částečně obmezuje vykonávání konsulárního soudnictví v Bulharsku.

Následkem zmocnění Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství a ve shodě s vládami obou státních území soudnictví c. a k. rakousko-uherských konsulárních úřadů v Bulharsku obmezuje se tímto způsobem na základě § 17 rakouského zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, vztažmo § 17 uherského zákonného článku XXXI z roku 1891:

1. V civilních a obchodních sporech mezi rakouskými neb uherskými státními příslušníky ze strany jedné a bulharskými poddanými ze strany druhé mohou obsílky a jiné soudní spisy býti doručovány bez intervence c. a k. konsulárních úřadů rakouským neb uherským státním příslušníkům v Bulharsku bydlícím.

Knížecí bulharské soudní úřady nebudou příště již zavázány, zpravovati c. a k. konsulární úřady za příčinou vyslání delegátů o odbývání těch roků, při kterých budou projednávány nebo rozhodovány spory vzniklé mezi rakouskými neb uherskými státními příslušníky ze strany jedné a Bulhary ze strany druhé.

2. Vyhlašování a provádění kupeckých konkursů na rakouské neb uherské státní příslušníky, kteří v Bulharsku bydlí, vyločuje se ze soudnictví c. a k. konsulárních úřadů.

3. Tato obmezení konsulárního soudnictví mají platnost toliko s tou výhradou, že s rakouskými a uherskými státními příslušníky v Bulharsku nesmí býti nepříznivěji nakládáno nežli s příslušníky jiných států.

Toto nařízení nabude moci dne 18. května 1907.

Aehrenthal m. p.

Toto nařízení tímto se vyhlašuje podle § 18 zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136.

Klein m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIV. — Vydána a rozeslána dne 18. května 1907.

Obsah: (Čís. 118—121.) 118. Nařízení, jímž mění se ministerské nařízení ze dne 13. února 1902 a ustanovují se znova aktivitní přídavky systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a Zadru. — 119. Vyhláška, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 7. července 1903 pro místní dráhu z Meranu do Malse, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907. — 120. Vyhláška, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 15. dubna 1899 pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Terstu do Poreče po případě do Kanfanara, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907. — 121. Vyhláška, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 11. srpna 1899 pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Bregenze do Bezavy, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907.

118.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 4. května 1907,

jímž mění se ministerské nařízení ze dne 13. února 1902, Z. Ř. č. 35, a ustanovují se znova aktivitní přídavky systemisovaných učitelů při římsko-katolických a řecko-katolických theologických ústavech diecesních a při theologických ústavech ústředních v Gorici a Zadru.

§ 1.

Aktivitní přídavek, který podle § 1, odstavce 2, zákona ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 25, náleží professorům při theologických diecesních neb ústředních ústavech, činí:

a) na diecesním učilišti v Brně 960 K ročně,

b) na učilištích v Linci a Přemyšle 840 K ročně,

c) na diecesních učilištích ve Sv. Hypolitě, Tridentě, Mariboře, Celovci, Lublani, Budějovicích, Litoměřicích, Tarnově a Stanislavově a na theologických ústředních učilištích v Gorici a Zadru 720 K ročně,

d) na diecesních učilištích v Brixeně, Králové Hradci a Vidnavě 600 K ročně.

§ 2.

Tento aktivitní přídavek na základě služby v každém směru uspokojivé může po služebním čase zpravidla desíti, vztažmo dvacíti let na některém z těchto učilišť nebo na některé státní střední škole stráveném ministrem věcí duchovních a vyučování k návrhu diecesního biskupa býti zvýšen

na učilišti pod *a)* uvedeném na 1104 K, vztažmo na 1288 K,

na učilištích pod *b)* uvedených na 966 K, vztažmo na 1127 K,

na učilištích pod *c)* uvedených na 828 K, vztažmo na 966 K,

na učilištích pod *d)* uvedených na 690 K, vztažmo na 805 K ročně.

§ 3.

Obnos, který podle § 3 ministerského nařízení ze dne 30. listopadu 1906, Z. Ř. č. 238, má býti započten do základu pro vyměření výslužného podle ustanovení § 3, odstavce 1, zákona ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 25, příslušejícího systemisovaným učitelům při římsko-katolických a řecko-katolických theologických diecesních učilištích a při theologických ústředních učilištích v Gorici a Zadru, budiž jako až dosud vyměřován, a to v jednotlivém případu obnosem 400 K, vztažmo 480 K, vztažmo 560 K.

Rovněž příspěvek 3·8 procenta k výslužnému, v dotčeném ministerském nařízení ustanovený, buď beze změny dále zapravován.

§ 4.

Toto nařízení nabývá moci dnem 1. dubna 1907.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

119.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 13. května 1907,

že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 7. července 1903, Z. Ř. č. 142, pro místní dráhu z Meranu do Malse, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto koncessní listina ze dne 7. července 1903, Z. Ř. č. 142:

I. Roční ryzí výtěžek, podle § 2 koncessní listiny ze dne 7. července 1903, Z. Ř. č. 142, pro železnici z Meranu do Malse státem zaručený, zvyšuje se o obnos, kterého jest ročně třeba ke čtyrprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní půjčky až nejdéle do 1. července 1979 splatné, která bude učiněna, aby byla uhrazena vzniklá větší potřeba stavebního kapitálu na tuto dráhu, jakož i aby byly uhrazeny náklady na zdělání podrobného návrhu pro železniční trať z Malse do Landecka a k říšské hranici naproti Švýcarsku, jmenovitým obnosem, kterého bude potřebí, aby byla opatřena skutečná suma 5,900.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se vztahovati obdobně §§ 2 až včetně 6 svrchu uvedené koncessní listiny.

III. Společnost se zmocňuje, aby další prioritní půjčku pod čís. I dotčenou učinila za podmínek státní správou schválených jmenovitým obnosem, kterého je třeba, aby byla opatřena skutečná suma 5,900.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

Derschatta m. p.

120.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 13. května 1907,

že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 15. dubna 1899, Z. Ř. č. 77, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Terstu do Poreče po případě do Kanfanara, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto koncessní listina ze dne 15. dubna 1899, Z. Ř. č. 77:

I. Roční ryzí výtěžek podle § 2 koncessní listiny ze dne 15. dubna 1899, Z. Ř. č. 77, pro místní dráhu z Terstu do Poreče po případě do Kanfanara státem zaručený, zvyšuje se o obnos, kterého jest ročně třeba ke čtyrprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní půjčky, až nejdéle do 1. srpna 1974 splatné, která bude učiněna, aby byla uhrazena vzniklá větší potřeba stavebního kapitálu, jmenovitým obnosem, kterého bude potřebí, aby byla opatřena skutečná suma 3,020.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se vztahovati obdobně §§ 2 až včetně 6 svrchu uvedené koncessní listiny s tou obměnou, že ve čtvrtém odstavci § 5 ke jmění podniku tam dotčenému, ze kterého má býti zapraveno, čeho by stát na zárukových zálohách neb úrocích měl pohledávati, zejména také náleží náhrada za zákup dráhy daná (§ 17).

III. Druhý odstavec § 11 dotčené koncessní listiny se mění a společnost se zmocňuje, aby další prioritní půjčku pod čís. I dotčenou učinila za podmínek státní správou schválených jmenovitým obnosem, kterého je třeba, aby byla opatřena skutečná suma 3,020.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

IV. Na místo ustanovení v § 17, čísle 1, odstavci 1, dotčené koncessní listiny, která se zrušují, mají nastoupiti následující ustanovení:

„Náhrada, která za zákup dráhy má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo koncessionáře

sám ze svých peněz zaplatí dlužným v čase zákupu ještě obnosem prioritní půjčky v § 11 dotčené a jinaké snad hypothekární půjčky od koncessionáře se schválením státní správy snad učiněné za příčinou úhrady čitatelných zakládacích výdajů (§ 11, odstavec 5 a 6) a že vyplatí kromě toho hotově nebo v státních úpisech dlužních sumu rovnající se akciovému kapitálu, v čase zákupu ještě nesplacenému, po odečtení toho, čeho by stát měl požadovati na nesplacených zárukových zálohách i s úroky.“

Derschatta m. p.

121.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 13. května 1907,

že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 11. srpna 1899, Z. Ř. č. 172, pro místní dráhu o rozstupu úzkém z Bregenze do Bezavy, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto koncessní listina ze dne 11. srpna 1899, Z. Ř. č. 172:

I. Roční ryzí výtěžek podle § 2 koncessní listiny ze dne 11. srpna 1899, Z. Ř. č. 172, pro místní dráhu z Bregenze do Bezavy státem zaručený, zvyšuje se o obnos, kterého jest ročně třeba ke čtyrprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní půjčky až nejdéle do 1. srpna 1975 splatné, která bude učiněna, aby byla uhrazena vzniklá větší potřeba stavebního kapitálu, jmenovitým obnosem, kterého bude potřebí, aby byla opatřena skutečná suma 2,800.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se vztahovati obdobně §§ 2 až včetně 6 svrchu uvedené koncessní listiny s tou obměnou, že ve čtvrtém odstavci § 5 ke jmění podniku tam dotčenému, ze kterého má býti zapraveno, čeho by stát na zárukových zálohách neb úrocích měl pohledávati, zejména také náleží náhrada za zákup dráhy daná (§ 17).

III. Druhý odstavec § 11 dotčené koncessní listiny se mění a společnost se zmocňuje, aby další prioritní půjčku pod čís. I dotčenou učinila za podmínek státní správou schválených jmenovitým obnosem, kterého je třeba, aby byla opatřena skutečná suma 2,800.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

IV. Na místo ustanovení v § 17, čísle 1, odstavci 1, dotčené koncessní listiny, která se zrušují, mají nastoupiti následující ustanovení:

„Náhrada, která za zákup dráhy má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo koncessionářů sám ze svých peněz zaplatí dlužným v čase zákupu ještě obnosem prioritní půjčky v § 11 dotčené a jinaké snad hypothekární půjčky od koncessionářů se schválením státní správy snad učiněné za příčinou úhrady čitatelných zakládacích výdajů (§ 11, odstavec 5 a 6) a že vyplatí kromě toho hotově nebo v státních úpisech dlužních sumu rovnající se akciovému kapitálu, v čase zákupu ještě nesplacenému, po odečtení toho, čeho by stát měl požadovati na nesplacených zárukových zálohách i s úroky.“

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LV. — Vydána a rozeslána dne 22. května 1907.

Obsah: (Čís. 122 a 123.) 122. Nařízení, jímž se zřizuje třetí berní správa pro Prahu a mění se z této příčiny výnosem ze dne 24. dubna 1897, vztažmo výnosem ze dne 4. října 1897 vyhlášené seznamy ukládacích okresů všeobecné daně výdělkové, vztažmo odhadních okresů osobní daně z příjmu. — 123. Nařízení, kterým se doplňuje ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, jímž byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných.

122.

Nařízení ministeria finančního ze dne 26. dubna 1907,

jímž se zřizuje třetí berní správa pro Prahu a mění se z této příčiny výnosem ze dne 24. dubna 1897, Z. Ř. č. 117, vztažmo výnosem ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášené seznamy ukládacích okresů všeobecné daně výdělkové, vztažmo odhadních okresů osobní daně z příjmu.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 19. prosince 1906 zřizuje se pro královské zemské hlavní město Prahu třetí berní správa, která bude označena jako „c. k. berní správa v Praze III pro VII. a VIII. část města".

Tato berní správa počne úřadovati dne 1. července 1907.

Co se týče její působnosti v řečeném territoriálním okresu, jest tato berní správa na roveň postavena berní správě v Praze I.

Z této příčiny mění se zároveň takto seznam ukládacích okresů všeobecné daně výdělkové výnosem finančního ministeria ze dne 24. dubna 1897, Z. Ř. č. 117, vyhlášený a výnosem finančního ministeria ze dne 23. září 1901, Z. Ř. č. 151, změněný:

(Stránka 905 v XLVI. částce Zákonníka říšského dne 11. května 1897 vydané, pak stránka 497 v LXVI. částce Zákonníka říšského dne 2. října 1901 vydané.)

Číslo okresu	Ukládací okresy	Sídlo komisí	Počet členů pro berní společnosti	
			III.	IV.
pro berní společnosti III. a IV. třídy			třídy	
1	Město Praha, Staré město a Josefov	Berní správa Praha I, pro I., III. až V. část města	8	10
5	Město Praha, Holešovice-Bubna	Berní správa Praha III, pro VII. a VIII. část města	4	6
5a	Město Praha, Libeň	Berní správa Praha III, pro VII. a VIII. část města	4	6

Z té příčiny mění se kromě toho takto seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu výnosem finančního ministeria ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášený a výnosem ze dne 25. října 1901, Z. Ř. č. 175, změněný:

(Stránka 1347 v XCII. částce Zákonníka říšského dne 9. října 1897 vydané a stránka 537 v LXXVIII. částce dne 1. listopadu 1901 vydané.)

1	2	3	4	5	6
Číslo okresu	Odhadní okres	Místní komise	Okresní komise	Sídlo komise	Počet členů komise
3	Město Praha, Holešovice-Bubna	1	.	Berní správa Praha III	18
3a	Město Praha, Libeň	1	.	Berní správa Praha III	6

Korytowski m. p.

123.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 1. května 1907,

kterým se doplňuje ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 197, jímž byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných.

Ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 197, jímž byly označeny živnostenské školy, jejichž vysvědčení opravňuje k nastoupení živností řemeslných, se mění a nařizuje se na základě § 14 živnostenského řádu (zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39):

Paragraf 1, číslo IX tohoto nařízení má zníti:

„IX. Pasíři, vyrabitelé bronzového zboží, vyrabitelé zboží z čínského stříbra, vyrabitelé kovového galanterního zboží, ciseléři.

Zvláštní dílna pro ciselování a podobné odbory při umělecké průmyslové škole rakouského musea pro umění a průmysl ve Vídni;

odborná a zvláštní škola pro umělecké obrábění kovů při umělecké průmyslové škole v Praze;

odborná škola pro kovovníky při státní průmyslové škole v Inšpruce;

odborná škola pro kovový průmysl při státní průmyslové škole ve Št. Hradci;

odborná škola pro kovový průmysl v Mikulášovicích;

oddělení pro pasířství, pro zlatnické a stříbrnické práce při umělecko-průmyslové odborné škole v Jablonci;

oddělení pro zasazování drahých kamenů při odborné škole pro zasazování a obrábění drahých kamenů v Turnově;

pak mistrovská škola pro ciseléry a rytce při státní průmyslové škole ve Št. Hradci, pod podmínkou, že absolventi mohou prokázati, že před svým vstupem do této mistrovské školy byli prakticky zaměstnáni aspoň tři léta v některé ze svrchu jmenovaných živností."

Na konci § 1 budiž doloženo:

„XXVII. Štukatéři.

Oddělení pro dekorativní modelování při umělecko-průmyslové škole v Praze."

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Fořt m. p. **Marchet** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVI. — Vydána a rozeslána dne 22. května 1907.

Obsah: Čís. 124. Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm Rakouský pod Enží.

124.

Císařský patent, daný dne 20. května 1907,

jímž se svolává zemský sněm Rakouský pod Enží.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piacenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenecký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm arcivévodství Rakous pod Enží na základě Našeho rozhodnutí odročený jest svolán na den 27. května 1907 do svého zákonného shromaždiště, aby opět započal svou činnost.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 20. května léta tisícího devítistého a sedmého, Našeho panování roku padesátého a devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVII. — Vydána a rozeslána dne 25. května 1907.

Obsah: (Čís. 125—128.) 125. Vyhláška, že vedlejší celnice I. třídy v Georgswalde-Ebersbach byla povýšena na hlavní celnici II. třídy a že její vyclívací práva, jakož i celní expositury na silnici Georgswaldské byla rozšířena. — 126. Nařízení, jímž se zrušuje vykonávání konsulárního soudnictví v Zanzibaru. — 127. Vyhláška, kterou se oznamuje, že mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem zemí koruny Uherské byla uzavřena dodatečná smlouva ke smlouvě o minci a měně, v zákonu ze dne 19. února 1907 uvedená, v příčině dalšího ražení niklových mincí. — 128. Nařízení, kterým se doplňuje přístavní řád pro c. k. Bregenský přístav na Bodamském jezeru ministerským nařízením ze dne 1. června 1894 vydaný.

125.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 22. dubna 1907,

že vedlejší celnice I. třídy v Georgswalde-Ebersbach byla povýšena na hlavní celnici II. třídy a že její vyclívací práva, jakož i celní expositury na silnici Georgswaldské byla rozšířena.

Vedlejší celnice I. třídy Georgswalde-Ebersbach povyšuje se na hlavní celnici II. třídy a propůjčují se jí práva hlavní celnice I. třídy.

Kromě toho se zmocňuje ještě zvláště vyclívati živé rostliny sazebního čísla 56, jakož i denaturovati olivový olej.

Celní exposituře na Georgswaldské silnici propůjčují se zároveň práva hlavní celnice II. třídy.

Korytowski m. p.

126.

Nařízení c. a k. společného ministra věcí zahraničných ze dne 11. května 1907,

jímž se zrušuje vykonávání konsulárního soudnictví v Zanzibaru.

Následkem zmocnění Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství a ve shodě s vládami obou státních území zrušuje se úplně dosavadní soudnictví rakousko-uherských konsulů v Zanzibaru na základě § 17 zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, vztažmo § 17 uherského zákonného článku XXXI z roku 1891.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Aehrenthal m. p.

Toto nařízení tímto se vyhlašuje podle § 18 zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136.

Klein m. p.

127.

Vyhláška c. k. ministerského předsedy ze dne 11. května 1907,

kterou se oznamuje, že mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem zemí koruny Uherské byla uzavřena dodatečná smlouva ke smlouvě o minci a měně, v zákonu ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 38, uvedená, v příčině dalšího ražení niklových mincí.

Aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 38, ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených uzavřelo s ministerstvem zemí koruny Uherské dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině dalšího ražení niklových mincí ve znění zákonem stanoveném.

Beck m. p.

128.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriemi vnitra, financí a železnic ze dne 17. května 1907,

kterým se doplňuje přístavní řád pro c. k. Bregencký přístav na Bodamském jezeru ministerským nařízením ze dne 1. června 1894, Z. Ř. č. 114, vydaný.

Ministerské nařízení ze dne 1. června 1894, Z. Ř. č. 114, kterým byly vydány přístavní řád pro c. k. Bregencký přístav na Bodamském jezeru a předpisy pro veřejná přístaviště v Hardě, Fussachu a Lochavě, takto se doplňuje:

Článek I.

V § 7 tohoto nařízení buď vloženo po 4. odstavci:

Když bylo zboží odvezeno, má ten, který místa upotřebil, ihned je dáti očistiti; opominul-li by toho, přístavní úřad vykoná očištění jeho nákladem.

Přístavní úřad jest oprávněn pokaždé žádati, aby byly uložené předměty odstraněny ve 24 hodinách, a po uplynutí této lhůty je dáti odkliditi na náklad omeškalého ukladatele.

Ze všech předmětů, které po vyložení nebo složení zůstanou déle nežli sedm dní ležeti na skládacích a přistávacích místech, buď za každých dalších, třeba jen započatých 24 hodin skladních zapraven následující poplatek přístavnímu úřadu k rukám přístavního mistra v Bregenci, a to:

a) z vlastního obchodního zboží 5 h za 100 *kg*;

b) z tak zvaného hromadného zboží, jako

kamenů, cihel	1/20	h za	100 *kg*,
písku, křemene	1/10	„ „	100 „,
dříví polenového, dříví k palivu	1/4	„ „	100 „,
prken, latí	1/2	„ „	100 „,
dříví vorového a kmenového	1	„ „	kus,
vápna, sádry atd. v sudech .	2	„ „	„,
obilí, slámy, sena atd. . .	1/2	„ „	100 *kg*.

Zlomky menší 100 *kg* počítají se při tom za celých 100 *kg*.

Článek II.

Toto nařízení nabude moci za dva měsíce po svém vyhlášení.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Fořt m. p. **Derschatta** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LVIII. — Vydána a rozeslána dne 1. června 1907.

Obsah: Čís. 129. Státní smlouva mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a královstvím Řeckým o vespolném vydávání zločinců.

129.

Státní smlouva ze dne 21. (8.) prosince 1904

mezi Rakousko-uherským mocnářstvím a královstvím Řeckým o vespolném vydávání zločinců.

(Učiněna v Athénách dne 21. (8.) prosince 1904, od Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství ratifikována dne 31. prosince 1906, vespolné ratifikace vyměněny v Athénách dne 28. (15.) ledna 1907.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiario Nostro atque ab illo Majestatis Suae Graeciae Regis praevie collatis consiliis mutuisque deliberationibus conventio de mutua maleficorum extraditione die $\frac{\text{vicesima prima}}{\text{octava}}$ mensis Decembris anni millesimi nongentesimi quarti Athenis inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie

et

Sa Majesté le Roi des Hellènes

étant convenus de conclure un Traité pour l'extradition réciproque des malfaiteurs, ont muni dans ce but de Leurs pleins-pouvoirs, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Monsieur le Baron Charles de Macchio, Grand'Croix de l'Ordre de François Joseph, Chevalier de l'Ordre de Léopold, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour d'Athènes,

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

Monsieur Athos Romanos, Commandeur de l'Ordre du Sauveur, Son Ministre des Affaires Étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement dans les circonstances et les conditions établies par le présent Traité, les individus qui étant poursuivis ou condamnés pour un crime ou un délit commis sur le territoire de l'État requérant, se réfugieraient sur le territoire de l'État requis.

Article 2.

L'extradition ne sera accordée que pour les infractions aux lois pénales indiquées ci-après, lorsqu'elles seront prévues par les législations de l'État requérant et de l'État requis:

1° Assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide, meurtre.

2° Coups portés ou blessures faites volontairement, avec préméditation, ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner.

3° Bigamie.

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd., a Apoštolský král Uherský

a

Jeho Veličenství král Hellenský

usnesli se, že učiní smlouvu o vzájemném vydávání zločinců, a jmenovali k tomu konci Svými plnomocníky:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd., a Apoštolský král Uherský:

svobodného pána Karla Macchia, velkokříže řádu Františka Josefa, rytíře řádu Leopoldova, Svého mimořádného vyslance u Athénského dvora,

Jeho Veličenství král Hellenský:

pana Athosa Romanosa, komtura řádu Spasitelova, Svého ministra věcí zahraničných,

kteří vyměnivše své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, umluvili se o tyto články:

Článek 1.

Vznešené smluvní strany zavazují se za okolností a podmínek v této smlouvě určených, vydávati si vzájemně ty osoby, které jsou stíhány neb odsouzeny pro zločin nebo přečin v území dožadujícího státu spáchaný a uprchly do území dožádaného státu.

Článek 2.

Vydání bude povoleno toliko pro tuto uvedené trestné činy, pokud jeví se býti trestnými jak podle práva státu dožadujícího tak i dožádaného:

1. Úkladná vražda, otrávení, vražda rodičů, vražda dítěte, vražda.

2. Zlé nakládání nebo poranění úmyslně a s rozvahou spáchané, mělo-li za následek nemoc předvídatelně nezhojitelnou, trvalou nezpůsobilost k práci, ztrátu volného užívání některého ústroje, těžké zmrzačení nebo smrt bez úmyslu usmrtiti.

3. Dvojženství.

4° Enlèvement de mineurs.

5° Exposition ou délaissement d'un enfant au-dessous de l'âge de 7 ans.

6° Vol, soustraction, abus de confiance, tromperie, escroquerie, extorsion.

7° Privation volontaire et illégale de la liberté individuelle commise par des particuliers.

8° Fausse monnaie comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation avec connaissance de la monnaie contrefaite ou altérée.

9° Contrefaçon ou falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; émission ou mise en circulation avec connaissance de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés; faux en écritures ou dans les dépêches télégraphiques et usage avec connaissance de ces dépêches, effets, billets ou titres contrefaits, fabriqués ou falsifiés.

10° Contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons, timbres-poste ou autres timbres adhésifs; usage avec connaissance de ces objets contrefaits ou falsifiés; usage préjudiciable et avec une intention frauduleuse de vrais sceaux, timbres et poinçons.

11° Faux témoignage.

12° Faux serment.

13° Concussion, détournement, commis par des fonctionnaires publics; corruption de fonctionnaires publics.

14° Banqueroute frauduleuse et fraudes commises dans les faillites.

15° Incendie volontaire.

16° Destruction, dégradation ou suppression volontaire et illégale d'un titre public ou privé commise dans le but de causer du dommage à autrui.

17° Recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente Convention.

Sont comprises dans les qualifications précédentes la complicité et la tentative, lorsqu'elles sont punies par les législations de l'État requérant et de l'État requis.

En matière correctionnelle, lorsqu'il s'agit d'une infraction prévue par un des paragraphes ci-dessus, l'extradition aura lieu:

1° Pour les condamnés contradictoirement ou par défaut, lorsque la peine prononcée sera au moins d'un an d'emprisonnement.

4. Únos nezletilců.

5. Odložení neb opuštění dítěte mladšího sedmi let.

6. Krádež, zpronevěření, zneužití důvěry, podvod, ošizení, vydírání.

7. Úmyslné a nezákonné zbavení svobody osobní, soukromými osobami spáchané.

8. Falšování mince, čítajíc k němu padělání a změnění mincí, vědomé vydávání a do obchodu uvádění padělaných nebo změněných mincí.

9. Padělání nebo zfalšování veřejných cenných papírů, bankovek, veřejných nebo soukromých dlužních úpisů; vědomé vydávání nebo do obchodu uvádění takovýchto padělaných nebo zfalšovaných cenných papírů, listů neb úpisů; falšování listin nebo telegrafických depeší a vědomé užívání takových padělaných nebo zfalšovaných depeší, cenných papírů, listů neb úpisů.

10. Padělání nebo zfalšování pečetí, kolků, punců, poštovských známek nebo jiných známek nalepovacích; vědomé užívání těchto padělaných nebo zfalšovaných předmětů, zneužívání nebo podvodné užívání pravých pečetí, kolků a punců.

11. Falešné vysvědčení.

12. Křivá přísaha.

13. Zneužívání moci úřední a zpronevěření, veřejnými úředníky spáchané; podplacení veřejných úředníků.

14. Podvodný úpadek a podvodné zkrácení v konkursu.

15. Úmyslné žhářství.

16. Úmyslné a protizákonné zničení, pokažení nebo potlačení veřejné nebo soukromé zavazovací listiny, za tím účelem spáchané, aby byla někomu škoda učiněna.

17. Přechovávání takových předmětů, které byly nabyty některým zločinem nebo přečinem v této smlouvě dotčeným.

V uvedených činech jsou pojaty spoluvina a pokus, pokud jsou trestné jak podle práva dožadujícího tak i dožádaného státu.

Pro přečiny, jde-li o vydání pro některý trestný čin v některé ze svrchu dotčených položek uvedený, bude vydání míti místo:

1. U odsouzenců, třeba by byli odsouzeni, jsouce nepřítomni, pokud byl uložen trest na svobodě aspoň jednoho roku.

2° Pour les prévenus, lorsque le maximum de la peine applicable au fait incriminé sera, d'après les législations de l'État requérant et de l'État requis, au moins de deux ans d'emprisonnement.

Article 3.

Dans aucun cas les Parties contractantes ne seront tenues à se livrer leurs sujets.

Si le prévenu ou le condamné n'est pas sujet d'une des Parties contractantes, le Gouvernement saisi de la demande d'extradition restera libre de donner à cette demande la suite qui lui paraîtra convenable et de livrer le prévenu, pour être jugé, soit à son propre pays soit au pays où le crime ou le délit aura été commis.

Article 4.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° Si depuis les faits imputés, depuis la poursuite ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise, d'après les lois du Pays requis, au moment où la demande est faite.

2° Lorsque la demande d'extradition sera motivée par le même fait pour lequel l'individu réclamé a été poursuivi et mis hors de cause, ou est encore poursuivi ou a déjà été jugé dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Article 5.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le Pays requis pour une infraction autre que celle qui a donné lieu à la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à la fin de la poursuite et, en cas de condamnation, jusqu'au moment où il aura subi sa peine.

Dans le cas où il serait poursuivi ou détenu dans le même pays à raison d'obligations contractées envers des particuliers, son extradition aura lieu néanmoins sous réserve, pour ceux-ci, de faire valoir ensuite leurs droits devant l'Autorité compétente.

Article 6.

L'extradition ne sera pas accordée, si l'infraction pour laquelle elle est demandée, est considérée par la Partie requise comme un délit politique ou un fait connexe à un semblable délit, ou si l'individu réclamé prouve que la demande d'extradition

2. U obviněných, když nejvyšší výměra trestu na trestný čin uloženého jak podle práva dožadujícího tak i dožádaného státu činí nejméně dvě léta na svobodě.

Článek 3.

Smluvní strany nejsou v nižádném případu zavázány, vydati své vlastní státní příslušníky.

Není-li obviněný neb odsouzený státním příslušníkem některé smluvní strany, vláda o vydání dožádaná má toho vůli, vyhověti tomuto dožádání a vydati obviněného, aby byl souzen, buďto jeho domovině nebo zemi, kde byl zločin nebo přečin spáchán.

Článek 4.

Vydání nemá místa:

1. když od spáchání činu neb od soudního stíhání neb od odsouzení podle zákonů země o vydání dožádané v čase, kdy žádost byla učiněna, nastalo promlčení trestního stíhání nebo trestu;

2. když žádost za vydání opírá se o týž trestný čin, pro který ten, jenž má býti vydán, v zemi o vydání dožádané byl ve vyšetřování a jeho stíhání bylo zastaveno nebo ještě jest stíhán nebo byl již odsouzen.

Článek 5.

Je-li pachatel v zemi o vydání dožádané ve vyšetřování nebo v trestu pro jiný trestný čin nežli ten, o který se žádost za vydání opírá, tedy jeho vydání může býti odloženo, až by trestní řízení bylo skončeno, a byl-li by odsouzen, až do skončení trestu.

Je-li stíhán nebo ve vazbě v téže zemi pro závazky, ve které naproti soukromým osobám vešel, jeho vydání bude přes to povoleno, avšak oprávněncům jest vyhrazeno přivésti svá práva později ku platnosti před příslušným úřadem.

Článek 6.

Vydání nebude povoleno, když trestný čin, o který se žádost za vydání opírá, dožádanou stranou jest pokládán za politický delikt nebo za čin s takovým deliktem souvislý, nebo prokáže-li ten, jenž má býti vydán, že žádost za vydání byla skutečně

a été faite, en réalité, dans le but de le poursuivre pour une infraction de cette nature.

L'étranger dont l'extradition aura été accordée ne pourra être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition, ni pour aucun fait connexe à un semblable délit, ni pour aucun des crimes ou délits non prévus par la présente Convention.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ou jugé pour aucune infraction autre que celle qui a motivé l'extradition. Cela ne s'applique pas aux infractions commises après l'extradition.

Article 7.

La demande d'extradition devra toujours être faite par la voie diplomatique.

Article 8.

L'extradition sera accordée conformément aux règles prescrites par la loi du Pays requis.

Article 9.

L'extradition sera accordée sur la production de l'original ou de l'expédition authentique soit du jugement ou de l'arrêt de condamnation, soit de l'ordonnance de la Chambre du Conseil, de l'arrêt de la Chambre des mises en accusation ou de l'acte de procédure criminelle émané du juge compétent, décrétant formellement ou opérant de plein droit le renvoi du prévenu ou de l'accusé devant la juridiction répressive.

Elle pourra être également accordée sur la production du mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, décerné par l'Autorité étrangère judiciaire compétente, pourvu que ces actes renferment l'indication précise du fait pour lequel ils ont été délivrés.

Ces pièces seront accompagnées d'une copie du texte de la loi applicable au fait incriminé et d'une traduction en langue française et, autant que possible, du signalement de l'individu réclamé ou de toute autre indication de nature à constater son identité.

Dans le cas où il y aurait doute sur la question de savoir si le crime ou délit, objet de la poursuite, rentre dans les prévisions de la présente Convention, le Gouvernement requis pourra demander toutes les explications qu'il considérerait nécessaires ou utiles pour éclairer sa conviction, après quoi il statuera sur la suite à donner à la demande d'extradition.

k tomu účelu učiněna, aby byl stíhán pro takový trestný čin.

Cizinec, jehož vydání bylo povoleno, nesmí býti stíhán nebo potrestán pro nižádný politický delikt před vydáním spáchaný, ani pro čin s takovým deliktem souvislý, ani pro některý zločin nebo přečin v této úmluvě neuvedený.

Vydaný smí býti stíhán neb odsouzen toliko pro trestný čin, pro který byl vydán. To nevztahuje se k trestným činům po vydání spáchaným.

Článek 7.

Za vydání buď žádáno pokaždé cestou diplomatickou.

Článek 8.

Vydání bude povoleno podle pravidel dožádaného státu.

Článek 9.

Vydání bude povoleno, předloží-li se prvopis nebo ověřené vyhotovení odsuzujícího rozsudku neb usnesení nebo rozkazu radní komory, usnesení žalobní komory nebo spisu trestního řízení příslušným soudcem vyhotoveného, kterým se obviněný neb obžalovaný formálně nebo s plným právním účinkem obsílá před trestní soudnictví.

Vydání bude kromě toho povoleno, předloží-li se zatýkací rozkaz nebo jakýkoli jiný zatýkacímu rozkazu rovnomocný spis, příslušným cizozemským soudním úřadem vydaný, ač je-li v nich přesně uveden čin, pro který byly vydány.

K těmto spisům buď připojen opis textu zákona, který se k trestnému činu vztahuje, pak francouzský překlad a pokud možná popis osoby, kterou jest vydati, nebo jinaké údaje, které mohou sloužiti k zjištění totožnosti osoby.

Vzniknou-li pochybnosti, zdali stíhaný zločin nebo přečin náleží pod ustanovení této smlouvy, dožádaná vláda může žádati za všechny vysvětlivky, o kterých pokládá, že jich je třeba, nebo že jsou užitečné k usvědčení, načež rozhodne, zdali žádosti má býti dáno místo.

Le Gouvernement requérant en fournissant au Gouvernement requis ces explications mettra en même temps à la disposition de ce dernier tous les documents nécessaires ou utiles pour éclairer sa conviction.

Article 10.

En cas d'urgence, l'arrestation provisoire pourra être effectuée sur avis, transmis par la poste ou le télégraphe et toujours par voie diplomatique, de l'existence d'un des documents mentionnés à l'article 9, à la condition toutefois, que cet avis sera régulièrement donné au Ministre des Affaires Étrangères du pays requis.

L'arrestation provisoire aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement requis. Elle cessera d'être maintenue si dans le délai de trois semaines, à partir du moment où elle aura été effectuée, le Gouvernement requis n'a pas reçu communication de l'un des documents mentionnés à l'article 9 de la présente Convention.

Article 11.

Quand il y aura lieu à extradition, tous les objets provenant du crime ou du délit ou pouvant servir de pièces à conviction qui seront trouvés en la possession de l'individu réclamé au moment de son arrestation ou qui seront découverts ultérieurement, seront, si l'Autorité compétente de l'État requis en ordonne ainsi, saisis et soumis à l'État requérant.

Cette remise se fera même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite de l'évasion ou de la mort de l'individu réclamé.

Sont cependant réservés les droits que des tiers auraient pu acquérir sur les dits objets qui devront, le cas échéant, leur être rendus, sans frais, à la fin du procès.

Article 12.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux de consignation et de transport des objets qui, aux termes de l'article précédent, doivent être restitués ou remis, resteront à la charge de l'État requérant et de l'État requis dans les limites de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport ou autres sur les territoires des États intermédiaires sont à la charge de l'État réclamant.

Les frais de transport ou autres par mer resteront également à la charge de l'État réclamant.

Dožadující vláda dodá při zaslání těchto vysvětlivek dožádané vládě všechny listiny, kterých je třeba nebo které jsou prospěšné ku posouzení věci.

Článek 10.

V naléhavých případech prozatímné zatčení může býti vykonáno k návěští, pošlou nebo telegraficky diplomatickou cestou zaslanému, že tu jest některá z listin v článku 9 uvedených, avšak pod tou podmínkou, že toto návěští bude zpravidla dáno ministeriu zahraničných věcí dožádané země.

Prozatímné zatčení bude vykonáno podle formálností a předpisů nařízených zákony dožádaného státu. Zatčení toto bude zrušeno, když dožádané vládě ve lhůtě tří neděl, čítajíc od času zatčení, nedojde některá z listin v článku 9 této úmluvy dotčených.

Článek 11.

Povolí-li se vydání, budte všechny předměty ze zločinu nebo přečinu pocházející nebo za průvodní prostředek sloužící, které v čase zatčení byly v držbě osoby, která má býti vydána, nalezeny nebo později objeveny, k žádosti příslušného úřadu dožádaného státu zabaveny a dožadujícímu státu odevzdány.

Toto odevzdání buď i tenkráte vykonáno, když stíhaný nemůže již býti vydán, poněvadž uprchl nebo zemřel.

Avšak práva třetích osob k takovým předmětům zůstávají vyhrazena a tyto předměty budte jim, třeba-li toho, po skončeném řízení trestním bez nákladů vráceny.

Článek 12.

Náklady na zatčení, výživu a dopravu vydané osoby jakož i náklady na odevzdání a dopravu předmětů, které musí býti vráceny nebo zaslány ve smyslu předcházejícího článku, zapraví dožadující a dožádaný stát ve hranicích svého území.

Náklady na dopravu a jinaké náklady na územích států mezi nimi ležících jdou na řad dožadujícího státu.

Náklady na dopravu a jinaké náklady při cestě námořské jdou rovněž na řad dožadujícího státu.

L'individu à extrader sera conduit au port du pays requis, ou au point de la frontière que désignera le Gouvernement réclamant.

Vydaný bude dopraven až do přístavu dožadujícího státu nebo až na pohraniční místo dožadujícím státem označené.

Article 13.

Si l'individu réclamé et arrêté dans les conditions de la présente Convention n'est pas livré et emmené dans les trois mois après son arrestation, il sera mis en liberté et ne pourra plus être réclamé pour la même cause.

Článek 13.

Jestliže by osoba za podmínek této smlouvy zatčená, o jejíž vydání se žádá, nebyla odevzdána a odvedena ve třech měsících po svém zatčení, bude propuštěna na svobodu a nebude se moci žádati za její vydání z téhož důvodu.

Article 14.

L'extradition, par voie de transit sur les territoires respectifs des États contractants, d'un individu n'appartenant pas aux pays de transit sera accordée sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des documents mentionnés dans l'article 9, pourvu que le fait, servant de base à l'extradition, soit compris dans la présente Convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles 4 et 6.

Les frais de transit seront à la charge de la Partie requérante.

Článek 14.

Přeprava územím některé smluvní strany, ač není-li přepravovaný příslušníkem státu, skrze který se přepravuje, bude povolena, předloží-li se toliko prvopis neb ověřený opis některé listiny v 9. článku dotčené, ač-li trestný čin, pro který se pachatel vydává, jest obsažen v této úmluvě a nenáleží-li pod výjimky ve 4. a 6. článku uvedené.

Náklady na přepravu jdou na řad dožadujícího státu.

Article 15.

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale non politique l'audition de personnes se trouvant dans l'un des pays des Parties contractantes, ou tout autre acte d'instruction seront jugés nécessaires, une commission rogatoire accompagnée d'une traduction en langue française sera adressée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite en observant les lois du pays dans lequel l'audition ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Toutefois les commissions rogatoires tendant à faire opérer soit une visite domiciliaire, soit la saisie du corps du délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutées que pour un des faits énumérés à l'article 2 et sous la réserve exprimée au dernier paragraphe de l'article 11 ci-dessus.

Les Gouvernements respectifs renoncent au remboursement des frais résultant de l'exécution des commissions rogatoires en matière pénale, même dans le cas où il s'agirait d'expertise, pourvu toutefois que cette expertise n'ait pas entraîné plus d'une vacation.

Článek 15.

Když během některé nepolitické trestní věci je třeba vyslechnouti osoby, které jsou na území smluvních stran, nebo předsevzíti nějaký jiný vyšetřovací úkon, buď k tomuto účelu zaslán diplomatickou cestou list dožadovací, francouzským překladem opatřený, jemuž buď vyhověno podle zákonů země, kde výslech nebo příslušný vyšetřovací úkon má býti předsevzat.

Avšak dožadovacím listům, aby byla domovní prohlídka vykonána neb aby *corpus delicti* nebo jednotlivé průvodní předměty byly zabaveny, bude vyhověno toliko tenkráte, jde-li o trestné činy v 2. článku uvedené a s výhradou v závěrečném odstavci 11. článku určenou.

Vlády vzdávají se vzájemně náhrady nákladů vzniklých výkonem trestních dožadovacích listů, a to i při dobrých zdáních, ač-li takovéto dobré zdání nevyžadovalo více nežli jediného úředního úkonu.

Article 16.

En matière pénale non politique, lorsque le Gouvernement de l'une des Parties contractantes jugera nécessaire la notification d'un acte de pro-

Článek 16.

Pokládá-li některá ze smluvních stran, že je třeba, aby v některé nepolitické trestní věci nějaký spis trestního řízení nebo rozsudek byl doručen

cédure ou d'un jugement à un individu résidant sur le territoire de l'autre pays, la pièce, transmise diplomatiquement et accompagnée d'une traduction en langue française, sera signifiée à personne par l'Autorité compétente et le document constatant la notification sera renvoyé par la même voie au Gouvernement requérant sans restitution des frais.

Article 17.

Lorsque dans une cause pénale non politique, instruite dans l'un des pays des Parties contractantes, la communication de pièces de conviction ou de documents se trouvant entre les mains des Autorités de l'autre pays sera jugée nécessaire ou utile, la demande en sera faite par la voie diplomatique et on y donnera suite, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les pièces et documents.

Les Gouvernements respectifs renoncent au remboursement des frais résultant, dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction et documents.

Article 18.

Les Gouvernements respectifs s'engagent à se communiquer réciproquement, sans restitution de frais, les condamnations pour crimes ou délits de toute espèce qui auront été prononcées par les tribunaux de l'une des Parties contractantes contre les sujets de l'autre.

Cette communication sera effectuée moyennant l'envoi par la voie diplomatique d'un bulletin ou extrait, accompagné d'une traduction en langue française, de la décision définitive, au Gouvernement du pays auquel appartient le condamné.

Article 19.

Le présent Traité entrera en vigueur trois mois après l'échange des ratifications.

Les faits antérieurs à la mise en vigueur du Traité ne pourront être l'objet d'une demande d'extradition que dans le cas où les personnes réclamées se seraient réfugiées sur le territoire de l'État requis après l'échange des ratifications.

Chacune des Parties contractantes pourra en tout temps dénoncer le présent Traité en prévenant l'autre Partie de son intention six mois à l'avance.

Il sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Athènes aussitôt que faire se pourra.

osobě, která bydlí v území strany druhé, bude tento spis, ač byl-li zaslán cestou diplomatickou a je-li opatřen francouzským překladem, od příslušného úřadu doručen k vlastním rukám a listina o vykonaném doručení bude touž cestou zpět zaslána dožadující vládě bez náhrady nákladů.

Článek 17.

Když v některé nepolitické trestní věci, která jest zahájena v některé zemi smluvních stran, je třeba nebo prospěšno zaslati průvodní předměty nebo spisy, které se nalézají u úřadů druhé strany, buď za to požádáno cestou diplomatickou, a této žádosti, ač není-li proti ní zvláštních pochybností, bude vyhověno pod podmínkou, že budou průvodní předměty a spisy vráceny.

Vlády vzdávají se vzájemně náhrady nákladů, které vzniknou v jejich územích zasláním a vrácením průvodních předmětů a spisů.

Článek 18.

Vlády se zavazují, že sobě bez nákladů budou oznamovati odsouzení příslušníků druhé strany pro zločin nebo kterýkoli přečin vykonané soudy jedné strany proti příslušníkům druhé strany.

Toto oznámení buď vykonáno tím způsobem, že bude diplomatickou cestou zaslán trestní lístek nebo výpis z právoplatného nálezu s francouzským překladem vládě té země, ku které odsouzený náleží.

Článek 19.

Tato smlouva nabude moci za tři měsíce po výměně ratifikací.

Činy spáchané dříve, nežli tato smlouva nabyla moci, mohou býti předmětem žádosti za vydání toliko tenkráte, když osoby stíhané uprchly na území dožadovaného státu teprve po výměně ratifikací.

Každá ze smluvních stran může vypovědět kdykoli tuto smlouvu, avšak má tento svůj úmysl oznámiti druhé straně šest měsíců dříve.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikace budou co možná brzy v Athénách vyměněny.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double expédition à Athènes le $\frac{\text{huit}}{\text{vingt et un}}$ Décembre mil neuf cent quatre.

Le Baron **Charles de Macchio** m. p.
(L. S.)

A. Romanos m. p.
(L. S.)

Tomu na svědomí plnomocníci obou stran podepsali tuto úmluvu a opatřili ji svými pečetmi.

Dáno ve dvojím stejnopise v Athénách dne $\frac{8.}{21.}$ prosince 1904.

Svobodný pán **Karel Macchio** m. p.
(L. S.)

A. Romanos m. p.
(L. S.)

Nos visis et perpensis conventionis hujus stipulationibus, illas omnes et singulas ratas hisce confirmatasque habere profitemur ac declaramus verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die tricesima prima mensis Decembris anno Domini millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo nono.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius Liber Baro ab **Aehrenthal** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Otho Eques de **Weil** m. p.,
Caesareus et Regius Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Tato smlouva o vydávání zločinců prohlašuje se za platnou pro království a země na říšské radě zastoupené.

Ve Vídni, dne 18. května 1907.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LIX. — Vydána a rozeslána dne 1. června 1907.

Obsah: (Čís. 130—132.) 130. Nařízení, jímž vydává se seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení. — 131. Nařízení o zápovědi dovozu požívatin atd., které jsou zabaleny do barveného papíru. — 132. Nařízení, jímž opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906 vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty.

130.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 16. května 1907,

jímž vydává se seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení.

V těch případech, ve kterých vysvětlivky k celní sazbě na základě článku V zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, vyhláškou ze dne 13. června 1906, Z. Ř. č. 115, vydané odběr některých druhů zboží za sníženého cla k zemědělským, vztažmo lesnickým účelům činí závislým na předložení certifikátů zemědělských, vztažmo lesnických hlavních korporací, jsou následující korporace v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených oprávněny vydávati řečené certifikáty:

V královstvích a zemích na říšské radě zastoupených:

A. Zemědělské hlavní korporace:

země:	korporace:
Dolní Rakousy	Zemědělská rada pro arcivévodství Rakousy pod Enží.
Horní Rakousy	Zemědělská rada pro arcivévodství Rakousy nad Enží.

Solnohradsko	C. k. hospodářská společnost v Solnohradě.
Štýrsko	C. k. hospodářská společnost pro Štýrsko ve Št. Hradci.
Korutansko	C. k. hospodářská společnost pro Korutansko v Celovci.
Krajina	C. k. hospodářská společnost pro Krajinu v Lublani.
Přímoří	C. k. zemědělská společnost v Terstu.
	C. k. zemědělská společnost v Gorici.
	Zemědělská rada pro markrabství Istersk é v Poreči.
Tyrolsko	Zemědělská rada pro knížecí hrabství Tyrolské s dvěma sekcemi v *a)* Inšpruce a *b)* Tridentě.
	Vorarlberský hospodářský spolek v Bregenci.
Dalmatsko	Zemědělská rada pro království Dalmatské.
Čechy	Zemědělská rada pra království České v Praze.
Morava	Zemědělská rada pro markrabství Moravské v Brně.
Slezsko	Rakouská zemědělská a lesnická společnost v Opavě, Towarzystvo rolnicze dla księstwa Cieszyńskiego (Zemědělský spolek pro bývalé vévodství Těšínské) v Těšíně, Zemědělský a lesnický pobočný spolek východního Slezska v Těšíně, Zemědělský a lesnický spolek pro severozápadní Slezsko ve Vidnavě, Ústřední hospodářská společnost pro české kraje ve vojvodství Slezském v Opavě.
Halič	C. k. haličská hospodářská společnost ve Lvově.
	C. k. hospodářská společnost v Krakově.
Bukovina	Zemědělská rada pro vévodství Bukovinské.

B. Lesnické hlavní korporace:

země:	korporace:
Dolní Rakousy	Dolnorakouská lesnická jednota, zámek Wald, pošta Pyhra, Dolní Rakousy.
Horní Rakousy, Solnohradsko	Lesnická jednota pro horní Rakousy a Solnohradsko v Gmundeně.
Štýrsko	Štýrská lesnická jednota v Št. Hradci.
Korutansko	Korutanská lesnická jednota v Celovci.
Krajina, Přímoří	Kraňsko-přímořská lesnická jednota v Lublani.
Tyrolsko	Lesnická jednota pro Tyrolsko a Vorarlbersko v Inšpruce.
Čechy	Lesnická jednota (Böhmischer Forstverein) v Praze.
Morava, Slezsko	Moravsko-slezská lesnická jednota v Brně.
Halič	Haličská lesnická jednota ve Lvově.
Bukovina	Bukovinská lesnická jednota v Černovicích.

Zároveň se oznamuje, že královská uherská vláda v zemích Uherské koruny zmocnila následující korporace a orgány vydávati řečené certifikáty:

I.

V Uhersku:

A. Zemědělské korporace:

V místech:

Alsókubin	Hospodářský výbor komitátu Árva (Orava).
Arad	Hospodářský spolek komitátu Arad.
Balassagyarmat	Hospodářský spolek komitátu Nógrád (Nové Hrady).

Békéscsaba	Hospodářský spolek komitátu Békés.
Beregszász	Hospodářský spolek komitátu Bereg.
Beszterczebánya . . .	Hospodářský spolek komitátu Zólyom (Zvoleň).
Brassó (Brašov) . . .	Hospodářský spolek komitátu Brassó (Brašov).
Budapešť	Uherský zemědělský spolek.
	Hospodářský spolek komitátu Pest Pilis Solt Kiskun.
Csikszereda	Hospodářský spolek komitátu Csik.
Debreczen (Debrecín) .	Hospodářský spolek komitátu Hajdú.
Dés	Hospodářský spolek komitátu Szolnok Doboka.
Déva	Hospodářský spolek komitátu Hunyad.
Dicsőszentmárton . . .	Hospodářský spolek komitátu Kis Küküllö.
Eperjes (Prešov) . . .	Hospodářský spolek komitátu Sáros (Šaryš).
Esztergom (Ostřihom) .	Hospodářský spolek komitátu Esztergom (Ostřihom).
Fogaras	Hospodářský spolek komitátu Fogaras.
Gyöngyös	Hospodářský spolek komitátu Heves.
Győr (Ráb)	Hospodářský spolek komitátu Győr (Ráb).
Ipolyság	Hospodářský spolek komitátu Hont.
Kaposvár	Hospodářský spolek komitátu Somogy.
Kassa (Košice)	Hospodářský spolek komitátu Abauj-Torna.
Kézdivásárhely	Hospodářský spolek v Kézdivásárhely a okolí.
Kolozsvár	Sedmihradský hospodářský spolek.
	Hospodářský výbor komitátu Kolozs.
Komárom (Komárno) . .	Hospodářský spolek komitátu Komárom (Komárno).
Léva	Hospodářský spolek komitátu Bars (Těkov).
Liptószentmiklós . . .	Hospodářský spolek komitátu Liptó (Liptov).
Löcse (Levoč)	Hospodářský spolek komitátu Szepes (Spiš).
Lugos	Hospodářský spolek komitátu Krassó Szörény.
Magyaróvár (Staré Hrady)	Hospodářský spolek komitátu Moson (Mošoň).
Makó	Hospodářský spolek komitátu Csanád.
Mármarossziget (Syhot) .	Hospodářský spolek komitátu Mármaros.
Maros-Vásárhely . . .	Hospodářský spolek komitátu Maros Torda.
Miskolcz (Miškovec) . .	Hospodářský spolek komitátu Borsod.
Nagybecskerek	Hospodářský spolek komitátu Torontál.
Nagyenyed	Hospodářský spolek komitátu Alsó Fehér (Dolní Bělehrad)
Nagyszeben (Sibiň) . .	Sedmihradský saský hospodářský spolek.
	Rumunský hospodářský spolek komitátu Sibiňského.
Nagyszöllös	Hospodářský spolek komitátu Ugocsa.
Nagy-Várad (Velký Varadín)	Hospodářský spolek komitátu Bihar.
Nyiregyháza	Hospodářský spolek komitátu Szabolcs.
Nyitra (Nitra)	Hospodářský spolek komitátu Nyitra (Nitra).
Pécs (Pětikostelí) . . .	Hospodářský spolek komitátu Baranya.
Pozsony (Prešpurk) . .	Hospodářský spolek komitátu Pozsony (Prešpurk).
Rimaszombat (Rimavská Sobota)	Hospodářský spolek komitátu Gömör-Kishont.
Sátoraljaújhely	Hospodářský spolek komitátu Zemplén (Zemplín).
Segesvár (Šigišov) . .	Hospodářský výbor komitátu Nagyküküllö (Velká Kokle).
Sepsiszentgyörgy . . .	Hospodářský výbor komitátu Háromszék.
Sopron (Šoproň) . . .	Hospodářský spolek komitátu Sopron (Šoproň).
Szatmárnémeti	Hospodářský spolek komitátu Szatmár.
Székelyudvarhely . . .	Hospodářský spolek komitátu Udvarhely.
Székesfehérvár (Bělehrad Stoličný)	Hospodářský spolek komitátu Fejér.
Szekszárd	Hospodářský spolek komitátu Tolna.
Szentes	Hospodářský spolek komitátu Csongrád.
Szolnok	Hospodářský spolek komitátu Jász Nagykum-Szolnok.

Szombathely (Kamenec)	Hospodářský spolek komitátu Vas.
	Spolek západouherských rolníků.
Temesvár	Spolek jihouherských rolníků.
	Hospodářský spolek komitátu Temes.
Torda	Hospodářský spolek komitátu Torda Aranyos.
Trencsén (Trenčín) . .	Hospodářský a lesnický spolek komitátu Trencsén (Trenčín).
Turóczszentmárton (Sv. Martin Turčanský) . .	Hospodářský výbor komitátu Turócz (Turčanského).
Ungvár (Užhorod) . . .	Hospodářský spolek komitátu Ung.
Veszprém (Vesprim) . .	Hospodářský spolek komitátu Veszprém (Vesprim).
Zalaegerszeg	Hospodářský spolek komitátu Zala.
Zilah	Hospodářský spolek komitátu Szilágy.
Zombor (Sombor) . . .	Hospodářský spolek komitátu Bács Bodrog.

B. Královští uherští lesní inspektoři s úředním sídlem v těchto místech:

Beszterczebánya.
Brassó (Brašov).
Budapest.
Debreczen (Debrecín).
Déva.
Győr (Ráb).
Kassa (Košice).
Kolozsvár.
Mármarosziget (Syhot).
Maros-Vásárhély.
Miskolcz (Miškovec).
Nagyszeben (Sibiň).
Nagy-Várad (Velký Varadín).
Pécs (Pětikostelí).
Pozsony (Prešpurk).
Szeged (Segedin).
Szombathely (Kamenec).
Temesvár (Temešvár).
Turóczszentmárton (Sv. Martin Turčanský).
Ungvár (Užhorod).

II.

V území Chorvatska-Slavonska

pro zemědělské a lesnické účely:

Královské župní úřady (královští místožupani) s úředními sídly v těchto místech: Bjelovar, Gospić, Ogulin, Požega a Vukovar, vztažmo v městech do žup nepojatých: Osjek, Varaždin, Záhřeb a Zemun městská rada (purkmistr). Chorvatsko-slavonský hospodářský spolek v Záhřebě, slavonský hospodářský spolek v Osjece a chorvatsko-slavonský lesnický spolek v Záhřebě.

Pro Bosnu a Hercegovinu

bylo zemědělskému, vztažmo lesnickému departementu zemské vlády v Sarajevě svěřeno, aby takovéto certifikáty vydávalo.

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p. **Fořt** m. p.

131.

Nařízení ministeria financí a ministeria obchodu ve shodě s ministeriem vnitra ze dne 17. května 1907

o zápovědi dovozu poživatin atd., které jsou zabaleny do barveného papíru.

Ve příloze *C* prováděcího předpisu k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 22, pod V, č. 4, obsažená zápověď dovozu poživatin, zavařenin atd., které jsou zabaleny přímo do barevného, nikoli v papírovině barveného papíru, buď vytržena vzhledem ku předpisům nařízení ze dne 17. července 1906, Z. Ř. č. 142, jimiž bylo znova upraveno užívání barev a škodlivých zdraví látek při výrobě potravin a užitných věcí jakož i obchod s nimi.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Fořt m. p.

132.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 28. května 1907,

jímž opravuje se ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaný seznam nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty.

V seznamu, ministerským nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 232, vydaném, nejdůležitějších chemických pomocných látek a výrobků, které jsou podrobeny podle čís. 622 clu dle hodnoty, buď u hesla „Aluminiumnitrat, čištěný“ autonomní clo 63 K ze 100 *kg* čisté váhy nahrazeno autonomním clem 48 K ze 100 *kg* čisté váhy.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LX. — Vydána a rozeslána dne 4. června 1907.

Obsah: (Čís. 133 a 134.) 133. Nařízení, jímž se c. k. hlavní celnice v Bozeně zmocňuje vyřizovati hladké hedvábné zboží. — 134. Vyhláška o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Kemmelbach-Ybbsu do Ybbsu.

133.

Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 7. května 1907,

jímž se c. k. hlavní celnice v Bozeně zmocňuje vyřizovati hladké hedvábné zboží.

C. k. hlavní celnice v Bozeně jest zmocněna samostatně vyclívati zvláště neuvedené hladké celohedvábné tkaniny čís. 250 *a)* a zvláště neuvedené hladké polohedvábné tkaniny čís. 256 *a)*.

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

134.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 21. května 1907

o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z Kemmelbach-Ybbsu do Ybbsu.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, jakož i zákona ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek a modalit dále podrobněji uvedených městské obci Ybbské žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém výhradně k dopravě osob ustanovené ze stanice Kemmelbach-Ybbsu, ležící na trati vídeňsko-solnohradské c. k. státních drah, k městu Ybbsu.

§ 1.

Koncessionářka požívá pro povolenou železnici finančních výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedených.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna, stavbu svrchu řečené železnice nejdéle do roka počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené koncessionářka jest povinna k žádosti státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných, k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo propůjčuje se koncessionářce vzhledem k vlečným drahám od ní snad vystavěným, o nichž státní správa uzná, že jejich zřízení jest ve prospěchu veřejném.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolené dráhy upotřebeno bylo veřejných silnic, koncessionářka vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány udíleti povolení k užívání silnice.

§ 5.

Koncessionářka jest zavázána, zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a vozbou této svrchu naznačené dráhy bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, které jsou v době povolení této dráhy již zřízeny, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení.

§ 6.

Koncessionářka chovati se má při stavbě a při provozování povolené dráhy podle obsahu této koncessní listiny a podle technických podmínek koncessních, které určilo ministerium železniční, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány, konečně podle příkazů ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 7.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu i na dotaci jistinné reservy, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po spotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu státní správou schváleného.

§ 8.

Koncessionářka jest povinna, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po této dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionářka jest zavázána, zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva a zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 9.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali, že je toho třeba, aby vozba po některé trati povolené dráhy dočasně byla zastavena, koncessionářka podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíc nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

§ 10.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí dráhy a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 11.

Koncessionářka jest povinna, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionářka může žádati přiměřené náhrady, která smlouvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě drobné železnice vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové tito mezi sebou vedou, smí býti dopravována zřízenci železničného podniku.

§ 12.

Koncessionářka jest zavázána postarati se o invalidní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomu konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionářku, jako jsou u svazu řečeného.

Toto invalidní a starobní zaopatření buď provedeno tím způsobem, že koncessionářka nebo na její místo nastupující podnik má přihlásiti u pensijního ústavu svazu rakouských drah místních, vztažmo u své vlastní pensijní pokladny definitivní zřízence tím dnem, kterého byli definitivně ustanoveni, z ostatních zřízenců pak alespoň ty, kteří konají službu jako řidiči vozů, konduktéři, hlídači nebo staniční sluhové, a řádně se chovají, nejpozději po odbytých třech letech služebních.

§ 13.

Koncessionářka jest zavázána, k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 14.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí a dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 15.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povolené železnici.

§ 16.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, koncessionářka není oprávněna přenechati vozbu povolené dráhy osobám jiným.

§ 17.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, a může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 18.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v této koncessi, v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXI. — Vydána a rozeslána dne 6. června 1907.

Obsah: (Čís. 135 a 136.) 135. Nařízení, kterým se vydává předpis o zkoušce kandidátů učitelského úřadu na vyšších školách obchodních. — 136. Vyhláška, že byla zřízena samostatná hlavní celnice I. třídy na nádraží v Jihlavě.

135.

Nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ze dne 24. května 1907,

kterým se vydává předpis o zkoušce kandidátů učitelského úřadu na vyšších školách obchodních.

Na základě Nejvyššího zmocnění vydává se tento předpis o zkoušce kandidátů učitelského úřadu na vyšších školách obchodních:

Článek I.

O zkušebních komisích.

Způsobilost pro učitelský úřad obchodních předmětů (obchodní vědy, účetnictví, obchodní korrespondence a kontorních prací a kupecké arithmetiky) a moderních řečí zjišťuje se zkouškou, která se koná zkušebními komisemi od ministeria věcí duchovních a vyučování k tomu zřízenými. Do těchto komisí, které mají název „c. k. zkušební komise pro učitelský úřad na vyšších školách obchodních“, budou povoláni odborníci, kteří mají zvláštní způsobilost v učitelství nebo v praxi.

Orgánové c. k. ministeriem věcí duchovních a vyučování dozorem k vyšším obchodním školám pověření, mají právo býti přítomni při zkouškách.

Způsobilost k učitelskému úřadu vyučovací řeči, zeměpisu a dějepisu, mathematiky a přírodních věd na vyšších obchodních školách prokáže se předložením příslušného vysvědčení o učitelské způsobilosti pro střední školy (gymnasia a reálky). Tato způsobilost může býti doplněna vykonáním doplňovacích zkoušek v článku VI, lit. *A* dotčených.

Článek II.

O účelu, formě zkoušky, o skupinách zkušebních předmětův.

Zkouškou má býti prokázáno, že kandidát vyhovuje úplně požadavkům, které jsou vytčeny v tomto předpisu pro ovládání odborných předmětů a pro jich methodické probírání.

Zkouška dělí se na tyto oddíly:

1. domácí práci,
2. klausurní zkoušku,
3. ústní zkoušku,
4. lekci na zkoušku.

Kromě průkazu dostatečné znalosti vyučovacího jazyka zkouška vztahuje se na některou z těchto skupin odborných disciplin podle požadavků v článku IV vytčených.

První skupina.

Hlavní předměty.

1. Obchodní věda,
2. účetnictví, obchodní korrespondence a kontorní práce,
3. kupecká arithmetika.

Vedlejší předměty.

1. Obchodní, směnečné a živnostenské právo,
2. politické hospodářství.

Druhá skupina.

Hlavní předměty.

1. Některý moderní jazyk (vlaština, ač není-li jazykem vyučovacím, pak francouzština, angličina, ruština),
2. obchodní korrespondence v příslušné řeči.

Vedlejší předměty.

Základy obchodní vědy a účetnictví.

Článek III.

O přihlášce ke zkoušce.

a) Podání žádosti.

Žádost za připuštění ke zkoušce z některé odborné skupiny v článku II dotčené buď podána ředitelstvu té zkušební komise, před kterou kandidát zamýšlí vykonati zkoušku. Kandidát má uvésti v této žádosti předměty, které si vyvolil, a vyučovací řeč, ve které zamýšlí vyučovati.

K žádosti budte přiloženy:

1. životopis žadatelův,
2. vysvědčení a jinaké attesty o studiích v tomto předpisu vyžadovaných, vztažmo o praktickém zaměstnání,
3. průkaz státoobčanské a mravní bezúhonnosti.

b) Čeho se vyžaduje v příčině předběžného vzdělání a odborné kvalifikace kandidátů.

Aby byl kandidát připuštěn ke zkoušce, žádá se:

V první skupině předmětů:

Aby absolvoval nižší čtyry třídy některé střední školy (nižšího gymnasia, nižší reálky, reálního gymnasia) jakož i úplnou veřejnou vyšší obchodní školu (obchodní akademii) neb aby vykonal zkoušku dospělosti na některé tuzemské střední škole (gymnasiu, reálce) a absolvoval abiturientský běh na některé obchodní akademii, jehož organisace jest schválena c. k. ministeriem věcí duchovních a vyučování, nebo všeobecné oddělení vývozní akademie c. k. rakouského obchodního musea; kromě toho vyžaduje se na všech kandidátech dvouletá uspokojivá kontorní praxe, a to co možná jak ve velkoobchodu se zbožím na některém větším obchodním místě tak i v bankovním obchodu, jakož i konečně, aby absolvoval ministeriem věcí duchovních a vyučování předepsané dvouleté studium na vysoké škole.

Kandidáti učitelského úřadu na vyšších obchodních školách mají prokázati přihlašovacími knížkami, vztažmo přihlašovacími archy, že konali po čtyry pololetí odborná studia o hlavních a vedlejších předmětech své skupiny a že kromě toho s příznivým úspěchem navštěvovali na některé universitě přednášky o filosofii, paedagogice (zejména z jejího dějepisu od XVI. století) a dějinách literatury. Tento příznivý úspěch buď prokázán vysvědčeními o kollokviích z kollegií úhrnnou výměrou aspoň po třech hodinách z oboru dotčených tří disciplin.

Vysvědčení o kollokviích mohou býti nahrazena vysvědčeními, že se kandidát účastnil činně v příslušných seminárních cvičeních.

Odborné studium po čtyry pololetí prokáže se předložením přihlašovacích knížek, vztažmo přihlašovacích archů, z nichž musí vycházeti na jevo,

že kandidát navštěvoval následující kollegia, vztažmo seminární cvičení, a to nejméně v tuto uvedené výměře jako řádný nebo mimořádný posluchač:

1. Kollegia, vztažmo cvičení ze všeobecné a mezinárodní obchodní vědy úhrnnou výměrou 8 týdenních vyučovacích hodin ve čtyrech pololetích.

2. Přednášky, seminární cvičení a praktika z účetnictví, obchodní korrespondence a kontorních prací (se zvláštním zřetelem k methodice kupeckého vyučování) v úhrnné výměře 12 týdenních vyučovacích hodin.

3. Kollegia o kupecké arithmetice úhrnnou výměrou čtyr týdenních vyučovacích hodin.

4. Kollegia o mathematice a politické arithmetice, a to o mathematice po dvě pololetí pokaždé se 3 a po nich o politické arithmetice po dvě pololetí pokaždé s 2 týdenními vyučovacími hodinami.

5. Úvodní kollegium o encyklopaedii právních a státních věd po jedno pololetí o 2 týdenních vyučovacích hodinách.

6. Přednášky z oboru obchodního a směnečného práva úhrnnou výměrou 5 týdenních vyučovacích hodin.

7. Kollegia, vztažmo semináře z oboru politického hospodářství úhrnnou výměrou 10 týdenních vyučovacích hodin.

8. Obchodně technické speciální přednášky, vztažmo cvičení z oboru železnictví, celnictví a tarifnictví, námořnictví, bankovnictví a bursovnictví, pojišťování a j. podle volného výběru úhrnnou výměrou 8 týdenních vyučovacích hodin. Tato kollegia mohou býti nahrazena po případě také národohospodářskými nebo právnickými přednáškami, vztažmo cvičeními ze stejných nebo příbuzných předmětů.

O tuto uvedené přednášky vztažmo cvičení, pokud o ně již beztoho není postaráno na universitách a technických vysokých školách ve Vídni a Praze a na vývozní akademii c. k. rakouského obchodního musea ve Vídni, bude zvláště pečováno a budou o tom vhodným způsobem přiměřené vyhlášky pokaždé včas vydány.

V druhé skupině předmětů:

Aby navštěvoval po čtyry léta universitu jako řádný posluchač filosofické fakulty, kterážto návštěva buď věnována studiu příslušné moderní řeči a vyučovacího jazyka. Kandidáti mají se při tom vykázati, že se účastnili v praktických cvičeních rozhovoru v příslušných běžích nebo seminářích, jsou-li takové zřízeny.

V příčině návštěvy přednášek o filosofii a paedagogice platí také tu ustanovení svrchu uvedená. Kandidáti mají rovněž poslouchati kollegia o vyučovací řeči a o dějinách její literatury úhrnnou výměrou aspoň po 5 hodinách.

Do studijního času může býti započten rok v cizině prokazatelně přiměřeným způsobem strávený, aby se kandidát řeči naučil, o čemž ministerium věcí duchovních a vyučování rozhodne.

Na cizozemských vysokých školách vykonaná studia, která dle svého způsobu a rozsahu souhlasí s tuto předepsanými, zkušební komise může uznati za rovnocenná s tuzemskými studiemi.

Jestliže by vzešly pochybnosti o vykázaném postupu kandidátova vzdělání neb attestech od něho předložených, zkušební komise, připojíc své dobré zdání, má vyžádati si rozhodnutí ministeria věcí duchovních a vyučování, zdali má kandidát býti připuštěn ke zkoušce.

Ministr věcí duchovních a vyučování může ve případech zvláštního zřetele hodných k návrhu zkušební komise dovoliti úchylky od ustanovení v tomto předpisu o připuštění ke zkoušce obsažených.

Cizozemci mohou býti připuštěni ke zkoušce toliko se schválením ministra věcí duchovních a vyučování.

Článek IV.

Čeho se žádá při zkoušce.

A. Z vyučovacího jazyka.

Kandidát má prokázati ve vyučovacím jazyku ústní zkouškou, a nedopouští-li domácí práce v této příčině bezpečného úsudku, také klausurní zkouškou správnost a obratnost, porozumění nejdůležitějším gramatickým zákonům a stilistickým formám jakož i dostatečnou obeznalost s hlavními spisy literatury.

B. Z odborných disciplin.

První skupina.

Hlavní předměty.

1. Obchodní věda.

Všeobecná a mezinárodní obchodní věda, systematická znalost funkcí, provozovací formy a úpravy

obchodu vůbec a světového obchodu; porozumění hospodářské důležitosti specifických zjevů obchodního života a jejich právních forem. Nejdůležitější věci o jejich dějinných změnách. Podstata a útvary obchodu.

Osoby a předměty obchodu: Obchodníci a obchodní personál (zvláště kupci s plným právem, prokuristé, obchodní zmocněnci, obchodní pomocníci); firma, obchodní rejstřík; podstatné věci o obchodních společnostech a jinakých spolčeních k obchodním účelům; postup při likvidacích a konkursech. Předměty obchodování, cena, peníze a měna, míry a váhy. Obchod se zbožím vůbec, jeho zvyky při prodeji a placení, uzavírání a splnění obchodů. Obchodní platebnictví a úpravy peněz šetřící, zejména kompensace v kontokorrentu, skontrace, saldování, clearing (odúčtování), žirový obchod bank (zejména Rakousko-uherské banky); obchod poštovské spořitelny v jeho jednotlivých odvětvích. Formy obchodního úvěru; poptávání a ochrana úvěru. Obchod v drahých kovech, mincích a papírových penězích; obchod se směnkami; obchod s cennými papíry; vydávání, svolávání, konverse cenných papírů.

Pomocné živnosti obchodní, zejména živnost obchodních dohodců vůbec, obstarávání, agentura a spedice. Prostředky obchodu pro tržbu a pro napomáhání úvěru, zejména trhy, veletrhy, dražby, výstavy, sklady vzorků, bursy vůbec, skladiště vzhledem k rakouským poměrům; banky a jiné úvěrní ústavy: znalost zařízení rakouského bankovnictví (zejména úkoly, způsoby, obchodní odvětví, organisace Rakousko-uherské banky); pojišťování a spořitelny ze stanoviska kupeckého, poštovní doprava a smlouvy k ní se vztahující, telegraf a telefon. Publicistika ve službě obchodu.

Vnitřní obchodní politika: Státní úprava a napomáhání tuzemskému obchodu a tržbě, obchodně důležité agendy ministerií, státní monopoly, obchodní zákonodárství, obchodní soudnictví, námořní úřady, obchodní a živnostenské komory, obchodní gremia.

Mezinárodní obchod, jeho pomůcky a prostředky k zvelebení; organisace a zvláštní zařízení nejdůležitějších burs, postavení dohodců na bursách, bursovní obchody a jejich vypořádání.

Doprava zboží na zemi, vnitrozemských vodách a moři vůbec; železnice, podstatná ustanovení dopravního řádu a bernské smlouvy o dopravnictví, železniční tarify; námořská plavba, lodní papíry, plavební tarify, vnitrozemská plavba. Ustanovení o jakosti, prodejové obyčeje a stanovení cen nejdůležitějšího hromadného zboží světového obchodu, znalost rozhodných kursovních depeší mezinárodního obchodu se zbožím a devisami. Zakládání a užívání tabulek o paritě cen.

Zahraničná obchodní politika: Obchodní smlouvy, podstatné věci z celního zákonodárství a z celní manipulace, napomahání vývozu (vývozní prémie, restituce cla, subvence plavbám, obchodní komory v cizozemsku); konsuláty a jejich obchodní význam; utváření bilance obchodní a platební. Činitelé mezinárodní bilance platební.

Znalost směnek. Vznik, pojem a náležitosti vydané směnky, rubopis (indossament), přijetí a placení, rozmnožení a domicilování směnky; směnky pochybné hodnoty a jak se s nimi nakládá, intervence; zvláštnosti vlastní směnky; falešné směnky; směnečné promlčení; amortisace směnek; způsobilost k směnkám. Zásady směnečného řízení.

Rakouský směnečný řád; obchodně důležité zvláštnosti cizozemských směnečných práv. Poukázky, šeky (pojem, účel, formy). Znalost rakouského práva šekového.

Kandidát má prokázati také svou obeznalost s nejdůležitějšími zjevy novější odborné literatury.

2. *Účetnictví, obchodní korrespondence a práce kontorní.*

Účetnictví. Předpokládajíc úplnou jistotu a obratnost ve vedení knih podle method obecně obvyklých, má kandidát prokázati, že věcně a kriticky ovládá jednotlivé obory účetnictví po theoretické i praktické stránce. Zkouška bude se ve smyslu tohoto všeobecného požadavku vztahovati na tyto věci:

V theoretické části: Pojem, dějiny a literaturu účetnictví vůbec; podstatu nejdůležitějších účtovacích systémů a method; ustanovení obchodního a konkursního práva o vedení knih v Rakousku; všeobecné zásady pro sestavování, knihovní upotřebení a závěrku účtů při účetnictví obchodních a průmyslových podniků; knihy chronologického a systematického zaznamenávání při různých methodách účtovacích; sběrací a pomocné knihy; knihy kontokorrentní; způsob výpočtu a kritiku úrokového kontokorrentu se stálou i nestálou mírou úrokovou; zákonná i zvyklostní hlediska pro zdělávání inventur a bilancí se zvláštním vzhledem k otázce oceňování zásob, movitostí, nemovitostí, strojů, nejistých pohledávek; amortisační řízení; zálohy a přechodní zápisy do knih; vedení knih tajných; kameralistickou

rubriku, jak se s ní knihovně nakládá, a závěrku kameralistické hlavní knihy; zásady správního a hospodářského rozpočtu.

V praktické části: Praktické zapisování do knih a závěrku při firmách kupců jednotlivců se zbožím a z oboru bankovního včetně komisionářského, speditérského, participačního a konsorciálního (syndikátního) obchodu; praktické zapisování do knih a závěrku při rozličných druzích společností obchodních, při výdělkových a hospodářských společenstvech a nemocenských pokladnách; zvláštní formy vedení knih v živnostech a továrnách a v polním hospodářství, potom při dopravních podnicích, spořitelnách, hypotečních ústavech, pojišťovnách; účetnické práce při zařizování obchodů, při likvidacích a konkursech; podávání účetnických dobrých zdání a řízení při přehlídkách knih; zásady kameralistického nakládání s rakouským rozpočtem a státním hospodařením.

Korrespondence a práce kontorní. Kromě zběhlosti v konání všelikých prací kontorních má kandidát prokázati způsobilost, vésti i nesnadné korrespondence obchodu se zbožím, továrního obchodu a rovněž bankovnictví.

Zkouška bude se vztahovati zvláště na:

Všelike offerty, cirkuláře, dotazy, zprávy, reklamace, upomínky, úvěrní listy, tržní a bursovní zprávy, korrespondence s cestujícími, dopisy o záležitostech arbitrážových, participačních, speditérských, dopravních, assekuračních, úpadkových, likvidačních a pozůstalostních; zprávy o činnosti, smluvenky, kupecké smlouvy, plné moci; podání k úřadům, pokud nevyžadují zvláštních právnických vědomostí. Při tom kandidát má prokázati, že píše plynným správným slohem, potom že dovede správně vykládati a používati v tuzemských i cizozemských obchodních dopisech obvyklé zkratky, odbornické obraty řeči a cizí slova, rovněž značky pro peněžní druhy, míry a váhy. Taktéž má kandidát prokázati, že jest dostatečně znalý těch kupeckých poměrů, zařízení a právnických otázek, které se přímo dotýkají oboru obchodní korrespondence, a že dovede vykládati příslušnou terminologii (včetně námořní dopravy zboží).

Z literatury o kupecké korrespondenci mají býti kandidátovi známy alespoň nejdůležitější díla.

3. Kupecká arithmetika.

Od kandidáta žádá se vůbec na jasném a důkladném porozumění spočívající jistota a obratnost ve vypracování všelikých v obchodě se naskytujících výpočtů s přiměřeným použitím počtářských výhod, kupeckým počtům vlastních.

Kandidát má kromě toho prokázati schopnost, různé početní postupy kupecké arithmetiky algebraicky odůvodniti a na příkladech praktického života výdělkového vyvoditi.

Co do podrobností vztahuje se zkouška na počet procentový, úrokový, diskontní a terminový, potom v příčině arithmetiky bankovní na počet o drahých kovech, počet mincovní, devisový a cenných papírů (s využitkováním zevrubné znalosti zvyklostí na hlavních bursovních místech a zámořských kursů směnkových). Kandidát má kromě toho osvědčiti zběhlost v otázkách o rentabilitě, fundování a bezpečnosti cenných papírů, v emisi a konversi cenných papírů, v technice bursovních obchodů na úvěr a v řádu o dohodnutích, pak v arbitrážovém počtu použitém na devisy, cenné papíry, valuty a reporty, čítajíc k tomu vyhledání pevných čísel kalkulačních, a v sestrojování tabulek paritétních. V příčině počtu o zboží kandidát kromě podrobné znalosti jeho elementární části má prokázati důkladnou známost jednoduché a složité kalkulace odběrní a prodejní, znalost směrodajných hledisk kalkulace výrobní, příslušnou znalost měr, vah, platidel a obvyklostí v mezinárodním obchodě se zbožím (obmezenou na důležitější evropská a zámořská tržiště a na nejdůležitější zboží skladné).

Také se očekává, že kandidát zná cennější díla o kupecké arithmetice a zvykoznalství.

Kandidát má prokázati, že jest dostatečně obeznámen s nejdůležitějšími částmi politické arithmetiky, pokud se dají odůvodniti elementární mathematikou.

Zejména se vyžaduje: Znalost vypočítávání úroků z úroků a počtu důchodového, sestavování umořovacích plánů, výpočtu vnitřní hodnoty losů a cenných papírů, základů počtu pravděpodobnosti a důležitějších úloh počtu pojišťování života.

Vedlejší předměty.

Z obchodního, směnečného a živnostenského práva nebudte na kandidátu požadována žádná právnicko-vědecká odůvodnění, ovšem však kandidát má prokázati schopnost posuzovati případy, které jsou důležité pro obchodní praxi. Kandidát musí prokázati, že může příslušné zákony třeba-li toho rychle a rozumně vyhledati a jich

užívati. Na tomto základě musí pak prokázati dostatečnou obeznalost s těmi ustanoveními občanského zákonníka a civilního řádu soudního, kterých se často používá při posuzování obchodních případů a kupeckých listin.

Z politického hospodářství: Znalost hlavních nauk theoretického národního hospodářství, národohospodářské politiky a finanční vědy i dostatečnou obeznalost s nejdůležitějšími událostmi novodobých hospodářských dějin a hospodářské politiky Rakouska od konce XVII. století, jakož i se základy nynějších rakouských poplatků a daní. Kandidát má prokázati při tom, že přiměřeně rozumí významu obchodu v jeho vztazích k veškerému hospodářskému životu, jakož i že jest schopen pohlížeti na působnost obchodníka ze všeobecných hledisk.

Druhá skupina.

Ke způsobilosti pro vyučování v některé moderní řeči se vyžaduje:

Schopnost, některý oddíl z textu ve vyučovací řeči bez pomůcek přeložiti správně do cizí řeči, jakož i napsati mluvnicky a stilisticky správně pojednání o lehčím literárně-historickém nebo historicko-mluvnickém thematě a jako domácí práci pojednání větší, pak schopnost předložené oddíly z klassických spisovatelů novější literatury přeložiti obratně do vyučovací řeči a zevrubně a správně vyložiti.

Důkladná znalost mluvnice příslušné moderní řeči v jejím historickém vývoji.

Kromě toho se žádá, aby byl kandidát obeznalý důkladně s nejhlavnějšími zákony a formami starší a novější metriky a s moderní francouzskou neb anglickou literaturou a jejími dějinami od počátku XVI. století.

Pro vlaštinu platí tento požadavek pro celý rozsah literatury. Pro ruštinu požaduje se znalost novější literatury (počínajíc od Lomonosova a Děržavina) a její dějin.

Nezbytna jest konečně správnost a bezpečnost v rozhovoru jakož i dobrá výřečnost. Aby byla vyšetřena, buď část ústní zkoušky předsevzata v příslušné řeči.

Aby byla nabyta způsobilost k vyučování německé řeči na školách s nenčmeckou řečí vyučovací a způsobilost vyučování češtiny na školách s vyučovací řečí nikoli českou, vyžaduje se kromě vysvědčení o učitelské způsobilosti pro střední školy ještě vykonání tuto uvedené zkoušky z obchodní korrespondence, obchodní vědy a účetnictví.

V cizojazyčné obchodní korrespondenci kandidát má prokázati, že jest schopen vyhověti v příslušné moderní řeči požadavkům, které jsou uvedeny v článku IV, lit. *b*, pod č. 2 tohoto předpisu, odstavcem: „Obchodní korrespondence a kontorní práce“.

Z obchodní vědy a z účetnictví vyžaduje se to všeobecné vědění, které jest nezbytné pro správné vyřizování obchodní korrespondence.

Článek V.

Jak se zkouška koná.

A. Domácí práce.

Jsou-li podmínky pro připuštění ke zkoušce splněny, zkušební komise dodá kandidátovi úlohy k domácímu zpracování.

Úlohy pro domácí práce z jednotlivých zkušebních předmětů dávány buďte tak, aby kandidátovi poskytnuta byla dostatečná příležitost, dokázati důkladnost a hloubku svých odborných vědomostí, jakož i schopnost líčení.

Domácí práce se ukládají:

Pro první skupinu po jedné práci z:

1. obchodní vědy,
2. účetnictví, korrespondence a prací kontorních,
3. kupecké arithmetiky.

Pro druhou skupinu:

1. literárně historická práce,
2. práce z obchodní korrespondence, kteréžto oboje práce buďte provedeny v příslušné cizí řeči.

Při vypracování domácí úlohy jest kandidátovi netoliko dovoleno používati literárních pomůcek, nýbrž žádána buď potřebná znalost literatury předmětu. Kandidát má proto netoliko předeslati každé práci zevrubný seznam pomůcek od něho hlavně použitých, nýbrž v práci samé jmenovati má

svědomitě díla ta na těch místech, kde jich použil. Konečně má připojiti písemné vyjádření, že zaslanou práci sám sepsal a kromě naznačených pramenů a pomůcek ničeho nepoužil.

Na zpracování každé domácí práce povolí se kandidátovi doba tří měsíců.

Ředitelství zkušební komise může tyto lhůty v případnostech zvláštního zřetele hodných prodloužiti, avšak nikoli o více než tři měsíce pro každou domácí práci. Není překážky, aby kandidát odevzdal práce dříve.

Ředitel zkušební komise určí pokaždé, který odborný examinátor uložiti má domácí práce.

Jestliže domácí práce neposkytly důvodu pro zamítnutí kandidáta, obdrží tento obsílku ke zkoušce klausurní.

Takovým kandidátům, kteří vyhověli podmínkám v tomto předpisu ustanoveným pro připuštění k učitelské zkoušce z I. odborné skupiny a již dosáhli vyučovací způsobilosti pro učitelství na dvoutřídních obchodních školách, pak kandidátům, kteří prokážou delší a mnohostrannou praxi nebo předloží tiskem uveřejněné větší a cenné odborně vědecké práce, může zkušební komise zcela nebo částečně prominouti domácí práce.

B. Zkouška klausurní.

Účelem klausurní zkoušky jest hlavně zjistiti, pokud kandidát dovede i bez pomůcek prokázati jistotu vědění ve svém oboru; zkouška tato obsahuje několik klausurních prací.

Každá klausurní práce skládá se ze dvou samostatných částí (dílčích úloh), které však se posuzují toliko úhrnnou známkou.

Klausurní zkoušky konají se v obou skupinách.

Pro první skupinu ukládá se po jedné klausurní práci (po dvou dílčích úlohách), a to z:

1. obchodní vědy,
2. účetnictví, obchodní korrespondence a prací kontorních,
3. kupecké arithmetiky.

Z obou dílčích úloh z předmětů pod č. 2 jmenovaných má se týkati jedna dílčí úloha obchodu bankovního, druhá obchodu se zbožím.

Pro druhou skupinu uloží se po jedné práci klausurní, a to:

1. o thematech všeobecného obsahu,
2. z cizojazyčné korrespondence obchodní.

Obě práce buďte provedeny v příslušné cizí řeči.

Ke zpracování jednotlivých klausurních úloh vyhrazena jest kandidátovi doba osmi hodin. Tato doba budiž tak rozdělena na jeden den, že při přiměřené přestávce polední ponechány jsou čtyři hodiny na rozřešení jedné a čtyři hodiny na rozřešení druhé dílčí úlohy.

Jestliže by k řešení klausurních prací bylo nezbytně zapotřebí pomůcek, jako tabul, tabulek, map, kursovních listů, zákonníků atd., budiž to při ukládání zkušebních úkolů pokaždé výslovně poznamenáno, a příslušné pomůcky buďte kandidátovi na počátku klausurní práce dány k disposici.

Kandidát může býti toliko tehdy připuštěn k ústní zkoušce, byly-li veškeré práce klausurní zkoušky shledány dostatečnými.

C. Ústní zkouška.

Ústní zkouška vztahuje se ke všem hlavním a vedlejším předmětům těch skupin, pro které kandidát chce nabýti učitelské způsobilosti.

Touto zkouškou má se doplniti výsledek předcházejících zkušebních oddílů a získati jistý úsudek o všeobecném vědění kandidátově.

Pro každý hlavní předmět v článku II jmenovaný ustanovena je zkušební doba průměrně jedné hodiny, pro zkoušku z vyučovacího jazyka pak doba půlhodinná, pro zkoušku z vedlejších předmětů dohromady jedna hodina.

Tato zkušební doba může se zkrátiti při kandidátech velmi dobře připravených.

Ředitel zkušební komise nebo jeho zástupce a kromě toho alespoň dva jiní členové komise musí býti přítomni při ústní zkoušce.

O ústní zkoušce každého kandidáta sepsán buď zvláštní protokol.

Článek VI.

Doplňovací zkoušky.

A. Aby byla dosažena způsobilost vyučovati na vyšších obchodních školách, mohou býti vykonány také doplňovací zkoušky z jednotlivých předmětů.

Tyto předměty jsou:

1. obchodní zeměpis,
2. obchodní dějepis,
3. kupecká arithmetika,

4. politická arithmetika,

5. zbožíznalství a mechanická technologie,

6. cizojazyčná obchodní korrespondence.

K těmto doplňovacím zkouškám mohou býti připuštěni:

Ad 1 a 2. Kandidáti učitelství neb učitelé na středních školách, kteří jsou způsobilí vyučovati zeměpisu a dějepisu na středních školách.

Ad 3 a 4. Kandidáti učitelství neb učitelé na středních školách, kteří jsou approbováni pro mathematiku jako hlavní předmět na středních školách.

Ad 5. *a)* Kandidáti učitelství neb učitelé na středních školách, kteří jsou approbováni pro chemii a přírodopis jako hlavní předměty nebo pro chemii jako hlavní předmět a přírodopis a fysiku jako vedlejší předměty.

b) Absolvovaní posluchači technické vysoké školy, kteří vykonali druhou státní zkoušku pro chemicko-technický odbor.

Ad 6. Kandidáti učitelství neb učitelé, kteří jsou approbováni pro příslušnou moderní řeč na středních školách.

Požadavky, které se činí při těchto zkouškách, jsou tyto:

1. Obchodní zeměpis: Kandidát má býti s to, aby podal obraz nynějšího hospodářského života lidstva. Zvláště má býti s to, aby vysvětlil, kterak veliké obchodní hnutí mezi jednotlivými územími světa, výroba a převod zboží jsou nutným následkem jednak přírodních podmínek, jednak činnosti lidské.

Co do podrobností kandidát má prokázati: Z obecné theorie: Obeznalost s vědeckými základy použité praktické meteorologie, klimatologie (také hygienické), s tržebně zeměpisným charakterem horstev, s obchodním životem na pouštích a stepích; znalost nejdůležitějších zásad půdoznalství, rozmístění nejdůležitějších kulturních rostlin a užitkových zvířat, fysikálního působení lesa na vzduch a půdu, tvoření pramenů se zřetelem k pramenům minerálním, řek vzhledem k jejich kulturně historickému a obchodně technickému významu, theorie povodní; znalost oceanografie, pokud jest důležitá pro dopravu. Z obchodního zeměpisu jednotlivých států a jejich kolonií: pracovní síla a síla kapitálu, rozdělení obyvatelstva podle zaměstnání; rozsah a jakost výrobků produkce surovin a průmyslu (vytčení zvláště příznivých nebo nepříznivých vlivů, zužitkování přebytku a úhrada schodku; znalost nejdůležitějších způsobů a postupů hromadné výroby v oborech rolnictví, hornictví a průmyslu; známost nejdůležitějších příslušných odborných výrazů); obchod (platidla, míry, váhy; druh a rozsah obchodních zařízení; přirozené a umělé vodní cesty, jejich výkonnost a konkurenční způsobilost; dějiny a vývoj železnic, jejich výkony; stav poštovních, telegrafních a telefonních zařízení; námořní plavba, pobřežní plavba, plavební společnosti, dráhy poštovních parníků, velikost a složení obchodních a válečných lodstev, rozsah námořského obchodu, popis nejdůležitějších přístavních míst, průmyslové skladní předměty, vztahy ke vnitrozemí, zdravotní poměry těchto emporií obchodu); organisace obchodu peněžního a se zbožím (úvěrní poměry příslušného státu a jeho obchodníků; podpůrné prostředky obchodních styků, bursy, banky, pojišťovny, clearinghousy, trhy, jednatelé; ochrana známek a patentů; celní a obchodní smlouvy, konsuláty); světový obchod (sdružení předmětů světového obchodu podle území produkce a spotřeby, mezinárodní cesty obchodní a jejich upotřebitelnost, zejména moderními prostředky rychlé dopravy). Z obchodní a dopravní statistiky: schopnost statistických záznamů s porozuměním používati a je sestavovati; znalost příslušné terminologie (jako speciální, generální obchod, upravovací řízení, tuny brutto a netto, vozní kilometr, virtuální délka atd.).

2. Obchodní dějepis: Kandidát má předložiti pojednání o thematě od něho samého zvoleném z obchodního dějepisu, které má zejména poskytovati příležitost, aby prokázal nabyté národohospodářské vědomosti.

Na základě této dissertace předsevezme se s kandidátem ústní zkouška asi hodinu trvající. Zkušební komisař nechť se při ní přesvědčí, zdali se podařilo kandidátu postačitelným způsobem vniknouti do těch událostí, které jsou rozhodny pro obchodně politický a hospodářsko-politický vývoj celého lidstva a jednotlivých hospodářských oborů. Při tom se nepřihlédá přísně k uvádění méně důležitých událostí z paměti, nýbrž k jasnému úsudku a k těm vědomostem, které jsou předpokladem pro porozumění hospodářského života a nejdůležitějších událostí, které přetvořily světový obchod.

Kandidáti učitelského úřadu pro obchodní zeměpis neb obchodní dějepis musí býti seznámeni s nejdůležitějšími spisy pramenovými, rovněž s dotyčnými časopisy, základními spisy souhornými, které se vztahují k obchodnímu zeměpisu a příbuzným odvětvím vědy, a znáti učební prostředky hodné odporučení pro obchodně zeměpisné, vztažmo obchodně dějepisné vyučování.

3. Kupecké početnictví. Buďte činěny požadavky v článku IV, lit. *B* pod čís. 3 tohoto předpisu obsažené.

4. Politická arithmetika. Konstrukce plánů amortisačních a plánů půjček loterních. Zásady pojišťovací mathematiky. Mathematická theorie pojišťování, které jest závislé na životě osoby. Doživotní renty, ryzí prémie jednou pro vždy a roční:

a) při pojištění rent,

b) při pojištění kapitálu pro případ úmrtí a na dožití.

Upotřebení theorie na nejdůležitější kombinace životního pojišťování. Statistické základy. Utvoření tarifní prémie. Theorie a praxe výpočtu reservy. Mathematická theorie pojišťování, která jsou závislá na životu dvou nebo více osob. Pravděpodobnost života a úmrtí při spojeném životu. Spojené renty. Výpočet ryzích premií pro nejdůležitější pojišťovací kombinace, zejména pro dva životy (renty, renty na přežití, vdovské a sirotčí pense, pojištění kapitálu pro případ úmrtí a na dožití).

Nejdůležitější věci z invaliditního pojišťování: příslušné základní výpočty. Vyvození pomocných tabulek. Rozličné formy pensijního pojišťování.

Vdovské a sirotčí pense, které jsou závislé na služebním čase a mužově věku.

Základy mathematické statistiky. Nejobvyklejší tabulky. Pravděpodobnost ve statistice a pojišťování. Zákonitost statistických zjevů.

5. Zbožíznalství a mechanická technologie:

Zkouška se vztahuje: na znalost surovin, polo- a celotovarů, pokud tyto jsou zahrnuty do zbožíznalství; přírodopis přírodních výrobků a surovin; zevnějšek jednotlivých zboží a jejich fysikální a lučebné vlastnosti; na dobývání zboží způsobem lučebním, vztažmo chemicko-technologickým (mechanická a chemická technologie), továrnické vyrábění zboží v živnostech a průmyslových odvětvích, znalost práce příslušných strojů a přístrojů, jakož i mechanických a chemických postupů při jejich zhotovování; na zkoumání zboží: znalost drobnohledu a zacházení s ním a znalost jeho pomocných přístrojů a zacházení s nimi; znalost těch fysikálních a chemických utensilií a přístrojů, kterých se užívá při kvalitativním, vztažmo kvantitativním zkoumání zboží (pyknometr, araeometr, extrakční přístroje, refraktometr, polarisační přístroje atd.), methody drobnohledného zkoumání (mikrochemické reakce a strojení reagencií), kvalitativní analyse jednoduchých a složených těles (anorganických a nejdůležitějších organických sloučenin), kvantitativní analyse anorganických sloučenin; methody rozlučovací; technická analyse a určování ceny organických a anorganických surovin (alkaliacidimetrie, chlorimetrie, zkoumání tuků, cukru a syrupů, dextrinu, třísloviu a barviv); na znalost substancí upotřebovaných k falšování a jejich poznávání; na všeobecné základní nauky technické mykologie (fysiologie kvašení a bakteriologie); na tržní poměry a tržní ceny zboží, zvláště surovin (marky); nejdůležitější zvyklosti obchodu se zbožím a obecně důležitá data o výrobě, vývozních a dovozních clech a berních poměrech.

6. Cizojazyčná obchodní korrespondence. Buďte činěny požadavky v článku IV (předposledním a posledním odstavci) tohoto předpisu vytčené.

Doplňovací zkouška z předmětů 1, 2 a 5 koná se toliko ústně, z předmětů 3, 4 a 6 ústně a písemně. Písemná zkouška obsahuje klausurní práci z příslušného předmětu. Skládá se ze dvou samostatných částí a odbývá se podle pravidel V. článku tohoto předpisu.

Kandidáti učitelského úřadu pro zbožíznalství musí vykonati praktickou práci v laboratoři z mikroskopie a určování zboží.

B. Doktoři práv nebo právníci, kteří vykonali všechny tři státní zkoušky, mohou nabýti formální způsobilosti k vyučování národního hospodářství a právnických předmětů, prokážou-li ústní zkouškou encyklopaedické vědomosti z obchodní vědy, účetnictví, korrespondence a kontorních prací v rozsahu, jak jest předepsán pro kandidáty učitelství cizojazyčné obchodní korrespondence.

Článek VII.

Rozšiřovací zkoušky.

Pro první skupinu zkoušení učitelé a kandidáti učitelství mohou vykonati rozšiřovací zkoušku z jednoho nebo několika následujících předmětů:

1. politické arithmetiky,

2. obchodního, směnečného a živnostenského práva,

3. politického hospodářství.

Zdali rozšiřovací zkouška má býti vykonána celým rozsahem nebo měla-li by kandidátu zvláště domácí práce býti prominuta, rozhodne zkušební komise prohlédajíc k vykázanému předchozímu vzdělání.

Požadavky pro rozšiřovací zkoušku z politické arithmetiky jsou ty, jak byly v článku VI pod čís. 4 předepsány.

Při rozšiřovací zkoušce z obchodního, směnečného a živnostenského práva žádána buď na kandidátovi podrobná znalost rakouského obchodního zákonníka a směnečného řádu (právnicky sporné otázky jsou vyloučeny). Kromě toho musí znáti podstatné odchylky příslušného zákonodárství uherského, základy směnečného řízení, nejhlavnější ustanovení konkursního a živnostenského řádu, nejdůležitější zákonné předpisy o kolkování směnek a o dani z tržby cenných papírů, pak o pojišťovnách, výdělkových a hospodářských společenstvech, o skladištích, o ochraně patentů, známek a vzorků, o obchodech promesních a splátkových, o obchodě podomním, o obchodních jednatelích a obchodních komorách, konečně nejhlavnější věci z dopravního řádu železničního v příčině dopravnictví. Konečně se očekává, že kandidát zná ona ustanovení občanského zákonníka a civilního řádu soudního, kterých se při posuzování obchodních případností a kupeckých listin často používá.

Z politického hospodářství kandidát má prokázati, že ovládá vědecky celý obor politického hospodářství (včetně finanční vědy). Proto buďte požadovány také takové vědomosti z dějin hospodářských nauk, kterých je třeba ku porozumění vývoje hospodářských soustav; kandidát má při tom prokázati všeobecně schopnost samostatně posuzovati důležité národohospodářské otázky.

V theoretickém národním hospodářství buď požadována úplná znalost základů dnešního společenského řádu, organisačních forem dnešního výrobního, tržebního a důchody rozdělovacího postupu, jakož i theorie cen a důchodu. Zvláštní váha buď kladena na všechna zařízení sloužící k utváření cen (tržní a obchodní organisace, bursy na cenné papíry a zboží), pak na zařízení peněžního a úvěrního obchodu (druhy kupeckého a živnostenského úvěru, peněžní a platební organisace bank a jiných úvěrních organisací) a na ústavy pro dopravu (železnice a plavba). Vylíčeny a posouzeny buďte funkce, podmínky a účinky těchto zařízení.

V národohospodářské politice a finanční vědě buď požadováno porozumění hlavním směrům a hlavním skutečnostem hospodářské a sociální politiky XIX. století a přítomné doby, jakož i moderního finančního hospodářství. Kandidát má zejména znáti mezinárodní hospodářské vztahy a proto všechny skutečnosti, které jsou základem obchodní a platební bilance, jejich národohospodářský význam oceniti, proto má býti orientován o všech s tím souvislých skutečnostech hospodářské politiky, zejména o obchodní politice, jejích dějinách, methodách, praktických formách (autonomní celní politika, politika obchodních smluv, zastoupení v cizozemsku).

Z rakouského poplatkového a berního práva buďte požadována nejpodstatnější ustanovení s vyloučením všech berně-technických podrobností.

Článek VIII.

Lekce na zkoušku.

Lekci na zkoušku podrobiti se musí toliko ti kandidáti, kteří ještě nebyli činni jako učitelé.

Lekce na zkoušku má podati obraz o paedagogické schopnosti a o způsobilosti kandidátově, pojednati methodicky o daném učivu.

Tato lekce koná se na vyšší obchodní škole ve stanovišti zkušební komise po vykonané ústní zkoušce za přítomnosti ředitele zkušební komise nebo některého odborného examinátora, po případě obou.

Kandidát má v učebném předmětu, kterému se v příslušné třídě právě vyučuje, pokračovati a částku jím přednesenou se žáky ihned zase zkoušením a vysvětlováním opakovati. Příslušný předmět budiž jemu oznámen den před tím.

Článek IX.

Poplatky.

Každý kandidát zapraviti má za zkoušku, a to po doručení dekretu o tom, že byl k ní připuštěn, zkušební taxu 40 K, a když obdržel pozvání ke zkoušce klausurní, rovněž 40 K, tedy celkem 80 K.

Táž taxa platí také pro každou zkoušku opakovací. Za každou zkoušku doplňovací a rozšiřovací zapraviti jest taxu 30 K po doručení připouštěcího dekretu.

Článek X.

Jak se posuzuje výsledek zkoušky; o zkoušce opakovací, vysvědčeních a úřadování.

K tomu, jak jest postupovati při posuzování výkonů kandidátových, při rozhodování o výsledku zkoušky, pak v příčině zkoušek opakovacích, jak se vyhotovují a co mají obsahovati vysvědčení, a k úřadování vztahují se obdobně ustanovení vydaná o zkoušení kandidátů učitelského úřadu na gymnasiích a školách reálních (článek XXII, XXIII, XXVII a I. odstavec 5, ministerského nařízení ze dne 30. srpna 1897, Z. ř. č. 220).

Článek XI.

O působnosti zkušebního předpisu a ustanovení přechodní.

Osoby stavu učitelského, které nabyly způsobilosti pro učitelský úřad na vyšších školách

obchodních podle zkušebních předpisů ze dne 14. května 1870 (Z. Ř. č. 79) a ze dne 5. srpna 1899, č. 20345 (Z. Ř. č. 157), nejsou povinny podrobiti se opětné zkoušce podle tohoto předpisu; rovněž kandidáti, kteří v čase, kdy toto nařízení nabude moci, konají zkoušku podle zkušebního předpisu ze dne 5. srpna 1899, nejsou vázáni konati zkoušku podle přítomné zkušební normy, ač-li příslušnou zkoušku dokončí s úspěchem do jednoho roku po počátku působnosti tohoto předpisu.

Ostatně zůstaveno jest úvaze ministra věcí duchovních a vyučování, má-li se v případnostech zvláštního zřetele hodných zkouška prominouti.

Toto nařízení nabude moci dnem vyhlašovacím. Týmž dnem pozbude platnosti ministerské nařízení ze dne 5. srpna 1899, č. 20345 (Z. Ř. č. 157). Avšak až do konce studijního roku 1908/09 nebude vyžadován průkaz dvouletého studia na vysoké škole, v článku III přítomného předpisu pro připuštění ke zkoušce z první odborné skupiny žádaný, ač-li může kandidát prokázati, že odbyl čtyřletou, ve smyslu tohoto článku kvalifikovanou praxi v obchodu se zbožím a bankovním.

Marchet m. p.

136.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 28. května 1907,

že byla zřízena samostatná hlavní celnice I. třídy na nádraží v Jihlavě.

Hlavní celnice II. třídy v Jihlavě, která byla dosud spojena s hlavním berním úřadem v Jihlavě, byla přeměněna v samostatnou hlavní celnici I. třídy a počala jako taková celnice úřadovati dne 1. dubna 1907.

Tato celnice jest nadána právem užívati zkráceného opovídacího řízení v železniční dopravě.

Korytowski m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXII. — Vydána a rozeslána dne 11. června 1907.

Obsah: Čís. 137. Císařský patent, jímž svolává se rada říšská.

137.

Císařský patent, daný dne 8. června 1907,

jímž svolává se rada říšská.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský; **král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenecký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.**

známo činíme a věděti dáváme:

Rada říšská jest svolána na den 17. června 1907 do Našeho říšského hlavního a sídelního města Vídně.

Dáno v Našem královském hlavním a sídelním městě Budapešti, dne 8. června léta tisícího devítistého a sedmého, panování Našeho roku padesátého devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIII. — Vydána a rozeslána dne 11. června 1907.

Obsah: (Čís. 138—140.) 138. Vyhláška, že byla městská obec Most zařaděna do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného — 139. Nařízení o vykonávání trestů na svobodě samovazbou a o zřízení komise pro výkon trestu pro věznici krajského soudu v Jihlavě. — 140. Nařízení o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906.

138.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria financí ze dne 7. března 1907,

že byla městská obec Most zařaděna do sedmé třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství městská obec Most v Čechách zařaďuje se do sedmé třídy tarifu nájemného platného až do konce roku 1910 pro ubytování vojska.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

139.

Nařízení ministeria práv ze dne 2. června 1907

o vykonávání trestů na svobodě samovazbou a o zřízení komise pro výkon trestu pro věznici krajského soudu v Jihlavě.

Podle § 16 zákona, dne 1. dubna 1872, Z. Ř. č. 43, o tom daného, jak se mají vykonávati tresty na svobodě samovazbou a jak se zřizují komise pro vykonávání trestu, nařizuje ministerium práv, že ustanovení tohoto zákona mají býti uvedena ve skutek ve věznici krajského soudu v Jihlavě počínajíc dnem 1. července 1907.

Klein m. p.

140.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 4. června 1907

o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906.

Následující ustanovení vysvětlivek k celní sazbě, vydaných na základě V. článku zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, vyhláškou ze dne 13. června 1906, Z. Ř. č. 115, doplňují, vztažmo mění se tímto způsobem:

V poznámce k čís. 48 budiž na místo doplňku vysvětlivek nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 231, ustanoveného vloženo po druhém odstavci:

> Hořčicové semeno v pytlech, balíkách a jiných obalech ve velkém obchodu obvyklých hrubé váhy aspoň 5 *kg* budiž vyřizováno také ve smluvním obchodu jako hořčicové semeno v sudech.

V poznámce 2, odstavci 1, k čís. 56 buď v 8. řádku po slovu: „ozdobné keře“ vloženo:

(na příklad nerozkvetlé růže).

Slova:

„vše (kromě jehličnatých stromů) bez listí; rovněž také semenáčky stromů a sazenice mladých stromů k dalšímu pěstování“

budte vytržena a na jejich místo vloženo:

Sem náležejí také semenáčky (semenáčky stromů), to jsou přímo ze semena vypěstěné již dřevovité mladé, nízké exemplíře svrchu dotčených stromů a keřů, také nezušlechtěné; rovněž náležejí sem mladé stromy k dalšímu pěstění, to jest několikaleté, větší semenáčky stromů.

Poznámka 5, odstavec 1, budte vytrženy a místo nich položeno:

Pod čís. 56*e* náležejí kromě sazenic, hříženic, roubů a odnožů všechny živé rostliny nenáležející pod čís. 56 *a)* včetně *d)*, tedy zejména všechny rostliny teplých a chladných sklenníků. Tak budte na příklad podle čís. 56*e* odbavovány:

Původní čtyry poslední odstavce poznámky 5 budte vytrženy.

V tom, co bylo o lesních rostlinách ustanoveno nařízením ze dne 6. prosince 1906, Z. Ř. č. 231, po 3. odstavci poznámky 5, buď na místo slov: „sazenice listnatých stromů“ položeno:

„mladé listnaté stromy“

a místo slov: „jehličnatých stromů“ položeno:

„a mladé jehličnaté stromy“.

Po odstavci 2 poznámky 1 k čís. 86 buď jako nový odstavec vloženo:

Syřidla, viz čís. 108*d* a 622.

V odstavci 2 poznámky 4 k čís. 108 buď v předposledním řádku po slovech: „mýdla“ vloženo:

, a syřidla tekutá, s alkoholem smíšená;

V poznámce 3, odstavci 5, k čís. 148, budte vytržena slova:

„a pálená břidlicová čeřň (černá křída atd.)“

a nahrazena těmito slovy:

a mletá černá křída (břidlicová čeřň atd.) s obsahem popelu méně než 50 procent.

V odstavci 1 poznámek k čís. 293 budiž vytržen poukaz na konci:

„Speciální papír k balení . . . až . . . roztržitelný)“

a buď přenesen k čís. 291 jako 6. odstavec poznámek tímto způsobem:

Jako pergamenový papír buď vyceňován také speciální papír k balení, hořečnatým chloridem a kysličníkem hlinitým napuštěný, špinavě šedohnědý nebo žlutý papír veliké pevnosti a povahy pergamenu podobné.

V poznámce 5 k čís. 299, odstavci 16, 7. a 6. řádku zdola, budiž vytržen poukaz:

„jakož i listovní známky (staré, překolkované jako obchodní zboží a nové)“

Odstavec 1 všeobecné poznámky 10 ke třídě XL buď vytržen a následujícím zněním nahrazen:

Dohromady sestrojené, rozličně tarifovované stroje — kromě dělných strojů v nerozlučném spojení s parními motory — budte odděleně vyceňovány přiměřeně k tarifním vlastnostem jednotlivých strojů. Nemohly-li býti pohodlně odděleny, strana má předložiti hodnověrné výpočty váhy nebo na její žádost a na její náklad může býti vykonán přivzatým znalcem odhad váhy na jednotlivé stroje připadající, jinak dohromady sestrojené stroje budte odbaveny jako celek podle cla, které připadá na stroj nejvyšším clu podrobený. Odhad kusové váhy stroje nejvyššímu clu podrobeného, aby bylo příslušné clo určeno, vykoná se v tomto případě celníci a v pochybnostech buď za základ pro výpočet celních poplatků vzato z příslušných cel clo nejvyšší.

V odstavci 7 téže poznámky budte v poslední větě vytržena slova:

„provésti oddělení, jehož je třeba, aby byla váha obou strojů vyšetřena“

a na jejich místo buď vloženo:

vyšetřiti váhu jednotlivých strojů podle 1. odstavce této poznámky.

V poznámce 10, odstavci 1, třetím řádku od konce, k čís. 535 budte vytržena slova:

„einnadelige Zirkelnadel-“

Ku poznámce 1, odstavci 2, u čís. 552 budiž doloženo po vymazání tečky:

a pery, podpěrami neb upevňovacími částmi vypravená sedla jízdných kol, pak zpracované ložiskové koule, které nemají většího průměru nežli 12·7 millimetru.

Sedla jízdných kol bez per atd. čís. 338.

V poznámce 2, odstavci 2, k čís. 552 budte vytržena slova:

„sedla jízdných kol“

V poznámce 2 odstavci 2 poznámek k čís. 605 budte vytržena slova:

„pálená břidlicová čeřň (černá křída atd.)“,

pak v odstavci 3 slova:

„nepálená černá křída“

a po odstavci 3 buď vloženo toto nové ustanovení:

Mletá černá křída (břidlicová čerň atd.) náleží bez ohledu na domnělé pálení nebo na neprokazatelný příměsek jiných černí k čís. 148 *b*, ač-li obsah popelu přesahuje 50 procent; jinak buď vyřizována podle čís. 605.

Po posledním odstavci poznámek k čís 622 buď jako nový odstavec vloženo:

Syřidla, tekutá (tekutá essence, syřidlový výtažek), bez alkoholu, pak v podobě prášku (sušený, utlučený telecí žaludek, tak zvané přírodní syřidlo), také s kuchyňskou solí, ledkem, mléčným cukrem atd. smíšená, budte vyclívána podle tohoto čísla.

Syřidla tekutá, s alkoholem smíšená, viz čís. 108 (poznámka 4).

V poznámkách k čís. 647 buďte v 8. odstavci po slovu „lepenka“ vložena slova:

, též s pruhy z bavlněných nebo lněných tkanin na rozích nalepenými.

Po 9. odstavci týchž poznámek buď doložen tento nový odstavec:

Ve smluvním obchodu buďte knihy, kalendáře atd. ve vazbách z bavlněných a lněných tkanin s jednoduchým základním proplétáním hladkých lněných tkanin, též s vodovaným lisováním, vyřizovány bez cla stejně jako v knihařském plátně vázané.

V odstavci 10 poznámek k čís. 647 budiž po slovech: „papírové peníze atd.“ doloženo:

Poštovské známky (staré, překolkované a nové), též do upotřebených sešitů vlepené (alba s poštovskými známkami č. 300).

Odstavec 2 poznámky 4 k čís. 654 má zníti takto:

Při odběru vinných matolin k výrobě kořalky za kontroly ve smluvním obchodu buď obdobně šetřeno předpisů, které v obchodu na dovolovací list platí a se vztahují ku kontrole výroby. (Prováděcí předp. § 2, pol. 4, odstavec 4, a pol. 5—8.)

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIV. — Vydána a rozeslána dne 15. června 1907.

Obsah: (Čís. 141—143.) 141. Vyhláška, že byla doplněna a částečně změněna Nejvyšší koncessní listina ze dne 21. května 1896 pro železnici z Marianských Lázní do Karlových Varů, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907. — 142. Vyhláška, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 5. dubna 1899 pro místní dráhu z Lambacha do Haagu, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907. — 143. Vyhláška, že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 17. února 1900 pro místní dráhu o rozstupu úzkém ze Svinčí Vsi do Železné Kaple, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907.

141.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 7. června 1907,

že byla doplněna a částečně změněna Nejvyšší koncessní listina ze dne 21. května 1896, Z. Ř. č. 91, pro železnici z Marianských Lázní do Karlových Varů, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto Nejvyšší koncessní listina ze dne 21. května 1896, Z. Ř. č. 91:

I. Roční ryzí výtěžek, podle § 3 Nejvyšší koncessní listiny ze dne 21. května 1896, Z. Ř. č. 91, pro železnici z Marianských Lázní do Karlových Varů státem zaručený, zvyšuje se o obnos, kterého jest ročně třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní půjčky nejdéle do 20. května 1972 splatné, která bude učiněna, aby byla uhrazena vzniklá větší potřeba stavebního kapitálu jmenovitým obnosem, kterého bude potřebí, aby byla opatřena skutečná suma 1,740.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se vztahovati obdobně §§ 3 až včetně 7 svrchu uvedené Nejvyšší koncessní listiny s tou obměnou, že ke jmění podniku ve čtvrtém odstavci § 6 dotčenému, ze kterého má býti zapraveno, čeho by stát na zárukových zálohách neb úrocích měl pohledávati, zejména také náleží náhrada za zákup dráhy daná (§ 18), že také režijní příspěvek, který by za druhou prioritní půjčku byl placen, jakož i berní a poplatkové náhrady půjčujícímu finančnímu ústavu dávané smějí býti pojaty do provozovacího účtu jako výdaj a že ze státních příplatků podnik není povinen platiti nižádnou daň.

III. Společnost se zmocňuje, aby další prioritní půjčku pod čís. I dotčenou učinila za podmínek státní správou schválených jmenovitým obnosem, kterého je třeba, aby byla opatřena skutečná suma 1,740.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

IV. Na místo ustanovení v § 18 dotčené koncessní listiny, která se zrušují, mají nastoupiti následující ustanovení:

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy

na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy železniční trati za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha zakoupena dříve než by prošlo dočasné berní osvobození v § 2 stanovené, tedy po zbývající dobu berního osvobození průměrný ryzí výnos těchto pěti let takto vyhledaný činí zákupní důchod, který prost daně bude vyplácen. Za čas po projití berního osvobození buď zároveň zákupní důchod tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do výpočtu průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak od výtěžků odečte. K vyhledanému takto zbytku připočte se vzhledem k desítiprocentní dani, která ze zákupní renty potom má býti placena podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se jedné devítině tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 2 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupenou železničnou trať připadající budte pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářce jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v 1. až 3. odstavci vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, které je třeba k rozvržnému zúrokování a splacení půjčky dotčené v § 3 Nejvyšší koncessní listiny a v předchozím odstavci III, jakož i jinakých hypothekárních půjček, které koncessionáři se schválením státní správy učinili, aby byly uhrazeny čitatelné zakládací náklady (§ 12, odstavec 3 a 4), a konečně ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát převezme a sám zaplatí všechny uvedené půjčky obnosem v čase zákupu ještě nesplaceným a že bude platiti svrchu vytčenou annuitu za akciový kapitál v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářce má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítaje, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

7. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 6 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko ještě nezaplacenými zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální a pokladní hotovosti, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářčiným, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

8. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo

podniku železničného nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 6), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

9. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový, od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

10. Koncessionářka jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionářka tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářčina a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha pro vozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které součtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny součtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

11. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 8) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionářka jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto účelu s její strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

V. V § 19 vícekráte dotčené Nejvyšší koncessní listiny obsažený poukaz ku § 18, č. 5, této listiny vztahuje se nyní ku § 18, č. 7, Nejvyšší koncessní listiny podle předchozího odstavce IV změněnému.

Derschatta m. p.

142.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 7. června 1907,

že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 5. dubna 1899, Z. Ř. č. 66, pro místní dráhu z Lambacha do Haagu, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto koncessní listina ze dne 5. dubna 1899, Z. Ř. č. 66:

I. Roční ryzí výtěžek podle § 2 koncessní listiny ze dne 5. dubna 1899, Z. Ř. č. 66, pro místní dráhu z Lambacha do Haagu státem zaručený, zvyšuje se o obnos, kterého jest ročně třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní půjčky, nejdéle do 1. srpna 1974 splatné, která bude učiněna, aby byla uhrazena vzniklá větší potřeba stavebního kapitálu, jmenovitým obnosem, kterého bude potřebí, aby byla opatřena skutečná suma 140.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se vztahovati obdobně §§ 2 až včetně 6 svrchu uvedené koncessní listiny s tou obměnou, že ve čtvrtém odstavci § 5 ke jmění podniku tam dotčenému, ze kterého má býti zapraveno, čeho by stát na zárukových zálohách neb úrocích měl pohledávati, zejména také náleží náhrada za zákup dráhy daná (§ 17).

III. Druhý odstavec § 11 dotčené koncessní listiny se mění a společnost se zmocňuje, aby další prioritní půjčku pod čís. I dotčenou učinila za podmínek státní správou schválených jmenovitým obnosem, kterého je třeba, aby byla opatřena skutečná suma 140.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

IV. Na místo ustanovení v § 17, čísle 1, odstavci 1, dotčené koncessní listiny, která se zrušují, mají nastoupiti následující ustanovení:

„Náhrada, která za zákup dráhy má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo koncessionářů sám ze svých peněz zaplatí dlužným v čase zákupu ještě obnosem prioritní půjčky v § 11 dotčené a jinaké snad hypothekární půjčky od koncessionářů se schválením státní správy snad učiněné za příčinou úhrady čitatelných zakládacích výdajů (§ 11, odstavec 5 a 6) a že vyplatí kromě toho hotově nebo v státních úpisech dlužních sumu rovnající se

akciovému kapitálu, v čase zákupu ještě nesplacenému, po odečtení toho, čeho by stát měl požadovati na nesplacených zárukových zálohách i s úroky.“

Derschatta m. p.

143.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 7. června 1907,

že byla doplněna a částečně změněna koncessní listina ze dne 17. února 1900, Z. Ř. č. 35, pro místní dráhu o rozstupu úzkém ze Svinčí Vsi do Železné Kaple, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje a mění se takto koncessní listina ze dne 17. února 1900, Z. Ř. č. 35:

I. Roční ryzí výtěžek podle § 2 koncessní listiny ze dne 17. února 1900, Z. Ř. č. 35, pro místní dráhu ze Svinčí vsi do Železné Kaple státem zaručený, zvyšuje se o obnos, kterého jest ročně třeba ke čtyrprocentnímu zúrokování a umořovací kvotě prioritní půjčky nejdéle do 1. srpna 1975 splatné, která bude učiněna, aby byla uhrazena vzniklá větší potřeba stavebního kapitálu, jmenovitým obnosem, kterého bude potřebí, aby byla opatřena skutečná suma 100.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

II. K tomuto zvýšení záruky mají se vztahovati obdobně §§ 2 až včetně 6 svrchu uvedené koncessní listiny s tou obměnou, že ve čtvrtém odstavci § 5 ke jmění podniku tam dotčenému, ze kterého má býti zapraveno, čeho by stát na zárukových zálohách neb úrocích měl pohledávati, zejména také náleží náhrada za zákup dráhy daná (§ 17).

III. Druhý odstavec § 11 dotčené koncessní listiny se mění a společnost se zmocňuje, aby další prioritní půjčku pod čís. I dotčenou učinila za podmínek státní správou schválených jmenovitým obnosem, kterého je třeba, aby byla opatřena skutečná suma 100.000 K, a jenž svým časem od c. k. státní správy číselně bude určen.

IV. Na místo ustanovení v § 17, čísle 1, odstavci 1, dotčené koncessní listiny, která se zrušují, mají nastoupiti následující ustanovení:

„Náhrada, která za zákup dráhy má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo koncessionářů sám ze svých peněz zaplatí dlužným v čase zákupu ještě obnosem prioritní půjčky v § 11 dotčené a jinaké snad hypothekární půjčky od koncessionářů se schválením státní správy snad učiněné za příčinou úhrady čitatelných zakládacích výdajů (§ 11, odstavec 5 a 6) a že vyplatí kromě toho hotově nebo v státních úpisech dlužních sumu rovnající se akciovému kapitálu, v čase zákupu ještě nesplacenému, po odečtení toho, čeho by stát měl požadovati na nesplacených zárukových zálohách i s úroky.“

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXV. — Vydána a rozeslána dne 18. června 1907.

Obsah: (Čís. 144 a 145.) 144. Listina o koncessi pro místní dráhu z Unterachu na jezeru Atterském do See na jezeru Mondsee. — 145. Nařízení, jímž se vydávají nová ustanovení, aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 26. ledna 1902 o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru.

144.

Listina o koncessi ze dne 7. června 1907

pro místní dráhu z Unterachu na jezeru Atterském do See na jezeru Mondsee.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi stavebnímu podniku Stern & Hafferl v Gmundeně koncessi ke stavbě a ku provozování elektrické železnice, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu úzkém z Unterachu na jezeru Atterském do See na jezeru Mondsee, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívá koncessionář výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse od května až do října každého roku pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti c. k. státní správy dáti jistotu, slože přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionáři právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionáři propůjčeno také při vlečných drahách od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povolití, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest koncessionář vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionář zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 6.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 7.

Kromě že by státní správa výslovně svolila, koncessionář není oprávněn, provozování povolené železnice přenechati osobám jiným.

Státní správa vyhrazuje sobě právo, kdykoli převzíti vozbu povolené železnice a provozovati ji potom po ještě zbývající dobu koncessní na účet koncessionářův.

V tomto případu koncessionář jest zavázán nahraditi státní správě náklady s tímto provozováním skutečně vzešlé.

Podmínky tohoto provozování budte ostatně upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářem učiněna.

§ 8.

Koncessionář jest zavázán postarati se o invalidní a starobní zaopatření svých zřízenců a o za-

opatření jich příslušníků a k tomu konci přistoupiti k pensijnímu ústavu svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionáře, jako jsou u řečeného pensijního ústavu.

Toto invalidní a starobní zaopatření buď provedeno tím způsobem, že koncessionář nebo podnik na jeho místo nastupující má přihlásiti u pensijního ústavu svazu rakouských drah místních, vztažmo u své vlastní pensijní pokladny definitivní zřízence tím dnem, kterého byli definitivně ustanoveni, z ostatních zřízenců pak alespoň ty, kteří konají službu jako řidiči vozů, konduktéři, hlídači nebo staniční sluhové a řádně se chovají, nejpozději po odbytých třech letech služebních.

§ 9.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými, koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 10.

Koncessionáři propůjčuje se právo, se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve všechna práva a závazky koncessionářovy.

Koncessionáři propůjčuje se právo, až do částky státní správou stanovené vydati prioritní akcie, které svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před kmenovými akciemi.

Dividenda, která bude náležeti prioritním akciím, dříve nežli by kmenové akcie nabyly nároku na dividendu, nesmí býti vyměřena výše nežli $4^1/_2$ procenta, avšak nebudiž při tom doplácено z výtěžků let pozdějších.

Stanovy společnostní, jakož i formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení státní správy.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu i na dotaci jistinné reservy, státní správou ustanovené, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dostavění dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožený byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha zakoupena dříve, než by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené, tedy po zbývající dobu berního osvobození průměrný ryzí výnos takto vyhledaný těchto pěti let činí zákupní důchod, který prost daně bude vyplácen. Za čas po projití berního osvobození buď zároveň zákupní důchod tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do výpočtu průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak od

výtěžků odečte. K vyhledanému takto zbytku připočte se vzhledem k desitiprocentní dani, která ze zákupní renty potom má býti placena podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se jedné devítině tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající budte pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionáři jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v 1. až 3. odstavci vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která se rovná té annuitě, které je třeba k rozvrženému zúrokování a splacení půjček železničnými knihami pojištěných a se schválením státní správy k tomu učiněných, aby byly uhrazeny započitatelné náklady, i oné annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářovi důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionáře převzíti a ze svého zaplatiti půjčky za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu uzavřené, částkou v době zákupu podle schváleného umořovacího plánu ještě nesplacenou, v kterémžto případě zákupný důchod, který jest platiti, buď zmenšen o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářovi má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítaje, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

8. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 7 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto přísluš-

šenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 7), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

11. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které součtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny součtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

12. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 9) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto účelu s jeho strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Pod podmínkami v § 16 uvedenými správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímaje v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářovým, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, pokud by tyto reservy se schválením státní správy již nebyly spotřebovány podle svého určení.

§ 14.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 15.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti má vyžádati si ihned rozhodnutí ministerstva železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 16.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou. Správa státní může prohlásiti tuto koncessi za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

Derschatta m. p.

145.

Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování a ministra financí ze dne 10. června 1907,

jímž se vydávají nová ustanovení, aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, o platech a výslužném systemisovaných učitelů při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru.

§ 1.

Aktivitní přídavek, který podle § 1, odstavce 2, zákona ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, náleží professorům při řecko-východním theologickém učilišti v Zadru, ustanovuje se na 720 korun ročně.

§ 2.

Tento aktivitní přídavek na základě služby v každém směru uspokojivé může po služebním čase zpravidla desíti, vztažmo dvacíti let na tomto učilišti nebo na některé státní střední škole stráveném ministrem věcí duchovních a vyučování k návrhu řecko-východního biskupa v Zadru býti zvýšen na 828, vztažmo 966 korun.

§ 3.

Do základu pro vyměření výslužného systemisovaným učitelům na řecko-východním theologickém učilišti v Zadru, které jim náleží podle odstavce 1, § 3 zákona ze dne 26. ledna 1902, Z. Ř. č. 24, a podle zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, o zvýšení výslužného civilních státních úředníků (státních učitelů) a sluhů vlastním pojištěním, buď kromě aktivitních platů, které jsou podle platných norem čitatelny, započten ještě obnos, který se rovná tomu obnosu, jenž podle § 1 zákona ze dne 24. května 1906, Z. Ř. č. 105, vztažmo podle článku 2, § 3 zákona ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 34, má býti započten do základu pro vyměření výslužného civilních státních úředníků (státních učitelů) IX., VIII. a VII. důstojenské třídy a dle toho

v jednotlivém případu činí 400, vztažmo 480 nebo 560 korun. Aktivní učitelé na tomto učilišti mají proto od 1. června 1906 platiti pro pensijní účely státnímu eráru běžný roční příspěvek, který činí 3·8 procenta aktivitního platu čitatelného pro vyměření výslužného a který bude vybírán v měsíčních lhůtách při vyplácení služného.

Za času k zapravení služební taxy zákonně ustanoveného tento příspěvek 3·8 procenta bude vybírán toliko z obnosu čitatelného podle prvního odstavce tohoto paragrafu, z ostatních aktivitních platů pro vyměření výslužného čitatelných bude vybírán 0·8 procenta.

§ 4.

Toto nařízení nabývá moci kromě ustanovení v § 3 dotčených dnem 1. dubna 1907 a týmž dnem zrušuje se ministerské nařízení ze dne 13. února 1902, Z. Ř. č. 36.

Korytowski m. p. **Marchet** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXVI. — Vydána a rozeslána dne 19. června 1907.

Obsah: Čís. 146. Nařízení o zaměstnávání mladistvých dělníků a dětí při hornictví.

146.

Nařízení ministeria orby ve shodě s ministeriem vnitra ze dne 8. června 1907

o zaměstnávání mladistvých dělníků a dětí při hornictví.

Na základě zákona ze dne 21. června 1884, Z. Ř. č. 115, ministerium orby ve shodě s ministeriem vnitra nařizuje toto o zaměstnávání mladistvých dělníků a dětí při hornictví:

§ 1.

Mladistvými dělníky ve smyslu tohoto nařízení sluší rozuměti chlapce mezi dokonaným 14. a 16. rokem života, pak děvčata mezi dokonaným 14. a 18. rokem života.

§ 2.

Mladiství dělníci smějí při hornictví (§ 131 o. zák. hor.) býti zaměstnáváni toliko takovými pracemi, které jsou přiměřené jejich silám a neškodí jejich tělesnému vývoji; děvčata pak smějí kromě toho býti zaměstnávána toliko při pracích na dni.

Mladistvých dělníků nesmí býti užíváno k vrátkování nebo k čerpání vody, brzdění, táčkování ve stoupajících drahách, k pohybování důlních vozíků ve stoupajících nebo klesajících drahách a důlních vozíků větší váhy nebo s těžším nákladem vůbec, pak na pracovištích v dolu, jejichž teplota převyšuje 28° C, a k takovým úkonům, u kterých vzhledem ku zvláštním poměrům, jako vyvíjení škodlivých plynů nebo škodlivého prachu v pracovních místnostech, zdraví osob při tom zaměstnaných jest ohroženo vyšší měrou, jakož i k jinakým úkonům, které mohou snadno škoditi.

§ 3.

Zaměstnávati mladistvé dělníky v noční době, to jest mezi 8. hodinou večerní a 5. hodinou ranní, nesmí býti zpravidla připuštěno. V závodech, kde se pracuje ve dvou denních šichtách, mohou mladiství dělníci mužského pohlaví býti zaměstnáváni až do 11. hodiny noční.

§ 4.

Šichty přes čas ve smyslu § 3, odst. 3, zákona ze dne 21. června 1884, Z. Ř. č. 115, a článku I, § 3, odst. 8, zákona ze dne 27. června 1901, Z. Ř. č. 81, nesmějí býti dovolovány pro mladistvé dělníky.

Při naléhavém nebezpečenství pro bezpečnost života, zdraví a majetku mladiství dělníci smějí býti zaměstnáváni přes výměru v těchto zákonech pro trvání šichty a práce ustanovenou, vztažmo za noční doby (§ 3 tohoto nařízení) toliko tenkráte, když není po ruce dospělých osob, které by tuto práci vykonaly, a je-li práce přiměřena silám mladistvých dělníků, kteří jsou k ní ustanoveni.

§ 5.

Mezi pracovními hodinami musí býti poskytnuty mladistvým dělníkům pravidelné přestávky k odpočinku. Tyto přestávky budte tak ustanoveny, aby jejich doba v pracovní šichtě aspoň o hodinu

přesahovala dobu přestávek, které podle platných zákonů mají býti poskytnuty dospělým dělníkům.

Přestávky mladistvým dělníkům poskytované buďte tak upraveny, aby doba nepřetržitého pracovního času nečinila zpravidla více nežli 4 hodiny; jinaké upravení přestávek smí býti připuštěno toliko v těch případech, ve kterých je toho třeba se zřetelem ku provozování nebo k dělníkům samým.

Za přestávek nesmí býti dovoleno mladistvým dělníkům nijaké zaměstnání v závodu.

§ 6.

Jestliže by mladiství dělníci byli přidrženi ku pracím v neděli podle ustanovení § 4 zákona ze dne 21. června 1884, Z. Ř. č. 115, buď jim poskytnut náhradní den odpočinku v týdnu potom následujícím.

§ 7.

Výjimky z toho, co jest v §§ 2 až 6 tohoto nařízení ustanoveno, mohou býti tenkráte povoleny pro mladistvé dělníky mužského pohlaví od horních úřadů, je-li prokázáno vysvědčením veřejného lékaře nebo jiného lékaře k žádosti horního podniku revírním horním úřadem ustanoveného, že tělesný vývoj mladistvého dělníka připouští bez nebezpečenství pro jeho zdraví zaměstnání pro něho vyhlédnuté, které buď v lékařském vysvědčení přesně uvedeno.

Připustí-li se na základě takového vysvědčení mladiství dělníci k noční práci, budiž rozdělení šicht tak upraveno, aby alespoň každého týdne této dělníci v noční a denní šichtě byli vystřídáni.

§ 8.

Děti, to jest ve smyslu tohoto nařízení osoby, které ještě nedokonaly 14. rok života, nesmějí býti zaměstnávány při hornictví jako dělníci.

Výjimečně děti mezi dokonaným 12. a 14. rokem života bez ujmy jejich školní povinnosti smějí býti zaměstnávány k žádosti jejich rodičů nebo poručníků se zvláštním povolením horního úřadu k lehčím pracím na dni.

Žádosti, aby bylo povoleno zaměstnávati děti mezi dokonaným 12. a 14. rokem života, mají obsahovati dny v týdnu, kterého děti budou zaměstnány, počátek a konec pracovní doby a dané přestávky k odpočinku jakož i způsob zaměstnání, ku kterému dítek má býti upotřebeno. Nežli horní úřadové udělí povolení, mají důkladně zkoumati, zdali povaha pracovního úkonu a počet pracovních hodin jakož i ustanovené přestávky k odpočinku jsou přiměřeny dětskému organismu, pak zdali rozdělení pracovních hodin dá se srovnati se školním vyučováním. Horní úřadové posuzujíce poměry, ku kterým jest v prvním vztahu přihlédati, mají šetřiti pravidla, že pro nejmenší míru žádané ochrany pracovní jsou rozhodny předpisy dané v §§ 2 a 5 tohoto nařízení pro mladistvé dělníky. V pochybnostech buď učiněno dohodnutí se zdravotními úřady, vztažmo se školními úřady.

Ku pracím za nočního času a přes normální čas šichty (§§ 3 a 4 tohoto nařízení), pak ku pracím v neděli nesmí dětí v nižádném případu býti užíváno.

§ 9.

O zaměstnaných mladistvých dělnících a dětech budiž na každém dolu veden seznam, který má obsahovati jméno, věk, bydliště těchto osob, jméno a bydliště jejich rodičů nebo poručníků, způsob přiděleného zaměstnání, počátek a konec pracovních šicht a daných přestávek k odpočinku, pak čas vstupu a výstupu.

Byly-li povoleny výjimky podle § 7 tohoto nařízení, buď uveden v seznamu také jejich způsob, a zaměstnávají-li se děti, buďte uvedeny čas a trvání denního školního vyučování; též buď v těchto případech doloženo datum a číslo daného horním úřadem povolení.

Tento seznam buď hornímu úřadu k žádosti předložen.

Bienerth m. p. **Auersperg** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXVII. — Vydána a rozeslána dne 21. června 1907.

Obsah: (Čís. 147—149.) 147. Vyhláška, že byly politické okresy Splétský a Svatopetrský sloučeny v jeden okres pro ukládání výdělkové daně III. třídy. — 148. Nařízení o povinnosti soužících farmaceutů hlásiti se za příčinou evidence u výborů. — 149. Nařízení, jímž se mění ustanovení, kterými byly zavedeny poštovské legitimace ve vnitřní službě poštovské.

147.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 13. června 1907,

že byly politické okresy Splétský a Svatopetrský sloučeny v jeden okres pro ukládání výdělkové daně III. třídy.

Na základě § 2 císařského nařízení ze dne 19. července 1897, Z. Ř. č. 181, vzhledem k nynějšímu nedostatečnému počtu osob výdělkovou daní povinných III. třídy daně výdělkové v politickém okresu Svatopetrském slučuje se tento okres s politickým okresem Splétským v jeden ukládací okres pro III. třídu daně výdělkové se sídlem komise ve Splétě.

Počet členů komise pro tuto novou berní společnost ustanovuje se na čtyři.

Podle toho buď tímto způsobem doplněn- vztažmo opraven seznam ukládacích okresů všeobecné daně výdělkové, vyhlášený výnosem finančního ministeria ze dne 24. dubna 1897, Z. Ř. č. 117:

(Stránka 901 dne 11. května 1897 vydané XLVI. částky Zákonníka říšského.)

Položka	Ukládací okres	Sídlo komisí	Počet členů pro berní společnosti	
			III.	IV.
	pro berní společnosti III. a IV. třídy		třídy	
12 *a*	Politický okres Splétský a Svatopetrský pro III. třídu	Okresní hejtmanství Splétské	4	—
12 *b*	Politický okres Splétský pro IV. třídu	Okresní hejtmanství Splétské	—	6
12 *c*	Politický okres Svatopetrský pro III. třídu (srov. číslo okresu 12 *a*)	—	—	—
12 *d*	Politický okres Svatopetrský pro IV. třídu	Okresní hejtmanství Svatopetrské	—	4

Korytowski m. p.

148.

Nařízení ministra vnitra ze dne 17. června 1907

o povinnosti sloužících farmaceutů hlásiti se za příčinou evidence u výborů.

Aby byla provedena ustanovení § 63 zákona ze dne 18. prosince 1906, Z. Ř. č. 5 z r. 1907, kterým bylo upraveno lékárnictví, doplňuje se nařízení ministra vnitra ze dne 2. ledna 1907, Z. Ř. č. 6, a vydávají se tato ustanovení pro řádnou činnost výborů sloužících farmaceutů:

§ 1.

Každý magistr farmacie, jenž jest činný v obvodu lékárnických gremií, v § 2 nařízení ze dne 2. ledna 1907, Z. Ř. č. 6, uvedených, ve farmaceutické službě některé veřejné neb ústavní lékárny, jest povinen ohlásiti se nejdéle ve 14 dnech po nastoupení služby u příslušného výboru sloužících farmaceutů a oznámiti každou změnu svého postavení v téže lhůtě tomuto výboru.

K těmto ohláškám buď upotřebeno ohlašovacích lístků, které budte podle přiloženého vzorce vyhotoveny; tyto ohlašovací lístky budou příslušnými výbory sloužících farmaceutů k disposici dány ohlašovacím povinníkům.

§ 2.

Opominutí ohlášek v předcházejícím paragrafu předepsaných bude potrestáno podle ustanovení §§ 41 až 43 a 58 zákona ze dne 18. prosince 1906, Z. Ř. č. 5 z r. 1907.

§ 3.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Bienerth m. p.

Vzorec ohlašovacích lístků.

Přihláška	Odhláška
1. Jméno a příjmení:	**11. Jméno a příjmení:**
2. Místo, rok a den narození:	**12. Nynější postavení v povolání:*)**
3. Příslušť (místo, země):	**13. Datum vstupu:**
4. Ženat nebo svoboden:	14. Datum výstupu:
5. Data diplomu magistra farmacie (datum vydání, universita):	15. Přesídlil se do:
6. Dřívější místo činnosti:	16. Lékárna?
7. Zevrubné označení lékárny (stanoviště, jméno držitelovo, ulice a číslo domu, po případě jinaký název), ve které se služba nastupuje:	17. Datum odhlášky:
8. Nynější postavení v povolání:*)	Visum výboru jako potvrzení přihlášky.
9. Datum vstupu:	
10. Datum přihlášky:	Podpis sloužícího farmaceuta:
Podpis sloužícího farmaceuta:	

*) Správce, adjunkt, assistent atd.

Poznámka. Při přihlášce buď celý arch po vyplnění rubriky 1 až 13 výboru zaslán. Část (odhláška) s visem výboru vrácená jest potvrzením přihlášky. Při odhlášce buď po doložení data výstupu a místa nového zaměstnání odhlašovací arch výboru zpět zaslán.

149.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 19. června 1907,

jímž se mění ustanovení, kterými byly zavedeny poštovské legitimace ve vnitřní službě poštovské.

Ustanovení § 4 nařízení obchodního ministeria ze dne 3. srpna 1906, Z. Ř. č. 179, se zrušují; na jejich místo mají nastoupiti tato ustanovení:

§ 4.

Za vyhotovení poštovských legitimací vybírá se poplatek 50 h.

Tento poplatek zapravuje se poštovskými známkami, které na legitimačním lístku buďte přilepeny a místním a denním razítkem přetištěny.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LXVIII. — Vydána a rozeslána dne 25. června 1907.

Obsah: Čís. 150. Nařízení, jímž vyhlašuje se nové vydání „předpisu o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska“.

150.

Nařízení ministeria zemské obrany ze dne 20. června 1907,

jímž vyhlašuje se nové vydání „předpisu o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska“.

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 19. června 1907 nejmilostivěji schváliti nové vydání „předpisu o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska“ (podle zákona ze dne 6. června 1886, Z. Ř. č. 90).

Tento předpis, který se tuto vyhlašuje, nabývá ihned moci a vydání předpisu o organisaci domobrany vyhlášené nařízením ze dne 20. prosince 1889, Z. Ř. č. 193, jakož i jeho změnu obsahující nařízení ze dne 29. listopadu 1903, Z. Ř. č. 246, zbavují se tímto moci.

Latscher m. p.

Předpis

o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska“.

(Podle zákona ze dne 6. června 1886, Z. Ř. č. 90.)

Oddíl I.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

K čemu domobrana jest určena.

1. Domobrana jest určena vůbec k tomu, aby sesílena byla branná moc mocnářství, zvláště pak aby doplňováno bylo vojsko, válečné loďstvo a zeměbrana a by tyto části ozbrojené moci byly zproštěny pomocných služeb technických, administrativních, zdravotních a t. d.

2. Domobraně přísluší:

a) připravovati a opatřovati bojovné útvary domobranné, a to:

α) vojenské sbory, oddíly, stráže a výpomoci a t. d. k ostříhání hranic a na obranu země;

β) vojenské sbory pro armádu v poli, k účelům posádkovým, ke službě etapní a garnisonní;

b) opatřovati muže domobranné ke zvláštním službám pro účely válečné, jako: pro práce technické a administrativní, pro vozatajstvo, pro dopravu a ošetřování raněných a nemocných a t. d.

c) výpomocná náhrada, aby doplněno bylo scházející mužstvo a důstojnictvo ve vojsku, ve válečném loďstvu a v zemské obraně (četnictvu).

§ 2.

O úřadech a velitelstvech domobranných.

3. Ke správě a k uvádění domobranstva ve skutek, vztažmo k velení při domobraně jsou ustanoveny:

ministerium obrany zemské,
teritoriální velitelstva obrany zemské,
okresní velitelstva domobranná a velitelstva expositur;

v čas války pak:

vojenští velitelé Císařem Pánem jmenovaní a velitelé sborů domobranných (brigád, polobrigád, praporů, setnin, jiných útvarů).

4. Ministerium obrany zemské jest povoláno, aby mělo vrchní řízení veškerého domobranstva; jemu příslušejí všeliká opatření, která týkají se přípravy k vyzvání, ke svolání a k upotřebení domobrany.

Rozkazy od něho v těch věcech vydané vykonávají jednak političní zemští a okresní úřadové a obecní představenstva, jednak teritoriální velitelstva obrany zemské a okresní velitelstva domobranná (velitelstva expositur).

5. Teritoriální velitelstva obrany zemské, jimiž se rozumějí velitelstva zeměbranná a velitelstvo zemské obrany v Inšpruku, jsou ve svém služebním obvodě zároveň teritoriálními velitelstvy domobrannými.

6. Okresní (expositurní) velitelstva domobranná, jejichž služební obvod vykazuje příloha I, jsou podřízenými úřady teritoriálních velitelstev obrany zemské co se týče domobranstva v jich služebním obvodě a úřadují v příčině gažistů v poměru evidence zeměbrany jako domobranné evidenční úřady první stolice; jejich organisace, jejich obor působnosti, podřízenost a jejich povinnosti obsaženy jsou v orgánických předpisech pro c. k. domobranná okresní velitelstva; za války podřízena jsou také vojenským velitelům, vztažmo jich podvelitelům co do vykonání oněch rozkazů, které týkají se seřaďování a eventuálně doplňování sborů domobranných a jejich oddílů, jakož i dovolené a rozchodu jich.

Příloha I.

7. Vojenským velitelům od Císaře Pána jmenovaným přísluší, když domobrana bude vyzvána a svolána, užívati jí a domobrana jest jim, pokud takové svolání trvá, v každém směru podrobena. Velitelé tito vydávají rozkazy podle okolností a dle vlastního svého uznání buď skrze zeměbranná teritoriální (vojenská) velitelstva anebo bezprostředně okresním (expositurním) velitelstvům domobranným nebo velitelům domobranných sborů a oddílův.

8. Velitelé domobranných sborův a jich oddílů velí sborům a oddílům těmto od té chvíle, co se počnou sestavovati až do jejich rozchodu podle zvláštních ustanovení k tomu vydaných nebo podle nařízení v tom kterém případě daných.

§ 3.

O právech, závazcích a odpovědnosti osob při domobranstvu súčastněných.

9. Ve všech věcech, které se týkají domobranstva, zvláště služby a správy, v příčině práv, závazků a odpovědnosti osob při tom účastných platnost mají zákony a předpisy vojenské, ač nejsou-li v té věci vydána ustanovení zvláštní; zejména platí v příčině povinnosti ohlašovací zákon ze dne 10. května 1894 o ohlašovací povinnosti domobranných mužů království a zemí na říšské radě zastoupených kromě Tyrolska a Vorarlberska (Z. Ř. č. 83 z r. 1894) a nařízení c. k. ministeria zemské obrany Praes. č. 2281—IX ze dne 12. září 1905, jímž se ve skutek uvádí dotčený zákon (Z. Ř. č. 147 z r. 1905).

§ 4.

O domobranných třídách (ročnících), o výzvách.

10. Veškeří muži domobranní činí 24 tříd, třída nejstarší zahrnuje v sobě muže 42leté, nejmladší pak třída muže 19leté.*)

Domobranné třídy dělí se na dvě skupiny, „výzvy".

*) Při posledních ročnících seznamů domobranných jsou výjimky u takových mužů, kteří *a)* podle § 22 zákona branného před počátkem povinnosti domobranné dobrovolně vstoupili do presenční služby vojska nebo obdobně užívajíc tohoto ustanovení podle § 145 : 2, posledního odstavce branných předpisů, I. díl, dobrovolně vstoupili do presenčního stavu zemské obrany, nebo *b)* podle § 1 zákona ze dne 25. prosince 1893 o c. k. zeměbraně — Z. Ř. č. 200 z r. 1893 — ode dne vyhlášení, t. j. 30. prosince 1893, déle než 2 léta a 6 měsíců sloužili v presenčním stavu zemské obrany.

Při domobranných mužích ad *a)* povinnost domobranná podle § 2, druhého odstavce zákona o domobraně, vztahuje se po splnění jejich zákonné dvanáctileté služební povinnosti ještě na deset bezprostředně následujících let; při domobranných mužích ad *b)* dotčených povinnost domobranná skončiti se má tím rokem, kterého dokonali 40. rok věku.

První výzva obsahuje 19 tříd, a to povinné muže domobranné ve věku od 19 až včetně do 37 let, druhá výzva pak 5 tříd, a to povinné muže domobranné od 38 až do včetně 42 let.

Jedna každá domobranná třída obsahuje všechny povinné domobranné muže, kteří v jednom a témž roce kalendářem gregoriánského jsou narozeni.

Název „domobranný ročník“ znamená totéž.

11. Označení ročníků jest dvojí, a to:

označení trvalé: podle roku rodného, a označení každého roku se měnící: podle věku životního.

Ve svém úředním jednání mezi sebou nebo s jinými úřady a velitelstvy užíváno buď od domobranných úřadův a velitelstev toliko označení trvalého; v nařízeních obecním představenstvům daných a ve vyhláškách však může se užívati obojího označení.*)

§ 5.

Ustanovení jinaká.

12. Názvem „důstojníci“ rozumějí se v tomto předpisu kromě důstojníků stavu vojenského také auditoři, lékaři a vojenští účetníci,

názvem „úředníci vojenští“ kromě úředníků vojska a válečného loďstva také úředníci zemské obrany,

názvem „vojenští pensisté“ kromě pensistů pocházejících z kategorie důstojníků a úředníků vojska a válečného loďstva také pensisté pocházející ze stejné kategorie zemské obrany (četnictva),

názvem „domobranní gažisté“ všichni k domobranným službám určení důstojníci, duchovní a vojenští úředníci (kromě těch, kteří jsou k domobraně toliko přiděleni) jakož i všechny osoby civilní určené pro důstojnická, duchovní nebo úřednická místa v domobraně,

názvem „domobranný okres“ také služební obvod domobranných expositur,

názvem „domobranná okresní velitelstva“ také velitelstva expositur,

názvem „obce a představenstva obecní“ také samostatné obvody statkové a jich představenstva, a

názvem „politické úřady okresní“ také obce s vlastním statutem, které vykonávají práce politických úřadův okresních,

vesměs potud, pokud příslušných předpisů obdobně také o nich užito býti může.

13. O osobách dosud domobranou povinných ze stavu gažistů a mužstva, které by u vojska, válečného loďstva, zemské obrany a četnictva dobrovolným vystoupením nebo propuštěním vystoupily z počtu knihy základní, buďte příslušnými základními sbory dokončené listy z oddílové knihy základní*) seznamem podle vzorce 1, a to základními sbory vojska, válečného loďstva a zemské obrany prostřednictvím příslušného velitelství doplňovacího okresu vojska (válečného loďstva) a zemské obrany, od četnictva však přímo zaslány velitelstvům domovských okresů domobranných. Jestliže příslušné osoby nenáležely k četnictvu, připojeny buďte k těmto listům základní knihy také listy o střelbě, opisy posledních seznamů konduitních (popisů konduitních) a výpis z trestních protokolů (seznamy trestů). Scházející listy z oddílové knihy základní nahrazeny buďte opisy listů z hlavní knihy základní.

Dotčené listiny, pokud se týkají toho mužstva patřícího k válečnému loďstvu a zemské obraně, které zpravidla po dokonané zákonné povinnosti služební má býti propuštěno koncem roku, buďte velitelstvům domovských okresů domobranných zaslány každoročně do 10., vztažmo 20. října, ve všech ostatních případech pak pokaždé ihned.

Stejným způsobem evidenční úřadové první instance u vojska, válečného loďstva a obrany zemské o důstojnících a vojenských úřednících na odpočinku a v poměru „mimosloužebném“ jsoucích, kteří vzdavše se vojenské hodnosti nebo kteří byvše zbavení hodnosti té, ještě jsou ve věku domobranném, a o pensistech vojenských, kteří nedokonali ještě svého 60. roku, zašlou v každém jednotlivém případě opisy listů z knihy základní domovským okresním velitelstvům domobrany.

V příčině listin ze základní knihy gažistů z poměru evidenčního zemské obrany vystupujících, dosud domobranou povinných, poukazuje se na ustanovení odstavců 42 a 123.

*) Na příklad roku 1907:
Domobranný ročník 1876.
Domobranné ročníky 1888 až zpět 1876.
Domobranné ročníky rodného roku 1876 (muži 31letí),
Domobranné ročníky rodných let 1888 až zpět 1876 (muži 19- až 31letí).

*) O mužstvu první výzvy, z válečného loďstva propuštěném, do domobranné povinnosti vstupujícím, a to včetně odvodního roku 1901 velitelstva domovských okresů domobranných místo původních listů z oddílové knihy základní obdrží toliko opisy.

Listy z oddílové knihy základní osob ze stavu gažistů a mužstva uznaných za nezpůsobilé ke každé službě domobranné nebuďte zasílány okresním velitelstvům domobranným.

Oddíl II.

O evidenci mužů domobranných (kromě důstojníků a vojenských úředníků).

§ 6.

O zásadách, dle nichž evidence se koná.

14. Povinní muži domobranní jsou v evidenci svých obcí domovských.*)

Když domobrana bude svolána, tedy také přítomní cizí vysloužilí mužové domobranní z nesvolaných kategorií a ročníků, když se byli ohlásili u obecního starosty místa pobytu, pojati buďte do evidence těch obcí, kde se zdržují (č. 166).

15. Vedení evidence přísluší

a) představenstvům obecním za pomoci správců matričných,

b) politickým úřadům okresním,

c) velitelům nebo náčelníkům sborů, majících vojenský ráz, vztažmo nosících vojenské odznaky,

d) vojenským úřadům domobranným

podle předpisů k nim se vztahujících a v následujících paragrafech obsažených.

§ 7.

O spolupůsobení správců matričných při konání evidence.

16. Spolupůsobení správců matričných při konání evidence mužů domobranných záleží v těchto věcech:

a) zdělávají každoročně výpisy z matrik křestních (rodných), vztažmo úmrtních o všech mužských osobách v obci zrozených nebo zemřelých, které v kalendářním roce po sepsání těchto výpisů následujícím dokonají svůj 19. rok, vztažmo které by jej dokonaly, a tyto výpisy odevzdávají obecním představenstvům, a

b) zdělávají výpisy z úmrtních matrik, zemře-li některý muž domobranný, a zasílají tyto výpisy politickým úřadům okresním.

Ad a) Předpisy o sepisování jinochů do věku domobranného vstupujících obsaženy jsou v § 8.

Ad b) Zemře-li některý muž domobranný, tedy matričný správce zašli výpis z úmrtní matriky okresnímu úřadu politickému, v jehožto obvodě úmrtí muže toho se přihodilo.

Není-li určitě známo, zdali zemřelý k domobraně byl povinným, zvláště když by státní občan ve věku od 19. až do 42. roku zemřel ne ve své obci domovské, buď též zaslán výpis z úmrtní matriky. Toto ustanovení platí také při úmrtí tyrolských a vorarlberských příslušníkův a státních občanův uherských.

Výpis z úmrtní matriky toliko tenkráte nemusí býti zaslán, když někdo ve své domovské obci zemře a správce matričný bezpečně ví, že zemřelý k domobraně povinen nebyl, vztažmo že není zapsán v seznamu domobraneckém.

§ 8.

O sepisování jinochů do věku domobranného vstupujících.

17. Aby jinoši vstupující do věku domobranného sepsáni byli, správcové matrik úředně zřízení každého roku zdělati mají výpisy z křestních (rodných), vztažmo úmrtních matrik o všech v obci narozených nebo zemřelých osobách mužského pohlaví, které v kalendářním gregoriánském roce po zdělání těchto výpisů následujícím dokonají 19. rok věku svého, vztažmo které by jej dokonaly, a to dle předpisů § 15: 1, 2 a 3 branných předpisů I. části a odevzdati je do konce října každého roku příslušným obecním představenstvům.

Tyto výpisy z matrik vráceny buďte správcům matrik v měsíci srpnu onoho roku, který předchází před vstupem sepsaných jinochů do 1. životní třídy odvodem povinné, to jest v druhém nejblíže následujícím roce.

18. Vojenští duchovní správcové k vedení matrik povolaní zdělají dle předpisů čísla 4 téhož paragrafu dotčeného předpisu každoročně výpisy

*) Definitivně ustanovení úředníci a sluhové dvorní, státní, zemští, obecní, zastupitelstev okresních a fondů veřejných, duchovní a veřejní učitelé, konečně c. k. notáři nabývají nastoupením svého úřadu práva domovského v obci, ve které jim bylo vykázáno jejich stálé sídlo úřední. (Zákon, daný dne 5. prosince 1896, Z. Ř. č. 222 z r. 1896.)

z matrik o jinoších, kteří příštího roku vstoupí do věku domobranného, a předloží je vojenskému (zeměbrannému) velitelstvu territoriálnímu, od něhož zašlou se skrze velitelstva doplňovacích okresů a politické úřady okresní příslušným představenstvům obecním.

19. O každoročním soupisu jinochů vstupujících do domobranného věku 19 let platí vůbec obdobně ustanovení §§ 18, 24, 25, 28, 29, 30 a 31 branných předpisů I. části (o soupisu branných povinných), avšak šetřeno buď při tom té okolnosti, že jinoši vstupující do věku domobranného nejsou povinni přihlásiti se sami k soupisu a že při sepisování mužů domobranných k žádostem za výhody při konání služební nebo domobranné povinnosti hleděno nebude.

Ostatně obecní představenstva při předběžných pracích pro soupis jinochů vstupujících do věku domobranného předsejíti mají týmže způsobem jako při přípravných pracích pro odvod; zvláště buďte na základě výpisů z matrik a toho, co bylo vyšetřeno, zdělány tři oddělené seznamy, a to jeden o mužích domobranných do obce příslušných, pak jeden o cizích, konečně jeden o mužích zcela neznámých, obdobně podle vzorce 6., 7. a 8. branných předpisů I. části.*) Tyto seznamy se všemi pomůckami předložte nejdéle do dne 10. prosince politickým úřadům okresním.

Političtí úřadové okresní jsou povinni tyto seznamy zkoumati a doplniti, výpisy o cizích mužích domobranných ihned zaslati domovským politickým úřadům okresním a nařídíti, aby opravené seznamy domobranných mužů do obce příslušných, eventuálně i seznamy zcela neznámých v měsíci lednu po osm dní veřejně vyloženy byly v obci, vztažmo učiniti vhodná opatření, aby tyto seznamy byly dále opraveny.

Dnem 1. února obecní představenstva opětně předložte tyto seznamy i s pomůckami vyšetřovacími politickým úřadům okresním ku konečné úpravě, kteřížto doplníce a opravíce seznamy, vrátí je nejdéle do dne 15. února obecním představenstvům, aby přejala zapsané jakožto nejmladší ročník do seznamů domobraneckých.

*) Při vzorcích 6. a 7. branných předpisů I. části upraveny buďte toliko nápisy vzhledem k tomu, že sepsání byti mají jinoši vstupující do věku domobranného; místo slov „k odvodu povinní“ položeno buď slovo „domobranní“; ve vzorci 6. pak rubriky o životních třídách a přihlášce k odvodu povinných (rubrika 13) se vypustí; ve vzorci pak 7. rubrika 14 a 15 se výnechá (zůstane prázdnou), čáry dělící od sebe rubriky jsou nepřetržité.

§ 9.

O konání evidence u představenstev obecních.

Seznamy domobranecké.

20. Evidence povinných mužů domobranných koná se u představenstev ročními seznamy, „seznamy domobraneckými“, podle vzorce **2** složenými, které o mužích domobranných každého ročníku zvláště mají býti založeny. Vzorec 2.

Roční seznamy všech **24** domobranných ročníků seřaděny buďte od nejstaršího ročníku — 42letých — až k nejmladšímu ročníku — 19letých a činí dohromady „domobranecký seznam roku 19 . .“

21. Tabelární popis příloha II vysvětluje, které ročníky obsahovati má seznam domobranecký roku 1907 a t. d., tabelární popis příloha III pak vykazuje, jak dlouho trvá domobranná povinnost mužů zapsaných a jsou pomůckami k posouzení v době budoucí. Příloha II. Příloha III.

22. Ve 22 ročních od nejstaršího ročníku — 42letých — až včetně do třetího předposledního ročníku — 21letých — chováni buďte v evidenci všichni domobranní mužové v příslušném roce kalendářním zrození,

a) kteří sice do vojska, válečného loďstva, obrany zemské (i jich náhradní zálohy) nebo četnictva byli zařadění, vztažmo dobrovolně do nich byli vstoupili, avšak již jsou z nich propuštěni nebo jinak vyloučeni,

b) kteří byli vráceni,

c) kteří zaznamenáni jsou k dodatečnému odvodu, nebo

d) kteří až do počátku hlavního odvodu v roce 1887 v odvodních seznamech vymazáni jsou jakožto ke službě vojenské na vždy nezpůsobilí nebo kteří po této době u odvodu byli uznáni za „neschopné ke zbrani“,

e) kteří vykoupili se, složivše vojenské výkupné.

V ročním seznamu obou nejmladších ročníků — 19- až 20letých — chováni buďte v evidenci všichni domobranní jinoši v příslušném roce kalendářním narození, kromě těch, kteří jako dobrovolníci aktivního nebo neaktivního stavu ve vojsku, ve válečném loďstvu a v zemské obraně slouží.

Konání evidence záleží v tom, že stále opravují se listy všech ročníků domobraneckého seznamu a to:

1. že seznamy tyto v každém jednotlivém případě doplní se připsáním mužů domobranných nově přibylých,

2. že v každém jednotlivém případě vymažou se v nich vystoupivší muži domobranní, a

3. že v každém jednotlivém případě zaznamenají se do nich ony okolnosti, které mají důležitost pro přibrání mužů domobranných k aktivní službě domobranné.

23. *Ad* 1 čísla 22. Do seznamu domobraneckého budte ti mužové domobranní nově zapsáni,

a) kteří domovského práva v obci nově nabyli;

b) kteří při svém vystoupení (propuštění) ze svazku vojska, válečného loďstva, zemské obrany nebo četnictva byli důstojníky, duchovními, úředníky (do nižádné důstojenské třídy nezařaděnými gažisty*) a své vojenské hodnosti dobrovolně se vzdali nebo jí pozbyli;

c) kteří propuštěni byli z vojska, z válečného loďstva, z obrany zemské (i jich zálohy náhradní) nebo z četnictva nebo dáni byli do výslužného stavu invalidního, nebo

d) kteří dříve zcela neznámými byvše, později byli vypátráni, a to:

v případnostech *a)* a *d)* na základě přijetí do svazku obecního, vztažmo za základě vypátrání,

v případnostech *b)* a *c)* na základě oznámení se strany politického úřadu okresního.

Každý nový přírůstek buď v 11. rubrice seznamu domobraneckého odůvodněn.

24. Ad 2 čísla 22. V seznamu domobraneckém vymazání budte ti mužové,

a) kteří v jiné obci nabyli práva domovského,

b) kteří k vojsku, válečnému loďstvu, k zemské obraně (i k jich náhradní záloze) byli odvedeni nebo do těchto částí ozbrojené moci nebo do četnictva dobrovolně vstoupili,

c) kteří obdrželi propustné listy (osvobozovací certifikáty domobranné) nebo za aktivní domobranné služby uznáni byli za nezpůsobilé ku každé službě,

d) kteří obdrževše k tomu povolení se vystěhovali,

e) kteří později za zcela neznámé byli prohlášeni,*) nebo

f) kteří zemřeli,

a to:

v případnostech *a)* a *e)* na základě výmazu v matrice příslušníkův obecních,

v případnostech *b)* a *d)* na základě oznámení se strany politického úřadu okresního,

v případnosti *c)* na základě propustných listů (osvobozovacích certifikátů domobranných), které k doručení byly dodány, nebo na základě oznámení politického úřadu okresního, a

v případnosti *f)* na základě výpisů z matrik úmrtních nebo na základě jinak nabyté bezpečné vědomosti, že domobranný muž zemřel.

Každý výmaz buď odůvodněn ve 12. rubrice seznamu domobraneckého.

25. Ad 3 čísla 22. Záznamy:

a) u domobranných mužů, kteří mají vady v seznamu přílohy IV uvedené a proto ku konání domobranné povinnosti zcela jsou nezpůsobilí, budte k tomu konci, aby zavedeno bylo řízení k jich osvobození od povinnosti domobranné, vady tyto zaznamenány (prozatím tužkou) v 10. rubrice seznamu domobraneckého, Příloha IV

b) u domobranných mužů, kteří byli komisemi k tomu povolanými**) uznáni za nezpůsobilé ke službě ve zbrani, budiž tento nález v rubrice 9,

c) u domobranných mužů, kteří občasně nebo v každém případě zvláště ohlašují změnu pobytu, budiž nové místo pobytu v rubrice 4, vztažmo 5 a 6,

d) u osob civilního stavu designovaných pro místa gažistů v domobraně budiž jejich určení, u lékařů, inženýrů, architektů, stavitelů, diplomovaných zvěrolékařů a lékařů koní jakož i u jiných osob, které na základě § 10 branného zákona nebo jako domobranci individuelně určeni byli za mobilisace ke službě ve vojsku, ve válečném loďstvu, zemské obraně nebo v domobraně, budiž toto služební určení (dovíš-li se o tom obec),

e) u domobranných mužů, kterým podle předpisu o hlášení v domobraně náleží každoročně se představiti (hlásiti), budiž vykonání toho,

*) Profósi, vojenští stavební mistři, techničtí aspiranti, důlovedoucí a pomocníci, dveřní, armádní sluhové, okresní šikovatelé, vrchní mistři zbraní.

*) Za osoby, které „zcela staly se neznámými", pokládány budte toliko osoby takové, jichž úmrtí nebo bydliště ani sebe zevrubnějším vyšetřováním nemohlo býti vypátráno, nikoli však takové, o nichž se v obci — třeba také po delší čas — ničeho neproslýchá.

**) § 14, číslo 53, první odstavec.

f) u složitelů výkupného budiž tato okolnost, a

g) u domobranných mužů, kteří byli zproštěni od služby v domobraně, buď toto zproštění i případné jeho zaniknutí zaznamenáno, a to ve čtyřech posledně uvedených případnostech v rubrice 13.

V případnostech ad *b)*, *d)* a *g)* obecní představenstva zpravena budou skrze politické úřady okresní.

Na konci každého roku seznam domobraneckých buď znova prohlédnut, po případě za opětné pomoci příslušných spisů, aby nabylo se jistoty, že žádná oprava a žádný záznam nebyl opominut.

26. Obecní starostové jsou odpovědni za správné konání domobranné evidence. Když by nepravidelnosti byly marně kárány, může zeměbranný evidenční orgán politického okresního úřadu býti vyslán na útraty obce podle platných obecních zřízení a obecních statutů, aby poučil starostu o konání evidence (číslo 28).

O roční závěrce seznamů domobraneckých

27. Počátkem každého kalendářního roku opraven buď seznam domobranecký tím, že vyloučí se nejstarší ročník roku předchozího — mužů již 43letých — vztažmo doplní se tím, že v druhé polovici měsíce února připojí se nejmladší ročník, jenž dnem 1. ledna vstoupil do povinnosti domobranné — jinochů 19letých.

Z domobraneckého seznamu takto upraveného sestaven buď číselný výpis, nazvaný „výpis ze seznamu domobraneckého" podle vzorce 3, v němž vykázáni budte zapsaní povinní muži domobranní, podle ročníků sestavení. Vzorec 3.

Výpis ze seznamu domobraneckého připojen buď k seznamu domobraneckému.

Seznam domobranecký s výpisem ze seznamu domobraneckého předložen buď politickému úřadu okresnímu do dne 5. března.

Politický úřad okresní vrátí seznam domobranecký představenstvu obecnímu do konce března výpis pak ze seznamu domobraneckého nejdéle do 20. března zašle okresnímu velitelstvu domobrany.

Se seznamem domobraneckým a výpisem ze seznamu domobraneckého zaslány budte opět také seznamy 19letých domobranných jinochů politickému úřadu okresnímu (čís. 19), u něhož tyto evidenční pomůcky zůstanou.

§ 10.

O konání evidence u politických úřadův okresních.

28. Okresní hejtmanství mají obecní představenstva při konání evidence mužů domobranných podporovati a v tom k nim dohlédati.

Podpora tato záleží v poučování představenstev obecních o zakládání, o konání evidence a o uzavírání seznamů domobraneckých a v oznamování oněch sem náležejících případností obecním představenstvům, které jim docela známy býti nemohou, nebo jen nedostatečně, nebo teprve pozdě.

Ku poučování představenstev obecních o konání evidence užíváno buď především příležitostí, které nahodí se při tom kterém úředním jednání.

Náklad na případné delegování zeměbranného evidenčního orgánu podle čísla 26 počítán buď podle ustanovení předpisu o poplatcích pro c. a k. vojsko I. díl (výdaje cestovní, přebyt průchodní, diéty).

29. Obecním představenstvům oznamují se za účelem správné evidence:

a) důstojníci, duchovní, úředníci (do žádné důstojenské třídy nezařadění gažisté) dosud domobranou povinní, kteří při svém vystoupení (propuštění) ze svazku vojska, válečného loďstva, zemské obrany nebo četnictva svou vojenskou hodnost dobrovolně složili nebo jí pozbyli, avšak toliko do konce toho roku, ve kterém tyto osoby dokonají 42. rok věku, v každém jednotlivém případě na základě sdělení domobranného okresního velitelství;

b) mužové z vojska, válečného loďstva, zemské obrany (včetně náhradních záloh) nebo četnictva podle pravidla po dokonané služební povinnosti propuštění koncem prosince — jde-li však o jiné jednotlivé propuštění a o přesazení do invalidního stavu výslužného, tedy v každé případnosti zvlášť, vyjímaje případy, kdy v propouštěcí nebo ve výslužní listině vyrčeno jest, že příslušná osoba osvobozena jest povinnosti domobranné;

c) muži k vojsku, válečnému loďstvu neb obraně zemské (i k jich náhradní záloze) při odvodu odvedení — koncem srpna a později pak v každé případnosti zvlášť;

d) ti, kteří do vojska, válečného loďstva, zemské obrany nebo četnictva dobrovolně vstoupili — v každé případnosti zvlášť;

e) s povolením vystěhovalí — v každé případnosti zvlášť;

f) ti, kteří stali se zcela neznámými — v každé případnosti zvlášť, nemá-li obecní představenstvo již vědomostí, že sluší je za zcela neznámé pokládati;

g) osoby zemřelé — pokaždé zvlášť doručením výpisu z úmrtní matriky;

h) designování osob civilního stavu pro místa gažistů v domobraně, jakož i ta na vědomí daná individuální určení ke službě válečné, kterých se dostalo lékařům, inženýrům, architektům, stavitelům, diplomovaným zvěrolékařům a lékařům koní jakož i jiným osobám jako domobrancům nebo na základě § 10 branného zákona, pokaždé zvlášť;

i) zproštění od služby domobranné;

k) případné zaniknutí dotčených pod *i)* zproštění, na základě sdělení došlých podle čísla 81;

l) nezpůsobilost domobranců ke službě se zbraní v domobraně;

m) domobranci, kteří při superarbitraci uznáni byli za nezpůsobilé ke všeliké službě v domobraně; ad *i)*, *l)* a *m)* pokaždé zvláště na základě sdělení domobranného okresního velitelství;

n) změny pobytu domobranců určovacími lístky podělených mimo domovskou obec bydlících, — pokaždé zvláště;

o) domobranci, kteří předepsané představení (hlášení) vykonali bezprostředně u politického úřadu okresního nebo mimo obec domovskou, — pokaždé zvláště.

V každém takovémto oznámení buď poukázáno k příslušnému číslu § 9.

30. Dozor ku konání evidence u obecních představenstev a zároveň potřeba, aby evidenční pomůcky po ruce byly vůbec k potřebám úředním a zvláště pro tu případnost, kdyby seznamy domobranecké nazmar přišly, vyžadují toho, aby povinní muži domobranní také u okresních hejtmanství byli v evidenci podle obcí a jmen.

Tato evidence záleží v tom, že se chovají v evidenci seznamy*) od obcí pro první soupis domobranců zdělané (čísla 19 a 27).

Konání evidence náleží ke služebním povinnostem evidenčního oddílu zeměbraneckého při okresních hejtmanstvích; proto oddílu tomuto buďte k nahlédnutí dodávány všechny spisy úřední, které týkají se přírůstku neb úbytku mužů domobranných a těch změn u nich, které v seznamech domobraneckých mají býti zapisovány.

Domobranecké seznamy od představenstev obecních došlé ať okresní hejtmanství srovná se svými vlastními seznamy, vady při tom shledané ať odstraní, vztažmo ať domobranecké seznamy a soupisy ve shodu uvede a pak seznamy domobranecké s potřebnými snad poznámkami zpět zašle do konce března představenstvům obecním.

31. U obcí s vlastním statutem, které úřadují spolu jako politický úřadové okresní, evidence mužů domobranných konána bude toliko způsobem pro představenstva obecní předepsaným skrze seznamy domobranecké.

32. Výpisy ze seznamu domobraneckého — eventuálně opravené — zasílány buďte po částech okresnímu velitelstvu domobraneckému nejdéle do 20. března.

33. Dojde-li výtah z úmrtních matrik o některém muži domobranném, jenž vyhlédnut byl za důstojníka neb úředníka v domobraně, buď úmrtí takové oznámeno okresnímu velitelstvu domobrany.

Došlé výtahy z úmrtních matrik o mužích věku domobranného do vlastního okresu nepříslušných — z té i z oné státní polovice říše — zasílány buďte domovskému politickému úřadu okresnímu.

34. Naskytující se změny v domovské příslušnosti domobranců ke hlášení povinných buďte politickými okresními úřady nových domovských obcí jejich pokaždé zvláště oznámeny příslušným domobranným okresním velitelstvům, při čemž oznámeny buďte zároveň dřívější domovské obce.

35. Oznámení od civilních soudů došlé, že domobranec následkem trestního odsouzení pozbyl práva nositi zlatou medaili nebo stříbrnou medaili I. třídy za udatnost, a trestními výkazy politickému úřadu okresnímu na vědomost přišlé oznámení, že k domobraně povinný bývalý důstojník, vojenský úředník, kadet (osoba jim na roveň postavená), poddůstojník nebo svobodník (závodčí a t. d.) odsouzen byl pro zločin nebo pro přestupek ze získuchtivosti spáchaný, poznamenáno buď v seznamech domobraneckých a oznámeno buď pokaždé domovskému okresnímu velitelstvu domobrannému.

*) V těchto seznamech, místo nichž může se použíti také seznamů domobraneckých, buď také poznamenáno podělení domobranců pasy domobrannými.

§ 11.

O konání evidence u sborů, majících ráz vojenský, vztažmo nosících odznaky vojenské.

36. Členové sborů majících ráz vojenský, vztažmo nosících odznaky vojenské (sbory měšťanské a ostrostřelecké, spolky vojenských vysloužilců), bez rozdílu, zda podle svého věku osobně podrobeni jsou povinnosti domobranné a v domobraneckých seznamech svých domovských obcí jsou nebo nejsou zapsáni, — počítajíc k nim i neaktivní důstojníky a vojenské úředníky — za příčinou vojenské evidence pro službu domobrannou držáni budte v evidenci od velitelů nebo náčelníků sborů takových
Vzorec 4. v seznamech podle vzorce 4. složených.

Členové v čísle 150 dotčení nebudte zapisováni.

Seznamy tyto ve dvojím sepsání zaslány budte každoročně koncem měsíce ledna okresnímu velitelstvu domobrany, v jehož obvodě sbor ten má stanovisko své.

Jestliže by i po předchozí pobídce tyto seznamy nebyly dodány velitelstvu domobranného okresu a i po nařízeném doplnění neb opravení byly jestě nedostatečně sepsány, budte od řečených velitelstev politické úřady okresní požádány za intervenci.

§ 12.

O konání evidence u okresních velitelstev domobranných.

37. U okresních velitelstev domobranných koná se evidence mužů domobranných vůbec sumárně, hlavně „sumářem domobraneckým“ podle vzorce 5; pomůckou pro konání evidence podle jmen předepsané zvláštními ustanoveními jsou především domobranné ohlašovací listy došlé k domobrannému okresnímu velitelství.

O členech oněch sborů, jež mají ráz vojenský nebo nosí odznaky vojenské, předložen buď každoročně do 20. března jeden exemplář seznamů po případě opravených zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu, druhý pak uložen buď u okresního velitelstva domobranného.

O takových mužích domobranných, kteří obdrží zvláštní ustanovení ve službě, pak o těch, kteří měli zlatou medaili nebo stříbrnou medaili I. třídy za udatnost a jí pozbyli trestním odsouzením, a konečně o bývalých k domobraně povinných důstojnících, vojenských úřednících, kadetech (osobách jim na roveň postavených), poddůstojnících a svobodnících (závodčích atd.), kteří soudem odsouzeni byli pro zločin nebo pro přestupek ze ziskuchtivosti spáchaný (číslo 35.), vedeny budte seznamy dle jména.

Pozbude-li kdo medaile za udatnost trestním odsouzením, příslušný sbor vojenský, námořnický nebo zeměbranný, vztažmo domobranné okresní velitelství opatřiti má, aby sepsán a vydán byl nový list propouštěcí, vztažmo domobranný pas, a by dřívější list propouštěcí, vztažmo domobranný pas, jejž odsouzenec snad má, byl mu odňat.

V obou případech odsouzení budiž uschovaný list z oddílové knihy základní dle toho doplněn a znova uzavřen.

Ze záznamu o takových odsouzencích budte, co se týče domobranců určených, aby doplňovali vojsko (válečné lodstvo), příslušným sborům vojenským a t. d. podávány zprávy podle čísla 46 již za míru, co se pak týče všech ostatních domobranců, po vyzvání a svolání domobrany.

Změny pobytu domobranců, kteří obdrželi zvláštní služební určení, budte na základě domobranných ohlašovacích listů došlých od politických úřadů okresních zaznamenány v příslušných seznamech.

38. Sumář domobranecký podle vzorce 5 zdělán bud každoročně na základě výpisů ze seznamů domobraneckých obecními představenstvy sestavených a předložen buď v opise do 31. března territoriálnímu velitelstvu obrany zemské.

39. Okresnímu velitelstvu domobrannému náleží sbírati, rozdružovati, uschovávati a v každém zvláštním případě doplňovati*) listiny z knihy základní (listiny o mravech) i s přílohami, jež zasílají základní sbory i evidenční úřady první instance vojska (válečného lodstva, zemské obrany) a četnictvo o domobranných osobách z počtu knihy základní nebo z vojenské evidence vystouplých, vztažmo propuštěných (číslo 13).

Co se týče těch domobranců, kteří nabyli domovského práva v obvodu některého jiného domobranného okresu, listiny z knihy základní (listiny o mravech) budte i s přílohami zaslány příslušným nyní domobranným okresním velitelstvům.

---

*) Všechny za domobranné povinnosti nastalé osobní změny (tresty) budte, pokud přijdou na vědomí, zapsány do listů knihy základní (výpisů z trestních protokolů, trestních seznamů).

Když dojdou listiny ze základní knihy o mužích domobranných, kteří posléze náleželi ke stavu gažistů, budiž domovskému úřadu okresnímu podána o tom náležitá zpráva, aby v seznamu domobraneckém dal zapsati tento přírůstek (číslo 29).

40. Z evidence náhradní zálohy do povinnosti domobranné vstoupivší vysvěcení kněží a ustanovení duchovní správci vedeni buďte v evidenci pomocí výpisů ze záznamní knihy (vzorec 15 k § 61 : 3, poslední odstavec branných předpisů I. díl) k domobranným okresním velitelstvům došlých a přiloženy buďte opisy listů z knihy základní.

Výmaz z tohoto výpisu vykoná se ihned pokaždé, když někdo ubude a pak na konci roku v příčině těch, jejichž domobranná povinnost tou dobou se končí.

Změní-li se domobranný okres nabytím nového práva domovského, zaslán buď příslušnému domobrannému okresnímu velitelství opis výpisu s doplněným v této příčině opisem listu z knihy základní. V jiných případech úbytků opisy listů z knihy základní buďte zničeny.

41. O vystoupení důstojníků a úředníků k domobraně ještě povinných ze svazku vojska nebo válečného loďstva a o propuštění všech k domobraně ještě povinných kadetů, námořních aspirantů, zástupců assistenčních lékařů a úřednických aspirantů — kromě těch, kteří po dokonané služební povinnosti koncem roku budou propuštěni — budiž pokaždé zvláště podána zpráva territoriálnímu velitelstvu obrany zemské, uvedouc data, jichž třeba jest pro navrhovací listinu obsahující designace k služebním místům v domobraně (vzorec 21).

42. Listiny ze základní knihy s ostatními personálními listinami, které s nimi došly, rozděleny buďte na čtyry skupiny, aby mohly býti řádně uschovány, a to:

Listiny ze základní knihy domobranců po úplně dokonané služební povinnosti propuštěných (vystoupivších).

Skupina A.

O domobrancích, kteří sloužili ve vojsku, včetně náhradních záložníků, odděleně podle druhů zbraní (sborů), takto:

Hlavní druhy zbraní:

Pěchota.
Sbor myslivecký.
Jezdectvo.
Polní a horské dělostřelectvo.

Zvláštní druhy zbraní, oddíly atd.

Pevnostní dělostřelectvo.
Technické dělostřelectvo (zbrojní ústavy dělostřelecké).
Zákopnický sbor (včetně bývalého sboru měřického.)
Ústavy zákopnického zbrojnictví.
Pluk železničný a telegrafní.
Sbor vozatajský.
Ústavy vozatajského zbrojnictví.
Sbor zdravotní, nemocnice garnisonské a závody lékárnické.
Vojenské ústavy zásobní.
Správní ústavy monturní.
Vojenský ústav zeměpisný.
Ředitelstva měřická.
Vojenská stavební oddělení.
Hřebčinecký oddíl.

Ostatní ústavy, na příklad vojenské vzdělávací ústavy a t. d.

Listy ze základní knihy o všech bývalých jízdných vojínech kromě těch, kteří v třetím roce presenčním byli přeloženi k pevnostnímu dělostřelectvu nebo ke sboru vozatajskému, složeny buďte u listů ze základní knihy jezdectva, listy pak o bývalých četnících u listů ze základní knihy jejich dřívějšího druhu sborového.

K listinám ze základní knihy zdravotního sboru patří také listy ze základní knihy všech těch domobranců, kteří za své vojenské služební povinnosti byli od jiných sborů a oddílů přeloženi ke sboru zdravotnímu a z tohoto sboru se dostali do počtu zemské obrany, vztažmo bezprostředně do domobrany.

Listy ze základní knihy těch domobranců první výzvy, kteří svou vojenskou nebo úhrnnou služební povinnost dokonali v oddílu hřebčineckém, uloženy buďte u listin ze základní knihy sboru vozatajského.

Skupina B.

O mužích domobranných, kteří sloužili ve válečném loďstvu.

Skupina C.

O mužích domobranných, kteří zařaděni byli bezprostředně k zemědělbraně, počítajíc k nim i náhradní záložníky, nebo kteří vstoupili do četnictva, nepatřivše dříve k vojsku, válečnému loďstvu nebo k zemědělbraně.

Oddělení:

Sbory pěší.
Jízdné sbory.
Ústavy.
Četnictvo.

Skupina D.

Listiny ze základní knihy domobranců propuštěných (vystoupivších) před úplně dokonanou služební povinností všech druhů zbraní (sborů) oddílů a ústavů atd.

Do této skupiny uloženy buďte také listiny ze základní knihy domobranných mužů, kteří podle § 9 domobranného ohlašovacího předpisu byli uznáni za „neschopné ke zbraní."

V každém druhu zbraní (sborů) a oddílu a t. d. skupin A a C a ve skupinách B a D listiny ze základní knihy spořádány buďte podle domobranných ročníků — v každém ročníku podle rodinných jmen v pořádku abecedním.

43. Přespočetné (dvojí) listy z oddílové knihy základní (byl-li muž k domobraně povinný opětně odveden) a listiny z knihy základní o mužích k domobraně nepovinných buďte vráceny.

44. Kolik listin ze základní knihy osob k domobraně ještě povinných tu jest, vykázáno buď každoročně do 31. března zemčbrannému územnímu velitelstvu „přehledem" podle vzorce 6 zdělaným, který se přiloží k sumáři domobraneckému.

45. Domobranná okresní velitelstva mají podle potřeby, avšak alespoň každého roku jednou vyžádati si po částech od okresních hejtmanství seznamy domobranců — od obcí konajících práce politických okresních úřadů seznamy domobranecké — a na základě zápisů v nich obsažených o úbytcích vyloučiti příslušné listiny knihy základní.

46. Domobranná okresní velitelstva oznamte výkazem podle vzorce 7 v příčině domobranců ze stavu mužstva určených k doplnění c. a k. vojska (válečného loďstva), kteří jsou také ve vojsku (válečném loďstvu) vedeni v evidenci, všechny změny nastalé s těmito osobami do 10. ledna a 10. července každého roku příslušným sborům vojenským (oddílům, ústavům).

Po vyzvání a svolání domobrany okresní velitelstva domobranná ať ihned oněm vojenským sborům a ústavům vojska (válečného loďstva), které v příčině mužstva domobranného u nich přiděleného nemají opisů*) jeho personálních listin, zašlou příslušné listiny z knihy základní s přílohami seznamem (vzorec 1), který budiž již za míru připravován.

*) Od roku 1902 počínajíc příslušné sbory vojenské a ústavy a t. d. podržely si již tyto opisy.

47. Po dokonané domobranné povinnosti nebo při předčasném vystoupení z ní buďte listy z oddílové knihy základní (opisy listů z oddílové a hlavní knihy základní), opatřené daty o propuštění, vztažmo vystoupení, uzavřeny a s přílohami u domobranných okresních velitelstev podle ročníků a v jednotlivých ročnících — bez ohledu na důstojenství a vojenský sbor a t. d. — abecedně spořádány, ještě po 20 let uschovány a potom zničeny.

48. V příčině těch domobranců, kteří po vyzvání a svolání domobrany při superarbitraci budou uznáni za nezpůsobilé k jakékoli službě, domobranná okresní velitelstva obdrží o tomto nálezu vědomost došlými listy presentačními, vztažmo jmenovitými soupisy.

Takto klassifikovaní domobranci buďte domovským politickým úřadům okresním oznámeni, aby byli v evidenčních a domobraneckých seznamech vymazáni.

49. Aby listiny základní knihy domobranců, kteří již v míru uznáni byli odvodními a superarbitračními komisemi za „neschopné ke zbraním" nebo za „neschopné ke každé službě domobranné," k tomu určeny jsou jmenovité soupisy, jež domobranných okresních velitelstev docházejí podle ustanovení § 9 : 8 předpisu o hlášení domobranců.

Jak se dokládá dokonaná domobranná povinnost.

50. Po úplně dokonané domobranné povinnosti obdrží vysloužilí a domobrannými pasy podělení domobranci listy na odchodnou zdělané podle vzorce 8*) domobrannými okresními velitelstvy.

Tyto listy na odchodnou buďte za tím účelem, aby byly vydány příslušným osobám, domobrannými okresními velitelstvy zaslány domovským politickým úřadům okresním, od těchto pak takto:

a) pro osoby ve vlastním politickém okresu usedlé příslušným obecním představenstvům;

b) pro ostatní, v jiných okresech království a zemí na říšské radě zastoupených se zdržující osoby politickým okresním úřadům podle pobytu příslušným a od těchto představenstvům těch obcí, kde se zdržují;

*) Vysloužilým domobrancům, kteří s úředním povolením se vystěhují, vydán buď list na odchodnou s textem příslušně změněným.

Vzore

c) pro osoby bydlící v zemích koruny Uherské prostřednictvím domovských c. k. domobranných okresních velitelstev královským uherským domobranným okresním velitelstvům podle pobytu příslušným;

d) pro osoby v Bosně a v Hercegovině, jakož i v obvodu Limském bydlící tamnějším okresním úřadům, okresním expositurám, městskému magistrátu v Sarajevě), vztažmo vojenským stanovištním velitelstvům jsoucím v obvodu Limském, a

e) pro osoby v cizozemsku jsoucí přímo ministeriu zemské obrany, a to v případnostech pod *c)*, *d)* a *e)* uvedených k dalšímu dodání.

Když se vydávají listy na odchodnou, buďte domobranné pasy (§ 45) zpět vzaty a touže cestou, kterou se koná doručování listů na odchodnou, domovským okresním velitelstvům domobranným vráceny.

Nedoručitelné listy na odchodnou buďte u těch domobranných okresních velitelstev uschovány, která je vyhotovila.

Odeslání listů na odchodnou vykonáno buď pomocí seznamu podle vzorce 9 a jeho rubriky buďte pokaždé co nejpřesněji vyplněny.*)

Vzorec 9.

Ztracené listy na odchodnou nemusí býti formálně prohlašovány za neplatné.

§ 13.

O konání evidence u territoriálních velitelstev obrany zemské.

51. Evidence domobranných mužů konána buď u velitelstev obrany zemské vůbec sumárně „hlavním seznamem domobraneckým“ a podle potřeby zvláštními seznamy a přehledy.

Hlavní seznam domobraneckých zdělán buď každoročně na základě domobraneckých sumářů okresních velitelstev domobranných podle vzorce 10 a zaslán buď ministeriu obrany zemské do konce měsíce dubna.

Bude-li třeba, ministerium zemské obrany vyžádá si podle vzorce 6 sestavený „přehled o listinách z knihy základní chovaných u okresních velitelstev domobranných“.

S hlavním seznamem domobraneckým předložen buď také podle vzorce 11 sepsaný „Seznam sborů mající ráz vojenský, vztažmo nosících odznaky vojenské“.

*) Listy na odchodnou pro osoby domovsky příslušné do zemí koruny Uherské, které se zdržují ve zdejším státním území, zaslány budou královskými uherskými domobrannými okresními velitelstvy přímo c. k. domobranným okresním velitelstvům podle pobytu příslušným a buďte od těchto k dalšímu dodání zaslány politickým okresním úřadům podle pobytu příslušným.

Oddíl III.

O osvobození od povinnosti domobranné, o zproštění od služby domobranné a o dočasném ponechání domobranců na jejich služebních místech po vyzvání a svolání domobrany.

§ 14.

O osvobození od povinnosti domobranné.

A. O civilních osobách, počítajíc k nim osoby pro důstojnická a úřednická místa v domobraně designované.

52. Osvobození od povinnosti domobranné udělí se těm, kteří stiženi jsou vadami tělesnými nebo duševními, jež naprosto vylučují schopnost ku plnění povinnosti domobranné (jež osoby jimi stižené zcela nezpůsobilými činí k jakýmkoli službám v domobraně), i má platnost trvalou. Tyto vady uvedeny jsou v seznamu příloha IV.

53. O tomto osvobození od povinnosti domobranné rozhodují komise odvodní, přezkoušecí a superarbitrační nebo po případě smíšené (§ 6 předpisu o hlášení domobranců.)

Komise tyto při posuzování, zda domobranný muž k domobranné službě není schopen, postupovati mají dle „Návodu k lékařské prohlídce branných povinníků“.

Usnesení, aby kdos „vymazán“ byl, zproštuje zároveň povinnosti domobranné.

54. V příčině postupu, aby přiznáno bylo osvobození vojensky vycvičených a určovacími lístky podělených nesloužívších domobranců od povinnosti domobranné, rozhodna jsou ustanovení §§ 5 a 9 předpisu o hlášení domobranců. Týž postup zachován buď také v příčině ostatních, vojensky nevycvičených (nesloužívších) domobranců, zažádají-li za své osvobození od povinnosti domobranné u obecního představenstva nebo politického okresního úřadu, vztažmo u ohlašovacích míst pro osoby k hlášení povinné příslušných (§§ 2 a 4 předpisu o hlášení domobranců).

55. Útraty spojené s dostavením se před některou komisi v čísle 53 dotčenou zapraviti má domobranec ze svého; jest-li však úplně nemajetný, budiž od své obce dostatečně podporován.

56. Domobranní muži, kteří jsou ke konání povinnosti domobranné vůbec nebo třebas toliko ke

službě se zbraní nezpůsobilí a nepodrobí se komisionálnímu prohlédnutí, zůstanou jakožto nezpůsobilí, vztažmo ke službě se zbraní nezpůsobilí zaznamenáni v seznamech domobraneckých, musí však, jsou-li schopni vydati se na cestu, v případě povolání bezpodmínečně se dostaviti (číslo 170, poslední odstavec).

57. Domobranní muži od povinnosti domobranné osvobození a to vysloužilí a ti, kteří mají domobranné pasy, podělení budou listy na odchodnou zdělanými podle vzorce 12 od domobranného okresního velitelstva, ti pak, kteří nesloužili, domobranným osvobozovacími certifikáty zdělanými podle vzorce 13 od domovského politického úřadu okresního; bývalým gažistům bude osvobození stvrzeno na jejich výstupných certifikátech (certifikátech) od zeměbranného territoriálního velitelství.

Vzorec 12.

Vzorec 13.

Osvobození domobranců od povinnosti domobranné má za následek jejich výmaz ze seznamů domobraneckých; domobranné pasy, které snad mají, budte zpět vzaty a zaslány těm domobranným okresním velitelstvům, od nichž byly vydány.

B. O osobách vojenských.

58. Důstojníci a vojenští úředníci, k domobranné službě určení, kteří by sebe pokládali za nezpůsobilé ke služebnímu místu jim přidělenému nebo vůbec ke službě domobranné, podejte své ohlášení skrze svůj evidenční úřad první instance příslušnému vojenskému (zeměbrannému) territoriálnímu velitelství.

Vojenskému (zeměbrannému) territoriálnímu velitelstvu zůstavuje se, vyříditi toto ohlášení podle předpisů pravidel superarbitračních nebo podle okolností cestou kratší, zdá-li se zjednodušené řízení býti přiměřenějším.

Kde v garnisonních místech úřadují komise k superarbitrování důstojníků, nebudiž užíváno zjednodušeného řízení při ohledávání oněch důstojníků a vojenských úředníků, o nichž rozhodovati přísluší těmto komisím.

59. Opovědi důstojníků nebo vojenských úředníků v cizině trvale usedlých předloženy budte říšskému ministeriu vojenství (ministeriu obrany zemské), které opatří prostřednictvím c. a k. ministeria věcí zahraničných, aby ohledání byli obdobně podle příkazů pro c. a k. vyslanectva a konsuláty (příloha V. k § 108 branných předpisů, I. část, zejména dle předpisů v § 2, čísle 5—7 obsažených), a pak podle ohledacího nálezu rozhodne o domobranné povinnosti a o služebném určení důstojníka nebo vojenského úředníka.

60. Jestliže by důstojník nebo vojenský úředník nemohl se vydati na cestu nebo z jiného závažného důvodu nemohl ohledán býti v některém garnisonním nebo odvodním místě, a jestliže by vykonaným vyšetřováním na jisto postavena byla jeho neschopnost ke všeliké službě domobranné (ohledáním skrze okresního lékaře, dobrozdáním politického úřadu okresního a evidenčního úřadu první instance atd.) — nebo jestliže by pro patrnou zjištěnou nezpůsobilost ke všeliké službě domobranné nebylo třeba takovouto osobu ohledati (§ 25, číslo 4 branných předpisův, I. část): vojenské (zeměbranné) territoriální velitelství předložiti má vyšetřovací spis říšskému ministeriu vojenství (ministeriu obrany zemské) k rozhodnutí.

61. Zjednodušené řízení v čísle 58 dotčené záleží v komisionálním prohlédnutí, které, aby důstojníkovi neb vojenskému úředníkovi žádné výlohy nevzešly nebo toliko velmi malé, vykoná se v jich bydlišti nebo poblížku něho; při tom buď postupováno podle ustanovení § 38 předpisu o superarbitraci osob c. a k. vojska, vztažmo c. k. zemské obrany, příslušná klassifikace však buď vykonána podle předposledního odstavce, lit. *a*), *b*) nebo *c*) tohoto čísla.

Výlohy cestovní hraditi mají důstojníci nebo vojenští úředníci sami.

Komise skládá se:

1. ve stanovišti divisijních, brigádních, pevnostních, místních nebo doplňovacích okresních velitelstev: z generála (admirála), a kdyby tam žádný takový nebyl ustanoven, z velitele stanoviště,

ze štábního důstojníka vojska (válečného loďstva),

ze zástupce (možná-li důstojníka štábního) obrany zemské a

ze štábního lékaře (a není-li tu takového, z vrchního lékaře posádkového);

2. v menších místech: z vojenských členů ambulantní nebo stálé odvodní komise nebo, pokud možná, ze členů pod čís. 1 uvedených.

V dobrém zdání — prohlédajíc k různým požadavkům domobranné služby — buď vysloveno, zdali dotčený jest způsobilým

a) k potřebě jemu přikázané,

b) k některé potřebě jiné,

c) k žádné potřebě

v domobraně — v případnostech *a)* a *b)* také proč; úchylná mínění jednotlivých členů komise zvláště

se mají zapsati. Při tom zástupce zeměbrany pokaždé pronésti má své úchylné mínění, jestliže by ohledance pokládal za schopného pro určenou jemu nebo jinou službu v domobraně, a kdyby ostatní členové komise prohlásili jej za neschopného.

Tato komisionální dobrozdání předložena buďte přímo vojenskému (zeměbrannému) territoriálnímu velitelstvu, které podle výsledku v případnosti *a)* učiní další přiměřené opatření a příslušnou osobu skrze její evidenční úřad první instance o tom zpraví.

62. Je-li ohledanec důstojníkem nebo vojenským úředníkem na odpočinku nebo v poměru „mimoslužebném“ vojska nebo válečného loďstva, tedy v případnostech *b)* a *c)* spis od vojenského territoriálního velitelství doručí se territoriálnímu velitelství obrany zemské podle místa pobytného k evidenci příslušnému, od tohoto předloží se ministeriu obrany zemské, jež rozhodne a spis s rozhodnutím vrátí territoriálnímu velitelstvu obrany zemské, aby jej vydalo vojenskému territoriálnímu velitelstvu.

Spisy o superarbitračním a komisionálním ohledání gažistů ze zeměbrany a z četnictva předloženy buďte v případnostech *b)* a *c)* od territoriálního velitelstva zeměbranného ministeriu obrany zemské k rozhodnutí.

§ 15.

O zproštění od služby domobranné.

63. Zproštění od domobranné služby (od aktivní služby v domobraně) propůjčeno bude podle § 2 zákona o domobraně ze dne 6. června 1886 oněm domobranným mužům, kteří k zastávání veřejné služby nebo veřejných zájmů jsou ve svém povolání nezbytně potřební.

Osobní poměry domobranných mužů nedávají důvodu ke zproštění od služby domobranné.

Muži domobranní nemohou sami žádati za zproštění od služby domobranné, nýbrž toliko úřadové nebo dopravní ústavy a t. d. mohou činiti návrh na takovéto zproštění, když by se jim takové zproštění vidělo býti nutné pro jich službu nebo správu anebo pro jich provozování.

Návrhy na zproštění a zproštění samo obmezeny buďte na potřebu naprosto nevyhnutelnou a zejména co se týče osob k důstojnickým a úředníckým službám v domobraně ustanovených, pak lékařů a zvěrolékařů a lékařů koní ku první výzvě patřících, podle čísla 143 seznamenaných, jakož i domobranců k doplnění vojska, válečného loďstva a zeměbrany (četnictva) určených staňte se jen u těch, kteří nemohou nahraženi býti ve svém povolání jinými způsobilými osobami.

Zproštění od služby domobranné povoluje se jednak již za míru, jednak teprve po vyzvání domobrany.

64. Návrhy na zproštění činěné již za míru, vztahovati se mají:

a) na domobranné gažisty (číslo 12),

b) na jiné domobrance, kteří sloužili ve vojsku, ve válečném loďstvu, zemské obraně (včetně náhradních záloh) nebo v četnictvu,

c) na seznamenané podle čísla 143 lékaře, inženýry (včetně neseznamenaných železničných inženýrů), architekty, stavitele, diplomované zvěrolékaře a lékaře koní a

d) na domobranné muže ke službám válečným individuálně určené a domobrannými určovacími lístky podělené, vojensky nevycvičené.

65. Opominuty buďte návrhy na zproštění:

α) v příčině vysvěcených katolických kněží a ustanovených duchovních správců jiných vyznání, kteří konají domobrannou povinnost toliko podle toho, kolik je potřebí vojenských duchovních správců, a nejsou určeni ke službám válečným, pak

β) v příčině personálu finanční stráže a státních lesů (polesných, lesníků, lesních dozorců), který se povolává k domobranné službě toliko podle válečných událostí té které doby, pokud toho dopouštějí ohledy na službu v jejich povolání.

66. Zproštění nabude moci toho dne, kterého bylo povoleno, a zanikne:

1. jakmile domobranec z příslušné služby vystoupí, bude propuštěn nebo — kromě zřízenců dopravních, poštovních a telegrafních — přeložen k jinému úřadu (ústavu atd.);

2. přestane-li úřad (ústav atd.), který učinil návrh na zproštění, úřadovati;

3. dostane-li se domobranec dobrovolným vstoupením nebo jiným způsobem do svazku vojska (válečného loďstva, zemské obrany, četnictva);

4. bude-li zproštěný domobranec ve vojenském zájmu jmenovitě určen k nějaké zvláštní válečné službě a

5. vystoupí-li zproštěný z domobranné povinnosti.

67. Když osobám do domobrany vstupujícím v posledním roce jejich služební povinnosti ve vojsku (válečném loďstvu, zemské obraně) nebo takovým domobrancům, kteří na základě nesprávných údajů jakožto branci ve vojsku (válečném loďstvu, zemské obraně) byli navrženi, aby byli ponecháni na svých služebních místech, podle § 47 branných předpisů II. část toto ponechání na svých místech bylo povoleno, buď to považováno za zproštění od služby domobranné; takové zproštění zanikne koncem června roku následujícího po roce, kdy zproštění bylo propůjčeno.

Zproštění od domobranné služby propůjčené následkem mylného návrhu osobám ještě povinným sloužiti ve vojsku nebo v zemské obraně, jest neplatné.

Jak se návrhy na zproštění sepisují, jak se o nich podává dobré zdání, jak se zasílají a vyřizují.

68. Návrhy na zproštění od služby domobranné buďte do 15. února činěny ve dvou stejnopisech ve formě seznamů podle vzorce 14*), a to: Vzorec 14.

a) ministeriu zemské obrany:

1. od nejvyšších dvorních úřadů a ústředních míst jak v příčině jejich vlastních, tak pokud se týče zřízenců jejich dependencí;

2. α) od vojenských (válečného loďstva) úřadů, velitelstev a ústavů — prostřednictvím říšského ministeria vojenství vztažmo říšského ministeria vojenství oddílu námořnického — a

β) od ústavů zeměbranných

v příčině správců, ředitelů, inženýrů a jiných úředníků, tedy domobranných osob do kategorie dělníků nepatřících, kteří mají šarži důstojnickou (úřednickou) nebo sloužili v ozbrojené moci (četnictvu) nebo podle čísla 143 jsou-sní vemenáni a u takových státních (soukromých) podnikův a průmyslových ústavů (továren a t. d.)*) zaměstnáni, které od dotčených úřadů, velitelstev a ústavů jsou dožadovány, aby hradily potřeby ozbrojené moci, nebo z jiných vojenských ohledů;

3. od ředitelstev (správ) železnic (elektrických drah), pak podniků parních tramwayí o jejich zřízencích — prostřednictvím železničného ministeria;

4. od ředitelstev paroplavebních podniků o jejich zřízencích — prostřednictvím ministeria obchodního;

5. od kr. uh. ressortních ministrů, guvernéra rjeckého a bána Chorvátska-Slavonska a Dalmatska o osobách v zemích koruny Uherské v zájmu veřejné služby nepostrádatelných;

6. od zemské vlády v Bosně a v Hercegovině v příčině domobranců ustanovených u úřadů, ústavů a při státních drahách v území zavládnutém — prostřednictvím c. a k. společného ministeria pro záležitosti Bosny a Hercegoviny — a

7. od ředitelství vojenské dráhy v území zavládnutém o jejich zřízencích — prostřednictvím říšského ministeria vojenství, pokud domobranci pod č. 5, 6 a 7 dotčení jsou domovem příslušni v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených;

b) zeměbrannému territoriálnímu velitelství, v jehož obvodu jsou domobranci ke zproštění navržení:

1. od c. k. a od samosprávných zemských úřadů jak v příčině jejich zřízenců, tak co se týče zřízenců všech jim podřízených úřadů a ústavů, od politických zemských úřadů kromě toho také v příčině těch zřízenců v soukromých podnicích, jejichž zproštění politické úřady okresní za nezbytně nutné ve veřejném zájmu považují a navrhují, jako na příklad lékárníci;

*) O domobranných mužích do zemí koruny Uherské domovem příslušných návrhy na zproštění, k nimž po případě připojiti jest výkaz o zániku zproštění přirčeného již za dřívějších let, zaslány buďte podle „Služebního předpisu o královské uherské domobraně, první část“, vydaného královským uherským ministrem zemské obrany, prostřednictvím úřadů atd. povolaných, aby o těchto návrzích podaly své dobré zdání, královskému uherskému ministrovi zemské obrany. Dotčené výkazy zaslány buďte i tenkrát, nečiní-li se návrhy na zproštění.

*) O podávání návrhů na ponechání domobranou povinných dělníků u takových podniků platí ustanovení předpisu o dělnících.

spisatelů rektorů c. k. vysokých škol, pak

3. od vojenských a válečného loďstva úřadů (velitelstev, ústavů) o domobrancích při nich ustanovených, kromě osob, s nimiž naložiti jest podle § 7 předpisu o dělnících, a konečně

4. od rakouské společnosti červeného kříže, od rytířských řádů a od vlasteneckých zemských (dámských) pomocných spolků v příčině personálu u nich zaměstnaného nebo za války pro zaměstnání vyhlédnutého.

69. Nastanou-li v personálu značné změny, mohou se výjimečně činiti návrhy na zproštění také dodatečně.

70. Při zdělávání seznamů postupováno buď s největší přesností, obzvláště v příčině rubrik 2 až 7, které, možná-li, vyplněny budte na základě úředních spisů, zejména vojenských listin legitimačních.

Poněvadž povolené zproštění platí potud, pokud důvod, který byl pro jeho povolení rozhodný, po právu trvá, budte do návrhu na zproštění pojati jenom takoví domobranci, kteří ještě nebyli zproštěni nebo při nichž titul zproštění již jednou přestal, avšak opětně znova nabyl platnosti; zápis konán buď podle ročníků, počínajíc nejstaršími.

Návrhy budte stručně odůvodněny, vztažmo těmi nejvyššími dvorskými úřady, ústředními, zemskými a jinými úřady, jichž podle uvedených ustanovení takové návrhy od podřízených úřadů (ústavů a t. d.) dojdou, posouzeny, při čemž sice jest přiměřeně dbáti zájmu příslušného služebního odvětví, jinak ale naprosto rozhodnou býti má zásada, že za války zájem ozbrojené moci má přednost před každou jinou potřebou veřejné služby.

Proto náleží posuzujícím úřadům, aby návrhy přísně zkoumaly a všechny ty domobrance, kteří nejsou na svých služebních místech nezbytně nepostrádatelní, v seznamech vymazaly.

V příčině zřízenců u dopravních (poštovských a telegrafních) ústavů dobré zdání může býti opomenuto, jakmile představenými ředitelstvy (správami) jest nepochybně zjištěno, že příslušné osoby jsou skutečně na služebních místech v návrhu na zproštění uvedených.

71. Úřady, které nepodávají svých návrhů na zproštění přímo ministeriu zemské obrany, vztažmo zeměbranným territoriálním velitelstvům, podejte tyto návrhy do polovice prosince, ředitelstva železnic (správy železnic) však již začátkem listopadu u úřadů (velitelstev, ústavů) povolaných podati dobré zdání.

72. Ministerium zemské obrany a zeměbranná territoriální velitelstva prozkoumají došlé návrhy, opraví po případě také seznamy podle evidenčních a jiných pomůcek po ruce jsoucích a zprostí ty domobrance domobranné služby — včetně vlastních snad nepostrádatelných domobranců — v jichž příčině není proti tomu závady s vojenské stránky. Učiněné usnesení zapíše se do rubriky 12 obou seznamů, případné zamítnutí navrženého zproštění pak se stručně odůvodní.

Činí-li se návrhy na zproštění důstojníků nebo vojenských úředníků, kteří nejsou k disposici pro domobranné služby, bude to příslušným nejvyšším dvorským úřadům, ústředním místům, zemským úřadům atd. oznámeno, aby se mohlo postupovati podle § 56 branného zákona.

Návrhů o domobrancích, o nichž pro posouzení důležitá data rubrik 2 a 6 jsou zapsána vadně, nemůže býti dbáno.

73. Návrhy, které zeměbranným territoriálním velitelstvím byly zamítnuty a o nichž navrhující (posuzující) úřady a t. d. soudí, že musí při nich trvati, mohou těmito úřady býti předloženy jejich ústřednímu místu, aby o nich rozhodlo ve shodě s ministeriem zemské obrany.

74. O usnesení ministeria zemské obrany, vztažmo zeměbranného territoriálního velitelství budou příslušná místa uvědoměna vrácením jednoho exempláře dotčených seznamů a opatřiti mají, aby zproštění bylo dáno osobám zproštěným na vědomí; proto budte seznamy od podřízených úřadů (ústavů a t. d.) došlé těmto vráceny.

Zpět došlé seznamy budte tak dlouho uschovány, pokud zproštění osob v nich uvedených jest platné, a podle naskytujících se změn budte pokaždé opravovány.

Listina ověřující zproštění nebuď zproštěným osobám vydávána.

Druhé stejnopisy seznamů zůstanou u ministeria zemské obrany, vztažmo u zeměbranných territoriálních velitelstev, kdež budou podle úřadů (ústavů a t. d.) rozdruženy, uschovány a v evidenci chovány.

Seznamy, které se staly bezpředmětnými, buďte ihned vyloučeny a zničeny.

O tom, jak povolená zproštění podle potřeby mají býti dále dávána na vědomí, k čemuž vůbec použíti jest evidenčních lístků podle vzorce 15, mají platnost tabelární ustanovení na dvou následujících stranách jsoucí, jakož i ustanovení čísel 75, 76 a 77.

Vzorec 15.

75. Domovským domobranným velitelstvům okresním náleží dávati povolená zproštění na vědomí domovským politickým úřadům okresním, příslušné politické úřady okresní pak dávejte je na vědomí domovským obcím.

Za tímto účelem domobranná okresní velitelstva zaslati mají všechny od počátku roku jich došlé evidenční lístky — pokud se netýkají osob majících šarži důstojnickou (úřednickou) — každého roku koncem června domovským politickým úřadům okresním k úřednímu použití; toto zaslání buď vhodným způsobem stručně poznamenáno.

76. Politické okresní úřady doplňte své seznamy (domobranecké) podle došlých lístků evidenčních, opatřte, aby povolená zproštění byla v domobraneckých seznamech domovských obcí zaznamenána a vraťte potom evidenční lístky — nejpozději do polovice července — plným počtem zase domobranným okresním velitelstvům.

Vady při zaznamenávání shledané nebo pozastávky proti zaznamenání buďte v poznámkové rubrice evidenčního lístku zapsány. Evidenční lístky budte před svým vrácením na rubu opatřeny od politických úřadů okresních úředním razítkem.

77. Není-li osoba zproštěná v uvedené obci domovem příslušná, domobranné okresní velitelství učiň o tom poptávku u bezprostředně představeného úřadu atd. osoby zproštěné a opatř další na základě výsledku podle předcházejících ustanovení.

Ohlášky konány buďte ministeriu zemské obrany, vztažmo příslušným zeměbranným territoriálním velitelstvům podle čísla 81 pololetně, tehdy však ihned, ukázalo-li se, že osoba zproštěná jest příslušná v zemích koruny Uherské; v tomto případě zproštění nemá vůbec platnosti.

78. Zeměbranná territoriální velitelstva zaznamenejte zproštění přiznaná jimi i ministeriem zemské obrany, pokud se vztahují k domobranným gažistům nebo k osobám pro místa gažistů v domobraně zaznamenaným, podle čísla 101 v záznamném seznamu, zproštění osob podle čísla 143, první odstavec, seznamenaných pak zaznamenejte v příslušných seznamech; o zproštěných bývalých důstojnících a vojenských úřednících, kteří se v evidenci nevedou ani v evidenčních ani záznamních seznamech, veden buď zvláštní záznam.

79. U domovských okresních velitelstev domobranných buďte došlé evidenční lístky podle ročníků, v každém ročníku abecedně spořádané, uschovány, ty pak, které se staly bezpředmětnými, buďte bez okolků vyloučeny a zničeny.

Listy ze základní knihy zproštěných vysloužilých domobranců buďte z příslušných skupin vyňaty, podle ročníků, a v těchto abecedně spořádány a odděleně uschovány.

Zproštění od služby domobranné dává na vědomí	v příčině		Říšské ministerium vojenství	Říšské ministerium vojenství, námořnická sekce	Ministerium zemské obrany	Vojenské územní velitelství	Země-branné územní velitelství		Domo-branné okresní velitelství			Příslušné zemědělské doplňovací okresní velitelství (zemědělské místní velitelství ve Vídni)
							osoby zproštěné					
							pobytu	služebního určení	pobytu	služebního určení	domovského místa	
Ministerium zemské obrany	důstojníků a úředníků ve výslužbě a v poměru „mimosužebním“	vojska (válečného loďstva)	1) 1	1) 1	.	.	2) 1	2) 1	.	.	.	.
		zemské obrany (četnictva)	1) 1	.	.	.	2) 1	2) 1	.	.	.	.
	důstojníků a úředníků v poměru evidence zemské obrany		1) 1	1) 1	.	.	2) 1	1	.	.	.	.
	pro místa důstojnická (úřednická) v domobraně designovaných	osob z civilního stavu	1) 1	1) 1	.	.	2) 1	1	.	.	1	.
	podle čísla 143, 1. odstavec, seznamenaných		.	.	.	.	3) 1	.	.	.	1	.
	nedesignovaných bývalých důstojníků, vojenských úředníků a kadetů (osob jim na roveň postavených)		.	.	.	.	1	.	.	.	1	.
	jiných vysloužilých nebo podle čísla 64, *d)* individuálně určených domobranců		.	.	.	.	.	.	.	.	1	.
Zeměbranné územní velitelství, které povolilo zproštění	důstojníků a úředníků ve výslužbě a v poměru „mimosužebním“	vojska (válečného loďstva)	.	.	3) 1	1	.	2) 1	.	1	4) 1	.
		zemské obrany (četnictva)	.	.	3) 1	.	.	2) 1	.	1	4) 1	.
	důstojníků a úředníků v poměru evidence zemské obrany		.	.	3) 1	5) 1	.	1	.	1	4) 1	.
	pro místa důstojnická (úřednická) v domobraně designovaných	osob z civilního stavu	.	.	3) 1	5) 1	.	1	.	1	4) 1	6) 1
	podle čísla 143, 1. odstavec, seznamenaných		.	.	.	5) 1	.	.	.	1	.	6) 1

Poznámka: 1) V příčině osob přímo k disposici daných pro doplňování vojska (válečného loďstva) nebo ke zvláštním službám, pokud vyrozumění se nestalo již vyřízením návrhu na zproštění, výkazem o změnách podle zvláštních ustanovení.

2) Na vědomí a další sdělení velitelstvům vlastního obvodu, jichž se týče.

3) Výkazem o změnách podle vzorce 24.

4) Toliko domobranným okresním velitelstvům vlastního obvodu.

5) V příčině osob příslušnému vojenskému územnímu velitelství k disposici daných, výkazem o změnách podle zvláštních ustanovení.

6) Přímo.

Zeměbranné územní velitelství				v příčině: Zproštění od služby domobranné dává na vědomí	Říšské ministerium vojenství	Říšské ministerium vojenství, námořnická sekce	Ministerium zemské obrany	Vojenské územní velitelství	Zeměbranné územní velitelství			Domobranné okresní velitelství			Příslušné zeměbranné doplňovací okresní velitelství (zeměbranné místní velitelství ve Vídni)
									osoby zproštěné						
		které přísluší zproštění							pobytu	služebního určení	domovského místa	pobytu	služebního určení	domovského místa	
			nedesignovaných bývalých důstojníků, vojenských úředníků a kadetů (osob jim na roveň postavených)		.	.	.	.	.	.	.	.	.	[1] 1	.
			jiných vysloužilých nebo podle čísla 64, *d)* individuálně určených domobranců		.	.	.	.	.	.	.	.	.	[1] 1	.
	služebního určení		důstojníků a úředníků v evidenčním poměru zemské obrany		.	.	.	[2] 1	.	.	.	1	1	.	.
			pro důstojnická (úřednická místa) v domobraně designovaných	osob stavu civilního, o kterých dojde vyrozumění od ministeria zemské obrany nebo od jiných zeměbranných územních velitelství	.	.	.	[2] 1	.	.	.	1	1	.	.
	pobytu		podle čísla 143, 1. odstavec, seznamenaných		.	.	.	[2] 1	.	.	.	1	.	.	.

Poznámka: [1] Přímo.
[2] V příčině osob příslušnému vojenskému územnímu velitelství k disposici daných, výkazem o změnách podle zvláštních ustanovení.

Zeměbranná územní a domobranná okresní velitelstva budiž vyrozuměna evidenčním lístkem (vzorec 15).

U domobranných okresních velitelstev podle pobytu příslušných buď zproštění domobranných gažistů a osob podle čísla 143, první odstavec, seznamenaných poznamenáno v evidenčním seznamu, vztažmo v příslušných seznamech.

80. Zeměbranná územní velitelstva ať každoročně do konce dubna předloží ministeriu zemské obrany podle vzorce 16 sdělaný výkaz, do něhož pokaždé pojata budiž všechna od nich povolená a v tuto dobu platná zproštění.

81. Všechny během jednoho pololetí nastalé změny v poměrech osob zproštěných, pokud činí zproštění neplatným anebo se vztahují být jenom na změnu domovského nebo služebního místa příslušných osob, pak snad opravy ostatních v návrzích obsažených dat, budiž od těch úředních míst, která dala podnět ke zproštění, za účelem opravení příslušných evidenčních pomůcek výkazem podle vzorce 17 pololetně dne 1. ledna a 1. července oznamovány, a to: v příčině důstojníků a vojenských úředníků podle pobytu příslušným, vztažmo v příčině důstojníků (vojenských úředníků) mimo království a země na říšské radě zastoupené bydlících domovským domobranným okresním velitelstvům, v příčině osob civilního stavu však domovským politickým úřadům okresním, při změně domoviny politickému úřadu dřívější domovské obce. Vzore

Toto oznamování nevztahuj se k těm domobrancům, jejichž zproštění následkem normálního vystoupení z domobranné povinnosti po dokonání 42. roku života zaniklo.

Domovské politické úřady okresní nechť oznámí co nejdříve výkazem (vzorec 17) změny jim

na vědomí dané jak domovským obcím tak domovským domobranným velitelstvům okresním, těmto nejpozději do 6. dne příslušného měsíce, aby evidenční pomůcky mohly býti opraveny.

Další vyrozumění, které vykonati mají domobranná okresní velitelstva, staň se podle ustanovení této tabulky:

a to v příčině				do polovice			do 20.			sborům (odborům, ústavům) vojska (válečného loďstva)
				ledna a července každého roku						
				přímo						
				ministeriu zemské obrany	zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu		domobrannému okresnímu velitelstvu			
					pobytu	které povolilo zproštění	pobytu	nového domovského místa	nového pobytu	
				výkazem podle vzorce 17					podle čísla 125	
důstojníků a vojenských úředníků,	kteří	od ministeria zemské obrany	byli zproštěni	.	[1] 1	.	.	.	1	.
pro důstojnická (úřednická) místa designovaných — osob z civilního stavu,	kteří	od ministeria zemské obrany	byli zproštěni	.	[1] 1	.	.	.	1	.
podle čísla 143, 1. odstavec, seznamenaných — osob z civilního stavu,	kteří	od ministeria zemské obrany	byli zproštěni	1	[1] 1	.	1	1	.	.
bývalých nedesignovaných důstojníků, vojenských úředníků a kadetů (osob jim na roveň postavených),	kteří	od ministeria zemské obrany	byli zproštěni	1	[1] 1	.	.	1	.	.
jiných vysloužilých nebo podle čísla 64, *d)* individuálně určených domobranců,	kteří	od ministeria zemské obrany	byli zproštěni	1	.	.	.	1	.	[2] 1
důstojníků a vojenských úředníků,	kteří	od zeměbranných territoriálních velitelstev	byli zproštěni	.	.	1	.	.	.	.
pro důstojnická (úřednická) místa designovaných — osob z civilního stavu,	kteří	od zeměbranných territoriálních velitelstev	byli zproštěni	.	.	1	.	.	.	.
podle čísla 143, 1. odstavec, seznamenaných — osob z civilního stavu,	kteří	od zeměbranných territoriálních velitelstev	byli zproštěni	.	.	1	1	1	.	.
bývalých nedesignovaných důstojníků, vojenských úředníků a kadetů (osob jim na roveň postavených),	kteří	od zeměbranných territoriálních velitelstev	byli zproštěni	.	.	1	.	1	.	.
jiných vysloužilých nebo podle čísla 64, *d)* individuálně určených domobranců,	kteří	od zeměbranných territoriálních velitelstev	byli zproštěni	.	.	1	.	1	.	[2] 1

Poznámka: [1]) Přestěhování, které má za následek změnu v evidenci pobytu u zeměbranných territoriálních velitelstev, budiž hlášeno zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu, které bylo dosud k evidenci příslušné.

[2]) Týká se toliko zaniklých zproštění, která jest oznamovati podle ustanovení čísla 46 příslušným sborům (odborům, ústavům) v příčině osob určených k doplňování vojska (válečného loďstva).

Ta domobranná okresní velitelstva, kterým se oznamují změny v příčině domobranných gažistů, kteří nejsou u nich v evidenci, ať tuto věc zvláště vytknou, zapisujíce příslušné osoby do výkazu, který bude zaslán představenému zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu (vzorec 17); dotčenému právě velitelstvu náleží, zjistiti evidenční příslušnost takových osob a opatřiti na základě tohoto výsledku, čeho snad dále třeba.

Zeměbranná territoriální velitelstva ať na základě výkazů domobranných okresních velitelstev příslušné seznamy jakož i záznamní soupis opraví a všechny změny v tomto soupisu předsevzaté zapíšou do nejblíže příštího výkazu o změnách v domobraně, který má býti předložen ministeriu zemské obrany; také mají — třeba-li — se změnami nastalými při domobranných gažistech a při

osobách civilního stavu podle čísla 143, 1. odstavce, seznamenaných, naložiti podle čísla 127 a 144.

82. Ona úřední místa, která dala podnět ke zproštění od služby domobranné, jsou povinna, oznámiti všechna v čase vyzvání domobrany zaniklá zproštění, o kterých ještě nebylo učiněno oznámení, ihned, ta zproštění pak, která v čase války zaniknou, v každém jednotlivém případě oznámiti domobranným okresním velitelstvům v čísle 81, 1. odstavci dotčeným, vztažmo politickým úřadům okresním; těmto velitelstvům (úřadům) náleží, opatřiti čeho potřebí, aby příslušné osoby byly po případě ihned povolány k domobranné službě.

83. Po vyzvání domobrany mohou, jest-li tu podmínka dotčená v čísle 63, 1. odstavci, býti navrženy ke zproštění od domobranné služby:

a) Osoby dotčené pod číslem 64 *a)*, *b)*, *c)* a *d)*, jestliže své životní povolání, které jest podmínkou zproštění, nastoupily teprve po zaslání posledního v míru učiněného návrhu na zproštění;

b) všichni ostatní domobranci, kteří budou svoláni ke službě ve zbrani nebo k jiným službám válečným (k účelům pracovním a pod.), mezi nimi také bezprostřední správci velikých průmyslových ústavů, jest-li ve veřejném zájmu potřebí, aby byly nerušeně dále provozovány, a když by třebas toliko dočasným přerušením výdělkové prameny podstatných částí obyvatelstva byly zničeny nebo naprosto nezbytné potřeby jiným způsobem nemohly býti hrazeny;

c) takoví členové sboru k domobranné službě specielně určeného (číslo 148), kteří osobně nejsou k domobraně povinni; a

d) k domobraně povinní služebníci, pacholci a povozníci, kteří mohou býti vzati spolu do pole od vyšších vojenských a civilních funkcionářů, civilních úředníků, delegátů a lékařů Německého řádu rytířského, suverénního rytířského řádu maltézského a sborů Červeného kříže.

84. Nastala-li v případě mobilisace potřeba, aby v zájmu výkonnosti těch průmyslových (živnostenských) podniků, na které se činí obzvláštní měrou nárok, aby hradily potřeby ozbrojené moci, zproštění byli v nich činní, ve svém zaměstnání nepostrádatelní domobranci od domobranné služby, tedy takové návrhy budte ve formě seznamů od příslušných vojenských úřadů nebo vojenských (válečného loďstva, zemské obrany) ústavů přímo u toho zeměbranného territoriálního velitelstva podány, v jehož služebním obvodě tyto právě řečené úřady (ústavy)*) se nacházejí, a tímto velitelstvím podle ustanovení platných pro zproštování v míru vyřízeny.

85. V čísle 83 pod *d)* dotčení vyšší funkcionáři atd. ať ihned po vyhlášení mobilisačního rozkazu (rozkazu k vyzvání a svolání domobrany) zašlou příslušné návrhy na zproštění tomu zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu, v jehož obvodu služební lidé, ke zproštění navržení, jsou domovem příslušni.

Tyto návrhy obsahujte jméno (křestní) a příjmení, rok narození, domovskou příslušnost a služební vlastnost (u vysloužilých osob také někdejší vojenský sbor a bývalou šarži) příslušného domobrance a zeměbranné territoriální velitelství ať je vyřídí tak, jak jest to pro zproštování za míru předepsáno.

86. O sepisování, posuzování, zasílání a vyřizování všech ostatních návrhů na zproštění, z nichž ty, které se vztahují ke správcům velikých průmyslových ústavů (číslo 83, *b*), mají vůbec vycházeti od politických okresních úřadů a býti zasílány skrze politické zemské úřady k rozhodování příslušným zeměbranným territoriálním velitelstvům, platí ustanovení v této příčině o zproštování za míru vydaná. Všechna tato zproštění mají ten následek, že příslušní domobranci, když by již byli povoláni ke konání domobranné služby, ihned z ní budou propuštěni.

Domobranné okresní velitelství oznam povolená zproštění od domobranné služby příslušným sborům (ústavům) vojska, válečného loďstva nebo zeměbrany, zvláště příslušným sborům (oddělením) domobranným. Osoby navržené ke zproštění, jsou-li určovacími nebo svolávacími lístky poukázány, aby se ihned dostavily, musí se bez podmínky dostaviti, všichni ostatní mohou příslušné rozhodnutí vyčkati na svých služebních nebo jinakých místech.

87. Politické okresní úřady pobytových obvodů zmocňují se, aby propůjčovaly zproštění od domobranné služby domobrancům ke zvláštním službám válečným (k pracovním účelům a pod.) podle

*) Takovéto úřady (ústavy) v zemích koruny Uherské zřízené zašlejte své příslušné návrhy zeměbrannému territoriálnímu velitelství ve Vídni k rozhodnutí.

čísla 146 sumárně seznamenaným a svolaným, kteří jsou na svých služebních místech nebo ve svém jinakém zaměstnání nepostrádatelní. Tímto zproštěním počet takových domobranců, kteří mají býti opatřeni ke zvláštním službám válečným, nesmí býti zmenšen. V těchto případech zproštění nebuď oznamováno domovským politickým úřadům okresním a vyrozuměny budte toliko představenstva obcí pobytu.

§ 16.

O dočasném ponechání domobranců v jejich služebním postavení po vyzvání a svolání domobrany.

88. U politických úřadů zaměstnané, k domobraně povinné osoby, které jsou ku provedení mobilisace na svých služebních místech nezbytně potřebné a jinými vhodnými osobami sprosto nenahraditelné, mohou od zeměbranných teritoriálních velitelstev až do 15., po případě 26. dne po vyzvání a svolání domobrany — kancelářský pomocný personál však toliko do 15. dne — na svých služebních místech býti ponechány, ve kterémžto případě toto ponechání považovati jest za zproštění od domobranné služby až do některého z obou těchto dnů.

K domobraně povinní stravovatelé na železničných stanicích mohou k návrhu vojenského teritoriálního velitelství zeměbranným teritoriálním velitelstvím býti ponechání až do 26. mobilisačního dne ve svých příslušných smluvních poměrech.

Všechny podle tohoto čísla činěné návrhy mají do 10. dubna dojíti zeměbranných teritoriálních velitelstev.

89. O ponechání domobranců povinných přednostů (správců) politických okresních úřadů a jejich zástupců jakož i obecních funkcionářů k domobraně patřících, na jejich služebních (úředních) místech až do 15. dne po vyzvání a svolání domobrany rozhodna jsou platná o tom zvláštní ustanovení.

Když by orgány uvedených kategorií podle právě dotčených zvláštních předpisů až do 15. dne po vyzvání a svolání domobrany na svých místech ponechané byly pro místa gažistů v domobraně designovány nebo podle čísla 143 seznamenány, okresní velitelstva domobranná oznamte je zeměbranným teritoriálním velitelstvům.

Oddíl IV.

O úhradě potřeby na gažistech v domobraně.

§ 17.

Kdo vyhlédnut jest pro důstojnická (úřednická) místa v domobraně.*)

90. Potřeba důstojníků (úředníků) v domobraně bude se uhrazovati

A. ve stavu vojenském:

1. přidělováním důstojníků vojska a zemské obrany, pak

v mezích domobranné povinnosti:

2. důstojníky ve výslužbě a v poměru „mimoslužebném“, kteří jsou trvale designováni k domobranným službám, a důstojníky v evidenčním poměru zemské obrany;

3. osobami stavu civilního, a to:

a) bývalými důstojníky, kteří — neprovinivše se nějakým skutkem nečestným — důstojnickou hodnost dobrovolně složili a nejsou snad zaměstnáni jako vojenští pensisté v některém jiném díle ozbrojené moci, jakož i bývalými kadety;

b) bývalými, za velitele čety způsobilými poddůstojníky s dobrou kvalifikací, kteří také svým vzděláním vůbec jsou způsobilí;

při osobách stavu civilního jest nezbytnou podmínkou, aby se těšily úplně cti občanské a zaujímaly přiměřené životní postavení;

B. v příčině auditorů:

1. auditory ve výslužbě a v poměru „mimoslužebním“ anebo auditory v evidenčním poměru zemské obrany a

2. bývalými auditory;

C. v příčině lékařů:

1. lékaři aktivního a neaktivního stavu zemské obrany,

*) Případná potřeba duchovních správců uhrazena bude duchovními správci jsoucími v evidenčním poměru zemské obrany nebo bývalými vojenskými (zeměbrannými) duchovními správci.

2. vojenskými lékaři ve výslužbě a v poměru „mimosluženém“ nebo lékaři v evidenčním poměru zemské obrany a

3. vysloužilými i nesloužívšími lékaři civilního stavu;

D. v příčině vojenských účetníků:

1. vojenskými účetníky neaktivního stavu zemské obrany;

2. vojenskými účetníky a vojenskými účetními kontrolními úředníky ve výslužbě a v poměru „mimosluženém“ anebo takovýmitéž gažisty v evidenčním poměru zemské obrany a

3. osobami civilního stavu, které dříve v některé z uvedených hodností sloužily nebo ještě jakožto poddůstojníci vykonaly zkoušku vojenských účetníků s příslušným výsledkem;

E. v příčině úředníků:

1. vojenskými úředníky ve výslužbě, v poměru „mimosluženém“ anebo úředníky v evidenčním poměru zemské obrany a

2. bývalými vojenskými úředníky a úřednickými aspiranty.

O skupinách gažistů pod *B*, *C*, *D* a *E* uvedených platí pod *A* obsažená příslušná ustanovení všeobecná stejnou měrou.

§ 18.

O sepisování domobranných gažistů ve výslužbě a v poměru „mimosluženém“, pak domobranných pensistů vojenských, námořnických a zeměbranných.

91. Důstojníci a vojenští úředníci na odpočinku a v poměru „mimosluženém“ vojska a válečného loďstva, pak vojenští pensisté, kteří domovem příslušní jsou v obvodu, kde domobranný zákon ze dne 6. června 1886 platí, jsou-li k domobraně povinni a pro domobrannou službu k disposici, budou od vojenských territoriálních velitelstev, v jejichžto evidenci se nacházejí, pomocí „seznamů“ podle vzorce 18 v každé případnosti zvláště poukazováni*) zeměbranným territoriálním velitelstvům, která mají tyto osoby zapsati do záznamního seznamu podle vzorce 19 vedeného.

Poukazování toto díti se bude

a) od vojenských territoriálních velitelstev v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, territoriálním velitelstvům obrany zemské týchž obvodů territoriálních,

b) od vojenských territoriálních velitelstev v zemích koruny Uherské, pak od 15. sborového velitelstva a konečně od vojenských territoriálních velitelstev, u kterých takoví v cizozemsku se zdržující důstojníci (úředníci) jsou v evidenci, oněm territoriálním velitelstvům zemské obrany, v jichžto territoriálním obvodu ten který domovem jest příslušný.

Do seznamů *ad a)* zapsáni buďte také důstojníci, vojenští úředníci a vojenští pensisté v evidenci jsoucí, jichžto domovská příslušnost nemůže býti vypátrána ani v tom, ani v onom státním obvodu říše, avšak kteří trvale bydlí v obvodu, v němž platí domobranný zákon ze dne 6. června 1886.

92. Důstojníci a úředníci obrany zemské (četnictva) na odpočinku i v poměru „mimosluženém“ a zeměbranní pensisté, kteří jsou ke službě v domobraně povinni a k disposici, budte na základě příslušných nařizovacích věstníků pro c. k. zemskou obranu, vztažmo četnictvo od territoriálních velitelstev obrany zemské, která konají evidenci o jejich pobytu, týmže způsobem sepsáni a do záznamného seznamu pojati, a to i tenkráte, když by jejich domovské právo nebylo zjištěno nebo jestliže by bydlili mimo království a země na říšské radě zastoupené.

93. O štábních a vrchních důstojnících ve výslužbě a v poměru „mimosluženém“ vojska, zemské obrany a četnictva, kteří budou k domobraně poukázáni, vojenská, vztažmo zeměbranná territoriální velitelstva ať zdělají výpisy z kvalifikačních listin podle vzorce 20 a připojí je k seznamům, jimiž koná se poukázání k domobraně.

Při zdělávání těchto výpisů buď zvláště k tomu přihlédáno, aby do nich byla pojata všechna ta data, ze kterých možno souditi o větší nebo menší upotřebitelnosti dotyčných důstojníků ve službě při sboru, pročež také budiž brán přiměřeně zřetel k příslušným popisům dřívějších let.

*) Z výslužby poukázaní, do žádné důstojenské třídy nezařadění gažisté budte po dobu své domobranné povinnosti vedení v evidenci.

§ 19.

Předpisy o tom, jak se znova nabývá dřívější důstojnické (úřednické) hodnosti a o záznamu osob stavu civilního pro důstojnická neb úřednická místa v domobraně.

94. Důstojníci a úředníci, po dokonané službení povinnosti ze svazku zemské obrany a četnictva vystupující a dosud k domobraně povinní, budou, není-li závady, zároveň pro služební místa v domobraně designováni a zpraveni o tom doložkou na výstupných certifikátech.

Makulární stejnopisy kvalifikačních listin s dodatkem a výpisem z trestního protokolu dotčených osob a propuštěných kadetů (osob jim na roveň postavených) buďte koncem prosince, vztažmo v každém jednotlivém případě nadřízenému zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu zaslány a od tohoto podle čísla 123 uschovány, vztažmo odeslány.

Dotčené listiny o takových bývalých důstojnících, vojenských úřednících a kadetech atd., jejichž designování jest z jakékoli příčiny úplně vyloučeno, uschovány buďte u domovských zeměbranných territoriálních velitelstev.

95. Důstojníci, duchovní a vojenští úředníci mohou po dokonané své službení povinnosti — místo aby vystoupili z vojska, válečného loďstva, zemské obrany nebo četnictva — ke své žádosti býti přesazeni do poměru evidence zemské obrany a obdrží při tom určení pro služby domobranné.

Do téhož poměru mohou dostati se také ty osoby, které byly důstojníky nebo vojenskými úředníky a po dokonané službení povinnosti vystoupily, a to tenkrát, jestliže o to zažádají, prokázavše přiměřené životní postavení a fysickou způsobilost, a jestliže bývalým důstojníkům dřívější jejich hodnost od Jeho Veličenstva bude znova propůjčena.

96. Do záznamného seznamu (vzorec 19) buďte kromě toho pojati:

a) ze svazku vojska nebo válečného loďstva vystoupivší, k domobraně povinní důstojníci a úředníci jakož i propuštění, dosud k domobraně povinní kadeti, námořní aspiranti, zástupci assistenčních lékařů a úředničtí aspiranti na základě zpráv od domobranných okresních velitelstev podle čísla 41 podávaných, ač-li designování takových osob snad není z nějaké příčiny naprosto nepřípustné,

b) ze svazku zemské obrany vystupující ještě k domobraně povinní gažisté, proti jejichž designování v čase jejich vystoupení jest taková závada, kterou jest možno později odstraniti,

c) po dokonané službení povinnosti koncem roku propouštění kadeti a zástupci assistenčních lékařů na základě podání vojenských sborů, pak

d) způsobilí žadatelé na základě jejich žádostí.

O podávání a vyřizování žádostí.

97. Osoby stavu civilního, které vyhovují podmínkám v § 17 obsaženým a ucházejí se o opětné propůjčení své dřívější důstojnické (úřednické) hodnosti neb o designování pro důstojnické neb úřednické místo v domobraně, podejte své žádosti*) u politického okresního úřadu svého řádného bydliště.

V žádosti té žadatel, přilože příslušné listiny, udej rok svého narození, svou domovskou obec a své postavení společenské, své vědomosti jazykové a jiné vědomosti i zkušenosti, pak svou dřívější službu ve vojsku (ve válečném loďstvu, zemské obraně nebo četnictvu) připomenuv vojenský sbor a důstojnost, kterou naposledy byl zastával, a učiň prohlášení:

(Žadatel za opětné propůjčení své dřívější důstojnické [úřednické] hodnosti):	(Žadatel za designování pro důstojnické [úřednické] místo):
„když by mu opětně udělena byla jeho dřívější důstojnická (úřednická) hodnost v poměru evidence c. k. zemské obrany,	„když by byl designován pro důstojnické (úřednické) místo v domobraně,

že se zavazuje

obeznámiti se s povinnostmi svého případného určení a jim vyhověti.“

Žadatelé o důstojnická místa, kteří by k domobraně nebyli povinni, mají také zavázati se výslovně, že vstoupí dobrovolně do domobrany.

K žádosti buďte přiloženy:

vysvědčení nebo jiná potvrzení o údajích v žádosti obsažených,

vojenské listiny o vystoupení neb o propuštění a jiné sem spadající spisy a

*) Žádosti tyto i s přílohami nejsou podrobeny kolku.

(od žadatelů o důstojnická místa)

revers od žadatele vlastní rukou podepsaný tohoto obsahu:

Revers.

Prohlašuji svým čestným slovem, že nyní k nižádné tajné společnosti nenáležím a že také budoucně nikdy do takovéto společnosti nevstoupím.

V N., dne . . . . . 19 .

(Pečet.) N. N.

(Úřední ověření podpisu.)

Ku každé žádosti za opětné propůjčení důstojnické (úřednické) šarže v evidenci zeměbrany přiloženo buď kromě průkazu *) o společenském postavení této hodnosti přiměřeném a o prostředcích pro příslušný života způsob dostatečně zabezpečených „prohlášení o adjustaci a výzbroji", vlastní rukou podepsané a úředně potvrzené, a k takovéto žádosti za důstojnické místo ve stavu vojenském také vysvědčení, aktivním vojenským nebo zeměbranným lékařem vydané, že žadatel způsobilým jest ke službě se zbraní v domobraně.

Kvalifikace pro úřednické místo v domobraně prokázána buď dle předpisů pro příslušný služebný odbor vojska, válečného loďstva nebo zemské obrany platných.

98. Politický úřad okresní má — opatřiv sobě je-li třeba zprávu od obecního představenstva — o žádosti každým způsobem co do bezúhonnosti a zachovalosti — eventuálně také o jiných okolnostech pro vyžádané místo důležitých — své dobrozdání sepsati, vztažmo údaje v ní obsažené vysvětliti a pak zaslati ji okresnímu velitelstvu domobrannému, od něhož, opatřena jsouc dobrozdáním jeho vlastním, předložena buď teritoriálnímu velitelstvu zemské obrany.

Takovéto žádosti vyřízeny buďte rychle.

99. Co se týče žadatelů o důstojnická neb úřednická místa v domobraně, kteří příslušni jsou domovem v obvodě, kde platí domobranný zákon ze dne 6. června 1886, avšak trvale bydlejí mimo království a země na říšské radě zastoupené, ustanovení svrchu uvedená takto se mění:

V příčině zemí koruny Uherské.

Žádost podána buď domovskému okresnímu velitelstvu domobrannému, které scházejících snad ještě údajův a dokladů na žadateli přímo vyžádati, potřebné zprávy však skrze král. uherské okresní velitelstvo domobranné, v jehož obvodě žadatel bydlí, si opatřiti a pak, připojiv dotyčnou odpověď, žádost teritoriálnímu velitelstvu obrany zemské předložiti má.

Č. k. domobranným okresním velitelstvům náleží, také královským uherským domobranným velitelstvům okresním podávati takové zprávy o domobranných mužích, kteří mají uherskou státní příslušnost, ale v tomto státním území se zdržují, když za to tato velitelstva požádají.

V příčině území zavládnutého (okkupovaného)

budiž též tak jednáno, avšak s tou úchylkou, že potřebné zprávy opatřovány budou skrze velitelstvo okresu doplňovacího, v jehož území žadatel se zdržuje.

V příčině cizozemska.

Žádost nechť svědčí domovskému teritoriálnímu velitelstvu obrany zemské a podána buď u c. a k. zastupitelského úřadu, který podav o ní dobré své zdání, vztažmo objasniv ji, zašle ji přímo teritoriálnímu velitelstvu obrany zemské. Scházející údaje nebo doklady vyžádány buďte skrze domovský politický úřad okresní.

100. Žádosti k teritoriálnímu velitelstvu obrany zemské došlé buďte prozkoumány, a je-li toho třeba, buďte vyžádány o nich doplňující informace u vojenských sborů (ústavů), kde žadatelé byli sloužili.

Žádosti za opětné propůjčení dřívější důstojnické (úřednické) hodnosti v poměru evidence zemské obrany předloženy buďte pokaždé ministeriu zemské obrany.

Žadatelé k designování pro místa důstojnická (úřednická) v domobraně způsobilí buďte vyrozuměni o tom, že byli podle čísla 96 *d)* zaznamenáni, při čemž jim buďte přílohy žádosti — kromě reversu — vráceny, ostatní žadatelé pak buďte zamítnuti a veškery přílohy buďte jim vydány.

101. Důstojníci a vojenští úředníci, pro domobranné služby k disposici daní, a civilisté pro místa gažistů v domobraně designovaní nebo k designování zaznamenaní, kteří byli zproštění služby v domobraně, chováni buďte dále v evidenci v tomto záznamném seznamu, což v příčině těch zproštěných domobranců, kteří již byli designováni, díti se má

*) Příslušná ustanovení obsažena jsou v příloze 2 branných předpisů 4. díl (předpis o evidenci gažistů v neaktivní c. k. zemské obraně do žádné hodnostní třídy nezařaděných).

tím způsobem, že domobranný evidenční list příslušně doplněný se připojí k záznamnému seznamu (vzorec 19).

§ 20.

O designaci, o určení, o vřadění a o evidenci domobranných důstojníkův a vojenských úředníkův i civilních osob pro taková služební místa zaznamenaných, pak domobranou povinných vojenských, námořnických a zeměbranných pensistů.

O designaci.

102. Podle § 18 domobraně přikázaní důstojníci a vojenští úředníci i civilní osoby pro důstojnická neb úřednická místa zaznamenané ustanovení budou designací pro důstojnická místa a pro jiná služebná místa vůbec ku přiměřené službě v domobraně.

Návrhy na designaci pro služby domobranecké podávají se, pokud designování nenastane podle ustanovení čísla 94, od territoriálních velitelstev zemské obrany „listou navrhovací“, složenou podle vzorce 21, ministeriu obrany zemské do konce listopadu ve dvojím sepsání i vztahují se na všechny nově přibylé důstojníky, vojenské úředníky a civilní osoby pro důstojnická neb úřednická místa způsobilé,*) kteří v jich territoriálním okresu trvale se zdržují nebo tam jsou příslušni, avšak své trvalé bydliště mají mimo království a země v říšské radě zastoupené.

103. Navrhovací lista zdělána buď na základě záznamného seznamu, při čemž dbáno buď tohoto:

Důstojníci, vojenští úředníci a civilní osoby pro důstojnická a úřednická místa zaznamenané, kterým bylo uděleno zproštění od domobranné služby, pak bývalí gažisté, proti jejichž designování v čase, kdy navrhovací lista se zdělává, jest nějaká závada, jakož i bývalí kadeti a poddůstojníci u dopravních (poštovních a telegrafních) ústavů sloužící, potom kadeti při superarbitraci propuštění nemají býti navrhováni k designaci pro služební místa v domobraně.

Z vojenských pensistů buďte zapsáni do navrhovací listy jenom ti, kteří žádali za designaci.

Designace platí pro ta služební místa, která se rovnají oné důstojnické hodnosti (úřednickému postavení), jakou mají tito důstojníci a vojenští úředníci na odpočinku, v poměru „mimo službu“ nebo kterou bývalí důstojníci (vojenští úředníci) naposledy měli, a v příčině těch, kteří dříve neměli žádné důstojnické neb úřednické hodnosti, pro služební místa systemisované nejnižší důstojnické hodnosti jejich základní skupiny, vztažmo pro úřednická místa v XI. hodnostní třídě.

104. Ministerium zemské obrany učiní potřebné vyrovnání mezi territoriálními obvody a se schválením Císaře Pána designuje velitele a důstojníky v domobraně.

Jeden stejnopis navrhovací listy zapsáním designace doplněný vrácen buď zeměbrannému territoriálnímu velitelství; přidělování z jiných zeměbranných territoriálních obvodů vykonána budou pomocí výtahů z příslušných navrhovacích list.

Po vrácení navrhovací listy buďte osoby touto listou designované v záznamném seznamu škrtnuty.

O určení.

105. Domobranní gažisté obdrží buď určení k tomu, aby vojsko (válečné loďstvo, zemská obrana) bylo doplňováno, nebo pro zvláštní služební místa nebo pro služební místa při domobranných formacích.

Nevřadění zůstanou vůbec věnováni pro pozdější potřebu jako záloha jsoucí k disposici.

O vřadění.

106. Vřadění domobranných gažistů, bez rozdílu, k čemu jsou určeni, stane se podle zvláštních ustanovení.

107. K náhradním účelům pěchoty, myslivecského sboru a zeměbranných pěších sborů vřaďováni budou zásadně toliko takoví do evidence zemské obrany převzatí důstojníci a pro důstojnická místa v domobraně designovaní bývalí důstojníci (kadeti), kteří v dotčených sborech sloužili, a to nejprve ti, kteří náležejí k mladším ročníkům první výzvy.

108. Všichni důstojníci (úředníci) a pro důstojnická (úřednická) místa designované osoby civilní, z polního a horského dělostřelectva, pak ze zvláštních druhů zbraní a odborů vojska jakož i válečného loďstva pocházející a do poměru evidence zemské obrany převzatí, zůstanou, pokud náležejí k první výzvě, k disposici na doplnění vojska (válečného loďstva); jejich vřadění vykoná říšské ministerium vojenství, vztažmo vojenská territoriální velitelstva.

*) Kadeti (zástupci assistenčního lékaře) do konce prosince vstupující do povinnosti domobranné buďte rovněž pojati do listy navrhovací na základě příslušných podání vojenských sborů, vztažmo na základě sdělení o tom došlých.

109. K domobranným formacím ustanovení budiž tudíž všichni důstojníci a důstojnické živly, kterých pro doplňování vojska (válečného loďstva) a zemské obrany není potřebí, především nejmladší z první výzvy, pak dosud mladší neb aspoň statnější důstojníci na odpočinku a v poměru „mimoslužebném“ — a to všichni bez rozdílu zbraně nebo sboru, ku kterým dříve byli náleželi.

K výpravovým praporům budiž důstojníci a důstojnické živly vřaďováni co možná stejnoměrně podle různých kategorií, při čemž budiž dle možnosti přihlédáno k bydlišti, k jazykovým znalostem a vysloveným snad přáním těch osob, aby užilo se jich v určitém domobranném okresu; budouceně pak nastati má změna ve vřadění toliko tenkrát, když by toho vyžadovaly změna bydliště nebo roční změna stavu, vztažmo zvláštní okolnosti.

Pro vřaďování náhradních živlů rozhodna jsou zvláštní nařízení o tom platná.

110. Za velitele dělnických oddílův ustanovení budiž z blízkého obvodu takoví důstojníci nebo designovaní bývalí důstojníci, kteří následkem svého povolání (inženýři, stavitelé atd.) dovedou s dělníky zacházeti a mají energii a, pokud možná, také odborné vědomosti, třebas byli poznačeni za nezpůsobilé ke službě ve zbrani.

Není-li tu dostatečný počet takových osob, mohou k tomu býti ustanovení jiní domobranou povinní důstojníci (důstojnické živly).

111. Auditoři, vojenští úředníci a pro auditorská neb úřednická místa v domobraně designované osoby civilní — pokud nejsou určení k náhradním účelům — obdrží po případě služební místa u vojenských nebo zeměbranných úřadů, velitelstev, ústavů nebo soudů.

Vojenští pensisté, pro důstojnická neb úřednická místa nedesignovaní, obdrží pro služby v domobraně — podle potřeby a způsobilosti — od zeměbranného territoriálního velitelství své určení.

112. Důstojníci a vojenští úředníci, jichž státní příslušnost není na jisto postavena, přiděleni budiž co možná na služební místa při úřadech, velitelstvech, ústavech nebo soudech vojska nebo válečného loďstva.

113. Vřadění všech domobranných gažistů k rozličným domobranným formacím a k jiným místům služebním, vztažmo jejich určení za zálohu k disposici jsoucí oznámeno buď zeměbranným territoriálním velitelstvem, v jehož evidenci služebního určení jsou, také vlastním i cizím domobranným okresním velitelstvům — těmto prostřednictvím jejich nadřízených zeměbranných territoriálních velitelstev.

114. Ustanovení adjutantů, zásobních důstojníků a velitelů setnin jakož i vřadění subalterních důstojníků k setninám jest prozatímně a může podle potřeby služební velitelem vojenským býti přiměřeně změněno.

115. Designace, určení a případné vřadění důstojníků a vojenských úředníků na odpočinku a v poměru „mimo službu“ vojska a válečného loďstva pro domobrannou službu oznámeno buď zeměbranným territoriálním velitelstvem, v jehož evidenci pobytu (číslo 120) oni jsou, vojenskému territoriálnímu velitelstvu.

116. Designace a vřadění pro domobranné služby oznámeny budiž vojenským a civilním osobám, a osoby tyto zaznamenány budiž jakožto záloha k disposici jsoucí „domobranným určovacím lístkem *A*“ podle vzorce 22.

Určovací lístky budiž od domobranných okresních velitelstev podle pobytu příslušných vydávány a s připojeným blanketem stvrzenky o dodání takto doručovány:

a) důstojníkům a vojenským úředníkům na odpočinku a v poměru „mimoslužebním“ skrze příslušné evidenční úřady první instance vojska, válečného loďstva nebo zemské obrany,

b) gažistům v poměru evidence zemské obrany přímo a

c) osobám civilním skrze politický okresní úřad podle pobytu příslušný, v případnostech v čísle 99 dotčených však skrze domovský politický úřad okresní.

Úřady pod lit. *a)* a *c)* jmenované mají také spolupodepisovati určovací lístky.

Jestliže politický úřad okresní, jenž dodání určovacího lístku zprostředkuje, není spolu domovským, velitelstvo domobranného okresu dle evidence příslušné skrze velitelstvo domovského domobranného okresu oznámiti má dotčenému právě politickému úřadu okresnímu vykonanou designaci, v kterážto případnosti není třeba, aby také určení a zařadění bylo oznámeno.

Stane-li se změna ve služebním určení nebo v místě dostavení, určovací lístek buď pokaždé obnoven, starý nazpět vzat a zničen. Změny toliko pobytného místa nevyžadují, aby vydán byl nový určovací lístek.

117. Že určovací lístky byly rozeslány a že došlo stvrzení, že byly dodány, poznamenáno buď v rubrice pro poznámky evidenční listy. Bedlivé buď k tomu hleděno, aby stvrzení doručovací došla, a buďte uschována pod závěrou u těch domobranných okresních velitelstev, u kterých příslušné osoby chovány jsou v evidenci pobytu, pročež přestěhují-li se osoby určovacími lístky podělené, jejich stvrzenky o doručení po případě podle toho buďte zasílány.

118. Všecky designace civilních osob pro místa gažistů v domobraně zaznamenány buďte od domovských politických úřadův okresních v seznamech domobranců od domovských obcí v seznamech domobraneckých — při těch pak, kteří již nejsou k domobraně povinni, na zvláštní vložce (číslo 25, *d* a 29, *h*).

119. Úbytky a všechny jiné změny takovýchto designovanců se týkající, o nichž politický okresní úřad se dozví, pokud se týkají určení k domobranné službě neb opravy evidence, oznamovány buďte od politického okresního úřadu pokaždé okresnímu velitelstvu domobrannému.

O evidenci.

120. Evidence veškerých domobranných gažistů jest dvojí, a to evidence pobytu a evidence služebního ustanovení.

Evidence pobytu zahrnuje všechny, kteří v zeměbranném territoriálním obvodě, vztažmo domobranném okresu bydlí nebo kteří — mají-li bydliště své mimo království a země na říšské radě zastoupené — v zeměbranném territoriálním obvodu (okresu domobranném) domovem jsou příslušni. Je-li v tomto případě rakouské státní občanství nepochybným, avšak domovská obec neznámou, jest pro evidenci pobytu rozhodným rodné místo.

Domobranní gažisté neznámého pobytu chováni buďte v evidenci u domovského zeměbranného territoriálního (domobranného okresního) velitelstva.

Evidence služebního ustanovení vztahuje se:

a) u zeměbranných territoriálních velitelstev:

ke všem pro domobranné formace ve vlastním obvodu určeným domobranným gažistům (bez rozdílu pobytu), pak — bez ohledu na stanici dostavovací — ke všem v evidenci podle pobytu chovaným, k doplnění vojska určeným nebo vojenské správě k jinakým službám k disposici daným, vztažmo k tomu reservovaným domobranným gažistům, a potom ke všem v evidenci podle pobytu jsoucím takovým gažistům, kteří jsou určeni pro zvláštní služební místa;

b) u domobranných okresních velitelstev:

ke všem domobranným gažistům vřaděným u těch domobranných formací, které budou postaveny ve vlastním okresu, bez rozdílu pobytu.

121. Domobranní gažisté vstoupí po zániku svého zproštění do evidence služebního ustanovení u zeměbranného territoriálního velitelství podle pobytu příslušného.

122. Za výjimečných případností dáno bude zvláštní nařízení, jak konati jest evidenci pobytu nebo služebního ustanovení.

123. Nepotřebné stejnopisy kvalifikačních listin (podání) atd. všech domobranných gažistů kromě takovýchto listin štábních a vrchních důstojníků na odpočinku a v „mimosložebním“ poměru vojska (válečného loďstva, zemské obrany, četnictva), pak výpisy z kvalifikačních listin osob posledně uvedených (číslo 93) buďte u těch zeměbranných territoriálních velitelstev uschovány, u nichž vede se evidence služebního ustanovení těchto domobranných osob.

Listiny základní knihy gažistů jsoucích v poměru evidence zemské obrany buďte zásadně vzaty v uschování u jejich domovských domobranných okresních velitelstev, a to odděleně od listin v čísle 42 uvedených.

124. Důstojníci a úředníci na odpočinku a v „mimosložebním“ poměru vojska a válečného loďstva, jichž domovská příslušnost není na jisto postavena v některém státním území mocnářství, přesídlí-li se do zemí koruny Uherské, do zavládnutého území nebo do ciziny, buďte vypuštěni a jich výmaz z domobranné evidence oznámen buď vojenskému territoriálnímu velitelstvu až dosud příslušnému.

Ustanovení uvedená platí také o evidenci domobranných vojenských pensistů — kterážto evidence vedena buď zvláštními seznamy (vzorec 18) — pokud ustanovení tato obdobně užita býti mohou o takovýchto osobách.

O evidenci u domobranného okresního velitelstva.

125. Evidence pobytu a služebního ustanovení koná se „domobrannou evidenční listou“, která se skládá z domobranných evidenčních listů o každém

jednotlivém domobranném gažistovi podle vzorce 23 zvláště zdělaných.

Evidence této listy (těchto listů) záleží v tom, že se pokaždé doplní a opraví podle naskytujících se změn.

Úmrtí a jiné úbytky, změny pobytu a jiné pro evidenci důležité změny při domobranných důstojnících a úřednících na odpočinku a v „mimosluženém“ poměru zemské obrany a četnictva oznámeny buďte pokaždé zeměbrannými doplňovacími okresními velitelstvy (zeměbranným místním velitelstvem ve Vídni) domobrannému okresnímu velitelstvu.

Tato oznámení a ohlášky, od důstojníků (úředníků) v evidenčním poměru zemské obrany jakož i od civilních osob pro důstojnická nebo úřednická místa v domobraně designovaných o pobytu a jiných okolnostech podané, buďte po záznamu v evidenční listě územního velitelstvu obrany zemské a po případě velitelstvu onoho domobranného okresu oznámeny, pro jehož služební obvod příslušné osoby jsou designovány. Rovněž tak i úbytky a jiné změny při civilních osobách k důstojnickým neb úřednickým místům designovaných, od politických úřadů okresních oznámené nebo jiným způsobem na vědomost okresního velitelstva domobranného došlé, buďte dále ohlášeny, vztažmo oznámeny; všechna tato ohlášení (oznámení) konána buďte výpisem z evidenční listy, obsahujícím změnu, o niž jde.

Změny pobytu z jednoho okresu domobranného do jiného oznámeny buďte okresnímu velitelstvu domobrannému, v jehožto služebním obvodě nové bydliště se nachází, a to úplným opisem z evidenční listy.

126. Důstojníci a vojenští úředníci na odpočinku a v poměru „mimosluženém“, pak civilní osoby pro důstojnická neb úřednická místa v domobraně designované buďte, ač-li do konce prosince toho roku, ve kterém vystoupí z domobranné povinnosti, nepodají prohlášení, že zůstanou dobrovolně v domobraně, z domobranné evidence vymazáni.

Za příčinou výmazu buďte určovací lístky zpět vzaty a zničeny, dotčená prohlášení však územnímu velitelstvu zemské obrany předložena.

Evidence u územního velitelstva zemské obrany.

127. O tom, jak se koná evidence u územních velitelstev zemské obrany, platí také ustanovení obsažená v prvním a druhém odstavci čísla 125.

Úmrtí a jiné úbytky, změny bydliště a jiné pro konání evidence důležité změny u gažistů na odpočinku a v „mimosluženém“ poměru vojska a válečného loďstva, kteří ustanoveni jsou k domobranné službě, oznamovány budou od vojenských územních velitelstev oněm územním velitelstvům obrany zemské, v jichž pobytné evidenci tito gažisté jsou, od nich pak buďte velitelstvům příslušných domobranných okresů oznámeny.

Takové změny u osob ke službě domobranné v jiném územním obvodě designovaných oznámeny buďte příslušnému územnímu velitelstvu obrany zemské.

Změny v evidenci pobytu buďte, třeba-li, oznámeny příslušným zeměbranným územním velitelstvům výpisem z domobranné evidenční listy, vztažmo opisem jejím.

128. Domobranní gažisté pro domobranné formace určení, když přesídlí do cizích územních obvodů zemské obrany, mohou, pokud to poměry osobního stavu dopouštějí, tam také býti pokázáni do evidence služebního ustanovení.

Ke službě se zbraní v domobraně za nezpůsobilé prohlášení a pak takoví domobranní gažisté, kteří překročili stáří domobranou povinné a prohlásili, že chtějí i dále dobrovolně konati služby domobranné, mají domobranné služební ustanovení obdržeti zpravidla v územním obvodu pobytném.

Každého měsíce budiž „výkaz o změnách“ podle vzorce 24 zdělán a ministeriu zemské obrany do polovice následujícího měsíce předložen.

§ 21.

O jmenování důstojníků a úředníků v domobraně.

129. Velitele a důstojníky v domobraně jmenuje Císař Pán k návrhu ministra zemské obrany — úředníky v domobraně jmenuje ministerium zemské obrany — po případě ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství, vztažmo s říšským ministeriem vojenství, námořnickou sekcí, a to dekrety vyhotovenými od ministeria zemské obrany.

Důstojníci a vojenští úředníci na odpočinku a v poměru „mimosluženém“ jakož i civilní osoby, které byly dříve důstojníky nebo vojenskými úředníky, budou na služební místa v domobraně ustanoveni, vztažmo jmenováni zpravidla v té hodnosti, jakou posud mají nebo jakou dříve měli.

Osoby civilní, které dříve neměly žádné hodnosti důstojnické neb úřednické, budou jmenovány do nejnižší důstojnické hodnosti svého odboru, vztažmo budou jmenovány úředníky XI. třídy hodnostní.

Všechna jmenování důstojníků a úředníků v domobraně stanou se podle potřeby a na čas vyzvání domobrany.

Domobranným osobám podle čísla 143 sepsaným a brancům podle § 10 branného zákona svolaným, kteří pro případ mobilisace obdrželi ustanovení pro vojenskou službu na místa gažistů, vojenská hodnost (charakter) nebude udělena.

130. Bude-li třeba, ministerium zemské obrany nařídí, aby zaslána byla v čísle 102 dotčená navrhovací lista *(in duplo)* k designaci pro služební místa v domobraně.

§ 22.

Jak se uhrazují úbytky na domobranných gažistech.

131. Aby uhrazeny byly úbytky na domobranných gažistech, povolány buďte osoby pro taková místa designované, pokud jsou ještě k disposici.

Pokud ministerium zemské obrany samo nevykoná vřádění záloh k disposici jsoucích podle zvláštních ustanovení o tom platných, náleží to zeměbranným (vojenským) territoriálním velitelstvům, u kterých velitelé domobranných sborů a oddílů žádati mají za dodání potřebných doplňků.

Zeměbranná territoriální (vojenská) velitelstva ohlaste vřádění od nich provedená ministeriu zemské obrany. O tom, jak se uhrazují úbytky, které se naskytnou v době upotřebení domobrany, rozhodna jsou příslušná zvláštní nařízení.

Oddíl V.

Organisace domobranných sborův a oddílů; kádry. Jinaké domobranné formace, ustanovení o domobrancích pro zvláštní služby k válečným účelům.

§ 23.

O přípravách k postavení domobranných sborův a oddílův.

132. Pro přípravu organisace domobranných sborův a oddílů rozhodna jsou nařízení ministeria zemské obrany.

Na základě těchto nařízení territoriální velitelstva zemské obrany učiniti mají přípravná opatření a okresní velitelstva domobranná připravujíte ustanovení a zařadění domobranných mužů svého obvodu.

O territoriálních domobranných formacích atd., které mají býti postaveny, předložena buďte podání domobrannými okresními velitelstvy do 15. dubna podle vzorce 25 territoriálním velitelstvům zemské obrany, tato pak předložte výkazy podle téhož vzorce do konce dubna ministeriu zemské obrany.

§ 24.

O organisaci.

O praporech domobranných.

133. Sestaveny budou domobranné výpravové a po případě také domobranné territoriální prapory.

Domobranné prapory, které se zásadně sestavují z jednoho domobranného okresu, jsou samostatnými vojenskými sbory.

Z domobranných výpravových praporů seřaděné poloviční brigády jsou toliko vojensko-taktickými svazky, nikoli však také správními.

Výpravové prapory seřadí se z domobranných mužů v domobranném okresu přítomných, vojensky vycvičených — kromě těch, kteří jsou určeni k účelům doplňovacím a pro jiné domobranné formace.

K seřadění domobranných territoriálních praporů, které se děje ke zvláštnímu rozkazu, povoláni buďte všichni domobranní mužové, kteří nejsou určeni pro jiné služby válečné.

134. Prapory budou pojmenovány podle domobranných okresův a číslovány zlomky, jejichž čitatelem jest běžné číslo praporu, jmenovatelem pak číslo příslušného domobranného okresu, na př. C. k. domobranný výpravový prapor Opava č. $^1/_{15}$, $^2/_{15}$, $^3/_{15}$ nebo C. k. domobranný territoriální prapor Opava č. $^1/_{15}$.

Na poznačení domobranných náhradních setnin uvede se číslo setniny jako čitatel, číslo domobranného okresu jako jmenovatel; na př. Domobranná náhradní setnina č. 1/15, 2/15; domobranné náhradní setniny sestavované po případě pro domobranné territoriální prapory obdrží v čitateli další běžná čísla, na př. č. 3/15.

Výzbrojné stanice jak výpravových tak i territoriálních praporů a jejich náhradních setnin budou oznámeny ministeriem zemské obrany.

Jak se domobranné prapory a jejich stav mužstva rozčleňují, jakož i ustanovení o vřádění domobranného mužstva obsažena jsou ve zvláštních instrukcích. V příčině vřádění do domobranných territoriálních praporů poukazuje se také k číslu 192.

O kádru.

135. Pro každý výpravový prapor, který má býti postaven, buď již v míru napřed ustanoven kádr.

Potřební k tomu poddůstojníci a domobranní muži budte — nehledíc k jejich domovské příslušnosti — vybíráni z domobranných mužů v domobranném okresu usedlých, s dobrou konduitou, pokud možná z ročníků, které mají býti svolány; pomůckou k tomu jsou domobranné ohlašovací listy u domobranných okresních velitelstev uložené jakož i listiny z knihy základní, pokud jsou po ruce. Tito domobranní muži poděleni budte určovacími lístky *C*; povoláni budou po případě svolávacími lístky.

§ 25.

O jinakých domobranných formacích.

136. Seřadění jinakých domobranných formací upraveno jest zvláštními nařízeními.

§ 26.

Ustanovení o domobranných mužích pro zvláštní služby k účelům válečným.

137. Domobranní muži, jichž neužije se ani ve vojsku, ani ve válečném loďstvu, ani v obraně zemské nebo ve sborech domobranných, povoláni budou podle potřeby dle své osobní způsobilosti nebo dle občanského povolání ke zvláštním službám pro účely válečné potřebným.*)

Bude jich užito:

při ústavech vojska, válečného loďstva, zeměbrany,

ve službě zdravotní (také u zdravotních polních i stálých ústavů společnosti Červeného kříže — včetně vlasteneckých zemských [dámských] spolků pomocných — a řádů rytířských),

ve službě zásobnické,

při vozatajstvu, a to za vozky, za soumarníky, řemeslníky a za konduktory pro dopravní kolonny,

při pracích opevňovacích a komunikačních,

při všelikých silostrojných vozidlech, které slouží účelům válečným,

ke službě řemeslnické nebo pomahačské,

a jinak dle potřeby.

138. K těmto službám zásadně povoláni budte vojensky nevycvičení domobranní muži a z vysloužilých toliko ti, kteří ke službě domobranné se zbraní nejsou způsobilí nebo kteří sloužili u jezdectva nebo zásobního sboru a náležejí ke druhé výzvě.

Jestliže by schopní konduktoři a kováři nemohli býti vzati z kategorií uvedených, smějí k těmto službám přibrány býti také domobranné osoby druhé výzvy vojensky vycvičené, nehledíc ke druhu zbraně (sboru), při kterém sloužily, a pakli by potřeba jinak uhraditi se nedala, i takovíto muži z první výzvy, kteří pocházejí z jezdectva nebo vozatajstva.

Domobranou povinní vlastníci dopravních prostředků nebo rodinní členové je zastupující, kteří by osobně konali službu jako vozkové nebo soumarníci pro válečné účely, jsou po čas této služby zproštěni služby se zbraní, pokud náležejí ke druhé výzvě. Na vojensky vycvičené příslušníky první výzvy nesmí ustanovení toto nijak rozšířeno býti.

139. Domobranné osoby kategorií v čísle 138 dotčených mohou již v míru navrženy býti ke zvláštním službám pro válečné účely.

Návrh učiněn buď seznamem podle vzorce 14 dvojmo zděланým.

V číslech 68 až 74, prvním odstavci, pro zproštění od domobranné služby obsažené předpisy o podávání návrhů, o rozhodování a vyrozumění vztahují se obdobně také ke služebním ustanovením těchto osob. V návrhu buď uvedeno, kolikátého dne po vyhlášení výzvy a svolání domobrany příslušné osoby mají se dostaviti.

Jaké ustanovení k válečným službám komu bylo přiděleno, oznámeno buď domobranným okresním velitelstvům podle pobytu příslušným; tato mají o tom vyrozuměti domovské politické okresní úřady, pokud tyto o tom nezvědí již zasláním určovacích lístků, a domovská domobranná okresní velitelstva, tato však toliko v příčině domobranných mužů vysloužilých.

140. Domobranní muži ke zvláštním službám pro válečné účely na místa gažistův ustanovení, včetně takových, kteří jsou ustanoveni za zálohu k disposici jsoucí, poděleni budte „domobrannými určovacími lístky *B*“ podle vzorce 26 — jiní domobranní muži „domobrannými určovacími lístky *C*“ podle vzorce 27, tato kategorie také domobrannými pasy.

Určovací lístky budte vyhotoveny od domobranných okresních velitelstev, v jejichž služebních obvodech domobranní muži se zdržují; — určovací lístky doručeny budou politickými okresními úřady, které je mají také spolupodepsati.

Vyhotoví-li se určovací lístek výjimkou domobranným velitelstvem domovského okresu pro domobranného muže mimo domobranný okres se zdržujícího, budiž doručen k žádosti domovského

*) Výjimečně užito bude i domobranných mužů vojensky nevycvičených z některých odborů (na př. lékařů atd.) také při sborech.

politického okresního úřadu politickým okresním úřadem místa pobytu.

V číslech 116 a 117 obsažená ustanovení o tom, jak určovací lístky *A* se obnovují a jak se jejich zasílání zaznamenává, pak o tom, jak se příslušné stvrzenky o dodání uschovávají, vztahují se obdobně také k určovacím lístkům *B* a *C*.

Neplatné určovací lístky buďte zpět vzaty a zničeny.

Řemeslníci (dělníci) ke zvláštním službám pro válečné účely individuálně ustanovení chováni buďte v evidenci domobrannými okresními velitelstvy pomocí seznamu (vzorec 28).

O ponechání domobranou povinných dělníků při vojenských úřadech a ústavech, pak při státních a soukromých podnicích a ústavech zaměstnaných, za války tam nezbytně neposrádatelných, vojensky vycvičených, platí ustanovení dělnického předpisu.

141. Jestliže by domobranných osob bylo jednotlivě užito teprve po vyzvání a svolání domobrany ke zvláštním službám pro válečné účely, buďte k tomu navržení seznamy (vzorec 14) a — není-li závady — buďte svolávacími lístky (číslo 169) zavoláni k domobranné službě.

142. Rozdělení a povolání domobranných mužů ke službám pro válečné účely ve větším rozsahu staň se podle ustanovení „dělnického předpisu*.

Jestliže by domobranní muži k pomocným službám povolaní byli seřaděni do zvláštních domobranných oddílů, obdrží tyto oddíly názvy přiměřené svému služebnímu ustanovení a svému pracovnímu místu.

O jmenovitém soupisu a evidenci domobranných mužů ke zvláštním službám pro válečné účely povolaných.

143. Z domobranných mužů v prvním odstavci čísla 138 dotčených buďte podle jmen sepsáni a v evidenci chováni: lékaři, inženýři (kromě železničných inženýrů), architekti, stavitelé, diplomovaní zvěrolékaři a koněléčitelé civilní; z lékařů a zvěrolékařů kromě toho také ti, kteří jsou vojensky vycvičeni, ale neměli hodnosti vojenského (zeměbranného) lékaře, vztažmo úřednické hodnosti vojenského (zeměbranného) zvěrolékaře*), všechny tyto osoby však toliko tenkrát, nejsou-li designovány pro důstojnická (úřednická) místa v domobraně.

Sepsání přísluší zásadně obecním představenstvům místa pobytu, toliko pokud jde o domobranné muže, kteří mají své bydliště mimo království a země v říšské radě zastoupené, představenstvům domovských obcí; uherští státní občané buďte opominuti.

Soupis buď založen na stavu ze dne 1. ledna 1908, obsahuj všech 24 ročníků domobranných a vykonán buď seznamy podle vzorce 28 — pro každou kategorii*) zvláště. Vzorec 2

Tyto seznamy jsou základem pro další evidenci při všech k tomu povolaných úředních místech, pročež obecní představenstva předložiti mají do 10. ledna 1908 politickým okresním úřadům úplné opisy těchto soupisů.

Úřady právě jmenované zdělejte na základě těchto pomůcek — pro každou kategorii*) zvláštní — soupisy podle téhož vzorce a zašlete je do 15. ledna 1908 politickému úřadu zemskému jakož i domobrannému okresnímu velitelstvu.

Tímto velitelstvem buďte podle toho jmenovité soupisy stejného vzorce — odděleně podle kategorií*) a v každé kategorii podle ročníků spořádané — zdělány a do 20. ledna 1908 zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu předloženy, které dá příslušnému vojenskému territoriálnímu velitelstvu domobranné muže pro ně určené do konce ledna k disposici podle zvláštních ustanovení o tom platných.

Budoucně, pak buďte všechny přírůstky na takových domobranných mužích jakož i všechny změny, které nastanou v příčině takových osob na základě soupisů ze dne 1. ledna 1908 v evidenci pojatých, pomocí soupisů podle vzorce 28 — jsou-li většího objemu, tedy odděleně — od obecních představenstev pokaždé oznámeny politickým okresním úřadům, od těchto politickým úřadům zemským a domobranným okresním velitelstvům, od těchto zeměbranným territoriálním velitelstvům a od těchto vojenským territoriálním velitelstvům. Tato oznámení mají za účel přesnou evidenci**) u těch úředních míst, kterým se mají zasílati, a slouží:

1. k doplnění prvních soupisů zapsáním nově přibylých,

*) Ministerium zemské obrany nařídí výjimečně také soupis bývalých vojenských (zeměbranných) lékařů.

*) Inženýři, architekti a stavitelé mohou býti sepsáni společně.

**) Ponechá-li se přiměřený počet rubrik za každým ročníkem prázdný, upotřebí-li se vložky a — pokud jde o velmi obsáhlou evidenci — založí-li se zvláštní soupisy pro každou kategorii a pro každý ročník, bude tím evidence podstatně usnadněna a utváří se přehledně a přispěje to hlavně k potřebné přesnosti.

2. k výmazu těch zaznamenaných, kteří ubyli a

3. k zaznamenání všech těch změn, které v příčině sepsaných již osob nastaly a jsou pro jejich zavolání k domobranné službě důležity.

Opravy pod čís. 1 až 3 uvedené buďte pokaždé také v soupisech obecních představenstev provedeny; politické okresní úřady přesvědčte se příležitostně o správnosti této evidence.

Úbytky nastalé pravidelným vystupováním z domobranné povinnosti buďte koncem každého roku zapsány v soupisech a nebudou dále oznamovány.

O domobranných mužích v území zavládnutém bydlících*) a majících uvedená občanská postavení budou od tamějších okresních úřadů v první polovici měsíce ledna každého roku posílány soupisy domovským politickým okresním úřadům, které podle toho mají svou vlastní evidenci doplniti a zařídíti čeho třeba, aby evidence u obecních představenstev, zeměbranných okresních velitelstev a politických zemských úřadů byla doplněna.

144. Seznamenané osoby buďte při přesídlení do obvodu jiného zeměbranného territoriálního (domobranného okresního) velitelstva zeměbrannými territoriálními a domobrannými okresními velitelstvy, z jejichž evidence vystupují, pokaždé výpisem ze soupisu stejným velitelstvům nového bydliště oznámeny.

Tito domobranní muži jsou pak pro službu u těch vojenských territoriálních velitelstev k disposici, v jejichž obvodě mají své nové bydliště; přestěhují-li se takoví domobranní muži do zemí koruny Uherské, do území zavládnutého nebo do cizozemska, vstoupí pokaždé do evidence domovského zeměbranného territoriálního (domobranného okresního) velitelstva a dostanou se kromě těch, kteří se přestěhují do území zavládnutého, o nichž jsou zvláštní ustanovení, do disposice vojenskému territoriálnímu velitelstvu shodujícímu se se zeměbranným territoriálním velitelstvem posledně dotčeným.

145. Zeměbranná territoriální velitelstva mají sepsané domobranné muže, kteří jsou k disposici příslušným vojenským territoriálním velitelstvům, každého roku do konce ledna podle kategorií a výzev ministeriu zemské obrany úhrnně vykázati.

*) O upotřebení těchto osob ve válce platí zvláštní ustanovení.

Úhrnný soupis a evidence domobranných řemeslníků ke zvláštním službám pro válečné účely k disposici jsoucích.

146. Sumární soupis vztahuje se ke všem domobranným mužům určitých řemesel, kteří nejsou vojensky vycvičeni (kteří ve vojsku, ve válečném loďstvu, zemské obraně — čítajíc k nim i náhradní zálohy — nebo v četnictvu nesloužili*) a také nejsou zaměstnáni v železničné nebo paroplavební službě nebo ve zvláště jmenovaných závodech; tento soupis zdělán buď na základě stavu ze dne 1. ledna, obsahuje všech 24 domobranných ročníků a vykoná se zásadně, bez ohledu na domovské právo (příslušnost), podle stálého místa pobytu (bydliště) obecními představenstvy.

Uherští státní občané buďte do tohoto soupisu pojati.

Výsledek soupisu tvoří základ pro sumární evidenci při všech k tomu povolaných úředních místech, budiž obecními představenstvy do sumárního výkazu podle vzorce 29 zapsán a pomocí takového výkazu do 10. ledna politickým okresním úřadům oznámen. Vzorec

Tyto úřady mají na základě takových došlých podání zdělati sumární výkaz o všech v okresu sepsaných řemeslnících a předložiti jej po jednom stejnopise do 15. ledna politickému úřadu zemskému a vojenskému doplňovacímu okresnímu jakož i domobrannému okresnímu velitelstvu.

Domobranná okresní velitelstva předložte sumární výkaz do 20. ledna zeměbranným territoriálním velitelstvům, tato pak do konce ledna ministeriu zemské obrany; v příčině toho, jak tento výkaz má býti zdělán, poukazuje se k ustanovením poznámky ke vzorci 29.

O konduktorech a kovářích pro vozové kolony a jiné dopravní prostředky za mobilisace.

147. Politické úřady okresní mají podle příkazů nadřízených zemských úřadů ve shodě s obecními představenstvy k těmto službám způsobilé osoby potřebným počtem i s 25procentním přídavkem vybrati, v evidenci chovati a opatřiti, aby

*) Po vyzvání domobrany mohou také takoví vojensky vycvičení domobranní muži býti určeni za dělníky, kteří svoláním nebyli dotčeni.

— pokud jsou domobranou povinní — byli podělení určovacími lístky.

Za konduktory buďte především ustanoveny osoby v okresu trvale usedlé, které k této namáhavé službě ve válce jsou způsobilé a podle svého společenského postavení v obci důvěry požívají.

Konduktor, jemuž zpravidla přikázáno bude 50 vozů, vztažmo 50 párů koní vystrojených nebo 50 soumarů, musí býti zběhlým ve čtení, psaní a počítání, pak v jízdě na koni i vozem a v zacházení s koňmi, musí býti spolehlivý, energický muž a schopen, udržovati mezi povozníky a soumarníky kázeň a pořádek.

Pro konduktorské služby mohou do evidence vzaty býti také dobrovolně se hlásící, domobranou nepovinné, způsobilé osoby, zavážou-li se k této službě pro případ mobilisace; bývalí poddůstojníci vozatajští, polního dělostřelectva nebo jízdy budou k tomu zvláště způsobili.

Seznamy konduktorů a kovářů zdělány buďte do konce února a schovány buďte při sumárních výkazech domobranců (číslo 146) v okresu se zdržujících. O změnách při osobách k tomu zaznamenaných, které se během roku přihodí a této služby se týkají, mají politští úřadové okresní v každé jednotlivé případnosti čeho pro řádnou evidenci třeba opatřiti a podle toho své vlastní seznamy opraviti.

Domobranou povinné osoby, které byly zaznamenány jako konduktoři a kováři, buďte podle čísla 139 k určení pro službu v domobraně za války navrženy a nastane-li potřeba, politickými okresními úřady obvodů svého bydliště svolány.

Oddíl VI.

O sborech, které mají vojenský ráz, vztažmo nosí vojenské odznaky.

§ 27.

Zásadní ustanovení o sborech k domobraně povinných.

148. Sbory, které mají vojenský ráz, vztažmo nosí vojenské odznaky a ku kterým jakožto sborům — vyhrazujíc všeobecně stanovené osobní závazky jich členů mimo svazek korporace, jako jest branná povinnost ve vojsku, válečném lodstvu nebo v zemské obraně a služba domobranná — vztahuje se povinnost domobranná, jsou:

1. veliké ozbrojené sbory měšťanské a ostrostřelecké, zřízené pod různými jmény, pak

2. spolky vojenských vysloužilců (veteránů).

Předpisy §§ 6, 7 a 8 domobranného zákona vztahují se k těmto sborům jakožto sborům jenom tenkráte a potud, pokud zvláštně povolány budou, aby konaly služební práce domobranné.

149. Členové těchto sborů, osobně k domobraně povinní, vztažmo ve věku domobranném jsoucí — pokud by nebyla dána zvláštní nařízení — dostaviti se mají závoreň s ostatními domobrannými muži k domobranné službě, byli-li k tomu poukázáni určovacími lístky nebo jsou-li dle své kategorie nebo věku svoláním postiženi nebo dle § 26 povoláni ke zvláštním službám pro účely válečné.

Podle potřeby nařídí se, aby sborů domobranou povinných jako takových užito bylo k domobranné službě.

150. Dotčené sbory mohou se řádně rozejíti, dokud domobrana-není vyzvána.

Jednotliví členové, kteří před vyhlášením domobranného zákona do sborů k domobraně povinných byli vstoupili a domobranné povinnosti již osobně nejsou podrobeni a ji na se vzíti nechtějí, mohou, pokud by vystoupením ze sboru podle toho nezbytným pozbyli svých získaných nároků, podržeti svou vlastnost a s touto vlastností svá členská práva a své povinnosti — leč dopouštějí-li toho stanovy — avšak jen potud, že pozbudou práva k zastávání organisovaných šarží, práva k nošení vojenské zbraně, výstroje a odznaků, jakož i práva účastniti se ve volbách velitelův a šarží, vztažmo funkcionářů.

§ 28.

O měšťanských a ostrostřeleckých sborech.

151. Zřizování sborů měšťanských a ostrostřeleckých, vztažmo nová organisace a změna stanov takovýchto sborů, podrobeny jsou předpisům císařského patentu ze dne 22. srpna 1851 (Z. Ř. č. 191).

O žádostech v té věci a o návrzích stanov politčtí úřadové podávati budou dobré zdání své, majíce při tom na zřeteli podmínky, aby takovéto sbory,

k nimž vztahují se ustanovení § 7, odstavce 2, zákona domobranného jak ve všeobecně politickém a společenském ohledu, tak i co do svého eventuálního upotřebení ve válce poskytovaly přiměřenou záruku, že budou vskutku účelům pořádku, bezpečnosti a vojenských výkonů sloužiti a že také budou s to, aby předpisy dotčeného zákona o ošacení a výstroji jakož i organisaci splnily.

Když by takovýto sbor se rozešel, buď to oznámeno od politických úřadů zemských zeměbrannému territoriálnímu velitelstvu a ministeriu zemské obrany.

152. Počet důstojníků a poddůstojníků, ku kterému v případě svolání sboru k domobranným službám přihlížeti jest netoliko pro službu v domobraně, ale také vzhledem k platům, má se říditi podle počtu osob měšťanských a ostrostřeleckých sborů, při čemž se ustanovuje, že k sestavení čety se vyžaduje alespoň 20 (15*), půlsetniny alespoň 40 (30*[1]), setniny alespoň 60 (45*[2]), půlpraporu alespoň 130 (100*[2]), praporu o 3 setninách alespoň 200, praporu o 4 setninách pak alespoň 260 skutečných členů (bez hudební kapely); v těchto číslech zahrnuty jsou všechny šarže.

Volba velitelův a ostatních důstojníků řečených sborů oznámena buď politickému okresnímu úřadu a jest teprva tenkrát právoplatnou, když v příčině velitelů politický úřad zemský, v příčině ostatních důstojníků politický úřad okresní, který v obou případnostech vyžádati si má dobré zdání příslušného domobranného okresního velitelstva, ode dne oznámení počítajíc ve lhůtě jednoho měsíce neučiní námitky.

Císařské potvrzení velitelův a důstojníků v § 7, odstavci 2, zákona o domobraně dotčené vyžádáno bude příslušnými úřady bez iniciativy velitelstev měšťanských a ostrostřeleckých sborů.

153. Když by sborů měšťanských a ostrostřeleckých užilo se jako sborů ke službě domobranné, tedy tyto sbory podle svého početního stavu, a to každý sbor pro sebe, tvořiti mají čety, polosetniny (polovičné eskadrony), setniny (eskadrony), poloprapory nebo prapory (divise). Spojí-li se několik čet v setninu (eskadronu) nebo několik setnin (eskadron) v prapor (divisi), tedy počet čet, vztažmo setnin (eskadron) a jejich síla mohou býti rozdílné.

Čísla v závorkách naznačují minimální stav jízdných formací, a to: *) pro četu, *[1]) pro poloviční eskadronu, *[2]) pro eskadronu a *[3]) pro divisi.

§ 29.

O spolcích vojenských vysloužilců (veteránů).

154. Spolky vojenských vysloužilců jakožto korporace budou zavolány k domobranné službě dle potřeby, a to buď celý spolek nebo toliko část jeho. V této případnosti od představenstva spolkového určení budiž nejprve ke službě domobranné členové mladších ročníků a po přiměřeném čase u příslušného vojenského úřadu může býti navrženo, aby členové v domobranné službě vystřídáni byli jinými členy spolku.

Oddíl VII.

§ 30.

O doplňování vojska, válečného loďstva a zemské obrany.

155. Domobranní muži povoláni budou k účelům doplňovacím, když by k úhradě válečné potřeby u c. a k. vojska a u c. k. zemské obrany nedostačovaly jejich náhradní zálohy, u c. a k. válečného loďstva pak námořní obrana.

Kteří domobranní muži jsou určení pro doplňování vojska (válečného loďstva) a v jakém rozsahu k tomu budou povoláni, ustanoví se zvláštními nařízeními.

156. V případech nutné potřeby mohou se i při domobranných formacích již vřádění domobranní muži první výzvy z domobranných formací vyloučiti a k doplnění vojska a zemské obrany upotřebiti.

Oddíl VIII.

O ošacení, vystrojení a ozbrojení. O opatřování služebními knížkami a kancelářskými potřebami. O vystrojení důstojníků a úředníků.

§ 31.

O ošacení, vystrojení a ozbrojení domobranných sborův a oddílů; o služebních knížkách a kancelářských potřebách pro ně.

O ošacení a vystrojení.

157. Domobranné výpravové formace budou vojensky ošaceny a vystrojeny, jakož i předepsaným vojenským vozatajstvem opatřeny.

158. Mužstvo domobranných territoriálních praporův obdrží vojenské ošacení a vystrojení podle nezbytné potřeby.

Toto domobranné mužstvo bude tedy za své aktivní služby nositi po případě své vlastní šaty, začež každému muži náleží náhrada 20 haléřů denně. 40 haléřů náhrady obdrží ti, kteří se dostaví s vojenskou polní čapkou, bluzou, se spodky barvy a střihu jako má zemská obrana, pak s párem střevíců (bot) na pochodech dobře upotřebitelných.

Poddůstojníci a svobodníci (závodčí) za aktivní služby nosí vojenské odznaky čestné a rozeznávací, a to hvězdičky (porty) na límci u kabátu podle předpisů pro obranu zemskou vydaných a třapec (portepé) na poboční zbrani.

Všechny domobranné osoby, které nejsou úplně vojensky ošaceny, budou poděleny černožlutou
Vzorec 30. páskou podle vzorce 30, z dálky dobře viditelnou a jsou ve vlastním zájmu i v zájmu svých soudruhů zavázány nositi tuto pásku na levém rameni připevněnou, aby za každých okolností mohli býti snadno poznáni jakožto příslušníci vojenského sboru postaveného pod ochranu mezinárodního práva.

O ošacení a vystrojení territoriálních domobranných formací a dělnických oddělení platí ustanovení příslušných návodů.

Každý muž obdrží „domobranný legitimační
Vzorec 31. list“ podle vzorce 31, jakož i patřící k tomu mosaznou schránku se šňůrou a má tento legitimační list stále dobře uschovaný u sebe nositi; zevrubnější ustanovení připojena jsou k dotčenému právě vzorci.

O ozbrojení.

159. Sbory a bojovné oddíly domobrany budou ozbrojeny a potřebným střelivem vystrojeny.

O služebních knížkách a kancelářských potřebách.

160. Služební knížky a kancelářské potřeby budou domobranným oddílům podle potřeby přiděleny.

Služební knížky, návody a předpisy mohou za míru býti na krátký čas vydány designovaným vlastním velitelům domobranných polobrigád a pluků, nejsou-li tito aktivními důstojníky, pak domobranným okresním velitelům a důstojníkům se zvláštním služebním ustanovením (zásobním důstojníkům, účetním atd.) k jejich informaci.

§ 32.

O ošacení, vystrojení a ozbrojení domobranného mužstva určeného k doplnění vojska, válečného loďstva a zemské obrany.

161. Domobranní muži vřádění na doplnění vojska, válečného loďstva nebo zemské obrany budou ošaceni, vystrojeni a ozbrojeni ze zásob příslušného vojenského sboru (ústavu) tak jako jeho vlastní mužstvo.

§ 33.

O výstroji důstojníků a úředníků.

162. U domobrany vřádění důstojníci vojska a zemské obrany podrží v domobranné službě uniformu, která jim, podle poměru, jemuž náležejí, přísluší.

Domobranní důstojníci civilní, u sborův a oddílů vojska nebo zemské obrany a při uniformovaných domobranných sborech a oddílech vřádění nesí za aktivní služby uniformu těmto sborům, vztažmo oddílům příslušnou, k jejímuž zjednání obdrží systemisovaný příspěvek na výstroj; po případě mohou býti poděleni částmi výstroje mužstva ze skladištních zásob, zaplatí-li cenu za opatření těch částí.

Ostatní osoby za důstojníky v domobraně jmenované mohou, jsou-li přiděleny ke sborům (oddílům) neuniformovaným, vůbec nositi obyčejný šat, mají však vesměs ve službě nositi domobraneckou pásku, důstojnickou čapku, vojenské odznaky rozeznávací, šavli s důstojnickým třapcem (portepé) — a v řadové službě obdobně jako důstojníci vojska polní pás.

Uvedená zde nařízení pro důstojníky platná vztahují se obdobně k domobranným úředníkům.

Všichni domobranní gažisté nechť se opatří legitimačními listy i se schránkou a šňůrou.

Oddíl IX.

O vyzvání a svolání domobrany; o dostavení se domobranných mužův a jeho kontrole, o prohlídce (praesentaci), vzetí do přísahy a odevzdání mužů domobranných.

§ 34.

O vyzvání a svolání domobrany.

163. Vyzvání a svolání domobrany stane se k Nejvyššímu rozkazu vyhláškami.

164. Vyzvání vztahuje se ke všem domobranným osobám a znamená, že každý domobranný muž má po dobu války býti připraven dostaviti se k domobranné službě.

Svolání vztahuje se toliko k ročníkům jmenovaným ve vyhlášce výzvy a svolání domobrany a ke skupinám tam zvláště uvedeným; třeba-li, mohou domobranní muži také již před všeobecným vyhlášením výzvy a svolání domobrany býti svoláni lístky svolávacími.

Vyzvání a svolání vykoná se podle zvláštních ustanovení.

165. Nastane-li po propuštění celých domobranných ročníků na dovolenou potřeba, aby byly k aktivní domobranné službě znova svolány, opětné svolání stať se taktéž vyhláškami nebo svolávacími lístky.

166. Vysloužilým domobranným mužům nesvolaných kategorií a ročníků, kteří nejsou v místech svého pobytu domovem příslušní, náleží po vyhlášení výzvy a svolání domobrany hlásiti se ihned u obecních představenstev míst pobytu, která je mají sepsati ve zvláštní konsignaci (vzorec 36).

Domobranní muži v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených domovem příslušní, kteří se zdržují *a)* v zemích koruny Uherské, v území zavládnutém a Limském, nebo *b)* v cizozemsku, obdrží vědomost o vyzvání a svolání domobrany *ad a)* vyhláškami tam veřejně vyhlášenými, *ad b)* c. a k. úřady zastupitelskými, u nichž se mají ihned hlásiti osobně nebo písemně, udajíce zevrubně svou adresu a kdež se dovědí, zdali svolání se jich týká. Svolaní dostaviti se mají podle příkazů vyhlášek, vztažmo domobranných pasů (určovacích nebo svolávacích lístků) jsoucích v jejich rukách.

167. Pro ony domobranné gažisty, kteří podle svého určovacího lístku vyčkávati mají zvláštního zavolání v místě pobytu, buďte svolávací lístky, spolu výkazy k pochodu podle vzorce 32, již v míru chovány pohotově.

Tyto svolávací lístky jakož i takové, které budou vyhotoveny teprve ve zvláštních případech, rozeslány buďte domobrannými okresními velitelstvy hned po nařízeném svolání příslušných gažistů — s přiloženou stvrzenkou o doručení — a to tímto způsobem:

všem, jejichž adresa jest zevrubně známa, bez ohledu na místo jejich pobytu přímo — po případě zřízenými prostředníky — doporučenou zásilkou poštovní;

pro ty, jejichž adresa není zevrubně známa, a to pro důstojníky (úředníky) na odpočinku nebo v poměru „mimosluženém“ příslušným vojenským úřadům evidenčním 1. instance, a pro ostatní domobranné gažisty politickému okresnímu úřadu domovskému, vztažmo místa pobytu.

168. Povolení k cestování může býti výjimečně od politických okresních úřadů míst pobytu uděleno na určitý čas vyzvaným, úplně spolehlivým domobranným mužům, kterých se však svolání netýká, chtějí-li v důležitých záležitostech opustiti své řádné bydliště, při tom však se zavážou, že případného svolání k domobranné službě kdykoli uposlechnou.

Takové udělené dovolení buď prokázáno „certifikátem“ podle vzorce 33. Vzorec 33.

Vojenský velitel obvodu výzvy, vztažmo příslušné territoriální (vojenské) velitelstvo zemské obrany má právo, z důležitých vojenských důvodů dočasně neb úplně zrušiti udílení cestovních povolení určitým osobám.

§ 35.

Dostavení se domobranných mužů a jeho kontrola.

Dostavení.

169. Domobrannými určovacími lístky podělené domobranné osoby dostaviti se mají k domobranné službě podle údajů svých určovacích lístků; obsahuje-li později vydaný svolávací lístek jiné příkazy, jsou tyto rozhodny pro dostavení; potřebné snad svolávací lístky vyhotoví se pro tyto osoby, a to pro gažisty podle vzorce 32, pro mužstvo podle vzorce 34; doručovány buďte tak, jako se doručují určovací lístky, podle ustanovení čísla 116, avšak v neodkladných případech může při tom býti opominuto zprostředkování úřadů v uvedeném čísle pod *lit. a)* a *c)* jmenovaných.

170. Kromě toho se dostaví:

domobranní muži určení k doplnění vojska a válečného loďstva — bez rozdílu pobytu a domovské příslušnosti — přímo do výstrojné stanice v domobranném pasu uvedené;

domobranní muži v Tyrolsku a Vorarlbersku domovem příslušní, avšak mimo tyto země bydlící, pak ti do zemí koruny Uherské příslušní domobranní muži, kteří se zdržují v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených a konečně domobranní muži rakouského státního příslušenství, kteří se trvale zdržují v území zavládnutém a Limském jakož i v cizozemsku, nejsou-li všechny tyto

osoby určeny k účelům doplňovacím, přímo k domobrannému okresnímu velitelství domovem příslušnému;

všichni ostatní domobranní muži, kterých svolání se týká, přímo k domobrannému okresnímu velitelstvu svého místa pobytu.

K tomuto velitelstvu mají se dostaviti — bez rozdílu, k čemu jejich dostavení jest určeno — také ti domobranní muži, kteří jsou ke službě se zbraní v domobraně naprosto nezpůsobilí a o nichž dosud usnesení v příčině jejich fysické způsobilosti k domobranné službě se nestalo, pak takoví domobranní muži, kteří nemajíce pražádné vojenské legitimační listiny naprosto nevědí, kam se mají dostaviti; tito budte po případném zjištění místa, kam se mají dostaviti, poukázáni, aby se tam přímo dostavili, a buď jim vydán ověřovací list.

171. Každý domobranec ze stavu mužstva k domobranné službě nebo ke zvláštním službám pro válečné účely povolaný má volnou jízdu na železnicích a parnících v říši a v území zavládnutém, proukáže-li se domobranným pasem (určovacím lístkem, svolávacím lístkem atd.).

Nemá-li takové listiny, platí ověřovací list
Vzorec 35. podle vzorce 35 u obecního starosty vyžádaný za jízdnou legitimaci.

Jest-li místo pobytu od nejbližší železničné, paroplavební, vztažmo výzbrojné stanice příliš vzdáleno, obecní starosta postarati se má podle možnosti o dodání povozů. Domobranní muži, kteří byli shledáni neschopnými nebo z jiné příčiny vráceni, použijí na zpáteční jízdě, která jest taktéž bezplatná, vydaných jim vojenských listin za jízdné legitimace.

Domobranným gažistům a domobranným mužům podle čísla 140 určovacími lístky *B* podepleným jest dáno na vůli, když se dostavují, používati železnic a parníků v říši a území zavládnutém za hotové zaplacení nebo na úvěr jízdného, při čemž nechť vykážou se určovacím lístkem, svolávacím lístkem atd.; použijí-li jiných dopravních prostředků, mají zálohou zaplatiti jízdné podle sazby.

172. O tom, jak domobranní dělníci se shromažďují, sepisují a dostavují, platí ustanovení příslušného předpisu.

Musí-li skupiny dělníků do míst pracovních býti výjimečně dopravováni po železnici (parníku), budte příslušní vůdcové po případě také pro zpáteční cestu poděleni od obecního starosty ověřovacími lístky.

173. Jestliže po propuštění celých domobranných ročníků na dovolenou nastane opětné svolání, koná se dostavení tak jako po prvé.

Jak se dostavení kontroluje.

174. Obecní starosta má o všech v obci bydlících a dostaviti se povinných domobranných mužích, kteří se nedostavili, vyšetřiti příčinu, proč se nedostavili, a takové, kteří se bez důvodu samovolně z domobranné služby vyprostili, oznámiti příslušnému četnickému stanovišti, aby byli dodáni k politickému okresnímu úřadu.

Obecní starosta má kromě toho všechny tyto nedostavivší se domobranné muže sepsati do nominální konsignace podle vzorce 36, do níž zapsána Vzorec
budte také vyšetřená data nebo učiněná opatření, a předložiti nominální konsignaci 4. dne po svolání domobrany politickému okresnímu úřadu.

Obecní starostové mají s dotčenými nominálními konsignacemi zaslati také lékařská vysvědčení o nemocných k dopravě neschopných; tato vysvědčení budte — kromě těch, která jsou vydána nebo potvrzena aktivními vojenskými (námořními, zemébrannými) lékaři — od obecních starostů také ověřena.

Kontrola a přidržování ke konání náležité domobranné povinnosti rozšířeno buď také ještě na ty domobranné muže, kteří majíce jiné domovské právo (jinou příslušnost) jsou v obci přítomni, jakož i na ty domovem příslušné nebo cizí domobranné muže, kteří snad po vyzvání a svolání domobrany do obce se vrátí, vztažmo do ní přijdou.

175. Domovské politické úřady obdrží o všech dostavivších se a presentovaných domobranných mužích od domovských domobranných okresních velitelstev, vztažmo jejich prostřednictvím jeden stejnopis presentačních lístků za účelem opravení soupisů a domobraneckých seznamů.

Politické okresní úřady mají tyto presentační lístky co nejdříve zaslati proti vrácení domovským obcím, aby zaznamenaly dostavení v domobraneckém seznamu, a když dojdou nazpět, mají je zaslati zase domovským domobranným okresním velitelstvům, kdež budou podle rodných let, a každý ročník abecedně spořádán, uschovány.

Kontrola politického okresního úřadu má se vztahovati také k těm domobranným mužům svolaných kategorií a ročníků, kteří jsou v soupisech domobranných mužů (domobraneckých seznamech) zapsáni, o kterých však nedošel presentační lístek.

176. Domobranou povinné osoby, které přijdou do území, svoláním domobrany postiženého, na dočasný pobyt — i když nejsou v tomto území domovem příslušné a třebas tam nemají řádného bydliště — potřebují k tomu, aby nebyli v tomto území zavoláni k domobranné službě, certifikátu vydaného politickým okresním úřadem jejich řádného bydliště (vzorec 33).

Všickni nedostavivší se domobranní muži, kteří budou četnictvem dodáni politickému okresnímu úřadu, budte tímto úřadem odevzdáni domobrannému okresnímu velitelstvu.

177. O domobranných osobách ze stavu mužstva podle čísla 231 a 232 na dovolenou propuštěných, v místě jejich dovolené domovem nepříslušných budiž u dotyčných obecních představenstev zvláštní záznam (nominální konsignace, vzorec 36) veden a v ohlašovací knize o neaktivním mužstvu zeměbrany uschován, aby svolávací lístky pro ně snad došlé mohly jim býti dodány.

Kontrolovati opětné dostavení se dovolenců náleží vojenskému sboru.

§ 36.

O přehlídce (presentaci) domobranných mužů.

178. Přehlídka (presentace) domobranných mužů ze stavu mužstva má za účel především komisionální vyšetření a posouzení jich v příčině jejich fysické způsobilosti k té službě, ke které byli svoláni. Záporný výsledek tohoto vyšetření má za následek toliko dočasné vyloučení příslušných osob z počtu těch, kteří jsou k této službě určeni, jest však bez účinku na jejich domobrannou povinnost vůbec.

Zjištění způsobilosti záleží:

a) v příčině domobranných mužů svolaných k náhradě vojska (válečného loďstva, zemské obrany) v lékařském prohlédnutí jich a to způsobem, jak to vůbec předepsáno jest u nastupujícího neaktivního mužstva;

b) u domobranných mužů ke službě u domobranných sborů povolaných v komisionálním prohlédnutí jich vzhledem k jejich způsobilosti ke službě se zbraní podle podpřílohy III k branným předpisům I. díl (seznamy *A* a *B*) a

c) u domobranných mužů ke zvláštním službám pro válečné účely svolaných v komisionálním prohlédnutí jich, zdali jsou způsobilými k přidělené jim práci vůbec podle dotčené podpřílohy (seznam *C*); u nich budiž zejména zjištěno, nemají-li vady, na jichž základě by později mohli činiti nároky na zaopatření.

Prohlídka koná se v těch místech a u těch velitelstev, kam domobranci byli svoláni — eventuálně v místech, kde domobranců k účelům pracovním má se užívati.

179. Přehledací komise u domobranného okresního velitelstva skládá se:

z domobranného okresního velitele nebo setníka zeměbrany (domobrany) jako předsedy, s hlasem rozhodujícím,

jednoho zeměbranného nebo domobranného subalterního důstojníka a

jednoho zeměbranného nebo domobranného lékaře, s hlasy poradnými.

Kolik přehledacích komisí má býti u domobranného okresního velitelstva aktivováno, ustanoví zeměbranné territoriální velitelství.

Politický úřad okresní toho místa, kde přehlídka dítí se má, buď o ní zpraven a má na vůli, chce-li se při ní dáti zastupovati; také obecní starosta nebo jeho zástupce může býti při prohlídce přítomen.

Co se týče vyhledání místností potřebných pro úřadování přehledací komise potřebných, které mají býti zřetelně označeny, a takové, aby se daly snadno nalézti, pak v příčině opatření potřebného zařízení a dostatečného personálu pomocného a dozorčího (v něm budte alespoň dva způsobilí písaři), okresní domobranné velitelství má všechno tak připraviti, aby přehlídka bez jakékoli závady mohla býti konána.

180. O přehlídce (presentaci) domobranců pro territoriální domobranné formace a dělníků, kteří se odvádějí v místě upotřebení (seřadění), platí ustanovení příslušných návodů.

181. Domobranní muži, kteří se k přehlídce dostaví, mají odevzdati domobranné pasy s oběma presentačními lístky (číslo 229); jestliže některý domobranec nepřinesl žádných presentačních lístků, budte tyto při přehlídce vyhotoveny; o jejich upotřebení obsažena jsou zevrubnější ustanovení v čísle 187.

182. Domobranní muži, kteří se omylem nedostaví tam, kam podle všeobecných vyhlášek nebo

svého domobranného pasu (jiné listiny) dostaviti se mají, buďte, jsou-li ke službě se zbraní způsobilí, odesláni příslušnými velitelstvy (úřady, ústavy) do místa svého určení.

183. Domobranci ze stavu mužstva, kteří pro určené jim upotřebení shledáni budou nezpůsobilými, buďte podrobeni superarbitraci, která se koná v příčině domobranců určených pro účely doplňovací, u superarbitračních komisí vojska (válečného loďstva), v příčině ostatních domobranců však u superarbitračních komisí zemské obrany, které mají býti zřízeny v případu mobilisace.

O každém domobranci, který má býti superarbitrován a který byl určen pro domobranné formace, zdělána buď nominální konsignace (vzorec 36), která budiž spolu s presentovaným mužem odevzdána superarbitrační komisi.

Po superarbitraci buďte nominální konsignace nálezem superarbitrační komise opatřené jakož i příslušní za nezpůsobilé, prohlášení domobranci odevzdáni domobrannému okresnímu velitelstvu, které nález v pase toho muže nebo, není-li tu pasu, jinak potvrdí a o tom také příslušný politický okresní úřad — po případě prostřednictvím domovského domobranného velitelstva okresního — příslušně doplněným presentačním lístkem vyrozumí.

Domobranci, za nezpůsobilé ke každé službě uznaní, buďte vráceni trvale, domobranci ke službě se zbraní nezpůsobilí „až do eventuálního budoucího povolání“; ostatně poukazuje se v příčině domobranců zprvu řečených k číslům 24, *c)* a 48.

184. Přehlídka a přísaha potom vykonaná zastupují akt odvodu na dobu války.

O domobranných mužích, za způsobilé ke službě domobranné shledaných a k domobranným formacím přidělených, nebuďte zdělány listiny odvodní, nýbrž toliko nominální konsignace (vzorec 36), které buďte na konci datovány, předsedou přehlédací komise podepsány a každého dne po skončené přehlídce domobrannému okresnímu velitelstvu odevzdány.

185. Presentace dostavivších se domobranných gažistů konati se má tak jako presentace domobranného mužstva; tito gažisté buďte toliko otázáni, zdali se cítí fysicky způsobilými pro ustanovené jim válečné služby; co se týče nezpůsobilých ke službě nebo takových, o kterých se zdá, že nejsou ke službě způsobilí, poukazuje se k ustanovením čísla 198.

§ 37.

O přísaze a o odevzdání domobrancův.

186. Domobranným mužům, při přehlídce za způsobilé shledaným, budiž denně po skončené přehlídce — jestliže by byla přerušena, tedy před jejím přerušením — za přítomnosti předsedy přehlédací komise důstojníkem, který jest členem komise, po případě jiným jazyka znalým důstojníkem přečten a vyložen I. a V. vojenský článek v jejich mateřské řeči, načež od nich vykonána buď předepsaná služební přísaha slavnostním způsobem.

Domobranci u territoriálních domobranných formací vřadění budou vzati do přísahy podle ustanovení zvláštních předpisů.

Domobranci, kteří se dostavili přímo ke sborům a ústavům vojska (válečného loďstva), vykonají přísahu předepsanou pro vojsko, naproti tomu domobranci, kteří se dostavili k domobranným okresním velitelstvům, přísahu zeměbraneckou spolu jako domobraneckou.

Domobranecká přísaha pro dělnické oddíly obsažena jest v „dělnickém předpisu“ a užito jí buď také při jiných domobrancích na výpomoc pro válečné účely zavolaných.

Jestliže by některý domobranec odepřel vykonati přísahu, budiž mu přísaha zvláště přečtena a tento postup, který bude míti tytéž zákonné následky, jako přísaha skutečně vykonaná, v nominální konsignaci jakož i v obou stejnopisech presentačního lístku zaznamenán.

Domobranní důstojníci vojenského stavu — počítajíc k nim i ty, kteří ze stavu odpočinkového nebo z poměru „mimosložebního“ byli zařadění — vykonati mají přísahu domobrannou společně s domobranci při přehlídce vybranými, — auditoři, lékaři, vojenští účetníci a vojenští úřednící vykonati mají přísahu pro jejich služební obor zvláště předepsanou.

Jestliže sbory mající ráz vojenský nebo nosící odznaky vojenské, jakožto sbory povolány budou k domobranné službě, tedy členové sboru vykonají přísahu rovněž způsobem slavnostním.

187. Jakmile bude přísaha vykonána, budiž domobranné mužstvo spolu s jejími domobrannými pasy a jedním stejnopisem presentačních lístků odevzdáno domobranným sborům, které budou sestaveny. Druhé stejnopisy presentačních lístků buďte denně po skončené přehlídce spolu s nominálními konsignacemi v čísle 184 dotčenými vydány domobrannému okresnímu velitelstvu, které tyto lístky podle domovských obcí rozdělí a — v příčině

jinam příslušných prostřednictvím domovských domobranných okresních velitelstev. — domovským politickým úřadům okresním neprodleně zašle, aby opravily vlastní evidenční pomůcky jakož i takovéto pomůcky obcí, a k účelům kontrolním.

O tom, jak se má dále naložiti s druhými stejnopisy presentačních lístků, rozhodna jsou ustanovení čísla 175, předposlední odstavec.

Presentace mužů k domobranné službě se dostavivších budiž od domobranných okresních velitelstev v listech základní knihy příslušně zaznamenána.

Domobranní dělníci odevzdáni budou způsobem v dělnickém předpisu uvedeným.

188. Domobranní muži, do Tyrolska nebo Vorarlberska a do zemí koruny Uherské příslušní, kteří by se omylem nebo pro nějakou tělesnou vadu úmyslně přihlásili u některého domobranného okresního velitelstva jako povolaní, budte, jsou-like službě se zbraní způsobilí, poukázáni, ihned přímo dostaviti se k příslušnému domobrannému okresnímu velitelství, domobranci z Tyrolska (Vorarlberska) po případě k příslušné exposituře.

Nezpůsobilým domobrancům budiž, nebudou-li podrobeni superarbitraci, příslušný nález v domobranném pase potvrzen; současně buď o tom příslušné (domovské) domobranné okresní velitelstvo (expositura) presentačním lístkem zvláště vyhotoveným vyrozuměno.

Oddíl X.

O seřaďování domobranných sborů; o vedení stavu. O seřaďování oddílů pro zvláštní služby k válečným účelům. O dobrovolném vstupu do domobrany.

§ 38.

O seřaďování kádrů a domobranných praporů; o vedení stavu.

Kádry.

189. Jestliže by domobranní muži nebyli ihned v plném rozsahu svoláni k seřadění domobranných praporů, tedy zpravidla dříve postaven bude „praporní kádr“; tento činí samostatný oddíl domobranný.

Praporní kádr zřídí se z důstojníků a domobranného mužstva, kteří budou k tomu zvláště svoláni.

Účelem kádru jest: připravovati zřízení praporu, spolupůsobiti při přehlídce dostavujících se mužů domobranných a seznamovati důstojníky a poddůstojníky s jich budoucí působností.

Toho dne, kterého domobranní muži povoláni budou, aby utvořen byl prapor, praporní kádr buď rozpuštěn. Osoby z kádru budte přiděleny ku praporním štábu a k setninám a budou nyní základem pro praporní pododdělení, která se zřídí.

Jestliže domobranné prapory postaveny budou bez předchozí formace kádrů, tedy v těch stanicích, kde náhradní oddíly obrany zemské nebo již zřízených jiných sborů domobranných se nalézají, užito buď těchto ku pracím přípravným.

Výpravové prapory.

190. Při seřaďování praporu budte věci monturní a výstrojní, polní náčiní, zbraně a střelivo vydány pododdělením, byty přiděleny, dodávání naturálií, nádobí a jiných potřeb buď zařízeno, potravní zásoby budte zabezpečeny a všechny ostatní potřebné přípravy (sestavení sboru vozatajského s přepřežemi atd.) vykonány.

Velitel praporu má zařaditi domobranné mužstvo podle zvláštních ustanovení o tom platných.

Domobranná okresní velitelstva oznamte do pátého dne po vyhlášeném vyzvání a svolání domobrany výkazem podle vzorce 37 dosažený početní stav zeměbrannému territoriálnímu (vojenskému) velitelstvu.

191. Zeměbranná territoriální (vojenská) velitelstva mají ve svém vlastním obvodu potřebné snad vyrovnání početního stavu mužstva sama provésti, pokud možná, bez železničných doprav; ministerium zemské obrany nařídí potřebná přesunutí do jiných territoriálních obvodů po případě na základě telegrafických ohlášek došlých šestého dne po vyzvání a svolání domobrany.

Territoriální prapory.

192. Mají-li býti sestaveny také territoriální prapory, budte k nim přiděleni především vojensky vycvičení domobranci ještě k disposici jsoucí, potom podle potřeby neslouživší muži a z těchto v přední řadě zase ti, kteří jsou obeznámeni se střelnou zbraní.

---

193. Po skončeném seřadění výpravových a territoriálních praporů — avšak nejpozději 8. dne mobilisace — nechť jejich velitelé předloží zeměbrannému territoriálnímu (vojenskému) velitelstvu přímo „výkaz o stavu“ podle vzorce 38 a zároveň také dvojmo zařaďovací seznam podle vzorce 39 (jeden stejnopis jeho jest určen pro ministerium zemské obrany), ve kterém uvedeno buď definitivní zařadění dostavivších se mužů ke štábům a setninám, ke

konci pak buďte uvedeni muži ke službě neschopní a nedostavivší se, při čemž poznamenána buď známá snad příčina, proč se nedostavili.

Stejný výkaz o stavu i se zařaďovacím seznamem zaslán buď každému představenému mezitímnému velitelstvu jakož i domobrannému okresnímu velitelstvu, které má bez odkladu a přímo ministeriu zemské obrany předložiti výkaz o stavu připojiv k němu snad vysvětlující poznámky.

V zařaďovacích seznamech určených pro mezitímná velitelstva muži ke službě nezpůsobilí a nedostavivší se buďte opominuti.

194. Času, který by zbýval až do odchodu, vztažmo až do upotřebení praporu, užito buď k vojenskému výcviku podle návodů a programů od territoriálního velitelstva zemské obrany daných a k upravení vnitřní služby.

Návody a programy upraveny buďte co možná jednoduše a vzhledem ku krátkému času, jenž pro výcvik praporů zbývá, obsahujte hlavně:

a) důkladné zacházení se zbraní střelnou,

b) několik výstřelů do terče,

c) pochody, výcvik v boji,

d) polní cvičení ve střelbě a

e) nejpotřebnější věci z polní služby.

K použití terčů v seřaďovací stanici snad jsoucích, pokud jsou vůbec k disposici, vyžádáno buď svolení staničného velitelstva.

O vedení stavu.

195. Domobranci, kteří z vojska, válečného loďstva, zeměbrany nebo četnictva vyšli jako poddůstojníci nebo svobodníci (závodčí atd.) a svou bývalou hodnost mohou listinami dokázati, přijati budou v této své dřívější šarži do domobranných formací, při čemž se předpokládá, že nepozbyli nároku na opětné propůjčení šarže, kterou dříve měli (číslo 35 a 37); — velitelé setnin obsadí řádně organisovaná místa takovýmito poddůstojníky nebo svobodníky — a nedostávalo-li by se jich — tedy obsadí je poddůstojníky nebo svobodníky, k jich návrhu od praporních velitelů jmenovanými.

Bývalí důstojníci a vojenští úředníci, kteří nebyli designováni pro takováto místa v domobraně, buďte vřaděni za domobrance.

Domobranné mužstvo bude dnem přehlídky (presentace) převzato v početní stav a v ošetřování erární; první dva dny obdrží náhradou za vlastní zaopatření etapní relutum na každý den.

Domobranní gažisté z civilního stavu jmenovaní mají ve všech služebních spisech svou šarži označiti vždy jako „domobrannou“.

Domobranné mužstvo k náhradním sborům vojska, válečného loďstva nebo zeměbrany zařaděné bude podle předpisů při těchto částech ozbrojené moci platných přijato u nich v početní stav a v něm vedeno.

U domobranných sborův a náhradních sborů (kádrů) domobranné mužstvo přijato bude v početní stav na základě presentačních lístků presentační doložkou opatřených.

Za listy z knihy základní, zároveň za trestní protokol a konduitní listiny užije se záznamních listů podle ustanovení přílohy 1, *lit. A—b* služební knížky $\frac{E—17}{}$ za míru v zásobě chovaných, které buďte po dodání presentačních lístků ihned vyhotoveny.

Po propuštění domobranného mužstva buďte tyto záznamné listy datovány a podepsány a potom domovskému domobrannému okresnímu velitelstvu zaslány, kdež budou vloženy do příslušných listin knihy základní; není-li těchto, buďte záznamné listy ještě deset let po vystoupení příslušných osob z domobranné povinnosti — podle ročníků, každý ročník pak abecedně spořádán — uschovány a potom zničeny.

196. Štábní oddělení a polní setniny mají zdělati nominální konsignace (vzorec 36) o celém svém stavu tím způsobem, aby v rubrice „Poznámka“ mohly vykonány býti ještě záznamy, a předložiti tyto konsignace prapornímu velitelstvu, u něhož buďte chovány v evidenci; do těchto nominálních konsignací zapsáno buď také mužstvo z vojska a zemské obrany eventuálně do služeb a zaopatření převzaté.

Převzetí důstojníků do početního stavu a vedení tohoto jejich stavu stane se stejným způsobem jako při mužstvu.

Při vrácení domobranných gažistů do jejich dřívějšího poměru buďte záznamné listy užívané jako listy z knihy základní atd. datovány, podepsány a příslušným evidenčním úřadům první instance, vztažmo domovským domobranným okresním velitelstvům zaslány.

197. Personál domobranných polobrigád veden buď jako přespočetní u toho výpravového praporu

polobrigády, kterému jest přidělen do zaopatření, personál domobranných okresních velitelstev pak u některé domobranné náhradní setniny.

198. Domobranní gažisté, kteří dostavíce se ohlásí, že nejsou ke službě způsobilí, nebo takovými byli shledáni, nebudte prozatím aktivováni, nýbrž budiž v té příčině postupováno podle zvláštních ustanovení o tom platných.

Osoby tyto mají ode dne dostavení až do příslušného rozhodnutí toliko nárok na denní plat v § 19, čísle 2—*a*) poplatkového předpisu pro c. a k. vojsko, I. díl, stanovený, na přechodné ubytování a na dodání sluhy.

Zjistí-li se jejich schopnost ke službě, buď jim dodatečně vyplaceno, co zbývá na plný plat, podle § 61, čísla 2—*a*) dotčeného předpisu, II. díl, vypadající.

199. Jestliže by později domobranné mužstvo odevzdáno bylo k jinému oddělení, do nemocnice atd., staň se to s udáním dosavadního zaopatření a s udáním erárních věcí, které u sebe má a jež v poli jemu úplně dány budte.

§ 39.

O seřaďování oddílů z domobranných mužů ke zvláštním službám pro účely válečné.

200. Oddíly ke zvláštním službám pro účely válečné budou na tom místě, kde se jich bude potřebovati, seřaděny od příslušného velitele (přednosty, správce); oddíly tyto budte podle poměrův ubytovacích a podle pracovních míst rozděleny v přiměřené skupiny.

Zevrubnější příslušná ustanovení o tom obsahuje „dělnický předpis".

Jestliže by přidělené šarže dozorčí nepostačovaly, tedy mohou domobranci, kteří prokáží, že z vojska, z válečného loďstva, ze zemské obrany nebo z četnictva vyšli jako poddůstojníci nebo jako svobodníci (závodčí atd.), opět na svou dřívější šarži býti jmenováni a k dozoru nad pracovními skupinami potřebováni.

Domobranci budou podle ustanovení čísel 195 a 196, vztažmo podle dělnického předpisu v evidenci a v početní stav vzati a v nich chováni.

§ 40.

O dobrovolném vstupu do domobrany.

201. Osoby domobranou nepovinné, které by byly po vojensku vycvičené a ke službě se zbraní způsobilé, mohou jakožto dobrovolníci vstoupiti do domobrany.

Osoby takové mají u předsedy přehledací komise nebo u domobranného okresního velitelstva nebo u velitelstva toho domobranného praporu, ke kterému chtějí vstoupiti, prohlásiti, že chtějí dobrovolně vstoupiti do domobrany.

Jsou-li schopni ke službě se zbraní a jest-li jejich totožnost hodnověrně prokázána, tedy přijati budou do domobrany a vykonáním přísahy domobranecké vezmou na se povinnost k domobranné službě na celý čas, co domobrana bude vyzvána.

Také takové domobranné osoby, které ke svolaným kategoriím nebo ročníkům nepřináležejí, mohou za týchž podmínek dobrovolně vstoupiti do sborů domobranných.

Dobrovolný vstup poznamenán buď jak v nominálních konsignacích (vzorec 36) o presentovaném domobranném mužstvu, tak i v presentačních lístcích.

Oddíl XI.

§ 41.

O domobranné službě četnictva, finanční stráže a personálu při lesích státních.

202. Jakmile by válečné události nemožným učinily konání služby četnictva, finanční stráže a personálu při státních lesích ve služebném obvodě jim přikázaném, tedy tito strážní a dozorčí orgánové, pokud by nebyla dána nařízení zvláštní, jsou zavázáni hlásiti se — nečekajíce zvláštního rozkazu — u nejbližšího domobranného oddílu. Tím vstoupí do služby domobranné a pod rozkazy příslušného velitele oddílového, jenž — je-li odloučen — zprávu o tom podá svému představenému velitelství.

Zřízenci finanční stráže a při státních lesích vzati budte do přísahy domobranecké s pominutím přehlídky.

Osobám vzatým z četnictva, finanční stráže a státních lesů budte podle jejich osobních a polohopisných vědomostí svěřeny rozličné zvláštní úkoly, posílky a pod. Z nich budte — aniž se smísí — ve vlastním jejich stejnokroji, výstroji a vyzbrojení utvořeny oddíly, které vůbec přiděleny budte štábům domobranných sborů. Oddílů četnictva a finanční stráže může býti použito po případě také pod vedením jejich důstojníků, vztažmo úředníků.

Vyklidí-li nepřítel normální obvod služebný četnictva, finanční stráže a personálu státních lesů, tedy tyto oddíly ihned buďte rozpuštěny a příslušné osoby započněte opět svou vlastní činnost služebnou.

Oddíl XII.

O vojenských služebních a osobních poměrech domobranců. O soudní moci a o disciplinárních a trestních věcech. O vedení matrik.

§ 42.

O vojenských služebních a osobních poměrech.

203. Řády a jiné služební předpisy pro vojsko, válečné loďstvo a pro zeměbranu platné vztahují se obdobně k domobranným osobám ke službě při těchto částech ozbrojené moci ustanoveným a k domobranným sborům a oddílům.

204. Domobranci za své aktivní služby jsou k osobám ostatních částí ozbrojené moci a četnictva v stejně nadřízeném i podřízeném poměru jako osoby vojska, válečného loďstva a zeměbrany; v té příčině jsou vůbec ustanovení § 9 služebního řádu pro c. a k. vojsko, I. díl, rozhodna.

205. Když podle čísla 129 jmenováni budou důstojníci a úředníci v domobraně, ustanoveny budou dni a čísla pořadová. Důstojenské pořadí určeno bude podle zásad „Předpisu, jak se určuje důstojenské pořadí osob vojenského stavu c. k. zemské obrany".

206. Pro určení důstojenského pořadí jsou rozhodny:

a) u bývalých důstojníků vojenského stavu:

dřívější důstojenství a důstojenské pořadí (pořadové číslo) v téže šarži;

b) u bývalých kadetů:

rovněž dřívější důstojenství a důstojenské pořadí (pořadové číslo);

c) u ostatních bývalých poddůstojníků:

dřívější skutečná nebo titulární šarže a den posledního povýšení.

207. Uvedená ustanovení vztahují se obdobně k domobranným důstojníkům k vojenskému stavu nepatřícím a k domobranným úředníkům

208. K domobranné službě určení důstojníci a úředníci na odpočinku a v poměru „mimoslužebném" nemají z příčiny tohoto svého služebního ustanovení nižádných zvláštních povinností.

Povinnosti důstojníkův a úředníků v poměru evidence zemské obrany jsou v míru — kromě cvičení ve zbrani (službě) — stejné jako povinnosti ostatních důstojníkův (úředníků) neaktivního stavu zemské obrany.

K výročním hlavním raportům (§ 26 : 2 branných předpisů, $\overline{B—2}$|, IV. díl) nebuďte zpravidla povoláváni; zeměbranné territoriální velitelství může takové důstojníky a úředníky ze zvláštního důvodu v té neb oné případnosti povolati a eventuální hlavní raport koná se pro ně u domobranného okresního velitelství podle pobytu příslušného.

Osoby civilního stavu designované pro důstojnická neb úřednická místa v domobraně jsou také povinny upevňovati a rozšiřovati svou znalost vojenského řádu a jiných předpisů, přiměřeně se chovati a přesně konati povinnost ohlašovací.

209. Podání pro evidenci učiněná jsou prosta kolků, — a jsou-li tato podání opatřena poznámkou: „K úřednímu vyzvání", prosta jsou také poštovného. Zproštění toto obmezuje se toliko na korrespondence, v území rakousko-uherského mocnářství, pak v Bosně a Hercegovině podávané i odevzdávané, a nemá platnost v lokální dopravě.

Jiná podání, jež příslušné osoby ve vlastním zájmu činí, nejsou prosta kolku a poštovného.

210. Důstojníci v poměru evidence zemské obrany mohou se na vlastní útraty súčastniti zvláštních cvičení zeměbranných sborů kratšího trvání, na příklad cvičení v pochodu, v boji a střelbě, závěrečných manévrů a pod., k čemuž potřebí jest dobrovolného přihlášení stručným způsobem u některého zeměbranného sboru.

§ 43.

O soudní moci a o disciplinárních trestních věcech.

211. Domobranné osoby jsou na základě § 6 zákona o domobraně ze dne 6. června 1886 ode dne svého povolání až do svého propuštění na dovolenou nebo do rozchodu výzvy podrobeny vojenským zákonům v trestních věcech a disciplinárním předpisům stejným rozsahem jako osoby c. k. zemské obrany.

Kdož by, zavázán jsa domobranným zákonem, po vydaném vyzvání neuposlechl zavolání, dopustí

se zaviněným opominutím přečinu a trvá-li zaviněné opominutí déle než 8 dní, zločinu. Přečin trestá se vězením od jednoho až do tří měsíců, zločin pak žalářem od šesti měsíců až do dvou let (zákon ze dne 28. června 1890, § 4, Z. Ř. č. 137).

212. U zřízenců finanční stráže a státních lesů, kteří podrobeni budou povinnosti domobranné, za svolávací den pokládá se ten den, kterého dle předpisu v čís. 202 obsaženého zavázáni jsou přihlásiti se ke službě domobranné, a od tohoto dne naloženo buď s nimi jako s muži k domobranné službě svolanými.

213. Domobranní muži, jichž užito bude k náhradám ve vojsku (válečném loďstvu, zemské obraně), po dobu tohoto svého určení vstoupí v týž poměr jako ostatní příslušníci vojska (válečného loďstva, zemské obrany).

214. O vykonávání vojenského soudnictví nad domobrannými muži platí obdobně ustanovení zákona ze dne 2. dubna 1885, Z. Ř. č. 93, o vykonávání soudnictví nad zeměbranou.

Soudové c. k. zeměbrany, vztažmo vojenští soudové vojska a válečného loďstva místo nich úřadující jsou povoláni, aby prováděli soudní vyšetřování proti domobranným osobám.

Práva soudnická konána budou nad domobrannými osobami od velitelů k tomu povolaných obdobným způsobem, jak to za mobilisace nařízeno jest o zeměbranných osobách.

215. Disciplinární trestní právo nad domobrannými osobami vykonáváno bude veliteli domobrannými, pak oněmi velitelí vojska (válečného loďstva, zeměbrany), jichž rozkazům domobranné sbory právě jsou podrobeny.

V příčině vykonávání disciplinárního trestního práva rozhodna jsou ustanovení XIII. oddílu služebního řádu pro c. a k. vojsko, I. díl, a jeho doplňky, použitého pro c. k. zeměbranu.

Velitelé domobrany mají o disciplinárních trestech, které uložili, vésti záznamy.

§ 44.

O vedení matrik.

216. K vedení matrik o domobranných osobách vztahují se obdobně ustanovení „Předpisu o vedení vojenských matrik."

Oddíl XIII.

§ 45.

O domobranném pasu.

217. Každý domobranný muž, podle zákona ze dne 10. května 1894 povinný představiti se (hlásiti se), kromě těch, kteří jsou uvedeni v čísle 218, obdrží jakožto legitimační listinu „domobranný pas" podle vzorce 40, který obsahuje podstatná ustanovení o konání domobranné povinnosti a domobranné ohlašovací povinnosti a slouží k tomu, aby vykonaná představování (hlášení) se byla potvrzena. Vzorec 40

Domobranný pas slouží kromě toho mužstvu z vojska, válečného loďstva, zemské obrany nebo četnictva — s výhradou domobranné povinnosti — propuštěnému zároveň za „legitimační listinu" v posledním odstavci § 52 branného zákona z roku 1889 pro případ propuštění předepsanou; z té příčiny obsahuje také všechna data listu propouštěcího, stanoveného v II. díle branných předpisů (§ 57, vzorec 14).

Ke každému domobrannému pasu náležejí dva vyhotovené presentační lístky, které jsou na vnitřní straně zadní desky pasu připevněny dvěma sponkami; s presentačním lístkem, vespod ležícím, jest domobranný legitimační lístek spojen na způsob kupónu.

218. Z podělování domobrannými pasy jsou vyňati:

a) bývalí důstojníci, duchovní a úředníci jakož i vysvěcení kněží a ustanovení duchovní správci vstupující z evidence náhradní zálohy do domobranné povinnosti; tyto osoby obdrží při svém vystoupení (propuštění) předepsané, doložkou o domobranné povinnosti, kterou mají ještě vykonati, opatřené výstupné certifikáty (certifikáty, dosvědčení);

b) ty domobranné osoby, které jsouce ještě branné povinnosti podrobeny, budou podělěny dosvědčením podle § 57 branných předpisů, II. díl, stanoveným;

c) všichni domobranní muži podle čísla 140 „domobrannými určovacími lístky B" podělení, vojensky nevycvičení.

219. Domobranné pasy pro všechny ze svazku zemské obrany propuštěné dosud domobranou povinné osoby ze stavu mužstva, jakož i pro takovéto osoby, z vojska (válečného loďstva, četnictva) přímo do domobranné povinnosti vstupující budiž zásadně vydávány domovskými domobrannými okresními velitelstvy podle údajů listů ze základní knihy po

ruce jsoucích. Vyhotovení domobranného pasu budiž na první straně příslušného listu základní knihy v levo na horním okraji zaznamenáno.

220. O zasílání a dodávání (doručování) domobranných pasů platí obdobně ustanovení čísla 50; k zaslání použito buď pokaždé také soupisu podle vzorce 9.

221. U domobranných mužů „určovacími lístky *C*“ podělených, kteří nenáleželi ani k některé části ozbrojené moci ani k četnictvu, budiž v domobranném pase „legitimace“ úhlopříčkami přetržena.

Domobranné pasy pro osoby v tomto čísle dotčené buďte vydávány domobrannými okresními velitelstvy podle pobytu příslušnými. Vydání takových pasů, které vedeno buď v evidenci nominální konsignací, oznamováno buď domovským domobranným okresním velitelstvům, aby byly v nich přiměřeně zaznamenány, a za účelem kontroly hlášení také domovským obcím skrze příslušné politické okresní úřady.

Tyto pasy dodávány buďte spolu s určovacími lístky prostřednictvím politických okresních úřadů podle pobytu příslušných.

222. Domobranný pas, který pozbyl platnosti, budiž obecnímu starostovi místa pobytného, vztažmo domovského odevzdán, a tímto, skrze politický úřad okresní příslušnému domobrannému okresnímu velitelstvu zaslán, po případě příslušným domobranným okresním velitelstvem vyžádán a zničen.

223. Po vykonání domobranné povinnosti — vyjímajíc osoby v čísle 218, *a*) a v čísle 221 dotčené — domovské domobranné okresní velitelství ať vezme zpět domobranný pas a vydá „list propouštěcí“, v němž kromě vykonání služební povinnosti ve vojsku a zemské obraně (četnictvu) stvrzeno buď také vykonání povinnosti domobranné.

224. Domobranní muži za trvání domobranné povinnosti za nezpůsobilé ke každé službě v domobraně prohlášení (superarbitrovaní) nebo takoví vysloužilí domobranci, kteří se s povolením vystěhují, obdrží taktéž listy propouštěcí od domovských domobranných okresních velitelstev; jejich domobranné pasy buďte zpět vzaty.

225. Aby vyhotoven byl duplikát domobranného pasu ztraceného nebo nepotřebným se stávšího, obrátiti se jest na ohlašovací místa v § 2 domobranného ohlašovacího předpisu dotčená.

Když se pas obnovuje, buď eventuální klassifikace: „ke zbrani neschopný“ a, možná-li také poslední představení (hlášení) do osobních poznámek zapsáno a správnost těchto zápisů domobranným okresním velitelstvem potvrzena; aby potvrzeno bylo představení (hlášení), buďte příslušná data po případě vyžádána od domovského politického okresního úřadu.

Od formálního prohlášení ztracených domobranných pasů za neplatné buď upuštěno.

226. Opravy jména, bývalé šarže a domovské příslušnosti buďte v domobranných pasech na základě předložených listin vykonány politickými okresními úřady místa pobytu, zvláště při občasném nebo porušném představení (hlášení) a pasy buďte co možná brzy opět vráceny příslušným domobranným mužům.

Každá změna, vztažmo oprava pasu budiž, stručně odůvodněná, jako dodatek pojata do osobních poznámek, datována, úředně potvrzena a příslušnému domobrannému okresnímu velitelstvu sdělena.

227. Při vydávání domobranných pasů buďte domobranným mužům vojenské legitimační listiny v jejich držení jsoucí (vojenské nebo zeměbranné pasy, vojenské nebo zeměbranné listy) odebrány a domobranným okresním velitelstvům zaslány, která mají tyto listiny dodati příslušným doplňovacím okresním velitelstvům.

Domobranné listy při dodání listů propouštěcích (číslo 50) zpět vzaté buďte od domovských domobranných okresních velitelstev zničeny.

228. Nedoručitelné domobranné pasy buďte u domovského politického okresního úřadu tak dlouho uschovány, až domobranec, pro kterého pas jest určen, buď jest vypátrán nebo z domobranné povinnosti vystoupil.

229. Při dostavení se v případě vyzvání a svolání domobrany pas domobranný opravňuje k bezplatné jízdě po železnicích (parnících) tuzemska a území zavládnutého a bude při přehlídce odebrán.

230. Jestliže domobranný muž pas ztratil anebo nemá-li dosud pasu, budiž to při představení (hlášení) (§ 5 : 4 domobranného ohlašovacího předpisu) v ohlašovacím listě (rubrika 10) poznamenáno a domovský politický okresní úřad požádej za vydání domobranného pasu seznamem podle vzorce 9 u příslušného domobranného okresního velitelstva.

Oddíl XIV.

O dovolené. O rozchodu domobrany. O listinném dosvědčení služby domobranecké.

§ 46.

O dovolené.

231. Dovolená uděliti se může buď *a)* ze služebních nebo *b)* z osobních ohledů.

Ad a) Dovolená ze služebních ohledův uděluje se při přebytečném počtu, při snížení početního stavu nebo proto že domobranných formací na čas není třeba.

Dovolená pro přebytečný početní stav uděluje se na neurčitou dobu a provádí se z nařízení ministeria zemské obrany podle příkazů zeměbranného territoriálního (vojenského) velitelstva v pořadí domobranných ročníků, nejstaršího počínajíc.

Dovolenci obdrží listy o dovolené „na neurčitou dobu“ podle vzorce 41 a mají se v místě své dovolené dne následujícího po příchodu u obecního starosty hlásiti a jemu také oznámiti svůj byt a případné změny jeho. Místo, kde dovolenec pobývá, může býti změněno toliko s dovolením domobranného okresního velitelstva, které budiž za to přímo nebo skrze politický okresní úřad toho místa, kde dovolenec pobývá, požádáno; v novém místě dovolené vykonáno buď hlášení u obecního starosty, jak nahoře řečeno. V příčině evidence dovolenců poukazuje se na ustanovení čísla 177. Opětné zavolání stane se svolávacím lístkem nebo vyhláškou.

Když u domobranných nebo náhradních sborů snížení početního stavu bude možné, nařídí se takové snížení v obvodě operující armády od vojenského velitele, jinak od ministeria zemské obrany.

Není-li dočasně třeba domobranných sborů, nařídí jich dovolenou rovněž vojenský velitel, vztažmo ministerium obrany zemské, eventuálně zároveň s rozkazem ke zformování kádrů.

V obojí případnosti stane se odstrojení a propuštění na dovolenou v okresních stanicích domobrany nebo v jiných formačních stanicích.

Dovolencům v takové případnosti nebudou dány listy o dovolené, nýbrž jejich dovolená buď v domobranných pasech jim vydaných vyznačena a potvrzena; kromě toho buď jim oznámeno, že bude-li jich třeba, budou opětně svoláni vyhláškou.

Zmenšení početního stavu nebo přechodné rozpuštění oddílů ke zvláštním službám pro válečné účely určených nařídí ten úřad nebo to velitelstvo, které nařídily jejich seřadění, i provede se v samém místě pracovním; také v této případnosti budou jim vydány nikoli listy o dovolené, nýbrž domobranné pasy podle ustanovení uvedených.

Ustanovení 4. odstavce tohoto čísla mají plnou platnost také tenkrát, když dovolenci neobdrží domobranného listu o dovolené.

Ad b) Dovolená z osobních ohledů může se uděliti domobranným osobám toliko ve zcela výjimečných případech a za okolností zvláště naléhavých, a to podle toho, jak toho dopouštějí a vyžadují prospěchy služby.

Dovolencům budiž vydány listy o dovolené, jaké jsou obvyklé u c. k. zemské obrany.

232. O dovolené mužů k vojsku, k válečnému loďstvu nebo k zemské obraně vřaděných platí předpisy vydané pro tyto části ozbrojené moci.

§ 47.

O rozchodu domobrany.

233. Částečný — to jest na jednotlivé země obmezený — neb úplný rozchod domobrany nařídí Císař pán.

234. Nařízený rozchod domobranných sborův a oddílů bude proveden ve výstrojných nebo seřaďovacích stanicích; počne se odzbrojením a propuštěním mužstva setnin (oddílů) a vrácením důstojníkův u setnin (oddílů) vřaděných do jejich dřívějšího poměru. Velitelé setnin, účetní poddůstojníci, jakož i poddůstojníci a domobranci, jichž potřebí k řádnému odevzdání, upravení a rozdružení oděvu, výstroje, polního náčiní, zbraní a střeliva, jakož i ostatních erárních věcí a kteřížto vybráni budiž z nejmladších ročníků, zůstaňte ve službě, až rozchod setniny úplně bude dokonán.

Praporní štáb rozejde se naposledy; — jeho nadbytečné osoby mohou již dříve býti propuštěny.

Domobranci ve vojsku, ve válečném loďstvu nebo v zemské obraně sloužící budou od svých základních sborův odeslání přímo do své domovské obce nebo do zvoleného bydliště, jest-li toto stejně vzdáleno nebo blíže nežli domovská obec.

Všichni u domobrany zaměstnaní důstojníci a jiní gažisté, počítajíc k nim i důstojníky a vojenské úředníky na odpočinku a v poměru „mimoslužebném“, dáni budou zase do svého dřívějšího poměru.

235. K domobrannému pasu náležité dva presentační listky (legitimační list) buďte před propuštěním z domobranné služby nahrazeny novými.

§ 48.

Jak se prokazuje listinami služba u domobrany.

236. Kdo u domobrany sloužil, obdrží o této své službě po dokonaném rozchodu domobranných sborů přiměřené úřední potvrzení, vůbec od svého posledního oddílu základního (praporu, setniny, oddílu atd.).

Toto potvrzení buď domobranným mužům, kteří mají domobranné pasy, do těchto zapsáno, kdežto ostatní domobranci obdrží domobranné služební certifikáty, a to gažisté podle vzorce 42, mužstvo podle vzorce 43.

Domobranné sbory (oddíly) ať zavčas požádají zeměbranných territoriálních (vojenských) velitelstev za potřebný počet takových certifikátů a vrátí zbylé snad blankety těmto velitelstvům skrze domobranná okresní velitelstva. Úhrnná potřeba zeměbranných territoriálních (vojenských) velitelstev buď po případě ministeriu zemské obrany vykázána.

237. Potvrzení služby v domobranném pase a vydání certifikátů vykonají tyto úřady a orgány, vztažmo jejich zástupci nebo nástupci:

1. Ministerium zemské obrany pro velitele praporů a těmto na roveň postavené, jakož i pro všechny vyšší velitele domobrany, ku kterémuž účelu zeměbranná territoriální (vojenská) velitelstva po rozchodu domobrany ministeriu předložiti mají jmenovitý seznam těchto důstojníků — kromě aktivních — uvedouce jejich domovskou obec a domovský okres, rok narození, pak služební vlastnost a dobu služby v domobraně, jakož i chování před nepřítelem;

2. zeměbranné territoriální (vojenské) velitelství pro všechny důstojníky počínaje od setníka (rytmistra) níže — kromě aktivních — na základě příslušných jmenovitých seznamů domobrannými sbory zaslaných, ve kterých u domobranných důstojníků z civilního stavu jmenovaných uvedeno buď také jejich občanské postavení, a pro všechny domobranné úředníky;

3. pro všechny ostatní u domobranných sborů vřaděné domobranné muže velitel bezprostředně představený;

4. ti domobranní muži, kteří konali domobranné služby u c. a k. vojska, u válečného loďstva, zemské obrany nebo četnictva, obdrží potvrzení v domobranném pasu, vztažmo služební certifikáty od příslušného bezprostředně nadřízeného velitelstva.

238. Tomu neaktivnímu mužstvu, které bylo vřaděno u domobranných formací, bude tato služba potvrzena ve vojenském (zeměbranném) pase velitelem příslušné formace.

239. Koná-li mužstvo četnické, finanční stráž a personál státních lesů domobranné služby u domobranných sborů (oddílů) podle § 41, budiž tato služba těmto osobám při jejich propuštění ve vojenském, zeměbranném nebo domobranném pase, který snad mají při sobě, od toho velitele potvrzena, jehož rozkazů poslouchaly; není-li uvedených listin, buď vydán domobranný služební certifikát.

240. Domobrannému mužstvu, zřízencům finanční stráže a personálu státních lesů, kteří byli přiděleni ke službě u četnických stanovišť, buď tato služba potvrzena příslušným domobranným okresním velitelstvem. Za tím účelem velitelé četnických stanovišť po rozchodu domobrany oznámiti mají domobrannému okresnímu velitelstvu dotčené osoby v nominální konsignaci (vzorec 36), v jejíž poznámkové rubrice zapsána buď doba jich přidělení k četnickému stanovišti a srážky s nepřítelem, kterých se snad súčastnili, s udáním, kdy a kde se toto událo.

S konsignací předloženy buďte spolu také odebrané vojenské legitimační listiny (vojenský, zeměbranný, domobranný pas).

Potvrzené pasy, vztažmo služební certifikáty buďte domobrannému mužstvu vydány skrze politický okresní úřad, zřízencům finanční stráže a personálu státních lesů skrze jejich představené úřady.

241. Potvrzení, které pojato bude do domobranných pasů mezi dodatky k personálním poznámkám a ku kterému jest také hleděti při listech propouštěcích svým časem vydaných, zníti má na příklad takto:

„Sloužil (před nepřítelem věrně a udatně)

jakožto . . . . . u . . . . . .

od . . . . . do . . . . . 19 . .

(účastnil se boje u . . . . . dne . . . . .

a obdržel za své obzvlášť udatné při tom chování stříbrnou medaili I. třídy za udatnost).*

Oddíl XV.

§ 49.

Hospodářská správní ustanovení.

242. Pokud nejsou pro domobranu vydány zvláštní předpisy o záležitostech poplatkových, správních a účetních, platí také v domobraně obdobně předpisy pro c. k. zemskou obranu.

Oddíl XVI.

§ 50.

Podání, vyhotovení.

243. Přehled o podáních (vyhotoveních) předepsaných v předcházejících oddílech obsažen jest v příloze V. Příloha V.

Poznámka: Přílohy 1, 5, 6, 7, 10, 11, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 32, 34, 37, 38, 39, 41, 42 a 43, které dílem týkají se toliko vojenských úřadův a velitelstev, dílem obsahují vzorce pro určovací a svolávací lístky, nejsou pojaty do Zákonníka říšského.

Vzorce.

Poznámka, jakého formátu papíru jest užívati:

Pro podání, pro která není udán zvláštní formát, užíváno buď malého kancelářského formátu (34/42 *cm* výšky a šířky archu);

Velký kancelářský formát (40/50 *cm*) naznačen jest u příslušných vzorců znaménkem „□“,

velký median (46/59 *cm*) pak znaménkem „⊡“.

Vzorec 2

k § 9.

Domobranný okres N. čís. _____

Politický okres _____

Obec _____

Domobranecký seznam

domobraneckého ročníku (rodného roku) 18 . .

Poznámky. *a)* K rubrice 2. Při stejných rodinných a předních (křestných) jménech buď pro zevrubnější označení toho kterého muže domobranného uvedeno vedlejší příjmení, má-li takové, nebo přední (křestné) jméno otcovo nebo některá jiná významná okolnost.

b) K rubrice 2 a 8. Ubude-li (vymaže-li se) některý muž domobranný, buď v rubrice 2 vymazáno jméno a v rubrice 8 budte vymazány zápisy tam snad obsažené (t. j. budte přetrženy tím způsobem, aby písmo zůstalo čitelným).

c) K rubrice 4 až 7 a 13. Údaje změnám podrobené o bydlišti (rubriky 4 až 7) a ohlašovací data z obecného hlášení pocházející (rubrika 13.) vepsány budte toliko tužkou.

d) K rubrice 8. U těch domobranných mužů, kteří řadovou a záložní povinnost služebnou ve vojště odbyli a toliko ve dvou posledních letech své dvanáctileté povinnosti branné k obraně zemské náleželi, zapsány budte vojenské sbory a vojenské ústavy.

e) K rubrice 13. Pokud zde jsou ještě nevycvičení domobranní muži, kteří byli v evidenci náhradní zálohy vojska, vztažmo v evidenci zemské obrany, buď tento bývalý vojenský služební poměr u příslušných osob zaznamenán.

f) Zásoby domobraneckých seznamů jsoucí u obcí budte spotřebovány, aniž by byly přizpůsobeny novému vzorci.

Formát papíru: ☐

Početní číslo	Rodinné jméno a jiné příjmení	Přední (křestní) jméno	Stav, důstojenství, zaměstnání (živnost)	Bydliště a číslo domu v domovské obci	Trvale z domova vzdálen		
	muže k domobraně povinného				v tuzemsku	v cizozemsku	neznámo kde
					země, místo		
1	2		3	4	5	6	7
1	~~Bárta~~	~~František~~	svobodný, zámečník	.	Uhry, Ráb	.	.
1	~~Budil~~	~~Karel~~	svobodný, studující	.	Štýrsko, Bradec	.	.
1	Černý	Josef	svobodný, účetní	.	.	Bavory, Pasov	.
1	Engel také Šedivý	Jan	svobodný, nádeník	.	.	.	1
1	~~Hlava~~	~~Emil~~	svobodný, sklepník	.	Kraňsko, Lublaň	.	.
1	Hein	Alois	svobodný ženatý, truhlář	6	.	.	.
1	Budil	Karel	ženatý, továrník	.	Dolní Rakousy, Vídeň	.	.
1	Hlava	Emil	ženatý, hostinský	20	.	.	.
1	~~Bárta~~	~~František~~	ženatý, zámečník	35	.	.	.
1	Fiedler	Vilém	ženatý, učitel	12	.	.	.

Poznámka. Za příklad pro zapsání dat vzati byli muži domobranní ročníku 1871 jedné malé obce.

Sloužil ve vojsku, ve válečném loďstvu nebo v zemské obraně (čítajíc k nim i jejich náhradní zálohy) nebo v četnictvu, u kterého sboru a v jaké šarži	Ke službě se zbraní v domobraně	Ke všeliké službě v domobraně	Odůvodnění nastalého		Poznámka
	nezpůsobilý, a pro kterou příčinu		přírůstku	úbytku	
8	9	10	11	12	13
.	.	.	.	1893 odveden	.
.	.	.	.	1890 odveden jako jedn. dobr.	.
.	.	.	.	.	.
.	.	.	.	.	.
.	.	.	.	1890 dobrovolně odveden	.
.	.	1904 superarbitrován; ochromení pravé dolní končetiny	.	Obdržel certifikát o zproštění 10./4. 1904	.
Prapor polních myslivců čís. 9, res. poručík	.	.	31./12. 1902 vystoupil ze svazku zemské obrany	.	Designován pro důstojnické místo v domobraně. Hlášen: 1903, 1904, 1905, 1906,
27. pěší pluk, šikovatel	1904 superarbitrován; schází mu levý palec	.	31./12. 1902 propuštěn ze svazku zemské obrany	.	Hlášen: 1903,
3. pluk zbor. dělostřelectva nadděl.	.	1906 superarbitrován; zřejmé souchotiny	31./12. 1905 propuštěn ze svazku zemské obrany	List propouštěcí obdržel 1./12. 1906	Hlášen: 1906,
3. pěší pluk zemské obrany, neakt. poručík	.	.	1906 přesazen sem z N.	.	Designován pro místo důstojníka v domobraně. Hlášen: 1906,

Vzorec 8

k § 9.

Domobranný okres N. č.

Potitický okres

Obec

Výpis z domobraneckého seznamu.

Ročník	Počet domobranných mužů	Z těch sloužili		Poznámka
		ve vojsku (válečném loďstvu)	v zemské obraně (četnictvu)	
		včetně náhradních záloh		
1865				
1866				
1867				
1868				
1869				
1870				
1871				
1872				
1873				
1874				
1875				
1876				
1877				
1878				
1879				
1880				
1881				
1882				
1883				
1884				
1885				
1886				
1887				
1888				
Součet .				

N., dne . . . . . 19 . .

N. N.
obecní starosta.

Poznámka. Zapsané letopočty uvedeny jsou toliko za příklad pro rok 1907.

Formát papíru: ☐

Statutární jméno sboru (ostrostřeleckého sboru)

Stanoviště sboru (Jičín)

Vzorec 4
k § 11.
(Zároveň příklad.)

Soupis

domobranných členů sboru.

Pořadní číslo	Rodinné jméno domobranných členů	Přední (křestní) jméno domobranných členů	Šarže (úřad) ve sboru	Rok narození	Domovská obec (politický okres, země)	Stav, důstojenství, zaměstnání	Bydliště	Jest povinen sloužiti ve vojsku (válečném lodstvu) (sbor a šarže)	Sloužil ve vojsku, ve válečném lodstvu nebo v zemské obraně (čítaje k tomu i jejich náhradní zálohy) nebo v četnictvu (sbor a šarže)	Poznámka
1	2		3	4	5	6	7	8	9	10
1	**Blažek**	Antonín	velitel	1876	Jičín	kupec	Jičín	Vojsko, pěch., šikovatel	.	
1	**Hlavička**	Karel	nadporuč., zást. velitele	1869	„	hostinský	„	.	zemská obrana, pěch., četař	
1	**Pospíšil**	Josef	poručík	1877	„	továrník	„	Vojsko, jezd., desátník	.	
1	**Červený**	František	„	1860	„	„	„		.	
1	**Jirka**	Eduard	šikovatel	1865	„	řezník	„	.	Vojsko, polní dělostřelectvo, nadděloslřelec	
1	**Král**	Adolf	četař	1864	„	majitel domu	„	.		
1	**Kratochvíl**	Václav	„	1869	„	rolník	„	.	Vojsko, myslivecký sbor, četař	
1	**Bavor**	Jan	desátník	1878	„	továrník	„	Vojsko, pěch., desátník	.	
1	**Tichý**	Rudolf	„	1870	„	sklenář	„	.	.	
1	**Brada**	Josef	„	1867	„	pekař	„	.	Vojsko, pěchota, závodčí	
1	**Krajník**	Antonín	„	1866	„	stavitel	„		Vojsko, jezdectvo, desátník	
1	**Dlouhý**	Vladimír	závodčí	1879	„	zámečník	„	Vojsko, pěch., desátník	.	
1	**Kovář**	František	„	1865	„	truhlář	„	.	.	
1	**Ryba**	Josef	„	1866	„	provazník	„	.	Zemská obrana, pěchota, závodčí	
1	**Sládek**	Jaroslav	„	1866	„	cukrář	„	.	.	
45	jiných členů		.	.	.	.	.	6	30	
60	Dohromady		.	.	.	.		10	36	

N., dne . . . . . 19 . .

Podpis velitele (předsedy spolku):

Poznámka: U měšťanských a ostrostřeleckých sborů zapsání buďte jménem důstojníci, poddůstojníci a svobodníci (závodčí), u spolků vojenských vysloužilců členové představenstva — všichni ostatní členové pak sumárně.

Rubriky 2 až 9 buďte toliko při těch členech přiměřeně k textu záhlaví vyplněny, kteří mají býti uvedeni jménem; u ostatních členů zůstanou rubriky 3 až 7 prázdné, v rubrikách 8 a 9 zapsán buď úhrnný počet „ke službě povinných“, vztažmo „vysloužilých“. Data nahoře zapsaná jsou příkladem pro měšťanský sbor; spolky vysloužilců atd. počínejte si při zdělávání těchto soupisů obdobně. — Členové v čísle 150 Předpisu dotčení nebuďte sepsáni za domobrance. — Kdyby snad byl šarží oproti normálnímu stavu nadbytečný počet, budiž to v poznámkové rubrice číselně vykázáno a ospravedlněno.

Formát papíru: ☐

(Böhmisch.)

C. k. domobranné okresní velitelství . . v .

Vzorec 8
k § 12.

(Trofeje.)

List propouštěcí.

N. N. . . . . narozený roku 18 . . v . . . . . , politický okres . . . . . , země . . . . . , domovem příslušný v . . . . . , politický okres . . . . . , země . . . . . , sloužil (věrně, udatně, čestně) ve vojsku (ve válečném loďstvu) u . . . . . let, . . měsíců, . . dní, pak u zeměbranného (zemských střelců) . . . . . let, . . měsíců, dní, naposledy jako . . . . . (súčastnil se válečn. . výprav . . . . . byl v ní (nich) raněn . . . . . a byl pro svou v bitvě (bitvách) u . . . . . osvědčenou statečnost vyznamenán . . . . .).

Jmenovaný má právo nositi . . . . . .

Ježto dnem 31. prosince 19 . . učinil úplně zadost také povinnosti domobranné, uděluje se jemu tato listina.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. domobranný okresní velitel:

Podpis:

Služební pečeť.

Poznámka: 1) Tento list propouštěcí určen jest pro takové vysloužilé domobrance, kteří budou po úplně vykonané povinnosti domobranné z domobrany propuštění.

2) Ztratí-li se některý list propouštěcí, vydáno buď tomu, komu se ztratil, dosvědčení obsahující podstatná data listu propouštěcího.

3) Kromě skutečné uvedena buď také titulární šarže, kterou vysloužilec snad měl.

4) Vysloužilým domobranným osobám, které se s povolením vystěhují, vydán buď takový list propouštěcí s textem přiměřeně změněným.

5) Formát papíru: 36 *cm* široký, 30 *cm* vysoký.

Politický okres:

C. k. domobranné okresní velitelství čís. . v . .

Vzorec 9

k § 12.

Soupis

listů propouštěcích (domobranných pasů) zasílaných domobranným mužům tuto jmenovaným.

Jméno (křestní) a příjmení (jméno rodinné)	Rok narození	Domovem příslušný			Bydliště *)			Občanské postavení (důstojenství, zaměstnání, živnost)	Sloužil ve vojsku, ve válečném loďstvu, v zemské obraně (čítajíc k nim i jejich náhradní zálohy) nebo v četnictvu		**Poznámka**	Domobranné pasy	Listy propouštěcí
		obec	politický okres, země	domobranný okres čís.	místo	politický okres	země		vojenský sbor (ústav)	šarže		počet	

*) V soupisech předkládaných podle čísla 50, *c)* pro domobranné muže v cizozemsku bydlící buďte tato data — aby listiny nemusely býti vraceny — co nejpřesněji udány, po případě buď pojmenován konsulátní úřad, v jehož obvodě bydliště příslušného muže leží.

Formát papíru: ☐

C. k. domobranné okresní velitelství . . v

Vzorec 12
k § 14.

(Trofeje.)

List propouštěcí.

N. N. . . . . narozený roku 18 . . v . . . . . , politický okres . . . . . , země . . . . . , domovem příslušný v . . . . . , politický okres . . . . . , země . . . . . , sloužil (věrně, udatně, čestně) ve vojsku (ve válečném loďstvu) u . . . . . let, . . měsíců, . . dní, pak u zeměbranného (zemských střeleců) . . . . . let, . . měsíců, dní, naposledy jako . . . . . (súčastnil se válečn. . výprav . . . . . byl v ní (nich) raněn . . . . . a byl pro svou v bitvě (bitvách) u . . . . . osvědčenou statečnost vyznamenán . . . . .).

Jmenovaný má právo nositi . . . . . .

Poněvadž jmenovaný podle usnesení { odvodní / přezkoušecí / superarbitrační } komise v . . . . . ze dne . . . . . 19 . . , pro vady není naprosto způsobilý konati domobrannou povinnost, zprošťuje se další domobranné povinnosti a uděluje se jemu tato listina.

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

Služební pečeť.

C. k. domobranný okresní velitel:

Podpis.

Poznámka: 1) Tento list propouštěcí určen jest pro takové vysloužilé domobrance, kteří budou za své domobranné povinnosti následkem nějaké vady povinnosti domobranné zproštěni.

2) Ztratí-li se některý list propouštěcí, vydáno buď tomu, komu se ztratil, dosvědčení obsahující podstatná data listu propouštěcího.

3) Kromě skutečné uvedena buď také titulární šarže, kterou vysloužilec snad měl.

4) Formát papíru: 36 *cm* široký, 30 *cm* vysoký.

Vzorec 13
k § 14.

Politický úřad okresní.

Osvobozovací certifikát domobranný.

Pro domobranného muže N. N. . . . . .
příslušného do obce N. . . . . , narozeného roku 18 . . ,
důstojenství (zaměstnání, živnost) . . . . . , jenž na základě

dle potřeby
- usnesení komise odvodní v N. . . . . ze dne . . . . . 19 .
- usnesení komise přezkoušecí v N. . . . . ze dne . . . . . 19 .
- usnesení komise superarbitrační v N. . . . . ze dne . . . . . 19 .

pro vady ku konání domobranné služby naprosto nezpůsobilý osvobozen jest od povinnosti domobranné.

N. . . . . , dne . . . . . 19 . .

Pečeť.

Přednosta politického úřadu okresního:

Podpis.

Vzorec 14.

k § 15.

Nejvyšší úřad dvorský, centrální místo, úřad, dopravní ústav atd.

Seznam

domobranných osob, které podle § 2*) domobranného zákona jakožto pro obstarávání veřejné služby nebo veřejného prospěchu nezbytné navrženy jsou, aby zproštěny byly služby domobranné za války.

Připomenutí. *a)* K rubrice 1. V seznamech úřadů podřízených atd., kromě dopravních ústavů, běžná čísla nebuďte vpisována; čísla tato budou zapsána teprve u míst podávajících dobré zdání; každého roku počato buď číslem 1.

b) K rubrikám 2 a 6. Rubrika 2 vyplněna buď toliko u důstojníků a vojenských úředníků na od. počinku a v poměru „mimosužebném“ nebo u gažistů v poměru evidence zemské obrany; rubrika 6 zůstane při nich prázdná.

c) K rubrice 3. Jména oněch domobranných mužů, k jejichž zproštění domobranné služby místo, které podává dobré zdání, nepřivolí, buďte v seznamech červeně přetržena.

d) K rubrice 6. U domobranců, kteří služební povinnost řadovou a záložní ve vojsku vysloužili a toliko za posledních dvou let své služební povinnosti patřili do stavu zemské obrany, zapsány buďte sbory a ústavy vojska.

e) K rubrice 13. U domobranců, kteří náležejí ke kategoriím v čísle 64, *c)* a *d)* dotčeným a navrženi jsou, aby byli zproštěni, budiž uvedeno, že tito muži, a to *ad* číslo 64, *c)* sepsáni jsou jakožto lékaři, inženýři atd., *ad* číslo 64, *d)* ke službám válečným individuálně jsou ustanoveni a domobrannými určovacími listky poděleni.

*) Jde-li o návrhy na ponechání podle § 16 a o návrhy podle § 26, číslo 139, budiž nadpis přiměřeně změněn.

Formát papíru: ☐

Běžné číslo	Šarže (důstojenství) a vojenský poměr služebný	Přední (křestní) a rodinné jméno a případné příjmení	Narozen roku	Domovská obec, politický okres, země	Sloužil aktivně: ve vojsku, ve válečném loďstvu, zemské obraně (včetně jich náhradní zálohy); v četnictvu — Druh sboru; šarže	Jest designován pro důstojnické neb úřednické místo v domobraně	Civilní: úřad (železničný nebo paroplavební podnik) atd.
1	2	3	4	5	6	7	8

postavení		Odůvodnění, proč každý jednotlivý nezbytně potřebný jest na svém místě služebním	Usnesení territoriálního velitelstva zemské obrany, vztažmo ministeria zemské obrany	Poznámka
místo služební	vlastnost služební			
9	10	11	12	13

Vzorec 15
k § 15.

C. k. ministerium zemské obrany.

C. k. zeměbranné velitelství v N. . . .

k č. . . . . z r. 19 . .

Pro c. k. zeměbranné velitelství v . . . . . .

Pro c. k. domobranné okresní velitelství č. . . .

Evidenční lístek

o jmenovaném dole domobranném muži zproštěném domobranné služby.

Ad číslo 74 domobranného organisačního předpisu.

1		Běžné číslo v návrhu na zproštění	
2		Šarže (hodnost) a vojenský služební poměr	
3		Přední (křestní) a rodinné jméno a po případě příjmení	
4		Rok narození	
5	Domovská(ý)	obec	
		politický okres	
		země	
6		Sloužil aktivně; vojenský sbor; šarže	
7		Jest designován pro důstojnické (úřednické) místo v domobraně	
8	Civilní služba	Úřad atd.	
9		Služební místo	
10		Služební vlastnost	

Poznámka.

Formát papíru: 11·2 × 18 *cm.*

Nejvyšší úřad dvorský, centrální místo, zemský úřad atd.

(Za příklad: C. k. poštovské a telegrafní ředitelství ve Vídni.)

Vzorec 17

k § 15.

Pro magistrát c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně.

Výkaz

všech změn, které nastaly u osob domobranné služby zproštěných v . . pololetí roku 19 . .

Zproštění od domobranné služby bylo přiřknuto: ministeriem zemské obrany	zemobranným territoriálním velitelstvem ve	roku	pod běžným číslem seznamu	Šarže (důstojenství) a vojenský služební poměr	Přední (křestní) a rodinné jméno a případné příjmení	Rok narození	Domovská obec, politický okres	Sloužil aktivně: ve vojsku, ve válečném loďstvu, zemské obraně (počítajíc k nim i jejich náhradní zálohy), v četnictvu; — vojenský sbor, šarže	Jest designován pro důstojnické nebo úřednické místo v domobraně	Civilní služba: Úřad (železničný nebo paroplavební podnik) atd.	Služební místo	Služební vlastnost	Jakého druhu změna u zproštěného nastala	Poznámka
	Vídni	1907	36	.	Karel **Gruber**	1866	Vídeň	C. a k. pěší pluk č. 84, poručík	1	C. k. poštovské a telegrafní ředitelství ve Vídni	Vídeň	Poštovní kontrolor	zemřel	vymazán
		1907	114	.	Čeněk **Herzog**	1867		C. a k. pěší pluk č. 4, šikovatel	.			Poštovní assistent	Přeložen do Sv. Hypolita a tam domovem příslušný	Seznam opraven
		1907	138	.	Rudolf **Strobel**	1867		C. k. zeměbranný pěší pluk č. 1, poručík	1			Poštovní officiál	Dán na dočasný odpočinek	vymazán
		1907	416	.	Eduard **Orth**	1871		C. a k. ulánský pluk č. 5, desátník	.			Úřední sluha	propuštěn	vymazán
		1907	482	.	Adolf **Sychra**	1874		.	.			Inženýr	vystoupil	vymazán
		1907	510	.	Josef **Böhm**	1866		C. k. zeměbranný pěší pluk č. 1, četař	.			Listonoš	Správný rok narození: 1868	Seznam opraven
		1907	521	.	Antonín **Gold**	1866		C. a k. prapor polních myslivců č. 21, nadmyslivec	.			Poštovní officiál	Před vstupem do domobranné povinnosti dobrovolně odveden, není již domobranou povinen	vymazán
		1907	536	.	Karel **Jost**	1874		C. a k. sborový dělostřelecký pluk č. 2, ohňostrojce	.			Poštovní assistent	Ještě k zemské obraně povinen	vymazán

Formát papíru: ☐

Obec . . . . . .

Politický úřad okresní

C. k. domobranné okresní velitelstvo č. . . . v . . . . . .

C. k. velitelstvo obrany zemské č. . . . v . . . . . .

Vzorec 28
k § 26.

Seznam

domobranných lékařů, inženýrů, architektů, stavitelů — diplomovaných zvěrolékařů a konečitelů stavu civilního.

Jméno (křestní) a jméno rodinné	Rok narození	Domovský (á)			Pobyt			Vojenská šarže, kterou snad dříve měl	Občanské povolání (hodnost, zaměstnání, živnost)	K čemu snad v domobraně byl určen podle určovacího lístku	Poznámka
		obec	okres (politický)	země	obec	okres (politický)	země				
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
								.	praktický lékař (okul.)	V garnisonní nemocnici č... v	
								.	městský lékař (int. a chirg.)	U červeného kříže	
								pěšák	architekt	U ženijního ředitelství v	
								.	c. k. okresní zvěrolékař		Zproštěn domobranné služby

Datum. Podpis.

Poznámka. Soupis tento obsahuje všechny 24 domobranné ročníky a povede se zásadně podle říšského bydliště domobranců bez ohledu na jejich domovskou příslušnost.
Domobranci mimo království a země v říšské radě zastoupené trvale usazení buďte pokud možná sepsáni. — Uherští státní občané nebuďte pojati do tohoto soupisu.
Inženýři, architekti a stavitelé mohou společně sepsáni býti, — ostatní kategorie buďte odděleně sepsány.
Inženýři při železničních zaměstnání nebuďte sepsáni.
Civilní osoby pro důstojnická neb úřednická místa v domobraně designované nebuďte sem pojaty.
Tohoto vzorce buď s příslušnou změnou nápisu použito také ku sdělování změn a když jiné kategorie domobranců (kondukťoři, kováři, pekaři atd.) jsou vedeni v evidenci podle jmen a podělují se určovacími lístky a domobranými pasy.
Obecní představenstva a politické úřady okresní nemají zápisy v rubrice 11.

Formát papíru: ☐

Obec

Politický úřad okresní

C. k. domobranné okresní velitelství č. . . v . . . . . .

C. k. zeměbranné velitelství v N. . . . . .

Sumární

o domobranných řemeslnících po ruce

Obec (politický okres, domobranný okres)	Kováři (kováři lodní)	Zámečníci	Strojní zámečníci	Filnikáři	Kovolitci	Soustružníci kovů	Spáječi olova (cínovači)	Klempíři	Strojníci	Strojvedoucí	Topiči strojů	Puškaři	Mechanikové	Elektrikové	Zedníci	Lamači kamene	Pokrývači	Tesaři	Lodní tesaři (člunkaři)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Datum.

Poznámka. Soupis tento založí se podle 1. ledna, obsahuje všechny 24 domobranné ročníky a provede se V podáních domobranných okresních vetitelstev budte součty výkazů jednotlivých poli- V podání zeměbranných territoriálních velitelstev vykázány budte součty podle domo-

Zapsání nebuďte:

a) všichni domobranci vojensky vycvičení (kromě neschopných ke zbraní);
b) všichni řemeslníci u železnic a u parní plavby (také v dílnách a loděnicích) zaměstnaní, a
c) všichni řemeslníci zaměstnaní u zejména uvedených technických závodů a námořských

Formát papíru: ☐

Vzorec 29
k § 26.

výkaz

jsoucích vojensky nevycvičených.

Truhláři	Kováři	Bednáři	Nátěrači	Sedláři	Řemenáři	Ševci	Krejčí	Pekaři	Mlynáři	Řezníci	Litografové (knihtiskaři)	Prachaři	Ošetřovatelé nemocných	Lodníci	Nosiči	Dřevořezpi	Zemní dělníci	Plachtovníci	Ubytovatelé	Poznámka
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41

Podpis.

zásadně podle řádného bydliště domobranců. — Uherští státní občané budte do tohoto soupisu pojati.
tických okresních úřadů k sobě seřaděny a na konci budte celkové sumy vykázány.
branných okresů a na konci celkové sumy.

společností a ústavů, kteří při rozvrhu a při dodávání domobranných dělníků mají býti pominuti.

Vzorec 30
k § 31.

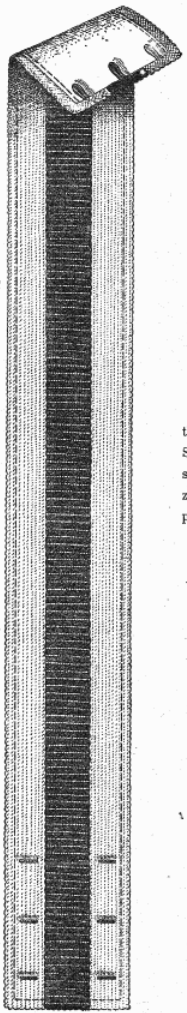

Páska domobranecká.

(Černožlutá páska.)

Páska jest vyrobena z prýmku 5·4 *cm* širokého a jest asi 45 *cm* dlouhá; má tři stejně široké proužky, z nichž prostřední jest černý, oba krajní pak jsou žluté. Spodní strana jest podšita bíleným plátnem. Na jednom konci jest na zevnější straně umístěno po 3 smyčkách, na druhém konci mezi prýmkem a podšívkou jsou zašity 3 háčky, jimiž páska na svrchním šatě může býti kolem levého ramene připevněna a podle potřeby uvolněna nebo utažena.

Vzorec 31
k § 31.

Legitimační list domobranecký.

(Skutečná velikost.)

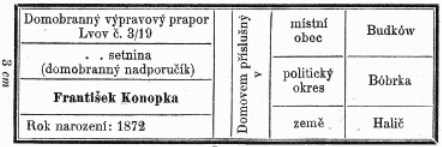

Ustanovení o legitimačním listu domobraneckém.

1. Legitimační list jest pomůckou pro snadnější zjištění totožnosti osoby ve válce a má také ten účel, aby usnadnil uplatnění občanských práv osob pozůstalých.

2. Pro domobrance opatřené domobrannými pasy spojen jest v podobě kuponu s jedním z obou presentačních lístků připojených k domobrannému pasu, má rozměry uvedené u hořejšího vzorce, podle něhož jest zápisy vykonati, a jest v době míru uložen mezi presentačními lístky v domobranném pase.

Když by domovské právo domobrancovo nebylo známo, buďte slova: „Domovem příslušný“ přetrženа a místo nich buď napsáno: „Bydliště“.

Při zápisech, které psáti jest co možná čitelně, užíváno buď toliko latinských písmen.

Legitimační list buď v případě potřeby od presentačního lístku oddělen, jednou (uprostřed) přeložen, v mosazné schránce uložen a v kapsičce pravé kapsy spodků nošen; šňůra schránky buď připevněna ve knoflíkové dírce kapsy spodků.

Ti domobranci, kteří nejsou po vojensku oděni, nosí legitimační list v mosazné schránce uložený v některé kapse svého civilního oděvu; šňůra schránky buď ke kapse připevněna několika stehy.

3. Legitimační listy pro domobranné mužstvo k doplňování určené a k vojsku, k válečnému loďstvu, vztažmo k zeměbraně se dostavující budou — pokud toto mužstvo nemá legitimačního listu v domobranném pasu — u příslušných náhradních sborů (ústavů atd.) chovány v zásobě.

Legitimační listy pro ty domobrance k territoriálním domobranným formacím vřaděné, v jejichž pasech není ještě žádný legitimační list, buďte — pro každou formaci abecedně spořádané — u toho velitelstva chovány, kterému náleží formaci sestaviti.

Pro takové svolané domobrance, kteří nepřinesou legitimačního lístku, mají domobranná okresní telstva chovati stále dostatečnou zásobu takových (porůzných) listů jak ve vlastní stanici tak i v cizích formačních stanicích territoriálních domobranných formací.

Pro mužstvo domobrany hradí se potřeba na mosazných schránkách na účet eráru; tyto schránky buďte v evidenci chovány stejně jako jiné předměty výstroje mužovy.

Domobranní gažisté i ostatní osoby pro důstojnická a úřednická místa designované ať sobě sami opatří mosazné schránky a legitimační listy; mohou je obdržeti z nadbytečných zásob, jsou-li jaké, musí je však zaplatiti.

4. Legitimační listy vyhotoveny buďte tehdy, když se vyhotovují domobranné pasy; oba první řádky v levo zůstanou prázdné až do presentace (vřadění) muže; po presentaci (vřadění) zaznamenáno buď na prvním řádku velitelství, úřad, sbor, ústav nebo jméno dělnického oddílu atd., na druhém řádku pododdělení a šarže, u dělnických oddílův a ostatních formací však místo pracovní (formační).

Pro svolané domobrance, kteří nepřinesou legitimačního listu, buďte takové listy vyhotoveny od příslušných velitelstev (přednostů, správců atd.).

5. Mosazné schránky určené pro domobranné sbory (oddíly atd.), které mají býti v případě mobilisace sestaveny, buďte chovány ve skladišti příslušného domobranného okresního velitelstva, schránky určené pro territoriální domobranné formace však v těch skladištích (depots), kde jsou uloženy výstrojné kusy těchto formací.

Pro domobranné dělnické oddíly atd. buďte potřebné blankety a mosazné schránky chovány v zásobě u onoho domobranného okresního velitelstva, z jehož okresu požadované dělnické oddíly (řemeslníci, dělníci a pod.) byly ustanoveny, vztažmo rozpočteny; toto domobranné okresní velitelství pečovati má také o případné včasné zaslání potřebných legitimačních listů i se schránkami do formačních (pracovních) míst, vztažmo o jich odevzdání veliteli (přednostovi, správci atd.) dělnického oddělení.

6. Veškeré osoby ze stavu gažistů a mužstva domobranných sborův a territoriálních domobranných formací v případě mobilisace sestavených — kromě osob stálých náhradních formací v otevřených místech, pak stálých úřadů, velitelstev a ústavů v takových stanicích — potom ti domobranní muži, kteří podle ustanovení příslušných přehledů o potřebě dělníků, vztažmo povšechného rozpočtení dělníků podle oněch přehledů zdělaného mají býti presentováni, buďte opatřeni legitimačním listem v mosazné schránce uschovaným, jejž nosí stále při sobě od presentace (vřadění) až do propuštění na dovolenou.

Když jest domobranné mužstvo jinam přeloženo, podrží legitimační list i se schránkou; legitimační list bude, jde-li o přeložení vmezích vlastního domobranného sboru, příslušně opraven, v jiných případech obnoven.

Ztratí-li se legitimační list nebo schránka nebo stanou-li se neupotřebitelnými, domobranný muž podělen buď novým legitimačním listem, vztažmo novou schránkou.

Domobranné mužstvo, které se dostane do některého zdravotního ústavu jako nemocné (raněné), podrženi má při sobě legitimační listy i se schránkami.

Budou-li zemřelí dopraveni do zdravotního ústavu, buďte jim legitimační listy i se schránkami, po zjištění totožnosti, odňaty teprve bezprostředně před pohřbením. Legitimační listy domobrancův k některém zdravotním ústavě zemřelých nebo jako mrtvoly tam dopravených buďte opatřeny potvrzením lékaře o způsobu smrti a úmrtního dne a dodány i se schránkami vlastnímu duchovnímu správci.

Zemře-li domobranec za přepravy, potvrditi má vůdce transportu a ještě jeden domobranný muž (voják, dělník atd.) úmrtí na rubu legitimačního listu, na př.: „Zemřel dne 16./6. 19. . . při dopravě do polní nemocnice č. . . . N. N., domobranný desátník (desátník), N. N., domobranný svobodník (svobodník).“

Musí-li se taková mrtvola odevzdati ku pohřbení místnímu úřadu, budiž legitimační list mrtvému odňat a odevzdán velitelstvu, které převezme dopravu a jež má dodati legitimační list i se schránkou vlastnímu duchovnímu správci.

Bude-li mrtvola odevzdána k pohřbení vojenskému úřadu a pod., budiž legitimační list i se schránkou ponechán u mrtvoly až do pohřbení a potom oním úřadem atd. zaslán vlastnímu duchovnímu správci.

Domobranným mužům, kteří zůstali na bojišti, buďte legitimační listy i se schránkami bezprostředně před pohřbením odňaty domobranným důstojníkem nebo poddůstojníkem (důstojníkem nebo poddůstojníkem), který byl k tomu s oddílem komandován; tento důstojník nebo poddůstojník a jeden domobranný muž (voják) pohřebního oddílu má na rubu legitimačního listu vlastnoručním podpisem potvrditi den a místo pohřbení. — Pohřbívá-li sbor (ústav) atd. své padlé sám, buď co možná také zjištěna totožnost mrtvoly a toto potvrzeno rovněž na legitimačním listu.

Velitel pohřebního oddělení zaslati má legitimační listy takto potvrzené i se schránkami služební cestou generálnímu velitelstvu armádnímu — kde takového není, onomu velitelstvu, které mělo vrchní velení v bitvě. Příslušné velitelství odevzdá legitimační listy i se schránkami po opravě seznamů ztrát příslušným duchovním správcům.

Když domobranný sbor sám pohřbil své padlé, buď nejprve provedeno jednání o početním stavu, a potom buďte legitimační listy i se schránkami odevzdány příslušnému duchovnímu správci.

7. S legitimačními listy od spojenecké nebo nepřátelské armády, od některého místního úřadu nebo jinou cestou snad došlými, které obsahují hodnověrné potvrzení smrti (pohřbení) skrze dva svědky, nebo

na kterých toto potvrzení dodatečně bude podáno prohlášením dvou svědků, že viděli domobrance v legitimačním listě jmenovaného na bojišti padnouti, naloženo buď obdobně podle ustanovení čísla 6.

Legitimační listy, které nejsou opatřeny takovým potvrzením, dodány buďte základním sborům (dělnickým oddílům a pod.) s příslušným objasněním.

8. Potvrzení na legitimačních listech mají zjistiti smrt (pohřbení) držitele legitimačního listu a pokud možná také totožnost mrtvoly.

Podpisatelé vydávají své potvrzení na místě přísahy.

Legitimační listy předepsaným potvrzením opatřené jsou — tak jako lékařský úmrtní lístek — k tomu, aby podle nich vykonán byl zápis do úmrtních matrik.

9. Vojenský (zeměbranný, domobranný) duchovní vykoná zápis do úmrtní matriky a potvrdí tento zápis na rubu legitimačních listů.

Potom pošle tyto listy i se schránkou — v těch případnostech, ve kterých sám konal svůj úřad, s výpisem ze sešitu úmrtní matriky — základnímu sboru (dělnickému oddílu a pod.) a nepatří-li mrtvý k početnímu stavu některého domobranného sboru (ústavu), příslušnému velitelstvu; ty legitimační listy však, které ho došly od domobranného sboru (ústavu) o pohřbených padlých mužích vlastního početního stavu, vojenskému oddělení generálního velitelstva armádního.

Legitimační listy i se schránkami buďte od domobranných sborů (dělnických oddílů a pod.) podle základního stavu příslušných po provedeném jednání o početním stavu, v případnosti posléze dotčené od vojenského oddělení generálního velitelstva armádního po opravení seznamů ztrát, zaslány správní komisi zřízené u příslušného domobranného sboru (ústavu), která je se soupisem jmen obsahujícím nacionále dodá příslušnému polnímu superiorovi, aby je zapsal do úmrtních matrik.

Polní superior má, jest-li tu výpis z úmrtní matriky, jej potvrditi, v opačné případnosti jej vyhotoviti a — s legitimačním listem a schránkou — zaslati dotčené správní komisi, která jej má poslati domovskému politickému úřadu okresnímu, aby příslušnou domobrannou osobu v soupisech, vztažmo domobraneckých seznamech vymazal.

Tato správní komise má legitimační listy i se schránkami zaslati příslušnému domobrannému okresnímu velitelstvu.

Legitimační listy takto potvrzené, velitelů domobranných dělnických oddílů došlé o zemřelých (pohřbených) mužích vlastního oddělení buďte i s mosaznými schránkami zaslány příslušným domobranným okresním velitelstvům k dalšímu služebnímu upotřebení.

10. Legitimační listy (poznávací znamení) padlých nebo zemřelých spojenecké nebo nepřátelské armády buďte jim před jejich pohřbením odňaty, stejným způsobem jako legitimační listy vlastních domobranných (vojenských) osob potvrzeny a od osob, které opatří pohřbení, odevzdány představenému velitelstvu, které je má zaslati vojenskému oddělení generálního velitelstva armádního.

11. Pro civilní osoby jsoucí v družině armády předepsány jsou jinaké legitimace, které obsahují jak data totožnosti, tak údaje o služebním poměru a o právu příslušných osob na tom kterém místě pobývati.

Vzorec 33
k § 34.

Politický úřad okresní.

Certifikát

pro níže jmenovaného muže domobranného, kterému dáno bylo dovolení k cestě do . . . . . .

Přední (křestní) a rodinné jméno . . . . . .
Narozen roku . . . .
Rodiště . . . . . politický okres . . . . . země . . . . . .
Přísluší domovem do obce . . . . . politický okres . . . . . země . . . .
Bydlí: obec . . . . . politický okres . . . . . země . . . . . .
Stav (svobodný, ženatý, vdovec) . . . . . .
Hodnost (zaměstnání, živnost) . . . . . .
Postava . . . . . Obličej . . . . . .
Vlasy . . . . . Nos . . . . . .
Oči . . . . . Ústa . . . . . .
Obočí . . . . . Vous . . . . . .
Zvláštní znamení . . . . . .
Cíl cestovní: místo . . . . . politický okres . . . . . země . . . . .
Účel cestovní . . . . . .
Platí na dobu od . . . . . do . . . . . .

V N., dne . . . . . 19 . .

Pečeť

Podpis.

Vzorec 35
k § 35.

Ověřovací list

pro*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . za účelem dostavení se do**) . . . . . .

. . . . . .

N., dne . . . . . 19 . .

Obecní pečeť

Podpis obecního starosty.

Připomenutí. Obecní starosta, když vyhotovuje ověřovací listy pro domobranné muže, zapsati má na místě „*)“ jméno, rok narození a domovskou obec; na místě „**)“ pak místo, kam domobranný muž jest určen.

Vzoree 36
k § 35.

C. k. domobranné okresní velitelství č. . . v . . . . . .

Politický okres N . . . . . .

Obec N. . . . . .

Nominální konsignace

. . . . . .

. . . . . .

Šarže	Přední (křestní) a rodinné jméno a případné příjmení	Rok narození	Stav, důstojnost, zaměstnání (živnost)	Domovská obec, politický okres, země	Bydliště a číslo domu, politický okres, země	Sloužil ve vojsku, ve válečném loďstvu nebo v zemské obraně (počítajíc k nim i náhradní zálohy) nebo četnictvu; — sbor (odbor, ústav), šarže	Obdržel na ruku 6 18 korun	Poznámka

Poznámka. 1. Takových nominálních konsignací buď použito:
Pro účely v §§ 34, 35, 36, 37, 38, 40 a 48 dotčené, potom pro výběr a evidenci domobranných mužů pro territoriální domobranné formace a pro soupis dostavivších se domobranných dělníků (dělníků v uhelných dolech) atd.
2. Podle toho nápis nominální konsignace má zníti, na př.: „o domobranných mužích při přehlídce za způsobilé k domobranné službě shledaných.“

Formát papíru: ☐ { podle různých účelů: } na 1/4; „ 1/8 a „ 1 archu; dva posledně uvedené potištěny na všech stranách.

Vzorec 40

k § 45.

Pas domobranný

pro domobranné povinníky příslušné do království a zemí na říšské radě zastoupených — kromě Tyrolska a Vorarlberska.

1

C. k. domobranné okresní velitelství čís. 21 ve **Sv. Hypolitě.**

Pas domobranný

pro

Františka Langa

bývalého desátníka pěšího pluku svobodného pána z Hessů čís. 49 *).

*) Zde buď výběc uveden ten vojenský sbor (ústav atd.), u kterého příslušný muž naposledy aktivně sloužil, vztažmo z něhož pochází.

Pasy domobranné, tištěné na trvanlivém psacím papíře a svázané do tvrdých šedých desek plátěných, budou přidělovány ministeriem zemské obrany. Ku každému pasu domobrannému přiloženy jsou dva lístky presentační, které dvěma skobkami připevněny jsou na vnitřní straně zadní desky. Na jednom presentačním lístku jest zároveň legitimační list jako kupón připevněn.

Formát papíru: $14^{5}/_{10}$ *cm* výšky, 10 *cm* šířky.

3

Domobranný ročník (rok rodný)	18.....	Domobranná povinnost trvá do konce roku 19.....

Výzbrojná stanice

v případu svolání domobrany:

až včetně do roku 19.....	*)
	*)
v letech 19..... až do 19.....	domobranné okresní velitelství (expositura) místa pobytného

*) Zde buď při těch domobranných mužích, kteří pocházejí z polního a horského dělostřelectva a ze zvláštních zbraní a odborů vojska a z válečného loďstva a jsou k disposici na doplnění vojska (válečného loďstva), v hořejším řádku zapsána stanice výzbrojná, v dolním sbor (ústav), při kterém domobranný muž ve vojsku (válečném loďstvu) posledně sloužil.

Poznámka. Při neschopných ke zbrani buďte jednotlivé rubriky „výzbrojné stanice“ ponechány prázdné.

4

Legitimace.

.....

narozený roku 18..... v .....

politický okres ....., země .....,

domovem příslušný do ....., politický okres

....., země ....., náboženství .....,

stavu (umění, živnost, jinaké povolání životní) .....

sloužil ve vojště u ..... pluku čís. ..... po ..... roky,

..... měsíce, ... dní jako ....., potom u zeměbranného

pluku ..... čís. ..... po ..... roky, ... měsíce,

..... dní jako ..... (věrně, udatně, čestně), súčastnil

se válečné výpravy ....., v níž byl poraněn a pro

svou udatnost v boji u ..... osvědčenou byl

vyznamenán .....

..... tento jest oprávněn, nositi jubilejní

medaili pamětnou, znak vojenské služby třídy ..... atd.

a) Pro vojíny, kteří po skončení služebné povinnosti jsou propuštěni:

Jelikož jmenovaný úplně vykonal zákonnou povinnost služebnou, propouští se podle § 52 branného zákona dnem ..... 19..... ze svazku vojska (válečného loďstva, zeměbrany) a uděluje se mu tato legitimace.

Legitimační list je opatřen na způsob kupónu s prezentačním lístkem, který jest v domobranském pasu dole. Obě lístky budte potištěnými stranami k sobě položeny a v dlaze pohlídny tak, aby se nemohly posunouti. Pro vyplnění jsou tyto lístky pro jednotlivé případy rozdílně upraveny. Prezentační lístek vyplňuje se podle odstavce 1. a 6. a strany domobranského pasu. Rubriky 3 a 5 prezentačního lístku vyplňují se podle odstavce 2. a 6.

14 cm.

Místní obec	
Politický okres	
Země	

Domovský příslušný

Rok narození: 18.....

9 cm.

1	Místo a den presentace		
2	Presentovaného příslušný okres domobranný čís.	Obec domovská: Místo: ..... polit. okres:	
3	Presentovaný pochází: sbor (ústav)		
4	Rok narození		
5	Šarže		
6	Jméno		
7	Nález a podpis vojenského lékaře		
8	Poznámka		

§ 7. Ustanovení trestní.

Domobranný povinník, jenž by opominul představení (hlášení) v míru předepsané nebo nevykonal je v době ustanovené (§ 3 a § 5), spáchá přestupek a propadne peněžité pokutě od 4 až do 200 korun, po případě přiměřenému trestu na svobodě.

Kdo by, jsa vázán domobranným zákonem, po učiněném vyzvání neuposlechnul zavolání, zaviněným omeškáním stane se vinen přečinu, a trvá-li zaviněné omeškání déle osmi dnů, stane se vinen zločinu.

Trest přečinu jest vězení od jednoho až do tří měsíců, trest zločinu žalář od šesti měsíců až do dvou let.

Z c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni.

1935*

b) Pro vojíny, kteří podle § 40 *b)* branného zákona pro nezpůsobilost ke službě jsou propuštěni:

Jelikož (komu) ..... nařízením sborového (vojenského, zeměbranného územního) velitelstva v ..... ze dne ..... 19..... podle § 40 *b)* branného zákona pro nezpůsobilost ke službě povolen byl výstup z vojska (válečného loďstva, zeměbrany), propouští se dnem ..... 19..... se svazku vojska (válečného loďstva, zeměbrany) a uděluje se mu tato legitimace.

Řečenému ..... uvedeným nařízením udělen byl přídavek pro poranění ročním obnosem ..... korun a poukázán k výplatě skrze c. a k. vojenskou invalidovnu v .....

Vyhrazen jest mu nárok na invalidní výslužné, jenž zanikne dnem ..... 19..... a může k platnosti přiveden býti toliko v tomto čase.

Pro vojíny pod *a)* a *b)* uvedené:

..... tento jest podroben povinnosti domobranné a náleží až do dne 31. prosince 19..... ku I. a až do dne 31. prosince 19..... ke II. výzvě domobrany.

(Pro všechny.)

..... dne ..... 19.....

Podpis:

Poznámka: 1. Kromě skutečné šarže uvedena buď i titulární šarže, kterou snad propuštěnec poslední měl.
2. Když se legitimace vyhotovuje, budiž nehodící se část textu přeškrtnuta.
3. U dvoujazyčných pasů domobranných stránka 5 a 7 obsahuje legitimaci v mateřském jazyce domobranově.

Jméno přední (křestní) a jméno rodinné		
Stav (zaměstnání, živnost)		
Rok odvodu		
Čís. listu knihy základní		
Domovský (á)	obec	
	politický okres	
	země	
	Domobranné okresní velitelství čís. ..... v ..... Expositura v	
Místo pobytu	obec	
	politický okres	
	země	
	Domobranné okresní velitelství čís. ..... v ..... Expositura v	

kdy a kde se mají shromážditi, jakož i o nastoupení cesty k místům svého upotřebení.

10. V zájmu domobranných povinníků jest, aby se opatřili dvoudenní zásobou potravin, jakož i v studeném ročním počasí teplým spodním oděvem (prádlem).

Domobrancům ke službě schopným nahradí se za to, že po první dva dny sami se živili, etapní relutum na den.

11. Svolaní domobranní povinnici jsou podrobeni ode dne svolání až do dne, kterého budou propuštěni na dovolenou, nebo do dne rozchodu výzvy vojenským disciplinárním a trestním předpisům (viz § 7).

12. Domobranec na neurčitou dobu na dovolenou propuštěný podroben jest ve všech občanských poměrech jakož i v trestních a policejních věcech civilním soudům a úřadům.

V místě své dovolené má se druhého dne po svém příchodu u obecního starosty hlásiti a jemu také svůj byt jakož i případnou změnu bytu oznámiti.

Změna místa dovolené smí se státi toliko s povolením domobranného okresního velitelstva a buď za to skrze politický okresní úřad místa dovolené nebo také přímo u domobranného okresního velitelstva požádáno, při čemž předložen buď domobranný pas. V novém místě dovolené vykonáno buď hlášení u obecního starosty, jak shora řečeno.

Případné opětné zavolání k domobranné službě stane se vyhláškou, po případě svolávacím lístkem svědčícím na jméno domobrancovo. Dnem povolání jest domobranný muž opět podroben vojenským zákonům ve věcech trestních a disciplinárním předpisům v témže rozsahu, jako osoby c. k. zemské obrany.

13. Na vysloužilé domobranné povinníky, kteří do obce svého pobytu nejsou příslušni, náleží, když byla vyhláška o vyzvání a svolání domobrany prohlášena, aby se — pokud se jich svolání netýče — ihned ohlásili u obecního představenstva místa pobytu.

14. Cesty vyzvaných, ještě nesvolaných povinníků domobranných do cizozemska smějí býti podnikmuty jen se svolením politického okresního úřadu místa pobytu.

šené, ti pak, kteří v cizině meškají, u c. a k. zastupitelského úřadu, týká-li se jich svolání či nic.

4. V cizozemsku se zdržující domobranní povinníci mají povinnost, jakmile se cestou veřejnosti dovědětí musili, že jest mocnářství válkou ohroženo a že domobrana byla vyzvána a svolána, ohlásiti se ihned ústně nebo písemně s přesným udáním své adresy u c. a k. zastupitelského úřadu, od kterého se jim dalších pokynů v příčině dostavení se dostane.

Dostavení toto staniž se pak dle toho, co ustanovuje 3. odstavec tohoto paragrafu.

V zájmu domobranných povinníků mimo mocnářství trvale usídlených anebo dočasně se zdržujících jest, aby příbuznými nebo prostředníky ihned zpraveni byli o vyzvání a svolání domobrany, jich se týkajícím.

5. Domobranní povinníci, kterým zproštění od povinnosti domobranné bylo uděleno, nemají se v případu vyzvání a svolání domobrany dostaviti.

6. Mimo uvedené tuto zproštěnce a nemocné, kteří nemohou býti transportováni, nesmí nikdo ze svolaných povinníků domobranných zůstati zpět.

7. Svolaní domobranní povinníci mají na železnicích a parolodích v Rakousko-uherském mocnářství a v území zavládnutém volnou jízdu, předloží-li pas domobranný neb určovací lístek (po případě lístek svolávací).

Domobranní muži, kteří se z vnitra mocnářství dostavují do jižního Dalmatska, mají upotřebiti železnice přes Bosenský Brod-Mostar.

8. Kteří nemají v rukou takové listiny a nucení jsou k dostavení se použíti železnice nebo parolodi, nechť se před odchodem hlásí u obecního starosty místa pobytu, v území zavládnutém však u okresního úřadu, kdež se jim dostane ověřovacího listu k volné jízdě.

Dotčená legitimace k jízdě buď předložena při nastoupení jízdy vrátnému nebo na požádání konduktérovi a orgánům revidujícím.

9. Domobranní povinníci, kterých je potřebí k účelům pracovním a k jiným službám pro účely válečné a kteří obecním starostou k tomu byli ustanovení, dostanou od obecního starosty svého místa pobytného potřebných pokynů o dni, místě a hodině,

Sloužil	poslední ve které šarži		
	v c. a k. vojsku (válečném lodstvu)	při kterém sboru (úřadu)	
	v c. k. zemské bráně		
	v c. k. četnictvu		

Má lístek určovací:

Zvláštní výcvik a upotřebení:

8

Dodatky k osobním poznámkám o služebných výkonech v domobraně, o vykonaném hlášení atd.	

19

2. Domobranný povinník má, nečekaje svolávacího lístku na jeho jméno svědčícího, jakmile jeho ročník má se dostaviti, nejdéle ve 24 hodinách po uveřejnění vyhlášky o vyzvání a svolání domobrany — aniž se u obecního starosty místa pobytu odhlásil — se dostaviti, a to:

a) všichni určovacími lístky podělení domobranní povinníci — bez ohledu na ročník a bydliště — přímo do dostavovací stanice v tomto lístku uvedené;

b) všichni 37letí a mladší domobranní povinníci (I. výzva), kteří pocházejí z polního a horského dělostřelectva, z odborných zbraní a z odborů vojska (totiž: pevnostního dělostřelectva, technického dělostřelectva, sboru zákopnického, ústavů pro výzbroj zákopnictva, pluku železničního a telegrafního, sboru vozatajského, ústavů pro výzbroj vozatajstva, sboru zdravotnického, posádkových nemocnic a ústavů pro léky, ústavů zásobnických, ústavů pro správu oděvů, vojenského zeměpisného ústavu, ženijních ředitelstev, vojenských stavebních oddělení, sboru hřebčinského), jakož i z válečného loďstva — bez rozdílu svého místa pobytu — přímo do výzbrojné stanice v pasu domobranném na 3. stránce uvedené;

c) všichni ostatní domobranní povinníci svolaných ročníků (ročníků narození), kteří se zdržují v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, přímo k c. k. domobrannému okresnímu velitelstvu (k expositufe) svého místa pobytu.

3. Domobranní povinníci, zdržující se trvale v zemích koruny Uherské, v Bosně a Hercegovině, v obvodě Limském, pak v cizozemsku, pro něž místo, kam dostaviti se mají, není určeno na základě určovacího lístku, jejž při sobě mají, anebo pro které není již v domobranném pasu na 3. stránce udána stanice výzbrojná, do které přímo dostaviti se mají, dostavtež se přímo k domovskému domobrannému okresnímu velitelstvu (expositufe).

Domobranní povinníci, kteří se zdržují v zemích koruny Uherské a v území zavládnutém i v obvodě Limském, dovědí se z vyhlášky o vyzvání a svolání domobrany, veřejně tam prohlá-

18

Zní-li usnesení: „nezpůsobilý ke veliké službě domobranné“, tedy příslušný domobranný povinník bude zcela zproštěn domobranné služby a vymazán ze seznamu domobranného.

V této případnosti vysloužilý domobranný povinník, když bude odevzdávati svůj domobranný pas, obdrží propouštěcí list; domobranný povinník, jenž nebyl sloužil, obdrží osvobozovací certifikát domobranný, v předpisu o organisaci domobrany stanovený.

§ 5. Zvláštní ohlašovací povinnost domobranných povinníků určovacími lístky podělených.

Domobranní povinníci určovacími lístky podělení mají mimo představení v § 3 pro každý rok předepsané ještě ohlásiti každou změnu svého řádného bydliště ve 30 dnech (v Uhrách ve 14 dnech) písemně neb ústně, a to:

1. V královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, pak v zemích koruny Uherské:

obecnímu starostovi nového bydliště;

2. v Bosně a Hercegovině, v obvodě Limském, pak v cizozemsku:

úřadům v § 3 pod *c)*, *d)* a *e)* dotčeným.

Ohlašovací povinníci mají ku představení (hlášení) domobranný pas (jinakou legitimační listinu) a lístek určovací s sebou přinésti nebo při písemních oznámeních, přiložice domobranný pas (jinakou legitimační listinu), uvésti, že jsou podělení lístkem určovacím.

§ 6. Poukazy pro případ, když by domobrana byla vyzvána a svolána.

1. Jestliže by domobrana byla vyzvána a svolána, rozhodnou jest pro ohlašovací povinníky příslušná vyhláška všeobecně vyhlášená, jakož i výzbrojná stanice (ustanovení o dostavení se) na 3. stránce tohoto pasu zapsaná.

9

Dodatky k osobním poznámkám o služebných výkonech v domobraně, o výkonaném hlášení atd.		

Dodatky k osobním poznámkám o služebných výkonech v domobraně, o vykonaném hlášení atd.		

ústně nebo písemně vykonati, také příbuznými, přáteli nebo zmocněnci u obecního představenstva obce domovské.

Domobranní povinníci, kteří nalézajíce se na lodi za delší plavby nebo zdržujíce se v odlehlých územích cizozemských, nemohli by výjimečně splniti ohlašovací povinnost v příslušné lhůtě, jsou povinni při nejbližší příležitosti vykázati se, že nebylo možná, aby dozvěděli se o svém závazku, vztažmo aby jej včasně splnili.

Také kapitáni (velitelé lodí) mohou hlášení od domobranných povinníků, kteří jsou na jejich lodích najati, přijímati a domobranné ohlašovací lístky vyhotovovati.

§ 4. Poukazy pro méně způsobilé a nezpůsobilé.

Domobranní povinníci, kteří o sobě myslí, že jsou nezpůsobilými ke službě se zbraní nebo ku každé službě v domobraně, mají oznámiti to, když se představují, vztažmo uvésti to v (písemném) ohlášení, načež budou po případě vyzváni, aby dostavili se před komisi odvodní nebo superarbitrační.

Případné výdaje na výživu a na cestu domobranní povinníci, kteří k superarbitraci se dostaví, mají sami ze svého zapraviti.

Domobranní povinníci, kteří jsou k vykonání povinnosti domobranné nezpůsobilí, avšak odvodní, superarbitrační nebo při obecním úřadě konané komisi se nepředstavili, mají v případu vyzvání a svolání domobrany s ostatními domobrannými povinníky své kategorie a ročníku dostaviti se k domobrannému okresnímu velitelství (expositufe) podle pobytu příslušnému.

Usnesení odvodní nebo superarbitrační komise: „neschopen ke zbrani“ má následek, že takovýto domobranný povinník bude zproštěn služby se zbraní v domobraně, avšak zůstane k disposici, vztažmo může upotřeben býti k jinaké domobranné službě, ku které jest schopen.

Neschopnost ke službě se zbraní zapíše se do pasu domobranného a potvrdí se v něm.

Ti, kdož jsou povinni hlásiti se, v jejichž domobranném pasu však zapsána a potvrzena jest klassifikace „neschopen ke zbrani“, nejsou, jestliže nedostali lístek určovací, povinni se hlásiti.

Dodatky k osobním poznámkám o služebních výkonech v domobraně, o vykonaném hlášení atd.		

PRAPORČICKÁ JEDNOTA
A MORAVSKÁ
BRNO

zvláštního vyzvání u c. a k. zastupitelského úřadu, který jest v místě pobytném nebo tomuto místu nejbližší (u velevyslanectva, vyslanectva, konsulátu atd.).

Domobranní povinníci před počátkem úředního jednání s představováním spojeného mají odložiti zbraně, hole atd., a pokud jednání toto trvá, nesmějí kouřiti.

Výjimky z toho, aby povinník osobně se představil, mohou nastoupiti:

1. U nemocných, kteří prokázaně nemohou se osobně představiti; v této případnosti hlášení může státi se ústně nebo také písemně skrze jejich příslušníky nebo jinaké zmocněnce, pokud možná ověřené;

2. u domobranných povinníků, ve vyšetřovací a trestní vazbě jsoucích, pak do donucovací pracovny (polepšovny) odevzdaných; domobranci této budou ohlášení příslušnými soudy, policejními a trestnickými ředitelstvy (správami);

3. u domobranných povinníků, kteří zdržují se v Bosně a Hercegovině nebo v obvodě Limském;

4. u těch, kteří mají povolení k námořské cestě;

5. u domobranných povinníků, kteří smlouvou byli přijati na některou c. a k. válečnou loď nebo jsou ustanovení na lodích některého paroplavebního podniku, když skutečně nalézají se na lodi a

6. u domobranných povinníků, kteří se zdržují v cizozemsku.

Domobranní povinníci, pod čís. 4, 5 a 6 uvedení, mohou předepsané hlášení vykonati písemně, taktéž domobranci pod čís. 3 jmenovaní, není-li příslušné ohlašovací místo těchto mužů ani v místě pobytném, ani v jeho nejbližším okolí.

Písemné hlášení*) domobranných povinníků státi se má u týchž ohlašovacích míst jako hlášení osobní a ústní.

Domobranci hlásiti se povinní, kteří mají povolení k cestě námořské, mohou předepsané hlášení — v čase nařízeném —

*) Hlášení v evidenčních záležitostech jest prosto kolku a poštovného, musí však na adrese míti poznámku: „K úřednímu vyzvání". Ku písemným ohláškám domobranní povinníci obdržeti mohou potřebné blankety zdarma u obecního starosty, vztahmo u příslušných míst ohlašovacích. Osvobození od poštovného vztahuje se toliko na Rakousko-uherské mocnářství, pak na Bosnu a Hercegovinu.

12

Dodatky k osobním poznámkám o služebných výkonech v domobraně, o vykonaném hlášení atd.		

15

2. u těch domobranných povinníků, kteří podle § 1 zákona o c. k. zeměbrané ze dne 25. prosince 1893 sloužili déle než dvě léta a šest měsíců v presenčním stavu zeměbrany; u nich končí se domobranná povinnost dokonaným 40. rokem života.

Vysloužilí domobranní povinníci obdrží po splnění domobranné povinnosti při odevzdání svého pasu domobranného list propouštěcí.

§ 3. Povinnost ohlašovací.

V míru každý domobranný povinník, domobranným pasem opatřený, představiti se má každého roku, a to z pravidla osobně, v čase od 1. až do 31. října*) po předcházející veřejné vyhlášce, a to:

a) v královstvích a zemích**) na říšské radě zastoupených:
u obecního představenstva (starosty) místa pobytného, po případě u smíšené komise k tomu ustanovené;

b) v zemích koruny Uherské:
u ohlašovacích úřadů k tomu ustanovených;

c) v Bosně a Hercegovině:
u tamních okresních úřadů (okresních expositur, městského magistrátu Sarajevského);

d) v obvodě Limském:
u velitelstva vojenské stanice, které jest v místě pobytu nebo místu tomuto nejblíže;

e) v cizozemsku:
domobranní povinníci v cizozemsku jsoucí vykonají zákonné představení (hlášení) v čase od 1. až do 31. října bez

*) Pro domobranné povinníky, kteří by pro nepřekonatelné překážky nebo pro hodnověrně prokázané, velmi naléhavé a neodkladné poměry rodinné neb osobní nemohli se představiti ve lhůtě vyhlášené, stanovena bude ku představení se druhá, nejvýše o 8 dní pozdější lhůta.

**) 1. Veřejným zřízencům a osobám od stavu, požádají-li za to, politický okresní úřad může povoliti, aby hlášení (představení) vykonali bezprostředně u něho ústně nebo písemně.

2. Služební úřadové státní bezpečnostní stráže, trestnic a soudů, správcové kontrolních okresů finanční stráže, pak železničné a paroplavební podniky jsou zmocněni sami přijímati hlášení osob k tomu zavázaných, v jejich službách postavených.

Dodatky k osobním poznámkám o služebných výkonech v domobraně, o vykonaném hlášení atd.	

Není-li více místa k dalším zápisům, nechť osoba k zápisům oprávněná, podle předvídatelné potřeby, všije několik listů, je posloupnými čísly opatří a konce nitě zapečetí úřední pečetí.

Ustanovení pro domobranného povinníka.

(Vytištěna v mateřské řeči mužově.)

§ 1. Vůbec.

Pas domobranný jest legitimační listinou o splnění vojenské a zeměbranné služebné povinnosti i průkazem, že domobranný povinník dostál domobrannému předpisu ohlašovacímu; dále slouží k seznání domobranných povinností, jež věděti třeba.

Pas domobranný budiž předložen, kdykoli domobranec se představuje (se hlásí), i když dostavuje se při vyzvání a svolání domobrany, vztažmo budiž přiložen ku písemným ohláškám.

Opravy v domobranných pasech vykonati mají z pravidla domobranná okresní velitelstva a politické úřady okresní. Opravy takové buďte v dodatcích k osobním poznámkám potvrzeny. Vyškrabaných míst domobranný pas obsahovati nesmí.

Jestliže by někdo ztratil takovýto pas, má obrátiti se k ohlašovacím místům (úřadům) v § 3 jmenovaným, aby obdržel duplikát.

Místům těmto buďte odevzdány také všechny domobranné pasy, které se staly neplatnými.

§ 2. Povinnost domobranná.

Povinnost domobranná trvá až do konce toho roku, ve kterém domobranný povinník dokončí 42. rok věku svého.

Výjimky z toho jsou:

1. U oněch domobranných povinníků, kteří před počátkem domobranné povinnosti dobrovolně vstoupili do presenčního stavu vojska nebo zemské obrany; u osob těchto domobranná povinnost po splnění jejich zákonné dvanáctileté vojenské (zeměbranné) služební povinnosti vztahuje se ještě ku bezprostředně následujícím desíti letům a

Přílohy.

Příloha 1
k § 2.

Rozvržení

království a zemí na říšské radě zastoupených na domobranné okresy.

Zeměbranný territoriální obvod Krakovský.

Země	Politický úřad zemský	Domobranného okresu jméno	Domobranného okresního (expositurního) velitelstva čís.	stanoviště	Politické správní okresy
Vévodství Slezské	Zemská vláda v Opavě	Opava	15	Opava	Fryštát, Frývaldov, Bruntál, Krnov, zemské hlavní město Opava, Opava (okolí), Bílovec.
Markrabství Moravské	Místodržitelství v Brně			(Expositura) Hranice	Moravská Ostrava, Hranice, Místek, Nový Jičín.
Vévodství Slezské	Zemská vláda v Opavě	Těšín	31	Těšín	Bílsko (město), Bílsko (okolí), Frýdek (město), Frýdek (okolí), Těšín.
Království Haličské	Místodržitelství ve Lvově				Biała, Myślenice, Żywiec, Wadowice.
Markrabství Moravské	Místodržitelství v Brně	Olomouc	13	Olomouc	Litovel, Moravská Třebová, Olomouc (město), Olomouc (okolí), Přerov, Prostějov, Šternberk.
				(Expositura) Šumberk	Zábřeh, Šumberk, Rýmařov.
Království Haličské	Místodržitelství ve Lvově	Krakov	16	Krakov	Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Krakov (město), Krakov (okolí), Limanowa, Podgórze, Wieliczka.
		Nowy Sącz	32	Nowy Sącz	Gorlice, Grybów, Jasło, Nowy Targ, Nowy Sącz.
				(Expositura) Tarnów	Dąbrowa, Pilzno, Tarnów.

Zeměbranný territoriální obvod Vídeňský.

Arcivévodství Rakouské pod Enží	Místodržitelství ve Vídni	Vídeň	1	Vídeň	Bruck n. Litavou, Hietzing (okolí), Tulln, říšské hlavní a sídelní město Vídeň.
		Sv. Hypolit	21	Sv. Hypolit	Amstetten, Baden, Kremž, Lilienfeld, Melk, Mödling, Neunkirchen, Pöggstall, Sv. Hypolit, Scheibbs Vejdov nad Ybbsou (město), Vídeňské Nové Město (město). Vídeňské Nové Město (okolí). Světlá.
		Vídeň	24	Vídeň	Floridsdorf (okolí), Gänserndorf, Korneuburg, Mistelbach, Oberhollabrunn.
Markrabství Moravské	Místodržitelství v Brně				Hustopeč, Mikulov.
Arcivévodství Rakouské pod Enží	Místodržitelství ve Vídni			(Expositura) Znojmo	Cmunt, Horn, Vejdov nad Dyjí.
Markrabství Moravské	Místodržitelství v Brně				Znojmo (město), Znojmo (okolí).

Země	Politický úřad zemský	Domobranného okresu		Domobranného okresního (expositurního) velitelstva	Politické správní okresy
		jméno	čís.	stanoviště	
Markrabství Moravské	Místodržitelství v Brně	Brno	14	Brno	Boskovice, zemské hlavní město Brno, Brno (okolí), Velké Meziříčí, Mor. Budějovice, Mor. Krumlov, Nové Město, Tišnov.
				(Expositura) Jihlava	Dačice, Jihlava (město), Jihlava (okolí), Třebíč.
		Kroměříž	25	Kroměříž	Kyjov, Hodonín, Holešov, Kroměříž (město), Kroměříž (okolí), Uherský Brod, Uherské Hradiště (město), Uherské Hradiště (okolí), Valašské Meziříčí, Vyškov.
Zemědělský territoriální obvod Štýrsko-Hradecký.					
Vévodství Štýrské	Místodržitelství ve Št. Hradci	Št. Hradec	3	Št. Hradec	Feldbach, zemské hlavní město Št. Hradec, Št. Hradec (okolí), Hartberg, Voitsberg, Weiz.
				(Expositura) Lubno	Bruck nad Murou, Gröbming, Judenburg, Lubno, Liezen, Murau, Mürzzuschlag.
		Maribor	26	Maribor	Deutschlandsberg, Lipnice, Ljutomer, Maribor (město), Maribor (okolí), Ptuj (město), Ptuj (okolí), Radgona.
				(Expositura) Celje	Celje (město), Celje (okolí), Konjice, Brežice.
Vévodství Korutanské	Zemská vláda v Celovci	Celovec	4	Celovec	Sv. Mohor, zemské hlavní město Celovec, Celovec (okolí), Špitál, Š. Vid, Bělák, Velikovec, Wolfsberg.
Vévodství Štýrské	Místodržitelství ve Št. Hradci				Slovenský Hradec.
Vévodství Kraňské	Zemská vláda v Lublani				Kraň, Radovljica.
Knížectví hrabství Gorické a Gradišské	Místodržitelství v Terstu				Tolmin.
Vévodství Kraňské	Zemská vláda v Lublani	Lublaň	27	Lublaň	Kočevje, Krka, zemské hlavní město Lublaň, Lublaň (okolí), Litija, Ložˇ, Nové Město, Kamnik, Črnomelj.
Knížectví hrabství Gorické a Gradišské	Místodržitelství v Terstu				Gorice (město), Gorice (okolí), Gradiška.

Země	Politický úřad zemský	Domobranného okresu		Domobranného okresního (expositurního) velitelstva	Politické správní okresy
		jméno	čís.	stanoviště	
Území Tertské	Místodržitelství v Terstu	Pulje	5	(Expositura) Terst	Zemské hlavní město Terst.
Knížecí hrabství Gorické a Gradišské					Sežana.
Vévodství Kraňské	Zemská vláda v Lublani				Postojna.
Markrabství Isterské	Místodržitelství v Terstu			Pulje	Lošinj, Pazin, Pulje, Rovinj (město), Krk.
				(Expositura) Gorice	Kopar, Poreč, Voloska.

Zeměbranný territoriální obvod Pražský.

Království České	Místodržitelství v Praze	Cheb	6	Cheb	Aš, Cheb, Falknov, Kraslice, Karlovy Vary, Královice, Žlutice, Mariánské Lázně, Planá, Podbořany, Rakovník, Tachov, Teplá.
		Plzeň	7	Plzeň	Horšův Týn, Klatovy, Stříbro, Plzeň, Přeštice, Domažlice.
				(Expositura) Rokycany	Blatná, Rokycany.
		Praha	8	Praha	Hořovice, Karlín, Kladno, Královské Vinohrady, Mělník, zemské hlavní město Praha, Příbram, Slané, Smíchov, Žižkov.
		Písek	28	Písek	Kamenice nad Lipou, Milevsko, Pelhřimov, Písek, Tábor.
				(Expositura) Benešov	Benešov, Selčany.
		Č. Budějovice	29	Č. Budějovice	Č. Budějovice, Č. Krumlov, Prachatice, Sušice, Strakonice.
				(Expositura) Jindřichův Hradec	Kaplice, Vltavotýn, Jindřichův Hradec, Třeboň.

Zeměbranný territoriální obvod Josefovský.

Země	Politický úřad zemský	Domobranného okresu		Domobranného okresního (expositurního) velitelstva	Politické správní okresy
		jméno	čís.	stanoviště	
Království České	Místodržitelství v Praze	Litoměřice	9	Litoměřice	Ústí n. L., Duchcov, Louny, Litoměřice, Rumburk, Šluknov, Teplice, Děčín.
				(Expositura) Chomútov	Most, Kadaň, Chomútov, Přísečnice, Žatec, Jáchymov.
		Mladá Boleslav	10	Mladá Boleslav	Česká Lípa, Dub, Jablonné, Mladá Boleslav, Mnichovo Hradiště, Roudnice, Liberec (město), Liberec (okolí).
				(Expositura) Turnov	Frýdland, Jablonec, Semily, Turnov.
		Jičín	11	Jičín	Broumov, Vrchlabí, Jičín, Králové Hradec, Nová Paka, Jilemnice, Trutnov.
				(Expositura) Jaroměř	Králové Dvůr n. Labem, Náchod, Nové Město nad Metují.
		Čáslav	12	Čáslav	Český Brod, Čáslav, Německý Brod, Kolín, Kutná Hora, Ledeč, Nový Bydžov, Poděbrady.
		Vysoké Mýto	30	Vysoké Mýto	Chotěboř, Chrudim, Vysoké Mýto, Lanškroun, Litomyšle, Pardubice, Polička, Rychnov nad Kněžnou, Žamberk.

Zeměbranný territoriální obvod Przemyślský.

Království Haličské	Místodržitelství ve Lvově	Rzeszów	17	Rzeszów	Kolbuszowa, Łańcut, Mielec, Nisko, Przeworsk, Ropczyce, Rzeszów, Tarnobrzeg.
		Przemyśl	18	Przemyśl	Brzozów, Dobromil, Lisko, Przemyśl, Strzyżów.
				(Expositura) Sanok	Krosno, Sanok.
		Stryj	33	Stryj	Dolina, Drohobycz, Kałusz, Stryj, Żydaczów.
				(Expositura) Sambor	Sambor, Stary Sambor, Turka.
		Jaroslaw	34	Jaroslaw	Cieszanów, Gródek, Jaroslaw, Jaworów, Mościska, Rawa Ruska, Rudki.

Zeměbranný territoriální obvod Lvovský.

Země	Politický úřad zemský	Domobranného okresu		Domobranného okresního (expositurního) velitelstva	Politické správní okresy
		jméno	čís.	stanoviště	
Království Haličské	Místodržitelství ve Lvově	Lvov	19	Lvov	Bóbrka, Brzežany, Kamionka Strumiłowa, zemské hlavní město Lvov, Lvov (okolí), Przemyślany, Sokal, Żółkiew.
		Złoczów	35	Złoczów	Brody, Skalat, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż, Zborów, Złoczów.
		Stanislavov	20	Stanislavov	Bohorodczany, Buczacz, Czortków, Husiatyn, Podhajce, Rohatyn, Stanislavov, Tłumacz.
		Kolomyja	36	Kolomyja	Borszczów, Horodenka, Kolomyja, Nadwórna, Peczeniżyn, Śniatyn, Zaleszczyki.
Vévodství Bukovinské	Zemská vláda v Černovicích				Kocman, Zastawna.
Vévodství Bukovinské	Zemská vláda v Černovicích	Černovice	22	Černovice	Zemské hlavní město Černovice, Černovice (okolí), Seret, Storožynec, Waszkowce nad Czeremoszem, Wiżnica.
Království Haličské	Místodržitelství ve Lvově				Kosów.
Vévodství Bukovinské	Zemská vláda v Černovicích			(Expositura) Radowce	Gurahumora, Kimpolung, Radowce, Sučava.

Zeměbranný territoriální obvod Inšprucký.

Arcivévodství Rakouské nad Enží	Místodržitelství v Linci	Linec	2	Linec	Broumov nad Inem. Freistadt, Gmunden, Kirchdorf, zemské hlavní město Linec, Linec (okolí), Perg. Ried, Rohrbach, Schärding, Steyr (město), Steyr (okolí), Urfahr, Vöcklabruck, Wels.
Knížecí hrabství Tyrolské a země Vorarlberská	Místodržitelství v Inšpruku	Inšpruk	I	Inšpruk	Ampezzo, Bruneck, Imst, zemské hlavní město Inšpruk, Inšpruk (okolí), Kitzbühel, Kufstein, Landeck, Lienz, Reutte, Schwaz.
				(Expositura) Bregenz	Bludenz, zemské hlavní město Bregenz, Feldkirch.
Vévodství Solnohradské	Zemská vláda v Solnohradě			(Expositura) Solnohrad	Hallein, zemské hlavní město Solnohrad, Solnohrad (okolí), St. Johann, Tamsweg, Zell am See.
Knížecí hrabství Tyrolské	Místodržitelství v Inšpruku	Bozen	II	Bozen	Borgo, Bozen (město), Bozen (okolí), Brixen, Cavalese, Cles, Meran, Mezolombardo, Primiero, Riva, Rovereto (město), Rovereto (okolí), Schlanders, Tione, Trident (město), Trident (okolí).

Zeměbranný territoriální obvod Zadersky.

Království Dalmatské	Místodržitelství v Zadru	Šibeník	23	Šibeník	Benkovac, Knin, Šibeník, Sinj, zemské hlavní město Zader.
		Kastelnuovo	37	Kastelnuovo	Kotor, Korčula, Imotski, Hvar, Makarska, Metković, Dubrovník, S. Petar. Split.

Příloha II
k § 9.

Tabelární přehled

ročníků od roku 1907 až 1913 do domobrany zařaděných.

V roce						
1907	1908	1909	1910	1911	1912	1913
jsou zařaděny ročníky						
1865	1866	1867	1868	1869	1870	1871
1866	1867	1868	1869	1870	1871	1872
1867	1868	1869	1870	1871	1872	1873
1868	1869	1870	1871	1872	1873	1874
1869	1870	1871	1872	1873	1874	1875
1870	1871	1872	1873	1874	1875	1876
1871	1872	1873	1874	1875	1876	1877
1872	1873	1874	1875	1876	1877	1878
1873	1874	1875	1876	1877	1878	1879
1874	1875	1876	1877	1878	1879	1880
atd. až	atd. až	atd. až	atd. až	atd. až	atd. až	atd. až
1888	1889	1890	1891	1892	1893	1894

Příloha III
k § 9.

Tabelární přehled domobranné povinnosti

mužů narozených od roku 1865 až včetně 1894.

Muži narození v roce dole uvedeném	dokonají v uvedeném dole roce		a dostanou se 1. lednem dole uvedeného roku	
	18.	42.		
	rok života		do domobraneckého seznamu	z domobranné povinnosti
1865	.	1907	.	1908
1866	.	1908		1909
1867	.	1909		1910
1868		1910	.	1911
1869	.	1911	.	1912
1870	.	1912	.	1913
1871	.	1913	.	1914
1872	.	1914	.	1915
1873	.	1915	.	1916
1874		1916	.	1917
1875	.	1917	.	1918
1876	.	1918	.	1919
1877		1919	.	1920
1878		1920	.	1921
1879	.	1921		1922
1880	.	1922	.	1923
1881	.	1923		1924
1882	.	1924	.	1925
1883	.	1925	.	1926
1884		1926	.	1927
1885	.	1927		1928
1886	.	1928	.	1929
1887	.	1929		1930
1888	1906	1930	1907	1931
1889	1907	1931	1908	1932
1890	1908	1932	1909	1933
1891	1909	1933	1910	1934
1892	1910	1934	1911	1935
1893	1911	1935	1912	1936
1894	1912	1936	1913	1937

Příloha IV
k § 9.

Seznam

vad, které činí ke každé domobranné službě nezpůsobilým.

Položka čís.	Vady — podle seznamu *D*
	podpřílohy k „Předpisu pro lékařské vyšetření branců“ (příloha III ku „branným předpisům“. I. díl).
4	Trvalé vady na lebce (trepanační otvory), stlačení lebky s tlakem na mozek nebo drážděním mozku.
8	Hluchota na obě uši.
14	Snížení ostrosti zraku pod $^6/_{24}$ na jednom oku a pod $^6/_{60}$ na druhém.*)
18	Jizvovité znetvoření spojivky ve velkém rozsahu na obou očích.
23	Šedý zákal, luxace čoček, nedostatek čoček (aphakie) na obou očích.
24	Ztráta neb oslepnutí obou očí.
27	Silné znetvoření nosu se značným znesnadněním řeči a dýchání; úplný nedostatek nosu.
28	Zohyzdění znetvořením, zaječím pyskem přesahujícím červeň rtů, rozšíření zrůdnosti rtů nebo líční posliznice, jest-li řeč zároveň nesrozumitelná a jedení značně znesnadněno.
35	Veliké vole s trvalou dýchavičností a s porušením oběhu krve.
36	Značné chronické otekliny žláz mízných s hnisáním nebo bez něho. Jizvy, znesnadňují-li značně pohyb.
37	Píštěl hrtanu a průdušnice
40	Zřejmé souchotiny.
42	Znetvořující hrb na prsou nebo na zádech.
43	Rozpoltěná páteř.
47	Nepřirozená řit.
48	Nebezpečné otekliny varlete.
51	Nápadná zrůdnost, zmrzačení nebo nedostatek některé končetiny nebo značné části její.
52	Nápadné úbytě nebo značné vzrůstání některé končetiny, čímž se znemožňuje její užívání.
53	Zlámaniny kostí, které jsou zahojeny se značným zkrácením nebo znetvořením, tak že užívání končetin jest znemožněno.
54	Trvalé následky zánětu větších kloubů (kontraktura, zrůdnost), zastaralá vymknutí; nepravé klouby, při čemž jejich funkce jsou zrušeny nebo značně znesnadněny.
56	Ochromení končetiny.
61	Kontraktura dlaně.
69	Nápadně znetvořená, k chůzi nezpůsobilá noha (koňská noha, dutá noha).
71	Trpasličí postava, zmrzačení nebo znetvoření celého těla.
77	Nápadně veliké, nezhojitelné boule a nádory, jakož i všechny nebezpečné novotvary.
78	Všechny nádory tepny.
81	Všechny nezhojitelné nemoci duševní.
82	Hluchoněmota.

*) Při zákalech rohovky a čočky, při chorobných přeměnách očního pozadí atd., pokaždé po vyrovnání chyb lomu, jsou-li jaké.

Příloha V
k § 50.

Přehled

podání (vyhotovení).

a) v míru:

1. správců matrik,
2. obecních představenstev,
3. velitelů (předsedů) sborů k domobraně povinných,
4. politických okresních úřadů,
5. domobranných okresních velitelstev,
6. doplňovacích okresních velitelstev vojska a zemské obrany,
7. základních sborů a evidenčních úřadů první instance vojska (válečného loďstva, zemské obrany) a velitelstev oddílů četnictva,
8. zeměbranných territoriálních velitelstev,
9. vojenských territoriálních velitelstev;

b) po vyzvání a svolání domobrany:

1. obecních představenstev,
2. velitelů četnických stanovišť,
3. domobranných okresních velitelstev,
4. velitelstev domobranných formací,
5. zeměbranných territoriálních (vojenských) velitelstev.

Připomenutí: Pro podání a vyřizování návrhů na zproštění domobranné služby, pak pro vyrozumění o tom jak v míru tak po vyzvání a svolání domobrany rozhodna jsou ustanovení čísel 68, 71, 74, 75 a 76, vztažmo 83 až 87. Pro pololetní oznamování změn s osobami domobranné služby zproštěnými platí vůbec ustanovení obsažená v čísle 81.

V příčině návrhů (podání), aby domobranní muži byli po vyzvání a svolání domobrany dočasně ponechání ve svých služebních postaveních, poukazuje se k ustanovením čísel 88 a 89.

Přehled podání (vyhotovení).

a) V míru.

Běžné číslo	a to		podle čísla	podle vzorce	buď zděláno od	buď zaslán	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2		3	4	5	6	7	8	9
Podání správců matrik:									
1	Výpis z křestní (rodné), vztažmo úmrtní matriky o osobách mužského pohlaví v obci narozených nebo zemřelých,	které v gregoriánském kalendářním roce po zdělání tohoto výpisu nejblíže příštím dokonči, vztažmo by dokončily 19. rok života svého	17	·/·	úředně ustanovených správců matrik	příslušným obecním představenstvům	·/·	koncem října	Tyto výpisy z matrik budou správcům matrik dne 1. srpna v měsíci srpnu toho roku vráceny, který předchází vstup sepsaných do prvního ročníku branců.
2	Výpis z křestní (rodné), vztažmo úmrtní matriky o narozených nebo zemřelých osobách mužského pohlaví a vojenského původu,		18	·/·	vojenských duchovních správců k vedení matrik povolaných	podle toho, náležejí-li obcově k vojsku nebo k zemské obraně, vojenskému territoriálnímu velitelství nebo skrze pě zemobrannému territoriálnímu velitelství	·/·	do 15. července	
3	Výpis z úmrtní matriky v případech úmrtí domobranných osob		16	·/·	úředně ustanovených správců matrik	politickému okresnímu úřadu, v jehož obvodu úmrtí nastalo	·/·	v každé případnosti zvlášť	
Podání obecních představenstev:									
4	Soupisy jinochů v obci domovem příslušných	kteří v příštím roce vstoupí do domobranského stáří	19	·/·	obecních představenstev *)	politickému okresnímu úřadu	·/·	do 10. prosince	*) Soupisy po opětovném přezkoušení k opravení zpět došlé budte opravené dne 1. února a 5. března politickým okresním úřadům opětně předloženy.
5	Soupis cizích jinochů								
6	Soupis úplně neznámých jinochů								

Běžné číslo	a t o	podle čísla	podle vzorce	buď zděláno od	buď zasláno	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Podání obecních představenstev:								
7	Domobranecký seznam	27	2	obecních představenstev	politickému okresnímu úřadu	1	do 5. března	
8	Výpis z domobraneckého seznamu		3			1		
9	Změny s osobami podle čísla 143, první odstavec, seznamenanými	143	28			1	v každém případě zvlášť	
10	Sumární výkaz domobranných řemeslníků po ruce jsoucích	146	29			1	10. ledna	
Podání velitelů (předsedů) sborů k domobraně povinných:								
11	Seznam sborů majících vojenský ráz, vztažmo vojenské odznaky	36	4	velitelů (předsedů) sborů k domobraně povinných	domobrannému okresnímu velitelství	2	koncem ledna	
Podání (vyhotovení) politických okresních úřadů:								
12	Oznámení odvedených	29 *c)* a *d)*	·/·	politických okresních úřadů	obecním představenstvům	1	koncem srpna *)	*) Později odvedení a dobrovolně vstupující v každém případě zvlášť.
13	Výpisy z domobraneckých seznamů (po eventuálním opravení)	32	3	obecních představenstev	domobranným okresním velitelstvům	1	nejpozději do 20. března	
14	Změny s osobami domobranné služby zproštěnými	81	·/·	politických okresních úřadů	*a)* příslušným obecním představenstvům	1	zároveň tabka a červenec	
			17		*b)* domovským domobranným okresním velitelstvům	1	6. ledna a 6. července	

Běžné číslo	a t o	podle čísla	podle vzorce	buď zděláno od	buď zasláno	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Podání (vyhotovení) politických okresních úřadů:								
15	Změny s osobami podle čísla 143, první odstavec, seznamenanými	143	28	politických okresních úřadů	*a)* politickým úřadům zemským a	1	v každém případě zvlášť	
					b) domobranným okresním velitelstvům	1		
16	Sumární výkaz domobranných řemeslníků po ruce jsoucích	146	29		*a)* politickým úřadům zemským	1	15. ledna	
					b) vojenským doplňovacím okresním a	1		
					c) domobranným okresním velitelstvům	1		
Podání (vyhotovení) domobranných okresních velitelstev:								
17	Seznamy sborů s vojenským rázem, vztažmo s vojenskými odznaky	37	4	sborů k domobraně povinných	zemědomobranným územním velitelstvům	1	do 20. března	
18	Sumář domobraneckého seznamu	38	5	domobranných okresních velitelstev		1	do 31. března	
19	Zprávy v příčině domobranných zesvazku vojska (válečného loďstva) vystupujících důstojníků (úředníků), vztažmo propuštěných kadetů, námořních aspirantů, zástupců assistenčních lékařů a úřednických aspirantů	41	·/·			1	v každém případě zvlášť	
20	Přehled o listinách základní knihy v zásobě jsoucích	44	6			1	do 31. března	

Běžné číslo	a t o	podle čísla	podle vzorce	buď zděláno od	buď zaslán o	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Podání (vyhotovení) domobranných okresních velitelstev:								
21	Výkaz změn v příčině domobranných mužů k doplňování vojska (válečného loďstva) ustanovených	37, 6. odstavec a 46	7	domobranných okresních velitelstev	příslušným (základním) sborům atd. vojska (válečného loďstva)	1	10. ledna a 10. července	
22	Změny s osobami domobranné služby zproštěnými	.	.	.	.	.	.	V této příčině rozhodna jsou ustanovení čísla 81.
23	Výkaz o territoriálních domobranných formacích	132	25	domobranných okresních velitelstev	zemědomobranným territoriálním velitelstvům	1	15. dubna	
24	Změny s osobami podle čísla 143, první odstavec, seznamenanými	.	.	.	.	.	.	V této příčině platí ustanovení čísel 143 a 144.
25	Sumární výkaz o domobranných řemeslnících po ruce jsoucích	146	29	domobranných okresních velitelstev	zemědomobranným territoriálním velitelstvům	1	20. ledna	
Vyhotovení doplňovacích okresních velitelstev vojska a zemské obrany:*)								
26	Výpisy ze záznamní knihy o vysvěcených kněžích a ustanovených duchovních správcích, dnem 31. prosince ze služební povinnosti vystoupivších, kteří byli v evidenci náhradní zálohy	40	⅓	doplňovacích okresních velitelstev c. a k. vojska a c. k. zemské obrany	domovským domobranným okresním velitelstvům	1	v měsíci lednu	

*) Viz také vyhotovení, běžné číslo 28.

Běžné číslo	a t o	podle čísla	podle vzorce	buď zděláno od	buď zasláno	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Vyhotovení základních sborův a evidenčních úřadů první instance vojska (válečného loďstva, zemské obrany, domobrany) a velitelstev četnických oddělení:								
27	Seznam zasílaných (uzavřených) listů ze základní oddílové knihy osob, které ubudou, avšak ještě jsou k domobraně povinné (i s patřičnými k tomu listinami)	13	1	příslušných velitelstev atd.	domovským domobranným okresním velitelstvům	1	10., vztažmo 30. října a v každém případě zvlášť	
28	Makulární stejnopisy kvalifikačních listin atd.	94	⁄.		nadřízeným země-branným territoriálním velitelstvům	1	koncem prosince a v každém případě zvlášť	předepsaným soupisem.
Podání (vyhotovení) zeměbranných územních velitelstev:								
29	Výpisy z matrik	18	⁄.	zeměbranných územních velitelstev	příslušným obecním představenstvům *)	1	koncem října	*) Skrze doplňovací okresní velitelstva a politické úřady.
30	Přehled po ruce jsoucích listin základní knihy osob ještě domobranců povinných, vyjímajíc takovéto listiny gažistů v poměru evidence zemské obrany	51	6		ministeriu zemské obrany	1	jenom ke zvláštnímu příkazu	
31	Hlavní seznam domobranecký		10			1		
32	Seznam o sborech majících vojenský ráz, vztažmo vojenské odznaky		11			1	koncem dubna	
33	Výkaz o přirčených zproštěních domobranné služby	80	16			1		
34	Navrhovací seznam k designaci pro služební místa v domobraně	102	21			2	koncem listopadu	

Běžné číslo	a t o	podle čísla	podle vzorce	buď děláno od	buď zasláno	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Podání (vyhotovení*) zeměbranných territoriálních velitelstev:							
35	Výkaz změn při domobranných gážistech atd.	128	24	zeměbranných territoriálních velitelstev	ministeria zemské obrany	1	v polovici každého měsíce	
36	Výkaz territoriálních domobranných formací, které mají býti sestaveny	132	25			1	koncem dubna	
37	Změny s osobami podle čísla 143, první odstavec, seznamenanými	143 a 144	28		příslušným vojenským territoriálním velitelstvům *)	1	v každém případě zvlášť	*) Po případě také zeměbranným territoriálním velitelstvům podle nového pobytu příslušným.
38	Sumární výkaz (odděleně podle výzev) o seznamenaných domobranou povinných lékařích, inženýrech, architektech, stavitelech atd.	145	·/·		ministeriu zemské obrany	1	koncem ledna	
39	Sumární výkaz o domobranných řemeslnících	146	29			1		
	Vyhotovení vojenských territoriálních velitelstev:							
40	Výpisy z matrik	18	·/·	vojenských territoriálních velitelstev	příslušným obecním představenstvům *)	1	do konce října	*) Skrze doplňovací okresní velitelstva a politické okresní úřady.
41	Seznam*) po ruce jsoucích domobranných důstojníků (vojenských úředníků) na odpočinku a v poměru „mimoslužebním“ vojska (válečného loďstva), pak po ruce jsoucích domobranných vojenských pensistů	91	18		zeměbranným territoriálním velitelstvům	1	v každém případě zvlášť	*) Doložený příslušnými výpisy z kvalifikačních listin o štábních a vrchních důstojnících podle vzorce 20.

b) Po vyzvání a svolání domobrany.

Běžné číslo	a t o	podle čísla	podle vzorce	buď zděláno od	buď zasláno	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Podání obecních představenstev:								
42	Nominální konsignace o nedostavivších se domobrancích	174	36	obecních představenstev	politickým okresním úřadům	1	4. dne po svolání	
Podání (vyhotovení) velitelů četnických stanovišť:								
43	Nominální konsignace o domobrancích, zřízencích finanční stráže a státních lesů, kteří byli u četnických stanovišť přiděleni k domobranné službě	240	36	příslušných velitelů četnických stanovišť	domobrannému okresnímu velitelstvu	1	po rozchodu domobrany	
Podání (vyhotovení) domobranných okresních velitelstev:								
44	Sdělení ze záznamův o odsouzených domobrancích, kteří se dostavili ke konání domobranné služby	37	·/·	domobranných okresních velitelstev	příslušným vojenským sborům (formacím atd.)	1	ihned po vyzvání domobrany	
45	Listiny ze základní knihy s přílohami domobranců k doplňování vojska (válečného loďstva) ustanovených	46			příslušným vojenským sborům atd.			
46	Nominální konsignace o presentovaném domobranném mužstvu	187	3		domovským politickým okresním úřadům	1	jak dojdou prezentační lístky	
47	Výkaz o dosaženém početním stavu	190	37		zeměbrannému územnímu (vojenskému) velitelství	1	*)	*) Do 5. dne po vyzvání a svolání domobrany.
48	Výkaz o početním stavu (s připojeným snad vysvětlením)	193	38	velitelů domobranných praporů	ministerstvu zemské obrany (přímo)	1	**)	**) Když tyto výkazy dojdou od domobranných praporů.

Běžné číslo	a to	podle čísla	podle vzorce	buď zděláno od	buď zasláno	v kolika stejnopisech	lhůta	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Podání (vyhotovení) velitelstev domobranných formací:								
49	Výkaz o početním stavu	193	38	praporních velitelstev	*a)* zeměbrannému territoriálnímu (vojenskému) velitelství, *b)* po případě nadřízeným mezitimným velitelstvům, *c)* domobrannému okresnímu velitelství	po 1	po dokonaném seřadění praporův atd. nejpozději 8. dne mobilisačního	
50	Rozvrhovací seznam důstojnický		39			*ad a)* dvojmo *ad b)* a *c)* po 1		
51	Podání o potřebě domobranných služebních certifikátů	236	·/.	příslušných velitelstev	zeměbranným territoriálním (vojenským) velitelstvům	1		
Podání zeměbranných territoriálních (vojenských) velitelstev:								
52	Navrhovací lista k designaci pro služební místa v domobraně	130	21	zeměbranných territoriálních (vojenských) velitelstev	ministeriu zemské obrany	2	ke zvláštnímu nařízení	
53	Podání o potřebě domobranných služebních certifikátů	236	·/.			1	jak dojdou partikulární podání	
54	Jmenovitý seznam domobranných velitelů praporů, velitelů s nimi na roveň postavených a vyšších	237	·/.			1	po rozchodu domobrany	

Přídavek.

Zákon, daný dne 6. června 1886,

o domobraně pro království a země na říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska.

(Vyhlášený v Zákonníku říšském, XXXI. částce, č. 90 z roku 1886.)

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti:

§ 1.

Domobrana jest doplňující částí branné moci a postavena proto pod záštitu mezinárodního práva.

§ 2.

K domobraně jsou zavázáni všichni státní občané ke zbrani způsobilí, kteří nenáležejí ani k c. a k. vojsku, ani k válečnému loďstvu nebo k náhradní záloze, ani k c. k. zemské obraně, počínajíc rokem, kterého dokonají svůj 19. rok, až do konce toho roku, ve kterém dokonají svůj 42. rok.

Ti, kteří podle § 20 *) zákona branného, dříve než k domobraně jsou povinni, dobrovolně byli vstoupili do presenční služby vojenské, zavázáni jsou k domobraně ještě po deset let, která bezprostředně následují po dokonání zákonné dvanáctileté povinnosti služebné.

Dle své branné způsobilosti, a to až do dokonaného 60. roku svého, povinni jsou k domobraně všichni, kteří s hodností důstojnickou nebo s hodností vojenských úředníků dáni byli na odpočinek nebo do mimoslužebního stavu vojska (válečného loďstva) a obrany zemské, pokud nejsou zaměstnáni v těchto jmenovaných odborech ozbrojené moci.

K domobraně zavázáni jsou dále — neujímajíc osobních závazků dříve všeobecně ustanovených — i všichni sborové, kteří mají ráz vojenský, nebo nosí odznaky vojenské.

Osoby, které náležejí k četnictvu, ke stráži finanční a ke zřízencům při státních lesích, budte povolávány dle toho, jak toho poměry válečné vyžadují a pokud toho služebné ohledy dopouštějí.

Osoby povinné k domobraně, jichž nevyhnutelně třeba jest k obstarávání záležitostí služby veřejné nebo prospěchu veřejného, mohou služby v domobraně býti zproštěny.

*) § 22 nového zákona branného.

Osoby, které by dobrovolně přihlásily se ke službě domobranné, nejsouce povinny ani k vojsku, ani k zemské obraně ani k domobraně, mohou dle své způsobilosti v domobranu býti přijaty.

§ 3.

K domobraně povinní dělí se ve dvě výzvy.

Do první výzvy náležejí všichni státní občané dle § 2 k domobraně povinní od počátku toho roku, kterého dokonají svůj 19. rok, až do konce toho roku, kterého dokonají svůj 37. rok, k nimž počítají se i branci, kteří dle § 17 branného zákona byli dočasně osvobozeni nebo kteří dle § 40 téhož zákona předčasně, jakož i kteří po dokonané službě z vojska (válečného loďstva, náhradní zálohy) a ze zemské obrany byli propuštěni.

Druhá výzva zahrnuje tytéž osoby ode dne 1. ledna toho roku, ve kterém dokonají svůj 38. rok, až do dne 31. prosince toho roku, ve kterém dokonají svůj 42. rok, vztažmo až do dokonané povinnosti domobranné.

§ 4.

Domobrana smí ke službě svolána býti toliko tehdá, když a pokud válka hrozí nebo když byla vznikla.

Svolání domobrany děje se k rozkazu Císaře pána, po vyslechnutí rady ministerské, skrze ministra obrany zemské, a to v tom rozsahu, jak toho vyžadují prospěchy obrany země.

Svolané domobrany užívati bude podle potřeby vojenský velitel, od Císaře pána naznačený, dle organisace od Císaře pána ustanovené.

Rozchod domobrany nařizuje Císař pán.

§ 5.

Když by okolnosti toho vyžadovaly, aby výjimečně užilo se domobrany mimo společný obvod

království a zemí na radě říšské zastoupených, třeba jest k tomu zmocnění zákonem říšským.

Toliko kdyby prodlévání bylo nebezpečným, může Císař pán nařídíti, aby se domobrany takto užilo, za odpovědnosti vlády, která povinna jest dodatečně předložiti to říšské radě k vědomosti a ke schválení.

Za války v mimořádných případnostech naléhavých, když by náhradní záloha ustanovená k udržení stálého vojska (válečného loďstva) v zákonitém počtu válečném nedostačovala, jakož i k tomu konci, aby zemská obrana na zákonitý stav válečný byla uvedena, může mužstvo potřebné pro oddíly moci ozbrojené, které soustavně doplňují se z království a zemí na radě říšské zastoupených, býti vzato z první výzvy domobranné, jak a pokud toho nevyhnutelná potřeba vyžaduje. Tito domobranci buďte však ihned po skončené válce propuštěni.

Mužstvo přibíráno buď z kategorií, dle potřeby pokaždé ustanovených (§ 3), počínajíc ročníky nejmladšími.

§ 6.

Domobranci ke službě povolaní podrobeni jsou ode dne svolání až do dne dovolené neb až do dne rozchodu té které výzvy vojenským předpisům trestním a disciplinárním.

Puštěn-li jest domobranec na dovolenou, přeruší se na tuto dobu vojenské postavení jeho.

§ 7.

Domobranci a jich důstojníci, dokud trvá jich služba, nosí společný, z dálky znatelný odznak, důstojníci a poddůstojníci kromě toho vojenské znaky čestné a rozeznávací.

Měšťanské sbory ozbrojené a sbory ostrostřelecké, které se schválením císařským již v čas v míru jsou zorganisovány, mají právo, také za služby domobranné podržeti svůj statutární kroj a výzbroj, jakož i organisaci svou a za císařského potvrzení své velitele a důstojníky.

§ 8.

O odměnách a vyznamenáních, pak o nároku na dopravu, o ubytování, o peněžitém a naturálním opatření, o ošetřování raněných a nemocných, jakož i o zaopatření, počítajíc v to i zaopatření pozůstalých, platnost mají pro domobranu podobná ustanovení jako pro vojsko, vztažmo pro c. k. obranu zemskou.

§ 9.

Seznamy domobranecké, do kterých zapsány budou osoby povinné k domobraně podle ročníků, počínajíc ročníkem nejstarším, založeny a v evidenci chovány buďte od představenstev obecních za spolupůsobení osob matriky vedoucích.

Jestliže domobrana není svolána ke službě (§ 4), osoby povinné k domobraně nesmějí podrobeny býti nižádné kontrolní povinnosti a nižádnému cvičení.*)

§ 10.

Náklad na svolanou domobranu uhrazuje se z rozpočtu společného ministeria vojenství.

§ 11.

Tímto zákonem pozbývají platnosti předpisy branného zákona, které by s ním byly v odporu.

§ 12.

Tento zákon nabude moci ihned po svém vyhlášení a Mému ministrovi obrany zemské jest uloženo, aby jej uvedl ve skutek.

V Schönbrunně, dne 6. června 1886.

František Josef m. p.

Taaffe m. p. **Welsersheimb** m. p.

*) Podle zákona ze dne 10. května 1894 (Zeměbr. Věst. nař. č. 19 z r. 1894) domobranci podrobeni jsou povinnosti ohlašovací.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXIX. — Vydána a rozeslána dne 25. června 1907.

Obsah: Čís. 151. Nařízení, jímž se mění, vztažmo doplňují některá ustanovení předpisu o ohlašovací povinnosti domobranných povinníků království a zemí na říšské radě zastoupených kromě Tyrolska a Vorarlberska.

151.

Nařízení ministeria zemské obrany ze dne 20. června 1907,

jímž se mění, vztažmo doplňují některá ustanovení předpisu o ohlašovací povinnosti domobranných povinníků království a zemí na říšské radě zastoupených kromě Tyrolska a Vorarlberska, Z. Ř. č. 147 z r. 1905.

Budoucně má zníti:

V § 5:

číslo 7:

„7. Obecní představenstva, opravivše domobranecký seznam, zašlou domobranné ohlašovací listy všech ohlášených domobranných povinníků — nehledíc k jejich domovské příslušnosti — nejdéle do 10. listopadu představenému politickému okresnímu úřadu.

Úřad tento opraví, vztažmo doplní podle toho jakož i na základě ohlašovacích listů dle § 2, čísla 2, posledního odstavce, došlých (vyhotovených) vlastní evidenční seznamy a zdělá o všech domobranných povinnících k superarbitraci navržených podle jejich domovského práva dle obcí oddělené nominální konsignace podle vzorce 3.

Vzorec 3.

Potom buďte ohlašovací listy domobranných povinníků do Tyrolska a Vorarlberska příslušných vyloučeny a ihned zaslány příslušným politickým úřadům okresním, všechny ostatní ohlašovací listy pak i s dotčenými nominálními konsignacemi až do 15. listopadu příslušnému podle pobytu domobrannému okresnímu velitelství.

Toto velitelství zdělá pak podle vzorců 4, 5, 6 a 7 sumáře *A*, *B*, *C*, *D* a pojme do nich také všechny do té doby od královských uherských domobranných okresních velitelstev došlé ohlašovací listy.

Když byly sumáře zdělány, buďte ohlašovací listy domobranných povinníků do zemí koruny Uherské příslušných zaslány přímo domovským královským uherským domobranným okresním velitelstvům, všechny ostatní však, a to listy jinam příslušných skrze domovské domobranné velitelstvo okresní těm politickým okresním úřadům, v jejichž úředním obvodu hlášenci jsou domovem příslušni.

Všechny ohlašovací listy určené, aby byly politickým okresním úřadům zaslány, buďte opatřeny před zasláním na horním kraji zadní strany razítkem domobranného velitelstva okresního.

Politické okresní úřady mají doplniti, po případu opraviti svou evidenci a zašlou potom ohlašovací listy osob v § 2, čísle 2 (závěrečné větě), jmenovaných jakož i těch domobranných povinníků, kteří nejsou příslušni v obci, kde se ohlášení stalo, domovské obci, aby domobranecké seznamy doplnila a potom ohlašovací listy vrátila.

Všechny ohlašovací listy, které jsou 15. ledna u politických okresních úřadů, buďte tohoto dne, které však později dojdou, buďte pokaždé zvláště bez doprovázecího listu zaslány domobranným velitelstvům okresním, která jsou podle čísla 12 povolána, aby je uschovala.“

číslo 11:

„11. Domobranné ohlašovací listy, které političtí okresní úřadové obdrží podle předpisů čísla 8, druhého a třetího odstavce, 9 a 10 o domobranných povinnících v okresu domovem příslušných, buďte po vykonané opravě vlastních evidenčních pomůcek

dodány představenstvům domovských obcí, aby domobranecký seznam opravila a je potom navrátila, a buďte pak podle čísla 7, posledního odstavce, zaslány, vztažmo navráceny domovským domobranným velitelstvům okresním.“

číslo 12:

„12. Domobranné ohlašovací listy buďte ze zásady uschovány u příslušných podle pobytu domobranných velitelstev okresních, toliko ohlašovací listy takových domobranných povinníků, kteří se hlásili mimo státní území této strany, buďte uschovány u domovských domobranných velitelstev okresních, u těchto kromě toho také ohlašovací listy těch v Tyrolsku a Vorarlbersku domovem příslušných domobranných povinníků, kteří mimo tyto obě země dostáli ohlašovací povinnosti.

Domobranné ohlašovací listy buďte po jeden rok uschovány a potom zničeny.“

„V § 10:

2. odstavec čísla 3:

„Domobranné okresní velitelstvo opraví podle toho, je-li třeba, své evidenční pomůcky a zašle potom ohlašovací listy — též listy domovem do Tyrolska a Vorarlberska příslušných — podle ustanovení v § 5, čísle 7, obsažených domovským politickým okresním úřadům.

Ohlašovací listy do Tyrolska a Vorarlberska domovem příslušných nebuďte opatřovány úředním razítkem.“

číslo 6:

„6. Domobranné ohlašovací listy, podle čísla 3, druhého odstavce, 4 a 5 ku politickému okresnímu úřadu došlé buďte po opravení vlastní evidence zaslány nejprve domovské obci, aby opravila domobranecký seznam, a až by byly vráceny, domobrannému okresnímu velitelstvu podle § 5, čísla 12, k uschování povolanému, kde až do nejbližší všeobecné představovací (ohlašovací) lhůty — do konce října — buďte uschovány a potom zničeny.“

Paragraf 11:

„§ 11.

Domobranný pas.

1. Každý domobranný muž, podle zákona ze dne 10. května 1894 představiti (hlásiti) se povinný, kromě osob v následujícím čísle uvedených, obdrží jako legitimační listinu domobranný pas, který obsahuje podstatná ustanovení o vyplnění domobranné povinnosti a ohlašovací povinnosti a slouží k tomu, aby vykonaná ohlášení byla potvrzena.

2. Domobranné pasy se nedávají:

a) bývalým důstojníkům, duchovním a úředníkům, jakož i z evidence náhradní zálohy do domobranné povinnosti vstupujícím vysvěceným kněžím a ustanoveným duchovním správcům; tyto osoby obdrží při svém vystoupení (propuštění) předepsané — v příčině domobranné povinnosti klausulované výstupné certifikáty (certifikáty, osvědčení);

b) těm domobrancům, kteří jsouce ještě k odvodu povinni, podělují se osvědčením podle § 57 branných předpisů, II. dílu, stanoveným, a

c) všem domobranným povinníkům, vojensky nevycvičeným, kteří podle položky 140 předpisu o organisaci domobrany jsou podělení „domobrannými určovacími lístky *B*“.

3. Další ustanovení k domobrannému pasu se vztahující obsahuje § 45 předpisů o organisaci domobrany.“

V § 15:

1. odstavec:

„K vyhláškám (vzorec 1), k domobranným ohlašovacím listům na bílém a žlutém papíře (vzorec 2), k nominálním konsignacím (vzorec 3), ku podáním (vzorec 4, 5, 6, 7 a 13), pak k seznamu (vzorec 9) a konečně k seznamu (vzorec 9 předpisu o organisaci domobrany) buď upotřebeno tiskopisů, které budou dodány ministeriem zemské obrany.“

Vzorec 11, 12 a 14, pak příloha I pozbývají platnosti.

Na místo vzorce 14 i s návodem k němu a přílohy I má nabýti platnosti přiložený nový vzorec 14 i s návodem k němu, vztažmo dále připojená nová příloha I.

Vzorec 11 a 12 byl pojat v částečně změněném znění jakožto vzorec 40 a 9 do „předpisu o organisaci domobrany pro království a země v říšské radě zastoupené kromě Tyrolska a Vorarlberska“ znova vydaného nařízením ministeria zemské obrany ze dne 20. června 1907, Z. Ř. č. 150.

Latscher m. p.

Politický okresní úřad.

Vzorec 14
ku § 14.

Výkaz,

co asi tiskopisů bude potřebí, aby bylo provedeno představování (hlášení) se domobranných povinníků v roce 19 . . podle § 14 ohlašovacího předpisu domobranného, pak rozeslání domobranných pasů a propouštěcích listů.

Tiskopisů jest potřebí								
Pro	podle vzorce							Poznámka
	1	2 na bílém papíru	2 na žlutém papíru	3	9	13	9	
	domobranného ohlašovacího předpisu, a to						předpisu o organisaci domobrany	
	exemplářů (kusů)							
a) svrchu jmenovaný politický okresní úřad								
b) v úředním obvodě nalézající se civilní soudy, policejní ředitelstva, trestnické správy, železničné a paroplavební podniky atd.								(Podrobný výčet úhrnné potřeby dle přiloženého návodu.)
c) podřízených . . . . . (počet) obecních představenstev								
Suma . . .								Předvídatelný počet ohlašovacích domobranných povinníků v obvodě dotčeného politického okresního úřadu přítomných . .
K tomu 15 procent záložní zásoby								
Dohromady . . .								
V zásobě jest								
Úhrnná potřeba tedy činí								

. . . . . dne . . . . . 19 . .

Podpis.

Formát papíru: Velký kancelářský.

Návod,

jak zdělává se výkaz o předvídatelné potřebě tiskopisů (vzorec 14).

Tiskopisy podle vzorce 3 a 13 budou vytištěny toliko v jazyce německém, tiskopisy podle vzorce 1, 2 a 9: *a)* v německém jazyce, pak *b)* v německém a českém, *c)* německém a polském, *d)* německém a rusínském, *e)* německém a slovinském, *f)* německém a chorvatském, *g)* německém a vlašském a *h)* v německém a rumunském jazyce.

V rubrice „Poznámka" budiž sumárně uvedeno, kolik domobranných ohlašovacích povinníků v politickém okresu asi se zdržuje; tento počet má sloužiti za základ pro výpočet potřeby ohlašovacích listů.

Tiskopisy potřebné dle vzorce 3 a 13, pak podle vzorce 9 předpisu o organisaci domobrany čítány buďte pro koncept i pro čistopis, vztažmo buďte uvedeny ve výkaze.

Domobranné ohlašovací listy podle vzorce 2 budou vydány na bílém a na žlutém papíru. Ohlašovacích listů na bílém papíru budiž upotřebeno při ročním představování (hlášení) se v § 5 dotčeném, kdežto ohlašovacích listů na žlutém papíru toliko při zvláštních ohláškách v § 10 řečených, t. j. pro jednotlivá hlášení domobranných povinníků určovacími lístky podělených kromě doby v § 3 ustanovené.

Příloha I
ku § 5.

Seznam

vad, které činí nezpůsobilým ke službě se zbraní nebo ku každé službě v domobraně.

Číslo řadové	Sídlo vady		Vady, které činí nezpůsobilým	
			ke službě se zbraní	ku každé službě
			v domobraně	
1	I. Na hlavě	*a)* na lebce	Velké znetvoření hlavy.	
2			Trvalá úplná holohlavost.	
4				Trvalé vady na lebce (trepanační otvory), vtlačení lebky s tlakem na mozek nebo s drážděním mozku.
5		*b)* na obličeji	Znamení od narození, ohnivá znamení a nádory, které velmi značně znetvořují obličej.	
6			Navyklé chorobné trhání svalů lícních tak značné, že řeči jest na překážku.	
7			Nezhojitelné píštěle slinné.	
8		*c)* na ústrojí sluchovém	Nedoslýchavost na obě uši s dálkou sluchovou menší 2 metrů.	Hluchota na obě uši.
11			Vrozené nebo způsobené úplné uzavření vnějšího sluchovodu na obou stranách.	
13			Chronické, patrně těžce zhojitelné, hnisavé záněty středního ucha s onemocněním kůstek sluchových nebo některé vedlejší dutiny středního ucha.	
14		*d)* na očích a jejich okolí	Oslabení ostrosti zraku, činí-li na jednom oku aspoň $^{6}/_{24}$, na druhém aspoň $^{6}/_{60}$.*)	Oslabení ostrosti zraku pod hranicí vedle uvedenou.*)
15			Stálé znetvoření okrajů víček, nedostatek největší části řas; dovnitř obrácení řas, třou-li se o rohovku.	
16			Všeliké znetvoření víček zabraňující volný pohyb oka nebo víček. Zchlípení víček do vnitř nebo ven; ochrnutí svalů víčka pohybujících; nedostatek značné části víčka.	

*) Při zákalech rohovky a čočky, při chorobných změnách pozadí oka atd. pokaždé po vyrovnání vad lomů tu snad jsoucích.

Číslo řadové	Sídlo vady		Vady, které činí nezpůsobilým	
			ke službě se zbraní	ku každé službě
			v domobraně	
17	I. Na hlavě	d) na očích a jejich okolí	Chronický hlenotok váčku slzního, píštěl váčku slzního, nezhojitelné uzavření slzotoků.	
18			Trachom (zrnitý zánět spojivky) ve velkém stupni; jizvy ve větším rozsahu na jednom oku.	Jizvovité znetvoření spojivky ve velké míře na obou očích.
19			Rozšíření a vybočení rohovky na jednom oku.	
20			Připojení okraje zornice více než s polovici objemu jeho na rohovku nebo na čočkové pouzdro. Uzavření zornice. Rozšíření předního pásu škárového. Přirozené rozpoltění duhovky na jednom oku, třeba by druhé bylo zdravé.	
21			Šilhání očí ve velkém stupni (když okraj rohovky šilhajícího oka, hledí-li zdravé oko přímo, dotýká se vnitřního nebo zevnitřního koutku víček).	
22			Mžikavost očí a ochrnutí svalů bulvu pohybujících.	
23			Šedý zákal, uvolnění čočky, nedostatek čočky *(Aphakie)* na jednom oku.	Šedý zákal, uvolnění čočky, nedostatek čočky *(Aphakie)* na obou očích.
24			Ztráta jednoho oka nebo slepota jednoho oka, třeba by druhé bylo zdravé.	Slepota obou očí.
25			Úplný náběl (albinismus) očí.	
26			Krátkozrakost nad 6 dioptrií.	
27		e) na ústrojí čichacím	Choroby a novotvary nosu, které obličej velice znetvořují a srozumitelnosti řeči jakož i dýchání značně jsou na škodu. Chronická onemocnění vedlejších dutin. Smrdutý výtok z nosu *(Ozaena)*. Částečný nedostatek nosu.	Zrůdnosti nosu velice znetvořující se značným stížením řeči a dýchání; úplný nedostatek nosu.
28		f) na ústech a v dutině ústní	Znetvoření zrůdností, zaječí pysky, přesahují-li červeň pysků, rozšířená srostlost pysků nebo sliznice líční.	Vedle udané vady, je-li zároveň řeč nesrozumitelnou a jídlo značně stíženo.
29			Úplný nedostatek nebo skorem úplný nedostatek zubů, má-li patrně škodlivý vliv na výživu nebo sílu.	
30			Rozštípené nebo děravé podnebí, rozšířené zjizvení jícnu.	

Číslo řadové	Sídlo vady		Vady, které činí nezpůsobilým v domobraně	
			ke službě se zbraní	ku každé službě
31	I. Na hlavě	f) na ústech a v dutině ústní	Značné nádory a ztráty ze hmoty jazyka se stíženým mluvením a polykáním.	
32			Srostlost kloubu čelistního.	
33			Značné koktání. Nezhojitelná bezhlasnost.	
34	II. Na krku		Velice šikmé postavení hlavy.	
35			Velké vole a velice tlustý krk, je-li tím dýchání stíženo.	Velké vole, které dýchání stěžuje a oběh krve ruší.
36				Značná oteklina žláz mízních se zjitřením nebo bez něho. Jizvy, jestliže pohybu značně překážejí.
37			Zúžení požeráku. Krční píštěle od narození se silným výměškem.	Píštěle hrtanu a průdušnice.
38	III. Na hrudníku		Znetvoření nebo zrůdnosti hrudníku, jsou-li na újmu dýchání anebo jestliže při obleknutém oděvu znetvořují.	
39			Zlomeniny klíční kosti nebo žeber, které jsou na újmu volnému užívání ramene.	
40			Tuberkulosa plic s positivním nálezem bakterií. Rozedma plic vysokého stupně. Oboustranné nebo rozšířené jednostranné zrosolování pohrudnice déle nežli rok trvající.	Patrné souchotě.
41			Organická vada srdce nebo velkých kmenů cevních, chronické nemoci osrdce. Neurosy srdeční s trvalými poruchy funkcí.	
42	IV. Na páteři, ramenech a pánvi		Značná odchylka páteře od směru normálního (kyfosa, skoliosa).	Znetvořující hrb na prsou nebo na zádech.
43			Nápadné a znetvořující vyvýšení jednoho ramene nebo kyčle. Značné vyčnívání neb šikmé postavení některého obratle.	Rozštípená páteř.

Číslo řadové	Sídlo vady	Vady, které činí nezpůsobilým	
		ke službě se zbraní	ku každé službě
		v domobraně	
44	V. Na dolejší části života	Zvětšení slezliny vyššího stupně; nádory a novotvary v dutině břišní. Chronický zánět slepého střeva. Chronický zánět ledvin.	
45		Vyhřeznutí střev (kýly), nechť jsou jakéhokoli druhu, velikosti a trvání.	
46		Posouvající se ledvina, posouvající se slezina.	
47		Velké městky pastelínové, výhřez pastelínu, píštěle pastelínu, štěrbiny v řiti.	Nepřirozená řiť.
48	VI. Na údech pohlavních a ústrojích močových	Tvar obojúdný nebo skoro úplný nedostatek pyje; nedostatek obou varlat nebo silné úbytě jejich; značné zvětšení varlete neb nadvarlete.	Zhoubné nádory varlete.
49		Velmi značné a bolestné rozšíření žil semenných. Vodnatá nebo krevná kýla varlete.	
50		Ústí močové trubice uprostřed nebo na kořenu pyje. Píštěle močové, kameny měchýřové. Nezhojitelná neschopnost zadržeti moč.	
51	VII. Na okončinách — a) vůbec	Silné skrácení nebo zkřivení některé okončiny.	Nápadná zrůdnost, zmrzačení nebo nedostatek některé okončiny nebo značné části její.
52			Nápadné úbytě, jakož i značné přibývání hmoty na některé okončině, čímž stíženo jest její užívání.
53		Opuchliny kostí, jakož i trvalé následky zlomenin kostí, jsou-li na újmu volnému pohybu okončin.	Se značným skrácením nebo znetvořením zhojené zlomeniny kostí, stěžují-li užívání okončin.
54		Chronický zánět kloubů. Habituelní vymknutí, bylo-li lékařsky opětovně zjištěno a jsou-li průkazy o tom po ruce.	Trvalé následky po zánětu větších kloubů (kontraktury, srostlosti), zastaralá vymknutí; nepravé klouby, jsou-li jejich úkony nemožny nebo velmi stíženy.
55		Daleko rozšířené a přilnulé jizvy, které jsou na újmu pohybu okončin, nošení výstroje a zbraní podstatně stěžují nebo silně znetvořují.	
56			Ochrnutí některé okončiny.

Číslo řadové	Sídlo vady		Vady, které činí nezpůsobilým	
			ke službě se zbraní	ku každé službě
			v domobraně	
57	VII. Na obončinách	*b)* na hořejších	Ztráta konečného článku u pravého palce. Ztráta konečného článku u více nežli dvou prstů jedné ruky.	
58			Ztráta pravého ukazováčku. Nedostatek některého palce.	
59			Ztráta dvou prstů na jedné ruce.	
60			Zkřivení nebo neohebnost některého palce, veliké hákovité zkřivení některého prstu vůbec.	
61			Neohebnost nebo zkřivení dvou nebo více prstů na jedné ruce.	Skřecení dlaně.
62			Srostlost dvou nebo několika prstů spolu, ruší-li se tím užívání zbraně.	
63		*c)* na dolejších	Nedostatek palce u nohy nebo aspoň dvou prstů u jedné nohy.	
64			Neohebnost, zkřivení nebo podstatné znetvoření palce a druhého nebo třetího prstu u nohy. Skřížení prstů u nohy, překáží-li se tím chůzi.	
65			Nadbytek prstů, překáží-li se tím chůzi. Úplná srostlost všech prstů u jedné nohy mezi sebou.	
66			Nápadné, velice znetvořující vady ve tvaru nohy, jako značná klecavost, velmi vyvinuté zkřivení nohy v před a v zad, zejména holení.	
67			Značné, daleko rozšířené městky s tvořením uzlovým.	
68			Chronické, nezhojitelné vředy na noze a holeni nebo rozšířené jizvy po nich, které snadno a častěji se otvírají a jsou na místech, na něž tlačí oděv.	
69			Úplně plochá noha s typickými body tlaku nebo zánětlivými zjevy.	Nápadně znetvořená, k chůzi nezpůsobilá noha (pod se křivá, hákovitá, koňská, dutá noha).
70			Habituelní pocení nohy vysokého stupně.	

Číslo řadové	Sídlo vady	Vady, které činí nezpůsobilým	
		ke službě se zbraní	ku každé službě
		v domobraně	
71	VIII. Choroby a vady všeobecného rázu neb různého sídla.		Trpasličká postava, zmrzačení nebo znetvoření celého těla.
72		Těžká onemocnění krve (leukaemie, chudokrevnost vysokého stupně), úplavice cukrová.	
73		Rozšířená tuberkulosa žlaz.	
74		Velmi značná hubenost. Všeobecná slabost.	
75		Nad míru veliká otylost.	
76		Nezhojitelné kožní nemoci po největší části těla rozšířené.	
77		Lhostejné nádory volnému pohybu překážející.	Nápadně veliké nezhojitelné nádory a výrůstky, jakož i všechny zhoubné novotvary.
78			Všechny výduti tepenné.
79		Kostižer a prohnil. Hlízy sběhlé.	
80		Všecky těžké nemoci nervové soustavy (na př. padoucnice, hysterie).	
81		Nápadně nedokonalý duševní rozvoj. Všechny přestálé nebo ještě tu jsoucí zhojitelné nemoci duševní.	Všechny nezhojitelné nemoci duševní.
82			Hluchoněmota.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXX. — Vydána a rozeslána dne 2. července 1907.

Obsah: (Čís. 152—156.) 152. Vyhláška, že vedlejší celnici I. třídy v Rivě bylo dovoleno užívati opovídacího řízení v železničné dopravě při poukazování zboží pod závěrou nákladních kusů. — 153. Vyhláška o změnách, které mají nastati vzhledem k ukládacím okresům pro všeobecnou daň výdělkovou za příčinou zřízení XXI. obecního okresu vídeňského. — 154. Vyhláška, že vedlejší celnice v Kateřinkách (Plzeňská silnice) byla přeměněna v celní exposituru. — 155. Nařízení, kterým uvádí se ve skutek článek X, č. 3 zákona ze dne 25. října 1896 a stanoví se na rok 1907 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené. — 156. Nařízení o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906.

152.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 25. května 1907,

že vedlejší celnici I. třídy v Rivě bylo dovoleno užívati opovídacího řízení v železničné dopravě při poukazování zboží pod závěrou nákladních kusů.

Na vedlejší celnici I. třídy v Rivě může se v železničné dopravě poukazovati zboží ve stručném opovídacím řízení podle předpisu ze dne 18. září 1857, Z. Ř. č. 175, při čemž však pokaždé používáno buď závěry nákladních kusů.

Korytowski m. p.

153.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 21. června 1907

o změnách, které mají nastati vzhledem k ukládacím okresům pro všeobecnou daň výdělkovou za příčinou zřízení XXI. obecního okresu vídeňského.

Prohlédajíc k tomu, „že zemským zákonem ze dne 28. prosince 1904, Z. z. pro Dolní Rakousy č. 1 z r. 1905, zřízen byl XXI. obecní okres vídeňský, mění se tímto způsobem seznam ukládacích okresů pro všeobecnou daň výdělkovou, vyhlášený výnosem finančního ministeria ze dne 24. dubna 1897, Z. Ř. č. 117, a opravený vyhláškami finančního ministeria ze dne 20. února 1901, Z. Ř. č. 17, a ze dne 9. května 1901, Z. Ř. č. 52:

(Stránka 890, vztažmo 891 v XLVI. částce Zákonníka říšského vydané dne 11. května 1897.)

Číslo okresu	Okresy ukládací	Sídla komisí	Počet členů II. třídy	
pro berní společnosti **II. třídy**				
2	Vídeň, II., XX. a XXI. okres obecní s okresy okresních hejtmanství na levém břehu Dunaje ležících.	Berní správa pro II. a XX. okres ve Vídni	12	
pro berní společnosti **III. a IV. třídy**			III. třídy	IV. třídy
4	Vídeň, XXI. okres obecní	Berní správa pro XXI. okres ve Vídni	6	8
5	Politický okres Floridsdorf okolí	Okresní hejtmanství Floridsdorf okolí	4	6

Korytowski m. p.

154.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 22. června 1907,

že vedlejší celnice v Kateřinkách (Plšťská silnice) byla přeměněna v celní exposituru.

Vedlejší celnice II. třídy v Kateřinkách (Plšťská silnice) přeměněna byla na exposituru hlavní celnice v Opavě a zůstane nadána dosavadními oprávněnostmi.

Korytowski m. p.

155.

Nařízení finančního ministeria ze dne 24. června 1907,

kterým uvádí se ve skutek článek X, č. 3 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, a stanoví se na rok 1907 sleva s daně pozemkové a daně ze stavení, pak hlavní suma daně výdělkové a berní míra pro podniky, veřejnému vydávání účtů podrobené, v § 100, odstavci 1 a 5 dotčeného zákona uvedené.

Uvádějíc ve skutek článek IV až XI zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních, ustanovuje se na rok 1907 sleva s pozemkové daně na patnáct procent a s daně ze stavení, vyjímajíc pětiprocentní daň z výtěžku budov od daně dočasně osvobozených, na dvanáct a půl procenta.

Individuální rozvrh slev reálních daní bude vykonán podle předpisů nařízení ministeria finančního ze dne 15. prosince 1897, Z. Ř. č. 297.

Sleva se všeobecné daně výdělkové stanoví se také na rok 1907 na dvacet pět procent té sumy, která položena byla za základ při výpočtu hlavní sumy daně výdělkové (čl. VIII, § 11 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220). K této slevě jest již úplně přihlédáno při hlavní sumě daně výdělkové, která jest podle § 11 dotčeného zákona ustanovena na ukládací období 1906/07 na 36,600.923 korun 76 haléřův.

Berní míra podniků v § 100, odstavci 1 a 5 uvedeného zákona dotčených, k veřejnému vydávání účtů zavázaných, na rok 1907 stanoví se na deset procent výnosu daní podrobeného.

Korytowski m. p.

156.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 25. června 1907

o změnách některých ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906.

Následující ustanovení vysvětlivek k celní sazbě, vydaných na základě článku V zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, vyhláškou ze dne 13. června 1906, Z. Ř. č. 115, doplňují, vztažmo mění se tímto způsobem:

V poznámce 1 k č. 81 buďte slova:

„Odpadky z přípravy včelího vosku (voskový kal, včelí kal a včelí hlína), č. 652"

vytržena a připojeno buď toto ustanovení jakožto druhý odstavec:

Při vyclívání voskového kalu, to jest zůstatku od přípravy včelího vosku, který po vyvaření a vyčištění vylisovaného vosku v kotlech zbude a záleží ze hmoty zemitě zbarvené, rozličnými nečistotami, zvláště slamou a jinými rostlinnými vlákny prostoupené, v hroudy se rozpadající, budiž 50procentový podíl beze cla ponechán a tudíž clo toliko podle polovice vyclívací váhy vyměřeno. — Zůstatky při lisování vosku viz poznámku 14 k č. 652.

V odstavci 2 poznámek k č. 100 buď před slovem „přídavky" zařazeno:

značné.

Jako nová věta buď k tomuto odstavci přidáno:

Za značný pokládán buď přídavek mýdla tenkrát, když tato mazadla jsouce na dlani rozetřena s přídavkem několika kapek vody dávají mýdlovitou emulsi. V pochybných případech opatřeno buď vyšetření skrze c. k. zemědělsko-chemickou pokusnou stanici ve Vídni.

V posledním odstavci poznámky 3 k č. 287 poukaz speciálního balicího papíru k č. 293 nahrazen buď poukazem k č. 291.

V poznámce 2, odstavci 3, k č. 298 první čtyři řádky buďte vytrženy a tímto ustanovením nahrazeny:

Naproti tomu cizozemské kursovní knížky s jízdními řády železnic a parníků jakož i jízdné řády, také ve způsobě plakátů obrazy opatřených, a plakáty těchto dopravních podniků, které.....

V poznámce 1, odstavci 13, k č. 468 buď po slovech:

„Hroty jehel zůstanou"

zařazeno:

tak jako politura.

Poznámka 3, odstavec 1, k témuž číslu buď takto doplněna:

K tomuto číslu patřící jehly, jsouce leštěny, jsou od vybírání přirážky za polituru osvobozeny.

V poznámce 1 k č. 469 buď druhá věta:

„Všechny...až...konec rukojeti"

vytržena a závěrečná věta má zníti:

Pozlacení ouška a také hrotů nemá tak jako politura jehel pro vyclení podle čís. 469 žádné důležitosti.

V poznámce 3 k tomuto číslu vsuvka v závorce buď doplněna slovy:

vztažmo leštěny.

V poznámce 7, odstavci 2, k č. 479 buďte slova:

„Ovocné a zeleninové loupací nože z přiostřeného ocelového plechu s hrubým dřevěným držadlem,"

vytržena, rovněž tak vyobrazení zeleninového loupacího nože na stránce 25 obrázků k vysvětlivkám, nahoře číslem 3 označené.

Odstavec 2 poznámky 1 k č. 535 nahrazen buď tímto ustanovením:

Při vyclívání šicích strojů s přimontovanými elektromotory postupováno buď podle všeobecné poznámky 10, odstavec 1, ke třídě XL.

V poznámce 3 k č. 574 buď v šestém řádku po „č. 574" udělána tečka (.), ostatní text až do konce této poznámky vytržen a na jeho místo jako nové odstavce pojato:

Magnetové přístroje pro živnostenské nebo zemědělské účely, k odstraňování železných částic z obilí, mouky, korkové moučky, smetí, písku a pod. jakož i magnetové armatury, t. j. spojené magnetové tyče a takovétéž podkovité magnety ke zhotovování magnetových přístrojů k živnostenským nebo zemědělským účelům nebo ke stavbě strojů třídy XL. vůbec, budte odbavovány podle ustanovení všeobecných poznámek ke třídě XL.

Magnety jakožto hračky podle povahy, jak v sazbě uvedeno.

Druhý odstavec poznámek k č. 621 budiž doplněn takto:

S obaly stlačených plynů buď při tom naloženo stejně jako se zkapalněnými plyny

podle zásad platných pro tekutiny. Ježto však stlačené plyny v malých mnohotách z důvodů bezpečnostních se rozesílají ve válcích poměrně obzvláště silných a těžkých, dovoluje se, aby obalová váha pro takové menší válce hrubé váhy až 25 *kg*, které na základě § 14, *A.* č. 1, odstavec 5, prováděcího předpisu se prázdné zase vyvážejí, při výpočtu rozdílu započítána byla toliko 50 procenty své skutečné váhy ke hrubé váze dovezených stlačených plynů.

Tak na příklad válec kyslíku, jehož hrubá váha činí 22 *kg*, s plynovým obsahem netto 2 *kg*, pro nějž při dovozu zajistiti jest vyšší clo podle povahy obalu z veškeré hrubé váhy 22 *kg*, budiž, vyváží-li se obal zpět, vyclen definitivně takto:

Čistá váha kyslíku ..... 2 *kg*
60 procent váhy válce 20 *kg* .....10 „
dohromady brutto..12 *kg*,

za cla čísla 621 činí 15 K.

Naproti tomu, nebudou-li výše vyclené válce zpět vyvezeny, vybíráno buď clo podle povahy obalu pokaždé z úhrnné hrubé váhy.

Vyclení úhrnné hrubé váhy plynu včetně obalu místo má — také když obal se zpět vyváží — za všech okolností u zkapalněných plynů.

V poznámce 2 k č. 637 buďte v odstavci *d* slova:

„tuhový maz, nezbarvený — až — prysyřicové mýdlo“,

pak v odstavci *e* slova:

„tuk k mazání strojů — až — užívá“

vytržena.

Poznámka 14 k č. 652 nahrazena buď tímto ustanovením:

Podle č. 652 naloženo buď také se zůstatky z lisování vosku (zvanými také včelí hlína, narozdíl od včelího kalu, srovnej poznámku 1, odstavec 2 k č. 81), to jsou zůstatky při první přípravě včelího vosku ve voskovém lisu zbylé.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXI. — Vydána a rozeslána dne 4. července 1907.

Obsah: Čís. 157. — Nařízení, aby vykonán byl zákon, daný dne 23. února 1907, o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí.

157.

Nařízení ministeria obchodu a ministeria financí ze dne 3. července 1907,

aby vykonán byl zákon, daný dne 23. února 1907, Z. Ř. č. 44, o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí.

Na základě článku XIX. zákona ze dne 23. února 1907, Z. Ř. č. 44, o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí, nařizuje se toto:

Ku článku I.

Kdo může činiti nárok a čeho k tomu třeba.

Za námořské lodi obchodní ve smyslu článku I. pokládati jest ony lodi, kterých se zpravidla neužívá k plavbám, které se podnikají na základě zvláštních smluvních dohodnutí se státní správou. Rejdař nebo jeho zmocněnec může učiniti nárok na provozovací nebo cestovní příplatek teprve, když loď byla zapsána do rakouského lodního rejstříku. Žádost obsahuj průkaz, že zákonné požadavky jsou splněny, a podána buď u námořního úřadu.

O přiřknutí příplatku rozhoduje kromě případností v článku VII vytčených námořní úřad, z jehož rozhodnutí lze se odvolati do 14 dnů ode dne dodání počítajíc k ministeriu obchodu.

Klassifikace lodi prokázána buď předložením certifikátu vydaného klassifikačním lodním ústavem „Veritas“ nebo některým jiným rovnocenným domácím ústavem. Nalézá-li se loď v cizozemsku, podává se průkaz tím, že se předloží prohlášení vydané klassifikačním ústavem.

Obchodní ministerium rozhodne o tom, zdali některý ústav pokládati jest za rovnocenný s klassifikačním lodním ústavem „Veritas“.

Rakouská státní příslušnost rejdařů prokázána buď listinami nejnovějšího data.

Akciové společnosti předložte své úředně schválené stanovy a výpis z obchodního rejstříku, jakož i průkaz státní příslušnosti dvou třetin členů správní rady a zřízené snad dozorčí rady, potom všech řídících orgánů vedením obchodu pověřených.

Všechny osobní změny správní rady, dozorčí rady, představenstva nebo řídících orgánů vedením obchodu pověřených buďte bez odkladu oznamovány námořnímu úřadu. Totovztahuje se zejména ke každé změně státní příslušnosti.

Námořní úřad může poskytnouti úlevy v příčině průkazu rakouské státní příslušnosti.

Ku článku II.

O spuštění na vodu.

Den spuštění na vodu budiž pro lodi v tuzemsku vystavěné prokázán potvrzením příslušného přístavního kapitanátu, pro lodi v cizozemsku vystavěné osvědčením na listinách založeným toho c. a k. konsulárního úřadu, v jehož úředním obvodě příslušná loděnice leží.

O jízdě na zkoušku.

Aby zjištěna byla pro parníky předepsaná nejmenší rychlost, námořní úřad nařídí k žádosti a na útraty rejdaře jízdu na zkoušku, jíž se mají súčastniti úřední zřízenci.

Námořní úřad může, jde-li o lodi cizozemské konstrukce, povoliti, aby jízda na zkoušku byla předsevzata v cizozemsku. Zřízenci nebo delegáti námořního úřadu musí se této jízdy na zkoušku súčastniti.

Úvaze úředních zřízenců jest zůstaveno ustanoviti, jak dlouho jízda na zkoušku má trvati.

Když by lodní stavební podnik dříve než odevzdá loď rejdařovi, předsevzal jízdu na zkoušku, námořní úřad může povoliti, aby se jí jeho zřízenci súčastnili za tím účelem, aby bylo zjištěno, zdali předepsaná nejmenší rychlost bude dosažena.

Ku článku III.

O příplatku provozovacím.

Námořní úřad rozhoduje o tom, kdo může činiti nárok na provozovací příplatek.

Jak dlouho se příplatku užívá.

Když se provozovací příplatek vypočítává, vyhledá se nejprve základní obnos, který buď vypočítán podle hrubého obsahu tun a podle následujících ustanovení představuje roční kvotu připadající na první tři léta ode dne spuštění na vodu.

Lodi, které během prvního roku ode dne spuštění na vodu počaly užívati provozovacího příplatku, neobdrží přece pro tento rok úplné roční kvoty, nýbrž toliko onu částku, která zbude z první roční kvoty po srážce poměrné částky připadající na dobu ode dne spuštění na vodu až do dne, kterého loď nabyla práva na vlajku, vztažmo až do dne, kterého zákonné podmínky byly splněny.

Toto ustanovení vztahuje se obdobně k případnostem, ve kterých provozovací příplatek byl získán v některém pozdějším roce.

O změření lodi.

Prostorový obsah lodí, které nemohly býti změřeny v tuzemsku, stanoví se na základě změření v cizozemsku vykonaného, listinami prokázaného, jde-li o státy, jejichž měřicí listy se v Rakousku uznávají. Uchyluje-li se míra v příslušných státech zavedená od míry rakouské, přepočítá se prostorový obsah z cizího cejchování na cejchování v Rakousku platné podle příkazu, které budou zvláště vydány.

Bylo-li změření vykonáno ve státě, jehož měřicí listy v Rakousku nejsou uznávány, bude o oprávnění k nároku na provozovací příplatek rozhodnuto teprve tehdy, když cejchováním v tuzemsku nebo jiným uznaným způsobem byla podána spolehlivá měřicí data.

O změnění prostorového obsahu.

Prostorový obsah lodi, který byl položen za základ původnímu přiknutí práva k nároku na provozovací příplatek, zůstane potud rozhodným, pokud hrubý prostorový obsah nebyl přestavbou zmenšen. V této případnosti nastane ode dne dokončení přestavby lodi poměrné zmenšení provozovacího příplatku; nový tunní obsah zjistěn buď úředním cejchováním.

O záznamu práva k nároku.

Bude-li právo k nároku přiknuto, buď to v lodním rejstříku z úřední povinnosti zaznamenáno a přístavním nebo konsulárním úřadem k tomu vyzvaným v rejstříkovém listě zapsáno. Lodní rejstříkový úřad vede o lodích k nároku oprávněných zvláštní rejstřík. Rejdař obdrží o tom, že oprávnění k nároku na provozovací příplatek bylo přiknuto, certifikát, v němž uvedeny budte také roční kvoty při rozhodování o právu k nároku vypočítané. Jestliže se roční kvoty provozovacího příplatku následkem zmenšení tunního obsahu změní, budou nově vypočítané roční částky oznámeny rejdařovi ve zvláštním certifikátě.

Ku článku IV.

Výkaz o upotřebení lodi.

K žádostem za poukázání jednotlivých ročních kvot provozovacího příplatku přiložen buď výkaz o upotřebení podle vzorce I v dodatku připojeného, z něhož seznati lze cesty vykonané v příslušném provozovacím roce. Že výkaz o upotřebení souhlasí s lodním denníkem, musí býti úředně potvrzeno, a buď za to zažádáno v tuzemsku u některého

přístavního úřadu, v cizozemsku n některého c. a k. konsulárního úřadu.

O odstrojení nebo zastavení obchodní činnosti.

Byla-li některá loď déle než tři měsíce nepřetržitě odstrojena nebo zastavila-li svou obchodní činnost, buď to v potvrzení přístavního nebo konsulárního úřadu výslovně podotknuto a uvedeno, proč nastalo přerušení.

O povinnosti vplouti do rakouského přístavu.

Aby byla splněna podmínka, podle které loď během předešlého roku počítaného od výročního dne spuštění na vodu k druhému výročnímu dni musí alespoň jednou za příčinou obchodování přistáti v některém tuzemském přístavu, dostačí, jestliže loď v této době alespoň jednu nakládací nebo skládací operaci v některém rakouském přístavě vykonala.

Zažádá-li se pro loď konající plavby mezi cizozemskými přístavy za zproštění od povinnosti, v každém provozovacím roku alespoň jednou přistáti v některém domácím přístavě, buďte okolnosti k tomu se vztahující zevrubně vypsány. Rozhodnutí o tom vydá ministerium obchodní.

Ku článku V.

O cestách v zájmu domácího obchodu a domácí dopravy.

Z rozhodnutí námořního úřadu, zdali tu kterou cestu považovati sluší za podniknutou v zájmu domácího obchodu a domácí dopravy, lze se odvolati k ministeriu obchodnímu do 14 dnů, ode dne dodání počítajíc.

Za cesty podniknuté vedle některé pravidelné linie, která požívá podpory od státní správy, pokládají se cesty, které se konají mezi přístavy, které jsou podle jízdního řádu závazně spojeny pravidelnou, podle smlouvy přímou linií; pro práce přepravní, nakládací a skládací v dopravě mezi takovými přístavy provozovací příplatek se neposkytuje.

O vyměřování vzdálenosti.

Při vyměřování vzdálenosti pokládá se za přístav výjezdu nebo za konečný přístav onen, ve kterém první, vztažmo poslední počitatelný třetinový náklad nebo takový náklad byl naložen, vztažmo složen, který jest přiměřen prostorovému obsahu alespoň 1700 ryzích tun. Jest-li však v mezích malé pobřežní plavby přihlíženi k několika takovým přístavům, vyměří se vzdálenost od, vztažmo až do onoho přístavu, který jest od druhého konečného bodu cesty nejdále vzdálen, při čemž se předpokládá, že zboží jest určeno do takových území, vztažmo že z takových území přichází, která leží mimo hranice malé pobřežní plavby. Mezitímné přístavy se v těchto mezích nepočítají.

Má-li se za hranicemi malé plavby pobřežní přihlížeti k několika přístavům, vyměří se vzdálenost při výjezdu až k onomu cizozemskému přístavu, v němž náklad v rakouských přístavech přijatý byl úplně složen anebo tak zmenšen, že jest přiměřen méně než třetině ryzího prostorového obsahu nebo že již není přiměřen prostorovému obsahu 1700 ryzích tun; při cestě domů však od onoho cizozemského přístavu počínajíc, ve kterém přijat byl náklad do některého rakouského přístavu určený, alespoň třetině ryzího prostorového obsahu nebo prostorovému obsahu alespoň 1700 ryzích tun přiměřený nebo když tím náklad do některého rakouského přístavu určený na toto množství byl doplněn.

Doprava cestujících nečítá se v žádném případě.

Rejdaři podati mají všechny od námořního úřadu žádané údaje o tom, kolik se může na loď naložiti a kolik zboží bylo skutečně naloženo.

O záznamu cestovním.

Kdo zamýšlí učiniti nárok na cestovní příplatek, předlož při nastoupení cesty c. k. přístavnímu nebo c. a k. konsulárnímu úřadu přístavu odjezdu řádně vyplněný cestovní záznam podle vzorce 2 v přídavku připojeného, který bude po zevrubném prozkumu předložených listin o nákladu ověřen. Totéž státi se má v každém přístavě, ve kterém se vykoná takové naložení nebo složení zboží, které zakládá nárok na cestovní příplatek nebo ku kterému jest při vyměření vzdálenosti přihlíženi.

Pro vyměření cestovního příplatku rozhodné údaje, které mají býti od strany do cestovního záznamu zapsány, musí tak jako úřední stvrzenky uváděti slovy mnohotu naloženého nebo složeného zboží v tunách váhových nebo prostorových a nesmějí obsahovati žádných oprav. Potřebné snad opravy buďte tak jako původní údaje úředně ověřeny.

Není-li v některém cizozemském přístavě žádný c. a k. konsulární úřad, budiž ověření u cizozemského přístavního nebo celního úřadu vyžádáno a v nejbližším přístavu, ve kterém loď přistane a vněmž se nachází c. a k. konsulát nebo c. k. přístavní úřad, k úřednímu potvrzení předloženo. Není-li v cizozemském přístavě ani přístavní neb celní úřad nebo nemůže-li ověření cestovního záznamu u zřízeného tam úřadu býti vymoženo, kapitán lodi má to ohlásiti v nejbližším přístavě, ve kterém loď přistane a v němž jest zřízen c. a k. konsulární nebo c. k. přístavní úřad, při čemž má předložiti lodní denník a jinaké průkazní listiny. Zjednal-li si úřad úplné přesvědčení o správnosti údajů, buď scházející

potvrzení uděleno s uvedením okolností, za kterých se tak stalo.

Po dokončení cesty buď juxta cestovního záznamu, úředním ověřením opatřená oddělena a k žádosti za poukázání cestovního příplatku přiložena.

Kdo by opomenul vésti cestovní záznam po celou cestu, pozbude nároku na cestovní příplatek, leč by bylo prokázáno, že nebylo možno jej vésti a leč by skutečnosti, které mají býti dovoděny cestovním záznamem, byly nepochybně prokázány jiným způsobem.

Vzorce cestovních záznamů svázané do knih budou rejdařům u přístavních kapitanátů za zaplacení nákladu na ně vydávány a výslovnou poznámkou opatřeny, pro kterou loď jsou určeny. Pro tutéž loď může nová kniha cestovních záznamů býti vydána toliko, když se stará kniha odevzdá, avšak lodi mohou obdržeti záložní knihu cestovních záznamů; v takovém případě vydávající úřad musí na knize, která je v potřebě, zaznamenati, že byla vydána kniha záložní, a na této, že jest tu kniha prve řečená.

Přístavní kapitanát, který převezme odevzdané knihy cestovních záznamů, má je předložiti námořnímu úřadu.

O snížení předepsaného třetinového nákladu.

Ministr obchodu může buď z úřední moci nařídit nebo k žádosti pro jednotlivé cesty povoliti snížení předepsané výměry nákladu až na čtvrtinu ryzího prostorového obsahu. V případnosti posléze uvedené žádající strana má prokázati, že rakouská výroba má zájem na tom, aby příslušná relace byla podporována.

Ku článku VI.

O výluce a snížení cestovního příplatku.

Ministerium obchodu ustanoví ve shodě s finančním ministeriem, pro které zboží nákladu a pro které relace cestovní příplatek jest vyloučen anebo se vyměřuje menší částkou.

Seznamy těchto nařizovacím způsobem ustanovených věcí a relací budte svou dobou zaslány c. k. přístavním úřadům a c. a k. konsulárním úřadům v námořních přístavech sídlícím, jakož i obchodním a živnostenským komorám.

Nastane-li pro jednotlivé věci zkrácení cestovního příplatku a má-li některý parník různé zboží na palubě, pro něž cestovní příplatek ustanoven jest v rozličné výši, vyměří se cestovní příplatek podle poměru mnohot jednotlivých druhů zboží.

Ku článku VII.

O cestách mezi cizozemskými přístavy a v mezích malé plavby pobřežní.

Ministerium obchodu rozhoduje ve shodě s finančním ministeriem o přiknutí cestovního příplatku pro plavby mezi cizozemskými přístavy nebo v mezích malé plavby pobřežní. Žádosti předloženy budte prostřednictvím námořního úřadu ministeriu obchodnímu.

Ku článku VIII.

O stavebním příplatku.

O stavebním prohlášení.

Lodní stavební podniky, které podniknou stavbu námořské obchodní lodi, pro niž zamýšlejí žádati za stavební příplatek, předložte námořnímu úřadu, když kladou vaz lodi, stavební prohlášení, které má obsahovati tyto průkazy:

1. Výpis z obchodního rejstříku na důkaz živnostenského provozování stavby námořských lodí obchodních;

2. druh a materiál lodi (zdali parník či plachetní loď, zda z oceli, železa, dřeva nebo smíšené konstrukce);

3. hlavní rozměry;

4. množství a cenu materiálu, který má býti upotřeben, vztažmo lodních strojů, kotlů, potrubí a všelikých pomocných strojů, jakož i ústavy nákupní, pokud to jest při kladení vazu možno;

5. Na čí účet loď se staví.

O dozoru ke stavbě.

Po předběžném prozkumu předloženého stavebního prohlášení námořní úřad pověřiti má úřední zřízence stálým dozorem ke stavbě.

Lodní stavební podniky jsou povinny, podporovati tyto zřízence každým způsobem při konání jejich úkolu.

Úřední zřízenci dozorem ke stavbě pověření mají ve shodě s loděnicí ustanoviti, jaký postup má býti zachován, aby zjištěna byla totožnost odebraného a použitého materiálu, a předložiti námořnímu úřadu učiněné usnesení ke schválení.

O žádosti za přiknutí stavebního příplatku.

Když vystrojení jest dokončeno, podána buď u námořního úřadu zvláštní žádost za přiknutí stavebního příplatku. Následující údaje musí býti prokázány doklady:

1. Množství a hodnota materiálu použitého ke stavbě lodního tělesa, lodních strojů, kotlů, potrubí a všelikých strojů pomocných jakož i místa nákupní smlouvami o dodání, kupními listinami, nákladními listy, dovozným dosvědčením celního úřadu atd. Lodním tělesem rozumějí jest kromě trupu všechny části s lodí pevně složené a trvale spojené, vyjímajíc strojová zařízení.

2. Kolik procent použitého materiálu jest v tuzemsku vyrobeno; pakli se upotřebí méně než 50 procent tuzemského materiálu, že ostatní materiál by nebyl mohl býti v tuzemsku opatřen dostatečným množstvím nebo ne podle podmínek pro použití stanovených nebo ve lhůtě nepoměrně pozdní nebo za cenu, která s náklady dopravními by převyšovala cizozemskou cenu s dopravními náklady.

O výměře stavebního příplatku.

Bylo li pro stavbu lodního tělesa použito více než 50 procent tuzemského materiálu, tedy jednotná sazba pro tunu hrubé váhy stanovená zvýší se za každé další úplné procento použitého tuzemského materiálu o 1 procento; pakli bylo méně než 50 procent tuzemského materiálu použito a toto menší použití ospravedlněno, bude tato jednotná sazba za každé úplné procento, o které bylo tuzemského materiálu méně použito, snížena o půl procenta.

Úhrnný obnos stavební prémie náležité za lodní těleso vyhledá se tedy násobením takto zvýšené nebo snížené jednotné sazby hrubým tunním obsahem lodi.

Bylo-li při strojovém zařízení upotřebeno více než 50 procent tuzemského materiálu, jednotná sazba pro každé 100 kilogramů stanovená zvýší se za každé úplné procento, o které bylo tuzemského materiálu více upotřebeno, o 1 procento. Pakli bylo méně než 50 procent tuzemského materiálu použito a toto menší použití ospravedlněno, bude tato jednotná sazba za každé úplné procento, o které bylo tuzemského materiálu méně použito, snížena o půl procenta.

Úhrnný obnos stavební prémie náležité za strojové zařízení vyhledá se tedy násobením takto zvýšené nebo snížené jednotné sazby oním číslem, které udává, kolikrát 100 kilogramů tuzemských výrobků v článku VIII, druhém odstavci, 1 *b*, dotčených bylo použito.

Bylo-li použito méně než 50 procent tuzemského materiálu a nebylo-li to ve smyslu článku VIII ospravedlněno, nebude poskytnut žádný stavební příplatek.

Uvedená ustanovení vztahují se obdobně k té případnosti, když se činí nárok na stavební příplatek pro nové lodní stroje, nové kotly, nová potrubí a nové pomocné stroje, které budou vestavěny do starého lodního tělesa místo starého strojového zařízení.

Veškeré údaje v žádostech za přiřknutí stavebního příplatku budte doklady od námořního úřadu požadovanými opatřeny a od úředních zřízenců stavební kontrolou pověřených potvrzeny.

O všech sděleních, která se týkají plánů, cen a nákupních míst, zachováno buď úřední tajemství.

K článku IX.

O osvobození od daně.

Lodi plavebních společností, které požívají podpory od státní správy na základě zvláštních zákonů, jsou vyloučeny z desítiletého osvobození od daně.

Tím nejsou tedy dotčeny lodi oněch společností, které dostávají náhradu toliko na základě zvláštních smluv za dopravu pošty.

O úlevách poplatků.

Ku plavebním společnostem v posledním odstavci článku IX dotčeným náleží také takové námořské plavební podniky, jejichž plavidla jsou podle lodních podílů (Carati) vlastnictvím několika osob, jestliže tyto společnosti caratistů byly již 1. ledna 1907 zřízeny.

Jsou-li splněny podmínky v posledním odstavci článku IX uvedené, zmíněné tam osvobození od kolkových a bezprostředních poplatků vztahuje se také k těm případnostem, když plavební společnost se přemění na n ě k o l i k akciových společností, nebo několik plavebních společností na j e d n u akciovou společnost.

K článku X.

O kontingentování počtu tun při provozovacím příplatku.

Z lodí přihlášených k dosažení práva k nároku na provozovací příplatek bude v mezích počtu tun, který jest pro jeden rok k disposici, nejprve přihlédáno k lodím tuzemské konstrukce.

O provozovacím příplatku pro lodi cizozemské konstrukce.

Není-li počet tun, který jest pro jeden rok k disposici, spotřebován loděmi tuzemské konstrukce, oprávnění k nároku na provozovací příplatek může býti přiknuto lodím cizozemské konstrukce, jestliže byly přihlášeny před vypršením příslušného roku.

Není-li v některém roce počet tun k disposici jsoucí ještě vyčerpán, zbytek však již nestačí pro loď v pořadí ohlášek nejbližše následující, bude této lodi, pakliže jest tuzemské konstrukce, v příslušném roce provozovací příplatek přiknut toliko za počet hrubých tun rovnající se počtu tun ještě zbývajících; lodi cizozemské konstrukce pak provozovací příplatek v této výměře může býti přiknut. Za zbývající počet hrubých tun loď nabude práva na provozovací příplatek teprva dnem 1. ledna příštího roku, a to podle ustanovení o přednosti lodi tuzemské konstrukce.

O vyčerpání ročního kontingentu.

Jest-li počet tun, který jest na jeden rok k disposici, úplně vyčerpán, tedy právo k provozovacímu příplatku bude dalším snad ještě přihlášeným lodím tuzemské konstrukce přiknuto teprva na účet počtu tun, který jest k disposici pro příští rok kalendářní.

Rovněž u lodí cizozemské konstrukce bude přihlédáno k přihlášce v předešlém roce učiněné, ač-li v příslušném roce takové lodi budou vůbec připuštěny k právu na provozovací příplatek.

Kdy toto právo vzniká.

Právo na provozovací příplatek však nevzniká v žádné případnosti dříve než rok před oním výročním dnem spuštění příslušné lodi na vodu, který spadá do toho kalendářního roku, z jehož po ruce jsoucího počtu tun přiknutí se stane.

O přenášce kontingentového přebytku.

Nebyl-li počet tun pro jeden rok k disposici jsoucí přiknutím provozovacích příplatků vyčerpán, bude zbývající počet tun přenesen na příští rok, v němž tedy kromě tohoto zbytku jest k disposici dalších 18.000 hrubých tun. Nepoužitý snad zbytek nesmí býti přenesen na třetí potom následující rok; avšak část nových 18.000 tun po spotřebování přeneseného zbytku nepoužitá ovšem může býti přenesena zase na příští rok.

O vyhlášce po ruce jsoucího počtu tun.

V lednu každého roku bude úhrnný počet tun na ten rok po ruce jsoucí vyhlášen. Počet tun svého času během roku ještě po ruce jsoucí bude námořním úřadem zaznamenáván a k dotazu každému interessentovi sdělován.

O lodích náhradních.

Loď, která na základě závěrečného odstavce článku X nabude práva na provozovací příplatek, vstoupí co do výměry a trvání provozovacího příplatku takovým způsobem na místo vystoupivší lodi, že jí bude provozovací příplatek povolen nanejvýše za ten počet tun vystoupivší lodi a těmi částkami, které jsou přiměřeny k jejímu stáří, jakož i na tu dobu, která ještě zbývá z 15letého období od spuštění vystoupivší lodi na vodu počítaného. Má-li loď náhradní menší obsah tun nežli loď vystoupivší, provozovací příplatek náhradní lodi bude v poměru k menšímu počtu tun příslušně zmenšen.

Provozovací příplatek na základě závěrečného odstavce článku X bude pro náhradní loď poskytnut toliko tenkrát, když v čase, kdy nárok naň nejdříve mohl býti učiněn, to jest v čase, kdy loď nabyla práva na vlajku, počet tun, pro příslušný rok po ruce jsoucí, jest již vyčerpán.

Nabyla-li některá loď právo k nároku na provozovací příplatek jako loď náhradní za loď vyloučenou, nemůže již dodatečně nabýti práva k nároku na účet počtu tun jsoucího k disposici v letech následujících.

K článku XI.

O likvidaci stavebního příplatku.

Byl-li v některém roce stavební příplatek již poukázán pro lodi s úhrnným tunním obsahem 25.000 hrubých tun, přiknuté snad ještě dále stavební příplatky budou likvidovány teprva v následujícím roce. Byl-li stavební příplatek poskytnut pro lodi s úhrnným tunním obsahem 270.000 hrubých tun, k žádostem za další stavební příplatky již nebude přihlédáno.

Stavební příplatky na strojní zařízení budou poskytovány toliko pro lodi, jejichž lodní tělesa byla stavěna v tuzemsku.

Stavební příplatky pro případ výměny strojových zařízení budou, jsou-li zákonné podmínky splněny, poskytovány po dobu, po kterou budou platna ustanovení o stavebním příplatku (článek XX).

Námořní úřad má vésti záznam o nárocích učiněných na stavební příplatky jak pro jednotlivá léta tak i pro dobu platnosti příslušných zákonných ustanovení a činiti o tom sdělení interessentům k jejich dotazům.

K článku XIII.

O likvidaci

a) provozovacího příplatku.

Žádosti za přiknutí provozovacího, vztažmo stavebního příplatku, které nejsou opatřeny všemi

potřebnými doklady, budou zařaděny podle toho času, ve kterém doklady byly doplněny.

K žádostem za přiřknutí provozovacího příplatku přiloženy buďte zejména tyto doklady:

a) listiny na doklad, že loď, za jejíž provozovací příplatek se žádá, jest alespoň dvěma třetinami vlastnictvím příslušníků království a zemí na říšské radě zastoupených. Průkaz rakouské příslušnosti rejdařů buď předložen.

Jde-li o akciové společnosti, buďte předloženy:

1. Výpis z obchodního rejstříku;

2. exemplář jejich úředně schválených stanov;

3. průkaz rakouské státní příslušnosti dvou třetin členů správní rady a zřízené snad dozorčí rady, potom všech řídících orgánů vedením obchodu pověřených.

b) Klassifikační certifikáty, po případě prohlášení, od lodního klassifikačního ústavu „Veritas“ nebo jiného rovnocenného ústavu domácího vydané, z nichž musí vysvítati, že loď má třídu *A*, I. nebo II. kategorie lodního klassifikačního ústavu „Veritas“ v Terstu nebo jiného rovnocenného ústavu domácího.

c) Certifikát o spuštění na vodu.

d) Protokol o výsledku plavby na zkoušku, sepsaný od úředních zřízenců k tomu delegovaných.

e) Měřicí list, jestliže by loď v čase podání žádosti nebyla v tuzemsku vyměřena.

Za poukázání roční kvoty provozovacího příplatku zažádáno buď u námořního úřadu, při čemž uvedeno buď platební místo v tuzemsku ležící a rejdařův zástupce k přijmutí snad zmocněný. Při tom buď zejména prokázáno, že se v platebním roce nepřihodilo nic, co by měnilo právo k nároku nebo jeho rozsah.

Námořní úřad prozkoumá podanou žádost, a jsou-li zákonné podmínky splněny, zařídí do 60 dnů, počítajíc od podání, aby výplata byla poukázána.

Jestliže loď byla ztracena ztroskotáním nebo jiným způsobem, provozovací příplatek bude poukázán toliko do dne ztráty. Jest-li loď nezvěstná, bude provozovací příplatek poukázán jenom do onoho dne, kterého loď prokazatelně opustila poslední přístav, avšak bez újmy dodatečných nároků, když by loď byla opět nalezena.

Nachází-li se loď koncem provozovacího roku na cestě, provozovací příplatek bude poukázán jenom do onoho dne, kterého loď prokazatelně nastoupila svou poslední cestu. Za poukázání zbývající částky může býti zažádáno později zvlášť nebo koncem následujícího potom provozovacího roku.

b) cestovního příplatku.

Žádosti za přiřknutí cestovního příplatku podány buďte řádně doložené námořnímu úřadu zpravidla do tří měsíců, počítajíc ode dne dokončení příslušné cesty.

Žádosti, které neprokazují řádně všechny zákonné požadavky, buďte do 30 dnů po podání zamítnuty a mohou po odčinění vad do tří měsíců ode dne dokončení příslušné cesty opětně býti předloženy. Do této lhůty však nepočítá se doba od podání žádosti až do vyrozumění žadatele o vadách jeho podání. Vyprší-li tříměsíční lhůta, aniž vady zaviněním strany způsobené byly odčiněny, nemůže se již činiti nárok na cestovní příplatek pro příslušnou cestu. Prokáže-li strana, že z příčin, které leží mimo její zavinění, jí nebylo možno podati nebo doplniti žádost za přiřknutí cestovního příplatku v této tříměsíční lhůtě, bude přihlédáno také k žádosti podané nejpozději za rok po dokončení cesty.

Jsou-li splněny všechny zákonné požadavky, obdrží žadatel do 60 dnů, počítajíc od podání, úřední vyrozumění o přiřknutí cestovního příplatku, třebas tento příplatek, po případě procentuálně snížený, byl poukázán teprve v lednu následujícího roku.

V lednu každého roku vyhlášen buď obnos jsoucí k disposici na cestovní příplatky pro příslušný rok. Námořní úřad má vésti záznam o sumě cestovních příplatků, na které v běžném roce již byl učiněn nárok, a činiti o tom sdělení interessentům k jejich dotazům.

Do účtu o cestovních příplatcích jednoho roku podle 5. a 6. odstavce XIII. článku zákona buďte pojaty všechny ty cestovní příplatky, na které byl během roku učiněn nárok a pro něž podány byly nejpozději do 31. prosince všechny doklady potřebné k rozhodování o učiněném nároku. Rozhodnutí o těchto žádostech a úřední jednání o případných rekursech z oněch rozhodnutí buďte tak urychlena, aby rozhodnutí o rekursu mohlo se státi ještě před 31. lednem roku potom následujícího. Cestovní příplatky, na jejichž přiřknutí byl učiněn nárok žádostmi vadně doloženými, k doplnění vrácenými, budou pojaty do účtu onoho roku, ve kterém doplněná žádost byla znova podána.

K článku XIV.

Pětiprocentní srážka vypočítána buď z částek jako provozovací a cestovní příplatek skutečně vyplacených.

K článku XV.

O prodeji lodí, které požívaly prémie.

Za povolení, aby loď cizozemské konstrukce požívající provozovacího příplatku směla býti do ciziny nebo plavebnímu podniku, který požívá od státu podpory, prodána před uplynutím pěti let, loď pak tuzemské konstrukce před uplynutím čtyř let po přiřknutí práva k nároku na provozovací příplatek, zažádáno buď prostřednictvím námořního úřadu u ministerstva obchodního.

V této žádosti buď pojmenována osoba kupcova, podán průkaz o vrácení všech obnosů, které příslušná loď obdržela jakožto provozovací příplatek, a odůvodněn zamýšlený prodej.

Stane-li se takový prodej bez povolení, ministerium obchodu —. bez újmy ručení rejdařova za částku, která má býti státní správě vrácena, rozhodne k návrhu námořního úřadu o tom, má-li se prohlásiti, že rejdař pozbyl práva, požívati budoucně provozovacího příplatku pro lodi jemu patřící.

Obmezení volnosti, prodávati lodi, které požívají provozovacího příplatku, budou zaznamenávána v lodním rejstříku, v rejstříkovém listě a v certifikátě o přiřknutí práva k nároku na provozovací příplatek.

K článku XVII.

O službě lodí za mobilisace nebo války.

Náhradu za upotřebení lodi ke službám za mobilisace nebo války vyměřuje v každém případě zvláště námořní úřad ve shodě s příslušným vojenským úřadem, přihlíže k soukromoprávním závazkům lodi. Náhrada vztahuje se také k cestě, které jest následkem svolání zapotřebí domů nebo vůbec do určitého přístavu, ač-li místo toho nemohl býti přijat náklad za příslušné dopravné. Případné větší požadavky rejdařovy budte uplatněny řádnou právní cestou.

Žádným způsobem však přenechání lodi státní správě nesmí býti odepřeno neb odkládáno.

Že lodi bude k takové službě použito, buď pokud možná nějaký čas dříve ohlášeno rejdaři.

Rejdaři jsou povinni c. a k. vojenské správě prostřednictvím c. k. námořního úřadu kdykoli co nejpřesněji a nejsvědomitěji podávati všechny žádané zprávy, které v příčině použití lodi za války nebo mobilisace budou označeny za potřebné.

O nalodění absolventů nautických škol atd.

Absolvovaní žáci nautických škol, merkantilní poručíci a strojničtí elévové rakouské státní příslušnosti, kteří chtějí býti naloděni, aby dosáhli hodnostních vlastností merkantilního poručíka, kapitána nebo strojníka, hlaste se včasně před nastoupením cesty u rejdaře nebo kapitána lodi k jejich nalodění zavázané.

Kadeti, merkantilní poručíci a strojničtí elévové takto nalodění mají nárok na ubytování a zaopatření v jakosti a mnohotě pro příslušnou šarži obvyklé a jsou zavázáni k náhradě nákladů zaopatřovacích, které budou vypočteny podle nákladů vznikajících pro obvyklé zaopatření ostatního mužstva.

K článku XVIII.

O kontrole námořním úřadem.

Rejdaři jsou povinni, zřízence od námořního úřadu pověřené konáním kontroly nad lodí všemožným způsobem podporovati, šetření a prohlídky dovolovati a usnadňovati a žádané zprávy podávati.

Náklady na dozor ke stavbě oněch lodí, pro které se učiní nárok na stavební příplatek, hraditi má lodní stavební podnik.

Nařízení toto nabude moci dnem svého vyhlášení.

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

Vzorec 1.

Dvojhlavý orel.

Výkaz o

za účelem dosažení

rakouské ho parníku / plachetní lodi . . . . . .

Rejdař: . . . . . .

Pro provozovací čas od . . . . . 19 . .

Odjezd dne	z	Příjezd dne	do

Úřední

Že hořejší údaje o použití lodi v čase od . . . . . 19 . . až do . . . . . .

Činnost lodi byla přerušena po dobu . . . . . měsíců . . . . . dní.

(L. S.) . . . . . .

Na základě čl. VI a XIII zákona ze dne 23. února 1907, Z. Ř. č. 44, o podpoře obchodního loďstva námořského a o zvelebení stavby lodí.

upotřebení
provozovacího příplatku

Hrubý obsah tun: . . . . . .

Vůdce lodi: . . . . . .

až do . . . . . 19 . .

Odjezd dne	z	Příjezd dne	do

potvrzení:

. . . . . 19 . . s lodním denníkem souhlasí, potvrzuje se tímto úředně.

dne . . . . . 19 . .

Vzorec 2.

Čís. 1.

Dvojhlavý

Cestovní

za účelem dosažení

rakouského/uherského parníku/plachetní lodi: . . . . . .

Rejdař: . . . . . Vůdce lodi: . . . . . .

1. Hrubý obsah tun: . . . . . .
2. Ryzí obsah tun: . . . . . .
3. Schopnost naloďovací v { tunách prostorových po 40 krychlových stopách angl.: . . . . . / tunách váhových po 1000 *kg*: . . . . . .

Přístav naloďovací: . . . . . .

Obal		Druh naloženého zboží	Množství zboží slovy		Hlavní rozměry prostorového zboží
kvantita	tvar		Váhové tuny	Prostorové tuny	

Přístav složení: . . . . . .

Úřední potvrzení o naložení.

Že zboží nahoře uvedené v úhrnném množství . . . . . váhových tun a . . . . . prostorových tun bylo v přístavě . . . . . naloženo, se tímto na základě přiložených listin . . . . . potvrzuje.

V tom se nachází toto zboží, za které nenáleží úplný cestovní příplatek:

. . . . . váhových (prostorových) tun . . . . . .

. . . . . váhových (prostorových) tun . . . . . .

(L. S.) . . . . . dne . . . . . 19 . .

o r e l.

záznam

cestovního příplatku

Na základě čl. V zákona ze dne 23. února 1907, Z. Ř. č. 44, o podpoře obchodního loďstva a o zvelebení stavby lodí.

4. Ponor { vpředu: . . . . . ,
vzadu: . . . . . .

Příjezd do naloďovacího přístavu: . . . . . 19 . .

Odjezd z naloďovacího přístavu: . . . . . 19 . .

Obal		Druh naloženého zboží	Mnohota zboží slovy		Hlavní rozměry prostorového zboží
kvantita	tvar		Váhové tuny	Prostorové tuny	

Příjezd do přístavu složení: . . . . . 19 . .

Úřední potvrzení o složení.

Že zboží nahoře uvedené v úhrnném množství . . . . . váhových tun a . . . . . prostorových tun v přístavě . . . . . bylo složeno, se tímto na základě předložených . . . . . listin . . . . . potvrzuje.

V tom se nachází toto zboží, za které nenáleží úplný cestovní příplatek:

. . . . . váhových (prostorových) tun . . . . . .

. . . . . váhových (prostorových) tun . . . . . .

(L. S.) . . . . . dne . . . . . 19 . .

682

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXII. — Vydána a rozeslána dne 10. července 1907.

Obsah: (Čís. 158—160.) 158. Listina o koncessi pro místní dráhu z Willendorfu do Neunkirchen. — 159. Nařízení, jímž se c. k. hlavní celnice II. třídy v Kraslicích zmocňuje odbavovati zásilky rostlin z cizozemska dovezené. — 160. Nařízení, jímž se mění ministerské nařízení ze dne 30. března 1888 o poradním sboru pojišťovacím, sestaveném podle § 49 zákona ze dne 28. prosince 1887 o úrazovém pojišťování dělníků.

158.

Listina o koncessi ze dne 26. června 1907

pro místní dráhu z Willendorfu do Neunkirchen.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi dolnorakouskému zemskému výboru koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu pravidelném ze stanice Willendorfu akciové společnosti Sněžníkové dráhy do Neunkirchen podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívá koncessionář výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti c. k. státní správy dáti jistotu, slože přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářovi právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářovi propůjčeno také při vlečných drahách od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář má se chovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných

zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest koncessionář vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této tratí a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionář zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 6.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 7.

Kromě že by státní správa výslovně svolila, koncessionář není oprávněn, provozování povolené železnice přenechati osobám jiným.

Státní správa vyhrazuje sobě právo, kdykoli převzíti vozbu povolené železnice a provozovati ji potom po zbývající ještě dobu koncessní na účet koncessionářův.

V tomto případu koncessionář jest zavázán nahraditi státní správě náklady s tímto provozováním skutečně vzešlé.

Podmínky tohoto provozování budte ostatně upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářem učiněna.

§ 8.

Koncessionář jest zavázán postarati se o invalidní a starobní zaopatření svých zřízenců a o zaopatření jich příslušníků a k tomu konci přistoupiti k pensijnímu ústavu svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionáře, jako jsou u řečeného pensijního ústavu.

Toto invalidní a starobní zaopatření buď provedeno tím způsobem, že koncessionář nebo podnik na jeho místo nastupující má přihlásiti u pensijního ústavu svazu rakouských drah místních, vztažmo u své vlastní pensijní pokladny definitivní zřízence tím dnem, kterého byli definitivně ustanoveni, z ostatních zřízenců pak alespoň ty, kteří konají službu jako řidiči lokomotiv, topiči, kondukteři, hlídači nebo staniční sluhové a řádně se chovají, nejpozději po odbytých třech letech služebních.

§ 9.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými, koncessionář jest zavázán, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviv tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 10.

Koncessionářovi propůjčuje se právo, se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve všechna práva a závazky koncessionářovy.

Prioritní půjčka, po případě v dílčí dlužní úpisy rozdělená, může býti učiněna s povolením státní správy, jest-li její zúrokování a splacení zajištěno zárukou čistého výtěžku se strany arcivojvodství Rakouského pod Enží.

Stanovy společnostní, jakož i formuláře akcií, které budou vydány, a vydaných snad dílčích dlužních úpisů jsou podrobeny schválení státní správy.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu i na dotaci jistinné reservy, státní správou ustanovené, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dostavění dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha zakoupena dříve, než by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené, tedy po zbývající dobu berního osvobození průměrný ryzí výnos takto vyhledaný těchto pěti let činí zákupní důchod, který prost daně bude vyplácen. Za čas po projití berního osvobození buď zároveň zákupní důchod tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do výpočtu průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak od výtěžků odečte. K vyhledanému takto zbytku připočte se vzhledem k desítiprocentní dani, která ze zákupní renty potom má býti placena podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se jedné devítině tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářovi jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo, když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v 1. až 3. odstavci vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která se rovná té annuitě, které je třeba k řádnému zúrokování a splacení půjček se schválením státní správy na úhradu počitatelných zakládacích nákladů učiněných a v železničných knihách zajištěných, jakož i té annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářovi důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionáře převzíti a ze svého zaplatiti půjčky za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu uzavřené, částkou v době zákupu podle schváleného umořovacího plánu ještě nesplacenou, v kterémžto případě zákupný důchod, který jest platiti, buď zmenšen o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se kromě toho právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářovi má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítaje, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

8. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 7 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 7), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím děl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

11. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svo-

lení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které súčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny súčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

12. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 9) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto účelu s jeho strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Pod podmínkami v § 16 uvedenými správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímaje v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářovým, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, pokud by tyto reservy se schválením státní správy již nebyly spotřebovány podle svého určení.

§ 14.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 15.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti má vyžádati si ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 16.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních neb v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde. koncessi za zaniklou. Správa státní může prohlásiti tuto koncessi za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

Derschatta m. p.

159.

Nařízení ministerií orby, vnitra, financí, obchodu a železnic ze dne 1. července 1907,

jímž se c. k. hlavní celnice II. třídy v Kraslicích zmocňuje odbavovati zásilky rostlin z cizozemska dovezené.

Dodatkem k nařízení ministerií orby, vnitra, obchodu a financí ze dne 15. července 1882, Z. Ř. č. 107, o opatrnostech, kterých jest šetřiti v obchodu s cizozemskem, aby mšice révová *(Phylloxera vastatrix)* nebyla zavlečena, c. k. hlavní celnice II. třídy v Kraslicích se zmocňuje, odbavovati z cizozemska dovezené zásilky, které obsahují předměty v č. 2 dodatku k řečenému nařízení dotčené, podle předpisů, které mají platnost pro odbavování takových zásilek zmocněnými celnicemi.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Auersperg m. p. **Fořt** m. p.
Derschatta m. p.

160.

Nařízení ministra vnitra ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování, ministrem obchodu, ministrem železnic a ministrem orby ze dne 5. července 1907,

jímž se mění ministerské nařízení ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 34, o poradním sboru pojišťovacím, sestaveném podle § 49 zákona ze dne 28. prosince 1887, Z. Ř. č. 1 z roku 1888, o úrazovém pojišťování dělníků.

Paragraf 4 nařízení ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 34, se mění a počet řádných členů poradního sboru pojišťovacího určuje se na nejméně dvanáct a nejvýše na dvacet.

Nařízení toto nabývá moci dnem svého vyhlášení.

Bienerth m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p. **Marchet** m. p.
Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIII. — Vydána a rozeslána dne 13. července 1907.

Obsah: (Čís. 161 a 162.) 161. Vyhláška v příčině úmluvy o pádu dobytka ze dne 25. ledna 1905 mezi Rakousko-Uherskem a Německou Říší, vyhlášené pod č. 25 v X. částce Zákonníka říšského z roku 1906. — 162. Vyhláška, že vodoměrový typ XXXIX *a* připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem.

161.

Vyhláška ministeria orby ze dne 28. června 1907

v příčině úmluvy o pádu dobytka ze dne 25. ledna 1905 mezi Rakousko-Uherskem a Německou Říší, vyhlášené pod č. 25 v X. částce Zákonníka říšského z roku 1906.

Vzhledem k nynějšímu administrativnímu rozdělení v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených má

v příloze I

dotčené úmluvy na stránce 303, řádku 11. shora, místo Unter-Gänserndorf státi správně „Gänserndorf".

Na stránce 304 zapsáno buď při X (První závěrní obvod v Čechách) okresní hejtmanství „Příseènice", při XIII (Čtvrtý závěrní obvod v Čechách) okresní hejtmanství „Náchod" a při XV (Šestý závěrní obvod v Čechách) okresní hejtmanství „Kamenice n. Lipou", pak na stránce 306 při XXV (Čtvrtý závěrní obvod v Haliči) okresní hejtmanství „Zborów".

V příloze II *a)*

na stránce 307, řádku 8. shora, místo Untergänserndorf má státi správně „Gänserndorf", pak na stránce 308 na 26. řádku shora místo „Bystřice" správně „Leibnice".

Na stránce 309 při XVIII (Třetí závěrní obvod v Tyrolsku) buď zapsáno okresní hejtmanství „Ampezzo", při XIX (Čtvrtý závěrní obvod v Tyrolsku) okresní hejtmanství Mezolombardo a při XXIII (Třetí závěrní obvod v Čechách) okresní hejtmanství Příseènice, pak na stránce 310 při XXIX (Devátý závěrní obvod v Čechách) okresní hejtmanství „Kamenice n. Lipou" a konečně na stránce 312 při XLI (Šestý závěrní obvod v Haliči) okresní hejtmanství „Zborów".

Konečně na stránce 321, pravý sloupec, předposlední řádek zdola místo Warnsdorf státi má správně „Rumburk".

Auersperg m. p.

162.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 3. července 1907,

že vodoměrový typ XXXIX *a* připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z roku 1872, a vykonávajíc předpisy o zkoušení a ověřování vodoměrů cejchovním úřadem, vyhlášené nařízením ministeria obchodního

ze dne 8. července 1902, Z. Ř. č. 146, c. k. normální cejchovní komise připustila k ověřování cejchovním úřadem vodoměrový typ XXXIX *a* tuto popsaný.

Fořt m. p.

Popis

(s nákresem)

vodoměrového typu XXXIX *a*.

Vodoměry tohoto typu (srovn. následující obrazy 1 a 2) liší se od vodoměrů typu XXXIX (srovn. Z. Ř. č. 49 z r. 1904) hlavně úpravou síta, hybného kola, regulačního zařízení a počitadla.

Síto S jest pevně vestavěno do přítokové roury k_1.

Přítoková roura k_1 a výtoková roura k_4 ústí v podobě tangent do spodního pouzdra G.

Lopatkové kolo F upevněno jest přímo ve spodním pouzdře.

Regulační lopatky m jsou na dně počitadla Z tak přišroubovány, že se dají jinak postaviti.

Počitadlo leží svou horní krycí deskou na výstupku do spodního pouzdra vkrouceného.

Ve výkresech typů XXXIX a XXXIX *a* souhlasné součástky poznamenány jsou stejnými písmeny.

Ve Vídni, 25. června 1907.

C. k. normální cejchovní komise:

Lang m. p.

Vodoměrový typ XXXIXa.

(Podán pro vyzkoušení typu firmou „Vodoměrový závod Společnost s ob. r.“, Vídeň.)

Obr. 1.

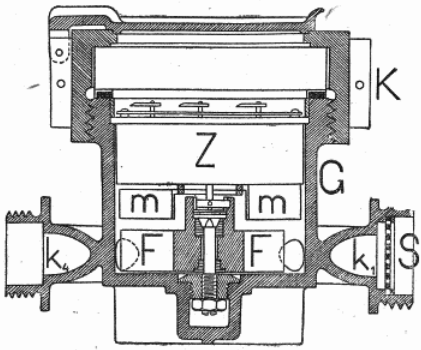

Obr. 2.

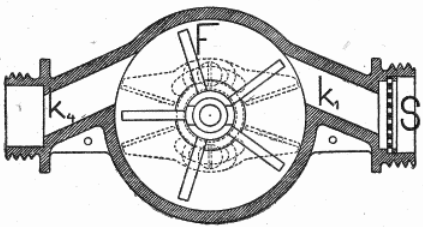

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LXXIV. — Vydána a rozeslána dne 20. července 1907.

Obsah: (Čís. 163 a 164.) 163. Nařízení, kterým se mění některá ustanovení o uvěřování konsumní daně z lihu, spotřební daně z minerálných olejů a spotřební daně z cukru. — 164. Nařízení, jímž se zapovídá dovážeti praeparát „Heinův rychločistič" a všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalici zinkovou nebo žlutou sůl krevnou.

163.

Nařízení finančního ministeria ze dne 9. července 1907,

kterým se mění některá ustanovení o uvěřování konsumní dané z lihu, spotřební daně z minerálných olejů a spotřební daně z cukru.

Ve shodě s královským uherským finančním ministeriem nařizuje se toto:

I.

O konsumní dani z lihu.

Paragraf 24, oddíl I, č. 8 vykonávacího předpisu k dani z lihu ze dne 21. července 1899, Z. Ř. č. 130, se mění a má zníti takto:

§ 24, oddíl I, č. 8.

8. Úřední projednání bolet platebních a úvěrních:

a) Byla-li konsumní daň zapravena toliko za zásilku lihu k vyklizení ohlášenou, po případě byl-li učiněn nárok na úvěr, budiž příslušná platební, vztažmo úvěrní boleta při podání ohlášky zpět vzata, obnos na rubu zapsán a boleta přiložena k ohlašovacímu rejstříku.

b) Byla-li konsumní daň podnikatelem výrobny, vztažmo svobodného skladiště zapravena napřed na zúčtování za několik zásilek lihu do volného oběhu přicházejících, nebo vyřizují-li se takové zásilky na základě úvěrní bolety, zapíše finanční orgán připadající daň konsumní za každou zásilku na rubu příslušné bolety.

c) Vyklízí-li se líh na základě úvěrní bolety vydané jeho odběrateli a není-li percepční úřad, který tuto boletu vydal, oním úřadem, kterému výrobna, vztažmo svobodné skladiště jest k vydávání bolet přiděleno, finanční orgán poznamenati má na boletě také finanční okres, ve kterém příslušný podnik leží.

d) Platební neb úvěrní bolety, upotřebené na úhradu daně za několik zásilek, buďte ihned po vyčerpání zpět vzaty.

e) Jestliže při některé úvěrní boletě doba, na kterou úvěr byl povolen, uplynula, nebude již na základě této bolety další ohláška vyklizení přijata a boleta bude zpět vzata.

Koncem příslušné výrobní periody buďte všechny úvěrní bolety, které jsou ještě v rukách stran, zpět vzaty a k ohlašovacímu rejstříku přiloženy, protože v příští výrobní periodě nesmí na ně již býti nárok činěn.

II.

O spotřební dani z oleje minerálného.

Paragraf 11, oddíl I, č. 3, lit. *e* vykonávacího předpisu k dani z oleje minerálného ze dne 9. července 1903, Z. Ř. č. 143, se mění a má zníti takto:

§ 11, oddíl I, č. 3, lit. *e*.

e) Byla-li spotřební daň zapravena toliko za zásilku minerálného oleje k vyklizení ohlášenou, po případě byl-li učiněn nárok na úvěr, budiž příslušná platební, vztažmo úvěrní boleta při podání ohlášky zpět vzata, obnos na rubu zapsán a boleta přiložena k prodejovému rejstříku.

Byla-li spotřební daň zapravena napřed na zúčtování za několik zásilek minerálných olejů nebo vyřizují-li se takové zásilky na základě úvěrní bolety, finanční orgán poznamenej připadající spotřební daň za každou zásilku na rubu příslušné bolety.

Platební neb úvěrní bolety na úhradu daně za několik zásilek upotřebené buďte ihned po vyčerpání zpět vzaty a přiloženy k té položce prodejového rejstříku, při které nastalo vyčerpání.

Jestliže při některé úvěrní boletě doba, na kterou úvěr byl povolen, uplynula, nebude již na základě této bolety další ohláška vyklizení přijata a boleta bude zpět vzata.

Koncem příslušné výrobní periody buďte všechny úvěrní bolety, které jsou ještě v rukách stran, zpět vzaty a k prodejovému rejstříku přiloženy, protože v příští výrobní periodě nesmí na ně již býti činěn nárok.

Stranám jest dáno na vůli, uvěřené částky spotřební daně z minerálných olejů po uplynutí každého měsíce složením směnečných akceptů hraditi.

Strany, které chtějí tohoto oprávnění použíti, učiňte o tom počátkem výrobní periody příslušnému finančnímu úřadu I. instance písemné oznámení, ve kterém se zavážou, za veškeré dlužné uvěřené daňové obnosy, které za příslušnou výrobní periodu vzniknou, bez ohledu na výšku jednotlivých měsíčních dluhů po uplynutí každého měsíce uložiti směnečné akcepty u příslušného percepčního úřadu.

O vydávání těchto směnek jakož i o manipulaci s nimi platí obdobně ustanovení § 21, oddíl II, č. 4, druhý až poslední odstavec, vykonávacího předpisu k dani z cukru ze dne 29. srpna 1903, Z. Ř. č. 176.

III.

O spotřební dani z cukru.

Paragraf 20, oddíl I, č. 4 vykonávacího předpisu k dani z cukru ze dne 29. srpna 1903, Z. Ř. č. 176, se mění a má zníti takto:

§ 20, oddíl I, č. 4.

4. Úřední projednání platebních a úvěrních bolet:

a) Byla-li spotřební daň zapravena toliko za zásilku cukru k vyklizení ohlášenou, po případě byl-li učiněn nárok na úvěr, budiž příslušná platební, vztažmo úvěrní boleta při podání ohlášky zpět vzata, obnos na rubu zapsán a boleta přiložena k ohlašovacímu rejstříku.

b) Byla-li spotřební daň zapravena napřed na zúčtování za několik zásilek cukru nebo vyřizují-li se takové zásilky na základě úvěrní bolety, finanční orgán ať poznamená připadající spotřební daň za každou zásilku na rubu příslušné bolety.

c) Platební neb úvěrní bolety upotřebené na úhradu daně za několik zásilek buďte ihned po vyčerpání zpět vzaty.

d) Jestliže při některé úvěrní boletě doba, na kterou úvěr byl povolen, uplynula, nebude již na základě této bolety další ohláška vyklizení přijata a boleta bude zpět vzata.

Koncem příslušné výrobní periody buďte všechny úvěrní bolety, které jsou ještě v rukách stran, zpět vzaty a přiloženy k ohlašovacímu rejstříku, protože v příští výrobní periodě nesmí na ně již býti činěn nárok.

Nařízení toto nabude moci dne 1. září 1907.

Korytowski m. p.

164.

Nařízení ministerií financí, vnitra, obchodu a orby ze dne 13. července 1907,

jímž se zapovídá dováženi praeparát „Heinův rychločistič" a všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalici zinkovou nebo žlutou sůl krevnou.

Na základě VII. článku zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, zapovídá se ze zdravotních ohledů dováženi praeparát „Heinův rychločistič" určený k čištění vín, lihovin atd., jakož i všechny prostředky na čištění vína, které obsahují skalici zinkovou nebo žlutou sůl krevnou.

Tato zápověď nabývá moci dnem vyhlášení.

Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Auersperg m. p. **Fořt** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXV. — Vydána a rozeslána dne 23. července 1907.

Obsah: (Čís. 165—167.) 165. Vyhláška, že expositure Szurduk královské uherské vedlejší celnice I. třídy v Zsilvajdejvulkánu byly propůjčeny oprávněnosti vedlejší celnice I. třídy a že zřízena byla opovídací stanice této expositury na potoku Polatisce v Szurduckém průsmyku. — 166. Vyhláška, kterou se odvolává vyhláška finančního ministeria ze dne 13. června 1907, že politické okresy Split a S. Pietro byly sloučeny v jeden ukládací okres pro daň z výdělku III. třídy. — 167. Nařízení o slevách, které jest poskytovati s cen sazby lékárnické.

165.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 11. července 1907,

že expositure Szurduk královské uherské vedlejší celnice I. třídy v Zsilvajdejvulkánu byly propůjčeny oprávněnosti vedlejší celnice I. třídy a že zřízena byla opovídací stanice této expositury na potoku Po'atisce v Szurduckém průsmyku.

Podle sdělení královského uherského finančního ministeria byly expositure Szurduk královské uherské vedlejší celnice I. třídy v Zsilvajdejvulkánu propůjčeny oprávněnosti vedlejší celnice I. třídy.

Zároveň byla před touto expositurou v Szurduckém průsmyku na potoku Polatisce zřízena opovídací stanice.

Korytowski m. p.

166.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 16. července 1907,

kterou se odvolává vyhláška finančního ministeria ze dne 13. června 1907, Z. Ř. č. 147, že politické okresy Split a S. Pietro byly sloučeny v jeden ukládací okres pro daň z výdělku III. třídy.

Od sloučení politických okresů Split a S. Pietro v jeden ukládací okres pro daň z výdělku III. třídy, vyhlášeného výnosem finančního ministeria ze dne 13. června 1907, Z. Ř. č. 147, budiž vzhledem k tomu upuštěno, že v politickém okresu S. Pietro dodatečně zjištěn byl počet 9 osob k dani z výdělku povinných III. třídy daně výdělkové.

Korytowski m. p.

167.

Nařízení ministerstva vnitra ze dne 20. července 1907

o slevách, které jest poskytovati s cen sazby lékárnické.

Aby vykonán byl § 7 zákona ze dne 18. prosince 1906, Z. Ř. č. 5 z r. 1907, o úpravě lékárnictví, zrušují se ustanovení § 11 ministerského nařízení ze dne 10. prosince 1906, Z. Ř. č. 236, o sazbě lékárnické k rakouské farmakopoei, Ed. VIII, a nařizuje se takto:

§ 1.

Když se taxují recepty pro potřebu veřejného chudinského zaopatření, veřejných nemocnic a humanitních ústavů a těch nemocenských pokladen, ku kterým se vztahují předpisy ordinační a dispensační normy ze dne 10. prosince 1906, Z. Ř. č. 235, budiž ve veřejných lékárnách s úhrnné početní sumy vypočtené na základě sazby lékárnické poskytována sleva 33 procent a od lékařů majících domácí lékárnu sleva 15 procent.

S této slevy vyjmuty jsou toliko sazební ceny za 200 a více gramů léčiv jakož i sazební ceny za obvazovací věci, pak za nářadí, které jest určeno pro výstroj porodních babiček.

§ 2.

Lékárníci, jejichž odbyt o sobě jest skrovný a vzniká převážně z obchodu s dotčenými shora stranami požívajícími výhody, mohou, prokázavše tyto okolnosti, u příslušného politického zemského úřadu zažádati o zmírnění uvedené nahoře nejmenší slevy.

Zemské úřady jsou zmocněny, v takovýchto případnostech ohledu hodných slevu, která má býti poskytována, pokaždé pro dobu nejvýše tří let zmírniti až na 15 procent. Před svým rozhodnutím však dejte účastným činitelům (fondům, obcím, nemocenským pokladnám atd.) příležitost k vyjádření.

Z rozhodnutí zemského úřadu, které buď všem účastníkům intimováno a které má také ustanoviti den, kterého zmírnění slevy s ceny počíná, lze se odvolati k ministeriu vnitra.

§ 3.

Nařízení toto nabude moci dne 1. srpna 1907.

Bienerth m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVI. — Vydána a rozeslána dne 25. července 1907.

Obsah: Čís. 168. Nařízení o ochraně práva původského v poměru k Dánsku.

168.

Nařízení ministra práv ze dne 18. července 1907

o ochraně práva původského v poměru k Dánsku.

I. Podle 36. článku dánského zákona ze dne 29. března 1904 o právu původském k dílům literárním a uměleckým mohou ustanovení tohoto zákona, předpokládajíc vzájemnost, královským nařízením zcela nebo částečně nabýti platnosti pro díla cizinců, i když tato díla nejsou uveřejňována dánským nakladatelem.

Na základě tohoto ustanovení prohlašuje se královským nařízením s působností od 1. srpna 1907, že uvedeného zákona může se použíti pro díla literární a umělecká od rakouských státních občanů vytvořená a podle jejich domovských zákonů chráněná, s tou obměnou, že ochrana takového díla v Dánsku netrvá déle nežli ochrana, které ono dílo požívá podle zákonů rakouských. Této ochrany dostane se také dílům před 1. srpnem 1907 vytvořeným neb uveřejněným tou měrou, že přípustnost činů v 37. článku, 2. a 3. odstavci, dánského zákona ze dne 29. března 1904 dotčených na tom závisí, zdali byla počata před vyhlášením královského nařízení.

II. Poněvadž tedy vzájemnost jest zaručena, nařizuje se podle článku I zákona ze dne 26. února 1907, Z. Ř. č. 58:

Ustanovení zákona ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197, o právu původském k dílům literárním, uměleckým a fotografickým vztahují se k literárním a uměleckým, ne v tuzemsku vydaným, v Dánsku chráněným dílům dánských státních občanů s tím obmezením, že doba ochrany takového díla v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených není delší nežli ochranná lhůta v Dánsku platná.

III. Nařízení toto nabude moci dne 1. srpna 1907.

Nařízení toto platí také pro díla před tímto dnem vydaná. Ustanovení §§ 66 a 67 zákona ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197, pak §§ 9 až 15 nařízení ministeria práv ze dne 29. prosince 1895, Z. Ř. č. 198, vztahují se k takovým dílům s tou změnou, že také jenom započaté reprodukce a kopie, jejichž hotovení dosud nebylo zapovědělo, mohou býti dokončeny a stejně jako reprodukce a kopie již dovoleně zhotovené rozšiřovány. Kde v uvedených předpisech se mluví o počátku působnosti zákona ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197, nebo kde se počítají lhůty od tohoto dne, jest místo tohoto dne rozhodným počátek působnosti přítomného nařízení.

Klein m. p.

700

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVII. — Vydána a rozeslána dne 30. července 1907.

Obsah: (Čís. 169—171.) 169. Vyhláška, kterou se vyhlašují předpisy o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem automatické, na železničných kolejích upravené váhy, určené pro vážení naložených důlních vozů. — 170. Vyhláška, jíž se vyhlašují předpisy o zkoušení a ověřování tak zvaných butyrometrů cejchovním úřadem. — 171. Vyhláška o úředním zkoušení měřidel.

169.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 20. července 1907,

kterou se vyhlašují předpisy o zkoušení a ověřování cejchovním úřadem automatické, na železničných kolejích upravené váhy, určené pro vážení naložených důlních vozů.

Na základě nařízení ministeria obchodního ze dne 23. září 1904, Z. Ř. č. 111, vyhlašují se tyto c. k. normální komisí cejchovní vydané, v příčině poplatků ministeriem obchodu schválené předpisy o zkoušení cejchovním úřadem a ověřování automatické, na železničných kolejích upravené váhy, určené pro vážení naložených důlních vozů.

Předpisy tyto nabývají moci dnem svého vyhlášení.

Fořt m. p.

Předpisy

o zkoušení cejchovním úřadem a ověřování automatické, na železničných kolejích upravené váhy, určené pro vážení naložených důlních vozů.

I. Popis a působnost váhy.

Automatická váha v obrazcích 1 až 5 znázorněná, tuto popsaná liší se jenom nepodstatně od váhy vyhláškou obchodního ministeria ze dne 24. ledna 1899, Z. Ř. č. 18, ke zkoušení a ověřování cejchovním úřadem připuštěné, témuž účelu sloužící.

1. Účinek tíže naložených důlních vozů, které vjely na část koleje W, přenáší se pomocí závěsů V (obr. 1 a 4) na nosné břity páky T setinné váhy (obr. 1 a 3).

Aby se zabránilo postrannímu kolísání části kolejnice W, upevněny jsou dvě na břitech a pánvích pohyblivé podpory R a R_1 (obr. 1).

Ložisko pro otáčivou osu páky T zavěšeno jest pomocí závěsu na páku X (vodidlová páka).

Vodidlová páka X jest závěsem y spojena s pákou H, která jest kolem pevné otáčivé osy s pohyblivá a na níž jest upevněno vyrovnávací závaží G (obr. 1).

2. V přiměřeně silném podstavci A uloženo jest nestejnoramenné, rámcovité vahadlo B svým prostředním břitem b (obr. 1, 2 a 5).

Konečným břitem s_1 nosné páky T a tyčkou g přenáší se účinek tíže na konečný břit b_2 vahadla B, kdežto zatížení misky pro závaží m působí na druhý konečný břit b_1 tohoto vahadla (obr. 1).

Velikost kyvů vahadla B obmezuje se nárazovými klínky d a d_1 na podstavci váhy upevněnými (obr. 2).

Vytárování váhy, které se musí vykonati před každým upotřebením váhy, děje se nakladením tárovacího materiálu na misky pro závaží m (obr. 1). Za tímto účelem však může na vahadle B také býti připevněno šroubové závaží, které musí býti opatřeno písmenem „T“ anebo slovem „tára“.

3. Automatický vyvažovací mechanismus seznati lze z obrazců 1 a 5. Mezi pobočními stěnami vahadla B upraveno jest hranolovité vedení C (obr. 5) pro přiměřeně dlouhý nesnatelný běhoun D (obr. 2 a 5).

Běhoun jest na své spodní ploše zazuben; do zazubení zasahuje ozubené kolo F na hřídeli E přiměřeně nasazené a pošinuje, když se otáčí, běhoun (obr. 2 a 5).

Hřídel E nese druhé ozubené kolo K, do kterého zasahuje zubová tyč Z (obr. 5).

Zubová tyč působí jako poháněcí závaží, které pomocí ozubeného kolečka K pohybuje hřídelem E a tím také běhonnem D.

Za tímto účelem musí zubová tyč býti již původně zhotovena příslušně těžká anebo musí býti úpravami o to postaráno, aby zatížením závažími mohla býti učiněna tak těžkou, jak jest potřebí.

Rychlost pohybu zubové tyče Z upravuje se kolečkovým strojem s kývadlovým zařážením P, jak viděti z obrazce 5.

4. Další pohyb běhounu D zastavuje se automaticky v tom okamžiku, ve kterém vahadlo B dosáhlo rovnovážné polohy. Za tímto účelem jest na hřídeli E upraveno třetí ozubené kolečko M, které zasahuje do ozubeného kolečka N na druhém hřídeli E_1 upevněného.

S ozubeným kolečkem N jest ve spojení zarážecí ozubené kolečko N_1 (obr. 5).

Když vahadlo B jest v rovnováze, tedy zarážecí zub S_1 na podstavci váhy upevněný, který dosud byl držen palcem t, zapadne do zarážecího ozubeného kolečka N_1 (obr. 1).

Zároveň bude ramenem t_1 upraveným na vahadle B závaží p překlopeno, které narazí na kliku r a uvolní hůlku a.

Působením hůlky a uvolní se tyčkou c druhý zarážecí zub S_1 z ramene c_1 a zapadne rovněž do zarážecího ozubeného kolečka N_1 (obr. 1).

Tím se zruší otáčení hřídele E_1 a spojeného s ním skrze ozubené kolečko M hřídele E, čímž další pohybování běhounu D se zastaví.

5. Stanovisko běhounu v té které chvíli, vztažmo jeho pošinutím vyvážená větší váha naloženého důlního vozu nad předpokládanou nejmenší váhu jeho (srov. následující číslo 6) může se přečísti na číselníku příslušně rozděleném, na hřídeli E_1 upevněném (obr. 5).

Kromě toho jsou tu ještě dvě počitadla, kterých není viděti na obrazcích.

Jedno takové počitadlo, které se uvádí v činnost ramenem f spojeným s tyčkovým v, w (obr. 1), ukazuje počet provedených jednotlivých zvážení, vztažmo důlních vozů, které po sobě na váze byly zváženy.

Toto počitadlo musí býti opatřeno označením „počet jednotlivých zvážení“.

Druhé počitadlo uvádí se v činnost ozubeným kolem M_1 upevněným na hřídeli E a naraženým na ozubené kolo M (obr. 5).

Toto počitadlo registruje sečítajíc váhy převyšující předpokládanou nejmenší váhu jednotlivých po sobě vážených důlních vozů. Toto počitadlo musí právě tak jako číselník z býti opatřeno slovem „kilogramy“ nebo značkou „kg“.

Spojení obou počitadel s podstavcem váhy musí se dáti zajistiti cejchovními kolky.

6. Před počátkem vážení buď pro jednotlivé odvažované naložené důlní vozy předpokládána přiměřená společná nejmenší váha.

Setina předpokládané nejmenší váhy položena buď v cejchovaném závaží na misku pro závaží m tárované před tím váhy (srov. číslo 2).

Čistá váha zatížení všech zvážených důlních vozů buď vypočtena podle ustanovení čísla 13 na základě údajů počitadel v předcházejícím čísle 5 dotčených.

7. Jest dovoleno, popsanou nahoře váhu opatřiti úpravami (zarážkami jízdy, zavírkami kolejí), které zabraňují, aby důlní vůz, který se váží, před registrováním výsledku vážení neodjel. S těmito zarážkami jízdy, které se uvádějí automaticky v činnost v příslušném okamžiku, mohou býti také spojena semaphorová ramena. Jak takové zarážky jízdy možno upraviti, ukazují obrazce 1 a 4.

Tyto snad tu jsoucí úpravy nesmějí však působiti na správnost výsledků vážení.

8. Tato váha těžařská musí vůbec vyhovovati předpisům o cejchování a kolkování těžařských vah pro kamenné uhlí atd., uveřejněným vyhláškou obchodního ministeria ze dne 26. června 1898, Z. Ř. č. 112.

Podle toho musí také na snadno viditelném místě váhy býti kovová tabulka přinýtována.

Nýtky musí dopouštěti přiražení cejchovních kolků.

Na tabulce budiž tento nápis:

„Těžařská váha pro . . . . . .

pro břemena až do . . . . kilogramů.

Přesnost zvážení: půl procenta.

Dbáno buď příslušného listu o tom, co bylo shledáno.“

Kromě toho musí býti na této nápisové tabulce uvedeno jméno a bydliště zhotovitele a běžné číslo tovární. Písmena a číslice tohoto nápisu musí býti větší než 7 *mm*.

9. Tovární číslo na tabulce uvedené musí býti také na nosné páce *T*, na vahadle *B* a na běhounu *D*.

10. Když se váhy užije, klesne část kolejnice *W*, jakmile důlní vůz na ni vjel a vyrovnávací závaží *G* se zdvihne. Zároveň klesne tyčkoví *O* spojené s vodidlovou pákou *X* a s ním také rameno A_1.

Nos *n* upevněný na rameni A_1 otevře kliku r_1, čímž se uvolní zubová tyčka *Z*, která způsobem v čísle 3 uvedeným uvede běhoun *D* v pohyb na tak dlouho, až rovnovážná poloha vahadla *B* jest dosažena a následkem toho zvážení důlního vozu jest vykonáno (obr. 1).

V tomto okamžiku další pohyb běhounu, vztažmo zubové tyčky se zruší. (Srov. vývody v předcházejících číslech 3 a 4.)

11. Když zvážený důlní vůz z částky kolejnice *W* odjel, klesne vyrovnávací závaží *G* a vymrští vodidlovou páku *X* i s tyčkovím *O* vzhůru.

Tím zdvihne se také rameno A_1 a zubová tyčka *Z* do své počáteční polohy. Také běhoun *D* a číselník *z* zasáhnutím zubové tyčky *Z* do ozubeného kola *K* uveden bude nazpět do polohy nulové (obr. 5).

Ramenem A_1 zdvihne se také tyčkoví *v*, *w*, čímž jednak hůlka *a* bude zachycena klikou *r* a zarážecí zub S_1 bude vyzdvižen ze zarážecího ozubeného kolečka N_1; jednak uvolní se páka *L*, která pak přiměřeným působením uvede závaží *p* do jeho původní polohy k rameni t_1 nazpět (obr. 1).

12. Aby nárazy vznikající, když částka kolejnice *W* se zatíží a zase břemene zbaví, byly zmírněny, upevněna jest při těchto vahách přiměřená úprava tlumicí *Y* (obr. 1).

13. Po jistém počtu zvážení ryzí váha materiálu, který na všech důlních vozech na váze vážených byl dopraven, vyhledá se tím způsobem, že k násobku z předpokládané nejmenší váhy (srov. číslo 6) s počtem vykonaných zvážení připočte se součet vážením zjištěných převažků a od tohoto konečného součtu odečte se známá vlastní váha příslušných zvážených důlních vozů.

Data potřebná k tomuto výpočtu, t. j. součet vážením zjištěných převažků a počet vykonaných jednotlivých zvážení možno přečísti na příslušných počitadlech (srov. číslo 5).

Vlastní váha důlních vozů musí býti zjištěna zvlášť na váze řádně cejchované.

14. Při váze na obrazcích 1 až 5 znázorněné a tuto popsané automatická úprava na vážení jest upevněna pod visícími kolejnicemi visuté dráhy.

Dopouští se však, upevniti automatickou úpravu na vážení také nad kolejnicemi.

Tytéž úpravy automatického zařízení na vážení jsou též přípustny, užívá-li se váhy u dráhy s pevně ležícími kolejnicemi.

V této případnosti jest kromě toho také dopuštěno, vypraviti mechanismus pod váhovým můstkem ležící tak, jako při sklonných vahách, vyhláškou obchodního ministerstva ze dne 13. července 1906, Z. Ř. č. 147, ke zkoušení a ověřování cejchovním úřadem dodatečně připuštěných. Rovněž budte také takové váhy podrobeny řízení cejchovnímu, u nichž nosná páka *T* (obr. 1) jest nahrazena jinou přípustnou pákovou soustavou.

II. O cejchovním místu, o zkoušení a kolkování.

15. Zkoušení a kolkování popsané shora váhy zůstane, dokud nebude jinak ustanoveno, vyhrazeno cejchovním úřadům v sídle cejchovních inspektorátů. Úřední výkon může býti předsevzat k žádosti strany podané u příslušného cejchovního inspektorátu buď v tovární místnosti (vztažmo ve správkové dílně) nebo na místě, kde se váhy užívá.

16. Při zkoušení těchto vah cejchovním úřadem zachováno buď řízení uvedené v instrukci a váha buď toliko tenkrát kolkována:

a) nečiní-li odchylka průměrné hodnoty z 20 údajů váhy od pravé hodnoty více než půl procenta této hodnoty a

b) činí-li odchylka údaje váhy od pravé hodnoty při jednom zvážení o sobě nanejvýš jedno procento pravé hodnoty.

17. Kolkování provede se na hlavicích těch nýtků, které nápisovou tabulku v předcházejícím čísle 8 dotčenou spojují s podstavcem váhy.

K jednomu takovému cejchovnímu kolku připojen buď běžný letopočet.

Kromě toho vyraženy buďte kolkové známky na nosné páce *T*, na vahadle *B*, na běhounu *D* a konečně buď spojení obou počitadel s podstavcem váhy (srov. číslo 5) zajištěno vyražením cejchovních kolků.

18. Ke každé cejchovním úřadem ověřené váze vydán bude list o tom, co bylo shledáno.

List tento obsahuje na přední straně jméno a bydliště vyrabitele, tovární číslo váhy, nejmenší váhu naložených důlních vozů, které na této váze mají býti váženy, jakož i největší převažek, který se na této váze vážením dá zjistiti. Kromě toho obsažena jest na přední straně tohoto listu doba jeho platnosti, která se vyměřuje na 13 měsíců a počítá se ode dne vydání tohoto listu, a pak potvrzení o tom, že cejchovní poplatek byl zapraven.

Na zadní straně listu o tom, co bylo shledáno, uveden jest stručný návod, jak se má váhy užívati.

19. Když by se straně list o tom, co bylo shledáno, ztratil nebo stal neupotřebitelným, může se požádati za vydání duplikátu, a to u onoho cejchovního inspektorátu, v jehož okresu zkoušení a ověření váhy cejchovním úřadem bylo vykonáno.

Potřebná pro každý duplikát kolková známka 2 K buď k žádosti kolku podrobené připojena a v podání uvedeno buď tovární číslo váhy a jméno a bydliště vyrabitele.

Pro vydání duplikátu buď, není-li tu původního listu o tom, co bylo shledáno, zaplaceno 60 h, a jest-li tento list po ruce, 20 h.

III. O poplatcích cejchovních.

20. Za zkoušení a ověřování popsané shora váhy cejchovním úřadem platí se:

a) základní taxa . . . . . 6 K

b) pak za každých 100 *kg* přípustného největšího zatížení . . . . . 5 „;

případný zbytek počítá se za plné 100 *kg*.

21. Za zkoušení cejchovním úřadem bez kolkování zaplatiti jest úplný v předcházejícím čísle pod *a)* a poloviční v předcházejícím čísle pod *b)* uvedený poplatek.

22. Strana kromě toho má se postarati o technické úpravy potřebné ku provedení úředních výkonů a jiné pomůcky, dodati potřebné síly pomocné a zapraviti útraty za vyslání cejchovního zřízence.

IV. O přecejchování.

23. Váhy tyto podrobeny jsou přecejchování před uplynutím doby platnosti příslušného listu o tom, co bylo shledáno (srov. číslo 18); rovněž stanou-li se neupotřebitelnými.

Při přecejchování platí v příčině hranic chyb hodnoty předepsané pro první cejchování (srov. číslo 16).

Za přecejchování platí se úplné, v odstavci III ustanovené poplatky.

Ve Vídni, dne 28. června 1907.

C. k. normální komise cejchovní:
Lang m. p.

Obr. 1.

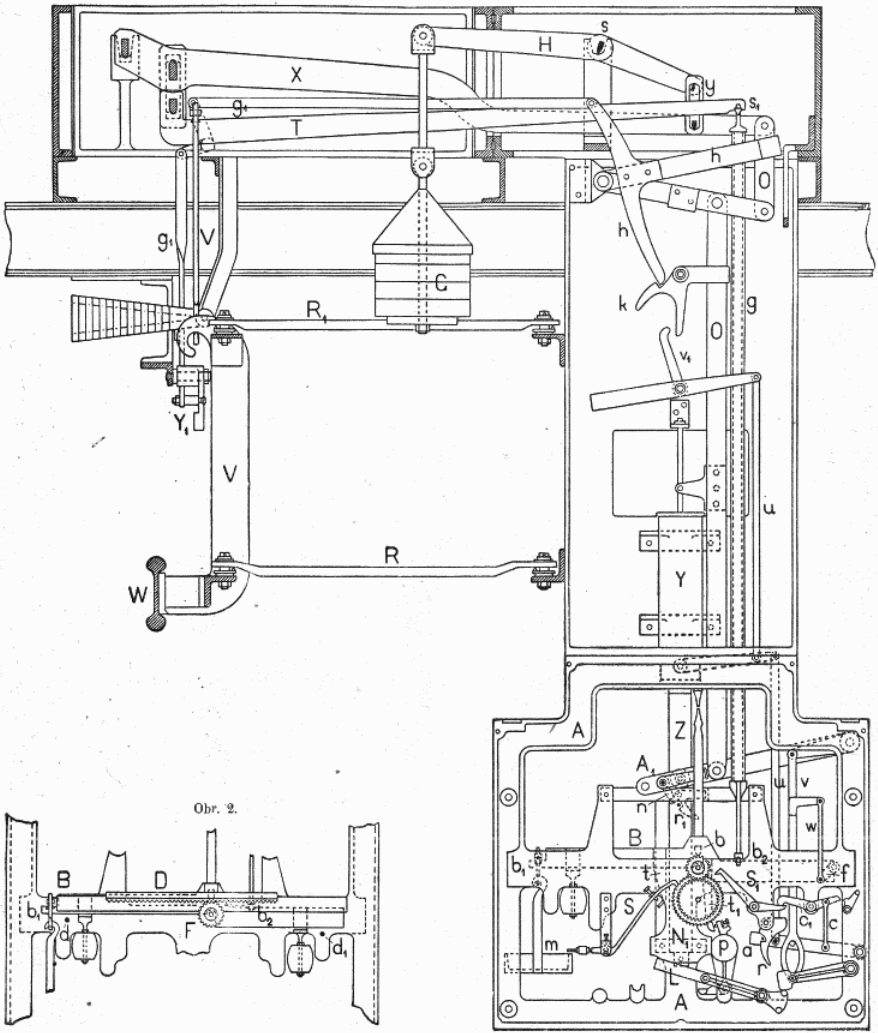
s
H
X
y
g_1
s_1
T
h
O
g_1
V
h
C
k
g
R_1
O
v_1
Y_1
V
u
R
Y
W
A
Z
A_1
u
v
n
r_1
w
B
b
b_1
b_2
t
S_1
f
S
t_1
c_1
c
m
N_1
P
a
r
L
A

Obr. 2.

B
D
b_1
b_2
d
F
d_1

Obr. 3.

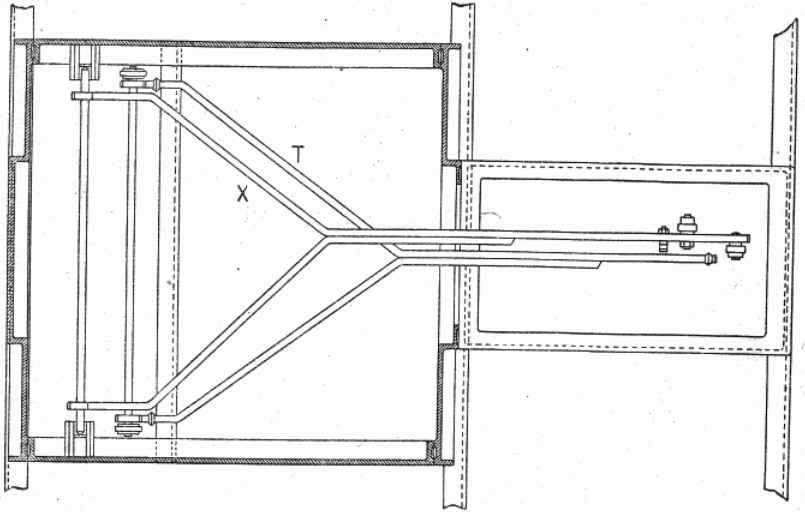

Obr. 4.

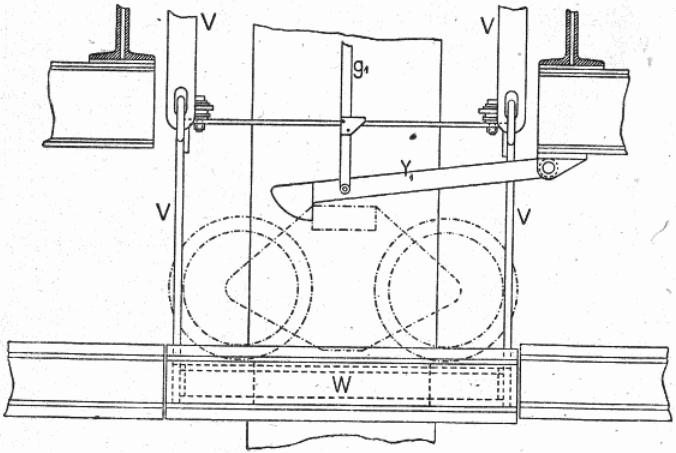

Obr. 5.

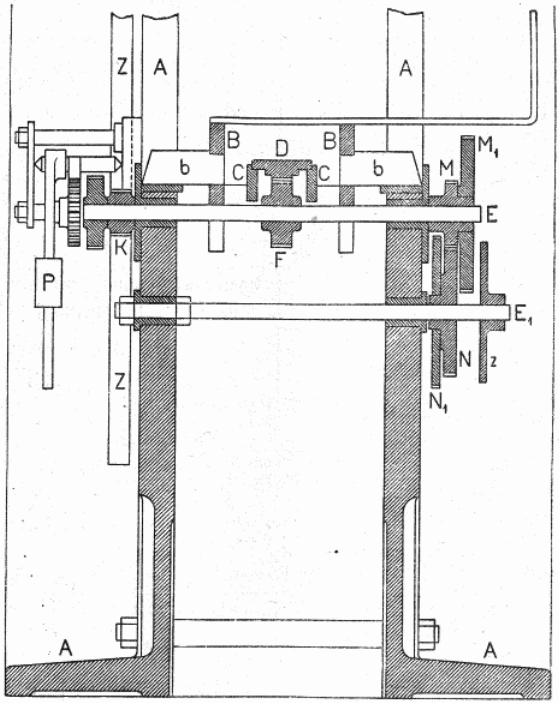

170.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 20. července 1907,

jíž se vyhlašují předpisy o zkoušení a ověřování tak zvaných butyrometrů cejchovním úřadem.

Na základě nařízení obchodního ministeria ze dne 23. září 1904, Z. Ř. č. 111, vyhlašují se tyto c. k. normální komisí cejchovní vydané, co do poplatků ministeriem obchodním schválené předpisy o zkoušení a ověřování tak zvaných butyrometrů cejchovním úřadem.

Předpisy tyto nabudou moci dnem svého vyhlášení.

Fořt m. p.

Předpisy

o zkoušení a ověřování tak zvaných butyrometrů cejchovním úřadem.

1. Butyrometry jsou ze skla zhotovené, stupnicí opatřené přístroje, jimiž se určuje obsah mastnoty v mléku.

2. Mají-li tyto přístroje býti podrobeny zkoušení cejchovním úřadem, musí býti opatřeny jménem firmy a údajem, jakému prostorovému objemu jedna dílčí čárka stupnice jest přiměřena.

3. Zkoušení těchto přístrojů cejchovním úřadem koná se na třech dílčích čárkách stupnice. Objem každé z těchto tří dílčích čárek skutečně přiměřený smí od onoho objemu, který vychází z číslování dílčích čárek srovnale s údajem na přístroji jsoucím o hodnotě jedné stupnicové částky, odchylovati se nejvýše o jedno procento.

4. Vyhovuje-li přístroj těmto ustanovením, bude úředně ověřen a byl-li jeho stav shledán přiměřeným, vydán bude pro každý přístroj list o tom, co bylo shledáno.

5. Úřední zkoušení a ověřování zůstavuje se, pokud nebude jinak ustanoveno, výhradně c. k. normální komisi cejchovní (ve Vídni, II., Prager Reichsstraße 1, poštovní dodací okres XX/2).

6. Za každý přístroj, ať bude shledán přiměřeným či ne, zapraven buď poplatek 50 h.

Ve Vídni, dne 28. června 1907.

C. k. normální komise cejchovní:

Lang m. p.

171.

Vyhláška obchodního ministeria ze dne 20. července 1907

o úředním zkoušení měřidel.

C. k. normální komise cejchovní se zmocňuje, zkoušeti všeliká měřidla, pokud to dopouští vystrojení tohoto ústavu toho kterého času.

Bude-li to uznáno přípustným, vydány budou přiměřené listy o tom, co bylo při těchto zkoušecích pracích shledáno.

C. k. normální komise cejchovní ustanoví v každém případě zvláště poplatky, které jest zapraviti.

Fořt m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 30. července 1907.

Obsah: (Čís. 172—175.) 172. Vyhláška, že doba úřadování letní celní expositury Gargella byla prodloužena. — 173. Nařízení o zřízení finančních inspektorátů v Celovci a Běláku. — 174. Listina o koncessi pro úzkokolejnou místní dráhu s parním pohonem z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvína s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava. — 175. Listina o koncessi pro místní dráhu o rozchodu úzkém z Oberbozenu do Klobensteinu.

172.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 20. července 1907,

že doba úřadování letní celní expositury Gargella byla prodloužena.

Doba úřadování letní celní expositury Gargella podle vyhlášky finančního ministeria ze dne 1. června 1905, Z. Ř. č. 92, na čas od 1. května do konce října každého roku ustanovená prodlužuje se, rokem 1907 počínajíc, do konce listopadu každého roku.

Korytowski m. p.

173.

Nařízení finančního ministeria ze dne 23. července 1907

o zřízení finančních inspektorátů v Celovci a Běláku.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 13. června 1907 zřízeny budou v Celovci a Běláku finanční inspektoráty, které počnou úřadovati dne 1. srpna.

Finančnímu inspektorátu v Celovci budou přiděleny kontrolní okresy Celovec, Š. Vid, Friesach, Velikovec a Wolfsberg, finančnímu inspektorátu v Běláku kontrolní okresy Bělák, Pontafel, Muta, Bela zgornja a Špitál.

Těmto úřadům náleží v okresích, pro které jsou zřízeny, podle platných o tom zákonův a nařízení správa nepřímých dávek, zvláštní dávky z pálených lihových nápojů (daně výčepní) a státních monopolů, jakož i obstarávání záležitostí finanční stráže.

Korytowski m. p.

174.

Listina o koncessi ze dne 26. července 1907

pro úzkokolejnou místní dráhu s parním pohonem z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvína s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále stanovených ve shodě s účastnými ministeriemi městské obci Moravské Ostravě

koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, určené výhradně pro dopravu osob, zavazadel a zboží, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu úzkém z Moravské Ostravy přes Petřvald do Karvína s odbočkou pro připojení k místní dráze Hrušov—Polská Ostrava, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o niž jedná tato koncessní listina, požívá koncessionářka výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionářka jest povinna k žádosti c. k. státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionářka má se chovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železniční shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železniční.

§ 5.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionářka zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionářku dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionářku, jakmile by jí úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest koncessionářka vázána jen potud, pokud mohou se výpluiti podle podružné

povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionářka zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 6.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 7.

Kromě že by státní správa výslovně svolila, koncessionářka není oprávněna, provozování povolené železnice přenechati osobám jiným.

Státní správa vyhrazuje sobě právo, kdykoli převzíti vozbu povolené železnice a provozovati ji potom po zbývající ještě dobu koncessní na účet koncessionářčin.

V tomto případu koncessionářka jest zavázána nahraditi státní správě náklady s tímto provozováním skutečně vzešlé.

Podmínky tohoto provozování buďte ostatně upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářkou učiněna.

§ 8.

Koncessionářka jest zavázána postarati se o invalidní a starobní zaopatření svých zřízenců a o zaopatření jich příslušníků a k tomu konci přistoupiti k pensijnímu ústavu svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionářku, jako jsou u řečeného pensijního ústavu.

Toto invalidní a starobní zaopatření buď provedeno tím způsobem, že koncessionářka nebo podnik na její místo nastupující má přihlásiti u pensijního ústavu svazu rakouských drah místních, vztažmo u své vlastní pensijní pokladny definitivní zřízence tím dnem, kterého byli definitivně ustanovení, z ostatních zřízenců pak alespoň ty, kteří konají službu jako řidiči lokomotiv, topiči, konduktéři, hlídači nebo staniční sluhové a řádně se chovají, nejpozději po odbytých třech letech služebních.

§ 9.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými, koncessionářka jest zavázána, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 10.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu i na dotaci jistinné reservy, státní správou ustanovené, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dostavění dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožený byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy

na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha zakoupena dříve, než by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené, tedy po zbývající dobu berního osvobození průměrný ryzí výnos takto vyhledaný těchto pěti let činí zákupní důchod, který prost daně bude vyplácen. Za čas po projití berního osvobození buď zároveň zákupní důchod tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do výpočtu průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak od výtěžků odečte. K vyhledanému takto zbytku připočte se vzhledem k desítiprocentní dani, která ze zákupní renty potom má býti placena podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se jedné devítině tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající buďte pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncessionářce jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v 1. až 3. odstavci vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která se rovná té annuitě, které je třeba k řádnému zúrokování a splacení půjček státní správou schválených, na úhradu počitatelných základacích nákladů uzavřených a v železničných knihách zajištěných, tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčenou annuitu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářce důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionářky převzíti a ze svého zaplatiti půjčky za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu uzavřené, částkou v době zákupu podle schváleného umořovacího plánu ještě nesplacenou, v kteréžto případě zákupný důchod, který jest platiti, buď zmenšen o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se kromě toho právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářce má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítaje, samo sebou se rozumí, že po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány buďte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

8. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 7 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to obor dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářčiným, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené,

ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane:

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 7), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

11. Koncessionářka jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionářka tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářčina a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které súčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny súčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

12. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 9) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionářka jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto účelu s její strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Pod podmínkami v § 16 uvedenými správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímaje v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářčiným, jakož i vozební a jistinné reservy, ze základacího kapitálu zřízené, pokud by tyto reservy se schválením státní správy již nebyly spotřebovány podle svého určení.

§ 14.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionářka vlastnictv[illegible]

fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí ji správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 15.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vysланým zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářčin vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

§ 16.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou. Správa státní může prohlásiti tuto koncessi za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

Derschatta m. p.

175.

Listina o koncessi ze dne 26. července 1907

pro místní dráhu o rozchodu úzkém z Oberbozenu do Klobensteinu.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi akciové společnosti dráhy Rittnerovy v Bozenu koncessi ke stavbě a ku provozování místní dráhy s elektrickým pohonem, která budiž vystavěna o rozchodu úzkém, z Oberbozenu do Klobensteinu podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívá společnost výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Společnost jest povinna stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse, která bude trvati až do 2. července 1996, pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse společnost jest povinna k žádosti c. k. státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolené železnice propůjčuje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Společnost má se chovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí

ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Svrchu řečená místní dráha budiž ostatně pokládána za doplňující část podniku místní dráhy z Bozenu do Oberbozenu (dráhy Rittnerovy), o kterém jedná koncessní listina ze dne 3. července 1906, Z. Ř. č. 137, a proto ustanovení §§ 5 až včetně 15 řečené koncessní listiny mají se plným obsahem svým vztahovati také k místní dráze, o které jedná přítomná koncessní listina.

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXIX. — Vydána a rozeslána dne 31. července 1907.

Obsah: Čís. 176. Zákon o dalším vybírání daní a dávek jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. srpna až do 31. prosince 1907.

176.

Zákon,
daný dne 29. července 1907

o dalším vybírání daní a dávek jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. srpna až do 31. prosince 1907.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby přímé daně a nepřímé dávky dále vybírala podle platných pravidel v době od 1. srpna až do 31. prosince 1907.

§ 2.

Výdaje, které vzniknou v době od 1. srpna až do 31. prosince 1907, buďte zapraveny podle potřeby na účet úvěrů, které finančním zákonem na rok 1907 budou ustanoveny.

§ 3.

Úvěrů (obnosů) tuto uvedených může býti ještě upotřebeno až do 31. prosince 1907 a budiž s těmito úvěry (obnosy), pokud by jich nebylo spotřebováno do konce roku 1906, tak naloženo, jako kdyby byly povoleny v rozpočtu na rok 1907.

A. V rozpočtu ministeria vnitra.

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 29. prosince 1904, Z. Ř. č. 163, na rok 1904 a prodloužené zákonem ze dne 30. června 1906, Z. Ř. č. 126 (odstavec *G*), až do konce prosince 1906, a to:

1. Titul 3, § 3, položka 4, jakožto kvota nákladů na novou stavbu a vnitřní zařízení úřední budovy v XV. okresu ve Vídni (2. částka) 140.000 K;

2. titul 6, § 5, položka 2, jakožto státní příspěvek na upravení řeky Sanu u Celje (2. částka) 17.600 K;

3. titul 6, § 13, položka 15, na parní hlubidlo pro upravení Visly (3. částka) . . . . 40.000 K;

4. titul 7, § 6, položka 4, na zakoupení staveniště ke stavbě úřední budovy v Plzni 232.677 K.

B. V rozpočtu ministeria věcí duchovních a vyučování.

Obnosy, uvedené v císařském nařízení ze dne 29. prosince 1904, Z. Ř. č. 163, na rok 1904 a prodloužené zákonem ze dne 30. června 1906, Z. Ř. č. 126 (odstavec *G*), až do konce prosince 1906, a to:

1. Titul 8, § 8, na subvence a dotace v Přímoří . . . . . 22.400 K;

2. titul 8, § 9, na stavby a zákup nemovitostí v Dalmatsku pro novou stavbu archaeologického musea ve Splétě (4. částka) . . . . . 10.000 K;

3. titul 13, § 4, na stavby a zákup nemovitostí, aby byl umístěn fysiologický ústav německé university v Praze (4. a poslední částka) 100.000 K;

4. titul 13, § 4, na stavby a zákup nemovitostí, aby byl umístěn chemický ústav české university v Praze (4. a poslední částka) . . 300.000 K.

C. V rozpočtu ministeria železnic.

Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 29. prosince 1904, Z. Ř. č. 163, na rok 1904 pod titulem 6, § 10, na investice a jinaké mimořádné výdaje za příčinou převzatého provozování místní dráhy Celje—Velenje a prodloužený zákonem ze dne 30. června 1906, Z. Ř. č. 126 (odstavec *G*), až do konce prosince 1906 . . . . . 375.000 K.

D. V rozpočtu ministeria práv.

Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 29. prosince 1904, Z. Ř. č. 163, na rok 1904 pod titulem 4, § 29, na stavbu budovy trestního soudu v Praze (10. částka) a prodloužený zákonem ze dne 30. června 1906, Z. Ř. č. 126 (odstavec *G*), až do konce prosince 1906 . . . . 156.000 K.

E. Obnosy, uvedené v § 7 zákona ze dne 21. prosince 1905, Z. Ř. č. 196.

Kromě toho může býti upotřebeno také až do 31. prosince 1907 těchto úvěrů, zákonem ze dne 6. června 1901, Z. Ř. č. 63, povolených, a to úvěrů na léta 1901 a 1902 pod položkou 10 povolených 2,102.000 K a 540.000 K, pak úvěru na rok 1903 pod položkou 7 povoleného 2,000.000 K, konečně úvěrů na rok 1904 pod položkou 7, 11, 12, 13, 14, 17 a 19 povolených 3,000.000 K, 2,800.000 K, 11,474.000 K, 2,578.000 K, 19,554.000 K, 2,078.000 K a 1,550.000 K.

Dovoluje se na rok 1907, že mohou býti vzájemně přeneseny nespotřebované ještě zbytky úvěrů povolených v položkách 12 až 20 stavebního a investičního programu státní správy železniční, který byl schválen zákonem ze dne 6. června 1901, Z. Ř. č. 63.

§ 4.

Vláda se zmocňuje, z úvěru 22,756.000 K povoleného na rok 1908 zákonem ze dne 24. července 1905, Z. Ř. č. 129, na stavbu dráhy Turské částku 2,000.000 K již v roce 1907 upotřebiti a s úvěrem 2,529.000 K týmže zákonem na stavbu železniční trati Celovec (Bělák)—Gorice—Terst—Sv. Andrej na rok 1908 povoleným, podle potřeby částečně nebo zcela již v roce 1907 naložiti.

Vláda se kromě toho zmocňuje, na zapravení likvidních a splatných pohledávek podnikatelů staveb a dodavatelů jakož i na zákup pozemků pro stavbu dráhy Pyhrnské a železničné trati Lvov—Sambor—uherská hranice přes úvěry zákonem povolené vydati úhrnný obnos nejvýše 2,560.000 K, kterážto částka uhrazena buď z pokladničných hotovostí nebo z přebytků.

§ 5.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

V Ischlu, dne 29. července 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXX. — Vydána a rozeslána dne 31. července 1907.

Obsah: Čís. 177. Vyhláška, že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Efferdingu.

177.

Vyhláška ministeria vnitra ze dne 27. července 1907,

že bylo zřízeno okresní hejtmanství v Efferdingu.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 25. července t. r. nejmilostivěji schváliti, aby zřízeno bylo okresní hejtmanství s úředním sídlem v Efferdingu, jehož úřední okres obsahovati má soudní okresy Efferding a Waitzenkirchen, které budou vyloučeny z dosavadního politického okresu Welského; tím mění se částečně správní rozdělení arcivévodství Rakouského nad Enží, vyhlášené nařízením ministeria vnitra ze dne 10. července 1868, Z. Ř. č. 101.

Okresní hejtmanství v Efferdingu počne úřadovati dne 12. srpna 1907.

Bienerth m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXI. — Vydána a rozeslána dne 31. července 1907.

Obsah: Čís. 178. Nejvyšší vlastnoruční list o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1907 až do 31. prosince 1907 přispívati k nákladům na společné záležitosti.

178.

Nejvyšší vlastnoruční list ze dne 28. července 1907

o poměru, ve kterém království a země na říšské radě zastoupené mají v čase od 1. července 1907 až do 31. prosince 1907 přispívati k nákladům na společné záležitosti.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil nejmilostivěji vydati následující Nejvyšší vlastnoruční list:

Milý svobodný pane z Becků!

Poněvadž mezi zákonnými zastupitelstvy království a zemí na říšské radě zastoupených a zemí koruny Uherské o poměru, ve kterém mají přispívati k nákladům na společné záležitosti, nebylo dosaženo úmluvy ve smyslu § 3 zákona ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 146 (§§ 19, 20 a 21 uherského zákona části XII z roku 1867), nařizuji na základě § 3 dotčeného zákona (§ 21 dotčené části zákona) s platností na čas od 1. července 1907 až do 31. prosince 1907, že k zapravení nákladu na společné záležitosti, jak tento náklad na jevo jde po srážce dvou procent na řad uherské státní pokladny na základě zákona ze dne 8. června 1871, Z. Ř. č. 49, království a země na říšské radě zastoupené mají přispívati $66\frac{46}{49}$ procenta a země koruny Uherské $33\frac{3}{49}$ procenta.

Nařizuji Vám, abyste to uvedl ve všeobecnou známost.

V Ischlu, dne 28. července 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXII. — Vydána a rozeslána dne 1. srpna 1907.

Obsah: Čís. 179. Nařízení, jímž se ustanovuje působnost poradních sborů živnostenských úřadů, tvořených výbory společenstevních okresních jednot.

179.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra ze dne 19. července 1907,

jímž se ustanovuje působnost poradních sborů živnostenských úřadů, tvořených výbory společenstevních okresních jednot.

Na základě § 130 *i* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, nařizuje se takto:

§ 1.

Když společenstevní jednota (okresní jednota) podle stanov na obvod jednoho politického okresu obmezená, na základě ustanovení zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, utvořená obsahuje alespoň dvě třetiny všech společenstev nebo všechna pro řemeslné živnosti v tomto okresu zřízená společenstva, v obou případnostech však ne méně než tři společenstva, jest její výbor poradním sborem živnostenského úřadu první instance.

Tento poradní sbor má ve všech záležitostech týkajících se organisace živnostenských společenstev a jejich přídavkových ústavů vůbec, pak v otázkách týkajících se hospodářských a lidumilných podniků a odborně vzdělávacích ústavů svazových společenstev, pokud o takových otázkách živnostenský úřad první instance rozhoduje nebo vrchnímu úřadu k rozhodování povolanému návrhy činí, podávati odborné dobrozdání.

Poradní sbor jest kromě toho povolán, k vyzvání živnostenského úřadu první stolice podávati dobrozdání o úředních opatřeních v příčině úpravy živností náležejících ke svazovým společenstvům jakož i vůbec o zásadně důležitých rozhodnutích a opatřeních při použití zákonných předpisů živnostenských na dotčené živnosti.

Zejména buď poradní sbor vyslechnut živnostenským úřadem první stolice:

1. před utvořením nových společenstev v obvodě jednoty (§ 106, odstavec 1, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26);

2. před ustanovením territoriálního rozsahu jednotlivých společenstev v obvodě jednoty (§ 109 dotčeného zákona);

3. před sloučením dvou nebo více svazových společenstev v jedno společenstvo, třebas toliko jedno ze slučovaných společenstev náleží k jednotě (§ 111, odstavec 1, dotčeného zákona);

4. před přetvořením svazových společenstev (§ 111, odstavec 2, a 111 *a* dotčeného zákona);

5. před přidělením jednotlivých druhů živností nebo jednotlivých živností k některému společenstvu jednoty (§ 112, odstavec 1 a 4, dotčeného zákona);

6. před zavedením zkoušky mistrovské u jednotlivých společenstev svazového obvodu, před schválením zkušebního řádu jakož i před propůjčením práva předsebrání zkoušky mistrovské určitým ústavům v obvodě jednoty (§ 114 *a*, odstavec 1 a 4, dotčeného zákona);

7. před schválením úmluv svazových společenstev o poměru pracovním (§ 114 *b* dotčeného zákona);

8. před vydáním zásadních rozhodnutí neb opatření v otázkách učednických, zejména před vydáním předpisův o zkoušce tovaryšské (ustanovení předsedy, vydání zkušebních řádů [§§ 104 *b* a 104 *c* dotčeného zákona]) při společenstvech jednoty;

9. před stanovením řemeslných živností způsobem nařizovacím nebo před změnou rozvržení řemeslných živností na skupiny (§ 1, odstavec 4, dotčeného zákona);

10. před vytčením oněch závodů v obvodě jednoty zřízených, ze živnostenského řádu vyňatých, a jejich pomocných ústavů, jimž bude způsobem nařizovacím propůjčena výhoda, že zaměstnání v nich pokládati jest na roveň s prací učednickou nebo pomocnickou v řemeslných živnostech (§ 14 *b*, odstavec 2, dotčeného zákona);

11. před udělením dispense od předložení průkazu způsobilosti pro majitele řemeslně provozovaných nebo na takovém průkazu závislých koncessovaných živností v případě přechodu k příbuzné živnosti nebo když se příbuzné živnosti současně provozují, pokud tyto živnosti jsou zastoupeny ve společenstvech jednoty (§ 14 *c*, odstavec 1, dotčeného zákona);

12. před vytčením řemeslných živností, provozovaných obecně ženami, kteréžto vytčení státi se má způsobem nařizovacím (§ 14 *d*, odstavec 2, dotčeného zákona);

13. před tím, než nařizovacím způsobem se zavede průkaz zvláštní způsobilosti pro určité druhy živností hostinských a výčepnických, pokud tyto živnosti jsou zastoupeny ve společenstvech jednoty (§ 23, odstavec 3, dotčeného zákona);

14. před tím, než jednotlivé živnosti nařizovacím způsobem se učiní závislými na koncessi (§ 24 dotčeného zákona);

15. před ustanovením maximálních sazeb podle § 51 dotčeného zákona, pokud odborná společenstva příslušných živností náležejí k jednotě;

16. před živnostensko policejním upravením jednotlivých druhů živností, pokud tyto jsou zastoupeny ve společenstvech jednoty (§ 54, odstavec 2, dotčeného zákona);

17. před tím, než se ustanoví výjimky z předpisův o nedělním klidu při jednotlivých druzích výrobních živností (článek VII, odstavec 3, ve znění zákona ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125) a při živnostech obchodních (článek IX dotčeného zákona), pokud tyto živnosti jsou zastoupeny v jednotě.

Poradní sbor může kromě toho také z vlastního popudu živnostenskému úřadu první stolice podávati návrhy a dobrozdání o vykonávání živnostenskoprávních předpisů patřících k působnosti tohoto úřadu a o úpravě živnostensko-policejních záležitostí.

Proti rozhodnutím a opatřením živnostenského úřadu po vyslechnutí poradního sboru vydaným právo odvolací tomuto sboru nepřísluší.

§ 2.

Poradní sbor svoláván bude živnostenským úřadem první stolice podle potřeby, každým způsobem však čtvrtletně jednou, k sezením, která nejsou veřejná. Před každým svoláním živnostenský úřad vyslechnouti má přednostu jednoty o lhůtě svolací, oznámiv jemu denní pořádek.

Přednosta jednoty, vztažmo jeho zástupce předsedá v sezeních, a jemu náleží říditi rokování.

O tom, kdy poradní sbor jest schopný usnášeti se, rozhodna jsou ustanovení stanov jednoty o tom, kdy výbor jednoty jest schopen se usnášeti.

Úředník živnostenského úřadu první stolice má se súčastniti schůzí poradního sboru, aby jemu dával potřebná vysvětlení; úředník ten může se kdykoli ujati slova.

Instruktor společenstevní má právo účastniti se rokování poradního sboru a má hlas poradní.

Poradní sbor podává své dobrozdání na základě usnesení učiněných prostou většinou hlasů přítomných členů výboru.

O rokování poradního sboru budiž sepsán usnášecí protokol.

§ 3.

V naléhavých případnostech živnostenský úřad může od svolání poradního sboru upustiti a zaříditi, aby se usnesl písemně, při čemž určena buď přiměřená lhůta pro podání dobrého zdání.

§ 4.

Jestliže přes opětovné úřední svolání poradního sboru nestane se usnesení nebo když při písemném výslechu nebude lhůta pro podání dobrého zdání dodržena, příslušná úřední opatření mohou býti učiněna bez dobrozdání poradního sboru.

§ 5.

Funkce členů poradního sboru jest úřadem čestným; stanovy jednoty určí, pokud členové mají nárok na náhradu potřebných výdajů z prostředků jednoty.

§ 6.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. Touže dobou ministerské nařízení ze dne 20. března 1897, Z. Ř. č. 83, pozbude působnosti.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

726

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIV. — Vydána a rozeslána dne 10. srpna 1907.

Obsah: (Čís. 184—189.) 184. Vyhláška, že městská obec Stříbro zařaděna byla do deváté třídy sazby vojenského nájemného. — 185. Nařízení o vyplácení odpočinkových a zaopatřovacích platů připsáním k dobrému na šekový účet oprávněnců u c. k. poštovské spořitelny. — 186. Vyhláška, že vyclivací práva c. k. vedlejší celnice Ebersdorfské byla rozšířena. — 187. Nařízení o platech adjunktů ustanovených při jednotlivých vědeckých ústavech universit a jiných vysokých škol. — 188. Nařízení o remuneracích assistentů při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách. — 189. Listina o koncessi pro místní dráhu ze Vsetína do Velkých Karlovic.

184.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 20. dubna 1907,

že městská obec Stříbro zařaděna byla do deváté třídy sazby vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, městská obec Stříbro v Čechách zařaduje se ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství do deváté třídy sazby nájemného platné až do konce roku 1910 pro vojenské účely ubytovací.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

(Böhmisch.)

185.

Nařízení finančního ministeria a obchodního ministeria ve shodě s nejvyšší účtárnou ze dne 10. července 1907

o vyplácení odpočinkových a zaopatřovacích platů připsáním k dobrému na šekový účet oprávněnců u c. k. poštovské spořitelny.

Vzhledem k nařízení ze dne 10. prosince 1906, Z. Ř. č. 245, o provádění výplat na účet dolnorakouských finančních úřadů c. k. poštovskou spořitelnou, oznamuje se, že osoby v tuzemsku bydlící, které náležejí k odúčtovacímu řízení c. k. poštovské spořitelny, byt i měly své bydliště mimo Dolní Rakousy, mohou si vymoci výplatu svých odpočinkových a zaopatřovacích platů připsáním k dobrému na šekový účet u poštovské spořitelny.

Za tímto účelem budiž toliko kompetentnímu finančnímu zemskému úřadu písemným podáním oznámeno přání přijímati odpočinkové nebo zaopatřovací platy připsáním k dobrému na šekový účet u c. k. poštovské spořitelny, při čemž buď uvedeno číslo účtu a podáno prohlášení, že strana podrobuje se vybírání kolkového poplatku z kvitance srážkou z částek k dobrému připisovaných.

V těchto případnostech není již potřeba předkládati kvitance, pak předepsaných jinak potvrzení o životě a pobytu, vztažmo o dalším trvání vdovství; avšak stvrzenky předepsané pro výplatu vychovávacích příspěvků, pensí sirotčích a darů z milosti o okolnostech pro oprávnění k vybírání rozhodných musí i v tom případě, když výplata děje se připsáním k dobrému na účet strany u poštovské spořitelny, býti dříve a to účetnímu oddělení dolnorakouského finančního zemského ředitelství zaslány.

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

186.

Vyhláška ministeria financí a obchodu ze dne 15. července 1907,

že vyclívací práva c. k. vedlejší celnice Ebersdorfské byla rozšířena.

C. k. vedlejší celnice I. třídy v Ebersdorfu zmocňuje se ke vstupnému vyclívání bavlněných přízí č. 183—187 až k částce cla 200 K z každé najednou docházející zásilky.

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

187.

Nařízení ministra kultu a vyučování ze dne 18. července 1907

o platech adjunktů ustanovených při jednotlivých vědeckých ústavech universit a jiných vysokých škol.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 4. července 1907 nařizuji toto:

1. Plat adjunktů při jednotlivých vědeckých ústavech universit a jiných vysokých škol ustanovených (kromě tak zvaných „astronomových adjunktů“ do IX. hodnostní třídy státních úředníků s jejich systemisovanými platy zařaděných) ustanovuje se na 2400 korun ročně.

2. Tento plat zvyšuje se po každých třech letech až včetně do devátého služebního roku dokonaného v postavení adjunkta o 300 korun (triennální příplatky) až na 3300 korun ročně.

3. Tito adjunkti mají aktivitní příplatek IX. hodnostní třídy státních úředníků, který, užívají-li naturálního bytu, vyplácen buď toliko poloviční částkou.

4. Tato ustanovení nabývají moci dnem 1. dubna 1907.

Služební doba před tímto časem ve služebním postavení adjunkta (odstavec 1) dokonaná budiž při poukázání triennálních příplatků (odstavec 2) započítána.

5. Tímto pozbývají platnosti dosavadní ustanovení o platu adjunktů v odstavci 1 dotčených, zejména také ministerský výnos ze dne 15. února 1899. č. 3452, o kvinkvenálních příplatcích poskytovaných dosud ústavním adjunktům na universitách.

Marchet m. p.

188.

Nařízení ministra kultu a vyučování ze dne 18. července 1907

o remuneracích assistentů při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách.

Přihlížeje k § 3, odstavci 2, zákona ze dne 31. prosince 1896, Z. Ř. č. 8 z r. 1897, jakož i k § 7 ministerského nařízení ze dne 1. ledna 1897, Z. Ř. č. 9, vztažmo ze dne 25. června 1904, Z. Ř. č. 70, nařizuji toto o remuneracích assistentů při universitách a technických vysokých školách, při vysoké škole zemědělské, při zvěrolékařských a jiných vysokých školách, s platností od 1. dubna 1907:

1. Normální remunerace (adjutum) těch assistentů, kteří jsou podle § 1 ministerského nařízení

ze dne 1. ledna 1897, Z. Ř. č. 9, ustanovení a proto mají charakter státních úředníků, činí 1400 korun ročně a zvyšuje se při nepřetržité služební době, kterou počítati jest od toho času, kdy nabyli tohoto charakteru státních úředníků, po každých dvou letech o 300 korun až do částky 2600 korun ročně.

Při poukazování vyšších remunerací buďte assistentům nyní podle § 1 citovaného nařízení ve službě jsoucím započítána celá, před 1. dubnem 1907 dokonaná, nepřetržená služební léta, jestliže již dosud požívali normálních assistentských remunerací a měli nárok na jejich normální zvyšování.

2. Ti assistenti, kteří podle § 2 ministerského nařízení ze dne 1. ledna 1897, Z. Ř. č. 9, jsou ustanoveni výpomocně (bez průkazu rakouského státního občanství nebo požadované vědecké kvalifikace, § 1, *a*, *b*, *c* citovaného nařízení), tedy bez charakteru státních úředníků, obdrží na dobu své služby remuneraci 1400 korun ročně, která zůstává nezměněna.

Assistenti, kteří jsou již nyní ve službě podle § 2 citovaného nařízení, zůstanou, požívají-li podle dosavadních pravidel vyšší normální remunerace, v jejím požitku, a budou-li opětně ustanoveni, mají nárok na dosud stanovené vyšší normální remunerace; jakmile tito assistenti nabudou kvalifikace požadované po nabytí charakteru státních úředníků (§ 1 citovaného nařízení), budiž s nimi co do vyměření jejich remunerace naloženo podle 2. odstavce čísla 1 přítomného nařízení, při čemž jim buď započtena jejich celá nepřetržená služební doba.

3. V příčině těch assistentů, kteří kromě naturálního bytu dostávají ještě jiné výhody, jako bezplatné stravování v ústavě nebo podobné, nebo kteří bez ohledu na jiné zvláštní poměry jsou ustanoveni s menší nežli normální remunerací nebo bez ní, nenastane žádná změna.

4. Tímto pozbudou moci ministerské výnosy ze dne 24. září 1900, č. 24015, ministerský Věstník nařizovací č. 52 (o assistentech při medicinských a filosofických fakultách universit), pak ze dne 12. března 1901, č. 5669, ministerský Věstník nařizovací č. 13 (o assistentech při technických vysokých školách a při vysoké škole zemědělské) jakož i ty ministerské výnosy, jimiž byly dosud upraveny remunerace assistentů při ostatních na začátku přítomného nařízení dotčených vysokých školách.

Ustanovení přítomného nařízení mají se podle ministerského výnosu ze dne 19. dubna 1902, č. 2062, vztahovati také k assistentům při zoologické stanici v Terstu a podle ministerského výnosu ze dne 13. ledna 1903, č. 6273 z r. 1902 také k assistentům ústředního ústavu pro meteorologii a geodynamiku.

Výška remunerací pro konstruktéry ustanovované při technických vysokých školách bude ve smyslu ministerského výnosu ze dne 3. ledna 1899, č. 25981 z r. 1898, ministerský Věstník nařizovací č. 1 z r. 1899, jako dosud ustanovována v každém případě zvláště.

Marchet m. p.

189.

Listina o koncessi ze dne 27. července 1907

pro místní dráhu ze Vsetína do Velkých Karlovic.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi továrníkovi dr. Alfredu Reichovi ve Vídni společně s továrníkem Theodorem Thonetem na Vsetíně, starostou Antonínem Kroupou v Hovězí, starostou Edmundem Hawerlandem v Novém Hrozenkově a starostou Rudolfem Zahradou ve Velkých Karlovicích žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která vystavěna buď jako místní dráha o rozchodu obyčejném ze stanice Vsetínské, ležící na trati státní dráhy Hranice—Vsetín, do Velkých Karlovic podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216, a ze dne 19. února 1907, Z. Ř. č. 68:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, koncessionáři požívají výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedených.

§ 2.

Železnici povolené zaručen jest státem na dobu od zahájení vozby až do uplynutí 76. roku

koncessního roční ryzí výnos tou částkou, které je třeba, aby zabezpečeno bylo čtyřprocentní zúrokování a umořovací kvota prioritní půjčky, která pro opatření peněz bude učiněna a v řečené době umořena. Záruka tato dána bude tím způsobem, že když by ryzí roční výnos nedosahoval zaručené sumy, státní správa bude povinna doplniti schodek.

Dotčená prioritní půjčka smí učiněna býti toliko do té jmenovité sumy, svým časem od státní správy určené, které je třeba, aby opatřena byla částka 2,040.000 K v hotovosti.

§ 3.

Z ryzího ročního výnosu, podle § 2 zaručeného, budiž k umoření uzavřené prioritní půjčky užito té částky, která bude ustanovena státní správou podle umořovacího plánu od ní schváleného.

§ 4.

Doplatek, jejž státní správa následkem převzaté záruky bude povinna platiti, vyplacen buď po předchozím prozkumu předloženého doloženého účtu ročního nejdéle tři měsíce po jeho předložení.

Erár však i dříve, aby podle smlouvy zúrokována a řádně umořována byla půjčka v určených lhůtách dospělosti podle potřeby dle rozpočteného výnosu upravené, dá splátky s výhradou, že zúčtování provedeno bude podle ročního účtu, požádají-li o to koncessionáři šest neděl před dospělostí.

Když by po konečném sestavení ročního účtu, kteryžto pokud možno ve třech měsících po uplynutí vozebního roku předložen buď, se shledalo, že zálohy vysoko byly vyměřeny, koncessionáři jsou povinni ihned vrátiti obdržený přebytek.

Nárok, aby stát poskytnul doplatek, vznesen buď nejdéle do roka po uplynutí příslušného roku vozebního, jinak zanikne.

§ 5.

Suma, kterou státní správa zaplatí následkem převzaté záruky, pokládá se toliko za zálohu čtyřmi ze sta ročně zúročnou.

Jestliže by ryzí výnos dráhy převyšoval zaručenou roční sumu, tedy přebytek odveden buď ihned státní správě na splátku dané zálohy i s úroky až do úplného vyrovnání.

Při tom dospělé úroky zapraveny budte před vrácením záloh.

Čeho by stát na takovýchto zálohách neb úrocích, které v čase, kdy koncesse zanikne nebo když dráha bude zakoupena, ještě nebyly zaplaceny, pohledávati měl, zapraveno buď ze zbývajícího ještě jmění podniku, ku kterému patří zejména také zákupné (§ 17).

§ 6.

Případné výdaje za záznam cenných papírů na tuzemských i cizozemských bursách, případné poplatky kuponové a daně, které po uplynutí let daně prostých podnik platiti bude, smějí zapsány býti do vozebního účtu jakožto výdaj.

Totéž platí o správních příspěvcích, které by z učiněné půjčky prioritní byly placeny, jakož i o náhradě daní a poplatků, která by byla dávána půjčujícímu ústavu úvěrnímu.

Za státní doplatky nebude podnik platiti žádné daně.

§ 7.

Stavba povolené železnice buď nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška dokonána. Vystavěná dráha buď veřejné vozbě ihned odevzdána a budiž po celou dobu koncesse pravidelná vozba po ní provozována.

Za dodržení dotčené lhůty stavební, jakož i za to, že dráha bude podle koncesse zřízena a vystrojena, koncessionáři jsou povinni dáti k žádosti státní správy jistotu, složíce přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li koncessionáři svým zaviněním závazkům uvedeným.

§ 8.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách, od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 9.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě povolené dráhy a při vozbě po ní podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí c. k. ministerium železniční, i podle jiných příkazů, které o tom budou vydány, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány.

Co se týče provozování vozby, bude se moci od bezpečnostních opatření a vozebních pravidel, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti potud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může povoliti, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům povolené dráhy, zejména ke zmírněné rychlosti jízdné, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy o provozování vozby, které vydá c. k. ministerium železničné.

§ 10.

Stavba povolené dráhy provedena bude podle předpisů, c. k. železničným ministeriem v této příčině daných, za bezprostředního řízení a dozoru c. k. železničného ministeria, vztažmo služebního místa od něho k tomu delegovaného.

Stavba a dodávky zadány buďte podle podrobného návrhu a rozpočtu, zdělaného za přiměřeného vlivu státních orgánů a za bezprostředního spolupůsobení vlády a co možná podle podmínek obvyklých u státních staveb železničných.

Stavební práce zadány buďte odděleně od opatření peněz.

§ 11.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že smějí se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených za příčinou provedení povoleného podniku železničného zříditi zvláštní akciovou společnost, která převezme všechna práva a povinnosti koncessionářů.

Koncessionáři mají právo, za podmínek státní správou ustanovených učiniti prioritní půjčku, po případě na dílčí úpisy dlužní rozloženou, čtyřmi ze sta zúročnou a v 76 letech splatnou ve jmenovité částce, kterou státní správa určí (§ 2).

Prioritní půjčka buď zadána podle nařízení státní správou daných.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě se schválením státní správy skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu, a kromě částky státní správou ustanovené na opatření zásob materiálních a na pokladničnou dotaci, včetně interkalárních úroků a amortisačních kvot, za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po úplném spotřebování prvního zakládacího kapitálu ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolí k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Společnostní stanovy, jakož i formuláře prioritních obligací a kmenových akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení státní správy.

Veškerý zakládací kapitál buď splacen za trvání koncesse podle umořovacího plánu státní správou schváleného.

§ 12.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. Co se týče platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, budou v této příčině, jakož i v příčině výhod vojáků cestujících platiti ustanovení u rakouských drah státních svou dobou zavedená.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších transportech vojenských, též ku předpisům svou dobou platným pro železnice za války, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení a vystrojení.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 13.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční atd.) platí obdobně snížená sazba pro dopravu vojska platná.

§ 14.

Vozbu po železnici tuto povolené bude provozovati stát na účet koncessionářů po celou koncessní dobu a koncessionáři jsou povinni nahraditi státní správě železničné náklady touto vozbou skutečně vzniklé. Podmínky této vozby budou upraveny vozební smlouvou, která od státní správy s koncessionáři bude učiněna.

Při tom státní správa vyhrazuje sobě, pokud by státní záruky skutečně se potřebovalo nebo pokud by zárukové zálohy státem dané nebyly splaceny, podle své volné úvahy zařídit vozbu, stanoviti tarify pro dopravu osob a zboží, jakož i klassifikaci zboží a všechna vedlejší pravidla k dopravě nákladů se vztahující, pak výkony železničného podniku pro službu veřejnou, zvláště pro poštovskou správu a pro státní telegrafy, při čemž prohlédati se má k dopravním potřebám té které doby.

§ 15.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dáti dopravovati celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejich.

§ 16.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po 90 let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by koncessionáři závazkům v § 7 ustanoveným, co se týče početí i dokonání stavby a početí vozby, svou vinou dosti neučinili, a pokud vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11 zákona o povolování železnic.

§ 17.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Náhrada, která za zákup drah má býti dána, bude záležeti v tom, že stát místo koncessionářů sám ze svých peněz zaplatí prioritní půjčku

v § 11 dotčenou a jinaké hypoteční půjčky od koncessionářů se schválením státní správy za příčinou uhrazení vpočitatelných zakládacích nákladů učiněné, v obnosech, které by v čase zákupu ještě nebyly splaceny, a že vyplatí kromě toho sumu rovnající se akciovému kapitálu, v čase zákupu ještě nesplacenému, a to hotově nebo ve státních úpisech dlužních.

Dlužní úpisy buďte počítány při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

2. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát, vyplativ náhradu v č. 1 vytčenou, a jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko ještě zbytky půjček se svolením státní správy uzavřených zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímajíc v to i oboz dopravní, jakož i zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a vedlejší závody, vlastnictvím koncessionářů snad jsoucí, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by tyto nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

3. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo pro zapravení pohledávek státních z poměru ručebního nebo z jiných právních titulů spolu mají připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného opravení bude zatímně ustanoveno (č. 1), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

4. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

5. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které súčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny súčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

6. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 3) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto konci s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 18.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, i vlečné dráhy a vedlejší závody, vlastnictvím koncessionářů

snad jsoucí, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 17, čís. 2, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když se železnice zakoupí (§ 17), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního z vlastního podnikového výnosu zřízeného i pohledávek saldovních, též zvláštních staveb a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že nejsou příslušenstvím železnice.

§ 19.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař, státní správou ustanovený, má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti v zasedáních rady správní nebo jiného zastupitelstva, které zastupovati bude představenstvo společnosti, jakož i ve valných hromadách, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by příčila se zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, nebo která by na ujmu byla prospěchu veřejnému a prospěchu finančnímu ručící státní pokladny; komisař v takovéto případnosti má vyžádati si ihned rozhodnutí c. k. ministeria železničného, kteréžto bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 20.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXIII. — Vydána a rozeslána dne 10. srpna 1907.

Obsah: (Čís. 180—183.) 180. Nařízení, jímž se označují ona živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty. — 181. Nařízení o zvláštním zacházení se živnostmi v § 1, odstavci 3, čísle 53, zákona ze dne 5. února 1907 uvedenými, v příčině průkazu způsobilosti v jednotlivých obvodech místních. — 182. Nařízení o počátku působnosti předpisů §§ 13*a* a 38, odstavce 3 až 6, zákona ze dne 5. února 1907 o průkazu způsobilosti v obchodních živnostech v Černovicích. — 183. Nařízení o koncessované živnosti podniků pro pohřbívání mrtvol.

180.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 26. července 1907,

jímž se označují ona živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru, když ženy ohlašují oděvnickou živnost obmezenou na ženské a dětské šaty.

Na základě § 14*d*, odstavec 3, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, nařizuje se toto:

§ 1.

Vysvědčení o úspěšně odbyté návštěvě oněch živnostenských učilišť, které jsou organisovány přiměřeně k zásadám toho času ministrem věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministrem obchodu vytknutým a v nichž se podává praktické naučení a odborný výcvik v živnosti oděvnické, nahrazují, když ženy ohlašují živnost oděvnickou obmezenou na ženské a dětské šaty, průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryšskou).

Živnostenská učiliště, která tímto časem vyhovují podmínkám v předcházejícím odstavci dotčeným, seznati lze z přílohy tohoto nařízení.

Odchodná vysvědčení těchto ústavů, které požívají řečené výhody, opatřena budte touto doložkou:

„Toto vysvědčení nahrazuje na základě § 14*d*, odstavce 3, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 26. července 1907, Z. Ř. č. 180, když ženy ohlašují živnost oděvnickou obmezenou na ženské a dětské šaty, průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryšskou).“

§ 2.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

Fořt m. p. **Marchet** m. p.

Příloha k § 1, odstavci 2, tohoto nařízení.

Seznam živnostenských učilišť.

Školy členů gremia spojených soukromých učilišť pro ruční práce, šití prádla a šití strojové, kreslení střihův a hotovení šatů ve Vídni,

odborná škola oděvnická dívčího podporovacího spolku ve Vídni,

soukromá odborná škola pro ženské ruční práce lidumilného ženského spolku „Svépomoc“ ve Vídni,

pracovní škola Diehlova nadání ve Vídni,

krejčovská škola Vídeňského ženského výdělkového spolku,

pracovní škola štýrského živnostenského spolku ve Štýrském Hradci,

pracovní škola hospodyňského školského spolku ve Štýrském Hradci,

škola pro kreslení střihů dozorčí rady hospodyňské školy v Mariboru,

pracovní škola ženského spolku v Celovci,

pracovní škola I. ženského průmyslového spolku pro království České v Praze,

Pražská městská živnostenská pokračovací škola pro dívky,

škola „Ženského výrobního spolku“ v Praze,

živnostenská pokračovací škola pro dívky v Karlíně,

živnostenská pokračovací škola pro dívky v Pardubicích,

dívčí pracovní škola „Ženského výrobního spolku“ v Chrudimi,

oděvnický běh ženského výdělkového spolku v Brně,

pracovní škola spolku „Vesna“ v Brně,

pracovní škola Pöttingea v Olomouci,

pracovní škola spolku „Světlá“ ve Velkém Meziříčí.

181.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra ze dne 26. července 1907

o zvláštním zacházení se živnostmi v § 1, odstavci 3, čísle 53, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, uvedenými, v příčině průkazu způsobilosti v jednotlivých obvodech místních.

Na základě § 1, odstavce 4, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, ustanovuje se, že v § 1, odstavci 3, čísle 53, tohoto zákona uvedené řemeslné živnosti: „Natěrači a lakýrníci, malíři štítů a písma, živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači, malíři pokojů“, co se týče průkazu způsobilosti v místních obvodech tuto uvedených mají býti pokládány, jakoby byly vytčeny ve zvláštních tuto zmíněných bodech.

I.

Pro obvod zemského hlavního města Linec:

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků;
d) pozlacovači a okrašlovači;
e) malíři pokojů.

II.

Pro obvod zemského hlavního města Solnohradu:

a) natěrači, malíři štítů a písma, živnostenští malíři průmyslových výrobků, malíři pokojů:
b) lakýrníci;
c) pozlacovači a okrašlovači.

III.

Pro obvod zemského hlavního města Štýrského Hradce:

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači;
d) malíři pokojů.

IV.

Pro obvod zemského hlavního města Lublaně:

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači;
d) malíři pokojů.

V.

Pro obvod královského hlavního města Prahy a obce k pražskému policejnímu obvodu náležející:

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků;
d) pozlacovači a okrašlovači;
e) malíři pokojů.

VI.

Pro obvod zemského hlavního města Brna;

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači;
d) malíři pokojů.

VII.

Pro obvod královského hlavního města Lvova:

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači;
d) malíři pokojů.

VIII.

Pro obvod královského hlavního města Krakova:

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači;
d) malíři pokojů.

IX.

Pro obvod zemského hlavního města Černovic:

a) natěrači a lakýrníci;
b) malíři štítů a písma;
c) živnostenští malíři průmyslových výrobků;
d) pozlacovači a okrašlovači;
e) malíři pokojů.

Nařízení toto nabývá moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

182.

Nařízení ministra obchodu ze dne 30. července 1907

o počátku působnosti předpisů §§ 13*a* a 38, odstavce 3 až 6, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, o průkazu způsobilosti v obchodních živnostech v Černovicích.

Na základě článku III, odstavce 5, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž sa mění a doplňuje řád živnostenský, nařizuje se toto:

Předpisy §§ 13*a* a 38, odstavce 3 až 6, dotčeného zákona o průkazu způsobilosti v obchodních živnostech nabudou v obvodu zemského hlavního města Černovic působnosti dne 16. srpna 1907.

Fořt m. p.

183.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra a ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 1. srpna 1907

o koncessované živnosti podniků pro pohřbívání mrtvol.

Na základě §§ 21*g*, 23, odstavec 1, a 54, odstavce 2, živnostenského řádu (zákon, daný dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26) nařizuje se:

§ 1.

Rozsah oprávnění podniku pro pohřbívání mrtvol může se vztahovati:

a) k dodávání věcí potřebných k vystavování mrtvol, k pohřebním slavnostem, ku převážení, pohřbívání a exhumování mrtvol;

b) k obstarávání těch služeb a prací, kterých jest potřebí k provedení úkonů pod lit. *a* dotčených;

c) k hotovení těch věcí, kterých jest potřebí, aby úkony pod lit. *a* dotčené byly provedeny a služby a práce pod lit. *a* a *b* zmíněné byly obstarány, pokud toto hotovení není předmětem řemeslné nebo koncessované živnosti.

Tímto živnostenským oprávněním nejsou dotčena práva církví a náboženských společností na výhradné konání bohoslužebných slavností za příčinou pohřbívání mrtvol (rituální funkce), ať se tyto slavnosti konají v domě úmrtním, v chrámu Páně, na hřbitově nebo kdekoli jinde, pak na dodávání věcí k těmto funkcím potřebných, konečně na obstarávání církevního a vyzvánění jakož i kostelní hudby a jinakých s rituálními funkcemi spojených církevních služeb a úkonů.

§ 2.

Žadatelé za koncessi ku provozování podniku pro pohřbívání mrtvol nechť ve své žádosti zevrubně uvedou ona v § 1 dotčená oprávnění, o která se ucházejí, a uvedená oprávnění buďte, jestliže budou udělena, v udělovacím dekretu zejména vypočtena.

§ 3.

Žadatelé za koncessi ku provozování podniku pro pohřbívání mrtvol nechť zároveň se žádostí za koncessi předloží zevrubnou, podrobnou sazbu poplatkovou v pěti stejnopisech.

Jestliže poplatky, které podle předpisů svou dobou platných zapravovati jest zřízencům duchovní správy nebo jinakým církevním a kultusním orgánům, platí se prostřednictvím koncessovaného podniku pro pohřbívání mrtvol, ouď v sazbě u všech příslušných položek výslovně uvedena ta částka, která má připadnouti dotčeným zřízencům a orgánům.

§ 4.

Předložená poplatková sazba schválena bude živnostenským úřadem I. stolice, jemuž také každá dodatečná změna sazby ke schválení předložena buď.

Bude-li koncesse udělena, poplatková sazba schválena buď současně s udělením koncesse, od politického zemského úřadu vysloveným.

§ 5.

Schválení sazby buď zejména tehdy odepřeno, není-li tato sazba přiměřena místním poměrům nebo když poplatky v § 3, odstavci 2, dotčené vůbec nejsou uvedeny zvláště nebo nejsou uvedeny částkami od povolaných míst ustanovenými.

§ 6.

Poplatková sazba schvalovací doložkou opatřená vyvěšena buď potřebným počtem stejnopisů v obchodních, pro jednání se stranami určených místnostech podniků pro pohřbívání mrtvol na nápadném místě a udržována buď stále v čitelném stavu.

Podnikatel jest povinen, bude-li obchod uzavřen, straně doručiti včasně jeden exemplář schválené sazby poplatkové a zachovati se při provozování obchodu přesně podle schválené sazby.

Překročí-li podnikatel schválenou sazbu poplatkovou, bude potrestán podle trestních ustanovení živnostenského řádu.

§ 7.

Žadatelé za koncessi ku provozování podniku pro pohřbívání mrtvol mají kromě splnění podmínek požadovaných k dosažení každé koncessované živnosti podle předpisů svou dobou platných, na základě § 23, odstavce 1, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, vydaných, prokázati obecné vzdělání podle místních poměrů v té příčině rozhodných a podle rozsahu žádaných oprávnění ku provozování koncesse postačitelné a přiměřenou odbornou způsobilost.

Politický úřad jako živnostenský a zdravotní úřad má na základě § 54, odstavce 2, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a vykonávaje spolu dozorčí právo jemu v §§ 1, 2 a 6 zákona ze dne 30. dubna 1870, Z. Ř. č. 68, ve zdravotních záležitostech propůjčené jakož i příslušející jemu právo dohlédati k obcím v příčině zdravotně-policejních úkolů jim paragrafem 4. právě citovaného zákona v přeneseném oboru působnosti přidělených, vydati zvláštní pravidla potřebná pro jednotlivá místa vzhledem ku veřejnému zdravotnictví, zejména v případě nakažlivých nemocí a epidemií.

Podniky pro pohřbívání mrtvol jsou i kromě této případnosti zavázány chovati se podle zdravotně policejních předpisův a příkazů. Nedbají-li těchto předpisův a příkazů jakož i zvláštních pravidel politickými úřady podle 1. odstavce tohoto paragrafu vydaných, použito buď trestních ustanovení VIII. hlavy živnostenského řádu.

§ 9.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

Marchet m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXV. — Vydána a rozeslána dne 10. srpna 1907.

Obsah: (Čís. 190—191.) 190. Nařízení o odborné zkoušce pro statistickou službu v obchodním ministeriu. — 191. Vyhláška, že se upouští od rozeznávání mezi hlavními berními úřady a berními úřady, pak že titulatura funkcionářů berních úřadů byla změněna.

190.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 4. července 1907

o odborné zkoušce pro statistickou službu v obchodním ministeriu.

Článek I.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 19. září 1906 zavádí se pro uchazeče, kteří chtějí nabýti definitivního služebního místa v počtu statistických úředníků ministeria obchodního, odborná zkouška, o níž platí tato ustanovení:

§ 1.

Definitivní služební místo v počtu statistických úředníků ministeria obchodního od XI. třídy vzhůru může býti zpravidla uděleno toliko takovým žadatelům, kteří vykonali odbornou zkoušku s úspěchem alespoň dostatečným.

Obchodní ministr může výjimečně v případnostech zřetele hodných jednotlivým žadatelům prominouti vykonaní této zkoušky.

§ 2.

Toliko ti žadatelé mají nárok na připuštění ke statistické službě obchodního ministeria jakož i ke zkoušce, kteří vykonali maturitní zkoušku na gymnasiu nebo reálce, vztažmo studie na obchodní akademii, jejíž absolventům přísluší právo jednoročních dobrovolníků.

Žadatelé mají kromě toho před svým připuštěním k odborné zkoušce prokázati alespoň jednoroční uspokojivé zaměstnání ve statistické službě obchodního ministeria. Toto zaměstnání budiž takové, aby alespoň pololetní služba byla vykonána v úřadě pro statistiku práce a další pololetní služba v úřadě pro obchodní statistiku nebo pro statistiku vzájemného obchodu s Uherskem.

Ministr obchodu rozhoduje v každém případě zvláště, zdali jiné osoby výjimečně také před dokonáním jednoroční služby mají býti připuštěny k odborné zkoušce.

§ 3.

Ti žadatelé v článku I dotčení, kteří přes tříletou službu ve statistické službě obchodního ministeria odbytou nevykonali s úspěchem odbornou zkoušku, mohou býti ze služby propuštěni.

§ 4.

Otázky, které jest klásti při zkoušce, mají se vztahovati ke znalosti těchto oborů vědění a předpisů se zvláštním zřetelem ku praktickému použití:

I. Pojem a theorie statistiky jakož i základy organisace statistické služby;

II. předpisy vztahující se ku pracovním úkolům a k organisaci úřadu pro statistiku práce a stálého poradního sboru tohoto úřadu, pak základy zákonných a jinakých ustanovení o pracovní smlouvě, ochraně dělníků, pojišťování dělníků, zprostředkování práce a dělnických organisacích;

III. zákonná ustanovení a jinaké předpisy o statistice zevnějšího obchodu a vzájemného obchodu s Uherskem, včetně nejdůležitějších předpisův o celnictví, pro konání této statistiky potřebných, zejména zákona o celní sazbě a systematiky autonomní celní sazby;

IV. základy ústavního práva Rakousko-uherského mocnářství, potom předpisy o státní službě jakož i nejpodstatnější ustanovení o organisaci jednotlivých ministerií, o jejich pracovním oboru o nejdůležitějších podřízených úřadů, o rozčlánkování státního rozpočtu a hospodaření s úvěry podle rozpočtu.

§ 5.

Zkouška z předpisův o celnictví v § 4. čís. III, předepsaná může u těch kandidátů býti opominuta, kteří navštěvovali celní běh a vykonali úspěšně alespoň menší zkoušku celní.

§ 6.

Zkouška konána buď toliko ústně a v každém případě zvláště v ministeriu obchodním.

§ 7.

Zkušební komise skládá se z předsedy a ze čtyř zkušebních komisařů, kteří budou ministrem obchodu k tomuto úřadu povoláni. Jeden člen zkušební komise vzat buď z zpravidla počtu statistických úředníků ministeria obchodního.

§ 8.

Obchodní ministerium rozhoduje o připuštění ke zkoušce.

Žádost za připuštění podána buď písemně a prokázány buďte požadavky v § 2 předepsané.

§ 9.

Předseda má právo, účastniti se zkoušení a klásti otázky ve všech oborech zkušebního programu; ostatně každý zkušební komisař ať se obmezí na obor jemu přidělený.

Otázky mají se vztahovati k dostatečně četným oborům zkušebního programu, aby umožnily spolehlivé posouzení vědomostí kandidátových Při tom nebuď tolik váhy kladeno na pouhou činnost paměti jako spíše na rozumné pojetí zkušební látky.

Předseda ať přihlíží k tomu, aby při kladení otázek nebyly překročeny meze v tomto nařízení vytknuté.

§ 10.

Po vykonání zkoušky buď přikročeno k usnášení o jejím úspěchu. Při tom zkušební komise přihlížejíc k celkovému výsledku má se usnésti, zdali kandidát má býti approbován či ne.

Usnesení stane se absolutní většinou. Členové zkušební komise odevzdávají svůj hlas podle hodnosti tím způsobem, že co do hodnosti nejmladší člen hlasuje napřed a předseda naposledy.

O tom, zdali kandidát má obdržeti „vyznamenání“, smí se toliko tenkrát hlasovati, byl-li kandidát approbován jednohlasně.

Výsledek hlasování buď kandidátovi ihned oznámen.

§ 11.

O průběhu zkoušky a jejím výsledku sepsán buď protokol, který buď podepsán všemi členy komise a přivzatým zapisovatelem.

§ 12.

Proti výroku zkušební komise není žádného právního prostředku.

§ 13.

O úspěchu zkoušky buď kandidátovi k jeho žádosti vydáno vysvědčení, v němž budiž vyznačeno, zdali vykonal zkoušku s „vyznamenáním“, „dobře“ nebo „dostatečně“.

§ 14.

Neobstál-li kandidát při zkoušce, rozhodne komise, za jakou dobu může zkoušku opakovati.

Reprobace stane se nejméně na tři měsíce a nejdéle na půl roku.

Zkouška může býti jenom jednou opakována.

§ 15.

V prvním roce po vyhlášení tohoto nařízení jsou ti aspiranti osvobozeni od vykonání této zkoušky, kteří již před působností tohoto nařízení vykonali zkoušku ze státního účetnictví.

Článek II.

Ustanovení tohoto nařízení nabývají ihned moci.

Fořt m. p.

191.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 1. srpna 1907,

že se upouští od rozeznávání mezi hlavními berními úřady a berními úřady, pak že titulatura funkcionářů berních úřadů byla změněna.

Na základě Nejvyššího rozhodnutí ze dne 20. července 1907 upouští se od rozeznávání mezi hlavními berními úřady a berními úřady.

Veškeré c. k. hlavní berní úřady a berní úřady mají proto budoucně užívati jednotně názvu „c. k. berní a soudní depositní úřad“.

Služba vrchních úředníků VIII. a IX. hodnostní třídy není již vázána na berní úřady určitých stanovišť.

Tituly funkcionářů berních úřadů mění se tímto způsobem:

Dosavadní název	Hodnostní třída	Nový název
Praktikant berního úřadu	./.	Berní praktikant
Adjunkt berního úřadu	XI.	Berní assistent
Kontrolor berního úřadu Officiál berního úřadu	X.	Berní officiál
Berní Kontrolor hlavního berního úřadu	IX.	Berní správce
Hlavní berní	VIII.	Vrchní berní správce

Oba vrchní úředníci berního úřadu mají jako takoví ve služebním poměru vedle titulu jim podle hodnostní třídy osobně náležitého užívati také ještě názvu „přednosta úřadu“, vztažmo „kontrolor“, přiměřeného jejich služebnímu postavení.

Korytowski m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVI. — Vydána a rozeslána dne 10. srpna 1907.

Obsah: (Čís. 192—195.) 192. Nařízení, jímž se upravuje obor působnosti a úřední činnost společenstevních instruktorů. — 193. Nařízení, jímž se označují ona živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s úspěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo částečně nahrazují průkaz o řádném ukončení učebního poměru, vztažmo průkaz o předepsané době zaměstnání pomocnického v řemeslné živnosti. — 194. Nařízení, jímž se označují řemeslné živnosti obecně ženami provozované. — 195. Nařízení, jímž se ustanovuje lhůta, v níž učednické nemocenské pokladny zřízené při živnostenských společenstvech mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907.

192.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra ze dne 26. července 1907,

jímž se upravuje obor působnosti a úřední činnost společenstevních instruktorů.

Na základě ustanovení § 127 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, upravuje se takto obor působnosti a úřední činnost společenstevních instruktorů:

§ 1.

Společenstevní instruktoři jsou zákonem povolaní poradcové živnostenských společenstev a jejich jednot.

V této své vlastnosti mají především úkol býti těmto sborům radou, aby dosáhly účelů jim zákonem přikázaných, a je podporovati.

§ 2.

Společenstevní instruktoři mají z účelů společenstvům zákonem přikázaných zvláště na zřeteli míti podporování společných zájmů členův a příslušníků společenstev zakládáním společenstevních zařízení a podniků ve smyslu §§ 114, odst. 1 a 2, 115 *a*, 115 *b* až 115 *v*, 115 *w*, 115 *x* a 116 řádu živnostenského.

Zvláštní pozornost věnovati mají působnosti živnostenských společenstev v oboru hospodářském, při čemž postupovati mají podle zvláštních předpisů platných pro zřízence odboru ministeria obchodního pro napomáhání živnostem.

§ 3.

Společenstevním instruktorům náleží, aby zachovávajíce pravidla stanovená v §§ 106, 109, 110, 111, 111 *a* a 112 řádu živnostenského a pečlivě přihlížejíce ke zvláštním poměrům té které doby, působili k tomu, by nová, života schopná společenstva byla zřizována a dosavadní, avšak vadně konstituované takovéto sbory byly účelně přeměňovány. Rovněž jest úlohou společenstevních instruktorů podporovati tvoření společenstevních jednot (§ 130 *c* řádu živnostenského) jakož i zřizování lidumilných, hospodářských a jiných svazových institucí (130 *d* řádu živnostenského).

§ 4.

Společenstevní instruktoři mají právo, účastniti se poradním hlasem při rokování výborův okresních svazů, které jsou podle § 130 *i* řádu živnostenského poradním sborem živnostenského úřadu.

§ 5.

Společenstevní instruktoři mají při všech svých akcích udržovati nejužší styky s politickými úřady zemskými a živnostenskými úřady I. stolice a informovati se o jejich intencích ve všech důležitých záležitostech, které se týkají jejich služby.

Živnostenské úřady mohou společenstevní instruktory v jednotlivých případnostech, nejsou-li tito jinou důležitou služební prací zaneprázdněni, pověřiti zastupováním v živnostenských záležitostech. Jde-li o důležité věci, budiž k tomu vyžádáno schválení obchodního ministra.

§ 6.

Učiní-li společenstevní instruktoři, konajíce úkoly jim v § 127 *a* řádu živnostenského přikázané, nepříznivá pozorování co do činnosti společenstev a jejich svazů, pokuste se nejprve o odstranění takových nepřístojností poučováním a radami. Zůstanou-li tyto pokusy marnými, podejte o tom zprávu živnostenskému úřadu, který zase jest povinen o opatřeních, která učiní následkem oněch zpráv, dáti vědomost společenstevním instruktorům.

§ 7.

Dříve než úřady živnostenské zřídí společenstevní komisaře, dohodněte se se společenstevním instruktorem.

Společenstevní komisaři jsou povinni o nepříznivých snad pozorováních při hospodaření společenstva ihned uvědomiti společenstevního instruktora, aby mu byla dána příležitost, působiti na odstranění těchto nepřístojností. Bylo-li toto působení bez výsledku, budiž to oznámeno živnostenskému úřadu.

Společenstevnímu instruktorovi vyhrazuje se právo, žádati společenstevního komisaře skrze živnostenský úřad za podporu, aby mohl vykonati úkoly jemu náležité.

§ 8.

Ve všech záležitostech týkajících se napomáhání živnostem, společenstevní instruktoři mají jednati ve shodě s příslušnými zřízenci a ústavy.

§ 9.

Společenstevní instruktoři mají také s obchodními a živnostenskými komorami vejíti v styk v příčině společenstevních záležitostí v příslušných komorních okresech a používati účelně pomůcek komorami poskytovaných k porozumění života ve společenstvech (výroční a kvinkvennální zprávy, zasedací protokoly, katastr živností a společenstev atd.).

§ 10.

Společenstevní instruktoři mají o své činnosti a o svých pozorováních podávati zprávy ministrovi obchodu a po případě činiti návrhy.

Společenstevní instruktoři mohou ministrem obchodu býti pověřováni prováděním zvláštních šetření, vztahujících se k záležitostem společenstevním.

§ 11.

Nařízení toto nabude moci dne 16. srpna 1907. Tím dnem pozbude platnosti ministerské nařízení ze dne 31. května 1899, Z. Ř. č. 98, jímž se zřizují instruktoři společenstevní.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

193.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 27. července 1907,

jímž se označují ona živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení o odbytě s úspěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo částečně nahrazují průkaz o řádném ukončení učebního poměru, vztažmo průkaz o předepsané době zaměstnání pomocnického v řemeslné živnosti.

Na základě § 14 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, nařizuje se takto:

§ 1.

Vysvědčení o odbyté s úspěchem návštěvě vytčených dole živnostenských učilišť nahrazují průkaz řádného ukončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryšskou), aby mohly býti svým časem nastoupeny ty řemeslné živnosti, ve kterých se na těchto školách podává praktický návod a odborný výcvik alespoň po dva školní roky.

Jsou to pak tyto ústavy:

I. Státní živnostenská učiliště:

a) živnostenské ústřední ústavy;

b) státní živnostenské školy a příbuzné ústavy;

c) stavební a uměleckě řemeslnické školy, stavební řemeslnické školy a státní řemeslnické školy;

d) odborné školy a učebné dílny pro jednotlivá živnostenská odvětví.

II. Tuto jmenovaná, nikoli státní živnostenská učiliště:

1. Zemská odborná škola pro keramický průmysl v Kolomyji;

2. soukromá učebná dílna pro železářskou a ocelářskou živnost ve Vejdově nad Ybbsou;

3. odborná učňovská škola dílen státních drah ve Lvově;

4. řemeslnická škola Salesiánů v Oświęcimě;

5. zemská odborná škola pro truhlářství a soustružnictví ve Stanislavově;

6. učebná dílna pro truhlářství v Kalwaryji Zebrzydowské;

7. soukromá odborná škola pro soustružnictví v Naborjetě;

8. zemská učebná dílna pro obuvníky ve Starém Sączi;

9. učebná dílna pro košikářství v Žamberku;

10. oddělení pro košikářství a kartáčnictví v ústavě pro zaopatřování a zaměstnání dospělých slepců v Čechách se sídlem v Praze;

11. oddělení pro košikářství a pro kartáčnictví při c. k. ústavu pro vzdělání slepců ve Vídni;

12. oddělení pro košikářství a pro kartáčnictví při israelitském ústavu slepců ve Vídni;

13. oddělení pro košikářství a kartáčnictví při dolnorakouském zemském ústavě pro slepce v Purkersdorfu;

14. oddělení pro košikářství a pro kartáčnictví při štýrském ústavu slepců („Odilien-Blindenanstalt“) ve Štýrském Hradci.

Odchodná vysvědčení dotčených právě ústavů, jest-li splněna podmínka v 1. odstavci tohoto paragrafu naznačená v příčině praktického návodu a odborného výcviku alespoň po dva školní roky, opatřena budte touto doložkou:

„Toto vysvědčení nahrazuje na základě § 14*a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 27. července 1907, Z. Ř. č. 193, průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryškou) pro živnost . . . . . .“.

§ 2.

Poskytuje-li se na některém v § 1 tohoto nařízení dotčeném učilišti praktický návod v některé při tom ústavě zastoupené živnosti alespoň po tři školní roky, tedy vysvědčení o odbyté s úspěchem návštěvě takového ústavu nahrazují průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryšskou) a kromě toho pracovní doba pomocnická (tovaryšská), vztažmo ve vlastnosti továrního dělníka, v § 14 zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, pro nastoupení příslušné řemeslné živnosti předepsaná, nejméně tříletá, snižuje se na jeden rok.

Příslušná odchodná vysvědčení opatřena budte touto doložkou:

„Toto vysvědčení nahrazuje na základě § 14*a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 27. července 1907, Z. Ř. č. 193, průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryškou) pro živnost . . . . . a jest-li vyhověno zákonným požadavkům a prokázáno-li zároveň jednoroční zaměstnání jako pomocník (tovaryš), vztažmo jako tovární dělník, dává právo nastoupiti a samostatně provozovati tuto živnost.“

§ 3.

Jestliže na některém v § 1 tohoto nařízení vytčeném živnostenském učilišti poskytuje se praktické vyučování v některé na tom ústavě zastoupené

živnosti alespoň po dva školní roky (nebo po čtyři, třebas ne po sobě následující pololetí) a jestliže před vstoupením žáků do ústavu předcházelo alespoň dvouleté praktické zaměstnání v příslušné živnosti, tedy vysvědčení o odbyté úspěšné návštěvě takového ústavu nahrazují průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryšskou) a předepsaná v § 14 zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, pro nastoupení příslušné řemeslné živnosti nejméně tříletá doba zaměstnání ve vlastnosti pomocníka (tovaryše), vztažmo továrního dělníka, snižuje se na jeden rok.

Příslušná odchodná vysvědčení opatřena buďte touto doložkou:

„Toto vysvědčení nahrazuje na základě § 14 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 27. července 1907, Z. Ř. č. 193, průkaz řádného ukončení učebního poměru (tovaryšský list, vztažmo zkoušku tovaryškou) pro živnost . . . . . a jest-li vyhověno zákonným požadavkům a prokázáno-li zároveň jednoroční zaměstnání jako pomocník (tovaryš), vztažmo jako tovární dělník, dává právo nastoupiti a samostatně provozovati tuto živnost.“

§ 4.

Pomocníci, kteří po řádném dokončení učebního poměru nebo po nahrazujícím je absolvování některého živnostenského učiliště (§ 1 tohoto nařízení) aspoň po jeden školní rok (nebo po dvě, třebas ne po sobě následující pololetí) pro lepší výcvik ve své živnosti navštěvují denní školu některého živnostenského učiliště, chtějí-li nastoupiti a samostatně provozovati příslušnou řemeslnou živnost, mají místo předepsaného, nejméně tříletého prokázati toliko jednoroční zaměstnání ve vlastnosti pomocníka (tovaryše), vztažmo továrního dělníka.

Ku příslušným vysvědčením ústavním připojena buď tato doložka:

„Toto vysvědčení oprávňuje na základě § 14 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 27. července 1907, Z. Ř. č. 193, jsou-li splněny obecné zákonné požadavky a prokáže-li se zároveň jednoroční zaměstnání ve vlastnosti pomocníka (tovaryše), vztažmo továrního dělníka, k nastoupení a samostatnému provozování živnosti . . . . . “

§ 5.

Tovaryši, kteří po řádném ukončení učebního poměru alespoň po tři školní roky jako řádní žáci navštěvovali denní školu živnostenského učiliště, aby se dále vzdělali ve své živnosti, jsou osvobozeni od průkazu víceletého zaměstnání ve vlastnosti pomocníka (tovaryše), vztažmo továrního dělníka, chtějí-li nastoupiti a samostatně provozovati tuto živnost.

Příslušná ústavní vysvědčení buďte opatřena touto doložkou:

„Toto vysvědčení oprávňuje na základě § 14 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 27. července 1907, Z. Ř. č. 193, jsou-li splněny obecné zákonné požadavky a prokáže-li se zároveň řádné ukončení učebního poměru, k nastoupení a samostatnému provozování živnosti . . . . . “

§ 6.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 197, a ze dne 1. května 1907, Z. Ř. č. 123, jímž se označují živnostenská učiliště, jejichž vysvědčení oprávňují k nastoupení řemeslných živností, pozbudou současně působnosti.

Fořt m. p. **Marchet** m. p.

194.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra ze dne 2. srpna 1907,

jímž se označují řemeslné živnosti obecně ženám provozované.

§ 1.

Na základě § 14 *d*, odstavec 2, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, prohlašují se tuto jmenované řemeslné živnosti a to:

1. vyšívání zlatem, stříbrem a perlami (§ 1, číslo 32, dotčeného zákona);

2. živnost oděvnická obmezená na ženské a dětské šatstvo (§ 1, číslo 35, a § 14 *d*, odstavec 3, dotčeného zákona);

3. modistská živnost (§ 1, číslo 41, dotčeného zákona);

4. výroba umělých květin a ozdobování per (§ 1, číslo 42, dotčeného zákona)

za živnosti provozované obecně ženami.

§ 2.

Průkaz způsobilosti k nastoupení živností v § 1 pod čísly 1, 3 a 4 dotčených může ženskou osobou, hlásící se k samostatnému provozování takové živnosti býti podán také jiným způsobem, nežli v §§ 14 a 14 *a* dotčeného zákona jest předepsáno.

Jak tento průkaz se podá, zůstaveno jest volnému uvážení živnostenského úřadu, který má před tím vyslechnouti příslušné společenstvo.

§ 3.

O tom, jak ženy podati mají průkaz způsobilosti k nastoupení živnosti oděvnické obmezené na ženské a dětské šatstvo, platí ustanovení § 14 *d*, odstavce 3 až 5, dotčeného zákona.

§ 4.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

195.

Nařízení ministra obchodu ze dne 4. srpna 1907,

jímž se ustanovuje lhůta, v níž učednické nemocenské pokladny zřízené při živnostenských společenstvech mají se přetvořiti přiměřeně k předpisům zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26.

Na základě § 121 *i*, odstavce 4, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, ustanovuje se, že učednické nemocenské pokladny zřízené při živnostenských společenstvech mají se do 31. prosince 1907 přetvořiti přiměřeně k předpisům dotčeného zákona, jinak by toto přetvoření bylo provedeno politickým úřadem zemským z moci úřední.

Fořt m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVII. — Vydána a rozeslána dne 14. srpna 1907.

Obsah: (Čís. 196 a 197.) 196. Nařízení o průkazu zvláštní způsobilosti, podle § 23, odstavce 1, zákona ze dne 5. února 1907, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, potřebné k nastoupení koncessovaných živností v § 15, čísle 1, 2, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 20, 21, 22 a 23, zákona ze dne 15. března 1883, vztažmo zákona ze dne 5. února 1907, uvedených. — 197. Nařízení o vedení knih koncessovaných živností zprostředkování služeb a míst jakož i o policejní kontrole těchto živností.

196.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra a ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 6. srpna 1907

o průkazu zvláštní způsobilosti, podle § 23, odstavce 1, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, potřebné k nastoupení koncessovaných živností v § 15, čísle 1, 2, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 20, 21, 22 a 23, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vztažmo zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, uvedených.

Článek I.

Na základě § 15 zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vztažmo zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jakož i na základě § 23 zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, nařizuje se toto o podávání průkazu zvláštní způsobilosti při dole uvedených koncessovaných živnostech:

1. O živnostech tiskových.

Žadatelé za koncessi k živnostem v § 15, čísle 1, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, uvedeným, které se vztahují k rozmnožování literárních neb uměleckých výrobků mechanickým nebo chemickým způsobem (tiskárny knih, mědi-, ocelo-, dřevorytin; kamenotiskárny a podobné, včetně šlapacích lisů), vykázati se mají vysvědčením o řádném vyučení jakož i pracovním vysvědčením o víceletém praktickém zaměstnání v příslušné živnosti.

Tento průkaz nahrazuje se v příčině živnosti knihtiskařské odchodným vysvědčením řádných žáků sekce pro knihové a ilustrační živnosti při grafickém učebním a pokusném ústavě ve Vídni, vztažmo potvrzením, které se vydává mimořádným posluchačům této sekce, že s dobrým prospěchem absolvovali své studie.

K nastoupení živnosti kamenotiskařské, světlotiskařské a živnostenského provozování všech těch fotografických reprodukčních způsobů, při nichž se užívá tiskařských lisů, považovati jest za průkaz zvláštní způsobilosti vysvědčení o úspěšné návštěvě posledního ročníku sekce pro fotografii a reprodukční způsoby při grafickém učebním a pokusném ústavě ve Vídni spolu s praktickým, alespoň po čtyři pololetí trvajícím zaměstnáním v tiskařském závodě ústavu dotčeného v předcházejícím odstavci.

Žadatelé o koncessi k živnostem v § 15, čísle 1, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, dotčeným, jejichž předmětem jest obchod s výrobky v odstavci 1 řečenými (knihkupectví včetně antikvariátů, obchodů s předměty uměleckými a hudebninami), vykázati se mají obecným vzděláním, ku provozování těchto živností postačitelným.

Také žadatelé za koncessi zmíněné v § 15, čísle 2, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, živnosti provozování půjčoven výrobků v odstavci 1 dotčených a provozování čítáren, mají se vykázati obecným vzděláním, ku provozování těchto živností postačitelným.

2. O živnosti plavecké.

Žadatelé za koncessi k živnosti plavecké na vnitrozemských vodách, uvedené v § 15, čísle 5, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vykázati se mají dostatečnými, v odborném provozování nebo v obchodní správě takových nebo podobných živností nabytými praktickými vědomostmi a vlastnostmi.

Pokud o jednotlivých vodách platí zvláštní předpisy, jsou tyto v příčině jich rozhodny.

3. Kominíci.

Žadatelé za koncessi k živnosti kominické uvedené v § 15, čísle 7, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vykažte se řádným naučením živnosti a alespoň dvouletým praktickým zaměstnáním v živnosti.

4. Cidiči stok.

Žadatelé za koncessi k živnosti cidičů stok (průtočnické) uvedené v § 15, čísle 8, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vykažte se alespoň dvouletým praktickým zaměstnáním v živnosti.

5. Hotovení a prodej zbraní a střeliva.

Žadatelé za koncessi k uvedeným v § 15, čísle 10, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, živnostem hotovení a prodeje zbraní a střeliva vykažte se alespoň dvouletým praktickým zaměstnáním v příslušném živnostenském závodě.

Jde-li o koncessi k hotovení a prodeji střelných zbraní, žadatel kromě toho musí prokázati řádné naučení se příslušné živnosti.

V předcházejících odstavcích zmíněný průkaz zvláštní způsobilosti nahrazuje se, pokud jde o hotovení a prodej střelných zbraní, odchodným vysvědčením odborné školy pro puškařský průmysl v Borovlji.

6. Hotovení a prodej ohňostrojného materiálu, ohňostrojných těles a všelikých preparátů trhacích.

Žadatelé za koncessi k živnostem hotovení a prodeje ohňostrojného materiálu a ohňostrojných těles, uvedeným v § 15, čísle 11, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, prokažte potřebné vědomosti z pyrotechniky průkazem předcházejícího alespoň jednoročního zaměstnání v příslušných živnostech anebo průkazem získaných chemicko-technických odborných vědomostí.

Žadatelé za koncessi k výrobě trhacích preparátů prokažte svou zvláštní způsobilost podle ministerského nařízení ze dne 2. července 1877, Z. Ř. č. 68 (změněného ministerským nařízením ze dne 22. září 1883, Z. Ř. č. 156.)

Průkaz zvláštní způsobilosti v předcházejících odstavcích dotčený nahrazuje se ve všech případnostech vysvědčením dospělosti nebo vysvědčením o úspěšném absolvování posledního ročníku chemicko-technického oddělení vyšší průmyslové školy

při státní průmyslové škole v Praze,

při státní průmyslové škole v Liberci,

při státní průmyslové škole v Bílsku,

při státní průmyslové škole v Krakově a

vyšší průmyslové školy chemicko-technického směru při státní průmyslové škole v XVII. Vídeňském obecním okresu.

7. O výrobě jedů a přípravě látek a preparátů, určených, aby jich bylo použito za léky, jakož i o prodeji obojích věcí, pokud není výlučně vyhrazen lékárníkům; pak o výrobě a prodeji strojených vod minerálných.

Žadatelé za koncessi k uvedené v § 15, čísle 14, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, výrobě jedů, ku přípravě látek a preparátů určených, aby jich bylo použito za léky, a k výrobě strojených vod minerálních, nechť spolu s průkazem, že byli alespoň po dvě léta zaměstnání v některé lučební laboratoři nebo v nějakém živnostenském závodě provozujícím dotčené oprávnění, předloží vysvědčení dospělosti nebo vysvědčení o úspěšném absol-

vování posledního ročníku chemicko-technického oddělení vyšší průmyslové školy

při státní průmyslové škole v Praze,

při státní průmyslové škole v Liberci,

při státní průmyslové škole v Bílsku,

při státní průmyslové škole v Krakově a

vyšší průmyslové školy chemicko-technického směru při státní průmyslové škole v XVII. Vídeňském obecním okresu.

Žadatelé za koncessi ku prodeji jedů v § 1 ministerského nařízení ze dne 21. dubna 1876, Z. Ř. č. 60, dotčených, prokažte potřebnou k tomu zvláštní způsobilost podle § 2 uvedeného právě nařízení.

Žadatelé za koncessi k prodeji látek a preparátů, určených, aby jich bylo užito za léky, pak ku prodeji strojených vod minerálných, pokud prodej těchto výrobků není vyhrazen lékárníkům, vykažte se obecným vzděláním ku provozování těchto živností postačitelným jakož i praktickým, alespoň dvouletým zaměstnáním.

8. O zařizování plynovodů, osvětlovacích úprav a vodovodů.

Žadatelé za koncessi k uvedenému v § 15, čísle 17, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, zařizování plynovodů, osvětlovacích úprav a vodovodů, to jest za koncessi instalatéra plyno- a vodovodů, prokažte:

1. naučení se živnosti instalování plyno- a vodovodů nebo živnosti strojnické nebo zámečnické nebo klempířské nebo živnosti kováře mědi a

2. čtyrleté zaměstnání při instalačních pracích svého oboru.

Tento průkaz zastupuje ve spojení s výkazem o tom, že byli alespoň po dvě léta zaměstnáni v příslušné instalační živnosti, vysvědčení o první státní zkoušce z oboru strojního stavitelství, vykonané úspěšně na technických vysokých školách ve Vídni, Štýrském Hradci, Praze (německé a české), Brně (německé a české) nebo Lvově, vztažmo vysvědčení o jednotlivých zkouškách ze všech předmětů této státní zkoušky s úspěchem alespoň dostatečným, kromě vysvědčení o úspěšném vykonání prospěchových zkoušek z nauky o strojích, ze strojního stavitelství a mechanické technologie, potom vysvědčení dospělosti nebo vysvědčení o úspěšném absolvování posledního ročníku mechanicko-technického oddělení vyšší průmyslové školy

při státní průmyslové škole v I. Vídeňském obecním okresu,

při státní průmyslové škole v Terstu,

při státní průmyslové škole v Praze,

při německé státní průmyslové škole v Plzni,

při české státní průmyslové škole v Plzni,

při státní průmyslové škole v Liberci,

při německé státní průmyslové škole v Brně,

při české státní průmyslové škole v Brně,

při státní průmyslové škole v Zábřehu,

při státní průmyslové škole v Bílsku,

při státní průmyslové škole v Krakově,

pak dolnorakouské zemské průmyslové školy (vyšší průmyslové školy mechanicko-technického směru) ve Vídeňském Novém Městě, potom běhu pro stavbu lodí na státní průmyslové škole v Terstu a vyšší odborné školy pro stavební a strojní zámečnictví při technologickém průmyslovém museu ve Vídni, konečně odchodná vysvědčení mistrovských škol mechanicko-technického směru při státních průmyslových školách v Linci, Štýrském Hradci, Praze, Smíchově, Plzni (německé), Plzni (české), Liberci, Pardubicích, Brně (německé), Brně (české), Bílsku, nižší odborné školy pro stavební a strojní zámečnictví při technologickém průmyslovém museu ve Vídni;

oddělení pro zámečnictví při oddělení pro tesařství a zámečnictví v Ebensee;

oddělení pro zámečníky nástrojů a kováře drobných věcí při odborné škole a pokusném ústavě pro železářský a ocelářský průmysl v Štýru;

oddělení pro zámečnictví při odborné škole pro tesařství a zámečnictví v Brucku n. Murou;

strojní průmyslové odborné školy v Celovci;

oddělení pro železáře při odborné škole pro puškařský průmysl ve Ferlachu;

odborné školy pro zpracování železa a oceli ve Fulpmesu;

oddělení pro strojnické živnosti při odborné škole pro strojnické živnosti a elektrotechniku v Chomútově;

technického oddělení při odborné škole pro kovový průmysl v Mikulášovicích;

strojnické průmyslové odborné školy v Přerově;

odborné školy pro zámečnictví při státní průmyslové škole ve Lvově;

odborné školy pro zpracování železa v Sulkowicích a odborné školy pro zámečnictví ve Świątnikách.

9. O vyrábění a spravování parních kotlů.

Žadatelé za koncessi k vyrábění a spravování parních kotlův uvedenému v § 15, čísle 18, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, nechť spolu s výkazem o praktickém zaměstnání v řečeně živnosti předloží vysvědčení o první státní zkoušce z oboru strojního stavitelství, vykonané úspěšně, na technických vysokých školách ve Vídni, Štýrském Hradci, Praze (německé a české), Brně (německé a české), nebo Lvově, vztažmo vysvědčení o jednotlivých zkouškách ze všech předmětů této státní zkoušky s úspěchem alespoň dostatečným, kromě vysvědčení o úspěšném vykonání prospěchových zkoušek z nauky o strojích, ze strojního stavitelství a mechanické technologie, potom vysvědčení dospělosti nebo vysvědčení o úspěšném absolvování posledního ročníku mechanicko-technického oddělení vyšší průmyslové školy

při státní průmyslové škole v I. Vídeňském obecním okresu,
při státní průmyslové škole v Terstu,
při státní průmyslové škole v Praze,
při německé státní průmyslové škole v Plzni,
při české státní průmyslové škole v Plzni,
při státní průmyslové škole v Liberci,
při německé státní průmyslové škole v Brně,
při české státní průmyslové škole v Brně,
při státní průmyslové škole v Zábřehu,
při státní průmyslové škole v Bílsku,
při státní průmyslové škole v Krakově,

pak dolnorakouské zemské průmyslové školy (vyšší průmyslové školy mechanicko-technického směru) ve Vídeňském Novém Městě, potom běhu pro stavbu lodí na státní průmyslové škole v Terstu nebo vyšší odborné školy pro stavební a strojní zámečnictví při technologickém průmyslovém museu ve Vídni.

10. O podkovářství.

Žadatelé za koncessi k živnostenskému provozování podkovářství, v § 15, čísle 20, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, uvedenému, podejte průkaz své zvláštní způsobilosti podle ministerského nařízení ze dne 21. června 1874, Z. Ř. č. 100.

11. O živnostenském žahlazování krys, myší atd. prostředky jedovatými.

Žadatelé za koncessi k uvedené v § 15, čísle 21, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, živnosti zahlazování krys, myší, škodlivého hmyzu a pod. prostředky jedovatými vykažte se potřebnými odbornými vědomostmi a praktickými zkušenostmi.

12. O provozování pohřebních podniků.

Žadatelé za koncessi ku provozování pohřebních podnikův uvedenému v § 15, čísle 23, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, vykažte se obecným vzděláním podle příslušných místních poměrů a podle rozsahu vyžádaných oprávněností ku provozování koncesse postačitelným jakož i příslušnou praktickou způsobilostí.

Žadatel za koncessi má zejména vysvědčením úředního lékaře podati průkaz, že jest obeznámen s platnými předpisy a zdravotně-policejními ustanoveními o exhumování a převážení mrtvol a o tom, jak postupovati jest, jde-li o mrtvoly nakažlivé.

Článek II.

Jakým způsobem prokázati jest zvláštní způsobilost k nastoupení koncessovaných stavebních živností v § 15, čísle 6, zákona ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, vztažmo § 1 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, uvedených, ustanovuje zákon posledně dotčený.

V příčině koncessované živnosti zprostředkování služeb a míst, uvedené v § 15, čísle 22, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, obsahuje § 21*a*, odstavec 2, dotčeného zákona předpis o průkazu zvláštní způsobilosti.

Článek III.

Pokud v nařízeních vydaných na základě § 24 řádu živnostenského, jimiž jednotlivé živnosti učiněny byly závislými na koncessi, činí se požadavek průkazu zvláštní způsobilosti k nastoupení příslušných živností, zůstávají o tom, jak tato způsobilost se má prokázati, příslušné předpisy oněch nařízení v platnosti.

Článek IV.

O tom, jak se má podávati průkaz zvláštní způsobilosti při veřejných obchodních společnostech a komanditních společnostech, platí obdobně ustanovení § 14*e* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. Jde-li o živnostenský podnik po továrnicku provozovaný, postačí, podá-li se průkaz zvláštní

způsobilosti zástupce (obchodvedoucího) (§ 23*a*, odstavec 4, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26).

Článek V.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26. Týmž časem ministerská nařízení ze dne 17. září 1883, Z. Ř. č. 151, ze dne 20. prosince 1893, Z. Ř. č. 184, a ze dne 18. října 1899, Z. Ř. č. 203, jakož i vyhláška ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 198, pozbudou platnosti.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

Marchet m. p.

197.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra ze dne 6. srpna 1907

o vedení knih koncessovaných živností zprostředkování služeb a míst jakož i o policejní kontrole těchto živností.

Na základě § 54, odst. 1, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, se nařizuje:

§ 1.

Každý majitel koncessované živnosti zprostředkování služeb a míst jest povinen vésti obchodní knihu o veškerých zprostředkovacích obchodech.

Obchodní kniha musí býti veskrze opatřena stránkovými čísly a má býti vidována živnostenským úřadem.

Obchodní kniha obsahovati má tyto rubriky:

a) běžné číslo;

b) kategorii hledaného neb nabízeného místa služebního, vztažmo pracovního;

c) žádanou nebo nabízenou mzdu;

d) jméno, zaměstnání a adresu osoby, která nabízí místo služební nebo pracovní;

e) jméno, zaměstnání, stáří a adresu osoby, která hledá místo služební nebo pracovní;

f) výkazní listiny osoby, která hledá místo služební nebo pracovní (pracovní knížka, vysvědčení služební, služební knížka, domovský list, cestovní legitimace a pod.);

g) přesné udání místa, kam osoba služebná jest určena;

h) datum, kdy poptávka se stala a zápisné bylo zapraveno;

i) datum, kdy příslušný služební, vztažmo pracovní poměr byl uzavřen a zprostředkovací poplatek byl zapraven;

k) rubriku pro poznámky.

§ 2.

Obchodní kniha buď alespoň po pět let ode dne posledního zápisu uschována a zřízencům dozorčího úřadu k žádosti pokaždé předložena.

§ 3.

Všechna zprostředkování služeb a míst pro ženské osoby, které toho dne, kterého zápis do řečené obchodní knihy byl učiněn, ještě nedokončily 24. rok života, budte od živnostenského podnikatele nejenom v této obchodní knize, ale také ještě ve zvláštním seznamu chovány postupně v evidenci; do tohoto seznamu budte kromě dat předepsaných v § 1 pro všeobecnou obchodní knihu zapsány také jméno a bydliště rodičů, vztažmo poručníků a po případě poručenský soud příslušné ženské osoby. Tyto seznamy budte netoliko zřízencům živnostenských úřadů, ale také těm zeměpanským policejním úřadům jakož i příslušně legitimovaným funkcionářům oněch soukromých lidumilných spolků a korporací, které budou zeměpanským politickým nebo policejním úřadem označeny podnikateli za oprávněné k tomu, k jejich žádosti pokaždé předloženy k nahlédnutí a případnému opisu.

§ 4.

Majitel koncesse jest povinen k vyzvání živnostenského úřadu podávati u výtahu data potřebná k účelům statistiky veřejného vykazování práce (§ 21*e*, odstavec 5, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26).

§ 5.

Předpisy tohoto nařízení vztahují se také k oněm majitelům koncesse, kteří nabyli řádně

povolení k provozování zprostředkování služeb a míst již na základě předpisů, které byly v platnosti před počátkem působnosti zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26.

§ 6.

Živnostenský úřad podrobovati má podniky pro zprostředkování služeb a míst občasným inspekcím zřízenců policejních vzhledem ku přesnému zachovávání všech ustanovení vztahujících se k provozování této živnosti.

Živnostenské úřady mají vydati podle místních poměrů snad ještě mimo to potřebné živnostenské policejní předpisy o provozování podniků pro zprostředkování služeb a míst v jejich živnostenském okresu zřízených.

§ 7.

Přestupky tohoto nařízení trestány budou podle trestních ustanovení řádu živnostenského.

§ 8.

Jakým způsobem živnostníci, kteří jsou podle své koncesse oprávněni zprostředkovati místa kojných, vztažmo služební a pracovní místa v cizozemsku, mají vésti své knihy, a jaké další policejní kontrole v příčině rozsahu a způsobu provozování svého obchodu se mají podrobiti, ustanoveno bude zvláštními nařízeními.

§ 9.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka LXXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 15. srpna 1907.

Obsah: Čís. 198. Nařízení, jímž se označují ona učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s prospěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo z části nahrazují průkaz o učební době v obchodní živnosti, vztažmo částečné nahrazují průkaz o předepsané služební době v obchodní živnosti.

198.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování ze dne 13. srpna 1907,

jímž se označují ona učiliště, jejichž vysvědčení o odbyté s prospěchem návštěvě takového ústavu zcela nebo z části nahrazují průkaz o učební době v obchodní živnosti, vztažmo nahrazují průkaz o předepsané služební době v obchodní živnosti.

Na základě § 13 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, nařizuje se toto:

§ 1.

Vysvědčeními o odbyté s úpěchem návštěvě veřejného nebo právem veřejnosti nadaného jednoročního kupeckého vyučovacího běhu, pak vysvědčeními o úspěšné návštěvě čtyř nižších tříd veřejné, vztažmo právem veřejnosti nadané střední školy (nižšího gymnasia, nižší reálky, reálného gymnasia), konečně vysvědčeními o odbyté úspěšné návštěvě jednoročního učebního běhu podle nařízení ministeria věcí duchovních a vyučování ze dne 26. června 1903, Věst. nař. ministeria věcí duchovních a vyučování č. 37, s měšťanskými školami spojeného, nahrazuje se při průkazu učební doby v obchodní živnosti jeden rok předepsaného zaměstnání učednického.

K odchodným vysvědčením dotčených jednoročních kupeckých běhů vyučovacích připojena buď tato doložka:

„Toto vysvědčení nahrazuje na základě § 13 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 13. srpna 1907, Z. Ř. č. 198, při průkazu učební doby v obchodní živnosti jeden rok předepsaného zaměstnání učednického.“

§ 2.

Vysvědčením o odbyté s úspěchem návštěvě veřejné, vztažmo právem veřejnosti nadané dvoutřídní školy obchodní nebo veřejné, vztažmo právem veřejnosti nadané střední školy (vyšší gymnasium, vyšší reálka) nahrazuje se úplně průkaz předepsané učební doby v obchodní živnosti.

Odchodná vysvědčení dotčených dvoutřídních obchodních škol opatřena buďte touto doložkou:

„Toto vysvědčení nahrazuje na základě § 13 *a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 13. srpna 1907, Z. Ř.

č. 198, průkaz řádného dokončení učebního poměru v obchodní živnosti.“

§ 3.

Vysvědčením o odbyté úspěšně návštěvě veřejné nebo právem veřejnosti nadané vyšší obchodní školy (obchodní akademie) netoliko nahrazuje se úplně průkaz předepsané učební doby v obchodní živnosti, nýbrž snižuje se kromě toho také v § 13*a*, odstavci 2, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, předepsaná, alespoň dvouletá služební doba v obchodní živnosti na jeden rok.

S absolventy těchto vyšších obchodních škol buďte na roveň stavěny ty osoby, které po absolvování střední školy navštěvovaly s úspěchem jakožto řádní posluchači některý abiturientský běh na vyšších obchodních školách (obchodních akademiích) zřízený, jehož organisace byla ministeriem věcí duchovních a vyučování schválena.

K odchodným vysvědčením vyšších obchodních škol a ke zmíněným vysvědčením o absolvování abiturientského běhu připojena buď tato doložka:

„Toto vysvědčení nahrazuje na základě § 13*a* zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, a ministerského nařízení ze dne 13. srpna 1907, Z. Ř. č. 198, průkaz řádného dokončení učebního poměru v obchodní živnosti a opravňuje, jsou-li tu obecné zákonné požadavky a prokáže-li se zároveň jednoroční služební doba v obchodní živnosti, k nastoupení a samostatnému provozování obchodních živností v § 38, odstavci 3 a 4, dotčeného zákona zmíněných, na průkazu způsobilosti závislých.“

§ 4.

Nařízení toto nabude moci současně se zákonem ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

Fořt m. p. **Marchet** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LXXXIX. — Vydána a rozeslána dne 16. srpna 1907.

Obsah: Čís. 199. Vyhláška o textu živnostenského řádu.

199.

Vyhláška ministra obchodu ve shodě s ministrem vnitra ze dne 16. srpna 1907

o textu živnostenského řádu.

Na základě IV. článku zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský, vyhlašuje se tímto text živnostenského řádu, jak vychází ze změn a doplňků, které byly v zákoně ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jakož i v zákonech ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, ze dne 23. února 1897, Z. Ř. č. 63, ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, ze dne 22. července 1902, Z. Ř. č. 155, a ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125, předsevzaty na živnostenském řádu ze dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227.

V dodatku k tomu otiskují se císařský patent, daný dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, a úvodní ustanovení ostatních zákonů, jimiž byl změněn a doplněn řád živnostenský.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

Řád živnostenský.

Hlava I.

A. Ustanovení obecná.

1. Rozdělení živností.

§ 1.

Živnosti jsou:

a) Svobodné živnosti;

b) řemeslné živnosti;

c) koncessované živnosti.

Řemeslné živnosti jsou takové, při nichž jde o zručnosti, které vyžadují vzdělání v živnosti vyučením a delším zaměstnáním při ní (§ 14—14*f*).

S obmezeními v pátém odstavci obsaženými prohlašují se tyto živnosti za řemeslné:

1. Hrnčíři, kamnáři;

2. sklenáři, brusiči skla, rytci skla;

3. kováři, motykáři, pánváři, kroužkáři a řetízkáři, cvočkáři, kováři vozů, zámečníci vozoví;

4. uzdáři, nožíři a brusiči na ostro, výrobci chirurgických nástrojů;

5. pilníkáři;

6. zámečníci;

7. brusiči kovů a ocele, ostruhaři, jehláři, brdaři;

8. síťaři, mřížovníci;
9. klempíři;
10. kováři mědi;
11. kovolijci, mosazníci, cínaři;
12. pasíři, výrobci bronzového zboží, výrobci zboží z čínského stříbra, výrobci kovového zboží galanterního, ciseléři;
13. zlatníci, stříbrníci a klenotníci;
14. zlatotepci, stříbrotepci a kovotepci;
15. ryjci, kovoryjci (metalografové), ryjci forem, ryjci not, smaltovníci, propletači ozdob (guillocheurové);
16. platnéři;
17. koláři;
18. mechanikové, výrobci chirurgicko-lékařských přístrojů, optikové;
19. hodináři;
20. výrobci klavírů, výrobci harmonií a podobných hudebních nástrojů, varhanáři, výrobci nástrojů dechových, smyčcových, strunových a bicích, harmonikáři;
21. košaři;
22. bečváři (bednáři);
23. truhláři;
24. soustružníci, řezbáři mořské pěny, dýmkáři;
25. hřebenáři, vějířníci, řezbáři kosti;
26. sochaři (živnostenští řezbáři dřeva a kamene);
27. koželuzi, barvíři kožní;
28. brašnáři, řemenáři, bičaři, sedláři, postrojníci;
29. kartáčníci, štětkaři;
30. provazníci;
31. prýmkáři, šňůraři, portáři, výrobci zlatého a stříbrného drátu, platnéři a přádelníci zlata a stříbra;
32. vyšivači zlatem, stříbrem a perlami;
33. barvíři;
34. čalouníci, výrobci ložního zboží;
35. oděvníci;
36. obuvníci;
37. rukavičkáři, bandážníci;
38. slunečníkáři a deštníkáři;
39. kožešníci, čepičáři, barvíři kožešin;
40. klobučníci;
41. modistě;
42. výrobci dělaných květin, ozdobníci per;
43. holiči, kadeřníci, vlásenkáři;
44. knihaři, pouzdráři, výrobci galanterního zboží koženého, kartonážníci;
45. pekaři (vyjmouc pecnářství, které mlynáři podle dosavadního zvyku v zemi provozují jako živnost vedlejší svými lidmi domácími nebo vlastními pomocníky);
46. cukráři, koláčníci, mandoletáři, výrobci kanditů;
47. pernikáři; voskáři;
48. řezníci, uzenáři;
49. řezníci koňští, uzenáři koňští;
50. mydláři;
51. dlaždiči, pokud provozování živnosti vztahuje se k dláždění veřejných cest přirozenými kameny;
52. pokryvači taškami a břidlicí;
53. natěrači a lakýrníci, malíři štítů a písma, živnostenští malíři průmyslových výrobků, pozlacovači a okrašlovači, malíři pokojů;
54. štukatéři.

Ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenské komory, zřízené snad jednoty společenstevní a příslušná společenstva, může ve shodě s ministrem vnitra prohlásiti za řemeslné také ještě jiné živnosti, v příčině kterých jsou splněny podmínky odstavce druhého, a to tehdy, je-li zřízeními odborně společenstevními a odbornými učilišti zaručeno zachování a vývoj těchto živností jakožto řemeslných a nemůže-li označení těchto živností za řemeslné býti beze škody odloženo až do vyřízení zákonodárného. Rovněž tak i rozdělení na skupiny může býti změněno. Ve Vídni pokládati jest živnosti uvedené v odstavci 3., čís. 53., v příčině průkazu způsobilosti za vytčené v položkách zvláštních. Ostatně může po návrhu příslušného odborného společenstva způsobem nařizovacím býti předepsáno, že v obvodu navrhujícího společenstva nebo v určitých jeho částech všechny živnosti uvedené v odstavci 3., čís. 53., nebo jednotlivé z nich co do průkazu způsobilosti pokládati jest za uvedené ve zvláštních položkách.

Živnosti obchodní a podniky po továrnicku provozované jsou vyňaty ze vřadění mezi živnosti řemeslné. Průmysl domácký bude upraven zvláštními zákony.

Je-li pochybno, zdali některý živnostenský podnik pokládati jest za podnik po továrnicku provozovaný nebo za živnost obchodní, rozhoduje o tom politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a příslušná společenstva, pořadem rekursním pak rozhoduje ministr obchodu.

Živnosti, u nichž příčiny veřejné toho vyhledávají, aby jejich provozování záviselo na zvláštním povolení, pokládají se za živnosti koncessované (§§ 15 a 24).

Všechny živnosti, které nejsou prohlášeny za řemeslné nebo koncessované, jsou svobodné živnosti.

Hlava II.

2. O podmínkách samostatného provozování živností.

§ 2.

Svéprávnost.

Aby kdo mohl samostatně provozovati živnost nějakou, vyhledává se z pravidla, aby měl právo jmění své sám spravovati.

K ruce osob, které nemají práva samy spravovati jmění své, mohou provozovány býti živnosti skrze způsobilého náměstka (dílovedoucího) nebo pachtéře (§ 55), když k tomu přivolí jich zákonní zástupcové a příslušný soud.

Pohlaví nečiní rozdílu při dovolení živnost provozovati.

§ 3.

O právnických osobách a o společnostech.

Osoby právnické mohou provozovati živnosti za stejných podmínek jako osoby jednotlivé, musí však zříditi způsobilého náměstka (obchodvedoucího, dílovedoucího) nebo pachtéře (§ 55).

Spolky však mohou provozovati živnosti toliko potud, pokud podle stanov jsou povolány živnost provozovati.

Úřad živnostenský může společnostem k protokolování firmy povinným vydati živnostenský list anebo propůjčiti koncessi také bez průkazu o protokolování firmy, jestli jinak způsobem dostatečným prokázáno, že společnost byla založena. Ve všech případech však budiž předepsána přiměřená lhůta k dodatečnému opatření průkazu o vykonaném zápisu; projde-li tato lhůta marně, list živnostenský nebo dekret o koncessi budiž odňat jako neplatný.

§ 4.

Stav nebo služba.

Pokud osoby duchovní a řeholníci, pak vojáci, zeměpanští úředníci aneb jiné osoby ve veřejné službě postavené vyloučeny jsou z provozování živností, stanoví příslušné předpisy.

§ 5.

Důvody vylučovací.

Byl-li kdo odsouzen pro nějaký zločin vůbec, pro přečin nebo pro přestupek spáchaný ze zištnosti nebo směřující proti veřejné mravopočestnosti, nebo pro přečin v § 486 tr. zák. naznačený, pro podloudnictví nebo pro těžký přestupek důchodkový, může se mu odepříti, aby v živnost nějakou se uvázal, bylo-li by dle zvláštní povahy živnosti, hledíc k osobě podnikatelově a k trestnímu činu jím spáchanému, se obávati, že by jí zle užíval; v této případnosti ani nemůže se dopustiti, aby v živnost se uvázal, pokud vyšetřování trvá.

§ 6.

Bylo-li někomu nálezem soudcovským neb administrativním zakázáno provozovati živnost nějakou, nemůže se mu povoliti, aby uvázal se v živnost jinou, jejímž provozováním zmařen by byl účel nálezu onoho.

Byl-li kdo odsouzen nálezem soudcovským, jest vyloučení účinným jen dotud, dokud zákonné následky trestu trvají; stalo-li se to nálezem administrativním, politický úřad zemský může zrušiti vyloučení takovýchto osob hledě k jich pozdějšímu delšímu bezúhonnému chování.

§ 7.

Svazek obecní.

Chce-li kdo v nějakou živnost se uvázati, není třeba, aby přijat byl do svazku té obce, ve které živnost chce provozovati, aniž mění se tím co na příslušnosti obecní.

§ 8.

Cizinci.

Cizinci, prokázavše formálnou reciprocitu se strany státu, k němuž náležejí, na roveň postaveni jsou tuzemcům co do nastoupení a provozování živnosti nějaké.

Jestliže by reciprocity nemohli prokázati, potřebují formálného dovolení od politického úřadu zemského.

§ 9.

Provozování několika živností touž dobou.

Jedna a táž osoba může zároveň provozovati několik živností, vyhoví-li požadavkům zákonným.

§ 10.

Provozování živností v okresu pohraničném.

Živnosti, které zabývají se věcmi kontrole podrobenými, mohou v okresu pohraničném i příště provozovány býti jen za podmínek, finančními zákony předepsaných.

B. Ustanovení zvláštní.

a) V příčině svobodných živností.

§ 12.

Kdo není vyloučen předchozími předpisy hlavy II., jest oprávněn samostatně provozovati každou živnost svobodnou.

Podnikatel však dříve než počne provozovati živnost, zavázán jest opovědětí to úřadu.

§ 12.

V této opovědi buď uvedeno jméno, věk, bydliště a státní příslušnost podnikatelova, pak zvolené zaměstnání, toto s označením předmětu podniku co možná přesným, konečně pak místo, kde bude provozováno, a třeba-li také přivolení zákonného zástupce a příslušného soudu (§ 2).

Může-li živnost podle §§ 2 a 3 provozována býti toliko náměstkem anebo pachtéřem, udání tuto zmíněná vztahujte se též k osobě jeho.

V jednu opověď nesmí pojato býti živností dvé nebo více. Výjimka platí toliko v příčině takových živností, v seznamu živností řemeslných pod touže položkou ve skupinu sloučených, které podle místních potřeb a zvyků bývají zpravidla společně provozovány a k jejichž nastoupení stačí jednotný průkaz způsobilosti.

§ 13.

Není-li dle zákona tohoto žádné překážky, hledě k osobě, živnosti a místu provozovacímu, úřad vydá list živnostenský, aby žadatel mohl se legitimovati.

Jinak zapoví straně, by provozování nepočala neb aby v něm nepokračovala, dokud překážka nebude odstraněna.

§ 13 *a*.

K nastoupení obchodních živností, v § 38, odstavci 3. a 4. dotčených, jest kromě požadavků obecných (§§ 2 až 10) třeba ještě průkazu způsobilosti.

Průkaz budiž podán výučným listem aneb učebními vysvědčeními o řádně ukončeném poměru učebném a vysvědčením (§ 79, odst. 1) o služební době alespoň dvouleté v živnosti obchodní, při čemž však celé zaměstnání trvati má alespoň pět let.

Zaměstnání účednickému v živnosti obchodní rovná se zaměstnání praktikantské při kancelářské a kontorní práci v živnostenském podniku po továrnicku provozovaném, služební době v obchodní živnosti pak rovná se služební doba při prodeji zboží živností výrobních, počítajíc k ní i práci v kanceláři a kontoru, při čemž veškeré zaměstnání rovněž trvati má alespoň pět let.

Průkaz ten může také zcela nebo z části nahrazen býti vysvědčením o odbyté s prospěchem návštěvě učiliště, které bylo uznáno k tomu za způsobilé; vysvědčení služební však budiž i v tomto případě předloženo. Ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenské komory, zřízené snad společenstevní jednoty a společenstva pro živnosti obchodní, ve shodě s ministrem kultu a vyučování označí způsobem nařizovacím příslušné ústavy a též určí, do jaké míry průkaz učebné doby se nahrazuje návštěvou učiliště těch. Tímto nařízením může služební doba v předcházejících odstavcích předepsaná snížena býti absolventům vyšších obchodních škol na jeden rok.

Vzhledem k veřejným obchodním společnostem a společnostem kommanditním budiž, co se týče průkazu způsobilosti, užito obdobně ustanovení § 14 *e*.

Aby možno bylo přejíti ze živnosti výrobní, z obchodní živnosti průkazem způsobilosti nevázané nebo z povolání obchodně-tržebního, které není podrobeno předpisům řádu živnostenského (banky, skladiště, podniky železničné a paroplavební, plavba po moři, mořské rybářství, výdělečná a hospodářská družstva, podniky hornické a monopolové a pod.), k některé obchodní živnosti v § 38, odstavci 3. a 4. dotčené, živnostenský úřad prvé stolice, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, jakož i příslušné společenstvo, může výjimečně uděliti dispensi od

průkazu způsobilosti tehdy, byl-li žadatel alespoň pět let činným v příslušných zaměstnáních.

b) V příčině živností řemeslných.

§ 14.

Chce-li kdo nastoupiti živnost řemeslnou, šetřiti jest předpisů §§ 11, 12 a 13 a kromě toho žádá se průkaz způsobilosti.

Tento obsahuj průkaz:

1. že poměr učební byl řádně ukončen, a to u osob, které se vyučily u živnostníků, kteří byli členy společenstva, předložením listu tovaryšského, tímto společenstvem vydaného (§ 104), u osob pak, které se vyučily v živnostenských podnicích po továrnicku provozovaných anebo v takových podnicích, jejichž majitelé nenáleželi žádnému společenstvu, předložením vysvědčení učebního, potvrzeného úřadem obce, kde jest stanoviště živnosti, vztažmo vysvědčení učebních a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské (§ 104 *d*);

2. o několikaletém zaměstnání pomocnickém v příslušné živnosti, v podniku továrním této živnosti obdobném anebo v dílně tovární stejného druhu jako tato živnost, a to předložením vysvědčení pracovního, vztažmo vysvědčení pracovních (§ 81).

Vysvědčení pracovní stvrzeno buď představenstvem společenstevním, a nenáleží-li zaměstnavatel k žádnému společenstvu, úřadem obce, kde jest stanoviště živnosti.

Doba učební nesmí býti kratší dvou let ani delší čtyř let. V těchto mezích hromada společenstevní podle § 114, lit. *b*, vztažmo podle § 119 *c*, lit. *f*, ustanov učební dobu pro učedníky ke společenstvu příslušné. Není-li takového předpisu ve stanovách, počet učebních let budiž ujednán v oněch mezích časových smlouvou učební.

Zaměstnání tovaryšské (pomocnické) nebo továrního dělníka musí trvati alespoň tři léta.

§ 14*a*.

V § 14, odst. 2., čísl. 1., stanovený průkaz o řádně ukončeném učebním poměru může nahražen býti vysvědčením, že žadatel s prospěchem navštěvoval živnostenské učiliště, kde příslušné řemeslné živnosti prakticky se vyučuje a v ní odborně se vzdělává.

Vyučuje-li se na takovém ústavě příslušnému odboru prakticky alespoň po tři školní roky, doba zaměstnání pomocnického nebo dělníka továrního, v odst. 5. § 14 předepsaná, stanoví se pro absolventy učiliště toho na jeden rok.

Rovněž tak doba praktického zaměstnání pomocnického nebo dělníka továrního stanoví se na jeden rok tehdy, když se příslušnému odboru prakticky alespoň po dva školní roky (nebo čtyři semestry, byť i nenásledovaly za sebou) vyučuje, přijetí do ústavu však závisí na předchozí přiměřené praktické činnosti v živnosti, nebo navštěvoval-li žadatel po řádném ukončení poměru učebního pro další své vzdělání v téže živnosti denní školu některého živnostenského učiliště alespoň po jeden školní rok (anebo po dva semestry, byť i nenásledovaly za sebou).

Pomocníci, kteří po řádném ukončení učebního poměru pro další vzdělání ve své živnosti navštěvovali alespoň po tři školní roky denní školu některého živnostenského učiliště, jsouce jejími řádnými žáky, jsou zproštěni toho, aby předložili pracovní vysvědčení v § 14, odst. 2., čís. 2., předepsané.

Ministr obchodu označí ve shodě s ministrem kultu a vyučování způsobem nařizovacím příslušné ústavy jakož i živnosti, pro něž vysvědčení ústavů mohou zcela nebo z části nahraditi list výučný a vysvědčení učební a po případě také předepsanou dobu zaměstnání pomocnického.

§ 14*b*.

U osob náležejících k vojsku, válečnému loďstvu nebo zemské obraně, které, ukončivše řádně učební dobu v příslušné živnosti, jsou za své presenční služby pravidelně zaměstnávány určitými živnostenskými pracemi ve vojsku a v zemské obraně se vyskytujícími, které jsou předmětem živností řemeslných, budiž tato doba pokládána za rovnou zaměstnání pomocnickému v příslušné řemeslné živnosti. Stejný nárok mají domobranci za týchž předpokladů v příčině své činné služby. Způsobem nařizovacím budou vydány předpisy o tom, jak vydávají se certifikáty o tomto zaměstnání, které jsou pracovním vysvědčením na roveň postaveny.

Ministr obchodu, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, jakož i zřízenou snad jednotu

společenstevní, může ve shodě s ministrem vnitra způsobem nařizovacím určiti, že zaměstnání učednickému nebo pomocnickému za rovné dlužno pokládati také zaměstnání v určitých podnicích ze živnostenského řádu vyňatých a jejich ústavech pomocných, kromě trestnic a donucovacích pracoven, při takových pracích, které o sobě jsou předmětem živností řemeslných, a to tehdy, děje-li se toto zaměstnání za návodu osob, které jsou opatřeny průkazem způsobilosti pro příslušnou živnost anebo jinak mají dostatečné odborné vzdělání. Předpisy v příčině vydávání potřebných vysvědčení budou vydány způsobem nařizovacím.

§ 14*c*.

Aby ve případnostech hodných zvláštního zřetele bylo možno přejíti od jedné živnosti k jiné příbuzné živnosti nebo provozovati současně živnosti příbuzné, politický úřad zemský se zmocňuje, aby vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstevní a příslušná společenstva, k tomu konci majetníkům živností po řemeslnicku provozovaných anebo takových živností koncessovaných, v příčině kterých se žádá průkaz zvláštní způsobilosti (§ 23, odst. 1.), promíjel předložení průkazu způsobilosti v § 14 žádaného.

Politický úřad zemský také se zmocňuje, aby vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a příslušná společenstva, výjimečně promíjel předložení listu tovaryšského, vztažmo vysvědčení učebního a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské.

Politický úřad zemský, vyslechna korporace předem dotčené, může také prominouti předložení vysvědčení pracovního, je-li způsobem jinakým nade vši pochybnost prokázáno, že žadatel byl po předepsanou dobu zaměstnán jakožto pomocník v příslušné živnosti, v podniku továrním obdobném živnosti té nebo v dílně tovární stejného druhu jako tato živnost.

Před udělením dispense nesmí s provozováním živnosti býti započato.

Osoby, které znova chtějí provozovati živnost, kterou dříve provozovaly a již se pak vzdaly, jsou zproštěny opětného průkazu způsobilosti.

§ 14*d*.

Jde-li o řemeslnou živnost, kterou obecně ženy provozují, žena o samostatné provozování živnosti takové se hlásící může podati průkaz způsobilosti také způsobem jiným. Jak tento průkaz jest podati, zůstaveno jest volnému uvážení živnostenského úřadu, který má dříve vyslechnouti příslušné společenstvo.

Ministr obchodu, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstevní a příslušná společenstva, ve shodě s ministrem vnitra označí způsobem nařizovacím živnosti, ku kterým ustanovení předcházejícího odstavce se vztahují.

Opovídají-li ženské živnost oděvnickou, na šatstvo ženské a dětské obmezenou, musí zpravidla podati průkaz o řádném ukončení poměru učebního (§ 14, odst. 2., čís. 1). Ministr obchodu ve shodě s ministrem kultu a vyučování může způsobem nařizovacím vysloviti, že tento průkaz úplně nebo částečně se nahrazuje vysvědčením o návštěvě určitých živnostenských učiliší s prospěchem odbyté, na kterých živnosti oděvnické prakticky se vyučuje a v ní odborně se vzdělává.

V případech zřetele hodných úřad živnostenský, vyslechna příslušné společenstvo, může nemajetným žadatelkám, aby zabezpečil jejich obživu, prominouti tyto průkazy (průkaz o řádném ukončení poměru učebního, vztažmo průkaz školním vysvědčením). Průkazy ty mohou prominuty býti zvláště takovým krejčovým, které nemají ani pomocníků ani učedníků.

Majitelky oděvnické živnosti ženské a dětské, které živnost tu provozovaly již před počátkem působnosti tohoto zákona a pak se jí vzdaly, nejsou povinny, by odpovídajíce živnost tu znova, dodatečně podávaly průkaz způsobilosti v 3. odstavci předepsaný.

§ 14*e*.

Opoví-li veřejná obchodní společnost živnost řemeslnou, podej alespoň jeden společník, který podle společenské smlouvy jest oprávněn provozovati obchody společenské nebo ji zastupovati, průkaz způsobilosti pro příslušnou živnost, společnost pak i při dalším provozování řemeslné živnosti vždy vyhovuj této podmínce alespoň pokud se týče jednoho společníka k vedení obchodu oprávněného. Společnost jest také povinna, aby živnostenskému

úřadu dala věděti o každé změně v osobě společníků způsobilých živnost provozovati.

Přestane-li jediný k provozování živnosti způsobilý společník nenadále býti společníkem, úřad živnostenský povol společnosti lhůtu až do šesti měsíců, aby jmenovala společníka potřebným průkazem způsobilosti opatřeného, vedením obchodu nebo zastupováním společnosti pověřeného.

Předcházející ustanovení platí u společností komanditních o společnících osobně ručících.

§ 14 *f*.

Prve nežli úřad živnostenský vyhotoví živnostenský list na řemeslnou živnost, pozvi příslušné společenstvo, by do tří neděl u úřadu nahlédlo v doklady, které strana předložila na průkaz své způsobilosti. Společenstvo má právo, by v téže lhůtě podalo dobrozdání o předloženém průkazu způsobilosti.

Průkazné listiny zfalšované, nepravé nebo jinak neplatným shledané, nebuďte straně vráceny.

c) V příčině živností koncessovaných.

§ 15.

O živnostech koncessovaných.

Za živnosti koncessované prohlašují se:

1. všecky živnosti, které mechanicky nebo chemicky rozmnožují výrobky literární a umělecké, anebo které s těmito pracemi obchod vedou (knihtiskárny, měditiskárny, ocelotiskárny, dřevotiskárny, kamenotiskárny a podobné živnosti, včetně lisů šlapacích, též knihkupectví, včetně antikvariátů, obchody s věcmi uměleckými, obchody s hudebninami);

2. půjčovny takovýchto věcí a čítárny;

3. periodické dopravování osob;

4. živnosti těch, kteří na veřejných místech prostředky na dopravu osob k potřebě jednoho každého pohotově mají anebo ke službám osobním se nabízejí (jako poslové, nosiči atd.);

5. živnost plavecká na vodách vnitrozemských;

6. živnost stavitelská, studnařská, zednická, kamenická a tesařská;

7. živnost kominická;

8. živnost průtočnická;

9. živnost pohodnická;

10. výroba a prodej zbraní a střeliva;

11. výroba a prodej látek ohněstrojných, předmětů ohněstrojných a všelikých preparátů trhacích;

12. živnost vetešnická;

13. živnost zástavnická;

14. výroba jedů a příprava látek a preparátů, které jsou určeny, by jich užito bylo za léky, jakož i prodej obojích věcí, pokud není výlučně vyhrazen lékárníkům; pak výroba a prodej strojených vod minerálních;

15. živnosti hostinské a výčepnické (§§ 16 až 20) včetně výčepu a drobného prodeje pálených nápojů lihových, zvláštním zákonem upraveného (zákonem ze dne 23. června 1881, Z. Ř. č. 62);

16. živnostenská výroba, prodej a výčep vína strojeného a polovína (zákon ze dne 21. června 1880, Z. Ř. č. 120, a ministerské nařízení ze dne 16. září 1880, Z. Ř. č. 121);

17. zařizování plynovodů, osvětlovacího zařízení a vodovodů;

18. živnostenské vyrábění a spravování kotlů parních;

19. živnostenská výroba karet hracích;

20. podkovářství;

21. živnostenské zahlazování krys, myší, škodlivého hmyzu a podobných prostředky jedovatými;

22. živnostenské prostředkování služeb a míst §§ 21 *a* až 21 *f*);

23. provozování podniků pohřebních (§ 21 *g*).

Nařízení dosud vydaná na základě § 24, jimiž jednotlivé živnosti byly podrobeny koncessi, zůstávají v platnosti potud, pokud by snad nebyly změněny (§ 24).

§ 16.

Živnost hostinská a výčepnická.

Živnost hostinská a výčepnická zavírá v sobě tato práva:

a) přechovávati cizince;

b) podávati pokrmy;

c) výčep piva, vína a vína ovocného;

d) výčep a drobný prodej pálených nápojů lihových;

e) výčep vína strojeného a polovína;

f) podávati kávu, čaj, čokoládu, jiné teplé nápoje a občerstvení;

g) míti hry dovolené.

Tato práva mohou býti propůjčena buď každé zvlášť o sobě aneb několik jich aneb všecky dohromady, ale pokaždé buďte v dovolení výslovně uvedena.

§ 17.

Koncesse výčepnická oprávňuje podávati příslušné nápoje hostům v místnosti k provozování živnosti určené nebo přes ulici v nádobách neuzavřených, jakož i prodávati nápoje ty v nádobách uzavřených v množství jakémkoli.

§ 18.

Chce-li někdo dosíci koncesse pro některé z oprávnění v § 16 uvedených, vyhledává se kromě všeobecných podmínek k samostatnému provozování živnosti, by žadatel byl spolehlivý a bezúhonný.

Koncesse buď každým způsobem odepřena, svědčí-li proti žadateli nebo proti členům žadatelovy rodiny, kteří žijí se žadatelem v rodinném svazku, takové skutky, které oprávňují k domněnce, že by živnosti bylo zneužíváno k podpoře zapovězené hry, přechovávačství, nemravnosti neb opilství.

Při propůjčení koncesse přihlíženo jest k potřebě obyvatelstva, pak k tomu, zdali místnost, kde příslušná živnost má býti provozována, je způsobilá, k silnici, ulici nebo k náměstí, kde se místnost nalézá, a k tomu, může-li se k ní snadno policejně dohlížeti.

Živnostenský úřad prve, nežli koncessi propůjčí, vyslechni obec, v které má býti stanoviště živnosti, tam pak, kde jest zeměpanský úřad policejní, vyslechni také tento úřad. Kromě toho budiž místně příslušné společenstvo pro živnost hostinskou a výčepnickou před propůjčením koncesse zpraveno o tom, že žádost byla podána, a budiž vyzváno, by ve lhůtě nejdéle 14denní podalo případné svoje dobré zdání.

Chce-li někdo zříditi hotel k ubytování cizinců ve větších městech a v lázeňských místech, netřeba přihlédati k potřebě obyvatelstva, a jde-li o zřízení hotelů v krajinách horských na podporu turistiky, může kromě toho podle okolností upuštěno býti též od požadavku snadného dozoru policejního.

Jestliže by přes námitky obce žádaná koncesse ku provozování některého oprávnění v § 16 vytčeného byla propůjčena, obec může s účinkem odkladným odvolati se k vyššímu úřadu do 14 dnů po vyrozumění, ač nebyla-li koncesse propůjčena živnostenským úřadem obce, která má svůj vlastní statut, a nejde-li toliko o další propůjčení koncesse, která dosud v téže místnosti byla provozována.

V téže lhůtě právo odvolací přísluší se stejným účinkem i společenstvu, podalo-li v čas své dobrozdání a byla-li koncesse propůjčena proti jeho návrhu, ač nejde-li o další propůjčení v odstavci předcházejícím zmíněné.

Ze dvou stejných rozhodnutí není dalšího odvolání.

§ 19.

Táž osoba v jedné a též osadě může nabyti, zpachtovati nebo jako náměstek převzíti jen jedinou koncessi k provozování výčepu a drobného prodeje pálených nápojů lihových (§ 16 *d*); k provozování ostatních hostinských a výčepnických práv, v § 16 vypočtených, nejvýše koncesse dvě.

Živnost hostinská a výčepnická buď z pravidla provozována samým majitelem koncesse.

Živnostenský úřad může jen z důležitých příčin povoliti, že tato živnost smí býti provozována náměstkem nebo propachtována.

Byly-li by živnosti tyto náměstkem nebo pachtéřem provozovány, aniž to úřad živnostenský dříve byl schválil, majitel živnosti jakož i jeho zástupce nebo pachtéř potrestán bude dle osmé hlavy živnostenského řádu, jednající o přestupcích a trestech.

§ 20

Jestliže by někdo živnost hostinskou neb výčepnickou v § 16, lit. *c*), *d*), *e*) vytčenou nebo kavárnu chtěl přeložiti do jiné místnosti v téže osadě, nepotřebuje k tomu sice nové koncesse, vyžádej si však schválení úřadu živnostenského, jenž má při tom přihlížeti k tomu, hodí-li se místnost, kde živnost má býti provozována, pak k silnici, ulici nebo náměstí, kde místnost se nalézá, a k tomu, může-li se k ní policejně dohlédati, jakož i měj na zřeteli potřebu obyvatelstva.

Dříve než úřad živnostenský povolí, by živnost hostinská a výčepnická byla přeložena, vyslechni obec, ve které jest stanoviště živnosti, tam pak, kde jest zeměpanský úřad policejní, vyslechni také tento

úřad. Kromě toho budiž společenstvo pro tuto hostinskou a výčepnickou živnost místně příslušné před udělením povolení zpraveno o tom, že žádost byla podána, a budiž vyzváno, by ve lhůtě nejdéle 14denní podalo případné svoje dobrozdání.

Jestliže by přes námitky obce živnostenský úřad povolil, aby živnost hostinská nebo výčepnická byla do jiné místnosti přeložena, obec může se odvolati k vyššímu úřadu do 14 dnů po vyrozumění, ač nebylo-li povolení dáno živnostenským úřadem obce, která má svůj vlastní statut.

V téže lhůtě právo odvolací přísluší také společenstvu, podalo-li v čas svoje dobrozdání a bylo-li povolení dáno proti jeho návrhu.

Ze dvou stejných rozhodnutí není dalšího odvolání.

§ 20 *a*.

Aby osoby, které v téže obci nebo v některé obci sousední provozují živnost hostinskou a výčepnickou, mohly provozovati živnost tu dočasně jinde než ve schválené stálé místnosti provozovací o jednotlivých zvláštních příležitostech (národních slavnostech, dobročinných slavnostech, výstavách, stavbách, trzích, vojenských cvičeních, koncentracích vojska, manévrech atd.), stačí licence vydaná živnostenským úřadem od případu k případu po uvážení potřeby, jaká se jeví vzhledem k žádanému provozování živnosti; v licenci té udáno buď přesně, za jaké příležitosti, pak místo, kde živnost má býti provozována, a doba, na kterou licence platí.

Podniky, které výhradně k tomu směřují, aby přechovávaly a stravovaly cestující některého podniku dopravního (cestující z mezipalubí, nebo ze třetí třídy lodní nebo jiné lodní třídy, která by jí nařízením byla na roveň postavena) ve stanici sběrací nebo v přístavě, ve kterém se koná nalodění, budou upraveny zvláštním zákonem na ochranu vystěhovalců.

§ 21.

O živnostech tiskových.

Živnosti uvedené v § 15, č. 1, smějí zpravidla zřizovány býti toliko v místech, kde má své sídlo politický úřad okresní nebo zeměpanský úřad policejní.

Toto ustanovení však nevztahuje se k obchodu obmezenému výhradně na knihy školní a modlitební, na kalendáře a obrazy svatých.

Koncessi k obchodu, který jest výhradně obmezen na knihy školní a modlitební, na kalendáře a obrazy svatých, propůjčuje živnostenský úřad prvé stolice.

Zákon tiskový stanoví, pokud dovoleno jest prodávati výrobky tiskové dotčené v předcházejícím odstavci jinak nežli na základě koncesse oprávňující ku prodeji tiskových výrobků vůbec anebo k obmezenému obchodu s těmito výrobky tiskovými.

Obchod s výrobky tiskovými, které mají sloužiti toliko potřebám živností a tržby nebo potřebám domácího nebo společenského života, aniž mohou pokládány býti za výrobky umělecké (školní sešity, ceníky, lístky pohlední a blahopřejné, cedulky o pronájmu, účtové blankety, rozvrhy hodin, psací sešity, kontokorrenty, štítky na knihy a na psací sešity, archy k modelování a omalování, obrázky obtiskové, předlohy lupenkářské, archy blahopřejné, tiskopisy k účelům průmyslovým a kancelářským a pod.). nevyžaduje vůbec žádné koncesse, nýbrž budiž opověděn jakožto živnost svobodná.

§ 21 *a*.

O živnostenském prostředkování služeb a míst.

Po živnostensku provozované prostředkování služeb a míst jest živnost koncessovaná, a to bez rozdílu kategorií prostředkovaných míst a služeb.

Kdo tuto živnost chce nastoupiti, prokaž kromě toho, že splnil podmínky předepsané pro samostatné provozování živností vůbec (§§ 2 až 10), dostatečné všeobecné vzdělání, spolehlivost vzhledem k živnosti a vhodnou místnost provozovací.

Při propůjčení koncesse dlužno kromě toho míti zřetel na poměry místní a propůjčení to závisí též na tom, aby proti zamýšlenému provozování živnosti nebylo žádné závady se stanoviska policie bezpečnostní, zdravotní a mravnostní.

Při zkoumání místních poměrů buď zejména k tomu přiměřeně přihlédáno, zdali a pokud o prostředkování služeb a míst není v obci již dostatečně postaráno samým státem, zemí, okresem, obcí nebo spolky; za tím účelem ústavy tyto buďte vyslechnuty prve nežli se koncesse propůjčí. Byla-li koncesse propůjčena přes námitku slyšených ústavů, tyto mohou do 14 dnů od vyrozumění podati rekurs s účinkem odkladným.

(Böhmisch.)

Koncessi lze propůjčiti také do odvolání.

Ministr obchodu může ve shodě s ministrem vnitra způsobem nařizovacím vydati další ustanovení pro dosažení koncesse ku prostředkování míst a služeb jednotlivých kategorií.

§ 21 *b*.

Koncesse mohou býti dány na prostředkování služeb a míst vůbec anebo mohou propůjčeny býti obmezené, zejména na určité druhy služeb nebo míst.

§ 21 *c*.

Živnost prostředkování služeb a míst smí toliko se zvláštním svolením politického úřadu zemského provozována býti touž osobou nebo v téže místnosti zároveň s jinou živností.

Majitelům koncesse, kteří nemají zároveň také právo přechovávati cizince (§ 16, lit. *a*), jest zapověděno přechovávati cizí osoby ženské práci hledající.

§ 21 *d*.

Živnost prostředkování služeb a míst budiž zpravidla majitelem koncesse osobně provozována. Není dovoleno propachtovati takovouto živnost.

Avšak politický úřad zemský může z důležitých příčin svoliti, by živnost provozována byla náměstkem.

§ 21 *e*.

Každý žadatel za živnost prostředkování služeb a míst předlož úřadu živnost propůjčujícímu zároveň se žádostí za koncessi ku schválení řád provozovací, v němž zvláště stanoveny býti musí výška a podmínky poplatků, které majitel živnosti při jejím provozování chce vybírati.

Majiteli koncesse jest zakázáno dávati nebo přijímati zálohy, jakož i přijímati kauce za místa prostředkovaná.

Řád provozovací buď vyvěšen v místnosti provozovací.

Ke každé změně provozovacího řádu třeba jest, aby ji politický úřad zemský napřed schválil.

Majitelé koncessí jsou povinni k vyzvání živnostenského úřadu podávati o živnosti jimi provozované dáta potřebná pro statistiku veřejného vykazování práce.

§ 21 *f*.

Osoby, které na základě předpisů dřívějších způsobem řádným nabyly již povolení, by provozovaly prostředkování služeb a míst, jsou v příčině dalšího vykonávání této koncesse podrobeny předpisům tohoto zákona a mají předložiti provozovací řád v § 21 *e)* předepsaný do čtyř neděl politickému úřadu zemskému ku schválení.

§ 21 *g*.

Podniky pohřební.

Při propůjčení živnosti dotčené v § 15, č. 23., budiž při zkoumání místních poměrů zvláště také k tomu přiměřeně hleděno, zdali a pokud již obcí není dostatečně postaráno o pohřbívání mrtvol.

Způsobem nařizovacím budou vydána podrobnější ustanovení o rozsahu oprávnění podniků pohřebních, jakož i v příčině poplatkové sazby, kterou žadatel za koncessi má předložiti a k níž třeba jest schválení živnostenského úřadu.

Proti udělení koncesse obec může do 14 dnů od vyrozumění podati odvolání s účinkem odkladným.

§ 22.

Žádost o koncessi.

Kdo chce provozovati nějakou živnost, k níž potřebí jest koncesse, má žádati za koncessi a prokázati, čeho k tomu dle zákona se vyhledává. Prve než koncessi obdrží, nesmí živnosti té provozovati.

§ 23.

Náležitosti zvláštní.

Chce-li kdo nastoupiti živnost koncessovanou, vyhledává se u něho kromě toho, co k samostatnému provozování živnosti vůbec jest předepsáno (§§ 2 až 10), ještě také spolehlivost vzhledem k příslušné živnosti a při živnostech jmenovaných v § 15, č. 1., 2., 5., 6., 7., 8., 10., 11., 14., 17., 18., 20., 21., 22. a 23. zvláštní způsobilost. Jak prokázati jest způsobilost, ustanoví, pokud o tom v zákoně tomto předpisy nejsou obsaženy, způsobem nařizovacím ministr obchodu ve shodě s ministrem vnitra a s ministrem kultu a vyučování.

Zákon, daný dne 26. prosince 1893, Z. Ř. čís. 193, jenž se týče upravení koncessovaných živností stavebních, zůstává nedotčen.

Ministr obchodu může, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, zřízené snad jednoty společenstevní a příslušná společenstva, ve shodě s ministrem vnitra způsobem nařizovacím předepsati vůbec anebo pro jednotlivá místa neb území, že určité označené kategorie živností hostinských a výčepnických smějí býti propůjčovány toliko takovým žadatelům, kteří prokáží zvláštní způsobilost; tento průkaz bude podrobněji upraven způsobem nařizovacím.

Avšak předpisy v předcházejícím odstavci zmíněné smějí vydány býti toliko potud, pokud odborně-společenstevními zřízeními a odbornými učilišti v oborech, o něž jde, postaráno jest o úplné vzdělání dorostu v příslušných živnostech.

Při propůjčení živností dotčených v § 15, č. 1., 2., 3., 4., 7., 9., 12., 13., 15., 16., 22. a 23., jakož i při propůjčení živnosti prodeje jedů a látek i preparátů k lékům určených, v čís. 14. uvedené, budiž kromě toho přihlíženo k místním poměrům; kromě toho propůjčení živností v § 15 uvedených závisí na tom, aby proti zamýšlenému provozování živnosti nebylo žádné námitky se stanoviska policie bezpečnostní, mravnostní, zdravotní, požárové nebo dopravní.

§ 23 *a*.

Před propůjčením koncessované živnosti, k jejímuž nastoupení zvláštní způsobilost se vyhledává (§ 23, odst. 1. a 3.), úřad živnostenský dej příslušnému společenstvu po dobu tří neděl přeležitost, aby u úřadu nahlédlo v doklady, jež strana předložila na průkaz své způsobilosti. V téže lhůtě společenstvo má na vůli podati dobré zdání o předloženém průkazu způsobilosti.

Dispense od průkazu způsobilosti jest přípustna, při čemž užito buď obdobně předpisů platných pro živnosti řemeslné (§ 14 *c*).

Předpis odstavce předcházejícího nevztahuje se k živnostem stavebním.

Ustanovení § 14 *e*) vztahují se v příčině průkazu zvláštní způsobilosti obdobně k veřejným společnostem obchodním a společnostem komanditním. Pokud se jedná o živnostenský podnik po továrnicku provozovaný, stačí průkaz zvláštní způsobilosti náměstkovy (obchodvedoucího). Otázka, má-li koncessovaný podnik živnostenský pokládati se za provozovaný po továrnicku, budiž, vzejde-li pochybnost, rozhodnuta podle předpisu § 1, odst. 6.

Kromě toho před propůjčením koncesse pro takové živnosti, při jejichž propůjčení jest přihlédati k místním poměrům, slyšena buď obec, ve které jest stanoviště živnosti.

§ 24.

Výhrada.

Vyžadují-li toho nezbytně ohledy veřejné, ministr obchodu je zmocněn, aby ve shodě s ministrem vnitra, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízené snad jednoty společenstevní a příslušná společenstva, až do zákonného upravení podrobil koncessi ještě také některé jiné živnosti, nežli které jsou vytčeny v této hlavě, a to buď vůbec anebo pro určité okresy.

V nařízení mohou dány býti předpisy o osobní i odborné způsobilosti žadatelů, které jest třeba k dosažení koncesse, o jakosti stanoviště i provozovny, o způsobu, rozsahu a podmínkách provozování živnosti. Zejména může se ustanoviti, pokud snad zakázáno jest provozovati živnost pachtéřem anebo náměstkem anebo pokud se prohlašuje, že není dovoleno současně provozovati jiných živností. Kromě toho mohou býti vydány předpisy o povinném vedení zvláštních knih a výkazů, o tom, pokud jest dopuštěno zvláštní upravení živnostenskopolicejní, o přihlédání k místní potřebě, jakož i o tom, která instance koncessi propůjčuje.

Týmže způsobem jednotlivé živnosti nyní koncessované mohou býti zproštěny požadavku koncesse, když se dle změněných okolností sezná, že jest to přípustno; také může býti nařízeno, aby v místech, kde v zájmu tržby úřadem zřízeny a v povinnost vzaty jsou určité osoby k pracím a službám vyžadujícím zvláštní veřejné důvěry, všechny jiné osoby byly vyloučeny z vykonávání těchto prací.

Hlava III.

Živnosti, ku kterým potřebí, aby schválen byl závod provozovací (závod).

§ 25.

Závody, jež musí býti schváleny.

Závod provozovací schválen býti musí při všech živnostech, které provozují se pomocí zvláštních, pro živnost založených výhní, parních strojů, jiných hybadel neb vodních přístrojů, aneb které účinky zdraví škodnými, provozovacím způsobem bezpečnost ohrožujícím, zápachem anebo neobyčejným hlomozem způsobilými jsou ohrožovati neb obtěžovati sousedstvo. Dokud schválení není dáno, stavba závodu nesmí počata býti.

§ 26.

O řízení vůbec.

Při všech takovýchto závodech, pokud nepatří k závodům, při nichž spravovati se jest dle § 27, ať úřad způsobem nejkratším prozkoumá závady se vyskytující a ať nařídí, s jakými podmínkami a s jakým obmezením závod zařízen býti může, při čemž ať zvláště k tomu se hledí, by takovéto závody neškodily kostelům, školám, nemocnicím a jiným veřejným ústavům a stavením, a aby snad již zařízení pracoven neohrožovalo bezpečnost života nebo zdraví osob v nich zaměstnaných.

§ 27.

O zvláštním řízení při jistých závodech.

Tyto závody smějí býti teprve potom schváleny, když provede se řízení v následujících paragrafech předepsané:

1. pohodnice;
2. závody na přípravu látek ohněstrojných, věcí ohněstrojných a preparátů trhacích;
3. závody na čištění štětin, žíní a peří;
4. varny soli krevní;
5. továrny na zboží chemické;
6. cementárny;
7. továrny na mrvu strojenou (poudrettu, močan mrvivý a pod.);
8. dílny na struny ze střev;
9. překapárny olejů minerálných;
10. továrny na lepenku a plst ku krytbě střech;
11. závody na výrobu a čištění strun ze střev;
12. varny pokostu a terpentýnu;
13. močidla a sušárny na len a konopí;
14. drštkárny;
15. mlýny na odpadliny zlaté a stříbrné;
16. sklárny;
17. koželužny a sklady surových kožích a kožešin;
18. továrny na rohové knoflíky;
19. sírárny chmelové;
20. napouštárny dřeva;
21. svíčkárny;
22. bělidla na kosti;
23. kostivarny;
24. stoupy a mlýny na kosti;
25. pece na kosti a továrny na spodium;
26. továrny na kotly;
27. kilhárny;
28. plynárny a plynojemy;
29. tavírny kovů, hutě a hamry, pokud právo je zřizovati nevzniká propůjčením práva k dolování;
30. továrny na stroje;
31. olejny, továrny na pokost a laky;
32. smolárny, varny asfaltu a kolomazi;
33. papírny;
34. továrny na kyselinu solnou;
35. továrny na kyselinu dusičnou;
36. továrny na salmiak;
37. pražírny vlny ovčí a bavlny;
38. továrny na kyselinu sirkovou;
39. jatky a továrny na bílkovinu krevní;
40. bělidla rychlá;
41. mydlárny;
42. amalgovny zrcadelní;
43. lomy kamenné, cihelny, vápenice a sádrovny, pokud nejsou vedlejším zaměstnáním při polním hospodářství, a zřizují-li se posléz jmenované dva závody jinde, nežli kde surovina se dobývá;
44. lojárny;
45. pece na zboží hlinčné;
46. dílny na plátno voskované;
47. továrny na zboží zápalné;
48. cukrovary, lihovary a továrny na lisované kvasnice;
49. koksárny,
50. dehtárny kamenouhelné,
51. dehtárny dřevěné,
52. koptárny,

zřizují-li se jinde, nežli kde surovina se dobývá.

Ministr obchodu jest zmocněn, shodnuv se s ministrem věcí vnitřních a vyslyšev komory obchodní a živnostenské, změniti způsobem nařizovacím tento seznam.

§ 28.

Žádost.

Za schválení závodů, v § 27 uvedených, žádáno buď na úřadě živnostenském, při čemž doloženy buďte potřebné popisy a výkresy.

§ 29.

Edikt.

Úřad má vyhlásiti, jaký závod zříditi se hodlá, a to tím způsobem, že edikt v příslušné obci vyvěsiti dá, jakož i že o tom zvláště zpraví starostu obecního a známé sousedy — dle okolností také jedním návěštím v novinách k úředním vyhláškám ustanoveným — při tom na dobu 2 až 4 týdnů položí komisi, při které — nestalo-li se to již dříve písemně — podati sluší všechny námitky, jinak stavba závodu bude povolena, ač nebudou-li z úřední povinnosti námitky proti ní učiněny.

Úřad má také učiniti opatření, aby úřední jednání, jichž snad jest třeba z příčin stavební, požárové a zdravotní policie, jakož i dle zákonů o užívání vody, co možná současně předevzata byla s jednáním, zda závod dovoliti lze z příčin policie živnostenské.

§ 30.

Řízení.

Při komisionálním projednávání úřad má vyšetřiti všechny důležité okolnosti z úřední povinnosti, byť i žádné námitky proti závodu podány nebyly; naskytlé námitky důkladně prozkoumati a se snažiti, aby pokud možná přátelskou úmluvou se skončily.

V nálezu, jenž co možná nejdříve buď vydán, budiž uvedeno, zda a pokud navržený závod hledě k živnostenské policii připustiti lze, a zdali a pokud proto se dovoluje.

Jestliže závod se schválí, toto rozhodnutí má obsahovati podmínky a obmezení, jichž šetřiti jest při jeho zřízení a provozování, jakož i opatření, která jeví se býti potřebnými, aby snad již stavba pracoven nepříčila se předpisům § 26.

Byly-li činěny proti podniku námitky z důvodu práva soukromého a nepodařilo-li se odstraniti jich úmluvou přátelskou, buďte námitky tyto výslovně uvedeny ve schválení daném a jich provedení buď poukázáno na pořad práva. Úřad politický nemůže proto zapověděti stavbu závodu.

Toliko soud jest příslušným k žádosti stran rozhodnouti otázku, zdali se zřízením závodu policií živnostenskou dovoleného sečkati jest, až bude právní rozepře vyřízena, aneb zdali a s jakým obmezením závod mezi tím časem zřízen býti může (§§ 340, 341, 342 ob. zák. obč.).

§ 31.

Náklady na ohlášení a řízení, s živnostenskými závody spojené, povinen jest nésti podnikatel; náklady, které svévolnými námitkami vznikly, nahraditi musí ta osoba, která tyto námitky dělala.

§ 32.

Změny v závodu provozovacím.

Chtěl-li by někdo změniti způsob zařízení provozovacího neb výroby anebo rozšířiti značně výrobu, čímž nastane některá z okolností, v § 25 předvídaných, má to oznámiti živnostenskému úřadu, jenž může upustiti od komisionálního řízení, přesvědčí-li se, že obmýšlená změna neb rozšíření pro sousedy nebo pro obec vůbec nebude v zápětí míti nových neb větších škod, nebezpečenství a obtíží, nežli spojeny jsou se závodem již stávajícím.

Nastoupí-li na místo dosavadního majitele živnosti někdo jiný, není třeba, aby závod provozovací znovu byl schválen.

§ 33.

Jak schválení pomíjí.

Jestliže závod do roka po dni, co byl schválen nepočne se provozovati, aneb zůstane-li počaté provozování po více než tři léta přetrženo, schválení závodu mine.

Jsou-li zde důvody zřetele hodné, tyto lhůty budou přiměřeně prodlouženy k žádosti majitele živnosti.

Zničí-li živelná pohroma neb jiná náhoda úplně závod, buď žádáno o jeho schválení, dříve než počne se znova provozovati.

§ 34.

Stížnost.

Nález úřadu živnostenského o živnostenských závodech, jakož i o věcech, které týkají se toho, jak užiti jest předpisů, jež obsaženy jsou v předešlých paragrafech této hlavy, buď oznámen i s důvody stranám, to jest žadatelům a osobám, které činily námitky.

Na tento nález každá strana může sobě stěžovati u vyšší instance; stížnost buď písemně neb ústně do 14 dnů podána k politickému úřadu, jenž byl vynesl nález v první instanci.

Stížnost v čas podaná má účinek odkládací.

§ 35.

Zemskému úřadu jest zůstaveno, pro ta místa, kde jsou nebo zřízeny budou veřejné jatky obecní nebo společenské v rozměru dostatečném, k návrhu zastupitelstva obecního zapověděti, aby jatek již stávajících nebylo déle užíváno a aby nové jatky nebyly zřizovány.

Sazby poplatků, jež budou se vybívati, musí schváleny býti úřadem zemským.

Hlava IV.

O rozsahu a výkonu práv živnostenských.

§ 36.

Rozsah práva živnostenského posuzovati sluší podle obsahu živnostenského listu nebo koncesse, šetříc při tom předpisů obsažených v následujících paragrafech.

Vznikne-li pochybnost o rozsahu práv živnostenských, rozhodne ji politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, která o věci té slyšeti má zřízenou snad odbornou jednotu společenstevní a příslušné společenstvo.

§ 37.

Každý živnostník má právo spojiti veškeré práce, jichž třeba jest, aby úplně zhotovil výrobky své, a jest oprávněn míti k tomu konci potřebné pomocníky také jiných živností. Pomocníky, pokud jde o živnosti řemeslné nebo takové živnosti koncessované, k jejichž nastoupení zvláštní způsobilost se vyhledává (§ 23, odst. 1), nerozumějí se učedníci příslušných jiných živností.

Živnostníci mají taktéž právo, aby si sami v dobrém stavu udržovali svá zařízení závodová, stroje, náčiní a jinaké pomůcky provozovací, jakož i aby pro potřebu vlastního svého podniku zhotovovali si obvyklé v obchodě pomůcky, které slouží tržebnímu odbytu jejich výrobků (bednění, obaly a pod.).

Živnostník není obmezen na prodej zboží jím samým zhotoveného.

§ 38.

Opověď živnosti obchodní, není-li obmezena na určité zboží nebo na určité druhy zboží, zavírá v sobě právo vésti obchod se všelikým zbožím, které dovoleno jest volně prodávati a jehož prodej není vázán na zvláštní dovolení (koncessi).

Opověď živnosti obchodní obmezené na určité zboží nebo na určitý druh zboží oprávňuje pouze obchodovati se zbožím příslušným.

Drobný prodej v rozsahu vytčeném v prvním odstavci (obchod smíšeným zbožím) mohou opověděti toliko osoby, které podají průkaz způsobilosti v § 13*a)* naznačený.

Týž průkaz podati jest při nastoupení obchodu se zbožím koloniálním, s kořením a se zbožím materiálním.

Majitelům obchodních živností, dotčených v předcházejících odstavcích, kteří při opověďi živnosti mají podati průkaz způsobilosti, přísluší výhradné právo prodávati na drobno cukr, kávu, čaj, koření, minerální oleje, zboží materiální a barviva, jakož i na drobno obchodovati s pálenými lihovými nápoji v láhvích podle zvyku obchodního uzavřených; v ostatním rozsahu oprávnění opověděných živností nenastane nijaká změna.

Výhrada v předcházejícím odstavci stanovená nevztahuje se ani k prodejním právům výrobců aniž vůbec k prodejním právům již nabytým a v místech, kde v den vyhlášení tohoto zákona ještě žádná z drobných obchodních živností v odstavci 3. a 4. vytčených nemá svého stanoviště, neplatí potud, pokud tato výjimka nebude zrušena způsobem nařizovacím vzhledem k podstatnému vývoji místních poměrů.

§ 38*a*.

Majitel obchodní živnosti v této své vlastnosti vůbec nemá práva zhotovovati nebo zpracovávati živnostenské výrobky a předělávati neb opravovati je; jest však oprávněn vykonávati na zboží, které nabízí nebo má dodati, takové změny, kterými se má zboží toliko přizpůsobiti potřebám kupujícího, by odbyt byl umožněn.

Majitel obchodní živnosti jest oprávněn přijímati zakázky na zboží, které podle opovědi své živnosti smí prodávati. K tomu konci jest též oprávněn bráti míru, předpokládajíc, že dá objednané zboží zhotoviti samostatnými výrobci. S tímž obmezením smí prováděti změny a opravy na výrobcích jím dodaných.

Co se týče práva bráti míru, v předcházejícím odstavci dotčeného, jsou majitelé obchodních živností v této své vlastnosti oprávněni bráti míru na obuv, šaty mužské, ženské a dětské, jichž hotovení spadá v rozsah práv řemeslné živnosti obuvnické a oděvnické, toliko potud, pokud jest toho třeba, by vybrali vhodné zboží ze svého skladu. Toto obmezení práva bráti míru nevztahuje se k těm majitelům obchodních živností, kteří již dne 1. ledna 1907 provozovali výhradně nebo převážně obchod s obuví nebo šatstvem.

Majitelům obchodních živností nepřísluší právo přijímati zakázky na opravu obuvi, vztažmo šatstva.

§ 39.

O stálých místnostech provozovacích.

Kdo provozuje svobodnou nebo řemeslnou živnost, může v obci jejího stanoviště míti několik stálých místností provozovacích (dílen anebo prodejen) a může je přeložiti na jiné stanoviště v obci.

Toto buď však pokaždé oznámeno úřadu živnostenskému.

Živnost koncessovaná může přeložena býti na jiné stanoviště v téže obci toliko po vyžádaném schválení úřadu živnostenského.

Jde-li o přeložení koncessované živnosti, při jejíž propůjčení jest přihlédati k místním poměrům (§ 23, odst. 5), úřad živnostenský prve, nežli to schválí, vyslechni obec, ve které bude stanoviště živnosti.

§ 40.

O závodech vedlejších a skladech.

Chtějí-li živnostníci kromě své hlavní provozovny zříditi závody vedlejší nebo sklady (ku kterým však nepočítají se pouhá skladiště a jiné místnosti toliko k uschování zboží sloužící), jsou povinni, pokud jde o živnosti svobodné nebo řemeslné, oznámiti to pokaždé živnostenskému úřadu a označiti stanoviště vedlejšího závodu nebo skladu. Oznámení to dlužno učiniti jak živnostenskému úřadu hlavní provozovny, tak i tomu živnostenskému úřadu, v jehož okrese bude stanoviště vedlejšího závodu nebo skladu.

Při živnostech koncessovaných budiž v těchto případnostech vyžádáno zvláštní schválení živnostenského úřadu, a to, jde-li o živnosti, jež propůjčovati přísluší vyššímu úřadu, onoho vyššího úřadu, v jehož správním obvodě vedlejší závod anebo sklad má míti své stanoviště, v ostatních pak případnostech budiž vyžádáno schválení onoho živnostenského úřadu, v jehož okresu má býti stanoviště vedlejšího závodu nebo skladu. Pokaždé však buď to oznámeno také živnostenskému úřadu hlavního závodu.

Překážejí-li zamýšlenému zřízení závodu vedlejšího nebo skladu takové okolnosti, které podle tohoto zákona nedopouštějí, by vydán byl list živnostenský (§ 13) nebo dána byla koncesse (§ 22), úřad zapoví straně zříditi závod vedlejší nebo sklad a oznámí jí překážku toho.

Kromě toho úřad také v této případnosti, jde-li o zřízení nové provozovny, šetřiti má předpisů v třetí hlavě obsažených.

§ 41.

Provozování živnosti mimo stanoviště.

Živnostníci mohou také mimo obec svého stanoviště své živnostenské výrobky kamkoliv živnostníkům, kteří tyto výrobky smějí míti, dávati do prodeje, je na zakázku dodávati a vykonávati práce zamluvené.

§ 42.

Politický úřad zemský, vyslechnuv společenstvo zřízené pro živnost kominickou a obecní zastupitelstva, může z důvodů policie požární nařídili, aby

provozování této živnosti bylo ohraničeno podle okresů; toto ohraničení nesmí zpravidla sahati přes obvod politického okresu.

Ohraničení takové, třeba-li toho z důvodů policie zdravotní, může od politického úřadu zemského nařízeno býti po vyslechnutí příslušných společenstev a zastupitelstev obecních také pro výkon živnosti průtočnické (čidičů stok) a pohodnické.

Takovéto ohraničení mají za následek, že v každém ohraničeném okresu jen ti majitelé živnosti příslušného druhu jsou oprávněni vykonávati práce, kteří mají v okresu tom své stanoviště. Avšak v případech naléhavě nutných kominíci, průtočníci a pohodní mohou také mimo svůj okres přivzati býti k pracím výpomocným.

Politický úřad zemský, vyslechna zřízené společenstvo a zastupitelstva obecní, může nařídíti změnu nebo zrušení těchto ohraničení podle okresů, aniž proto živnostníkům, jichž se týče, přísluší nárok na odškodnění.

§ 43.

O přesídlení.

U všech živností pokládati jest přesídlení do některého místa mimo obec dosavadního stanoviště za založení nové živnosti, avšak nežádá se znova průkaz odborné způsobilosti u některých živností předepsaný.

§ 44.

Vnější označení.

Živnostníci jsou zavázáni, užívati vhodného vnějšího označení na svých stálých místnostech provozovacích nebo svých bytech, a jsou oprávněni, užívati jiných prostředků návěstních.

§ 45.

Povinnost ohlásiti firmu k zápisu do rejstříku obchodního upravena jest předpisy k obchodnímu zákonu se vztahujícími a neruší se nijak tímto zákonem.

§ 46.

Zlé užívání vnějšího označení.

Žádný živnostník není oprávněn, přivlastniti sobě proti právu k označení svého místa provozovacího nebo bytu, jakož i v oběžnících, veřejných návěstích neb cenníkách jméno, firmu, znak nebo zvláštní označení závodu, jenž náleží jinému tuzemskému živnostníku neb vyrábiteli, anebo tímto právě uvedeným způsobem předměty své živnosti falešně označovati, jako by byly vyšly ze závodu jiného.

Takové zasáhnutí oprávňuje škodou postiženého domáhati se u příslušného úřadu živnostenského, aby zastaveno bylo další užívání bezprávného pojmenování neb aby zapověděno bylo falešné návěští.

Ochrana škodou postiženému poskytnutá není tím vyloučena, že při bezprávném pojmenování nebo falešném návěští jméno, firma, znak nebo zvláštní označení závodu nebo pojmenování cizího místa provozovacího uvedeny byly s takovými dodatky, výpustkami neb změnami, jichž při obyčejné pozornosti seznati nelze.

§ 47.

Bylo-li některé zasáhnutí v § 46 uvedené spácháno vědomě, pachatel vinen jest přestupkem, jenž trestá se dle řádu živnostenského.

Trestní řízení pro takovéto zasáhnutí, pokud není zde skutku trestného, jenž dle obecného zákona trestního z úřední povinnosti trestán býti musí, neb jenž podroben jest trestu na nepořádek dle článku 26, odstavce 2 zákoníka obchodního, může zavedeno býti jen k žádosti škodou postiženého.

Pakli škodou postižený odvolá žádost svou dříve, nežli úřední nález ohlášen bude žalovanému, sejde s každého potrestání jakož i s dalšího vyšetřování, aby žalovaný byl potrestán, ovšem bez újmy soukromoprávných nároků škodou postiženého na náhradu.

§ 48.

Ochrana poskytnutá v §§ 46 a 47 tuzemským živnostníkům a vyrábitelům přísluší také cizozemským živnostníkům a vyrábitelům pod tou podmínkou, když jejich stát reciprocitu zachovává.

§ 49.

Přestupkem dále jest vinen:

1. každý živnostník, jenž v případnostech, které již paragrafem 46 nebo zákonem o ochraně

živnostenských známek nejsou vytčeny, k vnějšímu označení svého závodu nebo bytu, k označení výrobků živnostenských neb vůbec při provozování svých obchodů a při svém podpisu užívá jména sobě nepříslušícího, nejsa k tomu oprávněn již vykonaným zápisem své firmy do rejstříku obchodního;

2. každý živnostník, jenž v případnostech v odstavci 1 uvedených přikládá sobě vyznamenání, která mu propůjčena nebyla;

3. každý živnostník, jenž v případnostech v odstavci 1 uvedených užívá pojmenování, z něhož na poměr společenský souditi se může, kdežto vskutku takového poměru není;

4. každý živnostník, jenž nejsa k tomu oprávněn již vykonaným zápisem své firmy do rejstříku obchodního, v případnostech v odstavci 1 uvedených neužívá svého plného jména a příjmení;

5. každý živnostník, jenž v případnostech v odstavci 1 uvedených při skutečném poměru společenském užívá pojmenování, ve kterém není pouze obsaženo jméno společníků, nýbrž kromě toho doložka, jež naznačuje existenci nějaké společnosti, leč není-li živnostník k užívání takovéto firmy oprávněn dle zákonníka obchodního.

§ 50.

Je-li čin v §§ 46—49 uvedený podroben trestu pořádkovému podle článku 26, odstavce 2 zákonníka obchodního, tresty v § 131, lit. *a*), *b*), a *c*) řádu živnostenského nemají zvláště býti ukládány.

Rozhodovati o nárocích na náhradu škody, jež skrze zasáhnutí a přestupky v §§ 46—49 naznačené vznikla, přísluší výhradně řádným soudům, které jak o existenci tak i velikosti škody rozhodovati budou dle volné úvahy.

§ 51.

Stanovení nejvyšších sazeb.

Pro drobný prodej věcí, které patří k nejnutnějším potřebám denní spotřeby, pak pro živnosti kominickou, průtočnickou, pohodnickou, dopravní a pro živnost veřejných posluhů mohou stanoveny býti nejvyšší sazby.

Pro živnost kominickou, průtočnickou a pohodnickou budte takovéto sazby každým způsobem stanoveny tehdy, bylo-li podle § 42 nařízeno ohraničení příslušných živností podle okresů. Sazby mohou stanoveny býti rozdílně pro jednotlivé obce.

Sazby v předcházejících odstavcích dotčené stanoví politický úřad zemský, vyslechna obecní zastupitelstva, pak obchodní a živnostenskou komoru a příslušná odborná společenstva a přihlédaje ku stávajícím poměrům; sazby ty platí do odvolání toliko pro obvod příslušných obcí.

Pro živnosti zabývající se dopravou osob nejvyšší sazby, v předcházejícím odstavci dotčené, stanoveny budou k návrhu obecního zastupitelstva a po vyslechnutí obchodní a živnostenské komory jakož i zřízených odborných společenstev.

Co se týče propachtování výseku masa a pečení chleba, které v jednotlivých obcích trvá, zůstávají v platnosti zvláštní předpisy o tom vydané.

§ 52.

Označení cen.

Pro drobný prodej věcí, které patří k nezbytným potřebám denní výživy jakož i pro živnosti hostinskou a výčepnickou, pak pro živnost dopravní a pro živnost veřejných posluhů úřad živnostenský má nařídíti, by ceny zjevně označeny byly dle mnohoty a jakosti.

§ 53.

O povinnosti provozovati některé živnosti.

Majitelé živnosti pekařské, řeznické, kominické, průtočnické a dopravní nesmějí počaté provozování živnosti přetrhnouti dle své vůle, nýbrž jsou povinni čtyři neděle napřed oznámiti úřadu, že chtějí provozování zastaviti.

§ 54.

Úprava jednotlivých živností.

Způsobem nařizovacím bude ustanoveno, kterak majetníci živností vetešnických a zastavárenských, pak živností prostředkování služeb a míst mají vésti své knihy a jaké policejní kontrole co do rozsahu a způsobu svého obchodování mají se podrobiti.

Živnosti zabývající se dopravou osob a živnosti veřejných posluhů, živnost kominická, průtočnická a pohodnická, pak živnosti hostinské a výčepnické, živnosti prostředkování služeb a míst a podniky pohřební podrobeny jsou úpravě živnostensko-policejní, která se může vztahovati k jednotlivým druhům živností i k jednotlivým živnostenským podnikům.

(Böhmisch.)

Vymezení prodejních práv mezi lékárníky a drogisty (materialisty) bude po vyslechnutí obchodních a živnostenských komor a příslušných společenstev upraveno způsobem nařizovacím.

§ 55.

Náměstkové (obchodvedoucí) nebo pachtéři.

Každý živnostník může svou živnost provozovati také skrze náměstka (obchodvedoucího, důlovedoucího) nebo ji propachtovati. Podnájem živnosti se nedopouští.

Náměstek (obchodvedoucí, důlovedoucí) nebo pachtéř musí pokaždé, právě jako majitel živnosti sám, míti vlastnosti, kterých třeba jest k samostatnému provozování příslušné živnosti. Proto při svobodných a řemeslných živnostech náměstek (obchodvedoucí) nebo pachtéř budiž od majitele živnosti úřadu živnostenskému oznámen, u koncessovaných pak živností budiž majitelem živnosti vyžádáno schválení živnostenského úřadu.

V příčině živností hostinských a výčepnických platí předpisy § 19, v příčině živnostenského prostředkování služeb a míst pak předpisy § 21 *d*).

Předpisy tohoto paragrafu platí též o vlastníku živnosti reální, který, nemaje zákonné způsobilosti k jejímu provozování, chce ji provozovati náměstkem (obchodvedoucím) anebo pachtéřem.

§ 56.

Převod živnosti.

Chce-li dědic nebo odkazovník po smrti živnostníkově živnost dále vésti, povinen jest opověděti ji znova na své vlastní jméno.

Rovněž buď to znova opověděno, byl-li živnostenský závod jednáním mezi živými převeden na jinou osobu.

Jde-li o živnost koncessovanou, jest v obojí případnosti třeba nové koncesse.

Avšak po smrti živnostníkově koncessovaná nebo řemeslná živnost nebo živnost obchodní průkazem způsobilosti vázaná (§ 13 *a*, vztažmo § 38, odst. 3. a 4.) může na základě dekretu o koncessi nebo živnostenského listu svědčícího zemřelému živnostníku dále provozována býti na účet vůdovy nebo k dědictví oprávněných nezletilých descendentů, nebyla-li vdova vlastní vinou rozvedena, po čas jejího vdovství, vztažmo až do zletilosti descendentů, a to na pouhé oznámení učiněné úřadu živnostenskému.

Zůstaví-li živnostník jak vdovu, která není s ním z vlastního provinění soudně rozvedena a která chce živnost dále provozovati, tak i nezletilé descendenty, právo v předcházejícím odstavci dotčené přísluší zmíněným osobám společně, ač-li živnostník o něm neučinil žádných opatření. Jednotlivé osoby takto oprávněné mohou se práva toho za sebe vzdáti.

Taktéž třeba jest pouhého oznámení živnostenskému úřadu, má-li živnost dále vedena býti na účet podstaty po dobu řízení konkursního nebo pozůstalostního.

V případnostech svrchu dotčených, vyžaduje-li toho povaha živnosti, budiž ustanoven podle § 55 způsobilý náměstek (obchodvedoucí, důlovedoucí).

§ 57.

Odnětí práva živnostenského.

Jestliže při některém živnostníku dodatečně se shledá, že již od počátku neměl a ještě dosud nemá nějaké zákonné náležitosti pro samostatné provozování živnosti, může úřad, k přijetí opovědi živnostenské nebo k propůjčení koncesse příslušný, další provozování živnosti jemu zapověděti a list živnostenský, vztažmo koncessi odníti.

Při živnostech uvedených v § 15, č. 1., 2., 4., 5., 7., 8., 9., 12., 13., 15., 16., 22. a 23. koncesse může odňata býti také tehdy, jestliže živnost do šesti měsíců, a při živnosti v § 15, č. 3. jmenované, jestliže do dvou měsíců po propůjčení koncesse nepočne se provozovati nebo když provozování později po dobu právě tak dlouhou se přeruší.

Pokud některá živnost na základě § 24 vázána bude na koncessi, může způsobem nařizovacím ustanoveno býti, že koncesse od úřadu propůjčujícího může býti odňata, nepočne-li se taková živnost provozovati do šesti měsíců od propůjčení nebo přeruší-li se provozování později po dobu právě tak dlouhou.

§. 58.

Vyznamenání.

Živnostenské podniky mohou obdržeti vyznamenání, užívati císařského orla na štítu vývěsném a v pečeti.

§ 59.

Vyhledávání objednávek zboží majetníky živnosti neb obchodními cestujícími.

Majetníci živností jsou oprávněni, cestujíce mimo své stanoviště, nebo skrze zmocněnce (obchodní cestující), kteří v jejich službě se nalézají a úředními legitimacemi jsou opatřeni, vyhledávati objednávky zboží u obchodníků, továrníků, živnostníků, vůbec u takových osob, v jejichž živnosti upotřebuje se zboží druhu nabízeného; nesmějí však při tom, kromě na trzích, s sebou míti nižádné zboží na prodej, nýbrž toliko vzorky.

Vyhledávati objednávky zboží u osob, které takového zboží ve své živnosti nepotřebují, jest majetníkům živnosti neho jejich zmocněncům za příčinou odbytu zboží osadnického, kořenného a materiálního v jejich stanovišti i mimo ně naprosto zakázáno; u jiného zboží jest vyhledávání objednávek mimo stanoviště u řečených osob dovoleno toliko v jednotlivých případech k výslovnému, písemnému vyzvání, které má zníti na určité zboží a svědčiti majetníku živnosti.

Obchodní ministr jest však zmocněn, v případech zřetele hodných, slyšev obchodní a živnostenskou komoru a účastná společenstva, pro určitá zboží nebo určité okresy nebo jednotlivé živnosti způsobem nařizovacím připustiti, aby také bez tohoto vyzvání vyhledávány byly objednávky zboží u osob v 2. odstavci dotčených.

§ 59 *a)*.

Výrobci hodin, zlatého a stříbrného zboží, velkoobchodníci s těmito věcmi, pak obchodníci s klenoty a drahými kameny, jakož i zmocněnci, v jejich bezprostřední službě postavení, je-li stanoviště příslušné živnosti v tuzemsku, jsou oprávněni, na svých obchodních cestách s sebou na prodej míti nejen vzorky, nýbrž i samo prodávané zboží, když podle jeho povahy vyloučen jest prodej podle vzorků, avšak má při tom platnost omezení, že toto zboží smí prodáváno býti toliko oprávněným překupníkům.

§ 59 *b)*.

Potřebná ustanovení o obsahu a vyhotovení legitimací pro obchodní cestující určených budou vydána způsobem nařizovacím po slyšení obchodních a živnostenských komor.

Žádosti o tyto legitimace budte vyřízeny nejdéle v osmi dnech a smějí odmítnuty býti toliko z důvodů v příslušném nařízení uvedených.

Způsobem nařizovacím bude mimo to ustanoveno, pokud osoby v § 59 *a)* uvedené potřebují zvláštní legitimace příslušného puncovního úřadu.

§ 59 *c)*.

Vyhledávání objednávek zboží samostatnými jednateli obchodními.

Obchodní jednatelé, kteří nejsou ve službě některého živnostníka, jsou povinni podle § 11 ohlásiti provozování svého obchodu.

Tito jednatelé smějí za příčinou obchodování předkládati osobám v § 59, odstavci 1 uvedeným vzorky předmětů, kterých potřebuje se v jejich živnosti, jim ceny zboží oznamovati a od nich objednávky předmětů řečeného druhu přijímati.

Obchodním jednatelům není dovoleno, aby kromě svých vzorků s sebou měli ještě zboží, aby vzorky nebo zboží na svůj účet prodávali a aby v jednatelské obchody s jinými osobami vcházeli nežli s takovými, v jejichž živnosti potřebuje se zboží nabízeného druhu.

Obchodní jednatelé, kteří svou živnost cestujíce provozují, nesmějí míti žádných skladů zboží nebo skladišť.

Vzorky budte zmocnitelem jednatelovým označeny jako vzorky.

§ 59 *d)*.

Prodej tiskopisů.

Ku prodávání tiskopisů a ke sbírání předplatitelů nebo subskribentů nevztahují se ustanovení §§ 59, 59 *b)* a 59 *c)*; o tom platí jenom zvláštní předpisy v tiskovém zákonu dané.

§ 59 *e)*.

Cizozemští obchodní cestující.

Obchodní cestující, kteří zastupují cizozemské průmyslové, živnostenské neb obchodní podniky, pokud podle obchodních smluv svou dobou platných jsou připuštěni k obchodování v tuzemsku, jsou rovněž podrobeni předcházejícím ustanovením; legitimace v § 59 *b)*, odstavci 1 dotčené nepotřebují ti obchodní cestující a samostatní jednatelé, kteří jsou již legitimováni živnostenským legitimačním lístkem v obchodních smlouvách uvedeným.

§ 60.

Roznášení na prodej.

Toliko osoby zákonem o podomním obchodu k tomu oprávněné smějí zboží z místa na místo, kromě na trzích, na prodej roznášeti a dům od domu nositi a nabízeti.

Toto omezení však nevztahuje se k výrobkům polního a lesního hospodářství, kterých se každého dne potřebuje, jako k mléku, vejcím, ovoci, zelenině, rostlým květinám, máslu, drůbeži a k dříví, pak ku přirozeným kyselkám, pokud prodej těchto věcí koná se dům od domu nebo na ulici výrobci nebo jejich zmocněnci neb oprávněnými obchodníky.

Líhové nápoje a ocet jsou vyloučeny z obchodní úlevy předcházejícími ustanoveními propůjčené.

Politický úřad zemský může zakázati v jednotlivých obcích tento prodej vzhledem k určitým věcem na určitý čas, po případě pro určité části jednotlivých obcí z důvodů zdravotních nebo tržní policie k návrhu obecního zastupitelstva, které má slyšeti účastná živnostenská společenstva.

V případech zvláštního zřetele hodných živnostenský úřad, slyšev příslušná společenstva, může pokaždé na tři léta a na odvolanou drobným živnostníkům v jeho okresu usedlým pro jejich lepší obživu dovoliti, aby dům od domu prodávali své vlastní výrobky v obci, kde jest stanoviště jejich živnosti. K tomu účelu budou vyhotoveny zvláštní úřední legitimace. Pro jednoho živnostníka bude vyhotoveno toliko po jediné legitimaci, která však může zároveň svědčiti určitým členům rodinným nebo zástupci napřed pojmenovanému.

§ 60 *a)*.

Zapovědno jest prodávati chléb a jinaké pečivo dům od domu nebo na ulici kromě případů v § 60, odstavci 1 a 5 dotčených. Dodávati chléb a jinaké pečivo zákazníkům pekařovým dovoleno jest toliko na objednávku, koná-li to pekař sám, jeho příslušníci a jeho pomocní dělníci.

§ 60 *b)*.

Zakázáno jest užívati dětí, kterým není ještě čtrnáct let, ku prodejům v §§ 60 a 60 *a)* uvedeným; živnostenský úřad může omeziti nebo zakázati, aby se k tomu účelu užívalo ženštin, kterým není ještě osmnáct let.

§ 61.

Obchod zahraniční.

Živnostníci v cizině usedlí mohou, mají-li rakouští příslušníci státní stejné právo v příslušné zemi cizí, v tuzemsku vykonávati na zakázku takové práce živnostenské, k jichž výkonu koncesse třeba není.

Dozor věcí v cizině vyrobených a dodání jich objednatelí podrobeny jsou podmínkám v předpisech celních obsaženým.

Hlava V.

Obchod tržní.

§ 62.

Návštěva trhů.

Každý má právo, na trhy s veškerým v obchodě dovoleným zbožím jezditi, pokud toto zboží podle druhu trhu jest na něm k obchodu připuštěno.

Zboží však, jehož prodej jest vázán koncessí, může i na trzích býti prodáváno toliko od živnostníků příslušnou koncessí opatřených.

§ 63.

Fieranti.

Kdo činí z jezdění po trzích samostatnou živnost (fierant, trhovník), má ji ohlásiti podle § 13.

§ 64.

Cizozemci.

S cizozemci nakládá se v příčině práva k návštěvě trhů jako s tuzemci, pokud nebude nařízena odchylka od toho na základě reciprocity.

§ 65.

O předmětech obchodu tržního:

a) na hlavních trzích;

Předmětem obchodu tržního na velkých trzích, výročních trzích a v lázeňských místech, jim zvláštními nařízeními po dobu léčební na roveň postavených, pak na trzích při posvícení, jest všeliké ve volném obchodě dovolené zboží, pokud příslušná tržní oprávnění nejsou výslovně obmezena na jednotlivé druhy předmětů, jako na příklad dobytek, vlnu, obilí, dětské hračky a t. d.

§ 66.

b) na týdenních trzích.

Předmětem obchodu na týdenních trzích jsou: potraviny a surové přírodniny, hospodářské a polní nářadí, výrobky, které náležejí k vedlejším v zemi obvyklým zaměstnáním rolníků v okolí, a obecné předměty denní spotřeby.

§ 67.

Prodávati na týdenních trzích v boudách a krámcích jiné věci než tuto uvedené, jest zpravidla dovoleno toliko živnostníkům v obci samé bydlícím v příčině věcí jejich živnosti, leč by již v jednotlivých místech byli pro příslušné výrobky dosud připuštěni také cizí živnostníci.

Ostatně v místech, kde by potřebě konsumce usedlými živnostníky nebylo vyhověno, politický úřad zemský může nařídit, že pro příslušné věci také cizí živnostníci jsou na týdenních trzích připuštěni.

§ 68.

Rovnoprávnost návštěvníků trhu.

Všichni návštěvníci trhů mají při provozování svých tržních obchodů stejná práva.

Zařízení, že první hodiny trhu jsou vyhrazeny drobným nákupníkům, jsou dopuštěna toliko při týdenních trzích a v příčině potravin, nasvědčují-li tomu místní obyčeje a potřeby.

§ 69.

Tržní poplatky.

Obce nesmějí tržní obchod zatížiti žádnými jinými dávkami než takovými, které jsou náhradou za přenechanou prostoru, za užívání bud a nářadí a za jiné výlohy spojené s odbýváním trhu.

§ 70.

Tržní řády.

V mezích ustanovení shora uvedených každá obec, ve které se konají trhy, stanoviti má za schválení politického zemského úřadu podle místních potřeb tržní řád, který má také obsahovati sazbu tržních poplatků, při čemž buď též ustanoveno, pokud se dopouští výčep nápojův a podávání jídel na tržištích.

§ 71.

Udílení práva k trhům.

Zvláštní předpisy ustanovují, kterak obce nabývají práva konati trhy a čeho při takovém povolení jest dbáti. Propůjčená již oprávnění ku konání trhů mohou složena býti toliko za souhlasu úřadu, který propůjčil oprávnění a jenž má napřed vyslechnouti společenstva zřízená pro živnosti toho kterého místa.

Hlava VI.

O živnostenském pomocnictvu.

I. Ustanovení všeobecná.

§ 72.

Ujednání poměrů mezi samostatnými živnostníky a jejich pomocnými pracovníky jest v mezích zákony vyměřených předmětem volné úmluvy.

Není-li úmluvy, rozhodují především zvláštní předpisy pro to vydané, pak obecný zákoník občanský.

§ 73.

Pomocní pracovníci.

Pomocnými pracovníky rozumějí se v tomto zákoně všecky osoby pracovní, které při živnostenských podnicích jsou v pravidelném zaměstnání, bez rozdílu věku a pohlaví, a to:

a) pomocníci (obchodní pomocníci, tovaryši, sklepníci, kočí při živnostech dopravních a pod.);

b) tovární dělníci;

c) učedníci;

d) ony osoby pracovní, jichž užívá se k podřízeným službám pomocným při živnosti [avšak které nepatří mezi osoby označené v odstavci V. pod lit. *d)* úvodního zákona k živnostenskému řádu].

K pomocným pracovníkům náležejí také pracovní osoby, které jsou pravidelně zaměstnány při takových podnicích živnostenských, jež fysické nebo právnické osoby v článku V. úvodního zákona k živnostenskému řádu uvedené provozují vedle svých zaměstnání nebo podniků živnostenskému řádu nepodrobných.

Osoby, které pro vyšší výkony služebné obyčejně s ročním nebo měsíčním služným jsou ustanoveny, jako: dílovedoucí, mechanikové, faktoři,

účetní, pokladníci, výpravčí, kresliči, chemikové a pod. nepatří mezi pomocné pracovníky.

§ 74.

Péče o pomocné pracovníky.

Každý majitel živnosti jest povinen, svým nákladem zříditi a udržovati všechna opatření při pracovních prostorách, strojích a pracovním náčiní, kterých vzhledem ke způsobu, jakým svou živnost provozuje, nebo vzhledem k místnosti výrobní jest potřebí k ochraně života a zdraví pracovníků pomocných.

Majitel živnosti má zvláště pečovati, aby stroje, zařízení závodní a jejich části, jako setrvačníky, přenášky (transmise), ložiska hřídelů, zdvihadla, kádě, kotly, pánve a pod. tak byly ohrazeny nebo takovými úpravami ochrannými opatřeny, aby dělníci, konajíce obezřele svou práci, nemohli snadně býti ohroženi.

K povinnostem živnostenského majitele patří také postarati se, aby pracovní prostory po celou dobu pracovní dle poměrů živnosti udržovány byly co možná světlými, čistými a prachu prostými, aby obnova vzduchu byla vždy přiměřenou počtu dělníků a zařízením osvětlovacím, jakož i působivou proti nepříznivým účinkům škodlivých výparů a aby zvláště při lučebných živnostech provozování a výroba zařízeny byly způsobem, kterým by se zdraví pomocných pracovníků co možná šetřilo.

Rovněž majitelé živností, dávají-li svým pomocným pracovníkům byt, nesmějí k tomu věnovati místnosti zdraví škodlivých.

Konečně majitelé živností jsou povinni, aby při zaměstnání pomocných pracovníků až do dokonaného 18. roku a ženských osob vůbec co nejvíce možná měli zřetel k mravnosti, jehož vyžaduje věk nebo pohlaví pomocníků takových.

§ 74 *a*.

Přestávky v práci.

Mezi pracovními hodinami povoleny buďte pomocným pracovníkům přiměřené přestávky k odpočinku, které trvati mají nejméně půl druhé hodiny, z čehož podle povahy živnosti provozované co nejvíce možná jedna hodina připadnouti má na dobu polední. Jestliže pracovní doba před polední hodinou nebo po ní trvá pět hodin nebo méně, přestávka k odpočinku vynechána býti může pro takovouto dobu pracovní, vyjímaje hodinu určenou pro dobu polední.

Při noční práci (§ 95) užívati se má obdobně těchto předpisů.

Ministr obchodní shodnuv se s ministrem věcí vnitřních a vyslechnuv obchodní a živnostenské komory jest zmocněn, dle skutečné potřeby jednotlivých druhů živností, zvláště oněch, při nichž lze snadno přerušiti jich provozování, dovoliti přiměřené zkrácení přestávek v práci.

§ 75.

O klidu nedělním a svátečním.

(Na místo § 75 nastoupiti mají podle § 1 zákona ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, a zákona ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125, tato ustanovení článku I až XIV:)

Článek I.

V neděli ustati má všecka práce živnostenská.

Článek II.

Klid nedělní má počíti nejpozději o 6. hodině ranní každé neděle, a to současně pro celé dělnictvo každého závodu a trvati alespoň 24 hodin.

Článek III.

Z ustanovení článku I a II jsou vyjaty:

1. Práce, které slouží konati, aby živnostenské místnosti a závodní zařízení byly vyčištěny a v dobrém stavu udrženy, jimiž podmíněn jest pravidelný chod vlastního nebo některého cizího závodu a které bez podstatného poruchu práce nebo bez nebezpečenství pro život a zdraví dělníků nemohou býti konány ve všední dni;

2. potřebné střežení závodních zařízení;

3. práce pro inventuru, a to jednou do roka;

4. neodkladné práce povahy přechodní, které musí vykonány býti buď z ohledů veřejných, zejména z ohledů policie bezpečnostní, nebo v čase nouze;

5. osobní práce živnostníkovy, pokud koná je bez použití některého pomocného dělníka a nikoli veřejně.

Článek IV.

Živnostníci, kteří upotřebí dělníků v neděli ku pracím druhu v článku III, 1, 2, 3 a 4 dotčeného, jsou povinni, založiti seznam, do něhož jedné každé

neděle budte zapisovány jména zaměstnaných dělníků, místo a doba, kde a jak dlouho byli zaměstnáni, i způsob předsevzatých prací. Seznam tento budiž ku požádání předložen živnostenskému úřadu a živnostenskému dozorci.

Při pracích v článku III, čísle 3 a 4 dotčených jest živnostník mimo to povinen, výkon těchto prací ještě před jejich započetím oznámiti úřadu živnostenskému. Jestliže by potřeba, aby takováto práce započata nebo v ní pokračováno bylo, nastala teprve v neděli, oznámení budiž učiněno živnostenskému úřadu nejpozději ihned po jejím skončení.

Tato oznámení jsou kolku prosta.

Dá-li se toto oznámení na c. k. poštu, platí podání toto, jako by oznámení učiněno bylo úřadu živnostenskému.

V obojí případnosti živnostenský úřad má zkoumati, zdali jsou tu zákonné podmínky pro výkon těchto prací.

Článek V.

Pokud práce v článku III pod čís. 1, 2 a 4 dotčené dělníkům překážejí v návštěvě dopoledních služeb božích, živnostníci jsou povinni každému z dělníků, při těchto pracích zaměstnanému, popřáti v neděli nejblíže následující toho volného času, aby navšíviti mohl dopolední služby boží.

Jestliže práce v článku III pod čís. 1, 2 a 4 dotčené trvají déle nežli tři hodiny, popřán budiž těmto dělníkům alespoň odpočinek po dvacet čtyři hodiny v neděli potom následující nebo, jestliže by to prohlédajíc ku provozování nebylo možným, některého všedního dne, nebo po šestihodinném odpočinku ve dva dni týdne.

Článek VI.

Obchodní ministr ve shodě s účastnými ministry jest zmocněn, dovoliti způsobem nařizovacím živnostenskou práci také v neděli u jednotlivých kategorií živnosti, při nichž dle jejich povahy nedá se provozování přerušiti nebo příslušná práce odložiti nebo jejichž provozování v neděli jest potřebí vzhledem ku každodenním nebo v neděli obzvláště vystupujícím potřebám obecenstva nebo veřejné dopravy.

Rovněž může se takovým výrobním živnostem, jejichž práce podle povahy provozování jest obmezena na určité období, a při kterých pro nebezpečí rychlého zkažení surovin příslušné práce nedají se odložiti (tak zvané závody kampaňové), dovoliti nedělní práci pro jistý počet neděl, do tohoto období spadající.

U živností nepřetržitě provozovaných, při kterých nedělní práce jest dovolena, práce tato budiž obmezena pokaždé na výkony, jež bezprostředně souvisejí s vlastním nepřetržitým provozováním, a při ostatních živnostech, pod výjimku tohoto paragrafu náležejících, pokaždé na výkony v nařízení výslovně dovolené, kdežto všechny jiné práce, jako práce přípravné nebo jinaké práce vedlejší a pomocné mají ustati.

Práce, v neděli v těchto závodech na základě předcházejících ustanovení tohoto článku dovolené, budou upraveny a podmínky, pod kterými jsou dovoleny, budou ustanoveny pro všechny závody téhož druhu stejnoměrně a se zřetelem ku předpisům v článku V o náhradném dni odpočinku daným.

Příslušná ustanovení budte pojata do pracovního řádu, vztažmo budte vyvěšena na příhodném místě v pracovnách v jazycích zemských.

Článek VII.

Pokud při jednotlivých kategoriích výrobních živností, jejichž provozování v neděli jest potřebí, aby ukojeny byly každodenní nebo v neděli obzvláště vystupující potřeby obecenstva, rozhodnými jsou místní, na mravu a obyčeji závislé okolnosti, účastná ministerstva mohou svěřiti politickým úřadům zemským, aby vyšetřily a stanovily potřebné výjimky ze předpisu klidu nedělního.

Tyto živnosti budte uvedeny v nařízení, jež dle článku VI bude vydáno.

Při stanovení výjimek pro tyto živnosti, které různě státi se může pro jednotlivé obce nebo místa, buď přihlédáno ku předpisu v článku V daného o náhradném dni odpočinku. Tyto výjimky budte stanoveny po vyslechnutí příslušných obcí, společenstev a výboru pomocnických hromad. Příslušná ustanovení budte pojata také do pracovního řádu, vztažmo budte vyvěšena na příhodném místě v pracovnách v jazycích zemských.

Článek VIII.

Policiční úřadové zemští v Haliči a v Bukovině jsou zmocněni, pro své správní obvody nebo pro

jejich část dovoliti práci ve výrobních živnostech v neděli pod tou podmínkou, že ti kteří živnostníci a jejich veškeří pomocní dělníci podle svého vyznání zachovávají jiného dne v týdnu pravidelně po dvacet-čtyři hodiny pracovní klid a že těchto prací nekonají veřejně.

Živnostníci, kteří užívají pomocných dělníků v neděli k takovýmto pracím, jsou povinni, vésti seznam v článku IV, odstavci 1 dotčený a jej na požádání předložiti živnostenskému úřadu a živnostenskému dozorci.

Článek IX.

U obchodní živnosti práce nedělní pro její provozování jest dovolena nejvýše po dobu čtyř hodin, které budou ustanoveny politickými úřady zemskými po vyslechnutí obchodní a živnostenské komory, jakož i příslušných obcí, společenstev a výboru pomocnických hromad. Toto stanovení může se státi různo pro různá odvětví obchodní a pro jednotlivé obce neb obecní části.

Rovněž tak politické úřady zemské mohou výměru nedělní práce u obchodní živnosti přípustné přihlížejíce k místním poměrům také pod nejvyšší dobu v prvním odstavci dotčenou snížiti a po případě nedělní práci po celý rok nebo určité časové oddíly jeho úplně vyloučiti.

V jednotlivé neděle, ve které zvláštní okolnosti vyžadují rozsáhlejšího obchodu, jako za času vánočního, na svátky patronů zemských a pod., političtí úřadové zemští po vyslechnutí příslušných obcí, společenstev a výboru pomocnických hromad mohou povoliti, aby až do osmi hodin byly rozmnoženy hodiny, po které obchodní živnost smí býti provozována. Političtí úřadové zemští, prohlédajíce k zvláštním místním poměrům, jako pro prodej svátostek (devocionálií) v poutnických místech, pak potravin ve výletních místech, na nádražích a pod. po vyslechnutí příslušných obcí, společenstev a výboru pomocnických hromad rovněž povoliti mohou pro všechny neděle nebo pro neděle určitých ročních počasí nebo jinakých období, aby až do osmi hodin byly rozmnoženy hodiny, po které obchodní živnosti smějí býti provozovány.

Konečně političtí úřadové zemští pro ta místa s méně nežli 6000 obyvateli, do nichž v neděli obyvatelstvo z okolí dochází, aby uhrazovalo své potřeby, mohou povoliti, aby hodiny, po které obchodní živnosti smějí býti provozovány, pro všechny neděle nebo pro neděle určitých ročních počasí byly rozmnoženy až do šesti hodin.

V neděli budiž poskytnut dělníkům podle jejich vyznání čas k návštěvě dopoledních služeb božích potřebný.

V hodinách, po které nedělní práce není dovolena pro provozování obchodu, zamčeny musí býti dveře, jimiž vchází se do živnostenských místností pro obchod s obecenstvem určených.

Provozuje-li se s živností obchodní ve společné provozovně ještě jiná, v příčině nedělního klidu odchylně upravená živnost, a pakliže zařízení provozovny neumožňuje takové prostorové rozdělení jednotlivých závodů, které spolehlivě zaručuje zachovávání příslušných předpisů o klidu nedělním, míti má platnost v příčině veškerého závodu přísnější předpis o klidu.

Účtárenská a kancelářská práce může v neděli dovolena býti nejvýše na dvě hodiny předpolední a toliko tenkrát, dá-li se každému jednotlivému zřízenci alespoň každou druhou neděli úplně prázdno. Tyto hodiny, které mohou býti různé pro různá odvětví obchodní a pro jednotlivé obce nebo části obce, ustanoveny budou politickými úřady zemskými podle ustanovení prvního odstavce.

Rovněž tak politické úřady zemské mohou výměru nedělní práce v účtárnách a kancelářích přípustné přihlížejíce k místním poměrům také pod nejvyšší dobu v předcházejícím odstavci dotčenou snížiti a po případě nedělní práci pro celý rok nebo určité časové doby jeho úplně vyloučiti.

Článek X.

V těch obchodních živnostech, ve kterých personál jest v neděli zaměstnán déle nežli tři hodiny, budiž zřízencům těmto dána střídavě každá druhá neděle úplně volnou, nebo, nedalo-li by se to provésti, půl všedního dne jakožto den odpočinku.

Článek XI.

Pokud podle ustanovení článku IX ustati má provozování obchodních živností v neděli, ani ti majetníci obchodních živností, kteří nezaměstnávají nižádných dělníků, nesmějí obchodovati, vztažmo nesmějí míti otevřené dveře, jimiž vchází se do

živnostenských místností pro obchod s obecenstvem určených.

Článek XII.

Předpisy o klidu nedělním v obchodní živnosti vztahují se také ku prodeji, jejž výrobní živnost se svým zbožím provozuje, pokud prodej tento na základě článku VI, vztažmo VII zvláště nebude upraven, dále ku prodeji dům od domu (§ 60 živnostenského řádu) a k tržnímu obchodu.

Článek XII *a*.

Političní úřadové zemští jsou zmocněni, aby tak, jako v příčině obchodních živností (článek IX, předposlední a poslední odstavec) účtárenské a kancelářské práce v neděli přípustné zvláště upravili také pro všechny jiné živnosti.

Článek XII *b*.

Předpisy na základě tohoto zákona v příčině nedělního klidu pro živnosti obchodní vůbec nebo určitá odvětví obchodní, vztažmo kategorie zboží v jednotlivých obcích nebo částech obcí vydané vztahují se také na provozování obchodu podomního.

Článek XIII.

Předpisy, politickými úřady podle článku VII, VIII a IX vydané, budte sděleny koncem každého čtvrtletí ministrovi obchodnímu, jenž ve shodě s účastnými ministry může nařídíti změnu předpisů těchto.

Článek XIV.

Ve svátek budiž popřán dělníkům podle jejich vyznání čas k návštěvě dopoledních služeb božích potřebný.

§ 75 *a*.

O živnostenských školách pokračovacích.

Majitelé živností, bez ujmy povinností jim zvlášť uložených v § 100 v příčině učedníků, jsou povinni, aby pomocníkům až do dokonaného 18. roku jich věku k návštěvě zřízených obecných živnostenských škol pokračovacích (vztažmo přípravných běhů) jakož i odborných škol pokračovacích poskytovali potřebného, stanovami a učební osnovou příslušné školy určeného času.

Pokud není živnostenských pokračovacích škol pro ženské pomocníky, ustanovení předcházejícího odstavce platí také v příčině zřízených snad škol pro ženské ruční práce a škol hospodyňských.

§ 76.

Povinnosti pomocných pracovníků.

Pomocní pracovníci jsou povinni majiteli živnosti prokazovati věrnost, poslušnost a úctu, slušně se chovati, smluvenou nebo v místě obvyklou dobu pracovní dodržovati, živnostenské práce sobě svěřené dle nejlepších sil vykonávati, o poměrech živnosti mlčení zachovávati, k ostatním pomocným pracovníkům a domácím lidem snášenlivě se míti a s učedníky jakož i s dětmi, které pracují pod dozorem pomocných pracovníků, dobře nakládati. Domácích prací, pokud nenáležejí k živnosti, pomocní pracovníci nejsou povinni konati, leč by jinak bylo ujednáno.

§ 77.

Mzda. Výpověď.

Není-li o čase, kdy mzda placena býti má pomocnému pracovníku, a o lhůtě výpovědné nic jiného ujednáno, předpokládá se, že smluvena byla týdenní výplata mzdy a 14denní lhůta výpovědní. Avšak pomocní pracovníci, kteří dle kusu se platí nebo v akkordu pracují, jsou oprávněni teprve tenkráte vystoupiti, když převzatou práci řádně ukončili.

§ 78.

Vyplácení mzdy.

Majitelé živností jsou povinni, vypláceti mzdu pomocných pracovníků v hotových penězích.

Avšak mohou opatřovati dělníkům byt, topivo, užívání pozemků, léky a pomoc lékařskou, jakož i nástroje a látku k výrobkům, které od nich mají býti zhotoveny, na zúčtování při výplatě mzdy dle předchozího ujednání.

Mezi majitelem živnosti a pomocným pracovníkem ujednati se může vydávání potravin nebo pravidelné stravy na účet mzdy, pokud se to děje za cenu, která nepřesahuje výlohy opatřovací.

Naproti tomu nesmí se ujednati, že pomocní pracovníci předměty své potřeby odebírati musí z jistých prodejišť.

Majitelé živností nesmějí dělníkům úvěrem na účet mzdy dávati jiných předmětů nebo zboží než svrchu označené a zvláště ne lihových nápojů.

Vypláceti mzdu v hospodách a krčmách jest zapověděno.

§ 78 *a*.

Předpisy § 78 vztahují se také k oněm pomocným pracovníkům, kteří mimo dílny pro majitele živností zhotovují nebo jim prodávají celotvary nebo velkovýrobky k jich živnostenské výrobě potřebné, neprovozujíce živnosti prodejem těchto zboží konsumentům.

§ 78 *b*.

Předpisy §§ 78 a 78 *a* o majitelích živností dané vztahují se také k členům rodiny, pomocníkům, zřízencům, jednatelům, dozorcům a faktorům majitelů živností, jakož i k jiným živnostníkům, v jejichž závodě některá z osob zde jmenovaných přímo nebo nepřímo jest účastna.

§ 78 *c*.

Úplná neplatnost smluv.

Ustanovení smluv a úmluvy, které odporují předpisům §§ 78, 78 *a* a 78 *b*, jsou úplně neplatnými.

§ 78 *d*.

O následcích, když pomocným pracovníkům neplatí se mzda hotově.

Pomocní pracovníci, jichž pohledávky proti předpisům §§ 78, 78 *a* a 78 *b* byly zapraveny jinak nežli hotovým zaplacením, mohou kdykoli žádati, aby jejich pohledávky zaplaceny byly hotovými penězi a nemůže jim činěna býti námitka z toho, co jim místo platu dáno bylo. Pokud příjemce má věc místo platu danou, nebo pokud z ní jeví se ještě býti obohaceným, případně věc tato nebo její hodnota, jestliže v pracovním řádě (§ 88 *a*) peněžitá pokuta, od dělníků placená, určena jest nemocenské pokladně příslušného podniku továrního nebo živnostenského, pokladně této, a náleží-li majitel živnosti k některému společenstvu, společenské pokladně nemocenské; pakli pro příslušný podnik živnostenský není takovéto pokladny, připadnou peněžité pokuty chudinskému fondu toho místa, kde živnostenský podnik své sídlo má.

§ 78 *e*.

Nežalovatelnost pohledávek za zboží na úvěr dané.

Pohledávky za věci nebo zboží, které proti zápovědi v §§ 78, 78 *a* a 78 *b* obsažené pomocným pracovníkům na úvěr byly dány, nemohou od majitelů živností neb osob jim na roveň postavených ani býti zažalovány, ani zaúčtováním nebo jiným způsobem k platnosti přivedeny býti, bez rozdílu, zda mezi účastníky přímo povstaly nebo nepřímo nabyty byly.

Pohledávky takové připadnou naproti tomu ústavům v § 78 *d*) dotčeným pro jejich zákonné účely.

§ 79.

O výkaze.

Pomocní pracovníci musí opatřeni býti potřebnými výkazy, jež záležejí při kupeckých osobách pomocných v úředně vidovaných vysvědčeních dřívějších zaměstnatelů, při všech ostatních pomocných pracovnících ve knížkách pracovních.

Majitelé živností, kteří do práce vezmou pomocné pracovníky bez takového výkazu, dopustí se přestupku řádu živnostenského.

§ 80.

O knížkách pracovních.

Obecní úřad toho místa, kde žadatel se zdržuje, vydává pracovní knížky kolku prosté za náhradu nákladů opatřovacích.

Vydání pracovních knížek pro mladistvé pracovníky pomocné (§ 93) jest závislým na podmínce, aby otec nebo poručník dal své svolení; nemůže-li opatřeno býti prohlášení těchto zákonných zástupců pomocného pracovníka, svolení může nahrazeno býti obcí pobytu.

O vydaných pracovních knížkách vedeny budiž přesné záznamy.

§ 80 *a*.

Pracovní knížka musí obsahovati jméno a příjmení pomocného pracovníka, jeho rodiště, kterého roku se narodil, náboženství a stav (zda svobodný nebo ženatý), zaměstnání pomocného pracovníka, pak podpis toho, komu byla udělena, musí opatřena býti podpisem a úřední pečetí úřadu, který ji vydal, a rubrikami pro ostatní záznamy, zvláště o vstupu a výstupu.

§ 80 *b*.

Pracovní knížka pro mladistvé pracovníky pomocné (§ 93) musí kromě toho obsahovati jméno a bydliště zákonného zástupce pomocného pracovníka a svolení zákonného zástupce, že smí vstoupiti

v poměr pracovní neb učební, pak zprávu o školních poměrech a zvláště o tom, jakého školního vzdělání pomocný pracovník nabyl.

§ 80 *e*.

Pracovní knížka budiž při vstupu do poměru pracovního neb učebného majitelem živnosti vzata ve schování.

Majitel živnosti jest povinen, předložiti knížku k úřední žádosti a po řádném zrušení poměru pracovního neb učebného vrátiti ji pomocnému pracovníku, po případu jeho zákonnému zástupci.

§ 80 *d*.

Při řádném vystoupení majitel živnosti má vyplniti a podepsati inkoustem rubriky knížky pracovní a opatřiti potvrzení starosty společenského anebo, kde společenstva není, místního úřadu policejního.

Vysvědčení (§ 81) zapíše se jen potud, pokud jest příznivo pro pomocného pracovníka.

Záznamy vzhledem k vysvědčení buďte k žádosti pomocného pracovníka ověřeny bez poplatků a kolků místním úřadem policejním.

§ 80 *e*.

Není-li v pracovní knížce místa k dalším záznamům, vydá se pomocnému pracovníku k jeho dřívější pracovní knížce druhá a označí se jakožto pokračování knížky dřívější.

§ 80 *f*.

Jestliže pomocný pracovník ztratí svou knížku pracovní, ucházeti se má u obecního úřadu toho místa, kde se zdržuje, o vydání nové knížky pracovní za náhradu nákladů opatřovacích, a není-li žádné pochybnosti, dána buď mu nová knížka pracovní, jakožto duplikát označená, do níž uvedouc důvod, proč duplikát byl vydán, zapíše se den, kterého pracovník do posledního zaměstnání vstoupil a den, kterého z něho vystoupil.

§ 80 *g*.

Stane-li se pracovní knížka u majitele živnosti neupotřebitelnou, ztratí-li nebo zničí-li se, nebo učiní-li majitel živnosti nepřísluné záznamy nebo poznámky ve knížce pracovní nebo na ní aneb odpírá-li majitel živnosti bez řádného důvodu vrátiti knížku pracovní, může žádati se za vydání nové knížky pracovní na náklad živnostenského majitele u obecního úřadu toho místa, kde pomocný pracovník se zdržuje.

Majitel živnosti, jenž pracovní knížky proti své zákonné povinnosti v čas nevydal nebo předepsaných záznamů učiniti opominul, anebo nepřísluné záznamy nebo poznámky učinil, jest povinen náhradou pomocnému pracovníku.

Nárok na náhradu mine, jestliže do čtyř neděl po jeho vzniku nebylo oň domlouváno na příslušném soudě.

§ 80 *h*.

Kdo pracovní knížku padělá nebo zfalšuje nebo vědomě nepravá udání o své osobě do pracovní knížky zapsati dá, nebo k legitimaci užije cizí knížky pracovní, aneb svou pracovní knížku k tomuto účelu jinému přenechá, potrestán bude dle trestního zákona.

§ 80 *i*.

Formulář knížek pracovních, jenž obsahovati má příslušné předpisy tohoto zákona, ustanoven bude nařízením od ministra obchodního a ministra věcí vnitrných.

§ 81.

Vysvědčení.

Každý majitel živnosti je povinen pomocnému pracovníku k žádosti při řádném výstupu z pracovního poměru vydati vysvědčení, jakého způsobu bylo jeho zaměstnání a jak dlouho trvalo; vysvědčení toto k žádosti pomocného pracovníka rozšířeno budiž také na jeho mravné chování a hodnotu jeho výkonů.

Obsah tohoto vysvědčení zapsati se má k žádosti pomocného pracovníka do knížky pracovní a od místního úřadu policejního pověřiti bez poplatků a kolků.

Majitel živnosti, který odepře vydati vysvědčení nebo pomocnému pracovníku vědomě udělí vysvědčení pravdě odporující, dopustí se přestupku řádu živnostenského a práv jest z ujmy, která z toho vzešla.

O učednících obsahuje § 104 další předpisy.

§ 82.

O zrušení poměru pracovního.

Dříve než uplyne výslovně neb mlčky ujednaná doba poměru pracovního, může pomocný pracovník

bez výpovědi ihned propuštěn býti v následujících případnostech:

a) když uzavíraje pracovní smlouvu, oklamal majitele živnosti, předloživ falešné nebo zfalšované knížky pracovní nebo vysvědčení, aneb jej v omyl uvedl o jiném dosavadním poměru pracovním, jímž pomocný pracovník současně jest vázán;

b) když shledán byl neschopným k ujednané práci;

c) stane-li se opilcem a opětně marně byl napomínán;

d) když dopustí se krádeže, zpronevěření nebo jiného trestného skutku, který jej činí nehodným důvěry majitele živnostenského;

e) když vyzradí obchodní nebo výrobní tajemství nebo bez svolení majitele živnosti provozuje vedlejší zaměstnání, které jest na újmu jeho službám při živnosti;

f) když práce neoprávněně zanechal nebo trvale svých povinností zanedbával aneb ostatní pomocné pracovníky nebo domácí lidi snaží se svésti k neposlušnosti, ke zprotivení se proti majiteli živnosti, k nepořádnému životu nebo k nemravným neb nezákonným skutkům;

g) když dopustí se hrubé urážky na cti, tělesného úrazu nebo nebezpečného vyhrožování proti majiteli živnosti nebo proti jeho domácím lidem nebo proti ostatním pomocným pracovníkům, nebo přes předchozí varování nepatrně zachází s ohněm a světlem;

h) když jest stižen odpuzující nemocí, nebo svou vinou stane se k práci neschopným, aneb trvá-li nezaviněná nezpůsobilost ku práci přes čtyři neděle;

i) když déle 14 dnů jest vězněn.

§ 82 *a*.

Před uplynutím ujednané doby a bez výpovědi může pomocník práci opustiti:

a) když nemůže v práci pokračovati bez patrné škody pro své zdraví;

b) když majitel živnosti dopustí se skutkem zlého nakládání nebo hrubé urážky na cti proti němu nebo jeho příslušníkům;

c) když majitel živnosti nebo jeho příslušníci snaží se svésti pomocného pracovníka nebo jeho příslušníky k nemravným nebo nezákonným skutkům;

d) když majitel živnosti mu nepříslušně zadržuje umluvenou odplatu nebo ruší jiné podstatné podmínky smlouvy;

e) když majitel živnosti nemůže neb zdráhá se poskytnouti pomocnému pracovníku výdělek.

§ 83.

Přestane-li živnost nebo zemře-li pomocný pracovník, zanikne poměr pracovní sám sebou.

Avšak propuštěn-li jest předčasně pomocný pracovník, ať již následkem dobrovolného zanechání živnosti nebo následkem viny majitele živnostenského nebo náhody, která tohoto byla stihla, má pomocný pracovník právo žádati o náhradu škody za ušlou sobě lhůtu výpovědnou.

§ 84.

Propustí-li majitel živnosti pomocného pracovníka před časem, aniž jest důvodu zákonem uznaného (§§ 82 a 101), anebo dá-li vlastní vinou jemu příčinu ku předčasnému zrušení pracovního poměru (§ 82 *a*), jest povinen pomocnému pracovníku nahraditi mzdu a jiné ujednané odplaty za celou lhůtu výpovědnou, případně za zbývající ještě část této lhůty.

§ 85.

Vystoupení předčasné.

Jestliže pomocný pracovník bez důvodu zákonně uznaného (§§ 82 *a* a 101) před časem opustí majitele živnosti, dopustí se přestupku řádu živnostenského a potrestán bude dle předpisů jeho. Mimo to jest majitel živnosti oprávněn, donutiti pomocného pracovníka skrze úřad k návratu do práce na zbývající ještě dobu a žádati náhrady za vzešlou sobě škodu.

§ 86.

Majitel živnosti, který přijme do práce pomocného pracovníka, ačkoli mu, když jej přijímal, známo bylo, že svého pracovního poměru se svým posledním zaměstnatelem řádně nezrušil, anebo který dozvěděv se o tomto nepořádném přerušení, takového pracovníka pomocného podrží v práci, dopustí se přestupku řádu živnostenského a práv jest s pomocným pracovníkem dřívějšímu zaměstnateli ze škody, jež tomuto vzešla svémocným vystoupením pomocného pracovníka.

Totéž platí o majiteli živnosti, jenž svedl pomocného pracovníka k porušení smlouvy naproti svému zaměstnateli.

Dřívějšímu zaměstnateli přisluší také právo žádati, aby pomocný pracovník o své újmě vystouplý vrátil se na zbývající ještě dobu.

§ 87.

Spory z poměru pracovního, učebného a námezdního.

(Paragrafy 87 až 87 c řádu živnostenského vztažmo zákona ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, zrušeny byly paragrafem 39 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, jímž se zavádějí soudy živnostenské a soudnictví ve sporných věcech ze živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního.)

§ 88.

Seznamy dělníků.

V každém podniku živnostenském o všech pomocných pracovnících veden buď seznam ve způsobě knihy, v němž ať jest zapsáno jméno a příjmení, věk, obec domovská, obec, která pracovní knížku vydala, kdy do živnostenského podniku vstoupil, jméno živnostenského majitele, u něhož pomocný pracovník posledně byl v práci, způsob, jakým zaměstnán jest v živnosti, nemocenská pokladna, ku které pomocný pracovník náleží, a kdy z podniku živnostenského vystoupil; seznam tento předložen buď úředním zřízencům, kdykoli za to požádají.

Předpisy o policejním ohlašování nejsou dotčeny tímto zákonem.

§ 88 *a*.

Pracovní řád.

V továrnách a v oněch podnicích živnostenských, ve kterých přes 20 pomocných pracovníků ve společných místnostech jest zaměstnáno, musí v těchto místnostech vyvěšen býti pracovní řád majitelem živnosti podepsaný; řád tento budiž všem pomocným pracovníkům při jich vstoupení oznámen, a budte v něm s doložením doby, kdy působiti počnou, vytknuta zejmena tato ustanovení:

a) rozličné kategorie dělníků, jakož i způsob zaměstnání ženských osob a mladistvých pracovníků pomocných;

b) způsob, jak mladistvým pracovníkům pomocným dostává se předepsaného školního vyučování;

c) pracovní dni, začátek a konec pracovní doby a přestávky v práci;

d) doba zúčtování a vyplácení mzdy;

e) moc a povinnosti dozorčích osob;

f) opatření dělníků pro případ nemoci neb úrazu;

g) konvencionální pokuty při přestoupení pracovního řádu a k čemu se jich užívá, pak jakékoliv jiné srážky se mzdy;

h) lhůty výpovědné a případnosti, kdy poměr pracovní ihned přerušen býti může.

Pracovní řád nejpozději osm dní, nežli vyvěsí se v dílnách, předložen buď ve dvou stejně znějících exemplářích živnostenskému úřadu, jenž neshledá-li v pracovním řádě nic protizákonného, jeden exemplář svým visem opatří a majiteli živnosti vrátí.

§ 89.

Pokladna nemocenská.

Majitelé živností, kteří nepatří k nižádnému společenstvu, jsou zavázáni za přispívání pomocných pracovníků buď zříditi zvláštní pokladnu nemocenskou u svého závodu nebo přistoupiti k některé již zřízené.

§ 90.

Konvencionální pokuty peněžité.

Konvencionální pokuty peněžité, které uvaleny byly na pomocné pracovníky při přestupcích pracovního řádu, a k čemu se jich užilo, zapsány budte do seznamu, do něhož úřad a pomocní pracovníci nahlédnouti mohou, a jenž předložen býti má živnostenskému úřadu, když některý pomocný pracovník pokládá se býti stížen vybráním nebo vynaložením konvencionální pokuty peněžité.

§ 91.

Náměstkové živnostenských majitelů.

Co v oddíle tomto praveno jest o majitelích živností jakožto zaměstnatelích nebo pánech učebních, platí rovněž o jejich náměstcích, pokud jednotlivé předpisy dle samé věci nevztahují se výhradně k osobě majitele živnosti.

§ 92.

Pomocné osoby kupecké.

K obchodním pomocníkům, obchodním učedníkům a obchodním sluhům vztahují se předpisy hlavy této jen potud, pokud v obchodním zákonníku jinak není nařízeno.

2. Dodatečná ustanovení.

A. Pro mladistvé pracovníky pomocné a pro osoby ženské.

§ 93.

Mladistvými pracovníky pomocnými rozumějí se v tomto zákoně pomocní pracovníci až do dokonaného 16. roku.

§ 94.

O obmezeních při užívání mladistvých pracovníků pomocných a osob ženských.

Dětí před dokonaným 12. rokem nesmí užívati se ku pravidelnému živnostenskému zaměstnání.

Mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonaným 12. a dokonaným 14. rokem smí užívati se ku pravidelnému živnostenskému zaměstnání, pokud jejich práce není na ujmu zdraví a nepřekáží tělesnému vývoji, pak pokud nepřekáží splniti zákonnou povinnost školní.

Práce těchto mladistvých pracovníků pomocných nesmí však přesahovati denně osm hodin.

Ostatně ministr obchodní, shodnuv se s ministrem věcí vnitrných a vyslechnuv obchodní a živnostenské komory, jest zmocněn nařízením označiti ony nebezpečné nebo zdraví škodlivé výkony živnostenské, při kterých mladistvých pracovníků pomocných neb osob ženských buď docela nebo toliko podmínečně smí se užívati.

Šestinedělek smí užívati se ku pravidelnému zaměstnání živnostenskému teprve za čtyři neděle po jich slehnutí.

§ 95.

Práce noční.

Mladistvých pracovníků pomocných nesmí užívati se ku pravidelnému zaměstnání živnostenskému za doby noční, to jest v hodinách od osmi hodin večer do pěti hodin ráno.

Ministr obchodní, shodnuv se s ministrem věcí vnitrných, jest však zmocněn, pro jisté kategorie živností vzhledem ku klimatickým poměrům a jiným důležitým okolnostem nařízením přiměřeně upraviti výše uvedené hranice práce noční nebo vůbec dovoliti noční práci mladistvých pracovníků pomocných.

§ 96.

Evidence mladistvých pracovníků pomocných.

Majitelé živností, kteří zaměstnávají mladistvé pracovníky pomocné, jsou povinni vésti o nich seznam, který obsahovati má jméno, věk, bydliště těchto mladistvých pracovníků pomocných a jméno, jakož i bydliště jejich rodičů, případně poručníků, pak kdy vstoupili a vystoupili.

Seznam tento předložen buď živnostenskému úřadu, když za to žádá.

B. Pro pomocné pracovníky v živnostenských podnicích po továrnicku provozovaných.

§ 96 *a*.

V živnostenských podnicích po továrnicku provozovaných pracovní doba pro pomocné pracovníky bez vpočtení přestávek v práci nesmí více obnášeti než nejvýše 11 hodin ve 24 hodinách.

Avšak ministr obchodní, shodnuv se s ministrem věcí vnitrných a vyslechnuv obchodní a živnostenské komory, může nařízením označiti ony kategorie živností, kterým hledíc k prokázaným zvláštním jejich potřebám povoliti se má prodloužení pracovní doby o jednu hodinu, a seznam jejich prohlédnouti se má každý třetí rok.

Kromě toho ministr obchodní, shodnuv se s ministrem věcí vnitrných, jest zmocněn, aby při oněch kategoriích podniků živnostenských, které dle §§ 75, odstavce 3 (nyní čl. VI zákona ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, změněný zákonem ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125) a 96 *b*), odstavce 4, dovoleno jest nepřetržitě provozovati, přiměřeně upravil pracovní dobu, by možným bylo stále potřebné střídání práce.

Jestliže přírodní události nebo nehody přerušily pravidelné provozování, nebo nastala-li zvýšená potřeba práce, živnostenský úřad první instance může povoliti jednotlivým podnikům živnostenským dočasné prodloužení pracovní doby, ale nejdéle na dobu tří neděl; nad tuto lhůtu přísluší takovéto povolení politickému úřadu zemskému.

V případnosti potřeby nevyhnutelné a nejdéle po tři dni v jednom měsíci pracovní doba může prodloužena býti na pouhou opověď u živnostenského úřadu první instance.

Ku pracím, které jakožto práce pomocné vlastní výrobu předcházeti nebo po ní následovati musí

(vytápění kotlů, osvětlování, čištění), předpisy tyto se nevztahují, pokud prací těchto nekonají mladiství pracovníci pomocní.

Hodiny přes čas buďte zvláště placeny.

§ 96 *b*.

Dětí před dokonaným 14. rokem nesmí užívati se ku pravidelnému zaměstnání v živnostenských podnicích po továrnicku provozovaných.

Mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonaným 14. rokem a dokonaným 16. rokem smí užívati se jen ku pracím lehčím, které nejsou na ujmu zdraví těchto pracovníků pomocných a nepřekážejí tělesnému vývoji jejich.

Kromě mladistvých pracovníků pomocných nesmí užívati se osob ženských vůbec k noční práci (§ 95) v živnostenských podnicích po továrnicku provozovaných.

Avšak ministr obchodní, shodnuv se s ministrem věcí vnitřních a vyslechnuv obchodní a živnostenské komory, může nařízením označiti ony kategorie živnostenských podniků po továrnicku provozovaných, jichž provozování pro svou povahu nemůže snadně býti přerušeno nebo při kterých jest nezbytná potřeba práce střídavé hledíc ku potřebám těchto odborů průmyslových a při nichž z důvodů těchto užívati se smí mladistvých pracovníků pomocných mezi dokonaným 14. a dokonaným 16. rokem, jakož i osob ženských vůbec ku práci noční. Veškerá pracovní doba těchto osob ve 24 hodinách nesmí přesahovati zákonnou dobu pracovní (§ 96 *a*, odstavec 1.).

BB. Pro pomocné dělníky při koncessovaných živnostech stavebních a jiných stavebních podnicích.

§ 96 *c*.

Ustanovení § 88 *a* vztahuje se k podnikům staveb železničných a k jiným od kohokoliv provozovaným podnikům stavebním, které zaměstnávají více než 20 dělníků při jedné stavbě.

Pro stavby těmito podniky prováděné platí kromě toho ustanovení §§ 96 *a)* a 96 *b)*, a to ustanovení poslednĕ uvedená také v příčině těch dělníků, kteří jsou zaměstnáni nikoli bezprostředně stavebními podnikatelstvy, nýbrž takovými živnostníky, kterých stavební podnikatelstva používají ku provedení příslušných prací.

C. Pro učedníky.

§ 97.

Za učedníka pokládá se, kdo u majitele živnosti vstoupí do zaměstnání, by živnosti prakticky se naučil, bez rozdílu, zda učebné bylo ujednáno nebo ne, a zdali za práci platí se mzda nebo ne.

§ 98.

Kdo může míti učně.

Učedníky smějí míti toliko takoví majitelé živností, kteří sami nebo jejich náměstkové mají potřebné odborné vědomosti, aby mohli vyhověti předpisům § 100 o živnostenském vzdělání učedníků a kteří také podle zařízení a provozovacího způsobu své živnosti jsou vskutku s to, aby tak činili.

Majitelé živností, kteří byli odsouzeni pro zločin vůbec anebo pro přečin ze zištnosti spáchaný nebo proti veřejné mravnosti čelící nebo pro takovýtéž přestupek, nesmějí učedníkův ani přijímati ani přijatých déle podržeti.

Majitelům živností, kteří dopustili se hrubého porušení svých povinností vůči svěřeným jim učedníkům anebo proti nimž svědčí skutky, které je po stránce mravní činí nezpůsobilými, aby měli učně, může živnostenský úřad bez ohledu na jiný trest, jemuž propadají podle obecného zákona trestního, navždy nebo na určitý čas odníti právo míti učně.

Zvláště pak může právo míti učně odňato býti mistrovi (učebnímu pánu) navždy nebo na určitý čas, ukáže-li se z výsledku zkoušky učednické (tovaryšské), že mistr (učební pán) jest vinen nedostatečným úspěchem učňovým.

Právo míti učedníky může býti odňato po vyslechnutí společenstva, k němuž mistr (učební pán) náleží.

Majitelům živností, kteří zaměstnávají učně, živnostenský úřad k návrhu příslušného společenstva nebo živnostenského inspektora může zakázati, aby zároveň měli mladistvé pomocníky, jsouli zaměstnáváním mladistvých pomocníků obcházeny předpisy dané v příčině učedníků.

V případech, ve kterých netřeba obávati se škody nebo zneužití, živnostenský úřad může výjimečně dovoliti majitelům živností v odstavci 2. jmenovaným, aby učně přijímali.

Předpisy o tom, kdy pořadem trestním nastává odnětí práva míti učně, obsahuje § 133 *a*.

§ 98 *a*.

Doba učebná.

Učebná doba, pokud se jí netýkají zvláštní ustanovení § 14 a § 114, lit. *b*, nebo předpisy na základě § 23, odst. 1. a 3., způsobem nařizovacím nebo zákonem ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, vydané, při živnostech neprovozovaných po továrnicku nesmí trvati méně nežli dvě a ne více nežli čtyři léta, při živnostech továrnických pak nesmí trvati méně než dvě léta a ne více než tři léta. V těchto mezích časových budiž učebná doba určena stanovami společenstva (§ 114, lit. *b* a § 119 *c*, lit. *f*), vztažmo učební smlouvou.

Pro jednotlivé svobodné živnosti neprovozované po továrnicku ministr obchodu, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, může způsobem nařizovacím dovoliti, by učebná doba snížena byla na rok.

Jestliže učedník, odbyv část učebné doby u některého učebního pána, přestoupí řádným způsobem k jinému pánu učebnímu, budiž tato část učebné doby vpočítána do celé doby učebné.

§ 99.

O přijímání učedníků.

Učedníci budte přijímáni na základě zvláštní smlouvy, která budiž do čtyř neděl od počátku učebního poměru písemně ujednána. Jeden stejnopis smlouvy budiž ihned, jakmile byla uzavřena, představenstvu společenstva nebo, nepatří-li učební pán k žádnému společenstvu, obecnímu úřadu zaslán a v zápisné knize k tomu určené zaznamenán.

Učební smlouva je prosta kolků a poplatků.

Smlouva tato musí obsahovati:

1. jméno pána učebního, živnost, kterou provozuje, a místo, kde se zdržuje;

2. jméno a příjmení, věk a bydliště učedníkovo;

3. jde-li o učedníka nezletilého, jméno, zaměstnání a bydliště jeho rodičů, jeho poručníka nebo jiného zákonného zástupce;

4. datum smlouvy a jak dlouho smluvený poměr trvati má;

5. ustanovení, že zvláště — bez ujmy ostatních zákonných závazků, jež oba kontrahenti mají — majetník živnosti se zavazuje vyučovati nebo způsobilým k tomu náměstkem vyučovati dáti učedníka zručnostem živnosti, jíž učeň se má vyučiti, a že učedník má přidržován býti k pilnému zaměstnávání se v této živnosti;

6. přijímací podmínky stran učebného nebo případné mzdy, stravování, šacení, bytu, doby, jak dlouho učení má trvati, a stran společenstevního poplatku za přípověď a za vyučenou.

Nejdůležitější podmínky smlouvy budte úřadem obecním zapsány do pracovní knížky.

Majetníci živností, kteří přijímajíce učedníky nedrží se těchto předpisů, dopustí se přestupku řádu živnostenského.

§ 99 *a*.

Doba zkusná.

Nebyla-li při přijetí učedníka ujednána delší doba zkusná, učebný poměr za prvních čtyř neděl od počátku doby učebné může zrušen býti jednostranným ústupem každé z obou stran.

Doba zkusná nesmí trvati déle tří měsíců a počítá se v dobu učebnou.

§ 99 *b*.

O povinnostech učedníkových.

Učedník povinen jest učebnímu pánu poslušností, věrností a mlčenlivostí, pilností a slušným chováním a musí se podle jeho poukazu zaměstnávati v živnosti.

Učedník nezletilý podroben jest otcovské kázni učebního pána, jehož ochrany a péče požívá.

Učedníci, pokud si ještě neodbyli s prospěchem pokračovací školy živnostenské nebo jiného vyučování alespoň rovnocenného, jsou povinni až do úplného dosažení cíle vyučovacího navštěvovati pravidelně všeobecné pokračovací školy živnostenské (nebo kursy přípravné), jakož i odborné školy pokračovací tak, jak příslušnou učební osnovou jest předepsáno.

Ministr věcí duchovních a vyučování ve shodě s ministrem obchodu rozhoduje o rovnocennosti vyučování.

Učedníkům, kteří vlastní vinou nedosáhnou dostatečného prospěchu z vyučování, nebo kteří jsou disciplinárně na čas vyloučeni ze školního vyučování, může na základě oznámení příslušného dozorčího orgánu školního živnostenským úřadem pravidelná doba učební, stanovami nebo smlouvou vyměřená, býti prodloužena.

Učební doba budiž také tehdy prodloužena, neobstál-li učedník před ukončením učební doby při předepsané zkoušce učednické (tovaryšské).

Učební doba podle předcházejících ustanovení prodloužená nesmí však nikdy prodloužena býti na dobu delší než půlletní.

§ 100.

O povinnostech pána učebního.

Pán učební pečuj o živnostenské vzdělání učedníkovo a neodnímej mu potřebného k tomu času a příležitosti zaměstnáváním ve službách jinakých (§ 76).

Jemu, vztažmo jeho náměstkovi přísluší dohlédati k mravům a k chování nezletilého učedníka v dílně i mimo ni; má jej přidržovati k pracovitosti, dobrým mravům a k plnění náboženských povinností; má také zdržeti se všelikého zlého nakládání s učedníkem, chrániti jej proti takovému nakládání se strany ostatních dělníků a domácích lidí a pečovati o to, aby učedníkovi nebyly ukládány práce, jako doprava břemen a pod., takovým způsobem a po takovou dobu, že by nebyly přiměřeny jeho silám fysickým.

Pán učební nebo jeho náměstek jest dále povinen, aby učedníkům, kteří si ještě neodbyli s prospěchem pokračovací školy živnostenské nebo jiného vyučování alespoň rovnocenného, dopřával až k úplnému dosažení cíle vyučovacího potřebného času k návštěvě ústavů v § 99 *b*, odst. 3, zmíněných, aby je k návštěvě těchto škol přidržoval a přihlašováním a odhlašováním učedníků správě školní umožňoval dohled k pravidelné návštěvě školní.

Když nezletilý učedník onemocní nebo když uteče, též i v jiných důležitých případnostech učební pán má o tom ihned zpraviti rodiče, poručníky nebo jiné jeho příbuzné, jakož i společenstvo.

Způsobí-li pán učební svou vinou, že v případě učňově nebo jeho vyučené nastal průtah o více nežli 14 dní, dopustí se přestupku řádu živnostenského.

§ 100 *a*.

Kterak se určuje početní poměr učedníků.

Není-li pro jednotlivé živnosti určeno stanovami společenstva, jaký má býti poměr počtu učedníků k počtu pomocníků, ministr obchodu ve shodě s ministrem vnitra, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, může tento početní poměr určiti způsobem nařizovacím. To se může státi vůbec nebo pro určité okresy.

§ 101.

Předčasné zrušení poměru učebného.

Učebný poměr před uplynutím ujednané doby zrušen může býti ihned v následujících případnostech:

1. se strany pána učebního:

a) když na jisto se ukáže, že učedník není schopen naučiti se živnosti;

b) když učedník dopustí se některého ze skutků, které v § 82 pod lit. *d)*, *e)*, *f)* a *g)* o pomocných pracovnících jsou uvedeny;

c) když učedník stížen jest odpuzující nemocí, anebo přes tři měsíce pro nemoc nemůže pracovati;

d) když učedník déle nežli měsíc jest vězněn;

2. se strany učedníkovy, respektive zákonných zástupců jeho:

a) když učedník beze škody pro své zdraví nemůže setrvati v učebném poměru;

b) když učební pán hrubě zanedbává povinností svých, když učedníka snaží se svésti k nemravným nebo protizákonným činům, nebo práva otcovské kázně zneužívá, aneb opomine chrániti učedníka před zlým nakládáním se strany ostatních pracovníků nebo lidí domácích;

c) když učební pán déle jednoho měsíce jest vězněn, aneb i po kratší čas, když postaráno není o výživu učedníkovu;

d) když pánu nálezem trestním živnost na čas se zastaví;

e) když pán se svým živnostenským podnikem přesídlí se do jiné obce; avšak zrušení poměru státi se musí nejdéle do dvou měsíců po přesídlení.

§ 102.

Výpověď.

Čtrnáctidenní výpovědí učební poměr zrušen býti může se strany učedníkovy, když prohlášením od učedníka, respektive od jeho zákonných zástupců daným se prokáže, že učedník změní své povolání, nebo že přejde k živnosti podstatně rozdílné, aneb když jeho rodiče pro změněné poměry své potřebují ho k svému ošetřování nebo k vedení svého hospodářství aneb své živnosti.

Důvod výpovědi zaznamenán buď ve knížce pracovní.

Do roka po zrušení poměru učebného takový učedník bez svolení dřívějšího pána učebního nemá býti zaměstnán v téže živnosti nebo v tovární výrobě s touto živností obdobné.

Nechce-li pán učební dáti svolení svého, učedník respektive jeho zákonný zástupce může dovolati se výroku instance, která zákonem jest povolána vyřizovati spory z poměru pracovního, učebného a námezdního; instance tato v případnostech zřetele hodných může nahraditi scházející svolení.

§ 102 *a*.

Mimo případnosti v § 102 uvedené může dána býti čtrnáctidenní výpověď se strany učedníkovy, respektive zákonného zástupce jeho i tenkráte, když před instancí v § 102 dotčenou prokáže se způsobem nepochybným, že učební pán proti učedníkovi dopustil se trvale tvrdého nebo nespravedlivého nakládání, aniž jest to zlé nakládání, které by dle § 101, položky 2, lit. *b)* oprávňovalo učedníka, aby ihned poměr učebný zrušil.

V této případnosti nemají platnosti ustanovení § 102, odstavce 2, 3 a 4.

§ 103.

Kdy zaniká smlouva učební.

Smlouva zaniká nejen tím, že živnost provozovati se přestane, nebo smrtí učedníkovou, nýbrž i smrtí učebního pána, dále vzdáním se živnosti se strany pánovy, konečné nastalou neschopností pánovou neb učedníkovou plniti smluvené závazky.

§ 103 *a*.

Přísluší-li učedník k některému společenstvu a byl-li učebný poměr bez viny učedníkovy zrušen před uplynutím doby učebné, náleží společenstvu postarati se dle možnosti, by učedník dále byl umístěn u jiného učebního pána ke společenstvu náležejícího.

Při ujednání nové učební smlouvy budiž učební doba již odbytá příslušně vpočítána.

Společenstvo kromě toho jest povinno, aby v případech podle §§ 101, 102, 102 *a* a 103 nastalých, nelze-li včas opatřiti prohlášení zákonného zástupce nezletilého učedníka, nahradilo toto prohlášení.

§ 104.

Vysvědčení učebné a list výučný (tovaryšský).

Byl-li poměr učebný zrušen, pán učební vydej učedníkovi vysvědčení o strávené době učebné, o jeho chování po tuto dobu a nabytém vzdělání v živnosti.

Pomine-li učebný poměr tím, že řádně jest ukončen, a je-li učební pán členem společenstva, představenstvo společenstva vydej list výučný, přihlížejíc k vysvědčení učebnému, vztažmo vysvědčením učebným, propouštěcímu vysvědčení školy pokračovací, po případě vysvědčení o zkoušce učednické s prospěchem nebo s neprospěchem odbyté, jakož i k tomu, co společenstvo shledalo podle § 114; místo listu výučného při živnostech řemeslných vydá se list tovaryšský, avšak toliko tehdy, byla-li zkouška tovaryšská (§ 104 *b*) vykonána s prospěchem.

Názvu tovaryše možno nabýti toliko vykonáním tovaryšské zkoušky s prospěchem. Pomocný pracovník, který má toliko list výučný, nazývá se pomocníkem.

Podstatný obsah dotčených dosvědčení učebního pána a společenstva buď zapsán do pracovní knížky a ověřen místním úřadem policejním bez výloh a kolků.

§ 104 *a*.

Předpisy §§ 77, 82, 82 *a* a 83 k učedníkům se nevztahují.

§ 104 *b*.

Tovaryšská zkouška při živnostech řemeslných.

Společenstva pečujte o to, aby všichni učedníci zaměstnaní v živnostech řemeslných na konci doby učebné mohli se podrobiti zkoušce tovaryšské, která má prokázati, že učedník osvojil si ty vědomosti a zručnosti, kterých jako tovaryš v příslušné živnosti potřebuje.

Rovněž tak jest živnostenskému úřadu pečovati o učedníky, kteří jsou zaměstnáni v obdobných závodech továrních nebo v řemeslných závodech živnostenských, nenáležejících k žádnému společenstvu.

Zkouška tovaryšská koná se před zkušební komisí od příslušného společenstva zřízenou. Súčastněná společenstva však, dohodnouce se vzájemně, mohou též ustanoviti, že jejich učedníci mají konati zkoušku tovaryšskou před zkušební komisí, která jest pro příslušnou řemeslnou živnost zřízena u některého z těchto společenstev.

Zkušební komise skládá se z předsedy a alespoň dvou, nejvýše čtyř přísedících. Úřad živnostenský, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, jmenuje předsedu na tři léta. Z přísedících budiž jeden jmenován z tovaryšů alespoň čtyři roky v živnosti činných, ostatní pak z majitelů živností alespoň tři léta živnost samostatně provozujících. Představenstvo společenstva ustanovuje přísedící v každém případě zvláště dle seznamů jmen, z nichž jeden hromada společenstva, druhý pak, týkající se tovaryšů, hromada pomocnická zakládá vždy na tři roky.

V prvních čtyřech letech po tom, kdy tyto předpisy nabudou platnosti, mohou se do seznamu přísedících zkušební komise vzíti též pomocníci, kteří nevykonali zkoušku tovaryšskou.

Pro učedníky živností řemeslných, kteří se vyučili v podniku továrním aneb u pána učebného nenáležejícího k žádnému společenstvu neb u některého z ústavů dotčených v § 14 *b*, odstavci 2, živnostenský úřad, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřídí zkušební komise, přihlížeje obdobně k hořejším ustanovením.

§ 104 *c*.

Postup u zkoušky, rozsah a druh zkušební látky, jakož i výše zkušební taxy, kterou učedník má zaplatiti, upraveny budou zvláštními zkušebními řády, které pro jednotlivá společenstva podle rozličných kategorií řemeslných živností vydá k návrhu společenstev politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a zřízenou snad jednotu společenstev. Náklady zkoušky hradí společenstvo, jemuž také připadají zkušební taxy.

O zkoušení učedníků v § 104 *b*, odstavci 6, dotčených vydány budou obdobné zkušební řády politickým úřadem zemským po vyslechnutí obchodní a živnostenské komory. Útraty zkoušky v těchto případech hradí obchodní a živnostenské komory, jimž zase připadají taxy zkušební.

§ 104 *d*.

Učedník nebo pomocník podej u představenstva společenstevního, vztažmo (§ 104 *b*, odstavec 6) u zkušební komise nekolkovanou žádost za připuštění ke zkoušce tovaryšské a připoj k ní vysvědčení učebné a byl-li povinen navštěvovati školu pokračovací (§ 99 *b*, odstavec 3.), vysvědčení o návštěvě školní nebo, pracoval-li již jako pomocník, vysvědčení pracovní.

Zkušební komise vydej o výsledku zkoušky bezplatně vysvědčení kolku prosté; byla-li zkouška vykonána s úspěchem, budiž vysvědčení to zapsáno v listě tovaryšském.

Nebyla-li zkouška vykonána s prospěchem, zkušební komise určí lhůtu ke zkoušce opětné přihlížejíc při učednících k ustanovením § 99 *b*, odstavce 7.

Neučinilo-li společenstvo opatření, které mu § 104 *b*, odstavec 1. a 3. ukládá ve příčině konání zkoušky tovaryšské, jest učedníkům ke společenstvu takovému příslušným zůstaveno na vůli, by zkoušku tovaryšskou vykonali před jinou, dle předpisů tohoto zákona zřízenou odborně příslušnou komisí zkušební.

Učedníci v § 104 *b*, odstavci 6. dotčení mohou ke své žádosti a s přivolením příslušného

společenstva zkoušku tovaryšskou vykonati též před zkušební komisí společenstevní.

Pomocník má právo vykonati zkoušku dodatečně a opakovati ji pokaždé po uplynutí alespoň půl roku.

§ 104 *e*.

Pomocníci, kteří učební dobu řádně ukončili prve než zákon tento nabyl platnosti, mají právo podrobiti se dobrovolně zkoušce tovaryšské.

§ 105.

3. Předpis zvláštní.

Výjimky, které na základě § 74 *a*, odstavce 3., pak článku VI. a VII. zákona ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, vztažmo zákona ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125, nastoupivších na místo § 75, pak na základě § 94, odstavce 4., § 95, odst. 2., § 96 *a*, odst. 2., 3. a 4., a § 96 *b*, odst. 4., budou povoleny, buďte v každém jednotlivém případě v úředních listech vyhlášeny a každý rok říšské radě na vědomí dány.

Hlava VII.

O společenstvech.

§ 106.

O trvání a zřizování společenstev.

Mezi těmi, kteří samostatně nebo jakožto pachtéři provozují stejné nebo příbuzné živnosti v obci téže nebo v obcích sousedních, včetně jejich pomocníků, budiž trvající svazek společný zachován, a jestliže by ho ještě nebylo a nečiní-li to nemožným poměry místní, zřízen buď úřadem živnostenským, šetříc poměrů rozhodných pro vznik a zdatnost společenstva, po vyslechnutí zřízené snad jednoty společenstevní, jakož i komory obchodní a živnostenské, která o věci té slyšeti má účastníky.

Majetníci živností (vztažmo pachtéři) jsou členy, pomocníci majetníků živností ve společenstvo spojených jsou příslušníky společenstva.

Společenstvo může podle okolností v sobě pojímati také živnostníky a pomocníky několika obcí neb okresů a výjimečně různorodé živnosti.

Pokud v této hlavě řeč jest o pomocnících, buďte jimi rozuměni živnostenští pomocníci vůbec, vyjímajíc učně (§ 73, lit. *a*, *b* a *d*).

Je-li mezi příslušníky společenstva větší počet dělníkův užívaných ku podřízeným pomocným službám při živnosti (§ 73, lit. *d*), mohou pro tyto dělníky utvořena býti zvláštní společenská zřízení (rozhodčí výbory, hromady pomocných pracovníků a nemocenské pokladny).

§ 107.

Kdo jest povinen přistoupiti.

Kdo v obvodu, kde jest společenstvo, samostatně nebo jako pachtéř provozuje živnost, pro kterou společenstvo jest zřízeno, stane se, jakmile se v živnost uváže, členem společenstva a povinen jest plniti závazky s tím spojené.

Zvláště pak má zapraviti ustanovený snad poplatek inkorporační (§ 126, lit. *m*) a již při opovědi živnosti nebo v žádosti za koncessi prokázati, že poplatek ten složil. Neobdrží-li oprávnění živnostenského, společenstvo jest povinno vrátiti jemu poplatek zapravený.

Kdo na základě více nežli jednoho listu živnostenského nebo na základě více nežli jedné listiny koncessní samostatně nebo jako pachtéř provozuje živností několik, které nejsou sloučeny v jediné společenstvo, musí býti členem všech společenstev pro tyto živnosti zřízených.

§ 108.

Majitelé živnostenských podniků, které provozují se po továrnicku, nejsou povinni účastniti se ve společenstvu podle §§ 106 a 107. Mají však právo přistoupiti za členy ke společenstvu pro příslušný druh živností zřízenému, jestliže k tomu svolilo. Mají-li sklady k prodeji svých výrobků, jsou též oprávněni vzhledem k těmto prodejním skladům přistoupiti ke společenstvu pro obchodní živnosti v místě zřízenému, jestliže k tomu svolilo. V obojí případnosti mají stejná práva i povinnosti jako ostatní členové společenstva, pomocníky pak u nich zaměstnané nebo pomocníky v příslušném prodejním skladě jimi zaměstnávané jest pokládati za příslušníky společenstva.

Členství živnostenských podniků, které ke společenstvu přistoupily na základě předcházejících ustanovení, může za obapolného dohodnutí zase býti zrušeno. Nedojde-li k takové shodě, může každá z obou stran učiniti návrh na zrušení členství živnostenskému úřadu, jenž o něm rozhodne, vyslechna obě strany.

§ 109.

Politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a sdružstěná společenstva i živnostníky, může kdykoliv určiti obvod, na který jednotlivá společenstva se mají vztahovati.

§ 110.

Společenstva již trvající přizpůsobte stanovy své předpisům tohoto zákona. Nepodají-li do šesti měsíců po počátku působnosti tohoto zákona politickému úřadu zemskému žádost za schválení příslušných, řádně usnesených změn stanov, politický úřad zemský, nedbaje opačných snad usnesení společenstva, z úřední moci vykoná změny, kterých je třeba, aby stanovy se přizpůsobily k ustanovením zákona.

V zemi obvyklé názvy (gremia, pořádky, cechy a pod.) mohou zůstati.

§ 111.

I několik společenstev, z nichž každé posud bylo o sobě, může, dohodnou-li se vespolek, sloučeno býti v jedno společenstvo výrokem politického úřadu zemského, jenž vyslechnouti má obchodní a živnostenskou komoru a zřízenou snad jednotu společenstev.

Rovněž u společenstev, která v sobě pojímají různé živnosti, mohou, dohodnou li se vespolek anebo žádá-li za to většina členů některého druhu živnosti nebo příbuzných druhů živností, tyto druhy živností býti z dosavadního společenstva vyloučeny a jakožto samostatná společenstva zřízeny nebo k některému jinému již zřízenému společenstvu přivtěleny, předpokládajíc, že jsou tu podmínky k dosažení účelů společenstevních.

Jakmile takováto žádost za vyloučení nebo za přivtělení k jinému společenstvu byla podána, budiž o ní vyslechnuta sdružstěná společenstva; tato pak otázavše se hromady společenstevní k tomu konci svolané, podejte své vyjádření živnostenskému úřadu první stolice do osmi neděl; jinak se rozhodne, aniž toto dobré zdání bylo vyslechnuto.

§ 111 *a*.

Aby zřízena byla společenstva pro jednotlivé kategorie živností nebo pro příbuzné kategorie živnostenské, mohou také z moci úřední nařízeny býti změny v rozsahu společenstev, a to jak co do přidělených kategorií živností, tak i co do obvodu. Rozhoduje o tom politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev jakož i sdružstěná společenstva a živnostníky. Zároveň s příslušným rozhodnutím politický úřad zemský vykonej z moci úřední také ty změny stanov příslušného společenstva, které tímto přidělením staly se nutnými.

Má-li se zříditi společenstvo odborné, jest třeba, by k tomu přivolila většina příslušných živnostníků.

§ 112.

Kdo přiděluje živnosti ke společenstvu.

Politický úřad zemský, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, může jednotlivé kategorie živností, které posud nejsou vřaděny do žádného společenstva, přiděliti k některému již zřízenému společenstvu.

Ke společenstvu, které obsahuje jednotlivou živnost anebo několik živností příbuzných, nesmějí býti přidělovány živnosti, které nejsou příbuzné se živnostmi do společenstva pojatými.

Politický úřad zemský, když přiděluje živnosti ke společenstvu, vykonej zároveň z úřední moci změnu stanov příslušného společenstva, která se tím stala nutnou.

Vznikla-li pochybnost, ke kterému ze zřízených společenstev některá živnost patří, rozhodne o tom živnostenský úřad, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev i příslušná společenstva a přihlížeje ke stanovám společenstev.

§ 113.

Provozování živnosti nemůže obmezováno býti společenstvem.

Tím, že zřídí se společenstva, nesmí nikdo, chtěje se v živnost uvázati neb ji provozovati, obmezován býti, leč pokud v zákonu tomto jest ustanoveno.

§ 114.

Jaké jsou účely společenstva.

Účelem společenstva jest pěstovati ducha pospolitého, udržovati a zvelebovati čest stavu, jakož i podporovati humanitní, hospodářské a vzdělávací zájmy svých členův a příslušníků.

Humanitní zájmy podporovati lze zvláště zakládáním nemocenských a podpůrných pokladen anebo podpůrných fondů pro členy a příslušníky, jakož i tím, že společenstvo uvolí se prostředkovati pro členy pojišťování u některé pojišťovny; podporovati zájmy hospodářské lze zaváděním společné výroby strojní a zlepšených způsobů výrobních, zřizováním skladů surovin, tržnic, skladů vzorkových, záložen, potlačováním a odstraňováním obchodních zařízení, která ruší poctivou soutěž mezi členy společenstva; zájmům vzdělávacím pak napomáhati lze zřizováním a podporováním živnostenských učilišť (odborných a pokračovacích škol, učebných dílen a pod.), pořádáním odborných učebných kursů pro členy a příslušníky, výstavek prací učednických atd.

Zvláště pak náleží na společenstvo:

a) aby v řádné patrnosti mělo členy a příslušníky společenstva, by pečovalo o zachování spořádaných poměrů mezi majiteli živností a jejich pomocníky, zvláště co do svazku pracovního, pak aby zřizovalo a vydržovalo společenské hospody a prostředkovalo práci;

b) aby pečovalo o spořádané poměry učednické tím, že vydá, pokud tento zákon neobsahuje ustanovení zvláštních, předpisy, které se musí předložiti úřadu ke schválení, a to:

o podmínkách, za jakých kdo může míti učně vůbec a kolik jich býti může proti počtu pomocníků v živnosti;

o odborném a nábožensky mravném vzdělání učedníků;

o době učební, o zkouškách učednických a tovaryšských;

o dohledu společenstva k tomu, by tato ustanovení byla zachovávána;

c) aby potvrzovalo učební vysvědčení a vydávalo listy výučné;

d) aby pečovalo o učně onemocnělé;

e) aby dohlíželo k živnostenským učilištím a učebným kursům, které zřídilo a vydržuje, a k výstavkám prací učednických, jež pořádá a podporuje a pod.;

f) aby potvrzovalo pracovní vysvědčení pomocníků do společenstva příslušných;

g) aby pečovalo o pomocníky onemocnělé zakládáním nemocenských pokladen anebo přistoupením k nemocenským pokladnám již zřízeným;

h) aby zřídilo rozhodčí výbor (§§ 122, 123, 124) k vyřizování rozepří mezi členy společenstva a jejich pomocníky vzniklých z poměru pracovního, učebního a námezdného;

pak aby podporovalo rozhodčí instituci k vyřizování rozepří mezi členy společenstva; za tím účelem může se i několik společenstev sdružiti;

i) aby se usnášelo o odklizení obyčejů, zvyků a novot, které jsou na překážku poctivé soutěži mezi členy společenstva;

k) aby každý rok podávalo zprávy o všech událostech ve společenstvu, které jsou podstatné pro sestavení statistiky živnostenské.

Kromě pravidelných zpráv v odst. *k)* předepsaných společenstva jsou povinna, žádá-li se za to, úřadům, jednotě společenstev i obchodní a živnostenské komoře svého okresu podávati zprávy a dobrá zdání o poměrech společenstevního účelu se týkajících, a mohou v těchto věcech také z vlastního popudu u těchto veřejných orgánů dožadovati se podpory svých účelů.

§ 114*a*.

Ministr obchodu může takovým společenstvům pro jednotlivé nebo pro příbuzné kategorie řemeslných živností zřízeným, která svým povinnostem v oboru výchovy živnostenského dorostu (§ 114, lit. *e*, a § 104 *b*) s úspěchem činí zadost, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru a zřízenou snad

jednotu společenstev, poskytnouti právo, by ve stanovách učinila opatření v příčině zkoušek mistrovských pro své živnosti. Společenstva usneste se v této případnosti o zvláštních zkušebních řádech, k nimž je třeba schválení politického úřadu zemského.

Mistrovskou zkouškou mají se prokázati způsobilost k samostatnému provádění obyčejných prací příslušné živnosti a k výpočtu nákladů na ně, jakož i vědomosti k samostatnému provozování živnosti jinak potřebné, zvláště také vedení knih a účtů.

Zkušební řád upravuje zevrubněji podmínky, za jakých se kdo připouští ke zkoušce vůbec, zvláště pak uchazeči do společenstva nenáležející; kromě toho upravuje sestavení zkušební komise, rozsah a druh zkušební látky a jak se zkouší, kterak se vysvědčuje výsledek zkoušky, za jakých podmínek jest možno zkoušku opakovati a jaké taxy zkušební na prospěch pokladny společenstva jsou snad zavedeny.

Ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, může též jednotlivým ústavům, které svým zřízením poskytují záruku náležitého odborného provádění zkoušek mistrovských, způsobem nařizovacím propůjčiti právo, by konaly tyto zkoušky z určitých řemeslných živností, a zároveň předepsati řád zkušební.

Udělí-li se právo to odborným učilištím, příslušné nařízení budiž vydáno ve shodě s ministrem kultu a vyučování.

Kdo s prospěchem vykonal zkoušku mistrovskou a provozuje živnost samostatně, jest oprávněn užívati titulu zkouseného mistra příslušné živnosti.

Po pěti letech od počátku platnosti tohoto zákona ministr obchodu, vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstev a příslušná společenstva, nařízením předepíše vůbec nebo pro určité části obvodu, kde tento zákon platí, že ve všech nebo v určitých po řemeslnicku provozovaných živnostech dovoluje se míti učně jen těm živnostníkům, kteří s prospěchem vykonali zkoušku mistrovskou.

Nařízením tím však nebudou dotčena mistrovská práva již nabytá.

§ 114*b*.

Společenstva jsou oprávněna pro obor živností svých členů v mezích zákonných předpisů ustanoviti, kdy se počíná a kdy se končí denní pracovní doba pomocníků a jaké jsou pracovní přestávky, kdy a jaká mzda pomocníkům se vyplácí a jaká jest lhůta výpovědní. Ustanovení takové staň se hromadou společenstevní ve shodě s hromadou pomocnickou, a to podle jednotlivých odvětví, a budiž politickým úřadem zemským schváleno po vyslechnutí obchodní a živnostenské komory a zřízené snad jednoty společenstev.

Ujednání toto budiž vyvěšeno v každé provozovně.

Usnesení staň se jak v hromadě společenstevní tak i v hromadě pomocnické většinou dvoutřetinovou. Touž většinou hlasů může každá z obou hromad prohlásiti, že odstupuje od ustanovení těch, ačli tato nebyla ujednána na určitou dobu. Usnesení o tom budiž oznámeno politickému úřadu zemskému, by je vzal na vědomí.

Jestliže majitelé živností do společenstva náležející ve směru tom neujednali se svými pomocníky smlouvou nebo pracovním řádem nic odchylného, zmíněná ustanovení mají pro strany platnost právně závaznou a vylučují potud platnost předpisů § 77.

§ 115.

Společenstva jsou oprávněna předpisovati stanovami a vybírati od členů společenstva poplatky přijímací (inkorporační), od učedníků pak poplatky za přípověď a za vyučenou; ve stanovách buď však vytčeno, že společenstvo může učedníky, kteří sami nebo jejichž rodiče jsou nemajetní, osvoboditi od zapravení poplatku za přijetí (za přípověď), za zkoušku tovaryšskou a za vyučenou, žádají-li za to zákonní zástupcové učedníků, prokázavše nemajetnost.

Učební pán ručí za správné zapravení poplatků učednických společenstvu.

Živnostníci, kteří ze společenstva byli vyloučeni a do jiného zařadění, jsou osvobozeni od opětného placení poplatku přijímacího (inkorporačního) až do výše částek, které zapravili společenstvu dosavadnímu. Stanovami společenstva mohou také vdova a k dědictví oprávnění descendenti majitele svobodné živnosti býti osvobozeni od opětného

placení poplatku přijímacího, opovědí-li po smrti živnostníkově provozování téže živnosti a je-li podnik ten pokračováním podniku dřívějšího.

Jak veliké mají býti tyto poplatky, ustanoví hromada společenstevní, jest však k tomu třeba schválení politického úřadu zemského, který může poplatky snížiti, byly-li vyměřeny příliš vysoké.

Z inkorporačních poplatků do roka vybraných smí nanejvýš tři čtvrtiny býti vynaloženy na běžné výdaje společenstva, zbytek pak budiž uložen na úrok. Výnos učednických poplatků budiž alespoň s poloviny věnován účelům, které prospívají vzdělání učedníků nebo jiným jejich zájmům kromě pojištění nemocenského.

Ostatně peníze pro potřeby společenstev nutné, kromě příspěvků do nemocenské pokladny (§ 121), rozvrhují se, pokud nejsou hrazeny úrokem ze jmění, na členy společenstva (§ 106) podle míry předepsané daně výdělkové nebo podle jiného měřítka stanovami určeného.

Dotčené příjmy společenstev jakož i pokuty pořádkové (§ 125) vymáhají se pořadem správním.

§ 115*a*.

Nemocenské a podpůrné pokladny pro členy.

V § 114, odst. 2., dotčené nemocenské a podpůrné pokladny pro členy společenstev buďte, pokud spočívají na základě dobrovolnosti, zřizovány podle předpisů zákona ze dne 16. července 1892, Z. Ř. č. 202.

O přípustnosti zavedení nucenosti pojišťovací, jejím rozsahu a způsobu provádění.

§ 115*b*.

Společenstva mohou se usnésti, že jejich členové jsou povinni pojistiti se na nemocenské, na bezplatnou pomoc lékařskou, na poskytování léků, nebo na takovéto podpory spolu s pohřebným.

Zavázatí členy k pojištění toliko na pohřebné samo není přípustno.

V usnesení budiž určeno, jak velké jest nemocenské a jak dlouho trvá jeho požitek, vztažmo jak velké jest pohřebné; avšak nemocenské nesmí býti větší nežli týdně 28 K, pohřebné pak ne větší než 400 K.

§ 115*c*.

Aby usnesení v § 115*b* dotčené bylo platným, třeba jest, aby hromada společenstva byla řádně svolána, aby podstatný obsah usnesení, které má býti učiněno, byl napřed ohlášen, aby přítomny byly alespoň tři čtvrtiny všech členů společenstva, kteří mají právo hlasovati, a aby alespoň tři čtvrtiny přítomných souhlasily.

Kromě toho jest třeba, aby politický úřad zemský schválil usnesení.

Schválení usnesení o závazném pojištění může se učiniti závislým na tom, aby dříve byl zřízen podpůrný fond podle § 115*w*.

Ustanovení prvního odstavce vztahují se také k usnesením, jimiž zavedená pojišťovací nucenost má býti v přípustných mezích (§ 115*b*) rozšířena, měněna nebo zrušena.

§ 115*d*.

Řádně učiněné a schválené usnesení jest pro všechny členy společenstva závazné; povinnost pojišťovací však pro členy, kteří jsou již u jiného společenstva podrobení povinnosti pojišťovací, neplatí, pokud pojišťovací nucenost u tohoto jiného společenstva trvá.

§ 115*e*.

Pojistná povinnost pomíjí, jakmile kdo pozbyl členství ve společenstvu. Avšak osobám takovým může se dovoliti, aby zůstaly dále pojištěny dobrovolně.

§ 115*f*.

Prostředky na splnění pojištěných dávek potřebné buďte opatřovány přiměřenými pravidelnými příspěvky členů napřed splatnými.

Prostředků těch nesmí se užiti k jiným účelům.

Nezaplacené příspěvky členské mohou se vymáhati pořadem správním.

§ 115*g*.

Nabyl-li některý člen proti právu nějaké dávky, budiž mu hned odňata. Neprávem přijaté částky buďte vráceny bez újmy stíhání podle práva trest-

ního. Vrácení neprávem přijaté dávky možno také tím žádati, že se příspěvek zvýší až na dvojnásobnou částku.

O vymáhání náhrady platí předpis § 115 *f*, odst. 3.

§ 115 *h*.

Nucené pojištění provádí se zvláštními pokladnami za účelem tím zřízenými.

Zpravidla každé společenstvo má zříditi takovou pokladnu. Avšak se státním schválením může se ke zřízení společné pokladny spojiti i několik společenstev, usnesla-li se o souhlasných závazcích pojistných.

Uděleti toto schválení přísluší politickému úřadu zemskému. Jde-li o společenstva téhož politického okresu nebo několika politických okresů téže korunní země, schvaluje je zemský politický úřad této země, jinak onen, v jehož správním obvodě pokladna má míti své sídlo.

Za týchž předpokladů jest společenstvům také dovoleno přistoupiti k některé již zřízené pokladně.

§ 115 *i*.

Pokladny v § 115 *h* dotčené mohou svým jménem nabývati práv a bráti na sebe závazky, před soudem žalovati a žalovány býti.

Řádným soudem jejich jest soud věcně příslušný, v jehož obvodě pokladna má své sídlo.

Hospodaření a správa nezávisí na hospodaření a správě společenstev samých a jiných institucí, které snad jsou u společenstev zřízeny.

Za všechny závazky pokladny ručí věřitelům jejím toliko jmění pokladny.

§ 115 *k*.

Pro každou pokladnu buďte zdělány stanovy. Stanovy ty, o nichž poprvé usnáší se společenstvo, vztažmo společenstva, jakož i každá změna jejich, potřebují schválení politickým úřadem zemským podle § 115 *h* k tomu povolaným.

Stanovy obsahujte zejména:

1. Jméno, účel a sídlo pokladny;

2. předpisy o členství;

3. výši příspěvků, které členové mají do pokladny platiti;

4. podmínky, způsob a rozsah pojištěných podpor;

5. předpisy o tom, kterak představenstvo a dozorčí výbor jest složen, jak se zřizuje, kdy jsou způsobilé k usnášení, jak se usnášejí, jaký jest obor jejich působnosti, pak o trvání jejich mandátů a nahrazování členův, ubyl-li některý;

6. předpisy o složení, svolávání, způsobilosti k usnášení, způsobu usnášení a oboru působnosti valné hromady, jakož i o právu hlasovacím ve valné hromadě;

7. předpisy o zastupování pokladny na venek a o způsobách jednání právně závazných a vyhlášek;

8. předpisy o urovnání rozepří z poměru k pokladně vzniklých;

9. předpisy o dobrovolném dalším pojištění (§ 115 *e* a *u*), po případě

10. o počtu a způsobu volby a trvání funkčního období delegátů do hromady delegátů (§ 115 *o*).

§ 115 *l*.

Pokladnu spravuje představenstvo a valná hromada.

Je-li pokladna zřízena toliko pro jedno společenstvo a neustanoví-li valná hromada zvláštních funkcionářů, jest představenstvem pokladny představenstvo společenstevní, valnou hromadou pak jest hromada společenstevní.

Pakli jsou u pokladny pojištěni členové několika společenstev (§ 115 *h*, odst. 2), budiž složení představenstva i valné hromady zvlášť upraveno stanovami pokladny.

§ 115 *m*.

Představenstvu náleží pokladnu ve všem spravovati a zastupovati, pokud k tomu není povolána valná hromada.

Členové představenstva konají svůj úřad jakožto úřad čestný, ale hotové výlohy buďte jim nahrazeny; také mohou se jim poskytovati přiměřené odměny za práce, které vyžadují větší námahy.

§ 115 *n*.

Ku kontrole nad správou pokladny budiž ustanoven dozorčí výbor. Členové jeho nesmějí býti zároveň členy představenstva.

§ 115*o*.

Valná hromada skládá se ze členů oprávněných hlasovati nebo z delegátů, které jest voliti ze členů k hlasování oprávněných.

Valná hromada musí sestávati z delegátů, má-li pokladna více než 500 členů.

Funkční období delegátů nesmí býti delší tří let.

Delegátů musí býti alespoň třikrát tolik co členů představenstva.

§ 115*p*.

Valná hromada má se alespoň jednou do roka sejíti.

Valné hromadě budiž každým způsobem vyhrazeno:

1. usnášeti se o výroční zprávě představenstva a udělení absolutoria;

2. usnášeti se o případných změnách stanov;

3. usnášeti se o tom, zdali a jakou částkou mají se dáti členům představenstva odměny za určité práce (§ 115*m*);

4. usnášeti se o podmínkách zrušení pokladny;

5. systemisovati placený pomocný personál.

§ 115*q*.

Pokladny jsou povinny každého roku sestaviti účetní závěrku, která sestává z účtu provozovacího a výkazu jmění, pak výkazy o změnách ve stavu pojištění a nastalých případech pojištění. Výkazy ty předloženy budte každý rok do 31. března úřadu dozorčímu.

Ministr obchodu jest oprávněn vydati zvláštní předpisy o těchto výkazech.

Za pokladniční rok pokládati jest rok kalendářní.

§ 115*r*.

Pokladny jsou povinny nastřádati reservní fond rovnající se dvojnásobnému průměrnému ročnímu výdaji posledních pěti let účetních, a kdyby snad klesl pod onu výši, doplniti jej zase na tuto výši. Dokud reservní fond nedosáhne tohoto obnosu, budte proň ukládány za každý účetní rok alespoň dvě desetiny členských příspěvků.

Vyjde-li z pěti za sebou jdoucích účetních závěrek na jevo, že příjmy nestačí na úhradu převzatých závazků a k nastřádání reservy, a nedá-li se nepoměr ten odstraniti jinými vhodnými opatřeními, budiž náprava učiněna buď přiměřeným zvýšením příspěvků nebo zmenšením podpor anebo konečně spojením obého tohoto opatření.

§ 115*s*.

Reservní fond pokladen smí se ukládati toliko:

1. v tuzemských cenných papírech způsobilých k ukládání jmění sirotčího;

2. v c. k. poštovské spořitelně nebo v některé spořitelně zřízené podle regulativu spořitelního.

Jmění pokladen, pokud převyšuje reservní fond, může se uložiti také:

3. na tuzemské hypoteky, poskytující sirotčí jistotu;

4. na tuzemské nemovitosti činžovní, v tom případě však tyto nemovitosti nesmějí zůstati zadluženy přes třetinu ceny odhadní.

§ 115*t*.

Hospodářství pokladny jest podrobeno dozoru úřadu živnostenského. Tento úřad jest oprávněn kdykoli nahlédati do všech knih a účtů pokladny a skontrovati pokladnu; jest povinen bdíti nad tím, aby stanovy byly přesně zachovávány. Dozorčí úřad vykonává dotčená úřední jednání odbornými zřízenci, které označí politický úřad zemský.

Ministr obchodu jest oprávněn zbaviti představenstvo pokladny jeho funkcí a správu i zastupování pokladny prozatímně až do nových voleb představenstva pokladny svěřiti správci, po případě i rozpustiti pokladnu.

Rozpouštěcí opatření má za následek zrušení pojišťovací nucenosti.

§ 115*u*.

Usnesení společenstva, aby pojišťovací nucenost byla zrušena, má za následek rozpuštění pokladny, je-li pro toto společenstvo zřízena zvláštní pokladna; ve všech jiných případech jsou jím členové vyloučeni ze společné pokladny. Členům takovým

však může býti dovoleno, aby dále zůstali dobrovolně pojištěni.

§ 115*e*.

Ustanovení přechodná.

Nemocenské a podpůrné pokladny mistrovské, které v době, kdy tento zákon nabude moci, jsou již upraveny pro závazné pojišťování, přizpůsobte svá zřízení nejdéle do dvou let tomuto zákonu.

§ 115*w*.

O fondech podpůrných.

Podpůrné fondy v § 114, odst. 2., dotčené tvoří část jmění společenstevního a jsou nadány z příjmů společenstva, jakož i zvláštními věnováními. Do těchto fondů plynou také pokuty členům společenstva na základě § 125, jakož i § 127, odst. 5. uložené.

Podpůrné fondy slouží výhradně ku zvelebování humanitních účelů, které společenstva sledují.

K pravidelným dotacím podpůrných fondů mohou se schválením živnostenského úřadu vybírány býti zvláštní přirážky.

Ze zmíněných fondů mohou zejména, zcela nebo částečně, zapravovány býti příspěvky, které nuzní členové mají platiti do pokladen podle § 115*h* snad zřízených, o čemž v každém jednotlivém případě rozhoduje představenstvo společenstva na základě předpisů usnesených hromadou společenstva.

§ 115*x*.

O zřizování podpůrných pokladen, podniků hospodářských a podpůrných fondů.

Hromada společenstevní může se usnésti o zřízení dobrovolných nemocenských a podpůrných pokladen a hospodářských podniků pro členy, jakož i podpůrných fondů, v § 114, odst. 2. dotčených, většinou tří čtvrtin všech přítomných členův, avšak jenom tehdy, byla-li věc v denním pořádku této hromady přesně uvedena a s denním pořádkem napřed řádně vyhlášena.

O hmotné podpoře těchto zřízení z prostředků společenstva, jakož i o obchodním účastenství jeho při hospodářských podnicích hromada společenstevní může se usnášeti, a to většinou v odstavci 1. uvedenou, toliko tehdy, zjistí-li se protokolárně při hlasování přítomnost takového počtu členů společenstva, který odpovídá poměru dole naznačenému. Tento poměr stanoví se při počtu členů:

až do jednoho sta členů padesáti procenty,

od jednoho sta do pěti set členů čtyřiceti procenty, avšak alespoň padesáti členy,

od pěti set do tisíce členů třiceti procenty, avšak alespoň dvěma sty členův a

přes tisíc členů dvacíti procenty, avšak alespoň třemi sty členů.

V příčině předcházejících ustanovení rozhodný jest ten počet členů, jaký společenstvo má toho dne, kdy hromada byla svolána.

Nesejde-li se k takovéto hromadě společenstva počet členů k usnášení způsobilý, budiž do čtyř neděl svolána hromada nová s týmž denním pořádkem, která se může za podmínek uvedených, avšak jenom tehdy platně usnášeti, zjištěna-li přítomnost poměrného počtu členů společenstva, totiž u společenstev majících nanejvýš pět set členů třicet procent a při společenstvech s větším počtem členů dvacet procent.

K těmto ustanovením budiž v tomto novém svolání výslovně poukázáno.

Usnesení společenstva o věcech v odstavci 2. vytčených podrobeno jest schválení politického úřadu zemského.

Schválení budiž toliko tenkrát odepřeno, jestliže usnesení tato stala se způsobem protizákonným anebo chce-li společenstvo ze svého jmění věnovati tolik, že by tím plnění ostatních účelů zákonem jemu přikázaných bylo znemožněno.

Žádný člen ani příslušník společenstva nemůže proti své vůli býti přidržován k činnému účastenství na hospodářských podnicích v odstavci 1. dotčených, ač-li takové závody nebyly zřízeny nebo nařízeny z důvodů veřejných.

§ 116.

O prostředkování práce.

Společenstva učiňte vhodná zařízení k prostředkování pracovních míst pro živnosti v nich zastoupené a vydejte zvláštními stanovami zevrubnější předpisy o vedení tohoto prostředkování práce,

jakož i o zřízencích, kterým toto vedení bude svěřeno. Za prostředkování pracovních míst nesmí se od pomocníků vybírati žádný poplatek.

O stanovách těchto usnáší se hromada společenstevní po dohodnutí s hromadou pomocnickou; stanovy budte předloženy politickému úřadu zemskému ke schválení.

Společenstva, která podle dočasného průměrného stavu posledního roku mají alespoň 200 pomocníků ke společenstvu příslušných, jsou povinna, svěřiti dohled na dotčená zařízení výboru, který buď sestaven stejným počtem ze členů společenstva a z pomocníků.

Ony volí hromada společenstevní, tyto pak hromada pomocnická.

Členové výboru volí ze sebe dočasného starostu tohoto výboru a jeho náměstka. Neskončí-li se volba po dvojím volení, rozhodne los, a to tím způsobem, že nejprvé se ustanoví starosta a pak z druhé skupiny jeho náměstek. Oba předsedají střídavě podle funkčních období stanovami určených.

Jestliže jednoty společenstev (§ 130*c*) učiní nebo již učinily zvláštní zařízení k prostředkování práce, budiž k dohledu na tato zřízení dosazen výbor, do něhož přibrání budte zástupci pomocnictva. Stanovy o vedení správy a zřízencích touto správou pověřených, od hromady svazu zdělané, podrobeny jsou schválení politického úřadu zemského. V příčině vybírání poplatků od pomocníků platí to, co bylo řečeno v odstavci 1.

Náleží-li společenstva k jednotě, která upravuje prostředkování práce podle předešlého odstavce, jsou zproštěna povinnosti, činiti zvláštní zařízení k prostředkování práce; totéž platí také tehdy, svěří-li prostředkování práce některému ústavu pro veřejné vykazování práce zřízenému.

O odvolacím právu společenstev.

§ 116*a*.

Společenstvům přísluší odvolací právo z rozhodnutí a opatření živnostenských úřadů v těchto případnostech:

1. byl-li vydán živnostenský list na živnost řemeslnou nebo byla-li propůjčena koncesse na živnost koncessovanou, jestliže společenstvo podle předpisů §§ 14*f* a 23*a* podalo včas dobrozdání a rozhodnutí živnostenského úřadu nestalo se ve smyslu tohoto dobrozdání;

2. byla-li dána dispense k nastoupení příbuzné živnosti řemeslné (§ 14*c*, odst. 1), živnosti koncessované (§ 23*a*, odst. 2) nebo živnosti obchodní dle § 13*a*, vztažmo podle § 38, odst. 3. a 4., průkazem způsobilosti vázané;

3. bylo-li prominuto předložení listu tovaryšského, vztažmo učebního vysvědčení a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské (§ 14*c*, odst. 2);

4. bylo-li rozhodnuto o rozsahu živnostenského oprávnění (§ 36), pokud se tak stalo proti dobrozdání vyslechnutého společenstva;

5. bylo-li rozhodnuto, má-li se živnostenský podnik pokládati za továrenský nebo řemeslný (§ 1, odst. 6);

6. když byly jednotlivé živnosti ohraničeny podle okresů (§ 42), a když byly stanoveny nejvyšší sazby (§ 51);

7. když jednotlivé kategorie živností byly upraveny na základě § 54, odst. 2., po stránce živnostensko-policejní;

8. ve všech vnitřních záležitostech společenstevních (VII. hlava živnostenského řádu) včetně učednických záležitostí společenstvům přikázaných.

Co se týče živností hostinských a výčepnických, §§ 18 a 20 obsahují další ustanovení zvláštní.

§ 116*b*.

V případech v předcházejícím paragrafu dotčených společenstvo budiž zpraveno o rozhodnutí živnostenského úřadu. Právo odvolati se k úřadu vyššímu přísluší společenstvu ve lhůtách platných podle zákona ze dne 12. května 1896, Z. Ř. č. 101, pokud zákonem nejsou stanoveny kratší lhůty rekursní.

§ 116*c*.

Právo podati rekurs přísluší představenstvu společenstva (§ 109*d*), pokud není hromadě společenstevní stanovami vyhrazeno, aby v jednotlivých případech se usnášela o podání rekursu.

S každým odvoláním předložen buď také výtah z protokolu o schůzi výboru společenstevního, vztažmo hromady společenstevní, starostou společenstva podepsaný.

§ 116 *d*.

Odvolání včas podané má v případech § 116 *a*, č. 1., 2. a 3., účinek odkladný.

Ze dvou stejných rozhodnutí v případech § 116 *a*, č. 1., další odvolání společenstvu nepřísluší.

§ 116 *e*.

Výroční zpráva a závěrečný účet společenstva.

Živnostenskému úřadu budiž každého roku předložena zpráva o výroční hromadě a řádně vykonané snad volbě společenstevního představenstva jakož i závěrečný účet o příjmech a vydáních společenstva, který musí býti podepsán starostou společenstva a dvěma výbory.

§ 117.

O správě společenstva.

Záležitosti společenstva obstarávají:

a) hromada společenstevní;

b) představenstvo společenstva, které se skládá ze společenstevního výboru za řízení starostova;

c) starosta společenstva;

d) důvěrníci podle § 119 *h* snad zřízení.

§ 118.

O právu hlasovacím a volitelnosti.

Právo hlasovati mají a volitelni ve společenstvu jsou všichni členové jeho.

Z práva hlasovacího a z volitelnosti jsou vyloučeni:

a) živnostníci, kteří a dokud pro odsouzení soudem trestním vyloučeni jsou z volitelnosti do zastupitelstva obecního;

b) živnostníci, na jichž jmění konkurs byl uvalen, pokud řízení konkursní trvá;

c) živnostníci, jimž byla živnost úřadem odňata, pokud trvá lhůta pro odnětí položená;

d) živnostníci, kteří jsou pod opatrovnictvím pro slabost duševní nebo marnotratnictví.

Pokud se týče hlasovacího práva a volitelnosti pomocníků, budiž obdobně užíváno předcházejících ustanovení.

Členové, za kterými váznou nedoplatky společenstevních přirážek, mohou býti stanovami vyloučeni z účastenství na hlasování a z volitelnosti ve společenstvu, dokud nezaplatí.

Aby kdo zvolen býti mohl za rozhodčího, jest zvláště třeba, jak u živnostníků tak i pomocníků, aby mu bylo úplně 24 let; aby pak pomocníci v jiných případnostech měli právo hlasovací a byli volitelni, musí jim býti úplně 18 let.

Hromada společenstevní.

§ 119.

Hromada společenstevní skládá se z veškerých členů, kteří mají právo hlasovati.

Tito vykonávají své právo hlasovací osobně; plnomocníci nebuďte v hromadě společenstevní připuštěni.

Co se týče společenstev majících více než 500 členů, může se stanovami určiti, že na základě kvalifikovaného usnesení hromady společenstva hromada společenstevní má býti utvořena z delegátů, ač-li nemá vykonati volby neb usnášeti se o záležitostech uvedených v §§ 115 *b* a 115 *x*, nýbrž raditi se o jiných věcech. Při tom budiž vhodnými volebními řády menšině zabezpečeno zastoupení.

Stanovy obsahujte podrobnější předpisy o počtu delegátů a volbě jejich.

Delegátů musí býti alespoň pět procent členů společenstva a alespoň třikrát tolik, co členů společenstevního představenstva.

Výboru hromady pomocnické přísluší, aby do společenstevní hromady vysílal stanovami určený počet pomocníků (2 až 6).

Tito mají právo účastniti se hlasem poradným jednání o věcech, které se týkají zájmů pomocníků (tovaryšů), jakož i přednášeti přání k zájmům těm se vztahující.

§ 119 *a*.

Členy společenstva svolává k hromadě společenstevní starosta společenstva, po prvé po zřízení společenstva však, jakož i budoucně, kdyby hromadu

společenstevní nemohl svolati starosta nebo jeho náměstek, svolá je živnostenský úřad písemným vyrozuměním, v němž jim spolu oznámí předměty rokování.

Hromada společenstevní budiž konána alespoň jednou do roka; budiž také tenkrát svolána, když starosta společenstva nebo výbor uzná toho potřebu nebo když čtvrtina členů za to žádá.

Ve svolání buď uvedeno, kde a kdy hromada bude konána.

O tom, že starosta společenstva svolal hromadu, budiž alespoň tři dni napřed zpraven úřad živnostenský a komisař pro společenstvo zřízený (§ 127) a budiž jim zároveň oznámen denní pořádek.

Hromadě společenstevní poprvé, než se vykoná volba starosty, jakož i v těch případnostech, když živnostenský úřad svolává hromadu společenstevní, předsedá a ji řídí vyslanec úřadu živnostenského, později starosta společenstva nebo jeho náměstek, jestliže starosta nemůže.

Aby hromada společenstevní mohla se usnášeti, třeba jest, aby přítomen byl stanovami určený počet členův oprávněných hlasovati.

Stanovami může býti určeno, že, zůstala-li svolaná hromada společenstevní nezpůsobilou k usnášení, členové k ní se dostavivší, když čekací hodina uplynula, jsou oprávněni platně se raditi a usnášeti o předloženém denním pořádku, ačli k usnesení o zvláštních záležitostech zákonem anebo stanovami není předepsána přítomnost určitého počtu členů.

Pokud v tomto zákoně nic jiného není ustanoveno, usnesení dějí se nadpoloviční většinou hlasů.

§ 119 *b*.

Při volbách ti, kteří jsou oprávněni voliti, odevzdejte hlasovací lístky osobně v příslušném volebním shromáždění. Způsob legitimace budiž určen stanovami.

Protesty proti vykonaným volbám buďte ve lhůtě 14denní podány živnostenskému úřadu prvé stolice, který o nich rozhodne.

Stanovami může se určiti, že volby podle potřeby mohou se konati také v několika volebních místnostech zároveň, a oprávnění voličové buďte k nim přikázáni podle své příslušnosti místní nebo v pořadu abecedním.

§ 119 *c*.

O působnosti hromady společenstevní.

K působnosti hromady společenstevní patří:

a) hájiti prospěchy živnostníků ke společenstvu patřících a rokovati o nich, pokud podporování těchto prospěchů náleží k účelům společenstva, a usnášeti se o těchto věcech;

b) voliti představenstvo společenstevní a členy výboru rozhodčího, jakož i výboru k prostředkování práce v § 116, odst. 3., předepsaného z majitelů živností, pak voliti členy z majitelů živností do představenstva, do výboru dozorčího a do valné hromady nemocenské pokladny společenstevní (§ 121), konečně voliti zástupce společenstva do valné hromady jednoty společenstevní;

c) zkoumati a schvalovati účetní závěrky hospodářství společenstevního se týkající a roční rozpočty, jakož i stanoviti sumu, která sehnati se má rozvrženými příspěvky;

d) systemisovati placené zřízence pomocné;

e) usnášeti se o zřízení a organických změnách učilišť v § 114, lit. *e* jmenovaných; pak usnášeti se o zřízení, přetvoření a zrušení společenstevních nemocenských pokladen podle § 121 až 121 *i*, jakož i o přistoupení k jiným pokladnám nemocenským;

f) usnášeti se o úpravě učednických záležitostí společenstvům přikázaných, zejména o době učební, o zkoušce učednické a tovaryšské;

g) usnášeti se v zásadě o zřizování společenstevních ústavů k účelům učebným, pracovním, podpůrným a hospodářským, jakož i o změně nebo zrušení jich, pak o přistoupení k takovým zřízením již stávajícím;

h) usnášeti se o zavedení mistrovské zkoušky u živností řemeslných a zkušebním řádu pro ně;

i) usnášeti se o stanovách společenstva a jich změnách;

k) usnášeti se o stanovách zvláštních nemocenských pokladen pro učně;

l) stanoviti přiměřené předpisy o počátku a konci denní doby pracovní, o přestávkách pracovních, o době a výši mzdy pomocníkův a o lhůtě výpovědní (§ 114 *b*);

m) usnášeti se o záležitostech v §§ 115 *b*, 115 *h*, 115 *k* a 115 *u* dotčených, jakož i stanoviti předpisy o příspěvcích z podpůrného fondu pokladně pro nuzné členy v § 115 *h* zmíněné (§ 115 *w*);

n) usnášeti se o přístupu k pokladně podle § 115 *h*, vztažmo k pokladně jednotenské (§ 130 *d*, odst. 2.), pak o vystoupení z nich (§ 115 *u*);

o) usnášeti se o záležitostech v § 115 *x* dotčených;

p) usnášeti se o zřízení a stanovách společenstevního prostředkování práce, vztažmo o jeho přenesení na některou jednotu nebo na veřejný ústav pro výkaz práce (§ 116);

q) usnášeti se o tom, má-li u společenstev majících přes 500 členů hromada společenstevní zříditi se z delegátů (§ 119);

r) usnášeti se o tom, mají-li některé výkony společenstevní svěřeny býti důvěrníkům (§ 119 *h*);

s) usnášeti se o přistoupení k dobrovolnému svazu společenstevnímu a o vystoupení z něho;

t) nakládati s jměním společenstevním; tohoto jmění, jakož i jeho důchodů smí užito býti jen k účelům společenstevním;

u) usnášeti se o jiných, stanovami zevrubněji vytčených důležitých záležitostech.

Potřebné předlohy učiněny buďte hromadě představenstvem společenstevním, které každého roku podati má také zprávu o své činnosti, přihlížejíc v ní zvláště k učednickým záležitostem společenstvu přikázaným.

O představenstvu společenstva.

§ 119 *d*.

Představenstvo společenstva skládá se ze starosty společenstva, jeho náměstka a výboru společenstva. Úřad členů představenstva společenstevního trvá zpravidla tři léta, po jichž vypršení mohou opět býti zvoleni.

§ 119 *e*.

Starostu společenstva a jeho náměstka volí hromada společenstva nadpoloviční většinou hlasů. Nedosáhne-li se této většiny, voličové obmeziti se mají při užší volbě na ty dvě osoby, které obdržely poměrně nejvíce hlasů. Při rovnosti hlasů rozhodne los, kdo v užší volbu pojat anebo kdo v ní za zvoleného pokládán býti má.

Zvolený starosta společenstva a jeho náměstek buďte oznámeni úřadu živnostenskému. Volbu může živnostenský úřad za neplatnou prohlásiti jen tehdy, stala-li se způsobem protizákonným anebo je-li zvolený zákonem vyloučen z volitelnosti (§ 118); v případě tom budiž hned zařízena volba nová.

Starosta nebo, je-li zaneprázdněn, jeho náměstek zastupuje společenstvo na venek, vede veškerou správu a dohlédá k ní a podpisuje všechny spisy.

Stanovami společenstevními mohou ještě zvláštní práce a práva starostovi býti přiděleny.

Hromadou společenstva systemisovaný personál pomocný podřízen jest disciplinární moci starostově, který odpovídá za jeho činnost.

Představenstvo společenstva dosazuje a propouští pomocné zřízence, přihlížejíc k ustanovením, vztažmo úmluvám pro jednotlivé služební poměry platným.

K řízení prací kancelářských a k vedení prací pokladničných smějí dosazeny býti toliko osoby důvěry hodné s přiměřeným obecným vzděláním a věcnou zkušeností.

§ 119 *f*.

Výbor společenstva skládej se z určeného stanovami počtu členův a náhradníků.

Členy výboru a jejich náhradníky volí hromada společenstevní ze sebe tím způsobem, aby u společenstev, která v sobě zahrnují různé živnosti, přiměřeně přihlédáno bylo k jednotlivým druhům živností. Volba jejich budiž konána podle § 119 *e*.

Starosta společenstva svolává výbor společenstva ke schůzím a předsedá jim.

Stanovám zůstavuje se ustanoviti, pokud pomocníkům může býti propůjčeno zastoupení ve výboru společenstva.

§ 119 *g*.

K působnosti představenstva společenstevního náležejí všechny záležitosti, které nejsou vyhrazeny hromadě společenstevní, nebo nejsou přikázány výboru rozhodčímu, zřízencům společenstevní nemocenské pokladny (§ 121) nebo zvláštním funkcionařům pokladny pro členy společenstva (§ 115 *l*).

Představenstvo společenstva má zvláště dohlížeti na společenstevní ústavy k účelům učebným, pracovním, podpůrným a hospodářským a pravidelně podávati hromadě společenstevní zprávu o jejich poměrech.

§ 119 *h*.

Společenstva, jejichž obvod jest tak rozsáhlý, že jejich styk se členy a příslušníky jest velice stížen, mohou usnesením hromady společenstevní ustanoviti důvěrníky z ní volené, aby prostředkovali tento styk, jakož i vedli společenstvu náležející evidenci členův a příslušníků, rovněž aby obstarávali jednotlivé práce na ně přenesené, jako jest připovídání učňů, spolupůsobení při uzavírání učebních smluv, potvrzování pracovních vysvědčení. Důvěrníci jsou osobně zodpovědní za svědomité vykonávání prací jim svěřených.

Společenstevní představenstvo a důvěrníci konají čas od času společné schůze, ve kterých důvěrníci podávají zprávy o záležitostech společenstevních, pokud se vztahují k obvodu jim přikázanému.

Stanovy společenstevní obsahujte zevrubnější předpisy o volbě důvěrníků, jejich funkční době a jejich oboru působnosti.

Zvolení důvěrníci budte oznámeni živnostenskému úřadu a společenstvo pečuj též o to, aby každé dosazení důvěrníků bylo příměřeně vyhlášeno.

§ 119 *i*.

Představenstvo společenstevní a výbor pomocnický mohou k návrhu jedné nebo druhé strany sejíti se ke společným poradám o věcech zvláště důležitých, které mají pro ně společný zájem.

Hromada pomocnická.

§ 120.

Pomocníci ustavte se jakožto hromada pomocnická a takto zřízeni zvolte ze sebe starostu, náměstka starostova, jakož i stanovami určený počet členů výboru a náhradníků pokaždé na dobu tří let.

Zvolený starosta a starostův náměstek oznámeni budte úřadu živnostenskému i představenstvu společenstva. Živnostenský úřad může volbu prohlásiti za neplatnou toliko tehdy, stala-li se způsobem protizákonným anebo je-li zvolený zákonem vyloučen z volitelnosti (§ 118); v případě tom budiž ihned zařízena volba nová.

Hromada pomocnická skládá se ze všech hlasovati oprávněných pomocníků zaměstnaných u živnostníků ve společenstvo spojených.

Pomocníci, kteří méně než šest neděl jsou bez práce, mohou dále účastniti se hromady pomocnické a dále spravovati funkce jim svěřené. Tato lhůta může býti stanovami prodloužena až na dobu šesti měsíců.

O pomocnických hromadách, do kterých přísluší více než 500 pomocníků hlasovati oprávněných, může se určiti stanovami, že na základě kvalifikovaného usnesení hromady pomocnické hromada pomocnická má býti utvořena z delegátů, ačli nemá konati volby, nýbrž raditi se o záležitostech jiných.

Při tom budiž vhodnými volebními řády menšině zabezpečeno zastoupení.

Stanovy (§ 120 *e*) obsahujte zevrubnější předpisy o tom, kolik má býti delegátův a kterak se koná volba jejich.

Delegátů musí býti alespoň pět procent pomocníků ke společenstvu příslušných a alespoň třikráte tolik co členů výboru pomocnického.

Představenstvu společenstevnímu přísluší, aby do pomocnické hromady vysílalo dva až šest majitelů živností, kteří hromady té mohou se zúčastniti hlasem poradným.

§ 120 *a*.

Hromada pomocnická bude po prvé svolána živnostenským úřadem, později pak alespoň jednou

do roka svým starostou, kdyby toho však bylo častěji třeba, toliko vyžádaného napřed souhlasu společenstevního představenstva.

Odepře-li představenstvo společenstva svůj souhlas ke svolání hromady pomocnické, může její starosta vyžádati si rozhodnutí živnostenského úřadu o tom, je-li odepření souhlasu ospravedlněno.

Jestliže hromada pomocnická uhrazuje výlohy za svolání a konání hromady ze zvláštních příspěvků pomocnických (§ 120*b*, lit. *f*), není třeba souhlasu společenstevního představenstva v odstavci 1. vytčeného.

Není-li místo starostovo a jeho náměstka obsazeno, živnostenský úřad svolá pomocníky k volbě těchto funkcionářů, ale může také delegovati starostu společenstva, aby volbu rozepsal a provedl.

Každé svolání hromady pomocnické budiž s jejím pořádkem rokovacím v čas oznámeno jak představenstvu společenstva tak i živnostenskému úřadu, který může vyslati úředního komisaře, aby dohlížel na zákonný postup.

Co se týče způsobilosti hromady pomocnické k usnášení, platí obdobně ustanovení § 119*a*.

Působnost hromady pomocnické.

§ 120*b*.

K působnosti hromady pomocnické (§ 120) náleží:

a) hájiti a projednávati zájmy pomocníků ke společenstvu příslušných a usnášeti se o nich, pokud podporování těchto zájmů náleží k účelům společenstva (§ 114);

b) voliti starostu, starostova náměstka, členy výboru pomocnického a jejich náhradníky;

c) voliti členy rozhodčího výboru (§ 122), představenstva, dozorčího výboru a po případě delegáty z pomocníků do valné hromady nemocenské pokladny (§§ 121*c*, 121*d* a 121*f*); pak členy výboru pro společenstevní prostředkování práce (§ 116);

d) raditi a usnášeti se o stanovách hromady pomocnické jakož i podávati dobrá zdání o stanovách výboru pro společenstevní prostředkování práce (§ 116, odst. 2.);

e) raditi a usnášeti se o předpisech, jimiž se dle § 114*b)* mají stanoviti počátek a konec denní doby pracovní, přestávky pracovní, doba a výše mzdy pomocných dělníků a lhůta výpovědní;

f) raditi a usnášeti se o tom, má-li stanovami zavedeno býti vybírání zvláštních příspěvků pomocnických na úhradu výloh vznikajících činností pomocnického výboru a hromady pomocnické.

K tomuto usnesení je třeba dvoutřetinové většiny přítomných osob oprávněných hlasovati. Stanovení těchto příspěvků podrobeno jest pokaždé schválení živnostenského úřadu, jemuž také každého roku budiž předložena zpráva o výroční hromadě a volbách řádně vykonaných, jakož i řádnými doklady opatřený závěrečný účet, starostou a dvěma výbory podepsaný.

Stížnosti do usnesení hromady pomocnické budte ve lhůtě 14denní podány u živnostenského úřadu prvé stolice.

§ 120*c*.

Pomocníci hlasovati oprávnění konejte volby způsobem stanovami určeným ve lhůtách rovněž stanovami určených. Každým způsobem musí oprávnění voliči při volbách odevzdati hlasovací lístky osobně v příslušných místnostech volebních.

Stanovami lze určiti, že volby podle potřeby mohou býti konány také v několika volebních místnostech zároveň, do nichž oprávnění voliči budte odkázáni podle své příslušnosti místní nebo v pořádku abecedním.

Protesty proti vykonaným volbám podati jest ve lhůtě 14denní u živnostenského úřadu prvé stolice, jenž o nich rozhoduje.

§ 120*d*.

Výboru hromady pomocnické (výboru pomocnickému) náleží obstarávati běžné záležitosti hromady pomocnické, raditi se předem o věcech, o nichž hromada se má usnášeti, vůbec vyřizovati všechny záležitosti jemu zákonem anebo stanovami přikázané, pokud není vyhrazeno hromadě pomocnické, by se o nich usnášela.

Výbor hromady pomocnické jest oprávněn, přání, dobrá zdání a stížnosti týkající se pomocníků podávati jak jednotě společenstevní tak i úřadům.

§ 120*e*.

Každá hromada pomocnická musí míti stanovy, které v mezích zásadných ustanovení §§ 120 až 120*d* upravují obor působnosti starosty a výboru hromady pomocnické, jakož i činnost a práva i povinnosti hromady pomocnické, počet členů výboru a jejich náhradníků. Stanovy ty, když o nich společenstvo bylo podalo své dobré zdání, podrobeny jsou úřednímu schválení.

§ 120*f*.

Jsou-li u některého společenstva zřízeny podle § 106, odst. 5., pro příslušníky, kterých se užívá k podřízeným službám pomocným při živnosti (§ 73, lit. *d*), zvláštní hromady pomocných dělníků, vztahují se k nim obdobně předpisy předcházejících §§ 120 až 120*e*.

O nemocenské pokladně.

§ 121.

Společenstva mohou k podpoře svých příslušníků (pomocníků a učňů) v nemoci, vztažmo k poskytování pohřebného zříditi a vydržovati své vlastní ústavy (pokladny nemocenské) anebo přistoupiti k některé již zřízené pokladně nemocenské, podle zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, upravené.

K pojišťování učedníků mohou však společenstva zřizovati zvláštní ústavy (nemocenské pokladny učednické) a vydržovati takové pokladny již zřízené.

Členové společenstva a pomocníci u nich zaměstnaní (§ 106, odst. 4.) jsou povinni platiti příspěvky k pokladnám nemocenským. Na učedníky připadající příspěvky příslušní členové společenstva jsou povinni platiti úplně ze svého.

Příspěvek pomocníků nesmí býti větší než 3 procenta ze mzdy.

Pojišťovací příspěvky za učedníky určeny buďte stanovami a mohou býti vyměřeny jinak než příspěvky za ostatní členy pokladny.

Ostatně předpisy § 58 zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, jak byly změněny zákonem ze dne 4. dubna 1889, Z. Ř. č. 39, vztahují se také k nemocenským pokladnám společenstevním.

Za učně, kteří v nemoci jsou ošetřováni v domácnosti svého učebního pána, u své rodiny neb u svého poručníka, placeno buď nemocenské jmenovaným osobám v náhradu za toto ošetřování.

Stanovami pokladny může býti určeno, že pomocníci, kteří opustili zaměstnání, jímž se zakládá členství, a nepřešli k takovému zaměstnání, kterým by se stali členy jiné pokladny nemocenské (§ 11 zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33), mohou dobrovolně zůstati členy pokladny tak dlouho, dokud se zdržují v královstvích a zemích v říšské radě zastoupených, dokud platí úplné příspěvky podle stanov a dokud snad samostatné nenastoupili živnost (jakožto majitelé nebo nájemci živnosti). Členství osob těch a s ním i právo k požitkům pokladny přestává, jestliže příspěvky za šest neděl po sobě jdoucích nebyly zapraveny. Kromě toho může stanovami pokladny býti postaráno o to, by pomocní dělníci zaměstnaní v živnostech sezonních mohli si poměrně zvýšenými příspěvky, které platí zcela že svého, zabezpečiti členství u nemocenské pokladny i na dobu sezony mrtvé.

Členové společenstva mají stanovami určené příspěvky pomocníků, pokud příspěvky ty dospívají v čase, kdy u nich pomocník pracuje, a pokud je pomocníci sami neodvádějí nemocenské pokladně společenské, na účet mzdy odváděti správě pokladny.

Členové společenstva mají své pomocníky, kteří jsou povinni přistoupiti k pokladně nemocenské, ohlásiti u pokladny nejpozději třetí den po začátku práce, pomocníka pak, který z práce vystoupí, zase odhlásiti nejpozději třetí den po ukončení poměru pracovního.

Členové společenstva, kteří neučinili zadost povinnému hlášení, musí, nepozbývajíce tím trestnosti, nejen zapraviti dodatečně celé pojistné příspěvky, nýbrž i nahraditi veškerý náklad, jejž pokladna podle zákonného nebo stanovami daného předpisu učinila k podpoře osob, které přihlášeny nebyly vůbec nebo teprve, když onemocněly.

Hospodaření v nemocenských pokladnách společenstevních a správa jejich musí býti samostatná a nezávislá na jiných ústavech podpůrných, při společenstvu snad zřízených.

Stanovami určené příspěvky k pokladně nemocenské mohou býti vymáhány pořadem správním.

Peněz pokladny nemocenské smí býti užito toliko k účelům této pokladny.

§ 121 *a*.

Společenstva, která dostála svým povinnostem pečovati o ošetřování nemocných (§ 114), jakož i majitelé živností, kteří dosti učinili předpisům § 121 o vybírání a dávání příspěvků, nemohou přidrženi býti, aby plnili závazky pokladny nemocenské, jestliže tato z jakéhokoliv důvodu dosti neučiní závazkům svým.

§ 121 *b*.

Každá nemocenská pokladna společenstevní musí míti stanovy, v nichž jsou předpisy:

a) o jméně, účelu, stanovišti a rozsahu pokladny;

b) jak veliké příspěvky mají platiti pomocníci a jak veliké mají býti příspěvky majitelů živností a jak se mají odváděti;

c) jak veliké a kterak mají členové společenstva odváděti příspěvky za učně;

d) za jakých podmínek, kterak a mnoho-li podpor pokladna poskytuje;

e) o tom, kterak pomocníci, kteří vystoupili z pracovního poměru, jímž se zakládá členství, podle § 121, odst. 8. mohou podržeti členství u pokladny;

f) jak se zřizuje představenstvo, jaká jsou a jak dlouho trvají jeho práva a jak členové společenstva mají býti v něm zastoupeni;

g) o dozorčích orgánech, kteří mají býti dáni po bok představenstva, pak o způsobách manipulace pokladniční;

h) jak je složena a jak se svolává valná hromada členů, kdy je způsobilou se usnášeti a o hlasovacím právu členů společenstva;

i) kdo pokladnu zastupuje na venek, a jakou formu musí míti jednání právně závazná;

k) jakým způsobem činí pokladna své vyhlášky;

l) jakých podmínek se vyhledává ke změně stanov;

m) o systemisování placeného pomocného personálu pokladny.

§ 121 *c*.

Pokladna nemocenská musí míti představenstvo, které se má skládati dvěma třetinami z pomocníků a jednou třetinou z majitelů živností. Členy z pomocnictva volí hromada pomocnická, členy z majitelů živností pak hromada společenstevní. Představenstvo zastupuje pokladnu na venek, obstarává veškeré její záležitosti, rozhoduje a činí opatření o všem, co není výslovně vyhrazeno valné hromadě.

§ 121 *d*.

Představenstvu buď dán po bok stálý výbor, jenž dohlédá ke správě, zkoumá účty a podává o nich dobré zdání; i do tohoto výboru volí pomocníci ze sebe dvě třetiny a majitelé živností třetinu.

§ 121 *e*.

Působnost valné hromady, představenstva a výboru dozorčího buď podrobně vymezena stanovami; valné hromadě buď zvláště vyhrazeno:

a) usnášeti se o výroční zprávě představenstva a uděleti tomuto absolutorium;

b) zdělávati stanovy, usnášeti se o pozdější změně jejich a o sloučení pokladny s jinými pokladnami nemocenskými, které vyhovují podmínkám zákonným;

c) usnášeti se o půjčkách, které přesahují míru stanovami vytčenou;

d) usnášeti se o zrušení pokladny (§ 121 *h*, odst. 4., č. 2.).

§ 121 *f*.

Ve valné hromadě každý přítomný člen (pomocník) má jeden hlas; učedníci jsou vyloučeni od porad i od hlasování.

Valná hromada může sestavena býti též z delegátů, jež ze sebe zvolí členové mající právo hlasovací.

Valná hromada musí sestávati z delegátů, jestliže pokladna má více než 300 členů.

Stanovy obsahujte podrobnější předpisy o počtu delegátů a jich volbě.

Počet delegátů musí býti nejméně pětkráte větší, nežli představenstvo má členů.

§ 121 *g*.

Členové společenstva mají ve valné hromadě, vztažmo v hromadě delegátů právo na polovici hlasů pomocníkům příslušících a mohou se dáti zastupovati skrze zmocněnce.

§ 121 *h*.

Valná hromada společenstevní pokladny nemocenské svolána bude po prvé úřadem živnostenským, jenž k tomu také zmocniti může některého člena obecního představenstva, nebo také starostou společenstva, kde společenstva již jsou zřízena, později pak představenstvem pokladny (§ 121 *c*).

Stanovy nemocenských pokladen musí býti schváleny politickým úřadem zemským, který má dříve vyslechnouti společenstvo, ač není-li hromadě společenstevní beztoho již vyhrazeno usnášeti se o stanovách (§ 119 *c*, lit. *k*).

Hospodářství pokladny nemocenské jest podrobeno dozoru živnostenského úřadu, který má právo kdykoli nahlédati do všech knih a účtů pokladny a skontrovati pokladnu a jest povinen dohlédati, by stanov bylo přesně šetřeno. Dozorčí úřad má toto úřední jednání vykonávati skrze odborné znalecké orgány, politickým úřadem zemským k tomu poznačené.

Politický úřad zemský může nemocenskou pokladnu společenstevní rozpustiti:

1. kdyby se v hospodaření pokladny opětně vyskytly hrubé nesprávnosti nebo kdyby nezákonnosti nebyly odklizeny ani k vyzvání dozorčím úřadem učiněnému;

2. usnesla-li se hromada společenstevní i valná hromada pokladny, obě dvoutřetinovou většinou hlasů přítomných osob, že společenstevní nemocenská pokladna má býti zrušena.

Zrušení pokladny buď nařízeno, když společenstvo zanikne.

Zároveň s nařízeným zrušením pokladny buďte hned učiněna potřebná opatření, by členové pokladny vstoupili do jiných pokladen nemocenských. Ze jmění zrušené pokladny buďte především zapraveny dluhy, jsou-li jaké, a uhrazeny nároky na podporu, které vzešly před rozpuštěním. Co snad ze jmění zbylo, připadne té pokladně, k níž společenstvo přistoupí; byla-li pokladna za příčinou zániku společenstva zrušena z povinnosti úřední, přikáže se zbylé jmění obci, v níž zrušená pokladna měla sídlo, a ustanoví se, kterak ho má býti upotřebeno.

§ 121 *i*.

Ustanovení §§ 121 až 121 *h)* vztahují se obdobně k těm společenstevním nemocenským pokladnám, které jsou zřízeny výhradně pro učedníky, a to s následujícími změnami:

Ke správě pokladen mohou stanovami býti povoláni buď správní orgánové společenstva nebo zvláštní zřízenci správní. V případě prvém budiž k dozoru nad správou zřízen dozorčí výbor, k němuž mohou přináležeti toliko takoví členové společenstva, kteří mají učedníky.

Jsou-li ke správě pokladny zřízeni zvláštní orgánové správní (představenstvo, dozorčí výbor, valná hromada), skládá se valná hromada výhradně z těch členů společenstva, kteří mají učně. Členy představenstva a výboru dozorčího v případě tom volí valná hromada.

Zřízené již učednické pokladny nemocenské buďte ve lhůtě, kterou ministr obchodu ustanoví, podle předpisů tohoto zákona přetvořeny, sice by přetvoření provedl politický úřad zemský z moci úřední.

Výbor rozhodčí.

§ 122.

K vyřizování rozepří v § 114, lit *h*, uvedených zřízen buď rozhodčí výbor.

Výbor tento stane se příslušným tenkráte, podrobí-li se mu písemně obě strany. Dovolává-li se nějaká strana výboru, aniž se stálo dotčené podrobení, stane se tím výbor příslušným, když protivná strana, byvši předvolána, dostaví se před výbor a uzná příslušnost jeho.

Počet členů rozhodčího výboru, podrobnější předpisy o jich volbě, o trvání a pořadu jejich práce, volba předsedy a jeho náměstka a doba jich úřadování upraveny budou stanovami zvláštními, které musí býti schváleny politickým úřadem zemským.

V stanovách šetřeno buď těchto zásad:

1. Rozhodčí výbor skládati se má ze členů vzatých stejným počtem z majitelů živností a pomocníků. Počet členů musí býti podle § 123 dostatečný k řádnému sestavení soudu rozhodčího.

2. Předsedu rozhodčího výboru a jeho náměstka volí ze sebe členové výboru. Oba tito funkcionáři mohou patřiti k majitelům živností jakož i k pomocníkům a volí se od veškerých členů výboru nadpoloviční většinou hlasů. Jestliže ve lhůtě stanovami určené nedocílí se této většiny, oba funkcionáři po dobu, co jejich úřad podle stanov trvá, mají střídavě patřiti k majitelům živností a k pomocníkům. Při tom předseda a jeho náměstek k majitelům živností patřící volen buď od výborových členů vzatých z pomocníků, a předseda jakož i jeho náměstek k pomocníkům patřící volen buď od výborových členů vzatých z majitelů živností.

§ 123.

Spory v §§ 114 a 122 uvedené mohou vyřízeny býti od rozhodčího výboru buď narovnáním nebo nálezem (rozhodnutím).

Aby narovnání platně učiněno bylo, jest třeba, by kromě předsedy neb jeho náměstka přítomni byli dva rozhodčí, dle předešlého paragrafu k působnosti povolaní, z nichž jeden jest majitelem živnostenským, druhý pomocníkem.

Učiněná narovnání zapisována budte do protokolu, jejž podepsati mají obě strany sporné, jimž narovnání k jich žádosti vydáno buď písemně.

Nálezy (rozhodnutí) rozhodčího výboru budte vyneseny za přítomnosti předsedovy a čtyř rozhodčích, dle § 122 k působnosti povolaných, z nichž dva ať jsou majiteli živnostenskými a dva pomocníky, když bylo vyšetřeno, jak věc se má, a když byly prozkoumány všechny náležité prostředky průvodní. Rozhodnutí dějí se většinou hlasů; při rovnosti hlasů jest ono mínění nálezem, k němuž předseda se přidá.

Řízení rozhodčího výboru řídí se stanovami v § 122 dotčenými. V nich může také býti ustanoveno, zdali a jaký plat presenční dávati se má úřadujícím pomocníkům ze jmění společenského.

Narovnání a rozhodnutí výboru rozhodčího jsou vykonatelna cestou správní.

Každá sporná strana může odporovati rozhodnutí výborovému, podajíc žalobu soudu řádnému do osmi dnů ode dne, kdy rozhodnutí bylo prohlášeno; strana pořadem práva nastupující má prokázati v této lhůtě také před výborem, že žalobu podala.

Tím, že některá strana rozhodnutí odpírá, není zadržen prozatímný výkon jeho.

§ 124.

K působnosti rozhodčího výboru patří vyřizovati spory z poměru pracovního, učednického a námezdního.

§ 125.

Moc disciplinární.

Představenstvu společenskému dává se moc, aby členům a příslušníkům společenstva, kteří by předpisy společenské porušili, ukládalo přiměřené tresty pořádkové, jako jsou: důtky a pokuty peněžité až do 10 zlatých (20 korun).

Případnosti, kdy takové tresty pořádkové uložiti se mohou, budte vytčeny v stanovách.

§ 126.

Stanovy.

V mezích zásadných předpisů této hlavy budte pro každé společenstvo zvláštní stanovy sepsány a politickému úřadu zemskému předloženy ke schválení.

Stanovy mají zejména obsahovati podrobnější předpisy o těchto věcech:

a) o jménu, sídle, účelu a rozsahu společenst a a kterak mají v patrnosti býti chováni jeho členové a příslušníci;

b) o právech a povinnostech členů;

c) o hromadě společenstevní, o tom, čeho třeba k platnému usnášení jejímu a o věcech jí vyhrazených;

d) kolik má býti po případě delegátů a kterak mají se voliti (§ 119);

e) o postupu při volbách a způsobu legitimace;

f) o působnosti představenstva společenstevního a starostově;

g) z koho se skládá představenstvo, pak o tom, kterak představenstvo koná porady a vyřizuje záležitosti;

h) čeho třeba jest, aby usnesení představenstva společenstevního byla platná;

i) o volbě, funkční době a působnosti důvěrníků (§ 119 *h*);

k) po případě o zřízení odborových sekcí, jejich úkolech a kterak konají porady a vyřizují záležitosti v odborech;

l) jakým způsobem vyměřovati a vybírati poplatky;

m) jak velký má býti poplatek inkorporační členů nově přistupujících, poplatek za přípověď učedníků a za vyučenou;

n) kterak se má pečovati o spořádané poměry učednické, zvláště pak jaký má býti poměr počtu učedníků k počtu pomocníků v každé živnosti, pak při řemeslných živnostech o zásadních předpisech, kterak se konají zkoušky učednické, bez újmy příslušných zkušebních řádů;

o) jak má býti upraven rozhodčí soud k vyřizování rozepří mezi členy společenstva, předepsaný v § 114, lit. *h*;

p) kterak spravovati jmění společenstva;

q) o ukládání trestů pořádkových (§ 125), které, jsou-li pokutami peněžitými, plynou do pokladny společenstva, ač neplatí-li o nich předpis § 115 *w*;

r) za jakých podmínek mohou k účastenství ve hromadách společenstva býti zvány jednotlivé osoby, které nepatří ke společenstvu.

Stanovy zřízení a ústavů ke společenstvům přičleněných taktéž jsou podrobeny schválení v odstavci 1 předepsanému.

V příčině zřízení a ústavů k účelům vyučovacím rozhodují zvláštní předpisy svou dobou platné.

§ 127.

O dohledu.

Společenstva a zřízení a ústavy k nim přičleněné jsou pod dohledem živnostenského úřadu, v jehož obvodě představenstvo společenstva podle stanov má své sídlo.

Živnostenský úřad, vyslechna pokaždé obě strany, rozhoduje o stížnostech do usnesení hromady a představenstva, jakož i ostatních výborů, ač není-li zákonem předepsán odchylný způsob odporu.

Živnostenský úřad zřídí zvláštní komisaře k dozoru, aby při společenstvech se jednalo podle zákona a stanov.

Úřad ten má právo kdykoli nahlédati do knih, účtů, seznamů a jiných zápisů společenstva a revidovati jeho pokladny.

Živnostenský úřad jest také oprávněn ukládati pořádkové pokuty až do 100 K takovým starostům společenstev nebo jejich náměstkům, kteří opětovně neuposlechnou úředních příkazů a nařízení jim na základě tohoto zákona daných nebo kteří se dopustili hrubého porušení povinností nebo nepořádků.

Vyskytnou-li se dokázané nepravidelnosti ve správě pokladní neb opětovně vytýkané skulky proti stanovám nebo nepravidelnosti v úředním jednání, živnostenský úřad může činnost představenstva společenstevního zatím zastaviti, učiniti opatření v příčině prozatímního úřadování a po případě, nařídiv zároveň novou volbu, zbaviti členy společenstevního představenstva jejich funkcí. Odvolání představenstva, proti tomu snad podané, nemá odkladného účinku v příčině nařízeného zastavení činnosti představenstva a co do opatření ve příčině zatímního vedení prací. Nová volba budiž bez odkladu provedena, jakmile rozhodnutí nabylo právní moci.

Rozepře o vnitřních záležitostech společenstva patří výlučně před úřady správní.

Usnesení hromadou společenstva řádně učiněná, která se týkají takových záležitostí společenstevních, jež společenstvo podle zákona jest povinno obstarávati, budiž k žádosti představenstva vykonávána od úřadu živnostenského pořadem správním.

§ 127 *a*.

Instruktoři společenstev.

Ministr obchodu jest zmocněn, aby ve shodě s ministrem vnitra ku podpoře zřízení společenstevního zřídil potřebný počet instruktorů společenstevních.

Úkolem instruktorů jest, býti rádci společenstvům a jejich jednotám a je podporovati, aby dosáhly účelů zákonem jim přikázaných, a působiti k účelné organisaci společenstev, jejich zřízení a ústavů, jakož i jejich jednot.

Společenstva jakož i jednoty společenstev (§§ 130 *c* až 130 *m*) jsou povinny podávati společenstevním instruktorům žádané zprávy a dáti jim nahlížeti do svých seznamů, knih a pod., které podrobeny jsou dohledu živnostenského úřadu.

Instruktoři společenstev buďte úřadům živnostenským nápomocni jakožto odborní, dobrozdání podávající orgánové ve všech důležitých, zejména organisačních záležitostech společenstevních.

Společenstevní instruktoři podřízeni jsou ministru obchodu, od něhož dostávají své služební instrukce.

Ministr obchodu ve shodě s ministrem vnitra upraví zevrubněji nařizovacím způsobem obor jejich působnosti a úřední činnosti jak vzhledem ke společenstvům a jejich jednotám, tak i v poměru k úřadům živnostenským a společenstevním komisařům.

Jmění živnostenských korporací.

§ 128.

Má-li živnostenská korporace již trvající nějaké jmění a přemění-li se ve společenstvo podle tohoto zákona, jmění to přejde ve vlastnictví nového společenstva.

Spojí-li se nějaká živnostenská korporace s jinými živnostmi ve společenstvo jediné, korporace ona podrží vlastnictví a zvláštní správu svého jmění.

Rozejde-li se nějaká živnostenská korporace, nepřejdouc v žádné společenstvo nové, politický úřad zemský přikáže její jmění obci, ve které živnostenská korporace měla své sídlo.

Obec povinna jest věnovati toto jmění živnostenským účelům obecně prospěšným, zvláště k zakládání a udržování živnostenských učilišť, vyslechnouc společenstva pro živnostníky příslušných obcí zřízená a opatřiti si schválení politického úřadu zemského ke způsobu, kterým ho chce užiti.

§ 129.

Každou měrou buď šetřeno těchto zásad:

a) rozejde-li se nebo přemění-li se nějaká korporace živnostenská, práva osob třetích netrpí tím ujmy nižádné; proto přede vším musí býti zaplaceny případné dluhy korporační a splněny jiné závazky její;

b) buď o to pečováno, aby nadace a věnování korporační nebyly odcizeny účelu svému.

§ 130.

Rovněž trvají dále břemena, jež z titulů soukromoprávních a z nadací spočívají na jmění korporačním, jakož i nároky dřívějších členů a příslušníků korporačních na ony prospěchy ze jmění korporačního, k nimž měli právo, jestliže by korporace dále trvala.

§ 130 *a*.

O rozdělení jmění mezi živnostenskými korporacemi a společenstvy, mezi společenstvy navzájem, pak o rozdělení majetku při vyloučení některých kategorií živnostenských ze zřízeného společenstva, neučiní-li účastníci v mezích platných předpisů právních řádné úmluvy, rozhoduje politický úřad zemský, přihlížeje k ustanovením předcházejících §§ 128 až 130, jakož i příslušných stanov a vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, zřízenou snad jednotu společenstevní, příslušná společenstva jakož i účastníky.

§ 130 *b*.

Společenstva jsou povinna, aby jmění společenstevní, které něco vynáší a jež není určeno k za-

pravování výdajů na společenstva náležejících, na sirotčí jistotu ukládala a přiměřeně uschovávala.

Jednoty společenstev.

§ 130 *c*.

Společenstva určitých území (okresu, obvodu obchodní a živnostenské komory, země) mohou sestoupiti se v jednoty territoriální nebo podle svého odborového příslušenství v jednoty odborové.

Jednoty mohou se tvořiti buď bezprostředně tím, že společenstva se spojí, nebo i tak, že jednoty se sdruží v jednoty vyššího řádu.

K jednotám vyššího řádu mohou též přistoupiti společenstva, která v obvodu jednoty mají své sídlo a nepřináležejí k jednotě řádu nižšího.

O přistoupení společenstev k jednotám usnáší se hromada společenstva, o přistoupení společenstevních jednot k jednotám vyššího řádu hromada jednotenská.

K návrhu jednoty territoriální, která zabírá alespoň obvod jedné obchodní a živnostenské komory, politický úřad zemský nařídí, že v obvodu jednoty, návrh učinivší, podle § 130 *i* zřízené jednoty okresní mají býti činnými jakožto jednoty povinné.

Rovněž tak se nařídí, že v určitých politických okresích obvodu jednoty, návrh učinivší, společenstva spojující v sobě většinu příslušných okresů mají sestoupiti se v jednoty okresní podle § 130 *i* a býti činnými jakožto jednoty povinné.

Společenstva živností obchodních nemusí se připojiti k okresním jednotám v předcházejícím odstavci dotčeným, přistoupí-li k některé jednotě odborové.

Politický úřad zemský může jednotám okresním, v 5. a 6. odstavci dotčeným, vlastnost jednot povinných zase odejmouti, shledá-li u nich nějakou nezákonnost a porušení stanov anebo trvale nedostatečný rozvoj činnosti jednotenské, pakli opětná napomenutí ukázala se marnými.

Aby se povinné jednoty dobrovolně rozešly, není dopuštěno.

§ 130 *d*.

Nemocenské a podpůrné pokladny jednotenské, spočívající na zásadě dobrovolnosti, buďte zřizovány podle předpisů zákona se dne 16. července 1892 (Z. Ř. č. 202).

Zřízení pokladny jednotenské za účelem nuceného pojišťování pro členy všech anebo několika společenstev k ní náležejících závisí na souhlasném usnesení (§ 115 *c*) příslušných společenstev, učiněném podle § 115 *h*, odst. 2.

Pokladnám v odstavci 2 dotčeným jest dovoleno na základě zvláštních úmluv s příslušnými společenstvy přijímati dobrovolné pojištění členův těch společenstev jednoty, která se neusnesla o nuceném pojištění.

Ostatně ke zřízení a hmotné podpoře nemocenských a podpůrných ústavů, podpůrných fondů a hospodářských podniků se strany jednoty vztahují se obdobně ustanovení § 115 *x*, při čemž však na místo ustanovení o způsobilosti k usnášení, obsaženého v dotčeném právě paragrafu, odst. 2 až 4, nastupuje předpis, že v příslušné valné hromadě jednoty musí každým způsobem býti přítomna polovice zástupců společenstev k jednotě náležejících.

§ 130 *e*.

Jednotu společenstev zastupují:

a) hromada jednotenská,

b) výbor jednoty,

c) starosta jednoty.

Hromada jednotenská složena jest ze zástupců společenstev k jednotě náležejících a schází se alespoň jednou do roka. Stanovy obsahujte zevrubnější předpisy o zástupcích vysílaných jednotlivými společenstvy, o svolávání hromady jednotenské a její způsobilosti usnášeti se.

Hromada jednoty volí ze sebe výbor jednoty na dobu tří let.

Stanovy určí počet členů výboru, jakož i náhradníků, mají-li se jací voliti, při čemž přihlédati jest k přiměřenému zastoupení jednotlivých společenstev.

Výbor volí ze sebe na dobu tří let starostu a jeho náměstka.

Předcházející předpisy vztahují se obdobně také k jednotám vyššího řádu.

§ 130*f*.

Do oboru působnosti hromady jednotenské náleží:

a) raditi a usnášeti se o stanovách jednoty;

b) voliti výbor jednoty;

c) zkoumati a schvalovati účetní závěrku a roční rozpočet, jakož i nakládati se jměním jednoty;

d) stanoviti, jaké částky mají se rozvrhnouti na jednotlivá společenstva k úhradě potřeb jednoty;

e) usnášeti se o důležitých věcech stanovami zevrubněji dotčených;

f) usnášeti se o zrušení dobrovolné jednoty;

g) vylučovati společenstva z jednoty podle předpisů stanov;

h) systemisovati placené zřízence pomocné.

§ 130*g*.

Výbor jednoty vykonává usnesení hromady jednoty a obstarává záležitosti jednoty; do oboru jeho působnosti patří všechny záležitosti, které nejsou vyhrazeny hromadě jednotenské.

§ 130*h*.

Starosta jednoty, po případě jeho náměstek, zastupuje jednotu na venek, předsedá ve schůzích výborových a hromadách jednoty a pečuje o to, aby usnesení výboru a hromady jednoty byla vykonána.

§ 130*i*.

Jestliže společenstevní jednota, která podle stanov obmezena jest na obvod politického okresu (jednota okresní), zahrnuje v sobě alespoň dvě třetiny všech společenstev anebo všechna společenstva živností řemeslných v tomto okresu, v obojím případě však alespoň tři společenstva, jest její výbor poradním sborem úřadu živnostenského, jehož příslušnost určí se způsobem nařizovacím.

§ 130*k*.

Výdaje jednoty buďte způsobem ve stanovách určeným rozvrženy na společenstva k ní náležející a uhrazeny těmito podle ustanovení § 115.

Výdaje jednot vyššího řádu buďte způsobem ve stanovách určeným rozvrženy na jednoty a společenstva k nim náležející (§ 130*c*, odst. 3.).

§ 130*l*.

Stanovy jednot a zřízených snad jejich vedlejších ústavů sestavené podle předcházejících zásadních ustanovení, jakož i usnesené změny stanov jsou podrobeny schválení politického úřadu zemského, a zabírá-li jednota několik korunních zemí, podrobeny jsou schválení ministeria obchodu.

Dozor nad jednotou vykonává živnostenský úřad, v jehož okresu jest sídlo její.

Úřad živnostenský může zříditi zvláštního komisaře k dohledu na to, aby jednota postupovala podle zákona, a vyslechna obě strany, rozhoduje o stížnostech proti usnesením hromady jednotenské nebo výboru, jež podati jest do 14 dnů.

O svolání hromady jednotenské buď dozorčí úřad zpraven alespoň osm dní napřed a budiž mu oznámen denní pořádek. Dozorčí úřad má právo schůzi zakázati, obsahuje-li denní pořádek věci, které účelu jednoty se netýkají. Také budiž úřadu dozorčímu počátkem správního roku podávána zpráva o tom, jak jest výbor složen a která společenstva patří k jednotě, pak o změnách, které v poměrech těch nastaly a o každém přeložení sídla jednoty.

Oznámení posléze dotčené učiniti jest jak dosavadnímu dozorčímu úřadu, tak i dozorčímu úřadu nového sídla jednoty.

Předpis § 116*e* o předkládání závěrečného účtu vztahuje se obdobně k jednotám společenstev.

§ 130*m*.

Hromada dobrovolné jednoty může se poměrem hlasů stanovami určeným kdykoliv usnésti o zrušení jednoty.

Stanovy jednoty mají určiti pro případ jejího zrušení, jak naložiti se jměním jednoty, které zbude po splnění všech závazků; avšak jmění to musí se věnovati účelu, který slouží prospěchu živnostníků v obvodu jednoty nebo jejích pomocníků. Rozděliti jmění mezi společenstva jednoty se nedopouští.

Jestliže opětovně se udály nezákonnosti, politický úřad zemský, v jehož správním obvodě živnostenský úřad k vykonávání dohledu nad jednotou

příslušný má své sídlo, může nařídit rozpuštění jednoty.

Z výměru o rozpuštění přísluší starostovi jednoty ve lhůtě 14denní odvolání k ministerstvu obchodu.

Hlava VIII.

O přestupcích a trestech.

§ 131.

O trestech vůbec.

Přestupky předpisů živnostenského řádu trestají se:

a) důtkou;

b) peněžitými pokutami až do jednoho tisíce korun;

c) vězením až do tří měsíců;

d) odnětím práva míti učedníky nebo mladistvé pomocníky, a to na vždy nebo na určitý čas;

e) odnětím živnostenského oprávnění na vždy nebo na určitý čas.

Zvláštní případy trestní.

§ 132.

Peněžitou pokutou od pěti korun až do pěti set korun trestání budte obzvláště:

a) kdo samostatně provozují živnost, aniž ji opověděli nebo si nevymohli koncessi, když jí je třeba;

b) kdo živnost dále provozují přes to, že jim byla zastavena;

c) kdo počnou provozovati některý závod živnostenský, vytčený v hlavě třetí, aniž prve obdrželi potřebného právoplatného schválení úřadův;

d) kdo jednají proti předpisům o vyhledávání zakázek na zboží a o prodeji kočovném.

§ 133.

Pokutou peněžitou od dvaceti do tisíce korun trestání budte:

a) kdo jednají proti předpisům o přijímání a zaměstnávání pomocníkův a učedníků, pak o nakládání s nimi;

b) živnostníci v § 53 uvedení, když provozování živnosti, neohlásivše to, zastaví, aneb ohlásivše vzdání se živnosti, zanechají úřadem žádaného provozování po dobu výpovědní;

c) živnostníci, kteří oprávněnosti své zneužívají k tomu, aby neoprávněné provozování živnosti osob třetích bylo kryto, jakož i ti, kdo dali podnět k tomu, aby ono právo bylo zneužíváno ke krytí jejich neoprávněného provozování živnosti;

d) živnostníci, kteří jednají proti předpisům o potřebných zařízeních na ochranu života a zdraví pomocníků vzhledem k pracovním prostorám, strojům a pracovnímu náčiní; kteří zaměstnávajíce pomocníky do dokonaného 18. roku a ženské vůbec hrubě zanedbávají náležitého zřetele na mravnost; kteří porušují předpisy o denní době pracovní, o práci noční, o nedělním a náhradním klidu pomocníků, nebo kteří nešetří předpisů v příčině výplaty mzdy.

§ 133*a*.

Odnětím práva míti učedníky nebo mladistvé pomocníky budte na vždy nebo na určitý čas potrestáni:

a) živnostníci, kteří opětovně jednají proti předpisům o zaměstnávání dětí před dokonaným 12. rokem věku v živnostech vůbec, vztažmo dětí před dokonaným 14. rokem věku v podnicích továrních anebo proti předpisům o způsobu a době zaměstnávání mladistvých pomocníků mezi dokonaným 12. a dokonaným 14. rokem věku;

b) živnostníci, kteří nedbají předpisův a nezaměstnávání mladistvých pomocníků při určitých nebezpečných anebo zdraví škodlivých pracích živnostenských;

c) živnostníci, kteří opětovně jednají proti předpisům o noční práci mladistvých pomocníků;

d) živnostníci, kteří přes opětovné předchozí tresty porušují předpisy o přijímání učedníků, kteří zaviní delší nežli 14denní průtah v připovědi nebo vyučené svých učedníků nebo kteří svým učedníkům nedopřávají potřebného času k návštěvě učilišť v § 99 *b)*, odst. 3., dotčených.

§ 133 *b*.

Odnětím oprávnění živnostenského na vždy nebo na určitý čas buďte potrestáni:

a) živnostníci, kteří přes opětovné předchozí tresty byli uznáni vinnými přestupkem předpisů, které se vztahují k provozování jejich živnosti;

b) živnostníci, o nichž se dokáže, že počali provozovati živnost jinému živnostníkovi pořadem trestním odňatou, aby mu nadržovali v dalším vedení této živnosti, pak dopustí-li se téhož přestupku, pro který živnost jejich předchůdci byla odňata;

c) živnostníci, kteří chtějíce živnostenský úřad oklamati v příčině nedostatku průkazu způsobilosti, živnost, která náleží mezi živnosti řemeslné, opovědí jakožto podnik po továrnicku provozovaný a pak živnost tu provozují v rozsahu řemeslníka.

Kdyby měla býti odňata živnost, která jest živností reální, majetník pozbude práva k provozování a zůstaveno mu toliko, by zcizil svoje právo živnostenské.

§ 134.

Výměra trestu.

Při vyměřování trestů přihlédáno buď k okolnostem přitěžujícím a polehčujícím jakož i k velikosti prospěchu přestupkem zamýšleného nebo škody způsobené.

§ 135.

O trestu vězení a přeměně trestů.

Zpravidla buďte ukládány pokuty peněžité. Za okolností zvláště přitěžujících nebo kdyby opětovné pokuty peněžité zůstaly marnými, může uznáno býti na trest vězení.

Byla-li uložena pokuta peněžitá a nemůže-li býti zaplacena, budiž proměněna v trest vězení, při čemž za každých deset korun pokuty peněžité počítán buď den vězení. Avšak vězení nesmí trvati déle tří měsíců.

Jsou-li peněžité pokuty, které činí méně než deset korun, nedobytny, budiž na místě jich uložen přiměřený trest vězení, nanejvýš 24 hodin.

§ 136.

Setkání s jinými tresty.

Jsou-li činy nebo opominutí, které se jeví býti přestupky živnostenských předpisů, podrobeny zároveň trestu stanovenému obecnými zákony trestními, tedy tresty přítomným zákonem pod *a*, *b*, *c*, § 131 stanovené nebuďte zvlášť ukládány.

§ 137.

O trestech náměstků.

Provozuje-li živnost náměstek anebo pachtéř, buďte tresty na penězích i vězením uloženy náměstkovi nebo pachtéři. Spolu s náměstkem propadá trestu i majitel živnosti, byl-li přestupek spáchán s jeho vědomím anebo nebyl-li náležitě opatrným při svém, za trvajících poměrů možném dohledu na živnost nebo při výběru náměstka nebo při dohledu k němu. Kdyby po zákonu živnost měla býti odňata, stať se tak jenom tehdy, byl-li přestupek spáchán s vědomím majitele živnosti a když tento jej mohl zameziti.

V každém případě však buď vysloveno propuštění náměstka nebo pachtéře, to pak v sobě zavírá také nezpůsobilost jeho ku provozování živnosti na vlastní nebo na cizí účet potud, pokud by jinak účel onoho výroku byl zmařen (§ 6).

Hlava IX.

Zvláštní opatření správní.

§ 138.

Odnětí práva míti mladistvé pomocníky.

Kromě případů vytčených v § 133 *a*, ve kterých může za trest býti odňato právo míti mladistvé pomocníky, živnostenský úřad může také správním opatřením odníti toto právo živnostníkům, kteří dopustili se hrubého porušení svých povinností vůči svěřeným jim mladistvým pomocníkům anebo proti nimž svědčí skutky, které je po stránce mravní činí nezpůsobilými, aby měli mladistvé pomocníky.

Případy, kdy pořadem správním odňato býti může právo míti učedníky, upravuje § 98.

§ 139.

Odnětí živnostenského oprávnění.

Kromě trestních případů vytčených v § 133 *b)* oprávnění živnostenské budiž odňato:

aby vykonány byly trestní nálezy, jimiž odnětí bylo vysloveno příslušným úřadem pro čin obecnými zákony trestními nebo berními zakázaný.

Avšak oprávnění živnostenské budiž také samostatně odňato na určitou dobu nebo na vždy:

a) byl-li živnostník odsouzen pro některý čin v § 5 dotčený a bylo-li by za daných okolností se obávati, že by dalšího provozování živnosti zle užíval;

b) při živnostech koncessovaných obzvláště, dopustí-li se živnostník po opětné písemné výstraze činů, které jsou na úkor zákonnému požadavku spolehlivosti.

Majitel živnosti reální také v těchto případech pozbude práva živnost provozovati a jest mu toliko zůstaveno, aby zcizil svoje právo živnostenské.

§ 140.

Promlčení.

Promlčením zanikne vyšetřování a trest oněch přestupků řádu živnostenského, které se nemají projednávati podle obecného zákona trestního, nebyl-li přestupník do šesti měsíců, ode dne spáchaného přestupku, vzat do vyšetřování.

Hlava X.

Úřady a řízení.

§ 141.

I. Stolice.

Politické správní úřady první stolice jsou též první stolicí ve věcech živnostenských (živnostenskými úřady).

Jim náleží vykonávati předpisy živnostenské;

u nich podávají se opovědi samostatného provozování živností;

propůjčují živnosti koncessí vázané, pokud paragrafy následující neustanovují žádné výjimky;

jim přísluší vyšetřovati a trestati přestupky předpisů tohoto zákona, pokud místa nemá úřední jednání řádného soudu trestního (§ 136).

Provozuje-li kdo živnost neoprávněně, politický úřad okresní tehdy, když koná místní ohledání za účelem zjištění skutku, nechť k vyšetření přibere zmocněnce příslušným společenstvem jmenovaného.

V místech, kde jsou zvláštní zeměpanské úřady policejní, úřad živnostenský jednej ve shodě s nimi v případech, ve kterých dbáti jest veřejné bezpečnosti, mravnosti a pořádku.

§ 142.

II. stolice.

Politické úřady zemské jsou stolicí druhou.

Úřadům těmto přímo náleží propůjčovati:

všecky živnosti tiskové (§ 15. č. 1.), kromě živností dotčených v § 21, odst. 3.;

půjčovny knih a čítárny (§ 15, č. 2.);

živnostenské prostředkování služeb a míst (§ 21 *a*);

pohřební ústavy (§ 21 *g*);

živnost zastavárenskou (§ 1 zákona ze dne 23. března 1885, Z. Ř. č. 48);

živnost stavitelskou, živnost mistrů zednických, kamenických a tesařských (§ 14 zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193);

ty živnosti, které podle § 24 byly prohlášeny za podrobené koncessi, jestliže propůjčení koncesse bylo způsobem nařizovacím vyhrazeno politickému úřadu zemskému;

ty podniky pro periodickou dopravu osob, které vztahují se na několik okresů téže země;

schvalovati provozovny, které jsou rozloženy ve dvou nebo více okresích téže země;

konečně uděleti vyznamenání v § 58 dotčená.

§ 143.

Nejvyšší stolice.

Nejvyšší stolicí ve věcech živnostenských jest ministerium obchodu.

Ministerium obchodu povoluje ty periodické podniky dopravní a schvaluje ty provozovny, které jsou rozloženy v obvodech několika korunních zemí.

Týká-li se věc také působnosti jiného úřadu ústředního, staniž se dohoda s ním.

§ 144.

Řízení vzhledem k opovědi živnosti, žádostem za koncesse a vrácení živností.

Opovědi živností jakož i žádosti za živnosti koncessované budte podávány živnostenskému úřadu prvé stolice, v jehož okresu bude stanoviště živnosti. Mohou se podati písemně nebo dáti ústně do protokolu. O každé opovědi svobodné nebo řemeslné živnosti vydá úřad krátké potvrzení, a to stala-li se písemně, do 48 hodin, stala-li se ústně, ihned.

List živnostenský vydává se ve způsobě výtahu z opovědi a jest opatřen otvrzením o vykonaném zápisu do živnostenského rejstříku.

O koncessích budiž vydán řádný dekret.

O každém vydaném listě živnostenském a o každé propůjčené koncessi budiž věděti dáno společenstvu, jehož se týče.

Chce-li živnostník vzdáti se živnosti (živnost vrátiti), oznam to hned úřadu živnostenskému.

Vrácení (vzdání se) živnosti nabude působnosti tím dnem, kterého bylo živnostenskému úřadu prvé stolice prohlášeno, vztažmo kdy k úřadu tomu došlo. Oznámení ta nejsou podrobena povinnosti kolkové.

O každém vrácení (vzdání se) nebo jinakém zaniknutí živností, pak o přeložení a jinakých změnách živností úřad živnostenský zpraviti má včas také příslušné společenstvo.

§ 145.

O živnostenském rejstříku.

U živnostenských úřadů první stolice budte vedeny živnostenské rejstříky pro svobodné, řemeslné a koncessované živnosti, ale ve zvláštních odděleních; do nich zapsána budiž každá změna v živnostech a budiž o ní pokaždé věděti dáno též úřadu finančnímu i obchodní a živnostenské komoře.

§ 146.

Odvolání ve věcech živnostenských.

Rozhodnutí živnostenských úřadů budte stranám vydávána zároveň s důvody. Pokud zákon o jednotlivých případech nepředpisuje něco jiného, strany mohou odvolati se k vyššímu úřadu z rozhodnutí živnostenských úřadů první stolice do 14 dnů, z rozhodnutí živnostenských úřadů stolice druhé pak do čtyř neděl.

Z rozhodnutí politického úřadu zemského, jímž souhlasně s výrokem živnostenského úřadu první stolice udělení koncessované živnosti bylo vzhledem k místním poměrům odepřeno, není dalšího odvolání.

O živnostech hostinských a výčepnických jsou v §§ 18 a 20 zvláštní předpisy.

Zví-li vyšší úřad, že nedostává se nějaké zákonné náležitosti, zakročiti má z moci úřadu.

§ 147.

Řízení ve věcech trestních.

Řízení v trestních věcech živnostenských jest zpravidla ústní.

O projednávání sepíše se protokol, do něhož se rozhodnutí zaznamená a straně oznámí. Žádá-li strana za to nebo není-li přítomna, oznámí se jí rozhodnutí i s důvody též písemně.

Živnostenské úřady jsou povinny společenstvům pokaždé dáti věděti, co úřad k oznámení od společenstva učiněnému zařídil.

§ 147 *a*.

Byl-li veřejným úřadem anebo některou z osob v § 68 trestního zákona jmenovaných na základě jejich vlastního služebního zpozorování oznámen přestupek živnostenského řádu, může živnostenský úřad, uznal-li na peněžitou pokutu nanejvýš 30 K, příslušný trest nařízením trestním stanoviti bez předchozího řízení.

V nařízení trestním budiž uvedeno:

1. jaký byl trestní čin a kdy a kde byl spáchán;

2. jméno osoby neb úřadu, který učinil oznámení;

3. výměra trestu a na jakým trestním ustanovení se zakládá;

4. že obviněný, pokládá-li se trestním nařízením za stížena, může do osmi dnů, počítaje od dodání výměru, písemně nebo protokolárně u živnostenského úřadu ohlásiti odpor a zároveň oznámiti průvody na svou obranu, že však, nepodá-li odporu v této lhůtě, trestní nařízení stane se právoplatným a bude proti němu vykonáno.

Byl-li v osmidenní lhůtě učiněn odpor, nastane řádné řízení. Nebyl-li podán, není opravného prostředku proti trestnímu nařízení, avšak může se povoliti navrácení v předešlý stav, nastanou-li podmínky § 364, čís. 1. a 2., trestního řádu.

§ 148.

Odvolání v trestních případech.

Odvolání v trestních případech musí býti podána do 14 dnů po intimaci u živnostenského úřadu I. stolice.

Včasné podání rekursu má odkládací účinek, avšak vyslovené snad zastavení živnosti zůstane v platnosti.

§ 149.

Zmírnění a prominutí trestu.

Nadřízený úřad má právo, tresty z pozoruhodných ohledů zmírniti nebo prominouti.

§ 150.

Obmezení instančního postupu.

Z trestního nálezu v druhé stolici potvrzeného nebo zmírněného není dalšího odvolání.

§ 151.

Určení pokut peněžitých.

Pokuty vymáhají se exekucí správní.

Je-li odsouzený členem nebo příslušníkem živnostenského společenstva, které zřídilo svou vlastní nemocenskou pokladnu pomocnickou podle předpisu § 121, nebo které se svými příslušníky hromadně přistoupilo k jiné nemocenské pokladně, zákonným požadavkům vyhovující, plynou pokuty do této nemocenské pokladny.

Jsou-li, jak § 106, odst. 5., dopouští, u některého živnostenského společenstva zřízeny zvláštní nemocenské pokladny pro pomocníky a pro dělníky zaměstnané podřízenými službami pomocnými při živnosti, budte pokuty oběma pokladnám přikázány stejným dílem.

Ve všech jiných případech tyto pokuty plynou do reservního fondu okresní nemocenské pokladny, při níž pomocní dělníci odsouzeného, vztažmo odsouzení pomocní dělníci v čas spáchaného přestupku byli povinni nemocenským pojištěním nebo při které by, předpokládajíc oprávněné provozování živnosti, vztažmo skutečné zaměstnání pomocných dělníků, bez ohledu na případné snad pojištění společenstevní, bývali povinni pojištěním nemocenským.

§ 152.

Donucovací prostředky.

Úřad, vykonávaje trestní nálezy a jiné příkazy, může pro zajištění úspěchu učiniti potřebná opatření, jako: zabavení zboží a nástrojů, zastavení práce strojů, zavření provozoven.

Přídavek.

1.

Císařský patent, daný dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, jímž se vydává a od 1. ledna 1860 počínajíc v působnost uvádí řád živnostenský pro celý rozsah říše kromě správního obvodu benátského a Vojenské Hranice.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský, král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolno-Slezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastallský, Osvětimský a Zatorský, Těšínský, Friaulský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenbergský atd.; pán

Trsťanský, Kotorský a na Slovenském Krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

Vedeni jsouce úmyslem, živnostenskou přičinlivost v Naší říši rovnoměrně upraviti a co možná usnadniti, dali jsme slyševše Naše ministry a vyslechnuvše Naši říšskou radu, řádu živnostenskému tuto následujícímu Své schválení a nařizujeme takto:

I. Tento řád živnostenský nabude moci dnem 1. května 1860 počínaje pro celý obvod Naší říše, kromě správního území benátského a Vojenské Hranice.

II. Platné předpisy o usídlení a právu bydlecím nejsou tímto řádem živnostenským dotčeny.

III. Veškeré toho času platné předpisy o nabývání živnostenských, továrních a obchodních oprávněností, jakož i všechna s tímto řádem živnostenským nesrovnatelná starší ustanovení o jejich vykonávání pozbývají moci počínajíc dotčeným dnem.

IV. Ustanovení v tomto zákoně obsažená, s obmezením v následujícím článku dotčeným, mají platnost pro všechna po živnostensku provozovaná zaměstnání, ať se vztahují k výrobě, zpracování nebo předělávání předmětův obchodu, ku provozování obchodů, nebo ke konání služeb a prací.

V. K zaměstnáním a podnikům dále uvedeným přítomný zákon se nevztahuje: s nimi bude se nakládati podle platných pro ně předpisů:

a) zemědělská a lesní produkce a její vedlejší živnosti, pokud se tyto vedlejší živnosti co do hlavní věci zabývají zpracováním vlastních výrobků; pak výčep vlastního výrobku dovolený v některých částech země staršími ústavami majitelům vinic a ovocných sadů;

b) hornictví a báňská zařízení vázaná podle horního zákona na koncessi báňského úřadu;

c) činnost literární, vlastní nakladatelské právo autorů a provozování krásných umění;

d) námezdní práce nejnižšího druhu (nádennická práce atd.);

e) výdělková odvětví spadající do kategorie domáckého vedlejšího zaměstnání a provozovaného obyčejnými členy vlastní domácnosti;

f) obchody advokátů, notářů a obchodních dohodců (sensálů směnečných, sensálů pro zboží a sensálů lodních, bursovních agentů), inženýrův a jiných osob, které jsou úřadem zvláště zřízeny pro určité obchody a zavázány slibem; potom všeliké podniky soukromého prostředkování v jiných než obchodních věcech;

g) provozování lékařství (lékaři, ranhojiči, zubní, oční lékaři, pomocníci při porodu a babičky atd.), podniky všelikých zdravotních ústavů včetně porodnic a blázinců, lázní a ústavů na léčení pitím; lékárnictví, zvěrolékařství včetně kleštění dobytka;

h) výdělková odvětví soukromého vyučování a vychování a ústavy k tomu se vztahující;

i) živnostenské práce veřejných ústavů lidumilných, vyučovacích, trestních nebo polepšovacích;

k) podniky úvěrních ústavů, bank, zastaváren, pojišťoven, ústavů zaopatřovacích, důchodových, spořitelen atd.;

l) podniky železničné a paroplavební;

m) námořským zákonům podrobené provozování plavby na moři a mořské rybářství;

n) podniky stálých přívozů na řekách, jezerech, průplavech atd., potom úpravy pro plavení dříví;

o) podniky pro veřejné zábavy a všeliká představení;

p) podniky periodických tiskopisů a jejich prodej;

q) obchod podomní a jiné výhradně obchůzkami konané práce živnostenské.

VI. Osobní živnostenské, tovární a obchodní oprávněnosti podle dosavadních zákonných ustanovení nabyté zůstávají v platnosti a náležejí k nim také všechna ta širší práva, která přítomný zákon spojuje s provozováním živnosti.

VII. Reální vlastnost radikovaných a prodejných živností po právu platných zůstává nezměněna. Nová reální práva živnostenská nesmějí býti zakládána.

VIII. V příčině monopolův a regalií státních, jakož i práv propinačních a mlýnských v některých korunních zemích ještě v moci jsoucích, pak v příčině regálních beneficií zůstávají dosavadní předpisy rozhodnými.

IX. Práva propůjčená zákonem o výsadách majitelům výsad na vynálezy, opravy a objevy nejsou přítomným zákonem dotčena.

X. Našemu ministrovi vnitra jest uloženo vykonati tento zákon.

2.

Zákon, daný dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, jímž mění a doplňuje se řád živnostenský.

Aby částečně změněn a doplněn byl řád živnostenský, daný dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, vidí Mi se s přisvědčením obojí sněmovny říšské rady nařídíti:

Článek I.

Na místo I., II., III., IV. a VII. hlavy řádu živnostenského ze dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, nastoupí ustanovení tato:

Článek II.

(Platná ještě ustanovení tohoto zákona zařaděna jsou v předcházejícím textu živnostenského řádu na příslušných místech.)

Článek III.

Zákon tento nabude moci šest měsíců po svém vyhlášení.

Článek IV.

Dnem tímto pozbude platnosti kromě I., II., III., IV. a VII. hlavy živnostenského řádu, daného dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, ještě § 102 téhož řádu, pokud jím zavedeno bylo společenské soudnictví.

V ostatních kusech předpisy tohoto řádu živnostenského pozbývají jen potud platnosti, pokud týkajíce se věcí tohoto nynějšího zákona, obsahují o nich ustanovení úchylná.

Článek V.

Ministrovi obchodu a ministrovi věcí vnitrných jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

3.

Zákon, daný dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, jímž mění a doplňuje se řád živnostenský.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti:

Článek I.

Na místo VI. hlavy řádu živnostenského ze dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, a dodatku jeho o knížkách pracovních nastoupí ustanovení tato:

Článek II.

(Platná ještě ustanovení tohoto zákona zařaděna jsou v předcházejícím textu živnostenského řádu na příslušných místech.)

Článek III.

Zákon tento nabude moci za tři měsíce po svém vyhlášení.

Článek IV.

Ministrovi obchodnímu a ministrovi věcí vnitrných jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek, dohodnouce se s ministry účastnými.

4.

Zákon, daný dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, jímž upravuje se nedělní a sváteční klid v živnostech.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Na místo § 75 zákona ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, jímž změněn a doplněn byl živnostenský řád, mají nastoupiti následující ustanovení:

(Ustanovení tato jsou, přihlédajíc ku změnám zákonem ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125, nastalým, zařaděny v předcházejícím textu řádu živnostenského na místě § 75.)

§ 2.

Přestupky ustanovení tohoto zákona a vykonávacích předpisů na jeho základě vydaných budou potrestány dle trestních ustanovení živnostenského řádu.

§ 3.

Zákon tento nabude moci tři měsíce po svém vyhlášení.

§ 4.

Ministrovi obchodnímu a ministrovi věcí vnitrných ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování jest uloženo, aby zákon tento ve skutek uvedli.

5.

Zákon, daný dne 23. února 1897, Z. Ř. č. 63, jímž mění a doplňuje se řád živnostenský.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařiditi takto:

Článek I.

Aby změněn a doplněn byl řád živnostenský (císařský patent daný dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, zákon daný dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, a zákon daný dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22), nastupte na místo paragrafů následujících, vztažmo jakožto doplňky a vsuvky k jednotlivým paragrafům řádu živnostenského, ustanovení tato:

(Ustanovení zákona tohoto zanikla vesměs ustanoveními zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26.)

Článek II.

Zákon tento nabude platnosti za tři měsíce po vyhlášení.

Článek III.

Mému ministrovi obchodu a Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

6.

Zákon, daný dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, kterým mění a doplňuje se řád živnostenský.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařiditi takto:

Článek I.

Řád živnostenský (zákon ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39) se mění a doplňuje a na místo §§ 59 a 60 nastoupí tato ustanovení:

(Ustanovení tato jsou v předcházejícím textu řádu živnostenského zařazena na příslušných místech.)

Článek II.

Tento zákon nabude moci za šest měsíců po svém vyhlášení.

Článek III.

Mému ministrovi obchodu a Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

7.

Zákon, daný dne 22. července 1902, Z. Ř. č. 155, kterým se doplňuje řád živnostenský v příčině dělníků zaměstnaných při stavebních podnicích.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařiditi takto:

Článek I.

V šesté hlavě řádu živnostenského (zákon ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22) zařaděna budte za § 96 *b)* tato dodatečná ustanovení o pomocných dělnících při stavebních podnicích:

(Tato dodatečná ustanovení zařaděna jsou v předcházejícím textu řádu živnostenského na příslušném místě.)

Článek II.

Zákon tento nabude moci tři měsíce po svém vyhlášení.

Článek III.

Mému ministru obchodu a Mému ministru vnitra jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon.

8.

Zákon, daný dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125, kterým se částečně mění a doplňuje zákon, daný dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, jímž upravuje se nedělní a sváteční klid v živnostech.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařiditi takto:

§ 1.

Zákon, daný dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, jímž upravuje se nedělní a sváteční klid v živnostech, mění a doplňuje se takto.

(Změny a doplňky tyto zařaděny jsou v předcházejícím textu řádu živnostenského na příslušných místech pod § 75.)

§ 2.

Zákon tento nabude moci tři měsíce po svém vyhlášení.

§ 3.

Mému ministru obchodnímu a Mému ministru vnitra jest uloženo, uvésti ve skutek tento zákon.

9.

Zákon, daný dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž se mění a doplňuje řád živnostenský.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Aby změněn a doplněn byl živnostenský řád daný dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, vztažmo zákon ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, a ze dne 23. února 1897, Z. Ř. č. 63, nastoupí na místo následujících paragrafů, vztažmo jakožto doplňky a vsuvky k jednotlivým paragrafům dotčených zákonů tato ustanovení:

(Ustanovení tato zařaděna jsou v předcházejícím textu řádu živnostenského na příslušných místech.)

Článek II.

Pokud se tímto zákonem příslušnost ministeria obchodního nově upravuje, příslušné předpisy nabývají platnosti dnem vyhlášení tohoto zákona a vztahují se také již ke všem záležitostem, které ode dne vyhlášení ministerského nařízení ze dne 23. září 1905, Z. Ř. č. 151, jsou již projednávány u nejvyšší stolice.

Článek III.

Ustanovení tohoto zákona nabudou vůbec moci za šest měsíců po jeho vyhlášení.

Současně pozbudou platnosti předpisy 2. odstavce § 4 zákona ze dne 30. března 1888, Z. Ř. č. 33, pozměněného zákonem ze dne 4. dubna 1889, Z. Ř. č. 39, jakož i zákon ze dne 4. července 1896, Z. Ř. č. 205.

Ustanovení §§ 104*b*, 104*c*, 104*d*, a 104*e* nabudou platnosti za rok po vyhlášení tohoto zákona.

Předpisy tohoto zákona o listě tovaryšském a o zkoušce tovaryšské (§§ 104, 104*b*, 104*c* a 104*d*) nevztahují se k osobám, které učební dobu řádně odbyly před působností tohoto zákona.

Ministr obchodu jest zmocněn, aby způsobem nařizovacím určil dobu, kdy nastane platnost předpisů §§ 13*a* a 38, odstavce 3. až 6., týkajících se průkazu způsobilosti v obchodních živnostech v Haliči a Bukovině nebo v jednotlivých místech těchto korunních zemí.

Avšak obchodní živnost, podle § 13*a*, vztažmo § 38, odstavce 3. a 4., průkazem způsobilosti vázaná, může po počátku platnosti tohoto zákona z těch míst v Haliči a Bukovině, v nichž § 13*a*, vztažmo § 38, odst. 3. a 4., nebyl ještě uveden v platnost, za doby přechodní býti do jiného místa v těchto korunních zemích nebo mimo ně, kde § 13*a*, vztažmo § 38, odst. 3. a 4., jest v platnosti, přeložena, avšak toliko tehdy, učinil-li majitel této obchodní živnosti zadost předpisům § 13*a* o průkazu způsobilosti. Ustanovení toto vztahuje se obdobně též ke zřizování závodů odbočných a skladů.

Článek IV.

Ministr obchodu jest zmocněn, aby ve shodě s ministrem vnitra sestavil a v Zákonníku říšském vyhlásil doslov živnostenského řádu, jak vychází ze změn a doplňků, v živnostenském řádě ze dne 20. prosince 1859, Z. Ř. č. 227, provedených tímto zákonem, jakož i zákony ze dne 15. března 1883, Z. Ř. č. 39, ze dne 8. března 1885, Z. Ř. č. 22, ze dne 16. ledna 1895, Z. Ř. č. 21, ze dne 23. února 1897, Z. Ř. č. 63, ze dne 25. února 1902, Z. Ř. č. 49, ze dne 22. července 1902, Z. Ř. č. 155, a ze dne 18. července 1905, Z. Ř. č. 125.

Článek V.

Mému ministru obchodnímu jest uloženo, aby ve shodě s účastnými ministry zákon tento provedl.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XC. — Vydána a rozeslána dne 20. srpna 1907.

Obsah: (Čís. 200—204.) 200. Nařízení, jímž se mění seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení. — 201. Zákon o ražení stokorunek a dalším ražení pětikorunek. — 202. Zákon, kterým ministerstvo království a zemí v říšské radě zastoupených se zmocňuje, s ministerstvem zemí koruny Uherské učiniti přídavkovou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině ražení stokorunek a dalšího ražení pětikorunek. — 203. Nařízení o vyplácení měsíčně napřed splatných služebních platů civilních státních zřízenců, když den splatnosti připadne na neděli. — 204. Nařízení, jímž obce Veprinac a Voloska zařadují se do IV. třídy taxy za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny.

200.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 20. července 1907,

jímž se mění seznam zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení.

V seznamu zemědělských a lesnických hlavních korporací a orgánů, které jsou oprávněny vydávati certifikáty v celním řízení, vyhlášeném ministerským nařízením ze dne 16. května 1907, Z. Ř. č. 130, v oddílu II na místě úvodních slov „Královské župní úřady . . až . . Vukovar“ stáli má tento passus: „Královské župní úřady (královští místožupani) s úředními sídly v těchto místech: Bjelovar, Gospić, Ogulin, Osjek, Požega, Varaždin, Vukovar a Záhřeb.“

Korytowski m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

201.

Zákon, daný dne 11. srpna 1907,

o ražení stokorunek a dalším ražení pětikorunek.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Kromě zemských zlatých mincí po 20 K a 10 K budou raženy zemské zlaté mince po 100 K. Z jednoho kilogramu mincovního zlata raženo bude 29·52 stokorunek, tedy z jednoho kilogramu ryzího zlata 32·8 stokorunek. Bude tedy stokorunka míti hrubou váhu 33·8753387 gramu a ryzí váhu 30·4878048 gramu. Pokud u jednotlivých kusů nemůže býti zachována naprostá přesnost, dopuštěna jest odchylka o něco více nebo méně, která však pak co do ryzího obsahu tak co do hrubé váhy nesmí přesahovati jednu tisícinu.

Průměr stokorunek bude míti 37 millimetrů. Passírní váha stanoví se na 33·8 gramu.

Ražebné za ražení stokorunek na soukromý účet může býti stanoveno vyšší výměrou nežli procentovou nejvyšší výměrou pro ražení dvacetikorunek platnou.

Ostatně zákonná ustanovení o zemských zlatých mincích vztahují se také ke stokorunkám.

Článek II.

Kromě 44,800.000 K ražených v pětikorunkách raženy budte další 44,800.000 K v této minci.

Zákonná ustanovení o dosud ražených pětikorunkách platná vztahovati se mají nezměněně také ke zvýšenému obnosu ražení pětikorunek.

Článek III.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby provedl tento zákon, který nabude moci dnem svého vyhlášení.

V Ischlu, dne 11. srpna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

202.

Zákon, daný dne 11. srpna 1907,

kterým ministerstvo království a zemí v říšské radě zastoupených se zmočnuje, s ministerstvem zemí koruny Uherské učiniti přídavkovou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině ražení stokorunek a dalšího ražení pětikorunek.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených zmocňuje se, s ministerstvem zemí koruny Uherské učiniti tuto přídavkovou smlouvu ke smlouvě o minci a měně:

Článek I.

Kromě zemských zlatých mincí po 20 K a 10 K raženy budou také zemské zlaté mince po 100 K.

Z jednoho kilogramu mincovního zlata raženo bude 29·52 stokorunek, tedy z jednoho kilogramu ryzího zlata 32·8 stokorunek.

Bude tedy stokorunka míti hrubou váhu 33·8753387 gramu a ryzí váhu 30·4878048 gramu. Pokud u jednotlivých kusů nemůže býti zachována naprostá přesnost, dopuštěna jest odchylka o něco více nebo méně, která však jak co do ryzího obsahu tak co do hrubé váhy nesmí přesahovati jednu tisícinu.

Průměr stokorunek bude míti 37 millimetrů. Passírní váha stanoví se na 33·8 gramu.

Ražebné za ražení stokorunek na soukromý účet může býti stanoveno vyšší výměrou nežli procentovou nejvyšší výměrou pro ražení dvacetikorunek platnou.

Ostatně ustanovení smlouvy o minci a měně v příčině zemských zlatých mincí vztahují se také ke stokorunkám.

Článek II.

Kromě ražených již 64,000.000 K v pětikorunkách bude v obou státních územích dohromady raženo dalších 64,000.000 K v této minci, a to v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených 44,800.000 K, v zemích koruny Uherské 19,200.000 K.

Za účelem ražení dotčených kontingentů pětikorunek oba finanční ministři převezmou dohromady 64 millionů korun ve stříbrných zlatnících od Rakousko-uherské banky a zaplatí za ně stejnou hodnotu v zákonných platidlech, a sice c. k. finanční ministerium převezme částku 44,800.000 K, královské uherské finanční ministerium pak částku 19,200.000 K.

Ostatně ustanovení přídavkové smlouvy ke smlouvě o minci a měně v příčině ražení pětikorunek mají se také beze změny vztahovati ke zvýšenému kontingentu pětikorunek.

§ 2.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo vykonati tento zákon, který nabude moci dnem svého vyhlášení.

V Ischlu, dne 11. srpna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

203.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. srpna 1907

o vyplácení měsíčně napřed splatných služebních platů civilních státních zřízenců, když den splatnosti připadne na neděli.

§ 1.

Měsíčně napřed vyplácené služební platy civilních státních zřízenců (státních úředníků, státních učitelů, státních sluhův a jinakých státních zřízenců) vypláceny buďte příště, připadne-li první den měsíce na neděli, již předcházejícího dne — posledního dne předcházejícího měsíce.

Vyňata jest z toho částka splatná dne 1. ledna, která nesmí býti vyplacena před tímto dnem.

Pro posouzení právního nároku na platy řečeného druhu rozhodny jsou jako dosud poměry prvního dne měsíce jakožto lhůty splatnosti.

§ 2.

Nařízení toto nabude moci dnem svého vyhlášení.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

204.

Nařízení ministeria vnitra ze dne 17. srpna 1907,

jímž obce Veprinac a Voloska zařaďují se do IV. třídy taxy za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny.

Na základě § 11, alinea 3, zákona ze dne 18. prosince 1906, Z. Ř. č. 5 z r. 1907, obce Veprinac a Voloska, ze kterých se skládá léčebný okres Opatijský, zařaďují se v příčině placení taxy za udělení koncesse ku provozování veřejné lékárny z V. třídy s taxovní částkou 500 korun do IV. třídy s taxou 1000 korun.

Nařízení toto nabude moci dnem svého vyhlášení.

Bienerth m. p.

826

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCI. — Vydána a rozeslána dne 24. srpna 1907.

Obsah: Čís. 205. Vyhláška, že XLIII. a XLIV. typ vodoměrů připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem.

205.

Vyhláška ministeria obchodního ze dne 13. srpna 1907,

že XLIII. a XLIV. typ vodoměrů připuštěn byl k ověřování cejchovním úřadem.

Na základě zákona ze dne 23. července 1871, Z. Ř. č. 16 z roku 1872, a vykonávajíc předpisy vyhlášené nařízením obchodního ministerstva ze dne 8. července 1902, Z. Ř. č. 146, o zkoušení a ověřování vodoměrů cejchovním úřadem, c. k. normální cejchovní komise připustila k ověřování cejchovním úřadem XLIII. a XLIV. typ vodoměrový tuto popsaný.

Fořt m. p.

Popis

(s výkresem)

vodoměrových typů XLIII a XLIV.

Vodoměrový typ XLIII.

Vodoměry tohoto typu (srov. následující obrazce 1 a 2) liší se od vodoměrů typu XXXIII (srov. Z. Ř. č. 175 z r. 1900) hlavně tím, že se pohybují v suchu, což vyžaduje změnu pouzdra.

Také podoba síta, regulační úprava a způsob, jak otáčivý pohyb lopatkového kolečka se přenáší na počitadlo, jsou změněny.

Pouzdro skládá se ze spodního pouzdra G, prostřední částky K a počitadlového pouzdra B, které směrem vzhůru jest zakončeno víkem D.

Regulační úprava, která se skládá ze tří stavovacích křídel f, našroubována jest na výčnělku pouzdra otáčivého stroje.

Voda proudí přítokovou trubicí k_1 a válcovitým sítem S do prostory k_2, šikmo postavenými otvory h_1 do reakčního válce, kdež uvádí v pohyb lopatkové kolečko F.

Skrze otvory h_2 upravené na způsob tangent voda opouští prostor měřidla a teče skrze k_3 a výtokovou trubicí k_4 do vedení.

Otáčivý pohyb lopatkového kolečka přenáší se otáčivým strojem L a hřídelem w na počitadlo Z.

Ve výkresech typu XXXIII a XLIII jsou obdobné součástky označeny stejnými písmeny.

Vodoměrový typ XLIV.

Pouzdro tohoto vodoměru jest trojdílné a skládá se (srov. obr. 1 a 2) z částí G, K a B.

Částky *G* a *K* jsou za vzájemného utěsnění spolu spojeny několika šroubovými svorníky. *B* jest nasazeno na *K* a připevněno dvěma šrouby.

Vlastní měřicí úprava skládá se z kadlubu *A*, jehož pohyblivá část jest vytvořena jakožto kývavý buben *D*.

Pohyb tohoto bubnu přenáší se nýtkem *b* (obr. 1) na hnací stroj a na počitadlo *Z*.

Toto počitadlo vestavěno jest v pouzdrové části *B*; číselník lze čísti okénkem ze vnitra zaskleným.

Voda vtéká trubicí *d* do vodoměru, protéká sítem *S* a kadlubem (vtok u *g* [obr. 1]), výtok u *h* [obr. 1 a 2] a odtéká trubicí *f*.

Počitadlo jest sestrojeno z části jako ukazovadlo, z části jako číselník s vyskakujícími číslicemi.

Ve Vídni, dne 13. července 1907.

C. k. normální cejchovní komise:

Lang m. p.

Vodoměrový typ XLIII.

(Podán k vyzkoušení typu firmou „Danubia", akciová společnost pro plynárenské, osvětlovací a měřicí přístroje ve Vídni.)

Obr. 1.

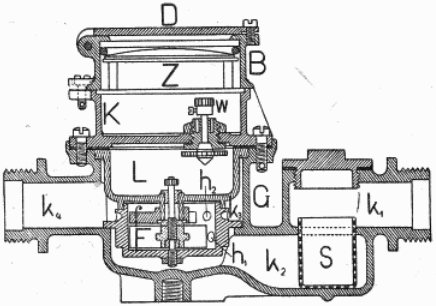

Obr. 2.

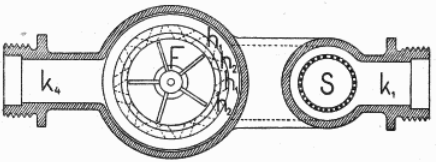

Vodoměrový typ XLIV.

(Podán k vyzkoušení typu firmou Compagnia An. Continentale J. Brunt & Co., Milán.)

Obr. 1.

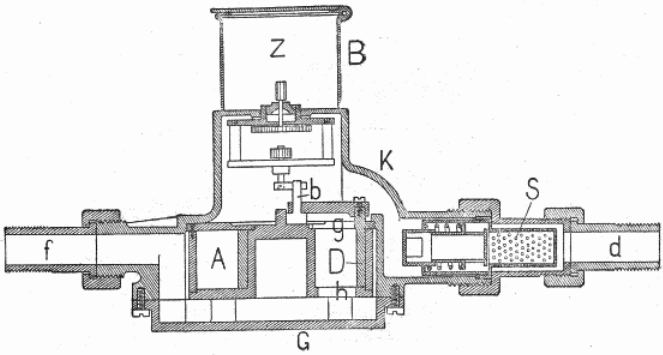

Obr. 2.

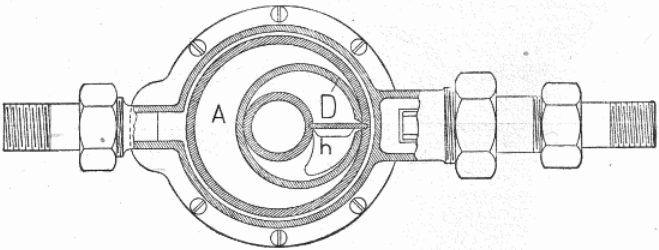

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCII. — Vydána a rozeslána dne 24. srpna 1907.

Obsah: (Čís. 206 a 207.) 206. Nařízení, jímž se doplňují branné předpisy III. díl. — 207. Nařízení, že místní obec Pernštýn přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského. — Oprava.

206.

Nařízení ministeria zemské obrany ze dne 1. srpna 1907,

jímž se doplňují branné předpisy III. díl.

Ministerium zemské obrany doplňuje ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství ustanovení § 30 : 2 branných předpisů, III. díl. nařízením ze dne 5. června 1903, Z. Ř. č. 132, vyhlášených, v tom směru, že při částečné mobilisaci ono neaktivní mužstvo, které jest zaměstnáno na obchodních parnících v soukromém držení jsoucích, kterých jest zapotřebí k vojenským účelům, o svém zavolání vyrozuměno bude komisemi zvláště k tomu zmocněnými.

Rovněž ustanovení § 30 : 3 branných předpisů III. díl doplňuje se tím způsobem, že dotčené tam svolání neaktivního mužstva může býti vykonáno také vyhláškami veřejně vyhlášenými.

Nařízení toto nabývá moci dnem vyhlášení.

Latscher m. p.

207.

Nařízení ministeria práv ze dne 16. srpna 1907,

že místní obec Pernštýn přiděluje se k obvodu okresního soudu Tišnovského.

Na základě zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, a zákona ze dne 26. dubna 1873, Z. Ř. č. 62, místní obec Pernštýn vylučuje se ze soudního okresu Bystřického, v obvodě krajského soudu Jihlavského, politický okres Nové Město, a přiděluje se k soudnímu okresu Tišnovskému, v obvodě zemského soudu Brněnského, politický okres Tišnovský.

Nařízení toto nabude moci dne 1. října 1907.

Klein m. p.

Oprava.

Ve vyhlášce ministeria vnitra ze dne 27. července 1907, vyhlášené dne 31. července 1907 v LXXX. částce Zákonníka říšského o zřízení okresního hejtmanství v Eferdingu, v 3., 7., 8. a 14. řádku místo „Efferding“ státi má správně „Eferding“ a v 9. řádku místo „Waitzenkirchen“ správně „Waizenkirchen“.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCIII. — Vydána a rozeslána dne 29. srpna 1907.

Obsah: Čís. 208. Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm Dalmatský a Dolnorakouský.

208.

Císařský patent, daný dne 27. srpna 1907,

jímž se svolává zemský sněm Dalmatský a Dolnorakouský.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský; **král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trstanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.**

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm království Dalmatského jest svolán na den 9. září 1907 do svého zákonného shromaždiště.

Na základě Našeho rozhodnutí odročený zemský sněm arcivévodství Rakouského pod Enží jest svolán na den 9. září 1907 do svého zákonného shromaždiště, aby opět započal svou činnost.

Dáno v lázních Ischlu, dne 27. srpna léta tisícího devítistého a sedmého, Našeho panování roku padesátého a devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCIV. – Vydána a rozeslána dne 31. srpna 1907.

Obsah: Čís. 209. Nařízení, jímž se vyhlašuje jednací řád pro c. k. správní soud.

209.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 22. srpna 1907,

jímž se vyhlašuje jednací řád pro c. k. správní soud.

Následující jednací řád správního soudu, od něho na základě § 46, odstavce 2, zákona ze dne 22. října 1875, Z. Ř. č. 36 z r. 1876, navržený a Nejvyšším rozhodnutím ze dne 17. srpna 1907 schválený, nabude působnosti 30. dne po svém vyhlášení na místě jednacího řádu ze dne 5. srpna 1876.

Řád jednací

c. k. správního soudu.

Nejvyšší řízení.

§ 1.

Říditi práce správního soudu a dohlédati k nim přísluší presidentovi.

Kde se mluví v tomto jednacím řádu o presidentu, sluší rozuměti prvního presidenta, a zašlo-li by jej něco, druhého presidenta, a zašlo-li by oba něco, podle důstojnosti nejstaršího člena soudu jako náměstka (§ 10 zákona a číslo I nařízení o vnitřním zařízení správního soudu).

Jak jsou senáty sestaveny.

§ 2.

Stálé senáty (finanční senáty), které podle § 13 zákona mají býti zřízeny pro berní a poplatkové věci, budte sestaveny ze členů presidentem k tomu trvale ustanovených.

Sestavení ostatních senátů jest ponecháno presidentovu úsudku podle toho, co o tom zákon a jednací řád stanoví.

§ 3.

President může předsednictví v plenárních zasedáních a ve všech senátech sám vésti nebo také některému jinému členu soudního dvoru svěřiti.

Předsednictví ve finančním plenu nebo ve finančním senátu může býti svěřeno toliko některému členu finančních senátů.

Když se některý rada ku předsednictví povolává, budiž podle možnosti šetřeno hodnostního poměru.

Za předsedajícího nebuď nikdy ustanoven člen, který stojí důstojenstvím za některým hlasovatelem.

§ 4.

Každý senát, k rozhodování a zejména k vynášení nálezu podle § 36 zákona povolaný, budiž sestaven ze šesti radů a předsedajícího, bude-li se, jak se dá předvídati, rozhodovati o platnosti nařízení závazným způsobem vyhlášeného, na čež má pamatovati president a ten senát, který má učiniti usnesení podle §§ 32, 34, 35 tohoto jednacího řádu (§ 40).

Plenární shromáždění.

§ 5.

Plenární shromáždění správního soudu (§ 13 zákona) svolávají se presidentem a konají se podle těchto ustanovení:

Shromáždění tato sestávají za předsednictví presidenta neb ustanoveného od něho člena soudního dvoru (§ 3) buďto

1. ze členů některého odborného senátu (§ 7, odborné plenum);

2. ze členů stálých finančních senátů (finanční plenum) nebo

3. z těch členů soudního dvoru, kterých se neužívá výlučně za předsedy nebo referenty ve finančních právních věcech (administrativní plenum) nebo konečně

4. ze všech členů soudního dvoru (plenissimum).

§ 6.

Plenární shromáždění kromě případu § 12, odstavce 1, mají se usnášeti toliko o abstraktně formulovaných právních otázkách.

§ 7.

Členové soudního dvoru, šetříc § 13, odstavce 2, zákona, budou rozděleni do odborných senátů podle těch právních oborů, ve kterých jsou hlavně zaměstnáni (odstavec 2 nařízení o vnitřním zařízení správního soudu a §§ 2 a 3 tohoto jednacího řádu).

Každý odborný senát skládá se ze dvanácti členů, z nichž aspoň polovice musí míti kvalifikaci k soudcovskému úřadu. Aby mohli býti zastoupeni členové, které něco zašlo, buďte pro každý odborný senát zřízeni tři náhradníci.

President má počátkem každého kalendářního roku sestaviti jednotlivé odborné senáty, ustanově práce jim příslušející, a určiti členy a náhradníky na dobu roku.

§ 8.

Odborné plenum budiž svoláno:

1. uzná-li president, aby byla zabezpečena jednotnost rozhodování a aby byly uvarovány odpory, buďto z vlastního podnětu nebo k návrhu některého senátního předsedy vyžádati zásadného usnesení příslušného odborného senátu;

2. uzná-li některý senát nebo jeho předseda, že je třeba plenum svolati, poněvadž mínění většiny o některé právní otázce odporuje právnímu náhledu, jejž správní soud ve svém rozhodování posléze vyslovil;

3. když většina členů příslušného soudního oddělení (§ 5, č. 2 a 3 a § 10) podá presidentu písemný návrh k tomu směřující.

Dá-li některá porada podnět ke svolání odborného plena (odstavec 1, č. 1 nebo 2), budiž odročena, abstraktní právní otázka formulována a budiž o tom presidentu, ač-li sám nepředsedá, od senátního předsedy ihned zpráva podána.

§ 9.

V odborném plenu má se porady a usnášení účastniti veškerých dvanáct členů příslušného odborného senátu. Za scházející členy buďte povoláni náhradníci, šetříc při tom odstavce 2 § 7.

Bylo-li však odborné plenum svoláno z té příčiny, že se některý senát radil o konkrétní sporné věci (§ 8, poslední odstavec), tedy všichni členové tohoto senátu i s předsedajícím mají se súčastniti porady a usnášení.

Kdyby následkem přibrání tohoto senátu počet votantů přesahoval dvanáct, tedy buď vzhledem k odstavci 2 § 7 tolik členů losem vyloučeno, aby zbylo dvanáct hlasovatelů.

Druhý president, senátní presidentové, referent a korreferent jakož i členové senátu, jehož porada dala podnět ke svolání plena, nesmějí býti vylosováni.

Vylosování může se státi také dříve, nežli se zasedání sestoupí, předsedou za přítomnosti zapisovatele, o čemž buď protokol sepsán.

§ 10.

Plenum příslušného oddělení (administrativní plenum nebo finanční plenum) budiž svoláno za podmínek § 8, č. 1, 2 a 3, když o právní otázce, kterou jest rozřešiti, bylo již učiněno usnesení plenárního shromáždění svolaného podle jednacího řádu ze dne 5. srpna 1876, Z. Ř. č. 94, neb odborného plena nebo plena některého oddělení.

Ustanovení posledního odstavce § 8 buď obdobně šetřeno.

§ 11.

V oddílovém plenu musí počet hlasovatelů býti sudý a musí aspoň polovice skládati se ze členů, kteří jsou kvalifikováni k úřadu soudcovskému.

Pokud je toho třeba k upravení tohoto poměru v tom neb onom směru, budiž vylosování předsevzato.

Ustanovení v § 9, odstavce 4, buď také zde šetřeno.

§ 12.

Úplnému shromáždění veškerých členů soudního dvoru (plenissimu) přísluší:

1. usnášeti se o změnách jednacího řádu (§ 46 zákona);

2. svolá-li president plenissimum, aby byla zabezpečena jednotnost rozhodování neb aby byl uvarován nestejnoměrný postup,

a) usnášeti se o těch otázkách, jak se užívati má zákona ze dne 22. října 1875, které se týkají agend obou soudních oddělení, jakož i o otázkách, jak se má užívati jednacího řádu;

b) usnášeti se o právních otázkách, které jsou důležité pro rozhodování obou oddělení soudního dvoru.

Paragraf 11 má také zde platnost. Je-li však předmětem usnášení změna jednacího řádu (odstavec 1, č. 1), jsou vylosovaní členové toliko z hlasování vyloučeni.

§ 13.

Otázky, které plenárním shromážděním (§ 5) k usnesení budou přiděleny, buďte navrhovatelem sepsány a presidentovi odevzdány.

President ustanoví (§ 3) předsedu plenárního shromáždění a z jeho členů referenta a korreferenta.

§ 14.

Návrhy referentovy a korreferentovy buďte sepsány, rozmnoženy a v přiměřené lhůtě před zasedáním všem členům plenárního shromáždění doručeny. Před zasedáním mohou předsedajícímu odevzdány býti písemně také protinávrhy, které by kdos činil.

§ 15.

Všechny návrhy pro plenární shromáždění buďte tak sepsány, aby se mohlo hlasovati slovem „ano“ nebo „ne“.

§ 16.

Plenární usnesení buďte pojata do sbírky nálezů správního soudu a mohou býti uveřejněna v odborných časopisech.

Porada a hlasování.

§ 17.

Při poradách plenárních shromáždění jakož i senátů má nejprve referent, pokud toho třeba, přednésti, jak se věc má, a učiniti svůj návrh.

Je-li zřízen korreferent, má přednésti své mínění bezprostředně po referentu.

Referent a korreferent mají zevrubně informovati radní shromáždění o tom, jak soud rozhodoval.

Potom zahájiti má předseda rozhovor a uděliti slovo hlasovatelům v pořádku, ve kterém se přihlásili. Předseda může se rozhovoru účastniti.

Návrhy buďte v rozhovoru podány a odůvodněny.

Nežádá-li nikdo slova nebo je-li debata skončena, předseda má předsevzíti hlasování.

§ 18.

Předseda ustanoví otázky, o kterých, a pořádek, ve kterém má býti hlasováno. Avšak k návrhu každého hlasovatele může i o tom radní shromáždění se usnésti.

Hlasovatelé mají odevzdávati své hlasy podle hodnostního pořadí, nejstarším počínajíc.

Hlasuje se bez motivování.

§ 19.

Usnesení činí se absolutní většinou hlasů (§ 37 zákona).

Má-li z několika mínění alespoň jedno polovici všech hlasů, jest předseda zavázán, také svůj hlas odevzdati.

Přistoupí-li v tomto případu k mínění, které již pro sebe má polovici hlasů, tedy toto mínění stane se usnesením.

Různí-li se dvě stejně rozdělená mínění v případech §§ 40 a 41 zákona nebo jinak toliko o poměrech veličin, předseda může přijmouti některou střední veličinu.

Třeba by nenastala povinnost předsedovi, aby svůj hlas odevzdal, jest oprávněn po učiněném usnesení dáti své mínění do protokolu.

§ 20.

Nedostalo-li se žádnému mínění absolutní většiny hlasů, buď předsevzato nové hlasování, při kterém podané návrhy, třeba-li toho, rozděleny buďte v několik dotázek.

§ 21.

Usnesení o některé věci učiněné buď tím způsobem za základ položeno poradě a usnesením o všech následujících věcech, že také ti hlasovatelé, kteří nepřisvědčili k dřívějšímu usnesení, mají je pokládati za závazný základ a pod tímto předpokladem odevzdati své hlasy o dalších věcech.

§ 22.

Vznikne-li různost mínění o způsobu, jak se mají hlasy čítati, rozhodne o tom senát (§ 18, odstavec 2).

§ 23.

Stejným způsobem (§ 17 až § 22) budiž postupováno, když se důvody stanoví.

§ 24.

Chce-li některý hlasovatel ustoupiti od odevzdaného hlasu, prohlas to před koncem zasedání. Změní-li se tím poměr hlasů tou měrou, že učiněné usnesení pro sebe již nemá absolutní většiny hlasů, budiž předsevzato nové hlasování. V tomto případu může také rozhovor znova býti zahájen.

Poradní protokol.

§ 25.

Zapisovatel má zapsati výsledek hlasování ve zvláštním protokolu nebo na referátu.

Tento zápis má obsahovati vedle poradního dne a jmen přítomných úplné vylíčení postupu při hlasování.

Všechny návrhy buďte se svým podstatným odůvodněním v krátkém znění uvedeny a buďte hlasovatelé označeni, kteří pro ně hlasovali.

Každý hlasovatel má toho vůli, důvody svého mínění sepsati; tento spis buď přiložen poradnímu protokolu.

Předseda má zkoumati zápisky zapisovatelovy a svým podpisem potvrditi, když byly, ač bylo-li by toho třeba, opraveny.

Usnesení bez zasedání.

§ 26.

Jde-li o přípravná opatření a vedlejší rozhodnutí (§ 13, odstavec 4 zákona), hlasování může býti zavedeno také bez zasedání písemnou cestou. Vznikne-li však mezi oběma hlasujícími radami různost mínění, budiž každým způsobem zasedání konáno.

Jednací kusy, jejichž vyřízení nepůsobí na práva účastníků a jejichž porada v zákonu nebo v jednacím řádu není předepsána, mohou býti bez porady (kurentně) vyřízeny, je-li předseda s referentovým návrhem srozuměn.

Vyhotovení.

§ 27.

Usnesení buď zděláno referentem, bylo-li však usnesení o hlavní věci neb o podstatném odůvodnění učiněno proti jeho náhledu, buď zděláno tím hlasovatelem, jehož návrh usnesením se stal.

Předseda má zkoumati, zdali se usnesení shoduje s vyhotovením.

Všechna písemně navržená vyřízení, třeba by nebyla přijata, mají ve spise zůstati.

O zavedení řízení.

§ 28.

Pravidelným usnesením soudu (§ 13, odstavec 1 zákona) buď rozhodnuto o zavedení předběžného řízení, jde-li o příslušnost správního soudu, o legitimaci stěžující si strany neb o námitku rozhodnuté věci. Téhož postupu buď šetřeno, má-li stížnost podle § 21, odstavce 2 zákona býti vrácena k opravě nebo podle § 23, odstavce 1 zákona ihned býti poukázána, aby byla projednávána.

Jinak buď při zavedení předběžného řízení zpravidla postupováno podle § 26, odstavce 1 tohoto jednacího řádu.

§ 29.

Když se usnáší o zavedení předběžného řízení, buď vzhledem ku § 18, odstavci 1 zákona, odděleně o tom hlasováno, zdali jest vyhověno zákonnému požadavku, aby v odpor brané rozhodnutí neb opatření jakož i jednotlivé články stížnosti byly přesně označeny, když

1. stížnost, nepředložíc v odpor vzaté rozhodnutí neb opatření v prvopise neb opise, neuvádí dispositivního obsahu rozhodnutí neb opatření a je takovým způsobem neoznačuje, aby byla záměna vyloučena, nebo

2. není-li ze stížnosti zřetelně seznati, pokud se rozhodnutí v odpor bere a v čem se shledává porušení práva jakož i právní mylné posuzování věci (§ 2 zákona), nebo

3. opomine-li stížnost pro vadné řízení podaná uvésti, v čem spočívá tvrzený odpor se spisy nebo neúplnost skutkové povahy aneb kterým procesním úkonem neb opominutím a proti kterému zákonu nebo zásadě řízení byly opominuty nebo porušeny podstatné formy administrativního řízení.

§ 30.

Vrátí-li se podle § 21, odstavce 2 zákona stížnost k opravě vady, poněvadž nevyhovuje požadavkům § 18, odstavce 1, buď stěžovatel poukázán, aby vrácenou stížnost i tentokráte opět předložil, byla-li oprava učiněna v odděleném spise.

O zastavení řízení.

§ 31.

Ustoupí-li se od stížnosti po zavedeném řízení, budiž řízení usnesením zastaveno.

Stížnosti, od kterých bylo ustoupeno před zavedením předběžného řízení, budte podle § 26, odstavce 1, vráceny.

Nebylo-li by vyhověno příkazu, kterým byla stížnost k nápravě vad vrácena (§ 21, odstavec 2 zákona), budiž usnesením vyrčeno, že se řízení nekoná.

Žádosti, aby bylo řízení zastaveno, je-li prokázán souhlas druhých sporných stran, budiž rovněž zpravidla podle ustanovení § 26, odstavce 1, vyhověno a doloženo, že v řízení teprve k žádosti některé sporné strany bude pokračováno (§ 5, odstavec 1 zákona).

O všech vyřízeních podle tohoto paragrafu vydaných budte zpraveny žalovaný úřad a k řízení přibraná spolužalovaná nebo účastněná strana.

Odmítnutí s výhradou námitek.

§ 32.

Nežli se stížnost zamítne podle § 22 zákona, budiž zavedeno předběžné řízení a budte vyžádány administrativní spisy.

Následkem námitek (§ 22, odstavec 3 zákona) buď zpravidla písemným hlasováním (§ 26, odstavec 1) nařízeno veřejné ústní přelíčení.

Pro přelíčení buď zřízen korreferent.

Zrušení podle § 6 zákona.

§ 33.

Jeví-li se vadnost řízení býti jakožto následek mylného právního názoru úřadem ve hlavní věci přijatého, tedy buď v odpor vzaté rozhodnutí zrušeno podle § 7, nikoli však podle § 6 zákona.

Odkázání k veřejnému, ústnímu přelíčení.

§ 34.

Ukončení písemného předběžného řízení a odkázání sporné věci k veřejnému, ústnímu přelíčení (§§ 28 a 23, odstavec 1 zákona) buď kromě případu upraveného v § 32, odstavci 2 tohoto jednacího řádu vyrčeno po referentově zprávě usnesením senátu.

Když se stížnost k veřejnému, ústnímu přelíčení odkazuje, buď pokaždé zvláště usneseno o obeslání účastněných stran.

§ 35.

Odkáže-li se stížnost ihned ku přelíčení podle § 23, odstavce 1 zákona, buď ve výměru oznámeno, že spisy nejsou vyžádány (§ 28, odstavec 2 zákona).

§ 36.

Tři dni před přelíčením referent má zapisovatelem předložiti předsedovi spisy i s vypracováním pro přelíčení připraveným.

Veřejné, ústní přelíčení.

§ 37.

Advokáti, kteří vystupují jako zástupci stran, jakož i zmocněnci úřadů, korporací a obcí (§ 31 zákona) mají prokázati své oprávnění k zastupování.

§ 38.

Při ústním přelíčení má nejdříve referent přečísti svou písemnou zprávu.

Tato zpráva má obsahovati vylíčení podstatné skutkové povahy, důvodů pro stížnost uvedených a případné vývody žalovaného úřadu a stran, avšak nemá projevovati žádného náhledu o příštím rozhodnutí.

Koná-li se přelíčení následkem námitek (§ 32, odstavec 2), nebudiž oznámen ani obsah odmítavého výměru, proti kterému námitky byly podány, ani obsah námitek.

Po zprávě udělí se slovo stěžovateli, pak zástupci žalovaného úřadu a po něm súčastněným snad stranám. Stejným způsobem buďte třeba-li toho sporné strany k dalším vyjádřením připuštěny.

§ 39.

Účastníci mohou pro zachování svých práv žádati, aby jednotlivé věci v jednacím protokolu byly zjištěny (§ 42, odstavec 1 zákona).

Kde jest důležito zjistiti slovní znění, předseda k žádosti některého účastníka má ihned nařídit, aby byla přečtena jednotlivá místa protokolu.

§ 40.

Vyjde-li na jevo při ústním přelíčení, že bude se rozhodovati o platnosti některého nařízení, a neskládá-li se senát ze šesti radů a předsedy, budiž předsevzato nové přelíčení před sesíleným senátem.

To se má státi také tenkráte, když otázka platnosti některého nařízení vznikne při poradě po ústním přelíčení následující (§ 36 zákona) a když proto projednávající senát se usnese, aby bylo přelíčení konáno před sesíleným senátem.

§ 41.

Předseda vykonává policii při zasedání. Předseda má napomenouti k pořádku osoby, které ruší přelíčení nepřimčeným chováním, a učiniti opatření, kterých je třeba, aby byl pořádek zachován.

Projevy pochvaly nebo nelibosti jsou zapověděny.

Kdo přes napomenutí stane se vinen porušením přelíčení, může býti z něho vyloučen. Odstranění osoby v přelíčení súčastněné může býti nařízeno teprve po předcházející pohrůžce, že přelíčení v její nepřítomnosti bude provedeno.

Jestliže se některý zástupce provinil rušením přelíčení nebo některou neslušností neb urážkou, buď tato událost předsedou pokárána. Pokračuje-li zástupce ve svém nenáležitém chování nebo proti-li se nařízením pro zachování pořádku a pokoje daným, může mu usnesením senátu slovo býti odňato a strana vyzvána, aby zřídila jiného zástupce. Je-li zástupce advokátem, může kromě toho věc odstoupena býti příslušnému disciplinárnímu úřadu.

§ 42.

V poradě a v usnášení se o nálezu, který se vynese na základě ústního přelíčení, smějí se účastnili toliko ti členové soudu, kteří byli přítomni celému ústnímu přelíčení.

Jinak platí nařízení §§ 17 až 25.

§ 43.

Objeví-li se při poradě, že v rozhodovacích důvodech má býti přihlédáno ke skutečnostem, které nebyly při přelíčení ani předmětem referentovy zprávy (§ 38, odstavec 1), ani předmětem zjištění ze spisů, tedy buďte v opět zahájeném přelíčení (§ 38, odstavec 4) předsevzata zjištění, kterých je třeba.

Vyhotovení nálezu.

§ 44.

Rozhodovací důvody mají se při vylíčení skutkové povahy obmeziti na uvedení skutkových okolností pro rozhodnutí důležitých a obsahovati právní názor soudu a jeho zákonné odůvodnění.

Opírá-li se rozhodnutí o právní názor, který již byl odůvodněn zevrubně v některém dřívějším nálezu, může býti upuštěno od opětování tohoto odůvodnění a může býti poukázáno k rozhodovacím důvodům dřívějšího nálezu. Avšak každé straně, žádá-li o to, budiž písemně doručeno dovolávané odůvodnění. Tato žádost buď podána nejpozději čtrnáct dní po doručení nálezu.

Ostatně platí ustanovení § 27.

Náklady řízení.

§ 45.

Ustanovení § 40 zákona, o přiřčení nákladů proti propadlému stěžovateli, má také platnost, byl-li nález, kterým byla stížnost odmítnuta, vynesen na základě § 28, odstavce 4 zákona bez veřejného, ústního přelíčení.

Opravy.

§ 46.

Přihodily-li se, když se usnesení nebo nálezy vyhotovují, chyby v psaní, početní omyly nebo jinaké patrné nesprávnosti, tedy k návrhu strany nebo z úřední moci buďte zpět vyžádány exemplář e sporným stranám doručené a opraveny soudním usnesením, které buď ve zvláštním dodatku doloženo. Kdyby vyžádané exemplář nebyly předloženy, buď oprava vykonána stejným způsobem na duplikátu vyhotovení.

Jak se rozhodování v evidenci chová.

§ 47.

Aby byla zabezpečena jednotnost rozhodování a aby byla nařízení §§ 5 až 15 prováděna, buďte právní názory v plenárních usneseních a rozhodnutích soudu přijaté tím způsobem v evidenci chovány, aby každý člen soudu mohl se v každékoli době ihned o nich zpraviti.

Při každém usnášení se soudu (nálezu nebo výměru), které se týče některé právní otázky, referent vztažmo protivotant (§ 27) bezprostředně po skončené poradě má přijaté právní zásady, uveda zevrubně právní materie a další oddělení, u kterých právní zásada má býti zařazena do zakládané sbírky, se schválením senátu formulovati a ihned zapisovateli odevzdati.

Ustanovení, kterých by jinak bylo třeba, má president vydati.

Styk na venek.

§ 48.

Ke styku správního soudu s úřady a stranami, pokud nejsou dána zvláštní ustanovení, mají se vztahovati obdobně zákonná nařízení pro řádné soudy platná.

Doručování.

§ 49.

Nemůže-li z jakéhokoli důvodu některý spis býti doručen stěžovateli nebo jeho zmocněnci, tedy všechna vyřízení budou doručena advokátovi, který stížnost podepsal.

Nemůže-li doručeno býti vyhotovené usnesení, kterým se některý spoluúčastník, ať jest již spolužalován nebo ne (§§ 19 a 27 zákona), k řízení před správním soudem připírá nebo k veřejnému, ústnímu přelíčení obeslá, buďte překážky proti tomu, pokud možná, z úřední moci odstraněny; zejména budiž se pokuseno, aby doručení správním úřadem bylo vykonáno.

Právo chudých.

§ 50.

Žádosti, aby bylo propůjčeno právo chudých (§ 63 civilního řádu soudního), pokud obsahují žádost za osvobození od kolků a poplatků, buďte vyřizovány šetříc ustanovení § 65, odstavce 2, 3 a 4 civilního řádu soudního, pokud se pak jimi žádá za propůjčení zástupce chudých, buďte poukázány na § 16 advokátního řádu.

Ustanovení závěrečná.

§ 51.

Správnímu soudu se vyhrazuje navrhovati změny tohoto jednacího řádu. Takové návrhy buďte po usnesení plenárního shromáždění ministerskou radou císaři Pánu k schválení předloženy (§ 46 zákona a § 12, odstavec 1 jednacího řádu).

§ 52.

Kde se tento jednací řád dovolává zákona bez zevrubnějšího označení, sluší rozuměti jím zákon ze dne 22. října 1875, Z. Ř. č. 36 z r. 1876, o zřízení správního soudu i se zákony dodatečnými.

§ 53.

Tento jednací řád nabude moci 30. dne po svém vyhlášení. Zároveň zanikne platnost jednacího řádu vyhlášeného nařízením veškerého ministerstva ze dne 5. srpna 1876, Z. Ř. č. 94.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Marchet m. p.
Dzieduszycki m. p.
Prade m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Foŕt m. p.
Derschatta m. p.
Pacák m. p.
Latscher m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCV. — Vydána a rozeslána dne 31. srpna 1907.

Obsah: Čís. 210. Zákon o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem.

210.

Zákon, daný dne 12. dubna 1907,

o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

K obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem vztahují se ustanovení zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty užitnými (zákona o potravinách) a následující předpisy.

§ 2.

Víno jest nápoj vyrobený alkoholickým kvašením vinného moštu nebo rozmačkaných (rozdrcených) čerstvých vinných hroznů (vinného rmutu). Vinný mošt jest tekutina z čerstvých vinných hroznů nabytá.

Ovocné, bobulové a sladové víno jakož i medovina nepokládají se za víno ve smyslu tohoto zákona. Rovněž nejsou podrobeny ustanovením tohoto zákona farmaceutické přípravky, které jsou ministeriem vnitra jakožto nejvyšším zdravotním úřadem prohlášeny za léčebná vína.

§ 3.

Za falšování vína nebo vinného moštu nebude pokládáno:

a) v racionelním sklepaření — čítajíc k němu udržování moštů a vín a opětné napravení nemocných moštů a vín — uznané způsoby postupu, a to také tenkráte, když při jejich upotřebení dostanou se do vína nebo vinného moštu nepatrná množství neškodlivých zdraví látek nebo ne více nežli jedno objemové procento alkoholu; sem náleží zejména čištění mechanicky působícími čisticími prostředky, pak síření, překvašení, osvěžování kyselinou uhličitou a odbarvování čištěným živočišným nebo rostlinným uhlím;

b) míchání vína s vínem jakož i s vinným moštem;

c) zbavování kyselosti čistým, sraženým, obyčejným vápencem;

d) při opětné nápravě nemocných vín a vinných moštů přísada vinné kyseliny nejvyšší výměrou 1 gramu na litr a natriumbisulfitu (dvojsiřičitanu sodnatého) nejvyšší výměrou 5 gramů na hektolitr;

e) barvení vína úpravou s čerstvými matolinami červeného vína nebo přísadou karamelu.

Vláda se zmocňuje, aby po vyslechnutí odborných korporací (vinařských nebo zemědělských spolků, sklepařských družstev atd.) připustila nařizovacím způsobem ještě jiné způsoby postupu a přísady a změnila uvedené pod lit. *d* hranice přísad.

Toto nařízení jakož i každá jeho změna buďte oznámeny říšské radě po svém vydání.

§ 4.

Ustanovení § 3 tohoto zákona vztahují se také k míchaným vínům, totiž k vínům sladkým (desertním) a šumivým jakož i k vínům aromatisovaným a kořeněným.

Při výrobě sladkých (desertních) vín jest kromě toho dovoleno upotřebiti technicky čistého třtinového a řepového cukru (konsumního cukru), rozinek a přísady alkoholu v takovém množství, aby výrobek neobsahoval více nežli $22^1/_2$ objemového procenta alkoholu.

Při výrobě aromatisovaných a kořeněných vín smí upotřebeno býti kromě přísad v odstavci 2 uvedených také přísad, kterých je třeba, aby byla zamýšlená chuť dosažena.

Při výrobě šumivých vín jsou dovoleny ty při racionelní výrobě šumivých vín obvyklé, podle § 6 tohoto zákona jinak nedovolené způsoby postupu a zdraví neškodlivé přísady, kterých je třeba k dosažení přiměřeného kyselinového obsahu a vůně.

Kdo chce vyráběti na prodej vína v tomto paragrafu označená, má oznámiti to politickému úřadu první stolice a uvésti místnosti k výrobě, uschování a prodeji ustanovené.

§ 5.

Přísada technicky čistého třtinového a řepového cukru (konsumního cukru) k vínu nebo k vinnému moštu kromě případů v § 4 uvedených jest dopuštěna toliko na základě dovolení uděleného v každém případu zvláště jednotlivým osobám, nebo při špatné úrodě pro celé obce neb obvody k žádosti kolku prosté od příslušného obecního představenstva neb odborné korporace (vinařských nebo zemědělských spolků, sklepařských družstev atd.) podané. Toto povolení, jde-li o jeho udělení jednotlivým osobám, obcím nebo pro obvod jediného politického úřadu, bude dáno politickým úřadem první instance, má-li však býti dáno pro obvod k několika politickým okresům se vztahující, bude dáno politickým zemským úřadem.

Kdo kromě případů v § 4 vytčených k vínu nebo vinnému moštu na prodej určenému přidá cukr bez dovolení politického úřadu nebo víno neb vinný mošt věda o okolnosti, že k nim bez úředního dovolení cukr byl přidán, na prodej chová nebo prodá, buď politickým úřadem první stolice potrestán peněžitou pokutou až do 1000 K a vězením až do jednoho měsíce.

§ 6.

Jiné nežli podle §§ 3 a 4 tohoto zákona dovolené způsoby postupu, míchání a přísady jakož i přídavek cukru jiné nežli v § 5, odstavci 1, označené povahy buďte pokládány za falšování vína (vinného moštu) ve smyslu §§ 11 a 12 zákona o potravinách a jsou zapověděny podle těchto ustanovení.

Zejména přidáním následujících látek, pokud nemají místa výjimky v §§ 3 a 4 tohoto zákona obsažené, spáchá se zfalšování:

Suché plody (rozinky) jakož i fíky a svatojanský chléb nebo jiné cukernaté rostliny a části rostlin, všechny tyto věci také ve výtažcích a odvarech, strojená sladidla, jako saccharin, dulcin a pod., glycerin, škrobový cukr, nečistý sprit (líh), tamarindy a všeliké preparáty z tamarind, ovocný mošt a ovocné víno kteréhokoli druhu, guma a všeliké látky extrakt zvyšující, voňavé látky, essence, umělé moštové látky, zbytky z výroby koňaku, barviva, kyseliny a látky obsahující kyseliny, rozpustné aluminiové soli (kamenec a pod.), kuchyňská sůl, barnaté, strontnaté a hořečnaté sloučeniny, sádra, bórová kyselina, borax, salicylová kyselina, formaldehyd, rozpustné fluorové sloučeniny jakož i směsi, které obsahují některou z těchto látek.

§ 7.

Za falešné označení ve smyslu §§ 11 a 12 zákona o potravinách buď zejména pokládáno:

1. Označení vína nebo vinného moštu, které obdržely přísadu cukru, za „přírodní víno“ neb „originální (původní) víno“, „přírodní mošt“ nebo „originální (původní) mošt“ nebo podobné označení, které jest způsobilé vyvolati domněnku, že nebyla taková přísada učiněna.

Totéž platí pro sladká (desertní) vína kromě toho také pro ten případ, že k jejich výrobě bylo upotřebeno rozinek nebo více nežli jednoho objemového procenta alkoholu;

2. takové označení aromatisovaných a kořeněných vín, kterým se nedá seznati jejich povaha jako nápoje aromatisovaného nebo kořeněného.

§ 8.

Zapověděno jest vyráběti na prodej, chovati na prodej a prodávati:

1. jiné nežli v § 2, odstavci 2, uvedené vínu podobné a vínovité nápoje;

2. směsi, které jsou podle svého složení k tomu ustanoveny, býti prostředkem k výrobě nápojů vínu podobných nebo vínovitých.

Kdo by proti této zápovědi jednal, bude pro tento přestupek potrestán podle § 10 zákona o potravinách a vztahují se k tomu ustanovení §§ 20 až 23 zákona o potravinách.

Vínovité nápoje ve smyslu tohoto zákona jsou:

a) patěsky, to jest nápoj, který byl připraven zkvašením nebo vyloužením zkvašených nebo nezkvašených vinných matolin za upotřebení vody s jinou přísadou nebo bez přísady;

b) rozředěné víno, to jest nápoj připravený z vinného moštu nebo vína za upotřebení vody s jinou přísadou nebo bez přísady;

c) kvasnicové víno, to jest nápoj připravený z kvasnic nebo vinných usedlin za upotřebení vody s jinou přísadou nebo bez přísady;

d) směsi vína s vínovitými nápoji, s ovocným, bobulovým a sladovým vínem, s medovinou nebo s nápoji vínu podobnými.

§ 9.

Výroba patěsků pro vlastní domácí potřebu (rodinu, čeleď, zřízence) buď oznámena příslušnému obecnímu nebo místnímu představenstvu a buď uvedeno vyrobené množství.

Nádoby nebo schrány, ve kterých se patěsky vyrábějí nebo leží, musí býti opatřeny zřetelně seznatelným nápisem, z něhož lze jistě seznati obsah.

Podrobnější ustanovení buďte vydána nařizovacím způsobem.

§ 10.

Každý majetník sklepních nebo jinakých místností, ve kterých se víno na prodej vyrábí, upravuje, na prodej chová nebo prodává, má v těchto místnostech na nápadném místě v zřetelném otisku vyvěsiti §§ 2 až včetně 14 tohoto zákona.

§ 11.

Kdo by jednal proti předpisům §§ 4, posledního odstavce, 9, 10 tohoto zákona nebo proti nařízením na základě § 9 tohoto zákona vydaným, buď potrestán od politického úřadu první stolice peněžitou pokutou až do 200 K nebo vězením až do 14 dnů.

§ 12.

K místnostem, do kterých jest dovoleno vstupovati dozorčím orgánům podle § 3 zákona o potravinách zřízeným, aby předsebrali příslušející jim úřední úkony, vztažmo ve kterých mají býti konány revise podle § 4 zákona o potravinách, náležejí také sklepy a jinaké místnosti, ve kterých se víno nebo vinný mošt ku prodeji ustanovené vyrábějí, uschovávají nebo na prodej chovají.

Dozorčí orgánové jsou oprávněni, do těchto místností kromě noční doby vstupovati, a dá-li se důvodně pokládati, že se pracuje v noční době, mohou i v tomto času do nich vstoupiti, aby vykonávali tento zákon.

§ 13.

Aby byly prováděny předpisy v tomto zákonu obsažené a aby bylo k nim dohlédáno, budiž konána občas úřední prohlídka ve sklepích a jinakých závodních a skladních místnostech všech těch osob, které se zabývají prodáváním vína a vinného moštu (u výrobců, obchodníků, hostinských, výčepníků atd.).

K výkonu této kontroly buďte po vyžádaném dobrém zdání příslušného zemského sněmu zřízeni zvláště odborně vzdělaní, do přísahy vzatí státní sklepní dozorci. V každém na říšské radě zastoupeném království a zemi buď zřízen takový dozorce, avšak podle poměrů může v některém z těchto království a zemí zřízeno býti několik takových dozorců nebo může také pro několik zemí zřízen býti jediný dozorce. Tito sklepní dozorci jsou podřízeni politickému zemskému úřadu a v nejvyšší instanci ministeriu orby.

Sklepní dozorci buďte zavázáni svou úřední přísahou, že budou chovati v tajnosti obchodní a provozovací poměry, o kterých se dovědí, s výhradou oznamovati nezákonnosti; zejména mají zachovávati nejpřísnější tajemství o technických zařízeních, způsobech postupu a zvláštnostech provozování, které by jim od výrobců a podnikatelů za tajné byly označeny.

K výkonu kontroly a revisí jakož i ku právům řečených kontrolních orgánů mají se vztahovati obdobně ustanovení zákona o potravinách.

§ 14.

Ustanovení v tomto zákonu o vínu a vinném moštu daná vztahují se také k vinnému rmutu.

§ 15.

Tento zákon nabude moci tři měsíce po svém vyhlášení.

Zároveň pozbude platnosti zákon ze dne 21. června 1880, Z. ř. č. 120, o výrobě a prodeji nápojů vínu podobných.

§ 16.

Mým ministrům orby, obchodu, práv a vnitra jest uloženo, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 12. dubna 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.
Bienerth m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCVI. — Vydána a rozeslána dne 6. září 1907.

Obsah: Čís. 211. Nařízení, kterým se ve shodě s říšským ministeriem vojenství vydávají prováděcí ustanovení k zákonu ze dne 10. února 1907 o vojenské taxe.

211.

Nařízení ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 19. srpna 1907,

kterým se ve shodě s říšským ministeriem vojenství vydávají prováděcí ustanovení k zákonu ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30, o vojenské taxe.

Oddíl I.

Ustanovení o povinnosti k vojenské taxe.

Článek 1.

Druhy vojenské taxy.

1. Vojenská taxa skládá se ze služební taxy náhradní a po případu z rodičské taxy.

2. Služební taxa náhradní a rodičská taxa se vzájemně nevylučují, nýbrž platí se ze zásady vedle sebe, jsou-li tu zákonné podmínky.

3. Případy, ve kterých za osobu podle § 1, čís. 2, zákona k vojenské taxe povinnou platiti se má toliko služební taxa náhradní, jsou zejména:

a) není-li tu již žádný z rodičů;

b) když příjem rodičů (rodiče), který buď vyšetřen podle § 3, čís. 2, zákona z osobní daně z příjmu předepsané v roce taxovní povinnosti, nepřesahuje 4000 K (§ 5, čís. 1, zákona);

c) když rodiče (rodič) již mají zapravovati za jiného vojenskou taxou povinného syna na příslušný rok taxovní povinnosti rodičskou taxu nebo ji již zaplatili za dvanáct let (§ 5, čís. 3, zákona);

d) když při započtení polovičního obnosu služební taxy náhradní do rodičské taxy nevyjde na jevo větší obnos taxy rodičské (§ 5, čís. 4, zákona).

4. Případy, ve kterých výjimečně za některého podle § 1, odstavce 2, zákona k vojenské taxe povinného má býti zapravována toliko rodičská taxa, nastanou zejména, vznikne-li některé osvobození v článku 3, čís. 1, uvedené.

A. Služební taxa náhradní.

Článek 2.

Osoby k ní povinné.

1. Platiti služební taxu náhradní jsou zavázáni:

a) podle § 1, čís. 2, lit. *a*, zákona ti branní povinníci, kteří při konečném vyřízení v odvodním seznamu pro nezpůsobilost ke službě nebyli

odvedení, to jsou ti, o kterých stalo se usnesení „ku zbrani nezpůsobilý“ nebo „vymazati“.

b) podle § 1, čís. 2, lit. *b*, zákona před dokončenou služební povinností (§ 8 branného zákona) pro nastalou nenapravitelnou nezpůsobilost ke službě na základě přezkoušecího usnesení, na základě vojenským (zeměbranným) territoriálním velitelstvem potvrzeného návrhu superarbitrační komise nebo při duševní nemoci a padoucnici nebo ve výjimečných případech (branné předp. II. díl, § 57 : 5) bez předchozího přezkoušení nebo superarbitrace z vojska (válečného loďstva) nebo zeměbrany propuštění (§ 40, lit. *b*, branného zákona) tenkráte, když vada zakládající nezpůsobilost ke službě nebyla způsobena aktivní službou vojenskou.

Při dostavení se (přezkoušení) odvedený a později propuštěný, který jest ještě podroben povinnosti se dostaviti, nebuď pokládán za povinného k taxe vojenské. Ti, kteří přišli do vojenského svazku nikoli dostavením se (chovanci vojenských vzdělávacích ústavů, osoby dobrovolně vstoupilé) jsou podrobeni toliko tenkráte povinnosti taxy vojenské, byli-li klassifikováni „vymazati“ nebo „ke zbrani nezpůsobilý“ (odstavec *a*).

Aby povinnost propuštěných k vojenské taxe byla vyloučena, nestačí, že vada, která nezpůsobilost ke službě zakládá, vznikla za aktivní služby; nýbrž je třeba, aby tato vada, vztažmo její stupeň, jenž nezpůsobilost ke službě zakládá, byly s aktivní službou v příčinné souvislosti. Že tu jest taková souvislost, budiž v každém případu zjištěno, ač nejde-li tato souvislost již z povahy vady na jevo;

c) podle § 1, čís. 2, lit. *c*, zákona ti branní povinníci, kteří se vystěhují z mocnářství před uplynutím zákonné doby služební povinnosti (§ 8 branného zákona) nebo po vstoupení do odvodní povinnosti, dříve nežli ji úplně splnili;

d) podle § 1, čís. 2, lit. *d*, zákona ti odvodní zběži, kteří ve smyslu § 38, posledního odstavce, branného zákona nemohou již proto přidržení býti ke splnění zameškané odvodní povinnosti, poněvadž byli dopadeni teprve po 31. prosinci toho roku, ve kterém dokonají 36. rok života.

Kdo má býti pokládán za odvodního zběha, řídí se podle toho, co jest o tomto deliktu v §§ 44 a 45 branného zákona uvedeno; aby povinnost k vojenské taxe nevznikla, nepřekáží okolnost, že trestní řízení proti takovému zběhu nebylo zavedeno nebo právoplatně ukončeno nebo že následkem promlčení již nemá místa.

Dopadením odvodního zběha sluší rozuměti nejen jeho násilné zadržení, nýbrž vůbec jeho pobyt v tuzemsku, tedy také jeho dobrovolné dostavení se k úřadu.

2. Náhradní záložníci nejsou podrobeni povinnosti k taxe vojenské.

Článek 3.

Osvobození.

1. Od zapravení služební taxy náhradní jsou osvobozeni:

a) ti, kteří nebyli samostatně podrobeni v roce taxovní povinnosti osobní dani z příjmu, poněvadž jejich příjem 1200 K nepřesahoval (§ 4, lit. *a*, zákona), nebo z jiných zákonných důvodů (viz zejména §§ 153, 154, 155, 157, 173, 174, vztažmo 285 z. o d. os.), pak ty osoby, které nejsou úplně osvobozeny od osobní daně z příjmu, jejichž však předepsání na základě § 172, odstavce 4, z. o d. os. činí méně nežli 7 K 20 h;

b) příslušníci domobrany za ten rok, ve kterém byli přibráni ke službě, třeba také toliko během některé jeho části;

c) ti branní povinníci, kteří sice nejsou způsobilí k vlastní válečné službě, avšak k jinakým službám pro válečné účely, za ten rok, ve kterém — třeba také toliko během některé jeho části — byli přibráni podle § 10 branného zákona k takovým službám pro válečné účely.

2. K osvobozovacím titulům podle čís. 1, *b* a *c*, přihlédá se z úřední povinnosti i tenkráte, dozví-li se vyměřovací úřad o osvobozovacím důvodu před vydáním platebního rozkazu; není-li tomu tak, buď osvobozovací důvod oznámen vyměřovacímu úřadu, který učiní, čeho třeba za příčinou odepsání a případného vrácení a strany výměrem zpraví.

Článek 4.

Počátek a trvání.

1. Povinnost k vojenské taxe se počíná:

a) pro osoby v § 1, čís. 2, lit. *a*, vztažmo *b*, zákona označené 1. lednem toho roku, který

následuje po jejich konečném vyřízení v odvodním seznamu, vztažmo po jejich vystoupení z vojenského svazku;

b) pro osoby v § 1, čís. 2, lit. *c*, vztažmo *d*, zákona označené dnem, kterého byly ze služební nebo branné povinnosti propuštěny, vztažmo kterého byly dopadeny (článek 2, čís. 1, závěrečný odstavec).

2. Doba povinnosti k vojenské taxe trvá nejvýše po 12 let.

Povinnost k vojenské taxe může však trvati méně nežli 12 let, a to zejména:

a) následkem konané služby (čís. 3);

b) následkem částečně v zemích koruny Uherské splněné povinnosti k vojenské taxe (čís. 4);

c) následkem předčasného zániku povinnosti k vojenské taxe (čís. 5).

3. Následkem konané služby nastane zkrácení povinnosti k vojenské taxe zejména:

a) u propuštěných (§ 1, čís. 2, lit. *b*, zákona) a vystěhovalců (§ 1, čís. 2, lit. *c*, zákona); v těchto případech povinnost k vojenské taxe vztahuje se na každý kalendářní rok, ve kterém by tyto osoby byly ještě ke službě povinny, kdyby nebyly propuštěny, vztažmo se nevystěhovaly;

b) u osob v § 4, lit. *b*, zákona uvedených pomine závazek zapraviti služební taxu náhradní za ten rok, ve kterém byly ke službě přibrány (článek 3, čís. 1, lit. *b* a *c*).

4. Přistěhuje-li se některá osoba vojenskou taxou povinná ze zemí koruny Uherské do království a zemí na říšské radě zastoupených, zanikne tato povinnost v zemích koruny Uherské podle § 4, odstavce *c*, uherského zákonného článku XXVII z roku 1880 o taxe za osvobození od služby vojenské a vztahuje se tedy v tuzemsku toliko ke zbývajícím letům taxou povinným.

5. Následkem předčasného zániku povinnosti k taxe vojenské nastane její zkrácení:

a) zemře-li vojenskou taxou povinný a

b) vystěhuje-li se vojenskou taxou povinný do zemí koruny Uherské s výhradou dále sahajícího ustanovení § 6, čís. 1, odstavec 2, zákona (lit. *a*), počátkem nejbližšího roku kalendářního;

c) byl-li propuštěný dodatečně odveden (§ 1, čís. 2, lit. *b*, zákona) nebo když propuštěný nebo pro nezpůsobilost ke službě konečně neodvedený později dobrovolně vstoupil do vojenského svazku, počátkem toho kalendářního roku, ve kterém nastoupil vojenskou službu.

Důvody zániku pod lit. *a*, *b* a *c*, uvedené budte stranou vyměřovacímu úřadu prokázány, který učiní čeho třeba, aby byla vojenská taxa odepsána a snad i vrácena, a o tom stranu výměrem zpraví.

Článek 5.

Ukládání.

1. Služební taxa náhradní vyměřuje a předpisuje se zpravidla (článek 6) za běžný rok. Rok, kterého se povinnost k vojenské taxe počíná (článek 4, čís. 1), jest tedy prvním rokem taxovní povinnosti a zároveň prvním vyměřovacím rokem.

2. Pro vyměření náhradní taxy služební jest rozhoden ten příjem, který byl za základ položen pro vyměření osobní daně z příjmu osoby vojenskou taxou povinné v roce taxovní povinnosti.

Tento příjem budiž vyšetřen závěrkem z osobní daně z příjmu, která byla předepsána osobě vojenskou taxou povinné na týž rok a oznámena berními úřady.

Co se týče výše příjmu, jenž pro osobní daň z příjmu byl přiznán nebo předepsané dani za základ položen, jakož i co se týče výdělkových a majetkových poměrů berního povinníka, nebudte vzhledem k příslušné povinnosti zachovávati mlčení (§ 246 z o. d. os.) ani dotazy k finančním úřadům činěny, ani od nich zprávy podávány.

Při vyšetřování příjmu závěrkem z předepsané daně bude zpravidla možná určiti toliko hranice, ve kterých jest příjem pro vyměření vojenské taxy rozhodný; známost těchto hraničních hodnot stačí však zpravidla pro vyměření vojenské taxy náhradní. Ty obnosy, které byly připočteny ku příjmu osoby vojenskou taxou povinné jakožto přednosty domácnosti podle § 157, z. o d. os., se nevylučují. Naproti tomu však také v těch případech, ve kterých se zejména podle §§ 173 a 174 z. o d. os. osobní daň z příjmu předpisuje sníženým obnosem, buď příjem této berní sazbě přiměřený za základ položen pro vyměření vojenské taxy.

3. Vojenská taxa může býti vyměřena teprve tenkráte, když byla osobní daň z příjmu za rok taxou povinný předepsána; avšak není třeba, aby předepsání osobní daně z příjmu již nabylo právní moci.

4. Rozhodnutí neb opatření, kterými se následkem odvolání nebo žádostí za snížení mění povinnost berní nebo výměra osobní daně z příjmu, mají v zápětí přiměřenou úpravu služební taxy náhradní za příslušný rok.

K tomuto účelu buďte řečená opravná rozhodnutí neb opatření příslušným finančním úřadem z úřední povinnosti oznámena politickému okresnímu úřadu povolanému vyměřovati vojenskou taxu. K tomuto oznámení buď přihlédáno při vyměřování taxy vojenské. Byla-li však vojenská taxa již předepsána, pak budiž — jde-li o dodatečné vyměření — toto vyměření politickým okresním úřadem vykonáno; jde-li však o odepsání nebo vrácení, budiž spis politickému úřadu zemskému k rozhodnutí předložen. O učiněném rozhodnutí buď strana zpravena.

5. O provádění § 5 *a*, čís. 1, zákona následují předpisy v článku 8.

Článek 6.

Jak se taxa ukládá při vystěhování a při dopadení odvodních zběhů.

1. Při vystěhování buď služební taxa náhradní vyměřena osobám v § 1, čís. 2, zákona uvedeným, když se propouštějí ze služební vztažmo branné povinnosti, za celou dobu taxovní povinnosti (§ 9, čís. 2, zákona).

2. Za základ pro vyměření služební taxy náhradní buď vzata příslušná povinnost roku před propuštěním předcházejícího.

Nebyla-li vystěhovalci v posledním roce služební taxa náhradní předepsána, poněvadž nebyl povinen osobní daní z příjmu, tedy nebude vůbec tato taxa při vystěhování vybrána.

Nebyla-li vystěhovalci v posledním roce služební taxa náhradní proto předepsána, poněvadž nebyl podroben vojenské taxe, tedy buď za základ vzata služební taxa náhradní, která by byla přiměřena tomu příjmu, který byl za základ položen pro vyměření osobní daně z příjmu osobě vojenskou taxou povinné v řečeném roce (článek 5, čís. 2).

3. Odvodním zběhům v § 1, čís. 2, lit. *d*, zákona dotčeným buď služební taxa náhradní vyměřena při jejich dopadení za celou dobu taxovní povinnosti (§ 9, čís. 3, zákona).

V těch výjimečných případech, ve kterých by odvodní zběh měl předepsanou osobní daň z příjmu, jest pro výši předpisované služební taxy náhradní rozhoden ten obnos, který by jako služební taxa náhradní připadl z příjmu, jenž byl položen za základ pro vyměření osobní daně z příjmu osobě vojenskou taxou povinné v roce taxou povinném (článek 5, čís. 2).

Nemůže-li služební taxa náhradní býti vyměřena, poněvadž osobní daň z příjmu nebyla předepsána, buď osoba vojenskou taxou povinná po 12 let chována v evidenci, a jakmile mu bude předepsána osobní daň z příjmu, budiž mu na tomto základu vyměřena služební taxa náhradní za všechna zbývající léta taxovní povinnosti.

4. Obnosy vojenské taxy, v případech čís. 1 a 3 napřed vyměřené a zapravené, se nevracejí (§ 9, čís. 4, odstavec 1, zákona).

Článek 7.

Výměra.

1. Služební taxa náhradní činí — s výhradou čís. 2 — ročně

Třída	Sazba osobní daně z příjmu		Této berní sazbě odpovídá příjem		Korun
	od	až včetně do	od	až včetně do	
	k o r u n				
1.	7·20	8·—	1.200	1.300	6
2.	8·80	9·60	1.300	1.400	7
3.	10·80	12·—	1.400	1.600	9
4.	13·60	15·20	1.600	1.800	11
5.	16·80	18·40	1.800	2.000	13
6.	20·—	24·—	2.000	2.400	17
7.	28·—	32·—	2.400	2.800	23
8.	36·—	40·—	2.800	3.200	29
9.	44·—	48·—	3.200	3.600	35
10.	54·—	60·—	3.600	4.000	43
11.	68·—	78·—	4.000	4.800	55
12.	88·—	98·—	4.800	5.600	70
13.	110·—	124·—	5.600	6.600	88
14.	142·—	160·—	6.600	7.800	113
15.	180·—	202·—	7.800	9.200	143
16.	228·—	258·—	9.200	11.000	182
17.	292·—	326·—	11.000	13.000	232
18.	362·—	398·—	13.000	15.000	285
19.	434·—	470·—	15.000	17.000	339
20.	506·—	544·—	17.000	19.000	394
21.	582·—	638·—	19.000	22.000	458
22.	714·—	790·—	22.000	26.000	564
23.	866·—	942·—	26.000	30.000	678
24.	1.020·—	1.100·—	30.000	34.000	795
24.	1.180·—	1.260·—	34.000	38.000	915
26.	1.340·—	1.460·—	38.000	44.000	1.050
27.	1.600·—	1.760·—	44.000	52.000	1.260
28.	1.920·—	2.080·—	52.000	60.000	1.500
29.	2.250·—	2.424·—	60.000	68.000	1.753
30.	2.600·—	2.780·—	68.000	76.000	2.018
31.	2.964·—	3.148·—	76.000	84.000	2.292
32.	3.336·—	3.528·—	84.000	92.000	2.574
33.	3.720·—	3.920·—	92.000	100.000	2.865
34.	4.120·—	4.320·—	100.000	108.000	3.165
35.	4.520·—	4.720·—	108.000	116.000	3.465
36.	4.920·—	5.120·—	116.000	124.000	3.765
37.	5.320·—	5.520·—	124.000	132.000	4.065
38.	5.720·—	5.920·—	132.000	140.000	4.365
39.	6.120·—	6.320·—	140.000	148.000	4.665
40.	6.520·—	6.720·—	148.000	156.000	4.965
41.	6.920·—	7.120·—	156.000	164.000	5.265
42.	7.320·—	7.520·—	164.000	172.000	5.565
43.	7.720·—	7.920·—	172.000	180.000	5.865
44.	8.120·—	8.320·—	180.000	188.000	6.165
45.	8.520·—	8.720·—	188.000	196.000	6.465
46.	8.920·—	9.300·—	196.000	210.000	6.833
47.	9.800·—	10.300·—	210.000	230.000	7.538
48.	10.800·—	11.300·—	230.000	250.000	8.288

s výhradou § 172, odstavce 3, z. o d. os.

atd.

za každých 20.000 K příjmu více stoupá služební taxa náhradní o 750 K.

2. Služební taxa náhradní buď však vyměřována s tou obměnou, že ze příjmů vyšší třídy po odečtení služební taxy náhradní nikdy méně nesmí zbývati nežli z nejvyššího příjmu nejbližší nižší třídy po odečtení služební taxy náhradní na ni připadající a v první tarifní třídě ne méně nežli 1200 K. Tohoto ustanovení budiž šetřeno ve všech případech, ve kterých rozdíl jednotlivých položek vojenské taxy jest větší nežli rozdíl mezi příjmem pro vyměření vojenské taxy za základ položeným a nejvyšším příjmem nejbližší nižší třídy. Příklad: Z předepsané osobní daně z příjmu 268 K dá se souditi na příjem 11.010 K, který jest jejím základem. Ze příjmu 11.010 K připadla by služební taxa náhradní 232 K, zbylo by tedy osobě vojenskou taxou povinné 11.010 K méně 232 K = 10.778 K. Kdyby osoba vojenskou taxou povinná měla toliko nejvyšší příjem nejbližše nižší 16. tarifní třídy, tedy 11.000 K, tedy by jí po odečtení služební taxy náhradní 182 K zbylo 10.818 K, tedy o 40 K více. V uvedeném tedy případu (příjem 11.010 K) nebuď služební taxa náhradní vyměřena 232 K, nýbrž 232 K méně 40 K = 192 K.

Krátký výpočet:

11.010 — 10.818 = 192 K.

3. Tarifní sazby služební taxy náhradní, které připadají vzhledem na ustanovení § 172, odstavce 3, zákona o daních osobních, vztažmo § 3, čís. 1, odstavce 3, novelly k zákonu o vojenské taxe, budou vyhlášeny zvláštní vyhláškou.

4. Částky menší 50 h, které na jevo vyjdou při vyměřování služební taxy náhradní, budte opominuty; částky větší 50 h budte na 1 korunu vyrovnány. Obnosy 50 h zůstanou nezkrácené.

Článek 8.

Sleva.

1. Sleva služební taxy náhradní o čtvrtinu jejího obnosu podle článku 7 připadajícího má nastati, když nezpůsobilost ke službě osoby, která jest povinna zapravovati služební taxu náhradní (§ 1, čís. 2, lit. *a* a *b*, zákona), byla způsobena vadou, která má v zápětí trvalou neschopnost k výdělku.

Tato sleva může býti také tenkráte propůjčena, byla-li trvalá neschopnost k výdělku způsobena vadou, která není základem pro usnesení o nezpůsobilosti ke službě.

2. Průkaz trvalé neschopnosti k výdělku buď výhradně podán listinou, podle ustanovení předpisu o organisaci domobrany vydanou, kterou se příslušná osoba osvobozuje od domobrany (propouštěcí list, certifikát o osvobození od domobrany, potvrzení domobranného territoriálního velitelstva, že jsou bývalí gažisté od domobrany osvobození, doložené na jejich výstupném certifikátu).

3. Nárok na slevu budiž učiněn před vydáním platebního rozkazu v žádosti, která budiž podána u úřadu k vyměřování vojenské taxy povolaného; osoby zavázané zapravovati služební taxu náhradní mohou vznésti tento nárok také, když se hlásí.

Byl-li nárok opozděně vznesen, nepřihlédá se k němu již v běžícím roce, avšak byl-li uznán za důvodný, zaznamená se na následující léta. O tom buď strana výměrem zpravena.

Nebyla-li by listina o osvobození od domobrany předložena, když se činí nárok na slevu, tedy nebuď k žádosti přihlédáno, leč by z úředních spisů vyměřovacího úřadu nepochybně na jevo šlo, že jest žadatel podělen takovouto listinou.

4. K nároku na slevu služební taxy náhradní vznesenému budiž přihlédáno také při vyměřování rodičské taxy a rovněž naopak.

Nárok na slevu, který byl za odůvodněný uznán, zůstane platným i na další léta taxovní povinnosti a není třeba jej znova ku platnosti přiváděti.

5. O včasně podaných žádostech za slevu nebudou vydávána oddělená rozhodnutí, nýbrž buď o těchto žádostech spolu rozhodnuto při vyměřování vojenské taxy. Odmítnutí nároku buď odůvodněno v platebním rozkazu.

Je-li žádost za slevu proto bez významu, poněvadž v příslušném roce osobě vojenskou taxou povinné není předepsána ani služební náhradní ani rodičská taxa, buď nárok, byl-li uznán za důvodný, zaznamenán na následující léta. V tomto případu strana nebude zpravena.

B. Rodičská taxa.

Článek 9.

Osoby k ní povinné.

1. Zapravovati rodičskou taxu jsou zavázáni rodiče — nikoli dědové — ku placení služební

taxy náhradní povinného, (§ 1, čís. 2, lit. *a* až *d*, zákona) pod podmínkou, že jejich příjem závěrkem z předepsané osobní daně z příjmu za rok taxovní povinnosti vyšetřený převyšuje 4000 K.

Je-li tu tato podmínka, nečiní to žádného rozdílu, zdali jsou rodiče příslušníky království a zemí na říšské radě zastoupených nebo ne.

2. Žijí-li rodiče v čís. 1 řečení ve společné domácnosti, jsou rukou nerozdílnou podrobeni povinnosti zapravovati rodičskou taxu. Nežijí-li rodiče ve společné domácnosti, buď rodičská taxa zapravována od toho rodiče, který by byl povinen o výživu syna se starati, kdyby syn k výdělku nebyl schopen (§ 142 a 143 o. z. obč.).

Toto ustanovení vztahuje se obdobně k nemanželským rodičům (§ 167 o. z. obč.).

Je-li tu toliko jeden rodič, tedy stihne jej taxa rodičská. Sem patří nejen ten případ, když druhý rodič není již na živu, nýbrž také ten, že jeho bydliště jest neznámo, že jest nezvěstný a pod.

Článek 10.

Počátek, zánik, osvobození.

1. Jsou-li tu zákonné podmínky taxy rodičské, buď tato taxa od rodičů, kteří mají toliko jediného syna vojenskou taxou povinného, za něho zapravována. Mají-li několik synů vojenskou taxou povinných, buď rodičská taxa za toho syna zapravována, který nejprve vstoupil do poměru povinnost k vojenské taxe zakládajícího; není-li tu již jeho při dalším trvání rodičské taxy, buď tato taxa zapravována za toho syna, který za vystoupilého nejdříve vstoupil do povinnosti vojenské taxy atd. Vstoupilo-li několik synů současně do povinnosti taxy vojenské, buď rodičská taxa zapravována pokaždé za staršího — a kdyby také toto pravidlo nestačilo k rozhodnutí — buď zapravována za syna v odvodním seznamu na dřívějším místě zapsaného.

Rodiče nemají tedy práva si vybrati, za kterého ze svých synů vojenskou taxou povinných chtějí zapravovati rodičskou taxu.

2. Povinnost rodičů k vojenské taxe počíná se, jsou-li tu zákonné podmínky, tím časem, kterého jejich podle čís. 1 rozhodný syn vstoupí do povinnosti taxy vojenské a vztahuje se na dobu, po kterou jejich synové jsou podrobeni vojenské taxe, s výhradou, že by povinnost rodičů dříve zanikla podle čís. 3.

3. Rodičská taxa zanikne:

a) byla-li zapravována po dvanácte let (§ 5, čís. 3, odstavec 1, zákona). Nevyžaduje se, aby byla rodičská taxa zapravována po dvanácte bezprostředně po sobě následujících let, ani aby byla zapravována v tomto čase od téhož rodiče, naproti tomu se nečítají léta, ve kterých byla subsidiární taxa zapravována podle § 4 zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70;

b) smrtí poplatných rodičů, a to s výhradou dále sahajícího ustanovení § 6, čís. 1, odstavce 2, zákona, počátkem nejbližšího kalendářního roku;

c) smrtí syna podle čís. 1 rozhodného, ač není-li tu dalších synů vojenskou taxou povinných, a to dnem pod lit. *b* uvedeným;

d) když syn podle čís. 1 rozhodný z jiných důvodů odpadne nežli úmrtím — zejména uplyne-li doba jeho vojenské povinnosti, dodatečným odvodem, vystěhováním do zemí koruny Uherské — není-li tu dalších synů vojenskou taxou povinných a to počátkem kalendářního roku následujícího po posledním roce taxovní povinnosti synovy.

Vystěhováním syna vojenskou taxou povinného z mocnářství, vztažmo zapravením služební taxy náhradní za celou dobu povinnosti k vojenské taxe, které by se stalo z této příčiny nebo při dopadení odvodního zběhu, nezaniká rodičská taxa.

4. Byla-li ve smyslu č. 3, lit. *c*, rodičská taxa jednou nebo několikráte zapravena toliko za zlomek roku, tedy se čítají toliko tyto zlomky při výpočtu dvanácti let taxovní povinnosti.

5. Taxovní povinnost rodičů není dotčena tím, že jest syn osvobozen od služební taxy náhradní, poněvadž jeho příjem nepřesahuje 1200 K.

Naproti tomu při osvobození od služební taxy náhradní, podle § 4, lit. *b*, zákona nastalého, zanikne za příslušný rok také povinnost k rodičské taxe.

6. Rodiče, kteří zapravují rodičskou taxu za některého syna vojenskou taxou povinného, jsou osvobození za příslušný rok taxovní povinnosti zapravovati rodičskou taxu za další snad syny vojenskou taxou povinné.

Proto buď rodičská taxa za týž rok taxovní povinnosti pokaždé toliko jednou zapravena, třebas tu bylo několik synů vojenskou taxou povinných,

7. K zániku rodičské taxy podle čís. 3, lit. *a* a ke vzniku osvobození podle čís. 6 buď přihlédáno z úřední povinnosti.

Ostatní důvody zániku a osvobozovací mají býti ku platnosti přivedeny stranou u vyměřovacího úřadu před vydáním platebního rozkazu; po tomto času mohou býti ku platnosti přivedeny toliko odvoláním proti platebnímu rozkazu.

Článek 11.

Ukládání, výměra, sleva.

1. Při ukládání rodičské taxy buď obdobně šetřeno ustanovení článku 5 s tou úchylkou, že jest rozhoden příjem podle osobní daně z příjmu rodičů (rodiče) vojenskou taxou povinných vyhledaný.

2. Rodičská taxa vyměřuje se ročně polovicí toho obnosu, který by připadl podle článku 7 na služební taxe náhradní z příjmu rodičů (rodiče) v čís. 1 označeného.

Pravidla článku 7, čís. 2, buď tedy sice šetřeno při vyhledávání toho obnosu služební taxy náhradní, ze kterého rodičská taxa se vypočítává, avšak nebuď ho znova použito při vyměřování rodičské taxy.

3. Za léta taxovní povinnosti, ve kterých syn podle článku 10, č. 1, rozhodný zapravuje služební taxu náhradní, buď její polovice odečtena od vycházející taxy rodičské (§ 5, čís. 4, odstavec 2, zákona).

Když by služební taxa náhradní rozhodného syna do rodičské taxy započtená byla dodatečně opravena následkem opravného rozhodnutí o povinnosti platební neb o výměře osobní daně z příjmu, tedy tato oprava má v zápětí také přiměřenou úpravu rodičské taxy. V tomto případu buď přiměřeně šetřeno ustanovení článku 5, čís. 4.

4. Rodičská taxa buď snížena o čtvrtinu (25 procent) svého podle čís. 2 připadajícího obnosu, když služební nezpůsobilost syna podle článku 10, čís. 1, rozhodného byla způsobena vadou, která má v zápětí trvalou neschopnost k výdělku.

Tato sleva může býti také tenkráte propůjčena, byla-li trvalá k výdělku neschopnost rozhodného syna způsobena vadou, která není základem pro usnesení o nezpůsobilosti ke službě.

Trvalá neschopnost některého jiného člena rodiny nebo rodičů nezakládá nároku na slevu.

Co se týče toho, jak nárok na slevu má býti ku platnosti přiveden a jak má býti trvalá neschopnost k výdělku prokázána, mají obdobnou platnost ustanovení článku 8, čís. 2 až 5.

5. Má-li v daném případu jak synova služební taxa náhradní býti započtena podle čís. 3 tak i sleva podle čís. 4 propůjčena, buď nejprve rodičská taxa podle čís. 2 vyšetřena, z vycházejícího obnosu buď čtvrtina (25 procent) odečtena a zbytek buď rovněž zmenšen o polovici služební taxy náhradní rozhodného syna, rovněž o čtvrtinu (25 procent) snížené.

6. Co se týče zlomků jedné koruny při vyměřování rodičské taxy, buď šetřeno ustanovení článku 7, čís. 4.

Oddíl II.

Ustanovení o povinnosti se přihlásiti a jak se nakládá s přihláškami.

Článek 12.

Přípravná opatření.

1. Vyzvání, aby osoby vojenskou taxou povinné učinily náležitá hlášení (§ 8, čís. 1, zákona), buď každého roku v měsíci listopadu vydáno politickými zemskými úřady tím, že je vyhlásí v úředních zemských novinách, pak politickými okresními úřady tím, že je vyhlásí ve svých úředních listech — pokud tyto listy jsou zavedeny — v každém případu však vyhláškou podle vzorce *I.*

Tato vyhláška buď nejpozději ve třech prvních dnech měsíce prosince vyhlášena v obcích veřejným vývěskem a podle potřeby kromě toho jiným způsobem v místě obvyklým. V rozsáhlých místních obcích buď vyhlášení vykonáno v každé osadě, v odlehlých skupinách domů a obytných budovách nejúčelnějším způsobem v místě obvyklým. V říšském hlavním a sídelním městě Vídni, pak v zemských hlavních a jinakých větších městech sluší vyhlášením v místě obvyklým rozuměti — pokud vyvěšení v každém jednotlivém domě není obvyklé a potřebné — aspoň vyvěšení ve všech městských okresech na místech, kterých se jinak užívá k vyvěšování úředních vyhlášek.

O dni, kterého vyzvání k hlášení bylo vyhlášeno, budiž veden od každé obce záznam.

2. Kromě toho obdrží odvodní povinníci při odvodu nebo přezkoušení, byli-li s konečnou platností za nezpůsobilé uznáni, poukaz na nastalou povinnost k vojenské taxe a povinnost přihlašovací.

3. Přihlašovací formuláře podle vzorce II budou zdarma vydávány osobám hlásiti se povinným pro jejich vlastní potřebu u politických okresních a obecních úřadů. Kdyby bezplatného vydávání se značně zneužívalo, bude vybírána cena výrobní.

Proti výrobě a prodeji přihlašovacích formulářů soukromníky není závady, tiskopisy však musí se srovnávati podle tisku, velikosti a barvy s úředním vzorcem. Nedovoluje se prodávati úřední formuláře poznámkou „zdarma“ opatřené.

Článek 13.

Přihlášení.

1. Všechny osoby v § 1, čís. 2, zákona uvedené mají se ze zásady přihlásiti až do zániku jejich povinnosti k vojenské taxe každého roku v měsíci lednu písemně neb ústně (§ 8, čís. 1, zákona). Podstatnou důležitost má přihlašovací povinnost osob v § 1, čís. 2 *a*, *b* a *d*, zákona dotčených.

Osvobození od osobní daně z příjmu neb od služební taxy náhradní, které se dá očekávati nebo které předešlého roku mělo místo následkem příjmu 1200 K nepřevyšujícího nebo z jiného důvodu, nezprošťuje závazku se přihlásiti.

Rodičům není uložena povinnost se přihlašovati.

2. Přihláška budiž učiněna u té obce, ve které osoba vojenskou taxou povinná má své bydliště dne 1. ledna příslušného roku taxovní povinnosti.

Bydliště budiž posuzováno podle ustanovení jurisdikční normy ze dne 1. srpna 1895, Z. Ř. č. 111.

Osoby hlásiti se povinné, které nemají řádného bydliště v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, jsou zavázány učiniti přihlášku u domovské obce; je-li domovské právo nejisté, budiž přihláška učiněna u té místní obce, za kterou se příslušník k odvodu dostavil (odvodní obec).

Proto buď z pravidla — také při několika bydlištích — přihlašovací povinnost vykonána na tom místě, které jest rozhodno také pro místní příslušnost k vyměřování osobní daně z příjmu.

Písemné přihlášky, které omylem dojdou některé jiné nežli povolané obce nebo některého politického okresního úřadu, nebuďte z tohoto důvodu odmítnuty, nýbrž ihned povolanému úřadu zaslány. Rovněž nebuďte odmítnuty osoby hlásiti se povinné, které se dostaví u některé jiné nežli povolané obce neb u politického okresního úřadu, aby se ústně přihlásily; také v tomto případu buďte sepsané přihlášky zaslány kompetentnímu úřadu.

3. Přihlášky — ať písemně neb ústně vykonané — buďte učiněny podle vzorce II. V tom i onom případu buďte dva formuláře úplně stejně vyplněny. Dopouští se vyhotoviti druhý exemplář mechanickým rozmnožením (písmem na stroji, otiskem).

4. Při písemních přihláškách buďte zaslány obci (čís. 2) oba formuláře přihlášky, ve všech rubrikách čitelně, úplně a podle pravdy vyplněné a stranou podepsané. Tyto zásilky jsou prosty poštovného v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, je-li na adresse poznamenáno „K úřednímu vyzvání“.

5. Při ústní přihlášce, které vůbec dána buď přednost, buďte oba formuláře od obce podle údajů osoby přihláškou povinné v její přítomnosti vyplněny a stranou podepsány.

Poněvadž přidané přílohy stěžují vyřizování přihlášek, buďte při ústní přihlášce stranou předložené přílohy úředně zaznamenány podstatnými daty v přihlášce a potom straně ihned vráceny.

6. Přihlášky, které prostředník podává, buďte sice přijaty, avšak nezprošťují osobu k hlášení se povinnou odpovědnosti za splnění její povinnosti.

Osoby hlásiti se povinné, které by nepodaly přihlášky u příslušného úřadu, tedy neučiníly předepsané přihlášky, odpovídají podle § 10 zákona.

7. Přihlášky jsou prosty kolku (§ 12 zákona ze dne 13. června 1880, Z. Ř. č. 70).

Článek 14.

Jak obec nakládá s přihláškami.

1. Došlé přihlášky buďte opatřeny datem, kdy došly (presentatum).

Stranám, které se ústně přihlašují, buď o tom vyhotoveno úřední potvrzení podle vzorce III.

Přihlášky buďte se zvláštní pečlivostí sbírány a uschovány.

2. Veškeré přihlášky buďte obecními představenstvy, kterým byly podány, předběžně prozkoumány, zda-li jsou úplné a zda-li se oba exempláře shodují, a třeba-li toho, buďte doplněny (§ 8, čís. 3, zákona).

Odevzdává-li sama osoba hlásiti se povinná vyplněné exempláře, buďte ihned v její přítomnosti prozkoumány, aby shledané snad vady mohly býti bezprostředně opraveny.

Byly-li by u přihlášek nikoliv osobně podaných shledány vady, buďte tyto vady obecními zřízenci samými beze všeho napraveny, jde-li toliko o převod údajů jednotlivých rubrik z jednoho exemplář do druhého; toto úřední převedení buď ve přihlášce vyznačeno. Tím není dotčena odpovědnost osoby přihláškou povinné podle § 10 zákona, je-li přihláška v podstatných částech neúplná. Byla-li však přihláška vůbec toliko v jednom exemplář podána, scházejí-li v obou exemplářích tytéž údaje nebo neshodují-li se příslušné údaje, buď přihláška tím doplněna, že se osoba hlásiti se povinná obešle k úřadu. Při tom buďte doplňky a opravy pokud možno vykonány v přihlášce samé nebo buď vyhotoven nový formulář; sepisování zvláštních protokolů buď obmezeno na nezbytné případy.

Předepsaný prozkum a po případě další vyřízení přihlášek buďte co možno rychle provedeny, aby potřebné vyslechnutí osoby přihláškou povinné nebylo stíženo změnou jejího bytu nebo bydliště.

Ví-li obec z vlastní zkušenosti, že jsou jednotlivá data přihlášky nesprávna, buď to v obou exemplářích poznamenáno.

3. Jsou-li tu na základě podané přihlášky ve smyslu článku 25 podmínky pro trestní řízení, buď toto v obcích s vlastním statutem provedeno při opravě přihlášky.

4. Od obcí, které nemají svého vlastního statutu, buďte přihlášky (oba exemplář) s přehledným seznamem zaslány představenému politickému okresnímu úřadu (§ 8, čís. 3, zákona), a to přihlášky v první polovici ledna došlé zašlete až do 1. února, ve druhé polovici ledna došlé až do konce února, později došlé každou zvláště.

Obcím s vlastním statutem přísluší bezprostředně úřední úkony v článku 15, čís. 2 a 3 uvedené.

Článek 15.

Jak politický okresní úřad bydliště nakládá s přihláškami.

1. Politický okresní úřad, kterému byla obec bydliště předložila přihlášky, má se nejprve přesvědčiti, zdali všechny přihlášky jsou podány ve dvou exemplářích, zdali jsou tyto exemplář ve všech rubrikách vyplněny a zdali se jejich obsah shoduje.

Vyšly-li by vady na jevo po této stránce, tedy buď vyšetřeno, zdali jsou tu podmínky pro trestní řízení. Je-li tomu tak, buď trestní řízení zavedeno a při této příležitosti budiž provedeno odstranění vad přihlášky. Není-li však příčiny, aby bylo trestní řízení zavedeno, buďte shledané vady skrze obecní představenstvo odstraněny, jehož zákonnou povinností bylo, tyto vady již před předložením přihlášek okresnímu hejtmanství zjistiti a napraviti.

Vzniknou-li pochybnosti o správnosti přihlášek, politický úřad okresní vykoná vyšetřování, kterých je třeba, aby přihlášená data byla snad opravena (§ 8, čís. 3, odstavec 2, zákona), a zaveď třeba-li toho trestní řízení.

2. U přihlášek v pořádku shledaných buď nápadně vytištěným razítkem — po případě také barevnou tužkou — jeden exemplář označen písmenem „*A*“, druhý písmenem „*B*“, buď připojeno úřední razítko a jméno toho úředníka, který přihlášky prohlížel. Zároveň buďte přihlášky postupně číslovány a to oba exemplář téže přihlášky stejným číslem.

3. Nejdéle do 1. dubna buďte formuláře „*A*“ od okresních hejtmanství odevzdány jejich finančnímu oddělení, od obcí s vlastním statutem pak s připojením přehledného seznamu buďte zaslány tomu finančnímu úřadu, který jest příslušen vyměřovati a předpisovati osobní daň z příjmu příslušným osobám hlásiti se povinným (§ 176 z. o d. os.).

Finančnímu úřadu buďte doručeny toliko originální přihlášky, které byly shledány správnými neb opraveny (článek 16, čís. 3).

Ve stejné lhůtě, která buď za všech okolností dodržena, buďte formuláře „*B*“ o těch osobách hlásiti se povinných, jejichž domovská (odvodní) obec leží v jiném politickém okresu, zaslány s přehledným seznamem příslušnému politickému okresnímu úřadu. Kdyby jednotlivé formuláře nemohly býti postrádány v tomto čase pro neukončené vyšetřování, trestní řízení nebo podaný rekurs, tedy buď úřední opis přihlášky vyhotoven, jako opis označen a k zásilce prozatím připojen; tento opis má obsahovati toliko „údaje o osobě hlásiti se povinné“ a důvod, proč byl originál zadržen. Jakmile původní přihláška jest k disposici, budiž dodatečně zaslána.

V článku 19 jest upraveno, jak domovský politický okresní úřad nakládá s formuláři *B*.

4. Předložené snad přílohy, které se vztahují ku povinnosti osobní daně z příjmu, buďte připojeny k formuláři *A*, přílohy k vojenské taxe se vztahující buďte připojeny k formuláři *B*.

5. Přihláškové formuláře *A* od finančních úřadů (finančních oddělení) zpět došlé, o kterých potřebná data nemohla býti dodána (článek 16, čís. 3 a 5), buďte neprodleně přiměřeně doplněny a zase příslušnému finančnímu úřadu (finančnímu oddělení) zaslány.

Článek 16.

Jak finanční úřad nakládá s přihláškami.

1. Finanční úřad má na základě svých úředních pomůcek a zjistiv co nejpečlivěji totožnost osob zapsati do přihláškových formulářů na ustanoveném k tomu místě, nezkoušeje podrobněji podmínky povinnosti k vojenské taxe, obnos osobní daně z příjmu předepsané za příslušný rok osobě hlásiti se povinné a uveda třídu zapsati obnos, který by činila služební taxa náhradní podle zákonného tarifu přihlédajíc k nařízení § 3, čís. 1, posledního odstavce zákona.

Není-li osobě hlásiti se povinné předepsána osobní daň z příjmu u finančního úřadu, jenž jest podle jejího bydliště příslušen, budiž to poznamenáno.

Tuto uvedená data buďte podána také o rodičích (rodiči), jde-li z přihlášky na jevo, že rodiče (rodič) ještě žijí. Nečiní-li rodičům předepsaná daň z příjmu více než 60 K, tedy dá-li se souditi, že jejich příjem 4000 K nepřevyšuje, buď do příslušné rubriky zapsáno: ne přes 60 K.

Došlým snad dalším rekvisicím jiných politických úřadů, aby byla oznámena daň týmž osobám předepsaná za příčinou vyměření rodičské taxy, buď sice vyhověno, avšak pro uvarování dvojího vyměření buď zároveň na to upozorněno, že příslušná data byla již oznámena jinému úřadu, jehož jméno buď uvedeno.

Finanční úřad má každý formulář přihlášky, jejž vyřídil, na rubu opatřiti svým razítkem a doložiti podpis úředníka, který přihlášku vyřídil.

Co se týče povinnosti finančních úřadů zachovávati tajemství, jest příslušné ustanovení obsaženo v článku 5, čís. 2.

2. Dá-li se předpokládati, že osobní daň z příjmu byla předepsána nebo měla býti předepsána jiným finančním úřadem, buď přihláška bezprostředně tam zaslána.

Pod touž podmínkou finanční úřad má včasně dále zaslati přihlášky, oznámě daň osobě hlášením se povinné předepsanou, aby daň rodičům předepsaná byla zapsána.

3. Finanční úřad nehledě ku případu čís. 2, není povinen pouštěti se do vyšetřování, dopisování atd. Nedostatečně vyplněné formuláře přihlášek, z nichž nelze seznati totožnost poplatníkovu nebo příslušný finanční úřad, mohou býti vráceny zasílajícímu politickému okresnímu úřadu, aby je doplnil.

4. Finanční úřad má u příslušných poplatníků zaznamenati jejich vlastnost jako osob vojenskou taxou povinných a jejich domovskou obec v těch úředních spisech, ve kterých se zapisuje výsledek odvolání nebo žádosti za snížení při osobní dani z příjmu, aby mohl býti zpraven příslušný politický okresní úřad, kdyby berní povinnost nebo výměra daně byla dodatečně změněna, jak to jest nařízeno v článku 5, odstavci 4 zákona. Za příčinou oznámení

v článku 16, čís. 1, odstavci 4, dotčeného budiž svrchu uvedeným způsobem zaznamenáno také jméno toho politického okresního úřadu, jemuž byla oznámena data o osobní dani pro vyměření rodičské taxy.

5. Přihlášky finančním úřadem vyřízené, ku kterým potřebné údaje byly dodány, budte zaslány nejdéle do 1. července sumární konsignací domovskému politickému okresnímu úřadu osoby přihláškou povinné. Takové přihlášky, ku kterým tyto údaje proto nemohly býti dodány, že se příslušnost k vyměření nebo totožnost osoby nedala zjistiti atd., budte zpět zaslány tomu politickému okresnímu úřadu, od kterého dožádání vyšlo.

Finanční úřad má však naproti tomu zadržeti přihlášky těch osob vojenskou taxou povinných, jejichž osobní daň z příjmu do 1. července ještě nemohla býti vyměřena. O přihláškách z tohoto důvodu zadržených nebo podle čís. 2 dále zaslaných, v posledním případu uvedouc ten úřad, kterému byla přihláška zaslána, buď však zaslán seznam jmen domovskému politickému úřadu. Byla-li by osobní daň z příjmu vyměřena těmto osobám vojenskou taxou povinným, tedy tyto příslušné přihlášky s náležitými údaji budte zaslány každá zvlášť řečenému úřadu, vztažmo finančnímu úřadu, jenž jest povolán vyměřovati osobní daň z příjmu rodičům (rodiči).

Oddíl III.

Ustanovení, jak se vede evidence osob vojenskou taxou povinných.

Článek 17.

Pomůcky evidenční.

1. Velitelstva doplňovacích (zeměbranných doplňovacích) okresů mají zapsati do výkazu podle vzorce IV každého, jenž pro neodstranitelnou nezpůsobilost ke službě před dokončenou služební povinností vystoupil z vojska (válečného lodstva), vztažmo ze zeměbrany, ač nebyla-li vada, která zakládá nezpůsobilost ke službě, přivoděna aktivní vojenskou službou.

Tyto seznamy budte založeny odděleně podle politických okresů domovské (odvodní) obce vystoupivších a zaslány ve 14 dnech po konci každého čtvrtletí příslušnému dle odvodu politickému okresnímu úřadu. Od těch listin, o které se opírá domnění, že vada nezpůsobilost ke službě zakládající nebyla přivoděna aktivní vojenskou službou, budte připojeny ověřené opisy.

2. Přijme-li se bývalý uherský státní občan služební taxou náhradní ještě povinný do státního svazku království a zemí na říšské radě zastoupených, příslušný politický zemský úřad — bez ujmy dodatečného rozhodnutí o povinnosti k vojenské taxe pořadem instancí — má pokaždé výslovně nařídit, aby byl zapsán do seznamu osob vojenskou taxou povinných.

3. Změny domovského práva osoby vojenskou taxou povinné budte oznámeny od představenstva nové domovské obce pokaždé představenému politickému úřadu okresnímu. Tento úřad, náležela-li dosavadní domovská obec k jeho vlastnímu okresu, má opraviti přiměřeně svůj seznam (článek 18), jinak však, zapsav prozatím jméno osoby vojenskou taxou povinné do seznamu, zpraviti politický okresní úřad dosavadní domovské obce o změně domovského práva. Tento úřad má potom zaslati nyní příslušnému politickému úřadu okresnímu úplný opis listu, který jest věnován v seznamu příslušné osobě vojenskou taxou povinné — a kdyby nebyla ještě zapsána — výpis z odvodního seznamu; tento pak úřad má zapsati příslušná data do svého seznamu.

4. O tom, jak se odvodního seznamu užívá za evidenční pomůcku, jedná článek 18.

Článek 18.

Seznamy osob vojenskou taxou povinných.

1. Politické okresní úřady mají až do konce února do seznamů podle vzorce V zapsati všechny osoby v některé obci jejich okresu domovem příslušné, vztažmo za takovou obec dostavené, zapravovati služební taxu náhradní povinné.

Tyto seznamy zůstanou v potřebě na celou dobu, po kterou povinnost osob tam zapsaných k vojenské taxe trvá, a slouží zároveň k evidenci rodičů osob vojenskou taxou povinných.

2. Pro ty, kteří již před rokem 1908 vstoupili do povinnosti taxy vojenské, buď na základě seznamu sestaveného podle předpisů ministerského nařízení ze dne 20. března 1881, Z. Ř. 26

(příloha II), zdělán společný seznam, po zápisu do rubriky VII dosavadního seznamu buď vyšetřena doba jejich povinnosti k taxe vojenské a potom buďte červeným inkoustem přetržena předtištěná čísla těch let, ku kterým se povinnost vojenské taxy osob zapsaných již nevztahuje.

V těch politických okresech, ve kterých by tento společný seznam byl velice obsáhlý, není závady, aby byl rozdělen na dílčí seznamy podle ročníků taxovní povinnosti nebo podle jejich skupin, vztažmo podle jiných rozdělovacích zásad.

K seznamu buď založen abecední rejstřík jmen a buď stále v pořádku chován.

3. Pro osoby, které počínaje rokem 1908 nově vstoupí do povinnosti taxy vojenské, buďte seznamy odděleně založeny podle ročníku jejich vstupu. Proto bude se užívati v roce 1908 společného seznamu a ročního seznamu, v roce 1909 společného seznamu a dvou ročních seznamů atd., časem však, když doba povinnosti k vojenské taxe uplyne, přijdou starší ročníky zase z užívání.

Roční seznamy buďte toliko tenkráte rozděleny podle domovských (odvodních) obcí, soudních nebo městských okresů a podobně, je-li toho třeba.

Co se týče abecedního seznamu jmen, buď šetřeno závěrečného odstavce čís. 2. Zda-li rejstřík má býti založen pro každý ročník zvláště nebo pro několik jich společně, vidí se podle daných okolností.

4. Když se zakládají roční seznamy, buďte prohlédnuty nejprve odvodní seznamy, kterých se užívalo v posledním minulém roce kalendářním (§ 36, čís. 2, branných předpisů I. část), a z nich buďte ti branní povinníci zapsáni do seznamů vojenské taxy, kteří řečeného roku při konečném vyřízení v odvodním seznamu nebyli odvedeni pro nezpůsobilost ke službě (článek 2, čís. 1, *lit. a)*.

Byla-li by konečná usnesení o nezpůsobilosti ke službě zapsána do ročníků odvodního seznamu, kterých se již neužilo při odvodu příslušného roku, tedy při nastoupení povinnosti k vojenské taxe buďte příslušné osoby pokaždé a ihned zapsány do seznamu osob vojenskou taxou povinných svého ročníku.

Zápis do rubriky 1 až 8 seznamu buď vykonán na základě údajů odvodního seznamu. Zápis do seznamu osob vojenskou taxou povinných buď vyznačen v rubrice pro poznámky odvodního seznamu.

Potom buďte do seznamu, když povinnost taxy vojenské byla zjištěna, zapsáni:

a) na základě výkazů došlých od velitelstev doplňovacích (zeměbranných doplňovacích) okresů (článek 17, čís. 1) předčasně z vojenského svazku propuštění;

b) na základě oznámení příslušných zemských úřadů (článek 17, čís. 2) ti, kteří se přistěhovali ze zemí koruny uherské do království a zemí na říšské radě zastoupených, dříve nežli uplynula doba povinnosti taxy vojenské;

c) na základě oznámení příslušných politických úřadů okresních (článek 17, čís. 3) ty osoby vojenskou taxou povinné, které nabyly domovského práva v některé obci politického okresu.

Údaje, kterých nebylo seznati z příslušných oznámení, buďte doplněny podle dat odvodního seznamu, vztažmo podle výsledku zavedených vyšetřování.

Při zakládání seznamů buď ponechán na konci každého ročníku přiměřený ku předvídatelné potřebě počet prázdných stránek, aby mohly býti zapisovány osoby vojenskou taxou povinné podle § 1, čís. 2, *lit. c* a *d*, zákona.

Branní povinníci, kteří vystěhováním se stanou povinni k taxe vojenské, buďte přiřaděni k roku svého vystěhování, odvodní zběži pak k ročníku, kdy byli dopadeni.

5. Do seznamu zapsaní, jejichž povinnost k vojenské taxe předčasně zanikla (smrtí, vystěhováním do Uherska, pozdějším odvedením — článek 4, čís. 5), buďte tím způsobem vymazáni, že se jejich jméno v seznamu červeným inkoustem křížem přetrhne.

Totéž platí, je-li třeba některou osobu k vojenské taxe povinnou přenésti do seznamu jiného politického úřadu okresního, na příklad poněvadž nabyla domovského práva v jeho obvodu.

Důvod výmazu — rovněž červeným inkoustem — buď zapsán napříč přes rubriky *b* až *n* a s poukazem na příslušný jednací kus u toho ročníku, kterým zanikla povinnost taxy vojenské.

Vystěhují-li se osoby vojenskou taxou povinné a z této příčiny zaplatí napřed služební taxu náhradní, buď sice tato okolnost do seznamu (rubriky *b* až *n*) stejným způsobem zapsána, avšak nebuďte tyto osoby vymazány vzhledem k dále trvající povinnosti jejich rodičů k vojenské taxe.

Totéž platí při dopadení zběha, zaplatí-li napřed služební taxu náhradní.

Změní-li se osobní poměry osoby vojenskou taxou povinné, jako zejména jest změna domovského práva v obvodu politického okresu, buď seznam přiměřeně opraven s poukazem k jednacímu kusu, který jest tomu základem.

6. Seznam osob vojenskou taxou povinných buď veden a v evidenci chován se zvláštní pečlivostí, zvláště pak jména, adresy a číslice buďte zcela zřetelným písmem psány.

Pokud se zápisy nekonají razítkem, buďte konány inkoustem.

Opravy buďte jako opravy výslovně poznamenány. Škrabati se nedovoluje.

7. K důvodné, od politického zemského úřadu dobrým zdáním provázené žádosti ministerium zemské obrany může dovoliti pro úřední obvod jednotlivých politických okresních úřadů způsob soupisu osob vojenskou taxou povinných, který jest přiměřen zvláštním poměrům, třeba by se uchyloval od ustanovení tohoto článku.

Článek 19.

Jak se užívá přihlašovacího formuláře *B* domovským politickým okresním úřadem.

1. Kdežto přihlašovací formulář *A* k tomu jest určen, aby byly opatřeny údaje o osobní dani a prozatímně vyšetřena sazba vojenské taxy (článek 16, čís. 1) osoby hlásiti se povinné a jejich rodičů, má formulář *B* (článek 15, čís. 2) k tomu sloužiti, aby domovskému politickému okresnímu úřadu již v čase, ve kterém ještě po ruce nemá formuláře *A*, zprostředkoval známost přihláškových údajů, rovněž aby možným učinil zjistiti osoby hlásiti se omeškalé a zavésti vyšetřování, zda-li rodiče (rodič) nejsou na živu, jak v přihlášce jest uvedeno.

Kromě toho dovoluje formulář *B* evidenci o tom, že formulář *A* došel. Když tedy v ustanovené lhůtě (článek 16, čís. 5) ani formulář *A*, ani příslušné oznámení nedojde domovského politického okresního úřadu, tedy tento úřad, připojiv opis přihláškového listu *B*, má zaslati novou rekvisici finančnímu úřadu, který jest povolán vyměřovati osobě hlásiti se povinné osobní daň z příjmu, vztažmo tomu finančnímu úřadu, kterému přihláška od prvního finančního úřadu dále byla zaslána. Za příčinou evidence o tom, kde jsou přihláškové listy *A*, političtí úřadové mají zapsati zprávy jich podle článku 16, závěrečného odstavce, došlé o dalším zaslání přihláškových listů ihned do příslušného formuláře *B*.

2. Na základě přihláškových formulářů *B* domovský politický úřad má třeba-li toho dopluiti seznamy taxy vojenské, pak vyplniti rubriky *b* až *g* seznamu, které jsou věnovány té které osobě hlásiti se povinné, a zaznamenati učiněné nároky na snížení služební taxy náhradní, vztažmo rodičské taxy. Dokud nejsou přihláškové údaje úplně převedeny do seznamu vojenské taxy, nesmí přihláškový formulář *B*, jenž týká se některé osoby do okresu domovem příslušné, za žádné okolnosti k některému dalšímu úřednímu úkonu býti zasílán. Přihlášky, které se týkají osob do okresu domovem nepříslušných, buďte postoupeny příslušnému úřadu anebo, kdyby tohoto úřadu nebylo možno seznati z přihlášky, buďte zpět zaslány politickému okresnímu úřadu bydliště.

3. Když údaje veškerých přihláškových formulářů *B* byly převedeny do seznamu vojenské taxy, buď zavedeno úřední řízení vzhledem k těm osobám, které nesplnily nebo neúplně splnily svou povinnost přihlašovací.

Co se týče těchto osob, jest úkolem politického okresního úřadu:

a) zavésti trestní řízení, vztažmo opatřiti, aby aby bylo zavedeno politickým okresním úřadem té obce, u které přihláška měla býti učiněna (§ 10, čís. 3, zákona);

b) připraviti, aby jim byla vojenská taxa uložena.

Při tom má platiti zásada, že tyto oba úřední úkony toliko tenkráte mají býti spojeny, když bez předcházejícího vyslechnutí vojenská taxa nemůže býti uložena. Ve všech ostatních případech buď toto uložení beze všeho vykonáno na základě známých nebo z úřední moci vyšetřených údajů bez provedeného trestního řízení (§ 8, čís. 4, zákona).

4. Již když se údaje přihláškových listů *B* převádějí do seznamu vojenské taxy, buďte vyloučeny ty přihlášky, ve kterých jest uvedeno, že tu není žádného rodiče. Politický okresní úřad jest v tomto případu, ač nebylo-li již v některém dřívějším roce dostatečně zjištěno, nebo není-li úředně známo, že tu rodičů není, zavázán, co nejpečlivěji vyšetřiti dáti správnost tohoto údaje a toliko na základě spolehlivých výsledků zapsati do seznamu osob vojenskou taxou povinných, že tu rodičů není. V přihlášce obsažený údaj o místě, ve kterém rodiče posledně

bydlili, vztažmo zemřeli, bude pomůckou při konaném vyšetřování.

Ty osoby, které mají zapraviti napřed svou vojenskou taxu při vystěhování, budte o svých rodičích protokolárně vyslechnuty, když se jim vydává povolení se vystěhovati. Ostatně budte v těchto případech z úřední povinnosti na jisto postaveny údaje, kterých je třeba k uložení rodičské taxy.

5. V čís. 2, 3 a 4 předepsané vyřízení přihláškových listů B buď provedeno až do konce června.

Oddíl IV.

Ustanovení, jak se vojenská taxa vyměřuje a vybírá.

Článek 20.

Rozhodování o povinnosti vojenskou taxu platiti a o její výměře.

1. Vyměřování vojenské taxy podle tohoto oddílu obsahuje rozhodnutí o tom, zdali osoby vojenskou taxou povinné mají skutečně zapravovati příslušného roku služební taxu náhradní, vztažmo rodičskou taxu a kterým obnosem.

2. Příslušen rozhodovati o platební povinnosti a o výměře vojenské taxy jest politický okresní úřad domovské, vztažmo odvodní obce osoby zavázané platiti služební taxu náhradní (§ 8*a*, čís. 2, zákona). Proto jest také k vyměřování rodičské taxy pokaždé příslušen ten politický okresní úřad, v jehož obvodu leží domovská (odvodní) obec syna podle článku 10, čís. 1, rozhodného.

3. Taxa může býti teprve tenkrát vyměřena, když domovský politický okresní úřad po ruce má od finančního úřadu do formuláře *A* zapsané údaje o osobě hlásiti se povinné a o jejích rodičích (rodiči).

Z tohoto formuláře jest seznati:

a) zdali osobě hlásiti se povinné jest předepsána osobní daň z příjmu. Není-li předepsána, nastane osvobození; jinak jest seznati osobní daň z příjmu jakož i třídu, vztažmo obnos služební taxy náhradní, který by na jevo vycházel podle zákonného tarifu, přihlédaje k tomu, co jest v § 3, čís. 1, posledním odstavci, zákona předepsáno;

b) zdali jest rodičům (rodiči) osobní daň z příjmu předepsána. Není-li tomu tak nebo nepřesahuje-li příjem jejich předepsané dani za základ položený 4000 K, nastane osvobození; jinak jest seznati osobní daň z příjmu jakož i třídu, vztažmo obnos, který by na rodičské taxe na jevo vycházel jako polovice služební taxy náhradní připadající podle zákonného tarifu přihlédaje k tomu, co jest v § 3, čís. 1, posledním odstavci, zákona nařízeno.

Bylo-li některým finančním úřadem ve smyslu článku 16, čís. 1, odstavec 4, oznámeno, že berní data rodičů se týkající již byla oznámena jinému politickému úřadu, budiž učiněna dohoda s tímto politickým úřadem, aby bylo dvojí vyměření zamezeno;

c) zdali polovice služební taxy náhradní má býti započtena do rodičské taxy.

4. Přihláškové formuláře *A*, jakmile po částkách došly, budte ihned tím způsobem zpracovány, že se osvobození zapíše do rubriky *n*, vztažmo *u* seznamu vojenské taxy, při povinnosti pak ke služební taxe náhradní, vztažmo k rodičské taxe zapíšou se příslušné obnosy do rubrik *j* až *l*, vztažmo *q* až *s* seznamu.

Základem pro vyměření mají býti podle předepsané daně z příjmu připadající sazby taxy vojenské, které byly finančními úřady oznámeny.

Proto buď vojenská taxa vyměřena obnosem od finančního úřadu prozatím vyšetřeným, předpokládaje, že proti jeho správnosti není závady, když:

a) při služební taxe náhradní nemá nastati snížení podle § 5*a*, čís. 1, zákona, a

b) když při rodičské taxe nemá nastati ani toto snížení ani započtení polovice služební taxy náhradní rozhodného syna.

V případech *a* a *b* budte s obnosu finančním úřadem prozatím vyšetřeného učiněny přiměřené srážky. Vyjdou-li při tom zlomky menší nežli jedna koruna, buď postupováno podle článku 7, čís. 4, vztažmo podle článku 11, čís. 6.

5. Zápisem osvobození od vojenské taxy jest vzhledem ku příslušné osobě vojenskou taxou povinné úřední jednání pro tento rok skončeno. Nastane-li však povinnost zapravovati služební taxu náhradní, vztažmo rodičskou taxu, buď postupováno při vyhotovení platebního rozkazu podle článku 21.

6. O promlčení vyměřovacího práva mají obdobnou platnost ustanovení §§ 1 až 4 zákona ze dne 18. března 1878, Z. Ř. č. 31, jednající o promlčení přímých daní.

Právo k opravě vyměřených vojenských tax zanikne v týchž lhůtách a pod týmiž podmínkami jako u osobní daně z příjmu.

Článek 21.

O vyhotovení platebního rozkazu.

1. Politický okresní úřad domovské, vztažmo odvodní obce (článek 20, čís. 2) má oznámiti každého roku platebním rozkazem podle vzorce VI, vztažmo VII každé osobě služební taxou náhradní nebo rodičskou taxou povinné obnos vojenské taxy, kterou má platiti, a přiložiti ku každému platebnímu rozkazu složní lístek poštovský. Aby bylo súčtování ulehčeno, buďte složní lístky poštovské opatřeny na přední stránce nad vytištěným nadpisem „Složní lístek“ písmeny „M. T.“ a číslem platebního rozkazu, na př. „M. T. 23“.

Platební rozkazy o rodičské taxe, jsou-li rodiče rukou nerozdílnou zavázani ji platiti, svědčte manželům k rukám manželovým.

2. Zároveň s platebními rozkazy buďte data finančními úřady v přihláskových formulářích *A* doložená zapsána do seznamu taxy vojenské a buď to vyznačeno v rubrice *m*, vztažmo *t* tohoto seznamu zápisem běžného čísla platebního rozkazu.

Druhý jeho list, který mechanickým způsobem rozmnožovacím zároveň s platebním rozkazem buď vyplněn, jest určen k statistickým účelům a buď oddělen po vyhotovení platebního rozkazu.

3. O vojenských taxách, které mají býti placeny, buď zhotoven předpisovací seznam podle vzorce VIII a zaslán bernímu úřadu v sídle vyměřovacího úřadu.

Úhrn všech předepsaných vojenských tax buď oznámen účetnímu oddělení finančního zemského úřadu.

Zvláštními předpisy bude upravena evidence vojenských tax a censura etátních poddenníků „vojenská taxa“.

4. Ustanovení čísla 1 a 2 vztahují se obdobně k dodatečnému vyměřování a ke zvláštnímu vyměření vojenských tax při vystěhování a při dopadení odvodních zběhů, a to v obou případech s tou obměnou, že se taxa vyměří na celou dobu její povinnosti a že se vyhotoví toliko jediný platební rozkaz.

Změny předepsané taxy vojenské, dodatečná a zvláštní vyměření a odpisy buďte v každém případu zvláště oznámeny příslušnému bernímu úřadu a účetnímu oddělení finančního zemského úřadu.

5. Co se týče doručení platebního rozkazu, buď šetřeno ustanovení článku 28.

Výkazy o doručení buďte zaslány bernímu úřadu v sídle vyměřovacího úřadu, aby si zaznamenal dny doručení.

Článek 22.

Právní prostředky.

1. Proti rozhodnutí o povinnosti vojenskou taxu platiti a o její výměře osoba vojenskou taxou povinná má právo odvolati se ku politickému úřadu zemskému. Odvolání buď ve 14 dnech podáno u toho politického okresního úřadu, který vydal platební rozkaz, vztažmo učinil v odpor vzaté rozhodnutí (§ 8 *a*, čís. 3, zákona).

2. Pokud — v čas podané — odvolání toliko proti tomu čelí, že se při výpočtu vojenské taxy nebo při vyhotovování platebních rozkazů staly omyly, politický okresní úřad má ve své vlastní působnosti ihned je opraviti a o tom zpraviti osobu vojenskou taxou povinnou, berní úřad a účetní oddělení finančního zemského úřadu (§ 8 *a*, čís. 3, zákona). Proti tomuto opatření, které jest tedy tenkráte nepřípustné, když odvolání kromě proti dotčeným omylům čelí ještě proti jiným věcem, osoba vojenskou taxou povinná má rekurs ku politickému úřadu zemskému.

Nemůže-li odvolání býti vyřízeno podle předcházejícího odstavce, poněvadž nebylo v čas podáno, nebo jeví-li se býti nedůvodným, nebo nečelí-li vůbec nebo ne toliko proti dotčeným omylům, budiž přiměřeně připravené předloženo politickému zemskému úřadu, který o něm rozhodne.

Proti rozhodnutí politického zemského úřadu může ve čtyrech nedělích podáno býti odvolání k ministeriu zemské obrany. K těmto odvoláním vztahují se obdobně ustanovení prvního odstavce, čís. 2.

3. Co se týče podávání opravných prostředků, jest rozhoden zákon ze dne 12. května 1896, Z. Ř. č. 101.

4. Odvolání nemají odkládacího účinku vzhledem k zapravení předepsané vojenské taxy a vzhledem k opatřením, aby byla dobyta (§ 8 *a*, č. 3, zákona).

Článek 23.

O zaplacení vojenské taxy.

1. Vojenská taxa má býti zaplacena dne 1. října každého roku (§ 9, čís. 1, zákona). Byl-li by platební rozkaz doručen teprve po 1. říjnu, buď zaplacena ve 14 dnech po doručení. Toto ustanovení má platnost také pro dodatečná vyměření.

Není sice zákonnou povinností, zapraviti služební taxu náhradní prozatím na základě povinnosti předešlého roku nebo na základě osobní daně z příjmu předešlého roku povinné, avšak zaplatily-li by strany, budiž placení od nich přijato.

2. Výjimky z platebních lhůt v čís. 1 uvedených mají místo při zapravení služební taxy náhradní vystěhovalců a odvodních zběhů. Tito mají napřed najednou za celou dobu povinnosti k vojenské taxe zapraviti služební taxu náhradní, dříve než se jim vydá dovolení se vystěhovati, vztažmo když jsou dopadeni (§ 9, čís. 2 a 3, zákona).

V uvedených případech politický zemský úřad může výjimečně tenkráte povoliti, aby byla vojenská taxa placena ve lhůtách, dá-li se jistota podle jeho úsudku dostatečná.

Při tom má platiti zásada, že i když se zřídí dostatečná jistota, povolení ku placení ve lhůtách toliko tenkráte má býti uděleno, jsou-li tu okolnosti zvláštního zřetele hodné a že vůbec pečlivě má býti šetřeno povahy tohoto ustanovení jako výjimky.

Jakožto jistota mohou býti toliko přijaty: zřízení zástavního práva k ležícím v tuzemsku movitým nebo nemovitým věcem osoby vojenskou taxou povinné nebo některé jiné osoby nebo převzaté rukojemství některou osobou platiti způsobilou, která v tuzemsku bydlí.

Osoba vojenskou taxou povinná má za povolení, aby mohla platiti ve lhůtách služební taxu náhradní, žádati u domovského politického okresního úřadu a zároveň oznámiti, kterou jistotu dává. Tento úřad má předložiti žádost se svým dobrým zdáním politickému zemskému úřadu, který, má-li pochybnosti, rozhodne, slyšev finanční zemský úřad, po případě finanční prokuraturu.

3. Vojenská taxa zapraví se složními lístky ku platebnímu rozkazu přiloženými na účet pokladen na nich uvedených.

Článek 24.

Dobývání nedoplatků.

1. Když by povinná vojenská taxa nebyla zapravená ve čtyrech nedělích po platební lhůtě (článek 23, čís. 1), budiž vydobyta exekučním řízením na základě výkazu o nedoplatcích, jejž berní úřadové mají předložiti.

2. Nedoplatky vojenské taxy budou dobývány týmiž orgány a prostředky, jako nedoplatky berní.

3. U těch osob vojenskou taxou povinných, které kromě vojenských tax zároveň jsou dlužny také daně nebo poplatky, budte nedoplatky vojenských tax a nedoplatky daní a poplatků co možná pospolu upomínány a vydobývány, aby exekuční náklady pokud možno byly malé.

4. Co se týče promlčení dobývacího práva, mají obdobnou platnost ustanovení §§ 5 a 7 zákona ze dne 18. března 1878, Z. Ř. č. 31, o promlčení přímých daní.

Oddíl V.

Ustanovení trestní.

Článek 25.

Trestné činy a tresty.

1. Osoby vojenskou taxou povinné, které nikoli v čas neučinily předepsané přihlášky nebo ji učinily v podstatných věcech neúplnou, mohou býti potrestány podle § 10, čís. 1, odstavce 1 zákona, peněžitými pokutami až do 50 korun.

Předepsaná přihláška jest toliko tenkráte v čas podána, dojde-li do 31. ledna roku taxou povinného obce v článku 13, čís. 2, řečené.

Předepsaná přihláška jest zejména tenkráte neúplně učiněna, není-li podána ve dvou exemplářích nebo scházejí li v obou exemplářích takové údaje, jichž opatření vyžaduje zvláštních vyhledávání nebo toho, aby osoba hlásiti se povinná byla obeslána.

Od uložení trestu může býti upuštěno, ospravedlní-li osoba hlásiti se povinná dostatečně své omeškání. Avšak při tom sluší přihlédati, že řádné podání přihlášek má rozhodnou důležitost, aby bylo vyměření provedeno.

2. Podle § 10, čís. 1, odstavce 2, zákona, osoby vojenskou taxou povinné, které se stanou viny ve svých ohlášeních vědomými zamlčeními nebo nepravými údaji — pokud čin nezakládá skutkovou povahu činu trestného podle všeobecného trestního zákona — propadnou peněžním pokutám až do 500 korun, a jsou-li tu zvláště přitěžující okolnosti, až do 1000 korun.

Co se týče trestních oznámení, úřadové mají býti toho pamětlivi, že podle § 84 tr. ř. sice jednak jest jejich povinností, oznamovati tuto dotčené trestné činy státním zastupitelstvům (okresním soudům), avšak že přece jest podmínkou, aby bylo tu naléhavé podezření.

Ku zvláště přitěžujícím okolnostem, na které jest při výměře trestu ohled míti, sluší každým způsobem čítati tu okolnost, když by čin osoby hlásiti se povinné byl schopen přivoditi zkrácení rodičské taxy nebo když tato osoba přes to, že jí předvedeny byly pochybnosti proti správnosti její přihlášky — setrvá při svých údajích.

3. Uložené peněžité pokuty, nebyly-li by dobytny, budte proměněny v tresty vězení, při čemž za 10 korun připadne 1 den vězení.

4. Peněžní pokuty vybrané pro přestupky zákona o taxe vojenské připadnou fondu taxy vojenské (§ 10, čís. 5 zákona).

5. Trestní řízení přísluší politickému okresnímu úřadu té obce, u které ohlášení mělo býti učiněno, při odvolání přísluší politickému úřadu zemskému s konečnou platností (§ 10, čís. 3 zákona).

6. Nezaplacené peněžní pokuty budou dobývány politickou exekucí.

Článek 26.

Vyloučení trestnosti a promlčení.

1. Trestnost osoby vojenskou taxou povinné pro opožděné nebo v podstatných věcech neúplné podání předepsané přihlášky zanikne, když osoba hlásiti se povinná podá nebo doplní svou přihlášku, než úřad z úřední moci zakročil (§ 10, čís. 4, odstavec 1, zákona).

Zakročením z úřední moci rozumí se nejen obeslání osoby hlásiti se povinné k úřadu, nýbrž také zavedení jinakých vyhledávání politickým okresním úřadem, aby byly opatřeny údaje přihláškou neposkytnuté.

2. Trestnost deliktu v čís. 1 dotčeného jakož i přestupku spáchaného vědomým zamlčením nebo nepravdivými údaji v přihlášce zanikne promlčením, když vinník v pěti letech po uplynutí ohlašovací lhůty, kdy závada vznikla, nebyl pohnán k odpovídání.

Promlčení se však přetrhuje také tím, když se vinník dopustí znova vědomých zamlčení nebo nepravdivých údajů ve své přihlášce (§ 10, čís. 4, odstavec 2 a 3, zákona).

Oddíl VI.

Ustanovení závěrečná a přechodná.

Článek 27.

Spolupůsobení obcí, náklady tiskopisů.

1. Obce jsou zavázány, k žádosti politických úřadů spolupůsobiti při provádění zákona o vojenské taxe (§ 9 *a*, čís. 1, zákona).

Tohoto spolupůsobení obcí političní úřadové mají užívati toliko podle nezbytné potřeby.

2. Náklady na formuláře, kterých je třeba ku přihláškám osob hlásiti se povinných, pak na tiskopisy, kterých je třeba c. k. politickým okresním

úřadům, podle vzorců obsažených ve přílohách I, III, IV, V, VI, VII a VIII, budou uhrazeny z rozpočtu ministeria zemské obrany.

Článek 28.

Doručování.

1. Co se týče doručování vydaných podle tohoto zákona vyzvání, výměrů, opatření, rozhodnutí, platebních rozkazů a podobných věcí, buď šetřeno obdobně předpisů §§ 267 a 268 zákona ze dne 25. října 1896, Z. ř. č. 220, o přímých daních osobních (§ 9 *a*, čís. 2, zákona).

Podle toho úřední vyřízení v prvním odstavci dotčená budte doručována buďto bezprostředně orgány úřadů neb obecními představenstvy anebo poštou.

2. Doručení buď vykonáno na stvrzenku buďto k vlastním rukám adressátovým nebo jeho zmocněnci.

Manžel pokládá se za zmocněnce své manželky od něho nerozvedené, kromě že by nebyl svéprávný nebo že by manželka, co se týče jejího jmění, stála pod jiným opatrovnictvím nebo že by se proti této domněnce výslovně byla ohradila.

3. Doručení, která mají býti vykonána mimo Rakousko-uherské mocnářství, mohou býti provedena rekomandovanými listy, ku kterým buď přiložen zpáteční lístek, pokud jest to možno podle poštovských předpisů. Není-li den skutečného doručení zjištěn, pokládá se doručení za vykonané, jakmile po dni podání na poštu uplynula dvojí doba pravidelné poštovské dopravy.

Pro doručování skrze královské uherské úřady, jakož i pomocí c. a k. zastupitelských úřadů jsou rozhodny dosavadní zvláštní předpisy.

4. Jestliže by některá osoba, které může platně býti doručeno, odepřela přijmouti doručované úřední vyhotovení, buď spis na doručovacím místě zanechán. Zanechání má účinek doručovací.

5. Pro osoby vojenskou taxou povinné, jejichž bydliště a pobyt jsou neznámy, jakož i pro ty adresáty, kterým doručovaný spis nemohl býti dodán ani poštou, ani jiným způsobem, alespoň při dvou doručovacích pokusech, buď spis na stvrzenku uložen u starosty té obce (toho vyloučeného statkového obvodu), u které v příslušném roce taxovní povinnosti přihláška měla býti učiněna; toto uložení buď vyhlášeno obecním (statkového obvodu) starostou obvyklým způsobem s tím vyzváním, že se adressáti mají hlásiti u obecního starosty (starosty vyloučeného statkového obvodu), aby spis převzali. Doručení pokládá se za vykonané, když od vyhlášení uplynuly čtyry neděle. Prokáže-li se však, že dodání adressátovi bez jeho viny stalo se teprve v pozdější době, doručení pokládá se za právoplatně vykonané teprve v této době, avšak nikdy později nežli šest měsíců po vyhlášení.

Postupu podle tohoto ustanovení, které má v první řadě zjednati prostředek, aby se čelilo pokusům doručování mařiti, budiž pokaždé použito toliko přihlédaje k vážným následkům pro stranu s tím spojeným a oprávněným nárokům osoby vojenskou taxou povinné. Zejména možnost, doručení osobám neznámého pobytu nahraditi doručením obecnímu starostovi, nezprošťuje úřady nijak povinnosti, aby se dostatečné pokusily vyšetřiti pobyt osoby vojenskou taxou povinné.

6. Jestliže osoby vojenskou taxou povinné, které bydlí mimo království a země na říšské radě zastoupené, přes učiněné vyzvání opominuly zříditi tuzemského zmocněnce, budte další jim doručení vykonána způsobem v čís. 5 uvedeným skrze obecního starostu.

Článek 29.

Ustanovení přechodná.

1. S těmi, kteří byli povinni platiti vojenskou taxu již na základě ustanovení zákona ze dne 13. června 1880, Z. ř. č. 70, budiž vzhledem k době taxovní povinnosti tak nakládáno, že se za poslední rok taxovní povinnosti pokládá ten rok, za který by podle ustanovení dotčeného zákona měli platiti vojenskou taxu po dvanácté, vztažmo posledně při zkrácené taxovní povinnosti (článek II, čís. 2, zákona).

Proto ustanoveními nového zákona o vojenské taxe nemá nastati změna pro osoby již podle dřívějšího zákona povinné vzhledem ku počtu let, po která mají platiti vojenskou taxu.

2. Pro odvodní zběhy v § 1, čís. 2, lit. *d*, zákona dotčené, kteří byli dopadeni ještě před počátkem působnosti tohoto zákona, počíná se závazek zapravovati vojenskou taxu tím rokem, kterého tento zákon nabude moci a končí se tím rokem,

kterého by vojenská taxa po dvanácté měla býti placena, kdyby se taxovní povinnost byla počala rokem dopadení (článek II, čís. 1, zákona).

Tímto ustanovením nastane pro odvodní zběhy již před 1. lednem 1908 dopadené, dosud vojenskou taxou nepovinné, zkrácení jejich povinnosti k vojenské taxe o tolik let, kolik byli dopadeni před rokem 1908. Před rokem 1897 dopadení nejsou proto již vůbec podrobeni povinnosti k taxe vojenské.

3. Dodatečná vyměřování vojenských tax, která sahají zpět před čas, než-li nový zákon o vojenské taxe počal působiti, budte vykonána podle ustanovení tohoto zákona (článek II, čís. 3, zákona).

Toto ustanovení platiti má netoliko vzhledem k sazbám vojenské taxy, kterých jest použiti, nýbrž také vzhledem k povinnosti zapravovati služební taxu náhradní nebo rodičskou taxu, vztažmo vzhledem k nároku na osvobození.

Rozumí se samo sebou, že ustanovení nového zákona o vojenské taxe nepůsobí zpět na povinnost zapravovati a na výměru vojenské taxy při vojenských taxách již právoplatně předepsaných podle ustanovení dřívějšího zákona, třeba by ještě nebyly zaplaceny.

Podá-li se proti vyměření vojenské taxy před 1. lednem 1908 vykonanému opravný prostředek, budiž v opravném řízení užíváno ještě dosavadního zákona. Vyjde-li v opravném řízení na jevo, že je třeba vyměřovací nález zrušiti a řízení znova započíti, tedy pro nové vyměření jsou rozhodna ustanovení nového zákona o taxe vojenské.

Článek 30.

Počátek působnosti.

Toto nařízení, kterým se zrušují ministerská nařízení ze dne 20. března 1881, Z. Ř. č. 26, a ze dne 15. března 1882, Z. Ř. č. 44, a částečně se mění ministerské nařízení ze dne 6. května 1881, Z. Ř. č. 44, nabude působnosti zároveň se zákonem ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

Vzorec I.

Čís.

Vyzvání, aby se osoby vojenskou taxou povinné hlásily.

Na základě zákona ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30, mají se všechny osoby vojenskou taxou povinné až do zániku své povinnosti k vojenské taxe hlásiti každého roku v měsíci lednu u té obce, ve které dne 1. ledna toho roku mají své bydliště.

Osvobození od osobní daně z příjmu nebo od služební taxy náhradní, které se dá očekávati nebo které předešlého roku mělo místo následkem příjmu 1200 K nepřevyšujícího nebo z jiného důvodu, nezprošťuje závazku se přihlásiti.

Přihlášení může býti vykonáno buďto písemně neb ústně.

Písemné přihlášky buďte vykonány tím, že se obci zašlou dva přihláškové formuláře ve všech rubrikách čitelným písmem úplně a podle pravdy vyplněné. Formuláře přihlášek lze obdržeti zdarma u c. k. okresního hejtmanství a u obecního představenstva. Zasílané přihlášky jsou osvobozeny od poštovného v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených.

Přihláškové formuláře jsou tak upraveny, že byvše složeny a adresovány, mohou býti bez zvláštní obálky poště odevzdány.

Ústní přihlášky zapíše obec do obou přihláškových formulářů.

Přihlášky, které se podají prostředníkem, nezprošťují osobu hlásiti se povinnou odpovědnosti za splnění jejího závazku.

Osoby hlásiti se povinné, které nepodají včas předepsaného ohlášení nebo je podají v podstatných věcech neúplné, mohou býti potrestány peněžitou pokutou až do 50 K. Osoby vojenskou taxou povinné, které se stanou vinny ve svých přihláškách vědomými zamlčeními nebo nepravdivými údaji, propadnou — pokud čin nezakládá skutkovou povahu činu trestného podle všeobecného trestního zákona — peněžním pokutám až do 500 K, a jsou-li tu zvláště přitěžující okolnosti, až do 1000 K. Uložené peněžní pokuty budou v případu nedobytnosti přeměněny v trest vězení.

Kdyby přihláška nebyla včas učiněna nebo byla-li by neúplně učiněna, politický úřad má kromě toho právo, na základě známých nebo z úřední moci vyšetřených údajů beze všeho uložiti vojenskou taxu.

Datum:

Podpis:

Stránka 1.
Vzorec II.

Oba formuláře buďte stejně vyplněny.

Kolku prosto. **Formulář zdarma.**

Přihláška, aby byla uložena vojenská taxa roku 19 . .

Údaje o **osobě hlásiti se povinné.**		
Jméno, příjmení a předejméno		Rok narození
Stav, charakter, zaměstnání, výdělek		
Domovem příslušný	obec: politický okres: země:	
Bydliště 1. ledna běžícího roku	obec: (ulice, čís.) politický okres, země:	
Zdali byla osobě hlásiti se povinné v předešlém roce osobní daň z příjmu vyměřena?	Místo pro poznámky osoby hlásiti se povinné:	
Číslo platebního rozkazu a úřad, od kterého byl vydán:		

Údaje o **rodičích** osoby hlásiti se povinné.		
Jméno **otcovo,** příjmení a předejméno		Jest otec na živu?
Stav, charakter, zaměstnání, výdělek		
Bydliště*) 1. ledna běžícího roku	obec: (ulice, čís.) politický okres, země:	
Jméno **matčino,** příjmení a předejméno		Jest matka na živu?
Stav, charakter, zaměstnání, výdělek		
Bydliště*) 1. ledna běžícího roku	obec: (ulice, čís.) politický okres, země:	

*) Kdyby tento rodič již **nebyl** na živu, buď uvedeno jeho **poslední bydliště** a **místo, kde zemřel.**

Podpis (znamení ruky) osoby se hlásící . . . . . Přítomná zevrubná adresa . . . . . .

Místo pro úřední zápisy		na 19 . .	osobě hlásiti se povinné		jeho otci		jeho matce	
			K	h	K	h	K	h
		předepsaná osobní daň z příjmu						
		prozatím vyšetřená vojenská taxa . . třída						

Poučení.

Všechny osoby vojenskou taxou povinné mají se až do zániku své povinnosti k vojenské taxe hlásiti každého roku v měsíci lednu. Osvobození od osobní daně z příjmu nebo od služební taxy náhradní, které se dá očekávati nebo které předešlého roku mělo místo následkem příjmu 1200 K nepřevyšujícího nebo z jiného důvodu, nezprošťuje závazku se přihlásiti. Rodičům není uložena povinnost se hlásiti.

Přihláška buď učiněna u té obce, ve které osoba vojenskou taxou povinná má své bydliště dne 1. ledna příslušného roku taxou povinného. Osoby hlásiti se povinné, které nemají řádného bydliště v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, jsou zavázány, hlásiti se u domovské obce; je-li tato obec nejistá, buď přihláška učiněna u té obce, za kterou se příslušná osoba k odvodu dostavila.

Přihlášení může se státi písemně neb ústně a jest kolku prosto.

U písemného přihlášení buďte zaslány obci oba přihláškové formuláře ve všech rubrikách čitelným písmem stejně, úplně a podle pravdy vyplněné. Tyto zásilky jsou osvobozeny od poštovného v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, mají-li na adrese doložku „K úřednímu vyzvání“.

Přihláškové formuláře jsou tak upraveny, že byvše složeny a adresovány, mohou býti bez zvláštní obálky poště odevzdány.

Při ústním přihlášení buďte oba formuláře obcí podle údajů osoby hlásiti se povinné za její přítomnosti vyplněny a od strany podepsány.

Přihlášky, které se podají prostředníkem, nezprošťují osobu hlásiti se povinnou odpovědnosti za splnění jejího závazku.

Osoby hlásiti se povinné, které nepodají včas předepsaného ohlášení nebo je podají v podstatných věcech neúplné, mohou býti potrestány peněžitou pokutou až do 50 K. Osoby vojenskou taxou povinné, které se stanou vinny ve svých přihláškách vědomými zamlčeními nebo nepravdivými údaji, propadnou — pokud čin nezakládá skutkovou povahu činu trestného podle všeobecného trestního zákona — peněžním pokutám až do 500 K, a jsou-li tu zvláště přitěžující okolnosti, až do 1000 K. Uložené peněžní pokuty budou v případu nedobytnosti přeměněny v trest vězení.

Kdyby přihláška nebyla včas učiněna nebo byla-li by neúplně učiněna, politický úřad má kromě toho právo, na základě známých nebo z úřední moci vyšetřených údajů beze všeho uložiti vojenskou taxu.

Oba formuláře buďte stejně vyplněny.

Kolku prosto. **Formulář zdarma.**

Přihláška, aby byla uložena vojenská taxa roku 19 . .

Údaje o **osobě hlásiti se povinné.**		
Jméno, příjmení a předejméno		Rok narození
Stav, charakter, zaměstnání, výdělek		
Domovem příslušný	obec: politický okres: země:	
Bydliště 1. ledna běžícího roku	obec: (ulice, čís.) politický okres, země:	
Zdali byla osobě hlásiti se povinné v předešlém roce osobní daň z příjmu vyměřena?	Místo pro poznámky osoby hlásiti se povinné:	
Číslo platebního rozkazu a úřad, od kterého byl vydán:		

Údaje o **rodičích** osoby hlásiti se povinné.		
Jméno **otcovo,** příjmení a předejméno		Jest otec na živu?
Stav, charakter, zaměstnání, výdělek		
Bydliště*) 1. ledna běžícího roku	obec: (ulice, čís.) politický okres, země:	
Jméno **matčino,** příjmení a předejméno		Jest matka na živu?
Stav, charakter, zaměstnání, výdělek		
Bydliště*) 1. ledna běžícího roku	obec: (ulice, čís.) politický okres, země:	

*) Kdyby tento rodič **nebyl** na živu, buď uveden jeho **poslední bydliště** a **místo, kde zemřel.**

Podpis (znamení ruky) osoby se hlásící } . . . . . Přítomní zevrubná adresa } . . . . . .

Místo pro úřední zápisy		na 19..	osobě hlásiti se povinné		jeho otci		jeho matce	
			K	h	K	h	K	h
		předepsaná osobní daň z příjmu						
		prozatím vyšetřená vojenská taxa . . třída						

(B3hmisch.)

Hlášení ve věcech vojenské taxy.
K úřednímu vyzvání. Poštovného prosto.

Obecnímu představenstvu

v

. . . . . .

Vzorec III.

Země . . . . . .

Politický okres . . . . . .

Obec . . . . . .

Potvrzení.

N. N., narozený roku 18 . . , příslušný do obce . . . . . ,
hlásil se dnes jako k vojenské taxe povinný.

N., dne . . . . . 19 . . .

Úřední razítko.

Podpis obecního starosty:

(Formát papíru: čtvrt archu.)

Vzorec IV.

Velitelství doplňovacího okresu . . . . . .

Velitelství doplňovacího okresu zeměbranného . . . . . .

Výkaz

těch, kteří byli ve . . . čtvrtletí 19 . . před dokonanou služební povinností pro nezpůsobilost ke službě, která nebyla způsobena aktivní vojenskou službou, propuštění z vojska (válečného loďstva) nebo ze zeměbrany, jejichž domovská (odvodní) obec leží v politickém okresu . . . . . .

Běžné číslo	Rok narození	Číslo losu	Příjmení a předejmeno, stav, charakter, zaměstnání, výdělek	Domovská obec	Vystoupení se stalo		Zamýšlí bydliti v	Poznámka*)
					na základě . . . (data příslušného nařízení)	dne		

*) Zde buď pokud možná uvedeno, oč se opírá mínění, že vada, která zakládá nezpůsobilost ke službě, nebyla způsobena aktivní službou. Z listin pro to rozhodných budiž připojeny ověřené opisy.

Zasílá se

*) . . . . . .

v

. . . . . .

ku případnému zápisu do evidence osob vojenskou taxou povinných.

Datum: Podpis:

*) Jméno politického okresního úřadu domovské (odvodní) obce propuštěného.

Vzorec V.

Seznam osob vojenskou taxou povinných.

Ročník . . .

Běžné číslo	Osoby zavázané zapravovati služební taxu				
	Domovská (odvodní) obec		Jméno (příjmení a předejméno)	Otec Příjmení a předejméno podle odvodního seznamu	Matka
1.	2.		3.	4.	5.
			Rok narození 18..		

Trvání služební taxy náhradní	Dostál povinnosti přihlašovací		Jednací spisy vztahující se ku přihlášení	Podle údaje přihlášky (úředního vyšetření)		
				Bydliště obec, městský okres, třída (ulice, náměstí), číslo domu politický okres, země		
	ano	ne		osoby hlásiti se povinné	otcovo	matčino
a	*b*	*c*	*d*	*e*	*f*	*g*
1908						
1909						
1910						
1911						
1912						
1913						
1914						
1915						
1916						
1917						
1918						
1919						

Vzorec V.

(§ 1, čís. 2 zákona o taxe vojenské)

Pobyt (podle odvodního seznamu)	Povinnost k vojenské taxe zakládá se na:	Zápis do tohoto seznamu byl vykonán na základě údajů	Poznámka
6.	7.	8.	9.
	zákonu o vojenské taxe: § 1 : 2 *a*, § 1 : 2 *b*, § 1 : 2 *c*, § 1 : 2 *d*	dřívějšího seznamu, odvodního seznamu, přihlášek, jednacího spisu čís.	

Osobní daň z příjmu		Služební taxa náhradní									Osobní daň z příjmu		Rodičská taxa									Změny následkem odvolání nebo následkem změněného předepsání osobní daně z příjmu
		Třída	Připadající tarifní sazba		25% snížení		Předepsaný obnos		Platební rozkaz čís.	Osvobození			Třída	Připadající tarifní sazba		*a)* Snížení *b)* Započtení		Předepsaný obnos		Platební rozkaz čís.	Osvobození	
K	h		K	h	K	h	K	h			K	h		K	h	K	h	K	h			
osoby hlásiti se povinné											rodičů (otce vztažmo matky)											
h		*i*	*j*		*k*		*l*		*m*	*n*	*o*		*p*	*q*		*r*		*s*		*t*	*u*	*v*
																a) *b)* S[a]						

(Böhmisch.)

Vzorec VI.

Stránka 1.

Od c. k. okresního hejtmanství / městského magistrátu . . . . . .

Číslo seznamu vojenské taxy . . . . . dne . . . . . 19 . .

Platební rozkaz čís. . . . .

o vojenské taxe **(služební taxe náhradní)** za rok 19 . .

Osoby vojenskou taxou povinné jméno . . . . . .

povolání . . . . . .

byt . . . . . .

Služební taxa náhradní, která má býti placena na základě § 1, čís. 2, lit. . . zákona ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30, byla vyměřena takto:

Předepsaná osobní daň z příjmu		Třída příjmu	Tarifní sazba služební taxy náhradní		Případné snížení		Služební taxa náhradní, kterou jest platiti	
K	h		K	h	K	h	K	h

Svrchu uvedený obnos buď zaplacen dne 1. října u zdejšího c. k. berního úřadu. Aby zaplacení bylo usnadněno, buď upotřebeno přiloženého složního lístku. Obnosy po uplynutí čtyř neděl po dni splatnosti ještě nezaplacené budou vydobyty exekucí.

Odvolání proti tomuto platebnímu rozkazu může býti podáno ve 14 dnech u svrchu jmenovaného c. k. okresního hejtmanství (městského magistrátu).

Odvolání nemá odkládacího účinku na zapravení předepsané taxy vojenské.

Datum: Podpis úřadu:

Stránka 2.

Výtah ze zákona o vojenské taxe.

	Služební taxa náhradní činí ročně při příjmu		
	více než	až včetně do	
	korun		
1. třída	1.200	1.300	6
2. „	1.300	1.400	7
3. „	1.400	1.600	9
4. „	1.600	1.800	11
5. „	1.800	2.000	13
6. „	2.000	2.400	17
7. „	2.400	2.800	23
8. „	2.800	3.200	29
9. „	3.200	3.600	35
10. „	3.600	4.000	43
11. „	4.000	4.800	55
12. „	4.800	5.600	70
13. „	5.600	6.600	88
14. „	6.600	7.800	113
15. „	7.800	9.200	143
16. „	9.200	11.000	182
17. „	11.000	13.000	232
18. „	13.000	15.000	285
19. „	15.000	17.000	339
20. „	17.000	19.000	394
21. „	19.000	22.000	458
22. „	22.000	26.000	564
23. „	26.000	30.000	678
24. „	30.000	34.000	795
25. „	34.000	38.000	915
26. „	38.000	44.000	1.050
27. „	44.000	52.000	1.260
28. „	52.000	60.000	1.500
29. „	60.000	68.000	1.753
30. „	68.000	76.000	2.018
31. „	76.000	84.000	2.292
32. „	84.000	92.000	2.574
33. „	92.000	100.000	2.865
	atd.		

Pro ukládání služební taxy náhradní jest vždy ten příjem rozhoden, který byl položen za základ při vyměřování osobní daně z příjmu osoby vojenskou taxou povinné v roce povinnosti taxovní; tento příjem budiž každého roku vyšetřen podle osobní daně z příjmu, která osobě vojenskou taxou povinné byla předepsána a finančními úřady má býti oznámena.

Opravná rozhodnutí a nařízení, která by byla vydána o povinnosti platební a o výměře osobní daně z příjmu následkem odvolání nebo žádosti za snížení, mají v zápětí přiměřenou úpravu služební taxy náhradní na příslušný rok.

Povinnost zapravovati služební taxu náhradní není dotčena přístupem případné taxy rodičské.

Od placení služební taxy náhradní jsou osvobozeni:

a) ti, kteří jsou osvobozeni v roce taxovní povinnosti od osobní daně z příjmu, poněvadž jejich příjem nepřesahuje 1200 K;

b) příslušníci domobrany jakož i branní povinníci podle § 10 branného zákona za ten rok, kterého příslušníci domobrany byli přidržení ku presenční službě, branní povinníci pak ke službám pro válečné účely.

Kromě rodičů mají se osoby vojenskou taxou povinné ohlásiti podle formuláře, který bude nařízením ustanoven a jenž ve dvou exemplářích má býti vyhotoven, až do zániku své povinnosti k vojenské taxe každého roku v měsíci lednu u té obce, ve které na počátku příslušného roku taxou povinného mají své řádné bydliště. Toto ohlášení může také ústně býti učiněno; v tomto případu budiž oba formuláře ještě za přítomnosti osoby ohlášením povinné vyplněny.

Osoby ohlásiti se povinné, které nemají řádného bydliště v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, jsou zavázány, ohlásiti se u domovské obce, je-li pak jejich domovské právo nejisté, u té místní obce, za kterou se k odvodu dostavily (odvodní obec).

Od c. k. okresního hejtmanství . . . . .
městského magistrátu . . . . . .

Čís. účtu . . . .

P. T. panu . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

v

. . . . . .

doručeno dne . . . . . .

(kým) . . . . . .

Stránka 3.

Od c. k. okresního hejtmanství / městského magistrátu . . . . . .

Číslo seznamu vojenské taxy . . . . . dne . . . . . 19 . .

Platební rozkaz*) čís. . . .

o vojenské taxe **(služební taxe náhradní)** za rok 19 . .

Osoby vojenskou taxou povinné jméno [redacted]

povolání . . . . . .

byt [redacted]

Služební taxa náhradní, která má býti placena na základě § 1, čís. 2, lit. . . zákona ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30, byla vyměřena takto:

Předepsaná osobní daň z příjmu		Třída příjmu	Tarifní sazba služební taxy náhradní		Případné snížení		Služební taxa náhradní, kterou jest platiti	
K	h		K	h	K	h	K	h

*) Kopie pro statistické účely.

Vzorec VII.

Od c. k. okresního hejtmanství / městského magistrátu . . . . . .

Číslo seznamu vojenské taxy . . . . . dne . . . . . 19 .

Platební rozkaz čís. . . . .

o vojenské taxe **(rodičské taxe)** za rok 19 . . .

Osob(y) vojenskou taxou povinn ých / é jméno . . . . . .

povolání . . . . . .

byt . . . . . .

Rodičská taxa, kterou na základě § 1, čís. 3, vztažmo § 5 zákona ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30, za povinného vojenskou taxou . . . . . .

jeho rodiče rukou nerozdílnou mají / otec, matka má platiti, byla vyměřena takto:

Předepsaná osobní daň z příjmu rodičů (živého rodiče) . . . . K . . h

Třída příjmu podle toho vyšetřená . . .

Rodičská taxa (poloviční obnos služební taxy náhradní z rodičského příjmu vypočtené)		25% snížení, je-li svrchu jmenovaný syn trvale k výdělku neschopný		Zbývá rodičská taxa		Srážka polovice služební taxy náhradní jmenovaným synem snad placené		Zbývá rodičská taxa	
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h

Svrchu uvedený obnos buď zaplacen dne 1. října u zdejšího c. k. berního úřadu. Aby zaplacení bylo usnadněno, buď upotřebeno přiloženého složního lístku. Obnosy po uplynutí čtyř neděl po dni splatnosti ještě nezaplacené budou vydobyty exekucí.

Odvolání proti tomuto platebnímu rozkazu může býti podáno ve 14 dnech u svrchu jmenovaného c. k. okresního hejtmanství (městského magistrátu).

Odvolání nemá odkládacího účinku na zapravení předepsané taxy vojenské.

Datum: Podpis úřadu:

(Světlozelený papír.)

Stránka 2.

Výtah ze zákona o vojenské taxe.

Rodičská taxa se vyměřuje polovicí toho obnosu, který by z příjmu rodičů (příslušného rodiče) podle zákonných ustanovení připadl na služební taxe náhradní.

Za léta taxou povinná však, ve kterých syn vojenskou taxou povinný zapravuje služební taxu náhradní, budiž její polovice tím způsobem započtena do rodičské taxy, že se tato taxa toliko přebývajícím obnosem bude vybírati.

Je-li příslušný syn v roce taxou povinném osvobozen od osobní daně z příjmu a tedy i od placení služební taxy náhradní, poněvadž jeho příjem nepřesahuje 1200 K, není tímto osvobozením dotčena povinnost k rodičské taxe.

Neplatí-li však příslušný syn služební taxu náhradní, proto, že jako domobranec nebo branný povinník podle § 10 branného zákona příslušného roku byl přidržen k presenční službě, vztažmo ke službám pro válečné účely, mine na týž rok také povinnost k rodičské taxe.

Rodiče vojenskou taxou povinní nejsou podrobeni povinnosti se hlásiti.

Od c. k. okresního hejtmanství . . . . . .
městského magistrátu . . . . . .

Čís. účtu . .

P. T. manželům panu a paní,
panu, paní

. . . . . .

. . . . . .

k rukám pana . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

v

Doručeno dne . . . . . .

(kým) . . . . . .

Od c. k. okresního hejtmanství / městského magistrátu . . . . . .

Číslo seznamu vojenské taxy . . . . . dne . . . . . 19 . .

Platební rozkaz*) čís. . . . .

o vojenské taxe **(rodičské taxe)** za rok 19 . .

Osob(y) vojenskou taxou povinn-ých/é jméno [redacted]

povolání . . . . . .

byt [redacted]

Rodičská taxa, kterou na základě § 1, čís. 3, vztažmo § 5 zákona ze dne 10. února 1907, Z. Ř. č. 30, za povinného vojenskou taxou [redacted]

jeho rodiče rukou nerozdílnou mají / otec, matka má platiti, byla vyměřena takto:

Předepsaná osobní daň z příjmu rodičů (živého rodiče) . . . . K . . h.

Třída příjmu podle toho vyšetřená . . .

Rodičská taxa (poloviční obnos služební taxy náhradní z rodičského příjmu vypočtené)		25% snížení, je-li svrchu jmenovaný syn trvale k výdělku neschopný		Zbývá rodičská taxa		Srážka polovice služební taxy náhradní, jmenovaným synem snad placené		Zbývá rodičská taxa	
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h

*) **Kopie pro statistické účely.**

Vzorec VIII.

Předpisovací seznam

zároveň hlavní kniha

pro

vojenské taxy

na r. 19 . . .

Poznámka: Od politických úřadů buďte vyplněny toliko sloupce 1 až 15.
Dodatečná předepsání buďte zapsána na základě zpráv politických úřadů od zúčtovních berních úřadů.
Ostatní sloupce jsou určeny ku potřebě berních úřadův.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		13	14		15	
Číslo položky	Nařízení			Čís. platebního rozkazu	Jméno osoby služební taxou náhradní povinné	Jméno rodičů		Platebníka(ů)		Vojenská taxa, kterou jest platiti, a to						Dohromady (sloupec 12 a 14)	
	úřadu	datum	číslo			otcovo	matčino	povolání	bydliště	za rok	služební taxa náhradní		za rok	rodičská taxa			
											K	h		K	h	K	h

16	17	18	19	20	21		22	23	24	25		26	27	28	29	30		31	32		33
Platební rozkaz o		Zapraveno: Zaplaceno (černě) *Odepsáno, úbytek (červeně)*													Nedoplatek (černě) *Přeplatek (červeně)*						
služební taxe náhradní	rodičské taxe				služební taxa náhradní					rodičská taxa				dobromady (sloup. 21 a 25)		služební taxa náhradní			rodičská taxa		Poznámka
byl doručen		datum	pod pol. denníku	za rok	K	h	datum	pod pol. denníku	za rok	K	h	datum	pod pol. denníku	K h	za rok	K	h	za rok	K	h	

Obsah.

Oddíl I.

Ustanovení o povinnosti k vojenské taxe.

Stránka

Článek 1. Druhy vojenské taxy 847

A. Služební taxa náhradní.

Článek 2. Osoby k ní povinné 847
Článek 3. Osvobození 848
Článek 4. Počátek a trvání 848
Článek 5. Ukládání 849
Článek 6. Jak se taxa ukládá při vystěhování a při dopadení odvodních zběhů 850
Článek 7. Výměra 851
Článek 8. Sleva 852

B. Rodičská taxa.

Článek 9. Osoby k ní povinné 852
Článek 10. Počátek, zánik, osvobození 853
Článek 11. Ukládání, výměra, sleva 854

Oddíl II.

Ustanovení o povinnosti se přihlásiti a jak se nakládá s přihláškami.

Článek 12. Přípravná opatření 854
Článek 13. Přihlášení 855
Článek 14. Jak obec nakládá s přihláškami 856
Článek 15. Jak politický okresní úřad bydliště nakládá s přihláškami 856
Článek 16. Jak finanční úřad nakládá s přihláškami 857

Oddíl III.

Ustanovení, jak se vede evidence osob vojenskou taxou povinných.

Článek 17. Pomůcky evidenční 858
Článek 18. Seznamy osob vojenskou taxou povinných 858
Článek 19. Jak se užívá přihlašovacího formuláře B domovským politickým okresním úřadem 860

Oddíl IV.

Ustanovení, jak se vojenská taxa vyměřuje a vybírá.

Článek 20. Rozhodování o povinnosti vojenskou taxu platiti a o její výměře 861
Článek 21. O vyhotovení platebního rozkazu 862
Článek 22. Právní prostředky 862
Článek 23. O zaplacení vojenské taxy 863
Článek 24. Dobývání nedoplatků 863

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCVII. — Vydána a rozeslána dne 6. září 1907.

Obsah: (Čís. 212—214.) 212. Vyhláška, kterou se mění počet členů a zástupců odvolacích komisí pro osobní daň z příjmu, vyhláškou ze dne 16. listopadu 1897 ustanovený. — 213. Nařízení o vydávání tovární soli u c. k. úřadu pro prodej soli v Šibenice. — 214. Vyhláška, že vedlejší celnice ve Wildbichlu a Terragnole byly změněny v celní expositury.

212.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 27. června 1907,

kterou se mění počet členů a zástupců odvolacích komisí pro osobní daň z příjmu, vyhláškou ze dne 16. listopadu 1897, Z. Ř. č. 268, ustanovený.

Na základě § 182 zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, o přímých daních osobních zvyšuje se jak počet členů tak i zástupců odvolací komise pro osobní daň z příjmu na Moravě ze 24 na 32.

Korytowski m. p.

213.

Nařízení ministeria finančního ze dne 24. srpna 1907,

o vydávání tovární soli u c. k. úřadu pro prodej soli v Šibenice.

U c. k. úřadu pro prodej soli v Šibenice bude počínajíc 1. říjnem 1907 bílá mořská sůl vydávána také k živnostenským vztažmo průmyslovým účelům (tovární sůl I. druhu).

Prodejní cena této soli, dokud nebude jinak ustanoveno, jest určena na 2 K 60 h za metrický centnýř, a to za nezabalenou od váhy a nedenaturovanou.

Korytowski m. p.

214.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 29. srpna 1907,

že vedlejší celnice ve Wildbichlu a Terragnole byly změněny v celní expositury.

Vedlejší celnice II. třídy ve Wildbichlu a Terragnole byly změněny v expositury hlavní celnice Kufsteinské, vztažmo Roveretské a zůstala jim dosavadní oprávnění.

Korytowski m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCVIII. — Vydána a rozeslána dne 8. září 1907.

Obsah: Čís. 215. Císařský patent, jímž se svolávají zemské sněmy Český, Haličský, Hornorakouský, Solnohradský Štýrský, Korutanský, Bukovinský, Moravský a Slezský.

215.

Císařský patent, daný dne 6. září 1907,

jímž se svolávají zemské sněmy Český, Haličský, Hornorakouský, Solnohradský, Štýrský, Korutanský, Bukovinský, Moravský a Slezský.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský; **král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trsťanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.**

známo činíme a věděti dáváme:

Zemské sněmy vévodství Solnohradského, vévodství Bukovinského a markrabství Moravského jsou svolány na den 16. září 1907 do svých zákonných shromaždišť.

Na základě Našich rozhodnutí odročené zemské sněmy království Českého, království Haličského a Vladiměřského s velkovévodstvím Krakovským, arcivévodství Rakouského nad Enží, vévodství Štýrského, vévodství Korutanského a vévodství Horno- a Dolnoslezského jsou svolány na den 16. září 1907 do svých zákonných shromaždišť, aby opět započaly svou činnost.

Dáno v Celovci, dne 6. září léta tisícího devítistého a sedmého, panování Našeho roku padesátého a devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XCIX. — Vydána a rozeslána dne 10. září 1907.

Obsah: (Čís. 216—218.) 216. Vyhláška, že byla doplněna koncessní listina ze dne 28. září 1901 pro místní dráhu z Hartberka do Friedberka, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907. — 217. Listina o koncessi pro místní dráhu ze Skalice-Boskovic do Velkých Opatovic. — 218. Vyhláška o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z pravého břehu řeky Innu blíže řetězového mostu v Inšpruce na Hungerburskou vysočinu.

216.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 19. srpna 1907,

že byla doplněna koncessní listina ze dne 28. září 1901, Z. Ř. č. 150, pro místní dráhu z Hartberka do Friedberka, poněvadž státní záruka za tuto dráhu byla zvýšena zákonem ze dne 6. března 1907, Z. Ř. č. 73.

Na základě Nejvyššího zmocnění doplňuje se takto koncessní listina ze dne 28. září 1901, Z. Ř. č. 150:

I. Roční ryzí výtěžek, podle § 2 koncessní listiny ze dne 28. září 1901, Z. Ř. č. 150, pro místní dráhu z Hartberka do Friedberka státem zaručený, zvyšuje se o obnos, který jest přiměřen roční potřebě, aby byla čtyřmi ze sta zúrokována a umořena nová prioritní půjčka, nejdéle do 1. srpna 1976 splatná, která bude učiněna k uhrazení většího stavebního kapitálu.

Tato prioritní půjčka smí však býti učiněna toliko až do jmenovitého obnosu, od státní správy svou dobou určeného, kterého je třeba, aby opatřeno bylo effektivně 1,600.000 K.

Ostatně k tomuto zvýšení záruky mají se obdobně vztahovati §§ 2 až včetně 6 řečené koncessní listiny.

II. Paragraf 11 dotčené koncessní listiny se doplňuje a společnost se zmocňuje, aby učinila další prioritní půjčku pod čís. I řečenou.

Derschatta m. p.

217.

Listina o koncessi ze dne 1. září 1907

pro místní dráhu ze Skalice-Boskovic do Velkých Opatovic.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě

(Böhmisch.)

s účastnými ministeriemi velkostatkáři Alfonsu hraběti Mensdorff-Pouillymu v Boskovicích ve spolku s inženýrem Rudolfem Czeczowiczkou ve Vídni koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu obyčejném ze stanice Skalice-Boskovice priv. společnosti rakousko-uherské státní železnice do Velkých Opatovic, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívají koncessionáři výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni k žádosti c. k. státní správy dáti jistotu, složíce přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři mají se chovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné

povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 6.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 7.

Povolená železnice bude provozována státem na účet koncessionářů a koncessionáři jsou povinni nahraditi státní železniční správě náklady s tímto provozováním skutečně vzešlé. Podmínky tohoto provozování budiž ostatně upraveny vozební smlouvou, která bude mezi státní správou a koncessionáři učiněna.

§ 8.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými, koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovic tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 9.

Koncessionářům propůjčuje se právo, se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve všechna práva a závazky koncessionářů.

Koncessionářům propůjčuje se právo, až do částky státní správou stanovené vydati prioritní akcie, které svým zúrokováním a splácením budou míti přednost před kmenovými akciemi.

Dividenda, která bude náležeti prioritním akciím, dříve nežli by kmenové akcie nabyly nároku na dividendu, nesmí býti vyměřena výše nežli čtyřmi procenty, avšak nebudiž při tom dopláceno z výtěžků let pozdějších.

Stanovy společnostní, jakož i formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení státní správy.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu i na dotaci jistinné reservy, státní správou ustanovené, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dostavění dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 10.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha zakoupena dříve, než by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené,

tedy po zbývající dobu berního osvobození průměrný ryzí výnos takto vyhledaný těchto pěti let činí zákupní důchod, který prost daně bude vyplácen. Za čas po projití berního osvobození buď zároveň zákupní důchod tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do výpočtu průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak od výtěžků odečte. K vyhledanému takto zbytku připočte se vzhledem k desitiprocentní dani, která ze zákupní renty potom má býti placena podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se jedné devítině tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železničný podnik připadající budte pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině tohoto ryzího výtěžku.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen koncesionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v 1. až 3. odstavci vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která se rovná té annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčenou annuitu v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, které ve smyslu předchozích odstavců koncessionářům má zapravovati, zaplatiti kapitál, který by se rovnal jistinné hodnotě těchto platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítaje, samo sebou se rozumí, po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

7. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 6 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

8. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 6), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

9. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový

od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

10. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které součtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny součtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

11. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 8) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto účelu s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 11.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Pod podmínkami v § 15 uvedenými správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého i nemovitého příslušenství, pojímaje v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářů, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, pokud by tyto reservy se schválením státní správy již nebyly spotřebovány podle svého určení.

§ 13.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 10), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doloží výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 14.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti má vyžádati si

ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 15.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou. Správa státní může prohlásiti tuto koncessi za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

Derschatta m. p.

218.

Vyhláška ministeria železničného ze dne 1. září 1907

o koncessování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z pravého břehu řeky Innu blíže řetězového mostu v Inšpruce na Hungerburskou vysočinu.

C. k. ministerium železničné na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, jakož i zákona ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo za podmínek a modalit dále podrobněji uvedených akciové společnosti místní dráhy Inšpruk—Hall v T. žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování elektrické drobné dráhy o rozchodu úzkém z pravého břehu řeky Innu blíže řetězového mostu v Inšpruce na Hungerburskou vysočinu.

§ 1.

Koncessionářka požívá pro povolenou železnici finančních výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedených.

Doba, po kterou podnik, jak v článku V, lit. *d)* uvedeného zákona jest ustanoveno, osvobozen bude od daní, určuje se na 15 let ode dneška.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna, stavbu svrchu řečené železnice nejdéle do roka počítajíc ode dneška dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto vytčené koncessionářka jest povinna k žádosti státní správy dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných, k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

§ 4.

Pokud by ke stavbě povolené dráhy upotřebeno bylo veřejných silnic, koncessionářka vymoci si má svolení osob zavázaných k udržování těchto silnic, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány uděleti povolení k užívání silnice.

§ 5.

Koncessionářka jest zavázána, zapraviti náklady na opatření, kterých zřízením a vozbou této svrchu naznačené dráhy bude třeba, aby bylo zabezpečeno nerušené provozování státních telegrafů a telefonů, které jsou v době povolení této dráhy již zřízeny, zejména také zapraviti náklad na potřebné snad přeložení těchto vedení.

§ 6.

Koncessionářka chovati se má při stavbě a při provozování povolené dráhy podle obsahu této koncessní listiny a podle technických podmínek koncessních, které určilo ministerium železničné, i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a vozebního řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř.

č. 1 z roku 1852, pokud podle ustanovení v oddílu *B* zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vztahují se ke drahám drobným, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány, konečně podle příkazů ministeria železničného a úřadů jinak povolaných.

§ 7.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu i na dotaci jistinné reservy, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po spotřebování schváleného kapitálu zakládacího ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu státní správou schváleného.

§ 8.

Koncessionářka jest povinna, poddůstojníkům a ordonancím ve službě jsoucím povoliti jízdu zdarma po této dráze.

Podrobnější podmínky o tom buďte smluveny s příslušnými úřady vojenskými.

Koncessionářka jest zavázána, zřetel míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva a zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 9.

Jestliže by za příčinou slavností, pochodů vojenských, přehlídek, pak zřizování stok a potrubí atd. úřadové pokládali, že je toho třeba, aby vozba po některé trati povolené dráhy dočasně byla zastavena, koncessionářka podrobiti se má bez odporu příslušným nařízením úřadů, nemajíc nároku na náhradu za újmu dočasným zastavením vozby jí vzešlou.

§ 10.

Státní úředníci, zřízenci a sluhové, kteří k rozkazu úřadů dohlédajících ke správě a vozbě železnic, nebo na ochranu zájmů státních podle koncesse nebo z důvodů důchodkových upotřebí dráhy a se vykážou úředními certifikáty c. k. železničným ministeriem k jejich legitimaci vydanými, musí i se svými cestovními zavazadly zdarma býti dopravováni.

§ 11.

Koncessionářka jest povinna, všemi řádnými vlaky dopravovati poštu a zřízence správy poštovské a telegrafní.

Za tyto a jiné výkony ve prospěch pošty koncessionářka může žádati přiměřené náhrady, která smlouvou bude ustanovena.

Korrespondence, kterou o správě drobné železnice vede ředitelstvo nebo představenstvo drobného železničného podniku se svými podřízenými orgány nebo kterou orgánové tito mezi sebou vedou, smí býti dopravována zřízenci železničného podniku.

§ 12.

Koncessionářka jest zavázána postarati se o invalidní a starobní zaopatření svých zřízenců a jich příslušníků a k tomu konci přistoupiti k pensijní pokladně svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený železničný podnik byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionářku, jako jsou u svazu řečeného.

Toto zaopatření buď provedeno tím způsobem, že koncessionářka má přihlásiti u pensijního ústavu svazu rakouských drah místních, vztažmo u své vlastní pensijní pokladny definitivní zřízence tím dnem, kterého byli definitivně ustanoveni, z ostatních zřízenců pak alespoň ty, kteří konají službu jako řidiči vozů, konduktéři, hlídači nebo staniční sluhové, a řádně se chovají, nejpozději po odbytých třech letech služebních.

§ 13.

Koncessionářka jest zavázána, k žádosti železničného ministeria včasně podávati statistické výkazy za příčinou sestavení výroční statistiky železničné.

§ 14.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po šedesáte (60) let ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče početí a dokončení stavby a početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 15.

Státu příslušející právo spadnosti, stanovené v § 8 zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, nevztahuje se k tuto povolené železnici.

§ 16.

Kromě že by státní správa k tomu výslovně svolila, koncessionářka není oprávněna přenechati vozbu povolené dráhy osobám jiným.

§ 17.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, a může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

§ 18.

Správě státní zůstavuje se právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v této vyhlášce, v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka C. — Vydána a rozeslána dne 14. září 1907.

Obsah: (Čís. 219 a 220.) 219. Vyhláška, kterou se oznamuje, že mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem koruny Uherské byla uzavřena dodatečná smlouva ke smlouvě o minci a měně, v zákonu ze dne 11. srpna 1907 dotčená, o ražení stokorunek a o dalším ražení pětikorunek. — 220. Vyhláška, že vedlejší celnice v Hilgersdorfu byla přeměněna v celní exposituru.

219.

Vyhláška c. k. ministerského předsedy ze dne 28. srpna 1907,

kterou se oznamuje, že mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem koruny Uherské byla uzavřena dodatečná smlouva ke smlouvě o minci a měně, v zákonu ze dne 11. srpna 1907, Z. Ř. č. 202, dotčená, o ražení stokorunek a o dalším ražení pětikorunek.

Aby byl ve skutek uveden zákon ze dne 11. srpna 1907, Z. Ř. č. 202, ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených uzavřelo s ministerstvem zemí koruny Uherské ve znění tímto zákonem ustanoveném dodatečnou smlouvu ke smlouvě o minci a měně v příčině ražení stokorunek a dalšího ražení pětikorunek.

Beck m. p.

220.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 5. září 1907,

že vedlejší celnice v Hilgersdorfu byla přeměněna v celní exposituru.

Vedlejší celnice II. třídy v Hilgersdorfu byla přeměněna v exposituru vedlejší celnice I. třídy v Lobendavě (na Raupenberce) a zůstane nadána svými dosavadními právy.

Korytowski m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CI. — Vydána a rozeslána dne 14. září 1907.

Obsah: Čís. 221. Císařský patent, jímž se svolává zemský sněm Isterský.

221.

Císařský patent, daný dne 12. září 1907,

jímž se svolává zemský sněm Isterský.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský; **král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Trstanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.**

známo činíme a vědětí dáváme:

Na základě Našeho rozhodnutí odročený zemský sněm markrabství Isterského jest svolán na den 19. září 1907 do Kopru, aby zase započal svou činnost.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 12. září léta tisícího devítistého a sedmého, panování Našeho roku padesátého a devátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CII. — Vydána a rozeslána dne 26. září 1907.

Obsah: (Čís. 222 a 223.) 222. Hlavní listina mezinárodní konference v Algecirase, sepsaná dne 7. dubna 1906 mezi Rakousko-Uherskem, Německem, Belgickem, Španělskem, Spojenými státy Americkými, Francouzskem Velkou Británií, Italií, Marokkem, Nizozemskem, Portugalskem, Ruskem a Švédskem. — 223. Zákon, aby byla provedena hlavní listina mezinárodní konference Algecirské.

222.

Hlavní listina mezinárodní konference v Algecirase,

sepsaná dne 7. dubna 1906 mezi Rakousko-Uherskem, Německem, Belgickem, Španělskem, Spojeným státy Americkými, Francouzskem, Velkou Británií, Italií, Marokkem, Nizozemskem, Portugalskem, Ruskem a Švédskem.

(Od Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství ratifikována dne 22. prosince 1906, ratifikační listiny uloženy v Madridě dne 31. prosince 1906.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Cum ad ordinandas vias ac rationes idoneas quibus conditio resque praesentes regni Maurocitani meliores reddantur inter Monarchiam Austro-Hungaricam et reliqua regimina quorum Plenipotentiarii intererant, conventio in oppido Hispaniae Algeciras vocato die septimo mensis Aprilis anno millesimo nongentesimo sexto inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Text původní.

Au nom de Dieu tout puissant:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie;

Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi d'Espagne;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique;

Le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes;

Sa Majesté le Roi d'Italie;

Sa Majesté le Sultan du Maroc;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc., etc.;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Suède;

S'inspirant de l'intérêt qui s'attache à ce que l'ordre, la paix et la prospérité règnent au Maroc, et ayant reconnu que ce but précieux ne saurait être atteint que moyennant l'introduction de réformes basées sur le triple principe de la souveraineté et de l'indépendance de Sa Majesté le Sultan, de

Překlad.

Jménem Boha Všemohoucího:

Jeho Veličenství císař Německý, král Pruský, jménem Německé říše;

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd., a Apoštolský král Uherský;

Jeho Veličenství král Belgický;

Jeho Veličenství král Španělský;

Předseda Spojených států Amerických;

Předseda republiky Francouzské;

Jeho Veličenství král spojeného království Velké Britannie a Irska a britských zámořských držav, císař Indický;

Jeho Veličenství král Italský;

Jeho Veličenství sultán Marocký;

Její Veličenství královna Nizozemská;

Jeho Veličenství král Portugalský a Algarvský;

Jeho Veličenství císař všech Rusí;

Jeho Veličenství král Švédský,

majíce zájem na tom, aby v Marokku zavládl pořádek, pokoj a blahobyt, a uznávajíce, že tento drahocenný cíl může býti dosažen toliko zavedením reforem, spočívajících na trojím základě svrchovanosti a neodvislosti Jeho Veličenství sultána, celistvosti Jeho států a hospodářské svobody beze vší

l'intégrité de Ses Etats et de la liberté économique sans aucune inégalité, ont résolu, sur l'invitation qui Leur a été adressée par Sa Majesté Chérifienne, de réunir une Conférence à Algeciras pour arriver à une entente sur lesdites réformes, ainsi que pour examiner les moyens de se procurer les ressources nécessaires à leur application, et ont nommé pour Leurs Délégués Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand:

Le Sieur Joseph de Radowitz, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique, et

Le Sieur Christian, Comte de Tattenbach, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Très-Fidèle;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Le Sieur Rodolphe, Comte de Welsersheimb, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique, et

Le Sieur Léopold, Comte Bolesta-Koziebrodzki, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire au Maroc;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Le Sieur Maurice, Baron Joostens, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique, et

Le Sieur Conrad, Comte de Buisseret-Steenbecque de Blarenghien, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire au Maroc;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

Don Juan Manuel Sánchez y Gutiérrez de Castro, Duc de Almodóvar del Río, Son Ministre d'Etat, et

Don Juan Pérez-Caballero y Ferrer, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

Le Sieur Henry White, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique près Sa Majesté le Roi d'Italie, et

nerovnosti, rozhodli se k pozvání Jeho šerifského Veličenství, konati konferenci v Algecirase, aby se dohodli o těchto reformách a zkoumali, kterým by způsobem prostředky k jich provedení byly opatřeny, a jmenovali Svými zmocněnci:

Jeho Veličenství císař Německý, král Pruský, jménem Německé říše:

pana Josefa z Radowitz, Svého mimořádného a zmocněného velevyslance u Jeho katolického Veličenství, a

pana Christiana hraběte Tattenbacha, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho nejvěrnějšího Veličenství;

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

pana Rudolfa hraběte Welsersheimba, Svého mimořádného vyslance a zmocněného velevyslance u Jeho katolického Veličenství, a

pana Leopolda hraběte Bolestu-Koziebrodského, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra v Marokku;

Jeho Veličenství král Belgický:

pana Morice barona Joostense, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho katolického Veličenství, a

pana Konrada hraběte Buisseret-Steenbecque de Blarenghien, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra v Marokku;

Jeho Veličenství král Španělský:

dona Juana Manuela Sanchez y Gutierrez de Castro, vévodu Almodovara del Rio, Svého státního ministra, a

dona Juana Perez-Caballero y Ferrer, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho Veličenství krále Belgického;

Předseda Spojených států Amerických:

pana Henryho White-a, mimořádného a zmocněného velevyslance Spojených států Amerických u Jeho Veličenství krále Italského, a

Le Sieur Samuel R. Gummeré, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique au Maroc;

Le Président de la République Française:

Le Sieur Paul Révoil, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de la République Française auprès de la Confédération Suisse, et

Le Sieur Eugène Regnault, Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande et des territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Sir Arthur Nicolson, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Le Sieur Emile, Marquis Visconti Venosta, Chevalier de l'Ordre de la Très-Sainte Annonciade, et

Le Sieur Giulio Malmusi, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire au Maroc;

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

El Hadj Mohamed Ben El Arbi Ettorrés, Son Délégué à Tanger et Son Ambassadeur Extraordinaire,

El Hadj Mohamed Ben Abdesselam El Mokri, Son Ministre des Dépenses,

El Hadj Mohamed Es-Seffar, et

Sid Abderrhaman Bennis;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Le Sieur Jonkheer Hannibal Testa, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc., etc.:

Le Sieur Antoine, Comte de Tovar, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique, et

Le Sieur François-Robert, Comte de Martens Ferrão, Pair du Royaume, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire au Maroc;

pana Samuela R. Gummeré-a, mimořádného vyslance a zmocněného ministra Spojených států Amerických v Marokku;

Předseda republiky Francouzské:

pana Pavla Révoila, mimořádného a zmocněného velevyslance republiky Francouzské u Švýcarského spolku, a

pana Eugena Regnaulta, zmocněného ministra;

Jeho Veličenství král spojeného království Velké Britannie a Irska a Britanských zámořských držav, císař Indický:

sira Arthura Nicolsona, Svého mimořádného a zmocněného velevyslance u Jeho Veličenství císaře všech Rusí;

Jeho Veličenství král Italský:

pana Emila markýze Visconta Venostu, rytíře řádu Annunciatského, a

pana Giulia Malmusiho, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra v Marokku;

Jeho Veličenství sultán Marocký:

El Hadj Mohameda Ben El Arbi Ettorrés, Svého zmocněnce v Tangeru a mimořádného velevyslance,

El Hadj Mohameda Ben Abdesselam El Mokri, Svého finančního ministra,

El Hadj Mohameda Es-Seffar, a

Sid Abderrhaman Bennis-a;

Její Veličenství královna Nizozemská:

pana jonkheera Hannibala Testu, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho katolického Veličenství;

Jeho Veličenství král Portugalský a Algarvský, atd., atd., atd.:

pana Antonína hraběte Tovara, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho katolického Veličenství, a

pana Františka Roberta hraběte Martens Ferrão, paira království, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra v Marokku;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

Le Sieur Arthur, Comte Cassini, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique, et

Le Sieur Basile Bacheracht, Son Ministre au Maroc;

Sa Majesté le Roi de Suède:

Le Sieur Robert Sager, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique et près Sa Majesté Très-Fidèle.

Lesquels, munis de pleins pouvoirs qui ont été trouvés en bonne et due forme, ont, conformément au programme sur lequel Sa Majesté Chérifienne et les Puissances sont tombées d'accord, successivement discuté et adopté:

I. Une Déclaration relative à l'organisation de la police;

II. Un Règlement concernant la surveillance et la répression de la contrebande des armes;

III. Un Acte de concession d'une Banque d'Etat marocaine;

IV. Une Déclaration concernant un meilleur rendement des impôts et la création de nouveaux revenus;

V. Un Règlement sur les douanes de l'Empire et la répression de la fraude et de la contrebande;

VI. Une Déclaration relative aux services publics et aux travaux publics;

et, ayant jugé que ces différents documents pourraient être utilement coordonnés en un seul instrument, les ont réunis en un Acte général composé des articles suivants:

Chapitre I.

Déclaration relative à l'organisation de la police.

Article premier.

La Conférence, appelée par Sa Majesté le Sultan à se prononcer sur les mesures nécessaires pour organiser la police, déclare que les dispositions à prendre sont les suivantes.

Art. 2.

La police sera placée sous l'autorité souveraine de Sa Majesté le Sultan. Elle sera recrutée par le Makhzen parmi les musulmans marocains, commandée par des Caïds marocains et répartie dans les huit ports ouverts au commerce.

Jeho Veličenství císař všech Rusí:

pana Arthura hraběte Cassiniho, Svého mimořádného a zmocněného velevyslance u Jeho katolického Veličenství, a

pana Basila Bacherachta, Svého ministra v Marokku;

Jeho Veličenství král Švédský:

pana Roberta Sagera, Svého mimořádného vyslance a zmocněného ministra u Jeho katolického Veličenství a u Jeho nejvěrnějšího Veličenství,

kteří jsouce opatřeni mocnými listy v dobré a náležité formě shledanými, radili a usnesli se podle programu od Jeho šerifského Veličenství a mocnostmi smluveného:

I. o prohlášení v příčině organisace policie;

II. o řádu v příčině dohledu ku podloudnému obchodu se zbraněmi a o jeho potlačení;

III. o koncessní listině pro marockou státní banku;

IV. o prohlášení, jak by berní výtěžky byly zlepšeny a nové příjmy opatřeny;

V. o řádu pro marocké celnice jakož i o potlačení celního podvodu a podloudného obchodu;

VI. o prohlášení v příčině veřejné služby a veřejných prací,

kteréžto listiny, vycházejíce z toho mínění, že by prospěšně v jedinou mohly býti sloučeny, spojili v jedinou hlavní listinu z následujících článků se skládající:

Hlava první.

Prohlášení o organisaci policie.

Článek 1.

Konference, byvši vyzvána od Jeho Veličenství sultána, aby se vyjádřila o opatřeních, kterých je třeba k organisaci policie, prohlašuje, že mají býti učiněna tato opatření.

Článek 2.

Policie jest postavena pod suverenní mocí Jeho Veličenství sultána. Policie bude zřízena od Makhzena z marockých moslemínů, budou jí veleti maročtí každové a bude rozdělena po osmi přístavech obchodu otevřených.

Art. 3.

Pour venir en aide au Sultan dans l'organisation de cette police, des officiers et sous-officiers instructeurs espagnols, des officiers et sous-officiers instructeurs français seront mis à Sa disposition par leurs Gouvernements respectifs, qui soumettront leur désignation à l'agrément de Sa Majesté Chérifienne. Un contrat passé entre le Makhzen et les instructeurs, en conformité du règlement prévu à l'article 4, déterminera les conditions de leur engagement et fixera leur solde qui ne pourra pas être inférieure au double de la solde correspondante au grade de chaque officier ou sous-officier. Il leur sera alloué, en outre, une indemnité de résidence variable suivant les localités. Des logements convenables seront mis à leur disposition par le Makhzen qui fournira également les montures et les fourrages nécessaires.

Les Gouvernements auxquels ressortissent les instructeurs se réservent le droit de les rappeler et de les remplacer par d'autres, agréés et engagés dans les mêmes conditions.

Art. 4.

Ces officiers et sous-officiers prêteront, pour une durée de cinq années à dater de la ratification de l'Acte de la Conférence, leur concours à l'organisation des corps de police chérifiens. Ils assureront l'instruction et la discipline conformément au règlement qui sera établi sur la matière; ils veilleront également à ce que les hommes enrôlés possèdent l'aptitude au service militaire. D'une façon générale, ils devront surveiller l'administration des troupes et contrôler le paiement de la solde qui sera effectué par l'Amin, assisté de l'officier instructeur comptable. Ils prêteront aux autorités marocaines, investies du commandement de ces corps, leur concours technique pour l'exercice de ce commandement.

Les dispositions règlementaires propres à assurer le recrutement, la discipline, l'instruction et l'administration des corps de police, seront arrêtées d'un commun accord entre le Ministre de la Guerre chérifien ou son délégué, l'inspecteur prévu à l'article 7, l'instructeur français et l'instructeur espagnol les plus élevés en grade.

Le règlement devra être soumis au Corps Diplomatique à Tanger qui formulera son avis dans le délai d'un mois. Passé ce délai, le règlement sera mis en application.

Art. 5.

L'effectif total des troupes de police ne devra pas dépasser deux mille cinq cents hommes ni être inférieur à deux mille. Il sera réparti suivant

Článek 3.

Aby byl Sultán podporován při organisaci této dolicie, budou mu dáni k disposici španělští instrukční důstojníci a poddůstojníci jakož i francouzští instrukční důstojníci a poddůstojníci od svých vlád, které je vyberou za souhlasu Jeho šerifského Veličenství. Smlouva, která bude učiněna mezi Makhzenem a instruktory podle řádu v článku 4 dotčeného, určí podmínky, za kterých budou ustanovení a určí jejich služné, které má činiti nejméně dvojnásob toho služného, které jest přiměřeno důstojnosti každého důstojníka a poddůstojníka. Kromě toho bude jim dáno pobytné podle míst rozličné. Makhzen opatří jim vhodné místnosti a dá jim také jízdná zvířata a krmivo, kterých bude třeba.

Mocnosti, ku kterým instruktoři náležejí, vyhrazují sobě právo, je odvolati a nahraditi jinými stejným způsobem vybranými a ustanovenými.

Článek 4.

Tito důstojníci a poddůstojníci mají po pět let po ratifikaci konferenční listiny pomáhati při organisaci šerifského policejního sboru. Budou pečovati o výcvik a kázeň podle řádu v této příčině ustanoveného a budou dbáti, aby přijaté mužstvo bylo způsobilé k vojenské službě. Kromě toho dohlédají všeobecně ke správě u sborů a dozírají k výplatě žoldu, kterou bude konati Amin společně s účetními instrukčními důstojníky. Poskytnou při velení svou odbornou pomoc marockým úřadům, kterým jest svěřeno velení nad těmito sbory.

Reglementární předpisy o odvodu, kázni, výcviku a správě policejního sboru budou dány ve shodě mezi šerifským ministrem války nebo jeho zástupcem, inspektorem v článku 7 jmenovaným a francouzským jakož i španělským instruktorem podle důstojnosti nejstarším.

Tento řád musí býti předložen diplomatickému sboru v Tangeru, který o něm ve lhůtě jednoho měsíce má podati své dobré zdání. Po vypršení této lhůty nabude řád moci.

Článek 5.

Úhrnný počet policejního sboru činí nejvíce dva tisíce pět set a nejméně dva tisíce mužů. Tento sbor bude rozdělen na jednotlivé přístavy podle

l'importance des ports par groupes variant de cent cinquante à six cents hommes. Le nombre des officiers espagnols et français sera de seize à vingt; celui des sous-officiers espagnols et français, de trente à quarante.

Art. 6.

Les fonds, nécessaires à l'entretien et au paiement de la solde des troupes et des officiers et sous-officiers instructeurs, seront avancés au Trésor chérifien par la Banque d'Etat, dans les limites du budget annuel attribué à la police qui ne devra pas dépasser deux millions et demi de pesetas pour un effectif de deux mille cinq cents hommes.

Art. 7.

Le fonctionnement de la police sera, pendant la même période de cinq années, l'objet d'une inspection générale qui sera confiée par Sa Majesté Chérifienne à un officier supérieur de l'armée suisse dont le choix sera proposé à Son agrément par le Gouvernement fédéral suisse.

Cet officier prendra le titre d'Inspecteur général et aura sa résidence à Tanger.

Il inspectera, au moins une fois par an, les divers corps de police et, à la suite de ces inspections, il établira un rapport qu'il adressera au Makhzen.

En dehors des rapports réguliers, il pourra, s'il le juge nécessaire, établir des rapports spéciaux sur toute question concernant le fonctionnement de la police.

Sans intervenir directement dans le commandement ou l'instruction, l'Inspecteur général se rendra compte des résultats obtenus par la police chérifienne au point de vue du maintien de l'ordre et de la sécurité dans les localités où cette police sera installée.

Art. 8.

Les rapports et communications, faits au Makhzen par l'Inspecteur général au sujet de sa mission, seront, en même temps, remis en copie au Doyen du Corps Diplomatique à Tanger, afin que le Corps Diplomatique soit mis à même de constater que la police chérifienne fonctionne conformément aux décisions prises par la Conférence et de surveiller si elle garantit, d'une manière efficace et conforme aux traités, la sécurité des personnes et des biens des ressortissants étrangers, ainsi que celle des transactions commerciales.

jejich důležitosti v odděleních jednoho sta padesáte až šesti set mužů. Počet španělských a francouzských poddůstojníků činí třicet až čtyřicet.

Článek 6.

Na výživu a placení těchto sborů jakož i instrukčních důstojníků a poddůstojníků budou potřebné peníze šerifské státní pokladně zálohou dány od státní banky v mezích rozpočtu ročně na policii ustanoveného; tento rozpočet při skutečném počtu dvou tisíc pěti set mužů nesmí převyšovati půl třetího millionu peset.

Článek 7.

Policie bude po řečenou dobu pěti let pod dozorem generální inspekce. Tato inspekce bude svěřena Jeho šerifským Veličenstvím některému vyššímu důstojníku švýcarského vojska, který se souhlasem Jeho Veličenství zvolen bude švýcarskou vládou spolkovou.

Tento důstojník bude míti titul generálního inspektora a bude sídliti v Tangeru.

Tento inspektor má alespoň jednou do roka prohlédnouti rozličné policejní sbory a o této prohlídce podati zprávu, která buď Makhzenovi předložena.

Kromě pravidelných zpráv, uzná-li to za potřebné, může podati zvláštní zprávy o každé otázce týkající se policie.

Nezasahuje přímo do velení nebo do výcviku, generální inspektor má se přesvědčiti o výsledcích, kterých šerifská policie dosáhla při zachování pořádku a bezpečnosti ve svých stanovištích.

Článek 8.

Zprávy a ohlášky, které generální inspektor podá Makhzenovi o své činnosti, budou spolu v opise sděleny doyenovi diplomatického sboru v Tangeru, aby tento sbor sám mohl posouditi, zdali působnost šerifské policie vyhovuje usnesením konference, jakož i k tomu dohlédati, zdali účinným způsobem a srovnale se smlouvami zaručuje bezpečnost osoby a vlastnictví cizích státních příslušníků a obchodu.

Art. 9.

En cas de réclamations dont le Corps Diplomatique serait saisi par la Légation intéressée, le Corps Diplomatique pourra, en avisant le Représentant du Sultan, demander à l'Inspecteur général de faire une enquête et d'établir un rapport sur ces réclamations, à toutes fins utiles.

Art. 10.

L'Inspecteur général recevra un traitement annuel de vingt-cinq mille francs. Il lui sera alloué, en outre, une indemnité de six mille francs pour frais de tournées. Le Makhzen mettra à sa disposition une maison convenable et pourvoira à l'entretien de ses chevaux.

Art. 11.

Les conditions matérielles de son engagement et de son installation, prévues à l'article 10, feront l'objet d'un contrat passé entre lui et le Makhzen. Ce contrat sera communiqué en copie au Corps Diplomatique.

Art. 12.

Le cadre des instructeurs de la police chérifienne (officiers et sous-officiers) sera espagnol à Tétouan, mixte à Tanger, espagnol à Larache, français à Rabat, mixte à Casablanca, et français dans les trois autres ports.

Chapitre II.

Règlement concernant la surveillance et la répression de la contrebande des armes.

Art. 13.

Sont prohibés dans toute l'étendue de l'Empire Chérifien, sauf dans les cas spécifiés aux articles 14 et 15, l'importation et le commerce des armes de guerre, pièces d'armes, munitions chargées ou non chargées de toutes espèces, poudres, salpêtre, fulmicoton, nitro-glycérine et toutes compositions destinées exclusivement à la fabrication des munitions.

Art. 14.

Les explosifs nécessaires à l'industrie et aux travaux publics pourront néanmoins être introduits. Un règlement, pris dans les formes indiquées à l'article 18, déterminera les conditions dans lesquelles sera effectuée leur importation.

Článek 9.

Diplomatický sbor při stížnostech, s kterými se k návrhu účastného vyslanectva bude zabývati, může žádati od generálního inspektora, zpravě současně zástupce sultánova, aby bylo zavedeno vyšetřování a podána zpráva o těchto stížnostech za příčinou dalších kroků.

Článek 10.

Generální inspektor bude míti dvacetpět tisíc franků ročního služného a obdrží kromě toho za cestovní náklady náhradu šesti tisíc franků. Makhzen dá mu k disposici příhodný dům a postará se o výživu jeho koní.

Článek 11.

Materielní podmínky v článku 10 vytčené, pod kterými bude přijat a ustanoven, jsou předmětem smlouvy, která mezi ním a Makhzenem bude učiněna a jejíž opis buď sdělen diplomatickému sboru.

Článek 12.

Kádr instruktorů šerifské policie (důstojníků a poddůstojníků) bude španělský v Tetuaně, smíšený v Tangeru, španělský v Laraše, francouzský v Rabatě, smíšený v Casablance a francouzský ve třech ostatních přístavech.

Hlava druhá.

Řád pro dohled k podloudnímu obchodu se zbraněmi a pro jeho potlačení.

Článek 13.

V celém obvodu šerifské říše, kromě případů vytčených v článku 14 a 15, jsou zapovězeny dovoz a prodej válečných zbraní, částí zbraní, všelikého nabitého a nenabitého střeliva, prachu, ledku, střelné bavlny, nitroglycerinu a všech látek výlučně k výrobě střeliva určených.

Článek 14.

Avšak třaskaviny, jichž je třeba ku průmyslu a veřejným pracem, smějí býti dováženy. Řád podle předpisů článku 18 zdělaný ustanoví podmínky, pod kterými smějí býti dováženy.

Art. 15.

Les armes, pièces d'armes et munitions, destinées aux troupes de Sa Majesté Chérifienne, seront admises après l'accomplissement des formalités suivantes:

Une déclaration, signée par le Ministre de la Guerre marocain, énonçant le nombre et l'espèce des fournitures de ce genre commandées à l'industrie étrangère, devra être présentée à la Légation du pays d'origine qui y apposera son visa.

Le dédouanement des caisses et colis contenant les armes et munitions, livrées en exécution de la commande du Gouvernement marocain, sera opéré sur la production:

1° de la déclaration spécifiée ci-dessus,

2° du connaissement indiquant le nombre, le poids des colis, le nombre et l'espèce des armes et munitions qu'ils contiennent. Ce document devra être visé par la Légation du pays d'origine qui marquera au verso les quantités successives précédemment dédouanées. Le visa sera refusé à partir du moment où la commande aura été intégralement livrée.

Art. 16.

L'importation des armes de chasse et de luxe, pièces d'armes, cartouches chargées et non chargées, est également interdite. Elle pourra, toutefois, être autorisée:

1° pour les besoins strictement personnels de l'importateur,

2° pour l'approvisionnement des magasins d'armes autorisés conformément à l'article 18.

Art. 17.

Les armes et munitions de chasse ou de luxe seront admises pour les besoins strictement personnels de l'importateur, sur la production d'un permis délivré par le Représentant du Makhzen à Tanger. Si l'importateur est étranger, le permis ne sera établi que sur la demande de la Légation dont il relève.

En ce qui concerne les munitions de chasse, chaque permis portera au maximum sur mille cartouches ou les fournitures nécessaires à la fabrication de mille cartouches.

Le permis ne sera donné qu'à des personnes n'ayant encouru aucune condamnation correctionnelle.

Art. 18.

Le commerce des armes de chasse et de luxe, non rayées, de fabrication étrangère, ainsi que des munitions qui s'y rapportent, sera réglementé, dès

Článek 15.

Zbraně, části zbraní a střelivo, které jsou určeny pro sbory Jeho Šerifského Veličenství, budou připuštěny po splnění následujících formalit.

Prohlášení marockým ministrem války podepsané, obsahující počet a druh těchto věcí u cizozemského průmyslu objednaných, buď předložen vyslanectvu země, odkud pocházejí, aby bylo vidováno.

Dodané bedny a nákladní kusy se zbraněmi a střelivem od marocké vlády objednanými, budou vyřízeny, předloží-li se:

1. svrchu řečené prohlášení,

2. konnossement, udávající počet a váhu nákladních kusů jakož i počet a druh zbraní a střeliva v nich obsažený. Tato listina musí býti vidována vyslanectvem země, odkud pocházejí, které má zaznamenati na jejím rubu množství již dříve celně postupně vyřízená. Visum buď odepřeno, jakmile byla objednávka úplně provedena.

Článek 16.

Dovoz loveckých a přepychových zbraní, částí zbraní, nabitých a nenabitých patron jest rovněž zapověděn. Avšak může býti dovolen:

1. pro výlučně osobní potřebu dovozcovu;

2. pro zásobení obchodů se zbraněmi podle článku 18 připuštěných.

Článek 17.

Lovecké a přepychové zbraně a jejich střelivo budou připuštěny pro výlučně osobní potřebu dovozcovu na základě dovolovacího listu od makhzenova zástupce v Tangeru vydaného. Je-li dovozce cizincem, bude dovolovací list udělen toliko k návrhu vyslanectva, kterému jest podřízen.

Co se týče loveckého střeliva, každý dovolovací list má zníti nejvýše na tisíc patron nebo na potřeby k výrobě jednoho tisíce patron.

Dovolovací list bude vydán toliko osobám, které nebyly odsouzeny pro některý přečin.

Článek 18.

Obchod s netaženými loveckými a přepychovými zbraněmi cizozemského původu jakož i s příslušným střelivem, jakmile toho okolnosti dopustí, bude

que les circonstances le permettront, par décision chérifienne, prise conformément à l'avis du Corps Diplomatique à Tanger, statuant à la majorité des voix. Il en sera de même des décisions, ayant pour but de suspendre ou de restreindre l'exercice de ce commerce.

Seules, les personnes ayant obtenu une licence spéciale et temporaire du Gouvernement marocain, seront admises à ouvrir et exploiter des débits d'armes et de munitions de chasse. Cette licence ne sera accordée que sur demande écrite de l'intéressé, appuyée d'un avis favorable de la Légation dont il relève.

Des règlements pris dans la forme indiquée au paragraphe premier de cet article détermineront le nombre des débits pouvant être ouverts à Tanger et, éventuellement, dans les ports qui seront ultérieurement désignés. Ils fixeront les formalités imposées à l'importation des explosifs à l'usage de l'industrie et des travaux publics, des armes et munitions destinées à l'approvisionnement des débits, ainsi que les quantités maxima qui pourront être conservées en dépôt.

En cas d'infractions aux prescriptions règlementaires, la licence pourra être retirée à titre temporaire ou à titre définitif, sans préjudice des autres peines encourues par les délinquants.

Art. 19.

Toute introduction ou tentative d'introduction de marchandises prohibées donnera lieu à leur confiscation et, en outre, aux peines et amendes ci-dessous, qui seront prononcées par la juridiction compétente.

Art. 20.

L'introduction, ou tentative d'introduction, par un port ouvert au commerce ou par un bureau de douane, sera punie:

1° D'une amende de cinq cents à deux mille pesetas et d'une amende supplémentaire égale à trois fois la valeur de la marchandise importée;

2° D'un emprisonnement de cinq jours à un an;

ou de l'une des deux pénalités seulement.

Art. 21.

L'introduction, ou tentative d'introduction, en dehors d'un port ouvert au commerce ou d'un bureau de douane, sera punie:

1° D'une amende de mille à cinq mille pesetas et d'une amende supplémentaire, égale à trois fois la valeur de la marchandise importée;

upraven šerifským nařízením, které bude vydáno podle návrhu, na kterém se usnese většina diplomatického sboru v Tangeru. Totéž platí o nařízeních, aby tento obchod byl zrušen neb obmezen.

Toliko osoby, které od marocké vlády obdržely zvláštní, časově obmezené dovolené, smějí otevříti a provozovati prodejiště loveckých zbraní a loveckého střeliva. Toto dovolení bude dáno toliko k písemnému návrhu účastníka po odporučení jeho vyslanectva.

Nařízení, která by byla vydána podle 1. odstavce tohoto článku, ustanoví počet prodejišť, která smějí býti otevřena v Tangeru a v přístavech později snad ještě určených. Týmž způsobem budte určeny formálnosti, které mají býti splněny při dovozu třaskavin pro průmyslové účely a veřejné práce jakož i zbraní a střeliva pro zásobení prodejišť, jakož i největší množství, které smí býti v zásobě.

Kdyby předpisy tohoto nařízení byly přestoupeny, dovolení může býti na čas nebo konečně odvoláno, bez újmy dalších trestů, kterým přestupci propadnou.

Článek 19.

Každý dovoz a každý pokus dovozu zapovědených zbraní má za následek jejich propadnutí a kromě toho následující tresty na svobodě a penězích, které budte vyrčeny příslušným soudnictvím.

Článek 20.

Dovoz nebo pokus dovozu přes přístav obchodu otevřený nebo přes celnici bude potrestán:

1. peněžitou pokutou od pěti set až do dvou tisíc peset jakož i další peněžitou pokutou, která se rovná trojnásobné hodnotě dovezeného zboží,

2. vězením od pěti dnů až do jednoho roku;

nebo toliko jedním z obou trestů.

Článek 21.

Dovoz nebo pokus dovozu mimo přístav obchodu otevřený nebo některou celnici bude potrestán:

1. peněžitou pokutou od jednoho tisíce až do pěti tisíc peset jakož i další peněžitou pokutou, která se rovná trojnásobné hodnotě dovezeného zboží,

2° D'un emprisonnement de trois mois à deux ans;

ou de l'une des deux pénalités seulement.

Art. 22.

La vente frauduleuse, le recel et le colportage des marchandises prohibées par le présent règlement seront punis des peines édictées à l'article 20.

Art. 23.

Les complices des délits prévus aux articles 20, 21 et 22, seront passibles des mêmes peines que les auteurs principaux. Les éléments caractérisant la complicité seront appréciés d'après la législation du tribunal saisi.

Art. 24.

Quand il y aura des indices sérieux, faisant soupçonner qu'un navire mouillé dans un port ouvert au commerce transporte en vue de leur introduction au Maroc des armes, des munitions ou d'autres marchandises prohibées, les agents de la douane chérifienne devront signaler ces indices à l'autorité consulaire compétente afin que celle-ci procède, avec l'assistance d'un délégué de la douane chérifienne, aux enquêtes, vérifications ou visites qu'elle jugera nécessaires.

Art. 25.

Dans le cas d'introduction ou de tentative d'introduction par mer de marchandises prohibées, en dehors d'un port ouvert au commerce, la douane marocaine pourra amener le navire au port le plus proche pour être remis à l'autorité consulaire, laquelle pourra le saisir et maintenir la saisie jusqu'au paiement des amendes prononcées. Toutefois, la saisie du navire devra être levée, en tout état de l'instance, en tant que cette mesure n'entravera pas l'instruction judiciaire, sur consignation du montant maximum de l'amende entre les mains de l'autorité consulaire ou sous caution solvable de la payer, acceptée par la douane.

Art. 26.

Le Makhzen conservera les marchandises confisquées, soit pour son propre usage, si elles peuvent lui servir, à condition que les sujets de l'Empire ne puissent s'en procurer, soit pour les faire vendre en pays étranger.

Les moyens de transport à terre pourront être confisqués et seront vendus au profit du Trésor chérifien.

2. vězením od tří měsíců až do dvou let;

nebo toliko jedním z obou trestů.

Článek 22.

Zapovědený prodej, skrývání a kolportáže zboží tímto řádem zapovědného jsou podrobeny trestům ve 20. článku uvedeným.

Článek 23.

Spoluvinníci deliktů uvedených v článku 20, 21 a 22 jsou podrobeni týmž trestům jako bezprostřední pachatelé. Zdali jsou zde známky spoluviny, bude posuzováno podle zákonodárství příslušného soudu.

Článek 24.

Jsou-li tu závažné důvody ku podezření, že některá loď ve přístavu obchodu otevřeném kotvící má na palubě zbraně, střelivo nebo jiné zapověděné zboží k dovozu do Marokka, tedy šerifští celní úředníci oznamte důvody podezření příslušnému konsulskému úřadu, aby za přítomnosti zástupce šerifské celnice vykonal výslechy, vyšetřování a prohlídky, které by pokládal za potřebné.

Článek 25.

Při dovozu nebo při pokusu dovozu zapovědného zboží po moři mimo přístav obchodu otevřený marocká celnice může dáti dopraviti loď do nejbližšího přístavu, aby byla odevzdána konsulskému úřadu, jenž smí loď zabaviti až do zaplacení uložených peněžitých pokut. Avšak zabavení lodi za každého stadia řízení musí býti zrušeno, složí-li se nejvyšší obnos pohrožené peněžité pokuty u konsulského úřadu nebo dá-li se dostatečné rukojemství celním úřadem přijaté, pokud se tím vyšetřování nestíží.

Článek 26.

Makhzen obdrží propadlá zboží buďto k své vlastní potřebě, ač může-li jich použíti, a pod podmínkou, že poddaní říše si jich nebudou moci opatřiti, nebo může je dáti v cizině prodati.

Dopravní prostředky po souši mohou býti zabaveny a budle prodány ve prospěch šerifské státní pokladny.

Art. 27.

La vente des armes réformées par le Gouvernement marocain sera prohibée dans toute l'étendue de l'Empire Chérifien.

Art. 28.

Des primes, à prélever sur le montant des amendes prononcées, seront attribuées aux indicateurs qui auront amené la découverte des marchandises prohibées et aux agents qui en auront opéré la saisie: ces primes seront ainsi attribuées après déduction, s'il y a lieu, des frais du procès, un tiers à répartir par la douane entre les indicateurs, un tiers aux agents ayant saisi la marchandise, et un tiers au Trésor marocain.

Si la saisie a été opérée sans l'intervention d'un indicateur, la moitié des amendes sera attribuée aux agents saisissants et l'autre moitié au Trésor chérifien.

Art. 29.

Les autorités douanières marocaines devront signaler directement aux agents diplomatiques ou consulaires les infractions au présent règlement commises par leurs ressortissants, afin que ceux-ci soient poursuivis devant la juridiction compétente.

Les mêmes infractions, commises par des sujets marocains, seront déférées directement par la douane à l'autorité chérifienne.

Un délégué de la douane sera chargé de suivre la procédure des affaires pendantes devant les diverses juridictions.

Art. 30.

Dans la région frontière de l'Algérie, l'application du règlement sur la contrebande des armes restera l'affaire exclusive de la France et du Maroc.

De même, l'application du règlement sur la contrebande des armes dans le Riff et, en général dans les régions frontières des Possessions espagnoles, restera l'affaire exclusive de l'Espagne et du Maroc.

Chapitre III.

Acte de concession d'une Banque d'Etat.

Art. 31.

Une banque sera instituée au Maroc sous le nom de „Banque d'Etat du Maroc“ pour exercer les droits ci-après spécifiés dont la concession lui est acordée par Sa Majesté le Sultan, pour une

Článek 27.

Prodej zbraní marockou vládou odložených jest zapovězen na celém území šerifské říše.

Článek 28.

Z uložených peněžních pokut budou dány prémie udavačům, kteří objevili zapovězené zboží, jakož i úředníkům, kteří je zabavili, a to tím způsobem, že po srážce nákladů řízení, poukázána bude třetina celnímu úřadu, aby ji rozdělil mezi udavače, třetina úředníkům, kteří zboží zabavili, a třetina marocké státní pokladně.

Jestliže by se zabavení stalo bez intervence některého udavače, tedy polovice peněžních pokut bude poukázána úředníkům při zabavení činným, druhá pak polovice šerifské státní pokladně.

Článek 29.

Marocké celní úřady mají oznamovati bezprostředně diplomatickým nebo konsulským zástupcům přestoupení tohoto řádu jejich příslušníky, aby bylo zavedeno stíhání příslušným soudnictvím.

Tytéž delikty, byly-li by spáchány marockými poddanými, budou odkázány celnicí bezprostředně před šerifské úřady.

Zástupce celnice má sledovati řízení v záležitostech před jednotlivými jurisdikcemi.

Článek 30.

V obvodu s Alžírskem hraničícím šetření řádu o podloudním obchodu se zbraněmi zůstane výlučně záležitostí Francie a Marokka.

Rovněž šetření řádu o podloudním obchodu se zbraněmi v Riffském obvodu a vůbec v krajinách se španělskými državami sousedících zůstane výlučnou záležitostí Španělska a Marocka.

Hlava třeti.

Koncessní listina pro státní banku.

Článek 31.

V Marokku bude zřízena banka pod jménem „Státní banka marocká“, aby vykonávala tuto uvedená práva, k čemuž ji od Jeho Veličenství sultána bude udělena koncesse na dobu čtyřiceti let od ratifikace této listiny.

durée de quarante années à partir de la ratification du présent Acte.

Art. 32.

La Banque, qui pourra exécuter toutes les opérations rentrant dans les attributions d'une banque, aura le privilège exclusif d'émettre des billets au porteur, remboursables à présentation, ayant force libératoire dans les caisses publiques de l'Empire marocain.

La Banque maintiendra, pour le terme de deux ans à compter de la date de son entrée en fonctions, une encaisse au moins égale à la moitié de ses billets en circulation, et au moins égale au tiers après cette période de deux ans révolue. Cette encaisse sera constituée pour au moins un tiers en or ou monnaie or.

Art. 33.

La Banque remplira, à l'exclusion de toute autre banque ou établissement de crédit, les fonctions de trésorier-payeur de l'Empire. A cet effet, le Gouvernement marocain prendra les mesures nécessaires pour faire verser dans les caisses de la Banque le produit des revenus des douanes, à l'exclusion de la partie affectée au service de l'Emprunt 1904 et des autres revenus qu'il désignera.

Quant au produit de la taxe spéciale créée en vue de l'accomplissement de certains travaux publics, le Gouvernement marocain devra le faire verser à la Banque, ainsi que les revenus qu'il pourrait ultérieurement affecter à la garantie de ses emprunts, la Banque étant spécialement chargée d'en assurer le service, à l'exception toutefois de l'Emprunt 1904 qui se trouve régi par un Contrat spécial.

Art. 34.

La Banque sera l'agent financier du Gouvernement, tant au dedans qu'au dehors de l'Empire, sans préjudice du droit pour le Gouvernement de s'adresser à d'autres maisons de banque ou établissements de crédit pour ses emprunts publics. Toutefois, pour lesdits emprunts, la Banque jouira d'un droit de préférence, à conditions égales, sur toute maison de banque ou établissement de crédit.

Mais, pour les Bons du Trésor et autres effets de trésorerie à court terme que le Gouvernement marocain voudrait négocier, sans en faire l'objet d'une émission publique, la Banque sera chargée, à l'exclusion de tout autre établissement, d'en faire la négociation, soit au Maroc, soit à l'étranger, pour le compte du Gouvernement marocain.

Článek 32.

Tato banka bude moci provozovati veškeré bankovní obchody a bude míti výhradní právo vydávati nóty majíteli svědčící, splatné při presentaci a mající platební účinek u všech veřejných pokladen marocké říše.

Banka jest povinna míti pokladní hotovost, která se rovná v prvních dvou letech po počátku její působnosti aspoň po polovičce a uplynutí těchto dvou let aspoň třetině jejích not v oběhu jsoucích. Tato pokladní hotovost musí alespoň třetinou záležeti ve zlatě nebo ve zlatých mincích.

Článek 33.

S vyloučením každé jiné banky neb úvěrního ústavu banka bude platebním místem říše. K tomuto konci marocká vláda učiní potřebná opatření, aby výtěžek cel, kromě dílu pro půjčku z roku 1904 zastaveného, jakož i jiné důchody od ní naznačené byly odváděny do pokladen banky.

Co se týče výtěžku zvláštních dávek proto zavedených, aby byly určité veřejné práce provedeny, tedy marocká vláda musí jej bance odváděti. Totéž platí o důchodech, které snad později zastaví za své půjčky, neboť banka jest zejména zavázána, zabezpečiti službu dluhů, avšak kromě půjčky z roku 1904, zvláštní úmluvou upravené.

Článek 34.

Banka bude finančním jednatelem vlády jak v říši tak i mimo ni, bez ujmy práva vlády, že může se obrátiti na jiné banky neb úvěrní ústavy za příčinou svých veřejných půjček. Avšak banka při těchto půjčkách za stejných podmínek požívá práva přednosti přede všemi jinými bankami a úvěrními ústavy.

Co se týče však pokladních poukázek a jiných pokladních úpisů krátkodobých, které by marocká vláda chtěla zpeněžiti, neučiniviš je předmětem veřejné emisse, jest bance s vyloučením každého jiného ústavu uloženo, zpeněžiti je buď v Marokku nebo v cizině na účet marocké vlády.

Art. 35.

A valoir sur les rentrées du Trésor, la Banque fera au Gouvernement marocain des avances en compte-courant jusqu'à concurrence d'un million de francs.

La Banque ouvrira, en outre, au Gouvernement, pour une durée de dix ans à partir de sa constitution, un crédit qui ne pourra pas dépasser les deux tiers de son capital initial.

Ce crédit sera réparti sur plusieurs années et employé en premier lieu aux dépenses d'installation et d'entretien des corps de police organisés conformément aux décisions prises par la Conférence, et subsidiairement aux dépenses de travaux d'intérêt général qui ne seraient pas imputées sur le fonds spécial prévu à l'article suivant.

Le taux de ces deux avances sera au maximum de sept pour cent, commission de banque comprise, et la Banque pourra demander au Gouvernement de lui remettre en garantie de leur montant une somme équivalente en Bons du Trésor.

Si, avant l'expiration des dix années, le Gouvernement marocain venait à contracter un emprunt, la Banque aurait la faculté d'obtenir le remboursement immédiat des avances faites conformément au deuxième alinéa du présent article.

Art. 36.

Le produit de la taxe spéciale (Articles 33 et 66) formera un fonds spécial dont la Banque tiendra une comptabilité à part. Ce fonds sera employé conformément aux prescriptions arrêtées par la Conférence.

En cas d'insuffisance et à valoir sur les rentrées ultérieures, la Banque pourra ouvrir à ce fonds un crédit dont l'importance ne dépassera pas le montant des encaissements pendant l'année antérieure.

Les conditions de taux et de commission seront les mêmes que celles fixées à l'article précédent pour l'avance en compte-courant au Trésor.

Art. 37.

La Banque prendra les mesures qu'elle jugera utiles pour assainir la situation monétaire au Maroc. La monnaie espagnole continuera à être admise à la circulation avec force libératoire.

En conséquence, la Banque sera exclusivement chargée de l'achat des métaux précieux, de la frappe et de la refonte des monnaies, ainsi que de toutes autres opérations monétaires qu'elle fera pour le compte et au profit du Gouvernement marocain.

Článek 35.

Na důchody pokladny banka dá marocké vládě zálohy na běžný účet až do jednoho milionu franků.

Mimo to banka poskytne na dobu desíti let od svého zřízení vládě úvěr, který nesmí převyšovati dvou třetin původního základního kapitálu.

Tento úvěr bude rozdělen na několik let a bude jeho upotřebeno v první řadě k výdajům na zařízení a udržování policejního sboru organisovaného podle usnesení konferenčního, v druhé řadě k výdajům na práce obecného zájmu, které nemohou býti převzaty na zvláštní fond v následujícím článku dotčený.

Úroková míra z těchto obou záloh i s bankovní provisí smí činiti nejvýše sedm ze sta a banka může od vlády jakožto jistotu ze zálohy žádati, aby jí přenechala přiměřenou částku pokladních poukázek.

Kdyby marocká vláda před uplynutím desíti let chtěla uzavříti půjčku, banka má právo žádati, aby částky podle druhého odstavce tohoto článku zálohou dané ihned byly splaceny.

Článek 36.

Výtěžek zvláštní dávky (článek 33, 66) tvořiti bude zvláštní fond, o němž banka povede zvláštní účet. Tento fond bude spravován podle předpisů konferencí daných.

Kdyby tento fond nestačil, banka může tomuto fondu poskytnouti úvěr na příští důchody, jehož výše nesmí převyšovati obnos příjmů posledního roku.

O míře úrokové a o provisi mají míti platnost týž podmínky, jako jsou stanoveny v předchozím článku pro zálohy státní pokladně na běžný účet.

Článek 37.

Banka učiní opatření, o kterých uzná, že jsou způsobilá ozdraviti mincovní poměry v Marokku. Španělská mince bude dále připuštěna k oběhu s platebním účinkem.

Vzhledem k tomu bude bance výlučně svěřeno, aby kupovala drahé kovy, razila a roztavovala mince, jakož i aby konala všechny jiné mincovní operace; tyto výkony má prováděti na účet a ve prospěch marocké vlády.

Art. 38.

La Banque, dont le siège social sera à Tanger, établira des succursales et agences dans les principales villes du Maroc et dans tout autre endroit où elle le jugera utile.

Art. 39.

Les emplacements nécessaires à l'établissement de la Banque ainsi que de ses succursales et agences au Maroc seront mis gratuitement à sa disposition par le Gouvernement et, à l'expiration de la concession, le Gouvernement en reprendra possession et remboursera à la Banque les frais de construction de ces établissements. La Banque sera, en outre, autorisée à acquérir tout bâtiment et terrain dont elle pourrait avoir besoin pour le même objet.

Art. 40

Le Gouvernement chérifien assurera sous sa responsabilité la sécurité et la protection de la Banque, de ses succursales et agences. A cet effet, il mettra dans chaque ville une garde suffisante à la disposition de chacun de ces établissements.

Art. 41.

La Banque, ses succursales et agences, seront exemptes de tout impôt ou redevance ordinaire ou extraordinaire, existants ou à créer; il en est de même pour les immeubles affectés à ses services, les titres et coupons de ses actions et ses billets. L'importation et l'exportation des métaux et monnaies destinés aux opérations de la Banque seront autorisées et exemptes de tout droit.

Art. 42.

Le Gouvernement chérifien exercera sa haute surveillance sur la Banque par un Haut Commissaire marocain, nommé par lui, après entente préalable avec le Conseil d'Administration de la Banque.

Ce Haut Commissaire aura le droit de prendre connaissance de la gestion de la Banque; il contrôlera l'émission des billets de Banque et veillera à la stricte observation des dispositions de la concession.

Le Haut Commissaire devra signer chaque billet ou y apposer son sceau; il sera chargé de la surveillance des relations de la Banque avec le Trésor Impérial.

Il ne pourra pas s'immiscer dans l'administration et la gestion des affaires de la Banque, mais

Článek 38.

Banka, jejímž sídlem bude Tanger, zřídí filiálky a agentury v nejdůležitějších městech Marokka, jakož i na každém jiném místě, kde to bude pokládati za prospěšné.

Článek 39.

Staveniště, kterých je třeba ke zřízení banky a jejích filiálek a agentur v Marokku, budou jí zdarma vládou k disposici dána; při uplynutí koncesse vláda je převezme a nahradí bance náklady stavební. Banka jest kromě toho zmocněna, nabýti každéhokoli stavení a pozemku, kterého potřebuje k témuž účelu.

Článek 40.

Šerifská vláda převezme plnou odpovědnost za bezpečnost a ochranu banky, jejích filiálek a agentur. K tomuto konci dá k disposici v každém městě dostatečnou stráž pro každý z těchto ústavů.

Článek 41.

Banka, její filiálky a agentury budou prosty všech daní a řádných nebo mimořádných dávek již nebo budoucně zavedených. Totéž platí o nemovitostech k její potřebě ustanovených, jakož i o jejích akciích i s kupony a o jejích notách. Dovoz a vývoz kovů a mincí, kterých banka pro své obchody potřebuje, jest dovolen a vší dávky prost.

Článek 42.

Šerifská vláda bude vykonávati svůj vrchní dohled k bance vrchním marockým komisařem, kterého ustanoví po předchozí dohodě se správní radou banky.

Tento vrchní komisař má právo přesvědčiti se o hospodářství banky; dohlédá k vydávání bankovek a dozírá k tomu, aby bylo koncessních ustanovení pečlivě šetřeno.

Vrchní komisař má každou nótu podepsati nebo svým razítkem opatřiti; jemu bude svěřen dohled ke stykům banky s císařskou pokladnou.

Avšak do správy a do obchodování banky nesmí se míchati; má však právo býti přítomen pokaždé zasedáním censorů.

il aura toujours le droit d'assister aux réunions des Censeurs.

Le Gouvernement chérifien nommera un ou deux Commissaires adjoints qui seront spécialement chargés de contrôler les opérations financières du Trésor avec la Banque.

Art. 43.

Un règlement, précisant les rapports de la Banque et du Gouvernement marocain, sera établi par le Comité spécial prévu à l'article 57 et approuvé par les Censeurs.

Art. 44.

La Banque, constituée avec approbation du Gouvernement de Sa Majesté Chérifienne, sous la forme des sociétés anonymes, est régie par la loi française sur la matière.

Art. 45.

Les actions intentées au Maroc par la Banque seront portées devant le Tribunal consulaire du défendeur ou devant la juridiction marocaine, conformément aux règles de compétence établies par les traités et les firmans chérifiens.

Les actions, intentées au Maroc contre la Banque, seront portées devant un Tribunal spécial, composé de trois magistrats consulaires et de deux assesseurs. Le Corps Diplomatique établira, chaque année, la liste des magistrats, des assesseurs, et de leurs suppléants.

Ce Tribunal appliquera à ces causes les règles de droit, de procédure et de compétence édictées en matière commerciale par la législation française. L'appel des jugements prononcés par ce Tribunal sera porté devant la Cour fédérale de Lausanne qui statuera en dernier ressort.

Art. 46.

En cas de contestation sur les clauses de la concession ou de litiges pouvant survenir entre le Gouvernement marocain et la Banque, le différend sera soumis, sans appel ni recours, à la Cour fédérale de Lausanne.

Seront également soumises à cette Cour, sans appel ni recours, toutes les contestations qui pourraient s'élever entre les actionnaires et la Banque sur l'exécution des Statuts ou à raison des affaires sociales.

Art. 47.

Les Statuts de la Banque seront établis d'après les bases suivantes par un Comité spécial prévu

Šerifská vláda ustanoví jednoho nebo dva pomocné komisaře, kteří mají zvláštní úkol, dozírati k finančním obchodům státní pokladny s bankou.

Článek 43.

Od zvláštního komitétu v článku 57 uvedeného buď zdělán řád pro vztahy banky a marocké vlády a buď schválen censory.

Článek 44.

Banka bude zřízena za souhlasu vlády Jeho šerifského Veličenství jako akciová společnost a jest podrobena příslušným ustanovením francouzského práva.

Článek 45.

Žaloby podané bankou v Marokku náležejí před konsulský soud žalovaného nebo před marocké soudnictví podle pravidel o příslušnosti daných smlouvami a šerifskými firmany.

Žaloby podané v Marokku na banku náležejí před zvláštní sborový soud, skládající se ze tří konsulských úředníků a dvou přísedících. Diplomatický sbor sestaví každého roku seznam úředníků, přísedících a jich zástupců.

Při těchto věcech bude sborový soud šetřiti právních, procesních a příslušenských předpisů, které jsou dány francouzským zákonodárstvím pro obchodní věci. Odvolání z rozsudků tohoto sborového soudu jde ke spolkovému soudu v Lausanně, jenž rozhodne v poslední instanci.

Článek 46.

Vznikl-li by spor o ustanoveních koncesse nebo jiné rozepře mezi marockou vládou a bankou, bude záležitost přednesena spolkovému soudu v Lausanně bez odvolání nebo rekursu.

Tomuto soudu budou podrobeny rovněž bez odvolání nebo rekursu všechny spory, které by vznikly mezi akcionáři a bankou o provádění stanov aneb o společnostních záležitostech.

Článek 47.

Stanovy banky buďte zdělány na následujících základech zvláštním komitétem v článku 57 dotčeným.

par l'article 57. Ils seront approuvés par les Censeurs et ratifiés par l'Assemblée générale des actionnaires.

Art. 48.

L'Assemblée générale constitutive de la Société fixera le lieu où se tiendront les Assemblées des actionnaires et les réunions du Conseil d'Administration; toutefois, ce dernier aura la faculté de se réunir dans toute autre ville s'il le juge utile.

La Direction de la Banque sera fixée à Tanger.

Art. 49.

La Banque sera administrée par un Conseil d'Administration composé d'autant de membres qu'il sera fait de parts dans le capital initial.

Les administrateurs auront les pouvoirs les plus étendus pour l'administration et la gestion de la Société; ce sont eux notamment qui nommeront les Directeurs, Sous-Directeurs et Membres de la Commission, indiquée à l'article 54, ainsi que les Directeurs des Succursales et Agences.

Tous les employés de la Société seront recrutés, autant que possible, parmi les ressortissants des diverses Puissances qui ont pris part à la souscription du capital.

Art. 50.

Les Administrateurs, dont la nomination sera faite par l'Assemblée générale des actionnaires, seront désignés à son agrément par les groupes souscripteurs du capital.

Le premier conseil restera en fonctions pendant cinq années. A l'expiration de ce délai, il sera procédé à son renouvellement à raison de trois membres par an. Le sort déterminera l'ordre de sortie des Administrateurs; il seront rééligibles.

A la constitution de la Société, chaque groupe souscripteur aura le droit de désigner autant d'Administrateurs qu'il aura souscrit de parts entières, sans que les groupes soient obligés de porter leur choix sur un candidat de leur propre nationalité.

Les groupes souscripteurs ne conserveront leur droit de désignation des Administrateurs, lors du remplacement de ces derniers, ou du renouvellement de leur mandat, qu'autant qu'ils pourront justifier être encore en possession d'au moins la moitié de chaque part pour laquelle ils exercent ce droit.

Dans le cas où, par suite de ces dispositions, un groupe souscripteur ne se trouverait plus en

Stanovy tyto buďte censory schváleny a valnou hromadou akcionářů potvrzeny.

Článek 48.

Ustavující valná hromada společnosti ustanoví místo, kde se budou konati hromady akcionářů a zasedání správní rady; avšak správní rada má právo sestoupiti se v každém jiném městě, pokládá-li to za prospěšné.

Ředitelství banky má své sídlo v Tangeru.

Článek 49.

Banku řídí správní rada, která se skládá z tolika členů, kolik dílů jest zřízeno z původního základního kapitálu.

Členové správní rady mají nejrozsáhlejší plnou moc ke správě a k vedení obchodu společnosti; zejména jmenují ředitele, podředitele a členy komise v článku 54 dotčené jakož i ředitele filiálek a agentur.

Všichni úředníci společnosti, pokud možná, budou vzati ze příslušníků rozličných mocností, které se účastnily v upisování kapitálu.

Článek 50.

Členové správní rady, které valná hromada akcionářů bude jmenovati, budou jí ku potvrzení předloženi skupinami upisovatelů kapitálu.

První správní rada bude úřadovati pět let. Po uplynutí této lhůty bude obnovována tím způsobem, že se nahradí ročně tři členové. Los rozhodne, ve kterém pořadí členové správní rady mají vystoupiti; vystoupilí mohou býti opět zvoleni.

Při zřízení společnosti každá skupina upisovatelů má právo ustanoviti tolik členů správní rady, kolik úplných dílů upsala; skupiny nejsou zavázány vybrati kandidáty ze své vlastní národnosti.

Skupiny upisovatelů podrží své právo ustanoviti členy správní rady při nahrazení neb obnovení mandátů toliko tenkráte, prokážou-li, že mají ještě alespoň polovici toho dílu, za který vykonávají toto právo.

Kdyby podle těchto předpisů některá skupina upisovatelů již nemohla ustanoviti některého člena

mesure de désigner un administrateur, l'Assemblée générale des actionnaires, pourvoirait directement à cette désignation.

Art. 51.

Chacun des établissements ci-après: Banque de l'Empire Allemand, Banque d'Angleterre, Banque d'Espagne, Banque de France, nommera, avec l'agrément de son Gouvernement, un Censeur auprès de la Banque d'Etat du Maroc.

Les Censeurs resteront en fonctions pendant quatre années. Les Censeurs sortants peuvent être désignés à nouveau.

En cas de décès ou de démission, il sera pourvu à la vacance par l'établissement qui a procédé à la désignation de l'ancien titulaire, mais seulement pour le temps où ce dernier devait rester en charge.

Art. 52.

Les Censeurs qui exerceront leur mandat en vertu du présent Acte des Puissances signataires devront, dans l'intérêt de celles-ci, veiller sur le bon fonctionnement de la Banque et assurer la stricte observation des clauses de la Concession et des Statuts. Ils veilleront à l'exact accomplissement des prescriptions concernant l'émission des billets et devront surveiller les opérations tendant à l'assainissement de la situation monétaire; mais ils ne pourront jamais, sous quelque prétexte que ce soit, s'immiscer dans la gestion des affaires, ni dans l'administration intérieure de la Banque.

Chacun des Censeurs pourra examiner en tout temps les comptes de la Banque, demander, soit au Conseil d'Administration, soit à la Direction, des informations sur la gestion de la Banque et assister aux réunions du Conseil d'Administration, mais seulement avec voix consultative.

Les quatre Censeurs se réuniront à Tanger, dans l'exercice de leurs fonctions, au moins une fois tous les deux ans, à une date à concerter entr'eux. D'autres réunions à Tanger ou ailleurs devront avoir lieu, si trois des Censeurs l'exigent.

Les quatre Censeurs dresseront, d'un commun accord, un rapport annuel qui sera annexé à celui du Conseil d'Administration. Le Conseil d'Administration transmettra, sans délai, une copie de ce rapport à chacun des Gouvernements signataires de l'Acte de la Conférence.

Art. 53.

Les émoluments et indemnités de déplacement, affectés aux Censeurs, seront établis par le Comité d'étude des Statuts. Ils seront directement versés à ces agents par les Banques chargées de leur

správní rady, ustanoví jej bezprostředně valná hromada akcionářů.

Článek 51.

Každý z následujících ústavů, a to: Německá banka říšská, banka Anglická, banka Španělská, banka Francouzská pojmenuje za souhlasu své vlády censora u Marocké banky státní.

Censoři budou úřadovati čtyři léta. Vystoupilí censoři mohou býti opět jmenováni.

Zemře-li některý censor nebo vzdá-li se úřadu, uprázdněné místo bude obsazeno ústavem, jenž dřívějšího majitele ustanovil, avšak toliko na dobu, po kterou ještě v úřadě býti měl.

Článek 52.

Censoři, kteří vykonávají svůj úřad na základě této listiny, mají v zájmu podepsaných mocností dohlédati k řádnému hospodářství banky a o to pečovati, aby ustanovení koncesse a stanov přesně byla zachovávána. Mají k tomu dohlédati, aby správně byly plněny předpisy o vydávání not a opatření za příčinou ozdravení mincovních poměrů; avšak nesmějí se pod žádnou záminkou vměšovati do vedení obchodů nebo do vnitřní správy banky.

Každý z censorů může kdykoli zkoumati účty banky, požadovati od správní rady nebo ředitelstva vysvětlivky o obchodování banky a přítomen býti zasedáním správní rady, avšak toliko s poradním hlasem.

Tito čtyři censoři sestoupí se v Tangeru aspoň jednou za dvě léta v čase od nich smluveném za příčinou výkonu svého úřadu. Jiné schůzky v Tangeru nebo jinde musí se konati, navrhují li to tři censoři.

Tito čtyři censoři sestaví společně výroční zprávu, která se přiloží ke zprávě správní rady. Správní rada zašle bez průtahu opis této zprávy každé vládě, která podepsala konferenční listinu.

Článek 53.

Komitét, jemuž bude svěřeno vypracovati stanovy, ustanoví platy a cestovní náklady censorů, které jim od bank, kterým jich jmenování bylo svěřeno, bezprostředně budou vyplaceny a těmto ústavům Marockou státní bankou nahrazeny.

désignation et remboursés à ces établissements par la Banque d'Etat du Maroc.

Art. 54.

Il sera institué à Tanger auprès de la Direction une Commission dont les membres seront choisis par le Conseil d'Administration sans distinction de nationalité, parmi les notables résidant à Tanger, propriétaires d'actions de la Banque.

Cette Commission, qui sera présidée par un des Directeurs, ou Sous-Directeurs, donnera son avis sur les escomptes et ouvertures de crédits.

Elle adressera un rapport mensuel sur ces diverses questions au Conseil d'Administration.

Art. 55.

Le capital, dont l'importance sera fixée par le Comité spécial désigné à l'article 57, sans pouvoir être inférieur à quinze millions de francs, ni supérieur à vingt millions, sera formé en monnaie or et les actions, dont les coupures représenteront une valeur équivalente à cinq cents francs, seront libellées dans les diverses monnaies or, à un change fixe, déterminé par les Statuts.

Ce capital pourra être ultérieurement augmenté, en une ou plusieurs fois, par décision de l'Assemblée Générale des Actionnaires.

La souscription de ces augmentations de capital sera réservée à tous les porteurs d'actions, sans distinction de groupe, proportionnellement aux titres possédés par chacun d'eux.

Art. 56.

Le capital initial de la Banque sera divisé en autant de parts égales qu'il y aura de parties prenantes parmi les Puissances représentées à la Conférence.

A cet effet, chaque Puissance désignera une Banque qui exercera, soit pour elle-même, soit pour un groupe de banques, le droit de souscription ci-dessus spécifié, ainsi que le droit de désignation des Administrateurs prévu à l'article 50. Toute banque, choisie comme chef de groupe, pourra avec l'autorisation de son Gouvernement être remplacée par une autre banque du même pays.

Les Etats, qui voudraient se prévaloir de leur droit de souscription, auront à communiquer cette intention au Gouvernement Royal d'Espagne dans un délai de quatre semaines, à partir de la signature du présent Acte par les représentants des Puissances.

Toutefois, deux parts égales à celles réservées à chacun des groupes souscripteurs seront attribuées au Consortium des banques signataires du contrat du 12 Juin 1904, en compensation de la

Článek 54.

V Tangeru bude zřízena u ředitelstva komise, jejíž členové budou zvoleni správní radou bez rozdílu národnosti z nejváženějších obyvatelů tangerských, kteří jsou vlastníky bankovních akcií.

Tato komise, které bude předsedati některý z ředitelů nebo podředitelů, bude podávati dobré zdání o eskomptu a o poskytování úvěru.

Tato komise bude podávati měsíčně zprávu o těchto rozličných otázkách správní radě.

Článek 55.

Kapitál, jehož obnos od zvláštního komitétu, v článku 57 označeného, má býti určen ne méně nežli na patnáct a ne více nežli na dvacet millionů franků, budiž stanoven ve zlatě; akcie mají míti hodnotu pěti set franků a tato hodnota buď udána ve zlatě rozličnými zlatými mincemi podle směny stanovami určené.

Kapitál může býti později jednou nebo několikráte zvýšen usnesením valné hromady akcionářů.

Upsání tohoto zvýšeného kapitálu bude vyhrazeno všem akcionářům bez rozdílu skupiny, podle poměru jejich akciové držby.

Článek 56.

Původní zakládací kapitál banky bude rozdělen na tolik stejných dílů, kolik se súčastní mocností na konferenci zastoupených.

K tomuto účelu každá mocnost označí banku, která buďto pro sebe nebo pro některou bankovní skupinu bude vykonávati svrchu dotčené upisovací právo jakož i v článku 50 uvedené právo stanoviti členy správní rady. Každá banka, která vystoupí jako vůdce některé skupiny, může za souhlasu své vlády nahrazena býti jinou bankou téže země.

Státy, které chtějí použíti svého upisovacího práva, oznamte ve čtyřech nedělích po podepsání této listiny zástupci mocností svůj úmysl královské španělské vládě.

Avšak dva stejné díly jako díly upisovacím skupinám vyhrazené budou přiděleny bankovnímu konsorciu, které podepsalo smlouvu ze dne 12. června 1904, a to jako vzájemná dávka konsorciu za odstup Marocké státní bance:

cession qui sera faite par le Consortium à la Banque d'Etat du Maroc:

1° des droits spécifiés à l'article 33 du contrat;

2° du droit inscrit à l'article 32 (§ 2) du contrat, concernant le solde disponible des recettes douanières sous réserve expresse du privilège général conféré en premier rang par l'article 11 du même contrat aux porteurs de Titres sur la totalité du Produit des Douanes.

Art. 57.

Dans un délai de trois semaines à partir de la clôture de la souscription, notifiée par le Gouvernement Royal d'Espagne aux Puissances intéressées, un Comité spécial, composé de délégués nommés par les groupes souscripteurs, dans les conditions prévues à l'article 50 pour la nomination des Administrateurs, se réunira afin d'élaborer les Statuts de la Banque.

L'Assemblée générale constitutive de la Société aura lieu dans un délai de deux mois, à partir de la ratification du présent Acte.

Le rôle du Comité spécial cessera aussitôt après la constitution de la Société.

Le Comité spécial fixera lui-même le lieu de ses réunions.

Art. 58.

Aucune modification aux Statuts ne pourra être apportée si ce n'est sur la proposition du Conseil d'Administration et après avis conforme des Censeurs et du Haut Commissaire Impérial.

Ces modifications devront être votées par l'Assemblée Générale des Actionnaires à la majorité des trois quarts des membres présents ou représentés.

Chapitre IV.

Déclaration concernant un meilleur rendement des impôts et la création de nouveaux revenus.

Art. 59.

Dès que le tertib sera mis à exécution d'une façon régulière à l'égard des sujets marocains, les Représentants des Puissances à Tanger y soumettront leurs ressortissants dans l'Empire. Mais il est entendu que ledit impôt ne sera appliqué aux étrangers,

a) que dans les conditions fixées par le règlement du Corps Diplomatique à Tanger en date du 23 Novembre 1903,

1. práv v článku 33 smlouvy uvedených,

2. v článku 32 (§ 2) smlouvy uvedeného práva k volné části celních příjmů s výslovnou výhradou všeobecného přednostního práva, které jest propůjčeno článkem 11 téže smlouvy majitelům úpisů k veškerým celním výtěžkům.

Článek 57.

Ve třech nedělích po skončeném upisování, což buď oznámeno účastným mocnostem královskou španělskou vládou, sestoupí se k vypracování bankovních stanov zvláštní komitét, který bude sestaven ze zástupců upisovatelských skupin podle zásad vytčených v článku 50 pro stanovení členů správní rady.

Ustavující valná hromada společnosti bude konána ve dvou měsících po ratifikaci této listiny.

Činnost zvláštního komitétu se skončí ustavením společnosti.

Zvláštní komitét ustanoví sám místo, kde se sestoupí.

Článek 58.

Stanovy mohou býti změněny toliko k návrhu správní rady jakož i za souhlasu censorů a císařského vrchního komisaře.

Tyto změny musí býti schváleny od valné hromady akcionářů většinou tří čtvrtin přítomných nebo zastoupených členů.

Hlava čtvrtá.

Prohlášení o zlepšení berních výtěžků a o zjednání nových příjmů.

Článek 59.

Jakmile tertib bude řádně zaveden pro Marocké poddané, zástupci mocností v Tangeru podrobí jemu své příslušníky v Marocké říši. Avšak při tom se předpokládá, že řečená dávka bude se vztahovati k cizincům

a) toliko pod podmínkami ustanovenými od diplomatického sboru v Tangeru dne 23. listopadu 1903,

b) que dans les localités où il sera effectivement perçu sur les sujets marocains.

Les autorités consulaires retiendront un tantième pour cent des sommes encaissées sur leurs ressortissants pour couvrir les frais occasionnés par la rédaction des rôles et le recouvrement de la taxe.

Le taux de cette retenue sera fixé, d'un commun accord, par le Makhzen et le Corps Diplomatique à Tanger.

Art. 60.

Conformément au droit qui leur a été reconnu par l'article 11 de la Convention de Madrid, les étrangers pourront acquérir des propriétés dans toute l'étendue de l'Empire chérifien et Sa Majesté le Sultan donnera aux autorités administratives et judiciaires les instructions nécessaires pour que l'autorisation de passer les actes ne soit pas refusée sans motif légitime. Quant aux transmissions ultérieures par actes entre vifs ou après décès, elles continueront à s'exercer sans aucune entrave.

Dans les ports ouverts au commerce et dans un rayon de dix kilomètres autour de ces ports, Sa Majesté le Sultan accorde, d'une façon générale, et sans qu'il soit désormais nécessaire de l'obtenir spécialement pour chaque achat de propriété par les étrangers, le consentement exigé par l'article 11 de la Convention de Madrid.

A Ksar el Kebir, Arzila, Azemmour et, éventuellement, dans d'autres localités du littoral ou de l'intérieur, l'autorisation générale ci-dessus mentionnée est également accordée aux étrangers, mais seulement pour les acquisitions dans un rayon de deux kilomètres autour de ces villes.

Partout où les étrangers auront acquis des propriétés, ils pourront élever des constructions en se conformant aux règlements et usages.

Avant d'autoriser la rédaction des actes transmissifs de propriété, le Cadi devra s'assurer conformément à la loi musulmane, de la régularité des titres.

Le Makhzen désignera, dans chacune des villes et circonscriptions indiquées au présent article, le Cadi qui sera chargé d'effectuer ces vérifications.

Art. 61.

Dans le but de créer de nouvelles ressources au Makhzen, la Conférence reconnaît, en principe, qu'une taxe pourra être établie sur les constructions urbaines.

Une partie des recettes ainsi réalisées sera affectée aux besoins de la voirie et de l'hygiène

b) toliko v místech, kde se skutečně bude vybírati na marockých poddaných.

Konsulští úřadové podrží jistá procenta obnosů vybraných na svých příslušnících, aby byly uhrazeny náklady na sestavení berních seznamů a vybírání dávek.

Výše části, která takto bude zadržena, bude ustanovena společně Makhzenem a diplomatickým sborem v Tangeru.

Článek 60.

Cizinci mohou podle práva jim v článku 11 madridské konvence přiznaného nabývati nemovitostí v celém obvodu šerifské říše a Jeho Veličenství sultán dá správním a soudním úřadům potřebné pokyny, aby schválení ke smlouvám nebylo odpíráno bez zákonného důvodu. Co se týče dalších převodů právními jednáními mezi živými nebo pro případ smrti, budou moci se konati také dále beze vší překážky.

Ve přístavech obchodu otevřených a v obvodu desíti kilometrů okolo těchto přístavů Jeho Veličenství sultán dává vůbec schválení požadované v článku 11 madridské konvence a není proto vůbec třeba zvláštního dovolení ku každému zákupu nemovitostí cizinci.

V místech Ksar el Kebir, Arzila, Azemmur a v jiných snad místech na pobřeží nebo v nitru bude dáno svrchu dotčené všeobecné schválení cizincům stejným způsobem, avšak toliko pro nemovitosti nabyté v obvodu dvou kilometrů kolem těchto měst.

Všude, kde cizinci nabyli pozemků, mohou zříditi stavby, šetříce platných řádů a obyčejů.

Před schválením převodu vlastnictví musí se kadi podle mosleminských zákonů přesvědčiti, zdali důvod držby jest řádný.

Makhzen pojmenuje pro každé město a pro každý obvod v tomto článku uvedený kadiho, jenž má provésti tato ohledání.

Článek 61.

Aby byly opatřeny nové zdroje příjmů Makhzenovi, konference uznává v zásadě, že může býti zavedena daň z městských budov.

Části takto dosažených příjmů bude užito na stavbu městských ulic a pro městské zdravot-

municipales et, d'une façon générale, aux dépenses d'amélioration et d'entretien des villes.

La taxe sera due par le propriétaire marocain ou étranger sans aucune distinction; mais le locataire ou le détenteur de la clef en sera responsable envers le Trésor marocain.

Un règlement édicté, d'un commun accord, par le Gouvernement chérifien et le Corps Diplomatique à Tanger, fixera le taux de la taxe, son mode de perception et d'application et déterminera la quotité des ressources ainsi créées qui devra être affectée aux dépenses d'amélioration et d'entretien des villes.

A Tanger, cette quotité sera versée au Conseil sanitaire international, qui en réglera l'emploi jusqu'à la création d'une organisation municipale.

Art. 62.

Sa Majesté Chérifienne, ayant décidé en 1901 que les fonctionnaires marocains, chargés de la perception des impôts agricoles, ne recevraient plus des populations ni sokhra ni mouna, la Conférence estime que cette règle devra être généralisée autant que possible.

Art. 63.

Les Délégués chérifiens ont exposé que des biens habous ou certaines propriétés domaniales, notamment des immeubles du Makhzen, occupés contre paiement de la redevance de six pour cent, sont détenus par des ressortissants étrangers, sans titres réguliers ou en vertu de contrats sujets à révision. La Conférence, désireuse de remédier à cet état de choses, charge le Corps Diplomatique à Tanger de donner une solution équitable à ces deux questions, d'accord avec le Commissaire spécial que Sa Majesté Chérifienne voudra bien désigner à cet effet.

Art. 64.

La Conférence prend acte des propositions formulées par les Délégués chérifiens au suje. de la création de taxes sur certains commerces, industries et professions.

Si, à la suite de l'application de ces taxes aux sujets marocains, le Corps Diplomatique à Tanger estimait qu'il y a lieu de les étendre aux ressortissants étrangers, il est, dès à présent, spécifié que lesdites taxes seront exclusivement municipales.

nictví, jakož i vůbec k výdajům na zlepšení a udržování měst.

Daň stihne bez rozdílu jak marockého tak i cizího vlastníka; avšak nájemce nebo majetník klíče jest za ni odpověden naproti marocké státní pokladně.

Řád šerifskou vládou a diplomatickým sborem v Tangeru společně vydaný ustanoví výši daně, způsob jejího vybírání a upotřebení a určí také kvotu takto opatřených příjmů, které má býti upotřebeno k výdajům na zlepšení a udržování měst.

V Tangeru připadne tato kvota mezinárodní zdravotní radě, která upraví, jak se jí má upotřebiti, dokud by obecní správa nebyla zřízena.

Článek 62.

Konference jest toho náhledu, že pokud možná všeobecnou platnost míti má rozhodnutí Jeho šerifského Veličenství roku 1901 vydané, že maročtí úředníci, kterým jest svěřeno vybírati zemědělské dávky, nesmějí přijímati od obyvatelstva ani sochru ani munu.

Článek 63.

Šerifští zástupci prohlásili, že by cizí příslušníci měli bez řádného titulu držby nebo na základě zrušitelných smluv pozemky Habus zvané a jisté dominikální pozemky, zejména pozemky Makhzenovy, okkupované za pozemkový plat šesti ze sta. Konference chce odpomoci tomuto stavu a ukládá diplomatickému sboru v Tangeru, aby ve shodě se zvláštním komisařem, kterého Jeho šerifské Veličenství ráčí ustanoviti, slušně rozřešil tyto dvě otázky.

Článek 64.

Konference bere na vědomost návrhy šerifských zástupců o zavedení dávek na určité obchody, průmysly a živnosti.

Když by po zavedení těchto dávek na marocké poddané diplomatický sbor shledal, že jest účelno je také na cizí příslušníky rozšířiti, tedy prohlašuje se již nyní, že řečené dávky smějí býti toliko dávkami městskými.

Art. 65.

La Conférence se rallie à la proposition faite par la Délégation marocaine d'établir avec l'assistance du Corps Diplomatique:

a) un droit de timbre sur les contrats et actes authentiques passés devant les adoul;

b) un droit de mutation, au maximum de deux pour cent, sur les ventes immobilières;

c) un droit de statistique et de pesage, au maximum de un pour cent ad valorem, sur les marchandises transportées par cabotage;

d) un droit de passeport à percevoir sur les sujets marocains;

e) éventuellement, des droits de quais et de phares dont le produit devra être affecté à l'amélioration des ports.

Art. 66.

A titre temporaire, les marchandises d'origine étrangère seront frappées à leur entrée au Maroc d'une taxe spéciale s'élévant à deux et demi pour cent ad valorem. Le produit intégral de cette taxe formera un fonds spécial qui sera affecté aux dépenses et à l'exécution de travaux publics, destinés au développement de la navigation et du commerce en général dans l'Empire chérifien.

Le programme des travaux et leur ordre de priorité seront arrêtés, d'un commun accord, par le Gouvernement chérifien et par le Corps Diplomatique à Tanger.

Les études, devis, projets et cahiers des charges s'y rapportant seront établis par un ingénieur compétent nommé par le Gouvernement chérifien d'accord avec le Corps Diplomatique. Cet ingénieur pourra, au besoin, être assisté d'un ou plusieurs ingénieurs adjoints. Leur traitement sera imputé sur les fonds de la caisse spéciale.

Les fonds de la caisse spéciale seront déposés à la Banque d'Etat du Maroc qui en tiendra la comptabilité.

Les adjudications publiques seront passées dans les formes et suivant les conditions générales prescrites par un Règlement que le Corps Diplomatique à Tanger est chargé d'établir avec le Représentant de Sa Majesté Chérifienne.

Le bureau d'adjudication sera composé d'un représentant du Gouvernement chérifien, de cinq délégués du Corps Diplomatique et de l'ingénieur.

L'adjudication sera prononcée en faveur du soumissionnaire qui, en se conformant aux pres-

Článek 65.

Konference připojuje se k návrhu marockých zástupců, aby byly za přispění diplomatického sboru ještě následující dávky zavedeny:

a) kolková daň ze smluv a originálních spisů, před aduly učiněných;

b) dávka z převodu majetku nejvýše dvou procent z prodeje pozemků;

c) statistická dávka a vážné, které smějí nejvýše činiti jedno procento hodnoty ze zboží pobřežní plavbou dopraveného;

d) daň z cestovních pasů na marockých poddaných vybíraná;

e) po případě nábřežné a majáčné, jehož výtěžku buď upotřebeno ke zlepšení přístavů.

Článek 66.

Dočasně mohou zboží cizího původu při svém dovozu do Marokka býti podrobena zvláštní dávce půltřetího procenta z hodnoty. Veškerý výtěžek této dávky bude činiti zvláštní fond, kterého se upotřebí ku provádění veřejných prací, určených vůbec k zvelebení plavby a obchodu v šerifské říši.

Program těchto prací a postup jejich provedení bude určen šerifskou vládou společně s diplomatickým sborem v Tangeru.

K tomu se vztahující předběžná studia, stavební rozpočty, plány a nákladní sešity budou zdělány odborným inženýrem jmenovaným od šerifské vlády ve shodě s diplomatickým sborem. Tomuto inženýru mohou třeba li toho na výpomoc přidělen býti jeden nebo několik inženýrů. Jejich služné jde na řad fondu zvláštní pokladny.

Fond zvláštní pokladny bude uložen v Marocké bance státní, která o něm bude povinna účet vydávati.

Veřejné zadání prací má se státi ve formě a podle všeobecných podmínek řádu, jejž diplomatický sbor v Tangeru má vypracovati se zástupcem Jeho šerifského Veličenství.

Kancelář pro zadání prací skládati se bude ze zástupce šerifské vlády, pěti zástupců diplomatického sboru a inženýra.

Zadání stane se podateli, který při dodržení předpisů nákladního sešitu učiní nejprospěšnější všeobecné podmínky.

criptions du cahier des charges, présentera l'offre remplissant les conditions générales les plus avantageuses.

En ce qui concerne les sommes provenant de la taxe spéciale et qui seraient perçues dans les bureaux de douane établis dans les régions visées par l'article 103 du Règlement sur les douanes, leur emploi sera réglé par le Makhzen avec l'agrément de la Puissance limitrophe, conformément aux prescriptions du présent article.

Art. 67.

La Conférence, sous réserve des observations présentées à ce sujet, émet le vœu que les droits d'exportation des marchandises ci-après soient réduits de la manière suivante:

Pois chiches	20	pour	100
Maïs	20	„	100
Orge	50	„	100
Blé	34	„	100

Art. 68.

Sa Majesté Chérifienne consentira à élever à dix mille le chiffre de six mille têtes de bétail de l'espèce bovine que chaque Puissance aura le droit d'exporter du Maroc. L'exportation pourra avoir lieu par tous les bureaux de douane. Si, par suite de circonstances malheureuses, une pénurie de bétail était constatée dans une région déterminée, Sa Majesté Chérifienne pourrait interdire temporairement la sortie du bétail par le port, ou les ports qui desservent cette région. Cette mesure ne devra pas excéder une durée de deux années; elle ne pourra pas être appliquée à la fois à tous les ports de l'Empire.

Il est d'ailleurs entendu que les dispositions précédentes ne modifient pas les autres conditions de l'exportation du bétail fixées par les firmans antérieurs.

La Conférence émet, en outre, le vœu qu'un service d'inspection vétérinaire soit organisé au plus tôt dans les ports de la côte.

Art. 69.

Conformément aux décisions antérieures de Sa Majesté Chérifienne et notamment à la décision du 28 septembre 1901, est autorisé entre tous les ports de l'Empire le transport par cabotage des céréales, graines, légumes, œufs, fruits, volailles, et, en général, des marchandises et animaux de toute espèce, originaires ou non du Maroc, à l'exception des chevaux, mulets, ânes et chameaux pour lesquels un permis spécial du Makhzen sera nécessaire. Le cabotage pourra être effectué par des

Co se týče peněz pocházejících ze zvláštní dávky, které budou vybírány celnicemi obvodů v článku 103 celního řádu uvedených, tedy jejich upotřebení bude upraveno Makhzenem za souhlasu sousední mocnosti podle ustanovení tohoto článku.

Článek 67.

Konference s výhradou prohlášení o tomto předmětu daných vyslovuje přání, aby vývozná cla ze zboží tuto uvedených tímto způsobem byla snížena, a to z:

cizrnu	na	20	ze sta,
kukuřice	„	20	„ „
ječmene	„	50	„ „
pšenice	„	34	„ „

Článek 68.

Jeho šerifské Veličenství prohlašuje se za srozuměna, zvýšiti počet skotu, který každé mocnosti jest dovoleno vyvézti z Marokka, ze šesti tisíc kusů na deset tisíc kusů. Vývoz může se konati přes všechny celnice. Kdyby následkem nehod byl zjištěn nedostatek dobytka v některém určitém obvodu, Jeho šerifské Veličenství může na čas zakázati vývoz dobytka ze přístavu nebo přístavů tohoto území. Toto opatření nesmí přesahovati dobu dvou let a nesmí býti učiněno zároveň pro všechny přístavy říše.

Tato ustanovení netýkají se ostatních podmínek, které byly stanoveny pro vývoz dobytka dřívějšími firmany.

Konference vyslovuje kromě toho přání, aby v pobřežních přístavech co možná brzy byl zřízen zvěrolékařský dozor.

Článek 69.

V souhlasu s dřívějšími rozhodnutími Jeho šerifského Veličenství a zejména s rozhodnutím ze dne 28. září 1901 jest mezi všemi přístavy říše dovolena pobřežní plavbou doprava obilin, semen, zeleniny, vajec, ovoce, drůbeže a vůbec všelikého zboží a zvířat, ať pocházejí z Marokka nebo ne, kromě koní, mezků, oslů a velbloudů, pro které jest třeba zvláštního povolení Makhzenova. Pobřežní plavba může býti provozována loďmi každékoli národnosti, aniž řečené věci jsou povinny platiti

bateaux de toute nationalité, sans que lesdits articles aient à payer les droits d'exportation, mais en se conformant aux droits spéciaux et aux règlements sur la matière.

Art. 70.

Le taux des droits de stationnement ou d'ancrage imposés aux navires dans les ports marocains se trouvant fixé par des traités passés avec certaines Puissances, ces Puissances se montrent disposées à consentir la révision desdits droits. Le Corps Diplomatique à Tanger est chargé d'établir, d'accord avec le Makhzen, les conditions de la révision qui ne pourra avoir lieu qu'après l'amélioration des ports.

Art. 71.

Les droits de magasinage en douane seront perçus dans tous les ports marocains où il existera des entrepôts suffisants, conformément aux règlements pris ou à prendre sur la matière par le Gouvernement de Sa Majesté Chérifienne, d'accord avec le Corps Diplomatique à Tanger.

Art. 72.

L'opium et le kif continueront à faire l'objet d'un monopole au profit du Gouvernement chérifien. Néanmoins, l'importation de l'opium spécialement destiné à des emplois pharmaceutiques sera autorisée par permis spécial, délivré par le Makhzen, sur la demande de la Légation dont relève le pharmacien ou médecin importateur. Le Gouvernement chérifien et le Corps Diplomatique règleront, d'un commun accord, la quantité maxima à introduire.

Art. 73.

Les Représentants des Puissances prennent acte de l'intention du Gouvernement chérifien d'étendre aux tabacs de toutes sortes le monopole existant en ce qui concerne le tabac à priser. Ils réservent le droit de leurs ressortissants à être dûment indemnisés des préjudices que ledit monopole pourrait occasionner à ceux d'entr'eux qui auraient des industries créées sous le régime actuel concernant le tabac. A défaut d'entente amiable, l'indemnité sera fixée par des experts désignés par le Makhzen et par le Corps Diplomatique, en se conformant aux dispositions arrêtées en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique.

Art. 74.

Le principe de l'adjudication, sans acception de nationalité, sera appliqué aux fermes concernant

vývozné clo, avšak musí býti zapraveny zvláštní dávky a platná ustanovení zachovávána.

Článek 70.

Mocnosti, jejichž smlouvy s Marokkem stanoví sazby přístavného a kotevného v marockých přístavech, prohlašují se za srozuměny s revisí těchto dávek. Diplomatickému sboru v Tangeru jest uloženo, aby ve shodě s Makhzenem ustanovil podmínky této revise, která může býti provedena teprve po zlepšení přístavů.

Článek 71.

Ve všech marockých přístavech, kde jsou dostatečná skladiště, může býti vybíráno celní skladné podle řádu již nebo budoucně vypracovaného v této příčině od vlády Jeho šerifského Veličenství ve shodě s diplomatickým sborem v Tangeru.

Článek 72.

Opium a kif budou také dále monopolem šerifské vlády. Přece však dovoz opia, které jest určeno toliko k lékárnickým účelům, bude dovolen na základě zvláštního dovolovacího listu, jejž Makhzen vydá k návrhu vyslanectva, které jest příslušné pro dovážejícího lékárníka nebo lékaře. Šerifská vláda a diplomatický sbor ustanoví společně množství, které může nanejvýše býti dovezeno.

Článek 73.

Zástupci mocností berou na vědomí úmysl šerifské vlády, dosavadní monopol šňupavého tabáku rozšířiti na všechny druhy tabáku. Avšak vyhrazují svým příslušníkům právo na přiměřenou náhradu za ujmy, které by mezi nimi ti utrpěli, kteří na základě dosavadních ustanovení o tabákovém obchodu založili průmyslové podniky. Kdyby nebyla dobrovolná shoda dosažena, bude náhrada ustanovena znalci Makhzenem a diplomatickým sborem určenými podle předpisů o vyvlastnění pro dobro veřejné.

Článek 74.

Při propachtování opiového a kifového monopolu buď šetřeno zásady o offertním řízení bez

le monopole de l'opium et du kif. Il en serait de même pour le monopole du tabac, s'il était établi.

Art. 75.

Au cas où il y aurait lieu de modifier quelqu'une des dispositions de la présente déclaration, une entente devra s'établir à ce sujet entre le Makhzen et le Corps Diplomatique à Tanger.

Art. 76.

Dans tous les cas prévus par la présente déclaration, où le Corps Diplomatique sera appelé à intervenir, sauf en ce qui concerne les articles 64, 70 et 75, les décisions seront prises à la majorité des voix.

Chapitre V.

Règlement sur les douanes de l'Empire et la répression de la fraude et de la contrebande.

Art. 77.

Tout capitaine de navire de commerce, venant de l'étranger ou du Maroc, devra, dans les vingt-quatre heures de son admission en libre pratique dans un des ports de l'Empire, déposer au bureau de douane une copie exacte de son manifeste, signée par lui et certifiée conforme par le consignataire du navire. Il devra, en outre, s'il en est requis, donner communication aux agents de la douane de l'original de son manifeste.

La douane aura la faculté d'installer à bord un ou plusieurs gardiens pour prévenir tout trafic illégal.

Art. 78.

Sont exempts du dépôt du manifeste:

1° Les bâtiments de guerre ou affrétés pour le compte d'une Puissance;

2° Les canots appartenant à des particuliers, qui s'en servent pour leur usage, en s'abstenant de tout transport de marchandises;

3° Les bateaux ou embarcations employés à la pêche en vue des côtes;

4° Les yachts uniquement employés à la navigation de plaisance et enregistrés au port d'attache dans cette catégorie;

5° Les navires chargés spécialement de la pose et de la réparation des câbles télégraphiques;

rozdílu národnosti. Totéž platí o tabákovém monopolu, bude-li zaveden.

Článek 75.

Bylo-li by třeba některé ustanovení tohoto prohlášení změniti, je k tomu třeba dohody mezi Makhzenem a diplomatickým sborem v Tangeru.

Článek 76.

Ve všech případech tímto prohlášením dotčených, ve kterých se vyžaduje spolupůsobení diplomatického sboru, budou rozhodnutí učiněna většinou hlasů kromě článků 64, 70, 75.

Hlava pátá.

Řád o marockých celnicích a o potlačení celního podvodu a podloudního obchodu.

Článek 77.

Každý kapitán obchodní lodi, z cizozemska do Marokka přicházející, musí ve dvaceti čtyřech hodinách, co obdržel praktiku v některém přístavu Marocké říše, uložiti na celnici přesný opis svého manifestu, který jest od něho podepsán a od konsignatáře lodi za stejně znějící potvrzen. Kromě toho musí k žádosti předložiti originál svého manifestu celním úředníkům.

Celní úřad jest oprávněn dáti na loď jednoho nebo několik hlídačů, aby byl všeliký nedovolený obchod zamezen.

Článek 78.

Od povinnosti uložiti manifest jsou osvobozeny:

1. válečné lodi nebo lodi najaté na účet některé mocnosti;

2. čluny soukromých osob, které slouží k jich osobní potřebě a kterých se neužívá ku dopravě zboží;

3. lodi nebo plavidla, kterých se užívá k rybářství v pobřežních vodách;

4. jachty, kterých se užívá výlučně k zábavným účelům a které jsou za takové registrovány ve svém domovském přístavu;

5. lodi zvláště ustanovené ku kladení nebo spravování telegrafních lan;

6° Les bateaux uniquement affectés au sauvetage;

7° Les bâtiments hospitaliers;

8° Les navires-écoles de la marine marchande, ne se livrant pas à des opérations commerciales.

Art. 79.

Le manifeste, déposé à la douane, devra annoncer la nature et la provenance de la cargaison avec les marques et numéros des caisses, balles, ballots, barriques, etc.

Art. 80.

Quand il y aura des indices sérieux faisant soupçonner l'inexactitude du manifeste, ou quand le capitaine du navire refusera de se prêter à la visite et aux vérifications des agents de la douane, le cas sera signalé à l'autorité consulaire compétente afin que celle-ci procède avec un délégué de la douane chérifienne, aux enquêtes, visites et vérifications quelle jugera nécessaires.

Art. 81.

Si, à l'expiration du délai de vingt-quatre heures indiqué à l'article 77, le capitaine n'a pas déposé son manifeste, il sera passible, à moins que le retard ne provienne d'un cas de force majeure, d'une amende de cent cinquante pesetas par jour de retard, sans toutefois que cette amende puisse dépasser six cents pesetas. Si le capitaine a présenté frauduleusement un manifeste inexact ou incomplet, il sera personnellement condamné au paiement d'une somme égale à la valeur des marchandises pour lesquelles il n'a pas produit de manifeste, et à une amende de cinq cents à mille pesetas, et le bâtiment et les marchandises pourront en outre être saisis par l'autorité consulaire compétente pour la sûreté de l'amende.

Art. 82.

Toute personne, au moment de dédouaner les marchandises importées ou destinées à l'exportation, doit faire à la douane une déclaration détaillée, énonçant l'espèce, la qualité, le poids, le nombre, la mesure et la valeur des marchandises, ainsi que l'espèce, les marques et les numéros des colis qui les contiennent.

Art. 83.

Dans le cas où, lors de la visite, on trouvera moins de colis ou de marchandises qu'il n'en a été déclaré, le déclarant, à moins qu'il ne puisse justifier de sa bonne foi, devra payer double droit

6. lodi výlučně záchranné;

7. nemocničné lodi;

8. cvičné lodi obchodního loďstva, neprovozují-li obchodů.

Článek 79.

Manifest v celnici uložený musí obsahovati druh a původ nákladu se známkami a čísly beden, balíků, sudů atd.

Článek 80.

Kdyby byly naléhavé důvody podezření, že jest manifest nesprávný, aneb odepřel-li kapitán svého svolení ku prohlídce a prozkumu celními úředníky, buď případ ohlášen příslušnému konsulskému úřadu, aby tento úřad společně se zástupcem šerifské celnice předsevzal výslechy, prohlídky a vyšetřování, kterých je třeba.

Článek 81.

Jestliže by po uplynutí v článku 77 stanovené lhůty dvaceti čtyř hodin kapitán neuložil svého manifestu, jest podroben, nenastal-li průtah následkem moci vyšší, peněžité pokutě sto padesáti peset za každý den prodlení. Tato peněžitá pokuta nesmí však přesahovati šesti set peset. Předložil-li kapitán v podvodném úmyslu nepřesný nebo neúplný manifest, bude sám odsouzen zaplatiti sumu, která se rovná hodnotě zboží manifestem nekrytého, a ku peněžité pokutě pěti set až jednoho tisíce peset, a loď jakož i zboží mohou býti zabaveny příslušným konsulským úřadem jako jistota za zaplacení peněžité pokuty.

Článek 82.

Každá osoba musí při celním odbavení dovezeného nebo k vývozu určeného zboží dáti celnici zevrubnou deklaraci o druhu, jakosti, váze, čísle, míře a hodnotě zboží jakož i o druhu, známkách a číslech nákladních kusů je obsahujících.

Článek 83.

Kdyby při prohlídce shledáno bylo méně nákladních kusů nebo zboží nežli jest udáno, deklarant, ač nemůže-li svou bezelstnost dokázati, musí zaplatiti dvojnásobné clo za scházející zboží a před-

pour les marchandises manquant, et les marchandises présentées seront retenues en douane pour la sûreté de ce double droit; si, au contraire, on trouve à la visite un excédant quant au nombre des colis, à la quantité ou au poids des marchandises, cet excédant sera saisi et confisqué au profit du Makhzen à moins que le déclarant ne puisse justifier de sa bonne foi.

Art. 84.

Si la déclaration a été reconnue inexacte quant à l'espèce ou à la qualité, et si le déclarant ne peut justifier de sa bonne foi, les marchandises inexactement déclarées seront saisies et confisquées au profit du Makhzen par l'autorité compétente.

Art. 85.

Dans le cas où la déclaration serait reconnue inexacte quant à la valeur déclarée et si le déclarant ne peut justifier de sa bonne foi, la douane pourra, soit prélever le droit en nature séance tenante, soit, au cas où la marchandise est indivisible, acquérir ladite marchandise, en payant immédiatement au déclarant la valeur déclarée, augmentée de cinq pour cent.

Art. 86.

Si la déclaration est reconnue fausse quant à la nature des marchandises, celles-ci seront considérées comme n'ayant pas été déclarées et l'infraction tombera sous l'application des articles 88 et 90 ci-après et sera punie des peines prévues auxdits articles.

Art. 87.

Toute tentative ou tout flagrant délit d'introduction, toute tentative ou tout flagrant délit d'exportation en contrebande de marchandises soumises au droit, soit par mer, soit par terre, seront passibles de la confiscation des marchandises, sans préjudice des peines et amendes ci-dessous qui seront prononcées par la juridiction compétente.

Seront en outre saisis et confisqués les moyens de transport par terre dans le cas où la contrebande constituera la partie principale du chargement.

Art. 88.

Toute tentative ou tout flagrant délit d'introduction, toute tentative ou tout flagrant délit d'exportation en contrebande par un port ouvert au commerce ou par un bureau de douane, seront punis d'une amende ne dépassant pas le triple de la valeur des marchandises, objet de la fraude, et d'un

ložené zboží bude zadrženo v celnici jako jistota za zaplacení dvojnásobného cla; vyjde-li naproti tomu při prohlídce větší počet nákladních kusů, větší množství nebo větší váha zboží, tedy bude tento přebytek zkonfiskován ve prospěch Makhzenův, leč by deklarant mohl prokázati svou bezelstnost.

Článek 84.

Bylo-li by shledáno, že deklarace jest nesprávna, co se týče druhu nebo zboží, a nemůže-li deklarant svou bezelstnost prokázati, bude zboží nesprávně deklarované zkonfiskováno příslušným úřadem ve prospěch Makhzenův.

Článek 85.

Kdyby bylo shledáno, že jest deklarace nesprávna co se týče hodnoty, a nemůže-li deklarant prokázati svou bezelstnost, celnice může ihned clo *in natura* napřed vybrati nebo, kdyby zboží bylo nedělitelné, jeho sama nabýti tím, že ihned zaplatí deklarantu opověděnou hodnotu s přirážkou pěti ze sta.

Článek 86.

Bylo-li by shledáno, že jest deklarace falešná co se týče zboží, bude se zbožím tak naloženo, jako by nebylo deklarováno. Tento přestupek náleží pod ustanovení následujících článků 88 a 90 a jest podroben trestům tam uvedeným.

Článek 87.

Každý pokus podloudním způsobem po vodě nebo po zemi dovézti nebo vyvézti zboží clu podrobené nebo dovoz nebo vývoz jeho má za následek propadnutí tohoto zboží, bez ujmy následujících trestů na svobodě a na penězích, které budou příslušným soudnictvím uloženy.

Kromě toho budou zkonfiskovány dopravní prostředky po souši, když podloudnické zboží činí hlavní část nákladu.

Článek 88.

Každý pokus nebo dokonaný delikt podloudního dovozu nebo vývozu přes přístav obchodu otevřený nebo přes některou celnici bude potrestán peněžitou pokutou, která nepřesahuje trojnásobnou hodnotu zboží, jehož se podvod týkal, a vězením od pěti dnů až do šesti měsíců nebo některým z těchto dvou trestů jedině.

emprisonnement de cinq jours à six mois, ou de l'une des deux peines seulement.

Art. 89.

Toute tentative ou tout flagrant délit d'introduction, toute tentative ou tout flagrant délit d'exportation, en dehors d'un port ouvert au commerce ou d'un bureau de douane, seront punis d'une amende de trois cents à cinq cents pesetas et d'une amende supplémentaire égale à trois fois la valeur de la marchandise ou d'un emprisonnement d'un mois à un an.

Art. 90.

Les complices des délits prévus aux articles 88 et 89 seront passibles des mêmes peines que les auteurs principaux. Les éléments caractérisant la complicité seront appréciés d'après la législation du tribunal saisi.

Art. 91.

En cas de tentative ou flagrant délit d'importation, de tentative ou flagrant délit d'exportation de marchandises par un navire en dehors d'un port ouvert au commerce, la douane marocaine pourra amener le navire au port le plus proche pour être remis à l'autorité consulaire, laquelle pourra le saisir et maintenir la saisie jusqu'à ce qu'il ait acquitté le montant des condamnations prononcées.

La saisie du navire devra être levée, en tout état de l'instance, en tant que cette mesure n'entravera pas l'instruction judiciaire, sur consignation du montant maximum de l'amende entre les mains de l'autorité consulaire ou sous caution solvable de la payer acceptée par la douane.

Art. 92.

Les dispositions des articles précédents seront applicables à la navigation de cabotage.

Art. 93.

Les marchandises, non soumises aux droits d'exportation, embarquées dans un port marocain pour être transportées par mer dans un autre port de l'Empire, devront être accompagnées d'un certificat de sortie délivré par la douane, sous peine d'être assujetties au paiement du droit d'importation et même confisquées si elles ne figuraient pas au manifeste.

Art. 94.

Le transport par cabotage des produits soumis aux droits d'exportation ne pourra s'effectuer qu'en

Článek 89.

Každý pokus dovozu nebo vývozu nebo spáchaný dovoz nebo vývoz jinou cestou nežli přes některý přístav obchodu otevřený nebo přes některou celnici bude potrestán peněžitou pokutou od tří set až do pěti set peset jakož i další peněžitou pokutou, která se rovná trojnásobné hodnotě zboží, nebo vězením od jednoho měsíce až do jednoho roku.

Článek 90.

Ti, kteří jsou spoluvinni na některém deliktu v článku 88 a 89 uvedeném, jsou podrobeni týmž trestům jako bezprostřední pachatelé. Zdali jsou tu známky spoluviny, buď posuzováno podle zákonodárství příslušného soudu.

Článek 91.

Stal-li se pokus dovozu nebo vývozu zboží po lodi jinak nežli přes přístav obchodu otevřený nebo byl-li takový dovoz nebo vývoz spáchán, marocký celní úřad smí dáti dopraviti loď do nejbližšího přístavu, aby byla odevzdána konsulskému úřadu; tento úřad smí ji zabaviti a zabavení v platnosti zachovati, dokud by uložené pokuty nebyly zaplaceny.

Zabavení lodi musí býti zrušeno v každé fási řízení, složí-li se nejvyšší obnos pohrožené peněžité pokuty u konsulského úřadu nebo dá-li se dostatečná jistota celním úřadem přijatá, pokud se tím vyšetřování nestíží.

Článek 92.

Ustanovení předcházejících článků vztahují se také ku pobřežní plavbě.

Článek 93.

Zboží vývozného cla prosté, které se naloží v některém marockém přístavu, aby bylo dopraveno po moři do jiného přístavu říše, musí býti provázeno výstupným certifikátem od celního úřadu vydaným, jinak jest podrobeno dovoznému clu, a pokud by nebylo zapsáno v manifestu, propadne konfiskaci.

Článek 94.

Výrobky vývoznému clu podrobené mohou býti dopravovány pobřežní plavbou toliko tenkráte,

consignant au bureau de départ, contre quittance, le montant des droits d'exportation relatifs à ces marchandises.

Cette consignation sera remboursée au déposant par le bureau où elle a été effectuée, sur production d'une déclaration revêtue par la douane de la mention d'arrivée de la marchandise et de la quittance constatant le dépôt des droits. Les pièces justificatives de l'arrivée de la marchandise devront être produites dans les trois mois de l'expédition. Passé ce délai, à moins que le retard ne provienne d'un cas de force majeure, la somme consignée deviendra la propriété du Makhzen.

Art. 95.

Les droits d'entrée et de sortie seront payés au comptant au bureau de douane où la liquidation aura été effectuée. Les droits ad valorem seront liquidés suivant la valeur au comptant et en gros de la marchandise rendue au bureau de douane, et franche de droits de douane et de magasinage. En cas d'avaries, il sera tenu compte, dans l'estimation, de la dépréciation subie par la marchandise. Les marchandises ne pourront être retirées qu'après le paiement des droits de douane et de magasinage.

Toute prise en charge ou perception devra faire l'objet d'un récépissé régulier, délivré par l'agent chargé de l'opération.

Art. 96.

La valeur des principales marchandises taxées par les Douanes marocaines sera déterminée chaque année, dans les conditions spécifiées à l'article précédent, par une Commission des valeurs douanières, réunie à Tanger et composée de:

1° Trois membres désignés par le Gouvernement marocain,

2° Trois membres désignés par le Corps Diplomatique à Tanger,

3° Un délégué de la Banque d'Etat,

4° Un agent de la Délégation de l'Emprunt marocain 5%, 1904.

La Commission nommera douze à vingt membres honoraires domiciliés au Maroc, qu'elle consultera quand il s'agira de fixer les valeurs et toutes les fois qu'elle le jugera utile. Ces membres honoraires seront choisis sur les listes des notables, établies par chaque Légation pour les étrangers et par le Représentant du Sultan pour les marocains. Ils seront désignés, autant que possible, proportionnellement à l'importance du commerce de chaque nation.

složí-li se vývozné clo za toto zboží na kvitanci v celnici odchodného přístavu.

Složená suma bude vrácena složiteli celnicí, u které byla složena, předloží-li se prohlášení celního úřadu, že zboží došlo, a kvitance o vykonaném složení cla. Doklady o příchodu zboží musí býti předloženy ve třech měsících od odbavení zboží. Po uplynutí této lhůty složená suma, ač nenastalo-li prodlení následkem vyšší moci, stane se vlastnictvím Makhzenovým.

Článek 95.

Dovozné a vývozné clo bude zaplaceno v hotovosti u celnice, kde bylo likvidováno. Cla z hodnoty budou čítána podle ceny v hotovosti a ve velkém, kterou zboží celnímu úřadu odevzdané má, a bez ohledu k poplatkům vyclívacím a skladním. Při pokažení bude přihlédáno při výpočtu k zmenšení ceny zboží tím nastalému. Zboží bude moci zpět vzato býti toliko po zaplacení vyclívacích a skladních poplatků.

O každém přijatém zboží a poplatku musí býti vydána řádná stvrzenka úředníkem k tomu zmocněným.

Článek 96.

Hodnota nejdůležitějšího zboží v Marokku clu podrobeného bude ustanovena každého roku pod podmínkami v předešlém odstavci uvedenými komisí pro odhad celních hodnot, která se v Tangeru sestoupí a bude se skládati ze:

1. tří členů marockou vládou ustanovených;

2. tří členů diplomatickým sborem v Tangeru ustanovených;

3. zástupce státní banky;

4. jednatele komise pětiprocentní marocké půjčky z r. 1904.

Komise pojmenuje dvanáct až dvacet čestných členů v Marokku bydlících, které bude slyšeti při stanovení hodnot, jakož i kdykoli to uzná za prospěšné. Tito čestní členové budou vybráni ze seznamů notáblů, které budou zdělány pro cizince každým vyslanectvím, pro Maročany pak zástupcem sultánovým. Tito členové budou jmenováni pokud možná v poměru, jaký význam obchod té které národnosti má.

La Commission sera nommée pour trois années.

Le tarif des valeurs fixées par elle servira de base aux estimations qui seront faites dans chaque bureau par l'administration des douanes marocaines. Il sera affiché dans les bureaux de douane et dans les chancelleries des Légations ou des Consulats à Tanger.

Le tarif sera susceptible d'être revisé au bout de six mois, si des modifications notables sont survenues dans la valeur de certaines marchandises.

Art. 97.

Un Comité permanent, dit „Comité des douanes", est institué à Tanger et nommé pour trois années. Il sera composé d'un Commissaire spécial de Sa Majesté Chérifienne, d'un membre du Corps Diplomatique ou Consulaire désigné par le Corps Diplomatique à Tanger, et d'un délégué de la Banque d'Etat. Il pourra s'adjoindre, à titre consultatif, un ou plusieurs représentants du service des Douanes.

Ce Comité exercera sa haute surveillance sur le fonctionnement des Douanes et pourra proposer à Sa Majesté Chérifienne les mesures qui seraient propres à apporter des améliorations dans le service et à assurer la régularité et le contrôle des opérations et perceptions (débarquements, embarquements, transport à terre, manipulations, entrées et sorties des marchandises, magasinage, estimation, liquidation et perception des taxes). Par la création du „Comité des douanes", il ne sera porté aucune atteinte aux droits stipulés en faveur des porteurs de titres par les articles 15 et 16 du Contrat d'emprunt du 12 Juin 1904.

Des instructions, élaborées par le Comité des douanes et les services intéressés, détermineront les détails de l'application de l'article 96 et du présent article. Elles seront soumises à l'avis du Corps Diplomatique.

Art. 98.

Dans les douanes où il existe des magasins suffisants, le service de la douane prend en charge les marchandises débarquées à partir du moment où elles sont remises, contre récépissé, par le capitaine du bateau aux agents préposés à l'acconage jusqu'au moment où elles sont régulièrement dédouanées. Il est responsable des dommages causés par les pertes ou avaries de marchandise qui sont imputables à la faute ou à la négligence de ses agents. Il n'est pas responsable des avaries résultant soit du dépérissement naturel de la marchandise, soit de son trop long séjour en magasin, soit des cas de force majeure.

Tato komise bude jmenována na tři leta.

Tarif hodnot od ní ustanovených bude základem pro odhady v každékoli kanceláři marockých celnic. Tento tarif bude vyvěšen v celnicích a v kancelářích vyslanectev nebo konsulátů v Tangeru.

Tarif bude po uplynutí šesti měsíců revidován, nastaly-li značné změny v hodnotě jednotlivých zboží.

Článek 97.

V Tangeru bude zřízen stálý komitét zvaný „celní komitét" a bude jmenován na tři léta. Bude se skládati ze zvláštního komisaře Jeho šerifského Veličenství, ze člena diplomatického nebo konsulského sboru v Tangeru tamním diplomatickým sborem ustanoveného a ze zástupce státní banky. Tento komitét může si přibrati jednoho nebo několik zástupců celní služby s poradním hlasem.

Komitét bude vykonávati vrchní dohled k celní službě a může navrhovati Jeho šerifskému Veličenství vhodná opatření, aby byla služba zlepšena a aby pravidelnost a kontrola prací a vybírání byla zabezpečena (skládání, nakládání, doprava po souši, manipulace, dovoz a vývoz zboží, ukládání, odhad, vypočítávání a vybírání poplatků). Zřízením celního komitétu nebudou dotčena práva, která jsou propůjčena článkem 15 a 16 smlouvy o půjčce ze dne 12. června 1904 majitelům cenných papírů.

Instrukce vypracované celním komitétem a účastnými služebními odbory ustanoví podrobnosti, aby bylo šetřeno článku 96 a tohoto článku. Instrukce budou podrobeny dobrému zdání diplomatického sboru.

Článek 98.

V celnicích, které mají dostatečné sklady, celní služba převezme složené zboží od okamžiku, kdy bylo vydáno kapitánem lodi ulehčovacím zřízencům na stvrzenku, až do jeho řádného celního odbavení. Celní správa jest odpovědna za ztráty a škody zboží vinou nebo nedbalostí svých úředníků způsobené. Avšak neodpovídá za škody způsobené obyčejnou výtratou zboží, dlouhým uložením nebo vyšší mocí.

Dans les douanes où il n'y a pas de magasins suffisants, les agents du Makhzen sont seulement tenus d'employer les moyens de préservation dont dispose le bureau de la douane.

Une révision du Règlement de magasinage, actuellement en vigueur, sera effectuée par les soins du Corps Diplomatique statuant à la majorité, de concert avec le Gouvernement chérifien.

Art. 99.

Les marchandises et les moyens de transport à terre confisqués seront vendus par les soins de la douane, dans un délai de huit jours à partir du jugement définitif rendu par le tribunal compétent.

Art. 100.

Le produit net de la vente des marchandises et objets confisqués est acquis définitivement à l'Etat; celui des amendes pécuniaires, ainsi que le montant des transactions, seront, après déduction des frais de toute nature, répartis entre le Trésor chérifien et ceux qui auront participé à la répression de la fraude ou de la contrebande.

Un tiers à repartir par la douane entre les indicateurs,

Un tiers aux agents ayant saisi la marchandise,

Un tiers au Trésor marocain.

Si la saisie a été opérée sans l'intervention d'un indicateur, la moitié des amendes sera attribuée aux agents saisissants et l'autre moitié au Trésor marocain.

Art. 101.

Les autorités douanières marocaines devront signaler directement aux agents diplomatiques ou consulaires les infractions au présent règlement commises par leurs ressortissants, afin que ceux-ci soient poursuivis devant la juridiction compétente.

Les mêmes infractions, commises par des sujets marocains, seront déférées directement par la douane à l'autorité chérifienne.

Un délégué de la douane sera chargé de suivre la procédure des affaires pendantes devant les diverses juridictions.

Art. 102.

Toute confiscation, amende, ou pénalité devra être prononcée pour les étrangers par la

V celnicích, kde není dostatečných skladů, Makhzenovi úředníci jsou zavázáni toliko užívati ochranných prostředků, které celnice k disposici má.

Diplomatický sbor společně s šerifskou vládou zreviduje nynější skladní řády, při čemž diplomatický sbor usnášeti se bude většinou hlasů.

Článek 99.

Propadlé zboží a dopravní prostředky po souši budou prodány celní správou v osmi dnech po konečném rozsudku příslušného soudu.

Článek 100.

Ryzí výtěžek z prodeje propadlého zboží a jiných předmětů náleží definitivně státu; obnos peněžitých pokut jakož i trestního odbytného bude rozdělen tímto způsobem po srážce všelikých nákladů mezi šerifskou státní pokladnou a těmi, kteří účast měli při potlačení celního podvodu nebo podloudnictví.

Třetina připadne celní správě, aby ji rozdělila mezi udavače,

třetina připadne úředníkům, kteří zboží zabavili,

třetina marocké státní pokladně.

Bylo-li zabavení vykonáno bez zprostředkování nějakého udavače, polovice peněžitých pokut bude přidělena úředníkům při zabavení činným, druhá polovice marocké státní pokladně.

Článek 101.

Marocké celní úřady mají oznamovati bezprostředně diplomatickým a konsulským zástupcům přestupky jejich příslušníků proti tomuto řádu, aby bylo zavedeno trestní stíhání příslušným soudnictvím.

Tyto přestupky, byly-li spáchány marockými poddanými, budou celním úřadem bezprostředně udány šerifským úřadům.

Zástupce celního úřadu bude sledovati řízení v záležitostech před rozličnými soudy zahájených.

Článek 102.

Každá konfiskace, peněžitá pokuta nebo jiný trest musí býti vyrčeny proti cizím státním

juridiction consulaire et pour les sujets marocains par la juridiction chérifienne.

Art. 103.

Dans la région frontière de l'Algérie, l'application du présent règlement restera l'affaire exclusive de la France et du Maroc.

De même, l'application de ce règlement dans le Riff et, en général, dans les régions frontières des Possessions espagnoles, restera l'affaire exclusive de l'Espagne et du Maroc.

Art. 104.

Les dispositions du présent règlement, autres que celles qui s'appliquent aux pénalités, pourront être révisées par le Corps Diplomatique à Tanger, statuant à l'unanimité des voix, et d'accord avec le Makhzen, à l'expiration d'un délai de deux ans à dater de son entrée en vigueur.

Chapitre VI.

Déclaration relative aux services publics et aux travaux publics.

Art. 105.

En vue d'assurer l'application du principe de la liberté économique sans aucune inégalité, les Puissances signataires déclarent qu'aucun des services publics de l'Empire chérifien ne pourra être aliéné au profit d'intérêts particuliers.

Art. 106.

Dans le cas où le Gouvernement chérifien croirait devoir faire appel aux capitaux étrangers ou à l'industrie étrangère pour l'exploitation de services publics ou pour l'exécution de travaux publics, routes, chemins de fer, ports, télégraphes et autres, les Puissances signataires se réservent de veiller à ce que l'autorité de l'Etat sur ces grandes entreprises d'intérêt général demeure entière.

Art. 107.

La validité des concessions qui seraient faites aux termes de l'article 106 ainsi que pour les fournitures d'Etat sera subordonnée, dans tout l'Empire chérifien, au principe de l'adjudication publique, sans acception de nationalité, pour toutes les matières qui, conformément aux règles suivies dans les législations étrangères, en comportent l'application.

příslušníkům od konsulského soudnictví a proti marockým poddaným od šerifského soudnictví.

Článek 103.

V území s Alžírskem hraničícím vykonávání tohoto řádu bude výlučnou věcí Francie a Marokka.

Rovněž v Riffském území a vůbec v obvodech se španělskými državami hraničících vykonávání tohoto řádu bude výlučnou věcí Španělska a Marokka.

Článek 104.

Ustanovení tohoto řádu, kromě ustanovení trestních, mohou býti zrevidována jednohlasným usnesením diplomatického sboru v Tangeru ve shodě s Makhzenem po uplynutí dvouleté lhůty ode dne, kdy nabyla moci.

Hlava šestá.

Prohlášení o veřejné službě a veřejných pracích.

Článek 105.

Aby byla zabezpečena zásada hospodářské volnosti beze vší nerovnosti, podepsané mocnosti prohlašují, že nižádná veřejná služba v šerifské říši nesmí býti zadána ve prospěch jednotlivých zájmů,

Článek 106.

V případech, ve kterých šerifská vláda myslí že je třeba obrátiti se na cizozemské kapitály nebo cizozemský průmysl, aby byly provedeny veřejné služby nebo veřejné práce, silnice, železnice, přístavy, telegrafy a j., podepsané mocnosti vyhrazují sobě právo nad tím bdíti, aby státní moc nad těmito velkými podniky všeobecného zájmu byla zachována.

Článek 107.

Platnost koncessí podle článku 106 a pro státní dodávky udělených má býti podrobena v celé šerifské říši zásadě veřejných offert bez rozdílu národnosti pro všechny předměty, při kterých se této zásady šetří, podle pravidel cizozemských zákonodárství.

Art. 108.

Le Gouvernement chérifien, dès qu'il aura décidé de procéder par voie d'adjudication à l'exécution des travaux publics en fera part au Corps Diplomatique; il lui communiquera, par la suite, les cahiers des charges, plans, et tous les documents annexés au projet d'adjudication, de manière que les nationaux de toutes les Puissances signataires puissent se rendre compte des travaux projetés et être à même d'y concourir. Un délai suffisant sera fixé à cet effet par l'avis d'adjudication.

Art. 109.

Le cahier des charges ne devra contenir, ni directement ni indirectement, aucune condition ou disposition qui puisse porter atteinte à la libre concurrence et mettre en état d'infériorité les concurrents d'une nationalité vis-à-vis des concurrents d'une autre nationalité.

Art. 110.

Les adjudications seront passées dans les formes et suivant les conditions générales prescrites par un règlement que le Gouvernement chérifien arrêtera avec l'assistance du Corps Diplomatique.

L'adjudication sera prononcée par le Gouvernement chérifien en faveur du soumissionnaire qui, en se conformant aux prescriptions du cahier des charges, présentera l'offre remplissant les conditions générales les plus avantageuses.

Art. 111.

Les règles des articles 106 à 110 seront appliquées aux concessions d'exploitation de forêts de chênes-lièges, conformément aux dispositions en usage dans les législations étrangères.

Art. 112.

Un firman chérifien déterminera les conditions de concession et d'exploitation des mines, minières et carrières. Dans l'élaboration de ce firman, le Gouvernement chérifien s'inspirera des législations étrangères existant sur la matière.

Art. 113.

Si, dans les cas mentionnés aux articles 106 à 112, il était nécessaire d'occuper certains immeubles, il pourra être procédé à leur expropriation moyennant le versement préalable d'une juste indemnité et conformément aux règles suivantes.

Článek 108.

Jakmile se šerifská vláda rozhodne provésti veřejné práce offertním řízením, zpraví o tom diplomatický sbor a zašle mu potom nákladové sešity, plány a všechny k offertnímu návrhu připojené listiny, tak že příslušníci podepsaných mocností budou se moci informovati o zamýšlených pracích a budou moci soutěže se účastniti. K tomuto konci buď v offertní vyhlášce ustanovena lhůta dostatečná.

Článek 109.

Nákladový sešit nesmí obsahovati ani přímo ani nepřímo některou podmínku neb ustanovení, které by mohly obmezovati volnou soutěž a uváděti do nepříznivějšího postavení uchazeče některé národnosti naproti konkurrentům jiné národnosti.

Článek 110.

Offertní řízení buď prováděno podle forem a všeobecných podmínek, které budou předepsány řádem ustanoveným od šerifské vlády za přispění diplomatického sboru.

Dodávka nebo práce bude zadána šerifskou vládou tomu offerentu, který podle předpisů nákladového sešitu učiní nabídku, která obsahuje nejprospěšnější všeobecné podmínky.

Článek 111.

Ustanovení článku 106 až 110 mají se vztahovati na koncesse k využitkování dubových lesů korkových podle předpisů platných v cizozemských zákonodárstvích.

Článek 112.

Šerifským firmanem budte ustanoveny podmínky koncesse k využitkování dolů, bání a lomů. Při vypracování tohoto firmanu šerifská vláda bude se spravovati příslušnými cizozemskými zákonodárstvími.

Článek 113.

Kdyby v případech, které jsou uvedeny v článku 106 až 112, bylo třeba ujati se držby některých pozemků, smí býti přikročeno k jejich vyvlastnění podle následujících pravidel, když byla napřed zaplacena slušná náhrada.

Art. 114.

L'expropriation ne pourra avoir lieu que pour cause d'utilité publique et qu'autant que la nécessité en aura été constatée par une enquête administrative dont un règlement chérifien, élaboré avec l'assistance du Corps Diplomatique, fixera les formalités.

Art. 115.

Si les propriétaires d'immeubles sont sujets marocains, Sa Majesté Chérifienne prendra les mesures nécessaires pour qu'aucun obstacle ne soit apporté à l'exécution des travaux qu'Elle aura déclarés d'utilité publique.

Art. 116.

S'il s'agit de propriétaires étrangers, il sera procédé à l'expropriation de la manière suivante:

En cas de désaccord entre l'administration compétente et le propriétaire de l'immeuble à exproprier, l'indemnité sera fixée par un jury spécial, ou, s'il y a lieu, par arbitrage.

Art. 117.

Ce jury sera composé de six experts estimateurs, choisis trois par le propriétaire, trois par l'administration qui poursuivra l'expropriation. L'avis de la majorité absolue prévaudra.

S'il ne peut se former de majorité, le propriétaire et l'administration nommeront chacun un arbitre et ces deux arbitres désigneront le tiers arbitre.

A défaut d'entente pour la désignation du tiers arbitre, ce dernier sera nommé par le Corps Diplomatique à Tanger.

Art. 118.

Les arbitres devront être choisis sur une liste établie au début de l'année par le Corps Diplomatique et, autant que possible, parmi les experts ne résidant pas dans la localité où s'exécute le travail.

Art. 119.

Le propriétaire pourra faire appel de la décision rendue par les arbitres, devant la juridiction compétente, et conformément aux règles fixées en matière d'arbitrage par la législation à laquelle il ressortit.

Článek 114.

Vyvlastnění může míti místo toliko z důvodů veřejného dobra a jen toliko tenkráte, je-li správním řízením zjištěno, že jest jeho třeba; formality tohoto řízení budou ustanoveny šerifským řádem za spolupůsobení diplomatického sboru vypracovaným.

Článek 115.

Byli-li by majetníci nemovitostí marockými poddanými, Jeho šerifské Veličenstvu učiní potřebná opatření, aby nebyly činěny překážky proti provádění prací za obecně prospěšné prohlášených.

Článek 116.

Šlo-li by o cizozemské vlastníky, bude přikročeno k vyvlastnění tímto způsobem:

Nestane-li se dohoda mezi příslušnou správou a vlastníkem vyvlastňovaného pozemku, náhrada bude určena zvláštním sborem nebo třeba-li toho rozhodčím výrokem.

Článek 117.

Tento sbor bude se skládati ze šesti znaleckých odhadců, z nichž tři zvolí vlastník, tři pak správa, která za vyvlastnění žádá. Nadpoloviční většina hlasů rozhoduje.

Nemohla-li by většina býti dosažena, vlastník a správa jmenují po jednom rozhodci; tito dva rozhodci ustanoví třetího rozhodce.

Kdyby se nedosáhlo shody o ustanovení třetího rozhodce, bude ustanoven diplomatickým sborem v Tangeru.

Článek 118.

Rozhodci budou zvoleni ze seznamu, jejž začátkem každého roku diplomatický sbor sestaví, a pokud možná ze znalců, kteří nebydlí v místě prováděné práce.

Článek 119.

Proti rozhodnutí rozhodců vlastník může se odvolati u příslušného soudnictví podle pravidel platných v rozhodčím řízení dle zákonodárství jeho země.

Chapitre VII.

Dispositions générales.

Art. 120.

En vue de mettre, s'il y a lieu, sa législation en harmonie avec les engagements contractés par le présent Acte Général, chacune des Puissances signataires s'oblige à provoquer, en ce qui la concerne, l'adoption des mesures législatives qui seraient nécessaires.

Art. 121.

Le présent Acte Général sera ratifié suivant les lois constitutionnelles particulières à chaque Etat; les ratifications seront déposées à Madrid le plus tôt que faire se pourra, et au plus tard le trente et un Décembre mil neuf cent six.

Il sera dressé du dépôt un procès-verbal dont une copie certifiée conforme sera remise aux Puissances signataires par la voie diplomatique.

Art. 122.

Le présent Acte Général entrera en vigueur le jour où toutes les ratifications auront été déposées, et au plus tard le trente et un Décembre mil neuf cent six.

Au cas où les mesures législatives spéciales qui dans certains pays seraient nécessaires pour assurer l'application à leurs nationaux résidant au Maroc de quelques-unes des stipulations du présent Acte général, n'auraient pas été adoptées avant la date fixée pour la ratification, ces stipulations ne deviendraient applicables, en ce qui les concerne, qu'après que les mesures législatives ci-dessus visées auraient été promulguées.

Art. 123 et dernier.

Tous les traités, conventions et arrangements des Puissances signataires avec le Maroc restent en vigueur. Toutefois, il est entendu qu'en cas de conflit entre leurs dispositions et celles du présent Acte Général, les stipulations de ce dernier prévaudront.

En foi de quoi, les Délégués Plénipotentiaires ont signé le présent Acte Général et y ont apposé leur cachet.

Fait à Algeciras le septième jour d'Avril mil neuf cent six, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement de Sa Majesté Catholique et dont des copies certifiées conformes seront remises par la voie diplomatique aux Puissances signataires.

Pour l'Allemagne:

(l. s.) **Radowitz.**

(l. s.) **Tattenbach.**

Hlava sedmá.

Ustanovení všeobecná.

Článek 120.

Aby zákonodárství té které země, třeba-li toho, bylo uvedeno ve srovnalost se závazky touto hlavní listinou převzatými, každá podepsaná mocnost se zavazuje zařídíti, aby potřebná snad zákonodárná opatření byla přijata.

Článek 121.

Tato hlavní listina má býti ratifikována podle ústavních zákonů v tom kterém státu platných; ratifikační listiny budte uloženy v Madridu co možná brzy a nejpozději dne 31. prosince 1906.

O uložení buď sepsán protokol, jehož ověřený opis bude zaslán diplomatickou cestou všem podepsaným mocnostem.

Článek 122.

Tato hlavní listina nabude moci tím dnem, kterého budou všechny ratifikační listiny uloženy, a nejpozději dne 31. prosince 1906.

Jestliže by v některých zemích zvláštní zákonodárná opatření, kterých je třeba, aby se některé ustanovení této hlavní listiny vztahovalo k jejím příslušníkům v Marokku bydlícím, nebyla přijata před lhůtou k ratifikaci ustanovenou, tato ustanovení budou platna pro tyto země teprve, až by uvedená zákonodárná opatření byla prohlášena.

Článek 123 (článek závěrečný).

Všechny smlouvy, úmluvy a ujednání podepsaných mocností s Marokkem zůstanou v platnosti. Avšak rozumí se, že kdyby odporovaly ustanovením této generální listiny, její ustanovení mají přednost.

Tomu na svědomí zmocnění zástupci podepsali tuto hlavní listinu a přitiskli k ní své pečeti.

Dáno v Algecirase, dne 7. dubna 1906 v jediném sepise, který má býti uložen v archivu Jeho katolického Veličenství a jehož ověřené opisy budou zaslány diplomatickou cestou podepsaným mocnostem.

Za Německo:

(l. s.) **Radowitz.**

(l. s.) **Tattenbach.**

Pour l'Autriche-Hongrie:

(l. s.) **Welsersheimb.**
(l. s.) **Bolesta-Koziebrodzki.**

Pour la Belgique:

(l. s.) **Joostens.**
(l. s.) **Comte Conrad de Buisseret.**

Pour l'Espagne:

(l. s.) **El Duque de Almodóvar del Río.**
(l. s.) **J. Pérez-Caballero.**

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

Sous réserve de la déclaration faite en séance plénière de la Conférence le 7 Avril 1906.

(l. s.) **Henry White.**
(l. s.) **Samuel R. Gummeré.**

Pour la France:

(l. s.) **Révoil.**
(l. s.) **Regnault.**

Pour la Grande-Bretagne:

(l. s.) **A. Nicolson.**

Pour l'Italie:

(l. s.) **Visconti-Venosta.**
(l. s.) **G. Malmusi.**

Pour le Maroc:

Pour les Pays-Bas:

(l. s.) **H. Testa.**

Pour le Portugal:

(l. s.) **Conde de Tovar.**
(l. s.) **Conde de Martens Ferrão.**

Pour la Russie:

(l. s.) **Cassini.**
(l. s.) **Basile Bacheracht.**

Pour la Suède:

(l. s.) **Robert Sager.**

Za Rakousko-Uhersko:

(l. s.) **Welsersheimb.**
(l. s.) **Bolesta-Koziebrodzki.**

Za Belgicko:

(l. s.) **Joostens.**
(l. s.) **Comte Conrad de Buisseret.**

Za Španělsko:

(l. s.) **El Duque de Almodóvar del Río.**
(l. s.) **J. Pérez-Caballero.**

Za Spojené státy Americké:

S výhradou prohlášenou ve valném zasedání konference dne 7. dubna 1906.

(l. s.) **Henry White.**
(l. s.) **Samuel R. Gummeré.**

Za Francii:

(l. s.) **Révoil.**
(l. s.) **Regnault.**

Za Velkou Britannii:

(l. s.) **A. Nicolson.**

Za Italii:

(l. s.) **Visconti-Venosta.**
(l. s.) **G. Malmusi.**

Za Marokko:

Za Nizozemsko:

(l. s.) **H. Testa.**

Za Portugalsko:

(l. s.) **Conde de Tovar.**
(l. s.) **Conde de Martens Ferrão.**

Za Rusko:

(l. s.) **Cassini.**
(l. s.) **Basile Bacheracht.**

Za Švédsko:

(l. s.) **Robert Sager.**

Protocole Additionnel.

Au moment de procéder à la signature de l'Acte Général de la Conférence d'Algeciras, les Délégués d'Allemagne, d'Autriche-Hongrie, de Belgique, d'Espagne, des Etats-Unis d'Amérique, de France, de la Grande-Bretagne, d'Italie, des Pays-Bas, de Portugal, de Russie et de Suède,

Tenant compte de ce que les Délégués du Maroc ont déclaré ne pas être en mesure pour le moment, d'y apposer leur signature, l'éloignement ne leur permettant pas d'obtenir à bref délai la réponse de Sa Majesté Chérifienne concernant les points au sujet desquels ils ont cru devoir Lui en référer,

S'engagent réciproquement, en vertu de leurs même pleins pouvoirs, à unir leurs efforts, en vue de la ratification intégrale par Sa Majesté Chérifienne dudit Acte Général et en vue de la mise en vigueur simultanée des réformes qui y sont prévues et qui sont solidaires les unes des autres.

Ils conviennent, en conséquence, de charger Son Excellence M. Malmusi, Ministre d'Italie au Maroc et Doyen du Corps Diplomatique à Tanger, de faire les démarches nécessaires à cet effet, en appelant l'attention de Sa Majesté le Sultan sur les grands avantages qui résulteront pour Son Empire des stipulations adoptées à la Conférence par l'unanimité des Puissances signataires.

L'adhésion donnée par Sa Majesté Chérifienne à l'Acte Général de la Conférence d'Algeciras devra être communiquée, par l'intermédiaire du Gouvernement de Sa Majesté Catholique, aux Gouvernements des autres Puissances signataires. Cette adhésion aura la même force que si les Délégués du Maroc eussent apposé leur signature sur l'Acte Général et tiendra lieu de ratification par Sa Majesté Chérifienne.

En foi de quoi, les Délégués d'Allemagne, d'Autriche-Hongrie, de Belgique, d'Espagne, des Etats-Unis d'Amérique, de France, de la Grande-Bretagne, d'Italie, des Pays-Bas, de Portugal, de Russie et de Suède, ont signé le présent Protocole additionnel et y ont apposé leur cachet.

Protokol dodatečný.

Zástupci Německa, Rakousko-Uherska, Belgicka, Španělska, Spojených států Amerických, Francie, Velké Britannie, Italie, Nizozemska, Portugalska, Ruska a Švédska chtějíce přikročiti ku podpisu hlavní listiny konference Algeciraské

vzhledem k tomu, že maročtí zástupci prohlásili, že nyní nemohou svých podpisů doložiti, poněvadž jim vzdálenost toho nedovoluje, aby v brzku obdrželi odpověď Jeho šerifského Veličenství o věcech, o kterých myslí, že musí si vyžádati jeho rozhodnutí,

zavázali se vzájemně, že srovnale se svými plnými mocemi své snahy k tomu spojí, aby řečená hlavní listina Jeho šerifským Veličenstvím v celém rozsahu byla ratifikována a aby reformy tam uvedené, spolu nerozlučně souvislé, zároveň byly v platnost uvedeny.

Proto se usnášejí, uložiti Jeho Excellenci panu Malmusimu, italskému vyslanci v Marokku a doyenu diplomatického sboru v Tangeru, aby v této příčině učinil potřebné kroky, při čemž pozornost Jeho Veličenství sultána má býti obrácena na veliké výhody, které vzniknou pro jeho říši z toho, co bylo jednohlasně přijato na konferenci podepsanými mocnostmi.

Přístup Jeho šerifského Veličenství ke hlavní listině konference Algeciraské buď oznámen vládou Jeho katolického Veličenství vládám ostatních podepsaných mocností. Tento přístup má míti touže moc, jako kdyby zástupci Marokka byli podepsali hlavní listinu, a má nahrazovati ratifikaci Jeho šerifského Veličenství.

Tomu na svědomí zástupci Německa, Rakousko-Uherska, Belgicka, Španělska, Spojených států Amerických, Francie, Velké Britannie, Italie, Nizozemska, Portugalska, Ruska a Švédska podepsali tento dodatečný protokol a přitiskli k němu své pečeti.

Fait à Algeciras, le septième jour d'Avril, mil neuf cent six, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement de Sa Majesté Catholique et dont des copies, certifiées conformes, seront remises, par la voie diplomatique, aux Puissances signataires.

Pour l'Allemagne:

(l. s.) **Radowitz.**
(l. s.) **Tattenbach.**

Pour l'Autriche-Hongrie:

(l. s.) **Welsersheimb.**
(l. s.) **Bolesta-Koziebrodzki.**

Pour la Belgique:

(l. s.) **Joostens.**
(l. s.) **Comte Conrad de Buisseret.**

Pour l'Espagne:

(l. s.) **El Duque de Almodóvar del Río.**
(l. s.) **J. Pérez-Caballero.**

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

Sous réserve de la déclaration faite en séance plénière de la Conférence le 7 Avril 1906.

(l. s.) **Henry White.**
(l. s.) **Samuel R. Gummeré.**

Pour la France:

(l. s.) **Révoil.**
(l. s.) **Regnault.**

Pour la Grande-Bretagne:

(l. s.) **A. Nicolson.**

Pour l'Italie:

(l. s.) **Visconti-Venosta.**
(l. s.) **G. Malmusi.**

Pour les Pays-Bas:

(l. s.) **H. Testa.**

Pour le Portugal:

(l. s.) **Conde de Tovar.**
(l. s.) **Conde de Martens Ferrão.**

Pour la Russie:

(l. s.) **Cassini.**
(l. s.) **Basile Bacheracht.**

Pour la Suède:

(l. s.) **Robert Sager.**

Dáno v Algecirase dne 7. dubna 1906 v jediném sepise, který má býti uložen v archivu Jeho katolického Veličenství a jehož ověřené opisy budou zaslány diplomatickou cestou podepsaným mocnostem.

Za Německo:

(l. s.) **Radowitz.**
(l. s.) **Tattenbach.**

Za Rakousko-Uhersko:

(l. s.) **Welsersheimb.**
(l. s.) **Bolesta-Koziebrodzki.**

Za Belgicko:

(l. s.) **Joostens.**
(l. s.) **Comte Conrad de Buisseret.**

Za Španělsko:

(l. s.) **El Duque de Almodóvar del Río.**
(l. s.) **J. Pérez-Caballero.**

Za Spojené státy Americké:

S výhradou prohlášenou ve valném zasedání konference dne 7. dubna 1906.

(l. s.) **Henry White.**
(l. s.) **Samuel R. Gummeré.**

Za Francii:

(l. s.) **Révoil.**
(l. s.) **Regnault.**

Za Velkou Britannii:

(l. s.) **A. Nicolson.**

Za Italii:

(l. s.) **Visconti-Venosta.**
(l. s.) **G. Malmusi.**

Za Nizozemsko:

(l. s.) **H. Testa.**

Za Portugalsko:

(l. s.) **Conde de Tovar.**
(l. s.) **Conde de Martens Ferrão.**

Za Rusko:

(l. s.) **Cassini.**
(l. s.) **Basile Bacheracht.**

Za Švédsko:

(l. s.) **Robert Sager.**

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos gratosque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes Nos ea omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus. Dabantur Schönbrunn die vigesima secunda mensis Decembris anno Domini millesimo nongentesimo sexto, Regnorum Nostrorum quinquagesimo nono.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius Liber Baro ab **Aehrenthal** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Maximilanus Liber Baro a **Biegeleben** m. p.
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Tato hlavní listina i s dodatečným protokolem vyhlašuje se za působnou pro království a země na říšské radě zastoupené s tím doložením, že přístup a ratifikace Marokka staly se šerifským ediktem ze dne 18. července 1906 způsobem v dodatečném protokolu uvedeným a že ratifikační listiny všech ostatních smluvních států byly uloženy dne 31. prosince 1906.

Ve Vídni, dne 17. září 1907.

Beck m. p. **Klein** m. p.

223.

Zákon, daný dne 25. února 1907,

aby byla provedena hlavní listina mezinárodní konference Algeciraské.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

V generální listině mezinárodní konference Algeciraské ze dne 7. dubna 1906 o reformní akci v Marokku obsažená trestní ustanovení a jinaká nařízení, aby podloudní obchod se zbraněmi a podloudnictví byly potlačeny, vztahují se v Marokku na rakouské státní příslušníky a rakouské lodi.

§ 2.

V tuzemsku nemá nastati trestní stíhání pro činy, které jsou v hlavní listině za trestné prohlášeny.

§ 3.

Vláda se zmocňuje, aby nařizovacím způsobem učinila opatření, kterých je třeba, aby ustanovení v § 1 dotčená byla provedena.

§ 4.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby jej ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 25. února 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CIII. — Vydána a rozeslána dne 26. září 1907.

Obsah: (Čís. 224 a 225.) 224. Nařízení, že c. k. hlavní celnice v Kraslici byla zmocněna vyřizovati hladké hedvábné tkaniny. — 225. Vyhláška, jak sluší opravovati tiskové chyby a jinaké nesprávnosti v Zákonníku říšském pro království a země na říšské radě zastoupené a pořizovati dodatečná vydání již vyšlých částek Zákonníka říšského.

224.

Nařízení ministerií financí a obchodu ze dne 10. září 1907,

že c. k. hlavní celnice v Kraslici byla zmocněna vyřizovati hladké hedvábné tkaniny.

C. k. hlavní celnice v Kraslici byla zmocněna samostatně vyclívati zvláště neuvedené hladké celohedvábné tkaniny čís. 250 *a* a zvláště neuvedené hladké polohedvábné tkaniny čís. 256 *a*.

Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

225.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 23. září 1907,

jak sluší opravovati tiskové chyby a jinaké nesprávnosti v Zákonníku říšském pro království a země na říšské radě zastoupené a pořizovati dodatečná vydání již vyšlých částek Zákonníka říšského.

§ 1.

Oprava tiskových chyb nebo jinakých nesprávností, které by se přihodily při vydávání autentického textu zákonů, vyhlášených státních smluv, nařízení a jinakých vyhlášek v Zákonníku říšském pro království a země na říšské radě zastoupené, bude vyhlášena v Zákonníku říšském ministrem vnitra ve shodě s těmi ministry, do jejichž odboru náleží vyhlášení, o jehož opravu jde.

Nesprávnosti, které by se přihodily v Zákonníku říšském vzhledem k vnitřní úpravě tohoto listu

(číslování jednotlivých vyhlášek a částek Zákonníka říšského, jeho stránkování, den vydání a rozeslání a pod.), budou opraveny vyhláškou ministra vnitra v Zákonníku říšském.

§ 2.

V úředních překladech Zákonníka říšského opravy v § 1 dotčené budou provedeny pokud možná při vydání příslušné částky; v těchto případech bude jak na opraveném místě textu tak i při vyhlášce, která se na opravu vztahuje, poznámkami pod čarou poukázáno na provedenou opravu.

§ 3.

Překladové a tiskové chyby v úředních překladech Zákonníka říšského budou opraveny v příslušném vydání vyhláškami redakční kanceláře Zákonníka říšského.

§ 4.

Dodatečná vydání již vyšlých částek Zákonníka říšského budou nápadným způsobem za taková označena. V nich budou pozdější opravy do textu pojaty a bude při tom poznámkami pod čarou poukázáno na vykonanou opravu.

Bienerth m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CIV. — Vydána a rozeslána dne 27. září 1907

Obsah: (Čís. 226—230.) 226. Nařízení, jímž se zřizuje okresní soud v Czudyně v Bukovině. — 227. Nařízení, jímž se zřizuje okresní soud v Rudnice v Haliči. — 228. Nařízení, jímž se zřizuje okresní soud v Krasné v Haliči. — 229. Nařízení o provádění soudních nucených prodejů v dražebním úřadu c. k. zastavárního, schovacího a dražebního úřadu ve Vídni. — 230. Nařízení o obchodu s kroupami.

226.

Nařízení ministeria práv ze dne 19. září 1907,

jímž se zřizuje okresní soud v Czudyně v Bukovině.

Na základě § 2 zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, zřizuje se v obvodu zemského soudu Černovického pro obce a statkové obvody Huta Stará, Mesteceni, Banyliw Wołoskyj i s oddělenými statkovými obvody Hnilcze a Koszczuja, pak pro obce a statkové obvody Budynci, Czíresz, Czudyn, Davideny, Idžestě, Korczestě, Krasna-Ilski, Krasna-Putna, Kupka, Huta Nová a Petrivci soudního okresu Storožyneckého okresní soud s úředním sídlem v Czudyně.

Jakmile tento soud počne úřadovati, což později bude ustanoveno a vyhlášeno, řečené obce i se statkovými obvody budou vyloučeny z obvodu okresního soudu Storožyneckého.

Klein m. p.

227.

Nařízení ministeria práv ze dne 19. září 1907,

jímž se zřizuje okresní soud v Rudnice v Haliči.

Na základě § 2 zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, zřizuje se v obvodu krajského soudu Rzeszowského pro obce a statkové obvody Groble, Ježowe, Kamień, Kończyce, Kopki, Koziarnia, Łętownia, Łętowska wólka, Łowisko, Rudnik, Steinau (Sleniczny), Stróża a Tarnagóra soudního okresu Niského okresní soud s úředním sídlem v Rudnice.

Jakmile tento soud počne úřadovati, což později bude ustanoveno a vyhlášeno, řečené obce i se statkovými obvody budou vyloučeny z obvodu okresního soudu Niského.

Klein m. p.

228.

Nařízení ministeria práv ze dne 19. září 1907,

jímž se zřizuje okresní soud v Krasné v Haliči.

Na základě § 2 zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, zřizuje se v obvodu krajského soudu Stanislavovského pro obce a statkové obvody Grabówka, Jasień, Kamień, Krasna, Łdziany, Majdan, Niebylów, Petranka, Przysłup, Równia, Sloboda niebylowska, Sloboda równiańska, Sliwki a Topolsko soudního okresu Kałuszského okresní soud s úředním sídlem v Krasné.

Jakmile tento soud počne úřadovati, což později bude ustanoveno a vyhlášeno, řečené obce i se statkovými obvody budou vyloučeny z obvodu okresního soudu Kałuszského.

Klein m. p.

229.

Nařízení ministeria práv ze dne 19. září 1907

o provádění soudních nucených prodejů v dražebním úřadu c. k. zastavárního, schovacího a dražebního úřadu ve Vídni.

Na základě článku XLI úvodního zákona k exekučnímu řádu (zákon ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 78) nařizuje se ku provedení §§ 274, odstavce 2, a 280, odstavce 3, exekučního řádu:

§ 1. Prodej skvostů vyšší hodnoty, takových starožitností, uměleckých předmětů, obrazů a větších sbírek (zbraní, knihoven, poštovských známek a pod.), které mají býti prodány ve Vídni soudním exekučním řízením, může býti vykonán k nařízení c. k. exekučního soudu ve Vídni v c. k. dražebním úřadu (I., Dorotheergasse 17 a Spiegelgasse 16).

§ 2. Exekuční soud dá z úřední moci přenésti předměty do dražebního úřadu.

Dopravu provede podle nařízení exekučního soudu jeho povozník nebo dražební úřad.

Nebezpečí dopravy nese od okamžiku, kdy byly předměty převzaty, státní správa, nebo obstarává-li dopravu dražební úřad, nese tento úřad nebezpečenství. Dražební úřad ručí v každém případu za věci u něho uložené.

§ 3. Dražbu předsevezme úředník exekučního soudu.

Předměty, které při dražbě nemohly býti prodány, budou prodávány z volné ruky. K tomuto účelu zůstanou nejdéle tři neděle v dražebním úřadu vystaveny. Dražební úřad obstará prodej.

§ 4. Dražební úřad vybírá z výtěžku prodaných věcí dražebné podle tarifu.

Výtěžek bude poukázán dražebním úřadem po srážce jemu náležejících poplatků (dražebného, dopravného, odhadného) exekučnímu soudu.

§ 5. Pro vydražitele platí ustanovení všeobecného regulativu dražebního úřadu. Vydražitel má zejména zapraviti výdražné, které činí pět procent z nejvyššího podání.

§ 6. Neprodané věci vydá dražební úřad stranám toliko na základě soudního příkazu a složí-li se náležející mu dopravné neb odhadné.

§ 7. Pro dopravu prodávaných věcí do dražebního úřadu, pro prodej, jakož i o nákladech dopravy a zpětné dopravy mají platnost předpisy §§ 6, 7, 8, odstavce 1, poslední věty, a odstavce 3, 12, 13, 14, 17, 18 a 20, odstavce 3 a 4, nařízení ministeria práv ze dne 29. října 1899, Z. Ř. č. 217, o zřízení soudní dražebny ve Vídni, kterých buď obdobně šetřeno.

§ 8. Toto nařízení nabude moci dne 1. listopadu tohoto roku.

Klein m. p.

230.

Nařízení ministerií vnitra, orby, obchodu a práv ze dne 26. září 1907

o obchodu s kroupami.

Na základě § 6 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, o obchodu s potravinami a některými užitnými předměty, zapovídá se na prodej chovati a prodávati ve vnitrozemském obchodu kroupy, které byly střeny nebo jinak uměle bíleny, nebo ku kterým byly přimíšeny nerostné součástky.

Toto nařízení nabude moci dne 1. července 1908.

Klein m. p. **Bienerth** m. p.
Auersperg m. p. **Fořt** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CV. — Vydána a rozeslána dne 1. října 1907.

Obsah: Čís. 231. Zákon o zcizení erárních věcí.

231.

Zákon, daný dne 18. září 1907,

o zcizení erárních věcí.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Můj finanční ministr se zmocňuje zciziti:

1. stavební parcelu čís. 641, zapsanou ve vl. č. 244 katastrální obce město Brno,

2. nemovitost čís. pop. 293, zapsanou v zemských deskách č. vl. 149 katastrální obce Praha-Staré město,

3. hradební pozemky blíže Siebenhirten, kterých vojenská správa užívá,

4. směnou část parcely čís. 1917 zapsané v seznamu veřejného statku katastrální obce Veprinacké (plomínská říšská silnice mezi Opatijí a Lovranem, kilometr 61·3 až 61·8).

Výtěžek za nemovitosti pod č. 1 a 2 jmenované buď zúčtován jako příjem za zcizené nemovité státní vlastnictví, výtěžek za hradební pozemky pod č. 3 jmenované buď dán k disposici vojenské správě, aby si opatřila náhradu.

Článek II.

Tento zákon nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Článek III.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby tento zákon uvedl ve skutek.

Ve Vídni, dne 18. září 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CVI. — Vydána a rozeslána dne 3. října 1907.

Obsah: (Čís. 232—234.) 232. Vyhláška, že byl změněn seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu vyhláškou ze dne 4. října 1897 vyhlášený. — 233. Vyhláška, že byl změněn seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu vyhláškou ze dne 4. října 1897 vyhlášený. — 234. Vyhláška o koncessování několika drobných drah o rozchodu obyčejném ve Vídni a okolí.

232.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 23. září 1907,

že byl změněn seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu vyhláškou ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášený.

Počet členů odhadní komise ustanovené pro ukládání osobní daně z příjmu v odhadním okresu „Území terstské (předměstí a území)“ zvyšuje se ze 6 na 12.

Podle toho buď takto opraven seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu výnosem ministeria finančního ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášený:

(Stránka 1346 dne 9. října 1897 vydané XCII. částky Zákonníka říšského.)

1	2	3	4	5	6
Číslo okresu	Okres odhadní	Místní komise	Okresní komise	Sídlo komise	Počet členů komise
2	Území terstské (předměstí a území)	.	1	Berní správa v Terstu	12

Korytowski m. p.

233.

Vyhláška finančního ministeria ze dne 23. září 1907,

že byl změněn seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu vyhláškou ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášený.

Počet členů odhadní komise ustanovené pro ukládání osobní daně z příjmu v odhadním okresu „Politický okres Voloska“ zvyšuje se ze 6 na 12.

Podle toho buď takto opraven seznam odhadních okresů pro osobní daň z příjmu výnosem ministeria finančního ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233, vyhlášený:

(Stránka 1346 dne 9. října 1897 vydané XCII. částky Zákonníka říšského.)

1	2	3	4	5	6
Číslo okresu	Odhadní okres	Místní komise	Okresní komise	Sídlo komise	Počet členů komise
7	Politický okres Voloska	.	1	Okresní hejtmanství Voloska	12

Korytowski m. p.

234.

Vyhláška ministeria železnic ze dne 23. září 1907

o koncessování několika drobných drah o rozchodu obyčejném ve Vídni a okolí.

C. k. ministerium železnic na základě a podle ustanovení zákona o drahách nižšího řádu ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, jakož i zákona ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216, ve shodě s účastnými c. k. ministeriemi a c. a k. říšským ministeriem vojenství udělilo obecnímu zastupitelstvu c. k. říšského hlavního a sídelního města Vídně, které jest zapsáno pod firmou „Obec Vídeň — městské dráhy silniční“ v obchodním rejstříku, koncessi ke stavbě a ku provozování tuto řečených nových drobných drah o rozchodu obyčejném, po případě částečně s použitím již zřízených železničních tratí, a to:

1. ze vhodného, v XIII. vídeňském obecním okresu ležícího místa přes Perchtoldsdorf do Mödlingu s odbočkami k Wolfrathovu náměstí a k vídeňskému chudobinci;

2. ze vhodného, v II. vídeňském obecním okresu ležícího místa do Stammersdorfu s odbočkou do Velkého Enzersdorfu,

pod podmínkami dále podrobněji ustanovenými, bude-li míti příznivý výsledek komisionelní úřední jednání, kterého je třeba podle rozhodnutí c. k. železničního ministeria.

§ 1.

Pro koncessované železniční trati koncessionářka bude požívati finančních výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedených.

Berní osvobození v článku V, lit. *d* řečeného zákona uvedené propůjčeno jest na dobu až do 24. března 1924.

§ 2.

Koncessionářka jest zavázána, stavbu svrchu řečených železničních tratí dokonati ve lhůtě c. k. železničním ministeriem ustanovené a hotové železniční trati nepřetržitě provozovati po celou dobu koncesse až do 24. března 1989 trvající.

Za dodržení ustanovených stavebních lhůt koncessionářka má dáti k žádosti c. k. státní správy

přiměřenou jistotu v cenných papírech způsobilých k ukládání sirotčích peněz.

Tato kauce může býti prohlášena za propadlou, nedostojí-li se řečenému závazku.

§ 3.

Koncessionářce propůjčuje se ke stavbě koncessovaných železničních tratí a příslušných vedlejších zařízení právo vyvlastňovací podle příslušných zákonných předpisů.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno vzhledem k těm vlečným drahám, které snad vystaví a o jichž zřízení by státní správa uznala, že jest ve veřejném zájmu.

§ 4.

Pokud by k založení koncessovaných železničních tratí bylo použito veřejných silnic, kterých obec Vídeňská nespravuje, nebo pozemků c. k. dvorního eráru, koncessionářka má si vyžádati souhlasu osob tyto silnice vydržovati zavázaných, vztažmo těch úřadů neb orgánů, které jsou podle platných zákonů povolány povolovati užívání těchto silnic nebo pozemků.

§ 5.

Ostatně svrchu řečené drobné dráhy budte pokládány za doplňující části sítě elektrických drobných drah, o kterých jedná vyhláška c. k. železničního ministeria ze dne 24. března 1899, Z. Ř. č. 58, a mají se proto na svrchu dotčené trati obdobně vztahovati také §§ 5 až včetně 17 řečené vyhlášky.

Derschatta m. p.

960

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CVII. — Vydána a rozeslána dne 5. října 1907.

PRÁVNICKÁ JE... MORAVS... A BR...

Obsah: Čís. 235. Nařízení o živnostenské výrobě umělých sladidel v tuzemsku a o jejich odběru z tuzemské výrobny, jakož i o jejich nabývání při veřejných dražbách.

235.

Nařízení ministerií vnitra, financí, obchodu, orby a práv ze dne 3. října 1907

o živnostenské výrobě umělých sladidel v tuzemsku a o jejich odběru z tuzemské výrobny, jakož i o jejich nabývání při veřejných dražbách.

Článek I.

Na základě § 7 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, o obchodě s potravinami a některými předměty užitnými, vydávají se tato ustanovení o živnostenské výrobě umělých sladidel v tuzemsku a o jejich odběru z tuzemské výrobny:

§ 1.

Umělá sladidla ve smyslu tohoto nařízení jsou všechny synthetickým způsobem vyrobené, podle svého chemického složení ke skupině uhlohydrátů nenáležející preparáty, které mají vyšší sladivost nežli čistý třtinový cukr (na př. saccharin, t. j. anhydrid orthosulfaminbenzoové kyseliny nebo sulfinid orthobenzoové kyseliny, sukrol a dulcin, t. j. parafenetolkarbamid, glucin, t. j. natriová sůl sulfokyselin triacinu atd.).

Živnostenská výroba umělých sladidel bez schválení ministeria vnitra jest zapovězena. Tato zápověď vztahuje se také k chemickým sloučeninám umělých sladidel a k směsím takových sladidel nebo jejich sloučenin s jinými látkami. Udělené schválení může býti odvoláno, nešetří-li se předpisů tohoto nařízení.

Tuzemské továrny smějí vyrobená umělá sladidla, jakož i chemické sloučeniny takových sladidel a směsi sladidel nebo jejich chemických sloučenin s jinými látkami v tuzemsku přenechávati toliko osobám k odběru umělých sladidel oprávněným. Sladidlo smí býti toliko tenkráte vydáno, bylo-li předloženo továrně povolení politického zemského úřadu k odběru.

Toto povolení k odběru buď v každém případu zvláště na politickém zemském úřadu vyžádáno a má obsahovati tyto údaje:

1. Jméno a bydliště zasilatelovo, počet, pojmenování a hrubou váhu nákladních kusů, jakož i čistou váhu vydávaného umělého sladidla, pak formu, ve které se vydává.

2. Jméno, bydliště a zaměstnání příjemcovo.

Tato povolení buďte opatřena záznamem o provedení objednávky a číslem, pod kterým vydávané sladidlo atd. bylo odepsáno v prodejovém rejstříku továrního podniku (§ 2, čís. 1), a budiž uschováno při tomto rejstříku.

Ku každému vydání umělých sladidel osobám k odběru oprávněným tovární správa má přiložiti juxtovaný vydávací list, který má obsahovati den dodávky, druh a množství dodaného sladidla, data povolení k odběru, místo a označení továrny a podepsáno býti má majitelem továrny nebo některým továrním úředníkem.

Odbírají-li lékárníci jakož i velkoobchodníci s drogy a materiálním zbožím umělá sladidla, buď zásilka ihned, jakmile došla, uvedouc přesně den, kdy došla, zasilatele, způsob zabalení, čistou váhu jakož i formu, ve které sladidlo bylo dodáno, zapsána jako příjem do rejstříku ministerským nařízením ze dne 20. dubna 1898, Z. Ř. č. 51, předepsaného. Vydávací list buď jako doklad k rejstříku přiložen.

Ta umělá sladidla, jejichž dovoz jest naprosto zapovězen, smějí toliko do cizozemska býti přenechávána.

§ 2.

Provozování každé tuzemské továrny, ve které se vyrábějí umělá sladidla, jest podrobeno dohledu finančních úřadů.

Za příčinou tohoto dohledu nařizuje se zejména:

1. Konečné výrobky (na př. saccharin, saccharinové preparáty atd., § 1) buďte uloženy v určité skladní místnosti pod spoluzávěrou finančního úřadu; každé uskladňování jakož i vyskladňování těchto konečných výrobků ze skladní místnosti má se státi za spolupůsobení finančního úřadu a podnik má každé uskladňování, vztažmo vyskladňování zapsati do uskladňovacího, vztažmo prodejového rejstříku, který buď upraven podle vzoru příslušným finančním úřadem zemským ustanoveného.

2. Polovýrobky (na př. orthotoluolsulfamid, parafenetidin atd.) buďte uloženy rovněž v určité, výlučně k tomuto účelu ustanovené místnosti a podnik má také o každém uskladňování, vztažmo použití polovýrobků vésti záznam podle vzoru, jenž rovněž bude upraven příslušným finančním úřadem zemským.

3. Státní dozorčí orgánové mají právo, kdykoli vstoupiti do živnostenských místností, postup výroby kontrolovati, do zápisků pod č. 1 a 2 řečených, jakož i do živnostenských knih nahlédati.

4. O zásilkách do celního cizozemska vyvážených umělých sladidel v § 1 dotčených buď veden záznam zvláštní.

U takovýchto zásilek buď šetřeno předpisů o vývozu zboží, jehož výstup přes celní čáru musí býti prokázán, a poukázání k výstupnému úřadu má se státi finančním orgánem, jemuž jest dohled ku podniku svěřen.

Každá položka svrchu dotčeného záznamu musí býti kryta příslušnou podávací listinou.

5. Aby bylo zamezeno neoprávněné odnášení umělých sladidel (§ 1) dělníky v závodu zaměstnanými, buďte tovární správou ve shodě se státními dohlédacími orgány učiněna přiměřená opatření.

§ 3.

Za příčinou dohledu k továrním podnikům v § 1 jmenovaným mohou kromě opatření v § 2 předepsaných nařízeny býti ještě jiné kontroly, zejména také stálý dohled k podniku finančním úřadem.

§ 4.

C. k. finanční úřady I. stolice, v jejichž obvodu leží některá továrna pod § 1, odst. 2, náležející, mají předkládati dne 1. ledna a 1. července každého roku c. k. finančnímu ministerstvu výkaz o množstvích sladidel z továrny tuzemským odběratelům vypravených.

Tento výkaz má pro jednotlivé zásilky uváděti zasilatele, příjemce, hrubou a ryzí váhu, pak formu, ve které sladidlo bylo dodáno, jakož i data povolení k odběru.

§ 5.

Činy proti předpisům druhého, třetího a posledního odstavce § 1 jsou podrobeny trestu podle § 10 zákona ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z r. 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty užitnými.

Článek II.

Při veřejných dražbách umělá sladidla smějí býti prodána toliko lékárníkům, velkoobchodníkům s drogy a materiálním zbožím, kteří se před připuštěním ke dražbě mohou vykázati povolením politického úřadu zemského k odběru, nebo takovým osobám, které se zavážou, že vyvezou vydražené sladidlo pod celní kontrolou do cizozemska.

Ve dražební vyhlášce buď na to výslovně upozorněno.

V prvním případu sladidlo bude vydáno vydražiteli, když byl předložil náležité povolení k odběru, a bude mu doručena krycí listina dražebním úřadem (soudní dražebnou) o nastalém nabytí sladidla vydaná a bude o tom zároveň zpraven politický úřad zemský.

V druhém případu vydražená sladidla nesmějí býti odevzdána vydražiteli; dražební úřad (soudní dražebna) v zastoupení a na náklad vydražitele opatří u nejbližšího celního úřadu, aby bylo sladidlo poukázáno ku příslušné pohraničné celnici řízením s průvodním listem a pod závěrou nákladovou, a postará se, aby bylo zasláno přímo do cizozemského určeného místa vydražitelem udaného.

Lékárníci, velkoobchodníci s drogy a materiálním zbožím mají zapsati v prve dotčeném případu vydražené množství do předepsaného rejstříku jako příjem a přiložiti krycí listinu k rejstříku jako doklad.

Článek III.

Toto nařízení nabude moci dne 1. ledna 1908.

Klein m. p. **Korytowski** m. p.
Bienerth m. p. **Auersperg** m. p.
Fořt m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CVIII. — Vydána a rozeslána dne 10. října 1907.

Obsah: Čís. 236. Zákon o změně platného *modus vivendi* pro obchodní a tržební styky s Osmanskou říší.

236.

Zákon, daný dne 23. září 1907,

o změně platného *modus vivendi* pro obchodní a tržební styky s Osmanskou říší.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, platný *modus vivendi* pro obchodní a tržební styky s Osmanskou říší podle protokolární úmluvy s Portou ze dne 25. dubna 1907 změniti tím způsobem, že cla z dovozu do Turecka od 25. června 1907 počínajíc na dobu sedmi let budou zvýšena z 8 na 11 procent hodnoty zboží.

§ 2.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby ve skutek uvedlo tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 23. září 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p.	**Bienerth** m. p.
Auersperg m. p.	**Fořt** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Dzieduszycki m. p.	**Pacák** m. p.
Prade m. p.	**Latscher** m. p.

966

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CIX. — Vydána a rozeslána dne 13. října 1907.

Obsah: Čís. 237. Nařízení, jímž se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 17. března 1907 o označování místního původu chmele.

237.

Nařízení ministerií orby, obchodu a vnitra ze dne 12. října 1907,

jímž se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 17. března 1907, Z. Ř. č. 102, o označování místního původu chmele.

Na základě zákona ze dne 17. března 1907, Z. Ř. č. 102, o označování místního původu chmele nařizuje se takto:

Článek I.

(Ku § 2.)

Za výrobní obvody chmele se označují:

V Rakousích nad Enží: Mlýnská čtvrť;

ve Štýrsku: východní Štýrsko a jihoštýrská dolina Savinská;

v Čechách: město Žatec; okres Žatecký; kraj Žatecký; Ouštěk, s dalším oddělením Ouštěcko-polepská pláň; Dubá.

Ohraničení jednotlivých výrobních obvodů chmele jest obsaženo v přídavku tohoto nařízení.

Článek II.

(Ku § 3.)

Zvolí-li se pro chmel, který byl vypěstován na Polepské pláni (článek I a přídavek), pro označení místního původu výrobní obvod, tedy k označení, které se vztahuje k ouštěckému výrobnímu obvodu, může býti doloženo, že pochází z Polepské pláně.

Uvádí-li se u smíšeného chmele místní původ buď užíváno veškerých označení, ku kterým jest podle jednotlivých součástek směsi přihlédati — s udáním nebo bez udání poměru jednotlivých množství — ač nezvolí-li se takové označení, které se podle § 3 zákona hodí pro všechny výrobky, jež jsou v směsi obsaženy.

Článek III.

(Ku § 4.)

Označení místního původu na obale (schráně) chmele uvedené má záležeti v černém, nesmazatelném, na zevnitřní straně obalu snadně viditelném písmu, které při zabalení v balíkách, pytlech nebo bednách musí býti aspoň 10 centimetrů vysoké.

Pro způsob, jak má býti provedeno označení místního původu, které dávají veřejné známkovny chmele (§ 11 zákona), jsou rozhodny stanovy a ustanovení o obchodních zařízeních těchto ústavů. Jiná označení místního původu na obalech chmele nesmějí býti tak provedena, že by byla podobna a mohla se zaměniti s označeními místního původu chmele, od některé veřejné známkovny chmele vydávanými.

Když v prohlášeních k obchodu s chmelem se vztahujících (jako faktuře, účtu, doprovázejícím obchodním listu) místní původ chmele jest označen, tedy také na obalech chmele, na který se prohlášení vztahuje, má býti označení místního původu předpisům § 3 zákona přiměřené.

Tento předpis platí také pro označení místního původu chmele veřejnou známkovnou (§ 11 zákona), leč by schválené stanovy neb ustanovení o obchodních zařízeních známkovny něco jiného stanovily.

Článek IV.

(Ku § 6.)

Obchodníkům a majetníkům pivovarů jest dovoleno, na obalech chmele označiti stanoviště svého podniku také tenkráte, když chmel nebyl tam vypěstován. Avšak takové údaje nesmějí býti způsobilé, podle obsahu a způsobu, jak jsou provedeny, vzbuzovati zdání, že jest to označení místního původu chmele. Proto buď přidána přiměřená doložka každou pochybnost vylučující, pokud již ze samého znění firmy podniku na jevo nejde její vlastnost jako obchodního, vztažmo pivovarního podniku, nebo lze-li poznati tuto vlastnost s úplnou zřetelností ze způsobu, jak jméno nebo firma jsou spojeny s označením sídla podniku, ze jsoucího tu správného označení původu nebo ze způsobu, jak jest jména nebo firmy použito.

Není dovoleno užívati upotřebených obalů s označeními, která pocházejí od dřívějšího upotřebení a se nesrovnávají s místním původem chmele v obalu zabaleného. Upotřebí-li se zase některého obalu pro chmel jiného místního původu, buď o to pečováno, aby bylo dosavadní označení odstraněno neb aby byla jemu jinakým vhodným způsobem každý omyl vylučujícím odňata vlastnost, že jest to označení místního původu.

Článek V.

(Ku § 7.)

Ustanovení §§ 3 a 6 zákona nemají míti platnost co se týče označení „*Bohemian hops*“ na dobu pěti let a co se týče označení „český chmel“ („böhmischer Hopfen“) a „*houblon de Bohême*“ na dobu dvou let po dni, kterého tento zákon moci nabyl, pokud chmel tímto způsobem označený jest určen k vývozu do celního cizozemska.

Článek VI.

(Ku § 8.)

Předpisy článku II, odstavce 2, III a IV vztahují se obdobně ku chmeli v tuzemsku nevypěstovanému, který se tu na prodej chová nebo do obchodu dá.

Článek VII.

(Ku § 12.)

Osvědčení od veřejných známkoven chmele (§ 11 zákona) vydávaná musí v každém případu míti vlastnosti tuto požadované:

Označení na obale chmele musí míti kromě zákonného označení místního původu jméno ústavu, běžné registrovací číslo a rok označení; též buď označení tak učiněno, aby bylo lze poznati, že od tohoto ústavu pochází.

Potvrzení, které náleží k označení na obale, má obsahovati jméno ústavu s poukazem, že jest státem uznán za veřejnou známkovnu chmele, a označení místního původu chmele, při čemž poukázáním na určité známky dotčeného obalu chmele má býti zabezpečena jeho sounáležitost ku potvrzení. Potvrzení musí obsahovati čas, kdy byla vydána, a běžné číslo rejstříku, a musí býti podle stanov podepsána.

Ostatně forma označení a potvrzení vydávaných veřejnými známkovnami chmele řídí se podle obsahu stanov pro příslušný ústav platných a podle obchodních zařízení.

Článek VIII.

Toto nařízení nabude moci zároveň se zákonem ze dne 17. března 1907, Z. Ř. č. 102, o označování místního původu chmele.

Bienerth m. p. **Auersperg** m. p.

Fořt m. p.

Přídavek.

Ohraničení výrobních obvodů chmele.

I. Rakousy nad Enží.

Výrobní obvod chmele: Mlýnská čtvrt.

Tento obvod obsahuje soudní okresy: Lembach, Neufelden a Rohrbach.

II. Štýrsko.

1. Výrobní obvod chmele: Východní Štýrsko.

Tento obvod obsahuje soudní okresy: Fehring, Feldbach, Fürstenfeld, Gleisdorf, Hartberg a Weiz.

2. Výrobní obvod chmele: Jihoštýrská dolina Savinská.

Tento obvod obsahuje soudní okresy: Celje, Vransko a Gornji Grad.

III. Čechy.

1. Výrobní obvod chmele: město Žatec.

Tento obvod obsahuje katastrální obec Žateckou.

2. Výrobní obvod chmele: okres Žatecký.

Tento výrobní obvod obsahuje následující katastrální obce:

a) soudního okresu Jesenického: Děkov, Zderaz, Německé Heřovice, Vrbice, Hokov, Heřesedly, Kolešovice, Bukov, Černčice, Bílence, Vlkov;

b) soudního okresu Kadaňského: Drhonice, Chotěnice, Čachovice, Běšice;

c) soudního okresu Chomutovského: Hrušovany, Lažany, Nechranice, Stranná, Denětice, Černíky, Vičice;

d) soudního okresu Lounského: Oulovice, Domoušice, Hořany, Hřivice, Konotopy, Kozojedy, Markvarec, Netluky, Pochvalov, Ročov Horní, Področov, Solopisky, Touchovice, Třebouc, Vinařice;

e) soudního okresu Žlutického: Záhoří Horní, Záhoří Dolní, Libín, Lubenec, Řepany;

f) soudního okresu Nového Strašecí: Kroučová;

g) soudního okresu Podbořanského: Dolánky, Blšany, Kolešov, Kaštice, Kněžice, Kryry, Letov, Libořice, Liběšovice, Hlubany, Mukoděly, Neprobylice, Soběchleby, Oploty, Očihov Velký, Očihov Malý, Podbořany, Buškovice, Vroutek, Pšov, Železná, Sýrovice, Stachov, Strojetice, Černoc Malá, Vesce, Vidhostice, Běsno, Sírem;

h) soudního okresu Postoloprtského: Jimlín, Lípno, Lipenec, Lišany, Nehasice, Blažím, Třískolupy, Strkovice, Tatinná, Vidvole, Bítozeves;

i) soudního okresu Rakovnického: Kněževes, Hředly, Chřášťany, Milostín, Mutějovice, Nesuchyň, Svojetín, Velhota, Veclov;

j) soudního okresu Žateckého: všechny katastrální obce kromě katastrální obce Žatce.

3. Výrobní obvod chmele: kraj Žatecký.

Tento obvod obsahuje následující katastrální obce:

a) soudního okresu Bílinského: Hrádek, Milá;

b) soudního okresu Mosteckého: Slatinice, Havraň, Bečov, Koporeč, Lišnice, Moravěves, Nemilkov, Polehrady, Březno Vysoké, Bylany, Saběnice, Židovice, Kamenná Voda, Stránce, Volevčice, Vtelno;

c) soudního okresu Doupovského: Dobřenec;

d) soudního okresu Jirkovského: Březno Malé;

e) soudního okresu Jesenického: Malměřice, Chmelištná Velká, Zdeslav, Drahouš, Krty, Kosobody, Jesenice, Kletečné, Chotěšov, Pastuchovice, Petrohrad, Blatno, Podbořany, Pšovlky, Reže, Žďár, Švihov, Soseň, Stebno, Tlestky, Václavy, Bedlno, Velečín, Oračov;

f) soudního okresu Kadaňského: Úhošťany, Burgstadtl, Dolany, Blov, Pětipsy, Jeseň, Hořenice, Kadaň, Krhovice Malé, Lomazice, Libědice, Lužice, Miřetice u Vintířova, Milžany, Neudörfl, Mikulovice, Poláky, Prahly, Přezetice, Rachel, Radonice, Radčedice, Krásný Dvoreček, Želina, Tušimice, Vinaře, Vidolice, Vilémov, Vintířov, Vrchnice;

g) soudního okresu Chomutovského: Bílence, Holetice, Líbouš, Naší, Nezabylice, Brány, Březno, Přečaply, Račice, Zálezly, Škrle, Střezov, Všehrdy, Sušany;

h) soudního okresu Lounského: Bedřichovice, Brlohy, Břinkov, Brodce, Čenčice, Chlumčany, Chrabřece, Divice, Dobroměřice, Donín, Hříškov, Týnec Panenský, Kožov, Křtěno, Kystra, Louny, Lenešice, Lištany, Nečichy, Nová Ves, Pátek, Řívčice, Počedělice, Zbrašín, Pšany, Radonice, Rané, Zeměchy, Senkov, Slavětín, Smolnice, Stradonice, Toužetín, Veltěže, Vlčí, Obora, Volenice, Orasice, Vrbno u Lesů, Vršovice, Žerotín, Citoliby;

i) soudního okresu Žlutického: Podštěly, Kostrčany, Libkovice, Nahořečice;

j) soudního okresu Nového Strašecí: Bdín, Hřešice, Jedomělice, Kalivody, Mšec, Želnrovice Mšecké, Liské, Malkovice, Milé, Pozdeň, Přerubenice, Řenčov, Ruda, Srbeč, Třtice;

k) soudního okresu Podbořanského: Třebčice Německé, Vrbička, Dětaň, Chraštany, Chotěbudice, Lešky, Zlovětice, Maštov, Velká Ves, Mory, Němčany, Podlesice, Nepomyšl, Přibenice, Brody, Krásný Dvůr, Skytaly, Třebušice Vysoké, Třebčice Široké, Dvérce, Vitřice;

l) soudního okresu Postoloprtského: všechny katastrální obce kromě obcí pod 2 *h)* uvedených;

m) soudního okresu Rakovnického: Újezd Velký, Hostokreje, Hvozd, Krakov, Krupá, Krušovice, Lišany, Lubná, Lužná, Malinová, Nouzov, Pavlíkov, Petrovice, Příčina, Přílepy, Rakovník, Rousinov, Šanov, Zavidov, Senec, Senomaty, Olešná, Všetaty;

n) soudního okresu Slánského: Bílichov, Hořešovice Malé, Plchov.

4. Výrobní obvod chmele: Ouštěk.

Tento obvod obsahuje následující katastrální obce:

a) soudního okresu Ouštěckého: veškeré katastrální obce;

b) soudního okresu Ústí n. L.: Bůdov, Kojetice, Leština, Malečov, Němčí, Březí, Březno Velké, Zubrnice, Vítov, Vitín;

c) soudního okresu Benešovského (okresní hejtmanství Děčínské): Merboltice;

d) soudního okresu Česko-lipského: Drmy;

e) soudního okresu Dubského: Tuhanec;

f) soudního okresu Litoměřického: Újezd Velký, Babiny *A*, Babiny *B*, Kopisty České, Lhota Německá, Travčice, Encovany, Hlinná, Hrdly, Kamýk, Křešice, Chudoslavice, Kotelice, Hlupice, Maškovice, Miřevice, Nezly Horní, Nučnice Velké, Býčkovice, Blahov, Ploškovice, Podčaply, Pohoří, Pohořany, Pokratice, Polepy, Proboštov, Rydeč, Řepčice, Hrušovany, Řepčice Horní, Řetoun, Zálezly, Žitenice, Sedlec, Skalice, Soběnice, Staňkovice, Sulotice, Tašov, Doubravice, Těchobuzice, Týnec Dolní, Týnec Horní, Třebušín, Trnovany, Trnová, Třeboutice, Lbín, Vinné, Vrbice, Zahořany;

g) soudního okresu Mělnického: Citov, Křivenice, Lužec nad Vltavou, Vraňany, Vrbno;

h) soudního okresu Roudnického: Bechlín, Beřkovice Horní, Bříza, Brzánky, Černoušek, Černoves, Chodouny, Ctiněves, Dobříň, Dolánky, Dušníky, Hněvice, Hrobec, Jevíněves, Kleneč, Kostomlaty, Krabčice, Kyškovice, Lounky, Lečice, Libotěnice, Libkovice, Netěš, Nové Dvory, Nížebohy, Nučničky, Počaply Horní, Podlusky, Předonín, Přestavlky, Račice, Roudnice, Rohatec, Rovné, Spomyšl, Straškov, Vědomice, Vetlá, Veleško, Vražkov, Záluží, Židovice;

i) soudního okresu Štětského: Újezd, Brocno, Hosťka, Ješovice, Kochovice, Křešov, Mošnice,

Mastýřovice, Malešov, Počeplice, Radouň, Sněd-ovice, Svařenice, Strachaly, Stračí, Střížovice, Sukorady, Čákovice, Vrutice, Štětí, Veležice, Chcebuz;

j) soudního okresu Velvarského: Bukol, Chržín, Dřínov, Dušníky, Hostín, Křivousy, Mlčechvosty, Nová Ves, Ouholice Staré, Podhořany, Sázené, Veltrusy, Vepřek, Vojkovice, Všestudy.

Pododdělení Ouštěcko-polepská pláň.

Obsahuje následující katastrální obce:

a) soudního okresu Ouštěckého: Drahobuz, Třebutičky;

b) soudního okresu Litoměřického: Encovany, Křešice, Nučnice Velké, Polepy, Hrušovany, Sedlec, Trnová, Třeboutice, Vrbice, Zahořany;

c) soudního okresu Roudnického: Brzánky, Černoves, Chodouny, Kyškovice, Lounky, Vědomice, Vetlá;

d) soudního okresu Štětského: Hostka, Kochovice, Mastýřovice, Malešov, Svařenice, Vrutice.

5. Výrobní obvod chmele: Dubá.

Tento obvod obsahuje následující katastrální obce:

a) soudního okresu Česko-lipského: Jestřebí, Holany, Karasy, Loubí, Neugarten, Šváby, Újezd;

b) soudního okresu Dubského: všechny katastrální obce kromě obce Tuhanec;

c) soudního okresu Mělnického: Újezd Velký, Bosyně, Březinka, Chodeč, Kanina, Kokořín, Mšeno, Nebužely, Šemanovice, Sedlec, Skramouš, Stránka, Strážnice, Střemy, Truskavná, Vysoká, Zimoř Dolní;

d) soudního okresu Štětského: Chudolazy, Medonosy, Tupadly, Bylochov;

e) soudního okresu Bělského: Doubravice, Kluky, Lobeč, Nosalov, Trnová, Víska, Vrátno.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CX. — Vydána a rozeslána dne 18. října 1907.

Obsah: (Čís. 238—240.) 238. Vyhláška, že obec Innichen byla vřaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného. — 239. Vyhláška, že vedlejší celnice v Děhylově byla změněna v celní exposituru. — 240. Vyhláška, že byla změněna některá ustanovení stanov montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami.

238.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 18. září 1907,

že obec Innichen byla vřaděna do osmé třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství obec Innichen v Tyrolsku zařaďuje se do osmé třídy nájemného tarifu pro vojenské ubytovací účely až do konce roku 1910 platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

239.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 8. října 1907,

že vedlejší celnice v Děhylově byla změněna v celní exposituru.

Vedlejší celnice II. třídy v Děhylově byla změněna v exposituru hlavní celnice Opavské a podržela svá dosavadní oprávnění.

Korytowski m. p.

240.

Vyhláška ministeria orby ze dne 10. října 1907,

že byla změněna některá ustanovení stanov montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil nejmilostivěji schváliti Nejvyšším rozhodnutím ze dne 10. září t. r., aby byla ustanovení zákona ze dne 24. února t. r., Z. Ř. č. 55, jímž byly upraveny platy professorů na universitách a na vysokých školách a učilištích jim na roveň postavených, vztahována na professory montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami, jakož i aby byly znova upraveny platy pomocníků těchto professorů, vztažmo tím podmíněné následující změny §§ 28, 29, 31 a 33 stanov řečených vysokých škol s působností od 1. dubna t. r., a ráčil dále ustanoviti, že professorům, adjunktům a assistentům stanovené platy, vztažmo služné mají býti přiřčeny podle jejich služebního času, který vykonali ve stejné vlastnosti buďto před řečeným časem nebo po něm.

Auersperg m. p.

Stanovy

montanistických vysokých škol v Lubně a Příbrami.

§ 28.

Řádní professoři jsou na roveň postavení professorům vysokých škol technických co do důstojenství, platů a služebního poměru.

Jsou v VI. důstojenské třídě státních úředníků a mají ročního služného 6.400 K, které se po každých pěti služebních letech v této vlastnosti na některé montanistické vysoké škole nebo na podobně organisovaném ústavu od státu vydržovaném strávených až včetně do 25. roku, a to po 5. a 10. roku pokaždé o 800 K, po 15. a 20. roku pokaždé o 1000 K a po 25. roku o 1200 K (kvinkvenální přídavky) zvýší.

Týž nárok na kvinkvenální přídavek jest odůvodněn služebním časem, který někdo jako řádný professor strávil na takovém ústavu od státu nevydržovaném, pokud se na něm naproti řádným professorům státních ústavů šetří úplné vzájemnosti podle prohlášení jeho vydržovateli vládě daného.

Služební čas, těmto podmínkám nevyhovující, čítá se toliko tenkráte, když byl výslovným prohlášením uznán za čitatelný za příčinou postupu.

§ 29.

Mimořádní professoři jsou v VII. důstojenské třídě státních úředníků a budou ustanoveni buďto bezplatně nebo s ročním služným 3600 K.

Toto služné bude po každých pěti letech až včetně do 20. roku této služby zvyšováno podle zásad jinak platných o kvinkvenálních přídavcích řádných professorů (§ 28), a to po 5. a 10. roku pokaždé o 800 K, pak po 15. a 20. roku pokaždé o 600 K (kvinkvenální přídavky).

§ 31.

Adjunkti jsou v IX. důstojenské třídě státních úředníků a mají ročně platu 2400 K, který se po každých třech služebních letech v této vlastnosti na montanistické vysoké škole nebo na některém podobně organisovaném, od státu vydržovaném ústavu až včetně do devátého roku zvyšuje pokaždé o 300 K (triennální přídavky).

§ 33.

Výše služného pro konstruktéry bude v každém případu zvláště ustanovena.

Assistenti mají ročního služného 1400 K, které se, jsou-li rakouskými státními občany a vyhovují-li všem požadovaným kvalifikačním podmínkám, při nepřetržitém služebním času čitatelném ode dne, kterého tyto podmínky splnili, ač budou-li dále ustanoveni (§ 27), po každých dvou letech zvyšuje o 300 K až na obnos 2600 K ročně.

Za služební cesty jest konstruktérům dovoleno účtovati diety a jízdné podle IX. třídy důstojenské, assistentům pak podle X. třídy důstojenské.

Ustanovení zákona ze dne 31. prosince 1896, Z. Ř. č. 8 z r. 1897 — podle kterých před působností tohoto zákona nebo po ní nepřetržitě strávený služební čas assistentů na universitách, technických vysokých školách a vysoké škole zemědělské ve Vídni, jakož i assistentů ustanovených na jiných státních učilištích, pak konstruktérů na technických vysokých školách, přestoupí-li bezprostředně na jiné státní místo služební, které odůvodňuje nárok na pensi, jest vpočitatelný do pense podle všeobecných pravidel — vztahují se obdobně také na konstruktéry a assistenty montanistických vysokých škol.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXI. — Vydána a rozeslána dne 24. října 1907.

Obsah: (Čís. 241 a 242.) 241. Listina o koncessi pro místní dráhu z Neumarkt-Kallhamu do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Peuerbachu. — 242. Nařízení, jímž zřizuje se živnostenský soud v Prostějově.

241.

Listina o koncessi ze dne 13. října 1907

pro místní dráhu z Neumarkt-Kallhamu do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Peuerbachu.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi statkáři Bothu hraběti Corethovi ve Weizenkirchen ve spolku se statkářem Františkem Eyblem v Neumarktu žádanou koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice, která budiž vystavěna jako místní dráha o rozchodu obyčejném ze stanice Neumarkt-Kallhamské ležící na trati státní dráhy Welsko-Pasovské do Weizenkirchen s odbočkou z Achinga do Peuerbachu, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívají koncessionáři výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni k žádosti c. k. státní správy dáti jistotu, složíce přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři mají se chovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železničné, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničného, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež snad příště budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve všechna práva a závazky koncessionářů.

Koncessionářům propůjčuje se právo, až do částky státní správou stanovené vydati prioritní obligace.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy, jakož i na opatření dopravního obozu i na dotaci jistinné reservy, státní správou ustanovené, čítajíc k nim úroky interkalární za stavební doby skutečně zaplacené a snad ztrátu kursovní při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dostavění dráhy ještě další nové stavby provedeny anebo vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý zakládací kapitál budiž splacen za doby koncessní podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

Stanovy společnosti jakož i formuláře prioritních obligací, které budou vydány, pak kmenových akcií jsou podrobeny schválení státní správy.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionáři zavazují se, že zřízení budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i zeměbrany při obsazování míst služebních podle zákona daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových železnic, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Povolená železnice bude provozována státem na účet koncessionářů a koncessionáři jsou povinni nahraditi státní železniční správě náklady s tímto provozováním skutečně vzešlé. Podmínky tohoto provozování budte ostatně upraveny vozební smlouvou, která bude mezi státní správou a koncessionáři učiněna.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými, koncessionáři jsou zavázáni státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Byla-li by dráha zakoupena dříve, než by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené, tedy po zbývající dobu berního osvobození průměrný ryzí výnos takto vyhledaný těchto pěti let činí zákupní důchod, který prost daně bude vyplácen. Za čas po projití berního osvobození buď zároveň zákupní důchod tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do výpočtu průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak od výtěžků odečte. K vyhledanému takto zbytku připočte se vzhledem k desítiprocentní dani, která ze zákupní renty potom má býti placena podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se jedné devítině tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy při výpočtu ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající budte pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K ryzímu průměrnému výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině tohoto ryzího výtěžku.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bude potom vyplácen

koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, které je třeba k řádnému zúrokování a splácení půjček zástavním právem pojištěných, se schválením státní správy k tomu učiněných, aby uhrazeny byly započítatelné náklady, i oné annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionářů převzíti a ze svého zaplatiti půjčky za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu uzavřené, částkou v době zakoupení podle schváleného plánu umořovacího ještě nesplacenou, v kterémžto případě zákupný důchod, který jest platiti, budiž zmenšen o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se dále právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, ve smyslu předcházejících odstavců koncessionářům placených, zaplatiti jistinu, která by se rovnala hodnotě dotčených platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, jak se samo sebou rozumí, po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech snad obsažené.

Odhodlá-li se stát zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

8. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 7 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladniční, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnému nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železničný podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničného, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnému podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 7), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

11. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla

býti převzata státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které súčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnému podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny súčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

12. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 9) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto účelu s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého a nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářů, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 8, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na ujmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničného, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opět se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Derschatta m. p.

242.

Nařízení ministra práv ve shodě s ministry vnitra, obchodu a financí ze dne 15. října 1907,

jímž zřizuje se živnostenský soud v Prostějově.

Na základě §§ 2 a 3 zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, o zavedení soudů živnostenských a o soudnictví v rozepřích ze živnostenského poměru pracovního, učebního a námezdního nařizuje se:

§ 1.

Dne 1. února 1908 počne v Prostějově úřadovati živnostenský soud na základě zákona ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, zřízený.

Živnostenský soud tento má název: „C. k. živnostenský soud v Prostějově". Úřední pečeť živnostenského soudu nese na sobě císařského orla.

C. k. krajský soud v Olomouci zakročuje v záležitostech živnostenského soudu jako sborový soud první instance a soud odvolací v zákoně ze dne 27. listopadu 1896, Z. Ř. č. 218, dotčený.

§ 2.

Místní příslušnost živnostenského soudu v Prostějově vztahuje se k obvodu okresního soudu Prostějovského.

§ 3.

Předmětná příslušnost živnostenského soudu v Prostějově vztahuje se ke všem podnikům, v § 1, odstavci 2, zákona o soudech živnostenských jmenovaným, v obvodě živnostenského soudu ležícím, vyjímajíc železnice.

Zvláštním nařízením bude ustanoven čas, kdy předmětná příslušnost živnostenského soudu nabude moci pro železnice.

§ 4.

Počet přísedících živnostenského soudu v Prostějově stanoví se na 56 a počet náhradníků na 32.

§ 5.

Přísedící a náhradníci živnostenského soudu budte v poměru, jak z následujícího rozdělení na jevo jde, voleni z vytčených tuto zevrubně skupin živnostenských závodů.

Co se týče výkonu voleb v několika místně oddělených sekcích, ponechává se c. k. místodržitelství v Brně, aby vydalo nařízení potřebná.

Skupiny živnostenských závodů pro volby a úhrn přísedících a náhradníků soudu živnostenského, který každá skupina z volebního sboru podnikatelů a dělníků polovicí volí, stanoví se takto:

Skupina I.

Všechny závody textilního, oděvního a módního průmyslu:

Třída IX a XI podniků a zaměstnání uvedených v příloze *J* vykonávacího předpisu k I. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, kterýžto předpis byl vyhlášen výnosem c. k. finančního ministeria ze dne 28. ledna 1897, Z. Ř. č. 35:

20 přísedících,
12 náhradníků.

Skupina II.

Závody obchodní:

Třída XX, XXI, XXII a XXIII svrchu řečeného seznamu:

12 přísedících,
8 náhradníků.

Skupina III.

Všechny ostatní živnosti, vyjímajíc živnosti textilního, oděvního a módního průmyslu a obchodní živnosti:

24 přísedících,
12 náhradníků.

Při pochybnostech, do které z těchto uvedených zde skupin některý živnostenský podnik má býti zařaděn, rozhoden jest abecední seznam připojený k roztřídění podniků a zaměstnání (příloha *J* vykonávacího předpisu k I. hlavě zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, kterýžto předpis

vyhlášen byl výnosem c. k. finančního ministeria ze dne 28. ledna 1897, Z. Ř. č. 35).

§ 6.

Náhrada hotových výdajů (§ 13 zákona o soudech živnostenských) budiž dána přísedícím a náhradníkům živnostenského soudu a přísedícím odvolacího soudu obdobně podle §§ 3 až 10, 15, 20, 21, 23 a 24 nařízení ministra práv ze dne 17. září 1897, Z. Ř. č. 221, jež jedná o poplatcích svědků a znalců v občanských rozepřích právních.

Náhrada, která přísedícím a náhradníkům z dělníků a podle ministerského nařízení ze dne 5. srpna 1903, Z. Ř. č. 165, přísedícím a náhradníkům z podnikatelů přísluší za ušlý výdělek, určuje se na dvě koruny za půl dne a na čtyři koruny za celý den bez dalšího rozlišování.

Při vyměřování této náhrady budiž za základ položen čas, po který přísedící svému výdělku skutečně byl odcizen; při tom budiž zejména přihlédáno také k času na cestu k soudu a zpáteční.

Klein m. p. **Bienerth** m. p.
Korytowski m. p. **Fořt** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXII. — Vydána a rozeslána dne 30. října 1907.

Obsah: Čís. 243. Vykonávací nařízení k zákonu o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině.

243.

Vykonávací nařízení ministerií práv a financí ze dne 11. října 1907 k zákonu ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246,

o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině.

I. Všeobecná ustanovení (§§ 1 až 16).

Zkrácené označení zákonů a nařízení.

§ 1.

Zákony a nařízení související s opravou pozemkových knih v Haliči a Bukovině jsou v tomto nařízení následující zkrácenou formou označeny:

1. Všeobecný zákon o knihách pozemkových ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 95, jako: „v. z. k.“;

2. zákon ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 96, o řízení pro upravení knih pozemkových, když se tyto knihy zakládají, doplňují, obnovují nebo mění jako: „z. o ú. k.“ (zákon o úpravě pozemkových knih);

3. haličský zemský zákon ze dne 20. března 1874, Z. z. č. 29, o zakládání pozemkových knih v Haliči a o jejich vnitřním zařízení jako: „h. z. o z. k.“ (haličský zákon o zakládání pozemkových knih);

4. vykonávací nařízení ze dne 18. května 1874, Z. z. č. 43, k tomuto zákonu o zakládání pozemkových knih jako: h. n. o z. k.“ (haličské nařízení o zakládání knih pozemkových);

5. bukovinský zemský zákon ze dne 8. března 1873, Z. z. č. 23, o zakládání pozemkových knih v Bukovině a o jejich vnitřním zařízení jako: „b. z. o z. k.“ (bukovinský zákon o zakládání knih pozemkových);

6. vykonávací nařízení ze dne 8. května 1873, Z. z. č. 26, k tomuto zákonu o zakládání pozemkových hnih jako: „b. n. o z. k.“ (bukovinské nařízení o zakládání knih pozemkových);

7. zákon ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, o opravě pozemkových knih v Haliči a Bukovině jako: „z. o o. k.“ (zákon o opravě knih pozemkových).

Výrazem „vykonávací nařízení“ (v. n.) sluší rozuměti přítomné nařízení.

Jednací řád pro soudy první a druhé stolice (nařízení ministeria práv ze dne 5. května 1897, Z. Ř. č. 112) označuje se jako: „j. ř.“

Denníky a spisy.

§ 2.

Spisy vztahující se vůbec k opravě pozemkových knih buďte komisařem pro opravu pozemkových knih a knihovním soudem podle § 263, odstavce 3, j. ř. hned od počátku vloženy do spisové obálky a buď k tomu veden denník (přehled spisů) podle vzorce 1, při čemž mají platnost předpisy § 270, odstavce 4, j. ř.

Vzorec 1.

Řadová čísla počínají číslicí 1 a jdou nepřetržitě až do skončení opravy pozemkových knih v okresu.

Za spisovou značku buď užíváno písmen „G. B.“ (oprava knih pozemkových). Jednací číslo utvoří se přistupem řadového čísla, na př. $\frac{\text{G. B.}}{14.}$

Po skončení opravy pozemkových knih buď spis uložen u presidiálních spisů soudu.

§ 3.

Stejným způsobem buďte spisy o opravě pozemkových knih každé jednotlivé katastrální obce se týkající kromě seznamu případů, že pozemková kniha se nesrovnává se skutečnou držbou (§ 19, vzorec 8), a kromě spisů vztahujících se k opravě jednotlivých vložek knihy pozemkové, jakož i operátů v řízení o zakládání nových knih, které buďte zvláště svázány (vyšetřovací protokoly, seznamy atd.), do spisové obálky vloženy a buď k tomu rovněž denník podle vzorce 1 veden; v něm buď však v hořejším pravém rohu uvedeno jméno příslušné katastrální obce a nápis má zníti: „Denník pro spisy o úpravě pozemkové knihy katastrální obce . . . . . “

Spisová značka skládá se z písmen „G. B.“ (oprava pozemkových knih), zakládají-li se pak nové pozemkové knihy, z písmen „A. G.“ (zakládání pozemkové knihy) s doložením jména katastrální obce, na příklad „G. B. Sopotnia“, „A. G. Machów“.

Jednací číslo utvoří se ze spisové značky s připojením řadového čísla, na příklad $\frac{\text{„G. B. Sopotnia.“}}{14}$

Po skončení opravy pozemkových knih buďte spisy vztahující se k pozemkovým knihám jednotlivých obcí (včetně seznamu podle vzorce 8 a jednacích kusů k jednotlivým knihovním vložkám se vztahujících jakož i dotčených operátů v řízení pro zakládání nových knih) uloženy u knihovních spisů soudu.

Úřední pečeť, tiskopisy a spisové obálky.

§ 4.

Opravný komisař má míti úřední pečeť, která má c. k. orla a nápis okolo „C. k. komisař pro opravu pozemkových knih“. Této pečeti buď užíváno také při novém zakládání pozemkových knih.

Tiskopisy, kterých je třeba k opravě pozemkových knih, objedná a bude chovati v evidenci pro obvod vrchního soudu zemského presidium vrchního zemského soudu.

Komisaři pro opravu pozemkových knih a knihovní soudy mají se obrátiti za příčinou potřebných tiskopisů na presidium vrchního zemského soudu, které opatří, aby jim byly tyto tiskopisy bezprostředně zaslány. Ku každé zásilce tiskopisů buď připojen dodací list ve dvojím sepise; tento dodací list buď příjemcem podepsán a jeden jeho stejnopis buď tiskárně zpět zaslán, druhý pak presidiu vrchního zemského soudu beze zprávy předložen.

Presidium vrchního soudu zemského zapraví bezprostředně náklady na kopie map a tiskopisy. Kromě toho se postará, aby byly zaslány potřebné obálky spisové, úřední pečeti a razítka komisařům a knihovním soudům.

Druhy opravy pozemkových knih.

§ 5.

Pokud při jednotlivých knihovních tělesech nebo při větším jejich počtu knihovní stav se nesrovnává se skutečnou držbou a není-li třeba znova založiti pozemkovou knihu nebo její část ve smyslu § 6, vztahují se k opravě příslušných vložek knihy pozemkové podle způsobu nesrovnalosti ustanovení I. nebo II. oddílu z. o o. k.

Oddíl I. vztahuje se k nemovitostem, které jsou sloučeny v jediném knihovním tělese, ve

skutečnosti však nejsou jednotny, nýbrž podle částí náležejí několika osobám, poněvadž na příklad stranami předsevzaté hmotné rozdělení nebylo provedeno v pozemkové knize nebo poněvadž pozemek od knihovního tělesa odprodaný nebyl odepsán.

Oddíl II. týká se naproti tomu těch knihovních těles, která, třeba by nebyla skutečně rozdělena, celkem nebo jednotlivými ideálními částmi náležejí jinému vlastníku nežli knihovnímu, u kterých tedy vlastnický zápis potřebuje opravy, aniž má nastati změna v rozsahu knihovního tělesa.

Podle § 1, odstavce 4, z. o o. k., může býti použito tohoto zákona, když opravě vadného zápisu podle § 104 v. z. k. překáží nedostatek souhlasu súčastněných třetích osob.

Opravné řízení buď provedeno co možná nepřetržitě vzhledem ku všem vadným knihovním vložkám téže katastrální obce.

§ 6.

Je-li při některé pozemkové knize nebo části pozemkové knihy mezi knihovními zápisy a výkresy map ze strany jedné a skutečným právním stavem ze strany druhé podstatná nesrovnalost takového rozsahu, že se vůbec nelze spoléhati na pozemkovou knihu nebo část pozemkové knihy, a jeví-li se býti odstranění nesprávností pravidelnou cestou nebo použitím I. a II. oddílu z. o o. k. vůbec nemožné nebo toliko s mimořádnými obtížemi a nepoměrným nákladem uskutečnitelné, tedy buď pozemková kniha nebo část pozemkové knihy znovu založena.

Že jest třeba tohoto nového založení, buď stanoveno usnesením vrchního zemského soudu od ministeria práv schváleným.

Má-li se nové založení vztahovati netoliko k pozemkové knize o nemovitostech nezapsaných v deskách zemských některé katastrální obce, nýbrž také ke vložkám této obce, které jsou zapsány v zemských deskách, buď to zvláště uvedeno v usnesení a buďte spolu označeny příslušné vložky zemských desk.

Místní komisař (komisař pro opravu pozemkových knih) k zavedení a provedení opravného řízení ustanovený jest také povolán, aby provedl usnesené snad znovuzaložení pozemkových knih v přiděleném sobě soudním obvodu, ač není-li v jednotlivém případu něco jiného ustanoveno.

Pracovní plán a rozpočty nákladů.

§ 7.

Komisaři pro opravu pozemkových knih mají předložiti každého roku až do 1. října, dohodnouce se dříve s příslušnou evidencí katastru pozemkové daně, presidiu vrchního zemského soudu skrze knihovní soudy a skrze presidia sborových soudů první stolice (v Bukovině: skrze zřízené u sborových soudů první stolice komise ve věcech knih pozemkových) pracovní plán o pracích, které budou pro opravu pozemkových knih příštího roku provedeny. Vyjádření evidence buď připojeno.

Co se týče pozemkových knih o nemovitostech v zemských deskách nezapsaných, buď pracovní plán podle vzorce 2 zdělán. V tomto pracovním plánu buďte uvedeny katastrální obce, u kterých se oprava pozemkové knihy zamýšlí, a rozsah prací, které jest v jednotlivých obcích vykonati. Mají-li pozemkové knihy znova býti zakládány, buďte práce zevrubně vytčeny podle jednotlivých částí řízení (předběžné práce, vyhledávání, sepsání vložek pozemkové knihy) tím, že se učiní svislá čára (|) v příslušných sloupcích (11 až 19), kdežto sloupce 8 až 10 se nevyplní. Vzorec

Komisaři, kterým jest svěřena oprava vložek desk zemských, mají zhotoviti pracovní plán podle vzorce 3. Jsou-li v čase, kdy se pracovní plán zdělává, již známy vložky, které mají býti opraveny příštího roku, buďte uvedena ve sloupci 4 čísla vložek a jména příslušných statků a buď doloženo jméno katastrálních obcí a soudního obvodu, ve kterém tyto statky leží. Vzorec

Co nadpisy rubrik v pracovních plánech pro ohraničení prací znamenají, jest seznati z návodu obsaženého v § 89, odstavci 3—7, v. n., o tom, jak se čtvrtletní výkazy sestavují.

Když se zdělávají pracovní plány, buď šetřeno následujících zásad pro postup opravy pozemkové knihy v jednotlivých obcích:

Nejprve buď přihlédáno k těm katastrálním obcím, ve kterých jest oprava pozemkových knih naléhavější vzhledem k nynějšímu stavu pozemkové knihy a vzhledem k tamnímu živějšímu obchodu s nemovitostmi.

Bez ujmy tohoto hlediska mají se vyřizované obce pokud možná připojovati k již vyřízeným. Zejména skládá-li se místní obec z několika katastrálních obcí, buďte tyto obce bezprostředně po sobě do práce vzaty.

Při počátku opravy pozemkových knih může však s ohledem na zaměstnávané pracovní síly ponechána býti přednost takovým obcím, ve kterých práce budou předvídatelně jednodušší.

Největší váha buď na to kladena, aby katastrální pomůcky, kterých je třeba, aby byla vyhledávání provedena, znázorňovaly nejnovější stav držby. Oprava pozemkových knih má býti započata zpravidla teprve tenkráte, když v příslušné katastrální obci úplná revise držebního stavu krátce před tím byla vykonána (§ 24 zákona ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 83) a když při tom shledané změny, čítajíc k nim trvalé změny kultury (zákon ze dne 12. července 1896, Z. Ř. č. 121), byly provedeny v katastrálních operátech.

Jde-li o nové založení pozemkové knihy, vyžaduje se kromě toho zpravidla, aby byla po této katastrální revisi katastrální mapa znova litografována, jejíhož otisku buď upotřebeno k novému zakládání pozemkové knihy. Výjimečně jest dovoleno, nemůže-li býti opatřen otisk nejnovějšímu stavu vyhovující, aby bylo upotřebeno staršího otisku map, avšak toliko tenkráte, když v příslušné obci od času, kdy mapa byla litografována, nenastaly zvláště četné katastrální změny.

Archivy katastrálních map ve Lvově a Černovicích buďte dožádány při objednávce otisků map, aby je přesně doplnily a opravily podle opravené katastrální mapy, aby byl nejnovější držebnostní stav znázorněn.

Může-li to býti, budiž po provedené snad opravě upotřebeno těch otisků, které se nalézají u soudu.

Otisky map nebuďte na čtvrtky rozřezávány, nýbrž v nerozřezaných sekcích ve zvláštních obálkách uschovány.

Podají-li se při předložení pracovního plánu návrhy, aby pozemkové knihy nebo části pozemkových knih byly znova založeny, buďte spolu předložena vyhledávání v tomto směru vykonaná.

Kromě pracovních plánů buďte od přednostů knihovních soudů ve shodě s komisařem pro opravu pozemkových knih předloženy rozpočty na nejbližší rok o všech výdajích způsobených opravou pozemkových knih podle vzorce 4.

Vzorec 4.

Pokud jeví se býti toho třeba, aby pracovnímu plánu a rozpočtu nákladů bylo rozuměno a aby byly oceněny, buďte krátce vylíčeny poměry, ku kterým při jich sestavení bylo přihlédáno.

Komisaři pro opravu pozemkových knih může býti svěřena také oprava vložek desk zemských u nemovitostí zapsaných v zemských deskách, v jeho soudním okresu ležících. V takovém případu komisař má uvésti v pracovním plánu podle vzorce 3 ve sloupci 1 úhrnný počet těchto vložek desk zemských (nikoli sborového soudu).

§ 8.

Presidia sborových soudů první stolice (v Bukovině: komise pro zakládání pozemkových knih) mají připojiti ku předkládaným pracovním plánům svá dobrá zdání.

Presidium vrchního soudu zemského vyžádá si o předložených návrzích, aby byly pozemkové knihy nebo části pozemkových knih znova založeny, usnesení vrchního soudu zemského, potom sestaví veškerý pracovní plán a předloží o něm ministeriu práv tabelární přehled se všemi příslušnými spisy a svým dobrým zdáním nejdéle do konce října ke schválení.

Presidium vrchního soudu zemského předkládajíc rozpočty nákladů a zdělaný o nich tabelární přehled, učiní zároveň ministeriu práv návrhy, aby mu byla dána potřebná dotace na nejbližší rok. V tomto přehledu buďte uvedeny systemisované platy soudního a evidenčního personálu, pokud se týkají dotace pro opravu pozemkových knih, jakož i presidiem vrchního zemského soudu samým placené náklady na kopie map, tiskopisy a spisové obálky, úřední pečeti a razítka.

Když ministerium práv schválilo pracovní plán a přidělilo dotaci, presidium vrchního soudu zemského se postará o dodání potřebných kopií map.

Tato ustanovení nevylučují, aby i kromě výročního pracovního plánu nebyly činěny návrhy na nové založení pozemkových knih nebo částí pozemkových knih, jakmile by toho bylo třeba.

Jak se vůbec má chovati komisař pro opravu knih.

§ 9.

V zájmu přiměřeného postupu a uspokojivého výsledku řízení opravného, jakož i aby byla dobrá shoda mezi účastníky udržena, komisař pro opravu

pozemkových knih musí pokládati za svou nejpřednější úlohu, aby při sporných nárocích stran pokaždé nejprve působil k dobrovolné dohodě, by co možná byla docílena shoda účastníků, buďto o uspořádání veškerého knihovního stavu příslušné vložky neb alespoň o opravě vlastnického zápisu nebo stavu břemen. K tomu bude nejlepším prostředkem svědomité a nestranné vyšetření stavu věcí a náležité poučení stran. Avšak komisař, jak se samo sebou rozumí, musí se zdržeti každého naléhavého přemlouvání, aby se nezdálo, že stranicky postupuje nebo že má úmysl práce se zbaviti.

Komisař pro opravu knih má kromě toho poučiti strany o důležitosti a blahodárných následcích pevného a zřetelného vymezení jednotlivých nemovitostí a k tomu působiti, aby se dohodly o takovém vymezení a je ihned provedly (§ 845 o. z. obč.).

§ 10.

V opravném řízení budiž postupováno podle předpisů § 7, z. o o. k. Při tom budiž šetřeno podle § 24, z. o o. k., vůbec předpisů nesporného řízení.

Rekurs proti usnesením opravného komisaře jde, pokud jest to připuštěno, k sborovému soudu první stolice.

Podle zásady oficiosity jest ponechán komisaři výběr vysvětlivek a průvodních prostředků k vyhledání rozhodných okolností. Kromě listin, které strany v rukách mají, buď zejména také přiměřeně přihlédáno k vyšetřovacím protokolům, které byly svého času při zakládání pozemkových knih sepsány.

Mimo to opravný komisař má se řádně informovati ze soudních spisů o všech zahájených projednáváních pozůstalostí, právních rozepřích a exekucích, které se týkají nemovitostí v příslušných katastrálních obcích.

Prohlášení a ujednání stran, kterých je třeba k opravě pozemkové knihy, opravný komisař má zapsati do protokolu, není-li tu příslušných listin.

Největší péče budiž pokaždé tomu věnována, aby osobní totožnost byla zjištěna, zejména v obcích, ve kterých jsou stejná jména v několika rodinách, a proto buďte přesně označeny osoby v usneseních a jinakých listinách, které mají býti základem knihovních zápisů.

Vyhlášky.

§ 11.

Má-li podle zákona o opravě knih pozemkových nebo podle tohoto vykonávacího nařízení veřejná vyhláška býti vykonána způsobem v místě obvyklým, buď spolu s touto vyhláškou exemplář vyhlašovacího dekretu zaslán místní obci a vyloučenému statkovému obvodu, ve kterých leží příslušné nemovitosti, jakož i sousedním obcím a vyloučeným statkovým obvodům, aby jej vyvěsily na úřední tabuli. V každém vyhotovení vyhlášky tímto způsobem vydaném buď uvedeno jméno místní obce nebo vyloučeného statkového obvodu, ve kterých má býti vyhlášena. Exemplář vyhlášky budiž pokaždé také vyvěšen na úřední tabuli pozemkového soudu.

O zřízení zástupců.

§ 12.

Když před zavedením nebo při zavedení opravného řízení objeví se býti toho třeba, aby byli zřízeni zástupci pro osoby v pozemkové knize zapsané nebo jinak súčastněné, poněvadž jsou buďto docela neznámy nebo nepřítomny a neznámého bydliště a poněvadž nejsou pro ně zástupci zřízeni, nebo poněvadž zákonní zástupci súčastněných, nikoli svéprávných osob jsou neznámi, jest komisař zavázán vydobyti si u soudu podle všeobecné jurisdikční normy (§ 112 j. n.) příslušného, aby byli zřízeni a jmenováni zástupci pro jednání za příčinou opravy pozemkových knih. Komisař má proto zaslati soudu dožádací list podle vzorce 5, v němž podle možnosti buďte navrženy osoby za zástupce se hodící. Soud jest zavázán, vyříditi dožádací list co možná rychle. Vzorec 5

Nastane-li potřeba zříditi zástupce teprve v průběhu již zavedeného řízení, komisař má postupovati podle předpisů § 23 z. o o. k.

§ 13.

Při zřizování zástupců v opravném řízení buď pečlivě a opatrně k tomu přihlédáno, aby zástupci znali příslušné poměry osob, které mají zastupovati, a aby zástupci a zastupovaní neměli sporných zájmů, aby tedy zástupce byl způsobilý napomáhati spolehlivému vyšetření právního stavu a co nejlépe hájiti práv súčastněných osob.

Oprávnění zástupců na základě § 23, z. o o. k., zřízených jest na to obmezeno, aby v opravném řízení hájili práv osob jimi zastupovaných. Opravný komisař má k tomu přihlédati, aby od nich učiněná prohlášení byla přiměřena právnímu a věcnému stavu.

Spolupůsobení knihovního soudu.

§ 14.

Jakmile knihovnímu soudu bude oznámen čas, ve kterém opravný komisař započne svou činnost, Vzorec 6. má vydati podle vzorce 6 vyhlášku v § 4, odstavci 2, z. o o. k., nařízenou.

Je-li v soudním okresu opravnému komisaři přiděleném několik knihovních soudů, budiž vyhláška od přednostů těchto soudů společně učiněna.

Knihovní soud jest povinen, co možná podporovati opravného komisaře. Zejména jest přednosta soudu zavázán, společně s opravným komisařem postarati se o poučení obyvatelstva o významu a účelu opravy knih pozemkových jakož i o právu, bez nákladů protokolárně oznámiti nesrovnalost pozemkové knihy se skutečným stavem držby, a o následcích, opominou-li se taková oznámení; v každém případu buď o tom v posledních 14 dnech před počátkem opravných prací v obci snadně pochopitelná přednáška konána.

Přednosta soudu jest kromě toho zavázán, účinně podporovati opravného komisaře při opatřeních, kterých by bylo třeba za příčinou bezvadné pomoci obcí. To platí zejména o zabezpečení kancelářských místností, jich osvětlování a vytápění jakož i o pomoci ku podpoře úředních výkonů, o kteroužto pomoc budte dožádány obce a vyloučené statkové obvody s poukazem na § 37 h. z. o z. k. a § 41 b. z. o z. k.

Přednosta knihovního soudu má se stále přesvědčovati o postupu opravných prací knihovních v soudním obvodu nahlédáním do spisů a rozhovory s opravným komisařem a shledané vady třeba-li toho oznámiti představenému presidiu sborového soudu první stolice.

Předseda soudu může na místo sebe pro spolupůsobení při opravě pozemkových knih ustanoviti se schválením presidia vrchního zemského soudu jiného úředníka způsobilého samostatně vykonávati úřad soudcovský.

Po odchodu opravného komisaře z okresu náleží knihovnímu soudu vyřizovati jednací kusy, které se vztahují k opravě pozemkových knih.

Spolupůsobení evidenčních orgánů.

§ 15.

Komisařům pro opravu pozemkových knih bude stále přidělen evidenční orgán za příčinou spolučinnosti. Tomuto orgánu náleží zejména prováděti změření, kterých by bylo třeba (výkresy rozdělení pozemků a jinakých změn v rozsahu parcel), zhotovovati situační náčrtky (§ 31, odstavec 3) a opravovati mapu pozemkové knihy podle měřických výsledků. Evidenční orgán, pokud toho jest nezbytně třeba, má býti nápomocen při srovnávání pozemkové knihy s katastrem a při vyšetřování vzniklých nesrovnalostí jakož i při zjišťování totožnosti nemovitostí.

Při vyměřování a při zdělávání příručních map buď postupováno podle návodů platných pro evidenci katastru daně pozemkové.

V užívaných mapách knih pozemkových mohou býti vykonány změny teprve tenkráte, když a pokud se srovnávají se zápisy v pozemkové knize prováděnými.

Manuál evidenčním orgánem zdělaný má po vykonaném vykreslení změn v mapě knihy pozemkové býti pomůckou při provádění změn v operátu katastru daně pozemkové a budiž k tomuto operátu jako doplňující část připojen. Úkony, které evidenční orgán má obstarati, budou mu přiděleny komisařem pro opravu pozemkových knih. Evidenční orgán však zůstane podřízen finanční správě a jeho práce jsou podrobeny odborné technické kontrole evidence katastru daně pozemkové.

Opravný komisař, rozděluje práce, které v opravném řízení mají býti provedeny, má prozřetelně na to pamatovati, aby činnost evidenčního orgánu a soudních zřízenců účelně do sebe zasahovala.

Oznámky úřadu pro vyměřování poplatků.

§ 16.

Zapsal-li komisař pro opravu pozemkových knih podle § 10 do protokolu prohlášení neb

ujednání, na kterých spočívá držba osoby, která jako vlastník má býti zapsána do pozemkové knihy, nebo bylo-li shledáno, že smlouva, na které se zakládá zapisované vlastnické právo, ještě není zapsána ve veřejné knize, buďte ověřené opisy příslušného protokolu nebo smlouvy nebo výpisy z nich zaslány úřadu pro vyměřování poplatků (§ 39, odstavec 5, z. o o. k.).

Tvrdí-li strany, že příslušná smlouva již byla ohlášena za příčinou vyměření poplatků, avšak že se ztratila, buď to doloženo v oznámce úřadu poplatky vyměřujícímu.

II. Řízení podle I. a II. oddílu z. o o. k. (§§ 17 až 60).

A. Předběžné práce (§§ 17 až 21).

Jak se vyšetřují nesprávnosti pozemkové knihy.

§ 17.

Úkolem opravného komisaře v řízení podle I. a II. oddílu z. o o. k. jest zjistiti právní poměry, které podle správného právního stavu mají býti zapsány, tedy připravovati základy, aby byl zřízen stav pozemkové knihy přiměřený správnému právnímu stavu. Knihovnímu soudu náleží pak v knihách provésti, co bylo takto zjištěno.

Komisař, dříve nežli se zavede opravné řízení v některé obci, má vydati veřejné vyzvání podle
Vzorec 7. vzorce 7, aby byly oznámeny nesrovnalosti pozemkové knihy se skutečným stavem držby, a postarati se, aby toto vyzvání bylo vyhlášeno způsobem v místě obvyklým.

Aby oznámení byla podána, buď ustanovena lhůta 30 dnů. Avšak i k oznámením po uplynutí této lhůty podaným buď za opravného řízení přihlédáno, pokud to jest ještě možná.

Ku přijímání ústních oznámení komisař, přihlédaje ku příslušným poměrům, má ustanoviti stání na jeden nebo několik po sobě následujících dnů v příslušné obci. K tomuto úředním úkonu buď přibrán obecní starosta, přednosta vyloučeného obvodu statkového nebo jiný důvěrník místních poměrů znalý.

Oznámkami stran a jinými přeptávkami komisařovými mají býti co možná úplně vyšetřeny knihovní vložky, které jest opraviti.

§ 18.

Zároveň s dotčenou vyhláškou má komisař dožádati místní obec a představenstvo statkového obvodu, okresní výbor a zemědělské spolky v soudním okresu zřízené, aby známé jim nesrovnalosti mezi pozemkovou knihou a skutečným stavem držby v příslušné obci (v obvodu příslušného statku) opravnému komisaři oznámily a na strany působily, aby tyto nesrovnalosti včas oznámily.

§ 19.

Komisař má zapsati nesrovnalosti mezi pozemkovou knihou a skutečným stavem držby do seznamu podle vzorce 8. Ústně učiněná oznámení Vzorec
budte bezprostředně do seznamu zapsána. Z písemně podaných oznámení budte údaje tam přeneseny; zároveň budte tyto oznámky opatřeny číslem běžné položky seznamu a budiž v druhém sloupci seznamu doložením slova „písemně“ k nim poukázáno. Písemné oznámky budte prozatím uschovány v jediné společné obálce; když se řízení zavede, budte přiloženy ku příslušným zvláštním spisům.

O každé oznámce budte nejprve vyplněny sloupce 1 až 6; ostatní sloupce budou vyplněny teprve během řízení (§ 60). Ve sloupci 5, je-li knihovní těleso připsáno více spoluvlastníkům nežli čtyřem, buď podle jména uveden toliko spoluvlastník největšího podílu nebo spoluvlastník v pozemkové knize nejprve jmenovaný a buď doložen počet ostatních spoluvlastníků, na příklad: „Jan Petrucký a 29 spoluvlastníků“.

Ve sloupci 6 budiž jasným způsobem, avšak co možná krátce uveden způsob a vznik úchylky skutečného stavu držby od knihovního stavu, a to jde-li toliko o jednotlivé součástky knihovního tělesa, uvedouc příslušné parcely; též budte k pojmenovaným skutečným držitelům jejich byty doloženy.

Podle potřeby buď k zápisům dat upotřebeno také poznámkového sloupce nebo buď k tomu použito cedulky, se kterou se naloží jako s přílohou příslušné položky.

Týká-li se několik oznámek téže knihovní vložky, komisař má toho dbáti, aby byly zapsány co možná pod položkami za sebou následujícími. V každém případu buď souvislost několika položek, které se vztahují k téže vložce, vyznačena poukazy ve sloupci 1 ve smyslu § 12, odstavce 4 a 5, návodu ku pozemkovým knihám ze dne 12. ledna 1872, Z. Ř. č. 5.

Zápisy v seznamu buďte pečlivě zřetelným písmem provedeny. Nebuďte psány na příčních čárkách samých, nýbrž mezi dvěma příčnými čárkami, a to těsně na hořejší čárce, aby bylo místa pro pozdější dodatky.

Seznam buď na první stránce na místech tiskem k tomu určených opatřen razítkem se jménem katastrální obce a soudního okresu.

Převedou-li se případy v seznamu zapsané později do řízení pro nové založení pozemkové knihy, budiž to v poznámkovém sloupci vyznačeno slovy: „Nové založení usneseno“.

§ 20.

Komisař má z úřední povinnosti do seznamu, vzorce 8, zapsati všechny nesrovnalosti pozemkové knihy se skutečným stavem držby, o kterých se knihovní soud dověděl. To platí zejména o všech změnách, které byly oznámeny od evidence katastru daně pozemkové ohlašovacími archy a výkazy úchylek, avšak které nejsou ještě knihovně provedeny, o všech případech v seznamu zaznamenaných, že shoda mezi pozemkovou knihou a katastrem nebyla provedena (číslo 3 nařízení ministeria práv ze dne 2. července 1889, V. n. č. 35) a o všech případech z pozůstalostních a procesních spisů seznaných. Na příslušný spis buď zkrátka poukázáno ve sloupci 3 seznamu, na příklad „ohlašovací arch č. . .“, „pozůstalost (spisová značka)“.

§ 21.

Seznal-li pozemkový soud a opravný komisař, že větší počet spoluvlastnických případů v pozemkové knize některé katastrální obce zapsaných se nesrovnává se skutečnými právními poměry, buďte všechna knihovní tělesa, která jsou připsána několika spoluvlastníkům, z úřední povinnosti pojata do seznamu podle vzorce 8.

Je-li pozemková kniha tak vadná, že je třeba pro důkladné vyšetření jejích nesrovnalostí se skutečným stavem držby, aby byla podrobně s katastrem srovnána, budiž toto porovnání z úřední povinnosti provedeno. Shledané nesrovnalosti buďte zapsány do dotčeného seznamu.

V obou případech (odstavec 1 a 2) buď ve vyhlášce (§ 17) zvláštní zmínka učiněna o předběžné práci opravným komisařem již provedené (že všechna knihovní tělesa v pozemkové knize jako vlastnictví několika osob zapsaná byla pojata do vyšetřování, že pozemková kniha byla porovnána s katastrem). Stačí pak, obmezí-li se oznámky stran na ty případy, které komisařem ještě nebyly zapsány.

B. Vyšetřování (§§ 22 až 51).

Postup vyšetřování.

§ 22.

Vzhledem ku každé jednotlivé knihovní vložce, která má býti opravena, buď řízení zpravidla samostatně provedeno. Proto pro každou vložku má býti vydán zvláštní rozdělovací výměr, přídělovací návrh a přídělovací výměr. Při tom buď postupováno podle pořadí nesrovnalostí v seznamu, vzorci 8, zapsaných, ač není-li účelno uchýliti se od tohoto pořadí vzhledem k topografické poloze pozemků do opravného řízení pojatých nebo z jiných důvodů.

Společné projednání několika knihovních těles stáň se podle možnosti tenkráte, když jest to vhodné pro souvislost právních vztahů knihovních těles, zejména je-li vlastníkova pozemková držba, hospodářskou jednotu činící, zapsána podle ideálních podílů v několika knihovních tělesech.

V jednoduchých případech buďte také kromě takové souvislosti rozdělovací výměr, přídělovací návrh a přídělovací výměr o několika vložkách společně vyhotoveny, třeba-li v tabelární formě, ač nění-li se obávati z toho žádných zápletků.

O zavedení opravného řízení.

§ 23.

Opravné řízení bude zavedeno usnesením komisaře pro opravu pozemkových knih. Při tom buď spolu pro příslušná vyšetřování a projednávání položen rok v příslušné obci.

Komisař má upotřebiti vzorce 9 ku knihovní poznámce zavedeného opravného řízení a pro Vzorec 9.

osobní zpravení účastníků podle § 6, odstavce 1, z. o o. k.

Úřady, veřejné fondy a ústavy, které jsou povolány spravovati a zastupovati nemovitosti a práva, které do oboru veřejné správy náležejí, budou zpra-
Vzorec 10. veny dopisem podle vzorce 10. Při tom buď šetřeno nařízení ministeria práv ze dne 19. října 1897, V. n. č. 37. V těchto dopisech buď uveden knihovní zápis nebo skutková okolnost, které daly příčinu k dopisu.

Ve vyhotovených výměrech a dopisech jakož i v adrese budiž jména katastrální obce a komisařova úředního stanoviště razítkem vytištěna.

Vyrozumění budiž opatřena zpátečním lístkem a na poštu dána stejným způsobem jako dopisy ve věcech pozemkových knih doručované, kromě že by nemohla býti poštou doručena; v tomto případu buď doručení provedeno doručovacím poslem k vlastním rukám a výkon buď potvrzen na doručovacím lístku nebo doručovacím archu. Skrze obce nebo vyloučené statkové obvody může býti doručováno, prohlásí-li, že jsou k tomu ochotny, a dá-li se podle okolností od nich očekávati, že doručení správně provedou.

Pro veřejné vyhlášky ve smyslu § 6, od-
Vzorec 11. stavce 2, z. o o. k., buď upotřebeno vzorce 11.

Z důvodů účelnosti buď vyhláška co možná vydána pro větší řadu knihovních vkladů.

Knihovní poznámka zavedeného opravného řízení buď ve všech případech vykonána na listě *A*, druhém oddělení.

§ 24.

Vyšetřování skutečných držebních poměrů, aby byl zabezpečen spolehlivý výsledek, budiž konána v příslušné obci na místě samém a budiž k nim zpravidla přibrán evidenční orgán, zejména je-li třeba při nich vysvětlivek z katastrálních operátů nebo změření.

Je-li to možná bez rušení práce u knihovního soudu, může opravný komisař k vyšetřováním s sebou vziti pozemkovou knihu a mapu pozemkové knihy. Komisař je při tom povinen největší péči vynaložiti, aby byla kniha a mapa ušetřena.

Spisy.

§ 25.

Spisy k opravě knihovní vložky se vztahující, budou-li, jak se předvídati dá, většího rozsahu, budiž již od počátku vloženy do spisové obálky a budiž k nim veden deník podle vzorce 1, avšak s přiměřeně změněným nápisem.

Za spisovou značku buď užíváno písmen „G. B.“ (= o. k., t. j. oprava knih pozemkových) a vzorcového čísla seznamu podle vzorce 8 a jména katastrální obce, pak čísla příslušné položky tohoto seznamu, na příklad „G. B. 8 Sopotnia 15“. Jednací číslo utvoří se přístupem pořádečného čísla, na příklad $\frac{\text{„G. B. 8 Sopotnia 15“.}}{3}$

Jednací kusy opravného komisaře došlé budiž uschovány po skončené opravě knihy pozemkové spolu s jinými spisy téže katastrální obce se týkajícími u knihovních spisů soudu, jednací kusy knihovního soudu došlé budiž naproti tomu uloženy ke spisům příslušných knihovních vložek.

Vyšetřovací protokol.

§ 26.

O projednávání v příčině každého samostatně projednávaného knihovního tělesa nebo několika společně projednávaných knihovních těles buď veden zvláštní protokol.

Protokol buď již před počátkem projednávání podle vzorce 12 tak připraven, že podle stavu po- Vzorec 12.
zemkové knihy nejdříve se zapíše statková podstata knihovního tělesa nebo několika knihovních těles, a to uvedou se jednotlivé příslušné parcely s jich označením (číslem domu, druhem kultury), pak uvedou se poměry vlastnické a konečně zapíšou se krátce břemena, označíc krátce jejich druh a výši i listiny, které jsou základem zápisu.

Číslo domu (sloupec 2) buď vyznačeno toliko zápisem příslušného čísla. Nemá-li některá stavební parcela žádného domovního čísla, buď sloupec ponechán prázdný. Jsou-li dvě nebo několik osad v téže katastrální obci samostatně číslovány, buď ku každému domovnímu číslu doloženo také označení osady, a to zkrácenou formou a latinským písmem, na příklad U (Uniszowa), O (Ostrowczyk). Jiné dodatky nežli „čís.“ nebo „osada“ nemají býti činěny.

Toliko v těch obcích, ve kterých jest zavedeno číslování podle domů, ulic a náměstí, buď k domovnímu číslu doloženo také označení ulice, silnice nebo náměstí v zkrácené formě „u“, „s“, „n“, na příklad „89 Kyselkova u.“, „5 n.“.

Domovní čísla a označení kultury buďte uvedena těsně na hořejší čáře řádek, aby v pravo a dole zbývalo ještě místo pro pozdější zápisy.

Týká-li se opravné řízení odpisu jednotlivých parcel (§ 6, odstavec 3, z. o o. k.), není třeba, aby byla v protokole veškerá statková podstata knihovního tělesa vyličena, nýbrž stačí, aby byly toliko zapsány odpisované parcely. Avšak budiž poznámkou vyznačeno, že ostatní parcely byly vynechány; tato poznámka buď umístěna v závorkách nad tabulkou k vyličení statkové podstaty určenou.

§ 27.

Toliko výsledky projednávání, a to zkrátka, buďte protokolovány. Mezitímní vyšetřování nebuďte zapisována do protokolu, kromě že by komisař měl rozhodnouti mezi odporujícími si nároky stran nebo proti odporu účastníků. V tomto případě buďte podstatná prohlášení a důkazy jakož i rozhodnutí i s důvody v protokolu označeny.

V každém protokolu buďte uvedeny den a místo, kdy a kde zapsaná v něm vyšetřování byla konána a zapsaná prohlášení učiněna.

Dopouští se přibrati přísežného zapisovatele, avšak kromě případů v § 3, odstavci 2, z. o o. k., a protokolárního sepisu listin není toho třeba.

Vyslechnuté osoby mají podepsati protokol.

Výsledky vyšetřování na místě samém neprotokolují se odděleně, nýbrž protokol, změní-li se doba a místo úředního úkonu, se přeruší a teprve na konci úředního jednání skončí.

Vyšetřování držebnostních a vlastnických poměrů.

§ 28.

Jednání se stranami počíná se tím, že se jim ukáže na mapě držba dosud v jediném knihovním tělese spojená nebo příslušné její díly a že se zkouší, přihlédajíc přiměřeně ku katastrálním operátům, správnost a úplnost statkové podstaty, přicházejících v pozemkové knize označení parcel (domovních čísel, druhů kultury) a vlastnického zápisu, aby se nabylo základu pro knihovní zápis pořádného skutečného držitele jako vlastníka.

§ 29.

Při stavebních parcelách buď vyšetřeno jejich určení a zapsáno zkrácenou formou do 4. sloupce protokolu, a to d = dům (obytné stavení), dv = dvůr, h = hospodářské stavení, ch = chýžka atd.

Změny kultury buďte zjištěny za vyšetřování evidenčním orgánem podle ustanovení §§ 9 a 10 zákona ze dne 12. července 1896, Z. Ř. č. 121.

Při vyšetřených změnách kultury buď upotřebeno terminologie v § 16 zákona ze dne 24. května 1869, Z. Ř. č. 88, uvedené.

Shledá-li se, že některé stavení bylo sbouráno a že tím některá celá stavební parcela jako taková přestala existovati a k některé sousední kultuře byla přivtělena, buď ve sloupci 1 číslo parcely červeně přetrženo a ve sloupci 3 poznamenáno: „Sbouráno a ku pozemkové parcele . . . přivtěleno“.

Shledá-li se, že na některé pozemkové parcele bylo trvale zřízeno stavení, buď oprava v protokole provedena.

Každá parcela, jejíž rossah a označení byly uznány za správné, bude v třetím sloupci protokolu tužkou zatržena (√). Uzná-li se, že parcela náleží ku příslušné držbě, vztažmo držiteli, budiž to tím způsobem protokolováno, že se v třetím sloupci vytiskne razítkem slovo „správno“.

§ 30.

Nemohou-li strany předložiti nabývacích listin o nemovitostech, na které činí nárok, komisař má se jich tázati po nabývacím titulu a jejich skutečné údaje, které se týkají tvrzeného nabývacího titulu, buďte vyznačeny v protokolu.

Činí-li několik osob nárok na některou nemovitost nebo díl nemovitosti, opírajíce svůj nárok na skutečnou držbu, buďte vyšetřování ve smyslu § 9, odstavce 4, z. o o. k., konána.

Výsledky vyšetřených vlastnických práv budou protokolovány buďto s prostým poukazem na dosavadní knihovní stav neb uvedouc skutečného držitele lišícího se od knihovního vlastníka a titul nabývací.

Vlastnické právo dědicovo neb odkazníkovo nemůže býti zapsáno před odevzdáním nebo před zvláštním povolením pozůstalostního úřadu. Ve vyšetřovacím protokole buď proto v tomto případě poznamenáno, že odevzdací listina nebyla vydána a že se proto vlastnické právo pro zůstavitele zapisuje. Opravný komisař má však k tomu přihlédati, aby se měl v protokolu pokud možná zřetel ku pozdějšímu odevzdání nebo zvláštnímu povolení.

Nebylo-li by projednávání pozůstalosti ještě zahájeno, opravný komisař má opatřiti, aby bylo zavedeno. Vyjde-li na jevo, že nemovitosti náležející ku pozůstalosti byly fysicky rozděleny, nebo zamýšlejí-li dědičtí oprávněnci takové rozdělení pozůstalosti vykonati, tedy rozdělení buď do protokolu zapsáno za spolupůsobení evidenčního orgánu a buď k němu při opravě knihy pozemkové přiměřeně přihlédáno neb oznámeno projednávajícímu soudu, aby k němu při odevzdání měl zřetel.

Podle odstavce 4 buď obdobně postupováno, byla-li nemovitost přede dnem vyšetřování dražbou prodána a nesplnil-li vydražitel ještě všech podmínek, na kterých jeho zápis závisí.

Aby byla souvislost několika parcel vyšetřeného nového stavu vyznačena, které jsou ve stejných právních poměrech a prohlášeními stran stejně byly zasaženy, zejména mají-li dohromady tvořiti jediné knihovní těleso téhož vlastníka, k tomu jest sloupec 5 vyšetřovacího protokolu, ve kterém se jednotlivé skupiny dohromady náležejících parcel tak rozdruží arabskými čísly v posloupném pořadí, že parcely k téže skupině náležející obdrží totéž arabské číslo.

Strany buďte přiměřeně poučeny o účelnosti, aby bylo několik nemovitostí téhož vlastníka sloučeno v jediné knihovní těleso, ač je-li to dle zákona přípustné.

§ 31.

U těch parcel, které jsou skutečně rozděleny a podle kusů rozličným osobám náležejí, buď vyšetřený nový stav držby tímto způsobem v protokole uveden:

Ve sloupci 1 buď parcela červeným inkoustem a vodorovnou čarou přetržena a rozdělení ve sloupci 3 („prozkum podstaty statkové“) buď poznamenáno slovy „rozdělena“ nebo „má býti rozdělena“, podle toho, zdali jest rozdělení v katastru provedeno nebo ne. Je-li parcela v katastru již rozdělena, buďte čísla dílčích parcel ve sloupci 4 („nový stav“) pod sebou uvedena. Není-li však parcela v katastru ještě rozdělena, evidenční orgán zjistiv dílčí čáru v přírodě, má vykonati potřebné změření a číslování dílčích kusů.

Data nových parcel buďte zapsána ve sloupci 4. Nedalo-li by se změření ihned provésti, buď co možná brzy potom vykonáno. Toto změření, které má býti vykonáno, buď za příčinou evidence zapsáno do seznamu, který má obsahovati položku protokolu a čísla parcel, které budou rozděleny. Jednání buď co možná dále vedeno na základě náčrtku evidenčním orgánem vyhotoveného, který zobrazuje polohu všech dílčích parcel a obsahuje nová čísla parcel.

§ 32.

Vyjde-li na jevo, že součet zapsaných spoluvlastnických podílů činí více nežli jednu celou nebo že tímto součtem jedna celá není vyčerpána nebo vyskytují-li se fiktivní spoluvlastnické poměry bez číselného uvedení podílů jednotlivých podílníků, buď ze spisů o založení pozemkové knihy a z nabývacích listin, které jsou základem zápisů, vyšetřeno, zdali nebyla učiněna chyba při zápisu (§ 104 v. z. k.). Není-li tomu tak, buďte vyšetřeny skutečné držebnostní poměry a budiž k tomu působeno, aby se strany dohodly. Nemohou-li se dohodnouti, buď v protokole uvedeno, v čem se rozcházejí.

Dílčí výměr (§ 36) má se vztahovati pokaždé ke všem parcelám v knihovním tělese dosud sloučeným.

§ 33.

Při projednávání, jde-li o fysické rozdělení některé nemovitosti, buď k tomu přihlédáno, zdali její rozdělení nebo zcizení není zákonně obmezeno, což zejména platí o obecních pozemcích, které náležejí ku kmenovému jmění nebo kmenovému statku obce nebo jejích ústavů a proto podle předpisů obecního řádu bez usnesení zemského sněmu nesmějí býti rozděleny a bez schválení okresního zastupitelstva nebo zemského výboru zcizeny, pak o lesních pozemcích, k jejichž rozdělení je třeba povolení politického úřadu podle § 21 lesního zákona ze dne 3. prosince 1852, Z. Ř. č. 250.

Komisař jest podle § 27 z. o o. k. zavázán vyžádati si potřebného souhlasu správního úřadu v přiměřeném stadiu opravného řízení.

§ 34.

Při jednáních o držebnostních poměrech buď pokaždé také podle § 22 z. o o. k. pamatováno na nezapsaná zástavní práva a jiná právní břemena, která byla založena následkem převodu držby před oznámkou opravného řízení mimoknihovně provedeného jakožto vzájemné závazky nabyvatelovy.

Zejména u těch nemovitostí, které byly až dosud sloučeny v jediném knihovním tělese, avšak skutečně rozděleny, buďte vyšetřeny služebnosti, které jsou mezi příslušnými pozemky. Nebyly-li by takové služebnosti přes vykonaný dotaz oznámeny opravnímu komisaři, budiž to v protokole výslovně poznamenáno.

§ 35.

Dohodnou-li se všichni účastníci o všem, co jest v § 28 vytčeno, a má-li podle toho některé knihovní těleso býti rozděleno, buď spolu k vyšetření stavu břemen přikročeno, aby také o něm pokud možná shoda byla dosažena.

Dohodnou-li se všichni účastníci o uspořádání celého knihovního stavu, komisař má zjistiti protokolem dohodu a po vyplnění sloupce 6 protokolu oznámiti výsledek knihovnímu soudu tak sepsaný, aby bylo seznati nový stav, jenž dohodě odpovídá, jakož i nařízení, zdali zápisy mají býti vykonány v dosavadní knihovní vložce nebo v nově otevřených vložkách a aby zpráva komisařova mohla býti spolehlivým základem prováděného zápisu.

Dohodnou-li se účastníci a nevztahuje-li se shoda také k žádanému vzájemnému plnění nabyvatelovu ve smyslu § 22 z. o o. k., tedy spor o tom není překážkou, aby bylo postupováno podle § 8 z. o o. k. Strana, která takový nárok činí, buď poučena, že má toho vůli, svůj nárok pořadem práva ku platnosti přivésti a že může včasným podáním žaloby a její knihovní poznámkou si zabezpečiti své právo proti každému pozdějšímu vlastníku nemovitosti. V protokole buď poznamenáno, že bylo toto poučení dáno.

Rozdělovací výměr.

§ 36.

Rozdělovací výměr má obsahovati:

1. Označení rozdělovaného knihovního tělesa (číslo knihovní vložky) a parcely nebo části parcel, které mají býti odepsány od knihovního tělesa; oddělené kusy buďte uspořádány podle knihovních těles z nich utvořených a buď spolu uvedeno, zdali mají býti zapsány do nových knihovních vložek nebo zdali mají býti připsány k dosavadním vložkám;

2. jména a zevrubné adresy osob, které budou za vlastníky jednotlivých oddělených částí zapsány a na pořad práva odkázány.

Odkážou-li se strany, které nároky na vlastnictví činí, na pořad práva, budiž také ustanovena lhůta ku podání žaloby. Při tom buď opatrně postupováno se zřetelem k místním a hospodářským poměrům. V nižádném případu nesmí býti lhůta položena kratčeji nežli na nejmenší dobu jednoho měsíce v § 9, odstavci 4, z. o o. k., stanovenou.

Rozhoduje-li komisař o sporných nárocích stran, buď ku každému spornému článku doloženo věcné odůvodnění.

Do výměru buď konečně pojato poučení o právních prostředcích stranám příslušejících a o následcích, nedodrží-li se lhůta žalobní.

Při vydání rozdělovacího výměru a podle něho buďte vyplněny sloupce 6 a 7 vyšetřovacího protokolu.

Rozdělovací výměr doručí se podle posledního odstavce § 9 z. o o. k.

Vzdal-li by se kdo doručení výměru a odporu proti němu, buď to ve vyšetřovacím protokole zapsáno.

§ 37.

Není-li nemovitost knihovně zavazena, komisař pro opravu pozemkových knih, když rozdělovací výměr nabyl právní moci, má jej oznámiti, potvrdiv právní moc, knihovnímu soudu k dalšímu úřednímu řízení.

Byly-li ve smyslu § 22 z. o o. k. shodou účastníků ustanoveny vzájemné závazky osob, které mají za vlastníky býti zapsány, buď spolu jejich zápis do knih opatřen.

Uspořádání stavu břemen. Přidělovací návrh.

§ 38.

U nemovitostí knihovně zavazených, když přidělovací návrh nabyl právní moci, nenařídí se ihned knihovní výkon, nýbrž zavede se přidělovací řízení břemen (§§ 12 až 21 z. o o. k.), aby také stav břemen byl opraven způsobem, jenž se srovnává se skutečným stavem právním.

V přidělovacím řízení musí býti slyšeni všichni oprávněnci.

Vzhledem k sporným okolnostem v § 24, odstavci 2, z. o o. k., dotčeným jsou dány komisaři průvodní prostředky, které jinak nejsou po ruce v řízení nesporném. Těchto průvodních prostředků buď opatrně užíváno.

§ 39.

Při uspořádání stavu břemen okolnost, že hodnota fysického dílu nemovitosti, který nastupuje na místo ideálního dílu vlastnického, jest větší nežli by byla přiměřena ideálnímu dílu, neční překážky, aby nebyla břemena převedena z ideálního dílu na fysický díl nemovitosti. Kdyby břemena dosud na ideálních dílech některého knihovního tělesa váznoucí nedala se převésti na fysické díly nemovitosti ideálním dílům odpovídající, buď největší péče na to vynaložena, aby byly vyšetřeny ty pozemky, k jejichž zavazení vůle stran skutečně směřovala při založení právních břemen. Účastníci nemají býti tím zkracováni, že se využitkuje nesprávný obsah pozemkové knihy.

Opravný komisař má uvésti v přidělovacím návrhu důvody, které jsou proto rozhodné, aby byly pozemky vyšetřeny, které mají býti tímto způsobem zavazeny.

Vyjde-li z vyšetřování na jevo, že právní břemena, která podle souhlasné vůle stran neměla stihnouti některé součástky knihovního tělesa, o jejichž vyloučení nyní jde, proto byla zapsána na celém knihovním tělesu, poněvadž součástky, které by měly zavazeny a které volnými ponechány býti, nebyly knihovně rozepsány, tedy komisař má na to pamatovati, aby právní břemena nebyla převedena na vyloučené částky.

Naftová práva nebuďte převáděna do vložek nové pozemkové knihy, nýbrž zároveň s přidělovacím řízením břemen buď provedeno řízení, aby byla naftová práva do naftové knihy převedena podle § 23 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, a ministerského nařízení ze dne 15. dubna 1907, Z. Ř. č. 107. Při rozdělení knihovního tělesa a při výkonu přidělovacího usnesení buďte také naftová práva do naftové knihy převedena. Tento převod buď poznamenán v přehledu podle § 9 dotčeného nařízení vedeném.

Vyjde-li na jevo, že naftová práva váznou na ideálním dílu nemovitosti a že by měla také dále při rozdělení knihovního tělesa váznouti toliko na některém spoluvlastnickém dílu, tedy taková naftová práva nebuďte ani do nové vložky pozemkové knihy ani do naftové knihy převáděna, nýbrž buďte pominuta při přidělování břemen, uvedouc důvody (§ 11, odstavec 7, dotčeného ministerského nařízení).

Vyrovnání hodnoty a kauce.

§ 40.

Je-li hodnota fysického dílu nemovitosti, který nastoupí na místo knihovně zavazeného spoluvlastnického podílu, menší nežli hodnota, která připadá početně z úhrnné hodnoty knihovního tělesa na spoluvlastnický podíl, věřitel může vznésti svůj nárok podle § 13 z. o o. k., aby byla vyrovnací suma soudně složena nebo kauce zástavním právem zapsána, buďto již při projednávání, dříve nežli se vyhotoví přidělovací návrh, nebo teprve námitkami proti přidělovacímu návrhu. Aby bylo řízení soustředěno, jest první postup vhodnější, neboť může býti přihlédáno k nároku již v přidělovacím návrhu.

Vyrovnací suma neb obnos kauce bude určen toliko k věřitelově žádosti. Věřitel, podávaje tuto žádost, není zavázán, svůj nárok číselně přesně určiti. Komisaři jest ponecháno tuto sumu ustanoviti, jenž má při tom šetřiti předpisů obsažených v odstavci 2 a 3, § 13 z. o o. k.

§ 41.

Nárok podle § 13 z. o o. k. jest vyloučen, když věřitel v čase, kdy byl zapsán za oprávněnce do pozemkové knihy, podle příslušných okolností o tom věděl, že zavazený fysický díl nemovitostí nemá hodnoty zavazeného ideálního dílu knihovního tělesa.

Kromě toho jest nárok také tenkráte vyloučen, když při menší hodnotě fysického dílu nemovitosti, který má býti zavazen, jest tu některý případ § 17, č. 5—7, z. o o. k.

Komisař pro opravu pozemkových knih, když rozhoduje o věřitelově návrhu, má pečlivě uvážiti výsledky celého řízení a důkazů a uvede konkretní okolnosti, které jej pohnuly, aby žádosti místa dal nebo ji odmítl, má odůvodniti toto rozhodnutí v přidělovacím návrhu nebo, bylo-li za to žádáno teprve námitkami proti tomuto návrhu, má to učiniti v přidělovacím usnesení. Když se uvažují okolnosti vztahující se ke znalosti nesprávnosti knihy pozemkové, buď pamatováno také na poměry a zvyklosti příslušné krajiny.

§ 42.

Vlastníci knihovních těles, která mají býti zavazena kaucí nebo kvotou kauce, budte komisařem upozorněni, že se mohou tohoto břemena zbaviti, složí-li souhrnně obnos připadající na jejich nemovitost (§ 25 z. o o. k.). Vykonané poučení buď v protokole poznamenáno.

Paragraf 13 z. o o. k. stanoví vůbec toliko požadavek, aby byla vyrovnací suma složena, jakož i následky, nesloží-li se vyrovnací suma. Zákon neuvádí výslovně osobu zavázanou. Složení může vykonati každý, kdo má na něm zájem, tedy jak dosavadní hypothekární dlužník tak i vlastníci dílů nemovitosti, které mají býti zavazeny.

Břemena bez důvodu váznoucí.

§ 43.

Při vyšetřování buď k tomu přihlédáno, zdali jednotlivé zapsané právní závady již nezanikly. Břemena bez důvodu váznoucí nebudte převáděna, jsou-li pro jich zánik po ruce listiny (výmazné kvitance, prohlášení o propuštění ze zástavy, rozsudky atd.) a svolí-li k tomu oprávněnci protokolárně.

Tvrdí-li se o zapsaných právních závadách, že mimoknihovně zanikly, komisař má zapsati do protokolu příslušná prohlášení stran a připojiti ku protokolu listiny k tomu se vztahující.

Upustí-li se v přidělovacím návrhu od převodu takových břemen, buď důvod pro to uveden.

Je-li zapsán výměnek pro osoby zemřelé, buď k jeho výmazu působeno.

Vzájemné závazky založené při nabytí nemovitosti.

§ 44.

Vzájemné závazky nabyvatelovy, založené při nabytí nemovitosti před poznámkou zavedeného opravného řízení vykonaném, o jejichž zápis komisař podle § 22 z. o o. k. má pečovati, dohodnou-li se účastníci, budte pojaty do přidělovacího návrhu.

§ 45.

Účastníci budte zpraveni formulářem 13 k vlastním rukám, že přidělovací návrh byl vyhotoven. Vzorec 13.

Lhůta v § 14, odstavci 2, z. o o. k., ustanovená buď ve zprávě podle kalendáře udána a tak ustanovena, aby se jí všem účastníkům, a to také tenkráte, kdyby při doručení průtahy nastaly a zástupci musili býti zřízeni, co možná nezkráceně dostalo.

Spolu buď položen rok asi do polovice lhůty, při kterém buď vysvětlen přidělovací návrh účastníkům při něm se hlásícím od komisaře pro opravu pozemkových knih neb od úředníka soudním přednostou k tomu ustanoveného. Strany budte též o tom poučeny, pod kterými podmínkami námitky proti přidělovacímu návrhu jsou připuštěny nebo vyloučeny.

Poplatek za vyhotovení opisů přidělovacího návrhu nebo za výpisy z něho buď čítán 40 h za každou stránku. O objednávkách buď veden zvláštní záznam podle vzorce 14. Poplatky budte u soudu Vzorec 14.
na peněžní knihu složeny a každé tři měsíce státní pokladně odvedeny. Objednávka nepokládá se za vykonanou v zákonné lhůtě (§ 16, odstavec 1, z. o o. k.), nebyl-li poplatek v této lhůtě složen.

Dokud objednatel poplatek nezaprví, nesmí mu býti vydán výpis neb opis.

Reklamační řízení.

§ 46.

Rok ku přijímání námitek proti přídělovacímu návrhu a proti změnám a doplňkům návrhu, které následkem námitek nastanou, bude ustanoven výměrem podle vzorce 15, jenž buď doručen všem účastníkům k vlastním rukám. Vzorec 15.

§ 47.

Podávají-li strany ústně námitky, buď jim dán návod, aby učinily určitou žádost a odůvodnily věcně námitky. Nemohou-li důvodů uvésti, budte poučeny o marnosti námitek. Setrvají-li přes to na námitkách, nesmí jejich protokolování býti odepřeno. Vykonané poučení buď v protokole poznamenáno.

§ 48.

Námitky, ku kterým se podle § 17 z. o o. k. nepřihlédá, jsou dílem formální, dílem materielní povahy.

K oněm náležejí takové námitky, které vůbec nedávají žádného základu pro meritorní jednání, buďto že neobsahují žádné určité žádosti (č. 1) nebo že z nich nelze seznati, proč se přidělení břemen v odpor bere (č. 2) nebo že směřují proti přikázání břemen, která se srovnávají s vlastními dřívějšími prohlášeními odporovatelovými (č. 3).

Z materielních důvodů zamítnou se námitky v případech pod číslem 4 až 7 uvedených.

Námitky jeví se věcně nedůvodnými nejprve tenkráte, když dosavadní stav břemen byl převeden na nově zřízené knihovní těleso tím způsobem, že proti tomu zákonně vůbec není stížnostního práva (č. 4), na příklad když zástavní právo na knihovním tělesu váznoucí bylo převedeno simultanně na všechna nově utvořená knihovní tělesa.

Kromě toho v zájmu urychlení opravne akce osoba ku břemeni oprávněná nemůže odpírati takovým změnám v rozsahu své jistoty, které podle toho, co komisař zjistil, neobrožují jejího práva. Věřitel musí také strpěti zkrácení původní jistoty, když jeho pohledávka podrží sirotčí jistotu v novém zástavním předmětu (č. 5), a musí si dáti líbiti, aby byla závada přikázána při změně zástavního předmětu, když se tím nezmenší míra jistoty, zejména nastoupí-li fysický díl nemovitosti stejné hodnoty na místo zavazeného spoluvlastnického dílu při fiktivním spoluvlastnictví neb obmezí-li se pozemková služebnost na parcely od ní postižené při oddělení zavazeného knihovního tělesa (č. 6).

Konečně jest dovoleno, když pohledávka v zástavní nemovitosti, na kterou byla přikázána, nenalézá úplné sirotčí jistoty, nebo je-li její dosavadní jistota následkem přikázání zmenšena, zapraviti pohledávku částečnou splátkou potud, pokud je toho třeba, aby byl zřízen přiměřený poměr bezpečnosti podle čísla 5 nebo 6. Proti takovémuto způsobu úpravy břemen nemá věřitel námitky (č. 7).

§ 49.

Aby bylo soustředěno řízení, komisař pro opravu pozemkových knih jest zpravidla povinen, rozhodnouti o námitkách při prvním reklamačním roku (§ 18, odstavec 1, z. o o. k.).

*

Výjimka z toho jest v § 19 z. o o. k. uvedena, když rozhodnutí vyžaduje dalšího vyšetřování a zjištění, která nemohou býti provedena při prvním roku, na příklad při spletitém stavu závad u větších mnoho rozparcelovaných statků. V takovém případu buď stání odročeno, avšak toliko na krátký čas. Odročené stání má se obmeziti na projednání látky při dřívějším roku nevyřízené. Není dopuštěno podávati nových námitek. Aby se psaní a doručování uspořilo, buď nový rok ihned ústně oznámen. Dopustí-li však komisař při prvním roku, aby přídělovací návrh byl změněn nebo doplněn, a nejsou-li osoby, jejichž práva tím jsou dotčena, přítomny na konci roku, komisař má se postarati podle § 19 z. o o. k. o zvláštní písemné obeslání a přiměřenou informaci a poučení těchto účastníků.

Přídělovací výměr břemen.

§ 50.

Co se týče vyhotovení přídělovacího výměru břemen, dopouští § 20 z. o o. k., aby se ušetřilo psaní, formální úlevu, že v přídělovacím výměru může býti poukázáno ku přídělovacímu návrhu a k jeho dodatečným snad změnám a doplňkům,

avšak jen tenkráte a potud, když z něho jest snadně seznati komisařovo usnesení a není-li se obávati pochybnosti o knihovních zápisech, které na jeho základě mají býti vykonány.

Kumulace vyšetřování o stavu držby a břemen.

§ 51.

Kumulace řízení v § 15 z. o o. k. dotčená, co se týče zjištění držebnostního stavu a přidělení břemen, má býti provedena za příčinou rychlejšího a lacinějšího postupu prací ve všech jednodušších případech, kde z této kumulace není se obávati zápletek.

C. Výkon opravy knihy pozemkové (§§ 52 až 57).

§ 52.

Zprávy, které došly knihovního soudu od opravného komisaře, aby byly výsledky opravného řízení v knihách provedeny, jako: protokoly o úmluvách stran pro úpravu knihovního stavu, rozdělovací a přídělovací výměry a jinaké pomůcky týkající se opravy knihovního stavu, budte zapsány do denníku pro knihovní věci a řádně vyřízeny. Při tom buď šetřeno zejména také předpisů § 6, odstavce 5, z. o o. k.

Při otázce, zdali dosavadní knihovní vložka má býti zachována nebo zrušena (§ 1, odstavec 3, a § 8, odstavec 3, z. o o. k.), jest rozhodno, že při úplném rozdělení knihovního tělesa je třeba jeho součástky úplně rozepsati a vložku vymazati, kdežto naproti tomu při menších odpisech a jednodušším knihovním stavu, při kterém není se obávati zápletek, dosavadní vložka dále má býti vedena.

Při opravě vložky buď také pečováno o přiměřenou opravu těch vložek pozemkové knihy a zemských desk, ve kterých se nalézají k opravené vložce vztahující se zápisy o služebnostech, simultánních hypothekách, nájemních nebo pachtovních právech, právech koupě zpáteční nebo předkupních právech a reálních břemenech. Oprava se vykoná zápisem poznámky: „Následkem opravy pozemkové knihy obdržela vložka pod p. č. . . . uvedená nové č. . . .“. Před poznámkou budiž uveden podací záznam. Má-li se státi taková oprava v pozemkových knihách jiného soudu, budiž to jemu přiměřeně oznámeno.

Rovněž nevykoná-li se přidělení břemen podle § 12, odstavce 5, z. o o. k., která simultánně váznou na jiných nemovitostech opravnému řízení nepodrobených, buď z úřední povinnosti opatřeno, aby byla vymazána na těchto nemovitostech.

§ 53.

Obsahuje-li rozdělovací výměr poukaz k pořadu práva, knihovní soud nesmí ihned vykonati příslušnou část výměru.

Poněvadž výsledek výměru působí na způsob knihovního výkonu, jest knihovní soud povinen, opatřiti si vědomost o zavedení a postupu rozepře podle § 11, odstavce 1, z. o o. k., a přiměřeně postupovati podle příslušného výsledku.

Soudy mají býti stranám co možná na ruku, když podávají žádost do protokolu.

§ 54.

Na základě komisařem podle § 21, odstavce 1, z. o o. k., zaslaných nebo stranami bezprostředně podaných průkazů, že kauce byly soudně složeny (§§ 13 a 25 z. o o. k.), knihovní soud má posouditi, zdali a pokud suma kauce zástavním právem má býti zjištěna nebo zdali toto zjištění jako bezpředmětné má býti opominuto.

§ 55.

Zároveň s knihovním výkonem opravy knihovní vložky buď vymazána poznámka, že bylo zavedeno řízení pro opravu pozemkové knihy, ač-li se vložka zachová; jinak buď vložka vymazána.

Kromě toho také reální a osobní rejstříky budte opraveny. Nedá-li se dosavadních rejstříků užívati, budte znova založeny a to podle formulářů v §§ 63 a 65 předepsaných.

O všech knihovních zápisech, které se vykonají na základě výsledků opravného řízení, budte účastníci zpraveni podle předpisů všeobecného zákona knihovního.

§ 56.

Nastane-li případ v § 11, odstavci 2, z. o o. k., uvedený, knihovní soud má zapsati do záznamu o nesrovnalostech mezi knihou pozemkovou a katastrem tuto nesrovnalost knihovního stavu se skutečnou držbou a pak postupovati podle § 3 zákona ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 82. Aby však donucovací prostředky tohoto zákona co možná byly uvarovány, komisař opravný a knihovní soud mají vhodným poučením skutečného držitele odkázaného na pořad práva k tomu působiti, aby dostál své zákonné povinnosti zříditi knihovní pořádek, podáním žaloby nebo řádným v ní pokračováním nebo jiným účelným způsobem.

Případy nesrovnalosti, které byly vyřízeny v opravném řízení, budte vymazány ve svrchu řečeném záznamu.

§ 57.

Byly-li soudně složeny podle zákona o opravě pozemkových knih (§§ 13 a 25) vyrovnací sumy nebo kauce, buď v ukládacím výměru uvedena povaha složených peněz jako vyrovnací suma nebo kauce a příčina uložení a buď zároveň označena pohledávka, k jejímuž uhrazení peníze byly uloženy.

D. Zvláštní ustanovení o řízení podle II. oddílu z. o o. k. (§§ 58 a 59).

§ 58.

U knihovních těles, jejichž nesprávnost v tom záleží, že vlastnický zápis vzhledem k celému knihovnímu tělesu nebo jednotlivým ideálním dílům nesouhlasí se skutečným stavem držby, avšak nejde-li při tom o fysické rozdělení knihovního tělesa neb o odloučení jednotlivých jeho součástek, buď šetřeno II. oddílu z. o o. k., trvala-li nesprávnost již v čase, kdy zákon o opravě pozemkových knih nabyl moci, to jest dne 25. prosince 1906. Vznikla-li nesrovnalost teprve později, opravný komisař má oznámiti případ knihovnímu soudu, který nechť jej zapíše do záznamu nesrovnalostí mezi pozemkovou knihou a katastrem a potom postupuje podle § 3 zákona ze dne 23. května 1883, Z. Ř. č. 82.

§ 59.

Řízení podle II. oddílu z. o o. k. jest podstatně jednodušší nežli v případech I. oddílu, poněvadž v něm jde toliko o opravu vlastnického převodu a poněvadž ke břemenům toliko potud se přihlédá, pokud vzájemné snad pohledávky z právního titulu dosud nezapsaného mají býti vyšetřeny ve smyslu § 22 z. o o. k. a pokud za souhlasu účastníků mají býti dodatečně zapsány do stavu břemen.

Proto nekoná se ani rozdělovací, ani přidělovací řízení. Výsledky jednání určí opravný komisař, usnesením podle § 30 z. o o. k., ač nenastala-li mezi účastníky dohoda, jejíž výkon buď ihned nařízen.

Ostatně buď ustanovení tohoto II. oddílu v. n. šetřeno také v řízení podle II. oddílu z. o o. k. Zejména buď na to pamatováno, že v tomto řízení jest rozdělovacímu výměru obdobno usnesení komisařovo podle § 30 z. o o. k. a že po jeho právní moci má býti postupováno podle §§ 37 a 53 v. n.

E. Revise operátu.

§ 60.

Postup prací pro opravu pozemkových knih buď pečlivě v evidenci chován u jednotlivých knihovních vložek v seznamu podle vzorce 8 tím, že se včas zaznamenají rozličná stadia řízení ve sloupcích 7 až 11.

Při ukončení opravného řízení v katastrální obci komisař má se přesvědčiti, zdali u všech nesrovnalostí v dotčeném seznamu zapsaných řízení bylo provedeno. Shledal-li opravný komisař vše v pořádku, potvrď v tomto seznamu, že jej prohlédl.

III. Nové zakládání pozemkových knih a částí pozemkové knihy (§§ 61 až 88).

A. Řízení až do zhotovení návrhu pozemkové knihy (zakládací řízení [§§ 61 až 82]).

O řízení vůbec.

§ 61.

Při novém zakládání pozemkových knih nebo částí pozemkových knih buď postupováno podle

předpisů haličského a bukovinského zákona o zakládání pozemkových knih a podle k tomu vydaných nařízení o zakládání pozemkových knih, avšak stěmi úchylkami, které na jevo vycházejí, šetří-li se podle přítomného vykonávacího nařízení obdobně předpisů zákona o opravě pozemkových knih. Pokud v přítomném III. oddílu nic jiného není nařízeno, buď přiměřeně šetřeno ostatních ustanovení tohoto vykonávacího nařízení.

Nové založení vztahuje se ke všem nemovitostem, které mají býti pojaty do nové pozemkové knihy nebo nové vložky zemských desk (obecní území s nemovitostmi zemských desk nebo bez nich, držba v zemských deskách zapsaná). Účelem nového založení jest, aby knihovní stav všech těchto nemovitostí podle skutečného právního stavu byl zjištěn a veškeré vady pozemkových knih byly odstraněny.

Ustanovení § 32 h. z. o z. k. a § 36 b. z. o z. k. jsou zákonem o opravě pozemkových knih potud změněna, pokud nikoli dosavadní knihovní stav nemá býti převeden beze všeho do nové pozemkové knihy, nýbrž že výsledky zakládacího řízení mají býti základem pro zdělání návrhu nové pozemkové knihy.

§ 62.

Jakmile bylo usneseno, aby byla pozemková kniha nebo část pozemkové knihy nově založena a jakmile byla do pracovního plánu pojata, komisař pro opravu pozemkové knihy má zavésti nejprve předběžné práce, aby si opatřil pomůcky z katastru daně pozemkové, kterých mu bude třeba při vyšetřování.

Aby byla objednána kopie katastrální mapy podle nejnovějšího stavu, komisař má se obrátiti na presidium vrchního soudu zemského (§§ 7 a 8, odstavec 4, v. n.).

Zápisky v § 4 h. n. o z. k. a v § 6 b. n. o z. k. uvedené (seznam nemovitostí, zápisky o katastrální držbě jednotlivých držitelů a abecední seznam pozemkových majitelů) budte zdělány na základě katastrálních operátů podle předpisů §§ 63 až 65 v. n. a tam předepsaných formulářů.

Kromě toho buď založen seznam domů (§ 66).

Seznamy budte založeny tak velké, jak jest to přiměřeno potřebě příslušné obce. Každý seznam buď opatřen na první stránce na místech tiskem k tomu určených pomocí razítka jménem katastrální obce a soudního okresu.

Seznamy budte vyhotoveny odděleně pro nemovitosti, v zemských deskách nezapsané a pro nemovitosti v nich zapsané a budte pro tyto posléze dotčené nemovitosti opatřeny zvláštní mapy (§ 16 z. n. z. k.).

Seznam nemovitostí.

§ 63.

Seznam nemovitostí (vzorec 16) buď sestaven z parcelního protokolu a držebních archů katastru. Vzorec 16.

Nejdříve přijdou stavební parcely, potom se nechá prázdné místo, které se rovná nejméně třetině místa pro zápis stavebních parcel upotřebeného. Potom počne se na novém listu s pozemkovými parcelami. Po poslední pozemkové parcele buď opět ponecháno poměrně prázdné místo. Ostatně nesmí mezi jednotlivými zápisy ponechána býti žádná mezera.

Před stavebními parcelami a pozemkovými parcelami buď uprostřed stránky napsáno: „Stavební parcely“, vztažmo „Pozemkové parcely“.

Jak stavební tak i pozemkové parcely budte uvedeny v arithmetickém pořádku, proto nežli se počnou zapisovati, budte vyšetřeny případné dodatky k parcelnímu protokolu a buď k nim při zápisu přihlédáno.

Zápisy konají se nejprve toliko na levé stránce, opatřené nápisem: „Stav při počátku zakládání nové pozemkové knihy“; pravá stránka zůstane prozatím prázdná.

O vyplnění sloupce 2 platí ustanovení § 26, odstavce 3 a 4.

Položkové číslo vyšetřovacího protokolu buď do sloupce 3 zapsáno na základě zápisků o katastrální držbě (§ 64).

Tři poslední sloupce 4—6 zůstanou prozatím prázdné.

Zápisky o katastrální držbě jednotlivých držitelů.

§ 64.

Zápisky o katastrální držbě jednotlivých držitelů (vzorec 17) budte sestaveny z držebního archu katastru. Při tom buď jako v katastru pro každého držitele i pro každé společenství spoludržitelů arch založen. Je-li v držebním archu katastrově držba manželů dohromady zapsána, ačkoli není společenstva u všech tam zapsaných parcel, vyhotoví se podle toho také společný zápisek. Vzorec

Tyto „zápisky“, kterých se potom užívá spolu za vyšetřovací protokol, obdrží v hlavě vedle vytištěných slov: „Číslo položky“ velkými zřetelnými číslicemi totéž číslo, které má příslušný držební arch katastru.

Je-li v katastru některý držební arch zrušen a schází-li proto některé číslo v pořadí držebních archů, nezaloží se žádný zápisek pod číslem této položky. Čísla takových neúčinných držebních archů buďte v evidenci chována v dodatku k zápiskům.

Nápisy v hlavě kromě toho uvedené: „Číslo držebního archu a číslo nové knihovní vložky“ jakož i místo vedle nápisu: „Po vyšetření“, které jsou určeny, aby byla příslušná data později vyznačena, buďte prozatím ponechány bez zápisu.

Pod následujícím nápisem v hlavě buďte zapsány z držebního archu držitelovo jméno, jeho obecné jméno, případné obecné jméno statku (označení statku), při neobydlené držbě také držitelova adresa. Schází-li v držebním archu obecné jméno statku (označení statku) nebo jinaká držitelova adresa, které snad je třeba, buďte tato data vyňata ze „seznamu pozemkových držitelů“ nebo „z abecedního seznamu pozemkových držitelů“. Jde-li z držebního archu na jevo, že vedle uvedeného jménem držitele jest ještě několik spoludržitelů, budiž to rovněž uvedeno, na příklad: N. N. a 5 spoludržitelů.

Místo vedle nápisu: „po vyšetření“ buď prozatím ponecháno prázdné, aby bylo při vyšetřování vyplněno.

Sloupce 1 a 2 buďte vyplněny právě tak, jako sloupce stejně nadepsané v seznamu nemovitostí (§ 63), avšak při parifikátech nebuď zapisována kultura z parifikace na jevo jdoucí, nýbrž skutečné ustanovení, pokud se dá seznati; na příklad železniční těleso, mlýn, náhon, skladiště, cesta, hlinoviště a pod.

Nemá-li stavební parcela domovního čísla, buď na místo čísla zapsáno písmeno *B* (= Bauarea, staveniště).

Spočívají-li katastrální operáty na novém změření, při kterém parcely obdržely jiná čísla, buď při vyplňování sloupců 4 až 6 upotřebeno srovnávacího sestavení starých a nových parcelních čísel jednotlivých nemovitostí, od evidence katastru zaslaného.

Srovnává-li se však parcelní číslo v pozemkové knize zapsané s parcelním číslem ve sloupci 1, budiž ve sloupci 4 učiněna toliko vodorovná čárka.

U parcel, které jsou zapsány v zemských deskách nebo v železniční knize, buď k číslu vložky ve sloupci 5 doloženo zevrubnější označení veřejné knihy.

U parcel, které se nalézají v horní knize, buď poukázáno k zápisu v horní knize.

Sloupce 3, 7 až 10 nebuďte prozatím vyplňovány; tyto sloupce budou vyplněny teprve během vyšetřování.

Když byly veškeré zápisky o katastrální držbě takto připraveny, buďte všechna položková čísla zápisků vyznačena v seznamu nemovitostí (vzorec 16) u příslušných parcel ve sloupci 3, a to těsně pod hořejší čarou, aby zbylo místo pro doplňovací zápisy.

Vyjdou-li na jevo nesrovnalosti, které nejsou způsobeny patrnými písařskými chybami, komisař pro zakládání pozemkových knih má je napraviti bezprostřední dohodou s evidenčním úředníkem.

Seznam držitelů.

§ 65.

K seznamu pozemkových držitelů buď upotřebeno vzorce 18. Vzorec 18.

Do prvního sloupce buďte na základě zdělaných, k tomuto účelu podle abecedy spořádaných zápisků o katastrální držbě (vzorec 17) zapsána jména držitelů v abecedním pořádku. Za každou skupinou jmen týmž písmenem počínajících buď ponecháno prázdné místo, které alespoň čtyřikráte tak velké jest jako popsané místo.

Nejbližší skupina budiž pokaždé teprve na novém listu, a to na pravé straně uvedena. Ke jménu každého držitele, který má v projednávané katastrální obci obydlenou nemovitost, buď kromě jeho obecného jména doloženo číslo domu a obecné jméno statku (označení statku). Nemá-li obydlené nemovitosti v této katastrální obci, buď uvedena jeho jinaká adresa, na příklad: Olszewski Josef, dům č. 145; Bojczuk Tomáš, dům č. 985; Kurowski Karel v Ostrově, Kostelní ulice 5.

Ve sloupci „číslo držebního archu“ buďte nejprve těsně pod hořejší čarou zapsána tužkou položková čísla zápisků. Ostatně tento sloupec jakož i dva poslední sloupce zůstanou prozatím prázdné.

Seznam domů.

§ 66.

Seznam domů (vzorec 19) buď zdělán s použitím vedeného při katastru „seznamu pozemkových držitelů“, je-li však tento seznam nahrazen abecedním seznamem, buď zdělán na základě tohoto Vzorec 19.

seznamu. Je-li v katastrální obci dvé nebo několik osad se samostatným číslováním domů, takže se jedno a totéž číslo domu několikráte vyskytuje, buď ve formuláři těchto několik osad zapsáno abecedním pořádkem a každá osada s pořadím svých domovních čísel. Nad každým oddělením buď uprostřed zapsáno jméno osady.

Po každém oddělení buď ponecháno prázdné místo, které se rovná aspoň třetině místa, jehož bylo pro oddělení upotřebeno.

Stejným způsobem buď postupováno, je-li v některé obci číslování domů podle ulic a náměstí zavedeno.

Chybí-li v katastru některé číslo v číselné řadě, buď ve formuláři z příslušných sloupců vyplněna toliko rubrika pro poznámky slovem „prázdné“.

V druhém sloupci buďte zapsána toliko obecná jména statku (označení statku), nikoli však také jména osob, v katastrovém seznamu domů uvedená.

V třetím sloupci: „číslo držebního archu“ buďte nejprve tužkou zapsána těsně pod hořejší čarou ze zápisků o katastrální držbě (vzorec 17), položková čísla těch archů, ve kterých příslušná čísla domů přicházejí. Ostatně tento sloupec jakož i následující sloupce 4 a 5 zůstanou prozatím nevyplněné.

K seznamu domů buď upotřebeno tolik tiskopisů, aby zbylo dostatečného místa pro zápis nového seznamu, kterého by snad bylo třeba, kdyby domy později nová čísla obdržely.

Je-li nebo dá-li se očekávati v osadě čilý stavební ruch, budiž samo sebou také k tomu náležitě přihlédáno.

Jak se přihlédá k nesrovnalostem soudu známým.

§ 67.

Ve smyslu § 6 h. n. o z. k. a § 8 b. n. o z. k. zakládací komisař, sbíraje materiál pro založení pozemkové knihy, má ke spisům zakládacím, a to co možná ku příslušným „zápiskům“ podle vzorce 17 přiložiti také všechny u knihovního soudu nacházející se ohlašovací archy a výkazy nesrovnalostí katastrové evidence, aby se k nim při vyšetřování přihlédalo, a informovati se ze soudních spisů o všech v seznamu zaznamenaných případech, že souhlas mezi pozemkovou knihou a katastrem nebyl zřízen (číslo 3 nařízení ministeria práv ze dne 2. července 1889, V. n. č. 35).

Příprava k jednání se stranami.

§ 68.

Zakládací komisař, opatřiv si dotčené pomůcky, má za příčinou úmluv v §§ 7 a 8 h. n. o z. k. a §§ 9 a 10 b. n. o z. k. předepsaných zaslati list podle vzorce 20 obecním starostům a přednostům vyloučených obvodů statkových. Vzorec 20.

Za příslušného rozhovoru buďte prohlédnuty veškeré položky zápisků o katastrální držbě jednotlivých pozemkových držitelů a seznam domů, aby byly opraveny a doplněny nesprávná snad jména, adresy a označení domů; při tom buď zejména toho dbáno, aby byla při stejných osobních jménech totožnost osoby zjištěna. Kromě toho buďte vyšetřeni držitelé, kteří nejsou svéprávni nebo přítomni, jakož i jejich zákonní zástupci nebo zmocněnci.

Výsledky rozhovoru buďte tužkou zaznamenány v příslušných „zápiscích“ u jména držitele, vyžadovala-li by však poznámka většího místa, buďte poznamenány na evidenční cedulce, která k držebnímu zápisku buď přilepena.

Jak se vyšetřování vyhlásí.

§ 69.

Po rozhovoru se zástupci obce a vyloučeného statkového obvodu komisař pro zakládání pozemkových knih má ustanoviti den, kterého se vyšetřování počne, a místo, kde pomůcky v § 16 z. o z. k. uvedené budou vyloženy k obecnému nahlédnutí, a opatřiti toto vyložení (kopie mapy i se seznamy podle vzorce 16 až 19).

Tyto pomůcky buďte zpravidla vyloženy v příslušné obci, je-li tam vhodná obecní kancelář, a není-li o tom pochybnosti, že budou řádně uschovány a že s nimi bude pečlivě nakládáno. Pomůcky budou zaslány obecnímu představenstvu dopisem podle vzorce 21. Vzorec 21.

Kopie mapy buď za příčinou zaslání sbalena a do válcovité plechové krabice vložena. Výpisy z katastru (seznamy) buďte pokaždé dány mezi tuhé desky.

Vyloží-li se dotčené pomůcky u knihovního soudu, buď od dopisování upuštěno a potřebné úmluvy s přednostou soudu krátkou cestou učiněny.

§ 70.

O tom, že vyšetřování byla nařízena a že kopie mapy i se seznamy byla vyložena, buď vyhotoven
Vzorec 22. edikt podle vzorce 22. Jméno katastrální obce a úřední místo zakládacího komisaře buď razítkem vytištěno.

Mezi dnem, kterého se vyšetřování počnou, a datem vyhlášky musí býti doba aspoň 30 dnů. Edikt buď v zemských novinách uveřejněn a způsobem v § 11 předepsaným vyhlášen. Kromě toho
Vzorec 23. buď zasláno po stejnopisu s průvodním listem podle vzorce 23 politickému okresnímu úřadu, politickému zemskému úřadu, finančnímu zemskému úřadu, ředitelstvu statků a lesů, zemskému výboru a finanční prokuratuře; jeden stejnopis buď beze zprávy předložen presidiu vrchního soudu zemského.

§ 71.

Vzorec 24. Zakládací komisař má podle vzorce 24 zaslati všem držitelům nemovitostí, v opravených „zápiscích“ (vzorec 17) zapsaným, a všem ostatním účastníkům v § 6 z. o o. k. řečeným, bez rozdílu zdali bydlí v místní obci nebo jinde, osobní vyrozumění o zavedeném novém zakládání pozemkové knihy a zároveň je obeslati, aby se účastnili v příslušném vyšetřování.

V těchto obsílkách a jejich adresách buďte jména katastrální obce a úředního stanoviště komisařova razítkem vytištěna.

„Číslo položky“ obsílky rovná se položkovému číslu držebního zápisku (vzorec 17, vyšetřovací protokol), při kterém jest obeslaný účastněn; k jednacímu číslu na adrese buď připojeno položkové číslo držebního zápisku ve formě zlomku, na příklad z. k. Przeworsk $\frac{37}{3}$ (37 = položkovému číslu držebního zápisku, 3 = řadovému číslu denníku, pod kterým vyšetřování byla rozepsána).

Obsílky úřadů, veřejných fondů a ústavů v § 23, odstavci 3, dotčených buďte vykonány dopisem podle
Vzorec 25. vzorce 25.

O doručení obsílek platí ustanovení § 23, odstavce 5.

Proti usnesení, aby byla pozemková kniha znova založena, a proti vyrozumění o těchto vyšetřováních není opravného prostředku.

Knihovní poznámka, že zakládací řízení bylo zavedeno, nebuď učiněna.

Obchůzka obecního území.

§ 72.

Nejčastěji bude na prospěch zdárného a nerušeného postupu vyšetřování, obejde-li komisař pro zakládání pozemkové knihy společně s evidenčním orgánem a důvěrníky již před počátkem vlastního jednání obecní území, aby se seznámil s topografickými a orografickými poměry obce.

Jednání se stranami.

§ 73.

Ustanovení zákona o zakládání pozemkových knih, pokud jednají o předmětu vyšetřování, byla doplněna a změněna předpisy zákona o opravě pozemkových knih, pokud jde o rozhodný význam skutečné držby a o přihlédání k stavu břemen a jeho uspořádání.

Co se týče vyšetření skutečných držebních poměrů na místě samém, platí předpis § 24.

Jednání se stranou započne prozkumem držby. K tomuto účelu buď straně v kopii mapy ukázána držba pro ni v zápisku (vzorci 17) zapsaná a buď správnost a úplnost držby a uvedeného ve sloupci 2 označení parcel (domovního čísla, druhu kultury) jakož i vlastnických poměrů a práv s držbou spojených, a to pokud možná podle stavu pozemkové knihy, prozkoumána s ohledem na dosavadní stav pozemkové knihy, aby byl zjednán základ pro knihovní zápis řádného skutečného držitele za vlastníka.

Při tom buď přiměřeně šetřeno předpisů §§ 28 až 34 s tou obměnou, že vyšetřené změny v označení, v rozsahu a tvaru parcely mají býti provedeny za vyšetřování v kopii mapy.

Vyšetří-li se, že některé stavení bylo rozbouráno a že tím některá stavební parcela přestala býti stavební parcelou a byla sloučena se sousední kulturou, buď stavební parcela v kopii mapy a ve sloupci 1 vyšetřovacího protokolu (§ 76) přetržena červenou vodorovnou čarou a buď ve sloupci 3 poznamenáno: „rozbouráno a ku pozemkové parcele . . . připojeno“.

Vyjde-li na jevo, že některá parcela náleží k jiné držbě, buď její číslo přetrženo vodorovnou čarou

červeným inkoustem a připsáno červeným inkoustem na tom archu „zápisků“, do kterého náleží. Odepsání a připsání buď zaznamenáno červeným inkoustem v obou arších u příslušné parcely ve sloupci 3 slovy: „ku položce . . “, vztažmo: „od položky . .“.

Stejným způsobem buď postupováno, když vyslýchanému držiteli má býti připsána parcela nebo část parcely jinému držiteli připsaná.

Byl-li včase, když se shledá nesprávnost držby, již vyslechnut druhý držitel, kterému některá parcela má býti připsána neb od jeho držby odepsána, aniž byla nesprávnost jeho držby zjištěna, budiž znova vyslechnut a k tomuto účelu na evidenční lístek zapsán.

Když na příklad při výslechu držitele v položce 10 na jevo vyjde, že parcela 244, kterou držitel v položce 2 při svém výslechu uznal za svou, nenáleží jemu, nýbrž držiteli v položce 10, tedy evidenční cedulka bude znítí:

10, 2.

Parcela 244 ve 2 zapsaná
má k 10 náležeti.

Při novém výslechu držitele v položce 2 přetrhne se v jeho protokolu číslo parcely 244 červenou tužkou, a to čarou na přič z leva nahoře na pravo dolů a po dosavadním konci protokolu zapíšou se pod nápisem: „Dodatek“ data parcely znova černým inkoustem do sloupců 1 a 2. Potom následují podle výsledku jednání tytéž zápisy, které by jinak původně vzhledem k této parcele měly býti uvedeny.

Není-li držitel, kterému parcela nebo část parcely má býti připsána, dosud zapsán v opravených „zápiscích“, buď pro něho nový arch založen, v němž buď červeným inkoustem zapsáno „číslo položky“, která následuje po posledním položkovém čísle zápisků nebo již nově založeného doplňovacího archu k zápiskům. V doplňovacím archu buď ponecháno prázdné místo vedle nápisu v hlavě „podle katastru daně pozemkové“.

§ 74.

Vznikne-li o parcele, která v pozemkové knize pro sebe nečiní knihovní těleso, nýbrž jest s jinými nemovitostmi dohromady sloučena v knihovní těleso, mezi stranami spor, budiž v příčině této parcely a knihovního tělesa obdobně šetřeno ustanovení zákona o opravě pozemkových knih, pokud se týkají rozdělení knihovních těles.

Proto buď vydán rozdělovací výměr (§ 36), avšak buď přihlédáno k ustanovením § 33 z. o o. k., podle kterého výrok o osobě, která má býti za knihovního vlastníka zapsána, má zníti bezpodmínečně a má stanoviti žalobní lhůtu pro odpůrce (§ 9, odstavec 4, z. o o. k.).

Tohoto ustanovení § 33 z. o o. k. buď kromě případů, že se knihovní těleso rozdělí, také tenkráte šetřeno, shledá-li se nesrovnalost mezi knihovním a skutečným stavem držby ve smyslu § 28 z. o o. k. a je-li spor mezi několika osobami o zápisu vlastníka.

§ 75.

U nemovitostí, které jsou proti skutečnému stavu v pozemkové knize sloučeny v jediné knihovní těleso (§ 1 z. o o. k.), zakládací komisař, je-li knihovní těleso zavazeno, přistoupiti má k uspořádání stavu břemen, když rozdělovací výměr nabyl moci právní. Při tom buď postupováno podle předpisů §§ 38 až 51.

Vyšetřovací protokol.

§ 76.

O konaných vyšetřováních sepíše se úhrnný protokol, který se skládá ze všeobecného úvodu, jednotlivých protokolů (držebních zápisků podle vzorce 17) a závěrku.

Podle toho, když pro pozemkovou držbu každého jednotlivého držitele byl zdělán zvláštní zápisek, sepíše se vzláštní protokol na tomto zápisku.

Co se týče protokolování, buď šetřeno předpisů § 27.

Vyšetřování o pozemkových služebnostech zapíšou se toliko do toho protokolu, do kterého se zapisují vyšetřování o zavazené nemovitosti; v protokolu o oprávněné nemovitosti poukáže se poznámkou „pozemková služebnost, viz protokol č. . . .“ na protokol, ve kterém jest služebnost protokolována.

Každý protokol buď také podepsán přívzatými důvěrníky.

Po skončeném veškerém vyšetřování buď úhrnný protokol uzavřen a závěrek podepsán všemi osobami, které jsou uvedeny na počátku mezi přítomnými.

Dotčeno není ustanovení § 26, posledního odstavce, h. z. o z. k. a § 30, posledního odstavce, b. z. o z. k., že o vyšetřováních, která se týkají nemovitostí zemských desk, má býti sepsán oddělený protokol.

Oprava seznamů.

§ 77.

Všechny změny v příčině dat v katastru vyšetřené buďte provedeny v seznamu nemovitostí, v seznamu jmen a domů.

To provede se tím způsobem, že zápisy, které mají býti vymazány, přetrhnou se vodorovnou čarou červeným inkoustem a že se nové zápisy vepíšou černým inkoustem.

Jde-li o rozdělení, buď číslo původní parcely přetrženo vodorovnou čarou; ve sloupci „poznámka“ na levé stránce seznamu nemovitostí buď zapsáno: „rozdělení“. Dílčí parcely buďte zapsány černým inkoustem na protilehlé (pravé) stránce. Se zápisem nových parcel buď pokaždé započato nahoře na první řádce, další zápisy připojují se ku předcházejícím.

V seznamu jmen, nemůže-li skutečný držitel, poněvadž tu není zákonných předpokladů, býti zapsán za vlastníka do pozemkové knihy, buď uveden jak skutečný tak i knihovní držitel, spolu buď však vyznačena okolnost, že jest tu toliko skutečná držba, a souvislost příslušných knihovních vložek.

Držební arch.

§ 78.

Držební archy v § 27 h. z. o z. k. a § 31 b. z. o z. k. dotčené buďte zdělány na základě vyšetřování o držebních a vlastnických poměrech provedeného, když všecky rozdělovací výměry nabyly právní moci, bez ohledu ku přidělovacímu řízení břemen a buďte vyloženy i s ostatními vyšetřovacími operáty podle předpisu zákona o zakládání pozemkových knih u příslušného knihovního soudu nebo na jiném přiměřeném místě k všeobecnému nahlédnutí a buď podle předpisů zákona o zakládání pozemkových knih položen rok k dalšímu jednání o podaných snad námitkách.

Držební archy buďte co možná vyhotoveny ve formě knihovních vložek.

Námitky proti správnosti držebních archů nejsou dopuštěny, pokud se zápis srovnává s právoplatným rozdělovacím výměrem; to buď výslovně poznamenáno ve vyhlášce, kterou se oznamuje vyložení držebních archů.

Čísla držebních archů buďte zapsána v zápisku o katastrální držbě (vzorec 17) vedle příslušného nadpisu, pak v seznamu nemovitostí, v seznamu jmen a domů ve sloupci k tomu určeném, a to na levém kraji podélného sloupce a na hořejším kraji příčného sloupce. Přichází-li jeden a týž držitel v několika držebních arších, buďte příslušná čísla vedle sebe zapsána v seznamu jmen.

Vložky knihovní.

§ 79.

Knihovní vložky buďte zdělány podle výsledku všech vyšetřování o stavu držby a břemen konaných, tedy zejména podle právoplatných rozdělovacích a přidělovacích výměrů od komisaře pro opravu pozemkových knih co možná s přispěním knihovního soudu.

Byl-li někdo v rozdělovacím výměru nebo v usnesení podle § 30 z. o. k. poukázán na cestu žaloby, příslušné vložky nebuďte zdělány dříve, než-li lhůta k žalobě uplyne.

Ku knihovním vložkám buď upotřebeno tiskopisů dosud u soudu užívaných.

V hlavě prvního oddělení listu statkové podstaty přijde nejprve v levo nahoře číslo knihovní vložky ve velkých zřetelných arabských číslicích, v pravo nahoře jméno katastrální obce. Uprostřed nahoře buď zapsán všeobecně známý určitý název knihovního tělesa nebo poměr lišící se od úplného vlastnictví (§ 7, poslední odstavec, z. o o. k.). Není-li tu takového názvu nebo poměru, zůstane příslušné místo prázdné.

Do prvního oddílu listu statkové podstaty (A_1) buďte pak zapsány v arithmetickém pořadí parcely podle vyšetřování ku příslušnému knihovnímu tělesu náležející, a to nejprve stavební a pak pozemkové parcely. Veškeré k témuž knihovnímu tělesu náležející parcely, které se zapíšou při zdělání knihovní vložky, obdrží dohromady jediné číslo položkové (1). Každá parcela nebo každá skupina parcel, která se později připíše, obdrží další číslo položkové (2, 3 atd.).

Ve sloupci „označení parcely“ (číslo domu, druh kultury) buďte čísla domů zapsána nápadnými číslicemi. Kultury buďte zapsány podle označení v zápisku přicházejícího; proto se parifikáty nezapisují podle kultury, které jsou na roveň postaveny, nýbrž podle skutečného označení, na příklad: skladiště, mlýn, náhon. Výraz „parifikát“ se neuvede.

Všechny zápisy v knihovních vložkách buďte uzavřeny čarou vodorovně přes celou stránku vedenou.

Na každém listu knihovní vložky (kromě prvního listu hlavového archu) budiž na dolním kraji razítkem vytištěno jméno katastrální obce a v hlavovém archu v levo v hořejším rohu tužkou poznamenáno číslo vyšetřovacího protokolu. Čísla knihovních vložek buďte uvedena ne toliko v hlavě vložky, nýbrž také v dolním zevnitřním rohu každé stránky vložky, a to na nepotištěném kraji.

§ 80.

Dříve nežli se operát předloží, aby bylo zavedeno opravné řízení podle zákona ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 96, buďte jednotlivé vložky co se týče stavu břemen doplněny. Při tom buďte u těch nemovitostí, u kterých přídělovací řízení břemen bylo provedeno, jeho výsledky do listů závad zapsány, u jiných nemovitostí pak buďte závady v dosavadní pozemkové knize zapsané, pokud se to jeví býti možným podle stavu této pozemkové knihy, převedeny do listů závad nových vložek, pokud od převodu jednotlivých břemen nemá býti upuštěno, poněvadž jsou umořitelna (§ 32, odstavec 2, h. z. o z. k., § 36, odstavec 2, b. z. o z. k.).

Nově vyšetřené služebnosti a jinaká zavazovací práva buďte po břemenech již v dosavadní pozemkové knize zapsaných zapsány s pořadím „ode dne otevření pozemkové knihy bez ujmy lepšího pořadí, které by bylo prokázáno“.

Naftová práva nebuďte nikdy do nové pozemkové knihy převáděna. Nebylo-li vzhledem ku knihovnímu tělesu, na kterém váznou, provedeno přídělovací řízení závad, knihovní soud má provésti řízení v § 23 zákona ze dne 9. ledna 1907, Z. Ř. č. 7, nařízené, aby byla naftová práva převedena do naftové knihy, a má přihlédati k jeho výsledku při zápisu stavu závad příslušného knihovního tělesa do vložky nové pozemkové knihy.

§ 81.

Čísla nových knihovních vložek buďte zapsána do zápisku o katastrální držbě (vzorec 17) vedle příslušného nápisu, pak do seznamu nemovitostí, do seznamu jmen a domů a to do sloupce „číslo nové knihovní vložky“ na levém kraji podélného sloupce a na hořejším kraji příčného sloupce. Vyskytuje-li se jeden a týž vlastník v několika knihovních vložkách, buďte příslušná čísla vedle sebe zapsána v seznamu jmen.

Spolu buďte seznamová čísla těch seznamů, které mají býti založeny podle vzorce VI z. o z. k. o všech v pozemkové knize katastrální obce vynechaných nemovitostech v zemských deskách nezapsaných, vyznačena v seznamu nemovitostí, po případě také v seznamu domů ve sloupci „poznámka“, na příklad Sezn. VI, č. III.

Proto v seznamech v prvním odstavci dotčených nesmí zůstati žádná parcela nebo žádné číslo domu a jméno osoby, u kterých by nebylo zapsáno číslo vložky nebo seznamu.

Čísla knihovních vložek a seznamů podle vzorce VI buďte kromě toho vyznačena ve hlavě vyšetřovacích protokolů.

Vyšetřené změny buďte oznámeny evidenci katastru.

§ 82.

Všechny změny, které byly vyhledány při vyšetřováních (včetně reklamačního řízení) vzhledem ke katastrovým údajům, buďte podle obcí zapsány do seznamu podle vzorce 26, aby byly oznámeny katastrovému úřadu. O vyplnění tohoto vzorce platí toto: Vzorec 26.

Změny zapisují se podle pořadí držebních archů (položkových čísel držebních zápisků), tak že se zapíšou nejprve změny v zápisku 1 obsažené, pak změny zápisku 2 atd. Každá změna se zapíše toliko jednou a to u toho zápisku, ve kterém příslušná parcela původně byla zapsána. Na příklad, přenese-li se některá parcela ze zápisku 14 do zápisku 120, tedy zaznamená se to toliko u zápisku 14, nikoli také u zápisku 120.

Sloupce 7 až 11 buďte toliko potud vyplněny, aby byla zjištěná změna ihned seznatelna. Na příklad, změní-li se držitel parcely, jejíž číslování a druh kultury zůstaly nezměněny, tedy buďte toliko jméno a adresa nového držitele ve sloupcích 8 až 10 zapsány a buď ve sloupci 12 poznamenámo: „změna držitele“. Týká-li se změna celé držby v zápisku zapsané, stačí ve sloupci 7 zápis: „celá držba“.

Co možná buď se uvarováno toho, aby se v zápisu některého případu pokračovalo na jiném listu nebo na jiné stránce; každá stránka neb aspoň každý list má činiti uzavřený celek.

Seznam buď vyhotoven ve dvou exemplářích a dříve, než-li se předloží návrh pozemkové knihy vrchnímu soudu zemského, buď zaslán bez průvodního dopisu příslušnému měřickému úřadníku katastru, aby zavedl opravné řízení. Seznam vyhotoví se na snímkovém papíru (indigový snímek); list takového papíru vloží se mezi dva listy tiskopisu; na vrchním listu píše se tvrdou tužkou, což se zároveň na spodním listu otiskne. Z obou exemplářů jest tedy jeden tužkou psaný, druhý pak jest snímkem.

Je-li třeba k záznamu změn několika listů, tedy se listy každého stejnopisu číslují a dohromady sešijí; na posledním listu doloží se počet listů a podpis komisařův.

Měřický úřadník katastrový má vyznačiti výsledek úředního jednání o oznámených změnách konaného v rubrice „způsob vyřízení“ v obou exemplářích seznamu a pak vrátiti jeden exemplář seznamu komisaři pro zakládání pozemkových knih.

Kdyby výsledek vyšetřování měřickým úředníkem konaných nesouhlasil s daty dotčeného seznamu, komisař pro zakládání pozemkových knih oznam měřickému úřadníku ve 14 dnech, zdali se připojuje k výsledku jeho vyšetřování nebo kterým by se způsobem nesrovnalost měla odstraniti.

Když byla dohoda dosažena, evidenční zřízenec zakládacímu komisaři přidělený má co možná brzy provésti rozdělení pozemků a jinaké změny v rozsahu parcel a je zobraziti v mapě pozemkové knihy (§ 73), ač nebyly-li již zakresleny při vyšetřování.

Tyto a jinaké v dotčeném seznamu obsažené změny v operátech katastru daně pozemkové mohou býti prováděny v období kancelářských prací, poněvadž s originálem tohoto seznamu má býti nakládáno jako s ohlašovacím archem.

Také tenkráte, když by při vyšetřování nebyly shledány změny katastrových údajů, budiž to oznámeno katastrové evidenci.

B. Opravné řízení (§§ 83 až 88).

§ 83.

V opravném řízení buď postupováno podle předpisů zákona ze dne 25. července 1871, Z. Ř. č. 96, avšak s těmi úchylkami, které na jevo jdou podle tohoto oddílu vykonávacího nařízení, šetří-li se obdobně předpisů zákona o opravě pozemkových knih.

Aby bylo opravné řízení zavedeno vzhledem k nově založené pozemkové knize, není na překážku okolnost, že rozdělovacími výměry nebo výměry podle § 30 z. o o. k. vydanými byl někdo poukázán na cestu žalobní a že proto vlastnické rozepře mají býti provedeny.

Do ediktálního vyzvání, které sluší vydati podle § 6 z. o o. k., aby byly podány ohlášky ve smyslu § 7 *a a b* z. o o. k., buď pojato obmezení, že jsou vyňaty z ohlášek: co se týče nároků v § 7 *a)* dotčených ty, které byly již v řízení pro opravu pozemkových knih vyšetřovány a na právní cestu odkázány, co se týče v § 7 *b)* dotčených právních závad ty nároky, o kterých již v přídělovacím řízení břemen bylo uznáno, že straně nepřísluší.

Když se stanoví přihlašovací lhůta v tomto ediktálním vyzvání, může býti zkrácena pod jeden rok ve smyslu § 21 z. o o. k. Na vyměření této lhůty působí množství a způsob vad, které byly při pozemkových knihách v opravném řízení shledány, a nastalých poukazů na cestu žalobní; avšak při tom buď také přihlédáno ku předpisu § 36, odstavci 1, z. o o. k.

S dotčeným ediktálním vyzváním buď spojeno také poučení, že ty osoby, které by činily nárok, aby přidělení závad podle zákona o opravě pozemkových knih ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, knihovně provedené, bylo změněno nebo doplněno, poněvadž se stav věci pro přidělení závad rozhodný dodatečně změnil následkem procesního rozhodnutí o vlastnickém nároku na žalobní cestu poukázaném, mají přihlásiti svůj nárok nejdéle tři měsíce před uplynutím ediktální lhůty (§ 36, odstavec 3, z. o o. k.).

(Böhmisch.)

§ 84.

Jestliže se přihlášený nárok skutečného držitele, aby byl vlastnický zápis změněn, o to opírá, že zapsaný vlastník a jeho právní předchůdce skutečně nedržel nemovitost více než deset let od zavedeného opravného řízení zpět čítaje, tedy nebuď, nedosáhne-li se dohody při jednání podle § 9 z. o. k, konaném a zjistí-li se skutečnost přihlašovatelem tvrzená, přihlašovatel na pořad práva poukázán, nýbrž buď zápis ve smyslu přihlášky změněn a vlastník v pozemkové knize zapsaný na žalobní cestu poukázán. Pro nastoupení žalobní cesty soud má dáti přiměřenou lhůtu, která buď vyměřena alespoň na jeden měsíc a ze závažných důvodů může býti prodloužena.

Ke starým závadám, které sluší přihlásiti podle § 7 *b)* z. o. k., náležejí také vzájemné závazky vlastníka nemovitosti, které jsou v § 22 z. o. k. dotčeny a ku kterým ještě nebylo přihlédáno.

§ 85.

Při otevření nové pozemkové knihy knihovní soud ve shodě s komisařem pro opravu pozemkových knih má vyhotoviti zevrubný záznam podle vzorce 27 o těch případech, ve kterých byla vykonána poznámka žaloby podle § 34 z. o. k. Vzorec 27.

Knihovní soud má se potom pokud možná krátkou cestou nejméně jednou za měsíc přeptávati o postupu příslušných procesů a zaznamenati výsledek přeptávky v poznámkovém sloupci záznamu.

Procesní soudy mají z úřední povinnosti knihovnímu soudu oznamovati rozhodnutí v těchto rozepřích vydaná, jakmile nabyla právní moci.

Na knihovním provedení výsledků těchto rozepří závisí doba první ediktální lhůty v opravném řízení. Knihovní soud jest proto povinen, na základě dotčeného seznamu prozřetelně dávati pozor na stav věci a kdyby podle něho bylo třeba prodloužiti ediktální lhůtu, včasně podati zprávu vrchnímu soudu zemskému (§ 36, odstavec 1, z. o. o. k.).

Lhůta ku podání námitek v opravném řízení (druhá ediktální lhůta, § 14, z. o. o. k.) může ve smyslu § 21, z. o. o. k. až na tři měsíce býti snížena.

§ 86.

Knihovní soudy mají se postarati o přiměřené poučení obyvatelstva o důležitosti a významu opravného řízení. Mají ochotně stranám na ruku býti, když strany žádají za vysvětlivky z pozemkové knihy a ze zakládacích operátů a k žádosti zapisovati do protokolu přihlášky a námitky.

Uzavření staré pozemkové knihy.

§ 87.

Koncem dne, který předchází den otevření nové pozemkové knihy, buďte uzavřeny vložky staré pozemkové knihy. Uzavření provede se razítkem a má znítí: „Uzavřeno dne . . . . . následkem otevření vl. č. . . . . nové pozemkové knihy . . . . . "

Datum uzavření a jméno katastrální obce mají býti obsažena již v razítku; číslo nové vložky buď rukou připsáno.

Tento záznam razítka budiž vytištěn na každý ze tří listů knihovní vložky.

Spisy v opravném řízení.

§ 88.

Od času, kdy byla nově založená pozemková kniha otevřena, buď se knihovními spisy, které se týkají otevřené nové pozemkové knihy, nakládáno podle § 275 j. ř. a nařízení ministeria práv ze dne 17. prosince 1898, Z. Ř. č. 225.

Ke spisům, které ku každé knihovní vložce mají býti přiloženy, buďte vzaty zejména také podání a protokoly v opravném řízení přicházející.

IV. Výkazy a záznamy.

(§§ 89 až 92).

Ve vyšetřovacím a zakládacím řízení.

§ 89.

Komisaři pro opravu pozemkových knih mají po každém ukončeném čtvrtletí, a to nejdéle do 10. dne následujícího měsíce, zdělati výkaz o postupu prací pro opravu pozemkových knih a předložiti jej skrze knihovní soud presidiu sborového soudu první stolice (v Bukovině: komisi pro zakládání pozemkových knih u sborového soudu první stolice zřízené).

K výkazu o opravných pracích, kromě že by pozemkové knihy znova byly zakládány, tedy v řízení podle oddílu I a II z. o o. k. buď upotřebeno
Vzorec 28. vzorce 28, pro výkaz o postupu nového zakládání
Vzorec 29. pozemkových knih buď užito vzorce 29.

Ve výkazu vzorci 28 buďte ve sloupcích 5, 6, 13, 14 a 15 zapsány jako „vyřízené" ta položková čísla seznamu vzorce 8 a ty knihovní vložky, u kterých opravný komisař výsledky svého úředního jednání již oznámil knihovnímu soudu, aby je v pozemkových knihách provedl.

Pro výkaz vzorce 29 (o řízení pro nové zakládání) jsou rozhodny tyto předpisy:

„Předběžné práce" pokládají se za skončené, dospěly-li tak daleko, že vyšetřování může býti rozepsáno (§ 69).

„Vyšetřování" pokládají se tenkráte za skončena, když se operát předloží ku přezkoušení podle § 30 h. z. o. z. k., § 34 b. z. o. z. k.

Stadium „zdělání knihovních vložek" končí se tím, že se návrh pozemkové knihy předloží vrchnímu zemskému soudu, aby zavedl opravné řízení ve smyslu § 3 z. o o. k.

Práce za výkazového čtvrtletí vykonané, které byly v některém ze tří dotčených stadií dokončeny, buďte pojaty toliko do sloupce „skončených", nikoli však také do sloupce „konaných" prací příslušného stadia.

Presidia sborových soudů první stolice (v Bukovině: komise pro zakládání pozemkových knih) mají o předložených jim čtvrtletních výkazech sestaviti na stejných tiskopisech přehled, ve kterém se data komisaří pro zakládání pozemkových knih vykázaná, třeba-li toho po opravě, podle soudních okresů spořádaná, sestaví a shrnou; tyto přehledy buďte předloženy s přiloženými výkazy komisařů nejdéle do 15. presidiu vrchního soudu zemského, které potom zdělá stejným způsobem tabelární přehled celý obvod obsahující, podle sborových soudů uspořádaný, a doložíc úhrnnou sumu předloží jej, připojivši všechny výkazové spisy, až do konce měsíce ministeriu práv.

V opravném řízení.

§ 90.

Knihovní soudy mají v záznamu podle
Vzorec 30. vzorce 30 vedeném v evidenci chovati ediktální lhůty v opravném řízení stanovené.

Katastrální obce buďte zapisovány v pořadí, ve kterém byly jejich pozemkové knihy otevřeny.

Byla-li ediktální lhůta prodloužena, budiž dřívější datum přetrženo a konec prodloužené lhůty vedle toho v témž sloupci poznamenán.

Zvláště buď na to pozor dán, kdy se první ediktální lhůta končí, aby byla třeba-li toho prodloužena (§ 36, odstavec 1, z. o o. k.. § 85 v. n.).

§ 91.

Knihovní soudy mají kromě toho v knize
z tiskopisu podle vzorce 31 zřízené vésti zvláštní Vzorec 31.
záznam o postupu a výsledcích opravného řízení.

Každá přihláška vlastnického práva nebo právního břemene a každá námitka proti zápisu některého právního břemene podaná buď postupně zapsána jako zvláštní položka, aniž se dle katastrálních obcí roztřídí; při tom se sloupce 1 a 2 ihned vyplní a podle způsobu podání ihned v příslušných sloupcích 3, 6 nebo 7 svislá čára (|) se učiní.

Později buď výsledek zavedeného jednání vyznačen svislou čarou ve sloupcích 4 nebo 5, 8 nebo 9. Z těchto sloupců sezná se ihned, zdali přihláška nebo námitka již byla vyřízena.

Při tom buď na to pamatováno, že do sloupců 5 a 9 (i s poukazy na pořad práva v opravném řízení vykonanými) náležejí také ty případy, ve kterých přihláška nebo námitka bez zavedeného jednání byla pojata do evidence v pozemkové knize, poněvadž záležitost již dříve jest zahájena pořadem práva (§ 8, odstavec 2, a § 15, odstavec 2, z. o o. k.).

Koncem každého půl léta buď záznam tak uzavřen, že se přes celý list učiní čára a pod ní uvede se součet zápisů přicházejících ve sloupcích 3 až 9 a že se potom sečtou ve sloupcích 3 a 7 nevyřízené přihlášky a námitky.

§ 92.

Okresní soudy, u kterých jest opravné řízení zahájeno, mají předkládati každého půl roku výkaz
podle vzorce 32 o postupu a výsledcích opravného Vzorec 32
řízení předsedovi sborového soudu první stolice (v Bukovině: komisi pro zakládání pozemkových knih u sborového soudu první stolice). Ve výkaze buď vylíčen stav řízení na konci pololetí.

Sloupce 2 a 8 buďte vyplněny na základě záznamu vzorce 31.

Předseda sborového soudu první stolice (v Bukovině: komise pro zakládání pozemkových knih) sestaví na stejném tiskopisu (vzorec 32) tabelu, ve které jsou podle knihovních soudů spořádaně zapsána data okresními soudy podaná a výkaz vlastního sborového soudu, ač je-li při něm opravné řízení zahájeno. Na konci buďte uvedeny součty.

Tento výkaz buď předložen vrchnímu soudu zemskému, který potom sestaví úhrnný výkaz podle sborových soudů a knihovních soudů a předloží ministeriu práv.

Předkládací lhůtou jest jako u čtvrtletních výkazů o postupu opravy pozemkové knihy (§ 89), 10., vztažmo 15. a poslední den měsíce, který po závěrce pololetí následuje.

V. Ustanovení závěrečná (§§ 93 až 95).

Dohled ku pracím pro opravu pozemkových knih.

§ 93.

Práce pro opravu pozemkových knih jsou podrobeny v Haliči bezprotřednímu dohledu předsedů sborových soudů první stolice nebo soudcovských úředníků od nich se schválením vrchního zemského soudu ustanovených. V Bukovině buď bezprostřední dohled veden senáty podle § 14, b. z. o z k., u sborových soudů první stolice k tomu zřízenými, které mají se skládati z předsedy nebo jeho zástupce a dvou od předsedy ustanovených radů.

Těmto dozorčím orgánům přísluší v řízení pro zakládání nových knih zejména také v § 30, h. z. o z. k., a § 34, b. z. o z. k., nařízený prozkum každého jednotlivého operátu, zdali bylo při vyšetřování postupováno zákonným způsobem.

Kromě toho buď zvláštní péče věnována postupu prací pro opravu pozemkových knih při prohlídkách soudů a presidia vrchních zemských soudů mají konati inspektory zvláště k tomu ustanovenými občasné přehlídky komisí pro opravu pozemkových knih.

Příslušnost zemědělských úřadů buď zachována.

§ 94.

Zákonem o opravě pozemkových knih není dotčena příslušnost úřadů pro zemědělské operace v haličských zemských zákonech ze dne 9. prosince 1899, Z. z. č. 18 a 20 z r. 1900, ustanovená.

Proto buď v opravném řízení pečlivě přihlédáno k obmezení příslušnosti komisaře pro opravu pozemkových knih a řádného soudu, jak z těchto zákonů na jevo jde.

Kdy toto nařízení počne působiti.

§ 95.

Toto nařízení nabývá působnosti dnem vyhlašovacím.

Klein m. p. **Korytowski** m. p.

Oprava pozemkových knih.

Deník

pro všeobecné spisy pro opravu pozemkových knih c. k.

komisaře pro opravu pozemkových knih } v . . . . . .
. . . . . **soudu** }

. . . . . .

Číslo řadové	Den, kdy spis došel	Úřad nebo strana	Předmět	Den vyřízení
1	2	3	4	5

Vzorec 1 (ku § 2).

Obvod sborového soudu: . . . . . Úřední sídlo c. k. komisaře: . . . . .

Obvod okresního soudu: . . . . . .

Pracovní plán

pro práce pro opravu pozemkových knih, které c. k. komisař pro opravu těchto knih má vykonati roku 19 . .

Obvod sborového soudu: . . . . . .

Obvod okresního soudu: . . . . . .

Pracovní

pro práce pro opravu pozemkových knih, které c. k. komisař

Počet katastrálních obcí soudního okresu	Počet katastrálních obcí, ve kterých, jak se předvídá, práce až do konce běžícího roku budou skončeny	Jméno katastrálních obcí, ve kterých se bude pracovati	Úhrnný počet knihovních vložek jednotlivých katastrálních obcí	Počet vložek, ve kterých jest spolu-vlastnictví	Počet stavebních a pozemkových parcel (podle údajů katastrových úřadů)	Rok, kterého katastrová mapa byla litografována	Řízení podle oddílu I. a II. z. o o. k.		
							bude započato a skončeno	bude v něm pokračováno a skončeno	bude započato, avšak neskončeno
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Vzorec 2 (ku § 7).

Úřední sídlo c. k. komisaře: . . . . . .

plán

pro opravu těchto knih má vykonati roku 19 . .

Nové zakládání pozemkové knihy									Poznámka
bude započato a skončeno			bude v něm pokračováno a skončeno			bude započato, avšak neskončeno			
předběžné práce	vyšetřování	zdělání knihovních vložek	předběžné práce	vyšetřování	zdělání knihovních vložek	předběžné práce	vyšetřování	zdělání knihovních vložek	
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Obvod sborového soudu: . . . . . .

Úřední sídlo c. k. komisaře: . . . . . .

Pracovní plán

pro práce pro opravu zemských desk, které c. k. komisař pro opravu pozemkových knih má vykonati roku 19 . .

Úhrnný počet vložek zemských desk sborového soudu	Počet vložek, ve kterých jest spoluvlastnictví	Počet vložek, u kterých, jak se předvídati dá, práce až do konce běžícího roku budou skončeny	Počet vložek, které příštího roku budou opraveny	Řízení podle oddílu I. a II. z. o. o. k.			Nové zakládání zemských desk									Poznámka
				bude započato a skončeno	bude v něm pokračováno a skončeno	bude započato, avšak neskončeno	bude započato a skončeno			bude v něm pokračováno a skončeno			bude započato, avšak neskončeno			
							předběžné práce	vyšetřování	zdělání vložek zemských desk	předběžné práce	vyšetřování	zdělání vložek zemských desk	předběžné práce	vyšetřování	zdělání vložek zemských desk	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Vzorec 3 (ku § 7).

C. k. . . . . soud . . . . . .

Rozpočet nákladů

na práce pro opravu pozemkových knih, které budou roku 19 . . provedeny.

Cestovné a diety opravného komisaře	Diety (denní plat) a cestovní poplatky zapisovatelů	Cestovné a diety evidenčního orgánu	Ediktální náklady	Vazba vyšetřovacích operátů a pozemkových knih	Ostatní výdaje	Součet	Poznámka
v korunách							
1	2	3	4	5	6	7	8

Vzorec 4 (ku § 7).

206*

Oprava pozemkových knih. Katastrální obec: . . . . . .

C. k. . . . . soudu

v

. . . . . .

Žádám tímto, aby pro . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

jehož / jejíž pobyt jest neznámý — který (á) není svéprávný (á) a jehož / jejíž zákonný zástupce není známý — byl zřízen zástupce za příčinou jednání o opravě pozemkové knihy a aby mi byl zřízený zástupce oznámen nejdéle do . . . . . 19 . .

Pro řečeného (ou) jest zapsán . . v pozemkové knize katastrální obce . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Za zástupce by se hodili: . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

C. k. . . . . soud pokládá se za příslušný na základě . . . . . .
. . . . . .

. . . . . dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro opravu pozemkových knih:

Vzorec 5 (ku § 12).

Vyhláška

o opravě pozemkových knih.

C. k. ministerium práv ustanovilo pro opravu pozemkových knih v obvodu . . . . . soudu . . . . . podle zákona ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, ... za místního komisaře s úředním sídlem v . . . . . C. k. komisař pro opravu pozemkových knih započne svou úřední činnost dne . . . . . 19 . .

Řízení pro opravu pozemkových knih bude zavedeno místním komisařem ve všech případech, o kterých se jakýmkoli způsobem dozví.

Strany se vyzývají, aby c. k. komisaři pro opravu pozemkových knih podle podrobnějších od něho učiněných nařízení oznámily, když by u nemovitostí, při kterých jsou jako držitelé nebo věřitelé súčastněny, knihovní stav se nesrovnával se skutečnými poměry držby. Takovým oznámením zabezpečí si strany, že bude zavedeno opravné řízení vzhledem ku příslušným nemovitostem.

C. k. . . . . soud . . . . . .

C. k. okresní soudce:

(Úřední pečeť.)

Vzorec 6 (ku § 14).

Vyhláška

o opravě pozemkové knihy pro katastrální obec.

Podepsaný c. k. komisař započne opravu pozemkové knihy katastrální obce . . . . . Ti, kteří jako držitelé nebo věřitelé jsou účastněni při některé nemovitosti v této obci ležící, u které se knihovní stav nesrovnává se skutečnou držbou, se vyzývají, aby oznámili ústně nebo písemně tuto nesrovnalost podepsanému c. k. komisaři pro opravu pozemkových knih až do . . . . . 19 . . Zejména buď oznámeno, když nemovitosti, které jsou sloučeny v jediné knihovní těleso, vskutku netvoří celek, nýbrž náležejí podle kusů několika osobám, na příklad: když hmotné rozdělení stranami předsevzaté není provedeno v pozemkové knize nebo když pozemky od knihovního tělesa odprodané nejsou odepsány. Rovněž buď oznámeno, když knihovní těleso, třeba by nebylo na několik kusů rozděleno, náleží jinému vlastníku nežli v pozemkové knize zapsanému.

Oznámení mají obsahovati:

a) jméno oznamovatelovo;

b) označení knihovní vložky a parcel, ku kterým se oznámení vztahuje;

c) v čem se skutečná držba uchyluje od knihovního stavu a od kdy tato nesrovnalost trvá;

d) je-li nebo byla-li zahájena právní rozepře nebo jinaké soudní řízení o těchto nesrovnalostech, buď udán příslušný soud a spisová značka;

e) byly-li zřízeny listiny, které se vztahují k oznámené nesrovnalosti, budte k oznámení přiloženy nebo buď uvedeno, kde se nalézají.

Komisař pro opravu pozemkových knih dostaví se ostatně dne . . . . . 19 . . do obce . . . . . , aby přijímal oznámení.

Oznámení není třeba u těch nemovitostí, které jsou zapsány v pozemkové knize jako společné vlastnictví několika osob, jakož i u těch nemovitostí, při kterých knihovní komisař shledal nesrovnalost, srovnávaje pozemkovou knihu s katastrem. Tyto nesrovnalosti budou pokaždé prozkoumány.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro
opravu pozemkových knih:

(Úřední pečeť.)

Vzorec 7 (ku § 17).

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres: . . . . . .

Seznam

případů, ve kterých se pozemková kniha nesrovnává se skutečnou držbou.

Číslo položky	Den oznámení	Jméno a adresa oznamovatele	Číslo knihovní vložky	Knihovní vlastník	Úchylka skutečného stavu držby od knihovního stavu	Datum					Poznámka
						kdy bylo opravné řízení zavedeno	přídělovacího návrhu	přídělovacího výměru	usnesení podle § 30 z. o. k.	kdy byl výsledek oznámen knihovnímu soudu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Vzorec 8 (ku § 19).

Oprava pozemkové knihy.

Katastrální obec: . . . . . .

Jednací číslo: . . . . . .

Tímto se usnáší, aby bylo zavedeno řízení pro opravu knihovní vložky č. . . . . katastrální obce . . . . . na základě zákona ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, poněvadž . . . . . .

Spolu činí se opatření, aby bylo zavedené řízení pro opravu pozemkové knihy poznamenáno v pozemkové knize.

O tom se Vám dává věděti jako knihovnímu vlastníku — skutečnému držiteli — knihovnímu věřiteli . . . . . .

a se dokládá, že ku příslušným vyšetřováním a výslechům o držebních poměrech a o stavu břemen byl položen rok v obci . . . . . a že jste povinen, dostaviti se k tomuto úřednímu jednání dne . . . . . a s sebou přinésti listiny vztahující se k Vašim právům.

Kdybyste se nedostavil a bylo-li by toho pro postup vyšetřování třeba, bude podle § 23 svrchu dotčeného zákona pro Vás zřízen zástupce na Vaše náklady.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

Vid. pozemková kniha.

C. k. komisař pro opravu pozemkových knih:

Poznamenáno na listu A_2 č. k. n. vložky . . .
katastrální obce . . . . . .

C. k. . . . . soud . . . . .

K vědomosti: Proti tomuto usnesení přísluší účastníkům opravný prostředek rekursu ve čtrnácti dnech, avšak bez odkládacího účinku.

Vzorec 9 (ku § 23).

Oprava pozemkové knihy.

Katastrální obec: . . . . . .

Jednací číslo: . . . .

. . . . . .

v

. . . . . .

Usnáší se, aby bylo zavedeno řízení pro opravu knihovní vložky č. . . . . katastrální obce . . . . . na základě zákona ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, poněvadž . . . . . .

Spolu činí se opatření, aby bylo zavedené řízení pro opravu pozemkové knihy poznamenáno v pozemkové knize.

Vzhledem k zápisu na listu . . pod pol. č. . . . . , podle kterého . . . . . .

dává se Vám vědomost o zavedení opravného řízení a dokládá se, že ku příslušným vyšetřováním a výslechům o držebních poměrech a o stavu břemen byl položen rok v obci . . . . . .

Tímto se žádáte, abyste vyslal k tomuto úřednímu jednání zřízence k zastupování zmocněného a mně oznámil jeho jméno a služební charakter.

Kdyby se zřízený zástupce nedostavil, bude podle § 23 svrchu dotčeného zákona, bylo-li by toho pro postup vyšetřování třeba, zřízen zástupce pro . . . . . na jeho (její) náklady.

. . . . . , dne . . . . . 19 .

Vid. pozemková kniha.

C. k. komisař pro opravu pozemkových knih:

Poznamenáno na listu A_2 č. k. n. vložky . .
katastrální obce . . . . . .
C. k. . . . . soud . . . .

K vědomosti: Proti tomuto usnesení přísluší účastníkům opravný prostředek rekursu ve čtrnácti dnech, avšak bez odkládacího účinku.

Vzorec 10 (ku § 23).

(Böhmisch.)

Vyhláška

o opravě knihovní vložky č. . . . , katastrální obce . . . . . .

Bylo usneseno, aby bylo zavedeno řízení pro opravu knihovní vložky č. . . . . , katastrální obce . . . . . na základě zákona ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246.

Jako knihovní (spolu)vlastníci jsou zapsáni:

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Opravné řízení týká se stavebních parcel . . . . . .
. . . . . , pozemkových parcel . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . , které jsou zapsány jako součástky uvedeného knihovního tělesa.

Všichni ti, kteří mají zájem na tom, aby držební poměry byly stanoveny a stav břemen vyšetřen, mohou se dostaviti k vyšetřování, které bylo určeno na den . . . . . 19 . . v . . . . . , a přednésti vše, co by bylo vhodné k vysvětlení nebo k zachování jejich práv.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro opravu pozemkových knih:

(Úřední pečeť.)

Vzorec 11 (ku § 23).

Oprava pozemkové knihy.

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres: . . . . . .

K seznamu vzorce 8, číslo položky: . .

Protokol,

sepsaný c. k. komisařem pro opravu pozemkových knih dne . . . . . .

. . . . . .

v . . . . . .

o kn. vl. č.:

A. Statková podstata.

Jméno a jiné značky k označení knihovního tělesa: . . . . . .

. . . . . .

Knihovní stav		Prozkum statkové podstaty	Nová podstata	Běžné číslo rozličných skupin k sobě náležejících parcel	Jméno a adresa vlastníka, který má býti zapsán do pozemkové knihy	Jméno stran na pořad práva poukázaných	Poznámka
Parcelní číslo	Označení parcely (číslo domu, druh kultury)						
1	2	3	4	5	6	7	8

B. Knihovní vlastník:

C. Knihovní stav břemen:

Vzorec 12 (ku § 26).

Oprava pozemkové knihy.

Katastrální obec: . . . . . .

Jednací číslo: . . . .

Panu . . . . . .

v

. . . . . .

Čís. domu . . .

V řízení pro opravu knihovní vložky č. . . . . svrchu řečené katastrální obce podle zákona ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, dává se Vám věděti, že návrh na přidělení břemen nemovitostí dosud v oné knihovní vložce sloučených byl vyhotoven a že bude vyložen k nahlédnutí u . . . . . soudu v . . . . . v obecní kanceláři v . . . . . v čase od . . . . . až do . . . . . 19 . .

Máte toho vůli, nahlédnouti do přidělovacího návrhu a se dostaviti k roku na . . . . . 19 . . položenému, aby byl jeho obsah vysvětlen.

Můžete si vyzdvihnouti opisy přidělovacího návrhu nebo výpisy z něho před uplynutím lhůty k nahlédnutí ustanovené, složíte-li dříve 40 h za každou stránku.

Tento poplatek buď složen u . . . . . soudu . . . . . k rukám pana . . . . . , jenž vede peněžní knihu, každou měrou dříve než-li uplyne lhůta k nahlédnutí do přidělovacího návrhu ustanovená, jinak by objednávka nebyla pokládána za včasně učiněnou (§ 16, odstavec 1 svrchu dotčeného zákona).

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro opravu pozemkových knih:

Vzorec 13 (ku § 45).

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres: . . . . . .

Záznam

pro objednávky opisů přidělovacích návrhů a výpisů z nich.

Běžné číslo	Den objednávky	Jméno a adresa objednatele	Předmět	Počet stránek	Poplatek		Číslo položky peněžní knihy	Den, kterého byl opis nebo výpis doručen	Poznámka
					K	h			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Vzorec 14 (ku § 45).

Oprava pozemkové knihy. Katastrální obec: . . . . . .

Jednací číslo: . . . . . .

Panu . . . . . .

v

. . . . . .

Čís. domu . . .

V řízení pro opravu knihovní vložky č. . . . . katastrální obce . . . . . podle zákona ze dne 11. prosince 1906, Z. Ř. č. 246, klade se rok na . . . . . 19 . . v . . . . . , aby byly přijaty námitky proti navrženému přidělení břemen nemovitostí dosud v uvedené knihovní vložce sloučených jakož i proti změnám nebo doplňkům přidělovacího návrhu břemen, které by následkem námitek nastaly.

Námitky mohou býti předneseny toliko před tímto rokem nebo při tomto roku. K námitkám, které by po skončeném stání byly předneseny, se nepřihlédá.

Námitky budou komisařem pro opravu pozemkových knih odmítnuty:

1. když z námitky nelze seznati určitou žádost,

2. neobsahuje-li námitka žádných takových okolností, pro které podmínky přidělovacímu návrhu za základ položené jeví se býti nepřípadnými,

3. souhlasí-li vzaté v odpor přidělení s prohlášeními, která odporovatel učinil již dříve v opravném řízení,

4. když vzaté v odpor přikázání odpovídá dosavadnímu stavu knihovnímu,

5. když příslušné knihovní právo také podle přidělovacího návrhu má zákonnou jistotu § 1374 o. z. obč. přiměřenou,

6. když dosavadní, třeba nikoli zákonná jistota podle přidělovacího návrhu nejeví se býti zmenšenou, nebo konečně když

7. dílčím placením, k jehož přijetí jest věřitel pokaždé zavázán, pro zbývající pohledávku jest opatřena jistota, kterou jest pokládati podle čísla 5 nebo 6 za přiměřenou.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro opravu pozemkových knih:

Vzorec 15 (ku § 46).

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres: . . . . . .

Seznam nemovitostí.

(levá strana). (pravá strana).

Stav při počátku nového zakládání pozemkové knihy						Pozdější rozdělení				
Číslo parcely	Označení parcel (číslo domovní, druh kultury)	Číslo položky vyšetřovacího protokolu vzorec 17	Číslo		Poznámka	Číslo parcely	Označení parcel (číslo domovní, druh kultury)	Číslo		Poznámka
			držebního archu	nové knihovní vložky				držebního archu	nové knihovní vložky	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Vzorec 16 (ku § 63).

Číslo položky . . . . . .

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres: . . . . . .

Číslo držebního archu: . . . . . .

Číslo nové knihovní vložky: . . . . . .

Zápisek o katastrální držbě.

Jméno a jinaké značky k označení držitele a statku a to:

podle **berního katastru:**

podle **vyšetřování:**

Číslo parcely	Označení parcely (číslo domovní, druh kultury)	Prozkum držby	V pozemkové knize zapsána			Nový stav	Běžné číslo rozličných skupin k sobě náležejících parcel	Jméno a adresa toho, jenž do pozemkové knihy má býti zapsán za vlastníka	Jména stran na žalobní cestu poukázaných	Poznámka
			jako číslo parcely	ve knihovní vložce číslo	jako vlastnictví (koho?)					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Vzorec 17 (ku § 64).

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres: . . . . . .

Seznam držitelů pozemků (vlastníků).

Jméno a jinaké značky k označení osoby	Číslo		Poznámka
	držebního archu	nové knihovní vložky	
1	2	3	4

Vzorec 18 (ku § 65).

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres:

Seznam domů.

Číslo domu	Obyčejné jméno a jinaké pojmenování, pod kterým jest dům všeobecně znám	Číslo		Poznámka
		držebního archu	nové knihovní vložky	
1	2	3	4	5

Vzorec 19 (ku § 66).

Nové zakládání pozemkové knihy.

Katastrální obec: . . . . . .

Číslo jednací: . . . . . .

Představenstvu { **obce** / **statkového obvodu**

v

. . . . . .

V brzku započne vyšetřování, aby byla znova založena pozemková kniha pro svrchu uvedenou katastrální obec. Pan starosta obce / představený statkového obvodu zve se tímto, aby se dne . . . . . 19 . . ku poradě dostavil do kanceláře podepsaného c. k. komisaře pro zakládání pozemkových knih . . . . .

Místo pana obecního starosty / představeného statkového obvodu může se dostaviti také jiný muž držebních poměrů v obci / statkovém obvodu úplně znalý.

Předmětem porady jest předběžná oprava a doplnění jmen a adres držitelů, které jest z katastru (držebních archů) seznati a kteří svého času k vyšetřování mají býti obesláni.

Při této poradě má se též zjistiti, zda a kteří držitelé nejsou snad svéprávní, kdo jest jejich právním zástupcem (otcem, poručníkem, opatrovníkem), pak zdali a kterých držitelů bydliště není známo a zdali a kdo za jejich zmocněnce jest zřízen.

Zároveň bude také o tom mluveno, kde by byla v obci nejvhodněji umístěna kancelář pro zakládání pozemkové knihy (§ 37 h. z. o z. k., § 41 b. z. o z. k.).

Poněvadž podle § 20 zákona o zakládání pozemkových knih dva od obecního zastupitelstva zvolení, místních poměrů znalí muži mají býti přibráni za důvěrníky a soudní svědky, žádá se obecní představenstvo, aby zavedlo volbu dostatečného počtu takových mužů a aby oznámilo jména zvolených pokud možná již při této poradě.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro zakládání pozemkových knih:

Vzorec 20 (ku § 68).

Nové zakládání pozemkové knihy.

Katastrální obec: . . . . . .

Jednací číslo: . . . . . .

Obecnímu představenstvu

v

. . . . . .

Poněvadž v brzku započne vyšetřování, aby byla pozemková kniha pro svrchu uvedenou katastrální obec založena, zasílá se Vám zároveň kopie mapy i se seznamem nemovitostí, se zápisky o katastrální držbě jednotlivých pozemkových držitelů, s abecedním seznamem držitelů a seznamem domů a žádáte se, abyste tyto operáty, na jichž základě se bude projednávati, vyložil v obecním úřadu k všeobecnému nahlédnutí.

Obecní představenstvo jest za to odpovědno, aby se nic neumazalo nebo nerozrhalo; proto se musí k tomu hleděti, aby bylo se dotýkáno map a seznamů toliko čistě umytými rukami, aby na mapě nebylo ukazováno prsty, nýbrž dřívkem nebo pletacím drátem nebo podobnou věcí a aby bylo šetřeno největší opatrnosti, by se nic nerozrhlo nebo nesmačkalo. Zaslané operáty nebuďte zpět posílány, nýbrž zůstanou až do počátku vyšetřování tam a buďte toho dne, kterého vyšetřování započne, přeneseny do vyšetřovací místnosti.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro zakládání pozemkových knih:

Vzorec 21 (ku § 69).

Katastrální obec: . . . . . .

Číslo jednací: . . . . . .

Vyhláška

o novém zakládání pozemkové knihy.

Podle schváleného c. k. ministeriem práv usnesení vrchního zemského soudu v . . . . . ze dne . . . . . 19 . . j. č. . . . . má býti znova založena pozemková kniha pro katastrální obec . . . . . v soudním okresu . . . . . .

Vyšetřování, která se budou k tomuto účelu konati, počnou dne . . . . . 19 . . v . . . . . .

Všichni držitelé nemovitostí v katastrální obci ležících, hypothekární věřitelé a jinaké osoby, které mají právní zájem, aby byly vyšetřeny držební poměry a stav břemen byl upraven, mohou se dostaviti a přednésti vše, co by bylo vhodné k vysvětlení a k zachování jejich práv.

Zatím bude vyložena kopie mapy i se seznamem všech nemovitostí, pak katastrální držby každého jednotlivého držitele a s jinakými výpisy z katastru . . . . . a každý může tam do těchto pomůcek nahlédnouti.

Vyšlo-li by za vyšetřování na jevo, že součástky některého knihovního tělesa leží v jiné katastrální obci, bude třeba-li toho vyšetřování zároveň rozšířeno na tyto vedlejší součástky.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro zakládání pozemkových knih:

(Úřední pečeť.)

Vzorec 22 (ku § 70).

Nové zakládání pozemkové knihy. Katastrální obec . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Přiložen jest exemplář přihlášky ·/., kdy započne vyšetřování, aby znova byla založena pozemková kniha svrchu uvedené katastrální obce, což buď vzato na vědomí.

. . . . . dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro zakládání pozemkových knih:

Vzorec 23 (ku § 70).

Nové zakládání pozemkové knihy. Katastrální obec . . . .

Čís. pol. . . . .

Obsílka.

V řízení k novému založení pozemkové knihy pro svrchu uvedenou katastrální obec vyrozumíváte se jako držitel nemovitostí — jako věcný oprávněnec na nemovitostech — v této obci o nastávajícím vyšetřování a vyzýváte se dostaviti se k němu dne . . . . . 19 . . . . poledne v . . hodin . . . . . a s sebou přinésti listiny k Vašim právním poměrům se vztahující.

Kdybyste se nedostavil a bylo-li by toho pro postup vyšetřování třeba, bude pro Vás na Vaše náklady zástupce zřízen.

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro zakládání pozemkových knih:

Vzorec 24 (ku § 71).

Nové zakládání pozemkové knihy. Katastrální obec: . . . . . .

Čís. pol. . . . . .

. . . . . .

v

. . . . . .

V řízení, aby byla pozemková kniha pro svrchu uvedenou katastrální obec znova založena, buď k zastupování . . . . . .
. . . . . .
vyslán zmocněný zřízenec k vyšetřování držebních poměrů a k upravení stavu břemen, které bude konáno dne . . . . . 19 . . v . . . . . .
Listiny ku příslušným právním poměrům se vztahující buďte s sebou přineseny.

Kdyby se zřízený zástupce nedostavil a bylo-li by toho pro postup vyšetřování třeba, bude pro . .
. . . . . na jeho (její) náklady zřízen zástupce c. k. komisařem pro zakládání pozemkových knih.
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

. . . . . , dne . . . . . 19 . .

C. k. komisař pro zakládání pozemkových knih:

Vzorec 25 (ku § 71).

Katastrální obec: . . . . . .

Soudní okres: . . . . . .

Seznam

změn, které byly vyšetřeny při novém zakládání pozemkové knihy vzhledem k údajům katastru.

Číslo katastrového držebního archu	Stav v katastru					Nový stav podle vyšetření					Podrobnější označení vyšetřených změn a jinaké poznámky komisaře pro založení pozemkové knihy	Jak byly vyřízeny katastrovým úřadem
	Číslo parcely	Držitelovo			Druh kultury	Číslo parcely	Držitelovo			Druh kultury		
		jméno	bydliště	číslo domu			jméno	bydliště	číslo domu			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Vzorec 26 (ku § 82).

(Bibliothek.)

Knihovní soud: . . . . . .

Katastrální obec: . . . . . .

Z á z n a m

těch případů, ve kterých podle § 34, odstavce 3 z. o o. k. žaloba byla poznamenána.

Běžné číslo	Jméno žalobcovo a žalovaného	Sporné parcely	Čís. kn. vl.	Den, kterého byla žaloba podána	Soud procesní	Výsledek rozepře	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8

Vzorec [27] (ku § 85).

Obvod sborového soudu: . . . .

Úřední sídlo c. k. komisaře: . . . . . .

Obvod okresního soudu: . . . .

Výkaz

o postupu prací komisaře pro opravu pozemkových knih v řízení podle oddílu I a II z. o o. k.

. . . Čtvrtletí 19 . .

Obvod sborového soudu: . . . .

Obvod okresního soudu: . . . .

V ý-

o postupu prací komisaře pro opravu pozemkových

. . . čtvrtletí

Úhrnný počet katastrálních obcí soudního okresu	Jména katastrálních obcí, ve kterých se pracovalo	Úhrnný počet knihovních vložek obce	Úhrnný počet položkových čísel v seznamu vzorci 8	Kolik položkových čísel seznamu, vzorce 8, bylo vyřízeno až do konce předcházejícího čtvrtletí	Kolik knihovních vložek bylo vyřízeno až do konce předcházejícího čtvrtletí	Počet vložek,	
						bylo zavedeno opravné řízení	byl vydán rozdělovací výměr
1	2	3	4	5	6	7	8

Vzorec 28 (ku § 89).

Úřední sídlo c. k. komisaře: . . . . . .

k a z

knih v řízení podle oddílu I a II z. o o. k.

19 . .

u kterých ve výkazovém čtvrtletí				Kolik položkových čísel seznamu, vzorce 8, bylo vyřízeno ve výkazovém čtvrtletí	Úhrnný počet položek seznamu, vzorce 8, až do konce výkazového čtvrtletí vyřízených (sloupec 5 a 13)	Úhrnný počet vložek až do konce výkazového čtvrtletí vyřízených (sloupec 6 a 12)	Poznámka
byl zdělán přídělovací návrh	byl vydán přídělovací výměr	byl vydán výměr podle § 30 z. o o. k.	výsledek byl zaslán knihovnímu soudu, aby jej provedl				
9	10	11	12	13	14	15	16

Obvod sborového soudu: . . . .

Obvod okresního soudu: . . . .

Úřední sídlo c. k. komisaře: . . . . . .

Výkaz

o postupu prací pro nové zakládání pozemkových knih.

. . . . čtvrtletí 19 . .

Úhrnný počet katastrálních obcí soudního okresu	Práce za výkazového čtvrtletí							Práce od počátku opravy pozemkových knih až do konce výkazového čtvrtletí						Poznámka
	Jméno katastrální obce	Předběžné práce		Vyšetřování		Zdělání vložek		Počet katastrálních obcí, ve kterých						
								předběžné práce		vyšetřování		zdělání vložek		
		zůstaly v chodu	byly skončeny	zůstalo v chodu	bylo skončeno	zůstalo v chodu	bylo skončeno	zůstaly v chodu	byly skončeny	zůstalo v chodu	bylo skončeno	zůstalo v chodu	bylo skončeno	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Vzorec 29 (ku § 89).

. . . . . soud . . . . . .

Záznam

o ediktálních lhůtách ustanovených v řízení pro opravu pozemkových knih.

Číslo položky	Jméno katastrální obce	Den, kterého byla nová pozemková kniha otevřena	Konec		Číslo položky	Jméno katastrální obce	Den, kterého byla nová pozemková kniha otevřena	Konec	
			první ediktální lhůty	druhé ediktální lhůty				první ediktální lhůty	druhé ediktální lhůty
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

Vzorec 30 (ku § 90).

. . . . . soud . . . . . .

Z á z n a m

o opravném řízení u nově založených pozemkových knih.

Jméno katastrální obce	Číslo deníku knih pozemkových	Oznámení podle § 7 *a* z. o ú. k.			Oznámení podle § 7 *b* z. o ú. k.	Odpory podle § 14 z. o ú. k.			Poznámka
		podána	dohodou stran vyřízena	pořadem práva zahájena nebo naň poukázána		podány	dohodou stran vyřízeny	pořadem práva zahájeny nebo naň poukázány	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Vzorec 31 (ku § 91).

. . . . . soud . . . . . .

Výkaz

o opravném řízení v příčině nově založených pozemkových knih.

. . půlletí 19 . .

(Böhmisch.)

V ý-

o opravném řízení v příčině nově

půlletí

Počet ohlášek podle § 7 *a* z. o ú. k.					Počet ohlášek ve výkazovém pololetí podle § 7 *b* z. o ú. k. podaných	Počet odporů	
ve výkazovém pololetí podaných	z dřívějších pololetí v projednávání zbylých	dohodou stran vyřízených	právním pořadem zahájených nebo naň poukázaných	na konci pololetí v projednávání zbylých		ve výkazovém pololetí podaných	z dřívějších pololetí v projednávání zbylých
1	2	3	4	5	6	7	8

Vzorec 82 (ku § 92).

. . . . . soud . . . . . .

k a z

založených pozemkových knih.

19 . .

podle § 14 z. o ú. k.			I. ediktální lhůta uplynula (pro kolik katastrálních obcí)	II. ediktální lhůta uplynula (pro kolik katastrálních obcí)	Poznámka
dohodou stran vyřízených	právním pořadem zahájených nebo naň poukázaných	na konci pololetí v projednávání zbylých			
9	10	11	12	13	14

1650

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXIII. — Vydána a rozeslána dne 30. října 1907.

Obsah: Čís. 244. Listina o koncessi pro místní dráhu z Vítkovic do Marianských Hor.

244.

Listina o koncessi ze dne 13. října 1907

pro místní dráhu z Vítkovic do Marianských Hor.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi Brněnské společnosti místních drah koncessi ke stavbě a ku provozování elektrické místní dráhy o rozchodu obyčejném z Vítkovic do Marianských Hor podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o niž jedná tato koncessní listina, požívá společnost výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Společnost jest povinna, stavbu povolené železnice nejdéle do roka, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse, která potrvá až do 26. května 1984, pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse společnost jest povinna k žádosti správy státní dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných, k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění povolené železnice propůjčuje se společnosti právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude společnosti propůjčeno také při vlečných drahách od ní snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Společnost chovati se má při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z roku 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných ve vozebním řádě železničném a v příslušných dodatečných nařízeních upustiti dotud, pokud ministerium železničné shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železničné.

§ 5.

Ostatně tuto řečená místní dráha z Vítkovic do Marianských Hor budiž pokládána za doplňující

část podniku místních drah Přívoz—Moravská Ostrava—Vítkovice, Moravská Ostrava—Lhotka a Marianské Hory (Lhotka)—Svinov, o kterých jednají Nejvyšší koncessní listina ze dne 27. května 1894, Z. Ř. č. 123, a koncessní listiny ze dne 13. března 1899, Z. Ř. č. 52, jakož i ze dne 22. prosince 1905, Z. Ř. č. 215, a proto ustanovení §§ 6 až včetně 16 řečené Nejvyšší koncessní listiny ze dne 27. května 1894, Z. Ř. č. 123, se změnami v § 5 koncessní listiny ze dne 13. března 1899, Z. Ř. č. 52, obsaženými mají se vztahovati ke všem svrchu řečeným železničným tratím jako k podniku jednotnému.

Při tom, co se týče ustanovení zákupného, mají na mistě toho, co jest určeno v § 5 koncessní listiny ze dne 13. března 1899, Z. Ř. č. 52, pod pol. II, č. 1, lit. *a*, vztažmo v § 5 koncessní listiny ze dne 22. prosince 1905, Z. Ř. č. 215, pod *aa* až *dd*, což se tímto zrušuje, nastoupiti tato ustanovení:

aa) Aby bylo ustanoveno zákupné, vypočtou se roční ryzí výtěžky podniku za uzavřených účetně sedm let, která zákup předcházejí, od toho se odečtou ryzí výtěžky nejnepříznivějších dvou let a vypočte se potom průměrný ryzí výtěžek ostatních pěti let.

bb) Byly-li by dráhy zakoupeny v čase, ve kterém berní povinnost nenastala ani vzhledem ku kmenové trati ani vzhledem k ostatním tratím jednotného společnostního podniku železničného, tedy až do uplynutí berního osvobození trati, která první do berní povinnosti vstoupí, průměrný ryzí výtěžek podle předcházejícího odstavce *aa* vyhledaný bude činiti zákupní důchod, který bude bez daně vyplácen.

Spolu buď pro budoucnost zákupní důchod, prohlédajíc k tomu, že berní osvobození pro kmenovou trať a pro řečené ostatní tratí uplyne v různých lhůtách, vypočten tím způsobem, že pokaždé na ten čas, od toho dne počínajíc, kterého jednotlivé železniční trati vstoupí do berní povinnosti, vypočte se na ně připadající daň i s přirážkami podle procent let do vypočteného průměru pojatých a že se odečte od výtěžků příslušných let, tak že pro čas po uplynutí berního osvobození trati, posléze do berní povinnosti vstupující, od výtěžků veškerých tratí srazí se přiměřená jim daň i s přirážkami.

K obnosům takto zbývajícím připočte se však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou jest platiti ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

cc) Stal-li by se zákup v čase, ve kterém dočasné berní osvobození pro jednotlivé nebo všechny trati jednotného společnostního železničného podniku uplynulo, tedy při vypočtení ročních ryzích výtěžků daně i s přirážkami na zakoupený železniční podnik připadající budte pokládány za provozovací výdaje, kdežto při výnosech tratí v čase zákupu ještě daně prostých buď šetřeno obdobně ustanovení v odstavci *bb* obsažených.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy pro příslušné trati také za léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

K průměrným ryzím výtěžkům takto vyhledaným však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou ze zákupního důchodu podle § 131, lit. *a* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výnosů.

dd) Průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, budiž placen koncessionáře jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXIV. — Vydána a rozeslána dne 31. října 1907.

Obsah: Čís. 245. Výnos, jímž se zavádí nový všeobecný prostředek denaturační.

245.

Výnos finančního ministeria ze dne 26. října 1907,

jímž se zavádí nový všeobecný prostředek denaturační.

Ustanovení oddílu I, č. 2, lit. *a)*, *d)* a *e)* přílohy *B*, prováděcího předpisu k dani z lihu ze dne 21. července 1899, Z. Ř. č. 130, mění se ve shodě s královským uherským finančním ministeriem takto:

Za všeobecný denaturační prostředek bude se užívati směsi 19 objemových dílů alkoholu methylnatého, 2·5 objemového dílu pyridinových zásad, 2·5 objemového dílu benzolu a 1 objemový díl přísady, jejíž složení bude určeno finančním ministeriem.

Všeobecný denaturační prostředek budiž přimíšen k lihu, o jehož denaturaci jde, v poměru 2·5 litru na každých sto litrů čistého alkoholu.

Všeobecný denaturační prostředek smí býti vyráběn toliko v mícháranách úředně k tomu oprávněných a smí od nich v úředně uzavřených schranách s vyloučením každého zprostředkovacího obchodu býti vydáván toliko těm osobám, které obdržely povolení k denaturaci lihu všeobecným denaturačním prostředkem.

Alkohol methylnatý, pyridinové zásady a benzol mohou býti odbírány podnikatelem mícháreny z jakéhokoli pramene. Tyto součástky musí však míti vlastnosti v přílohách *A*, *B* a *C* uvedené a musí proto býti prozkoumány, dříve nežli se jich upotřebí ku přípravě všeobecného denaturačního prostředku, od c. k. zemědělské chemické pokusné stanice ve Vídni (II., Trunnerstraße 3) podle návodů obsažených v dotčených přílohách. Přílohy *A*, *B* a *C*.

Co se týče vybrání okázek, kterých je k tomuto účelu třeba, mají míti také dále platnost ustanovení svrchu dotčené lit. *d)*.

Přísada, které je třeba ku přípravě všeobecného denaturačního prostředku, buď odbírána podnikatelem mícháreny od c. k. zemědělské chemické pokusné stanice ve Vídni za náhradu nákladů, kde bude tato přísada vydávána v úředně uzavřených láhvích.

Zásoba dosud předepsaného všeobecného denaturačního prostředku v hotovém stavu, která tu jest ještě u mícháren při počátku působnosti tohoto nařízení, a zásoba ještě jsoucí u denaturatérů může býti spotřebována v době, po kterou příslušné certifikáty platí.

Toto nařízení nabude moci dne 10. listopadu 1907.

Korytowski m. p.

Příloha *A*.

Návod, jak se zkouší alkohol methylnatý (dřevěný líh).

1. Barva.

Alkohol methylnatý má býti bezbarvý nebo slabě nažloutlý.

Aby se zkusilo zbarvení, naplní se zkušebná lahvička alkoholem methylnatým a položí se na list bílého papíru vedle barevného typu tak, že lze barvu alkoholu methylnatého porovnávati ve vrstvě pět centimetrů silné s barevným typem.

Zkušebná lahvička jest z bezbarvého skla o rovnoběžných stěnách, které jsou od sebe uvnitř pět centimetrů vzdáleny.

Barevný typ záleží ve skleněné desce určitého žlutého zbarvení. Lze si ji opatřiti prostřednictvím c. k. zemědělské chemické pokusné stanice ve Vídni za náhradu nákladů.

2. Destillace.

100 krychlových centimetrů alkoholu methylnatého vlije se do kovové baňky jímající asi 300 krychlových centimetrů; na baňce jest nasazena skleněná trubice varní, na jednom místě v kouli rozšířená, která postranným hrdlem spojena jest s Liebigovým chladičem. Horním otvorem této trubice varní vnoří se úředně ověřený stodílný teploměr tak, že jeho nádobka rtuťová sahá pod otvor postranního hrdla. Stupnice teploměrná musí přes polovinu sahati do parního prostoru. Baňka se mírně zahřívá, tak aby přehnaný destillát jen po kapkách z chladiče vytékal. Destillát jímá se ve skleněném válci děleném a má za normálního barometrického tlaku (760 millimetrů) jeho množství obnášeti aspoň 90 krychlových centimetrů, ukazuje-li teploměr 80° Celsia.

Odchyluje-li se barometrický tlak od normálního, má za každých 30 millimetrů nad, vztažmo pod normálním barometrickým tlakem destillace se přerušiti při teplotě 1 stupně Celsia nad, vztažmo pod 80° Celsia; tak na př. musí destillát při barometrickém tlaku 750 millimetrů obnášeti již nejméně 90 krychlových centimetrů, když teploměr ukazuje teprve 79·7° Celsia.

3. Mísivost s vodou.

Roztok 5 objemových dílů alkoholu methylnatého s 95 objemovými díly alkoholu, smísí-li se s dvojnásobným množstvím destillované vody, má dávati směs čirou nebo jen slabě opalisující.

4. Chování se k roztokům solným.

Protřepe-li se 25 krychlových centimetrů alkoholu methylnatého s 50 krychlovými centimetry nasyceného roztoku chilského ledku ve vodě, mají se vyloučiti nejméně 3 krychlové centimetry olejnaté vrstvy na povrchu vodnaté tekutiny. Ku provedení této zkoušky užívá se skleněné baňky, která se dá uzavříti skleněnou zátkou a jejíž hrdlo jest rozděleno na čtvrtiny krychlového centimetru. Baňka jímá až k první dílčí čárce, nalézající se na dolním konci hrdla, 50 krychlových centimetrů, až ku poslední dílčí čárce 75 krychlových centimetrů. Protřepání buď vykonáno mírným způsobem a vodorovným směrem po půl minuty.

5. Chování se k louhu sodnatému.

Třepá-li se 20 krychlových centimetrů alkoholu methylnatého se 40 krychlovými centimetry louhu sodnatého hutnoty 1·30, vyloučí se po půl hodině nejméně 7 krychlových centimetrů olejovité vrstvy.

6. Absorpční mohutnost vůči bromu.

Do bezbarvé skleněné lahvičky s vbroušenou zátkou a s 200 krychlových centimetrů obsahu dá se 100 krychlových centimetrů roztoku bromových solí, který obsahuje v litru 2·447 gramů bromičanu draselnatého a 8·719 gramů bromidu draselnatého.

Dříve nežli se soli odváží, budte po dvě hodiny při 100 stupních sušeny. K odměřenému roztoku bromových solí přidá se 20 krychlových centimetrů rozředěné kyseliny připravené ze 3 objemových dílů vody a 1 objemového dílu sehnané kyseliny sírové; potom se ochladí až na 17·5° Celsia, při čemž se lahvička chová uzavřena. Nyní přičiníme z pipety 10 krychlových centimetrů alkoholu methylnatého a pozorujeme za opětovného třepání barvu směsi. Ve 12 minutách po přidání alkoholu methylnatého musí nastati úplné odbarvení.

Příloha *B.*

Návod, jak se zkouší pyridinové zásady.

1. Barva.

Zkouška zbarvení zásad pyridinových provádí se týmže typem barevným a týmže způsobem jako při alkoholu methylnatém.

2. Chování se vůči chloridu kademnatému.

10 krychlových centimetrů roztoku 1 krychlového centimetru zásad pyridinových ve 100 krychlových centimetrech vody smísí se s 5 krychlovými centimetry pětiprocentního vodnatého roztoku čistého vody prostého taveného chloridu kademnatého a smísí se silně třepe; tím má se záhy utvořiti zřetelná, klkovitě krystalinická sraženina.

3. Destillace.

Destilluje-li se 100 krychlových centimetrů zásad pyridinových způsobem pro alkohol methylnatý předepsaným, má přejíti při 140° nejméně 50 krychlových centimetrů a při 160° nejméně 90 krychlových centimetrů.

4. Mísivost s vodou.

Při smísení s dvojnásobným objemem destillované vody má vznikouti čirá nebo toliko slabě opalisující tekutina.

5. Chování se vůči louhu sodnatému.

Třepá-li se 20 krychlových centimetrů pyridinových zásad s 20 krychlovými centimetry louhu sodnatého hutnoty 1·40, má se vyloučiti po půl hodině aspoň 18·5 krychlového centimetru jako hořejší vrstva.

Ku třepání řečené směsi užívá se odměrného válce jímajícího 50 krychlových centimetrů, rozděleného na půlcentimetry krychlové, uzavřeného zabroušenou zátkou. Třepati se má mírně, ve směru vodorovném, asi půl minuty.

6. Titrace.

Roztok 1 krychlového centimetru zásad pyridinových v 10 krychlových centimetrech vody titruje se normální kyselinou sírovou za přísady 1 kapky roztoku methylové oranže (1 : 100), až se žlutá barva v růžově-červenou změní.

Než se objeví tato reakce, má se spotřebovati ne méně nežli 9·6 krychlových centimetrů normální kyseliny sírové.

Příloha *C.*

Návod, jak se zkouší benzol.

1. Barva.

Zkouška zbarvení provádí se týmže typem barevným a týmže způsobem jako při alkoholu methylnatém.

2. Hutnota.

Při 15° Celsia má míti hutnotu mezi 0·880 a 0·910.

3. Destillace.

Destilluje-li se 100 krychlových centimetrů benzolu způsobem pro methylnatý alkohol předepsaným, má se obdržeti v intervallu teploty od 78 až do 100° Celsia nejméně 90 krychlových centimetrů destillátu.

4. Chování se vůči vodě.

50 krychlových centimetrů benzolu třepá se silně půl minuty s 50 krychlovými centimetry čisté vody v stupňovaném odměrném válci.

Když se nádoba nechá nějaký čas státi a obě vrstvy se rozdělily, má vrchní vrstva obnášeti aspoň 48 krychlových centimetrů.

5. Mísivost s alkoholem.

30 krychlových centimetrů benzolu třepá se silně několik minut s 60 krychlovými centimetry alkoholu, majícího přesně 85 objemových procent, ve stupňovaném odměrném válci, čímž má vzniknouti jednotný čirý roztok, činí-li teplota směsi 20 až 25° Celsia.

1058

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXV. — Vydána a rozeslána dne 31. října 1907.

Obsah: Čís. 246. Nařízení, jímž se ve skutek uvádí § 13, odstavec 3, zákona ze dne 26. prosince 1893 o upravení koncessovaných živností stavebních.

246.

Nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem věcí duchovních a vyučování a ministrem vnitra ze dne 24. října 1907,

jímž se ve skutek uvádí § 13, odstavec 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních.

Uvádějíc ve skutek § 13, odstavec 3, zákona ze dne 26. prosince 1893, Z. Ř. č. 193, o upravení koncessovaných živností stavebních, uvádějí se tuto ta učiliště, s jichž absolvováním jsou spojeny výhody v § 12 dotčeného zákona stanovené.

Učiliště tato jsou vzhledem ku praktickému zaměstnání, a to:

v živnosti stavitelské, v živnosti zednického, kamenického a tesařského mistra:

školy pro pozemní a inženýrské stavitelství vysokých škol technických ve Vídni, Št. Hradci, Praze (německých i českých) a ve Lvově jakož i inženýrská škola vysoké školy technické v Brně (německé a české);

v živnosti stavitelské, v živnosti zednického, kamenického, tesařského a studnařského mistra:

vyšší průmyslové školy stavitelského odboru:

při státní průmyslové škole v I. obecním okresu ve Vídni,

při státní průmyslové škole v Terstu,

při státní průmyslové škole v Praze,

při německé státní průmyslové škole v Plzni,

při státní průmyslové škole v Liberci,

při německé státní průmyslové škole v Brně,

při české státní průmyslové škole v Brně,

při státní průmyslové škole v Krakově;

v živnosti tesařského a kamenického mistra:

mistrovské školy stavitelského odboru:

při státní průmyslové škole v I. obecním okresu ve Vídni,

při státní průmyslové škole v Solnohradě,

při státní průmyslové škole v Inšpruce,

při státní průmyslové škole ve Št. Hradci,

při státní průmyslové škole v Praze,

při státní průmyslové škole na Smíchově,

při německé státní průmyslové škole v Plzni,

při české státní průmyslové škole v Plzni,

při státní průmyslové škole v Liberci,

při státní průmyslové škole v Pardubicích,

při německé státní průmyslové škole v Brně,

při české státní průmyslové škole v Brně,

při státní průmyslové škole ve Lvově,

při státní průmyslové škole v Černovicích;

pak pod podmínkou, že návštěva těchto učebných oddělení (kromě přípravného běhu) aspoň dvě pololetí trvala:

zimní běh pro kameníky a tesaře při stavební a umělecko-řemeslné škole v Bozeně,

zimní běh pro kameníky a tesaře při stavební a umělecko-řemeslné škole v Tridentě;

zimní běh pro stavební řemeslníky při státní řemeslnické škole v Linci,

zimní běh pro stavební řemeslníky při státní řemeslnické škole v Celovci,

pokračovací běh pro stavební řemeslníky při státní řemeslnické škole v Imstě,

zimní běh pro stavební řemeslníky při státní řemeslnické škole v Jaroměři,

zimní běh pro stavební řemeslníky při státní řemeslnické škole v Děčíně;

zimní běh pro stavební řemeslníky při odborné škole pro obrábění dřeva v Běláku,

zimní běh pro stavební řemeslníky při umělecko-průmyslové škole v Lublani,

volná kreslírna pro zedníky, tesařské a kamenické pomocníky při odborné škole pro obrábění dřeva v Kašperských Horách,

odborný běh (zimní běh) pro tesaře a odborný běh (zimní běh) pro kameníky při odborné škole pro obrábění dřeva a kamenů v Halleině,

mistrovský běh pro kameníky při odborné škole sochařské a kamenické v Hořicích;

v živnosti tesařského mistra:

oddělení pro tesařství a výrobu nářadí při odborné škole pro obrábění dřeva v Kašperských Horách,

oddělení pro tesařství při odborné škole pro obrábění dřeva a železa v Brucku nad Murou,

oddělení pro tesařství při odborné škole tesařské a zámečnické v Ebensee,

oddělení pro tesařství při odborné škole pro obrábění dřeva v Kolomyji,

oddělení pro tesařství při odborné škole pro obrábění dřeva v Zakopaném,

oddělení pro tesařství při odborné škole pro obrábění dřeva a kamenů v Halleině;

v živnosti kamenického mistra:

oddělení pro kameníky při odborné škole sochařské a kamenické v Hořicích,

oddělení pro kameníky mramoru při odborné škole pro obrábění kamenů v Laase,

odborná škola pro obrábění kamenů při odborné škole pro obrábění dřeva a kamenů v Halleině,

slezská zemská odborná škola pro žulový průmysl ve Friedberce,

slezská zemská odborná škola pro mramorový průmysl v Supíkovicích.

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Ministerské nařízení ze dne 3. září 1906, Z. Ř. č. 199, tímto pozbývá platnosti.

Bienerth m. p. **Fořt** m. p.

Marchet m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXVI. — Vydána a rozeslána dne 23. listopadu 1907.

Obsah: (Čís. 247—250.) 247. Vyhláška, že byl vydán nový statut pro ústřední poradní sbor pro chov koní. — 248. Vyhláška, že byla zrušena celní expositura zřízená v kontumačním ústavu vepřů v Budapešti ve Steinbruchu (Kőbánya). — 249. Vyhláška, že celní vyřizovací místa Aussa-Luiko a Venko byla změněna v celní expositury. — 250. Vyhláška, že byla zřízena celní expositura v Schönbichlu.

247.

Vyhláška ministeria orby ze dne 30. října 1907,

že byl vydán nový statut pro ústřední poradní sbor pro chov koní.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 16. října 1907 nejmilostivěji schváliti následující statut pro ústřední poradní sbor pro chov koní.

Tím pozbývají platnosti organická ustanovení o zřízení a působnosti ústředního poradního sboru pro chov koní nařízením ministeria orby ze dne 20. května 1903, Z. Ř. č. 121, vyhlášená.

Auersperg m. p.

Statut

pro ústřední poradní sbor pro chov koní.

§ 1.

Ústřední poradní sbor pro chov koní má úřadovati jako poradní orgán ministeria orby pro nejvyšší odbornou správu státních hřebčinců a pro státní zvelebení chovu koní.

Ve všech příslušných otázkách ministr orby může si vyžádati dobrého zdání ústředního poradního sboru pro chov koní, vztažmo jeho stálého výboru (§ 3). Při tom má míti platnost zásada, že důležitější principielní záležitosti mají za příčinou dobrého zdání přednášeny býti v plném shromáždění poradního sboru pro chov koní, méně důležité běžné poradní předměty pak v stálém výboru.

Ústřední poradní sbor pro chov koní jakož i jeho stálý výbor jsou oprávněny ve své působnosti z vlastního podnětu činiti návrhy ministeriu orby.

§ 2.

Ústřední poradní sbor pro chov koní se skládá:

a) ze tří stálých členů, a to ze člena c. a k. říšským ministeriem vojenství, pak ze člena c. k. ministeriem zemské obrany určeného a z vojenského inspektora c. k. státních hřebčinců;

b) ze zástupců interessentů chovu koní, kteří budou navrženi ministrovi orby v jednotlivých zemích zemědělskými korporacemi nebo spolky chovem koní se zabývajícími, které jsou povolány spolupůsobiti v záležitostech týkajících se chovu koní a které ministr orby označí na každou funkční dobu.

Kolik členů jednotlivé korporace nebo spolky mají navrhnouti, určí rovněž ministr orby na každou funkční dobu.

Kromě toho k zasedáním ústředního poradního sboru pro chov koní jakož i stálého výboru ministeriem orby podle jeho uvážení mohou býti přibráni také zástupci jiných skupin interessentů, pak odborníci v oboru chovu koní a zvěrolékařství jakož i zřízenci veřejné služby.

§ 3.

Stálý výbor ústředního poradního sboru pro chov koní skládá se ze tří stálých členů v § 2*a* řečených, pak z nejvýše šesti členů, které ústřední poradní sbor pro chov koní ze sebe volí. Ústřední poradní sbor pro chov koní má ve svém prvním zasedání každé funkční doby ustanoviti, kterým způsobem z jeho středu budou voleni členové stálého výboru, při čemž buď šetřeno zásady, aby všechny příslušné zájmy byly zastoupeny v stálém výboru.

Současně s volbou členů stálého výboru buďte také zvoleni náhradníci pro ně.

§ 4.

Funkční doba členů ústředního poradního sboru pro chov koní (§ 2*b*), kteří nejsou stálými členy, trvá šest let.

Uprázdní-li se během funkční doby některé místo v poradním sboru nebo v stálém výboru, vykonána buď nová volba na zbytek příslušné funkční doby.

§ 5.

Ústřední poradní sbor pro chov koní nebo jeho stálý výbor shromáždí se podle poradní látky pohotově jsoucí ku každému svolání ministrem orby. Pozvání k zasedáním stálého výboru svědčte jeho členům, kteří se mají o to postarati, aby je, zašlo-li by je něco, jejich náhradníci zastoupili.

K písemnému, ministeriu orby podanému návrhu alespoň desíti členů ústředního sboru pro chov koní, vztažmo aspoň tří členů stálého výboru buď co nejdříve svoláno zasedání té neb oné korporace. V tomto návrhu buď oznámen a odůvodněn účel zasedání.

§ 6.

Zasedání ústředního poradního sboru pro chov koní a zasedání stálého výboru konají se za předsedání ministra orby nebo zástupce od něho určeného z úředníků ministeria orby. Předseda má ustanoviti denní pořádek každého zasedání a jeho úsudku jest ponecháno, po poradě o každém jednotlivém předmětu denního pořádku jednotlivě vyslechnouti náhledy členů nebo vyvolati usnesení. V tomto případu vykoná se usnesení hlasováním přítomných členů.

Osoby podle posledního odstavce § 2 tohoto statutu k účastenství v sezeních v tom kterém případu přibrané neúčastní se hlasování.

Zasedání nejsou veřejná.

§ 7.

Úřad člena ústředního poradního sboru pro chov koní jest úřadem čestným, s kterým není odměna spojena.

Členové ve Vídni nebydlící, pokud již z jiného titulu nemají diet ze státních pokladen, obdrží za příčinou své přítomnosti v zasedáních ústředního poradního sboru pro chov koní a stálého výboru z peněz ministeria orby po doba jednání denně 16 korun kromě náhrady skutečně vynaložených potřebných nákladů za cestu ze svého stálého bydliště do Vídně a zpět.

248.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 6. listopadu 1907,

že byla zrušena celní expositura, zřízená v kontumačním ústavu vepřů v Budapešti ve Steinbruchu (Kőbánya),

Podle oznámení královského uherského finančního ministeria byla zrušena koncem září t. r. expositura královské uherské hlavní celnice Budapeštské v kontumačním ústavu vepřů v Budapešti (Kőbánya) zřízená.

Korytowski m. p.

249.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 8. listopadu 1907,

že celní vyřizovací místa Aussa-Luiko a Venko byla změněna v celní expositury.

Celní vyřizovací místa Aussa-Luiko a Venko byla změněna v celní expositury a zůstala nadána dosavadními vyclivacími právy vedlejší celnice II. třídy.

Korytowski m. p.

250.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 12. listopadu 1907,

že byla zřízena celní expositura v Schönbichlu.

V Schönbichlu byla zřízena expositura hlavního celního úřadu v Reutte, právy vedlejší celnice II. třídy nadaná, a bylo jí svěřeno vyřizovati obchod na celní silnici přrontensko-schönbichelské, což až dosud obstarávala celní expositura ve Přronten-Steinachu.

Korytowski m. p.

1064

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXVII. — Vydána a rozeslána dne 23. listopadu 1907.

Obsah: (Čís. 251 a 252.) 251. Listina o koncessi pro místní dráhu ze stanice Freiland-Türnice do Türnice. — 252. Nařízení, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Děčínském, Mladoboleslavském a Turnovském.

251.

Listina o koncessi ze dne 6. listopadu 1907

pro místní dráhu ze stanice Freiland-Türnice do Türnice.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi zemskému výboru arcivévodství Dolních Rakous koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice ze stanice Freiland-Türnice, ležící na trati státní dráhy Sv. Hypolit—Kernhof, do Türnice, kterážto dráha vystavěna buď jako dráha místní o rozchodu obyčejném podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívá koncessionář výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionář jest povinen stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionář jest povinen k žádosti c. k. správy státní dáti jistotu, slože přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionáři právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionáři propůjčeno také při vlečných drahách od něho snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionář chovati se má při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež snad příště budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničním a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železniční shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti největší povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železniční.

§ 5.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbrani a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionář zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jemu úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest koncessionář vázán jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionář zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 6.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 7.

Koncessionář není oprávněn vozbu povolené dráhy jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, kdykoli převzíti vozbu po povolené dráze a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní provozovati na účet koncessionářův.

V této případnosti buďte nahrazeny koncessionářem státní správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé.

Ostatně podmínky tohoto provozování buďte upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářem učiněna.

§ 8.

Koncessionář jest povinen postarati se o invalidní a starobní zaopatření svých zřízenců a o zaopatření jich příslušníků a k tomu účelu přistoupiti ku pensijnímu ústavu svazu rakouských drah místních, leč by pro povolený podnik železniční byla zřízena zvláštní pensijní pokladna alespoň se stejnými

výhodami pro členy, vztažmo alespoň se stejnými závazky pro koncessionáře, jako jsou u řečeného pensijního ústavu.

Toto invalidní a starobní zaopatření buď provedeno tím způsobem, že koncessionář nebo podnik na jeho místo nastupující má definitivní zřízence dnem jejich definitivního ustanovení, z ostatních zřízenců pak alespoň ty, kteří konají službu jako řidiči lokomotiv, topiči, konduktéři, hlídači nebo staniční sluhové, chovají-li se přiměřeně, nejpozději po vykonání tří let služebních přihlásiti k pensijnímu ústavu svazu rakouských drah místních, vztažmo k vlastní pensijní pokladně.

§ 9.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými, koncessionář jest zavázán státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovíc tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 10.

Koncessionáři propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve všechna práva a závazky koncessionářovy.

Stanovy společnosti a formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

Se svolením státní správy dovoluje se potud učiniti prioritní půjčku, třeba také v dílčí úpisy dlužní rozloženou, pokud její zúročení a umoření jeví se býti zabezpečeno ryzím výtěžkem od arcivévodství Rakous pod Enží zaručeným.

Text dlužního úpisu, který bude vydán, aby byla snad učiněna půjčka v železniční knize pojištěná, v dílčí dlužní úpisy však nerozložená, vztažmo formuláře prioritních obligací, které budou vydány, buďte schváleny státní správou.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání jistinné reservy, státní správou ustanovené, včetně interkalárních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Kdyby dráha byla zakoupena dříve, nežli by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené, tedy takto vyhledaný průměrný ryzí výtěžek těchto pěti let činí po zbývající dobu berního osvobození důchod, který bude bez daně za zákup vyplácen. Za čas po uplynutí berního osvobození budiž zároveň důchod za zákup tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do vypočtení průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak se odečte od výtěžků. K tomuto zbytku vzhledem k desítiprocentní dani, která ze zákupní renty potom podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, musí býti placena, připočte se přirážka jednou devítinou tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně, přirážky a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající, buďte při výpočtu ročních ryzích výnosů pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

Ku průměrnému ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devitině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, budiž placen koncessionáři jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v odstavcích 1. až 3. vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, které je třeba k řádnému zúrokování a splácení zjištěných železniční knihou půjček, se schválením státní správy k tomu učiněných, aby uhrazeny byly započitatelné náklady, i oné annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionáři důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionáře převzíti a ze svého zaplatiti půjčky uzavřené za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu, částkou v době zakoupení podle schváleného plánu umořovacího ještě nesplacenou, v kterémžto případě zákupný důchod, který jest platiti, budiž zmenšen o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se dále právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, ve smyslu předcházejících odstavců koncessionáři placených, zaplatiti jistinu, která by se rovnala hodnotě dotčených platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, jak se samo sebou rozumí, po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech snad obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány buďte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

8. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 7 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladniční, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářovým, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnímu nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničního, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnímu podniku a které po případě s výhradou dodateč-

ného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 7), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

11. Koncessionář jest povinen o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla býti převzata státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionář tomuto závazku nedostál, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářova a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které súčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnímu podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny súčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

12. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 9) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionář jest povinen, právní listiny, kterých k tomuto účelu s jeho strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových drah, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyrčená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může za podmínek v § 16 uvedených koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde.

§ 13.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého a nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářovým, jakož i vozební a jistinné reservy, ze základacího kapitálu zřízené, pokud by se schválením státní správy nebyly již spotřebovány podle svého určení.

§ 14.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionář vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí jej správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 15.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářův vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám,

a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na ujmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministerstva železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 16.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou. Koncesse může zejména tenkráte býti prohlášena za zaniklou, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

Derschatta m. p.

252.

Nařízení ministerstva finančního ze dne 17. listopadu 1907,

že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Děčínském, Mladoboleslavském a Turnovském.

Na základě zákona ze dne 11. června 1894, Z. Ř. č. 110, nařizuje se, že činžovní daň domovní, která v berním výběrčím okresu Děčínském, Mladoboleslavském a Turnovském podle dosud platných předpisů byla placena ve čtvrtletních lhůtách napřed dne 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října dospělých, má býti placena budoucně v těchto okresích ve čtyřech stejných lhůtách dne 1. února, 1. května, 1. srpna a 1. listopadu každého roku dospělých.

Tytéž lhůty splatnosti mají podle § 7 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, míti platnost také pro pětiprocentní daň z ryzího výtěžku budov, které následkem stavby zcela nebo částečně jsou osvobozeny od domovní daně činžovní.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. ledna 1908.

Korytowski m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXVIII. — Vydána a rozeslána dne 29. listopadu 1907.

Obsah. (Čís. 253—256.) 253. Vyhláška, že obce Perast a Stoliv byly vřaděny do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. — 254. Vyhláška, že vedlejší celnice v Českém Jiřetíně byla změněna v celní exposituru. — 255. Nařízení, jímž se obec Steinerkirchen nad Innbachem přiděluje k obvodu okresního soudu ve Grieskirchen v Horních Rakousích. — 256. Nařízení, kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 12. dubna 1907 o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem.

253.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 20. září 1907,

že obce Perast a Stoliv byly vřaděny do deváté třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství obce Perast a Stoliv v Dalmatsku zařaďují se do deváté třídy nájemného tarifu pro vojenské ubytovací účely až do konce roku 1910 platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

254.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 18. listopadu 1907,

že vedlejší celnice v Českém Jiřetíně byla změněna v celní exposituru.

Vedlejší celnice II. třídy v Českém Jiřetíně byla změněna v celní exposituru a má práva vedlejší celnice II. třídy.

Korytowski m. p.

255.

Nařízení ministeria práv ze dne 23. listopadu 1907,

jímž se obec Steinerkirchen nad Innbachem přiděluje k obvodu okresního soudu ve Grieskirchen v Horních Rakousích.

Na základě § 2 zákona ze dne 11. června 1868, Z. Ř. č. 59, obec Steinerkirchen nad Inn-

bachem vylučuje se z obvodu okresního soudu Lambachského a přiděluje se k obvodu okresního soudu Grieskirchenského.

Toto nařízení nabude moci dne 1. ledna 1908.

Klein m. p.

256.

Nařízení ministerií orby, obchodu a vnitra ve shodě s ministeriem práv ze dne 27. listopadu 1907,

kterým se vydávají ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 12. dubna 1907, Z. Ř. č. 210, o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem.

Na základě zákona, daného dne 12. dubna 1907, Z. Ř. č. 210, o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem, nařizuje se takto:

Článek I.

(Ku § 2.)

Seznam léčebných vín bude ob čas vyhlášen c. k. ministeriem vnitra.

Článek II.

(Ku § 5).

Má-li cukr k hotovému vínu býti přidán, buď v žádostech přiměřeně odůvodněných pokaždé uvedeno množství vína, ku kterému má býti cukr přidán, jakož i množství cukru, jehož má býti upotřebeno, a čas, ve kterém přidání cukru má býti provedeno.

Žádosti za povolení, aby směl býti přidán cukr k vinnému moštu nebo vinnému rmutu, by výtěžek vinobraní byl zlepšen, budte podány v přiměřeném čase před počátkem vinobraní způsobem v § 5, odstavci 1 zákona uvedeným u politického úřadu ku povolení příslušného. V těchto žádostech buď přiměřeně odůvodněno, že je třeba cukru přidati, a buď uvedeno vinařské území, ze kterého pocházejí vinné mošty nebo vinné rmuty, ku kterým má býti cukr přidán.

Dovolení, aby byl cukr přidán, vztahuje se na čas od počátku vinobraní až do 30. listopadu příslušného roku.

Musilo-li následkem krupobití, povodně nebo jiných živelných pohrom vinobraní býti započato předčasně a může-li proto žádost za povolení, aby k vinnému moštu nebo k vinnému rmutu cukr byl přidán, býti podána teprve bezprostředně před vinobraním nebo docela teprve po počátku vinobraní, buď taková žádost, uvedouc stav věci, přiměřeně odůvodněna a buď stav věci místním neb obecním představenstvem potvrzen.

Nejpozději až do 15. prosince každého roku má každý, jenž použil dovolení přidati cukru k vinnému moštu nebo vinnému rmutu, oznámiti příslušnému politickému úřadu I. stolice množství vinného moštu nebo vinného rmutu, ku kterému byl cukr skutečně přidán, a množství upotřebeného cukru.

Politické úřady mají oznámiti příslušnému sklepnímu inspektoru jak udělená povolení, aby byl cukr přidán, tak i tuto dotčená oznámení.

Udíleti povolení v § 5 zákona dotčená jsou příslušni zpravidla ti političtí úřadové I. stolice, v jejichž obvodu má býti cukr přidán; jde-li však o to, aby bylo povolení přidati cukr uděleno pro obvod několika politických okresů, jest k tomu příslušen politický úřad zemský, který o uděleném povolení zpraviti má příslušné politické úřady I. stolice.

Článek III.

(Ku § 9).

V oznámeních obecnímu nebo místnímu představenstvu učiněných buď uvedeno jak množství vína z matolin vyrobeného, tak i počet osob, ku kterým se podle § 9, odstavce 1 zákona přihlédá, při čemž měj se co možná ohled ke změnám v počtu těchto osob, které lze během roku očekávati.

Oznámení musí býti podána u příslušného obecního nebo místního představenstva každého roku až do 31. ledna.

Obecní nebo místní představenstva mají založiti seznamy o došlých jich oznámeních a je předložiti až do 15. února každého roku politickému úřadu I. stolice, který má zaslati opis příslušnému sklepnímu inspektoru.

Nádoby nebo nádržky, ve kterých víno z matolin se vyrábí nebo leží, musí býti označeny na přední stránce dobře viditelným a nesmazatelným ležatým křížem (×).

Kromě toho musí míti na témž místě zřetelně viditelný nápis, který jest přiměřen jménu v příslušném území pro matolinové víno obvyklému.

Článek IV.

(Ku § 10).

Otisky k tomu ustanovené, aby byly vyvěšeny §§ 2—14 zákona, buďte vyhotoveny v jazyku v zemi obvyklém; musí býti tak umístěny, aby si je mohl každý snadno přečísti, a buďte stále v dobrém stavu chovány.

Článek V.

(Ku § 12.)

Noční doba obsahuje v čase od 1. dubna až do 30. září hodiny od 9 hodin večer až do 4 hodin ráno a v čase od 1. října až do 31. března hodiny od 9 hodin večer až do 6 hodin ráno.

Článek VI.

Tato nařízení nabude moci zároveň se zákonem ze dne 12. dubna 1907, Z. Ř. č. 210, o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem.

Klein m. p. **Bienerth** m. p.
Ebenhoch m. p. **Fiedler** m. p.

1074

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXIX. — Vydána a rozeslána dne 6. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 257—259.) 257. Vyhláška, že obec Pergine byla vřaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného. — 258. Vyhláška, že byl zřízen berní úřad pro město Lvov. — 259. Nařízení, jímž se snižuje předplatné pro telefony.

257.

Vyhláška ministeria zemské obrany a ministeria finančního ze dne 1. října 1907,

že obec Pergine byla vřaděna do deváté třídy tarifu vojenského nájemného.

Dodatkem k vyhlášce ze dne 14. prosince 1900, Z. Ř. č. 214, ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství obec Pergine v Tyrolsku zařaďuje se do deváté třídy nájemného tarifu pro vojenské ubytovací účely až do konce roku 1910 platného.

Korytowski m. p. **Latscher** m. p.

258.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 14. listopadu 1907,

že byl zřízen berní úřad pro město Lvov.

Jeho c. a k. Apoštolské Veličenství ráčil nejmilostivěji povoliti Nejvyšším rozhodnutím ze dne 1. listopadu 1907, aby byl zřízen berní úřad pro město Lvov.

Tento úřad počne úřadovati dne 1. ledna 1908 a jeho působnost bude se vztahovati na obvod města Lvova a v tomto obvodu na všechny práce, které nyní přísluší nynějšímu bernímu úřadu ve Lvově.

Tento nový úřad bude se nazývati: „Berní úřad pro město Lvov“, dosavadní pak berní úřad ve Lvově bude se nazývati po rozdělení: „Berní úřad Lvovský (venkov)“.

Korytowski m. p.

259.

Nařízení ministeria obchodního ze dne 4. prosince 1907,

jímž se snižuje předplatné pro telefony.

Článek I.

Tarif předplatného, obsažený v § 2 nařízení ministeria obchodního ze dne 22. prosince 1906, Z. Ř. č. 254, kterým byly upraveny telefonní poplatky ve státních telefonních sítích, pozbude platnosti a bude nahrazen tímto tarifem:

V síťové skupině	Pro sítě s počtem účastníků	V uzavřeném místním obvodu, jinak však v okruhu s poloměrem	V tarifní třídě					
			A	B	C	D	E	F
			za jednotlivá připojení				za poloviční	za čtvrtinová
			u obchodních telefonů			u bytových telefonů		
			s velmi silným	se silným	se slabým		společenská připojení	
			stykem					
			koruna					
I	více než 20.000	6 kilometrů	400	330	250	240	180	100
II	od 5.001 až do 20.000	4 kilometrů	340	280	220	200	145	85
III	od 2.001 až do 5.000	3 kilometrů	280	240	200	170	120	70
IV	od 501 až do 2.000	2 kilometrů	250	210	170	145	100	60
V	od 201 až do 500	1½ kilometru	210	180	145	130	90	55
VI	až do 200	1 kilometru	180	150	120	115	80	50

Čtvrtinová společenská připojení (tarifní třída *F*) jsou dopuštěna toliko při bytových telefonech.

Článek II.

Předplatitelské stanice telefonní lékařů budou zařaděny do tarifní třídy *D*, třeba by podle předpisů dotčeného v I. článku nařízení měly býti zařazeny do tarifní třídy *C*, tedy také tenkráte, když 2.401 až 3.000 vlastních volání v roce ze stanice vychází a třeba že stanice není umístěna v obytné místnosti. Naproti tomu předplatné stanice lékařů s více nežli 3000 vlastními voláními v roce náležejí do tarifní třídy *B*, vztažmo *A*.

Článek III.

Obchodní telefony podniků denních listů a časopiseckých korrespondencí budou zařazeny do tarifní třídy *C*, třeba by podle předpisů dotčeného v I. článku nařízení měly býti zařazeny do tarifní třídy *A* nebo *B*, tedy také tenkráte, vychází-li ze stanice 3.001 až 12.000 vlastních volání v roce.

Článek IV.

Ustanovení článku I až III nabudou moci dnem 1. ledna 1908; avšak poštovská a telegrafní správa vyhrazuje sobě právo, za první pololetí 1908 vybrati poplatky ještě podle dosavadních tarifních sazeb připadající na základě již hotového předepsání a při tom větší částky, které by předplatitelé nad výměru nových poplatkových sazeb přeplatili, připsati na nejbližší lhůtu předplatného, nebo kdyby předplacení dříve bylo zrušeno, vrátiti je předplatitelům.

Fiedler m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXX. — Vydána a rozeslána dne 10. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 260—262.) 260. Nařízení, že byla změněna některá ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906. — 261. Nařízení, jak se vydávají certifikáty pracovním vysvědčením na roveň kladené, že osob k vojsku, válečnému loďstvu, zeměbraně nebo domobraně náležejících bylo užíváno k úkonům, které jsou předmětem řemeslných živností. — 262. Vyhláška, kterou se vyhlašuje seznam farmaceutických přípravků za léčebná vína prohlášených.

260.

Nařízení ministerií financí, obchodu a orby ze dne 29. listopadu 1907,

že byla změněna některá ustanovení vysvětlivek k celní sazbě ze dne 13. února 1906.

Následující ustanovení vysvětlivek k celní sazbě, podle V. článku zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, Z. Ř. č. 20, vyhláškou ze dne 13. června 1906, Z. Ř. č. 115, vydaných, doplňují, vztažmo mění se tímto způsobem:

V úvodních poznámkách k celní sazbě, čísle 6, buď před 13. odstavcem:

„Loutkové hlavičky.....“

vloženo jako nový odstavec:

Pro tarifování loutek jest zpravidla rozhodna povaha těla (trupu); k hlavičkám, oudům, povlakům z tkanin nebo k šatům na loutkách se nalézajícím buď přihlédáno při tarifování jako ke spojeným věcem.

V poznámce k čís. 27 budiž v třetí řádce po slově:

„Palice“

učiněna tečka. Ostatní část tohoto odstavce buď vytržena.

V poznámce 2 ku čís. 37 budiž v sedmé řádce vytrženo slovo:

„muchovky (azaroly),“.

V čísle 4, odstavci 3 všeobecných poznámek ke třídě XXI buď vytržena věta:

„Jod rozpouští se v benzolu fialovou, v benzinu malinovou barvou.“

Odstavec 12 poznámek k čís. 201 má zníti:

K sítím této položky náležejí všechny sítě z hrubé příze (hrubé rybářské sítě, lovecké sítě, visuté rohože atd.), pak veliké, ponejvíce strojem vázané sítě pro technické účely, jako takovéto rybářské (stavěcí a vlečné) sítě, sítě pro dekorační malířství atd. bez ohledu ke tloušťce upotřebené příze; jiné sítě, na příklad malé rybářské sítě, sítě na ptáky z tenké příze, pak míčové, tržní sítě a podobné jemné síťkovací a vazačské práce jako stávkové zboží (v. V., číslo 12 všeobecných poznámek ke třídě XXII—XXV).

Na konci odstavce 8 poznámek k čís. 219 buď doložen tento poukaz:

V. také odstavec 12 poznámek k čís. 201.

Na konci třetího odstavce poznámek k čís. 290 buď za posledním slovem:

„papír“

doloženo:

, kromě takového hedvábného papíru, jehož čtverečný metr váží méně nežli 30 gramů. Barvený hedvábný papír, jehož čtverečný metr váží méně nežli 30 gramů, čís. 296.

Druhý odstavec poznámky 1 k čís. 299 buď doplněn slovy:

nebo se jeví býti hračkářským zbožím.

První odstavec poznámky 2 k čís. 299 buď takto doplněn:

, jakož i hračkářské zboží z vaty nebo z tkanin vatou, dřevěnou vlnou, drtinami a podobnou náplní vycpaných, při čemž ku povlakům buď přihlédáno jako ke věcem spojeným.

V třetím odstavci této poznámky buď po slovech:

„loutky (pohyblivé loutky) z papíroviny,"

vytržena mezivěta:

„jejichž tělo (trup) jest potaženo kůží nebo jinou jemnou látkou".

Na místo odstavce 1 poznámky 2 k čís. 356 má nastoupiti tento odstavec:

2. Obyčejným dřevem rozumějí se lacinější druhy dřeva, kterých se užívá k hrubému bednářskému, soustružnickému a truhlářskému zboží, ku kolářským a tesařským dílům, k výrobě hrubého polního, zahradního, kuchyňského náčiní a pod., jako na příklad dřevo javorové, březové, bukové, olšové, jasanové, smrkové, borové, liskové, kaštanové, modřínové, lipové, topolové, pichtové, jedlové, jilmové, vrbové a pod.

V poznámkách k čís. 357 buďte vytržena slova:

„javorové", „olšové", „jasanové", „lipové", „jilmové".

Třetí věta poznámky 1 k čís. 445 buď vytržena a nahrazena těmito ustanoveními:

U plechového zboží čís. 445*a* a *b* jest dopuštěno spojení se dřevem; je-li spojeno s jinými obyčejnými látkami, náleží k čís. 445*c*.

Slovo:

„proto"

v třetí řádce od konce této poznámky buď vytrženo.

V poznámce 3, odstavci 3 k čís. 460 buďte po slově:

„protahovačky,"

vytržena slova:

„malé (pro vyrabitele tenkého drátu)."

V poznámce 6, odstavci 6 k čís. 461 buďte v druhé řádce slova:

„jako šrouby, čís. 463"

vytržena a těmito slovy nahrazena:

jako klíny, čís. 462.

Po třetím odstavci poznámky 1 k čís. 462 buď jako nový odstavec vložen:

Sem náležejí také ladicí hřeby (mylně také klavírními šrouby zvané) pro citery, cymbály a klavíry, to jsou kulaté kolíčky k napínání strun, na horním konci s dírkou a tu čtverhranně končící (pro klíč k ladění), které na dolní části šroubovitě jsou připilovány, aby byl dosažen drsný povrch, nebo které mají jemné, málo hluboké závitovité čáry.

V poznámce 1 k čís. 463 buď pak čtvrtý odstavec vytržen.

Čtvrtý a pátý odstavec poznámky 1 k čís. 478 buď vytržen a následujícími odstavci nahrazen:

Světnicovými ručnicemi a plitkovkovkami (čís. 478*b* 2) sluší rozuměti také takové pistolky.

Za světnicové ručnice budte pokládány pod jménem Flobertovy ručnice (Flobertovy karabiny, floberky), známé malé, lehké zadovky s kalibrem 9 millimetrů nepřesahujícím. K jejich nabíjení může býti upotřebeno toliko hotových světnicových nábojů, to jsou buďto zápalky, které obsahují toliko zápalnou hmotu a nasazenou malou střelu, nebo brokové patrony se slabým nábojem prachu.

Toliko při důvodných pochybnostech, zdali se pod názvem světnicových ručnic nedovážejí jiné ručnice, budiž před vypravením vyžádáno dobré zdání znalců.

V poznámkách k čís. 485 buďte vytržena slova:

„Velocipedové svítilny z lakovaného plechu s poniklovanými reflektory z mosazu."

Ve všeobecné poznámce 1, odstavci 2 ke třídě XL buď po čárce za slovem;

„vodní šoupátka,"

vloženo slovo:

ventily,.

V odstavci 4 téže poznámky buď vytrženo místo počínající slovy:

„pak v tarifu samém"

a jdoucí až ke slovům:

„jsou přiděleny,."

Po slovu:

„ledové korečky,“

v 6. všeobecné poznámce, odstavci 1 ke XL. třídě budiž vložena slova:

dopravní nádoby pro visuté dráhy jakož i závěsné oblouky k nim,.

Ve všeobecné poznámce 7, odstavci 1 buď po slově:

„kohoutky“

vloženo slovo:

maznice,

a po slovu:

„ventily“

budiž vložena slova:

(lehčí než 20 kilogramů),.

V třetím odstavci této poznámky buď v páté řádce po slovu:

„pak“

vloženo slovo:

kotly,

a k tomuto odstavci souvisle tato věta připojena:

U řečených nástrojů a nožů stačí k odbavení podle třídy XL, jsou-li vůbec přimontovány na strojní části vůbec, třeba by tyto části nebyly dovezeny s úplnými stroji, ku kterým náležejí.

Na konci všeobecné poznámky 2 *d* k čís. 536—538 buď před poukazem:

„Chladicí přístroje“

jako nový odstavec vloženo:

O vyclívání úprav strojové nebo přístrojové povahy, lehčích dle kusu nežli 20 kilogramů, viz všeobecnou poznámku 1 ke třídě XL.

Kromě toho budiž v poznámce 1, odstavci 4 k čís. 538 po slovech v závorkách:

„(nikoli montované)“

vytržena následující slova:

„a v ocelových balvanech zaležející protahovačky s tažnými dírkami pro drátařské stroje.“

Po poznámce 3, odstavci 1 k čís. 576 buď vložen jako druhý, třetí a čtvrtý odstavec:

Hotové součástky fonografů, grammofonů a pod. mluvících a pod. strojů, jako grammofonové kolíčky, grammofonové blány, hnací mechanismy a zvukové boltce k takovým přístrojům budiž vyclívány ve smluvním obchodu rovněž dle cla čís. 576 *a*, a to 24 h z kilogramu.

Péra k hnacím mechanismům těchto přístrojů, čís. 590.

Přejímací desky a válečky, také již se zachycenou mluvou (zvukové desky, zvukové válečky) ke grammofonům atd. nejsou doplňujícími částmi samých přístrojů a proto budiž ve smluvním obchodu pokaždé vyřizovány podle čís. 576 *b*.

Slova

„a pod.“

v předposlední řádce odstavce 8 poznámky k čís. 605 jakož i slova:

„po případě jiné přídavky“

v 10. odstavci této poznámky budiž vytržena.

V odstavci 3 poznámek k čís. 633 buď na konci vytrženo

„na př. adorin“

a místo toho položeno:

, pokud se označují nebo jsou parfumovány jako kosmetické prostředky; jiné s léčidly smíšené nebo jako léčivé prostředky ohlašované, čís. 630.

Po třetím odstavci poznámky k čís. 650 buď jako nový odstavec vloženo:

Galvana (clichés), galvanoplasticky z mědi vyrobené, olovem vzadu zalité reprodukce desk k tištění obrazů, též na dřevě montované, budiž naproti tomu odbavována podle čís. 517 *a*; jsou-li pak poniklovaná nebo jinak jemně zpracovaná, budiž podle čís. 517 *b* odbavována.

Odstavec 2 poznámky 2 k čís. 655 má zníti takto:

Při odběru vinného těstovitého droždí k výrobě kořalky za kontroly ve smluvním obchodu buď obdobně šetřeno předpisů v obchodu na list dovolovací platných, ku kontrole jich zpracování se vztahujících (prov. p. § 2, čís. 4, odstavec 4 a čís. 5—8).

Toto nařízení nabývá ihned moci.

Korytowski m. p. **Ebenhoch** m. p.
Fiedler m. p.

261.

Nařízení ministeria obchodního ve shodě s ministeriem zemské obrany ze dne 5. prosince 1907,

jak se vydávají certifikáty pracovním vysvědčením na roveň kladené, že osob k vojsku, válečnému loďstvu, zeměbraně nebo domobraně náležejících bylo užíváno k úkonům, které jsou předmětem řemeslných živností.

Na základě § 14 *b*, odstavce 1, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, jímž byl změněn a doplněn řád živnostenský, nařizuje se ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství takto:

§ 1.

Osobám, které řádně dokončily učební čas v některé řemeslné živnosti (§ 1, odstavec 1, číslo 1—54 ž. ř.) a kterých za jejich presenční služby ve vojsku, válečném loďstvu, zeměbraně nebo domobraně bylo užíváno k určitým úkonům, které jsou předmětem této řemeslné živnosti, budiž jejich představeným vojenským místem služebním vydána zvláštní zaměstnací vysvědčení (certifikáty), ku kterým buď připojena tato doložka:

„Tento certifikát, prokáže-li se, že učební doba v řemeslné živnosti . . . . . řádně byla skončena, nahrazuje podle § 14 *b*, odstavce 1, zákona ze dne 5. února 1907, Z. Ř. č. 26, zaměstnání jako pomocník v této živnosti po čas . . . . . rok(ů) . . . . . měsíc(ů) . . . . . dn(ů).“

Tato doložka bude potvrzena velitelem sboru neb ústavu, vztažmo přednostou ústavové sekce neb ústavového oddílu nebo jejich podle platných služebních předpisů povolaným zástupcem.

§ 2.

Toto nařízení nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Fiedler m. p. **Georgi** m. p.

262.

Vyhláška ministeria vnitra ze dne 5. prosince 1907,

kterou se vyhlašuje seznam farmaceutických přípravků za léčebná vína prohlášených.

Podle 1. článku ministerského nařízení ze dne 27. listopadu 1907, Z. Ř. č. 256, kterým byla vydána ustanovení, aby byl proveden zákon ze dne 12. dubna 1907, Z. Ř. č. 210, o obchodu s vínem, vinným moštem a vinným rmutem, vyhlašuje se, že tyto farmaceutické přípravky ministeriem vnitra byly prohlášeny za léčebná vína:

1. Vinum Chinae Pharm. austr. Ed. VIII.
2. „ „ ferratum „ „ „
3. „ Condurango Pharm. austr. Ed. VIII.
4. „ Pepsini „ „ „ „
5. „ Rhamni Purshiani „ „ „
6. „ Stibii Kalio-tartarici „ „ „

7. Vino di china ferruginoso Serravallo (železité víno chinové), výrobce Dr. V. Serravallo, lékárník v Terstu.

8. Železité víno, výrobce Gabriel Piccoli, lékárník v Lublani.

9. Maltosová vína firmy Svátek & spol. v Praze-Smíchově:

maltopepsinové víno,
maltokonduranské víno,
Vinum chinae maltosatum „Maltochin“,
Vinum chinae maltosatum ferratum „Maltoferrochin“,
Vinum chinae Sherry maltosatum „Maltochin-Sherry“,
Vinum jodatum maltosatum.

10. Maltosová vína firmy Bedřich Glöckler v Praze-Libni:

Vinum maltosae Condurango,
„ „ Kola-Condurango,
„ „ Coto-Condurango,
„ „ cum China,
„ „ Chinae ferratum,
„ „ cum Pepsino.

11. Elixirium Condurango composit., výrobce E. Matula, lékárník v Radomyšle.

12. Chinové víno železité, výrobce G. Leinczinger, lékárník v Segedíně.

13. Koka-kondurango-víno, výrobce Dr. E. Budai, lékárník v Budapešti.

14. Koka-víno, výrobce Dr. E. Budai, lékárník v Budapešti.

15. Kola-koka-kondurango-víno, výrobce Dr. E. Budai, lékárník v Budapešti.

16. Kola-koka-víno, výrobce Dr. E. Budai, lékárník v Budapešti.

17. Kola-kondurango-víno, výrobce Dr. E. Budai, lékárník v Budapešti.

18. Kola-víno, výrobce Dr. E. Budai, lékárník v Budapešti.

19. Tokajské víno kaskarské, výrobce J. Janitsáry, lékárník v Budapešti.

20. Tokajské víno z chinové kůry, výrobce J. Janitsáry, lékárník v Budapešti.

21. Tokajské víno konduranské, výrobce J. Janitsáry, lékárník v Budapešti.

22. Tokajské víno pepsinové, výrobce J. Janitsáry, lékárník v Budapešti.

23. Tokajské víno sagradské, výrobce L. Molnar, lékárník v Košici.

24. Vinum nervinotonicum, výrobce J. Mihálovits, lékárník v Debrecíně.

Bienerth m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXI. — Vydána a rozeslána dne 14. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 263—265.) 263. Vyhláška, že zřízen byl nový odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Eferdingu. — 264. Nařízení o výměře nákladů na pytle pro tabulovou sůl. — 265. Nařízení o ochraně práva autorského naproti Spojeným státům Americkým.

263.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 2. prosince 1907,

že zřízen byl nový odhadní okres osobní daně z příjmu pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Eferdingu.

Pro obvod nově zřízeného okresního hejtmanství v Eferdingu (vyhláška ministeria vnitra ze dne 27. července 1907, Z. Ř. č. 177) zřizuje se na základě §§ 177 a 179 zákona ze dne 25. října 1896 Z. Ř. č. 220, odhadní komise o šesti členech k uklá dání osobní daně z příjmu.

Podle toho doplněn buď tímto způsobem seznam odhadních okresův osobní daně z příjmu vyhlášený výnosem finančního ministeria ze dne 4. října 1897, Z. Ř. č. 233:

(Stránka 1343 dne 9. října 1897 vydané XCII. částky Zákonníka říšského.)

1	2	3	4	5	6
Číslo okresu	Odhadní okres	Místní komise	Okresní komise	Sídlo komise	Počet členů komise
16	Politický okres Eferding	.	1	Eferding	6

Korytowski m. p.

264.

Nařízení ministeria finančního ze dne 3. prosince 1907,

o výměře nákladů na pytle pro tabulovou sůl.

Náklady na dodání pytlů, které se vybírají při odběru tabulové soli podle nařízení finančního ministeria ze dne 5. srpna 1904, Z. Ř. č. 83, ustanovují se od 1. ledna 1908 za každých 100 *kg* soli, je-li zabalena po 50 *kg* (2 pytle), na 66 h, a je-li zabalena po 25 *kg* (4 pytle), na 88 h.

Korytowski m. p.

265.

Nařízení ministra práv ze dne 9. prosince 1907

o ochraně práva autorského naproti Spojeným státům Americkým.

I. Podle sekc. 13 kongresní akty ze dne 3. března 1891 ustanovení zákonů Spojených států Amerických o autorském právu vztahují se k občanu nebo poddanému některého cizího státu nebo cizího národa, když příslušný cizí stát nebo příslušný cizí národ občanům Spojených států Amerických poskytuje, aby užívali autorského práva na podstatně témž základu jako jeho vlastní občané. Předseda Spojených států má vyhláškou zjistiti, že tu jsou tyto podmínky.

Na základě tohoto předpisu předseda Spojených států vydal vyhlášku, kterou se prohlašuje, že dotčená podmínka jest splněna vzhledem k rakouským státním občanům.

II. Poněvadž jest tedy vzájemnost zaručena, vyhlašuje se podle I. článku ze dne 26. února 1907, Z. Ř. č. 58, že se ustanovení zákona ze dne 26. prosince 1895, Z. Ř. č. 197, o autorském právu k dílům literárním, uměleckým a fotografickým vztahují k dílům občanů Spojených států Amerických v tuzemsku nevyšlým, pokud tato díla požívají ochrany ve Spojených státech.

Toto nařízení nabývá moci vyhlašovacím dnem a má platnost toliko pro díla tohoto dne ještě nevyšlá.

Klein m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský.

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXII. — Vydána a rozeslána dne 17. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 266—268.) 266. Vyhláška, že složních listů poštovské spořitelny může býti upotřebeno ku placení městským oddílům berním ve Vídni. — 267. Listina o koncessi pro místní dráhu z Libochovic do Jenšovic. — 268. Nařízení, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Čáslavském, Slanském a Táborském.

266.

Vyhláška ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 18. října 1907,

že složních listů poštovské spořitelny může býti upotřebeno ku placení městským oddílům berním ve Vídni.

Ministerské nařízení ze dne 25. října 1906, Z. Ř. č. 226, o upotřebení složních listů poštovské spořitelny ku placení výběrčím úřadům, vztahuje se od 1. ledna 1908 také k městským berním oddílům ve Vídni.

Korytowski m. p. **Fiedler** m. p.

267.

Listina o koncessi ze dne 5. prosince 1907

pro místní dráhu z Libochovic do Jenšovic.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi M. U. dr. Václavu Reinhartovi, starostovi v Libochovicích, ve spolku s Th. dr. Josefem Burianem, děkanem Vyšehradské kapituly v Praze, Karlem Kašparem, ředitelem cukrovaru ve Mšeně, a Františkem Malým, tajemníkem okresního zastupitelstva v Libochovicích, koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice z Libochovické stanice místní dráhy Lounsko-libochovické přes Mšeno, Ctiněves a Kostomlaty až ke stanici Jenšovické ležící na trati Pražsko-podmokelské priv. společnosti rakousko-uherské dráhy státní, kterážto dráha vystavěna buď jako dráha místní o rozchodu obyčejném, podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854. Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívají koncessionáři výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionáři jsou povinni, stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítaje ode dneška,

dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionáři jsou povinni k žádosti správy státní dáti jistotu, složice přiměřenou kauci v papírech cenných, k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářům právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářům propůjčeno také při vlečných drahách od nich snad vystavěných, když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionáři chovati se mají při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak oodle zákonů a nařízení, jež příště snad budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci dd opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničním p v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti aotud, pokud ministerium železniční shledá, že se to může, hledě ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné rychlosti jízdné povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železniční.

§ 5.

Koncessionářům propůjčuje se právo, že mohou se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve všechna práva i závazky koncessionářů.

Stanovy společnosti a formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

Rovněž text dlužního úpisu, který bude vydán o půjčce, která bude železničními knihami zajištěna a v dílčí dlužní úpisy nebude rozložena, jest podroben schválení státní správy.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího buď schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání jistinné reservy, státní správou ustanovené, včetně interkalárních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítaje k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnožena byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmyšleným stavbám novým nebo k rozmnožení provozovacích zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 6.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbraní a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionáři zavazují se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společnosti rakouských

železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionáře dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionáře, jakmile by jim úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jsou koncessionáři vázáni jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionáři zavazují se, že zření budou míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného lodstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona, daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 7.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 8.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových drah, v § 9, lit. *b)* zákona o povolování železnic vyčerpaná, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta projde, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

§ 9.

Dráhu, o které jedná tato koncessní listina, bude provozovati stát na účet koncessionářů, a státní správě železniční budte od koncessionářů nahrazeny náklady tímto provozováním skutečně vzniklé. Podmínky tohoto provozování budou upraveny vozební smlouvou, kterou státní správa s koncessionáři učiní.

§ 10.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, uvedenými koncessionáři jsou zavázáni, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby této dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budoucně zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanovic tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 11.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Kdyby dráha byla zakoupena dříve, nežli by prošlo berní osvobození v § 1 stanovené, tedy takto vyhledaný ryzí výtěžek těchto pěti let činí po zbývající dobu berního osvobození důchod, který bude bez daně za zákup vyplácen. Za čas po uplynutí berního osvobození budiž zároveň důchod za zákup tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do vypočtení průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak se odečte od výtěžků. K tomuto zbytku vzhledem k desítiprocentní dani, která ze zákupní renty potom podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, musí býti placena,

připočte se přirážka jednou devítinou tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající, budte při výpočtu ročních ryzích výnosů pokládány za výdaje provožovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna leta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro leta daně prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

Ku průměrnému ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desitiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, budiž placen koncessionářům jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena, nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, které je třeba k řádnému zúrokování a splácení pojištěných železniční knihou půjček se schválením státní správy k tomu učiněných, aby uhrazeny byly započitatelné náklady zakládací, i oné annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářům důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionářů převzíti a ze svého zaplatiti půjčky uzavřené za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu, částkou v době zakoupení podle schváleného plánu umořovacího ještě nesplacenou, v kterémžto případě zákupný důchod, který jest platiti, budiž zmenšen o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se dále právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, ve smyslu předchozích odstavců koncessionářům placených, zaplatiti jistinu, která by se rovnala hodnotě dotčených platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítaje, jak se samo sebou rozumí, po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech snad obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

8. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 7 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to obor dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářů, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnímu nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničního nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnímu podniku a které po případě s výhradou dodatečné

ného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 7), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínaje nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

11. Koncessionáři jsou povinni o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla převzata býti státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionáři tomuto závazku nedostáli, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářů a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které súčtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnímu podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny súčtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

12. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 9) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionáři jsou povinni, právní listiny, kterých k tomuto účelu s jejich strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého a nemovitého příslušenství, pojímaje v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářů, jakož i vozební a jistinné reservy, ze základacího kapitálu zřízené, v rozsahu v § 11, odstavci 8, naznačeném.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 11), podrží koncessionáři vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku, i pohledávek saldovních, též zvláštních zavodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí je správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 13.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření a zvláště aby dohlédala každým způsobem jí vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářů vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na újmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 14.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně

se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncessní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou.

Derschatta m. p.

268.

Nařízení ministeria finančního ze dne 6. prosince 1907,

že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Čáslavském, Slanském a Táborském.

Na základě zákona ze dne 11. června 1894, Z. Ř. č. 110, nařizuje se, že činžovní daň domovní, která v berním výběrčím okresu Čáslavském, Slanském a Táborském podle dosud platných předpisů byla placena ve čtvrtletních lhůtách napřed dne 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října dospělých, má býti placena budoucně v těchto okresích ve čtyřech stejných lhůtách dne 1. února, 1. května, 1. srpna a 1. listopadu každého roku dospělých.

Tytéž lhůty splatnosti mají podle § 7 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, míti platnost také pro pětiprocentní daň z ryzího výtěžku budov, které následkem stavby zcela nebo částečně jsou osvobozeny od domovní daně činžovní.

Toto nařízení nabude moci dne 1. ledna 1908.

Korytowski m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXIII. — Vydána a rozeslána dne 20. prosince 1907.

Obsah: Čís. 269. Nařízení o celním vyřizování upravovacího obchodu vyšívacího.

269.

Nařízení ministeria finančního a ministeria obchodního ze dne 11. prosince 1907

o celním vyřizování upravovacího obchodu vyšívacího.

Pro celní vyřizování upravovacího obchodu vyšívacího vydávají se ve shodě s král. uher. vládou tyto předpisy, čímž se mění nařízení ministeria financí a obchodu ze dne 27. března 1890, Z. Ř. č. 56, ze dne 20. ledna 1894, Z. Ř. č. 29, ze dne 10. července 1895, Z. Ř. č. 97, a ze dne 8. srpna 1899, Z. Ř. č. 151.

§ 1.

Vyšívací obchod upravovací dělí se na tyto druhy s různým celním řízením:

I. na obchod s tkaninami, také tyly, které se po vyšití opět vyvážejí surové nebo ve stejném stavu appretury jako při dovozu a nerozdělené nebo rozdělené toliko na kusy (kupony), z nichž jest každý označen razítkem totožnosti, a to:

A. za kumulativního vyřízení tkaniny a vyšívacích nití;

B. za odděleného vyřízení tkaniny a vyšívacích nití;

II. na obchod s takovými tkaninami, také tyly, které se po vyšití podrobí ještě bělení, rozdělení a prodejové úpravě a se takto opět vyvážejí.

§ 2.

Celnice, které jsou poukázány vyřizovati takový obchod, jsou zmocněny zaznamenávati všechny tkaniny a vyšívací niti v upravovacím obchodu vyšívacím, vedlejší celnice II. třídy jsou zmocněny v tomto případu vyclívati také dováženou hedvábnou přízi (hedvábné vyšívací niti).

§ 3.

V žádostech za povolení upravovacího obchodu vyšívacího, které buďte podány příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, buď uvedeno, které druhy upravovacího obchodu vyšívacího v § 1 naznačené se obmýšlejí.

Povolení budou dána na neurčitý čas, avšak na odvolanou, osobám nebo závodům, které samy nebo námezdnými vyšivači provádějí vyšívání, nebo zprostředkovatelům práce (faktorům, ferggerům). Tyto osoby, vztažmo vlastníci těchto závodů musí býti po důchodkové stránce nezávadni a se podrobiti výslovně kontrolním opatřením v této příčině ustanoveným.

Finanční úřad I. stolice má doručiti o těchto žádostech ve 14 dnech žádající straně povolení neb odmítnutí, toto pak uveda důvody, po případu má jí v této lhůtě oznámiti důvody, ze kterých žádost ještě nemohla býti vyřízena.

I. Upravovací obchod vyšívací se tkaninami (také tyly) a s příslušnými k nim vyšívacími nitmi na opětný vývoz vyšitých tkanin v surovém nebo stejném stavu appretury jako při dovozu.

A. Odbavují-li se tkaniny a příze dohromady.

(Kumulativní odbavování.)

§ 4.

Upravovací obchod podle tohoto oddílu vztahuje se k bavlněnému zboží sazebního čísla 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka a 195 *a)* 1 poznámka, aby bylo vyšito nitmi všeho druhu kromě hedvábí, a odbírané bavlněné zboží a vyšívací niti odbavují se při vstupu dohromady.

Strana žádající, aby jí byl povolen tento upravovací obchod, má v žádosti (§ 3), ku které buď přiložen žadatelův list živnostenský nebo list o výdělkové dani, výslovně uvésti, zdali vyšívání provozuje samostatně nebo jako zprostředkovatel práce (faktor, fergger) pro vyšivače, pak obnos a způsob celní jistoty, kterou strana dáti chce, a u které celnice při vstupu a výstupu má býti odbavováno zboží pro upravovací obchod určené.

Osoby, které mají již povolení k tomuto upravovacímu obchodu, nepotřebují znova za toto povolení žádati, avšak k jejich obchodu vztahují se příště všechny předpisy tohoto oddílu.

Bavlněné tkaniny a vyšívací niti před působností tohoto nařízení v upravovacím obchodu vyšívacím odebrané budou čítány do prvního dovozného období, které trvá až do 31. prosince 1908.

§ 5.

Finanční úřad I. stolice poukáže celnici, a to — není-li proti tomu zvláštních důvodů se zřetele celní služby — od strany pojmenovanou, aby pro tento obchod konala dovozné a vývozné odbavování.

Dovozné a vývozné odbavování v obchodě téže strany může se díti pokaždé toliko u jedné a téže celnice; několik celnic nemůže býti ustanoveno k odbavování obchodu téže strany.

§ 6.

Potřebná celní jistota buď od strany způsobem a obnosem v žádosti uvedeným před počátkem upravovacího obchodu, t. j. nežli ještě první dovezené zboží se ohlásí k celnímu řízení, složena u přidělené celnice v hotovosti, v cenných papírech za celní kauce připuštěných, rukojemstvím nebo hypothekární kaucí.

Příslušná celní jistota za úhrnnou váhu dovezeného bavlněného zboží a vyšívacích nití buď podle cla poznámky k sazebnímu číslu 192 *a* čítána 170 korunami ze 100 *kg*.

Strana obdrží o složené celní jistotě řádné potvrzení.

§ 7.

Dovozné a vývozné odbavování v upravovacím obchodu vyšívacím podle oddílu I *A* tohoto nařízení koná se výlučně na základě úředního ohledání.

Celnice ohledá tkaniny a vyšívací niti podle druhu a množství, vypočte celní jistotu podle § 6 a opatří každý kus tkaniny, vztažmo části od strany označené na některém konci tkaniny ročně střídajícím se úředním razítkem (§ 10).

Razítka totožnosti, cizozemskými celnicemi již snad vytištěná, nezproštují celnici, aby nevykonala toto úřední označení tkanin. Odebírají-li se šátečky k vyšívání (§ 8*c*), razítko totožnosti se nevyrazí. Okolnost, že se při dovozu vyskytují částečně vyšívané nebo takové tkaniny, na kterých pro aplikační effekty upevněny jsou kousky látek, podle jejichž velikosti, jejich tvaru nebo způsobu, jak jsou spojeny s vyšívacím podkladem jest vyloučeno, že by jich mohlo býti jinak upotřebeno, budiž opominuta při dovozném vyřizování.

Kromě toho buď ze zásady každý kus tkaniny, byť i byl s druhým spojen, jsa s ním sešit atd., při dovozu a vývozu pokládán za zvláštní kus.

§ 8.

Do záznamného listu (vzor. *A*) buď zapsáno:

Počet celých, dále nedělitelných kusů tkanin (kuponů);

ryzí váha tkanin a vyšívacích nití dohromady;

den dovozu;

druh vyšívání, kterým dovážené tkaniny mají býti vyšity, a to podle následujících dalších oddělení:

a) jemné ruční a haklicové (crochetové) vyšívání (též applikační vyšívání řetízkovým stehem),

b) ploskostehové a člunkové vyšívání,

c) vyšívání šátečků ploským a člunkovým stehem.

Tkaniny a tyly téhož záznamného listu mohou býti upravovány toliko v jediném z řečených vyšívacích druhů.

Mají-li dovážené kusy tkanin teprve později býti rozděleny na další oddíly (kupony) kratší nežli dovezený kus, strana má uvésti počet těchto dílčích kusů na místo celého kusu a buďte celnici dílčí místa přesně označena. S applikačními vyšívaninami buď přihlédajíc k tomu, co jest ustanoveno v § 7, posledním odstavci, nakládáno jako s vyšívaninami téhož vyšívacího druhu na prostém vyšívacím základu.

Je-li třeba, aby vyšívací niti byly dodatečně přibrány, může se jich, dokud nebude jinak nařízeno, dodatečně objednati nejvýše 5 procent váhy bavlněných tkanin a vyšívacích nití dohromady odebraných, a buď při tom podle předpisu § 7 postupováno a záznamný list vydán. Celnice má poznamenati na záznamném listu od strany předloženém o dřívějším odběru bavlněných tkanin a vyšívacích nití, že byly vyšívací niti dodatečně odebrány, a má jejich množství v poznámce uvésti. Přeje-li si strana, aby dodatečně odebrané vyšívací niti byly rozděleny na několik záznamných listů, má je předložiti. Celnice poznamená na předložených záznamných listech částky od strany označené a poukáže při tom k novému záznamnému listu.

§ 9.

Celnice při každém dovozném odbavení má se přesvědčiti, zdali celní jistota, která připadá na tkaniny a vyšívací niti této strany, které jsou v tuzemsku, nepřevyšuje obnos složené celní jistoty. Převyšuje-li ji, budiž ihned o to pečováno, aby byla kauce přiměřeně doplněna.

§ 10.

Úřední razítko pro zjištění totožnosti tkanin v tomto upravovacím obchodu jest pravoúhelné a opatřeno písmenem, které dne 1. ledna každého roku bude vystřídáno podle nařízení finančního úřadu I. stolice.

Tkaniny za ročního období dovezené mají býti vyšité opět vyvezeny za půl léta od posledního dne tohoto ročního období; na př. tkanina v roce 1908 dovezená musí býti vyvezena nejpozději dne 30. června 1909 v tomto obchodu.

§ 11.

Vyšité vyvážené tkaniny buďte celnici předloženy.

Celnice, zjistivši (při větších částkách zboží po případě toliko namátkou) počet kusů tkanin, přesvědčí se, zdali každý kus na konci jest opatřen razítkem totožnosti a zdali jeho písmeno (§ 10) souhlasí s písmenem záznamného období, ohledá druh vyšívací a zdali náleží k záznamnému listu, vyšetří ryzí váhu vyšitých kusů a zapíše na rubu záznamného listu do rubrik tam předtištěných.

Applikační vyšívaniny, u kterých některá vrstva látky nemá předepsaného razítka totožnosti, jsou vyloučeny z vývozného řízení v upravovacím obchodu.

Výstup zpět donesených tkanin přes celní čáru buď střežen a potvrzen podle platných všeobecných předpisů.

§ 12.

Když všechny kusy tkanin v záznamném listu uvedené byly vyvezeny, nebo prošla-li lhůta k opětnému vývozu v § 10 daná, úřad vykoná súčtování a závěrku záznamného listu.

Při tom buď postupováno následujícím způsobem:

Srovnává-li se počet tkaninových kusů, vztažmo dílčích kusů, na výstupné stránce záznamného listu odepsaných, s počtem kusů při dovozu zaznamenaných, nebo vykazuje-li výstupná stránka (na příklad následkem přehlédnutí strany neb úřadu) větší počet, tedy vyšetřená sečtená ryzí váha vyšitých vyvezených tkanin odečte se od součtu ryzí váhy tkanin a vyšívacích nití při dovozu zaznamenaných, při čemž při jemném ručním a haklicovém vyšívání jest dovoleno beze cla odepsati schodek nejvýše 1 procenta, při ploskostehovém a člunkovém vyšívání nejvýše 7 procent, při vyšívání šátečků nejvýše 9 procent ryzí váhy vyšitých vyvážených tkanin.

Není-li váha vyšitých vyvážených tkanin menší než o tento schodek, buď záznamný list zpět vzat, čímž se opět volnou stane celní jistota za příslušnou dovezenou zaznamenanou položku daná.

Je-li váha vyšitých vyvážených tkanin menší než o tento schodek, buď za další schodek vybráno clo jako z příze podle sazebního čísla 186 *d* ve spojení s čís. 187 *e*, to jest 73 K ze 100 kilogramů.

§ 13.

Je-li počet vyvezených tkaninových kusů nebo dílčích kusů menší nežli dovezených, celnice má vypočísti na základě ryzí váhy při dovozu poznamenané průměrnou váhu kusu (ryzí váha dělena počtem kusů = průměrné váze).

Touto průměrnou vahou násobí se počet tkaninových kusů zpět nevyvezených. Váha takto obdržená buď vyclena podle poznámky k sazebnímu číslu 192 *a* clem 170 K za 100 kilogramů.

Počet nevyvezených tkaninových kusů a vypočtená jejich ryzí váha budte zároveň odečteny od příslušné položky při dovozu zaznamenané.

Poněvadž tím počet kusů při dovozu a vývozu ve srovnalost se uvede, buď pro sčítování záznamného listu podle § 12 tím postupováno, že se porovná ryzí váha při dovozu a vývozu.

§ 14.

Dovezené tkaniny mohou býti opět vyvezeny, třeba by v celním území nebyly vyšity. V tomto případu budte počet kusů a při vývozu vyšetřená ryzí váha nevyšitých kusů odečteny od záznamu při dovozu.

Vytištěná na nich razítka budte prozkoumána zdali jsou správna, a budte potom trvalým způsobem křížem přeškrtnuta.

Při přestupu přes celní hranici šetřeno buď stejného postupu jako při vývozu vyšitých tkanin.

Rovněž vyšívací niti, kterých nebylo upotřebeno, mohou až do 5 procent úhrnné váhy dovezených tkanin a vyšívacích nití při vývozu odepsány býti podle své ryzí váhy. Chce-li strana vyvézti větší množství neupotřebených vyšívacích nití nežli uvedené procento, má zažádati o to u finančního úřadu I. stolice a předložiti dostatečný průkaz o okolnostech, proč se příze vrací.

§ 15.

Záznamné listy, na nichž ve lhůtě v § 10 vyměřené není zapsán žádný zpětný vývoz, propadnou po uplynutí této lhůty a daná celní jistota buď definitivně sůčtována, vztažmo buď řádné vyclení provedeno.

Tato lhůta nemůže býti prodloužena, ani zaznamenané tkaniny a vyšívací niti na jiné záznamné listy přeneseny.

B. Odbavují-li se tkaniny a vyšívací niti odděleně.

§ 16.

Povolení k vyšívacímu upravovacímu obchodu s oddělenou opovědí tkanin a vyšívacích nití vztahuje se na všeliké tkaniny a tyly (kromě jsou-li spojeny s kovovými nitmi), aby byly vyšívány vyšívacími nitmi všeho druhu.

Pro žádosti a pro povolení tohoto způsobu obchodu platí obdobně ustanovení §§ 4 a 5 tohoto nařízení.

Celní jistota (§ 6, odst. 1) za váhu dovezených tkanin buď vyměřena tímto způsobem:

1. u bavlněných tkanin v § 4 řečených podle návodu § 6, odstavce 2, obnosem 170 K za 100 kilogramů;

2. u jiného bavlněného zboží (kromě zboží sazebních čísel 196 a 197) obnosem 400 K za 100 kilogramů (sazební číslo 195 *b* 2);

3. u lněného zboží 715 K za 100 kilogramů (sazební číslo 211);

4. u vlněného zboží 476 K za 100 kilogramů (sazební číslo 234);

5. u hedvábného zboží (kromě stuhového zboží sazebního čísla 253 *a*) 1300 K za 100 kilogramů (sazební číslo 248 *b*).

Celní jistota za vyšívací materiál z hedvábí činí 110 K za 100 kilogramů, za všechny jiné vyšívací niti 73 K za 100 kilogramů.

Byl-li během roku odběr větší, vývozem mezitím nevyvážený, buď složená kauce přiměřeně doplněna.

§ 17.

Strany, kterým byl povolen tento upravovací obchod, obdrží od celnice, která koná při obchodu dovozné a vývozné řízení, pro každý druh ohlášeného vyšívání (další oddělení podle § 8 *a*—*c*) zvláštní účetní arch (podle vzorce *b*), a to odděleně pro:

1. bavlněné tkaniny (tyly) a vyšívací niti v § 4 řečené;

2. bavlněné tkaniny (tyly) jiného druhu a vyšívací niti;

3. lněné tkaniny (tyly) a vyšívací niti;

4. vlněné tkaniny (tyly) a vyšívací niti;

5. hedvábné tkaniny (tyly) a vyšívací niti.

Strana má oznámiti celnici, kterou část složené celní jistoty věnuje tomu kterému navrženému účtu. Celnice vyhotoví straně při prvním dovozu přiměřený počet účetních archů *B*, do kterých buď zapsána částka složené celní jistoty pro ně věnovaná.

Celnice sama založí pro stranu na místo záznamného rejstříku úřední účet (podle vzorce *C*) vztažmo několik takových účtů.

Odebírá-li strana kromě jiné příze také hedvábí jako vyšívací niti, tedy má příslušnou celní differenci 37 K za 100 kilogramů (elo za hedvábí méně celní jistoty za všechny jiné vyšívací niti, § 16, odstavec 4) definitivně složiti v každém jednotlivém případě odběru hedvábí.

V tomto případu buď v účetním archu a v úředním účtu poznamenáno, že tyto vyšívací niti jsou hedvábí, a buďte uvedena účtovací data složené celní differenče.

Avšak strana může také žádati, aby jí byly vyhotoveny účty o hedvábí jako vyšívacích nitech, v kterémžto případu buď za vyšívací niti dána celní jistota podle § 16, odstavec 4, obnosem 110 K.

§ 18.

Vyšívací niti, kterých je třeba, mohou býti odbírány odděleně od tkanin nebo také spolu s nimi. V každém případu strana má opověděti písemně *in simplo* dovážené vyšívací niti odděleně dle jednotlivých účtů. Tato opověď má se vztahovati k hrubé i k ryzí váze vyšívacích niti.

§ 19.

Když celnice prozkoumala opověď zboží a po případě ji opravila, zapíše její údaje do ustanovených k tomu rubrik účetního archu *B* a úředního účtu *C* a vyměří spolu celní jistotu připadající za vyšívací niti.

§ 20.

Tkaniny v upravovacím obchodu dovážené buďte opověděny písemně *in simplo* podle své hrubé a ryzí váhy, kromě toho však také podle počtu kusů pro jednotlivé účty.

Celnice prozkoumavši a třeba-li toho opravivši opověď zboží, šetříc ustanovení § 7, kterých buď zde obdobně užíváno, opatří jednotlivé tkaninové kusy zvláštním vejčitým razítkem totožnosti, kterého budiž upotřebeno pro obchod *sub B* dotčený a o kterémžto razítku jinak platí ustanovení § 10, odstavce 1.

Celnice zapíše vyšetřenou váhu a počet kusů do účetního archu nebo do účetních archů *B*, šetříc při tom předpisů v § 17 obsažených. Celnice sama přepíše tyto údaje do úředního účtu, vztažmo do úředních účtů *C*.

§ 21.

Odebrané tkaniny mohou zase býti vyvezeny buďto vyšity nebo nevyšity, rovněž jest straně dovoleno vyšívací niti, kterých nebylo upotřebeno k vyšívání, pokud jejich množství nepřesahuje 10 procent úhrnné váhy dovezených vyšívacích niti, opět vyvézti nebo na nejbližší účet přenésti. Jestliže množství vyšívacích niti zpět vyvážené nebo na nejbližší účet přenesené přesahuje uvedené procento, strana má dříve podati finančnímu úřadu I. stolice žádost, ve které buďte dostatečně prokázány okolnosti, pro které se niti zpět zasílají nebo na nový účet přenášejí.

Lhůta k zpětnému vývozu jest táž jako v § 10.

a) O zpětném vývozu vyšitých tkanin.

§ 22.

Písemná vývozná opověď strany, která buď podána *in simplo*, má obsahovati tkaniny k vývozu určené odděleně podle účtů, ryzí váhu připadající na každou z těchto jednotlivých položek a počet kusů vyšitých tkanin.

Když se vyšité tkaniny předloží k zpětnému vývozu, celnice má se přesvědčiti, zdali jsou tu razítka totožnosti celých nebo dílčích kusů, a to s označením pro příslušné vývozné období platným

a ve formě pro obchod *sub B* nařízené, a jakým způsobem jsou tkaniny vyšity. (Jemné ruční a hakli-cové vyšívání [applikační vyšívání řetízkovým stehem], ploskostehové a člunkové vyšívání, vyšívání šátečků ploským a člunkovým stehem).

Potom prozkoumá celnice, zdali vyšitá tkanina náleží k účtu, pro který byla ve vývozu ohlášena.

Když celnice prozkoumala opověď tkanin k zpětnému vývozu předložených a potvrdila její správnost nálezem při celním ohledání, zapíše do ustanovených k tomu rubrik účetního archu *B* a v úředním účtu *C* dovozného období s razítkem se shodujícího počet kusů a ryzí váhu vyšitých vyvážených tkanin, dohlédá k vývozu a potvrdí jej podle platných všeobecných předpisů.

Předloží-li se applikační vyšívaniny k vývozu, které obsahují látky na dva rozličné účty dovezené, buďte zjištěny ryzí váha těchto vyšívanin a kolik jest tu kusů látky toho a onoho účtu. V účtu pro tkaninu většímu clu podrobenou buď zapsána pod nápisem „Applikováno na tkaniny účtu . . . " způsobem oddělené sečtení těchto položek umožňujícím (viz příklad příloha *B* 3—4) ve sloupci 7 na vývozné stránce úhrnná vyšetřená ryzí váha, ve sloupci pak 8 buď zapsán počet tkaninových kusů k tomuto účtu náležejících. Do účtu pro tkaniny o nižším clu nezapíše se ve sloupci 7 váha, nýbrž poukáže se toliko na onen jiný účet („viz účet . . . "), ve sloupci 8 doloží se pak počet tkaninových kusů k tomuto účtu náležejících.

§ 23.

Žádá-li strana, aby jí byla vrácena přiměřená část celní jistoty v hotovosti nebo v cenných papírech složené, buď vyšetřen obnos cla, o který daná celní jistota zpětným vývozem upravených tkanin byla uvolněna. K tomu konci celnice má pokládati, že za každých 100 kilogramů vyvezených vyšitých tkanin v případu § 17, č. 1 (vyšívacími nitmi všeho druhu kromě hedvábí vyšité v § 4 jmenované tkaniny) prozatím uvolní se celní jistota 140 K, v případu § 17, č. 2 (vyšívané bavlněné tkaniny jiného druhu) 280 K, v případu § 17, č. 3 (vyšívané lněné tkaniny) 500 K, v případu § 17, č. 4 (vyšívané vlněné tkaniny) 200 K, v případu § 17, č. 5 (vyšívané hedvábné tkaniny) 900 K a má ji dle toho vypočísti.

U applikačních vyšívanin (§ 22, poslední odstavec) buď tomuto výpočtu za základ položen pokaždé toliko ten obnos, který odpovídá tkanině menšímu clu podrobené.

b) O zpětném vývozu nevyšitých tkanin.

§ 24.

Vyvážejí-li se zpět nevyšité tkaniny, celnice má se přesvědčiti, zdali jsou správná razítka totožnosti, má vyšetřiti opověděný stranou počet kusů a jejich ryzí váhu a potvrditi to nálezem.

Tyto vyšetřené údaje buďte zapsány potom na příslušném účetním archu a úředním účtu v rubrikách pro tkaniny ustanovených.

Vytištěná razítka totožnosti buďte přetržena trvale znatelným způsobem.

K vývozu buď náležitě dohlédáno a budiž řádně potvrzen.

c) O zpětném vývozu neupotřebené příze.

§ 25.

Celnice, po případě když dojde příslušné povolení finančního úřadu I. stolice (§ 21), vyšetří ryzí váhu vyšívacích nití zpět vyvážených a písemně opověděných a zapíše ji do rubriky vyšívacích nití k tomu ustanovené (č. 11).

K vývozu vyšívacích nití buď náležitě dohlédáno a buď řádně potvrzen.

d) O převodu neupotřebených vyšívacích nití na nejbližší účetní období.

§ 26.

Straně jest dovoleno, vyšívací niti v účetním období nespotřebované přenésti na nejbližší účetní období (§ 21).

V tomto případu není třeba předkládati vyšívacích nití celnici.

Celnice zapíše ryzí váhu těchto vyšívacích nití do rubriky na účetním archu pro zpětný vývoz nespotřebovaných vyšívacích nití určené. V tomto účetním archu s vyšívacími nitmi na nejbližší účetní období převedenými naloží se týmž způsobem, jako kdyby byly zpět vyvezeny.

Zároveň celnice zapíše váhu vyšívacích nití podle předpisu § 19 do účetního archu na nejbližší dovozné období.

e) O vyclívání stotožněných tkanin v upravovacím obchodu neupotřebených.

§ 27.

Chce-li strana tkaniny, které byly súčtovány v upravovacím obchodu, ponechati v tuzemsku, má je předložiti celnici a opověděti je *in duplo* podle sazby. Celnice vyšetří ryzí váhu a zapíše tato data do rubrik účetního archu a úředního účtu „Nevyšité opět vyvezené nebo k dovozu vyclené tkaniny“ (čís. 9, 10). Potom přeškrtne razítka totožnosti a vybere clo, které připadá podle sazby z tkanin.

Kusy tkanin, které jsou již vyšity, nemohou již býti podrobeny tomuto řízení.

f) O závěrce účtu.

§ 28.

Celnice má uzavříti a spočísti účet pokaždé po uplynutí lhůty v § 21 uvedené, nebo byl-li účet úplně vyčerpán dřívějším vývozem dovezeného zboží, k žádosti strany tímto způsobem:

Celnice sečte nejdříve položky dovozného záznamu, zapsané na účetním archu pod rubrikou „Vyšívací niti“ jakož i počet kusů a ryzí váhu tkanin při dovozu zapsaných. Potom položky zapsané v rubrikách vyšívacích nití a tkanin v upravovacím obchodu neupotřebených (rubriky čís. 9—11) zapíšou se do stejně nadepsaných rubrik dovozného záznamu a odečtou se od součtů tam již vyznačených.

§ 29.

Po těchto účetních úkonech na dovozné stránce účetního archu celnice sečte počet kusů a ryzí váhu vyšitých tkanin vyvezených.

Za vyšívání šátečků (§ 8 *c*) buď k vyšetřené ryzí váze vyšitých šátečků vyvezených připočtena za odpadek tkaniny přirážka dvou procent.

U účtů, na kterých jsou zapsány látky k applikačnímu vyšívání upotřebené (§ 22, odstavec b), buď šetřeno zejména tohoto postupu: Nejdříve buď na účtu pro tkaniny vyššímu clu podrobené učiněna závěrka pro obyčejné vyšívaniny tam vyvezené, tak jako by kusy tkanin, kterých bylo upotřebeno k applikaci, úplně scházely. Potom průměrná dovozná váha kusů tkanin k applikaci upotřebených, podle úhrnu ryzí váhy a počtu kusů na dovozné stránce vyšetřená, buď odečtena od úhrnné ryzí váhy těch položek, které jsou zaznamenány jako „applikováno na tkaniny účtu . . .“. Zbývající rozdíl váhy buď přenesen na účet pro tkaniny nižšímu clu podrobené a tam připočten k úhrnu sloupce 7. (Viz příklady v příloze *B* 3 a *B* 4.)

Srovnává-li se počet sečtených na vývozné stránce kusů vyšitých tkanin vyvezených s počtem kusů na dovozné stránce sečtených nebo vykazuje-li vývozná stránka větší počet (srov. § 12, odstavec 3), tedy buď od úhrnné ryzí váhy vyšitých vyvezených tkanin odečtena úhrnná ryzí váha dovezených tkanin podle návodu § 28 na dovozné stránce účetního archu vyhledaná.

Ke zbytku tímto způsobem vzniklému buď přiměřeně ke ztrátě vyšívacích nití, která při vyšívání vzniká, na účetním archu pro jemné ruční a hakličové vyšívání (§ 8 *a*) připočtena přirážka 3 procent, na účetním archu pro ploskostehové a článkové vyšívání (§ 8 *b*) jakož i pro vyšívání šátečků (§ 8 *c*) přirážka 25 procent.

Takto vyhledaná suma jest vahou vyšívacích nití v upravovacím obchodu upotřebených.

§ 30.

Není-li váha vyšívacích nití na dovozné stránce shledaná větší nežli na vývozné stránce, buď účetní arch jako vyčerpaný zpět vzat a celní jistota naň připadající se úplně uvolní.

Je-li na dovozné stránce shledaná váha vyšívacích nití větší nežli na vývozné stránce, buď rozdíl vyclen 73 K, vztažmo 110 K za 100 kilogramů (§ 16). Připadající clo buď definitivně do příjmu zapsáno.

§ 31.

Je-li počet kusů tkanin zapsaných na vývozné stránce pod rubrikami čís. 7 a 8 (pro zpět vyvezené tkaniny vyšité) a čís. 9 a 10 (pro tkaniny v upravovacím obchodu neupotřebené) menší nežli počet kusů při dovozu zaznamenaných, tedy jednotlivá váha scházejících kusů tkanin buď vyšetřena tím způsobem, že se úhrnná ryzí váha tkanin na účet dovezených dělí počtem kusů. Podle průměrné váhy

takto vypočtené buď vypočteno a do příjmu definitivně zapsáno clo, které na scházející kusy připadá, při čemž se vezme za základ výměra cla pro vyměření jistoty v příslušném účtu rozhodná.

Váha tkanin, která byla vzata za základ pro vyměření cla, buď odečtena od úhrnné ryzí váhy dovezených tkanin, rovněž počet kusů tkanin při dovozu zaznamenaných buď zmenšen o scházející kusy a buď pak dále postupováno podle §§ 29 a 30.

II. O upravovacím obchodu vyšívacím se tkaninami a vyšívacími nitmi, vyvážejí-li se zpět tkaniny ploským nebo článkovým stehem vyšité, bílené, rozdělené a v úpravě prodejové.

§ 32.

Osoby nebo firmy, které obdrží povolení k upravovacímu obchodu se tkaninami a vyšívacími nitmi, aby tkaniny ploským nebo článkovým stehem vyšité zpět vyvážely bílené, rozdělené a v úpravě prodejové, jsou zavázány vésti knihy, ze kterých srovnáním čísla zakázky, čísla vzorku, běžného čísla a známek totožnosti, které budiž zachovávány také v účetních knihách a v úředních účtech (§ 36), každého času může býti nepochybně prokázáno, že tkaniny v tomto obchodu odebrané jsou buďto ještě v rukách odběratelových nebo v práci nebo že byly vyvezeny zpracované nebo nezpracované nebo že byly vycleny.

Závod, kterému bylo uděleno takové povolení, jest postaven po dobu tohoto povolení pod důchodkový dozor a buď zástupci příslušného finančního úřadu I. stolice, který má přibrati celního úředníka, dovoleno vstoupiti do všech provozovacích a skladních místností a nahlédnouti do předepsaných v 1. odstavci knih k tomu účelu, aby mohli vyšetřiti zásoby surového a hotového zboží a kontrolovati řádné hospodářství v tomto obchodu podle knih a celních zápisků.

Je-li nebezpečenství v průtahu, finanční úřad I. stolice, kterému jest svěřeno vyřizovati tento obchod, může vykonati tuto kontrolu také bez intervence zástupce finančního úřadu I. stolice, avšak má to zároveň jemu oznámiti.

§ 33.

Pro odběr tkanin a vyšívacích nití, které v tomto obchodu musí býti opovědány pokaždé odděleně, jsou, co se týče podávaných žádostí a povolení, dané celní jistoty a dovozné opovědi zboží, rozhodny §§ 4 až 6, 16 až 20 s následujícími změnami:

Není dovoleno otvírati účty o hedvábí jako jediné vyšívací látce (§ 17); dováží-li se hedvábí jako vyšívací látka v tomto obchodu, buď připadající celní difference pokaždé podle návodu § 17 definitivně do příjmu zapsána. Kromě toho jest vyloučeno otvírati zvláštní účty pro tkaniny v § 17, pod č. 1 řečené. Takové tkaniny se účtují se tkaninami v § 17 pod č. 2 uvedenými jako „Bavlněné tkaniny všeho druhu“ a buď za ně vybrána jistota podle § 16, odstavce 3, č. 2.

Pro tento druh upravovacího obchodu jest povoleno rovněž jednoroční záznamné období (počínající 1. ledna každého roku). Naproti tomu zpětný vývoz může býti vykonán v celém po záznamném období následujícím roku.

§ 34.

Strany obdrží od uvedené v povolení celnice, u které se zboží při dovozu a vývozu vyřizuje, účetní knihy podle vzorce *D*, a to podle ohlášky o

1. bavlněných tkaninách všeho druhu (tylech), surových;

2. bavlněných tkaninách všeho druhu (tylech), bílených, barvených, mercerovaných atd.;

3. lněných tkaninách (tylech);

4. vlněných tkaninách (tylech);

5. hedvábných tkaninách (tylech).

Když se straně účet vydává, strana pro každý požadovaný účet má ustanoviti část složené celní jistoty proň věnovanou a buď tento obnos do účetní knihy zapsán.

Celnice otevře pro stranu na místo dosud předepsaného vedení záznamného rejstříku úřední účet podle vzorce *E*, vztažmo několik takových účtů.

§ 35.

Tkaniny a vyšívací niti mohou také v tomto obchodu býti odbírány současně neb odděleně.

O odběru, opovědi a zápisu vyšívacích nití mají obdobnou platnost ustanovení §§ 18 a 19.

§ 36.

Tkaniny budte odbírány v kusech, které jsou opatřeny tovární známkou a číslem, aby byla jejich totožnost zachována.

Tkaniny budte písemně *in simplo* opovědány podle své hrubé a ryzí váhy, a pokud je toho třeba,

pro účtování, podle rozličného stavu appretury jakož i tuto dotčeného označení totožnosti, a odděleně podle jednotlivých účtů.

Úřední označení totožnosti nebuď prováděno.

Když opověď zboží byla prozkoumána a třeba-li toho opravena, vyšetřená ryzí váha jakož i tu jsoucí označení totožnosti budte zapsány do účetní knihy nebo do účetních knih (vzorec *D*).

Celnice převede tato data do úředních účtů (vzorec *E*).

O tom, jak se vypočte celní jistota, a o kontrole, zdali nebyla kauce překročena, buď obdobně šetřeno ustanovení § 16.

§ 37.

Odebrané tkaniny mohou býti vyvezeny nevyšité nebo vyšité, a to v stejném stavu appretury jako při dovozu nebo bílené, také rozdělené na pruhy, šátečky a pod. nebo prodejně upravené (stuhy, vložky, festony, záclony, šaty, bluzy a pod.).

Při zpětném vývozu takových tkanin strana má podati písemnou vývoznou opověď *in simplo* o zboží ke zpětnému vývozu určeném podle účtů, a pokud je toho k účtování třeba, odděleně podle rozličného stavu appretury s ryzí vahou, která připadá na každou jednotlivou položku.

Ostatně buď obdobně šetřeno předpisů §§ 22 a 24.

§ 38

Vyvážejí-li se zpět vyšívaniny v krabicích zabalené, strana má uvésti váhu tohoto obalu, vyvážejí-li se vyšívaniny na kartách (rámcích) navité, do krabic zabalené, má strana na každé této krabici uvésti také počet kusů a velikost druhu upotřebených podvinků.

Celní ohledání buď vykonáno přiměřenými zkouškami namátkovými.

Ryzí váha vyšívanin, která má býti zapsána v účetní knize a v úředním účtu, buď vyhledána tím, že se hrubá váha obalů a vypočtená váha podvinků (rámců) odečte od úhrnné váhy takto zabaleného a upraveného zboží.

Nežádá-li strana, aby byla skutečná váha upotřebených podvinků vyšetřena na základě předložených jejich vzorků, tedy podvinky (rámce), mající menší plochu nežli 1200 čtverečných centimetrů, budte započteny vahou sto gramů, podvinky mající větší plochu nežli 1200 čtverečných centimetrů, budte započteny vahou 200 gramů. Shledalo-li by se, že tato průměrná váha patrně značně a ve větším rozsahu se překračuje, budiž o tom předepsanou služební cestou finančnímu ministeriu oznámení učiněno, aby byla znova upravena.

Podvinky menší nežli 1200 čtverečných centimetrů budte opovědány jako „jednoduché“, větší podvinky pak jako „dvojité“.

Další upřavovací přídavky a výrobní odpadky budou započteny teprve při spočtení účtu.

K menším přídavkům vyclených nebo tuzemských látek, jako jsou applikace u konfekčního zboží, vsazené krajkové stužky při šátečcích nebo jinaké konfekce v malém rozsahu, nepřihlédá se při vyšetřování vývozné ryzí váhy.

U vyšívaných bluz a šatů může býti přiložena látka, které je ku konfekci třeba a která se nevyšita zpět vyváží, ve skutečné potřebné výměře; tato látka buď započtena do vyvážené ryzí váhy.

§ 39.

Celnice na základě písemné opovědi strany o vývozu zboží, kteroužto opověď má prozkoumati a úředním nálezem potvrditi, po případě opraviti, zapíše ryzí váhu vyšívanin na vývozné stránce účetních knih a úředních účtů do rubrik tam uvedených.

Dozor k vývozu zboží a potvrzení vývozu budte tak provedeny, jak jest nařízeno celními předpisy.

§ 40.

Pokaždé, když uplyne v § 33 uvedená lhůta, nebo k žádosti strany, je-li účet úplně vyčerpán dřívějším zpětným vývozem dovezeného zboží, celnice má účet uzavříti a spočísti.

Strana má k tomuto účelu celnici předložiti účetní knihu, vztažmo účetní knihy. Nebyly-li by tyto součtovací pomůcky předloženy, buď spočtení vykonáno z úřední moci na základě úředních účtů a příslušných úředních dokladů.

§ 41.

Nejdříve buď uzavřena účetní kniha tímto způsobem:

Jednotlivé položky ryzích vah tkanin na dovozné stránce zapsaných se sečtou. Od toho se odečte součet položek zapsaných v rubrikách pro tkaniny v upravovacím obchodu neupotřebené (§ 37). Na dovozné stránce budte pak sečteny jednotlivé položky ryzí váhy vyšívacích nití a od toho buď odečten součet ryzí váhy neupotřebených zpět vyvezených nití vyšívacích.

Zbývající pro súčtování váha tkanin a vyšívacích nití při dovozu buď sečtena.

Uchyluje-li se značně vyšetřená váha příze od toho množství, kterého je podle zkušenosti průměrně třeba k vyšití vyšetřené váhy tkanin, tedy spočtený účet s vyložením podrobnějších okolností buď předložen služební cestou finančnímu ministeriu.

§ 42.

Na vývozné stránce budte nejprve sečteny jednotlivé položky příslušných rubrik (kromě již uzavřených rubrik pro neupotřebenou zpět vyvezenou tkaninu a nezpracované zpět vyvezené vyšívací niti).

Od ryzí váhy prodejově upraveného zboží buď potom odečteno 5 procent jakožto ekvivalent za přírůstek váhy adjustovacími přídavky. K této váze buď u prodejově upraveného zboží jakožto ekvivalent za ztrátu váhy při vystřihování připočtena přirážka 6 procent u vyšívanin z bavlny, 3 procenta pak u vyšívanin z jiných tkanin. Kromě toho budiž u vyšívanin na bavlněných tkaninách jako ekvivalent za ztrátu váhy při bílení připočtena přirážka 10 procent k váze po srážce adjustovacích přídavků vycházející.

U vyšívanin na jiných tkaninách nežli na bavlněných tkaninách v surovém stavu odebraných úbytek za bílení se nečítá.

Tato procenta se však v příslušném případu nevypočítávají jednotlivě zvláště, nýbrž k vyšetřené ryzí váze prodejově upravených vyšívanin na bavlněných tkaninách ve stejném stavu appretury jako při dovozu připočte se přirážka 0·7 procenta, u vyšívanin na jiných tkaninách přirážka 2·1 procenta, u vyšívanin na bavlněných tkaninách v tuzemsku po vyšití bílených (tedy pro účty podle § 34, č. 1) přirážka rovných 11 procent.

§ 43.

Váhy z těchto výpočtů vycházející budte i s vahou tkanin, které v nezměněném stavu appretury toliko vyšité byly zpět vyvezeny, dohromady sečteny a k tomuto úhrnnému součtu buď jakožto ekvivalent za úbytek vyšívacích nití při vyšívaninách na bavlně připočteno 7 procent, při vyšívaninách na jiných tkaninách 6 procent. Dosahuje-li nebo převyšuje-li takto nalezená váha číslici na dovozné stránce pro súčtování vyšetřenou (§ 41), buď příslušný účet pokládán za súčtovaný.

Je-li váha na dovozné stránce spočtená větší nežli na vývozné stránce, buď clo za rozdíl váhy definitivně za přijaté zapsáno podle jistoty za tkaniny v příslušném účtu vypočtené.

§ 44.

U vyšívaných šátečků ploským a článkovým stehem, když byly vyšetřeny ryzí váhy na dovozné a vývozné stránce bez připočtení upravovacích přídavků, ztráty za vystřižení a bílení jakož i za odpadek příze (§§ 42 a 43), vykoná se súčtování tím způsobem, že za 100 kilogramů vyvezených, vyšitých, bílených a prodejově upravených šátečků započte se 180 kilogramů v surovém stavu dovezených bavlněných tkanin a vyšívacích nití, vztažmo 160 kilogramů v surovém stavu dovezených lněných tkanin a vyšívacích nití a že se dále účtuje podle návodu § 43.

Nežádala-li strana, aby jí byl vyhotoven zvláštní účet pro vyšívání šátečků na obou řečených druzích tkanin, nebo chce-li takové šátečky na bavlně zpět vyvážeti v neadjustovaném nebo nebíleném stavu, vztažmo na lněných tkaninách v neadjustovaném stavu, budiž také při vyšívání šátečků na všech jiných tkaninách postupováno podle předpisu §§ 42 a 43.

§ 45.

Osoby a firmy, které již mají zvláštní povolení, aby provozovaly takovýto upravovací obchod, nemusí zvláště zakročovati, aby jim bylo uděleno povolení podle oddílu II tohoto nařízení. Avšak také při jejich obchodu buď příště šetřeno všech předpisů tohoto oddílu tohoto nařízení a za zaniklé prohlašují se dále sahající úlevy kromě úlev v příčině kauce. Účty od těchto osob a firem dosud vedené mohou býti uzavřeny také dnem 31. prosince 1907 a zbývající neupotřebené vyšívací niti a tkaniny mohou býti přeneseny do zvláštních přechodných účtů, které budte vedeny přesně podle předpisů tohoto nařízení a jejichž platnost potrvá až do 31. prosince 1908.

III. Jak má býti vyšetřena váha v upravovacím obchodu vyšívacím a jak se uzavírají úřední účty.

§ 46.

Ryzí váhy, které mají býti zapsány do záznamných listů, opovědí zboží, účetních archů, účetních knih a úředních účtů, musí býti uvedeny přesně až na jedno desetinné místo.

Úřední účty pro všechny způsoby upravovacího obchodu, které mají stejné číslování, při počátku každého dovozného období znova počínající, jako účetní archy stran, budte uzavírány zcela stejným způsobem jako tyto archy.

Když se uzavřené úřední účty zasílají censurnímu úřadu, budte předloženy všechny k nim příslušné listiny jakožto přílohy těchto účtů. Přílohy

úředního účtu buďte číslovány posloupně podle toho, jak tyto ohlášky došly.

IV. Jak se vyřizují vyšívaniny k dodatečnému vyšití dovezené a applikační vyšívaniny k tomu dovezené, aby byly vystřiženy.

§ 47.

Strany, kterým byl povolen upravovací obchod podle I. oddílu tohoto nařízení, mohou zpět dováženi vyšité tkaniny, které byly vyšity v upravovacím obchodu v celním území, což jest seznati z vytištěných na tkaninách, nepřetržených razítek totožnosti — aby byly opraveny, dodatečně vyšity, nakadeřeny, uhlazeny v upravovacím obchodu s přiloženými k tomu potřebnými vyšívacími nitmi nebo bez nich. Při tom buďte vyšité kusy znova razítkem opatřeny.

Pro tento obchod platí předpisy pro upravovací obchod *sub* I *A* uvedený s tím rozdílem, že celní jistota má býti dána podle nejvyššího smluvního cla, platného pro vyšívaniny příslušné tarifní třídy a že nevyvezené zboží, nesrovnává-li se počet kusů (§ 13), má býti vyceleno podle tohoto sazebního čísla.

§ 48.

Applikační vyšívaniny mohou býti ponechány v tuzemsku, aby byly vystřiženy, nebo mohou k tomuto účelu opět býti dovezeny. Mají-li býti ihned ponechány v tuzemsku, aby byly vystřiženy, buďte nejprve nevystřižené předloženy celnici, která s nimi má tak naložiti, jako by byly nevystřižené vyvezeny.

Potom buďte applikační vyšívaniny, které se ponechají v tuzemsku za příčinou vystřihání, právě tak jako tkaniny k vystříhání opět dovezené, šetříc § 47, odstavce 2, znova zaznamenány (záznamný list, vzorec *A*), při čemž tkaninové vrstvy vyšíváním spojené buďte čítány za jeden kus. Vyvezou-li se zpět všechny tkaninové kusy na dovozné stránce záznamného listu uvedené, tedy se k schodku váhy vystřižených opět vyvezených applikačních vyšívanin dále nepřihlédá.

V. Ostatní obchod vyšívací.

§ 49.

Jiné vyšívací obchody nežli v tomto nařízení upravené, na příklad na tkaninách ve spojení s kovovými nitmi, leptané vyšívání při zpětném vývozu v leptaném stavu, s vyšívacími nitmi z falešných přediv nebo drátů, jsou vázány na povolení finančního ministeria.

§ 50.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. ledna 1908.

Korytowski m. p. **Fiedler** m. p.

Příklad pro ploskostehové nebo článkové vyšívání.

Vzorec A.

Korunní země: Tyrolsko a Vorarlbersko.

C. k celnice v *Lustenavě*.

Záznamný list $\frac{\text{č. } 26}{\text{číslo } 3}$

pro dovoz zboží v upravovacím obchodu vyšívacím, odbavují-li se zároveň dovezené tkaniny a příze.

Povolení c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu*, č. *1659* ze dne *23. března* 1907.

Jméno strany: *Strasser Karel z Hohenemsu.*

Druh vyšívání: *) ***Ploskostehové nebo článkové vyšívání.***

Počet nakladních kusů	Váha tkanin i s vyšívacími nitmi k nim příslušnými		Počet kusů, které mají býti stotožněny	Druh zboží	Úřední poznámka
	hrubá *kg*	ryzí *kg*			
1	2	3	4	5	6
1	*30·8*	*30*	*40*	*Bavlněné tkaniny, surové, neezorkované, s. č. 192 a), poznámka i s příslušnými k nim vyšívacími nitmi bavlněnými*	Tvar úředního razítka: LU ⊕ X
	Nezpracováno vyvezeno:				
	z n. k. 4, 5	*2·8*	*4*		Lhůta k zpětnému vývozu až do *30. června 1909.*
	„ „ „ 6	*0·4*			Celní jistota od strany složená podle záznamu *200 K.*
		26·8	*36*		Z této jistoty bylo použito tímto odběrem: *51 K.*

C. k. celnice v *Lustenavě*, dne *23. června* 1908.

L. S.

***Madlener** Otto, off.*

*) Druh vyšívací buď podle § 8 *a—c* zřetelně od úřadu rukou zapsán.

Vývozné potvrzení.

Datum vývozu	Čís.	Vyšito zpět vyvezeno — druh vyšívání: *ploskostehové nebo článkové vyšívání* — ryzí váha *kg*	Vyšito zpět vyvezeno — počet kusů	Nevyšité opět vyvezené — tkaniny — ryzí váha *kg*	Nevyšité opět vyvezené — tkaniny — počet kusů	Neupotřebená příze — ryzí váha *kg*	Potvrzení výstupu
1		2	3	4	5	6	7
5./7. 1908	*1*	*6*	*10*	. . . .	. . . .	. . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
16./8. 1908	*2*	*9·1*	*12*	. . . .	. . . .	. . . .	*Madlener, „ Vonbun, „*
13./10. 1908	*3*	*4*	*6*	. . . .	. . . .	. . . .	*Madlener, „ Vonbun, „*
2./2. 1909	*4*	*5·2*	*6*	. . . .	. . . .	. . . .	*Madlener, „ Vonbun, „*
18./5. 1909	*5*	. . . . .	. . . . .	*2·8*	*4*	*0·4*	*Madlener, „ Vonbun, „*
		24·3	*34*	*2·8*	*4*	*0·4*	

Počet kusů při dovozu *36*
„ „ „ *vývozu* *34*

Schází kusů . . . . . *2 průměrné váhy (30 : 40 =) 0·75 kg = 1·5 kg.*

Váha při dovozu (26·8 — 1·5) = 25·3 kg
„ „ *vývozu* . . . . . *24·3* „

Rozdíl . . . . . *1·— kg*

Přípustný rozdíl 7%ho odpadku příze, podle váhy vyvezeného vyšitého zboží vypočtený činí . . . . . *1·7 kg*

Proto buď záznamný list jako vyčerpaný podle § 12 zpět vzat.

1·5 kg tkanin podle saz. č. 192 a) poznámky vyclen 2 K 55 h dle příjmu reg. pol. 656.

L. S.

C. k. celnice v *Lustenavě*, dne *18. května* 1909.

Madlener,
off.

Příklad pro haklicové (též applikační vyšívání řetízkovým stehem).

Vzorec A.

Korunní země: Tyrolsko a Vorarlbersko. C. k. celnice v *Höchstě.*

Záznamný list $\frac{\text{č. } 7}{\text{číslo } 2}$

pro dovoz zboží v upravovacím obchodu vyšívacím, odbavují-li se zároveň dovezené tkaniny a příze.

Povolení c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* č. *1947* ze dne *14. dubna* 1907.

Jméno strany: *Huber František z Wolfurta.*

Druh vyšívání:*) ***Haklicové vyšívání (též applikační vyšívání řetízkovým stehem).***

Počet nákladních kusů	Váha tkanin i s vyšívacími nitmi k nim příslušnými		Počet kusů, které mají býti stotožněny	Druh zboží	Úřední poznámka
	hrubá *kg*	ryzí *kg*			
1	2	3	4	5	6
1	*125*	*122*	*48*	*Bavlněné tkaniny, surové, nevzorkované, s. č. 192 a), poznámka i s příslušnými k nim vyšívacími nitmi lněnými*	Tvar úředního razítka: HÖ X
	Nezpracováno vyvezeno:				
	z n. k. 4, 5	*20*	*8*		Lhůta k zpětnému vývozu až do *30. června* 1909.
	„ „ „ 6	*4*			Celní jistota od strany složená podle záznamu *750 K.*
		98	*40*		Z této jistoty bylo použito tímto odběrem: *207·40 K.*

C. k. celnice v *Höchstě,* dne *13. února* 1908.

L. S.

Berger,
off.

*) Druh vyšívací buď podle § 8 *a—c* zřetelně od úřadu rukou zapsán.

Vývozné potvrzení.

Datum vývozu	Čís.	Vyšito zpět vyvezeno — druh vyšívání: *haklicové vyšívání* — ryzí váha *kg*	Vyšito zpět vyvezeno — druh vyšívání: *haklicové vyšívání* — počet kusů	Nevyšité opět vyvezené — tkaniny — ryzí váha *kg*	Nevyšité opět vyvezené — tkaniny — počet kusů	Neupotřebená příze — ryzí váha *kg*	Potvrzení výstupu
1		2	3	4	5	6	7
22./2. 1908	*1*	*10*	*4*	. . . .	. . . .	. . . .	*Berger, offic., Schug, assist.*
6./5. 1908	*2*	*46*	*18*	. . . .	. . . .	. . . .	*Berger, „ Schug, „*
17./9. 1908	*3*	. . . . .	. . . . .	*20*	*8*	. . . .	*Berger, „ Schug, „*
28./12. 1908	*4*	*15·5*	*6*	. . . .	. . . .	. . . .	*Berger, „ Schug, „*
7./4. 1909	*5*	*14*	*10*	. . . .	. . . .	. . . .	*Berger, „ Schug, „*
10./4. 1909	*6*	. . . . .	. . . . .	. . . .	. . . .	*4*	*Berger, „ Schug, „*
		85·5	*38*	*20*	*8*	*4*	

Počet kusů při dovozu 40
„ „ „ vývozu 38
Schází kusů . . . . . 2 průměrné váhy (122 : 48 =) 2·5 kg = 5 kg
Váha při dovozu (98 — 5) = 93 kg
„ „ vývozu 85·5 kg
Rozdíl . 7·5 kg
Přípustný rozdíl 1%ho odpadku příze, podle váhy vyvez. vyš. zboží vypočtený, činí . . . . . 0·9 kg
proto clem povinný schodek příze . . . 6·6 kg.

5 kg příze podle s. č. 192 a) poznámky
6·6 kg příze podle s. č. 186 d)/187 e
} *13 K 30 h dle příjm. reg. pol. 1068 vyclen.*

C. k. celnice v *Höchstě*, dne *10. dubna* 1909.

L. S.

Berger,
officiál.

Schug,
assistent.

Vzorec B/1.

Příklad pro bavlněné zboží sazebního čísla 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka, 195 *a)* 1 poznámka a vyšívací niti (kromě hedvábí) v ploskostehovém a člunkovém vyšívání.

Účetní arch

pro povolený straně *Albertu Hubrovi* z *Dornbirna* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *3. března 1907, č. 6112,* upravovací obchod vyšívací s bavlněným zbožím sazebního čísla 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka, 195 *a)* 1 poznámka, jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí), které se vyšívá *ploskostehovým a člunkovým vyšíváním.*

Úřední účet č. *16.*

Platný pro dovoz od 1. ledna 1908 až do 31. prosince 1908.

Dovezené tkaniny jsou stotožněny následujícím úředním razítkem:

Zpětný vývoz těchto tkanin musí se státi nejpozději dne 30. června 1909, a také tohoto dne tento účetní arch musí býti odevzdán úřadu.

Obnos složené celní jistoty *2800* K . . h.

C. k. celnice v *Lustenavě,* dne *2. ledna* 1908.

Vzorec pro bavlněné zboží sazebního čísla 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka, 195 *a)* 1 poznámka.

D o v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Bavlněné zboží s. č. 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka 195 *a)* 1 poznámka		Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí)		Úřední potvrzení
		Ryzí váha *kg*	Počet kusů	Ryzí váha *kg*	Poznámka	
1		2	3	4		5
2./1. 1908	*1*	*50·5*	*56*	*30*	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
15./4. 1908	*2*	*178·3*	*190*	—	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
7./8. 1908	*3*	—	—	*100*	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
25./8. 1908	*4*	*10*	*14*	*2*	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
5./10. 1908	*5*	*65·8*	*76*	—	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
13./12. 1908	*6*	*121*	*142*	*82*	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
		425·6	*478*	*214*	—	
Nevyšité vyvezeno		*31*	*42*	*20*	—	*Váha přize na nejbližší účet přenesené*
		394·6	*436*	*194*	—	
Schdzející kusy (§ 31)		*3·6*	*4*			
		391	*432*			

4 kusy tkaniny scházejí vypočtenou průměrnou vahou po (425·6 : 478 =) 0·9 kg; tedy za 4 kusy 3·6 kg váhy.

V y v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Bavlněné tkaniny (tyly) vyšité: Ryzí váha kg	Počet kusů	Bavlněné tkaniny (tyly) nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené: Ryzí váha kg	Počet kusů	Neupotřebená zpět vyvezená nebo na nejbližší účet přenesená příze: Ryzí váha kg	Potvrzení vývozu nebo poznámka, že byly tkaniny vyclény nebo že byla příze přenesena na nejbližší účet
6		7	8	9	10	11	12
18./2. 1908	1	47	36	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
1./3. 1908	2	65·5	48	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
17./4. 1908	3	34	20	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
2./5. 1908	4	115	96	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
26./5. 1908	5	78	76	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
15./7. 1908	6	5	4	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
21./10. 1908	7	60	56	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
5./11. 1908	8	49	38	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
28./12. 1908	9	35	24	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
17./1. 1909	10	24	16	. . . .	. . . .	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
24./2. 1909	11	. . . .	. . . .	22	30	. . . . .	Madlener, off. Vonbun, resp.
12./4. 1909	12	. . . .	. . . .	9	12	. . . . .	Vycleno pod p. př. v. 540 k dovozu podle s. č. 191 a) poznámka.
4./6. 1909	13	25	18	. . . .	. . . .	20*)	Madlener, off. Vonbun, resp.
		537·5	432	31	42	20	*) Na nejbližší účet přeneseno.
Ze sloupce 2 a 3		391	432				Účet spočten po odpočtu váhy scházejících kusů podle § 31:
K tomu 25% odpadku příze		146·5 36·6	—				vývoz . . . . . 432 kusy dovoz . . . . 432 „
Vyšitá příze		183·1					Váha vyvezené příze . . . . . 183·1 kg Vzhledem k dovezené váze . . . . . 194 „ schází příze . . . . . 10·9 kg

3·6 kg tkaniny podle s. č. 192 a, poznámka . . . . . 6 K 12 h
a 10·9 kg příze podle s. č. 186 d), 187 e) . . . . . 7 „ 96 „ } Dohr. 14 K 08 h
podle p. př. v. 749 vyclено.

V Lustenavě, dne 30. června 1909.

Madlener, off.

Vzorec B/2.

Příklad pro vlněné tkané zboží v haklicovem vyšívání (též applikace v řetízkovém stehu).

Účetní arch

pro povolený straně *Albertu Hubrovi z Dornbirna* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *2. prosince 1907, č. 9680,* upravovací obchod vyšívací s vlněnými tkaninami, jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí), které se vyšívají *haklicovým vyšíváním.*

Úřední účet č. *17.*

Platný pro dovoz od 1. ledna 1908 až do 31. prosince 1908.

Dovezené tkaniny jsou stotožněny následujícím úředním razítkem:

LU X

Zpětný vývoz těchto tkanin musí se státi nejpozději dne 30. června 1909, a také tohoto dne tento účetní arch musí býti odevzdán úřadu.

Obnos složené celní jistoty *2800* K . . h.

C. k. celnice v *Lustenavě*, dne *17. ledna* 1908.

Vzorec pro všechny tkaniny (tyly) kromě bavlněného zboží sazebního čísla 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka, 195 *a)* 1 poznámka.

D o v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Druh tkanin		Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí)		Úřední potvrzení
		Vlněné tkané zboží				
		Ryzí váha *kg*	Počet kusů	Ryzí váha *kg*	Poznámka	
1		2	3	4		5
17./1. 1908	*1*	*4*	*16*	*2*		*Madlener, off. Vonbun, resp.*
24./3. 1908	*2*	*3·6*	*8*	. . . . .	*Hedvábí, celní diference (§ 17) pod p. přij. rej. 22 složena*	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
25./3. 1908	*3*	. . . . .	. . . . .	*3*		*Madlener, off. Vonbun, resp.*
15./5. 1908	*4*	*1·1*	*2*	. . . . .		*Madlener, off. Vonbun, resp.*
18./9. 1908	*5*	*12*	*28*	*2*	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
		20·7	*54*	*7*		
Nevyšito vyvezeno		*4*	*6*			
		16·7	*18*			

V y v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	*Vlněné tkaniny* vyšité: Ryzí váha kg	vyšité: Počet kusů	nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené: Ryzí váha kg	nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené: Počet kusů	Neupotřebená zpět vyvezená nebo na nejbližší účet přenesená přize: Ryzí váha kg	Potvrzení vývozu nebo poznámka, že byly tkaniny vyclenu nebo že byla přize přenesena na nejbližší účet
6		7	8	9	10	11	12
24./3. 1908	*1*	*3*	*8*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
15./5. 1908	*2*	*1·5*	*2*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
18./9. 1908	*3*	*6*	*14*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
16./12. 1908	*4*	*9·5*	*12*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
1./1. 1909	*5*	. . . .	. . . .	*4*	*6*	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
28./3. 1909	*6*	*7*	*12*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
		27	*48*	*4*	*6*	. . . . .	
Ze sloupce 2 a 3		*16·7*	*48*				*Spočtení účtu:* *Vyvezeno . . . . . 48 kusů* *Dovezeno . . . . . 48 kusů*
K tomu 3% odpadku přize . . .		*10·3*	. . . .				
		0·3	. . . .				*Váha vyvezené přize . . 10·6 kg* *Vzhledem k dovezené vaze . . . . . 7 „* *více . . 3·6 kg*
Vyšitá přize . . .		*10·6*	. . . .				*proto buď účetní arch podle § 30 jako vyčerpaný zpět vzat.*

V Lustenavě, dne 28. března 1909.

Madlener,
off.

Vzorec B/3.

Příklad pro hedvábné tkaniny v ploskostehovém a člunkovém vyšívání a applikačním vyšívání ploským a člunkovým stehem s applikováním hedvábných tkanin na bavlněné tkaniny.

Účetní arch

pro povolený straně *Františku Thonovi z Höchstu* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *1. ledna 1908, č. 2270*, upravovací obchod vyšívací s hedvábnými tkaninami, jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí), které se vyšívají *ploskostehovým a člunkovým vyšíváním*.

Úřední účet č. *18*.

Platný pro dovoz od 1. ledna 1908 až do 31. prosince 1908.

Dovezené tkaniny jsou stotožněny následujícím úředním razítkem:

Zpětný vývoz těchto tkanin musí se státi nejpozději dne 30. června 1909, a také tohoto dne tento účetní arch musí býti odevzdán úřadu.

Obnos složené celní jistoty *4000* K . . h.

C. k. celnice v *Höchsté*, dne *3. února* 1908.

Vzorec pro všechny tkaniny (tyly) kromě bavlněného zboží sazebního čísla 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka, 195 *a)* 1 poznámka.

D o v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Druh tkanin: *Hedvábné tkaniny* — Ryzí váha *kg*	Druh tkanin: *Hedvábné tkaniny* — Počet kusů	Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí) — Ryzí váha *kg*	Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí) — Poznámka	Úřední potvrzení
1		2	3	4		5
3./2. 1908	*1*	*21·5*	*32*	*10*	*Hedvábí, celní diference (§ 17) pod p. př. rej. 207 složena*	*Berger, off., Schug, assist.*
17./4. 1908	*2*	*12*	*18*			*Berger, off., Schug, assist.*
28./6. 1908	*3*	*18·5*	*28*	*5·5*		*Berger, off., Schug, assist.*
13./6. 1908	*4*	*29*	*40*			*Berger, off., Schug, assist.*
4./10. 1908	*5*	*11·2*	*17*	*6*		*Berger, off., Schug, assist.*
17./12. 1908	*6*	*14*	*19*			*Berger, off., Schug, assist.*
		106·2	*154*	*21·5*		
Neupotřebené vyvezeno		*2*	*3*	*1·5*		
		104·2	*151*	*20*		
Scházející kusy		*1·4*	*2*			
		102·8	*149*			

Průměrná váha kusu tkaniny (106·2 : 154 =) . . . . . *0·7 kg*

86 kusů tkanin k applikaci, průměrná váha . . . . . *60·2 kg.*

151 ze sloupce 3
149 ze sloupce 8

2 kusy tkaniny scházejí, průměrná jejich váha . . . . . *1·4 kg.*

1·4 kg tkaniny podle sazebního čísla 248 b . . . . . *18 K 20 h*
a 1·4 kg tkaniny podle sazebního čísla 186 d, 187 e . . . . . *1 „ 02 „*
} *dohr. 19 K 20 h*

podle pol. příjm. rejstříku 246 vyceleno.

V y v e z e n o

Datum opověď	Čís.	Hedvábné tkaniny: vyšité — Ryzí váha kg	vyšité — Počet kusů	nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené — Ryzí váha kg	nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené — Počet kusů	Neupotřebená zpět vyvezená nebo na nejbližší účet přenesená přize — Ryzí váha kg	Potvrzení vývozu nebo poznámka, že byly tkaniny vyclény nebo že byla přize přenesena na nejbližší účet
6		7	8	9	10	11	12
4./3. 1908	*1*	*17·2*	*18*				*Berger, off., Schug, assist.*
7./4. 1908	*2*	*13*	*14*	*2*	*3*		*Berger, off., Schug, assist.*
14./6. 1908	*4*	*11·1*	*13*				*Berger, off., Schug, assist.*
9./11. 1908	*6*	*10·1*	*11*	—	—	*1·5*	*Berger, off., Schug, assist.*
2./3. 1909	*8*	*6*	*7*				*Berger, off., Schug, assist.*
		57·5	*63*	*2*	*3*	*1·5*	
Appl. tkaniny		*60·2*	*86*				
Úhrnem		*117·7*	*149*				*Váha vyvezené přize 18·6 kg*
Ze sloupce 2 a 3		*102·8*	*149*				*Váha dovezené přize 20·— „*
		14·9	—				*scházející přize . . 1·4 kg*
K tomu 25% odpadku přize		*3·7*					
Vyšitá přize		*18·6*					

Applikovano na tkaniny účetního archu k úředními účtu 19.

5./6. 1908	*3*	*41·5*	*22*				
3./7. 1908	*5*	*80*	*43*				
3./1. 1909	*7*	*43*	*21*				
		164·5	*86*				
Ze sloupce 2 a 3		*60·2*	*86*				
Ku přenášce v účetním archu k úředními účtu 19		*104·3*	—				

V Hořicích, dne 7. března 1909.

Berger,
officiál.

Vzorec B/4.

Příklad pro bavlněné zboží v ploskostehovém a člunkovém vyšívání a applikačním vyšívání ploským a člunkovým stehem s applikací hedvábných tkanin na bavlněné tkaniny.

Účetní arch

pro povolený straně *Františku Thonovi z Höchstu* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *1. ledna 1908, č. 2270,* upravovací obchod vyšívací s bavlněnými tkaninami surovými osazebního čísla 191*a)* poznámka, 192*a)* poznámka, 195*a)* 1 poznámka, jakož i s vyšívacími nitmi všeh druhu (kromě hedvábí), které se vyšívají *ploskostehovým a člunkovým vyšíváním.*

PRÁVNICKÁ JED MORAVO BR

Úřední účet č. *19.*

Platný pro dovoz od 1. ledna 1908 až do 31. prosince 1908.

Dovezené tkaniny jsou stotožněny následujícím úředním razítkem:

HÖ X

Zpětný vývoz těchto tkanin musí se státi nejpozději dne 30. června 1909, a také tohoto dne tento účetní arch musí býti odevzdán úřadu.

Obnos složené celní jistoty *4000* K . . h.

C. k. celnice v *Höchstě*, dne *2. ledna* 1908.

Vzorec pro bavlněné zboží s. č. 191*a)* poznámka, 192*a)* poznámka, 195*a)* 1 poznámka.

D o v e z e n o

Datum	Čís. opovědi	Bavlněné tkaniny surové s. č. 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka, 195 *a)* 1 poznámka		Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí)		Úřední potvrzení
		Ryzí váha *kg*	Počet kusů	Ryzí váha *kg*	Poznámka	
1		2	3	4		5
2./1. 1908	*1*	*25·3*	*27*	*20*		*Berger, offic., Schug, assist.*
3./2. 1908	*2*	*127·5*	*150*	*55*		*Berger, offic., Schug, assist.*
24./6. 1908	*3*	*20·6*	*32*	—		*Berger, offic., Schug, assist.*
28./6. 1908	*4*	—	—	*30*		*Berger, offic., Schug, assist.*
19./7. 1908	*5*	*145·8*	*155*	*42*		*Berger, offic., Schug, assist.*
15./11. 1908	*6*	*56·7*	*63*	*15*		*Berger, offic., Schug, assist.*
		375·9	*427*	*162*		
Navýšité vyceceno		*21·2*	*23*	*) *10*		**) Váha přize na nejbližší číčet přenesené.*
		354·7	*404*	*152*		

6 kusů tkaniny schází vypočtenou průměrnou vahou po (375·9 : 427 =) 0·9 kg; tedy za 6 kusů 5·4 kg

Scházející kusy tkaniny		*5·4*	*6*			
		349·3	*398*			

5·4 kg tkaniny podle s. č. 192 a) poznámky vyceleno 9 K 20 h podle pol. příjm. rej. 200.

V y v e z e n o

Datum	Čís.	Bavlněné tkaniny (tyly)				Neupotřebená zpět vyvezená nebo na nejbližší účet přenesená přize	Potvrzení vývozu nebo poznámka, že byly tkaniny vyclenynebo že byla přize přenesena na nejbližší účet
opovědi		vyšité		nevyšité zpět vyvezené nebo k dozoru vyclené			
		Ryzí váha kg	Počet kusů	Ryzí váha kg	Počet kusů	Ryzí váha kg	
6		7	8	9	10	11	12
8./2. 1908	1	36	30				Berger, offic., Schug, assist.
11./3. 1908	2	43	36				Berger, offic., Schug, assist.
20./4. 1008	3	44·5	39				Berger, offic., Schug, assist.
5./6. 1908	4	57	51				Berger, offic., Schug, assist.
5./6. 1908	5	*)	22				Berger, offic., Schug, assist.
							Berger, offic., Schug, assist.
1./7. 1908	6	32	25				Berger, offic., Schug, assist.
3./7. 1908	7	*)	43				Berger, offic., Schug, assist.
10./9. 1908	8	37·5	32				Berger, offic., Schug, assist.
16./11. 1908	9	57	47				Berger, offic., Schug, assist.
12./12. 1908	10	61·5	52				Berger, offic., Schug, assist.
3./1. 1909	11	*)	21				Berger, offic., Schug, assist.
24./1. 1909	12	.	.	21·2	23		*) v. účet 18.
4./3. 1909	13	.	.	. . . .	. . . .	10 **)	**) Přeneseno na nejbližší účet.
z účetního archu k předmínu účtu 18.		368·5	398	21·2	23	10	
		104·3	—				
		472·8	398				
ze sloupce 2 a 3 .		349·3	398				
		123·5	—				
25% odpadku přize		30·9					
Vyšitá přize . . .		154·4					
Váha dovezené přize		152					

Účet vyčerpán.

V Höchstu, dne 7. března 1909.

Berger,
officiál.

1122

Vzorec C/1.

Příklad pro bavlněné zboží sazebního čísla 191*a)* poznámka, 192*a)* poznámka, 195*a)* 1 poznámka a vyšívací niti (kromě hedvábí) v ploskostehovém a člunkovém vyšívání.

Úřední účet čís. *16*

pro povolený straně *Albertu Hubrovi* z *Dornbirna* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *3. března 1907, č. 6112,* upravovací obchod vyšívací s bavlněným zbožím sazebního čísla 191*a)* poznámka, 192*a)* poznámka, 195*a)* 1 poznámka, jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí), které se vyšívají *ploskostehovým a člunkovým vyšíváním.**)

Platný pro dovoz od *1. ledna* 1908 až do *31. prosince* 1908.

Dovezené tkaniny jsou stotožněny následujícím úředním razítkem:

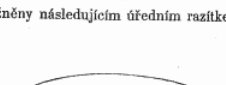

K tomuto úřednímu účtu patří: *6* kusů dovozných, *13* kusů vývozných } opovědí.

Uzavřeno dne *30. června* 1909.

Výše složené celní jistoty podle záznamu . . . . . *2800* K — h

Při súčtování bylo definitivně vybráno cla:

za přízi . . . . . *7* K *96* h

za tkaniny . . . . . *6* K *12* h

dohromady . *14* K *10* h

C. k. celnice v *Lustenavě.*

Předloženo k censuře s *19* přílohami dne *30. června* 1909.

Madlener,
off.

*) Druh vyšívání buď podle § 8 *a—c* od úřadu zřetelně rukou zapsán.

Dovezeno						
Datum opovědi	Čís.	Bavlněné zboží s. č. 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka, 195 *a)* 1 poznámka		Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí)		Úřední potvrzení
		Ryzí váha *kg*	Počet kusů	Ryzí váha *kg*	Poznámka	
1		2	3	4		5
2./1. 1908	*1*	*50·5*	*56*	*30*	—	*Madlener, off., Vonbun. resp.*
15./4. 1908	*2*	*178·3*	*190*	—	—	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
7./8. 1908	*3*	—	—	*100*	—	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
25./8. 1908	*4*	*10*	*14*	*2*	—	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
5./10. 1908	*5*	*65·8*	*76*	—	—	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
13./12. 1908	*6*	*121*	*142*	*82*	—	*Madlener, off.. Vonbun, resp.*
		425·6	*478*	*214*	—	
Nevyšité vyvezeno		*31*	*42*	*20*	—	*Váha příze na nejbližší číet přenesené.*
		394·6	*436*	*194*	—	
Scházející kusy (§ 31)		*3·6*	*4*			
		391	*432*			

4 kusy tkaniny scházejí vypočtenou průměrnou vahou po (425·6 : 478 =) 0·9 kg; tedy za 4 kusy 3·6 kg váhy.

V y v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Bavlněné tkaniny (tyly)				Neupotřebená zpět vyvezená nebo na nejbližší účet přenesená příze	Potvrzení vývozu nebo poznámka, že byly tkaniny vyceleny nebo že byla příze přenesena na nejbližší účet.
		vyšité		nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené			
		Ryzí váha kg	Počet kusů	Ryzí váha kg	Počet kusů	Ryzí váha kg	
6		7	8	9	10	11	12
18./2. 1908	*1*	*47*	*36*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
1./3. 1908	*2*	*65·5*	*48*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
17./4. 1908	*3*	*34*	*20*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
2./5. 1908	*4*	*115*	*96*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
26./5. 1908	*5*	*78*	*76*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
15./7. 1908	*6*	*5*	*4*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
21./10. 1908	*7*	*60*	*56*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
5./11. 1908	*8*	*49*	*38*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
28./12. 1908	*9*	*35*	*24*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
17./1. 1909	*10*	*24*	*16*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
24./2. 1909	*11*	. . . .	. . . .	*22*	*30*	. . . . .	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
12./4. 1909	*12*	. . . .	. . . .	*9*	*12*	. . . . .	*Vyceleno pod p. př. r. 540 k dovozu podle s. č. 191a) poznámka.*
4./6. 1909	*13*	*25*	*18*	. . . .	. . . .	*20*)*	*Madlener, off., Vonbun, resp.*
		537·5	*432*	*31*	*42*	*20*	**) Na nejbližší účet přeneseno.*
Ze sloupce 2 a 3		*391*	*432*				*Účet spočten po výpočtu váhy schdzejících kusů podle § 31:*
K tomu 25% odpadku příze		*146·5* *36·6*	*—*				*vývoz . . . . . 432 kusy* *dovoz . . . . . 432 „*
Vyšitá příze		*183·1*					*Váha vyvezené příze . . . . . 183·1 kg* *Vzhledem k dovezené váze . . . . . 194 „*
3·6 kg tkaniny podle s. č. 192a), poznámka . . . . . 6 K 12 h *a 10·9 kg příze podle s. č. 186d), 187e) . . . . . 7 „ 96 „* *podle p. př. r. 749 vyceleno.*						*Dohr. 14 K 08 h*	*schází příze . . . . . 10·9 kg*

V Lustenavě, dne 30. června 1909.

***Madlener,** official.*

Vzorec C/2.

Příklad pro všelijké tkaniny kromě bavlněných tkanin sazebního čísla 191 *a)* poznámka, 192 *a)* poznámka a 195 *a)* 1 poznámka.

Úřední účet čís. *17*

pro povolený straně *Albertu Hubrovi z Dornbirna* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *2. prosince 1907, č. 9680,* upravovací obchod vyšívací s vlněnými tkaninami, jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí), které se vyšívají *hakličovým vyšíváním.**)

Platný pro dovoz od *1. ledna* až do *31. prosince* 1908.

Dovezené tkaniny jsou stotožněny následujícím úředním razítkem:

K tomuto úřednímu účtu patří: *5* kusů dovozných, *16* kusů vývozných } opovědí.

Uzavřeno dne *28. března* 1909.

Výše složené celní jistoty podle záznamu . . . . . *2800* K — h

Při súčtování bylo definitivně vybráno cla:

za přízi . . . . . .

za tkaniny . . . . . .

C. k. celnice v *Lustenavě.*

Předloženo k censuře s *11* přílohami dne *30. června* 1909.

Madlener,
off.

*) Druh vyšívání buď podle § 8 *a—c* od úřadu zřetelně rukou zapsán.

D o v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Druh tkanin: *Vlněné tkané zboží* — Ryzí váha *kg*	Počet kusů	Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí) — Ryzí váha *kg*	Poznámka	Úřední potvrzení
1		2	3	4		5
17./1. 1908	*1*	*4*	*16*	*2*		*Madlener, off. Vonbun, resp.*
24./3. 1908	*2*	*3·6*	*8*	. . . . .	*Hedvábí, celní difference (§ 17) pod p. přij. rej. 22 složena*	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
25./3. 1908	*3*	. . . . .	. . . . .	*3*		*Madlener, off. Vonbun, resp.*
15./5. 1908	*4*	*1·1*	*2*	. . . . .		*Madlener, off. Vonbun, resp.*
18./9. 1908	*5*	*12*	*28*	*2*	—	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
		20·7	*54*	*7*	—	
Nevyšito vyvezeno		*4*	*6*			
		16·7	*48*			

V y v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Vlněné tkaniny: vyšité — Ryzí váha kg	vyšité — Počet kusů	nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené — Ryzí váha kg	nevyšité zpět vyvezené nebo k dovozu vyclené — Počet kusů	Neupotřebená zpět vyvezená nebo na nejbližší účet přenesená příze — Ryzí váha kg	Potvrzení vývozu nebo poznámka, že byly tkaniny vyclenynebo že byla příze přenesena na nejbližší účet
6		7	8	9	10	11	12
24./3. 1908	*1*	*3*	*8*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
15./5. 1908	*2*	*1·5*	*2*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
18./9. 1908	*3*	*6*	*14*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
16./12. 1908	*4*	*9·5*	*12*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
1./1. 1909	*5*	. . . .	. . . .	*4*	*6*	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
28./3. 1909	*6*	*7*	*12*	. . . .	. . . .	. . . . .	*Madlener, off. Vonbun, resp.*
		27	*48*	*4*	*6*	. . . . .	
Ze sloupce 2 a 3		*16·7*	*48*				*Spočtení účtů:*
							Vyvezeno . . . . . 48 kusů
		10·3	. . . .				*Dovezeno . . . . . 48 kusů*
K tomu 3 % odpadku příze		*0·3*	. . . .				*Váha vyvezené příze . . 10·6 kg*
Vyšitá příze		*10·6*	. . . .				*Vzhledem k dovezené vaze . . . . . 7 „*
							více . . 3·6 kg
							proto buď účetní arch podle § 30 jako vyčerpaný zpět vzat.

V Lustenavě, dne 28. března 1908.

Madlener,
off.

Vzorec D/1.

Vzorec pro upravovací obchod vyšívací podle II. oddílu nařízení.

Účetní kniha čís. *19*

pro upravovací obchod vyšívací, firmě *Františku Eggerovi* v *Dornbirně* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *2. prosince 1907, č. 6430,* povolený, s *bavlněnými tkaninami všeho druhu (také tyly), surovými jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí),* které mají býti podrobeny v tuzemsku další appretuře bílením, rozdělením a prodejovou úpravou.

Úřední účet čís. *19.*

Zpětný vývoz zboží roku *1908* odebraného má se státi nejpozději dne 31. prosince *1909*, a musí také téhož dne tato účetní kniha za příčinou súčtování býti předložena podepsanému úřadu.

Složená celní jistota: *60.000* K — h.

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně,
dne *2. ledna 1908.*

Nischler,
revident.

L. S.

D o v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Tovární známka a číslo (§ 36)	*Surové* bavlněné tkaniny všeho druhu *kg*	Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí) *kg*	Poznámka	Úřední potvrzení
1		2	3	4	5	6
2./1. 1908	*1*	*FE 247/61*	*1.242·6*	*390*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
6./1. 1908	*2*	*FE 248/92*	*2.200·4*	*420·2*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
8./2. 1908	*3*	*KK 24/26*	*612*	*202*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
20./2. 1908	*4*	*LM 612/24*	*1.800·2*	*796*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
4./3. 1908	*5*	*CL 2296/308*	*822*	*506*	*Hedvábí, celní difference podle § 33 hotově složena 6 K 80 h dle pol. příjm. rej. 1897*	*Nischler, rev., Stütz, off.*
5./3. 1908	*6*	*FR 82/96*	*1.412·5*	. . . . .		*Nischler, rev., Stütz, off.*
8./6. 1908	*7*	*FE 640/76*	*2.022*	*860*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
20./7. 1908	*8*	. . . . .	. . . . .	*720·5*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
6./8. 1908	*9*	. . . . .	. . . . .	*18·4*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
9./8. 1908	*10*	*EZ 648/80*	*1.022*	*620*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
12./11. 1908	*11*	*FL 612/20*	*1.622*	*860·5*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
19./12. 1908	*12*	*LM 212/18*	*1.096*	. . . . .		*Nischler, rev., Stütz, off.*
28./12. 1908	*13*	. . . . .	. . . . .	*512·6*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
			13.851·7	*5.906·2*		
od toho ze sloupce 3 a 4			*160·5*	*64*		
			13.691·2	*5.842·2*		
k tomu přize ze sloupce 4 . . .			*5.842·2*			
			19.533·4			
vyvezeno podle sčítovdní			*19.504·6*			

Proto schodek . 28·8 kg, který podle sazebního čísla 195 b) 2. vyclen byl dle sazby 400 K pod pol. příjm. rej. 3844 obnosem 115 K 20 h.

Sčítovdno dne 31. prosince 1909.

V y v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Nevyšité surové zboží	Nespotřebovaná vyvezená příze	Vyšité surové zboží (ve stejném stavu appretury jako při dovozu)	Adjustované surové zboží*) (ve stejném stavu appretury jako při dovozu)	Vyšité, bílené, neadjustované zboží	Vyšité, bílené, adjustované zboží*)	Průkaz vývozu
		kg	kg	kg	kg	kg	kg	
7		8	9	10	11	12	13	14
12./1. 1908	1	. . . .	. . . .	597	. . . .	. . . .	. . . .	Prův. l. výv. r. p. 4
6./2. 1908	2	. . . .	. . . .	. . . .	120	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 5
17./2. 1908	3	. . . .	. . . .	. . . .	360	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 9
22./3. 1908	4	. . . .	. . . .	. . . .	281	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 11
2./4. 1908	5	160·5	64	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 15
12./4. 1908	6	. . . .	. . . .	840·1	. . . .	. . . .	1.221·6	„ „ „ „ „ 19
18./5. 1908	7	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	172	„ „ „ „ „ 20
19./6. 1908	8	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	2.320	„ „ „ „ „ 30
20./7. 1908	9	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	210	. . . .	„ „ „ „ „ 37
30./8. 1908	10	. . . .	. . . .	1.222	. . . .	471·8	. . . .	„ „ „ „ „ 41
30./8. 1908	11	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	768·1	„ „ „ „ „ 42
20./10. 1908	12	. . . .	. . . .	420	. . . .	122	320	„ „ „ „ „ 62
19./11. 1908	13	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	1.620·5	„ „ „ „ „ 82
20./1. 1909	14	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	1.812	„ „ „ „ „ 8
30./3. 1909	15	. . . .	. . . .	395	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 20
4./12. 1909	16	. . . .	. . . .	1.603	133·2	. . . .	2.006·2	„ „ „ „ „ 90
		160·5	64	5.077·1	894·2	803·8	10.240·4	

Buď odečteno: — *Vyšité surové zboží* kg

Ze sloupce 10	5.077·1
„ „ *11 připočteno 0·7% per 6·3 kg*	900·5
„ „ *12 připočteno 10% ztráty při bílení 80·4 kg*	884·2
„ „ *13 „ 11% podle § 42 per 1126·4 kg*	11.366·8
Dohromady .	18.228·6
K tomu 7% za odpadek příze podle § 43	1.276
Suma podle § 43 .	19.504·6

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně.

Nischler, *revident.* ***Stütz,*** *official.*

*) Čistá váha po odečtení podvinků.

Vzorec E/1.

Vzorec pro upravovací obchod vyšívací podle II. oddílu nařízení.

Úřední účet čís. *19*

pro upravovací obchod vyšívací, firmě *Františku Eggerovi v Dornbirně* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *2. prosince 1907, č. 6430,* povolený, s *bavlněnými tkaninami všeho druhu (také tyly), surovými jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí),* které mají býti podrobeny v tuzemsku další appretuře bílením, rozdělením a prodejovou úpravou.

K tomuto úřednímu účtu náleží dne 2. ledna 1908 počatá

účetní kniha čís. *19.*

Zpětný vývoz zboží roku 1908 odebraného má se státi nejpozději dne 31. prosince 1909.

Složená celní jistota: *60.000* K — h.

Sůčtováno dne *31. prosince* 1909.

Předloženo k censuře s *29* přílohami.

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně.

Nischler,
revident.

Stütz,
officiál.

D o v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Tovární známka a číslo (§ 36)	*Surové* bavlněné tkaniny všeho druhu	Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí)	Poznámka	Úřední potvrzení
			kg	*kg*		
1		2	3	4	5	6
2./1. 1908	*1*	*FE247/61*	*1.242·6*	*390*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
6./1. 1908	*2*	*FE248/92*	*2.260·4*	*420·2*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
8./2. 1908	*3*	*KK24/26*	*612*	*202*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
20./2. 1908	*4*	*LM612/24*	*1.800·2*	*796*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
4./3. 1908	*5*	*CL2296/308*	*822*	*506*	*Hedvábí, celní difference podle § 33 hotově složena 6 K 80 h dle pol. příjm. rej. 1897*	*Nischler, rev., Stütz, off.*
5./3. 1908	*6*	*FR82/96*	*1.412·5*	. . . . .		*Nischler, rev., Stütz, off.*
8./6. 1908	*7*	*FE640/76*	*2.022*	*860*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
20./7. 1908	*8*	. . . . .	. . . . .	*720·5*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
6./8. 1908	*9*	. . . . .	. . . . .	*18·4*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
9./8. 1908	*10*	*EZ648/80*	*1.022*	*620*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
12./11. 1908	*11*	*FL612/20*	*1.622*	*860·5*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
19./12. 1908	*12*	*LM212/18*	*1.096*	. . . . .		*Nischler, rev., Stütz, off.*
28./12. 1908	*13*	. . . . .	. . . .	*512·6*		*Nischler, rev., Stütz, off.*
			13.851·7	*5.906·2*		
od toho ze sloupce 8 a 9			*160·5*	*64*		
			13.691·2	*5.842·2*		
k tomu příze ze sloupce 4 . . .			*5.842·2*			
			19·533·4			
vyvezeno podle sčítování			*19.504·6*			

proto schodek . 28·8 kg, který podle sazebního čísla 195 b) 2. vyclen byl dle sazby 400 K pod pol. příjm. rej. 3844 obnosem 115 K 20 h.

Sčítovdno dne 31. prosince 1909.

Vyvezeno

Datum opovědi	Čís.	Nevyšité surové zboží	Nespotřebovaná vyvezená příze	Vyšité surové zboží (ve stejném stavu appretury jako při dovozu)	Adjustované surové zboží*) (ve stejném stavu appretury jako při dovozu	Vyšité, bílené neadjustované zboží	Vyšité, bílené adjustované zboží*)	Průkaz vývozu
		kg	kg	kg	kg	kg	kg	
7		8	9	10	11	12	13	14
12./1. 1908	1	. . . .	. . . .	597	. . . .	. . . .	. . . .	Prův. l. výv. r. p. 4
6./2. 1908	2	. . . .	. . . .	. . . .	120	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 5
17./2. 1908	3	. . . .	. . . .	. . . .	360	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 9
22./3. 1908	4	. . . .	. . . .	. . . .	281	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 11
2./4. 1908	5	160·5	64	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 15
13./4. 1908	6	. . . .	. . . .	840·1	. . . .	. . . .	1.221·6	„ „ „ „ „ 19
18./5. 1908	7	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	172	„ „ „ „ „ 20
19./6. 1908	8	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	2.320	„ „ „ „ „ 30
20./7. 1908	9	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	210	. . . .	„ „ „ „ „ 37
30./8. 1908	10	. . . .	. . . .	1.222	. . . .	471·8	. . . .	„ „ „ „ „ 41
30./8. 1908	11	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	768·1	„ „ „ „ „ 42
20./10. 1908	12	. . . .	. . . .	420	. . . .	122	320	„ „ „ „ „ 62
19./11. 1908	13	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	1.620·5	„ „ „ „ „ 82
20./1. 1909	14	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	1.812	„ „ „ „ „ 8
30./3. 1909	15	. . . .	. . . .	395	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 20
4./12. 1909	16	. . . .	. . . .	1.603	133·2	. . . .	2.006·2	„ „ „ „ „ 90
		160·5	64	5.077·1	894·2	803·8	10.240·4	

	Vyšité surové zboží kg
Buď odečteno:	
Ze sloupce 10	5.077·1
„ „ *11 připočteno 0·7 % per 6·3 kg*	900·5
„ „ *12 „ 10 % ztráty při bílení 80·4 kg*	884·2
„ „ *13 „ 11 % podle § 42 per 1126·4 kg*	11.366·8
Dohromady .	18.228·6
K tomu 7 % za odpadek příze podle § 43	1.276
Suma podle § 43 .	19.504·6

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně.

Nischler, *revident.* ***Stätz,*** *officiál.*

*) Čistá váha po odečtení podvinků.

Vzorec D/2.

Vzorec pro upravovací obchod vyšívací podle II. oddílu nařízení.

Účetní kniha čís. *24*

pro upravovací obchod vyšívací, firmě *Ferdinandu Langovi v Dornbirně* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *18. prosince 1907, č. 6580,* povolený, s *vlněnými tkaninami (tyly), jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí),* které mají býti podrobeny v tuzemsku další appretuře bílením, rozdělením a prodejovou úpravou.

Úřední účet čís. *24.*

Zpětný vývoz zboží roku 1908 odebraného má se státi nejpozději dne 31. prosince 1909, a musí také téhož dne tato účetní kniha za příčinou súčtování býti předložena podepsanému úřadu.

Složená celní jistota: *120.000* K — h.

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně,
dne *1. ledna 1908.*

Nischler,
revident.

L. S.

D o v e z e n o

Datum opovědi	Čís.	Tovární známka a číslo (§ 36)	Vlněné tkaniny (tyly)	Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí)	Poznámka	Úřední potvrzení
			kg	*kg*		
1		2	3	4	5	6
2./1. 1908	*1*	*LF 33/147*	*12.006·4*	*4.802*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
8./2. 1908	*2*	*LF 240/310*	*8.800*	*2.400·5*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
8./3. 1908	*3*	. . . . .	. . . . .	*4.060*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
8./4. 1908	*4*	*LF 920/1040*	*9.814*	*944*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
			30.620·4	*12.206·5*		
Od toho ze sloupce 8 a 9			*240*	*102*		
			30.380·4	*12.104·5*		
K tomu příze ze sloupce 4			*12.104·5*			
			42.484·9			
Vyvezeno podle sčítování			*40.067·1*			

tedy schodek . . . . . *2.417·8 který byl vyclen podle sazebního čísla 234 clem 476 K ze 100 kg, úhrnem tedy 11.508 K 75 h pod pol. 276 příj. rej.*

Sčítováno dne 31. prosince 1909.

Vyvezeno

Datum opovědi	Čís.	Nevyšité surové zboží	Nespotřebovaná vyvezená příze	Vyšité surové zboží (ve stejném stavu appretury jako při dovozu)	Adjustované surové zboží*) (ve stejném stavu appretury jako při dovozu)	Vyšité, bílené, neadjustované zboží	Vyšité, bílené, adjustované zboží*)	Průkaz vývozu
		kg	kg	kg	kg	kg	kg	
7		8	9	10	11	12	13	14
12./1. 1908	1	. . . .	. . . .	4.007·5	. . . .	. . . .	. . . .	Prův. l. výv. r. p. 22
18./2. 1908	2	. . . .	. . . .	602·3	402·1	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 44
3./5. 1908	3	. . . .	. . . .	. . . .	1.840·1	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 60
18./9. 1908	4	240	102	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 65
20./9. 1908	5	. . . .	. . . .	3.808·2	1.040·2	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 68
30./12. 1908	6	. . . .	. . . .	6.020·8	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 70
6./1. 1909	7	. . . .	. . . .	8.812	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 2
2./5. 1909	8	. . . .	. . . .	. . . .	4.010	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 20
8./8. 1909	9	. . . .	. . . .	640	2.040	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 46
30./11. 1909	10	. . . .	. . . .	4.006	782·4	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 50
		240	102	27.896·8	10.114·8	. . . .	. . . .	

	Vyšité surové zboží kg
Buď odečteno:	
Ze sloupce 10	27.896·8
„ „ 11 po srážce 2·1% per 212·4 kg	9.902·4
Dohromady .	37.799·2
K tomu 6% za odpadek příze podle § 43	2.267·9
Suma podle § 43 .	40.067·1

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně.

Nischler, *revident.* ***Stütz,*** *officiál.*

*) Čistá váha po odečtení podvinků.

Vzorec E/2.

Vzorec pro upravovací obchod vyšívací podle II. oddílu nařízení.

Úřední účet čís. *24*

pro upravovací obchod vyšívací, firmě *Ferdinandu Langovi* v *Dornbirně* od c. k. finančního okresního ředitelstva ve *Feldkirchu* výnosem ze dne *18. prosince 1907, č. 6580,* povolený, s *vlněnými tkaninami (tyly), jakož i s vyšívacími nitmi všeho druhu (kromě hedvábí),* které mají býti podrobeny v tuzemsku další appretuře bílením, rozdělením a prodejovou úpravou.

K tomuto úřednímu účtu náleží dne *1. ledna 1908* započatá

účetní kniha čís. *24.*

Zpětný vývoz zboží roku 19*08* odebraného má se státi až do 31. prosince 19*09*.

Složená celní jistota: *120.000* K — h.

Súčtováno dne *31. prosince 1909.*

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně.

Nischler,
revident.

Stütz,
officiál.

Dovezeno						
Datum opovědi	Čís.	Tovární známka a číslo (§ 36)	Vlněné tkaniny (tyly) kg	Vyšívací niti všeho druhu (kromě hedvábí) kg	Poznámka	Úřední potvrzení
1		2	3	4	5	6
2./1. 1908	*1*	*LF 33/147*	*12.006·4*	*4.802*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
8./2. 1908	*2*	*LF 240/310*	*8.800*	*2.400·5*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
8./3. 1908	*3*	. . . . .	. . . . .	*4.060*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
8./4. 1908	*4*	*LF 920/1040*	*9.814*	*944*		*Nischler, rev. Stütz, off.*
			30.620·4	*12.206·5*		
Od toho ze sloupce 8 a 9 .			*240*	*102*		
			30.380·4	*12.104·5*		
K tomu příze ze sloupce 4 .			*12.104·5*			
			42.484·9			
Vyvezeno podle súčtování			*40.067·1*			
tedy schodek			*2.417·8 který byl vyclen podle sazebního čísla 234 clem 476 K ze 100 kg, úhrnem tedy 11.508 K 75 h pod pol. 276 příj. rej.*			

Súčtováno dne 31. prosince 1909.

Vyvezeno								
Datum opovědi	Čís.	Nevyšité surové zboží	Nespotřebovaná vyvezená příze	Vyšité surové zboží (ve stejném stavu appretury jako při dovozu)	Adjustované surové zboží*) (ve stejném stavu appretury jako při dovozu)	Vyšité, bílené, neadjustované zboží	Vyšité, bílené, adjustované zboží*)	Průkaz vývozu
		kg	kg	kg	kg	kg	kg	
7		8	9	10	11	12	13	14
12./1. 1908	1	. . . .	. . . .	4.007·5	. . . .	. . . .	. . . .	Přáv. l. eře. r. p. 22
18./2. 1908	2	. . . .	. . . .	602·3	402·1	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 44
3./5. 1908	3	. . . .	. . . .	. . . .	1.840·1	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 60
18./9. 1908	4	240	102	. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 65
20./9. 1908	5	. . . .	. . . .	3.808·2	1.040·2	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 68
30./12. 1908	6	. . . .	. . . .	6.020·8	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 70
6./1. 1909	7	. . . .	. . . .	8.812	. . . .	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 2
2./5. 1909	8	. . . .	. . . .	. . . .	4.010	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 20
8./8. 1909	9	. . . .	. . . .	640	2.040	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 46
30./11. 1909	10	. . . .	. . . .	4.006	782·4	. . . .	. . . .	„ „ „ „ „ 50
		240	102	27.896·8	10.114·8	. . . .	. . . .	

Buď odečteno:	*Vyšité surové zboží kg*
Ze sloupce 10	*27.896·8*
„ „ 11 po srážce 2·1% per 212·4 kg	*9.902·4*
Dohromady .	*37.799·2*
K tomu 6% za oddadek příze podle § 43	*2.267·9*
Suma podle § 43 .	*40.067·1*

C. k. hlavní celnice II. v Dornbirně.

Nischler, *revident.* ***Stütz,*** *official.*

*) Čistá váha po odečtení podvinků.

1146

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, Seilerstätte 24, také roku 1908 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1908** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Seilerstätte 24, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž se Zákonník říšský dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 80 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1907 „ . . . . . 13 „ — „
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínaje rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevuje se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevuje se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevuje se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Seilerstätte 24, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXIV. — Vydána a rozeslána dne 20. prosince 1907.

Obsah: Čís. 270. Listina o koncessi pro místní dráhu z Opočna do Dobrušky.

270.

Listina o koncessi ze dne 5. prosince 1907

pro místní dráhu z Opočna do Dobrušky.

Na základě Nejvyššího zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených ve shodě s účastnými ministeriemi městské obci Dobrušce koncessi ke stavbě a ku provozování lokomotivní železnice ze stanice Opočna priv. společnosti Rakousko-uherské státní dráhy do Dobrušky, kterážto dráha vystavěna buď jako dráha místní o rozchodu obyčejném podle ustanovení zákona o povolování železnic ze dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, jakož i podle zákonů ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, a ze dne 24. prosince 1905, Z. Ř. č. 216:

§ 1.

Pro železnici, o níž jedná tato koncessní listina, požívá koncessionářka výhod v článku V zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2 z r. 1895, vytčených.

§ 2.

Koncessionářka jest povinna stavbu povolené železnice nejdéle do dvou let, počítajíc ode dneška, dokonati, vystavěnou dráhu pak veřejné vozbě odevzdati a po celou dobu koncesse pravidelnou vozbu po ní provozovati.

Za dodržení stavební lhůty tuto dotčené, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncesse koncessionářka jest povinna k žádosti c. k. správy státní dáti jistotu, složíc přiměřenou kauci v papírech cenných k ukládání sirotčích peněz způsobilých.

Kauce tato může prohlášena býti za propadlou, nedostojí-li se uvedenému závazku.

§ 3.

K vystavění této povolené železnice propůjčuje se koncessionářce právo expropriační podle ustanovení příslušných předpisů zákonných.

Totéž právo bude koncessionářce propůjčeno také při vlečných drahách od ní snad vystavěných,

když státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncessionářka chovati se má při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesse a podle podmínek koncessních, které určí ministerium železniční, jakož i podle příslušných zákonův a nařízení, zejména podle zákona o povolování železnic, daného dne 14. září 1854, Z. Ř. č. 238, a provozovacího řádu železničního, daného dne 16. listopadu 1851, Z. Ř. č. 1 z r. 1852, pak podle zákonův a nařízení, jež snad příště budou vydány. Co se týče provozování vozby, bude se moci od opatření bezpečnostních a předpisů vozebních, předepsaných v provozovacím řádě železničním a v příslušných dodatečných nařízeních, upustiti dotud, pokud ministerium železniční shledá, že se to může, hledíc ke zvláštním dopravním a vozebním poměrům, zejména ke zmírněné jízdné rychlosti povoliti, a budou pak platnost míti zvláštní předpisy provozovací, které vydá ministerium železniční.

§ 5.

Vojsko budiž dopravováno za levnější ceny. O platnosti vojenského tarifu pro dopravu osob a věcí, jakož i ve příčině výhod vojáků cestujících platí to, co o tom na rakouských státních drahách toho kterého času jest ustanoveno.

Tato ustanovení vztahují se také k zeměbraně a domobraně obojí polovice říše, k zemským střelcům Tyrolským a k četnictvu, a to nejen když konají cesty na účet eráru, ale i ve službě na svůj účet ke cvičením ve zbraní a ke shromážděním kontrolním.

Koncessionářka zavazuje se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských železnic o zjednání a pohotově chování věcí výpravných k transportům vojenským a o pomoc vespolnou zapůjčováním personálu a vozidel při větších dopravách vojenských, též ku předpisům pro železnice za války svou dobou platným, jakož i k dodatečné úmluvě o dopravě nemocných a raněných, k dopravě ležmo dodaných na účet eráru vojenského, kteráž úmluva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Předpis svou dobou platný pro vojenské dopravy po železnicích, pak předpisy svou dobou platné pro železnice za války nabudou závaznosti pro koncessionářku dnem zahájení vozby po povolené dráze. Předpisy vytčeného druhu, které teprve po tomto čase budou vydány a Zákonníkem říšským nebudou vyhlášeny, nabudou moci pro koncessionářku, jakmile by jí úředně byly oznámeny.

Těmito závazky jest koncessionářka vázána jen potud, pokud mohou se vyplniti podle podružné povahy této trati a podle polehčení povoleného v příčině založení, vystrojení a zařízení provozovacího.

Koncessionářka zavazuje se, že zřízení bude míti k vysloužilým poddůstojníkům vojska, válečného loďstva námořského i obrany zemské při obsazování míst služebních podle zákona daného dne 19. dubna 1872, Z. Ř. č. 60.

§ 6.

Pro dopravu civilních strážných sborů (stráže bezpečnostní, finanční a pod.) mají míti obdobnou platnost snížené sazby při dopravě vojska platné.

§ 7.

Koncessionářka není oprávněna vozbu povolené dráhy jiným osobám přenechati, leč by státní správa k tomu výslovně svolila.

Státní správa má právo, kdykoli převzíti vozbu po povolené dráze a ji potom po zbývající ještě dobu koncessní provozovati na účet koncessionářčin.

V této případnosti buďte nahrazeny koncessionářkou státní správě náklady touto vozbou skutečně vzniklé.

Ostatně podmínky tohoto provozování buďte upraveny vozební smlouvou, která bude s koncessionářkou učiněna.

§ 8.

Pod podmínkami a výhradami v článku XII zákona ze dne 31. prosince 1894, Z. Ř. č. 2

z r. 1895, uvedenými, koncessionářka jest zavázána, státní správě k její žádosti kdykoli dovoliti, aby dráhy spoluužívala pro dopravu mezi drahami již nebo budou zřízenými, ve státní správě jsoucími, a to tím způsobem, že státní správa jest oprávněna, volně ustanoviti tarify, za přiměřenou náhradu dopravovati nebo dopravovati dáti celé vlaky nebo jednotlivé vozy po spoluužívané dráze nebo jednotlivých tratech jejích.

§ 9.

Koncessionářce propůjčuje se právo, že může se zvláštním povolením státní správy a za podmínek od ní ustanovených zříditi akciovou společnost, která vejde ve všechna práva a závazky koncessionářčiny.

Stanovy společnosti a formuláře akcií, které budou vydány, jsou podrobeny schválení správy státní.

Text dlužního úpisu, který bude vydán, aby byla učiněna půjčka v železniční knize pojištěná, v dílčí dlužní úpisy však nerozložená, buď schválen státní správou.

Číslice skutečného i jmenovitého kapitálu zakládacího budiž schválena správou státní.

Při tom šetřeno buď zásady, že kromě skutečně učiněných a řádně prokázaných nákladů na vypracování návrhu, na stavbu a zařízení dráhy i na opatření dopravního obozu, jakož i na nadání jistinné reservy, státní správou ustanovené, včetně interkalárních úroků za stavební doby vskutku zaplacených, počítajíc k nim i ztrátu na kursu při opatření kapitálu skutečně vzniklou, nesmějí započteny býti žádné jiné jakékoli výdaje.

Jestliže by po dokonání dráhy ještě další nové stavby provedeny aneb vozební zařízení rozmnoženy byly, příslušné náklady mohou býti připočteny ku kapitálu zakládacímu, když by správa státní svolila k obmýšleným stavbám novým nebo k rozmnožení vozebních zařízení a když náklady řádně budou prokázány.

Veškerý kapitál zakládací v době, co koncesse bude míti platnost, buď splacen podle umořovacího plánu správou státní schváleného.

§ 10.

Správa státní zůstavuje sobě právo, dráhu tuto povolenou po jejím dostavení a po zavedení dopravy na ní v kterékoli době zakoupiti za těchto podmínek:

1. Pro ustanovení ceny zákupní vypočtou se roční ryzí výnosy podniku za posledních sedm let účetně uzavřených, která zákup předcházejí, od toho odečtou se ryzí výnosy nejnepříznivějších dvou let a potom vypočte se průměrný výnos ryzí ostatních pěti let.

2. Kdyby dráha byla zakoupena dříve, nežli by prošlo dočasné berní osvobození v § 1 stanovené, tedy takto vyhledaný průměrný ryzí výtěžek těchto pěti let činí po zbývající dobu berního osvobození důchod, který bude bez daně za zákup vyplácen. Za čas po uplynutí berního osvobození budiž zároveň důchod za zákup tím způsobem vyhledán, že z výtěžků do vypočtení průměru pojatých vypočte se daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let a pak se odečte od výtěžků. K tomuto zbytku vzhledem k desítiprocentní dani která ze zákupní renty potom podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, musí býti placena, připočte se přirážka jednou devítinou tohoto ryzího výtěžku.

3. Jestliže by dráha byla zakoupena teprve tehda, když dočasné berní osvobození v § 1 stanovené již minulo, tedy daně s přirážkami a jinaké veřejné dávky na zakoupený železniční podnik připadající, budte při výpočtu ročních ryzích výnosů pokládány za výdaje provozovací.

Jestliže by berní povinnost netrvala po všechna léta do průměrného výpočtu čítaná, tedy také pro léta dané prostá budiž daň i s přirážkami podle procentové sazby příslušných let čítána a od výtěžku odečtena.

Ku průměrnému ryzímu výtěžku takto vyhledanému však vzhledem k desítiprocentní dani, kterou ze zákupného důchodu podle § 131, lit. *a)* zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, jest platiti, budiž připočtena přirážka rovnající se devítině těchto ryzích výtěžků.

4. Průměrný ryzí výtěžek, podle předcházejících ustanovení vyhledaný, budiž placen koncessionářce jakožto náhrada za zákup dráhy po zbývající

ještě dobu koncessní v pololetních prošlých lhůtách, dne 30. června a 31. prosince každého roku.

5. Pakli by dráha před uplynutím sedmého roku vozebního byla zakoupena nebo když by průměrný ryzí výnos, podle předcházejících ustanovení v odstavcích 1. až 3. vyhledaný, bez přirážky v 2. a 3. odstavci uvedené nedosahoval alespoň té roční částky, která rovná se sumě, které je třeba k řádnému zúrokování a splácení zjištěných železniční knihou půjček, se schválením státní správy k tomu učiněných, aby uhrazeny byly započitatelné náklady zakládací, i oné annuitě, které je třeba ke čtyřprocentnímu zúrokování akciového kapitálu státní správou schváleného a ke splacení jeho v době koncessní: tedy náhrada, kterou stát za zákup dráhy dá, bude záležeti v tom, že stát bude platiti svrchu vytčené annuity v pololetních prošlých lhůtách dne 30. června a 31. prosince každého roku dospělých a že nahradí koncessionářce důchodovou daň, z tohoto zákupného důchodu placenou.

6. Státu vyhrazuje se právo, kdykoli na místě koncessionářky převzíti a ze svého zaplatiti půjčky uzavřené za účelem zjednání peněz na povolenou dráhu, částkou v době zákupu podle schváleného plánu umořovacího ještě nesplacenou, v kterémžto případě zákupný důchod, který jest platiti, budiž zmenšen o částku, k zúrokování a k umoření dotčeného vypůjčeného kapitálu potřebnou, jakož i podle toho o kvotu této částce přiměřenou přirážky, která ve smyslu ustanovení 2. a 3. odstavce ku průměrnému ryzímu výnosu má býti připočtena.

7. Státu vyhrazuje se dále právo, že může kdykoli místo ještě nedospělých důchodových platů, ve smyslu předcházejících odstavců koncessionářce placených, zaplatiti jistinu, která by se rovnala hodnotě dotčených platů, čtyřmi ze sta ročně diskontované, úroky k úrokům počítajíc, jak se samo sebou rozumí, po odečtení přirážky podle ustanovení 2. a 3. odstavce v těchto platech snad obsažené.

Jestliže stát odhodlá se zaplatiti tuto jistinu, má toho vůli, zaplatiti ji buď v hotovosti nebo v dlužních úpisech státních. Dlužní úpisy státní počítány budte při tom podle průměrného, úředně zaznamenaného kursu peněžního na burse vídeňské, jaký dlužní úpisy státní stejného druhu měly v pololetí právě předcházejícím.

8. Zákupem dráhy a ode dne tohoto zákupu nabude stát za náhradu v č. 1 až 7 předepsanou, jsa prost vší další náhrady, nezávadného, vztažmo toliko nesplacenými ještě zbytky půjček se schválením státní správy učiněných zavazeného vlastnictví a požitků tuto povolené dráhy se všemi k ní příslušnými věcmi movitými i nemovitými, pojímaje v to oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by byly vlastnictvím koncessionářčiným, též i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, ač pokud by nebyly již spotřebovány podle svého určení se schválením správy státní.

9. Státní správa má své rozhodnutí, že chce vykonati právo zákupní státu příslušející, což pokaždé státi se má počátkem roku kalendářního, oznámiti podniku železničnímu nejpozději až do 31. října roku bezprostředně předcházejícího způsobem prohlášení.

V tomto prohlášení bude ustanoveno:

a) čas, kterým zákup se stane;

b) železniční podnik, jehož zákup se týče, a jiné majetkové předměty, které jakožto příslušenstvo podniku železničního, nebo za příčinou zapravení pohledávek státních nebo z jiných právních titulů mají spolu připadnouti státu;

c) zákupné, které stát zapraví železničnímu podniku a které po případě s výhradou dodatečného upravení bude zatímně ustanoveno (č. 1 až 7), s uvedením platební lhůty a místa platebního.

10. Státní správa má právo, zároveň s doručením zákupného prohlášení zříditi zvláštního komisaře, který by nad tím bděl, aby stav majetkový od tohoto času počínajíc nebyl změněn v neprospěch státu.

Ku každému zcizení nebo zavazení nemovitostí v zákupném prohlášení uvedených jest od času prohlášení zákupného třeba, aby bylo schváleno tímto komisařem zvláštním.

Totéž platí o každémkoli převzetí nových závazků, které přesahují obyčejné provozování obchodu nebo které zakládají břímě trvalé.

11. Koncessionářka jest povinna o to se postarati, aby fysická držba veškerých majetkových

předmětů v zákupném prohlášení uvedených mohla býti převzata státní správou v den k zákupu ustanovený.

Jestliže by koncessionářka tomuto závazku nedostála, státní správa má právo, také bez svolení koncessionářčina a bez zakročení soudního uchopiti se fysické držby dotčených předmětů majetkových.

Ode dne zákupu bude zakoupená dráha provozována na účet státní a proto od tohoto dne připadnou státu všechny vozební příjmy i vozební výdaje.

Ryzí výtěžky, které součtováním až do dne zákupu na jevo vyjdou, zůstanou železničnímu podniku, který naproti tomu jest povinen sám zapraviti všechny součtované dluhy vzniklé až do tohoto času stavbou a provozováním dráhy a passiva jinaká.

12. Vláda má právo na základě zákupného prohlášení (č. 9) provésti vklad státního vlastnictví ke všem nemovitostem, které zákupem na stát přejdou.

Koncessionářka jest povinna, právní listiny, kterých k tomuto účelu s její strany ještě bude třeba, státní správě k její žádosti vydati.

§ 11.

Koncesse a ochrana proti stavbě nových drah, v § 9. lit. *b)* zákona o povolování železnic vyměřená, bude míti platnost po devadesáte (90) let, počítajíc ode dneška, a pomine, když tato lhůta dojde.

Správa státní může za podmínek v § 15 uvedených koncessi tuto prohlásiti za zaniklou i dříve, než tato lhůta dojde.

§ 12.

Jakž pomine koncesse a tím dnem nabude stát bezplatně nezávadného vlastnictví i požívání železnice povolené a veškerého movitého a nemovitého příslušenství, pojímajíc v to i oboz dopravní, zásoby materiální a hotovosti pokladničné, vlečné dráhy a obchody vedlejší, které by snad byly vlastnictvím koncessionářčiným, jakož i vozební a jistinné reservy, ze zakládacího kapitálu zřízené, pokud by se schválením státní správy nebyly již spotřebovány podle svého určení.

§ 13.

Jakž koncesse tato pomine, též i když železnice se zakoupí (§ 10), podrží koncessionářka vlastnictví fondu reservního zřízeného z vlastního výnosu podniku i pohledávek saldovních, též zvláštních závodův a budov, z vlastního jmění zřízených nebo nabytých, k jichž vystavění nebo nabytí ji správa státní byla zmocnila, doložíc výslovně, že tyto věci nejsou příslušenstvím železnice.

§ 14.

Správa státní má právo zjednati si jistotu, aby stavba železnice, jakož i zařízení vozby ve všech částech náležitě a důkladně byly vykonány, i může nařídíti, aby vady v této příčině se odvarovaly a odstranily.

Správa státní má též právo, aby svým vyslaným zřízencem nahlédala v hospodaření, a zvláště aby dohlédala každým způsobem ji vhodným dozorčími orgány na náklad koncessionářčin vyslanými, zda stavba podle návrhův a smluv se děje.

Zřídí-li se akciová společnost, komisař státní správou ustanovený má též právo, kdykoliv uzná za přiměřené, přítomen býti zasedáním správní rady nebo jiného zastupitelstva, které bude představenstvem společnosti, jakož i valným hromadám, a zastaviti všecka usnesení a opatření, která by se příčila zákonům, koncessi nebo stanovám společnostním, vztažmo která by na ujmu byla prospěchu veřejnému; komisař v takové případnosti vyžádati si má ihned rozhodnutí ministeria železničního, které bez průtahu se státi a pro společnost závazným býti má.

§ 15.

Správě státní zůstavuje se kromě toho právo, jestliže by přes to, že byla výstraha dána, opětně se porušily aneb nesplnily závazky v listině koncesní nebo v podmínkách koncessních nebo v zákonech uložené, aby učinila v příčině toho opatření podle zákona a prohlásila podle okolností ještě dříve, než koncesse dojde, koncessi za zaniklou. Koncesse může zejména tenkráte, nežli by prošla, býti prohlášena za zaniklou, když by se závazkům v § 2 ustanoveným, co se týče dokonání stavby, pak početí vozby, dosti neučinilo, a vykročení ze lhůty vyměřené nemohlo by se omluviti podle § 11, lit. *b)* zákona o povolování železnic.

Derschatta m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXV. — Vydána a rozeslána dne 21. prosince 1907.

Obsah: Čís. 271. Nařízení, jak se odevzdávají cenné zásilky pro soudy poštou došlé.

271.

Nařízení ministrů práv, financí a obchodu ve shodě s nejvyšší účtárnou ze dne 19. prosince 1907,

jak se odevzdávají cenné zásilky pro soudy poštou došlé.

Odnášení cenných zásilek a oznámek, které mají býti soudům odevzdány.

§ 1.

Pokud pro velikou vzdálenost soudu od poštovského úřadu nebude nařízeno pro jednotlivá místa doručování poštou podle všeobecných poštovských předpisů, pro soud poštou došlé zavřené cenné zásilky a oznámky (průvodní adressy, avisa a odevzdací lístky) o cenných zásilkách, které následkem svého označení: „peněžní kniha“, nebo „v trestních věcech“, nebo „není ustanoveno ke správě depositní nebo správě sirotčí pokladny“ mají býti odevzdány soudu, jakož i pro soud došlé poštovské a platební poukázky buďte odnášeny soudními zřízenci.

Při tom buď šetřeno tohoto postupu:

Soudní sluha, jemuž jest odnášení svěřeno a jehož jméno poštovskému úřadu buď oznámeno (§ 63 jed. řádu), má převzíti oznámky (poštovské adressy průvodní, avisa a odevzdací lístky) jakož i poštovské a platební poukázky poštovskou odevzdací knihou (sloupec 7) a odevzdati je ku podpisu úředníku, který jest oprávněn zásilky kvitovati (§ 68 jed. řádu).

Na základě podepsaných oznámek a poukázek buďte balíky a cenné zásilky a peníze ku poštovským a platebním poukázkám, které soudem mají býti vybrány, až do obnosu 1000 K odneseny soudním sluhou, cenné zásilky a peníze větším obnosem buďte odneseny kancelářským úředníkem soudu od soudního sluhy provázeným. Přejímající sluha neb úředník má pečlivě ohledati při zavřených zásilkách stav obálky a pečeti, a bylo-li by porouchání spozorováno, žádati, aby byla zásilka před převzetím převážena, otevřena a obsah poštovským úřadem přepočten. List s penězi, pod poštovskou kontrolní pečetí (otevřeně) odevzdaný, buď ihned za přítomnosti vydávajícího poštovského zřízence otevřen a správnost obsahu prozkoumána. Zavřeně převzaté zásilky buďte bez průtahu odevzdány úředníku k jich přijetí oprávněnému. Tento úředník má zásilky otevříti, jejich obsah na jeho správnost zkoumati, a vyšla-li by na jevo nějaká závada, ji ihned oznámiti soudnímu přednostovi, aby čeho třeba opatřil.

Odnášení cenných zásilek a oznámek, které mají býti odevzdány depositním úřadům civilních soudů a berním úřadům jako soudním depositním úřadům a společným sirotčím pokladnám.

§ 2.

Pokud pro velikou vzdálenost civilního soudního depositního nebo berního jako soudního depositního úřadu od poštovského úřadu nebude nařízeno pro jednotlivá místa doručování poštou podle všeobecných poštovských předpisů, buďte pro soud poštou došlé zavřené cenné zásilky a oznámky (průvodní adressy, avisa a odevzdací lístky), které mají býti odevzdány depositnímu úřadu nebo bernímu úřadu jako soudnímu depositnímu úřadu a společné sirotčí pokladně, buďte odnášeny zřízenci depositního úřadu nebo berního úřadu.

Oznámky odnese sluha depositního úřadu nebo berního úřadu, jehož jméno buď poštovskému úřadu oznámeno. Při tom buď postupováno podle § 14. odstavce 4 ministerského nařízení ze dne 15. března 1898, Z. Ř. č. 55.

Převzaté oznámky budou zapisovány do poštovského odnášecího záznamu a avisované cenné zásilky a peníze, které civilní soudní depositní úřad (berní úřad, finanční pokladna) má vybrati na poštovské a platební poukázky, budou odnášeny od pošty podle platných předpisů (pro berní úřady [finanční pokladny] jako soudní depositní úřady nebo sirotčí pokladny, § 15 ministerského nařízení ze dne 15. března 1898, Z. Ř. č. 55; pro civilní soudní depositní úřady ve Vídni, Praze, Št. Hradci, Terstu, § 4 ministerského nařízení ze dne 1. května 1903, Z. Ř. č. 104; pro civilní soudní depositní úřad v Brně, § 41 ministerského nařízení ze dne 1. května 1903, Z. Ř. č. 105; pro civilní soudní depositní úřad ve Lvově, § 41 ministerského nařízení ze dne 8. května 1905, Z. Ř. č. 75.

§ 3.

Toto nařízení nabude moci dne 1. ledna 1908.

Klein m. p. **Korytowski** m. p.

Fiedler m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXVI. — Vydána a rozeslána dne 22. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 272 a 273.) 272. Vyhláška, že byly vedlejší celnice v Collaze, Vermigliu a Zollhause proměněny v celní expositury. — 273. Vyhláška, že budou vydány jubilejní korunky rakouského ražení.

272.

Vyhláška ministeria financního ze dne 9. prosince 1907,

že byly vedlejší celnice v Collaze, Vermigliu a Zollhause proměněny v celní expositury.

Vedlejší celnice II. třídy v Collaze mění se v exposituru vedlejší celnice II. třídy v Acquaboně d'Ampezzo, vedlejší celnice II. třídy ve Vermigliu v exposituru hlavního celního úřadu I. třídy v Tridentě a vedlejší celnice II. třídy v Zollhause v exposituru hlavního celního úřadu II. třídy v Kufsteině.

Oprávnění řečených celních míst nejsou touto přeměnou změněna.

Korytowski m. p.

273.

Vyhláška ministeria financního ze dne 20. prosince 1907,

že budou vydány jubilejní korunky rakouského ražení.

Za příčinou oslavy šedesátého roku slavného panování Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenství budou raženy a do oběhu dány korunky rakouského ražení podle následujících ustanovení:

Koruna má na líci straně poprsí Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenství s následujícím nápisem okolo: „Franc. Jos. I. D. G. Imp. Austr. Rex Boh. Gal. Ill. etc. etc. Ap. Rex Hung.“. Na rubu jsou pod císařskou korunou paprsky obklopenou počáteční písmena F. J. I., která jsou propletena vavřínovou ratolestí, pod nimi jest označení hodnoty: 1 Cor.; v pravo a v levo od císařské koruny jsou uvedena čísla let 1848 vztažmo 1908. Nápis okolo rubu zní: „Duodecim Lustris Gloriose Peractis“. Okraj jest hladký a obsahuje v prohloubených písmenech heslo „Viribus unitis“. Obruba záleží na obou stranách v plochém proužku,

jehož vnitřního objemu dotýká se perlový kruh (perla k perle přiřaděná).

Váha, ryzí obsah a průměr těchto mincí jsou stejné jako u korunek již v oběhu jsoucích.

Co se týče přijímání těchto korunek u všech státních a ostatních veřejných pokladen a v soukromém obchodu, mají platnost ustanovení XIX. článku zákona ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 126.

Tyto mince budou vydávány výměnou dnem 24. prosince 1907 počínajíc podle hotové zásoby od ústavů Rakousko-uherské banky, kterým jest svěřena státní služba směnární (hlavní ústav ve Vídni a filiálky) jakož i c. k. pokladnami a úřady fakultativní výměnou pověřenými.

Výkresy těchto korunek jsou uvedeny v příloze.

Korytowski m. p.

Příloha.

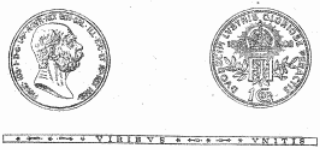

1158

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, Seilerstätte 24, také roku 1908 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1908** každého těchto osmera vydání stojí 8 K, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres. Seilerstätte 24, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž se Zákonník říšský dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Cena ročníku 1907 bude oznámena počátkem ledna 1908.

Co se týče zákonníků, vydaných v **jiných sedmi jazycích** počínaje rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Seilerstätte 24, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXVII. — Vydána a rozeslána dne 24. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 274 a 275.) 274. Nařízení o provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na účet finančních úřadů v Horních Rakousích a Solnohradsku. — 275. Nařízení, že budou vydány nové poštovní známky cenné.

274.

Nařízení finančního ministeria a obchodního ministeria ve shodě s nejvyšší účtárnou ze dne 14. prosince 1907

o provádění výplat c. k. poštovní spořitelnou na účet finančních úřadů v Horních Rakousích a Solnohradsku.

§ 1.

Počínajíc 1. lednem 1908 následující výplaty, vycházíli jejich poukázání od c. k. finančních ředitelstev a c. k. finančních prokuratur v Linci a Solnohradě, pak od hornorakouských a solnohradských c. k. finančních inspektorátů a okresních hejtmanství jako finančních úřadů I. stolice, budou prováděny poštovní spořitelnou:

a) aktivitní platy;

b) odměny, výpomoci, cestovní náklady a diety, pojištěné nemocenské a úrazové příspěvky, paušálie, zálohy, subvence, nájemné, dlužné peníze dodavatelům a kontrahentům, náhrady a odměny za spolupůsobení při zjišťování berních základů a při vybírání daní, náklady na berní exekuce, podíly v náhradách za kopie katastrálních operátů, úděly zemským fondům, ekvivalenty;

c) vrácené důchodky, restituce a bonifikace, kromě případů, ve kterých jest výplata vázána na určité podmínky, které teprve u pokladny samé mají býti prokázány, nebo týká-li se takového výběrčího odvětví, u kterého — jako na příklad u přímých daní, poplatků — osobní předepsání nenáleží účetnímu oddělení;

d) hotová deposita, stipendia a nadační požitky.

§ 2.

Kromě toho buďte poštovní spořitelnou vypláceny:

a) pohledávky, které vycházejí na jevo z občanského súčtování dávek, přirážek a berní, státními orgány pro samosprávné korporace vybíraných;

b) obnosy, které se vyplácejí obstaravatelsky na účet státních úřadů.

§ 3.

Odpočinkové a zaopatřovací platy, dosud předepsané u účetních oddělení finančních ředitelstev v Linci a Solnohradě, budou od uvedeného

dne předpisovány účetním oddělením c. k. finančního zemského ředitelstva ve Vídni a budte vypláceny poštovní spořitelnou podle toho, co jest ustanoveno v ministerském nařízení ze dne 10. prosince 1906, Z. Ř. č. 245.

§ 4.

Z výplaty skrze poštovní spořitelnu jsou vyloučeny:

a) placení oprávněnčům v cizozemsku bydlícím;

b) placení, která mají býti vykonána skutečným zlatem;

c) placení na účet Uherska, společných úřadů a samosprávných orgánů;

d) výplaty, které jest podle § 18 ministerského nařízení ze dne 9. března 1898, Z. Ř. č. 41, zapravovati z výdajové pokladny c. k. finančních prokuratur;

e) poplatky za komise celních úředníků, které se neupravují účetním oddělením finančních zemských úřadů;

f) hotové výdaje v administrativním exekučním řízení vzešlé.

§ 5.

Pro výdaje, které se konají poukazným řízením c. k. poštovní spořitelny, úřaduje jako výkonná pokladna výlučně příslušná c. k. finanční zemská pokladna (zemský platební úřad) a jako likvidující orgán výlučně účetní oddělení toho finančního zemského úřadu, na jehož účet se výplata koná.

§ 6.

Ostatně k dotčeným výplatám vztahují se s tou obměnou ustanovení ministerského nařízení ze dne 10. prosince 1906, Z. Ř. č. 245, že případné reklamace, pokud se nevztahují k odpočinkovým a zaopatřovacím platům, mají býti podány účetnímu oddělení finančního ředitelstva v Linci, vztažmo v Solnohradě.

Korytowski m. p. **Fiedler** m. p.

275.

Nařízení obchodního ministerstva ze dne 23. prosince 1907,

že budou vydány nové poštovní známky cenné.

Dne 1. ledna 1908 budou dány do obchodu nové listovní známky se změněnou úpravou, a to po 1 haléři, 2, 3, 5, 6, 10, 12, 20, 25, 30, 35, 50 a 60 haléřích a 1 koruně, 2, 5 a 10 korunách.

Listovní známky po 1 haléři až včetně po 35 haléřích jsou zhotoveny knihotiskem (vysokým tlakem) na papíru křídou potřeném, listovní známky po 50 haléřích až včetně po 10 korunách jsou zhotoveny měditiskem (nízkým tlakem) na nepotřeném papíru.

Potištěná plocha jest u známek knihotiskem zhotovených 22 *mm* široká a 26 *mm* vysoká, u známek po 50, 60 haléřích a 1 koruně 22 *mm* široká a 31 *mm* vysoká, u známek po 2 a 5 korunách 31 *mm* široká a 22 *mm* vysoká, u čtvercové známky po 10 korunách jest strana potištěné plochy 31 *mm* dlouhá. Všechny známky mají 2 *mm* široký, dírkovaný papírový okraj se 7 zoubky na centimetr. Na dolejším papírovém okraji každé známky jsou podepsáni umělci, od kterých pochází návrh a řezba, vztažmo rytba obrazu, professor Koloman Moser a mědiryjec Ferdinand Schirnböck.

Známky mají na dolním kraji pravoúhelné vinětky s číslicemi obnosu na bílém základě, a to až do hodnoty včetně 5 korun v obou rozích; u známky desítikorunové jsou tyto vinětky trochu více do středu posunuty. Mezi oběma vinětkami jest v čárkovaném poli umístěno slovo „Heller“ (haléř) nebo „Krone“ (koruna) („Kronen“. koruny). Kromě toho obsahuje každá známka slova „Kaiserliche königliche österreichische Post“ (Císařská královská rakouská pošta), a to u známek až do 35 haléřů a u známek po 2 a 5 korunách v pásce nápisové, která obklopuje vnitřní obraz známky, písmo jest buďto barevné na bílém základě (positivní nápis), nebo bílé na barevném základě (negativní nápis). U známek po 50 haléřích, 60 haléřích, 1 koruně a 10 korunách jest dotčené písmo rozděleno na dvě a dvě vodorovné řádky nad obrazem známky a pod ním. Pole pro vnitřní obraz jest u každé známky rozličně utvořeno.

Na jednotlivých známkách jsou tyto obrazy:

1-haléřové císař Karel VI., za jehož panování byla pošta převzata do státní správy (osmihranné pole, nápis negativní, barva černošedá);

2-haléřové císařovna Marie Terezie (pole kruhové, nápis positivní, barva modřefialová);

3-haléřové císař Josef II. (pole okrouhlé, nápis negativní, barva červeněfialová);

5-haléřové císař František Josef I. 1908 (čtverhranné, dolů a nahoru vypouklé pole, nápis negativní, barva žlutozelená);

6-haléřové císař Leopold II. (elliptické, nahoře a dole sploštělé pole, nápis positivní, barva žlutá);

10-haléřové císař František Josef I. 1908 (obraz 5-haléřové známky, barva jako víno červená);

12-haléřové císař František I. (pole šestihranné, nápis positivní, barva rumělková);

20-haléřové císař Ferdinand I. (pole vejčité, nápis negativní, barva hnědá);

25-haléřové císař František Josef I. 1908 (obraz 5-haléřové známky, barva modrá);

30-haléřové císař František Josef I. 1848 (pole osmihranné, nápis negativní, barva olivově-zelená);

35-haléřové císař František Josef I. 1878 (obdélné, na obou stranách sponovitě vypouklé pole, nápis positivní, barva břidlicově-modrá);

50-haléřové císař František Josef I. v maršálské uniformě (pole čtvercové, písmo positivní, na obou stranách pole ornamentální okrajní ozdoby, barva šedozelená);

60-haléřové císař František Josef I. na koni (jako 50-haléřová známka, avšak se změněným ornamentem, barva karmínově-červená);

1-korunové císař František Josef I. v toisonovém ornátu (pole obdélné, nápis positivní, podklad a rámec ornamentálně ozdobený, barva fialová);

2-korunové zámek Schönbrunn, a to pohled na zámek z předu s glorietou v pozadí (pole vejčité, nápis positivní, barva obrazu s nápisem tmavě olivově zelená, barva ornamentálního rámce s vinětkami obnosu karmínově červená);

5-korunové dvorní hrad, a to Františkovo náměstí s říšským křídlem a s pomníkem císaře Františka (pole vejčité, nápis positivní, barva obrazu s nápisem fialová, barva ornamentálního rámce s vinětkami obnosu hnědožlutá);

10-korunové císař František Josef I., poprsí palmovými ratolestmi obklopené (pole čtvercové, písmo positivní, barva obrazu hnědá, na hořejším okraji obrazu bílá čísla roků 1848 — 1908, barva ornamentálního rámce s písmem a s vinětkami obnosu tmavomodrá na zlatožlutém podkladu, který se skládá ze začáteč-ních ozdobných písmen F. J. I. a hvězdovitého motivu).

Listovní známky dosud užívané podrží svou platnost až do 31. května 1908 a budou dne 1. června 1908 zcela z oběhu vzaty. Známky dosavadního vydání, které by toho času byly ještě v rukách obecenstva, budou až do 31. července 1908 u všech poštovních úřadů zdarma vyměňovány za známky nového vydání v stejné hodnotě.

V roce 1908 budou také všechny poštovní tiskopisy do obchodu dány v přiměřeně změněné úpravě. Čas, kterého budou tyto cenné tiskopisy vydány, bude v každém případu zvláště vyhlášen.

Fiedler m. p.

1162

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, Seilerstätte 24, také roku 1908 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1908** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj dochází nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Seilerstätte 24, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž se Zákonník říšský dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zaplatí-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . . 6 „ 80 „	„ 1873 „ . . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . . 8 „ 40 „	

Cena ročníku 1907 bude oznámena počátkem ledna 1908.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínaje rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Seilerstätte 24, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 28. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 276 a 277.) 276. Vyhláška o úpisech obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, které jsou věnovány za vojenské kauce svatební. — 277. Vyhláška, že byly zaplaceny dílčí hypotekární poukázky a že tento dluh byl snížen na 57,324.905 K.

276.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 18. prosince 1907,

o úpisech obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, které jsou věnovány za vojenské kauce svatební.

Ve shodě s c. a k. říšským ministeriem vojenství vydávají se následující ustanovení o úpisech obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, které jsou věnovány za vojenské kauce svatební, na místo vyhlášky ze dne 25. září 1883, Z. Ř. č. 154. Tato ustanovení nabývají moci dnem svého vyhlášení a mají platnost také pro kauce před tímto dnem zřízené, avšak s tím obmezením, že vzhledem k nim zůstane platné to, co jest nařízeno v § 12 vyhlášky ze dne 25. září 1883, Z. Ř. č. 154, pokud se složitelé kauce dobrovolně nepodrobí ustanovením nového předpisu o snatcích v c. a k. vojsku (§ 26 *a*).

§ 1.

(1) Všechny zúročné úpisy obecného státního dluhu a státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených mohou býti věnovány za vojenské kauce svatební.

(2) Ustanovení této vyhlášky nevztahují se k zástavním listům státních statků, které rovněž mohou býti věnovány za vojenské kauce svatební.

§ 2.

(1) Kdo chce věnovati za sebe sama nebo za někoho jiného takové státní dlužní úpisy za vojenskou kauci svatební, má uvésti obligace každého jednotlivého druhu ve zvláštním kolku prostém seznamu, který buď od skladatele kauce vlastní rukou podepsán a přesně sepsán podle připojeného formuláře *A*, při čemž jeho rubriky buďte náležitě vyplněny.

(2) Pravost podpisu ukladatele kauce na seznamu musí soudně nebo notářsky býti ověřena. Tohoto ověření není třeba, je-li seznam opatřen schvalovací doložkou poručnického, vztažmo opatrovnického soudu.

(3) Není-li skladatel kauce úplně nebo částečně ku právním činům nezpůsobilý, tedy seznam musí býti od jeho zákonného zástupce vydán, vztažmo podepsán a schvalovací doložkou poručenského, vztažmo opatrovnického soudu opatřen.

(4) V cizozemsku vyhotovené seznamy budte podle platných předpisů, po případě ve smyslu legalisační smlouvy s příslušným státem učiněné, vztažmo podle příslušné úmluvy ověřeny.

(5) K seznamům budte přiloženy v nich uvedené obligace.

§ 3.

(1) Obligace majiteli svědčící musí býti opatřeny všemi k nim náležejícími, ještě nedospělými kupony a talonem nebo poznámkou o jeho zániku podle § 4 zákona ze dne 2. července 1868, Z. Ř. č. 88, vykonanou.

(2) Svědčí-li obligace na určité jméno nebo jsou-li vinkulovány, musí podle nařízení c. k. finančního ministeria ze dne 15. února 1860, Z. Ř. č. 41 a odstavců 3, 4 a 5 § 1 vyhlášky finančního ministeria ze dne 6. března 1869, Z. Ř. č. 29, je-li na nich záznam, že majitel obligace nemůže s ní volně nakládati, písemně býti prokázáno, že majitel má právo věnovati ji za vojenskou kauci. Nevydává-li sám zapsaný vlastník obligace seznam, buď rovněž v listině prokázáno, že vlastnictví přešlo na vydatele seznamu.

§ 4.

(1) Seznamy podle § 2 a 3 vyhotovené a řádně doložené strana nebo její ověřenou plnou mocí legitimovaný zřízenec má podati bez dalšího písemného podání u c. k. pokladny státního dluhu ve Vídni nebo za příčinou, aby jí byly doručeny, pokud jde o obligace obecného státního dluhu, u některé c. k. zemské hlavní pokladny (finanční zemské pokladny, zemských platebních úřadů), kromě zemské hlavní pokladny ve Vídni, u filialní zemské pokladny v Krakově, u královské uherské státní ústřední pokladny v Budapešti, královské státní pokladny v Záhřebu neb u některého z c. k. rakouských nebo královských uherských berních úřadů, u některé c. k. finanční a soudní depositní pokladny ve Vídni, konečně u zemské pokladny v Sarajevu neb u některého berního úřadu v Bosně a Hercegovině, pokud však jde o úpisy státního dluhu království a zemí na říšské radě zastoupených, toliko u řečených c. k. rakouských pokladen nebo pokladen v Bosně a Hercegovině.

(2) Pokladna, která tyto úpisy a listiny převezme, má je prohlédnouti, shledané nápadné vady má pokud možná dáti odstraniti a potom vydati straně o složení, a to pokladna státního dluhu vydati podací list přednosty oddílů vydaný, jiná pokladna pak pokladní složní kvitanci oběma vrchními úředníky podepsanou, úřední pečetí opatřenou, a má straně oznámiti, kdy se má asi opět přihlásiti.

§ 5.

(1) Pokladna státního dluhu má bedlivě prohlédnouti přímo nebo nepřímo jí doslé státní dlužní úpisy, nahlédnouc v knihy úvěrní, po případě jsou-li tu záznamy, mají-li převody vlastnictví býti posouzeny, nebo vzniknou-li jinak otázky, jejichž rozhodnutí nenáleží do působnosti této pokladny, má si vyžádati rozhodnutí c. k. ředitelstva státního dluhu ve smyslu výnosu finančního ministeria ze dne 19. října 1871, Z. Ř. č. 123.

(2) Shledané závady budte straně přímo, vztažmo při úpisech jinou pokladnou zaslaných prostřednictvím této pokladny oznámeny.

§ 6.

(1) Není-li žádné závady nebo jsou-li vzešlé pochybnosti odstraněny, vydají se místo podaných rentových obligací jiné takovéto úpisy v obyčejné formě obligací na jméno znějících, a to na takové obnosy, že na každý druh a každou lhůtu úrokovou za stejných poměrů vlastnických připadne zpravidla toliko jediná obligace.

(2) Tyto obligace se opatří potvrzením komise říšské rady pro kontrolu státního dluhu o vykonaném zápisu do hlavní knihy státního dluhu; tyto obligace mají v textu obsahovati jméno a příjmení osoby, úroky vybírati oprávněné a obligačního vlastníka a věnování za vojenskou snubní kauci obou svatebčanů, vztažmo manželů na celou dobu závazku kauce až do jeho zrušení říšským ministeriem vojenství; konečně vyznačí se na každé této obligaci, že výplata a poukázání úroků stane se toliko na zvláštní platební arch.

(3) Od slosovatelných úpisů státního dluhu kuponové archy se odejmou a zničí a na hlavních listech pak napíšou se ve způsobě vinkulace všechny uvedené okolnosti k vlastnictví, jistotnímu závazku a ku placení úroků se vztahující, které se vpisují u rentových obligací do textu.

(4) Ku každé obligaci, která jest zavázána jako vojenská kauce svatební, bude vydán platební arch úrokový, který osobě k vybírání úroků oprávněné má býti legitimací pro vybírání a vydávání úroků.

(5) Tento platební arch úrokový má obsahovati platební místo, jméno a příjmení a charakter osoby k vybírání úroků oprávněné, pak jméno a příjmení vlastníka jakož i známky obligace, na kterou se vztahuje, podle druhu, data, čísla a kapitálu, pak její věnování za vojenskou kauci svatební a jméno obou manželů. Tento arch bude vydán pokladnou státního dluhu podle přiloženého formuláře *B*.

(6) Ke slosovatelným úpisům státního dluhu, které náležejí k téže serii, bude vydán toliko jediný platební arch úrokový.

(7) Za každou obligaci rentového dluhu, podle předcházejících ustanovení vydanou, strana zapraví 40 h jakožto blanketní poplatek podle § 2 vyhlášky finančního ministeria ze dne 6. března 1869, Z. Ř. č. 29, ustanovený.

§ 7.

Obligace podle § 6 vyhotovené, vztažmo vinkulované a náležející k nim platební archy budte vydány pokladnou neb úřadem, kde byly obligace podány, straně, která má vrátiti zápětní list (pokladní složní kvitanci) při složení obdržený, a odkvitovati na něm obligace a platební archy a zapraviti blanketní poplatek podle § 6 snad připadající.

§ 8.

(1) Strana má předložiti podáním kolkem za 1 K opatřeným přímo říšskému ministeriu vojenství, aby přijatelnost kauce prozkoumalo, prvopis povolení k sňatku, pak věnovací listinu od vlastníka obligací podle předpisu o sňatcích v c. a k. vojsku vydanou, co se týče pravosti podpisu soudně nebo notářsky ověřenou, která jest podrobena zákonnému poplatku a která, byla-li kauce dána třetí osobou, musí býti opatřena buďto úředním potvrzením, že byla oznámena pro vyměření poplatků nebo — byl-li poplatek zapraven kolkovými známkami — záznamem poplatek vyměřujícího úřadu, ve kterém jest potvrzeno, že poplatek byl zákonně zapraven, pak kolkem za 1 K opatřený opis věnovací listiny a úrokový arch platební jakož i křestní list (rodný list) složitele kauce, po případě průkaz o jeho svéprávnosti. Několik věnovacích listin buď tenkráte vydáno, když z několika skladatelů kauce každý věnuje jednu nebo několik obligací k téže kauci.

(2) Jsou li zákonné podmínky nebo byly-li shledané vady odstraněny, prvopis listiny věnovací podrží se ve spisech, na ní vyznačí se v doložce, že svatební kauce byla přijata, a potom opis věnovací listiny po přiměřeném doplnění a ověření připojí se k úřednímu vyhotovení vydanému straně ku přijetí oprávněné i s platebním archem úrokovým a jinými listinami.

§ 9.

(1) Platební archy úrokové, k obligacím náležející, pro některého manžela nebo pro oba manžele, vdovu nebo vdovce vydané nesmějí třetím osobám ani odstoupeny ani zastaveny býti; jednání, jehož účelem jest, aby takový platební arch byl odstoupen nebo zastaven, jest naproti správě státního dluhu bez účinku a zejména není způsobilé, aby odstoupení nebo zastavení úroků obligace jako vojenská kauce svatební vázané učinilo účinným; postup nebo zastavení úroků — pokud se vůbec připouští — může býti vykonáno toliko způsobem ve 4. a 5. odstavci tohoto paragrafu uvedeným.

(2) Když manžel podle platebního archu k vybírání oprávněný, své právo úroky vybírati propůjčí druhému manželovi, má to oznámiti ředitelstvu státního dluhu podáním, jehož podpis buď legalisován a které buď opatřeno kolkovou známkou za 1 K a k němuž buď přiložen platební arch úrokový. Je-li manžel, který propůjčuje druhému manželu právo úroky vybírati, úplně nebo částečně k právním činům nezpůsobilý, tedy toto podání musí býti podepsáno jeho zákonným zástupcem a opatřeno schvalovací doložkou poručenského, vztažmo opatrovnického soudu.

(3) Ředitelství státního dluhu nařídí na toto podání, aby změněné právo úroky vybírati bylo zaznamenáno v úvěrní knize, a vezme zpět dosavadní platební arch a dá vydati přiměřený nový platební arch úrokový oprávněnci.

(4) Postoupí-li nebo zastaví-li se dobrovolně někomu třetímu úroky obligace jako vojenská svatební kauce vázané, pokud jest to vůbec přípustno vzhledem k § 5 a 7 zákona ze dne 21. dubna 1882, Z. Ř. č. 123 a článku IX, čís. 8, úvodního zákona k exekučnímu řádu ze dne 27. května 1896, Z. Ř. č. 78, buď o tom zpraveno podle nařízení ministrů práv a financí ze dne 24. října 1897, Z. Ř. č. 251. ředitelstvo státního dluhu podáním, které má býti

opatřeno kolkovou známkou za 1 K a k němuž buď přiložena náležitě kolkovaná a ověřená listina odstupná nebo zástavní. Tento úřad má prozkoumati předložené doklady a, není-li postup nebo zastavení nevykonatelné nebo není-li podle platných zákonů nepřípustné, nařídíti pokladně státního dluhu, aby je provedla a zpraviti o tom strany.

(5) Poněvadž úroky jednak vzhledem k zákonnému omezení smějí býti postoupeny nebo zastaveny toliko až do určité výše osobám třetím a jednak smějí býti vypláceny toliko v celých nerozdělených částkách, buď kromě toho od účastníků pojmenován společný zmocněnec, aby celé úroky vybíral.

(6) Vlastnictví obligací za svatební kauce vinkulovaných může, jak se samo sebou rozumí, bez ujmy závazku kauce na nich váznoucího, postoupeno nebo zastaveno býti, tedy toliko s tím obmezením, že dluh zapraven nebo jiný závazek splněn smí býti z kapitálu teprve po zrušení závazku kauce. O takovém postupu nebo zastavení buď zpraveno za předložení listinného průkazu ředitelstvo státního dluhu, aby je dalo zaznamenati v úvěrní knize podobným způsobem jako při postupu nebo zastavení úroků.

(7) Má-li obligace při odstupu se zachováním závazku kauce býti přepsána na jméno nového vlastníka, budiž na zpáteční list (pokladní složní kvitanci) podána i s platebním archem úrokovým, nebo byl-li by ztracen, s reversem podle § 10 vydaným, s opisem věnovací listiny, a nebyl-li převod vlastnictví ještě zaznamenán v úvěrní knize, s předloženou postupnou listinou u pokladny státního dluhu neb u některého v § 4 dotčeného místa, aby byla předložena ředitelstvu státního dluhu. K žádosti žadatele za přepsání může platební arch úrokový také z úřední moci platebním místem zpět vzat býti při nejbližším vybírání úroků osobou k jich vybírání oprávněnou; přepsání zůstane v takovém případu odloženo až do tohoto času.

(8) Ředitelství dluhu státního má posouditi podle platných obecných pravidel, zdali přepsání lze dopustiti, a když všechny zákonné podmínky byly splněny aneb shledané závady odstraněny, nařídíti pokladně státního dluhu, aby vykonala přepis, u slosovatelných úpisů, aby je revinkulovala a má o výkonu zpraviti říšské ministerium vojenství s připojením opisu věnovací listiny, na kterém buď poznamenáno pokladnou státního dluhu vykonané přepsání, vztažmo revinkulování. Říšské ministerium vojenství zapíše vykonané přepsání, vztažmo revinkulování na prvopisu věnovací listiny a straně dá vydati její opis.

(9) Nové obligace, vztažmo revinkulované úpisy budou vydány vlastníku nebo jeho legitimovanému zástupci po vrácení zpátečního listu (pokladní složní kvitance) při podání obdrženého, a jde-li o rentové obligace, po zapravení blanketového poplatku (§ 6).

(10) Nové platební archy k těmto úpisům vydané buďte vydány osobě úroky vybírati oprávněné skrze platební místo na prostou stvrzenku.

(11) Soudní usnesení, kterými se na některý státní úvěrní papír jako vojenská kauce svatební vázaný nebo na jeho úroky povoluje exekuce zabavením, to jest zápovědí platiti, neb obstávka poddlužníka, kterými se přikazuje pohledávka a zastavuje exekuce neb obstávka poddlužníka, vztažmo se zrušují neb obmezují, buďte podle § 1 a 3 nařízení ministerií práv a financí ze dne 2. července 1859, Z. Ř. č. 120 a § 1 nařízení ministerií práv a financí ze dne 24. října 1897, Z. Ř. č. 249, od soudů bezprostředně doručena ředitelstvu státního dluhu jako poukazujícímu úřadu a pokladně státního dluhu.

(12) Jsou-li úroky poukázány na některou zemskou nebo berní pokladnu, která pohánějícím věřitelem soudu buď oznámena, buďte usnesení, pokud jde o úroky obligací, podle § 1 nařízení ministerií práv a financí ze dne 2. července 1859, Z. Ř. č. 120, oznámena nejen ředitelstvu státního dluhu a pokladně státního dluhu, nýbrž také platebnímu místu.

§ 10.

(1) Ztratil-li se platební arch úrokový obligace vojenské kauce svatební, strana úroky vybírati oprávněná má oznámiti ihned ztrátu platebnímu místu úroků, aby bylo další placení zastaveno; potom má žádati, uvedouc podstatné známky platebního archu (§ 6) podáním kolkovou známkou za 1 K opatřeným u ředitelstva státního dluhu za vyhotovení nového platebního archu a ku podání přiložiti revers, rovněž kolkem za 1 K opatřený, jehož podpis musí býti ověřen, že ze ztraceného platebního archu, jehož podstatné známky ať uvede, naprosto již ničeho nebude pohledávati.

(2) Nebyly-li by tomu, jenž platební arch ztratil, jeho podstatné známky známy, má uvésti, co o něm ví, zvláště příslušné jméno a příjmení a podáním, které buď kolkováno dotčeným způsobem, zažádati u ředitelstva státního dluhu za sdělení těchto známek.

(8) Ředitelstvo státního dluhu, je-li žádost řádně doložena, dá pokladnou státního dluhu — byly-li úroky poukázány některé zemské nebo berní pokladně, po zjištění, co úroků platebním místem nebylo vyplaceno — podržíc revers, vyhotoviti bez poplatku nový platební arch jako duplikát označený a vydati jej platebním místem straně, která buď zároveň zpravena; platební místo bude pak vypláceti úroky jen tehdá, předloží-li se duplikát platebního archu a kvitance.

§ 11.

Ztratí-li se obligace za vojenskou kauci svatební zavazená, mají platnost obecné předpisy amortisační. Aby byla vyhotovena nová obligace na místo amortisované, buď kromě soudního usnesení, že zavedení amortisace bylo povoleno, a prvopisu soudního nálezu amortisačního také předložen platební arch úrokový a opis věnovací listiny a má místo ostatně obdobné řízení jako při přepisech (§ 9).

§ 12.

(1) Po smrti manželově náleží vdově vybírati úroky z vojenských kaucí svatebních a po smrti manželčině, zůstaly-li manželské nezletilé dítky, náleží vdovci po dobu, po kterou svazek kauce trvá.

(2) Nesvědčí-li však platební arch při úmrtí některého z manželů na jméno druhého k odběru oprávněného manžela, má si tento manžel vymoci, aby mu byla vyhotovena legitimace vojenského territoriálního velitelstva (přístavního admiralátu v Pulji), v jehož okresu bydlí, ve kterém toto velitelstvo potvrdí, že jest nyní oprávněn úroky vybírati, a má potom tuto legitimaci i s platebním archem v podání kolkovou známkou za 1 K opatřeném předložiti ředitelstvu státního dluhu, aby podržíc legitimaci učinilo, by změněné oprávnění úroky vybírati bylo poznamenáno v úvěrní knize a aby byl vydán nový platební arch a aby to oznámilo říšskému ministeriu vojenství.

§ 13.

(1) Úroky obligací za svatební kauce zavázaných mohou býti vybírány, předloží-li se platební arch, u všech pokladen a úřadů, které podle § 4 této vyhlášky jsou povolány, aby převzaly příslušné obligace.

(2) Přeje-li si toho později strana, aby jí úroky u jiné pokladny nežli původně od ní uvedené (§ 2 a formulář *A*, rubrika 10) byly vydávány, má to oznámiti ústně buďto u dosavadního platebního místa, u pokladny státního dluhu ve Vídni neb u té pokladny, kde úroky příště mají býti vybírány, a předložiti platební arch, aby se poukázání stalo; za věc tuto může se žádati tolikrát, kolikrát si toho přeje osoba úroky vybírati oprávněná.

(3) Strana obdrží při tom od této pokladny o uloženém platebním archu stvrzenku, která obsahuje podstatná data platebního archu. Tato stvrzenka legitimuje stranu, aby si vyzdvihla nový platební arch úrokový, a buď od ní pečlivě uschována. Na tuto stvrzenku, kterou při tom odebere, platební místo, kterému další vyplácení úroků bylo nařízeno, vydá nový platební arch úrokový.

§ 14.

Úroky budou vydávány na základě platebního archu u úpisů jednoho a téhož druhu na jedinou kolku prostou kvitanci, jinak však na několik takovýchto kvitancí, ve kterých musí býti uvedeny podstatné známky příslušné obligace v platebním archu obsažené (§ 6), pak příslušná úroková lhůta a obnos (formulář *C*).

§ 15.

(1) Pokladny neručí za pravost podpisu na kvitancích úroků a za totožnost doručitele kvitancí a platebních archů s osobou k vybírání úroků oprávněnou, nýbrž vyplatí tomu, jenž s platebním archem předloží kvitanci podstatné známky obligace a lhůtu dospělosti úroků správně označující a jménem osoby úroky vybírati oprávněné podepsanou.

(2) Chce-li strana úroky vybírati oprávněná chrániti se možných podvodů, může již při zřízení kauce (přiměřeně vyplníc rubriku 11 ve formuláři *A* v § 2 počteném) nebo také teprve později, avšak tu jen když předloží platební arch, žádati u místa úroky vyplácejícího, aby vyplácelo úroky toliko tomu, kdo kromě platebního archu předloží kvitanci s podpisem soudně nebo notářsky ověřeným.

(3) Je-li osoba vybírati úroky oprávněná zároveň vlastníkem obligace, může pro svou bezpečnost také žádati, že při každém vybírání úroků kromě kvitance a platebního archu musí předložena býti také obligace sama.

(4) Toto opatření opatrnosti může býti zrušeno toliko na základě odvolání, jehož pravost podpisu jest ověřena.

(5) Soudní ověření kvitancí o úrocích z obligací vojenské kauce svatební není podrobeno zákonnému poplatku.

§ 16

Chce-li ten, kdo má právo brátí úroky, kvitovati úroky skrze jinou osobu, nechť tato osoba uloží u platebního místa plnou moc řečeného oprávněnce, jejíž podpis jest ověřen.

§ 17.

(1) Úroky obligací jako svatební kauce zavazených budou potud vypláceny počínajíc ode lhůty dospělosti úroků v platebním archu úrokovém vyznačené po podání seznamu *A* (§ 4) osobě podle platebního archu oprávněné, pokud příslušné platební místo nebude úředně zpraveno (§ 20, odstavec 4 a 5), že závazek kauce byl zrušen a že proto zaniklo právo oné osoby na požitek úroků.

(2) Proto vlastník obligace, není-li spolu osobou úroky vybírati oprávněnou, má sám k tomu přihlédati, aby pokladny co možná brzy úředně byly zpraveny, že řečené právo pominulo (§ 20).

§ 18.

(1) Byl-li úpis za vojenskou svatební kauci vinkulovaný, který jest slosovatelný, vylosován, aby byl hotově splacen, pozbude tím způsobilosti, aby byl dále takovouto kaucí.

(2) Pokladna státního dluhu zaznamená v úvěrní knize v tomto případu vylosování a lhůtu, až do které ještě úroky mají býti placeny, nebo nařídí, aby placení úroků vylosovaného úpisu, vyplácejí-li se u jiné pokladny, bylo zastaveno řečenou lhůtou, a oznámí nastalé vylosování ředitelstvem státního dluhu říšskému ministeriu vojenství; také strana vyrozumí se o nastalém vylosování.

(3) Složitel kauce, vztažmo jeho právní nástupce jest zavázán ještě dříve, nežli nastane lhůta splatnosti, zříditi jinou svatební kauci, která jest způsobilá podle ustanovení § 16 a 25 předpisu o sňatcích v c. a k. vojsku, nastoupiti na místo vylosovaného úpisu, při čemž, ukládá-li se nová kauce v rakouských státních dlužních úpisech, šetřeno buď obdobně řízení v § 2 až 7 této vyhlášky upraveného.

(4) Jsou-li pro doplnění kauce věnovány opět státní úvěrní úpisy od téhož vlastníka, není třeba, aby byla vydána nová věnovací listina a aby bylo dáno zvláštní povolení říšského ministeria vojenství, by kauce byla doplněna a vylosovaný úpis závazku zproštěn. Pokladna státního dluhu má v takových případech potvrditi na opisu staré věnovací listiny, kterou strana má předložiti, že byla kauce doplněna, a zaslati tento opis ředitelstvem státního dluhu říšskému ministeriu vojenství. Toto ministerium zapíše na původní věnovací listině, že byla doplňovací kauce zřízena a vrátí potom straně opis věnovací listiny. Vylosovaný a dospělý kapitál bude vyplacen pokladnou státního dluhu po doplnění kauce, a není k tomu třeba povolení říšského ministeria vojenství, aby byl uvolněn; to vykoná se ostatně podle ustanovení v šestém a sedmém odstavci uvedených a budiž to na opisu věnovací listiny poznamenáno.

(5) Ve všech jiných případech buď obdobně postupováno jako při výměně svatební kauce; strana má předložiti říšskému ministeriu vojenství listiny pro doplňovací kauci vydané jakož i opis věnovací listiny staré kauce. Shledá-li toto ministerium, že jest kauce přiměřeně doplněna, vyznačí na staré původní věnovací listině a na jejím opisu, že byla zřízena doplňovací kauce, a dá svůj souhlas způsobem pro uvolnění vojenských svatebních kaucí v § 20 uvedeným, aby vylosovaný úpis byl vydán.

(6) Vylosovaný úpis buď potom s ověřeným rubopisem vlastníka opatřeným, nebo nastala-li změna vlastnictví, listinami převod vlastnictví prokazujícími doložený i s opisem věnovací listiny — v případech odstavce 5 tohoto paragrafu uvolňovací doložkou opatřený — pak s platebním archem, nebo ztratil-li se, s reversem podle § 10 vydaným podán u pokladny státního dluhu neb u některého platebního místa v § 4 této vyhlášky jmenovaného na zpáteční list (pokladní složní kvitanci), aby byl zaslán pokladně státního dluhu. Odevzdání platebního archu nebo reversu vlastníku obligace pokládá se spolu za vzdání se každéhokoli nároku na vybývající ještě úroky a jest to věcí vlastníka obligace, aby se o takových nárocích dříve vyrovnal s osobou, podle platebního archu úroky vybírati oprávněnou. Byly-li úroky z vylosovaného úpisu náležející úplně vybrány, může býti upuštěno, aby byl předložen platební arch úrokový nebo revers podle § 10 vydaný.

(7) Pokladna státního dluhu má nejprve prozkoumati, zdali uvolňovací doložka na předloženém opisu věnovací listiny doložená souhlasí s povolením

říšského ministeria vojenství (§ 20) v úvěrní knize zaznamenaným, potom úpis, pokud vyplacení není zamezeno záznamy na něm významnými, které musí býti dříve vypořádany (§ 21) — při nastalé změně vlastnictví podle okolností po vyžádaném rozhodnutí ředitelstva státního dluhu podle výnosu finančního ministeria ze dne 19. října 1871, Z. ř. č. 123 — po nastalé lhůtě splatnosti vyplatiti připadajícím obnosem a se vzešlými snad vyrovnacími úroky, vrátí-li se zpáteční list (pokladní složní kvitance) a odkvituje-li se na něm, vztažmo dáti vyplatiti pokladnou, která úpis zaslala. Má-li úpis býti vyplacen zmocněnci, nechť uloží zmocněnec ověřenou plnou moc oprávněncovu u pokladny. Opis věnovací listiny buď vrácen straně, pokud podle 4. odstavce tohoto paragrafu nemá býti předložen ředitelstvu státního dluhu.

(3) Nebylo-li až do splatnosti vylosovaného úpisu vyhověno závazku, aby byla kauce doplněna, říšské ministerium vojenství jest oprávněno podle § 25 předpisu o sňatcích v c. a k. vojsku, vyžádati od vlastníka vylosovaný úpis svatební kauce, opis věnovací listiny a platební arch, potom vylosovaný úpis ředitelstvem státního dluhu u pokladny státního dluhu vybrati a připadající hotový obnos opět na úroky uložiti způsobem pro svatební kauce přípustným. Při disposici o případném zbytku vybraného obnosu buď přihlédáno ku právním poměrům a záznamům, které tu byly vzhledem k vylosovanému úpisu; pokaždé však budte všechny osoby, které nabyly práv k vylosovanému cennému papíru, s poukazem na toto ustanovení (§ 18, odstavec 8) zpraveny z úřední moci o vykonaném doplnění kauce z vybraného obnosu vylosovaného úpisu ředitelstvem státního dluhu. Upotřebí-li se opět státních úvěrních úpisů k doplnění kauce, pokladna státního dluhu ve smyslu ustanovení 4. odstavce tohoto paragrafu má potvrditi doplnění kauce na opisu věnovací listiny a zaslati tento opis ředitelstvem státního dluhu říšskému ministeriu vojenství; nový vinkulovaný úpis a platební arch úrokový budte vydány vlastníku, vztažmo osobě ku požitku oprávněné. Kromě toho buď poznamenáno u nově vinkulovaného úpisu v úvěrní knize, které právní poměry a záznamy tu byly vzhledem k vylosovanému úpisu, na jehož místo nastoupil nově vinkulovaný úpis (§ 21, odstavec 5).

§ 19.

(1) Na místo úpisů jako svatební kauce vázaných může se položiti jiná kauce, buď zcela nebo částečně, ve smyslu předpisu o sňatcích v c. a k. vojsku přípustná. K takové výměně vlastník dosavadních obligací za kauci daných má třeba souhlasu obou manželů, pro které byla kauce zřízena, vztažmo je-li vlastník obligace zároveň manželem k vybírání úroků oprávněným, má třeba souhlasu druhého manžela, který se dá spolupodpisem na žádosti, aby byla provedena výměna, říšskému ministeriu vojenství podané a kolkovou známkou za 1 K opatřené, a odevzdáním platebního archu úrokového, nebo byl-li ztracen, reversem vlastníka obligace podle § 10 vydaným a který pokládá se za vzdání se všelikého nároku na další úroky z příslušné obligace za kauci dané (§ 21). K této žádosti budte připojeny nové listiny svatební kauce a opis věnovací listiny staré kauce.

(2) Položí-li se za novou kauci rakouské státní dlužní úpisy, naloží-se s nimi podle toho, co jest v § 2 až 7 této vyhlášky nařízeno.

(3) Co se týče uvolnění obligací dříve za kauci daných, které nastane po zřízení a uznání substituované kauce, buď postupováno obdobně podle toho, co jest v následujících § 20 a 21 ustanoveno.

(4) Bylo-li povoleno, aby svatební kauce byla snížena, a má-li následkem toho část obligační sumy býti zproštěna závazku, vlastník obligace nebo jeho zástupce ať předloží opis věnovací listiny podáním kolkem za 1 K opatřeným říšskému ministeriu vojenství, které poznamená na prvopise věnovací listiny a na jejím opise, že kapitál kauce byl částečně uvolněn, zpraví ředitelstvo státního dluhu o povoleném snížení a vydá opět straně opis věnovací listiny, když bylo naň napsalo doložku o uvolnění příslušného obnosu.

(5) Vlastník obligace má potom na zpáteční list (pokladní složní kvitanci) podati obligaci po doložení ověřeného robopisu, nebo nastala-li změna vlastnictví, s listinami tuto změnu prokazujícími, intervenuje-li pak zmocněnec, také s ověřenou plnou mocí i s platebním archem úrokovým, nebo ztratil-li se, s reversem podle § 10 vydaným a opisem věnovací listiny u pokladny státního dluhu, neb aby ji byla doručena, u některého místa, v § 4 vyhlášky uvedeného, na zpáteční list (pokladní složní kvitanci). K žádosti obligačního vlastníka platební arch úrokový může také z úřední moci platebním místem při nejbližším vybírání úroků odňat býti osobě úroky vybírající; částečné uvolnění obligace zůstane odloženo až do tohoto času.

(6) Pokladna státního dluhu prozkoumá nejprve, zdali uvolňovací doložka na předloženém opisu věnovací listiny napsaná se srovnává s povolením říšského ministeria vojenství v úvěrní knize zaznamenaným, a vykoná potom částečné uvolnění obligace, je-li toho snad třeba po obdrženém přiměřeném příkazu ředitelstva státního dluhu.

(7) Obligace za váznoucí kapitál se závazkem svatební kauce nově vydaná jakož i svědčící majiteli úpisy za uvolněný kapitál náležející budou vydány pokladnou státního dluhu vlastníku buďto bezprostředně nebo skrze pokladnu neb úřad, u kterých byla podána obligace částečně uvolněná, zapraví-li se blanketní poplatek a uloží-li se kvitovaný zpáteční list (pokladní složní kvitance). Platební arch k nově vyhotovené vinkulované obligaci příslušný buď vydán osobě úroky vybírati oprávněné platebním místem na stvrzenku.

(8) Pokladna státního dluhu má zaznamenati vykonané uvolnění části kauce jakož i známky nové obligace na opisu věnovací listiny a zaslati ji skrze ředitelstvo státního dluhu říšskému ministeriu vojenství. Ministerium vojenství zaznamená na původní věnovací listině změny s kaucí předsevzaté a vrátí straně opis věnovací listiny.

§ 20

(1) Žádá-li se z toho důvodu, aby obligace za svatební kauci věnované byly uvolněny, poněvadž jest podle předpisu o sňatcích v c. a k. vojsku přípustno, aby byl závazek kauce zrušen, buď říšskému ministeriu vojenství podána žádost kolkovou známkou za 1 K opatřená a předložen příslušný průkaz.

(2) Ministerium toto, shledá-li, že jest žádost odůvodněna, zaznamená v doložce na původní věnovací listině, že jest zjištění kauce zrušeno, a nařídí, aby byla straně vrácena. (Je-li zjištění kauce toliko částečně zrušeno, napíše se tato doložka na prvopise a opise věnovací listiny, prvopis podrží se také dále ve spisech a opis vydá se straně [§ 19, odstavec 4].)

(3) Žádá-li vymáhající věřitel, aby úpis za kauci složený byl uvolněn, a shledá-li se tato žádost býti odůvodněnou, říšské ministerium vojenství vydá mu podle § 13 nařízení ministrů práv a financí ze dne 24. října 1897, Z. Ř. č. 249, zvláštní úřední vysvědčení, že jest závazek kauce zrušen.

(4) O každém uvolnění státního dlužního úpisu jako vojenská svatební kauce vázaného říšské ministerium vojenství, uvedouc známky obligace a jméno toho, jenž za devinkulaci žádá, zpraví ředitelstvo státního dluhu, které ihned rozkáže pokladně státního dluhu, aby o této obligaci v úvěrní knize zaznamenala, že jest zrušen závazek kauce.

(5) Jakmile jest tento záznam vykonán, nesmějí již vypláceny býti úroky na základě příslušného platebního archu a pokladna státního dluhu, vyplácejí-li se úroky u jiné pokladny, má ihned odvolati poukázání úroků.

(6) Kdyby přes to, že nastala okolnost, která odůvodňuje, aby byl závazek kauce zrušen, nežádalo se u říšského ministeria vojenství, aby bylo zjištění zrušeno, může ministerium toto z úřední moci zrušení nařídit.

§ 21.

(1) Vlastník obligace má podati na zpáteční list (pokladní složní kvitanci) obligaci i s prvopisem věnovací listiny za příčinou uvolnění pokladně státního dluhu nebo některému místu v § 4 této vyhlášky uvedenému, aby byla jí doručena.

(2) Obligace svatební kauce, nemají-li býti opět vyhotoveny na jméno zapsaného vlastníka (s vynecháním závazku kauce), nýbrž mají-li býti přepsány na jiné jméno nebo přeměněny v obligace majiteli svědčící, buďte opatřeny legalisovaným rubopisem zapsaného vlastníka nebo doloženy listinným průkazem, že vlastnictví přešlo na žadatele za přepsání neb uvolnění žádajícího.

(3) K obligacím mají se také přiložiti platební archy k nim náležející, jestliže by vyplácení úroků bylo svěřeno některé zemské nebo berní pokladně, mají býti pokud možná opatřeny doložkou o zastavení úroků, ztratily-li se platební archy, buďte přiloženy příslušné reversy (§ 10), anebo kdyby ti, kteří dle platebního archu mají právo brátí úroky, nebyli již na živu, prohlášení náležitě legitimovaných jejich dědiců s legalisovanými podpisy nebo potvrzení pozůstalostního úřadu, že z platebního archu nikdo již nemá práva úroků pohledávati.

(4) Odevzdání platebních archů nebo reversů vlastníku obligace pokládá se spolu za zřeknutí se každého nároku na zadržělé ještě úroky z doby až do zániku závazku kauce, a náleží na vlastníka obligace, aby se o takových nárocích nejprve vyrovnal s těmi, kteří mají podle platebního archu právo brátí úroky, nebo s jejich právními nástupci.

(5) Pokladna státního dluhu má úpisy a listiny, nahlédnouc v úvěrní knihy, zvláště v té příčině zkoušeti, zdali devinkulační doložka na původní věnovací listině se srovnává se zaznamenaným povolením říšského ministeria vojenství, též není-li na obligacích nic zaznamenáno, co by bylo na překážku, aby byly přepsány neb uvolněny, a co by se mělo prve spořádati předložením příslušných listin (soudní zastavovací usnesení, legalisované prohlášení o výmazu oprávněnou stranou vydané, podle okolností plná moc pro společného zmocněnce všech účastníků a pod.), a v tomto případu nebo šlo-li by

o převody vlastnictví, o kterých pokladně nepřísluší rozhodovati, má pokladna vyžádati si podle výnosu finančního ministeria ze dne 19. října 1871, Z. Ř. č. 123, aby o tom ředitelství státního dluhu rozhodlo.

(6) Není-li žádné závady nebo zdvihnou-li se vzešlé pochybnosti, v příčině jichž by se mělo postupovati podle 2. odstavce, § 5 této vyhlášky, tedy předložená rentová obligace vezme se zpět i s platebním archem a listinami a vydají se nové úpisy stejného druhu v témž úhrnném jmenovitém obnosu v kusech stranou požadovaných, za všechny slosovatelné úpisy vydají se nové takovéto úpisy (s kupony) týmiž seriemi a čísly opatřené.

(7) Byl-li by v tom čase ten neb onen uvolněný slosovatelný úpis vylosován, nový úpis se nevyhotoví, nýbrž vyplatí se v hotovosti.

(8) Za každou obligaci straně vydanou buď zapraven blanketní poplatek (nyní 40 h za kus, za státní losy z r. 1860 poplatek 20 h za kus) a u slosovatelných úpisů náklady za vyhotovení nového úpisu se stejnou serií a číslem.

(9) Nové obligace anebo hotové peníze za obligace již vylosované i s vyrovnacími úroky snad vzešlými vydá straně pokladna neb úřad, kde byly podány obligace, které měly býti uvolněny, vrátí-li se zpáteční list (pokladní složní kvitance), potvrdí-li se na něm příjem a zapraví-li se blanketní poplatek a vzešlé snad náklady za tisk.

(10) Mají-li se obligace nebo peníze vydati plnomocníku, nechť plnomocník uloží u pokladny ověřenou plnou moc vlastníka obligací.

§ 22.

Na opatření c. k. pokladny státního dluhu v této vyhlášce uvedená mohou strany podati stížnost kolkovou známkou za 1 K opatřenou c. k. ředitelstvu státního dluhu, na opatření tohoto úřadu pak rekurs kolkem za 2 K opatřený c. k. finančnímu ministeriu ve smyslu výnosu tohoto ministeria ze dne 19. října 1871, Z. Ř. č. 123.

Korytowski m. p.

Seznam

obligací, které podepsaný podal k vinkulování za vojenskou kauci svatební

koho (jméno a příjmení a šarže) . . . . . za příčinou jeho sňatku

s (jméno a příjmení) . . . . . .

Označení složených úpisů							Vinkulace má se státi		Úroky buďte vypláceny		Poznámka
Číslo	Serie	Datum	Kategorie obligací	Hodnota jmenovitá	Procenta	Lhůta úroků posléz prošlá	s vlastnickým právem (koho)	s právem úroky brátí (koho)	u které pokladny	pod kterou opatrností (§ 15 vyhlášky finančního ministeria. ze dne 18. prosince 1907, Z. Ř. č. 276)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Příklady											
97540	. . . .	1. října 1868	Stříbrná renta	1000 zl.	4·2	1. dubna 1905	manželky	manžela	Hlavní zemská pokladna v Praze	na prostou kvitanci	
nebo											
10	7646	15. března 1860	Loterní půjčka z roku 1860	500 zl.	5	1. května 1905	Karoliny Mayové, matky nevěstiny	manželky	Pokladna státního dluhu	na ověřenou kvitanci	

Úhrnný obnos (slovy)

. . . . . dne . . . . . 19 . .

N. N.

(jméno, stav a bydliště složitele kauce)

Soudní nebo notářské ověření podpisu složitele kauce.

Pro vinkulované úpisy a pro placení úroků z nich má v každém směru rozhodna býti vyhláška c. k. finančního ministeria ze dne 18. prosince 1907, Z. Ř. č. 276.

Formulář B.

Platební místo . . . . . .

Platební arch úrokový

pro . . . . . .

jakožto osobu oprávněnou vybírati úroky s vlastnickým právem (koho) . . . . . .

. . . . . za

vojenskou svatební kauci

pro . . . . . a pro je . . manžel . . . . . .

vinkulova ného / ných stát ního / ních dluž ního / ních úpis u / ů

. . . . . .

Číslo			Datum	Kapitál	Úroky		Počátek zúročení
Serie	Výhra	Odděl.			za 1 rok	za ½ roku	
			 19				1 19 . .
					v		

Poznámku.

Pro právní vztahy mezi správou státního dluhu a osobou úroky vybírati oprávněnou jest v každém směru rozhodna vyhláška finančního ministerstva ze dne 18. prosince 1907, Z. ř. č. 276.

Tento platební arch nesmí nikomu býti postoupen nebo zastaven; každé jednání k tomu směřující jest naproti správě státního dluhu bez účinku; naproti tomu manžel manželu může propůjčiti právo vybírati úroky (§ 9 dotčené vyhlášky).

Úroky budou placeny teprve, předloží-li se tento platební arch i s kvitancí. Chce-li kdo, aby byly úroky vyplácený jinou pokladnou, nechť předloží platební arch u dosavadního platebního místa, u pokladny státního dluhu ve Vídni neb u pokladny, kde úroky příště mají býti vybírány.

Čís. . . . . .

Za c. k. pokladnu dluhu státního.

Ve Vídni, dne . . . . . 19 . .

Vyplacené úroky.

Dne	Za dobu až do	Obnos	Potvrzení místa platebního	Poznámka

Čís. . . . . Placení úroků bylo zde zastaveno dnem . . . . . 19 . .

dne . . . . . 19 . .

L.S.

(Tato doložka stavovací buď opatřena pečetí úřední a 2 podpisy.)

Formulář C.

Kvitance

na (buď slovy vypsáno) . . . . . korun . haléř . , které podepsaný(á) jakožto osoba oprávněná vybírati úroky z dole pojmenované obligace . . . . . za dobu zde uvedenou

Obligace			Obligace svěděí		Úroků			
číslo	datum	kapitál	na	jakožto svatební kauce vojenská pro	lhůta		obnos (po srážce daně)	
					od	do		

obdržel(a) u . . . . . pokladny / úřadu v. . . . . .

. . . . . dne . . . . . 19 . .

Podpis strany.

Byt.
(Místo, ulice, čís. domu.)

Poznámka:

Kapitály buďte uvedeny jmenovitou hodnotou, na kterou obligace znějí.

Úroky ve zlatě splatné buďte uvedeny ve zlatých ve zlatě, vztažmo v říšských markách, všechny jiné v korunách.

U losů buďte do rubriky „číslo“ zapsány číslo serie, výhry a oddílu, u železničních úpisů serie a číslo.

277.

Vyhláška ministeria finančního ze dne 27. prosince 1907,

že byly zaplaceny dílčí hypothekární poukázky a že tento dluh byl snížen na 57,324.905 K.

Na základě IV. článku zákona ze dne 26. ledna 1897, Z. Ř. č. 33, byl dne 27. prosince 1907 umořen obnos dvou miliónů dvou set sedmdesáti čtyř tisíc korun (2,274.000 K) dílčích hypothekárních poukázek ve státním majetku jsoucích a odepsán od úhrnného obnosu nepraveného dluhu v dílčích hypothekárních poukázkách.

Podle toho tento nepravený dluh, který posledně podle vyhlášky finančního ministeria ze dne 27. prosince 1902, Z. Ř. č. 241, byl obmezen na nejvyšší obnos 89,658.000 K, činí nyní padesát sedm miliónů tři sta dvacet čtyři tisíce devět set a pět korun (57,324.905 K) po srážce dosud z důvodů promlčení za umořené odepsaných dílčích hypothekárních poukázek 59.095 K, jakož i po zaplacení dílčích hypothekárních poukázek 30,000.000 K, které bylo nařízeno výnosem c. k. finančního ministeria ze dne 31. ledna 1907, čís. 1897.

Na místo svrchu uvedených 2,274.000 K a 59.095 K dílčích hypothekárních poukázek nesmějí již býti vydány žádné dílčí hypothekární poukázky.

Korytowski m. p.

1136

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, Seilerstätte 24, také roku 1908 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1908** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj docházející nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Seilerstätte 24, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž se Zákonník říšský dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za	4 K 20 h	ročník 1869 za	6 K — h	ročník 1889 za	6 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1894 „	6 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1904 „	5 „ — „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1885 „	3 „ 60 „	„ 1905 „	6 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1886 „	4 „ 60 „	„ 1906 „	12 „ — „
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1887 „	5 „ — „		
„ 1868 „	4 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „		

Cena ročníku 1907 bude oznámena počátkem ledna 1908.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínaje rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevì se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevì se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, slevì se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání buďte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání buďte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Seilerstätte 24, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXIX. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1907.

Obsah: (Č. 278—282.) 278. Zákon, jímž se schvalují a v platnost uvádějí smlouva, kterou byly upraveny vzájemné obchodní a tržební styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské, úmluva, aby bylo uvarováno dvojité zdanění, a o některých jiných záležitostech přímého zdanění a dodatečná úmluva k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu. — 279. Zákon, jímž se ministerstvo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených zmocňuje učiniti smlouvu s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské v příčině změny § 8 zákona ze dne 27. června 1878. — 280. Zákon o příspěvku království a zemí na říšské radě zastoupených k nákladům pro společné záležitosti Rakousko-uherského mocnářství. — 281. Zákon o zřízení železnic o rozchodu obyčejném z Nového Města přes Metliku k zemským hranicím ve směru naproti Karlovci s odbočkou do Černomelje a z Knína k zemským hranicím ve směru naproti Pribudiči státním nákladem. — 282. Nařízení, jímž se vydávají předpisy o obchodu s dobytkem v příčině zemí posvátné koruny Uherské.

278.

Zákon,
daný dne 30. prosince 1907,

jímž se schvalují a v platnost uvádějí smlouva, kterou byly upraveny vzájemné obchodní a tržební styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské, úmluva, aby bylo uvarováno dvojité zdanění, a o některých jiných záležitostech přímého zdanění a dodatečná úmluva k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Následující úmluvy, učiněné v Budapešti dne 8. října 1907 od ministerstva království a zemí na říšské radě zastoupených s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské, se schvalují, a to:

I. smlouva, kterou se upravují vzájemné obchodní a tržební styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské i s přílohami a závěrečným protokolem;

II. úmluva, aby bylo uvarováno dvojité zdanění takových podniků, které provozování svého obchodu rozšiřují na oba státy, jakož i o některých jiných záležitostech přímého zdanění;

III. dodatečná úmluva k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu.

§ 2.

Tento zákon nabude moci dne 1. ledna 1908 pod tou podmínkou, že úmluvy v § 1 uvedené nabudou působnosti současně a ve stejném znění také v zemích posvátné koruny Uherské a že zákon o příspěvku království a zemí na říšské radě zastoupených k nákladu na společné záležitosti Rakousko-uherského mocnářství nabude moci dne 1. ledna 1908.

§ 3.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby tento zákon uvedlo ve skutek.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.
Korytowski m. p. **Bienerth** m. p.
Marchet m. p. **Derschatta** m. p.
Fiedler m. p. **Ebenhoch** m. p.
Gessmann m. p. **Peschka** m. p.
Prášek m. p. **Abrahamowicz** m. p.
Georgi m. p.

I.

Smlouva,

kterou se upravují vzájemné obchodní a tržební styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské.

Na základě zákona ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 146, a uherského článku zákona XII z roku 1867, podle nichž vzájemné obchodní a tržební styky mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské mají býti čas od času upraveny, byla učiněna za tímto účelem následující úmluva:

Článek I.

Území obou smluvních Stran bude míti po dobu této smlouvy a ve smyslu jejím jednotnou celní hranici.

Smluvní Strany se zavazují vzájemně, že po dobu platnosti této smlouvy na tržební předměty, které z jednoho státního území přecházejí do druhého, neuvalí dovozných, vývozných nebo průvozných dávek jakéhokoli druhu a že nezřídí k tomuto účelu vnitřní celní hranici.

Uvnitř jednotné celní hranice platí po dobu této smlouvy ustanovení smluvního celního tarifu, který činí doplňující část této smlouvy a jest obsažen ve příloze *A* a se srovnává s autonomním tarifem platným pro království a země na říšské radě zastoupené a pro země posvátné koruny Uherské, jakož i celní předpisy, které podle toho i dále zůstanou v platnosti.

V nynějších územích kromě celních zůstanou v platnosti dosavadní předpisy.

Nynější celní zákony a celní předpisy, jakož i celní tarify smluvních Stran zůstanou po dobu této smlouvy v platnosti, pokud nebudou změněny ve společné dohodě.

Smluvní Strana smí na předměty z území druhé smluvní Strany dovážené uvaliti vnitřní dávky, ať jsou kteréhokoli druhu a ať se vybírají pro kohokoli, toliko tou měrou, jakou je uvaluje na podobné průmyslové výrobky svého vlastního území.

Článek II.

S cizími státy učiněné smlouvy, kterými se upravují hospodářské styky, zejména obchodní, celní, plavební a konsulární smlouvy, jsou stejně závazny pro království a země v radě říšské zastoupené a pro země posvátné koruny Uherské.

Článek III.

Společný ministr věcí zahraničných na základě ujednání, která vlády obou států učiní, vyjednává a uzavírá nové smlouvy v článku II dotčené s právním účinkem pro oba státy s výhradou ústavního schválení obou zákonodárstev.

Nebyly-li by takové smlouvy učiněny výhradně v jazyku francouzském, mají se vyhotoviti stejno-

měrně také v německém a uherském jazyku a obě se podepsati jako originální texty.

Článek IV.

Chce-li při uplynutí smluv v článku II a III dotčených některá smluvní Strana použíti vyhrazeného tam práva, dáti výpověď cizím státům, jest povinna nejpozději šest měsíců před vypršením výpovědní lhůty oznámiti to druhé smluvní Straně, aby se mohly dohodnouti o dalším postupu.

Nedosáhne-li se v této lhůtě dohody, společný ministr zahraničných věcí má dáti výpověď, byť toliko jedna smluvní Strana ji žádala.

Smlouvy, uzavřené na dobu neurčitou, buďte ku přání jedné smluvní Strany vypověděny nejpozději za šest měsíců potom, co toto přání bylo sděleno druhé smluvní Straně.

Článek V.

Mlecí řízení mlýnů v územích obou smluvních Stran jednotnou celní hranicí majících, které bylo dopuštěno na základě článku X, čísla 2, zákona o celní sazbě ze dne 25. května 1882, Z. Ř. č. 47 (článku X, čísla 2 uherského článku zákona XVI z roku 1882), zůstane zrušeno.

Spotřební daň, která se vybírá při dovozu mouky v Dalmatsku v místech dávce dazio consumo podrobených, bude zrušena koncem r. 1910 nebo tak upravena, že se bude také vybírati stejným obnosem z mouky v Dalmatsku vyrobené.

Článek VI.

Vybírati a spravovati cla ponechává se uvnitř hranic toho kterého státu vládám obou smluvních Stran.

Cla v jednom státním území vybraná nesmějí pod jakýmkoli titulem bez souhlasu jeho vlády býti vrácena v druhém státním území.

Pro vzájemný dozor, zdali se zachovává souhlasný postup při správě a vybírání cel, smluvní Strany ustanoví inspektory, kteří mají právo, přihlédati k úkonům celních a finančních úřadů druhého státu, pokud se celnictví týkají, a to, co zpozorovali, oznamovati představeným odborným ministrům.

Vlády obou států předloží zákonodárným sborům s všemožným urychlením návrh zákona o celním řízení.

Článek VII.

Přístavní a námořská zdravotní správa v územích obou smluvních Stran, pokud se týče provozování námořské plavby, námořského zdravotnictví a námořského rybářství, bude vedena vládami obou Stran podle stejných pravidel a vůbec co možná stejným způsobem.

Platné nyní předpisy o užívání vlajky námořskými obchodními loďmi obou smluvních Stran zůstávají nezměněně v platnosti.

Při provozování námořské plavby a námořského rybářství lodi a příslušníci obou smluvních Stran jakož i oba státy samy budou sobě na roveň postaveni. Zejména s námořskými obchodními loďmi obou smluvních Stran bude stejně nakládáno v přístavech obou států. Kvalifikační certifikáty námořníků buďte vázány v obou státních územích stejnými podmínkami a mají v obou státech stejnou platnost.

Všechny záležitosti, týkající se ochrany námořských obchodních lodí, jejich posádky nebo jednotlivých námořníků a zastupování jich zájmů v cizině, patří ku kompetenci c. a k. konsulárních úřadů a společného ministra zahraničných věcí bez ohledu na příslušnost lodi, posádky nebo námořníků. Ve věcech, které patří do oboru přístavní a námořské správy, konsulární úřady jako až dosud budou si přímo dopisovati s domácími úřady.

Plavební poplatky buďte ve přístavech obou států vyměřovány dle stejné normy; vyňaty z toho jsou poplatky rázu čistě místního, jako; poplatky za užívání určitých částí přístavu a za lodivody, pak poplatky pro podporovací fondy námořnické.

Co se týče placení přístavních poplatků, jsou si na roveň postaveny lodi, přístavy, rejdy a jiná místa mořského pobřeží obou smluvních států.

Všechny plavební poplatky připadají ze zásady státu vybírajícímu.

Lodi obou států, které činí nárok na výhodu, aby směly najednou zaplatiti přístavné za běžný kalendářní rok, mají zapraviti tento poplatek v onom přístavu, ve kterém jsou registrovány.

Cizí lodi lodím obou smluvních Stran na roveň postavené, které činí nárok na touž výhodu, mohou

zaplatiti přístavné v každém přístavu dle své vůle toho neb onoho státního území. Polovice poplatku v přístavech jednoho státního území takto vybraného bude nahrazena restitucí námořské správě druhé smluvní Strany.

Totéž má platnost o poplatcích těch lodí, které zaplativše poplatek, přistanou v čase dvaceti dnů, vztažmo šedesáti dnů, ve kteréžto lhůtě po zaplacení poplatku jsou prosty dalších poplatků, v některém přístavu, rejdě nebo na některém jiném místě mořského pobřeží a tam konají obchodní operace.

Stavba majáků, které svou polohou jsou na prospěch plavbě do přístavů obou státních území, buď konána společným nákladem; příspěvky na takovou stavbu rozdělí se podle spravedlivého klíče.

Článek VIII.

Všechny záležitosti týkající se plavby na takových řekách, ku kterým se vztahují ustanovení vídeňského kongresu a dunajské smlouvy z roku 1857, dotýkají-li se poměru ke třetím státům, náležejí s výhradami v III. článku podrobněji naznačenými k působnosti společného ministra věcí zahraničných.

Vzhledem k veškerým vnitrozemským vodám, které svým tokem dotýkají se obou státních území, smluvní Strany souhlasně budou postupovati ve všech věcech, které se týkají provozování plavby, říční policie, úpravy a udržování toků.

Vzhledem ku provozování plavby a pltařství na všech vnitrozemských vodách bude s příslušníky obou států úplně stejně nakládáno.

Říční obchodní lodi obou států, konají-li říční plavbu za jejich hranice, mají v cizině, nastane-li potřeba vztýčiti vlajku, vyvěsiti vlajku pro námořské obchodní lodi předepsanou.

Říční obchodní lodi smluvních Stran vyvěšují v obou státních územích svou domácí vlajku na koruně.

Přistane-li říční obchodní loď v území druhého státu, buď kromě toho po dobu každé zastávky vztýčena na stěžni také ještě vlajka druhého státu.

Článek IX.

Pokud toho vojenské nebo všeobecné dopravní zájmy vyžadují, budte hlavní dráhy v obou státních územích stavěny, provozovány a spravovány podle stejných zásad.

Zejména zásady dopravních předpisů pro hlavní dráhy, předpisy o signálním zařízení, o uveřejňování tarifů a tarifních slev v dopravě osob a zboží, o dopravě výbušných předmětů, pak dopravní řád, železniční mají býti zachovávány nezměněně v obou státních územích, jakož i pro vzájemnou dopravu mezi nimi, pokud nebudou změněny společnou dohodou.

Taková změna vyhrazuje se každému z obou států vzhledem k dopravnímu řádu železničnímu, zejména pro případ takových zákonodárných opatření, která se dotýkají zásad dopravního práva.

Také buď k tomu působeno, aby nynější, zvláště společnou částí tarifu I pro dopravu zboží vyjádřená shoda tarifních předpisů a klassifikace zboží byla železničními správami co možná udržována a dále rozvíjena.

Úprava stavby a provozování drah nižšího řádu (místních drah, drobných drah atd.), pokud takové dráhy nepřekročují hranice státního území, zůstává samostatně vyhrazena každému z obou států.

Prozatimní úmluva, mezi oběma vládami ve Vidni, dne 29. července / Budíně, dne 21. srpna 1868 o železnicích učiněná, má býti podrobena revisi společnou shodou vzhledem ku poměrům od té doby změněným.

Článek X.

Co se týče železničních tarifů, buď úplně šetřeno také v železniční dopravě obou státních území toho, co jest ustanoveno v 1. odstavci 15. článku a v 2. odstavci 16. článku celní a obchodní smlouvy s Německou říší, vztažmo v příslušných odstavcích závěrečného protokolu k této smlouvě.

Pokud pro správy státních drah obou Stran mají platiti ještě zvláštní ustanovení, bude stanoveno úmluvou, která bude mezi těmito oběma správami uzavřena, a jest schválení odborových ministrů podrobena.

Tajné tarifní sazby jsou i nadále vyloučeny.

Článek XI.

Společný ministr věcí zahraničných spravuje veškeré konsulátní zařízení.

Při zřizování a zrušování c. a k. konsulárních úřadů, při přesazení konsulárního úřadu do vyšší nebo nižší kategorie nebo při obmýšleném delším neobsazení jeho, jakož i při stanovení instrukcí, které mají býti dány konsulátům v obchodních věcech, buďte slyšeni oba ministři obchodu.

Ostatně každý z obou ministrů obchodu a ministrů orby má právo, v záležitostech svého odboru přímo dopisovati si s konsuláty, které jsou zavázány podávati žádané zprávy.

Občasné obchodní zprávy konsulátů buďte současně sdělovány společným ministrem věcí zahraničných oběma ministrům obchodu a ministrům orby.

Odborní ministři mají právo, v dohodě se společným ministrem věcí zahraničných vysílati na své náklady za účelem studia obchodních, zemědělských nebo technických otázek odborné zpravodaje do ciziny, kteří požívají ochrany a podpory c. a k. vyslanectev nebo konsulátů a kteří jejich prostřednictvím mají býti uvedeni u příslušných cizozemských úřadů, aby si opatřili informace, kterých je třeba, aby svůj úkol vykonali.

Společný ministr věcí zahraničných rozhoduje administrativní cestou v poslední stolici ve všech záležitostech konsulárních poplatků, jich vybírání a vyměřování, jakož i o rekursech proti tomu podaných, a to, pokud je toho třeba po předcházející dohodě s účastnými ministry.

Při zřizování cizích konsulárních úřadů a při připouštění cizích konsulů k vykonávání jich úřadu v některém z obou státních území společný ministr věcí zahraničných bude postupovati v dohodě s vládou příslušného státu.

Článek XII.

Oba ministři obchodu budou sobě vzájemně zasílati statistický materiál, který se týká zahraničního obchodu jednotnou celní hranicí obklíčených území obou smluvních Stran a pečovati, aby byl v jednotné dílo sestaven a podle učiněného ujednání uveřejněn.

Ministři obchodu učiní rovněž vhodná opatření, aby statistický materiál týkající se obchodu mezi územími obou smluvních Stran byl sbírán podle zásad společnou dohodou ustanovených a oběma státy samostatně uveřejňován.

Článek XIII.

Solní a tabákové důchodky budou v obou státech po dobu této smlouvy spravovány dle stejných zákonů a předpisů, které také toliko společnou shodou mohou býti změněny.

Nyní platné zákony a nařízení o obchodu se zdaněnou kořalkou, pivem, minerálním olejem a cukrem mezi oběma státními územími (poukazní řízení) budou míti i dále platnost s následujícími změnami a smějí býti toliko společnou shodou obou smluvních Stran změněny:

1. Kdyby berní sazba nebyla stejná v obou státech, bude daň vzájemně nahrazována podle berní sazby toho státu, ve kterém jest berní sazba nižší.

2. Při vyměřování náhrady daně pivní bude za základ položen obsah výtažku 12·5 saccharometrického stupně.

Byla-li by výměra berních sazeb pro tyto dotčené berní předměty různá, nesmí za příčinou vybírání nebo vrácení berní difference poskytována býti vývozní nebo výrobní prémie.

Dovoleno jest vraceti rozdíl berně v tom poměru, jak se poskytuje úhrnným obnosem berně za berní předměty téhož druhu přes jednotnou celní hranici vyvážené.

U nepřímých dávek s průmyslovou výrobou úzce spojených, zejména u daně z piva, kořalky, minerálního oleje a cukru každá z obou smluvních Stran má se vystříhati opatření, kterými by soutěžní schopnost súčastněných průmyslů druhé Strany mohla trpěti újmu; kdyby přece nastala takováto újma průmyslu některé Strany, tedy tato Strana má právo, vybírati za příslušné obchodní předměty při odběru z území druhého státu, po případě také z Bosny a Hercegoviny přiměřenou vyrovnací dávku.

Každá smluvní Strana má právo, přesvědčiti se, zdali se dodržují v tomto článku učiněné úmluvy v území druhé smluvní Strany, a vyslati úředníky k řídicím úřadům jakož i k výběrčím a kontrolním úřadům a orgánům druhé smluvní Strany. Úředníci k tomu určení buďte od finančního ministra druhého státu opatřeni potřebnou legitimací. Tito úředníci mají také právo v průvodu příslušného úředního zřízence vstupovati do živnostenských podniků, které

jsou podrobeny kontrole spotřebních daní a býti přítomni kontrolnímu úřednímu úkonu:

O dotčených čtyřech druzích berně jest zejména toto ujednáno:

A. O pivní dani.

Nyní platná soustava berně, jakož i ustanovení o náhradě daně za pivo přes jednotnou celní hranici vyvážené smějí býti změněny toliko společnou dohodou.

Každá strana jest oprávněna, poskytovati zvláštní výhody pivovarům s poměrně malou výrobou.

Vybírá-li se v některém státním území pivní daň podle obsahu extraktu mladinky vyšší výměrou než v druhém státním území, nekoná se při odběru piva z tohoto státního území za příčinou vybrání berního rozdílu prozkum piva o obsahu mladinky tenkráte, předloží-li se vysvědčení o odborně vyšetřeném obsahu mladinky zasílaného piva, vydané některým výslovně k tomu oprávněným úředním místem zasílacího státu. Kromě toho při různosti berních sazeb pivních buď společnou shodou při vybírání, vztažmo při vracení rozdílu ustanoven přepočítací poměr piva na mladinku.

B. O dani z kořalky.

Toliko za společné dohody smějí býti učiněna ustanovení, která se týkají:

a) bezprostředního předmětu zdanění;

b) soustavy berních stupňů (kontingentace);

c) vývozní bonifikace a zásady berní restituce při vývozu přes jednotnou celní hranici;

d) daně prostého a berními výhodami opatřeného upotřebení kořalky, čímž se nerozumí poskytnutí berní svobody nebo berní výhody vzhledem k stávajícímu snad rozdílu berně (přirážce).

Za trvání nynější kontingentační soustavy každá smluvní Strana může samostatně ustanoviti úhrnný kontingent; při tom však buď za základ položena průměrná spotřeba v právě bezprostředně předcházejících dvou kalendářních letech.

Každá Strana má právo, dováží-li se zdaněná kořalka z druhého území, žádati za přiměřenou korrekturu úhrnného kontingentu toho státu, z kterého kořalka byla dovážena; tato korrektura buď provedena administrativně.

Tato korrektura kontingentu má nastati pokaždé pro právě bezprostředně následující výrobní období. Zmíněného práva smí použíti stát větším dovozem postižený toliko tenkráte, když množství kořalky v poukazním řízení celkem odebrané přesahuje množství v poukazním řízení celkem zaslané ve dvanácti měsících 1. června právě běžícího roku bezprostředně předcházejících o jedno procento vlastního kontingentu na právě běžné výrobní období.

Výrobní bonifikace nesmějí býti poskytovány jednostranně ve větším rozsahu a vyšší výměrou nežli dosud.

Nynější ustanovení o zdanění některých lihovarů způsobem paušálním podle výkonnosti destilačního zařízení nesmějí býti jednostranně změněny ve prospěch lihovarů.

C. O dani z minerálního oleje.

Nynější soustava daně z minerálního oleje, definice berního předmětu, ustanovení o vázaném obchodu s nezdaněným minerálním olejem mezi oběma státními územími smějí býti změněny toliko společnou shodou.

Avšak každé smluvní Straně propůjčuje se právo, zavésti ve svém území monopol minerálního oleje. Smluvní Strana, která by monopol zavedla, jest povinna, minerálný olej, kterého jest k monopolu třeba, nehledíc k tomu množství surového oleje, které jest za sníženého cla připuštěno, potud a tou měrou hraditi z nákupních pramenů smluvních Stran, pokud není nákupní cena vyšší nežli cena cizozemského surového oleje stejné hodnoty o dovozné clo zvýšená.

D. O dani z cukru.

Toliko společnou shodou smějí býti změněna ustanovení:

a) o berní soustavě;

b) o daně prostém a berními výhodami opatřeném upotřebení cukru, čímž se nerozumí poskytnutí berní svobody nebo berní výhody vzhledem k stávajícímu snad rozdílu berně (přirážce);

c) o vývozu cukru přes jednotnou celní hranici.

Článek XIV.

Platná metrická soustava měr a vah může býti změněna jen za společné dohody.

V územích obou smluvních Stran má býti šetřeno v příčině předpisů o ryzím obsahu zlatého a stříbrného zboží a o dovozu k němu stejných zásad, které mohou býti změněny jen za společné dohody.

Obě smluvní Strany mají toho vůli přesvědčiti se inspektory o správném užívání těchto zásad v druhém území; co by bylo v této příčině zpozorováno, oznámí se příslušným odborným ministrům.

Článek XV.

Příslušníci jednoho státu, kteří v území druhého chtějí provozovati obchod a živnost nebo hledají práci, budou vzhledem k nastoupení živnosti, provozování živnosti a placeným daním a jinakým veřejným dávkám na roveň postaveni domácím.

Obchodníci a živnostníci jednoho státu jsou oprávněni v území druhého státu za týchž podmínek jako domácí, dávati tam předměty své živnosti do komise, zřizovati pobočné závody a sklady, dodávati práce a zboží na objednávku a objednané práce všude vykonávati, zákazky a subskripce sbírati a nákupy konati.

Obchodní cestující jednoho státu jsou oprávněni provozovati svůj obchod v druhém státním území jako domácí obchodní cestující podle předpisů v příslušném státu pro to platných.

Legitimační lístky vyhotovené pro obchodní cestující jednoho státu jejich příslušným úřadem jakož i legitimace puncovního úřadu jednoho státu platí však také pro druhé státní území; tento stát nemůže žádati, aby byly opatřeny zvláštní takové legitimace.

Příslušníci jednoho státu jsou kromě toho vzhledem k tržnímu obchodu v druhém státním území úplně na roveň postaveni domácím.

Ustanovení tohoto článku netýkají se však kočovních živností, čítajíc k nim i obchod podomní.

Článek XVI.

1. Nové vynálezy, které dopouštějí živnostenského použití, budou v obou státech požívati ve všech oborech průmyslových úplné zákonné ochrany, nehledíc k výjimkám v obou částech toho času platnými zákony učiněným, které však každá Strana může zrušiti neb obmeziti.

2. Příslušníci jednoho státu jakož i osoby, které v něm mají své bydliště nebo svůj závod, budou v území druhého státu ve všem, co se týče ochrany vynálezů, požívati týchž práv jako vlastní příslušníci.

3. Jestliže některá z osob v předcházejícím odstavci jmenovaných nebo právní nástupce takové osoby ke kruhu těchto osob náležející ohlásí vynález od ní v jednom státu ku patentní ochraně přihlášený do třech měsíců také v druhém státu ku patentní ochraně, tedy tato opověď

a) bude předcházeti všem přihláškám téhož vynálezu, které byly podány v druhém státu po čase přihlášky v domácím státu;

b) neztratí rázu novosti okolnostmi, které nastaly po čase ohlášky v domácím státu vykonané.

Tato lhůta se počíná:

a) dnem, kterého na první v domácím státu vykonanou ohlášku bylo doručeno usnesení, že se patent udílí; nebo

b) byl-li právní prostředek proti tomuto usnesení přípustný, jakmile usnesení nabylo právní moci; nebo

c) byl-li proti tomu podán právní prostředek, doručením právoplatného usnesení, nebo

d) nedojde-li k usnesení, doručením výměru, kterým se ohlašovatel vyrozumívá o vstupu v moc práva.

Na tuto zaručená prioritní práva musí při ohlášce vynálezu výslovně býti nárok učiněn, jinak se jich pozbývá.

4. Ochrana vynálezu v jednom státu podle čísla 2 a 3 tohoto článku opověděného nemůže v tomto státu míti širšího rozsahu a delšího trvání nežli v onom státním území, ve kterém byl vynález nejprve opověděn.

5. Dovoz zboží vyrobeného v území jednoho státu do území druhého státu nemá v tomto

škodlivých následků pro ochranné právo vynálezu poskytnuté.

6. Vyhotovení a publikace patentními úřady jednoho státu vydané nepotřebují žádného ověření, upotřebí-li se jich u patentních úřadů druhého státu.

7. Z území jednoho z obou států pocházející patentu schopné vynálezy, které se vystaví na úředních nebo jinakých, národohospodářským zájmům sloužících výstavách v území druhého státu, požívají tam dočasné ochrany podle zákonů tohoto státu.

8. Výsady ještě ve společném dorozumění udělené, pokud nebyly změněny ve smyslu platného zákonodárství patentního, budou míti po dobu svého trvání také dále nezměněnou platnost v obou státních územích. Takové výsady budou prodlouženy a navržené úplné nebo částečné prohlášení jich za neplatné bude povoleno nebo zamítnuto ve vzájemné shodě obou obchodních ministrů.

Nedojde-li k dohodě nejdéle do tří měsíců po doručení návrhu, každý ministr obchodu rozhodne samostatně pro území příslušného státu a vyrozumí potom obchodního ministra druhého státu.

O určovacích žalobách rozhoduje každý obchodní ministr samostatně.

Ve všech ostatních, takové výsady se týkajících záležitostech, příslušný obchodní ministr rozhodne neb učiní opatření samostatně a oznámí je obchodnímu ministru druhého státu, aby bylo zapsáno do tamního rejstříku výsad.

Aby byla prodloužena taková výsada v území druhého státu, náleží tomuto státu zápisné 25 procenty dosavadní taxy za výsady.

Pro výsady společnou dohodou udělené, pokud podle ustanovení tohoto článku má býti dohoda sjednána, jest ten z obou obchodních ministrů příslušen, u kterého svého času žádost za udělení výsady byla podána.

Článek XVII.

1. Obchodní a tovární známky, vzorky a modely jakož i v obchodu a tržbě užívaná jména, firmy, znaky a názvy závodů budou požívati v obou státech úplné zákonné ochrany.

2. Příslušníci jednoho státu jakož i osoby, které v území tohoto státu mají své bydliště nebo svůj živnostenský závod, budou požívati v území druhého státu v každém ohledu týchž práv jako vlastní příslušníci co do ochrany svých obchodních a továrních známek, jmen, firem, znaků a obchodních názvů svých závodů a vzorků a modelů jakož i co do ochrany proti nekalé soutěži.

3. Pro domácí známky bude registrováním u příslušného registračního úřadu jednoho z obou států provedeným nabyta zákonná ochrana také v území druhého státu a není třeba, aby byl proto ustanoven zástupce v území tohoto státu.

Rovněž uložením vzorku nebo modelu pro některou z osob v čísle 2 jmenovaných u příslušného úřadu jednoho státu bude nabyta ochrana také v druhém státním území a není třeba, aby byl proto ustanoven zástupce v území tohoto státu.

Jakmile třeba jen jedna z obou vlád zřídí ústřední vzorkárnu, musí býti u druhé vlády vzorky a modely v tolika exemplářích ukládány, aby jeden jejich exemplář mohl býti dodán ústřední vzorkárně druhého státu; toto zaslání musí se státi nejdéle v šesti měsících po uplynutí měsíce, ve kterém vzorek byl uložen.

Pro opatření a rozhodnutí, která se týkají takové známky, takového vzorku nebo modelu, jsou příslušny úřady toho státu, ve kterém známka, vzorek nebo model byly uloženy.

Následující žaloby mohou však býti podány nikoli pouze u příslušného úřadu státu domácího, nýbrž také u úřadu druhého státu, zde však toliko s právním účinkem nálezu pro jeho území:

a) žaloby, aby byla známka vymazána, poněvadž jest podobna některé starší platné známce,

b) žaloby pro dřívější užívání,

c) žaloby na základě práva na jméno, znak, firmu neb označení závodu,

d) určovací žaloby, to jsou žaloby, aby bylo vyřčeno, že někdo má výlučné právo užívati některé známky bez ohledu k tomu, že tu jest přednější starší známka,

e) žaloby na výmaz známky, poněvadž má povahu volného znamení, avšak toliko ve lhůtě tří let po registrování, po jejímž uplynutí tento odpor

může býti podán toliko u příslušného úřadu domácího státu.

To, co bylo ustanoveno v předcházejícím odstavci pro žaloby pod *a)* až *d)*, platí také pro žaloby, aby právo na vzorcích a modelech bylo prohlášeno za neplatné nebo zaniklé, jakož i o určovacích žalobách v příčině vzorkového práva. Avšak právo na vzorek nebude prohlášeno za zaniklé, dovezou-li se výrobky podle vzorku zhotovené z území jednoho státu do území druhého státu nebo bylo-li užíváno vzorku také pouze v jednom z obou států.

4. Registrování v každém z obou států vzhledem ke známkám kompetentně provedené a jiná učiněná opatření a rozhodnutí budou si oba ministři obchodu nebo ústřední úřady, které na jejich místo snad budoucně nastoupí, vzájemně oznamovati každého měsíce, aby byla zapsána do vedených rejstříků a aby byla provedena a vyhlášena.

Opatření a rozhodnutí o registrovaných vzorcích a modelech učiněná bude každého měsíce oznamována teprve tehdá, až nastane podmínka v čísle 3, odstavci 3, dotčená.

5. Ústřední úřad každého z obou států k ochraně známek příslušný má právo prohlásiti, že nemůže v jeho státě poskytnuta býti ochrana některé známce, která byla zaslána podle čís. 3 a 4 od úřadu druhého státu.

Takové odepření ochrany může se však státi toliko z důvodů, které mohou býti namítány podle zákona také proti domácí známce. Avšak žádný z obou států neodepře ochrany známce v druhém státu registrované toliko proto, že neodpovídá v jeho území platným předpisům o sestavení a zevnitřní úpravě známek, odpovídá-li jen v tomto ohledu zákonům druhého státu.

Veřejné znaky z území jedné Strany nebudou pokládány za volné známky v územích druhé Strany. Známky, které v sobě obsahují takové znaky, smějí býti registrovány toliko pro toho, kdo má právo užívati těchto znaků. To platí také o provedeních znaků, která se uchylují od formy officielně provedené, pokud by přes tuto uchylku mohly nastati záměny v obchodě. Tato ustanovení platí zejména také o znacích rakouských zemí dědičných a o posvátné koruně Uherské.

Použití řeči v některém z obou státních území obvyklé ve známce, třeba by zboží nebylo opatřeno údajem, z kterého místa pochází, nebude pokládáno za způsobilé, aby uvádělo v omyl o původu zboží, a nebude jedině z tohoto důvodu ochrana známce odepřena.

Naproti tomu každý z obou států bude oprávněn, takové označení zboží vyloučiti z registrování, které by ve svém celkovém dojmu použitím národních barev v jejich heraldickém pořadí a směru neb upotřebením výkresů národních emblemů, pomníků a architektur tohoto státu, jmen neb obrazů historických nebo v státním životě, umění nebo vědě slavných osobností tohoto státu musily působiti na konsumenty jako patrný poukaz, že toto zboží z tohoto státu pochází, pokud v označení zboží nebude dostatečně zřetelně uvedeno nebo z něho seznatelno, odkud (místo nebo země) zboží vskutku pochází, aneb aspoň okolnost, že zboží nepochází z tohoto státu.

V použití národních barev, aby byly pořízeny nápisy, arabesky a pod., nebo rámcové čáry jakožto součástky známky nespatřuje se žádný poukaz na původ zboží.

Obchodu se zbožím, které jest opatřeno známkou podle předcházejících ustanovení k ochraně připuštěnou v její registrované formě, jakož i při používání této známky na obchodních oznámeních nebudou v žádném z obou států činěny překážky proto, že by tím mohl vzniknouti omyl o původu zboží. Při posuzování otázky, zdali vypravení neb označení některého zboží, pokud není jako známka registrováno, nebo zda nějaké dodatky doložené k registrované známce jsou způsobilé klamati o původu zboží, buď šetřeno ustanovení obsažených v předcházejících odstavcích.

6. Práva v čísle 5 propůjčeného, odepříti ochranu, musí býti upotřebeno nejdéle do roka potom, kdy došla známka od úřadu druhého státu zaslaná, a musí o tom onen úřad býti vyrozuměn. Při tom budiž uvedeny důvody, proč byla ochrana odepřena.

Úřad původního státu má pak oznámiti toto odepření ochrany ihned tomu, který známku ohlásil Proti tomuto odepření přísluší jemu tytéž opravné prostředky, jako kdyby byl uložil známku bezprostředně v tom státu, ve kterém její ochrana byla odepřena.

Lhůty pro tyto právní prostředky počnou běžeti ode dne, kdy bylo doručeno vyrozumění, že úřad druhého státu ochranu odepřel.

7. Každý z obou států nahradí za každou známku pro osoby v čísle 2 jmenované u příslušného úřadu tohoto státu uloženou neb obnovenou známku za kus 25 procent registrovacího poplatku a za každý pro řečené osoby uložený vzorek nebo model za kus neb uzavřený balík 25 procent ukládacího poplatku druhému státu na uhrazení nákladů registrovacích, ukládacích a vyhlašovacích.

Tato náhrada bude dána u vzorků a modelů teprve, až nastane okolnost v čísle 3, odstavci 3, dotčená.

8. O ochraně známek cizozemských podniků a vzorků a modelů takových osob, které nemají svého bydliště nebo svého závodu v nižádném z obou státních území, platí smlouvy s příslušnými státy učiněné.

Tyto podniky a osoby mohou uložiti své známky, vzorky a modely také pouze pro jediný z obou států u příslušné registrovny ve Vídni nebo v Budapešti. Priorita známky, vzorku nebo modelu nabytá uložením v některém z obou států dříve, než tato smlouva nabyla moci, není tím dotčena.

Článek XVIII.

Pošty, telegrafy a telefony řídí a spravují se samostatně v každém z obou států.

Poštovní, telegrafní a telefonní styk mezi územími obou smluvních Stran bude upraven zvláštní úmluvou.

Kdyby k takovým úmluvám nemohlo dojíti, tedy o stycích obou státních území platí ustanovení světové smlouvy poštovní a mezinárodní smlouvy telegrafní.

Článek XIX.

V území některého z obou států zákonně zřízené akciové společnosti (komanditní společnosti na akcie), společnosti s obmezeným ručením, pojišťovací společnosti a výdělková a hospodářská společenstva jsou oprávněna, rozšířiti svoji činnost na území druhého státu v obchodech tam zákonně přípustných a zakládati tam pobočné závody.

V takových případech jsou postaveny na roveň domácím společnostem a ústavům a vzhledem k svému obchodování jsou podrobeny v území druhého státu toliko těm předpisům, které platí pro stejnorodé obchodování domácích podniků.

Smluvními Stranami o vzájemném připuštění a obchodování akciových společností, pojišťovacích společností a výdělkových a hospodářských společenstev učiněné zvláštní úmluvy zůstanou nezměněné v platnosti po dobu této smlouvy.

Článek XX.

Se zvířaty, zvířecími surovinami a s předměty jed zachycujícími, které z jednoho státu pocházejí, nebude v druhém státu vůbec zásadně jinak nakládáno nežli se stejnorodými dopravami vlastního státu. Proto dopravy, které pocházejí z krajin nákazy prostých a na určeném místě jsou shledány zdravými, mohou vstoupiti do volného obchodu druhého státu.

Byla-li by zjištěna nakažlivá nemoc zvířecí u některého dovezeného transportu, může býti zpět zaslán; byla-li by některá z takových nemocí zavlečena nebo vznikla-li by, zejména v pohraničném okresu, může býti obmezen nebo zapovězen dovoz druhu zvířat k ní náchylných. Tato opatření budte učiněna podle prováděcích modalit, oběma vládami na dobu této smlouvy umluvených, a budou vykonána příslušnými odbornými ministry, pokud nejde o zpáteční zaslání zamořených transportů neb o opatření v obchodu pohraničných okresů, která náležejí nejprve tamním úřadům.

Článek XXI.

V zájmu ochrany výroby vína a obchodu s vínem jest ujednáno:

1. V zemích posvátné koruny Uherské má býti nejpozději do roka po tom, kdy tato smlouva nabude platnosti, pořízen nový vinný zákon, který co do ochrany přírodního vína, co do obmezení výroby vínovitých a vínu podobných nápojů jakož i co do obchodu s vínem a s jinými dříve uvedenými nápoji bude obsahovati alespoň právě tak přísná ustanovení jako rakouský zákon ze dne 12. dubna 1907, Z. ř. č. 210.

2. V královstvích a zemích na říšské radě zastoupených nebude po dobu této smlouvy učiněn žádný nový zákon, který by o obchodu s vínem,

vinným moštem a vinným rmutem obsahoval méně přísná ustanovení nežli zákon ze dne 12. dubna 1907, Z. Ř. č. 210.

V královstvích a zemích na říšské radě zastoupených mají při obchodu s vínem o užívání názvů, které poukazují na původ z tokajského vinného obvodu, platiti následující ustanovení:

a) za falešné označení ve smyslu §§ 11 a 12 zákona o potravinách ze dne 16. ledna 1896, Z. Ř. č. 89 z roku 1897, buď pokládáno, když se víno, které nepochází z tokajského vinného území, označuje jako tokajské víno, tokajský samotok, Hegyaljaské, Máslás, Szamorodner (Samorodné) anebo jinakým údajem, který poukazuje na původ z tokajského vinného území;

b) totéž platí pro užití některého z názvů uvedených pod *a)* pro sladká (desertní) vína, pořizovaná z hrozinek.

c) Tokajské vinné území zabírá:

α) z komitátu zemplénského obvod obcí: Bekecs, Bodroghalász (dříve Petrahó), Bodrogkeresztur, Bodrogolaszi, Bodrogzsadány, Erdőbénye, Erdőhorváti, Golop, Józseffalva, Károlyfalva, Kisfalud, Kistoronya, Legyesbénye, Mád, Mezőzombor, Monok, Olaszliszka, Ond, Rátka, Sárospatak, Sátoraljaujhely, Szegilong, Szerencs, Szőllőske, Tállya, Tarzal, Tokaj, Tolcsva, Vámosujfalu, Végardó;

β) z komitátu Abauj-Torna: obvod obce Abaujszántó.

Obě vlády učiní v zájmu zemědělství vhodná opatření, aby v obou smluvních státech nabyly platnosti co možná stejné zásady, by zamezeno bylo falšování také jiných důležitějších zemědělských výrobků a takových věcí, které slouží k zemědělské produkci.

Královská uherská vláda se zavazuje, že co nejdříve zákonodárstvu předloží návrh zákona o reformě obchodu na budapešťské burse.

Článek XXII.

Ku přípravě a zprostředkování stejnorodých základů pro mezinárodní smlouvy v článku II a III dotčené, pro zákonodárství a správu cel, nepřímých dávek a jinakých záležitostí, na které se tato smlouva vztahuje, sestoupí se celní a obchodní konference, kterou tvoří oba ministři obchodu, financí a orby, nebo podle předmětu také jiní odborní ministři, a pokud se předmět jednání dotýká poměrů k cizím státům, společný ministr věcí zahraničných nebo jejich zástupci a ku kterým, vyžaduje-li toho předmět, mají býti povolání odborníci z obou států, zejména členové obchodních a živnostenských komor a zemědělských korporací. Odborní ministři obou států jakož i společný ministr věcí zahraničných mají právo, kdykoli myslí, že je toho třeba, žádati, aby byla celní a obchodní konference svolána, jejíž obeslání nemůže býti odmítnuto.

Nehledíc ku případům zvláštního svolání bude se konference za účelem projednání běžných věcí, zejména v záležitostech celní správy pravidelně scházeti, a to obyčejně jednou za měsíc a pokud možná střídavě ve Vídni a Pešti.

Článek XXIII.

Na místě ustanovení celní a obchodní jednoty ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 62 (uherský článek zákona XX z roku 1878), uvedených v zákonu ze dne 20. prosince 1879, Z. Ř. č. 136 (uherský článek zákona LII z roku 1879) mají se příslušná ustanovení této smlouvy vztahovati na Bosnu a Hercegovinu.

V oboru nepřímých dávek s průmyslovou výrobou úzce souvislých buďte v Bosně a Hercegovině ve smyslu dotčeného zákona vydána ustanovení, která vládami obou smluvních Stran ve společné shodě budou uznána za potřebná.

Článek XXIV.

Vznikne-li snad mezi vládami obou států o výkladu neb o použití této smlouvy a ustanovení k ní připojených taková různost mínění, že by ji obě vlády bezprostředním vyjednáváním nemohly odstraniti, vyřídí se na požádání toho neb onoho státu rozhodčím výrokem.

Rozhodčí soud utvoří se tím způsobem, že každá smluvní Strana v prvním pololetí po tom, co tato smlouva nabude platnosti, pojmenuje z vlastních příslušníků čtyry stálé rozhodce, z nichž v každém jednotlivém sporném případu pojmenuje

dva, kteří v tomto případě jako rozhodci mají úřadovati. Vystoupí-li některý ze stálých rozhodců buď smrtí, odvoláním nebo vzdáním se svého místa, má se doplnění na plné číslo státi během čtyř neděl.

Vrchní rozsudí rozhodčího soudu vybere se ze seznamu předem stanoveného. Tento seznam zhotoví se tím způsobem, že rakouská vláda označí pět osobností z nejvyšších soudcovských kruhů posvátné koruny Uherské, uherská pak vláda pět osobností z nejvyšších soudcovských kruhů království a zemí na říšské radě zastoupených.

Rakouská vláda vybere z osob uherskou vládou navržených, uherská vláda pak z osob rakouskou vládou navržených po dvou osobách. Tyto čtyry osoby tvoří stálý seznam, ze kterého se vrchní rozsudí pro každý jednotlivý případ určí losem.

Tento stálý seznam buď zhotoven v prvním pololetí po dni, kterého tato smlouva vstoupí v platnost. Bylo-li by toho třeba, bude tento seznam doplněn v šesti nedělích týmž způsobem, jako se stalo první sestavení, třeba by šlo toliko o jednu osobnost.

Vrchní rozsudí jest předsedou rozhodčího soudu, který rozhoduje většinou hlasů.

V prvním sporném případu rozhodčí soud zasedá v území žalované smluvní Strany, při druhém v území druhé smluvní Strany a tak střídavě v území té neb oné smluvní Strany v místě, které určí příslušná vláda. Tato má opatřiti místnosti, písaře a služební personál, jehož rozhodčí soud k své činnosti potřebuje.

Obě smluvní Strany dohodnou se v jednotlivém případu nebo jednou pro vždy o řízení před rozhodčím soudem. Nedocílí-li se takové dohody, rozhodčí soud určí sám řízení. Řízení může býti písemné, neodporuje-li tomu žádná z obou smluvních Stran; v tomto případu lze se uchýliti od ustanovení předchozího odstavce.

Úřady každého z obou států poskytnou právní pomoc k žádosti rozhodčím soudem příslušné vládě podané, aby byli svědci a znalci obesláni a vyslechnuti stejným způsobem jako k žádosti tuzemských civilních soudů.

Otázky a předměty v článku IV, XI XX a XXII dotčené nejsou podrobeny rozhodčímu výroku v tomto článku zmíněnému.

Totéž platí o otázkách a předmětech v článk II a III uvedených, pokud by šlo o formu uzavřer a nikoliv o obsah tam uvedených smluv.

O otázce, zdali pro vyřízení různých míněn obou vlád ve smyslu těchto ustanovení rozhodčí soud jest příslušen, rozhoduje tento soud sám.

V příloze *B* připojený jednací řád pro rozhodčí soud činí doplňující část této smlouvy.

Článek XXV.

Tato smlouva nabude platnosti dnem 1. ledna 1908 a zůstane působnou až do 31. prosince 1917.

Nejpozději počátkem roku 1915 buď zahájeno jednání o úpravu celních a obchodních styků mezi oběma státy na dobu od 1. ledna 1918.

V Budapešti, dne 8. října 1907.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Forť m. p.
Derschatta m. p.

Wekerle m. p.
Kossuth m. p.
Darányi m. p.

Příloha *A* k smlouvě.

Smluvní celní sazba

obou států Rakousko-uherského mocnářství.

Článek I.

Následující ustanovení mají platnost pro obkličená jednotnou celní hranicí území království a zemí na říšské radě zastoupených a zemí posvátné koruny Uherské, jakož i pro ty země a díly zemí, které jsou s nimi v celní jednotě. Ve svobodných územích a celních výhradcích ustanovení těchto se neužívá.

Článek II.

Jsouc z cizozemska přiváženo, každé zboží povinno jest clem, pokud výslovně za cla prosté není vytknuto, a podrobuje se tomu clu, které jest v příležící dovozné sazbě celní pro sazební číslo, k němuž zboží přináleží, předepsáno.

Kde není v sazbě výslovně nic jiného ustanoveno, dlužno při věcech potravní daní povinných zapravovati podle toho, jakž zákony sem se vztahující přikazují, také ještě vnitřní státní nebo jiné veřejné dávky ze spotřeby a přirážky.

Vlády obou smluvních států jsou zmocněny, ve společné shodě vybírati z přivezeného zboží, které v sobě obsahuje příměsky, vnitřní dávce ze spotřeby podrobené, nebo k jehož výrobě užívá se věcí, vnitřní dávce ze spotřeby podrobených a jehož obdoby v obou státních územích bez dávky odbírati dovoleno není, kromě cla celní přirážku, která by se srovnávala s výší vnitřní dávky ze spotřeby.

Ze zboží průvozného clo se neplatí.

Při vývozu jsou jenom ty věci, které se v příležící vývozné sazbě celní vyskytají, podrobeny clu tam předepsanému.

Článek III.

Při následujících druzích obilí nebudtež celní sazby dovozného tarifu celního smluvními úmluvami pod následující sazby níže zmírňovány.

		koruny ze 100 kilogramů
čís.	23. Pšenice, souržice, špalda . .	6·30
„	24. Žito	5·80
čís.	25. Ječmen	2·80
„	26. Oves	4·80
„	27. Kukuřice	2·80

Článek IV.

Zboží, které přichází ze států, jež by nakládaly s rakouskými neb uherskými loděmi nebo se zbožím rakouského neb uherského původu na jakýkoli způsob nepříznivěji než s loděmi a se zbožím států jiných, může se, byvši odtud přivezeno, podrobiti kromě cla v sazbě obsaženého přirážce až do 200 procent toho cla, nebo až do výše plné ceny obchodní došlého zboží a, jest-li zboží v sazbě za cla prosté vyznačeno, specifickému clu až do 100 procent obchodní ceny zboží.

Obě vlády jsou zmocněny, vzájemnou dohodou opatření tato způsobem nařizovacím ve skutek uvésti.

Článek V.

Vysvětlivky, které budte způsobem nařizovacím vydány a které, bylo-li by toho třeba, doplněny nebo změněny býti mohou, zařadí po rozumu a dle slov celní sazby jednotlivá zboží podle jejich povahy a dle toho, k čemu se jich užívá, do jednotlivých čísel sazebních.

Zboží, nově do obchodu přicházející, dlužno přikazovati k těm číslům sazebním, v nichž jest uvedeno to zboží, které mu povahou a tím, k čemu se ho užívá, nejblíže stojí.

Článek VI.

Při tom, když se zboží podle sazby posuzuje, bere se zpravidla na úvahu způsob, v jakém zboží bylo přivezeno; zboží zařadí se podle sazby především dle hmoty, která příslušnému zboží ráz jeho vtiskuje.

Zboží, které jest složeno z látek od sebe rozdílných a které není v sazbě clem zvlášť stíženo, nebo nařízením zvláštnímu číslu sazebnímu přikázáno a jehož součástky k různým číslům sazeb-

ním patří, budiž vyclíváno dle své hlavní součástky, a kdyby součástka tato byla nejista, dle té součástky, která jest v sazbě vyšším clem stížena.

Mechanické směsi ze součástek v sazbě rozličně zařaděných, když podobné směsi jakožto směsi nejsou v sazbě clem zvlášť stíženy, nebo vydaným nařízením zvláštnímu číslu sazebnímu přikázány, dlužno vyclívati dle toho dílu směsi, který jest v sazbě vyšším clem stížen, není-li tu tohoto dílu jenom tolik, aby bylo lze pokládati jeho množství za nepatrné.

Článek VII.

Dovoz a průvoz věcí státních monopolů obou států jest, pokud sazba zvláštních o tom ustanovení v sobě nezavírá, jenom na zvláštní povolení přípusten.

Obě vlády jsou zmocněny obchod s jistým zbožím z ohledů veřejných, obzvláště pak z příčin zdravotních a bezpečnostních, nařízením obmeziti. Pokud jde o vydání zápovědí dovozných, vývozných a průvozných obě vlády ve shodě společné vydají potřebná opatření podle obsahu stejně znějící. Až do dalšího ustanovení předpisy sem se vztahující zůstávají v platnosti.

Článek VIII.

Když by žeň v tuzemsku špatně vypadla, vlády obou smluvních států jsou zmocněny, aby, sjednajíce se o tu věc, pod dohlídkou a s obmezením, které by bránily, aby se věci té zle neužívalo, zrušily nebo zmírnily dočasně cla z obilí a luštěnin při všech anebo při jednotlivých druzích plodin na všech anebo na jednotlivých pomezích.

Článek IX.

Od dovozného cla jsou osvobozeny:

1. Věci ku přímé potřebě Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství ustanovené;

2. Věci ku přímé potřebě suverenním knížatům zahraničných států z cizozemska přicházející, když se knížata tato dočasně zdržují uvnitř společné celní hranice;

3. věci, které jsou určeny ku přímé potřebě diplomatickým osobnostem u c. a k. dvora pověřeným, podle toho, jakž to zvláštní předpisy nařizují;

4. úřední potřeby konsulárních úřadů cizích států, které jsou v obou státních územích zřízeny, a to: úřední štíty, vlajky, odznaky, úřední razítka, úřední tiskopisy, jestliže cizí státy, kterých se věc týče, v této příčině vzájemnosti šetří;

5. věci státních monopolů pro státní továrny a státní sklady (přihlédajíc k ustanovením obsaženým v článku XIII, *C*, odstavci 2, smlouvy) neb obyvateli ve vůkolí svobodných území, pokud se týče celních výhradků z prodejen ve svobodných územích, pokud se týče v celních výhradcích zakoupené;

6. potřeby vojenské, jako: oděv, zbroj, zbraně, střelivo, nářadí (k čemuž také potřeby ložní, lékařské a nemocničné přináležejí), potom koně, mezi sbory vojenskými neb ústavy válečného námořnictva uvnitř jednotné celní hranice a mimo ni dopravované, látky trhací a třaskavé k vojenskotechnickým pokusům správy vojenské;

7. úřední potřeby, které státní ústavy posílají z cizích států, ze svobodných území a z celních výhradků do některého z obou státních území;

8. svršky přestěhované přistěhovalců, jakož i jejich stroje a součástky strojů, tovární nářadí a řemeslnické nástroje, jestliže věci tyto byly již v cizích státech, ve svobodných územích nebo v celních výhradách v jejich užívání a jsou-li k jejich vlastní potřebě ustanoveny, jejich stavu přiměřeny a stopy neustálého užívání na sobě nesou.

Přistěhovalcům dlužno na roveň klásti příslušníky obou státu, kteří se vracejí, zdržovavše se po delší čas vně jednotné celní hranice;

9. věci na výbavu a dary svatební pro příslušníky cizích států nebo pro ty příslušníky některého z obou států, kteří déle než dva roky v cizích státech bydlili, když se zmíněné osoby za příčinou svého sňatku s osobou v některém z obou státních území bydlící tam přesídlí, jsou-li věci tyto stavu jejich přiměřeny;

10. svršky dědické, jako: nábytek, domácí, stolní a kuchyňské nářadí, šatstvo, prádlo na postel, na tělo a na stůl, upotřebené tovární nářadí, upotřebené nástroje řemeslnické atd., bude-li dědic věcí těchto sám užívati a jsou-li stavu jeho přiměřeny.

Avšak z toho, aby se podle čísa 8, 9 a 10 beze cla propouštěly, vyňaty jsou: všelcky věci po travní dani podrobené, věci, které se spotřebují, dobytek, nezpracované látky a polotovary, potom suroviny.

Výhody v číslech 8, 9 a 10 obsažené mohou býti nařízením příslušníkům státu, který vzájemnosti nešetří, zcela nebo částečně odňaty;

11. anatomické praeparáty, kostry; mrtvoly i s rakvemi, popelnice s popelem spálených mrtvol i s věcmi, které jsou rakvím a popelnicím k ozdobě, nebo v nichž se dále dopravují;

12. věci soudního jednání;

13. propůjčené znaky řádové a výstavní medaille; dary cizích panovníků.

Článek X.

Kromě toho dlužno propouštěti bez cla:

1. Zavazadla cestujících, jako: prádlo, šatstvo, ložní, cestovní, zlaté a stříbrné náčiní a jiné věci drahocenné; nástroje řemeslníků a montérů, jakož i náčiní a nástroje umělců, učenců, lékařův a jiných osob, které provozujíce své umění, nebo vykonávajíce své povolání, věcí těchto potřebují; fotografické apparáty, malé stroje psací, cestovní hodiny, pojezdné stolice, dětské kočárky atd.; náboje myslivců a střelců, nepřesahují-li 200 kusů; knihy, potraviny a léky ke spotřebě za cesty; tabák, když ho není více než 10 kusů doutníků, 25 kusů cigaret anebo 35 gramů tabáku — jsou-li věci tyto k vlastnímu toliko užívání cestujícího určeny a co do povahy a počtu, jeho potřebě, jeho stavu a ostatním jeho okolnostem přiměřeny.

Vozkové a lodníci pokládají se na roveň cestujícím.

Také se může cestujícím a zřízencům, ve veřejné službě postaveným, kteří mají v úmyslu po delší čas v některém z obou státních území se zdržovati a úmysl tento hodnověrně dokáží, povoliti, aby směli upotřebené domácí nářadí a upotřebený nábytek bez cla odebrati.

2 Dopravovadla, která se přivezou, aby se jich zde dočasně užívalo, jako: železniční povozy, vodní plavidla, pojímajíc v to i věci inventární, které by na nich byly, jestliže se na dopravovadlech těchto, když přes jednotnou celní hranici vcházejí, lidé nebo věci vezou a když jenom za příčinou touto vcházejí; mimo to železniční povozy a vodní plavidla domácích správ železničních a plavebních podnikatelstev, když se prázdné vracejí, jakož i železniční povozy a vodní plavidla cizemských správ železničních a plavebních podnikatelstev, které již službu jízdnou konají; potom ostatní vozy, sáně, káry, soumarské košíky, putny a podobné nářadí k nošení přemen, na kterých se lidé nebo věci dále dopravují; tažný dobytek a soumaři, o které jde, sami, jejich postroj a pokrývky jakož i obrok, který s sebou vezou — s tou podmínkou, že dopravovadla mají na sobě patrné stopy toho, že se jich užívalo, a že ostatně z lidí a z věcí, které se dále dopravují, z místa určení, ze směru, z dopravovadel, ze způsobu dopravy na jevo vychází, kterak skutečně jde o dopravu lidí nebo věcí, ale nikoliv o jízdu, která se vzala před sebe za tím účelem, aby se dopravovadlo bez poplatků do celního území dostalo.

Vracející se prázdné upotřebené kufry, cestovní košíky atd., v nichž byly potřeby cestujících vyvezeny.

3. Špíže připlulých anebo vyplulých lodí s podmínkami, které byly nařízením stanoveny.

4. Vzorníky a vzorky nastříhané nebo na ukázku, kterých toliko jako vzorků užívati lze, avšak vyjmouc všecky vzorky věcí státních monopolův a potravin.

5. Obaly a schrány, ve kterých jest zabaleno zboží, jež vyclíti dlužno, kromě:

a) když se tytéž podle ustanovení o táře ke zboží samému počítají;

b) když některé zboží přichází v obalech a schránkách, ve kterých podle svého tvaru a své povahy zabaleno nebývá, a které jsou vyšším clem stíženy než zboží samo.

Co se týká vyclívání prázdných potřebovaných dřevěných sudů petrolejních, zůstávají ustanovení zákona ze dne 25. dubna 1888, Z. Ř. č. 54 (uherský článek zákona XIII z roku 1888), v platnosti.

6. Vyjmouc věci státních monopolů, všecko zboží, které váží méně než 25 gramů anebo z něhož by méně než 10 haléřů cla zapraviti bylo. Když by se ulehčení tohoto zle užívalo, může býti, hledíc k jednotlivým osobám anebo k některým částem pomezí, dočasně zrušeno.

Pro vzorky potravin, které docházejí po poště, může se nařízením poskytnouti osvobození od cla, jež by sáhalo dále než to, které má dle předcházejícího odstavce platnost.

Článek XI.

Od placení dovozného cla jsou mimo to osvobozeny:

1. Díla umělecká, vědecká a díla píle průmyslové, která jsou pro veřejné sbírky vědeckých, krasoumných a obecně prospěšných ústavů určena; učebné pomůcky pro veřejné školy, vyjmouc ty věci, které se spotřebují; praecisní instrumenty k vědec-

kým účelům; díla rakouských neb uherských umělců zdržujících se v cizích státech;

2. Starožitnosti (antiky a antikvity), když jejich povaha žádné pochybnosti o tom nepřipouští, že cena starožitností těchto záleží hlavně toliko v jejich stáří, a že jich k ničemu jinému užívati nelze nežli k tomu, aby se daly do sbírek;

3. Zboží, které jsouc na cestě pod celní kontrolou nebo v úředním skladišti, úplně se zkazí. Jestliže se zboží jenom na takový způsob zkazí, že není již k tomu způsobilé, k čemu bylo původně určeno, na příklad víno, kterého ještě jako octa užívati lze, může se pro zboží toto povoliti clo, které by se srovnávalo s jeho skutečnou povahou. Osvobození od cla, pokud se týče zmírnění cla, může se také při tom zboží povoliti, které se pod celní kontrolou zničí, pokud se týče takovou proměnu vezme, že změniv svoji povahu, spadá do jiného čísla sazebního, nežli ve svém původním způsobu, kromě toho při zboží správou poštovní již vycleném, které se zkazí prve nežli se příjemci dodá. Zevrubnější o tom ustanovení budou dána nařízením.

Článek XII.

Jsou-li tu hodné toho okolnosti, aby se k nim měl zřetel, může se mimo to povoliti, aby se následující věci bez cla nebo za zmírněné clo odbírati směly:

1. Věci, které jsou určeny k bohoslužbě pro chudé kostelya chrámy různých náboženství (vyjmouc varhany), potom materiál ke stavbě nebo znovuzřízení a upravení takovýchto kostelův a chrámův;

2. věci k živobytí, šatstvo a jiné věci, kterých se dostane darem obyvatelům obou státních území, ohněm anebo jinými živelními pohromami do neštěstí přišlým, aby mohli života svého uchovati nebo budovy své vystavěti neb upraviti a hospodářství své provozovati;

3. věci staré, nesoucí na sobě známky, že se jich užívalo, které dostanou nemajetní lidé ke své vlastní potřebě z cizích států darem, jsou-li okolnostem jejich přiměřeny.

Článek XIII.

Dočasně cla prostý dovoz surovin (kromě obilí), polotovarův a výrobků průmyslových, aby se dále ušlechtily, může se povoliti:

1. Pokaždé, když lze utvrditi totožnost zboží, které se přiveze, aby se dále ušlechtilo, se zbožím, jež byvši ušlechtěno, k vývozu přichází;

2. Tenkráte, když by zjišťování totožnosti při jednotlivém, z hospodářských anebo průmyslových prospěchů žádoucím ušlechťovacím anebo vzdělávacím řízení mělo takové obtíže, které by vydávaly prospěch výhody, již poskytnouti jest, v nebezpečenství, vlády stanovíce přiměřená tomu kontrolní opatření, jsou zmocněny upustiti výjimkou od toho, aby se totožnost přísně dokazovala.

Jednotlivé způsoby ušlechťovacího řízení, které jsou podle toho přípustny, jakož i předpisy o kontrole, jim přizpůsobené, budou oběma vládami, když se byly o tu věc navzájem sjednaly, nařízením ustanoveny.

Dáti ušlechtiti zboží, které bylo uvnitř jednotné celní hranice vyrobeno, v cizozemsku s tou výhradou, aby vracejíc se, celní výhody požívalo, lze, pokud sazba, co se věci této týká, žádného zvláštního ustanovení neobsahuje, výjimkou jenom tenkráte, když jde o takováto ulehčení malého obchodu pohraničného, která se byla již vžila.

Článek XIV.

Od dovozných dávek jsou mimo to osvobozeny:

1. Zboží a věci, které se přivezou, aby se v celním území spravily, s tou podmínkou, že se spravené zboží a věci vyvezou do cizozemska zpět ve lhůtě jisté, napřed položené a že totožnost přivezeného a zase vyvezeného zboží zjistiti lze.

Zboží a věci, které se vyvezou ke správě, když spraveny jsouce zase vcházejí, jestliže totožnost jejich zjistiti lze; ale cizozemské přídavky dlužno podle sazby vyclíti. Výhodu tuto lze zrušiti nařízením co do styku se státem, který vzájemnosti neposkytuje.

2. Zboží a věci, které se vyvezou do svobodných území nebo do celních výhradků, aby tam byly ušlechtěny, spraveny neb obdělány, a ze svobodného území nebo z celního výhradku, o které jde, ušlechtěny, spraveny neb obdělány se zase zpět přivážejí.

3. zboží, které se vyveze pod celní kontrolou (záznamné řízení) a nezměněno přiveze se zase zpět.

Zboží, které se pošle do cizích států, svobodných území nebo do celních výhradků bez záznamného řízení, když se nedá v cizozemsku do volného obchodu. Jestliže však z továrních známek, značek a z podobných věcí na zboží patrných nebo, když by jich nebylo, ze zevnější povahy zboží beze vší

(Böhmisch.)

pochyby na jevo vychází, že zboží jest výrobek některého z obou státních území nazpět přišlý a když totožnost vyvezeného a přivezeného zboží podanými pomůckami hodnověrně dokázána býti se jeví, lze zboží nazpět přišlé i tenkráte beze cla propustit, když by zboží toto bylo mimo jednotnou celní hranici do volného obchodu přišlo. Zboží, které se tím, že bylo vycleno, znárodní, není z toho vyloučeno, aby se s ním způsobem svrchu dotčeným nenakládalo.

4. Při zboží, které se již podrobilo dovoznému vyclení, avšak které se dodatečně určí k tomu, aby se vyvezlo, může se v pozoruhodných případnostech, které skrze nařízení zvrubněji vytknouti dlužno, povoliti, aby se zapravené již clo tenkráte vrátilo, když by totožnost vycleného a potom zase vyvezeného zboží v žádné pochybnosti nebyla.

Při věcech, které se dovážejí na výstavy, dostihy a na soutěže, potom při věcech, dovážených pro vyzkoušení, ku pokusům nebo k dočasnému užívání, může býti, když se věci tyto zase vyvezou, povoleno, aby se dočasně beze cla propustily.

5. Zboží, které se odebírá k tomu konci, aby se napodobilo, když jeho k tomu určení hodnověrně dokázáno jest.

6. Dobytek pastevný a pracovný, to jest dobytek, který se přivede nebo vyvede na dočasnou pastvu (zimní krmení) neb aby po nějaký čas konal práce hospodářské. Také užitek, který dává dobytek domorodý na pastvu cizozemskou vyvedený (mléko, máslo, sýr), potom mladý dobytek, jenž se v tom mezičasí připlemení, může se posílati přes celní hranici beze cla.

Ryby a jiní živočichové, kteří žijí ve vodě, od rybářů obou státních území v pobřežních anebo pohraničních vodách království a zemí na říšské radě zastoupených anebo zemí posvátné koruny Uherské chycení, jakož i výrobky, které se z nich získají, mohou se rovněž beze cla propouštěti.

7. Věci, kterých je třeba ke stavbě a k vyzbrojení lodí, podle zákona ze dne 30. března 1873, Z. Ř. č. 51 (článek uherského zákona XXV z roku 1872).

Článek XV.

V pohraničném okresu dlužno vzhledem k hospodaření na pozemcích celním pomezím prořízntutých, propouštěti bez cla náležitý k nim hospodářský dobytek a hospodářské nářadí, jakož i výsevek na pole, potom plodiny rolnické a užitek chovu dobytka.

Článek XVI.

Obě vlády jsou zmocněny, aby za příčinou mezinárodních úmluv, kterými se k tomu konci, by se železniční spojení zabezpečilo, stane dohodnutí, že třeba vnitř celního území zříditi společnou pohraničnou stanici, na které by se vozba vystřídala, přišlíbily cla prostý dovoz:

a) při všem materiálu, nábytku a nářadí a při jiných věcech, kterých je třeba k tomu, aby se provedla stavba a dopravní zařízení stanice, na které se vozba bude střídati, jakož i připojené trati, mezi touto stanicí a celním pomezím se táhnoucí, jestliže cizozemským úřadům anebo cizozemským podnikům pohraničným proto, že se podle smlouvy uvázaly ve stavby sem spadající, přináleží, aby potřeby tyto dodávaly;

b) při všech vozebních prostředcích, všem nářadí a všech věcech, jež se spotřebují, kterých jest cizozemskému podnikatelství železničnímu, aby mohlo obstarávati dopravní službu, již na sebe vzalo a spolu také chovati vše v dobrém stavu, potom cizozemským úřadům železničním ke služebním účelům třeba, a to v patřičném, jak dokázati lze, k účelu tomu množství;

c) při svrškách přestěhovaných, jakož i při služebním nářadí úředníkův a zřízenců cizozemských správ železničních a všech kromě toho súčastněných odvětví služebních správy sousedního státu, kterým jest stanice vnitř jednotné celní hranice vykázána.

Článek XVII.

Cla, která jsou v celním tarifu uvedena, pojímajíc v to i celní přirážky a vážné, budte zapravována mincí zlatou.

Části cla pod 10 K níže, pokud se týče zbytky pod hranicí tuto níže, mohou se zapravovati v zlatkách rakouské měny = 2 K, a dílčí mincí měny korunové.

Cena cizozemských mincí zlatých, kterých se při placení užívati smí, bude ustanovena ve měně korunové nařízením.

Vlády obou smluvních států mohou v době, která se jim uzdá za vhodnou, až zákonem bude nařízeno, aby se počalo platiti hotovými, společnou shodou ustanoviti, že cla na místě mincí zlatou mají se zapravovati platebními prostředky měny korunové.

Článek XVIII.

Na žádost stran a když se dá přiměřené zjištění, mohou se cla a vedlejší poplatky, zahrnujíc

v to i potravní daně, licenční poplatky, celní přirážky a přirážky k dani potravní, způsobem, jenž nařízením bude ustanoven, obzvláště že se budou platiti úroky, které pokaždé c. k. a král. uher. ministr financí, když se byli o věc tu sjednali, vyměří, až do šesti měsíců uvěřovati.

Za celní úvěr se nepokládá: když se veřejným ústavům dopravním a podnikatelstvům skladištním případ od případu ze zvláštních příčin povolí, aby směly týdně nebo měsíčně, a to po uplynutí této lhůty, zapravovati dovozné dávky, které byly za ten čas vzešly; mimo to když se zaručí účtujícím skladům, aby směly až po uplynutí účtovacího období zapravovati dávky, které připadají na zboží, jež bylo v této době do volného obchodu dáno.

Povinnost zapraviti pětiprocentní úroky z prodlení nastane:

a) když se uvěřený poplatek nezapraví v den splatnosti, počínajíc ode dne po dni splatnosti nejblíže příštího;

b) odbaví-li se zboží průvodním listem bez závazku, aby se dostavilo, když se poplatek nezapraví ve lhůtu platební, která jest v průvodním listu vyjádřena, počínajíc ode dne po uplynutí této lhůty nejblíže příštího;

c) když se zboží, které bylo podle řízení záznamného odbaveno, nevyveze zpět ve lhůtě k tomu položené, počínajíc ode dne po uplynutí této lhůty nejblíže příštího, ale bez újmy toho, aby se zapravily úroky v odstavci 1 zmíněné z poplatků, které nejsou zaplaceny ze zboží ve lhůtě záznamní nevyvezeného.

Avšak povinnost, aby se úroky zapravily, nenastane v žádném případu tenkrát, jsou-li připadající poplatky v hotovosti úplně zjištěny.

Od toho, aby se žádaly úroky z prodlení v případnosti pod písmenem *c)* zmíněné, lze upustiti, když ne vlastní vina majetníka záznamného listu, nýbrž nehoda nebo vyšší moc způsobí tu věc, že se lhůta promeškala.

Článek XIX.

Kromě poplatků, v sazbě při každém jednotlivém čísle sazebním vytknutých (cla, licenční poplatky, dávky ze spotřeby) a kromě celních přirážek dlužno při celním řízení zapravovati následující poplatky vedlejší:

1. Vážné 10 haléřů ze 100 kilogramů hrubé váhy toho zboží, které se z moci úřadu nebo na žádost strany zváží podle toho, kolik skutečně bylo zváženo.

Vyhledává-li se váha výpočtem anebo váží-li se na váze soukromé, jako na příklad při vyclívání na nádražích, potom ve všech případnostech, ve kterých žádného cla vybrati není, vážné se nepočítá.

Když se vypočítává vážné, částek váhy pod 50 kilogramů níže jest si nevšímati; částky váhy 50 kilogramů a výše počítají se za 100 kilogramův.

Činí-li úhrnná váha zboží méně než 50 kilogramů, dlužno zapraviti 5 haléřů vážného.

2. Skladné ze zboží, které se uloží do úředních skladů, tou měrou, jak byla stanovena zvláštním nařízením vzhledem k místním a ostatním okolnostem, ale zpravidla ne více než 3 haléře ze 100 kilogramů hrubé váhy a za den, co uložení trvá. Strana má nárok, aby nejméně 3 dny byly od skladného prosty; prostý skladného čas lze pouhým nařízením dle libosti prodlužovati.

Kdyby se přihrnulo kromobyčejně mnoho zboží, skladné může se až na 5 haléřů ze 100 kilogramův a za den zvýšiti nebo lhůta, po kterou uložení trvati má, přiměřeně snížiti.

Co se týče náhrady útrat za úřední jednání, které se vezme před sebe krom úředního městiště, a poplatků za úřední doprovod zboží, dosavadní předpisy zůstávají v platnosti.

Článek XX.

Vyjdou-li při tom, když se vypočítávají clo a vedlejší poplatky, částky pod 5 haléřů níže, jest si těch částek, které činí méně než 3 haléře, nevšímati, ale ty částky, které činí 3 haléře a více, dlužno za 5 haléřů brátí.

Článek XXI.

Tára bude ustanovena a změněna ve společné dohodě nařízením vzhledem ke způsobu balení, který jest mezi obchodujícími obvyklý, a ku poměrné váze tohoto balení. Při zboží, jehož clo nepřesahuje 7 K 50 h ze 100 kilogramův, a při nádobách, které přímo v sobě tekutiny drží, neodráží se žádná tára, leč by sazba obsahovala úchylné ustanovení. Ale když se přivážejí tekutiny, které dle hrubé váhy vyclívati dlužno, na povozech anebo na plavidlech k vozbě tekutin schválně zařízených, bez jiné nádoby, budiž k vyhledané čisté váze přirážena tára, která by přiměřena byla způsobu nádob, v nichž tekutina ta obyčejně přicházívá a která bude nařízením stanovena.

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
První díl.	
Dovoz.	
I. Zboží koloniální.	
1. Kakaová zrna a slupiny	58.—
Poznámka. Když se přivezou po moři	48.—
2. Káva:	
a) surová	95.—
Poznámka. Když se přiveze po moři	88.—
b) pražená	120.—
3. Čaj	240.—
Poznámka. Když se přiveze po moři	217.—
II. Koření.	
4. Pepř (černý, bílý a červený [španělský, též paprika], pepř dlouhý; pepřový prach); piment (nové koření); zázvor	60.—
5. Skořice	100.—
6. Čínský anýz (badian); hřebíček (též hřebíčková matka); muškátový květ (macis); muškátové ořechy ve slupinách	145.—
7. Muškátové ořechy bez slupin	200.—
8. Kardamomy, šafrán, vanilka	280.—
Poznámky.	
1. Věci třídy II, přivezou-li se po moři, požívají té výhody, že se sleví ze cla 12·— K při 100 *kg*.	
2. Koření, aby se z něho dobývaly etherické oleje a essence na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení stanoviti dlužno	cla prosté
III. Jižní ovoce.	
9. Fíky:	
a) čerstvé	10.—
b) sušené:	
1. ve škatulkách, bedničkách anebo košíčkách	40.—
2. u věncích anebo jinak zabalené	30.—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
10. Vinná zrna a hrozny, oboje sušené; koriny	50.—
Poznámka. Aby se z nich vyráběl ocet, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení stanoviti dlužno	6.—
11. Citrony, limony, cedrátové ovoce	20.—
12. Pomoranče	24.—
Poznámka. Při jižním ovoci čís. 11 a 12, které se přiveze ze zemí, kde se urodilo, do Terstu nebo Rjeky po moři a z lodí se vyloží, aby se roztřídilo, propustí se 30% jakožto brak bez cla.	
13. Citrony, limony, cedrátové ovoce a pomoranče ve slané vodě naložené; pomoranče, nezralé, malé; kůra pomorančová, kůra z cedrátového ovoce a kůra citronová, také mletá nebo ve slané vodě naložená	10.—
14. Datle, pistacie (klokočky), banany (pisang)	36.—
15. Ananasy	30.—
16. Mandle:	
a) suché se slupinou nebo bez ní	36.—
Poznámka. Mandle tyto, aby se z nich dobýval mandlový olej v někdejších územích svobodného přístavu v Terstu nebo ve Rjece, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení stanoviti dlužno	cla prosté
b) nezralé ve slupině	15.—
17. Piniová jádra nevyloupaná (limbové šišky); svatojanský chléb, nazaroly, kaštany; kokosové a podobné cizokrajné ořechy k jídlu; olivky čerstvé, sušené nebo nasolené	8.—
18. Piniová (limbová) jádra, vyloupaná; granátová jablka	30.—

IV. Cukr.

19. Cukr řepový a všecken cukr podobného druhu (cukr třtinový), ať jest do jakékoli míry čistý, kromě melasy	26.—
20. Cukr jiného druhu, n. p. glykosa, cukr škrobový, cukr hroznový, cukr ovocný, cukr mléčný a podobné cukry; cukr barvivý (cukrový couleur a barva na pivo)	26.—
21. Melasa	15.—
Poznámka. Kromě cla dlužno z cukru zapravovati také dávku ze spotřeby, a to z cukru čís. 19 ve výměře, která jest pro cukr třtinový, a z cukru čís. 20 ve výměře, která jest pro cukr jiného druhu stanovena.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
V. Tabák.	
22. Tabák a tabákové výrobky všeho druhu	125·—
Poznámka. Kromě cla dlužno z každého kilogramu čisté váhy, která se položí za základ k vyclení, zapraviti následující licenční poplatek:	jenom na zvláštní povolení
z cigaret (doutníčků) 30.— K	
z doutníků 26.— „	
z jiných výrobků tabákových a ze surovin 20·— „	
VI. Obilí; slad; luštiny; mouka a mlýnské výrobky; rýže.	
23. Pšenice, souržice, špalda	7·50
24. Žito	7·—
25. Ječmen	4·—
26. Oves	6·—
27. Kukuřice	4·—
28. Pohanka	2·—
29. Proso	1·75
Poznámka k čís. 23, 27 a 29. Cla prostý dovoz následujících druhův obilí skrze celní úřady, které k tomu ustanoviti dlužno, a za přiměřeného dozoru může povoliti:	
a) c. k. vláda ku potřebě Dalmacii a Kvarnerským ostrovům a to: kukuřice nanejvýš až do 50.000 metrických centů ročně, pšenice a prosa nanejvýš až do 30.000 metrických centů ročně;	
b) královská vláda uherská pro stolici (komitát) lika-karbavskou: kukuřice nanejvýš až do 20.000 metrických centů ročně.	
30. Slad	5·40
31. Boby, hrách, čočka	4·50
32. Vikev, vlčí hrách	3·—
33. Mouka a mlýnské výrobky (opichané, šrotované, oloupané zrní; kroupy, krupky a krupice) z obilí a luštin	15·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
34. Rýže, neoloupaná a oloupaná, jakož i rýže přelámaná	6·—

Poznámky.

1. Z rýže surové, ať jest zcela nebo částečně ve slupinách, pro rýžové mlýny, aby se tam oloupala, potom z takovéto rýže, jakož i z rýže přelámané, aby se z ní vyráběl škrob, platí se na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno, polovička, ale když by se rýže přivezla po moři, čtvrtina nejnižší celní sazby, která jest právě pro rýži oloupanou v platnosti.

2. Mlýnské výrobky z rýže dlužno vyclívati dle čís. 33.

VII. Ovoce, zelenina, rostliny a části rostlin.

Ovoce.

35. Vinné hrozny, čerstvé, také vinný rmut	40·—
36. Ořechy a lískové oříšky, zralé	20·—
37. Ovoce, zvlášť nejmenované, čerstvé:	
a) jemné ovoce tabulové	20·—
b) jiné nebalené nebo prostě v pytlích:	
1. jablka, hrušky a gdoule, nebalené *(alla rinfusa)*	cla prosté
2. jablka, hrušky a gdoule, prostě v pytlích	2·—
3. švestky a ostatní ovoce, pod 1 a 2 nejmenované	3·—
c) jiné v ostatních obalech	5·—
38. Švestky, ohněm nebo na slunci sušené:	
a) v sudech, bednách, pytlích anebo podobných obalech zhruba přes 30 *kg* ztíží nebo nebalené	14·—
b) jiné	25·—
39. Ovoce, zvlášť nejmenované, strojené (na slunci neb ohněm sušené, směstěné, rozkrájené, na prach utlučené nebo jinak na drobné kousky rozdělané; ve slané vodě nebo v octu naložené, v sudech; švestková povidla bez přidaného cukru)	20·—
Zelenina:	
40. Lanýže	40·—
41. Cibule a česnek	6·—
42. Zelí, čerstvé	2·—
43. Zelenina, zvlášť nejmenovaná a jiné rostliny pro kuchyňskou potřebu, čerstvé:	
a) jemná zelenina tabulová	20·—
b) jiná	cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
44. Zelenina všeho druhu (kromě lanýžů) a jiné rostliny pro kuchyňskou potřebu, strojené (na slunci nebo ohněm sušené, směstěné, rozkrájené, na prach utlučené nebo jinak na drobné kousky rozdělané):	
a) zelenina sušená, také osolená	25·—
b) jiná, také osolená; potom ve slané vodě nebo v octu naložená, v sudech	12·—
Poznámka. Ovoce a zeleniny v krabicích, láhvích a v podobných nádobách, hermeticky uzavřené nebo jiným způsobem než tím, který jest zde uveden, přistrojené, dlužno vyclívati jako věci jedlé.	
Rostliny a části rostlin:	
Semena:	
45. Řepka a řepice (olejka, řepák také tryl [trýzel, ohnice, ohniva, ohnivice, řepka divoká, poplava], ředkvové semeno, polní hořčice a jiná semena olejná, podobně vyhlížející)	3·50
46. Semeno makové (také zralé makovice)	14·—
Poznámka. Aby se z něho dobýval makový olej, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením předepsati dlužno	3·—
47. Semeno lněné a konopné (semenec), semena olejná, jinde v sazbě nezařaděná	cla prosté
48. Semeno hořčičné (též umleté v sudech)	3·—
49. Semeno jetelové:	
a) vičenec	10·—
b) jiné	30·—
50. Semeno trávní	30·—
51. Anýz, koriander, kmín, fenykl	6·—
Poznámka. Aby se z nich dobývaly etherické oleje, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno	1·—
52. Semena zvlášť nejmenovaná	15·—
Poznámka. Aby se z nich dobývaly etherické oleje, potom semeno cukrovkové k setí na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno	cla prosté
53. Semena všeho druhu, v papírku a v podobných věcech pro drobný prodej upravená	50·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
Ozdobné květiny a ozdobné listoví; potom živé rostliny:	
54. Ozdobné květiny (také ratolesti s ozdobným ovocem), uřezané, nesvázané nebo svázané, také na drátu:	
a) čerstvé	50·—
b) sušené (také přirozené slaměnice [slaměnky]), též obarvené, napuštěné nebo jinak, aby se trvanlivost zvýšila, upravené	12·—
55. Ozdobné listoví, traviny, ratolesti (bez ozdobného ovoce a beze květů), uřezané, nesvázané nebo svázané, také na drátu:	
a) čerstvé	25·—
b) usušené, též obarvené, napuštěné nebo jinak, aby se trvanlivost zvýšila, upravené	12·—
56. Živé rostliny (také v obyčejných kořenáčích, kbelících a podobných nádobách):	
a) rostliny kvetoucí	20·—
b) stromy a křoviny	16·—
c) květinové cibule, květinové bambuliny (hlízy) a oddenky (rhizomy, bulby)	6·—
d) vinné révy	2·—
e) jiné, také sazenice, hříženice, rouby a odnože (odmladky)	cla prosté
Jiné rostliny a části rostlin:	
57. Kořen čekankový, sušený (nepražený), též nakrájený	5·—
58. Soukenické štětky	4·—
59. Chmel	70·— zhruba
60. Chmelový prášek (lupulin)	100·— zhruba
61. Mořská tráva, kavil (alfa), piassava a podobné věci rostlinné k vycpávání, pletení, na kartáče a na košťata; lýko, raffia; rákos; sláma, seno, stlaní; všecky tyto věci také obarvené; obilí a luštiny ve sláměnebo v nati	cla prosté
62. Rostliny a části rostlin zvlášť nejmenované:	
a) čerstvé	cla prosté
b) sušené nebo strojené (na prach utlučené nebo jinak na drobné kousky rozdělané neb obarvené)	12·—
Poznámka. Když se věci tyto přivezou po moři	cla prosté

	Clo v korunách z kusu
VIII. Dobytek jatečný a tažný.	
63. Voli	60·—
64. Býci	30·—
65. Krávy	30·—
66. Jalovina	18·—
67. Telata	5·—
68. Ovce a kozy (také berani, skopci a kozli)	2·50
69. Jehňata a kůzlata	1·50
70. Prasata:	
a) do 10 *kg* ztíží (podsvinčata)	1·50
b) přes 10 *kg* až včetně do 120 *kg* ztíží	12.—
c) přes 120 *kg* ztíží	22·—
71. Koně:	
a) přes dvě léta stáří	100·—
b) do dvou let stáří	50·—
Poznámka. Hříbata, která jdou s matkou	cla prosté
72. Mezci a osli	5·—
IX. Zvířata jiná.	
73. Drůbež všeho druhu (kromě zvěři pernaté):	ze 100 kilogramů
a) živá	8·—
Poznámka. Vlády obou států mohou společnou shodou nařízením převésti clo podle váhy na clo podle kusu.	
b) zabitá, také vykuchaná, oškubaná nebo končetin zbavená	25·—
74. Zvěřina a zvěř pernatá:	
a) živá	cla prosté
b) zabitá, také rozrušená	20·—
75. Ryby, raci sladkovodní, hlemýždi zemní, skampi, vše čerstvé	20·—
76. Zvířata lasturová nebo skořepí (korýši) mořská (n. př. ústřice, mořští raci, mořští pavouci, krabi, želvy), čerstvá, také uvařená, ale nevyloupaná	60·—
77. Zvířata, zvlášť nejmenovaná	cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
X. Plodiny živočišné.	
78. Mléko	cla prosté
79. Vejce drůbeží, také žloutek a bílek, tekutý	8·—
Poznámka. Žloutek a bílek k účelům průmyslovým (výroba albuminu, jirchářství atd.) pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno	cla prosté
80. Med, také med umělý	28·—
Poznámky.	
1. Plástový med v úlech, bez živých včel	20·—
2. Úly s živými včelami, také s medem v plástech (plástovým) a s voštinami	cla prosté
81. Vosk, živočišný:	
a) ve stavu přirozeném	14·—
b) strojený (bílený, obarvený, v tabulkách anebo v koule shnětený), také s jinými látkami smíšený, n. př. vosk zahradnický, vosk lepicí, voskový tmel a podobné vosky	28·—
82. Houby:	
a) jemné a obyčejné houby (houby lazební a houby koňské) ve stavu přirozeném, neobdělané, neprané; houby koňské prané, dále obdělané, ale nebílené	36·—
Poznámka. Houby lazební a houby koňské, ve stavu přirozeném, bez obdělání k tomu nezpůsobilé, aby se jich užívalo, k tomu konci odebrané, aby se obdělaly, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno, když se přivezou po moři	cla prosté
b) jiné houby	145·—
83. Kůže stažené (škáry), surové (čerstvé nebo suché, také nasolené nebo navápeněné, ale dále neobdělané)	cla prosté
84. Chlupy, srst, vlasy a žíně, surové nebo strojené (a to vochlované vyvařené, obarvené nebo mořené, také kadeřené); štětiny	cla prosté
85. Peří zvlášť nejmenované (také peří do peřin, brka); pera na ozdobu, neupravená	cla prosté
86. Měchýře a střeva, čerstvé, nasolené neb usušené; mázdry zlatotepecké; provazy ze střev	8·—
87. Plodiny živočišné, zvlášť nejmenované	cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XI. Tuky.	
Tuky k jídlu:	
88. Přirozené máslo, čerstvé nebo nasolené, také přepuštěné	35·—
89. Vepřové sádlo (plsek): vepřové sádlo vyškvařené; vepřová slanina; husí sádlo, také vyškvařené	45·—
90. Umělé máslo a margarin, jakož i jiné tuky k jídlu, zvlášť nejmenované . . .	35·—
Poznámky.	
1. Tuky k jídlu, které se svojí chutí a ostatními vlastnostmi svými ukazují náhražkami vepřového sádla nevyškvařeného nebo vyškvařeného nebo vepřové slaniny nebo sádla husího, dlužno vyclívati podle č. 89.	
2. Tuky k jídlu všeho druhu, když byly denaturovány k účelům průmyslovým	4·50
3. Lůj k jídlu, surový nebo vyškvařený, dlužno vyclívati podle č. 90.	
Tuky technické a tukové kyseliny:	
91. Tuk rybí a tulení:	
a) v sudech anebo v podobných větších nádobách zhruba nejméně 10 *kg* ztíží	2·50
b) v nádobách zhruba méně než 10 *kg* ztíží	24·—
92. Lůj živočišný, surový nebo vyškvařený; lůj lisovaný	2·50
93. Lůj rostlinný, olej palmový, olej z palmových jader, olej kokosový tuhý . . .	2·50
94. Vosk rostlinný:	
a) vosk japanský	2·50
b) vosk karnaubový a jiný vosk rostlinný, zvlášť nejmenovaný:	
1. ve stavu přirozeném	14·—
2. strojený (bílený, obarvený, v tabulkách anebo v koule shnětený), také s jinými látkami smíšený	28·—
Poznámka. Vosk karnaubový a jiný tvrdý vosk rostlinný, aby se z něho vyráběl ceresin, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno	cla prosté
95. Kyselina stearová (stearin) kyselina palmitová (palmitin)	14·—
96. Paraffin:	
a) nečistý, také paraffinové šupiny	16·—
b) jiný	20·—
Poznámka. Paraffin, měkký, který taje při 42 ° C nebo za teploty nižší, aby se z něho vyráběly zápalky, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno	7·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
97. Degras a kyselina olejová	6·—
98. Ceresin	10·—
99. Vaselin a lanolin (přečištěný tuk vlny):	
a) v sudech	24·—
b) v plechových krabicích a v podobných menších nádobách	30·—
100. Kolomaz:	
a) s minerálným olejem anebo s minerálným tukem	16·—
b) jiná	7·—
101. Tuky a tukové směšeniny, zvlášť nejmenované	2·50

XII. Oleje, mastné.

102. Olej řepkový v sudech, měších a měchýřích	12·—
103. Olej lněný a jiné oleje mastné zvlášť nejmenované v sudech, měších a měchýřích, kromě pokostův olejových	10·—
104. Olej olivový, kukuřičný, makový, sesamový, podzemnicový, bukvicový a slunečničný v sudech, měších a měchýřích	24·—
105. Olej ze semene bavlníkového v sudech, měších a měchýřích	40·—
Poznámky.	
1. Olej olivový a podzemnicový č. 104, potom olej skočcový (ricinový) č. 103 k účelům technickým s výhradou, že se denaturují, vyclívají-li je hlavní celní úřadové, k tomu zvlášť zmocnění	2·—
2. Olej sulfurový	2·—
3. Olej ze semene bavlníkového k účelům technickým na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které skrze nařízení předepsati dlužno	12·—
106. Oleje mastné, v láhvích, džbánech a podobných nádobách pod 25 *kg* níže:	
a) oleje č. 102 a 103	30·—
b) oleje č. 104	36·—
c) olej ze semena bavlníkového	48·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
Poznámky k sazební třídě XII:	
1. Oleje č. 102, 103, 104 a 105, když se přinášejí v obchodu pomezním ku potřebě obyvatelstvu pohraničnému v otevřených džbánech, plechových anebo skleněných láhvích a v podobných neuzavřených nádobách, dlužno vyclívati jako takovéto oleje v sudech.	
2. Oleje, mastné, v láhvích a džbánech anebo v jiných podobných nádobách nejméně 25 *kg* ztíží dlužno vyclívati jako oleje, mastné, v sudech.	
XIII. Nápoje.	
107. Pivo:	
a) v sudech	5·—
b) v láhvích anebo džbánech	18·—
Poznámka. Kromě cla dlužno zapravovati také daň potravní v tétéž výměře jako při výrobě piva v Rakousku, vztažmo Uhersku. Jakým způsobem tato daň potravní bude vyměřována, ustanoví se nařízením.	
108. Lihové tekutiny pálené:	
a) koňak	200·—
b) likéry, punšové essence a jiné lihové tekutiny pálené, s cukrem anebo s jinými látkami smíšené, francouzská kořalka	170·—
c) arak, rum	145·—
d) jiné lihové tekutiny pálené	110·—
Poznámka. Kromě cla dlužno zapravovati dávku z kořalky podle vyšší sazby konsumní dávky, která jest pro Rakousko, vztažmo Uhersko předepsána. Jakým způsobem tato dávka konsumní vyměřovati se bude, ustanoví se nařízením.	
109. Víno, víno ovocné, vinný a ovocný mošt, šťávy plodinné, ovocné a bobulové, ne do husta vyvařené; medovina:	
a) v sudech	60·—
b) v láhvích	75·—
Poznámka. Vína, která v sobě obsahují více než 22·5 objemových procent alkoholu, dlužno vyclívati jako lihové tekutiny pálené.	
110. Víno šumivé	150·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
111. Ocet jedlý:	
a) v sudech	12·—
b) v láhvích a ve džbánech	24·—
112. Minerální vody, přirozené neb umělé	1·50
Poznámka k č. 107, 109 a 111. Nápoje, které se přinášejí v obchodu pohraničném ku potřebě obyvatelstvu pohraničnému v konvicích, džbánech, plechových láhvích anebo v láhvých skleněných, jež nejsou zasmoleny, dlužno vyclívati jako nápoje v sudech.	
XIV. Věci jedlé.	
113. Chléb, obyčejný, černý i bílý; lodní suchary	15·—
114. Pečivo (suchary, kakes, koláče, oplatky atd.)	150·—
115. Ságo a ságové náhražky, tapioka a arrowroot	30·—
116. Věci z těsta (t. j. makarony, nudle a podobné nepečené výrobky z mouky)	40·—
117. Maso:	
a) čerstvé	30.—
b) upravené a to nasolené, sušené, uzené, v láku naložené, také vařené	45·—
118. Masité droby	100·—
119. Sýr:	
a) jemné sýry tabulové	60.—
b) jiné	50·—
120. Sledi, nasolení (slanečky) neb uzení	7·—
121. Ryby, zvlášť nejmenované, nasolené, uzené, sušené	30·—
122. Ryby, upravené (marinované nebo v oleji naložené atd.) v sudech	60·—
123. Kaviár a kaviárové náhražky	120·—
124. Kávové náhražky (také pražená čekanka)	45·—
125. Kakaové máslo	18·—
126. Kakaový prášek	200·—
127. Kakaová massa; čokoláda, čokoládové náhražky a výrobky	200·—
128. Konservy rybí, masové a ze zvířat skořepích (korýšů)	120·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
129. Konservy ze zeleniny (kromě zeleniny sušené č. 44 *a*)	120·—
130. Konservy ovocné, mošt do husta vyvařený, šťávy plodinné, ovocné a bobulové do husta vyvařené; tamarindy	120·—
131. Všecky věci ku požívání, v krabicích, láhvích a v podobných nádobách hermeticky uzavřené (kromě těch, které jsou pod číslem 114, 126 a 127 jmenovány)	120·—
132. Věci jedlé, zvlášť nejmenované	120·—
XV. Dříví, uhlí a rašelina.	
133. Dříví k palivu, také dřevový koráb (kůra), křoví, hatě (fašiny), vrbové proutí košařské, chrastí (klest), vysloužené třísla a tříslové hroudy	cla prosté
134. Dříví k stavění a na užitek:	
a) evropské, tvrdé nebo měkké, oblé, otesané, pilou řezané, ostrouhané, rozštípané, vyjmouc dyhy, dále neobdělané, také železniční prahy	cla prosté
b) mimoevropské oblé, nebo v hrubých špalcích sekyrou osekaných, také pilou řezané, ostrouhané, rozštípané, vyjmouc dyhy, dále neobdělané	cla prosté
135. Dřevěné uhlí, rašelina a rašelinové uhlí, lignit a kamenné uhlí, koks a všecka pevná paliva umělá z těchto hmot pořízená	cla prosté
XVI. Látky soustružnické a řezbářské.	
136. Třtina obecná (španělský rákos), surová, neštípaná (nedraná); dříky (pně) a třtiny vzácnější, surové	cla prosté
137. Ořechy kokosové a kokvillové a skořepiny z ořechů kokosových; ořechy arekové a kamenné	cla prosté
138. Rohy, rohové kružalky, konce rohů, paznehty, nohy, kopyta; kosti naštípané, narovnané nebo nařezané	cla prosté
139. Jantar (také massa jantarová); gagat; slonovina a jiné zuby zvířecí; želvovina; mořská pěna; perleť a jiné skořepiny lasturové	cla prosté
Látky pod čís. 138 a 139 jmenované, surové nebo pouze naštípané, narovnané nebo nařezané.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
140. Kostice, surová; korále, surové (také vrtané, ale nečištěné, nebo nebroušené)	cla prosté
141. Celluloid v deskách, prutech anebo trubkách, také leštěný a podkládaný, dále neobdělaný; umělé látky řezbářské a soustružnické zvlášť nejmenované, dále neobdělané	3·50
XVII. Minerály (nerosty).	
142. Kameny, hrubé nebo pouze zhruba okřesané nebo ne na více než na třech stranách pilou ořezané; desky nenaštípané a pilou nenařezané	cla prosté
143. Kyz železný (pyrit)	—·30
144. Rudy zvlášť nejmenované, také upravené	cla prosté
145. Sádra:	
a) surová, také umletá	cla prosté
b) pálená	—·60
146. Bílá křída, těživec (baryt, síran barnatý, přirozený):	
a) surové	cla prosté
b) umleté, plavené	1·—
147. Smyrek:	
a) surový	cla prosté
b) v zrna rozdrobený, mletý, plavený	2·—
148. Barevné hlinky:	
a) surové	cla prosté
b) pálené, mleté, plavené, lisované	3·—
c) krášlené	12·—
149. Jiné zeminy a kameny, uměle obarvené	12·—
150. Zeminy a látky minerálné, zvlášť nejmenované, surové, pálené, mleté nebo plavené	cla prosté
všecky tyto věci, pokud nejsou v jiných třídách sazebních obsaženy.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XVIII. Látky lékařské a voňavkářské.	
151. Šťáva ze sladkého dřeva (lekořicová) do husta vyvařená v bednách anebo v hrubé kusy udobená	24·—
152. Ambra, šedá; bobrový stroj; pižmo (mošus); cibet; kantharidy (španělské mouchy); zrnka pižmová (abelmošová); kubeby; opium; muškátový balšám (muškátové máslo); voda ze střemchy bobkové	36·—
153. Kafr:	
a) surový	cla prosté
b) přečištěný (raffinovaný)	36·—
154. Voňavé vodičky (bez lihu), jako: vodička z květů pomorančových, vodička růžová, levandulová, fenyklová, vodička z máty peprné, vodička millefleurová a podobné vodičky:	
a) zhruba nejméně 10 *kg* ztíží	7·—
b) zhruba méně než 10 *kg* ztíží	15·—
155. Etherické oleje (silice):	
a) olej bobkový (vavřínový), rozmarýnový a jalovcový, potom lehký olej kafrový	24·—
b) zvlášť nejmenované	60·—
XIX. Barviva a třísla.	
156. Dříví barvířské:	
a) v hrubých kusech	cla prosté
b) na drobné kousky rozdělané (t. j. nařezané, umleté)	2·50
c) na drobné kousky rozdělané, kvašené	5·—
157. Dříví kvebrachové a jiné dříví koželužské:	
a) v hrubých kusech	1·—
b) na drobné kousky rozdělané (t. j. nařezané, nastrouhané, umleté)	3·—
158. Kůra i koráb dubový a kůra i koráb od stromoví jehličnatého	—·60
159. Kůry jiné, potom kořeny, listy, květy, plody (na př. myrobalany), borky, duběnky (hálky dubové) a podobné věci, také nakrájené, umleté nebo jinak na drobné kousky rozdělané, k barvení nebo k vydělávání kožší	cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
160. Katechu (hlinka japanská); kino; zrna alkermesová; lak-dye; orlean	cla prosté
161. Extrakty z mořeny; garancina a garancinetta; lakmus; sepia surová, v měchýřku	3·50
162. Orseille, persio; indigo; červec nopálový (košenila); extrakt ze dřeva kaštanového; extrakt ze dřeva kvebrachového; extrakty z třísel zvlášť nejmenované	8·—
Poznámka. Indigo a červec nopálový (košenila), když se přivezou po moři	cla prosté
163. Extrakty z barviva, zvlášť nejmenované	8·—
XX. Gumy (klovatiny) a pryskyřice.	
164. Dehet, kromě dehtu hnědouhelného a břidličného	—·50
165. Pryskyřice obyčejná; kalafuna; smůla zvlášť nejmenovaná	1·20
166. Smůla z kamenouhelného, hnědouhelného a břidličného dehtu, smůla petrolejová a stearinová	1·20
167. Smůla bednářská, pivovarská, kartáčnická a provaznická	2·50
168. Zemina asfaltová, kameny asfaltové, surové, také umleté	—·30
169. Asfaltový bitumen	5·—
170. Asfaltový tmel; asfaltový mastix; pryskyřičné cementy (dřevný cement) . . .	7·—
171. Dlaždice a kostky z asfaltu	10·—
172. Ozokerit (kamenný [skalní] vosk), surový	cla prosté
173. Terpentýn, olej terpentýnový, olej smolný (pryskyřičný); surový olej jantarový, olej z jeleního rohu a olej kaučukový, potom oleje z kamenouhelného dehtu řady benzolové; ptačí lep	3·50
174. Pryskyřice kopálová, pryskyřice damarová, šelak, guma arabská, guma geddahská, guma senegalská, gumigutta, guma tragant; gumy, pryskyřice a klejopryskyřice (klejovaté pryskyřice); přirozené balšámy a šťávy z rostlin, zvlášť nejmenované	3·50
Poznámka. Věci pod čís. 174 jmenované, když se přivezou po moři .	cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XXI. Oleje minerálné, potom dehet hnědouhelný a břidličný.	
175. surové, kromě olejů, pod čís. 176 jmenovaných, anebo když nejsou bez předchozího, s destillací spojeného raffinování (čištění) ke svícení způsobilé . .	8·30 na čisto
Poznámka. Surový olej minerálný, který není bez předchozího raffinování (čištění) ke svícení způsobilý, jehož hustota při 12° R (15° C) tepla 830 stupňů přesahuje, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením stanoviti dlužno, ročně nanejvýš 200.000 *q*	1·62 na čisto
Tato nejvyšší váha roční rozdělí se tím způsobem, aby připadlo na království a země na říšské radě zastoupené 10.000 *q*, na země pak posvátné koruny Uherské 190.000 *q*.	
176. surové, bez předchozího, s destillací spojeného raffinování (čištění) ke svícení způsobilé	11·— na čisto
177. raffinované (přečištěné) nebo napolo raffinované, lehké, jejichž hustota 880 stupňů nebo méně činí	11·— na čisto
Poznámka. Při minerálných olejích obou čísel předcházejících dlužno vybrati kromě cla z každých 100 *kg* čisté váhy 13·— K dávky ze spotřeby. Dávku ze spotřeby (§ 2 zákona ze dne 26. května 1882, Z. Ř. č. 55, § 2 uherského článku zákona XVIII z roku 1882) dlužno také příště vybírati z toho minerálného oleje, který se raffinováním (přečišťováním) v královstvích a zemích, na říšské radě zastoupených, kromě svobodného území terstského, vztažmo v zemích posvátné koruny Uherské kromě svobodného území rjeckého, dobude, a jehož hustota při 12° R (15° C) teploty 880 stupňů nepřesahuje.	
178. raffinované (přečištěné) nebo napolo raffinované, těžké, jejichž hustota 880 stupňů přesahuje, potom oleje k mazání, také s živočišnými nebo rostlinnými oleji nebo tuky smíšené	12·— na čisto
Poznámka. Těžké oleje, jejichž hustota přesahuje 880 stupňů (kromě hotových olejů k mazání) pro petrolejné raffinerie (továrny na olej k mazání), aby se z nich vyráběly oleje k mazání, na základě zvláštního povolení a pod dohlídkou	7·— na čisto
179. Zůstatky (zbytky) destillace nebo přečišťování minerálných olejů k tomu již nezpůsobilé, aby se jich jako olejů nebo tuků k mazání užívalo, kromě tuhých zůstatků	7·— na čisto

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XXII. Bavlna, příze a zboží z ní, také s jinými předivy rostlinnými smíšená, ale bez přimíšené vlny nebo přimíšeného hedvábí.	
180. Bavlna surová, kartáčovaná, bílená, obarvená, umletá; odpadky	cla prosté
181. Bavlněná vata, vyjmouc tu, která jest k léčení; niti k čištění strojův atd. uchystané	12·—
182. Předpřízky, surové, bílené, obarvené, potištěné:	
a) jednoduché neb dvojnásobné	12·—
b) troj- anebo vícenásobné	24·—
Bavlněná příze:	
183. jednoduchá, surová:	
a) až do čís. 12 po anglicku	14·—
b) přes čís. 12 až do čís. 29 po anglicku	19·—
c) přes čís. 29 až do čís. 50 po anglicku	33·—
d) přes čís. 50 až do čís. 70 po anglicku	38·—
e) přes čís. 70 po anglicku	43·—
184. dvojnásobná, surová:	
a) až do čís. 12 po anglicku	19·—
b) přes čís. 12 až do čís. 29 po anglicku	24·—
c) přes čís. 29 až do čís. 50 po anglicku	38·—
d) přes čís. 50 až do čís. 70 po anglicku	45·—
e) přes čís. 70 po anglicku	40·—
185. troj- anebo vícepramenná, jednou v nit usoukaná, surová:	
a) až do čís. 12 po anglicku	24·—
b) přes čís. 12 až do čís. 29 po anglicku	29·—
c) přes čís. 29 až do čís. 50 po anglicku	43·—
d) přes čís. 50 po anglicku	50·—
186. troj- anebo vícepramenná, opětovaně v nit usoukaná, surová:	
a) až do čís. 12 po anglicku	29·—
b) přes čís. 12 až do čís. 29 po anglicku	33·—
c) přes čís. 29 až do čís. 50 po anglicku	50·—
d) přes čís. 50 po anglicku	57·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
187. Bavlněná příze, bílená, mercerovaná, obarvená (také potištěná) podrobena jest přirážce ke clu ze surové příze, o niž jde, a to:	
a) bílená	8·—
b) mercerovaná	9·—
c) obarvená (také potištěná)	14·—
d) bílená a mercerovaná	14·—
e) obarvená (také potištěná) a mercerovaná	16·—
188. Příze, pro drobný prodej upravená:	
a) jednoduchá nebo dvojnásobná; troj- anebo vícepramenná, jednou v nit usoukaná	83·—
b) troj- anebo vícepramenná, opětovaně v nit usoukaná	90·—
Bavlněné zboží:	
189. Obyčejné, t. j. tkaniny z příze čís. 50 a pod číslo toto níže, na 5 *mm* do čtverce 38 anebo méně nití počítajíc:	
a) hladké, také jednoduše vyrážené (képované):	
1. surové	80·—
2. bílené	110·—
3. obarvené	130·—
4. jednou až čtyřmi barvami potištěné, neb o dvou barvách pestře tkané	170·—
5. pěti nebo více barvami potištěné, neb o více než o dvou barvách pestře tkané	180·—
b) vzorkované:	
1. surové	110·—
2. bílené	130·—
3. obarvené	155·—
4. jednou až čtyřmi barvami potištěné, neb o dvou barvách pestře tkané	190·—
5. pěti nebo více barvami potištěné, neb o více než o dvou barvách pestře tkané	200·—
190. Obyčejné, husté, t. j. tkaniny z příze čís. 50 a pod číslo toto níže, na 5 *mm* do čtverce více než 38 nití počítajíc:	
a) hladké, také jednoduše vyrážené (képované):	
1. surové	131·—
2. bílené	155·—
3. obarvené	180·—
4. jednou až čtyřmi barvami potištěné, neb o dvou barvách pestře tkané	215·—
5. pěti nebo více barvami potištěné, neb o více než o dvou barvách pestře tkané	230·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) vzorkované:	
1. surové	136·—
2. bílené	160·—
3. obarvené	185·—
4. jednou až čtyřmi barvami potištěné, neb o dvou barvách pestře tkané	220·—
5. pěti nebo více barvami potištěné, neb o více než o dvou barvách pestře tkané	235·—
191. Jemné, t. j. tkaniny z příze přes čís. 50 výše až do čís. 100, toto číslo v to pojímajíc:	
a) surové	195·—
b) bílené, obarvené, potištěné, pestře tkané	295·—
192. Nejjemnější, t. j. tkaniny z příze přes čís. 100 výše	385·—
193. Aksamity a zboží na způsob aksamitu tkané, také aksamitové stuhy	230·—
Poznámka. Sazbou pro aksamity dlužno také vyclívati rozřezané manšestry.	
194. Zboží tkaničkářské (kromě aksamitových stuh)	226·—
Poznámka. Tkaniny v kusu mercerované, nebo tkaniny, celé nebo částečně z mercerované příze, jakož i takovéto aksamity a zboží tkaničkářské, podrobeny jsou přirážce ke clu ze tkaniny, o niž jde, činící	18·—
195. Tyl a síťové látky na způsob tylu:	
a) hladké:	
1. surové	380·—
2. bílené, obarvené, potištěné, pestře tkané	400·—
Poznámka. Koré síti na způsob bobinetu	131·—
b) vzorkované, kromě těch, které mají na sobě kresbu (číny) na způsob krajek:	
1. surové	400·—
2. bílené, obarvené, potištěné, pestře tkané	440·—
Poznámka. Tyl a síťovité látky na způsob tylu, vzorkované, které mají na sobě kresbu (číny) na způsob krajek, jako krajky.	
196. Záclony (stores, vitrages a podobné věci) a síti na nábytek, na způsob bobinetu nebo krajek, dle své pravé míry tkané	440·—
197. Krajky, také vzdušné vyšívání (věci leptané)	750·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
198. Vyšívání:	
a) pruhy na obsazenou *(bandes, entre-deux)*:	
1. na okraji toliko vyšívané	730·—
2. jiné (také po prostředku vyšívané)	800·—
b) tyl a krajky, vyšívané	750·—
c) zvlášť nejmenované	730·—
199. Zboží prymkářské a knoflikářské	226·—
200. Zboží stávkované a pletené:	
a) látky v celých kusech stávkované a pletené (zboží na metry):	
1. surové	220·—
2. bílené, obarvené, potištěné, pestře stávkované nebo pletené	240·—
b) punčochy a ponožky:	
1. na tucet párů přes 1 *kg* ztíží	220·—
2. na tucet párů až do 1 *kg*, tuto váhu v to pojímajíc, ztíží	285·—
c) rukavice:	
1. na tucet párů přes 300 *g* ztíží	300·—
2. na tucet párů až do 300 *g*, tuto váhu v to pojímajíc, ztíží	400·—
d) zvlášť nejmenované	300·—
201. Věci technické:	
a) žárové punčošky, nevypálené	215·—
b) vysušovací plst, tkaná, také zdraštěná	155·—
c) hnací řemeny	85·—
d) popruhy a knoty	75·—
e) hadice, tkané nebo pletené; motouz o průměru 1 *mm* nebo více; síti hrubé, provazy a podobné věci technické	70·—
Poznámka. Motouzy o průměru pod 1 *mm* níže vyclívají se jako příze.	
f) tkalcovské nítěnice:	
1. z příze, v nit usoukané	85·—
2. jiné	220·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XXIII. Len, konopí, juta a jiná přediva rostlinná, zvlášť nejmenovaná, příze a zboží z nich, bez přimíšené bavlny, vlny, nebo bez přimíšeného hedvábí.	
202. Len, konopí, juta a jiná přediva rostlinná, zvlášť nejmenovaná, vše surové, močené (rosené), mědlené, vochlovane, bílené, obarvené a v odpadcích . .	cla prosté
203. Vata z přediva tohoto, vyjmouc tu, která jest k léčebným účelům; niti k cídění strojův atd. uchystané	12·—
Příze:	
204. Příze lněná (ze lněného vlákna nebo ze lněné koudele); příze z čínské kopřivy:	
a) jednoduchá, surová	3·60
b) jednoduchá, bílená, v louhu močená (s popelem vyvařená) neb obarvená	12·—
c) v nit usoukaná	43·—
d) pro drobný prodej upravená:	
1. jednoduchá	43·—
2. v nit usoukaná	83·—
205. Příze konopná (z konopného vlákna a z konopné koudele, také s jinými předivy, do třídy této náležitými, smíšená); příze zvlášť nejmenovaná:	
a) jednoduchá, surová	3·60
b) jednoduchá, bílená, v louhu močená (s popelem vyvařená) neb obarvená	12·—
c) v nit usoukaná	43·—
d) pro drobný prodej upravená:	
1. jednoduchá	43·—
2. v nit usoukaná	83·—
206. Příze jutová (z juty, také se lnem smíšené):	
a) jednoduchá, surová	3·60
b) jednoduchá, bílená, v louhu močená (s popelem vyvařená) neb obarvená; jutová příze v nit usoukaná	12·—
c) pro drobný prodej upravená:	
1. jednoduchá	43·—
2. v nit usoukaná	83·—
Poznámka k čís. 204, 205 a 206. Příze na vázání snopů na klubku nebo na motáku	12·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
Zboží lněné, konopné, jutové atd.:	
207. Tkaniny z příze lněné nebo z příze z čínské kopřivy, nevzorkované (o jedné toliko vazbě základní):	
a) surové:	
1. až o 40 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	15·—
2. o 41 až o 160 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	29·—
3. přes 160 nití výše v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	190·—
b) bílené, v louhu močené (s popelem vyvařené), obarvené, potištěné, pestře tkané:	
1. až o 80 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	48·—
2. o 81 až o 160 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	95·—
3. přes 160 nití výše v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	190·—
208. Tkaniny z příze lněné nebo z příze z čínské kopřivy, vzorkované (o střídavých vazbách základních anebo jinak vzorkované kromě damašků):	
a) surové:	
1. až o 160 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	95·—
2. přes 160 nití výše v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	190·—
b) bílené, v louhu močené (s popelem vyvařené), obarvené, potištěné, pestře tkané	190·—
209. Damašky všeho druhu, také surové	190·—
210. Batisty (kmenty); gázy, linony a jiné řídké tkaniny	330·—
211. Krajky, kraje, tyl a síťovité látky na způsob tylu	715·—
212. Vyšívání:	
a) pruhy na obsazenou *(bandes entre-deux)*:	
1. na okraji toliko vyšívané	730·—
2. jiné (také po prostředku vyšívané)	800·—
b) krajky a tyly, vyšívané	750·—
c) zvlášť nejmenované	730·—
213. Aksamity a zboží na způsob aksamitu tkané (s rozřezaným anebo nerozřezaným florem)	190·—
214. Zboží tkaničkářské	200·—
215. Zboží prymkářské a knoflikářské	200·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
216. Tkaniny z příze konopné a z jiné příze k čís. 205 náležité, také s jinou přízí k této třídě náležitou smíšené, nevzorkované (o jedné toliko vazbě základní):	
a) surové:	
1. až o 40 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	15·—
2. o 41 až o 160 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce . . .	29·—
b) bílené, v louhu močené (s popelem vyvařené), obarvené, potištěné, pestře tkané:	
1. až o 80 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	48·—
2. o 81 až o 160 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce . . .	95·—
Poznámka. Všecky jiné tkaniny z příze konopné atd. dlužno vyclívati jako tkaniny z příze lněné.	
217. Jutové tkaniny:	
a) surové, nevzorkované (o jedné toliko vazbě základní), ne více než o 40 nitích v osnově a v útku na 2 *cm* do čtverce	15·—
b) látky na nábytek a na odívání, čalouny, jakož i všecky tkaniny z juty, s jinými předivy rostlinnými, bavlnu v to pojímajíc, spojené, jestliže juta co do počtu nití převládá	100·—
Poznámka. Tkaniny jutové, při nichž bavlna, vztažmo len, čínská kopřiva, konopí nebo rostlinná předíva zvlášť nejmenovaná co do počtu nití převládají, dlužno vyclívati jako tkaniny bavlněné, vztažmo jako lněné nebo konopné.	
c) zvlášť nejmenované	30·—
Poznámka. Jutové tkaniny vyšívané, krajky, tyl, aksamity a zboží, na způsob aksamitu tkané, zboží tkaničkářské, prymkářské a knoflikářské z juty dlužno vyclívati jako takovéto věci ze lnu.	
218. Koberce na podlahu ze lnu, z konopí, juty a z předív rostlinných, zvlášť nejmenovaných, také bílené, obarvené, potištěné, vzorkované:	
a) ne na způsob floru tkané	30·—
b) na způsob floru tkané	100·—
219. Zboží provaznické a věci technické:	
a) provazy tlusté, lana, provazy tenké (oprátky) o průměru 5 *mm* nebo více, také bílené, dehtěné	18·—
Poznámka. Kokosová a podobná vlákna v provazy stočená (kokosová příze atd.) k výrobě pokrývek a podobných věcí na dovolovací list pod dohlídkou a s výminkami, které skrze nařízení předepsati dlužno	cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) provazy tenké (oprátky) o průměru pod 5 *mm* níže a motouzy:	
1. pro drobný prodej neupravené	43·—
2. pro drobný prodej upravené (na klubku navinuté atd.) o průměru delším než 1 *mm*	48·—
3. pro drobný prodej upravené o průměru 1 *mm* a pod to níže . . .	83·—
c) hadice, tkané nebo pletené	50·—
d) hnací řemeny	85·—
e) zboží provaznické a věci technické, zvlášť nejmenované	43·—
Poznámka. Zboží stávkované a pletené z přediv třídy XXIII dlužno vyclívati dle čís. 200.	
XXIV. Vlna, vlněná příze a vlněné zboží, také s jinými předivy, kromě hedvábí, smíšená.	
220. Vlna, surová, vypraná, česaná, obarvená, bílená, umletá a v odpadcích . . .	cla prosté
221. Vata z vlny a z chlupů (srsti); klobouková vata a klobouková návěj (obojí jenom posplstěné ale nevalchované)	22·—
Příze:	
222. Příze z hrubé srsti (chlupů) zvířecí (ze srsti dobytka hovězího a ze srsti podobné) až do čís. 5 po metricku, toto číslo v to pojímajíc, surová:	
a) jednoduchá nebo dvojnásobná	19·—
b) vícepramenná	29·—
Poznámka. Přízi z hrubé srsti zvířecí přes čís. 5 po metricku, jakož i přízi bílenou, obarvenou, potištěnou dlužno vyclívati dle čís. 226 jako přízi krátkovlasou.	
223. Příze mohérová, alpaková (také mottled-alpaková), ispahánská; všecka tato příze jednoduchá nebo dvojnásobná, surová, když se přiváží z cizozemska skrze celnice, zvlášť k tomu zmocněné	cla prosté
224. Příze česaná z chlupů velbloudích, jednoduchá nebo dvojnásobná, surová, když se přiváží z cizozemska skrze celnice, zvlášť k tomu zmocněné . . .	5·—
225. Příze česaná, zvlášť nejmenovaná:	
a) surová, jednoduchá:	
1. až do čís. 45 po metricku	12·—
2. přes čís. 45 po metricku	21·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) surová, dvojnásobná nebo vícepramenná:	
1. až do čís. 45 po metricu	17·—
2. přes čís. 45 po metricu	29·—
Poznámka. Příze česaná, zvlášť nejmenovaná, surová, jednoduchá nebo dvojnásobná, přes čís. 30 až do čís. 45 po metricu, toto číslo v to pojímajíc, k výrobě prýmků na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením předepsati dlužno	cla prosté
c) bílená, obarvená, potištěná, jednoduchá:	
1. až do čís. 45 po metricu	29·—
2. přes čís. 45 po metricu	38·—
d) bílená, obarvená, potištěná, dvojnásobná nebo vícepramenná:	
1. až do čís. 45 po metricu	38·—
2. přes čís. 45 po metricu	48·—
e) příze česaná, vlnou barvená nebo potištěná barev promíšených, jakož i vlnou nebarvenou (ze surova bílou) promíšeně zbarvená:	
1. jednoduchá	33·—
2. dvoj- anebo vícepramenná, též takováto příze z praménků různé barvy	38·—
Poznámka. Potištěná příze na osnovy ke kobercům na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením předepsati dlužno	29·—
226. Příze krátkovlasá a příze zvlášť nejmenovaná, na způsob krátkovlasé předená:	
a) surová, jednoduchá	19·—
b) surová, dvojnásobná nebo vícepramenná	29·—
c) bílená, obarvená, potištěná:	
1. jednoduchá	29·—
2. dvojnásobná nebo vícepramenná	38·—
227. Příze pro drobný prodej upravená	52·—
Vlněné zboží:	
228. Houně; sukno na haleny (haliny); krajiny sukna	29·—
229. Vlněné zboží tkané, zvlášť nejmenované, také potištěné:	
a) na čtvereční metr více než 700 *g* ztíží	120·—
b) na čtvereční metr více než 200 až do 700 *g* ztíží	200·—
c) na čtvereční metr 200 *g* a méně ztíží	262·—
230. Aksamity a tkaniny na způsob aksamitu (s rozřezaným anebo s nerozřezaným florem), také potištěné	240·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
231. Zboží tkaničkářské	240·—
232. Zboží prymkářské a knoflikářské	240·—
233. Zboží stávkované a pletené:	
a) látky v celých kusech stávkované a pletené (zboží na metry)	240·—
b) punčochy a ponožky:	
1. na tucet párů přes 1 *kg* ztíží	250·—
2. na tucet párův až 1 *kg*, tuto váhu v to pojímajíc, ztíží	320·—
c) rukavice	330·—
d) zvlášť nejmenované	250·—
234. Šály a tkaniny na způsob šálů; krajky a krajkové šátky; tyl a síťovité látky na způsob tylu	476·—
235. Vyšívání, hedvábím vyšité	600·—
236. Vyšívání, jinými věcmi vyšité	500·—
237. Koberce na podlahu:	
a) ze psí, telecí nebo hovězí srsti, také s vlnou málo přimíšenou	30·—
b) koberce vázané	180·—
c) jiné a koberce z plsti, také potištěné	120·—
238. Plsť a plstěné zboží (kromě takovýchto koberců na podlahu):	
a) hrubá plsť ze zvířecí srsti (také přikrojená, dehtěná nebo lakovaná)	32·—
b) jiná plsť a plstěné zboží (obojí):	
1. nepotištěné	120·—
2. potištěné	190·—
239. Věci technické:	
a) síťová dna, provazy a lana ze žíní; hrubé mřížky, drhané síti a podobné věci technické zvlášť nejmenované	35·—
b) plachetky na lisování a cezení na čtvereční metr více než 500 *g* ztíží	95·—
Poznámka. Plachetky na lisování a cezení 500 *g* nebo méně ztíží vyclívají se jako vlněné zboží tkané, zvlášť nejmenované.	
c) hadice tkané nebo pletené; popruhy	95·—
d) hnací řemeny	100·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XXV. Hedvábí a hedvábné zboží, také s jinými předivy smíšené.	
240. Hedvábné galletty (kokony [zámotky, závitky]); odpadky hedvábí, nezpředené	cla prosté
241. Hedvábná vata, kromě té, která jest k léčebným účelům	30·—
242. Hedvábí (smotané nebo kroucené), také v nit usoukané:	
a) surové	cla prosté
b) bělené (gumy zbavené)	120·—
c) obarvené:	
1. na černo	95·—
2. jinými barvami	120·—
243. Boura (odpadky hedvábí, předené), také v nit usoukaná:	
a) surová nebo bělená	cla prosté
b) obarvená:	
1. na černo	95·—
2. jinými barvami	120·—
244. Hedvábí umělé, také v nit usoukané:	
a) ze surova bílé, nebarvené	cla prosté
b) obarvené:	
1. na černo	95·—
2. jinými barvami	120·—
245. Příze z hedvábí, boury nebo z hedvábí umělého, když jsou s jinými předivy spojeny, také v nit usoukaná:	
a) příze s chuchlíky z odpadků hedvábí	48·—
b) jiná	70·—
Poznámka. Surovou přízi česanou, vláknem nekrouceného hedvábí prostoupenou, dlužno vyclívati jako přízi česanou čís. 225.	
246. Niti z hedvábí, boury nebo z hedvábí umělého, také když jsou s jinými předivy spojeny, bělené neb obarvené, pro drobný prodej upravené	160·—
Zboží celohedvábné (z hedvábí, boury nebo z hedvábí umělého):	
247. Celohedvábné zboží, vyšívané	1400·—
248. Tyl a sítovité látky na způsob tylu; gázy (též tkané krepy a flory); krajky a šátky krajkové	1350·—
249. Hedvábná pytlina	900·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
250. Celohedvábné tkaniny, zvlášť nejmenované:	
a) hladké (netažené [nefasonované]):	
1. nebarvené neb obarvené na černo	1200·—
2. jinak zbarvené, potištěné, pestře tkané	1300·—
b) tažené (fasonované):	
1. nebarvené neb obarvené na černo	1250·—
2. jinak zbarvené, potištěné, pestře tkané	1350·—
251. Aksamity a tkaniny na způsob aksamitu (s rozřezaným anebo nerozřezaným florem)	1300·—
252. Zboží stávkované a pletené:	
a) látky v celých kusech stávkované nebo pletené (zboží na metry)	1300·—
b) punčochy a ponožky	1400·—
c) rukavice	1400·—
d) zvlášť nejmenované	1400·—
253. Stuhy:	
a) vyšívané nebo z tylu, gazu nebo z jiných tkanin čís. 248	1400·—
b) stuhy aksamitové a stuhy s činami (kresbami) na způsob aksamitu	1300·—
c) jiné:	
1. netažené (nefasonované)	1300·—
2. tažené (fasonované)	1400·—
254. Zboží prymkářské a knoflikářské	1000·—
Zboží polohedvábné (z hedvábí, boury nebo z hedvábí umělého, když jsou s jinými předivy spojeny):	
255. Polohedvábné zboží, vyšívané; tyl a síťovité látky na způsob tylu, gázy (též tkané krepy a flory); krajky a krajkové šátky	1200·—
256. Polohedvábné tkaniny, zvlášť nejmenované:	
a) hladké (netažené [nefasonované])	600·—
b) tažené (fasonované)	650·—
Poznámka. Polohedvábné tkaniny na čtvereční metr přes 200 *g* ztíží, také tažené (fasonované) dlužno vyclívati dle písmena *a*.	
257. Aksamity a tkaniny na způsob aksamitu (s rozřezaným anebo nerozřezaným florem)	960·—
258. Zboží stávkované a pletené:	
a) látky v celých kusech stávkované a pletené (zboží na metry)	600·—
b) punčochy a ponožky	650·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
c) rukavice	650·—
d) zvlášť nejmenované	650·—
259. Stuhy:	
a) vyšívané nebo z tylu, gázu nebo z jiných tkanin čís. 255	1200·—
b) stuhy aksamitové a stuhy s čínami (kresbami) na způsob aksamitu	960·—
c) jiné:	
1. polohedvábné stuhy, na způsob ripsu tkané, 6 *cm* nebo pod to níže zšíří, na černo, šedo nebo na hnědo obarvené (stuhy na klobouky)	450·—
2. netažené (nefasonované) jiné	600·—
3. tažené (fasonované)	650·—
260. Zboží prymkářské a knoflikářské	600·—
Poznámky ke třídě XXV.	
1. Hrubé zcela tkaniny ze surového přádla z odpadků hedvábí, které vyhlížejí jako režné plátno na balení, a jichž se k lisovacím plachetkám, k hadrům na cídění atd. užívá, také s jednotlivými nitkami obarvenými	57·—
2. Hedvábí, které jest v přízi z jiného předíva zpředeno, avšak předivo toto nezakrývá, nebo se v nitích po celé délce tkaniny souvisle netáhne, zůstane při tkaninách z takovéto příze za nepovšímnuté.	
XXVI. Zboží konfekční.	
261. Umělé květiny, hotové, zcela nebo částečně z látek textilních	1100·—
262. Součástky umělých květin, zcela nebo částečně z látek textilních	480·—
Poznámka. Kaučukové stonky k výrobě umělých květin, i když s látkami textilními spojeny jsou	48·—
263. Pera ozdobná, upravená, a díla z per těchto	1100·—
264. Umělá kožišina z peří:	
a) ze pštrosího a z podobného jemného peří	1100·—
b) z jiného peří:	
1. konfekciovaná, také pruhy na obsazenou	620·—
2. zvlášť nejmenovaná	480·—
265. Díla vlásenkářská a jiná díla z lidských vlasův	240·—
	z kusu
266. Kloboukové šišáky z plsti	—·40

	Clo v korunách
	z kusu
267. Klobouky mužské a chlapecké:	
a) z hedvábí a z látek všeho druhu, gibusy; také garnirované	1·50
b) z plsti:	
1. negarnirované	—·70
2. garnirované	1·—
c) ze slámy, z lýka, dřevěných loubků nebo z jiných věcí:	
1. negarnirované	—·50
2. garnirované	1·—
268. Klobouky ženské a dívčí všeho druhu:	
a) negarnirované	—·70
b) garnirované	1·20
269. Klobouky všeho druhu, ozdobené	1·80
Poznámky. 1. Klobouky ženské a dívčí, na způsob klobouků mužských a chlapeckých udobené a vystrojené, dlužno vyclívati jako klobouky tyto. 2. Čepice, čapky a podobné na hlavu pokrývky, kromě fesů, dlužno vyclívati jako klobouky. 3. Garniturou vyrozumívá se, když jest pokrývka na hlavu podšívkou, lemovkou, koží do klobouků a stuhou jednoduše danou, látkou, šňůrou a podobnými věcmi nebo také jednotlivými toliko součástkami těmito vystrojena.	
270. Fesy (turecké čepice) se střapcem anebo bez něho	—·10
271. Vějíře všeho druhu:	ze 100 kilogramů
a) z obyčejných hmot	120·—
b) z jemných hmot anebo s nimi	200·—
c) z nejjemnějších hmot anebo s nimi	420·—
d) drahými kovy vystrojené:	
1. zlatem	850·—
2. stříbrem	600·—
272. Deštníky a slunečníky, látkami potažené:	
	z kusu
a) drahými kovy nevystrojené:	
1. ozdobené nebo z krajek, z vyšívání	2·75
2. z celohedvábí	2·20
3. z polohedvábí	1·70
4. z jiných látek	—·70
b) drahými kovy vystrojené:	
1. zlatem	5·—
2. stříbrem	3·—
273. Věci na obsazenou ze šňůr, bíz, ženilek a z podobných prýmků pořízené, také dále konfekciované (ale ne krajkami nebo vyšíváním):	ze 100 kilogramů
a) cele nebo částečně z hedvábí, boury nebo z hedvábí umělého . . .	1300·—
b) z jiného předíva	350·—
Poznámka. Takovéto věci na obsazenou, krajkami nebo vyšíváním konfekciované, vyclívají se jako zboží na vystrojenou čís. 274.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
274. Šatstvo, prádlo, zboží na vystrojenou a jiné věci z látek šité, zvlášť nejmenované budiž vyclívány dle své hlavní součástky, za kterouž se při dámské konfekci a při zboží na vystrojenou pokládá součástka, nejvyšším clem stížená, s přirážkou 40 procent.	

Všeobecné poznámky k sazebním třídám XXII až XXVI.

1. Příze v osnovy, šlichtou nebo klihem namazané, usnovaná podrobena jest 5procentové přirážce k celní sazbě na přízi, které se k tomu bylo užilo.

2. Skleněné, porculánové nebo kovové perly, skleněný šmelc, cetky, skleněné přádlo, vlákna z kostice atd., když jsou do látky vetkány, zastávkovány nebo vpleteny atd., zůstanou při vyclívání zboží textilního nepovšimnuty.

3. Zboží textilní všeho druhu, s kovovými vlákny (drátem oblým anebo plochým) spojené, podrobeno jest 30procentové přirážce ke clu ze zboží textilního, o které činiti jest.

4. Když se vyclívá vyšívání, rozhoduje látka základní, a vlákna, kterými se vyšívalo, zůstanou nepovšimnuta, pokud sazba v sobě neobsahuje zvláštních o tom ustanovení. Vyšívané aksamity a tkaniny na způsob aksamitu, jakož i vyšívané stuhy, nejsou-li ty i ony v sazbě zvlášť jmenovány, dlužno vyclívati jako vyšívání.

Vyšívané zboží stávkované a pletené a vyšívané zboží prymkařské a knoflikářské — kromě toho, které přináleží k čís. 247 (vyšívané zboží celohedvábné) a 255 (vyšívané zboží polohedvábné) — nevyclívá se jako vyšívání, nýbrž dle ostatní své povahy. Bavlněné, lněné a vlněné zboží stávkované a pletené, které jest hedvábím vyšíváno, nebo hedvábím tím, že bylo jím šito, okrášleno, dlužno vyclívati jako polohedvábné zboží stávkované a pletené čís. 258; tolikéž dlužno vyclívati bavlněné, lněné a vlněné zboží prymkářské a knoflikářské, které jest hedvábím vyšíváno, nebo hedvábím tím, že bylo jím šito, okrášleno, jako polohedvábné zboží prymkářské a knoflikářské čís. 260.

5. U punčoch, ponožek, rukavic a u stávkovaného a pleteného zboží zvlášť nejmenovaného zůstane konfekce nepovšimnuta, nejde-li o stávkované nebo pletené zboží na vystrojenou (vystrojené věci smyšlené), které jakožto zboží na vystrojenou podle okrasy, vyšším clem stížené, vyclívati dlužno.

Tkaniny, které jsou toliko jednoduše obroubeny nebo po jednotlivých místech šity, nevyclívají se, když to nejsou věci obchodu se zbožím na vystrojenou, dle celních sazeb pro věci šité předepsaných, nýbrž uvaluje se na ně 10procentová přirážka ke clu ze tkanin, o které jde.

6. Pytle z hrubých látek dlužno vyclívati jako tkaniny, o které jde.

7. Potřebované pytle znamenané z hrubých látek, když se přivezou z cizozemska, aby se naplnily obilím, a do 2 měsíců se zase vyvezou, pod dozorem a s podmínkami, které nařízením budou předepsány . . . . . cla prosté

8. Potřebované pytle znamenané z hrubých látek, které, naplněny jsouce obilím všeho druhu, sladem, sladovým květem, olejnými a jinými semeny, kaolinem, uhlím, papírovinou, byly z volného obchodu přes jednotnou celní hranici vyvezeny a které se prázdné zase vracejí, na certifikát, pod dozorem a s podmínkami, které nařízením budou stanoveny . . . . . cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XXVII. Zboží kartáčnické a řešetářské.	
275. Kartáčnické zboží, obyčejné, t. j. ze štětin dále neupravených (také z náhražek štětin), ze slámy, piassavy a z jiných látek rostlinných, také dřevem anebo železem vystrojené, nebarvené, neleštěné a nelakované:	
a) košťata ze slámy, piassavy nebo z jiných látek rostlinných	12·—
b) štětce, hrubé	43·—
c) jiné obyčejné zboží kartáčnické	36·—
276. Kartáčnické zboží, zvlášť nejmenované (kromě drátěných kartáčů k technickým účelům), vystrojené:	
a) obyčejnými hmotami	72·—
b) jemnými hmotami	120·—
c) nejjemnějšími hmotami	240·—
d) drahými kovy:	
1. zlatem	850·—
2. stříbrem	600·—
Poznámky.	
1. Při kartáčích třecích a kartáčích na koně textilního zboží, s nimi spojeného, jest si nevšímati.	
2. Jemné štětce, nespadají-li do písmena *c* a *d*, dlužno vyclívati dle písmena *b*.	
277. Dřevěná síta, hotová, o dnech ze dřeva nebo ze železného drátu upletených; síťová dna dřevěná	40·—
278. Řešetářské zboží, zvlášť nejmenované, o dnech:	
a) ze žíní nebo z drátu	72·—
b) z jiného přediva (kromě žíní a hedvábí)	120·—
c) o dnech z hedvábí	240·—
XXVIII. Zboží ze slámy, třtiny (rákosu), lýka, loubků (štěpek) a z podobných věcí, v jiných třídách sazebních nejmenované.	
279. Třtina obecná (španělský rákos):	
a) rozštípaná (draná), také oloupaná (peddig [lupenec]), surová	1·20
b) mořená, barvená, lakovaná, bronzovaná nebo přířiznutá	12·—
280. Hrubé pokrývky na podlahu a rohože (plachty na vůz a podobné věci), nebarvené nebo barvené	12·—
Poznámka. Kokosníky, v jednom kuse jdoucí (na způsob koberců v jednom kuse jdoucích udělané)	20·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
281. Pletené zboží, zvlášť nejmenované;	
a) obyčejné, t. j. hrubé zboží k domácí nebo k živnostenské potřebě, také se dřevem spojené	12·—
b) jemné, pokud nepřináleží k písmenu *c*, také s obyčejnými hmotami spojené	36·—
c) nejjemnější, t. j. pletené zboží, skrze něž jsou hedvábné nebo jiné přádlo, žíně nebo kovová vlákna protažena nebo propletena, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	120·—
d) s jinými nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
282. Zboží košařské (také z vrbového proutí upletené):	
a) obyčejné (hrubé koše k balení, nůše, vozové košiny, koše na prádlo, vrše a podobné věci) z neoloupaných aneb oloupaných prutů atd., nemořené, nebarvené, nepokostované, aniž lakované, také se dřevem, železem anebo nedrahými kovy spojené	12·—
b) jemné, t. j. všecko ostatní zboží, pokud nespadá do písmena *c*, také s obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené	120·—
c) nejjemnější, t. j. takové zboží, které jest s nejjemnějšími hmotami spojeno	240·—
Poznámka. Košařský nábytek dlužno vyclívati jako zboží dřevěné třídy XXXIV.	
283. Zboží této třídy drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—

XXIX. Papír a papírové zboží.

284. Papírovina, bílená nebo nebílená:	
a) z hadrů (polomletá drť papírová)	cla prosté
b) ze dříví, ze slámy, z kavilu a z podobných vláken:	
1. mechanicky rozemletá	1·50
2. způsobem chemickým vyrobená	1·50
Poznámka. Papírovina, která se přiváží ve způsobě archů, závitků, nebo ve způsobě lepenky, vyclívá se jenom tenkráte podle čísla tohoto, když jest dirkována, nebo když se do ní na žádost strany za úředního dozoru dírky nadělají.	
285. Lepenka:	
a) obyčejná, na čtvereční metr 300 *g* a více tíží	7·20
b) lepenka na lisování, lepenka břidličná, lepenka lesklá	7·20
c) jemné kartony, potom všecky kartony, barvami potažené nebo vzorkované, také vzorkovaně lisované	15·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
286. Lepenka dehtěná a kamenná	7·20
Papír:	
287. Papír obalovací na čtvereční metr 30 *g* a více ztíží:	
a) nebarvený	7·20
b) papírovinou barvený nebo dehtěný	10·—
288. Papír pijavý:	
a) sprostý, nebarvený	7·20
b) jemný, také pijavé kartony	14·—
c) vzorkovaně lisovaný (pijavý damašek)	36·—
289. Papír kreslicí, lepenka malířská, papír měditiskařský	20·—
290. Papír pestrý, také lakovaný a papír bíle natřený:	
a) hladký	27·—
b) vzorkovaně lisovaný, zbádkaný (krabatý) nebo gouffrovaný (rýhovaný)	40·—
291. Papír pergamenový	20·—
292. Papír, pro účely fotografické přístrojený:	
a) necitlivý (papír albuminový, želatýnový, barvivový atd.)	30·—
b) citlivý	50·—
293. Jiné papíry chemické	30·—
294. Papír zlatý a stříbrný a papír se zlatými a stříbrnými vzorky (pravý nebo nepravý, také bronzovaný), papír krajkovitý a podobný papír prorážený	40·—
295. Čalouny	60·—
296. Papír zvlášť nejmenovaný:	
a) hladký	12·—
b) čárkovaný	20·—
c) vzorkovaně lisovaný, na způsob krepu přístrojený, gouffrovaný (rýhovaný) nebo zbádkaný (krabatý)	36·—
297. Papíry a lepenky plátnem (také plátnem bavlněným) podložené, nebo do nichž plátno (také plátno bavlněné) jest vloženo; podšívka do klobouků z papíru, také tkaninami potažená	36·—
Papírové zboží:	
298. Tiskopisy, návěští a plakát	
a) dvoj- anebo vícebarevné anebo zlatem nebo stříbrem potištěné nebo způsobem fotomechanickým pořízené	72·—
b) jiné	24·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
299. Přepychové zboží papírové, hromadné výrobky zvlášť nejmenované tiskařského průmyslu obrazníckého, hračky, všecky tyto věci také s obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené; papírové prádlo; květiny a součástky květin z papíru	100·—
Poznámka. Zboží čísla tohoto, se hmotami nejjemnějšími spojené, dlužno vyclívati dle čís. 300 *d*.	
300. Zboží z papíru, lepenky nebo z papíroviny, zvlášť nejmenované:	
a) z papíroviny, lepenky, papíru, vyjmouc papír čís. 290 *b*, 294 a 296 *c* .	36·—
b) z papíru nebo s papírem čís. 290 *b*, 294 a 296 *c*, potom všecko zboží s obrázky nebo s malováním	72·—
Poznámka. Zboží, které spadá do písmena *a* a *b*, také když jest s obyčejnými hmotami spojeno.	
c) s jemnými hmotami nebo s knihařským plátnem spojené	120·—
d) s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
Poznámka. Sem přináležejí díla lepenkářská a knihařská (škatule, pouzdra, mapy [pouzdra na spisy], desky na knihy a na alba, součástky alb, hotová alba, konfekciované nebo přepychové kalendáře, zápisníky, knížky záznamné, psací sešity atd.) kromě vázaných knih, které přináležejí k čís. 647, map (zeměpisných), časopisů a hudebnin.	
301. Věci díla vzorkářského z kamenné lepenky, asfaltu a z podobných látek:	
a) nenatřené, aniž lakované, také se dřevem anebo železem spojené . .	20·—
b) jiné, také s obyčejnými hmotami spojené	40·—
Poznámka. Věci díla vzorkářského s jemnými nebo nejjemnějšími hmotami spojené, dlužno vyclívati dle čís. 300 *c* a *d*, hračky a podobné věci z kamenné lepenky atd. dle čís. 299.	
302. Hrací karty	145·—
Poznámka. Hrací karty podrobeny jsou též kolku ze spotřeby dle platných v příčině té předpisův, a dlužno je podle počtu a povahy her a podle počtu listů každé hry prohlašovati.	
303. Zboží této třídy, drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—

XXX. Kaučuk a perčovina a zboží z nich.

304. Kaučuk, perčovina (také balata), surové nebo čištěné; odpadky z nich, staré opotřebované kusy zboží z nich přistrojeného; kaučuk z odpadků kaučukových obnovený (guma Mitchelova)	cla prosté
305. Kaučuk rozpuštěný	6·—
306. Kaučukové těsto	10·—
307. Kaučuková vlákna neopředená (také plochá, ne přes 3 *mm* zšíří)	3·60

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
308. Desky, nevulkanisované, nakrájené, rozestřené, rozválené (desky patentní) . .	40·—
309. Zboží z desk patentních zvlášť nejmenované, vulkanisované nebo nevulkanisované, také s obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené	130·—
310. Dětské hračky z měkkého kaučuku, také s obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené	100·—
311. Obuv, také se zbožím textilním všeho druhu nebo s jinými hmotami spojená	120·—
312. Zboží z měkkého kaučuku, zvlášť nejmenované, také s obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené	100·—
313. Guma tvrdá (jako roh nebo jako kůže) v deskách, prutech a trubkách také leštěná, ale dále neobdělaná	30·—
314. Zboží z gumy tvrdé, zvlášť nejmenované:	
a) zhruba lisované, s patrnými švy lisem způsobenými	84·—
b) jiné, také s obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené	135·—
315. Tkaniny a stávkované látky kaučukem potažené, napuštěné, potřené nebo vrstvami kaučuku mezi sebou spojené, když se přádlo, ve věcech těchto zpracované, skládá:	
a) cele nebo částečně z hedvábí, boury nebo z hedvábí umělého . . .	200·—
b) z jiných látek textilních, též takovéto plsti	130·—
316. Elastické tkaniny, elastické zboží stávkované a prymkářské, když se přádlo ve věcech těchto zpracované, skládá:	
a) cele nebo částečně z hedvábí, boury nebo z hedvábí umělého . . .	200·—
b) z jiných látek textilních:	
1. elastika do obuvi	170·—
2. jiné věci	185·—
317. Šatstvo a jiné věci, lepením, šitím a podobným dílem z látek, za čís. 315 a 316 jmenovaných, konfekciované dlužno vyclívati jako tyto látky s 20procentní přirážkou.	
318. Zboží kaučukové, s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
319. Zboží kaučukové, drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—
320. Věci technické:	
a) tkaniny na povlaky mykadel pro továrny na česačky na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením budou předepsány	7·—
b) hadice z kaučuku nebo s ním, také s vrstvami tkanin anebo s drátěnými vložkami	70·—
Poznámka. Hadice z desk patentních dlužno vyclívati podle čís. 309.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
c) ucpávky	100·—
d) hnací řemeny	100·—
e) pneumatiky (dutky i pláště)	150·—
f) isolační věci z ploten patentních, také vulkanisované	130·—
g) výstroje k technickým a elektrotechnickým účelům, k instrumentům atd. z tvrdé gumy, kromě věcí z tvrdé gumy zhruba lisovaných, které přináleží k čís. 314 *a*	135·—
Poznámka. K stavbě telefonův a mikrofonů na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které budou nařízením předepsány	100·—
h) kaučukové podložky tiskací a jiné věci technické zvlášť nejmenované	120·—

XXXI. Voskované plátno a zboží z něho.

321. Voskované plátno, hrubé, nepotištěné; plátno asfaltované	18·—
322. Vozové plachty a jiné přikrývky z hrubých látek, tkaninou, pokud se týče, přízí chemicky přistrojené nebo olejem, dehtem nebo tukovou směsí potažené nebo napuštěné	60·—
323. Pokryvadla na podlahu z voskového plátna, linolea, kamptulika a z podobných směsí:	
a) až do 2 *mm* ztloušťí	75·—
b) přes 2 *mm* ztloušťí	60·—
324. Knihařské plátno	72·—
325. Voskované plátno, zvlášť nejmenované, také voskovaný mušelín a voskovaná dykyta:	
a) zboží na metry bez kresby, dle své pravé míry odměřené	75·—
b) dle své pravé míry odměřené, nebo zboží na metry s kresbou, dle své pravé míry odměřenou	85·—
326. Zboží z voskovaného plátna, voskovaného mušelínu a z voskované dykyty, kromě takovéhoto zboží sedlářského, řemenářského a brašnářského:	
a) také s obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené	100·—
b) s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
327. Zboží této třídy drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XXXII. Kůže vydělaná (usně) a kožené zboží.	
Kůže:	
328. Kůže hovězí a koňská na způsob podšvovice vydělaná (také na hnací řemeny):	
a) hřbetovice (croupons):	
1. třísłem vydělaná	50·—
2. minerálnou solí vydělaná	60·—
b) jiná (kromě odpadků):	
1. třísłem vydělaná	43·—
2. minerálnou solí vydělaná	50·—
c) odpadky kůže	35·—
329. Kůže hovězí a koňská, ne na způsob podšvovice vydělaná, také dokonce upravená, ale nelakovaná:	
a) přirozené barvy nebo na černo obarvená	30·—
b) jiná	43·—
Poznámka. Kůže na česačky pro továrny na česačky na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením budou stanoveny	20·—
330. Kůže telecí (teletina), kromě kůže lakované (lakýrky)	60·—
331. Kůže kozlová (kozlovice), kozí (kozina) a kozlečí (kozletina) vydělaná, také rozvrzená, nebarvená, dále neupravená	5·—
332. Kůže ovčí (skopovice) a jehněčí (jehnětina), vydělaná, nebarvená, dále neupravená:	
a) ze strany k tělu rozvrzená	14·—
b) jiná	30·—
333. Kůže kozlová (kozlovice), kozí (kozina) a kozleči (kozletina), upravená, kromě kůže na rukavice a kůže lakované (lakýrky)	60·—
334. Kůže ovčí (skopovice) a jehněčí (jehnětina), upravená, kromě kůže na rukavice a kůže lakované (lakýrky)	60·—
335. Kůže na rukavice všeho druhu	43·—
Poznámka. Kůže na rukavice, která se vyveze, aby se obarvila, když obarvena jsouc zase nazpět přijde, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením budou ustanoveny	20·—
336. Kůže lakovaná (lakýrky) všeho druhu	60·—
337. Kůže, zvlášť nejmenovaná; pergament	43·—
Poznámka. Věci z kůže přikrojené, potom odkrojky a pruhy, které se tím způsobem obdělají, že se stmelí, okrasy v nich anebo z nich vykrájejí, dírky do nich nadělají, prošlepují, sešijí atd. dlužno vyclívati, sazba-li žádného jiného ustanovení neobsahuje, jako kožené zboží zvlášť nejmenované čís. 342.	
Kožené zboží:	
338. Zboží sedlářské a řemenářské, též s jinými hmotami spojené;	
a) bez součástek kovových, anebo s kováním, přezkami, kroužky, obloučky a s jinými součástkami ze železa a z ocele (kromě železa a ocele, které jsou poniklovány nebo jinými kovy potaženy)	90·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) s kováním, přezkami, kroužky, obloučky a s jinými součástkami z mosaze, niklu a z jiných kovů nedrahých anebo tím potažených (i kdyby věci tyto byly ze železa a z ocele)	120·—
c) se stříbrným, stříbrem obkládaným, postříbřeným anebo pozlaceným kováním, s takovýmito přezkami, kroužky, obloučky a s jinými součástkami kovovými	240·—
339. Zboží brašnářské z kůže, z voskovaného plátna a látek:	
a) železem a ocelí vystrojené (kromě železa a ocele, které jsou poniklovány nebo jinými kovy nedrahými potaženy), také s jinými obyčejnými nebo jemnými hmotami spojené	110·—
Poznámka. Sem přináleží též takovéto zboží z voskovaného plátna, kožnatého plátna, z kobercových látek na podlahu a z podobných věcí samých.	
b) jinými než těmi kovy (vyjmouc kovy drahé), které jsou za písmenem *a* jmenovány, vystrojené, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	175·—
Poznámka. Sem přináleží též takovéto zboží ze samé kůže na kus 1 *kg* anebo více ztíží.	
c) s nejjemnějšími hmotami spojené, potom kožené zboží galanterní ze samé kůže na kus pod 1 *kg* níže ztíží	240·—
340. Obuv všeho druhu, z kůže nebo s ní, se zbožím textilním anebo s jinými hmotami spojená, pár ztíží:	
a) více než 1200 *g*	100·—
b) více než 600 až do 1200 *g*	125·—
c) 600 *g* nebo méně	145·—
341. Rukavice, kožené (také pouze přistřižené nebo s textilním zbožím spojené), také vyšívané	150·—
Poznámka. Rukavice, kožené, jemnou kožešinou vyložené, potažené nebo podšité, dlužno vyclívati jako zboží kožešnické čís. 346 *b*.	
342. Kožené zboží, zvlášť nejmenované:	
a) ze samé kůže, nebo s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené . .	110·—
b) z kůže, s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
343. Zboží této třídy drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem, kromě zboží sedlářského a řemenářského čís. 338 *c*	600·—

	Cla v korunách ze 100 kilogramů
344. Technické věci:	
a) rámová (okolková) kůže ke střevícům (tak nazvané *weltings*); sedlářská kůže, na sedla k velocipedům přikrojená; špalky ze surové kůže, dále neobdělané Poznámka. Sedla k velocipedům spadají do čís. 338.	60·—
b) hnací řemeny, ploché, také řemeny pudicí:	
1. z kůže, třískem vydělané	70·—
2. z kůže, tukem anebo minerálnou solí vydělané, jakož i z kůže surové	80·—
c) hnací šňůry z kůže, oblé nebo hranaté, také zakroucené	80·—
d) technické věci, zvlášť nejmenované, z kůže vydělané nebo z kůže surové, jako naběrátka ke zdvihadlům, tkalcovská pudítka, ozubená kola, manšety, kotouče a kruhy k ucpávkám a podobné věci	75·—

XXXIII. Zboží kožešnické.

345. Kožešina, upravená, nekonfekciovaná:	
a) z kůží obyčejných	24·—
b) z kůží jemných	120·—
346. Kožešina, konfekciovaná:	
a) z kůží obyčejných	200·—
b) z kůží jemných	480·—

XXXIV. Zboží dřevěné; zboží z látek soustružnických a řezbářských.

347. Dříví na zpracování a zboží pilou nařezané: hoblované, drážené, střihované (k sobě přidělávané); rozštípané pruty na obruče, také se zámkem; dříví, na sudy přistrojené; košťata z roští; všecky tyto věci surové, nemořené, nebarvené atd.	5·—
348. Dřevěný drát a dřevěná vlna, obojí:	
a) surové	5·—
b) mořené nebo barvené	12·—
349. Dřevěné nýtky (dřevěné hřebíčky), také mořené nebo barvené	12·—
350. Vlysy, pásky, dluže a desky, hoblované, jakož i parkety (desky zaklížené nebo jinak spojené); všecky tyto věci nedyhované aniž vykládané:	
a) surové	5·—
b) mořené, barvené, pokostované, lakované nebo leštěné	7·20

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
351. Dyhy, také desky, tím způsobem pořízené, že se dyhy sklíží:	
a) nevykládané:	
1. surové	7·—
2. barvené, mořené, pokostované, lakované nebo leštěné	14·—
b) vykládané nebo s kresbou, lisem vytlačenou; dřevěná mosaika, kteréž se při dřevěném zboží dále užije	30·—
352. Dřevěné lišty (na nábytek, na rámy atd.):	
a) hladké nebo profilované:	
1. surové	10·—
2. mořené, barvené, pokostované, lakované, půdované, leštěné, potom všecky lišty dyhované	15·—
3. hmotou pokládané nebo s okrasami z hmoty, s okrasami vykroužených nebo lisem vytlačenými	36·—
4. bronzované, pozlacené, postříbřené, jemně pomalované	50·—
b) díla jemně prolamovaného nebo díla řezbářského, potom díla vykládaného	70·—
353. Rámy (na obrazy, zrcadla atd.), nespadají-li do čís. 362:	
a) z dřevěných lišt čís. 352 *a* 1 i 2	25·—
b) z dřevěných lišt čís. 352 *a* 3	48·—
c) z dřevěných lišt čís. 352 *a* 4 a *b*	80·—
354. Hole ze dřeva nebo třtiny (rákosu):	
a) zhruba obdělané, surové, též okované	7·—
b) zhruba obdělané, mořené, barvené, pokostované, lakované nebo leštěné, též okované	18·—
c) jemně obdělané, potom všecky s obyčejnými hmotami (kromě kování) spojené	36·—
d) s jemnými hmotami spojené	60·—
e) přádlem anebo strunami ze střev opletené	120·—
f) s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
355. Dřevěné hračky:	
a) hrubé, pouze hoblované, vyřezávané nebo soustruhované, surové, s jinými látkami nespojené	15·—
b) jemně pracované, surové, potom všecky mořené, barvené, lakované, leštěné, pomalované, také s obyčejnými hmotami spojené	55·—
c) s jemnými hmotami spojené	120·—
d) s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
Poznámka. Hračky z jiných látek řezbářských k této třídě přináležitých, jako zboží z těchto látek.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
356. Zboží, zvlášť nejmenované, z obyčejného dřeva, také hoblované (hladce nebo profilovaně), zhruba soustruhované nebo zhruba vyřezávané, též zaklížené, vyspárované nebo jiným způsobem sestavené:	
a) surové, s jinými hmotami nespojené:	
1. z měkkého dřeva	8·—
2. z tvrdého dřeva nebo dyhované (obyčejným dřevem)	15·—
b) surové, okované nebo jinak se železem anebo s jinými nedrahými kovy spojené:	
1. z měkkého dřeva	12·—
2. z tvrdého dřeva nebo dyhované (obyčejným dřevem)	20·—
c) mořené, barvené, pokostované, lakované, leštěné, potom všecko s kožní nebo s obyčejnými hmotami, kromě těch, které jsou pod písmenem *b)* zařaděny, spojené:	
1. z měkkého dřeva	16·—
2. z tvrdého dřeva nebo dyhované (obyčejným dřevem)	24·—
357. Zboží, zvlášť nejmenované, z jemného dřeva, nebo takovýmto dřevem dyhované, také hoblované (hladce nebo profilovaně), zhruba soustruhované nebo zhruba vyřezávané, též zaklížené, vyspárované nebo jiným způsobem sestavené:	
a) surové, okované nebo jinak se železem anebo s jinými nedrahými kovy spojené	20·—
b) mořené, barvené, pokostované, lakované, leštěné, potom všecko s kožní nebo obyčejnými hmotami kromě těch, které jsou za písmenem *a)* zařaděny, spojené	34·—
358. Zboží ze dřeva, zvlášť nejmenované, jemně soustruhované, potom všecko zboží s okrasami vypálenými, lisem vytlačenými nebo vykroužením, také s kožní nebo s obyčejnými hmotami spojené; vycpávané zboží nepovlečené	40·—
359. Zboží, zvlášť nejmenované, ze dřeva díla jemně prolamovaného nebo řezbářského; pozlacené, postříbřené nebo bronzované zboží ze dřeva (kromě dřevěných lišt a rámů); zboží ze dřeva jemně pomalované; zboží ze dřeva zvlášť nejmenované s jemnými hmotami kromě kůže a povlaků ze zboží textilního spojené	50·—
360. Zboží ze dřeva, zvlášť nejmenované, díla vykládaného (bouleovky, intarsie, dřevěná mosaika); zboží ze dřeva zvlášť nejmenované, čímkoli povlečené . .	72·—
Poznámka. Zboží ze dřeva zvlášť nejmenované, s nejjemnějšími hmotami spojené dlužno vyclívati dle čís. 362 *b*.	
361. Zboží zvlášť nejmenované z jiných látek soustružnických a řezbářských než ze dřeva:	
a) z rostlinných látek řezbářských, jinde nejmenovaných (kromě knoflíků z ořechův arekových, kamenných a z podobných věcí), také s obyčejnými hmotami spojené	48·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) z kosti, z rohu a z jiných živočišných látek řezbářských pod písmenem *e)* nejmenovaných, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené:	
1. kostice z rohu	130·—
2. jiné věci	120·—
Poznámka. Dle čís. 361 *b)* 2 dlužno také vyclívati knoflíky z ořechův arekových, kamenných a z podobných věcí.	
c) z mořské pěny, z lávy, z celluloidu a z podobných umělých látek řezbářských (kromě nápodobenin látek, za písmenem *d)* a *e)* jmenovaných), také s obyčejnými nebo s jinými látkami spojené	120·—
d) z jantaru, gagatu, pravého nebo nápodobeného, také s obyčejnými, jemnými nebo s jinými nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
e) ze slonoviny, z perleti, želvoviny, pravé nebo nápodobené, také s obyčejnými, jemnými nebo s jinými nejjemnějšími látkami spojené	270·—
Poznámky.	
1. Kusy látek, které přináleží k čís. 361 *b* 2, *d* a *e*, k dalšímu zpracování upravené	24·—
2. Zboží čís. 361 *a*, s jemnými hmotami spojené, vyclívá se dle písmena *b* 2, s nejjemnějšími hmotami spojené dle písmena *d*; dle této položky dlužno také vyclívati zboží čís. 361 *b* a *c*, když jest s nejjemnějšími hmotami spojeno.	
362. Galanterní zboží (titěrky [nippes] a věci toiletní):	
a) ze dřeva nebo z látek řezbářských, k čís. 361 *a* přináležitých, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	120·—
b) takovéto zboží s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
363. Korková krupice, korková moučka a korek v kostkách	4·—
364. Korek v deskách a v kotoučích	8·—
365. Korkové cihly	17·—
366. Zátky, podšvy a jiné zboží z korku, také s obyčejnými hmotami spojené	30·—
Poznámky.	
1. Korkové zboží, s jemnými nebo nejjemnějšími hmotami spojené, vyclívá se podle čís. 362 *a*, pokud se týče *b*.	
2. Korkové zátky, nové, po délce rozříznuté, jakož i potřebované, výrobcem za tím účelem, aby se vinná réva zušlechtila, odebrané, s podmínkami, které nařízením předepsati dlužno	cla prosté
367. Zboží této třídy drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XXXV. Sklo a skleněné zboží.	
368. Sklovina; smaltovina (hmota smaltová), hmota na polévání; sklo rozemleté (skelný prášek)	3·60
369. Skleněné tyčinky, skleněné destičky a skleněné trubičky bez rozdílu mezi barvami (jakých se užívá k dělání perel, k dutí věcí díla umělého a k výrobě knoflíků)	3·60
Sklo duté:	
370. Duté sklo, obyčejné, t. j. nebroušené, nevzorkované, neodrhnuté, nelisované:	
a) o své přirozené barvě, ale nikoli bílé	5·—
b) bílé, také polobílé (průhledné)	10·— zhruba
c) barevné (sklovinou barvené nebo podjímané)	30·—
371. Duté sklo se zátkami třením totiko včiněnými nebo se dny a kraji obroušenými:	
a) o své přirozené barvě nebo bílé (průhledné)	10·— zhruba
b) barevné (sklovinou barvené nebo podjímané)	30·—
372. Duté sklo raffinované:	
a) leptané, broušené, vzorkované, odrhnuté nebo vyřezávané:	
1. o své přirozené barvě nebo bílé (průhledné)	20·—
2. barevné (sklovinou barvené nebo podjímané)	30·—
b) pomalované, pozlacené, postříbřené	30·—
c) sklem opředené nebo sklem pokládané	30·—
373. Skleněné baňky (hrušky) k elektrickým žárovkám	30·—
374. Lisované a massivní sklo zvlášť nejmenované:	
a) surové, také přihřívané, také s broušenými kraji nebo dny, přirozené barvy nebo bílé (průhledné)	20·—
b) jiné (barevné, pomalované atd.)	30·—
Sklo tabulové:	
375. Sklo zrcadlové a tabulové, zvlášť nejmenované, surové, nebroušené, neleštěné, nevzorkované, nepokládané, nebarvené:	
a) zrcadlové sklo, lité nebo dmuté; surové sklo lité víc než 5 *mm* tlouští	4·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) tabulové sklo a surové sklo lité 5 *mm* a méně ztloušťí, když obvod jednotlivých tabulí činí:	
1. 240 *cm* nebo pod to níže	10·— z hruba
2. přes 240 *cm* až do 400 *cm*	11·— z hruba
3. přes 400 *cm*	13·— z hruba
376. Sklo zrcadlové a tabulové, zvlášť nejmenované, barevné, nebroušené, neleštěné, nevzorkované, nepokládané	24·— z hruba
377. Sklo zrcadlové a tabulové, zvlášť nejmenované, broušené, leštěné, vzorkované, zohybané, také barevné nebo podjímané:	
a) nehraněné, nepokládané	28·— z hruba
b) hraněné, ale nepokládané; sklo kathedrální, také bílé	30·— z hruba
c) pokládané	33·— z hruba
Poznámka. Zrcadlové a tabulové sklo pomalované, pozlacené nebo postříbřené, také tím způsobem vzorkované, že jsou barvy na ně naneseny, nebo do něho vpáleny, dlužno vyclívati podle č. 377 *c*.	
378. Zrcadla do rámu daná	40·—
379. Sklo s drátem (lité tabule nebo desky, do nichž jest drát vložen)	24·— z hruba
380. Suché desky k účelům fotografickým, citlivé	30·— z hruba
381. Optické sklo, surové, v čočky nevybroušené, v kusech, tabulích nebo ve způsobě čoček, lité, lisované nebo nařezané, také pobroušené, bílé nebo barevné	3.60
382. Skla na hodinky, skla do brejlí a jiná skla optická, broušená	180·—
383. Skleněné perly:	
a) z bílého neb barevného skla, ale nepomalované, nepozlacené a nepostříbřené	5·—
b) pomalované, pozlacené nebo postříbřené	30·—
c) nápodobeniny pravých perel	240·—
384. Skleněné obvěsky massivní ke koruníkům (lustrům) atd., také barevné s úškem anebo bez něho; skleněné přádlo, také barevné	5·—
385. Skleněné knoflíky s úškem anebo bez něho, skleněné korály, skleněné kuličky, skleněné krůpěje, také z barevného skla:	
a) nepomalované, aniž pozlacené nebo postříbřené	5·—
b) pomalované, pozlacené nebo postříbřené	30·—
386. Nepravé kameny, nezasazené	30·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
387. Náramky a náhrdelníky ze skla; věci ze skleněných perel (kromě těch, které jsou pravým perlám nápodobeny), z nepravých kamenů, ze skleněných destiček, ze skleněného přádla a z podobných věcí udělané, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	120·—
388. Skleněné a smaltové zboží, zvlášť nejmenované:	
a) také s jinými než s těmi hmotami, které jsou pod písmenem *b* až *d* jmenovány, spojené	36·—
b) s kaučukem, s kůží nebo s neponiklovanými součástkami ze železa a z nedrahých kovů spojené	72·—
c) s jinými jemnými hmotami spojené	120·—
d) s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
389. Umělé zuby, drahými kovy nevystrojené	240·—
390. Zboží této třídy, drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—

XXXVI. Zboží kamenné

z kamene, z nepálených zemin, z cementův a z kamenných směsic.

391. Kameny na více než na třech stranách pilou ořezané, ale jinak hrubé nebo zhruba toliko okřesané; kamenné plotny více než 16 *cm* ztloušťí, pilou toliko nařezané nebo naštípané	1·—
392. Kameny ohnivzdorné z křemence, na způsob cihel okřesané nebo pilou ořezané:	
a) jednotlivé až do 5 *kg* ztíží	2·—
b) jednotlivé přes 5 *kg* ztíží	3·—
393. Břidlice:	
a) v plotnách pouze nařezaná	2.—
b) břidlice pokryvačská a jiná břidlice tabulová	2·50
c) dále obdělaná, také broušená, počerněná, počárkovaná, také v rámci ze surového dřeva	10·—
394. Kamenné plotny 16 *cm* ztloušťí (kromě ploten z břidlice a kamenů lithografických:	
a) surové (okřesané, naštípané, pilou nařezané):	
1. z kamenů pod 2 a 3 nejmenovaných	3·60
2. z alabastru, mramoru nebo z hadce	6·—
3. ze žuly, z porfyru, syenitu a z podobných tvrdých kamenů	5·—
b) dále obdělané, také broušené nebo leštěné:	
1. z kamenů pod 2 a 3 nejmenovaných	7·—
2. z úběle (alabastru), mramoru nebo z hadce	20·—
3. ze žuly, z porfyru, syenitu a z podobných tvrdých kamenů	20·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
395. Díla zvlášť nejmenovaná z kamenů, které nejsou v obou následujících číslech jmenovány:	
a) okřesaná, pilou ořezaná nebo pemrlicí otlučená:	
1. prostě článkovaná nebo prostě pracovaná, nekroužená	1·20
2. jinak článkovaná, ornamentovaná nebo kroužená	3·60
b) cele nebo částečně broušená, leštěná, pozlacená nebo postříbřená . . .	8·—
396. Díla zvlášť nejmenovaná z alabastru, mramoru a z hadce:	
a) okřesaná, pilou ořezaná nebo pemrlicí otlučená:	
1. prostě článkovaná nebo prostě pracovaná, nekroužená	5·—
2. jinak článkovaná, ornamentovaná nebo kroužená	8·—
b) cele nebo částečně broušená, leštěná, pozlacená nebo postříbřená . . .	20·—
397. Díla zvlášť nejmenovaná ze žuly, porfyru, syenitu a z podobných tvrdých kamenů:	
a) okřesaná, pilou ořezaná nebo pemrlicí otlučená;	
1. prostě článkovaná nebo prostě pracovaná, nekroužená	3·60
2. jinak článkovaná, ornamentovaná nebo kroužená	7·20
b) cele nebo částečně broušená, leštěná, pozlacená nebo postříbřená	20·—
Poznámka. Díla za písmenem *a* 2 a *b* č. 395, potom za č. 396 a 397 jmenovaná také se dřevem anebo se součástkami, ze železa nebo z jiných nedrahých kovů zhruba pracovanými, spojená. Díla za písmenem *a* 1 č. 395 jmenovaná, když jsou s hmotami právě dotčenými spojena, připadají tou příčinou k písmenu *a* 2 čísla jmenovaného.	
398. Hmoty teplo chránící ze křemenné spraši, s asbestem (osinkem), srstí, drtinami a s podobnými věcmi spojené	4·—
Poznámka. Hmoty teplo chránící ze křemenné spraši, které jsou udobeny jako korkové cihly č. 365.	
399. Cement	1·80
400. Zboží z cementu nebo ze sádry, zvlášť nejmenované, také se dřevem anebo se součástkami ze železa nebo z jiných kovů nedrahých zhruba pracovanými, spojené:	
a) nebroušené, aniž natřené nebo lakované	3·60
b) broušené, natřené nebo lakované	7·—
401. Zboží asbestové (osinkové):	
a) asbestový papír a asbestová lepenka, obojí neudobené	12·—
b) takové věci udobené, také dírkované; neudobené nebo udobené, vložen-li do nich drát	30·—
c) asbestové přádlo, také s jiným předivem anebo s drátem spojené	30·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
d) asbestové tkaniny, také s jiným předivem anebo s drátem spojené . . .	48·—
e) asbestové zboží jiné, také s jinými látkami spojené, nespadá-li do č. 409 *e*	72·—
402. Mlýnské kameny (žernovy), také se železnými obruči nebo s kovovými zděřemi; kameny lithografické	1·20
403. Přírozené brusy a brousky:	
a) s ničím nespojené	1·20
b) se dřevem, železem anebo s jinými nedrahými kovy spojené	8·—
404. Umělé brusy a brousky, také se dřevem, železem anebo s jinými nedrahými kovy spojené:	
a) ze smyrku, karborunda nebo z podobných tvrdých brusidel	22·—
b) jiné	12·—
405. Minerální cididla, brusidla a leštidla, pro drobný prodej upravená	12·—
406. Papír na hlazení	12·—
407. Plátno na hlazení, tkalouny na hlazení a podobné věci na hlazení	16·—
408. Kamenné zboží jemné, t. j. věci přepychu (těžítka, svícny, mísky, kalamáře a podobné titěrky *nippes*; sochy, poprsí, podoby zvířat a jiné plastické výrobky až do 5 *kg* ztíží), hračky; všecky tyto věci také s obyčejnými hmotami spojené	40·—
409. Kamenné zboží s jinými hmotami spojené, pokud se na takovéto spojení v jiných číslech této třídy zvlášť nepomyslilo:	
a) s obyčejnými hmotami	36·—
b) s jemnými hmotami	72·—
c) s nejjemnějšími hmotami	120·—
410. Zboží této třídy drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—
XXXVII. Zboží hliněné.	
411. Cihly, ne ohnivzdorné, nepolévané:	
a) obyčejné cihly zdicí, tašky a cihly dlažicí (dlažice [dlaždice]) z hlíny (jílu), nevypálené nebo vypálené, dále neobdělané	—·20
b) cihly údělek mající (fasonované) [cihly klínovité, paprskovité, dírkované atd.], obstěrací, plovací, tašky s drážkou, z hlíny (jílu), nevypálené nebo vypálené, dále neobdělané	1·20
c) natřené, napuštěné (impregnované), čazené	1·50

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
412. Cihly, nikoli ohnivzdorné, polévané	2·40
413. Cihly, ohnivzdorné:	
a) dinasovky (dinasbriks), cihly z magnesitu, bauxitu a tuhy (tuhovky):	
1. jednotlivé až do 5 *kg* ztíží	2·—
2. jednotlivé přes 5 *kg* ztíží	3·—
b) jiné:	
1. jednotlivé až do 10 *kg* ztíží	1·20
2. jednotlivé přes 10 *kg* ztíží	2·40
414. Kabřince a dlaživo z obyčejné kameniny přes 30 *mm* ztloušťí	2·40
415. Hliněné trouby:	
a) nepolévané, dírkovaté, ze hmoty nikoli ohnivzdorné (trubky trativodní)	cla prosté
b) polévané	2·50
416. Trouby z obyčejné kameniny nebo ze hmot ohnivzdorných	3·—
417. Plotny na obkládání stěn a na kladení po zemi až do 30 *mm* ztloušťí (kromě těch, které jsou z porculánu):	
a) nepolévané:	
1. jednobarevné přes 15 až do 30 *mm* ztloušťí	3·60
2. jednobarevné až do 15 *mm* ztloušťí	10·—
3. několikobarvé přes 15 až do 30 *mm* ztloušťí	7·20
4. několikobarvé až do 15 *mm* ztloušťí	15·—
b) polévané:	
1. jednobarevné	12·—
2. několikobarvé, pomalované, potištěné, pozlacené nebo postříbřené	20·—
Poznámka. Plotny na obkládaní stěn a na kladení po zemi z porculánu vyclívají se dle č. 424 *b*.	
418. Stavební okrasy (také z terrakotty) polévané nebo nepolévané	7·20
419. Obyčejná kamna nebo takovéto součástky kamen	7·20
420. Křivule, kelímky, mufle (nosicí sklípky z hlíny), pouzdra, touby k měchu (dyksy), kopisty a podobné věci technické:	
a) z tuhy	6·—
b) ze hmot ohnivzdorných nebo z obyčejné kameniny; potom brusy a brousky z vypálených zemin uměle udělané	3·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
421. Obyčejné nádoby hrnčířské a zboží zvlášť nejmenované z obyčejné kameniny; černé nádobí z tuhy	3·—
422. Obyčejné nádobí hrnčířské z obecné hlinačky, kterou do barevna vypáliti lze	1·80
Poznámka. Zboží pod č. 411 až 417 *a* 1, 420 *b* a 421, potom 422 jmenované, se dřevem anebo se součástkami, ze železa nebo z jiných nedrahých kovů zhruba pracovanými, spojené	5·—
423. Isolační a výstrojné součástky k elektrotechnickým účelům, s jinými hmotami nespojené:	
a) bílé	20·—
b) barevné, okrajkované, pomalované, potištěné, postříbřené, pozlacené . .	36·—
424. Porculán:	
a) hlavičky k dýmkám a součástky dýmek; hračky (kromě hlaviček k loutkám) a zboží galanterní (titěrky *[nippes]* a věci toiletní):	
1. bílé	20·—
2. barevné, okrajkované, pomalované, potištěné, postříbřené, pozlacené, také s obyčejnými hmotami spojené	40·—
b) jiný:	
1. bílý	17·—
2. barevný, okrajkovaný, pomalovaný, potištěný, postříbřený, pozlacený, také s obyčejnými hmotami spojený	36·—
425. Hliněné zboží zvlášť nejmenované:	
a) zboží z kameniny k technickým a hygienickým účelům, nepřináleží-li k č. 423:	
1. jednobarevné	15·—
2. dvoj- neb vícebarevné, okrajkované, pomalované, potištěné, postříbřené, pozlacené	25·—
b) jiné:	
1. jednobarevné	12·—
2. dvoj- anebo vícebarevné, okrajkované, pomalované, potištěné, postříbřené, pozlacené	20·—
426. Hliněné zboží, jiné (v sazbě jinde nezařaděné), spojené:	
a) s obyčejnými hmotami	36·—
b) s jemnými hmotami	120·—
c) s nejjemnějšími hmotami	240·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
427. Zboží této třídy drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—
XXXVIII. Železo a železné zboží.	
Železo a železné polotovary:	
428. Železo surové; železo a ocel, obojí staré, přelámané a v odpadcích k tavení a svařování	1·90
Poznámky.	
1. Železné piliny a okuje	cla prosté
2. Odpadky bílých plechů pro závody cín odlučující na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením předepsati dlužno	cla prosté
429. Kryčné železo; ingoty	3·80
430. Brusky z plávkového železa a brusky ze svařeného železa svarného, plechařské balvany a výválky na plech	4·80
431. Železo a ocel v prutech, obojí kované, valcované nebo tažené:	
a) neličené (nefasonované)	6·50
b) ličené (fasonované)	8·40
c) železo na okrasy, ornamentované	9·50
d) upravené, k písmenu *e* nepřináležité	12·—
e) poniklované, mědí, měďnatými slitinami nebo hliníkem obkládané nebo leštěné	20·—
432. Plechy a plotny:	
a) surové (černé plechy), ztloušťí:	
1. 2 *mm* nebo více	9·50
2. pod 2 *mm* níže až do 1 *mm*	10·70
3. pod 1 *mm* níže až do 0·6 *mm*	11·30
4. pod 0·6 *mm* níže až do 0·4 *mm*	12·50
5. pod 0·4 *mm* níže až do 0·25 *mm*	13·70
6. pod 0·25 *mm* níže	15·—
b) dressované neb ožíhané, ztloušťí:	
1. 1 *mm* anebo více	12·—
2. pod 1 *mm* níže až do 0·6 *mm*	13·70
3. pod 0·6 *mm* níže až do 0·4 *mm*	15·—
4. pod 0·4 *mm* níže	16·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
c) pocínované, pozinkované, poolověné, poměděné, pomosazené, pokostované, obroušené, ztloušťí:	
1. 1 *mm* anebo více	19·—
2. pod 1 *mm* níže až do 0·6 *mm*	20·—
3. pod 0·6 *mm* níže až do 0·4 *mm*	21·50
4. pod 0·4 *mm* níže	24·—
d) poniklované, mědí, měďnatými slitinami nebo hliníkem obkládané nebo leštěné	24·—
e) vzorkované (barvou nebo lisováním), moirované, lakované	29·—
433. Plechy a plotny, probité, dírkované, prohloubené nebo přistřižené:	
a) černé plechy	17·—
b) dressované neb ožíhané	21·—
c) jiné	36·—
434. Drát:	
a) ztloušťí:	
1. 1·5 *mm* nebo více	9·50
2. pod 1·5 *mm* níže až do 0·5 *mm*	12·50
3. pod 0·5 *mm* níže	15·—
b) pocínovaný, pozinkovaný, poolověný, poměděný, pomosazený, pokostovaný, ztloušťí:	
1. 1·5 *mm* anebo více	14·30
2. pod 1·5 *mm* níže až do 0·5 *mm*	18·—
3. pod 0·5 *mm* níže	21·—
c) poniklovaný, mědí, měďnatými slitinami nebo hliníkem obkládaný nebo leštěný	24·—
435. Kalený drát:	
a) surový	16·—
b) leštěný nebo jinak dále obdělaný	38·—
Železné zboží:	
436. Ocelové zrní	7·20
437. Válce z litiny, jíž nelze kouti:	
a) surové, též odrhnuté	8·25
b) jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané	21·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
438. Trouby z litiny, již nelze kouti, pojímajíc v to i takovéto trubní spojky:	
a) surové, také odrhnuté, také asfaltem nebo dehtem potažené; o stěnách ztloušťí:	
1. 7 *mm* nebo více	7·20
2. pod 7 *mm* níže	10·50
b) jiným způsobem obyčejně obdělané; o stěnách ztloušťí:	
1. 7 *mm* nebo více	12·—
2. pod 7 *mm* níže	19·—
c) jemně obdělané; o stěnách ztloušťí:	
1. 7 *mm* nebo více	21·50
2. pod 7 *mm* níže	24·50
439. Trouby ze železa kujného, válcované nebo tažené nebo z kujné litiny, také s obrubenými, přiletovanými nebo přivařenými přírubami, kromě takovýchto trubních spojek; trouby vlnovité:	
a) surové, také odrhnuté, se závity nebo s provrtanými neb osoustruhovanými přírubami	15·50
b) jiným způsobem obyčejně obdělané	20·—
c) jemně obdělané	29·—
440. Trouby z ploten a z plechu nýtované, letované nebo žlábkem skládané:	
a) surové neb obyčejně obdělané:	
1. trouby ke kamnům, také kolena z černého plechu	17·—
2. jiné	21·—
b) jemně obdělané	29·—
441. Trubní spojky *(fittings)* a příruby z kujného železa:	
a) surové neb obyčejně obdělané	22·—
b) jemně obdělané	30·—
442. Železné konstrukce (hotové věci nebo jejich hotové součástky) ze železa nebo z oceli v prutech, z plechu nebo z ploten, nýtované, zašroubované atd., také zhruba natřené	17·—
443. Železné sudy:	
a) nýtované, lisované, žlábkem skládané, letované, svařované, také zhruba natřené	21·—
b) jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané, také s obyčejnými hmotami spojené	36·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
444. Zboží kolářské, kromě toho, které přináleží ke třídy XL, kované, nýtované, lisované:	
a) obyčejně obdělané	21·—
b) jemně obdělané, také s obyčejnými hmotami spojené	29·—
445. Zboží plechové, zvlášť nejmenované:	
a) ze surového plechu černého	18·—
b) z černého plechu, zhruba natřené, nebo z plechu dressovaného, také zhruba natřené	23·—
c) obroušené, jemně natřené nebo pokostované, poolověné, pozinkované, pocínované (také z bílého plechu); též s obyčejnými hmotami spojené	38·—
d) pomalované, potištěné, bronzované, lakované; smaltované nebo ze vzorkovaných plechů; také s obyčejnými hmotami spojené	66·50
e) leštěné, poměděné, pomosazené, poniklované, mědí, měďnatými slitinami nebo hliníkem obkládané nebo postříbřené: také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	120·—
446. Kolejnice, bez ohledu na profil, také vrtané, ztíží na metr:	
a) 15 *kg* nebo více	6·—
b) pod 15 *kg* níže	7·20
447. Věci na upevňování kolejí: spony, klíny, kolejniční hřeby, podkladnice, ustalovací kroužky atd. (kromě šroubů, šroubových svorníků a matic), železniční prahy, kolejniční stoličky	14·—
448. Železniční osy (nápravy) a kolová železa (písty [náboje], kolové okruhy *[tyres]*, kolové kotouče, kolové hvězdice), také osoustruhované, obroušené	14·50
449. Železniční kola a železniční složená dvoukolí, hotová, o průměru:	
a) 36 *cm* nebo více	14·50
b) pod 36 *cm* níže	20·—
450. Výhybky, křižovatky, posouvadla, přemykadla, brzdy (zdrže), nárazníky a podobné těžké potřeby železniční:	
a) surové, také odrhnuté	14·—
b) jiným způsobem obyčejně obdělané	20·—
451. Osy (nápravy), osní kly, osní zděře a osní stráže pro povozy silniční:	
a) surové, dále neobdělané	10·50

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) dál obdělané:	
1. osy obyčejné a jejich součástky	21·—
2. osy olejné a poloolejné, potom osy patentní, jakož i jejich součástky, také se součástkami z nedrahých kovů spojené	48·—
Nástroje (náčiní, nádobí):	
452. Kosy a srpy, také se dřevem spojené	16·—
453. Těžké kleště kovářské, sochory (páče), kozí nožky a skalní nebozezy, také na ostří nebo na hraně obroušené	12·—
454. Nosatce, motyky a lopaty [rýče] (pojímajíc v to i lžíce zednické [ometačky]), také se dřevem spojené:	
a) surové, také na ostří nebo na hraně obroušené	17·50
b) jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané	22·—
455. Senné vidle, hnojné vidle a jiné hrubé vidle, hráběˇ, hrabky, také se dřevem spojené:	
a) surové, také na špičce upravené	24·—
b) jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané, také leštěné nebo poniklované	35·—
456. Kladiva, palice; sekyry všeho druhu (bradatice, dlubny, hlavatky, kládnice, klíny, oštěpačky, širočiny, tesačky, tesly, topory); kleště, kromě těžkých kleští kovářských; kovadliny, kovadlinové babky, kovářská tvořidla (hřižidla, kovářské zápustky):	
a) na kus 500 *g* nebo více ztíží:	
1. černé nebo obyčejně obdělané	33·—
2. jemně obdělané	48·—
b) na kus méně než 500 *g* ztíží, jakož i všecky cele nebo částečně leštěné nebo poniklované, bez ohledu na to, kolik kus váží	60·—
457. Pilníky a rašple (struháky), vysekané zdělí:	
a) přes 250 *mm*	30·—
b) 150 až do 250 *mm*	60·—
c) pod 150 *mm* níže	75·—
Poznámka. Pilníková tlíka vykovaná, také pouze na kusy rozdělaná jakož i obroušená ale nevysekaná dlužno vyclívati dle čís. 483 *b*.	
458. Pily a plechy na pily (čepele) bez zubů, také cele nebo částečně leštěné nebo poniklované:	
a) lupenky	150·—
b) jiné	60·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
459. Krouže, třecí (hranatá) šidla (kromě třecích šídel úhelních), závitníky (řezací kluhny) a kančíky, čelisti závitničné; šídla; všecky tyto věci cele nebo částečně leštěné nebo poniklované; na kus ztíží:	
a) 250 *g* nebo více	60·—
b) pod 250 *g* níže	85·—
460. Želízka do hoblíků, dláta (dlabadla), teslíky, nebozezy jinde nejmenované, razítka, průbojnice a jiné nástroje zvlášť nejmenované; všecky tyto věci také cele nebo částečně leštěné nebo poniklované	60·—
461. Hřebíky, také hřebíky drátěné (drátěnky):	
a) cvočky do střevíců a cvoky; podkovníky; hřebíky sekané, zvlášť nejmenované	24·—
b) hřebíky drátěné (drátěnky), také odrhnuté	16·—
c) hřebíky jiné:	
1. surové, také odrhnuté	18·—
2. jiným způsobem obyčejně obdělané; s jinými hmotami nespojené	20·—
d) jemně obdělané, potom všecky hřebíky s hlavičkami z jiných hmot obyčejných	36·—
462. Šroubové matice a svorníky, bez závitu; nýty:	
a) surové, na stvolu ztloušťí, pokud se týče o díře zvící:	
1. 14 *mm* nebo více	12·—
2. pod 14 *mm* níže až do 7 *mm*	19·—
3. pod 7 *mm* níže	24·—
b) obyčejně nebo jemně obdělané, na stvolu ztloušťí, pokud se týče o díře zvící:	
1. 14 *mm* nebo více	19·—
2. pod 14 *mm* níže až do 7 *mm*	24·—
3. pod 7 *mm* níže	29·—
463. Šrouby, šroubové matice a svorníky, se závitem:	
a) surové, na stvolu ztloušťí, pokud se týče o díře zvící:	
1. 14 *mm* nebo více	21·50
2. pod 14 *mm* níže až do 7 *mm*	29·—
3. pod 7 *mm* níže až do 4 *mm*	36·—
4. pod 4 *mm* níže	43·—
b) obyčejně nebo jemně obdělané, na stvolu ztloušťí, pokud se týče o díře zvící:	
1. 14 *mm* nebo více	29·—
2. pod 14 *mm* níže až do 7 *mm*	36·—
3. pod 7 *mm* níže až do 4 *mm*	43·—
4. pod 4 *mm* níže	50·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
464. Řetězy, kromě řetězů litých a řetězů kloubových:	
a) s články více než 6 *mm* ztloušťí:	
1. surové, také odrhnuté nebo dehtěné	13·—
2. jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané	23·—
b) s články 2 až 6 *mm* ztloušťí:	
1. surové, také odrhnuté nebo dehtěné	22·—
2. jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané	36·—
c) s články pod 2 *mm* níže ztloušťí:	
1. surové, také odrhnuté nebo dehtěné	36·—
2. jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané	40·—
465. Řetězy kloubové, kromě řetězů, které jsou na velocipedy a přináležejí k čís. 552	42·—
466. Zboží drátěné, zvlášť nejmenované:	
a) surové neb obyčejně obdělané:	
1. z drátu 1·5 *mm* nebo více ztloušťí	22·—
2. z drátu pod 1·5 *mm* níže ztloušťí	38·—
b) jemně natřené, pocínované, pozinkované	40·—
Poznámka. Drátěné provazy čís. 466 *a* 2 a *b*	36·—
c) jiným způsobem jemně obdělané, též leštěné nebo poniklované; drát nitmi z přediva opředený	60·—
467. Česačky všeho druhu; tkalcovské paprsky, zuby na tkalcovské paprsky, též ve svazcích anebo v kotoučích; tkalcovské nítěnice z drátu; drátěná nebo plechová úška k nítěnicím *(maillons)*	90·—
468. Jehly, pokud nespadají do čís. 469; psací pera a násadky na pera; ocelové perly, také pozlacené nebo postříbřené; udice na chytání ryb, sponky, přezky, knoflíky, nápr stky a podobné drobné potřeby	120·—
Poznámka. Stvoly, jehelnými zvané, dlužno vyclívati jakožto drátěné zboží zvlášť nejmenované čís. 466.	
469. Jehly šicí (pojímajíc v to i jehly sešívací, vyšívací a stahovací), také s pozlaceným úškem; jehly k šicím, pletacím, vyšívacím a stávkářským strojům	240·—
470. Perová (pružinová) ocel (ocel na způsob pásu sploštěná ve svazcích anebo v kotoučích, kalením pružnou učiněná), také leštěná, ztloušťí:	
a) 0·5 *mm* nebo více	36·—
b) pod 0·5 *mm* níže	84·—
471. Pera (zpruhy):	
a) pera listová a spirální k povozům železničním a silničním	15·50
b) jiná pera vozová	21·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
c) pera na nábytek a jiná pera hrubá:	
1. surová, také obroušená nebo hrubě natřená	36·—
2. jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělaná	60·—
d) pera zvlášť nejmenovaná, také leštěná nebo s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojená	120·—
472. Svory šarnýry [klouby], závory, okenní a dveřní stěžeje, stěžejní knoflíky a stěžejní dílce, kování na dveře, na okna, na nábytek a na vozy); zboží ostruhářské; všecky tyto věci kromě těch, které přináležejí k umělému dílu zámečnickému, také s nedrahými kovy spojené:	
a) surové, také odrhnuté, vrtané nebo zhruba natřené	24·—
b) obroušené (opilované), jemně natřené, pokostované, poolověné, pozinkované, pocínované nebo jiným způsobem obyčejně obdělané (také z bílého plechu)	40·—
c) jiným způsobem jemně obdělané	50·—
473. Zámky, klíče a jiné zámků součástky:	
a) zámky obyčejné, kromě zámků bezpečných a těch, které přináležejí k umělému dílu zámečnickému na kus ztíží:	
1. více než 300 *g*.	38·—
2. 300 *g* a pod to níže	50·—
b) zámky bezpečné, také zámky umělého díla zámečnického	65·—
Poznámka. Klíče, které veházejí se zámky, k nimž přináležejí, vyclívají se spolu se zámky; naproti tomu jest si klíčů, když se vyhledává váha kusu, nevšímati.	
c) klíče a součástky zámků obyčejně nebo jemně obdělané, kromě per k zámkům	50·—
Poznámka. Neobdělané klíče a součástky zámků dlužno vyclívati dle jich povahy.	
474. Věci umělého díla zámečnického s kovanými, lisovanými nebo čekaněnými ornamenty, také s nedrahými kovy spojené	65·—
475. Železné pokladny a bezpečné skříňky:	
a) nedohotovené, pouze ze železa v plotnách a v prutech	24·—
b) dohotovené (též takovéto tajné příhrádky [tresory]), také s umělým dílem zámečnickým spojené:	
1. isolačními hmotami naplněné	36·—
2. bez isolačních hmot	70·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
476. Železný nábytek, kromě toho, který přináleží k umělému dílu zámečnickému; tělocvičné nářadí, obojí:	
a) surové, nebo zhruba natřené, také se dřevem spojené	20·—
b) jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělané, také s jinými hmotami spojené	60·—
477. Ostruhy všeho druhu	120·—
478. Zbraně a součástky zbraní:	
a) zbraně sečné a bodné, jakož i součástky těchto zbraní	75·—
b) zbraně střelné:	
1. děla i části děl	60·—
2. ručnice světničné a plitkovky, také rozebrané	72·—
3. hotové střelné zbraně ruční, jiné, též co nejjemněji obdělané . .	150·—
c) součástky střelných zbraní ručních:	
1. hlavně, také dohotovené	60·—
2. jiné surové, nekalené, nenatvrzené, nepohnědlé součástky střelných zbraní ručních	75·—
3. jiné dohotovené součástky střelných zbraní ručních, také co nejjemněji obdělané	150·—
479. Zboží nožířské a součástky takovéhoto zboží:	
a) součástky zboží nožířského, lité, lisované nebo kované, surové, také s odlisovanou jehlou, dále neobdělané	45·—
Poznámky:	
1. Součástky ke zboží nožířskému dále obdělané (vrtané, opilované, kalené, broušené atd.) dlužno vyclívati jako hotové zboží nožířské.	
2. Vidličky, z plechu ulisované k pocínování, aby se z nich vyráběly příbory z cínované oceli na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které budou nařízením předepsány	36·—
b) hrubé nože a nůžky ku potřebě živnostníkům anebo polním hospodářům	55·—
c) nůžky (kromě těch, které jsou ku potřebě živnostníkům anebo polním hospodářům), také co nejjemněji obdělané	175·—
d) nože kapesní a zavěráky (klesáky) všeho druhu, také co nejjemněji obdělané	150·—
e) všecko ostatní zboží nožířské, také co nejjemněji obdělané	175·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
480. Zboží galanterní (ütěrky [nippes], věci toiletní a šperky); hračky; také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	120·—
Poznámka. Surové součástky zboží tohoto čísla (pouze lité nebo lisované atd.) dlužno vyclívati dle jich povahy.	
481. Zboží zvlášť nejmenované z litiny, jíž nelze kouti, též s kusy železa kujného nebo se dřevem spojené:	
a) surové nebo pouze odrhnuté, na kus ztíží:	
1. více než 100 *kg*	6·—
2. více než 40 *kg* až do 100 *kg*	7·50
3. více než 5 *kg* až do 40 *kg*	8·50
4. 5 *kg* nebo pod to níže	10·50
b) jiným způsobem obyčejně obdělané, na kus ztíží:	
1. více než 100 *kg*	14·—
2. více než 40 *kg* až do 100 *kg*	16·—
3. více než 5 *kg* až do 40 *kg*	18·—
4. 5 *kg* nebo pod to níže	22·—
c) jemně obdělané, na kus ztíží:	
1. více než 100 *kg*	20·—
2. více než 40 *kg* až do 100 *kg*	25·—
3. více než 5 *kg* až do 40 *kg*	30·—
4. 5 *kg* nebo pod to níže	36·—
482. Litina díla umělého a jiná litina jemná, jíž nelze kouti, též se spojkami z kujného železa nebo se dřevem spojená:	
a) surová nebo pouze odrhnutá	36·—
b) jiným způsobem obyčejně nebo jemně obdělaná, také s jinými obyčejnými hmotami spojená	50·—
483. Zboží zvlášť nejmenované z kujného železa, také s litinou, jíž nelze kouti, nebo se dřevem spojené:	
a) surové neb odrhnuté nebo zhruba natřené, na kus ztíží:	
1. více než 25 *kg*	10·—
2. více než 3 *kg* až do 25 *kg*	12·—
3. více než 0·5 *kg* až do 3 *kg*	14·—
4. 0·5 *kg* nebo pod to níže	16·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) jiným způsobem obyčejně obdělané, na kus ztíží:	
1. více než 25 *kg*	20·—
2. více než 3 *kg* až do 25 *kg*	22·—
3. více než 0·5 *kg* až do 3 *kg*	24·—
4. 0·5 *kg* nebo pod to níže	28·—
c) jemně obdělané, na kus ztíží:	
1. více než 25 *kg*	30·—
2. více než 3 *kg* až do 25 *kg*	32·—
3. více než 0·5 *kg* až do 3 *kg*	36·—
4. 0·5 *kg* nebo pod to níže	40·—
484. zboží železné s obyčejnými hmotami spojené	40·—
485. Zboží železné s jemnými hmotami spojené	120·—
486. Zboží železné pozlacené nebo postříbřené, nebo s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
Poznámka. Pozlacené nebo postříbřené zboží železné, které jest výslovně jmenováno, potom všecky věci zvlášť jmenované, které by pro to, s čím jsou spojeny, připadly k některému ze tří čísel předcházejících, ale které jsou sazbou nejméně 40 K, pokud se týče 120 K nebo 240 K stíženy, vyclívají se dle svých zvláštních čísel.	
487. Zboží této třídy drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—

Všeobecné poznámky k třídě XXXVIII.

1. Po rozumu celní sazby jest mezi kujné železo zahrnuta také ocel, měkká litina a ocelová litina.

2. V příčině zboží obdělaného na odpor tomu, které jest surové, rozeznávají se co do způsobu, jakým železné zboží obděláno bývá, tři stupně.

Podle rozeznávání tohoto pokládají se, nejsou-li při zvláštních číslech této třídy jednotlivé způsoby obdělání zejména vytknuty, nebo jiné výjimky stanoveny:

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
a) za obyčejně obdělané: všecky železné věci, které jsou odrhnuty, dírkovány, vrtány nebo na nichž jsou závity vyřezány, jakož i všecky ty železné věci, které jsou cele nebo částečně opilovány, na povrchu zhruba ubrány, osoustruhovány, osmyrkovány, ohoblovány, obroušeny nebo zhruba natřeny; potom všecky železné části, které jsou zanýtovány, zašroubovány nebo podobným způsobem dodatečně zhlobeny, pokud proto, že jsou dále obdělány, nepřipadají k písmenu *b* a *c*. Naproti tomu nepokládá se věc za obdělanou, když se švy (jehly), při lití nebo lisování způsobené, utesají, upilují nebo srazí, když se plochy na lomu srovnají, když se přílitky odpíchnou, potom při ocelové litině, když se věci na povrchu předběžně zhruba uberou, aby se zkusilo, jsou-li bez chyby.	
b) za jemně obdělané: všecko zboží železné, které jest cele nebo částečně pocínováno, pozinkováno, poolověno, poměděno, pomosazeno, okysličeno, jemně natřeno, pokostováno, lakováno, pomalováno, pobronzováno nebo smaltováno; konečně	
c) za co nejjemněji obdělané: všecko zboží železné, které jest leštěno, ryto, poniklováno, mědí nebo měďnatými slitinami nebo hliníkem obkládáno. Není-li v sazbě nic zvláštního o tom ustanoveno, jest zboží co nejjemněji obdělané podrobeno 50% přirážce ke clu ze zboží, o jaké právě činiti jest. Jest-li při zboží, o které jde, předem o zvláštní sazbu pro zboží obyčejně nebo jemně obdělané postaráno, dlužno položiti za základ k vypočítání 50% přirážky celní sazbu, která má platnost pro zboží jemně obdělané.	

XXXIX. Nedrahé kovy a zboží z nich.

Surové kovy a polotovary:

488. Nedrahé kovy, surové, staré, přelámané nebo v odpadcích:	
a) olovo, také s antimonem, otrušíkem (arsenem), cínem nebo zinkem smíšené	4·80
b) cín, také s antimonem, olovem nebo zinkem smíšený; kov britanský .	cla prosté
c) zinek, také s olovem anebo s cínem smíšený	2·40
d) měď (také přečištěná), měď elektrolytická, měď v plackách, měď cementová (sražená)	cla prosté
e) nikl	cla prosté
f) aluminium (hliník), magnesium, jakož i slitiny těchto kovův jednoho s druhým	cla prosté
g) zvlášť nejmenované	cla prosté
h) slitiny z nedrahých kovů, zvlášť nejmenované	cla prosté
489. Plotny pilou nařezané *(planches)*, t. j. plotny z balvanů ze surových kovů nebo z kovových slitin řezáním pilou nabyté, které se válcováním anebo tažením přímo zpracují	7·20
490. Niklové anody	14·50

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
491. Plechy a plotny (válcované, rozvedené), dále neobdělané:	
a) z olova	12·—
b) z cínu a z britanského kovu	9·50
c) ze zinku	7·20
d) z mědi, niklu, aluminia (hliníku) a z jiných nedrahých kovův a kovových slitin zvlášť nejmenovaných, ztloušťí:	
1. přes 0·5 *mm*	19·—
2. 0·5 *mm* a pod to níže	24·—
492. Plechy a plotny, prohloubené nebo dírkované:	
a) z olova	12·—
b) z cínu nebo z britanského kovu	9·50
c) ze zinku	12·—
d) z mědi, niklu, aluminia (hliníku) a z jiných nedrahých kovův a kovových slitin zvlášť nejmenovaných	25·—
493. Plechy a plotny všeho druhu, obroušené, leštěné, pokostované, lakované, poniklované, poměděné, nebo jinými nedrahými kovy potažené, vzorkované (barvou nebo lisováním)	29·—
494. Plechy a plotny, pozlacené nebo postříbřené, také zlatem nebo stříbrem obkládané	60·—
495. Kov v tenoučké pruhy rozvedený a tepané směsi k výrobě kovových lístků	24·—
496. Holi, pruty a dráty (válcované, rozvedené nebo tažené):	
a) z olova	12·—
b) z cínu nebo z britanského kovu	9·50
c) ze zinku:	
1. holi a pruty	7·20
2. dráty	12·—
d) z mědi, niklu, aluminia (hliníku) a z jiných nedrahých kovův a kovových slitin, ztloušťí:	
1. přes 0·5 *mm*	19·—
Poznámka. Válcované holi, válcovaný drát jakož i pruhy z ploten pilou nařezaných *(planches)* a z podobných věcí uřezané, z nedrahých kovův a z kovových slitin za písmenem *d* jmenovaných, pro drátovny na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které budou nařízením předepsány	12·—
2. přes 0·25 až do 0·5 *mm*	24·—
3. 0·25 *mm* nebo pod to níže	28·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
497. Holi, pruty a dráty, leštěné, pokostované, lakované, poniklované, pomosazené, pomědělé nebo jinými nedrahými kovy potažené, vzorkované lisované:	
a) z olova, cínu, britanského kovu nebo ze zinku	29·—
b) z mědi, niklu, aluminia (hliníku) a z jiných nedrahých kovův a kovových slitin, ztlouštĕ:	
1. přes 0·25 *mm*	29·—
2. 0·25 *mm* nebo pod to níže	36·—
498. Měděný drát, cementovaný; dráty z nedrahých kovů nebo z kovových slitin, postříbřené nebo stříbrem obkládané; všecky tyto dráty také sploštěné, ale dále neobdělané	72·—
499. Dráty z nedrahých kovů nebo z kovových slitin, pozlacené nebo zlatem obkládané, také sploštěné, ale dále neobdělané, ztlouštĕ:	
a) přes 0·5 *mm*	72·—
b) 0·5 *mm* nebo pod to níže	300·—
Kovové zboží:	
500. Trouby a válce, dále neobdělané:	
a) z olova	12·—
b) z cínu nebo z britanského kovu	9·50
c) ze zinku:	
1. tažené, lité nebo válcované	12·—
2. ze zinkového plechu	28·—
d) z jiných kovů nedrahých anebo z kovových slitin, na metr ztíží:	
1. 1 *kg* a více	28·—
2. méně než 1 *kg*	48·—
Poznámka. Trouby a válce dále obdělané, potom ryté, vzorkované, líčené (fasonované), poniklované nebo jinými kovy nedrahými potažené, ale nepozlacené aniž postříbřené, jsou k sazbám svrchu dotčeným podrobeny přirážce	7·—
501. Slitky hrubé, neobdělané, neornamentované, také se dřevem nebo se součástkami ze železa, hrubě pracovanými, spojené:	
a) z olova	12·—
b) z jiných kovů nedrahých a z kovových slitin (kromě aluminia [hliníku] a niklu), na kus více než 10 *kg* ztíží	20·—
502. Kotly a kotlářské zboží, hrubé, dále neobdělané (kromě díla ke třídě XL přináležitého):	
a) kotly z olova	12·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
b) kotly z jiných kovů nedrahých a z kovových slitin (kromě aluminia [hliníku] a niklu); misky pouze vyhloubené; vykovaná nebo vyválcovaná dna a ohniště; všecky tyto věci na kus více než 10 *kg* ztíží . .	24·—
Poznámka k čís. 501 a 502. Jiné slitky, kotly a kotlářské zboží, i ty, které jsou z niklu a aluminia [hliníku], vyclívají se jakožto kovové zboží dle své povahy.	
503. Pajka, měkká (plechařská); kulky a broky z olova	12·—
504. Pajka tvrdá	24·—
505. Lupeny (folie) olověné a cínové (staniol), lesklé, vzorkované, barvené nebo lakované; šešulky na láhve, tuby a podobné zboží z cínu, z pocínovaného olova nebo z olověných slitin	48·—
506. Knihtiskařská písmena (též takové čárky, obruby a okrasy):	
a) z kovu na písmena (liteřiny)	28·—
b) z mosazi nebo z jiných kovů nedrahých	50·—
507. Drátěné provazy z nedrahých kovů nebo z kovových slitin	48·—
508. Síťová dna, kovové plátno a jiné drátěné tkaniny:	
a) o méně než 20 jednoduchých drátech na 1 *cm* do čtverce	55·—
b) jiné	125·—
Poznámka. Jako jiné drátěné tkaniny dlužno také vyclívati drátěné zboží, do šířky pletené.	
509. Kovové perly, také pozlacené nebo postříbřené; dětské hračky; jehlice, kroužky, knoflíky, přezky, sponky, nápr stky a jiné drobné potřeby; psací pera a násadky na pera z nedrahých kovů a kovových slitin; všecky tyto věci pokud nepřináležejí k čís. 520	120·—
510. Mužské a ženské šperky, nepozlacené aniž postříbřené, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené; pokud šperky tyto nepřináležejí k čís. 520	120·—
511. Zboží galanterní (titěrky [nippes] a věci toiletní), nepozlacené aniž postříbřené, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené, pokud zboží toto nepřináleží k čís. 520 *b*	140·—
512. Lístky kovové (nepravé zlato listové [pozlátko] a nepravé stříbro listové) . .	130·—
513. Bronzový prášek a bronzové barvy	130·—
514. Zboží, zvlášť nejmenované, z olova, z cínu a ze slitin těchto kovův jednoho s druhým, také s obyčejnými hmotami spojené:	
a) obyčejně obdělané	48·—
b) jemně obdělané	85·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
515. Zboží, zvlášť nejmenované, ze zinku a ze zinkových slitin, také s obyčejnými hmotami spojené:	
a) obyčejně obdělané	60·—
b) jemně obdělané	95·—
516. Zboží z mědi a z jiných nedrahých kovů nebo z kovových slitin jinde nejmenovaných ulité, též s obyčejnými hmotami spojené, kromě hrubých slitků, které přináležejí k čís. 501:	
a) surové, též pilované, neornamentované	48·—
b) dál obdělané neb ornamentované:	
1. drobné zboží lité na kus méně než 50 *g* ztíží, potom všecko lité zboží ornamentované	120·—
2. ostatní zboží lité, obyčejně obdělané	52·—
Poznámka. Takovéto zboží jemně obdělané vyclívá se podle čís. 517 *b*.	
517. Zboží zvlášť nejmenované, z mědi a z jiných nedrahých kovů nebo z kovových slitin jinde nejmenovaných, také s obyčejnými hmotami spojené:	
a) obyčejně obdělané	55·—
b) jemně obdělané	120·—
518. Zboží, zvlášť nejmenované, z niklu, též s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	120·—
519. Zboží, zvlášť nejmenované, z britanského kovu, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené	120·—
520. Zboží všeho druhu z aluminia (hliníku) nebo ze slitin aluminiu (hliníku) podobných, také s obyčejnými nebo s jemnými hmotami spojené:	
a) k účelům technickým	120·—
b) jiné	150·—
521. Zboží z nedrahých kovů nebo z kovových slitin s jemnými hmotami spojené	120·—
522. Zboží z nedrahých kovů nebo z kovových slitin, cele nebo částečně pozlacené nebo postříbřené, zlatem nebo stříbrem obkládané, nebo s nejjemnějšími hmotami spojené	240·—
Poznámka. Pozlacené a postříbřené zboží kovové, které jest výslovně jmenováno, potom všecky věci zvlášť jmenované, které by pro to, s čím jsou spojeny, připadly k jednomu z obou předcházejících čísel, ale které jsou sazbou nejméně 120·— K, pokud se týče 240·— K nebo více ztíženy, vyclívají se dle svých zvláštních čísel.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
523. Dracouny, cetky (také cetky lupenové) a přádlo z nedrahých kovů nebo z kovových slitin:	
a) nepostříbřené, nepozlacené	145·—
b) postříbřené nebo stříbrem obkládané	240·—
c) pozlacené nebo zlatem obkládané	480·—
524. Leonské zboží (obruby, prýmy atd.) z nedrahých kovů nebo z kovových slitin:	
a) z nepozlacených a nepostříbřených drátů, dracounů, cetek a z takovéhoto přadla kovového	260·—
b) z pozlacených anebo z postříbřených drátů, dracounů, cetek a z takovéhoto přádla kovového:	
1. s hedvábím spojené, též zlatem anebo stříbrem vystrojené	850·—
2. jiné, také stříbrem vystrojené	700·—
525. Zboží této třídy, jestliže nepřináleží k čís. 524 *b*, drahými kovy vystrojené:	
a) zlatem	850·—
b) stříbrem	600·—

Všeobecné poznámky ke třídě XXXIX.

1. Věc nepokládá se za obdělanou, když se švy (jehly) při lití nebo lisování způsobené utesají, upilují nebo srazí, jakož i když se plochy na lomu srovnají.

2. Za jemně obdělané dlužno pokládati všecko kovové zboží, které jest pomalováno, bronzováno, lakováno, patinováno (škraloupkem z kysličníku měďnatého potaženo), pofermeženo, pomosazeno, pomědděno, poniklováno, smaltováno, jemně leštěno nebo jiným podobným způsobem jemně obděláno.

Naproti tomu dlužno míti všecko kovové zboží jiným způsobem obdělané (dirkované, vrtané nebo vyřezanými závity opatřené, cele nebo částečně opilované, osoustruhované, ohoblované, obroušené nebo jednoduše leštěné, pocínované, pozinkované, poolovělé atd.) za obyčejně obdělané.

XL. Stroje, přístroje a jich součástky ze dřeva, železa nebo z nedrahých kovů, kromě těch, které přináležejí ke třídě XLI a XLII.

526. Parní kotly; přístroje destillační, chladicí a varní; cisterny (jímky) a tuny *(tanks)*; všecky tyto věci dohotovené, také s armaturami k nim přináležitými a přimontovanými:	
a) ze železa	26·—
b) ze železa, se součástkami z nedrahých kovů	32·—
c) z nedrahých kovů	40·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
527. Lokomotivy a tendry; lokomobily	29·—
528. Parní stroje a jiné motory (hybné stroje) zvlášť nejmenované (kromě motorů, které přináležejí ke třídě XLI a XLII); pracovní stroje, s parními motory nerozlučitelně spojené (parní hlubidla, parní jeřáby, parní kladiva, parní pumpy, parní stříkačky a podobné věci); na kus ztíží:	
a) 2 *q* anebo pod to níže	40·—
b) více než 2 *q* až do 25 *q*	32·—
c) více než 25 *q* až do 100 *q*	26·—
d) více než 100 *q* až do 1000 *q*	22·—
e) přes 1000 *q*	20·—
529. Stroje obráběcí	24·—
530. Hospodářské stroje a přístroje, zvlášť nejmenované:	
a) parní pluhy	10·—
b) mlatidla (tříby)	18·—
c) jiné:	
1. ze dřeva (t. j. 75% nebo více dřeva)	17·—
2. ze železa	24·—
531. Stroje na připravování a na zpracování lnu, konopí, juty a jiného předíva ke třídě XXIII přináležitého, česané vlny a hedvábí; potom všecky stroje ku předení a v nit soukání těchto předív; stroje na tištění látek otáčejícími se válci; stroje vyšívací; stroje na vysazování česaček	7·—
532. Stroje na připravování a na zpracování bavlny, též stroje k jejímu předení a v nit soukání, pokud nepřipadají k číslu následujícímu	15·—
533. Stroje na připravování a na zpracování, stroje na předení a v nit soukání, všecky tyto stroje ku předení odpadků a příze krátkovlasé z bavlny a vlny	15·—
534. Tkalcovské stavy a stávkářské stávky, potom stroje pomocné pro tkalcování a stávkování	15·—
535. Stroje šicí a stroje pletací:	
a) podstavce, též rozložené	20·—
b) hlavy, dohotovené součástky hlav (kromě jehel)	78·—
c) součástky hlav nedohotovené, také ze surové litiny; stroje šicí a stroje pletací s podstavcem	50·—
536. Stroje a přístroje, zvlášť nejmenované, ze dřeva (t. j. o 75% a více dřeva)	18·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
537. Stroje a přístroje, zvlášť nejmenované, z nedrahých kovů (t. j. o více než o 50% nedrahých kovů)	40·—
538. Stroje a přístroje, zvlášť nejmenované, jiné, na kus ztíží:	
a) 2 *q* nebo pod to níže	30·—
b) více než 2 *q* až do 10 *q*	28·—
c) přes 10 *q*	24·—

Poznámky.

1. Měděné a mosazné válce a plotny, ryté nebo neryté, pro tuzemské tiskárny látek a závody appreturní na zvláštní povolení — cla prosté

2. Když se stanoví sazba pro stroje a přístroje nebo jejich součástky, zůstanou jiné hmoty, s nimi spojené, za nepovšimnuté.

3. Jakožto části strojův a přístrojů dlužno vyclívati takové věci, v sazbě jmenovitě nezařaděné, které nedopouštějí, aby se jich k něčemu jinému užívalo nežli k sestavování strojův, pokud se týče přístrojův.

Součástky strojův, pokud se týče přístrojův, které se přivážejí jednotlivě, dlužno vyclívati jako stroje (přístroje), o které jde.

Takovéto součástky podrobí se clu v předcházejících číslech vytknutému tenkráte, když při dovozném vyclívání strana potřebný k tomu podá důkaz, aby se stroj (pokud se týče přístroj) podle sazby posouditi mohl. Není-li takovýchto průkazů před rukama, součástky strojův a přístrojů (kromě těch ke strojům šicím a ke strojům pletacím) vyclívají se způsobem následujícím:

součástky ze samého dřeva nebo z 75% anebo více dřeva dle čís. 536;

součástky ze samých nedrahých kovů nebo o více než o 50% nedrahých kovů dle čís. 537;

všecky ostatní součástky, na kus ztíží:

více než 2 *q* dle čís. 528 *b*;

2 *q* nebo pod to níže dle čís. 528 *a*.

4. Česačky na pobíjení dlužno vždy dle čís. 467 zvlášť vyclívati.

5. Částky strojův a přístrojů zvlášť nejmenované, které podle svojí povahy přináležejí k čís. 481 *a*, pokud se týče k čís. 483 *a*, dlužno dle čísel těchto vyclívati, jsou-li neobdělány. Stroje a přístroje, které se přivezou rozložené, jsou z výhody této vyloučeny.

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XLI. Elektrické stroje a přístroje a věci k elektrotechnické potřebě.	
539. Stroje elektrodynamické a elektrické motory (kromě motorů k automobilům), také s mechanickými přístroji neb apparáty nerozlučně spojené, transformatory (točící se nebo nehybné přeměňovače); na kus ztíží:	
a) 25 *kg* nebo pod to níže	72·—
b) více než 25 *kg* až do 5 *q*	50·—
c) více než 5 *q* až do 30 *q*	43·—
d) více než 30 *q* až do 80 *q*	36·—
e) přes 80 *q*	24·—
540. Elektrické přístroje telegrafní, zvonicí, signálové a bezpečnostní přístroje na železnicích; telefony a mikrofony; ochranné přístroje proti blesku (kromě hromosvodů); elektrické přístroje měřicí a počítací; na kus ztíží:	
a) 5 *kg* neb nad to výše	120·—
b) pod 5 *kg* níže	240·—
541. Přístroje zapínací a dotykové, vystrojené pojistky a podobné věci, elektrické přístroje vodicí; všecky tyto věci zasazené (v krabicích a v podobných věcech) na kus až do 250 *g* ztíží	180·—
542. Elektrické svítilny (obloukové, žárové a podobné svítilny); vystrojené obruby k elektrickým svítilnám; vystrojená skla pro elektrické zjevy světelné	200·—
543. Elektrické apparáty a elektrotechnické přístroje (regulátory, odpory, spouštadla a podobné věci), zvlášť nejmenované	120·—

Poznámka. Když se přivážejí zvlášť součástky k elektrodynamickým strojům, elektrickým motorům atd. v čís. 539 jmenovaným, dlužno ty docela hotové částky, při nichž z jejich konstrukce nade vši pochybnost poznati lze, že jsou součástkami takovýchto strojů, dle tohoto čísla a to dle písmena *b* až *e* tenkráte odbavovati, když strana podá potřebných k tomu průkazův, aby bylo lze posouditi, že částky tyto přináležejí ke stroji, jejž by dle písmena *b* až *e* vyclíti bylo.

Není-li takovýchto průkazů před rukama, součástka vyclí se dle písmena *a*.

Jiné součástky k takovýmto strojům atd., které zvlášť přijdou, aby se vyclily, dlužno, ukazují-li se býti součástkami strojův, vyclívati jako součástky strojů třídy XL zvlášť vcházející, všecky ostatní pak dle povahy hmoty.

Součástky jiných strojův a elektrotechnických potřeb, které přináležejí k této třídě, nejsou-li zejména uvedeny, vyclívají se tenkráte jako příslušné přístroje atd., když se podle své konstrukce jeví býti dohotovenými částkami takovýchto přístrojů atd.; ostatní součástky dlužno dle ostatní jich povahy vyclívati.

Elektrické apparáty zvlášť nejmenované a elektrotechnické přístroje na kus méně než 5 *kg* ztíží s přimontovanými elektrickými přístroji měřicími a počítacími, dlužno vyclívati dle čís. 540 *b*.

	Clo v korunách
	ze 100 kilogramů
544. Kabely a isolované dráty pro elektrické vedení:	
a) s kovovou ochranou	48·—
b) bez kovové ochrany, isolované:	
1. papírem, asbestem a jinými látkami (kromě kaučuku, perčoviny a nití z přediva)	60·—
2. kaučukem anebo perčovinou	95·—
3. nitmi z přediva, také s asbestem, papírem a s podobnými věcmi, s kaučukem, perčovinou nebo s jejich náhražkami spojené	145·—
545. Akkumulátory s olověnými deskami, jakož i olověné desky pro akkumulátory	36·—
546. Elektrické uhlíky:	
a) uhlíky osvětlovací na metr 1 *kg* a pod to níže ztíží	48·—
b) jiné	24·—
XLII. Vozidla.	
Vozidla silniční:	
547. Nákladní vozy a nákladní sáně	15·—
	z kusu
548. Osobní vozy bez díla z kůže a bez díla vycpávaného	60·—
549. Osobní vozy dílem z kůže a dílem vycpávaným strojené	180·—
Poznámka. Ze saní dlužno zapravovati při čís. 548 polovičku, při čís. 549 dvě třetiny cla.	
550. Velocipédy, úplné, také rozložené; hotové rámy k velocipédům také s jinými částkami velocipédovými spojené; garnitury k velocipédům	60·—
551. Kola k velocipédům (spjatá kola), jednotlivá, hotová, zvlášť přicházející:	
a) bez okolku pneumatického	20·—
b) s okolkem pneumatickým	24·—
552. Součástky k velocipédům (trubní spojky, vidlice, řídítka, podpěry pro sedlo, převodní kola, pedály, záklopky, části brzdy, písty a pohybovadla [také rozložené], velocipédové řetězy, šlapací kliky, prameny [špice] se závitem, svůrky pro prameny [špice], vrtané loukoti atd.) obdělané	ze 100 kilogramů 190·—
Poznámka. Součástky k velocipédům zhruba lisované nebo ukované, nebo zhruba ulité (také švů při lití způsobených zbavené), dlužno vyclívati dle povahy hmoty.	

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
553. Automobily, také rozložené (kostry, *chassés*, pojímajíc v to i přimontované motory) na kus ztíží:	
a) až 4 *q*	150·—
b) více než 4 *q* až do 18 *q*	120·—
c) více než 18 *q* až do 32 *q*	100·—
d) přes 32 *q*	60·—
554. Motory k automobilům (zvlášť přicházející), na kus ztíží:	
a) až do 50 *kg*	150·—
b) více než 50 *kg* až do 2 *q*	120·—
c) více než 2 *q* až do 4 *q*	100·—
d) přes 4 *q*	60·—
Poznámka. Když se přivážejí součástky motorův automobilových atd. zvlášť, dlužno ty zcela hotové částky, při nichž z jejich konstrukce nade vši pochybnost poznati lze, že jsou součástkami takovýchto motorů, dle tohoto čísla a to dle písmena *b* až *d* tenkráte odbavovati, když strana podá potřebných k tomu průkazův, aby bylo lze posouditi, že tyto částky přináležejí k motoru, jejž by dle písmena *b* až *d* vyclíti bylo. Není-li takovýchto průkazů před rukama, součástka vyclí se dle písmena *a*. Jiné součástky k takovýmto motorům, které přijdou, aby se vyclily zvlášť, dlužno, jestliže se ukazují býti součástkami strojův, jako součástky strojů třídy XL, zvlášť vcházející, všecky ostatní dle povahy hmoty vyclívati.	
Vozidla pro dráhy železné (železnice) a dráhy silniční:	
555. Nákladní vozy a spodky:	
a) ze železa	24·—
b) ze železa a ze dřeva	19·—
556. Osobní vozy nevycpávané, potom vozy poštovní, konduktérské a jiné vozy služební pro železné dráhy (železnice)	26·—
557. Osobní vozy vycpávané pro železné dráhy (železnice); osobní vozy pro dráhy silniční, vycpávané nebo nevycpávané	32·—
Poznámka. Vozy pro dráhy elektrické mohou se podle přání strany vyclívati způsobem následujícím:	
a) Když se motor, aby byl vyclen, dostaví odmontovaný a zvlášť, dlužno jej dle čís. 539, naproti tomu vůz sám dle toho čísla vyclíti, ku kterému dle ostatní své povahy připadá;	
b) když se motor neodmontuje, nýbrž spolu s vozem vyclívá, dlužno užíti té celní sazby, které jest vůz dle ostatní povahy své podroben, a kromě toho dlužno vybrati z každého 100 *kg* úhrnné váhy vozu a motoru přírážku	8·—

	Clo v korunách
	z tuny únosnosti
Lodi:	
558. Lodi dřevěné (také železem anebo mědí okované)	1·—
	ze 100 kilogramů váhy kovů
559. Lodi ze železa nebo z jiných nedrahých kovů; lodi parní (parníky)	14·50
Poznámka. Nářadí ku provozování plavby (n. p. plachty a ráhna, kotvy a kotevní řetězy, lodní lana, čluny), jestliže počet jeho nepřesahuje obyčejné potřeby, nevyclívá se zvlášť. Jiné kusy inventární, jakož i při parních lodích parní stroje jsou podrobeny zvláštnímu vyclení podle sazby.	
XLIII. Drahé kovy, drahé a polodrahé kameny a zboží z nich; mince.	
	ze 100 kilogramů
560. Zlato, stříbro, platina a jiné drahé kovy, zvlášť nejmenované, surové, též staré, rozlámané a v odpadcích	cla prosté
561. Mince:	
a) ze drahých kovů	cla prosté
b) z nedrahých kovů	cla prosté
Poznámka. Medaille, peníze pro podívanou a peníze památné bez úška, když přicházejí po jednotlivých kusech, jsou prosty cla, naproti tomu dlužno věci tyto, když se přiveze současně několik kusů téhož rázu (jakožto zboží obchodní), jakož i všecky medaille atd. s úškem dle povahy hmoty vyclívati.	
	z kilogramu
562. Plotny, plechy, pruty a dráty ze drahých kovů:	
a) ze zlata nebo z platiny	5·50
b) ze stříbra, také pozlacené nebo zlatem obkládané (kromě drátů k čís. 564 přináležitých)	2·40
563. Pravé zlato a stříbro listové:	
a) stříbro kladivem v tenoučké plíšky rozvedené (tak nazvané loty [odměrky])	—·60
b) hotové stříbro listové	1·50
c) zlato listové (pozlátko)	6·—
564. Dráty z ryzího stříbra nebo z ryzího stříbra s duší z nedrahých kovů, také pozlacené nebo stříbrem obkládané, o průměru 2 *mm* nebo pod to níže . .	6·—
565. Dracouny, cetky a přádlo ze drahých kovů; tkaniny, pletky, prýmy a jiná díla z takovýchto drátů, cetek a z takovéhoto přádla	12·—
566. Polotovary ze drahých kovů, neletované, jako obruby (galerie), drápky *(chatons)*, věci lisované, kuličky, dlažky (též obroučky) na prsteny, také vzorkované plechy:	
a) ze zlata a z platiny	11·—
b) ze stříbra	7·—

	Clo v korunách
	z kilogramu
567. Díla ze zlata a jiné zboží zvlášť nejmenované, cele nebo částečně ze zlata nebo z platiny, také s pravými nebo nepravými perlami nebo s korály, drahými nebo polodrahými kameny a s drahými kameny nápodobenými spojené	30·—
568. Díla ze stříbra a jiné zboží zvlášť nejmenované cele nebo částečně ze stříbra, také pozlacené nebo s pravými nebo nepravými perlami nebo s korály, s drahými nebo polodrahými kameny a s drahými kameny nápodobenými spojené:	
a) příbory a lžíce, také rukověti na příbory, na kus přes 10 *g* ztíží . . .	12·—
b) příbory a lžíce, také rukověti na příbory, na kus 10 *g* nebo pod to níže ztíží	15·—
c) šperky z pravého diamantu nebo z perel ve stříbře zasazených . . .	30·—
d) díla jiná, potom díla ze stříbra zlatem obkládaná *(doublé)*	30·—
569. Zboží z platiny pro potřebu vědeckou nebo živnostenskou	6·—
570. Díla zvlášť nejmenovaná cele nebo částečně z pravých anebo nepravých korálů z nepravých perel (kromě těch, která přináležejí k čís. 567 a 568); zboží granátové	7·—
571. Kameny pravé (drahé a polodrahé kameny), korály (pravé i nepravé), obdělané (broušené, nařezané), nezasazené; pravé perly, nezasazené	ze 100 kilogramů 60·—
572. Zboží z polodrahých kamenů (kromě toho, které přináleží k čís. 567 a 568)	240·—

XLIV. Instrumenty a hodiny.

Instrumenty (kromě těch, které přináležejí ke třídě XLI a kromě hudebních nástrojů):	
573. Instrumenty chirurgické a jiné lékařské instrumenty:	z kilogramu
a) ze skla	1·20
b) z jiných hmot	1·70
574. Instrumenty, mathematické a fysikální	1·70
575. Instrumenty, optické:	
a) skřipce, brejle, lorněty a jiná skla oční:	
1. v obrubách kromě těch, které jsou ze drahých kovů	5·50
2. v obrubách ze stříbra	7·50
3. v obrubách ze zlata nebo z platiny	11·—

	Clo v korunách z kilogramu
b) operní kukátka, dalekohledy a jiné optické instrumenty:	
1. v obrubách kromě těch, které jsou ze drahých kovů nebo z aluminia (hliníku)	4·80
2. v obrubách ze stříbra nebo z aluminia (hliníku)	6·—
3. v obrubách ze zlata nebo z platiny	10·—
c) obruby a pouzdra na skřipce, brejle a na podobná skla oční, potom na jiné optické instrumenty:	
1. z nedrahých kovů, z perleti, želvoviny, slonoviny (pravé nebo napodobené)	3·—
2. z jiných hmot kromě drahých kovů	2·40
Poznámka. Obruby ze drahých kovů dlužno vyclívati dle třídy XLIII.	
576. Instrumenty zvlášť nejmenované	1·70
577. Měřidla živnostníkům ku potřebě (míry [měřítka], skládací měřítka, kružítka úhlová, kružítka točitá, kružítka bočitá, drátoměry a podobné věci):	ze 100 kilogramů
a) metrovky a měřítka skládací ze dřeva	80·—
b) jiná	110·—
578. Váhy a součástky vah, kromě vah precisních, jež přináležejí k čís. 574:	
a) váhy decimální a váhy můstkové	36·—
b) jiné	72·—
Hudební nástroje:	
579. Klavíry, pianina, harmonia a podobné nástroje klávesové (kromě varhan)	110·—
580. Kostelní a jiné varhany z píšťal složené	30·—
581. Foukací a tahací harmoniky	60·—
582. Hudební nástroje zvlášť nejmenované	24·—
583. Mechaniky ke klavírům a pianinům; hlasy a hlasové desky k harmoniím	48·—
Poznámka. Jiné součástky k hudebním nástrojům (kromě strun, jednoduchých desk ozvučných a kovových rámů ke klavírům a k pianinům) dlužno vyclívati jako příslušné nástroje. Desky ozvučné a kovové rámy dlužno vyclívati dle jich povahy.	
584. Struny:	
a) struny z mosazi a z jiných nedrahých kovů	24·—
b) struny ocelové	38·—
c) struny střevové	120·—
d) struny opředené	120·—
e) struny hedvábné	500·—

	Clo v korunách
	z kusu
Hodiny:	
585. Hodinky:	
a) se zlatými nebo pozlacenými pouzdry	2·40
b) se stříbrnými nebo postříbřenými pouzdry	1·20
c) s jinými pouzdry	—·70
586. Pouzdra k hodinkám:	
a) zlatá nebo pozlacená	1·70
b) stříbrná nebo postříbřená	—·50
c) jiná	—·25
Poznámka. Prostředky k hodinkovým pouzdrům (*carrures* zvané) dlužno i tenkrát, když vcházejí bez víček, jako úplná pouzdra vyclívati.	
587. Hodinkové stroje k hodinkám, též desky k hodinkovým strojům a surové stroje *(ébauches)*	—·70
588. Hodinové součástky (furnitury) k hodinkám:	ze 100 kilogramů
a) nepostříbřené aniž pozlacené	120·—
b) postříbřené nebo pozlacené	240·—
589. Hodiny a hodinové stroje, zvlášť nejmenované; hodinové kostry; pastorky se zasazenými čípky a přinýtovanými kolečky	275·—
590. Součástky (furnitury) všeho druhu k hodinám čís. 589	155·—
591. Hodiny věžní a součástky hodin věžních	40·—

XLV. Kuchyňská sůl.

592. Kuchyňská sůl, jak ta, která jest nesmíchána (kamenná, vařená a mořská sůl), tak i ta, která jest s jinými látkami smíchána (dobytčí sůl, solné louhy, rapy), pokud takovéto směsi nejsou do jiného čísla zařaděny	2·—
Poznámky.	jenom na zvláštní povolení
1. Kromě cla dlužno zapraviti z váhy, jež se položí za základ k vyclení, licenční poplatek 20·— K z *q*.	
2. C. k., vztažmo kr. uherské ministerium financí může dovoliti, aby se bez cla a bez poplatku licenčního dovážela cizozemská sůl pod dohlídkou a s podmínkami, které budou nařízením stanoveny, k živnostenským, továrním a k jiným průmyslovým účelům, ku kterým dle příslušných předpisů domácí sůl tovární odbírati lze.	
593. Kuchyňská sůl, chemicky (lučebně) čistá *(chlornatrium chemice purum)*; potom pevné výrobky zřídelné, kuchyňskou sůl v sobě obsahující, k účelům léčebným a vědeckým pod dohlídkou a s podmínkami, které budou nařízením stanoveny	22·—
594. Rapy a matičné louhy, sůl kuchyňskou v sobě obsahující, k účelům léčebným pod dohlídkou a s podmínkami, které budou nařízením stanoveny	5·80
595. Mořská voda přirozená (t. j. neobohacená)	cla prosté

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
XLVI. Chemické (lučební) látky pomocné a chemické výrobky.	
596. Prvky zvlášť pojmenované:	
a) síra (v kusech a v roubících), také rozemletá a sirný květ; fosfor; antimon kovový; rtuť	cla prosté
b) arsen, kovový	1·20
597. Kysličníky a zásady, zvlášť pojmenované:	
a) žíravé draslo (kaustické draslo, hydrát draselnatý), žíravý natron (kaustická soda, hydrát sodnatý), pevný	9·60
b) žíravý louh draselnatý a žíravý louh sodnatý (žíravé draslo a žíravý natron, obojí ve vodě rozpuštěné)	4·80
c) hydroxyd barnatý (baryt žíravý, kaustický); magnesie pálená (kysličník hořečnatý, chemicky nečistý)	1·20
d) kysličník baryčitý	12·—
e) kysličník hlinitý, strojený (hydrát hlinitý)	9·60
f) kyselina arsenová (kysličník arsenový, trioxyd arsenu)	1·20
g) zinková běloba (kysličník zinečnatý, bílý); zinková šeď (kysličník zinečnatý, šedý)	9·60
h) kysličník cíničitý, umletý (cínový popel)	14·50
i) popel olovný	3·60
k) (olovný) klejt v šupinách a v kusech (stříbrný a zlatý klejt)	4·80
l) (olovný) klejt, umělý, ve způsobě prášku; massikot a sulík (minium)	9·60
m) kyselina uhličitá, zkapalněná	7·20
n) voda ammoniaková (voda plynem nasycená), obohacená	1·20
o) čpavek a líh z jeleního rohu	3·60
p) čpavek tekutý (plyn ammoniakový zkapalněný)	14·50
q) kysličník vodičitý	24·—
598. Kyseliny, zvlášť pojmenované:	
a) kyselina fosforečná, tekutá	cla prosté
b) kyselina solná, kyselina dusičná (lučavka); dřevný ocet, surový	1·20
c) kyselina sírová (hydrát kyseliny sírové):	
1. nedýmavá	2·—
2. dýmavá	3·—
d) kyselina bórová:	
1. surová	cla prosté
2. přečištěná	7·20
e) kyselina šťavelová (kyselina šťovíková)	12·—
f) kyselina fluorovodíková	24·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
Soli a jiné sloučeniny zvlášť pojmenované:	
599. Soli draselnaté, sodnaté a ammonaté, zvlášť pojmenované:	
a) soli mrvivé (soli draselnaté surové v přirozeném svém složení, jalovými zvané a odpadky solné, jakož i mrviva umělá ze solných směsenin); chlorkalium (chlorid draselnatý); chilský ledek (sodnatý ledek, dusičnan sodnatý); surový borax; vinný kámen, surový; vinné droždí (vinné kvasnice), suché; výpalkové uhlí	cla prosté
Poznámka. Mrvivé soli smějí se odbavovati toliko podle předpisů nařízením stanovených.	
b) Glauberova sůl (síran sodnatý)	—·50
c) síran draselnatý *(arcanum duplicatum)*; síran draselnatý a sodnatý kyselý; praeparát na místo vinného kamene; draslo (salajka, uhličitan draselnatý), obsahuje-li v sobě až 85 % uhličitanu draselnatého	1·90
d) soda (uhličitan sodnatý) surová nebo krystalovaná	1·50
e) draslo, obsahuje-li v sobě více než 85 % uhličitanu draselnatého; vodní sklo, pevné	3·60
f) soda kalcinovaná (žíhaná); vodní sklo tekuté	2·40
g) síran a chlorid ammonatý (ammoniumsulfat, ammoniumchlorid, salmiak)	3·60
h) ledek draselnatý (dusičnan draselnatý)	4·80
i) dvojuhličitan draselnatý a sodnatý (kalium- a natriumbikarbonat, soda bicarbonata); borax přečištěný; siřičitan sodnatý, pevný; kyselý siřičitan sodnatý, pevný; sirnatan sodnatý, pevný	7·20
k) natriumnitrit (dusan sodnatý); surový manganan a nadmanganan draselnatý a sodnatý; šťovan draselnatý (sůl šťavelová nebo šťovíková); vinný kámen, přečištěný; uhličitan ammonatý	9·60
l) kyselý siřičitan sodnatý, ve vodě rozpuštěný (louh bisulfitový)	3·60
m) chroman draselnatý i sodnatý žlutý a dvojchroman draselnatý i sodnatý červený; octan ammonatý; octan i pyrooctan draselnatý; octan i pyrooctan sodnatý	14·50
n) ferrokyanid i ferrikyanid draselnatý a sodnatý (žlutá i červená sůl krevní); ferrokyanid vápenatý	20·—
o) sirník draselnatý a sodnatý, také sirná játra; sirník ammonatý; chlorečnan draselnatý a sodnatý; fosforečnan sodnatý	24·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
600. Soli vápenaté, strontnaté, barnaté a hořečnaté, zvlášť pojmenované:	
a) citran a vínan vápenatý; chlorid hořečnatý	cla prosté
b) uhličitan strontnatý, strojený; hydroxyd strontnatý (žíravé strontium)	—·50
c) chlorid vápenatý, nečistý; annalin (strojený síran vápenatý); sirník barnatý, surový; strojený uhličitan barnatý	1·20
d) spodium (kostní uhlí)	2·40
e) chlorové vápno	3·60
f) plynové vápno	3·60
g) běloba na lesk, běloba barytová (strojený síran barnatý); síran hořečnatý (hořká sůl)	7·20
h) siřičitan, kyselý siřičitan a sirnatan vápenatý, pevný	9.60
i) siřičitan, kyselý siřičitan a sirnatan vápenatý, ve vodě rozpuštěný	3·60
k) pyrooctan vápenatý	14·50
l) uhličitan vápenatý, strojený; fosforečnan vápenatý, strojený; calciumcarbid (karbid vápenatý); dusičnan strontnatý; chlorid barnatý, dusičnan barnatý	24·—
601. Sloučeniny aluminia (hliníku), železa, chromu, niklu a kobaltu, zvlášť pojmenované:	
a) železná mořidla všeho druhu; zelená skalice; cafra, šmolka, skelné posýpátko	1·20
b) kamence; síran hlinitý a chlorid hlinitý (aluminiumsulfat, chloraluminium, aluminiumchlorid)	3·60
c) octan a pyrooctan hlinitý	14·50
d) sirník železnatý, strojený; chlorid železitý, pevný; síran nikelnatý, také síran nikelnatoammonatý	24·—
602. Sloučeniny z mědi, olova, zinku a cínu, zvlášť pojmenované:	
a) modrá skalice; admontská skalice (zelená a modrá skalice smíšená)	3·60
b) bílá skalice	3·60
c) plíseň (rez měděná, plíseň na mědi)	7·20
d) olovná běloba	9·60
e) pyrooctan olovnatý; cínová sůl (chlorid cínatý) a jiné cínové praeparáty; síran olovnatý, též ssedlina olovná; olovný cukr, olovný ocet	14·50
f) dusičnan měďnatý; dusičnan olovnatý; chlorid zinečnatý; sirník zinečnatý, bílý; lithopon, Griffithova běloba	24·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
603. Sloučeniny síry, selenu, antimonu a arsenu (otrušíku), zvlášť pojmenované:	
a) leštěnec antimonový (surmík); sirouhlík	cla prosté
b) sirníky arsenu (arsenový sirník, operment (kaménka), realgar (zarnek)	1·20
c) selenový kal	3·60
d) chlorid siřičitý	24·—
604. Sloučeniny organické (ústrojné), zvlášť pojmenované:	
a) glycerin, surový	3·—
b) glycerin, přečištěný, t. j. jako voda jasný nebo jinak zbarvený, bez popela	12·—
c) anilinový olej; nitrobenzol; anthracen, surový; naftalin, surový; kyselina karbolová, surová	3·60
d) pyridinové zásady	24·—
e) kresol (kyselina kresolová, matečný louh po krystalované čisté kyselině karbolové)	9·60
f) kreolín, lysol a podobné praeparáty	24·—
Ostatní pomocné látky a výrobky chemické:	
605. Saze (kopt), mour a umleté černě (kromě rozdrobeného uhlí kostního, které přináleží k čís. 600 *d)*	4·—
606. Bistr ze sazí (bistr koptový)	6·—
607. Strojené černě	15·—
608. Leštidlo na boty:	
a) černé, nikoli tekuté	12·—
b) jiné, též tak nazvané krémy na kůži	60·—
609. Tmely	7·—
610. Gelatina (přečištěná, usušená huspenina zvířecí i rostlinná), také na prach utlučená a zboží z ní	30·—
611. Klih všeho druhu, také vyzí měchýř (klí)	14·50
612. Albumin a albuminoidy; kasein, kaseogomma	14·50
613. Škrob (také škrobová moučka)	16·—
614. Škrobové klí (dextrin, biogomme, gommelina) a jiné náhražky klovatiny, zvlášť nejmenované; maz, šlichta a podobná lepidla a věci na appretování, škrobovou moučku (škrob) v sobě obsahující	18·—
615. Lisované droždí (kvasnice)	55·—
Poznámka. Tato celní sazba zavírá v sobě přirážku k dani z lihu, která připadá na výrobu lisovaného droždí, s výrobou lihu spojenou.	

	Clo v korunách
	ze 100 kilogramů
616. Droždí (kvasnice) jiné, kromě droždí vinného a lisovaného	24.—
Poznámka. Semenné droždí (mateční droždí) pro pivovary pod dohlídkou a s podmínkami, které budou nařízením stanoveny	cla prosté
617. Fosfáty, kyselinami rozložené (superfosfáty)	cla prosté
618. Náhražky mýdla, voňavkami nenapuštěné; poliment; cídicí pasty, mýdlo v sobě neobsahující; škrob na lesk	24·—
619. Kollodium, chloroform, methylnatý alkohol (dřevný líh), aceton, octová kyselina sehnaná	60·—
620. Ether:	
a) ethylnatý ether (sirný ether)	145·—
b) jiné jednoduché, jakož i všecky ethery složené, též ether oenanthový:	
1. v sudech	200·—
2. v jiných nádobách	300·—
621. Plyny zkapalněné, zvlášť nejmenované	15·—
	z ceny
622. Pomocné látky a výrobky chemické zvlášť nejmenované	15%
Poznámka. Kdyby se stalo, že by některé zboží, při němž užiti jest této sazby podle ceny, stíženo bylo clem 120 K ze 100 *kg* přesahujícím, dlužno vybrati clo podle sazby 120 K.	

XLVII. Pokosty, zboží barvířské, lékařské a voňavkářské.

Pokosty:	ze 100 kilogramů
623. Pokosty olejové (bez přidané pryskyřice, terpentýnu nebo minerálných olejů):	
a) v sudech	12·—
b) v plechových karnýřích, láhvích a v podobných nádobách	24·—
624. pokosty lakové (s přidanou pryskyřicí, terpentýnem, minerálným olejem aneb alkoholem)	60·—
Barvy:	
	z ceny
625. Barvy dehtové	15%
Poznámky.	
1. Kdyby se stalo, že by některé zboží, při němž užiti jest této sazby podle ceny, stíženo bylo clem 120 K ze 100 *kg* přesahujícím, dlužno vybrati clo podle sazby 120 K.	
2. Deriváty suché destillace dehtu kamenouhelného, když by se při výrobě dehtových barev dále zpracovaly, na dovolovací listy pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením budou předepsány	ze 100 kilogramů cla posté
626. Barvy, zvlášť nejmenované	24·—
627. Všecky barvy v placičkách (barvičky), pytlíčkách, pastách, tubách, měchýřcích, mističkách, skleničkách, lasturách a skřínkách	65·—

	Clo v korunách za 100 kilogramů
628. Inkousty, inkoustové prášky, pečetní vosk	24·—
629. Tužky, tužky barevné (barvůtky), kreslířská křída, zasazené i nezasazené; kreslířské uhlí, tuše, tekuté i pevné	60·—
Zboží lékárnické a voňavkářské:	
630. Lékárnické zboží strojené, jakož i všecky látky, které se svými nápisy, etiketami (štítky), obaly a podobnými věcmi vydávají za léky, též léky pro dobytek; vaty a obvazky k účelům léčebným upravené	57·—
Poznámka. Lékárnické zboží strojené, které v sobě obsahuje více než 15 objemových procent alkoholu, dlužno vyclívati jakožto lihové tekutiny pálené, s jinými věcmi smíšené.	
631. Octy, tuky a oleje, voňavkami napuštěné:	
a) v nádobách 5 *kg* nebo více	24·—
b) v nádobách pod 5 *kg* níže	180·—
632. Alkoholické aromatické třesti	300·—
633. Voňavky (jakož i všecky voňavé látky a směsi, které se úpravou, etiketami [štítky], návody, kterak jich užívati jest, a podobnými věcmi vydávají za voňavky); kosmetické prostředky:	
a) které v sobě alkoholu neobsahují (ličidla, pudry voňavkou napuštěné, oleje na vlasy, pomády, pasty na zuby, frantíšky [trocíšky ke kadění])	180·—
b) které v sobě alkohol obsahují	300·—
XLVIII. Svíčky, mýdla a voskové zboží.	
634. Smolnice	3·60
635. Svíčky lojové	14·—
636. Svíčky a takové výrobky, zvlášť nejmenované, ze stearinu, vorvaniny, palmitinu, paraffinu a z jiných látek tukových	28·—
637. Mýdlo:	
a) obyčejné	12·—
b) jemné, t. j. voňavkou napuštěné nebo v tabulkách, koulích, krabičkách, hrnečkách	36·—
638. Voskové svíce, voskové pochodně, voskové sloupky, noční knůtky, rozžehací svíčky	60·—
639. Zboží voskem vyobrazené (též potažené)	120·—
XLIX. Zápalné zboží.	
640. Zápalné zboží, obyčejné, a to: sirné niti, sirky (zápalky), třecí fidibus; zapalovací hubka, přirozená, mořená; zapalovací hubka strojená; troud (přirozený i strojený); troudový papír	17·—

	Clo v korunách ze 100 kilogramů
641. Věci ohněstrojné	72·—
642. Lunty (šňůry zapalovací a trhací)	60·—
643. Nábojnice, zápalničky, prázdné, nenaplněné	100·—
644. Náboje, zápalničky s látkou zapalovací, též dočista ustrojené (nabité)	145·— jenom na zvláštní povolení
645. Střelivo, jiné (k střelbě ze střelných zbraní); látky trhací ze součástek střelného prachu (ledku, síry a uhlí)	145·— jenom na zvláštní povolení
646. Všecky látky trhací a výbušné v předcházejících číslech sazebních nezahrnuté	60·— jenom na zvláštní povolení

I. Díla literární a umělecká.

647. Knihy, tiskopisy, též kalendáře s literárními přílohami, časopisy, mapy (vědecké), hudebniny, popsaný papír, spisy a rukopisy	cla prosté
648. Mědirytiny a ocelorytiny, kamenotisky, barvotisky umělecky provedené a podobné věci; všecka tato díla kromě hromadných výrobků tiskařského průmyslu obraznického, k čís. 299 přináležitého; fotografie	cla prosté
649. Malby na dřevě nebo na nedrahých kovech, na plátně nebo na kamenu; původní obrazy a kresby na papíru	cla prosté
650. Desky na tisknutí obrazů z nedrahých kovů, z kamene nebo ze dřeva	cla prosté
651. Sochy (také poprsí a podoby zvířat) jakož i věci díla mělkovypuklého a vysokovypuklého z kamene, v kusech těžších nežli 5 *kg*; tolikéž sochy, poprsí a podoby zvířat z kovu nebo ze dřeva, avšak alespoň v přirozené velikosti	cla prosté

Poznámky.

1. Knihy sešité nebo v lepence nebo v papíru svázané, díla obrázková atd. nebo mapy a obrazy na plátně nebo na lepence napiaté dlužno odbavovati podle čís. 647 a 648. Knihy, kalendáře, obrazy, hudebniny atd. ve vazbách cele nebo částečně tkaninami, knihařským plátnem, voskovaným plátnem, kožší, celluloidem atd. potažených anebo věcmi těmito vystrojených buďte vyclívány dle povahy vazby.

Vazby, mapy, pouzdra a podobné věci, do kterých jsou knihy, obrazy atd. vloženy nebo zastrčeny, vyclívají se zvlášť dle povahy hmoty.

2. Obrazy a kresby na papíru (čís. 648 a 649), do rámu dané (zarámované), dlužno vyclívati dle povahy rámů. Při malbách (čís. 649) v rámech vyclívají se rámy zvlášť dle povahy své; nelze-li jich od malby oddělití, dlužno vyclíti polovičku vší váhy dle povahy rámu.

	Clo v korunách
	ze 100 kilogramů
LI. Odpadky.	
652. Mrva, živočišná i jiná, též umělá mrviva (ne ze solí smíšená) kromě superfosfátů k čís. 617 přináležitých; popel ze dříví a z uhlí; kosti; popel z kostí; moučka z kostí; staré (mrtvé) uhlí z kostí, jehož toliko k mrvení užiti lze; struska Thomasova a jiné strusky; třísky z rohů a paznehtů; krev tekutá i vyschlá; zvířecí šlachy; odpadky masa k mrvení; zbytky po výrobě krevní soli pozůstalé; voda ammoniaková (voda plynem nasycená) neobohacená . .	cla prosté
653. Otruby (také otruby z mandlí); odpadky rýže; sladový květ; plevy; pevné zbytky, po výrobě mastných olejů pozůstalé, též umleté; výpalky, pomyje; vyloužené řepné řízky	cla prosté
654. Mláto a matoliny:	
a) vinné mláto a vinné matoliny	15·—
Poznámka. Vinné mláto a vinné matoliny, aby se z nich vyráběla kořalka, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením budou předepsány	cla prosté
b) jiné	cla prosté
655. Vinné droždí (kvasnice), těstovité	5·—
Poznámky.	
1. Vinné droždí, aby se z něho vyráběla kořalka, na dovolovací list pod dohlídkou a s podmínkami, které nařízením budou předepsány	cla prosté
2. Vinné droždí tekuté dlužno vyclívati jako víno.	
656. Odpadky, po výrobě skla pozůstalé, též nístějní sklo, skelné a hliněné střepy; odpadky hub lazebních a hub koňských; mrtev (kůže na klih)	cla prosté
657. Hadry (cáry) a jiné odpadky k výrobě papíru, t. j. lněné, bavlněné, hedvábné a vlněné hadry, odřezky papíru (odstřižky papíru), makulatura (popsaná i potištěná), staré síti, staré lanoví a staré provazy; cupování (třepené plátno); odřezky od klobouků	cla prosté
Poznámka. S odpadky, které se v sazbě zvlášť neuvádějí, a kterých jinak užiti nelze, naloží se jako se surovými látkami, od nichž pocházejí.	

	Clo v korunách
	ze 100 kilogramů

Všeobecné poznámky k sazbě dovozné.

Aby bylo lze zboží s jinými hmotami spojené podle sazby posuzovati, shrnují se látky, kterých se ke spojení užívá, pokud spojení toto po rozumu prováděcích předpisů nemá zůstati nepovšimnuté, nebo jestliže v celní sazbě samé o spojení tomto není zvlášť nic jiného ustanoveno, ve tři skupiny a vyznačují se v celní sazbě jakožto hmoty nejjemnější, jemné a obyčejné.

Podle tohoto rozdělování dlužno míti:

a) za hmoty nejjemnější: slonovinu, želvovinu, perlet, jantar, gagat (pravé nebo nápodobené); hedvábné zboží, krajky, vyšívání na textilním zboží, umělé květiny a listoví čísla 261 a 262; ozdobná pera upravená; dílo vlásenkářské a jiné dílo z lidských vlasů; polodrahé kameny, nedrahé kovy ryze pozlacené nebo postříbřené (též tákovéto železo nebo ocel), leonské dráty nebo přádlo a dílo z nich ryze pozlacené nebo postříbřené, jakož i dílo z nepravého drátu a přádla leonského;

b) za hmoty jemné: kaučuk, kůži, voskované plátno zvlášť nejmenované, voskovaný mušelín, voskovanou dykytu, knihařské plátno; kosti nebo rohy, umělé látky řezbářské (kromě napodobenin látek k písmenu *a* přináležitých); ornamentované, poniklované železo nebo ocel, nedrahé kovy jemně obdělané (ornamentované, poniklované), nikl, aluminium (hliník); mořskou pěnu a její napodobeniny, lávu, nepravé leonské dráty a přádlo, jiné zboží textilní (kromě toho, které jest pod písmenem *a* jmenováno, a kromě obyčejného zboží provazníckého, které přináleží ke hmotám obyčejným a kromě hrubých tkanin čís. 207 *a* 1, 216 *a* 1 a 217 *a*), věci s dílem z vosku vyobrazeným (též voskem potaženým) spojené; vyšívání (nikoli hedvábím) na jiných látkách nežli na zboží textilním;

c) za hmoty obyčejné všechny ty věci, které nejsou za písmenem *a* a *b* zvlášť jmenovány.

Věci drahými kovy vystrojené dlužno vyclívati dle zvláštních o tom ustanovení v sazbě, pokud nemají do sebe povahy zboží třídy XLIII.

Druhý díl.

Vývoz.

658.	Hadry (cáry) a jiné odpadky k výrobě papíru, t. j. lněné, bavlněné, hedvábné a vlněné hadry, také močené (macerované) [polomletá drť papírová, pevná nebo tekutá papírovina], odřezky papíru (ostřižky papíru), makulatura (popsaná i potištěná), staré síti, staré lanoví a staré provazy	9·60
	Všecko ostatní zboží, které není zde uvedeno, jest prosto cla.	

Příloha *B* k smlouvě.

Jednací řád pro rozhodčí soud.

§ 1.

Před začátkem řízení buďte vyrozuměny obě Strany, že byl předmět sporu písemně zjištěn. Toto zjištění oznámí každá Strana rozhodcům od ní zřízeným a obě společně vrchnímu rozsudímu.

§ 2.

Dohodě obou Stran se vyhrazuje, zdali ještě před sejitím rozhodčího soudu jeho členové a druhá Strana mají dostati písemně přípravné sdělení o vývodech nebo spisech, průvodních listinách a jiných pomůckách, vztahujících se ke skutkové povaze nebo právní otázce.

§ 3.

Každá Strana se postará, aby zřízení od ní rozhodci dostavili se v čas k jednání rozhodčího soudu; vrchní rozsudí bude společně od rozhodců pozván.

§ 4.

Obě Strany mohou zříditi u rozhodčího soudu zvláštní zástupce jako prostředníky mezi sebou a rozhodčím soudem a k ochraně svých práva zájmů.

Členové rozhodčího soudu mohou dávati jim otázky a žádati od nich vysvětlení.

Zástupci mají právo, činiti návrhy, přednášeti námitky a vyvolávati otázky mezitímné. Rozhodnutí, která rozhodčí soud učiní o rozsahu tohoto oprávnění, mají platnost konečnou a nepřipouštějí žádné další diskusse.

§ 5.

Rozhodčí soud rozhodne, v které řeči bude jednati.

§ 6.

K návrhu některé Strany, nebo usnese-li se na tom rozhodčí soud, předchází ústnímu jednání předběžné řízení.

Předběžné řízení jest k tomu určeno, aby zamýšlené vývody ke skutkové povaze nebo k právní otázce se vztahující, jakož i spisy, průvodní listiny a jinaké pomůcky, které k důkazu budou předloženy, byly sděleny písemně rozhodcům a druhé Straně, pokud se to už na základě § 2 nestalo.

Toto sdělení děje se vrchnímu rozsudímu v potřebném počtu exemplářů neb opisů. Při spisech a listinách dostačí opis rozhodných míst. Vrchní rozsudí doručí po exemplári rozhodcům a druhé Straně.

Ke sdělení určí rozhodčí soud přiměřené lhůty, které zpravidla nebudou přesahovati čtyř neděl.

§ 7.

Ústní jednání slouží ku přetřesu důvodů Stran a není veřejné. Řídí je vrchní rozsudí, který jedním nebo několika zapisovateli, které ustanoví z písařů rozhodčímu soudu přidaných nebo třeba-li z jiných způsobilých osob, dá sepsati protokol, jenž má podávati podstatný obsah jednání a má býti podepsán od něho a zapisovatelů. Před podepsáním budiž rozhodcům a zástupcům, kteří se jednání súčastnili, dána příležitost navrhnouti změny protokolu nebo dodatky, o čemž — nemůže-li shoda býti docílena — rozhodčí soud rozhodne.

§ 8.

Zástupci jsou oprávněni, přednésti v ústním jednání všechny právní pomůcky, které pokládají za prospěšné k obhájení své věci.

Konalo-li se však předběžné řízení, jest rozhodčí soud oprávněn vyloučiti z jednání spisy, průvodní listiny nebo jiné pomůcky v předběžném jednání nepředložené, které mu snad dodatečně chce předložiti jedna Strana bez svolení druhé.

§ 9.

Rozhodčí soud může od obou Stran požadovati předložení všech potřebných spisů, průvodních listin a jinakých pomůcek a všechna potřebná vysvětlení. Jest oprávněn, provedení všelikých důkazů předsevziti, zejména svědky a znalce sám vyslýchati nebo je dáti vyslechnouti neb obeslati dožádaným soudcem příslušného státu.

§ 10.

Rozhodčí výrok po skončeném ústním jednání a tajném hlasování vynešený buď písemně sepsán a důvody opatřen.

Budiž podepsán členy rozhodčího soudu. Člen, jenž zůstal v menšině, smí konstatovati při podpisu, že svého souhlasu odepřel.

Odepřel-li některý člen podpisu nebo není-li mu možno podepsati, buď tato okolnost ostatními členy pod rozhodčím výrokem osvědčena.

§ 11.

Učiněný rozhodčí výrok buď jako takový vyhlášen v posledním zasedání rozhodčího soudu jeho vrchním rozsudím. Zástupci obou Stran mohou při vyhlášení býti přítomni.

Rozhodčí výrok buď pokaždé doručen písemně. Doručení děje se zástupcům obou Stran, nebo není-li jich, Stranám samým.

Současně buď doručeno písemné vyhotovení nebo opis protokolu vrchním rozsudím ověřený.

§ 12.

Řádně doručený rozsudek rozhodčího soudu rozhoduje spor konečně a neodvolatelně.

§ 13.

Spisy rozhodčího soudu buďte k uschování dány té Straně, v jejímž území se rozhodčí soud sešel. Opisy jejich buďte zaslány druhé Straně.

§ 14.

Obě Strany si vyhrazují, v jednotlivém případu změniti nebo doplniti společnou shodou předcházející ustanovení.

§ 15.

Rozhodčímu soudu zůstává vyhrazeno, aby v mezích XXIV. článku smlouvy o úpravě vzájemných obchodních a tržebních styků ku předchozím ustanovením a případným zvláštním ujednáním obou Stran sám vydal doplňovací předpisy o řízení v konkretním případu.

§ 16.

Podle předpisů smlouvy o úpravě vzájemných obchodních a tržebních styků má ta smluvní Strana, v jejímž území se rozhodčí soud sejde, opatřiti místnosti, písaře a služební personál, jehož rozhodčí soud potřebuje k své činnosti.

Nehledíc k tomu každá Strana má nésti své vlastní náklady a polovici společných nákladů.

Za vlastní náklady pokládají se mimo jiné náhrady poskytnuté rozhodcům a zástupcům každé Strany u rozhodčího soudu, jakož i k jejímu návrhu vyslechnutým svědkům a znalcům za cesty, pobyt atd.

Závěrečný protokol.

Při podpisu smlouvy o úpravě vzájemných obchodních a tržebních styků mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské byly pojaty následující úmluvy do tohoto závěrečného protokolu:

K článku I.

1. Smluvní Strany shodly se v tom, že budou po dobu této smlouvy při provádění předpisů smluvního celního tarifu ve příloze *A* obsaženého (smluvní celní tarif obou států Rakousko-uherského mocnářství) postupovati ve vzájemné dohodě.

2. Výraz „rakousko-uherské celní území“, jehož se užívalo v dosud uzavřených obchodních smlouvách, jakož i výraz „smluvní celní tarif“ („smluvní celní území obou států Rakousko-uherského mocnářství“), jehož má se užívati v obchodních smlouvách, které s dobou platnosti až do r. 1917 budou uzavřeny, značí území obou smluvních Stran, jednotnou celní hranicí obklíčená.

Rovněž „rakousko-uherský celní tarif“, který jest za základ položen učiněným smlouvám, jakož i „smluvní celní tarif“ („smluvní celní tarif obou států Rakousko-uherského mocnářství“), který bude za základ položen obchodním smlouvám, které s platností až do r. 1917 budou uzavřeny, jest totožný s autonomním tarifem platným pro království a země na říšské radě zastoupené a pro země posvátné koruny Uherské.

K článku III.

Smlouvy článku III budou podpisovány společným ministrem věcí zahraničných nebo společným zástupcem a zástupcem každé z obou vlád.

K článku IV.

Obě smluvní Strany se dohodly, že nepoužijí jednostranně práva výpovědi na den 31. prosince 1915 v obchodních smlouvách s Německou říší, Belgickem, Italií, Ruskem a Švýcarskem vyhrazeného.

Kdyby některá z těchto smluv příslušným cizím státem byla vypovězena na den 31. prosince 1915, tedy obchodní a tržební styky s tímto státem buďte jen toliko na dobu až do 31. prosince 1917 upraveny.

Kromě toho se souhlasně ustanovuje, že výpověď smluv bez pevné lhůty platnosti od žádné z obou Stran nemůže býti požadována na základě v třetím odstavci IV. článku uvedeného práva jednostranné výpovědi, dříve nežli lhůta platnosti této smlouvy projde.

K článku VI.

Strany smluvní shodují se v tom, že každá z nich má úplnou volnost přepravné zásilky mezi vstupními místy vlastního správního obvodu podle vlastního úsudku povolovati nebo dosavadní povolení takových zásilek zrušiti.

Naproti tomu jest povolení nebo zrušení přepravných zásilek mezi pohraničnými celnicemi obou smluvních států vázáno přechozí dohodou obou vlád.

K článku VII.

Obě smluvní Strany se shodují, že v příčině záležitostí, které podle 1. odstavce VII. článku mají býti spravovány podle stejných pravidel nebo co možná shodným způsobem, kdyby se nedocílilo dohody, v následujících předmětech může se upustiti od toho, aby byly upraveny stejným způsobem:

a) v příčině řádů přístavní policie,

b) v příčině námořnického řádu, pokud se týče služebního poměru veškerých lodních posádek.

K článku VIII.

Souhlasně se ustanovuje, že obě vlády o subvencionovaných plavebních podnicích, když se byly tyto podniky dohodly, učiní zvláštní úmluvu na základě parity.

Říční lodi jedné smluvní Strany, které v území druhé se státní subvencí provozují místní dopravu, budou míti po dobu takového subvenčního poměru a za výkonu této služby vedle své národní vlajky na stěžni vlajku subvenujícího státu na kormě.

K článku XIII.

I. Strany shodují se o tom, že každá smluvní Strana má právo, za souhlasu vlády druhé smluvní Strany vydávati dobytčí sůl, šetříc zásady, že každému monopolovému území bude zabezpečena berně ze soli v něm spotřebované.

II. Vzhledem ke stavu, brusselskou cukerní úmluvou utvořenému, ustanovuje se toto, aby byl upraven obchod se zdaněným cukrem.

Ze zásilek cukru v obchodu mezi oběma státními územími jakož i s Bosnou a Hercegovinou, které jsou podrobeny poukaznímu řízení, bude vybírán od 1. ledna 1908 po dobu platnosti brusselské cukerní úmluvy ze dne 5. března 1902, Z. Ř. č. 25 z roku 1903 (uherský článek zákona II z roku 1903), poplatek 3 K 50 h ze 100 kilogramů čisté váhy konsumního cukru a 3 K 20 h ze 100 kilogramů surového cukru.

Vybíraný poplatek buď zapraven zasilatelem dříve, nežli zasilací úřad zásilku odbaví a buď finanční správě toho území, do kterého jest zásilka určena, na základě ročního sčítování odevzdán.

Hranice váhy cukerních zásilek poukaznímu řízení nepodléhajících stanoví se na 5 kilogramů.

Za modalit, které oba finanční ministři ve společné shodě ustanoví, budou poplatku prosty:

1. Transitní zásilky poukaznímu řízení podrobené.

2. Kromě toho pokaždé na jeden kalendářní rok:

a) v obchodu z království a zemí na říšské radě zastoupených do zemí posvátné koruny Uherské 225.000 metrických centů cukru,

b) v obchodu ze zemí posvátné koruny Uherské do království a zemí na říšské radě zastoupených 50.000 metrických centů cukru.

3. Cukerní zásilky, odbavené do Bosny a Hercegoviny v poukazním řízení, až do maximálního množství, které oba finanční ministři společnou dohodou pokaždé na kalendářní rok ustanoví. Z tohoto pokaždé ustanoveného maximálního množství smí se z království a zemí na říšské radě zastoupených jedna třetina, ze zemí posvátné koruny Uherské smějí se dvě třetiny odbaviti.

K článku XV.

Panuje shoda o tom, že se ustanovení XV. článku o provozování živností nevztahují k živnosti lékárnické a k živnosti obchodních dohodců (sensálů).

K článku XVII.

K číslu 2. Obě vlády se postarají, aby k zamezení nekalé soutěže v obou státech nabyly platnosti v podstatě shodné zásady.

K číslu 3, odstavci 1, se stanoví, že domácími známkami ve smyslu tohoto odstavce rozumějí se také známky podniků, které se provozují rakouskými neb uherskými státními příslušníky v některém území konsulární jurisdikce.

Vzorkový exemplář, který podle čísla 3, odstavce 3, má býti zaslán ústřednímu úřadu druhého státu, nebude vzhledem k formě pro uložení předepsané podroben žádným jiným předpisům, nežli které platí pro uložení ve vlastním státu.

Žalobou na výmaz známky pro přednostní užívání, uvedenou v čísle 3, odstavci 5, lit. *b*, rozumí se žaloba podmíněná tím, co se v § 4 novelly o ochraně známek ze dne 30. července 1895, Z. Ř. č. 108 (uherský článek zákona XLI z roku 1895) předpokládá.

K číslu 5. Co se týče užívání císařského orla a znaku zemí posvátné koruny Uherské c. a k.

dvorními dodavateli, Strany shodují se v tom, že současné užívání těchto znaků, děje-li se způsobem paritě odpovídajícím, nebude důvodem, aby bylo registrování známky odepřeno neb aby byly závady činěny proti úpravě zboží nebo proti živnostenským oznámkám obchodním. Zboží a obchodní oznámky, které mají úpravu neodpovídající paritetnímu umístění řečených znaků, mohou do obchodu býti přiváděny ještě během dvou let po tom, co tato úmluva nabude moci.

Předcházejícími ustanoveními není dotčeno používání císařského orla o sobě c. a k. dvorními dodavateli a jinými k tomu oprávněnými podnikateli rakouské státní příslušnosti, jakož i s druhé strany užívání znaku zemí posvátné koruny Uherské c. a k. dvorními dodavateli a jinými k tomu oprávněnými podnikateli uherské státní příslušnosti.

Právní prostředky, uvedené v čísle 6, odstavci 2 a 3 tohoto článku pokládají se, bez ujmy jich ostatních požadavků, také tehdy za včasně podané, jsou-li podány ve lhůtě příslušného opravného prostředku u úřadu dodání zprostředkujícího. Tento úřad má zaslati příslušné podání do osmi dnů po obdržení příslušnému úřadu druhého státu.

Mezi oběma Stranami platná úmluva o právu autorském z roku 1887, která se podle souhlasného náhledu obou Stran vztahuje také na původce fotografických děl a na jejich právní nástupce počítajíc v to nakladatele, může za trvání této smlouvy toliko tehdá býti vypověděna, nabudou-li mezi oběma Stranami platnosti ustanovení bernské konvence na ochranu autorského práva.

K článku XVIII.

Souhlasně se stanoví, že mezinárodním úmluvám v odstavci 3, článku XVIII této smlouvy uvedeným mají býti na roveň postaveny zvláštní úmluvy, dotčené v XIX. článku světové poštovní úmluvy, o výměně dopisů a krabic s udanou cenou, poštovních poukázek, poštovních balíků, o službě poštovních příkazů jakož i o zprostředkování předplatného na noviny a periodické tiskopisy poštou.

K článku XIX.

Pojišťovací společnosti jsou při rozšíření svých obchodů na území druhé smluvní Strany obmezeny na obchody tam podle nyní platných nebo příště vydaných předpisů zákonně přípustné.

Strany se shodují v tom, že přípustnosti obchodování v obou územích jsou potud položeny meze předpisy příslušných států, že v jednom území zapověděné obchody nesmějí v něm býti provozovány společnostmi druhého území, třeba by v jejich domovském státu nebylo takového zákazu.

K článku XXI.

Aby ochrana tokajského vína v XXI. článku smlouvy poskytnutá byla účinna, vláda království a zemí na říšské radě zastoupených se zavazuje, že obmezení v příčině obchodu se sladkými (desertními) víny, v §§ 4 a 7 zákona ze dne 12. dubna 1907, Z. Ř. č. 210, obsažené co nejpřísněji bude prováděti a při provádění tohoto ustanovení nedopustí žádných úlev.

Při reformě obchodu na budapešťské burse na zboží královská uherská vláda bude se říditi hledíškem, že bursovní obchody, které mají nereelní ráz, zvláště povahu herních obchodů, mají býti zamezeny, a že provozování bursovních obchodů má býti obmezeno na kruh osob k tomu povolaných, avšak bez zavedení nuceného registrování.

Zvláštní ustanovení.

I.

Neprodlouží-li se výsada Rakousko-uherské banky a zanikne-li pro to smlouva o minci a měně z roku 1892, mají se vzájemné státní finanční plnění a závazky tak splniti, vztažmo súčtovati, že se jako měřítko za základ položí mincovní jednotka v zákonech o měně ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 126, (uherský článek zákona XVII z roku 1892) ustanovená, to jest zlatá koruna rovna 0·304878 ryzího gramu.

Táž zásada platí také o oněch státních důchodech a jinakých plněních ve prospěch státu, v příčině kterých trvá smluvní úprava mezi oběma státy.

II.

Obě vlády shodují se v tom, že na některé rakouské burse znamenané uherské státní dlužní

úpisy, jakož i na budapeštské burse znamenané rakouské státní dlužní úpisy, kromě prémiových půjček, které snad příště budou vydány, vzájemně mají býti pokládány také v území druhého smluvního státu za způsobilé k ukládání peněz spořitelen a pojišťoven všeho druhu, pokud se nejedná o uložení sirotčí jistotou vázané, jakož i že jich může býti upotřebeno k obchodním kaucím ve všech oborech státní správy a ku kaucím v soudním řízení.

. Toto ustanovení platí toliko pro ten případ, že bude prodloužena výsada Rakousko-uherské banky, a to ode dne Nejvyššího schválení příslušných zákonů až do uplynutí této smlouvy.

Tento závěrečný protokol jest doplňující částí smlouvy, ku které patří, a nabude současně s ní platnosti.

V Budapešti, dne 8. října 1907.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Fort m. p.
Derschatta m. p.

Wekerle m. p.
Kossuth m. p.
Darányi m. p.

II.

Úmluva,

která

byla uzavřena mezi finančním ministrem království a zemí na říšské radě zastoupených ze strany jedné a finančním ministrem zemí posvátné koruny Uherské ze strany druhé, aby bylo zamezeno dvojité zdanění takových podniků, které rozšiřují svoje obchodování na oba státy, jakož i o některých jiných záležitostech přímého zdanění.

S výhradou schválení zákonodárnými činiteli, kterého je třeba podle zákonů obou Stran, stanoví se tímto, jak následuje:

Oddíl první.

V příčině První c. k. privilegované dunajské paroplavební společnosti a Uherské akciové společnosti po říční a námořskou plavbu, pak jiných paroplavebních podniků na Dunaji.

§ 1.

Berní základ pro První c. k. privilegovanou dunajskou paroplavební společnost buď vyšetřován podle berních zákonů platných pro království a země na říšské radě zastoupené, berní základ pro Uherskou akciovou společnost pro říční a námořskou plavbu buď vyšetřován podle berních zákonů platných v zemích posvátné koruny Uherské finančními úřady v sídle příslušných společností.

§ 2.

Aby takto vyšetřený berní základ byl rozdělen, rozlišují se tři tratí, a to:

a) rakouská od Pasova až k Děvínu,

b) uherská od Děvína až k Řšavě (čítajíc k ní uherské vedlejší přítoky dunajské) a

c) cizozemská,

§ 3.

Měřítkem, podle kterého vyšetřený berní základ má býti rozdělen na tyto tři tratí, jsou hrubé příjmy na každé z těchto tratí docílené, které proto tyto společnosti pro každou z těchto tratí odděleně mají vykázati finančnímu úřadu svého sídla.

Za hrubé příjmy pokládají se příjmy, které byly dosaženy z dopravy mezi místy příslušné trati, a kvota příjmů z transitní dopravy docílených, která podle poměrů délky připadá na příslušnou trať.

§ 4.

Tímto způsobem vyšetřený berní základ pro trať sub *b)* První c. k. privilegované dunajské paroplavební společnosti bude proto za účelem předepsání daně podle berních zákonů zemí posvátné koruny Uherské sdělován uherskému uherskému finančnímu ministru, berní základ pro trať sub *a)* Uherské akciové společnosti pro říční a námořskou plavbu bude za účelem předepsání daně podle berních zákonů platných v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených sdělován finančnímu ministru království a zemí na říšské radě zastoupených.

Kdyby daň, která by podle tohoto berního základu vypadla v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, byla menší nežli minimální daň, kterou jest předepsati podle § 100, odstavce 2 a násl., zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, tedy buď tato poslední daň předepsána; pro vyhledání

zakládacího kapitálu ve smyslu § 100, odstavce 4, dotčeného zákona má platiti dělidlo v předcházejícím § 3 stanovené.

§ 5.

V ostatním mají se ustanovení § 12, odstavce 5, 6, 7 jakož i §§ 14, 15 a 16 následujícího oddílu této úmluvy vztahovati také ke zdanění řečených obou dunajských paroplavebních společností.

§ 6.

V předcházejících §§ 1 až 5 obsažená ustanovení mají se vztahovati obdobně také k nově snad vzniklým rakouským neb uherským paroplavebním podnikům na Dunaji, které rozšíří své provozování na oba státy.

Cizozemské paroplavební podniky na Dunaji, které provozují dopravu mezi místy trati v § 2, lit. *a)* a *b)* označené, budou v každém z obou států samostatně zdaněny, při čemž pro vyšetření berního základu použito buď měřítka v § 3 uvedeného.

Oddíl druhý.

V příčině jiných výdělkových podniků, které rozšiřují své obchodování na oba státy.

§ 7.

Rozšiřuje-li se provozování některého podniku s provozovem v jednom státním území ležícím na druhé státní území, aniž se tam provozovny zřídí, tedy zdanění buď vykonáno toliko tam, kde jsou provozovny.

§ 8.

Mají-li podniky v obou státních územích provozovny, zdaňují se tyto vůbec samostatně podle berních zákonů provozovacího místa a proto za stejných poměrů nikdy výše nežli domácí; za tím účelem buďte provozovací známky, vztažmo příjmy a výdaje těchto provozoven pokud možná odděleně prokazovány.

§ 9.

Pokud však vyskytují se příjmy nebo výdaje, které jsou společny provozovnám v obou státních územích, buďte rozvrženy podle přiměřeného klíče.

Tímto klíčem u podniků, které se zabývají živnostenskou výrobou, má býti v příčině společných příjmů zpravidla zakládací a provozovací kapitál v jednotlivých provozovnách upotřebený, kdežto rozdělení společných výdajů má se zpravidla státi podle příjmů, které byly v jednotlivých provozovnách dosaženy a na ně podle předcházejícího ustanovení rozvrženy. Avšak oba finanční ministři mají právo, dohodnouti se třeba-li toho na jiném dělidle.

Tato ustanovení týkají se také obchodních podniků s tou obměnou, že příjmy, kterých bylo docíleno z prodeje zboží z některé provozovny v druhém státním území ležící, jakož i výdaje těmto příjmům odpovídající mají býti rozvrženy zpravidla stejným dílem na súčastněné provozovny.

§ 10.

Za provozovny buďte pokládány zejména prodejové kanceláře a tovární sklady, které buďte zdaněny z docíleného jimi obchodního zisku podle téhož poměru, kterého se používá ve vlastním státním území pro berní strany stejné výrobky prodávající.

Za prodejovou kancelář se pokládá, zřídí-li se pisárna, vztažmo také toliko stálý zřízenec podniku pro zprostředkování prodejů vlastních výrobků, za sklad se pokládá, zřídí-li se sklad zboží ve vlastních místnostech, aby bylo toto zboží prodáváno skrze zřízence podniku.

Naproti tomu nelze považovati za zřízení provozovny, zřídí-li samostatný jednatel sklad v místnostech od něho najatých, jakož i dá-li se zboží do komise komisionářovi nebo kupci, který jest zařízen jako samostatný obchodník, konečně prodává-li se zboží ze skladů zřízených ve skladištích dopravních ústavů nebo speditérů — pokud se tento prodej nezprostředkuje zvláštní prodejovou kanceláří; rovněž vyhledávání objednávek tím, že majitel obchodu neb obchodní cestující v jeho službách postavení cestují, vezouce s sebou jen vzorky, jakož i dodávání zboží na základě takovýchto objednávek v onom státním území, ve kterém výdělkový podnik nemá provozovny, nebude míti za následek zdanění tohoto výdělkového podniku; totéž platí pro dodávky zboží na základě objednávek, které byly zprostředkovány samostatnými

agenty — třeba by byli opatřeni vzorky nebo skladem předcházejícímu předpisu přiměřeným — nebo bez takového zprostředkování byly učiněny kupujícím bezprostředně u prodavače.

§ 11.

Zdanění v předchozích paragrafech zmíněných agentů, komisionářů a samostatných obchodníků není dotčeno předpisy této úmluvy, nýbrž děje se podle berních zákonů jejich provozovacího místa ze zisku, který vychází z tohoto obratu zboží.

§ 12.

1. V příčině úvěrních ústavů a pojišťovacích společností — kromě pojišťoven na zásadě vzájem, nosti spočívajících —, které jsou zřízeny v jednom z obou státních území a kromě svého statutárního základního sídla mají v druhém státním území filiálky nebo pobočné závody, které slouží u obchodního soudu protokolovati, jest smluveno, že tyto filiálky ve svém stanovišti mají býti odděleně zdaněny na základě zdanitelných čistých výtěžků, které budte vyhledány podle následujících ustanovení.

2. Zdanitelné čisté výtěžky dotčených podniků a jejich filiálek a pobočných ústavů v druhém státním území budou vyšetřeny a stanoveny finančními úřady toho státu, ve kterém jest sídlo podniku, podle zákonů tohoto státu.

3. Pokud při rozvrhu výdajů pro filiálky a mateřský ústav, aby byly vyšetřeny čisté výtěžky filiálek vyskytují se takové výdaje, které byly učiněny společně pro filiálky a mateřský ústav a nemohou býti prokázány speciálně pro každou z nich, budte tyto výdaje rozvrženy podle poměru hrubých příjmů. V těch případech však, ve kterých by zjištění zdanitelných čistých výtěžků filiálek nebo pobočných ústavů působilo zvláštní obtíže, buď celý zdanitelný ryzí výtěžek podniku rozvržen na hlavní podnik a filiálky v témž poměru, ve kterém jest hrubý výtěžek filiálek, který buď zvláště vykázán, k hrubému výtěžku hlavního podniku samého.

4. Oba finanční ministři zašlou si vzájemně operáty tohoto vyšetřování.

5. Z berního základu tímto způsobem pro pobočný ústav vyšetřeného — eventuálně ze zákonně předepsaného průměru takových berních základů — buď potom vyměřena daň i se všemi přirážkami v té výměře, která na jevo jde podle berních zákonů v státním území pobočného ústavu. Pokud by však daň podle tohoto berního základu v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených připadající byla menší nežli minimální daň, kterou sluší předepsati podle § 100. odstavce 2 a násl., zákona ze dne 25. října 1896, Z. Ř. č. 220, buď předepsána tato posléz řečená daň; pro vyhledání zakládacího kapitálu ve smyslu § 100, odstavce 4, uvedeného zákona má platiti dělidlo v předcházejícím odstavci 3 stanovené.

6. Námitky proti stanovení berního základu snad podané budte příslušným finančním ministrem oznámeny finančnímu ministru druhého státu, dříve nežli se toto jednání vyřídí, nesmí býti daň vyměřena na základě měřítka úchylného od zaslaného návrhu rozdělovacího. Vyrozumění poplatníka finančním úřadem, že byly takové námitky podány, přetrhuje promlčení vyměřovacího práva.

7. Proti bernímu základu může býti podán právní prostředek toliko ve státu, ve kterém byl berní základ vyšetřen, podle zákonných ustanovení tam platných.

Změny berního základu ve státu, který jej vyšetřil, mají přiměřený zpětný účinek na zdanění v druhém státním území.

8. Zejména pro vzájemné pojišťovací společnosti, finanční úřady království a zemí na říšské radě zastoupených zjistí ony momenty, které finančním úřadům v zemích posvátné koruny Uherské umožňují vyšetřiti čistý výtěžek, proti čemuž finanční úřady posléz řečené vyšetří roční ryzí prémie (odečtouc bonus) pro jednotlivé závody v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených.

§ 13.

U ostatních podniků rozvrhovací návrhy nebudou děličávány, nýbrž zdanění buď provedeno finančními úřady toho státu, ve kterém jsou provozovny, samostatně podle zásad v §§ 8, 9, 10 vyslovených. Pokud při tom však jde o okolnosti, které jsou zvláštní důležitosti pro berní povinnost provozovny nebo se týkají činitele, jenž má vliv na stanovení, vztažmo na rozvrh pro celý podnik nebo pro provozovny v druhém státním území, bude k žádosti poplatníkově, aby tyto okolnosti byly zjištěny, požádána finanční správa druhé Strany za spolupůsobení, vztažmo za vyjádření.

Finanční správy obou Stran jsou také oprávněny, zavésti taková vyšetřování a vyjádření z úřední moci a budou si v tomto směru ochotně poskytovati právní pomoc.

§ 14.

K vyzvání finančního úřadu buď zřízen zmocněnec v tuzemsku bydlící, aby podával berní prohlášení, kterých je třeba, by tuzemská provozovna byla zdaněna podle zákonů příslušného státu, aby podával podle platných zákonných předpisů požadovaná zevrubnější vysvětlení o provozovacích poměrech tuzemské provozovny a přijímal právoplatně doručení.

§ 15.

Všechny korespondence na základě této úmluvy vedené budte zprostředkovány oběma finančními ministry.

§ 16.

Všechna na základě této úmluvy konaná vyšetřování, aby byl zjištěn berní základ pro provozovny v druhém státním území, budte v každém směru na roveň pokládána vyšetřováním, kterými má býti zjištěn berní základ tuzemských pojišťoven.

Oddíl třetí.

Aby byly zamezeny některé případy dvojího zdanění.

§ 17.

Uherští státní příslušníci, kteří jsou ustanovení v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených u Nejvyššího dvora, ve společných ministerstvích a společné nejvyšší účtárně nebo v král. uherském ministerstvu u Nejvyššího dvora ve Vídni, nebo slouží ve společném vojsku nebo válečném loďstvu, nebudte podrobováni ohledně svého příjmu ze zemí posvátné koruny Uherské plynoucího rentové dani a osobní dani z příjmu.

Naproti tomu také státní příslušníci království a zemí na říšské radě zastoupených, kteří jsou v obdobném postavení v zemích posvátné koruny Uherské, nebudou ohledně příjmu, který mají z království a zemí na říšské radě zastoupených, přidržování k dani z kapitálových úroků, k dani rentové a ku přirážce všeobecné daně z příjmu v zemích posvátné koruny Uherské.

Rovněž také manžel a nezletilé děti těchto osob, které s nimi ve společné domácnosti žijí, nepodléhají dani rentové, vztažmo dani z kapitálových úroků a rent ohledně důchodů jim z druhého státního území náležejících.

§ 18.

Služební platy, čítajíc k nim pense, které se vyplácejí ze státních, dvorních, zemských, komitátních, městských, okresních neb obecních pokladen, budou zdaněny toliko ve prospěch a podle berních zákonů toho státu, ze kterého se vyplácejí.

Jiné služební požitky jsou podrobeny zdanění v příjemcově bydlišti.

§ 19.

Úroky z kapitálů, které některým podnikem veřejnému účtování podrobeným jsou umístěny v druhém státním území, nežli ve kterém podnik má své sídlo, nebudou podrobeny v tomto druhém státním území dani z kapitálových úroků a rent, vztažmo dani rentové a budou postiženy toliko daní podniku v jeho sídle vyměřovanou.

Oddíl čtvrtý.

Ustanovení závěrečná.

§ 20.

Jakmile tato úmluva počne působiti, pozbudou platnosti všechna berní ustanovení, která se týkají poplatníků pod tuto úmluvu náležejících a jí odporují; to platí zejména také o úmluvě v Budíně, dne 18. prosince 1869 ve Vídni, dne 7. ledna 1870 učiněné a zákonem ze dne 28. července 1871, Z. Ř. čís. 89, (článkem zákona XVII z roku 1870) schválené, jakož i o úmluvě ze dne 28. března 1871 zákonem ze dne 11. dubna 1873, Z. Ř. č. 54 (článkem zákona XIII z roku 1873) schválené.

§ 21.

Tato úmluva nabývá platnosti 1. lednem 1908

Oba ministři financí jsou však zmocněni, daně, které se týkají případů v této úmluvě upravených, odepsati také za dřívější léta, pokud by tyto daně nebyly předepsány, kdyby se bylo šetřilo zásad této úmluvy.

§ 22.

Každému z obou finančních ministrů jest vyhrazeno, vypověděti tuto úmluvu, a to tím způsobem, že se výpověď může vztahovati buďto k celému obsahu nebo také toliko k jednotlivým oddílům této úmluvy.

Bude-li výpověď této úmluvy dána před 1. zářím některého roku, úmluva pozbude závazné moci již pro rok, který následuje kalendářnímu roku výpovědi.

Byla-li by výpověď dána po řečeném dni, úmluva bude pokládána za zrušenou teprve druhým následujícím kalendářním rokem počínajíc.

V Budapešti, dne 8. října 1907.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Fořt m. p.
Derschatta m. p.
Wekerle m. p.
Kossuth m. p.
Darányi m. p.

III.

Dodatečná úmluva

k úmluvě o příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k břemenům obecného státního dluhu.

Mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské učiněná úmluva o příspěvku těchto zemí k břemenům obecného státního dluhu ze dne 24. prosince 1867 (zákon ze dne 24. prosince 1867, Z. Ř. č. 3 z r. 1868, a uherský článek zákona XV z r. 1867) se mění a doplňuje následujícími ustanoveními:

Článek I.

a) Roční podíl úroků, který na země posvátné koruny Uherské připadá, dokud celá půjčka na státní statky nebude řádně umořena nebo dříve splacena, ustanovuje se vyrovnáním na 990.000 zl. v kovové minci, což se rovná 1,980.000 K;

b) v uherských pokladnách ještě uložené kauce a deposita (§ 2, odstavec 4, zákona ze dne 24. prosince 1867, Z. Ř. č. 3 z r. 1868, a článek zákona XV z roku 1867) převezme kr. uherská finanční správa na vlastní účet k zúrokování a splacení; s připočtením úroků kaucí a deposit kr. uherskou finanční správou již splacených činí úroky, které sluší srazit ve smyslu právě uvedeného § 2, odstavce 4, 28.330 zl. 24 kr., což rovná se 56.660 K 48 h;

c) po srážce obnosů pod *a)* a *b)* uvedených, totiž 990.000 zl. v kovové minci, rovno 1,980.000 K, a 28.330 zl. 24 kr., rovno 56.660 K 48 h, činí další změně nepodrobený roční příspěvek zemí posvátné koruny Uherské k úrokům obecného státního dluhu 29,169.669 zl. 76 kr., rovno 58,339.339 K 52 h, v tom v kovové minci 10,786.000 zl., rovno 21,572.000 K.

Článek II.

Země posvátné koruny Uherské se zavazují, tento úrokový příspěvek 58,339.339 K 52 h zapraviti zaplacením kapitálu v hotovosti nejdéle během dvaadvacíti let po tom, co ještě nezaplacené obligace jednotného rentového dluhu, zákonem ze dne 20. června 1868, Z. Ř. č. 66, utvořeného, v nótách a v kovové minci 4·2 procent zúročného, budou svolány, aby byly přeměněny v obligace s menšími úroky.

Kapitál, jejž země posvátné koruny Uherské mají splatiti, činí, splatí-li se nejdéle v prvních desíti letech lhůty v předchozím odstavci dotčené, 1.348,886.462 K 89 h, v tom v kovové minci

498,774.566 K 47 h; při pozdějším zaplacení zvyšuje se placený kapitál od jedenáctého roku až do dvaadvacátého roku ročně o 3,345.452 K 53 h, v tom v kovové minci 1,237.040 K 10 h, až do obnosu 1.389,031.833 K 33 h, v tom v kovové minci 513,619.047 K 62 h.

Bylo-li by ve splátkách placeno, buď za příčinou stanovení zbývajícího výkupného kapitálu vykonaná splátka odečtena od toho kapitálu, který podle předcházejícího odstavce připadá na rok, kterého splátka byla zaplacena; takto zbývající obnos však buď v 11. až 22. roce oné lhůty zvýšen v témž poměru, ve kterém by celý výkupný kapitál v těchto letech stoupal; roční příspěvek zemí posvátné koruny Uherské k úrokům zmenší se v témž poměru, ve kterém se zákupný kapitál zmenší v roce, kdy splátka byla zaplacena.

Článek III.

Zaprví-li se kapitál úplně najednou, vláda království a zemí na říšské radě zastoupených vypoví ke splacení stejný obnos jednotné renty úrokových lhůt únor—srpen a duben—říjen, pokud tato renta ještě není splacena; stejný postup bude zachován, zaplatí-li se kapitál najednou úplně tím obnosem, který podle článku II odpovídá úrokovému příspěvku Uher, připadajícímu na jednotnou rentu úrokových lhůt únor—srpen nebo na jednotnou rentu úrokových lhůt duben—říjen, a to vzhledem k této poslední kategorii v kovové minci.

S obligacemi uherského státního rentového dluhu, které k zaprvení tohoto kapitálu budou vydány a činiti budou zvláštní, zřetelně seznatelnou kategorii, jakož i s úroky vztažmo s kupony těchto obligací buď v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených po stránce berní a poplatkové nakládáno stejně jako s obligacemi rakouského státního rentového dluhu a s jejich úroky vztažmo kupony; těchto obligací v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených může býti upotřebeno k ukládání sirotčích peněz jakož i k ukládání jmění sirotčím penězům zákonně na roveň pokládaného a ku kaucím služebním a obchodním. Až do výše nominálního obnosu těchto obligací dotčené výhody mají se vztahovati také na ony obligace uherského státního rentového dluhu, které snad později konversí na jejich místo nastoupí.

Článek IV.

Vláda království a zemí na říšské radě zastoupených jest oprávněna, kdykoli a bez další dohody s vládou zemí posvátné koruny Uherské nynější 4·2 procentní jednotnou rentu konvertovati v níže zúročný dluh nebo splatiti.

Změna ve výši ročního příspěvku zemí posvátné koruny Uherské k úrokům obecného státního dluhu nemá nastati následkem takové konverse a celá z toho vyplývající úspora úroková má připadnouti království a zemím na říšské radě zastoupeným.

Článek V.

Jestliže by mezi oběma vládami vznikla různost mínění o výkladu nebo o použití této dodatečné úmluvy neb úmluvy učiněné dne 24. prosince 1867 mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské (zákon ze dne 24. prosince 1867, Z. Ř. č. 3 z r. 1868, a uherský článek zákona XV z roku 1867) má býti k žádosti té neb oné vlády vyřízena rozhodčím výrokem.

V příčině sestavení rozhodčího soudu a jeho řízení mají míti platnost ustanovení článku XXIV. smlouvy o úpravě vzájemných obchodních a tržebních styků, a to také po uplynutí řečené smlouvy.

Článek VI.

Dnem, kterého tato dodatečná úmluva nabude moci, pozbudou platnosti ta ustanovení úmluvy učiněné dne 24. prosince 1867 mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské (zákon ze dne 24. prosince 1867, Z. Ř. č. 3 z r. 1868, uherský článek zákona XV z roku 1867), která se nesrovnávají s touto dodatečnou úmluvou.

Článek VII.

Tato dodatečná úmluva nabude moci současně se smlouvou o úpravě vzájemných obchodních a tržebních styků.

V Budapešti, dne 8. října 1907.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Auersperg m. p.
Forť m. p.
Derschatta m. p.

Wekerle m. p.
Kossuth m. p.
Darányi m. p.

279.

Zákon, daný dne 30. prosince 1907,

jímž se ministerstvo v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených zmocňuje učiniti úmluvu s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské v příčině změny § 8 zákona ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 63.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Ministerstvo království a zemí na říšské radě zastoupených se zmocňuje učiniti s ministerstvem zemí posvátné koruny Uherské úmluvu, podle které § 8 zákona ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 63, má obdržeti změněné znění v § 2 uvedené.

§ 2.

Paragraf 8 zákona ze dne 27. června 1878, Z. Ř. č. 63, se mění a má zníti:

„§ 8. Pojišťovací společnosti jednoho státního území, rozšíří-li svou činnost na druhé státní území zřízením pobočky (§ 1), jsou vzhledem ku provozování obchodů v druhém státním území podrobeny těm předpisům, které tamní zákony a nařízení předpisují domácím pojišťovacím podnikům. Jsou povinny obchodování pobočky zařídíti podle předpisů platných v tamním státním území pro domácí pojišťovací společnosti a vyhověti pokynům, uděleným v té příčině u provádění státního dozoru příslušnými úřady.

Do tří dnů po vymoženém zápisu pobočky u obchodního soudu společnost učiniti má o tom oznámení úřadu, příslušnému vykonávati státní dozor nad pojišťovacími společnostmi, a přiložiti výpis z rejstříku.

Úřadu budiž kromě toho předloženy další žádané doklady.

Společnost má postupovati stejným způsobem při doplnění nebo změnění svých stanov, které se v domovské zemi právoplatně provedlo a podle § 4 v druhém státním území má býti zvláště zapsáno.

Zánik společnosti buď zároveň s ohlášením, které podle § 4 u sborového soudu má býti podáno, oznámen příslušnému dozorčímu úřadu.

Nešetřilo-li by se těchto ustanovení, dozorčí úřad po předcházející výstraze může podle § 6 dáti vymazati pobočku.“

§ 3.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby tento zákon uvedlo ve skutek.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Marchet m. p.
Fiedler m. p.
Gessmann m. p.
Prášek m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Derschatta m. p.
Ebenhoch m. p.
Peschka m. p.
Abrahamowicz m. p.
Georgi m. p.

280.

Zákon, daný dne 30. prosince 1907,

o příspěvku království a zemí na říšské radě zastoupených k nákladům na společné záležitosti Rakousko-uherského mocnářství.

Když deputace podle zákona ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 146 (uherský článek zákona XII z roku 1867) pojednaly o společných záležitostech a se při tom dohodly o příspěvku obou států mocnářství k nákladu na společné záležitosti na dobu od 1. ledna 1908 až do 31. prosince 1917, vidí Mi se s přisvědčením obou sněmoven říšské rady nařídíti takto:

§ 1.

K zapravení nákladu na ty záležitosti, které v § 1 zákona ze dne 21. prosince 1867, Z. Ř. č. 146, byly prohlášeny za společné královstvím a zemím na říšské radě zastoupeným a zemím posvátné koruny Uherské, království a země na

říšské radě zastoupené mají přispívati 63·6 procenta a země posvátné koruny Uherské 36·4 procenta.

§ 2.

Ryzího výtěžku celních důchodků, který na jevo vychází po srážce vrácených důchodků a vrácených zjištěných cel jakož i celních režijních paušálů podle 2. odstavce vyměřených a celního paušálu, který se na základě § 13, odstavce 2, zákona ze dne 20. prosince 1879, Z. Ř. č. 136, odvádí zemské vládě bosenské a herzegovinské, buď upotřebeno k uhrazení nákladu na společné záležitosti a buď proto napřed odečten od nákladu na společné záležitosti.

Celní režijní paušály, které se odečtou od celních výtěžků, stanoví se na rok 1908 pro království a země na říšské radě zastoupené na 5,500.000 K, pro země posvátné koruny Uherské na 1,600.000 K, čímž se mění zákon ze dne 27. března 1869, Z. Ř. č. 117; od roku 1909 tyto celní režijní paušály mají stoupati ročně o jedno procento.

§ 3.

Jak království a země na říšské radě zastoupené tak i země posvátné koruny Uherské se zavazují, že k uhrazení svých příspěvků odvedou každého měsíce kvotu svých měsíčních příjmů, která jest k nim v témž poměru, jako suma těchto příspěvků k úhrnné sumě výdajového rozpočtu příslušného roku.

Kdyby úhrnná suma měsíční kvoty nedosahovala sumy těchto příspěvků, tedy zavazují se ony země odvésti differenci bez ohledu k svým příjmům úplně a v takových lhůtách, aby společné finanční hospodářství neuvázlo.

§ 4.

Tím dnem, kterého tento zákon nabude moci, pozbude platnosti zákon ze dne 8. června 1871, Z. Ř. č. 49, o příspěvku na Vojenskou hranici připadajícím k společným záležitostem.

§ 5.

Ustanovení tohoto zákona platí na dobu desíti let, to jest na čas od 1. ledna 1908 až do 31. prosince 1917.

Tento zákon nabude platnosti současně se smlouvou o úpravě vzájemných obchodních a tržebních styků mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské a pod tou podmínkou, že stejná ustanovení o příspěvku ke společným záležitostem nabudou zákonné moci také v zemích posvátné koruny Uherské.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Marchet m. p.
Fiedler m. p.
Gessmann m. p.
Prášek m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Derschatta m. p.
Ebenhoch m. p.
Peschka m. p.
Abrahamowicz m. p.
Georgi m. p.

281.

Zákon, daný dne 30. prosince 1907,

o zřízení železnic o rozchodu obyčejném z Nového Města přes Metliku k zemským hranicím ve směru naproti Karlovci s odbočkou do Černomelje a z Knína k zemským hranicím ve směru naproti Pribudići státním nákladem.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

Článek I.

Vláda se zmocňuje státním nákladem vystavěti lokomotivní železnice o rozchodu obyčejném

a) z Nového Města k zemským hranicím ve směru naproti Karlovci, a to buďto přes Metliku s odbočkou do Černomelje nebo přes Černomelj a Metliku, a

b) z Knína k zemským hranicím naproti Pribudići

rozpočtenými úhrnnými náklady 18,400.000 K na dříve jmenovanou a 11,400.000 K na posléze jmenovanou železnici, kteréžto náklady buďte pokládány za maximální obnosy.

Článek II.

Železniční trati, o kterých jedná tento zákon, buďte provozovány státní správou ve vlastní režii.

O jich připojení na hranicích buď učiněna úmluva s královskou uherskou vládou a vláda se zmocňuje, aby stejným způsobem upravila společnou dohodou také provozovací a dopravní otázky s tím souvislé.

Článek III.

Aby byla uhrazena potřeba v článku I ustanovená maximálním obnosem 29,800.000 K, vláda se zmocňuje, vydati obligace renty zákonem ze dne 2. srpna 1892, Z. Ř. č. 131, zřízené v tom obnosu, kterého je třeba, aby byla opatřena hotově řečená suma.

Článek IV.

Železnice, které mají podle článku I býti zřízeny, osvobozují se od kolků a poplatků vzhledem ke všem smlouvám, podáním a listinám za účelem stavby a zařízení řečených železničních tratí, jakož i od převodného při zákupu pozemků vzešlého.

Článek V.

Mému ministrovi železnic a Mému ministrovi financí jest uloženo, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Marchet m. p.
Fiedler m. p.
Gessmann m. p.
Prášek m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Derschatta m. p.
Ebenhoch m. p.
Peschka m. p.
Abrahamowicz m. p.
Georgi m. p.

282.

Nařízení ministrů orby a obchodu ze dne 31. prosince 1907,

jímž se vydávají předpisy o obchodu s dobytkem v příčině zemí posvátné koruny Uherské.

Díl I.

Podle XX. článku zákonem ze dne 30. prosince 1907, Z. Ř. čís. 278, schválené smlouvy o úpravě vzájemných obchodních a tržebních styků mezi královstvími a zeměmi na říšské radě zastoupenými a zeměmi posvátné koruny Uherské mají pro obchod s dobytkem platiti tuto vyhlášené prováděcí modality s královskou uherskou vládou smluvené.

Vzájemný obchod se zvířaty, zvířecími surovinami a s předměty jed zachycujícími, podle zvěrolékařsko-policejních předpisů provozovaný, není podroben žádnému dalšímu obmezení. Proto zdravá zvířata, která pocházejí ze prostých nákazy krajin jednoho státu, mohou býti dovážena bez dalšího obmezení do území druhého státu a jsou tam podrobena předpisům pro zvířata tuzemského původu platným, pokud byla při dojití na určeném místě zdravými shledána orgány toho státu, do jehož území byla dovezena.

§ 1.

Za příčinou průkazu, že zvířata pocházejí z krajiny nákazy prosté, musí transporty býti opatřeny úředními vysvědčeními o původu a zdravotními, která dosvědčují, že v místě původu a v sousedních obcích, vztažmo v obvodech sousedících obcí, v posledních 40 dnech před odesláním nebyla nakažlivá nemoc, která má býti hlášena a která je přenosná na ten druh zvířat, pro který byla vysvědčení vydána.

Osamotnělé vystupování sněti slezinné, sněti chřestivé, červenky nebo vztekliny v některé sousední obci není na překážku, aby bylo vysvědčení vydáno, avšak buď na něm vyznačeno. Totéž platí o puchýřkové vyrážce pro voly a valachy.

Kromě toho nebudť vůbec přihlédáno k vyskytování se ovčího svrabu, když se vydává potvrzení pro jednokopytníky, a ke svrabu jednokopytníků při potvrzeních pro ovce.

Pokud by lhůty, aby některá nakažlivá nemoc byla úředně prohlášena za zaniklou, byly různé v obou státech, pokládá se delší lhůta za rozhodnou.

V obecních obvodech větších nežli 350 čtverečných kilometrů se nevylučuje, aby byly rozděleny na menší okrsky podle své konfigurace a podle podmíněné tím zvěrolékařsko-policejní bezpečnosti. Obě Strany dorozumí se v každém případu o otázce, zdali jest takové rozdělení přípustno, jakož i o určení přirozených hranic těchto okrsků. Takovéto další rozdělení nemá platnosti vzhledem ku plicní nákaze.

Vysvědčení o původu a zdravotní (dobytčí pasy) pro zvířata, která nepocházejí z uzavřených obvodů a jsou určena k vývozu do druhého státu, mají, bez újmy jinak předepsaného obsahu, obsahovati průkaz, že jednotlivá zvířata jsou zdravá, a potvrditi, že příslušné obce a sousední obce, vztažmo veterinářské okrsky (5. odstavec tohoto paragrafu) jsou prosty nákazy pro tyto druhy zvířat.

Tyto certifikáty o původu a zdravotní platí po osm dní.

Při železničních a lodních transportech musí před naložením vykonáno býti zvláštní ohledání zvěrolékařem státně ustanoveným neb od státního úřadu k tomu zvláště zmocněným a buď nález do vysvědčení zapsán.

Plemenný a krmný skot, z dobytčích trhů do druhého státního území vyvážený, musí býti opatřen zvláštními známkami a buď ohledán zvěrolékaři, kterým jest svěřen dohled k dobytčím trhům. Nález jakož i známky buďte vyznačeny na dobytčím pase, který musí obsahovati zejména také zevrubné nacionále zvířat.

Zásilky čerstvého masa musí býti opatřeny certifikáty toho obsahu, že příslušná zvířata úředním zvěrolékařem při řádném ohledání za živa a po poražení byla shledána zdravá.

§ 2.

Vznikne-li hovězí mor v jednom státním území, vláda druhého státu má právo, až do úplného zániku nemoci omeziti nebo zakázati dovoz přeživavců, vepřů a zvířecích surovin, jakož i jed zachycujících předmětů.

Byla-li z jednoho státu do druhého státu obchodem dobytčím zavlečena plicní nákaza, slintavka a kulhavka, mor vepřový nebo jiná nemoc stejně nebezpečná, vláda tohoto státu má právo, až do úředního prohlášení, že tato nemoc zanikla, podle příslušných zákonných ustanovení omeziti nebo zakázati dovoz těch druhů zvířat, které této nemoci jsou podrobeny, ze správního okresu (v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených: z okresního hejtmanství nebo města s vlastním statutem; v zemích posvátné koruny Uherské, a to v Uhrách: z okresu stoličného soudce, vztažmo z města s právem jurisdikčním; v Chorvatsko-Slavonsku z okresu, vztažmo z městského magistrátu), z něhož nakažená doprava pochází. Toto opatření může se vztahovati také ku každému sousednímu správnímu okresu, od jehož hranic místo, z kterého nakažená doprava pochází, jest méně nežli deset kilometrů vzdáleno.

Omezení nebo zápovědi týkající se vzájemného obchodu s dobytkem budou nařizovány příslušnými ústředními úřady (v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených příslušným ministrem, v zemích posvátné koruny Uherské, a to v Uhrách příslušným ministrem, vzhledem k Chorvatsku-Slavonsku bánem); jimž mají podřízení úřadové z pravidla telegraficky podati zprávu, že proti některým dopravám byly učiněny závady, jakož i o objevení se nakažlivých nemocí v území druhé Strany, pokládají-li za to, že je třeba, aby takováto nařízení byla vydána.

Ústřední úřad ustanoví způsob a rozsah opatření, která by měla býti učiněna, jakož i lhůtu, kdy nabudou moci, a oznámí to telegraficky ústřednímu úřadu druhé Strany. Dopravy, které nejpozději den po tom, kdy telegrafické oznámení došlo u ústředního úřadu druhé Strany, byly odvezeny, připustí se ještě k dovozu.

V obchodě mezi pohraničními okresy (v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených: okresní hejtmanství nebo město s vlastním statutem; v zemích posvátné koruny Uherské, a to v Uhrách: okres stoličného soudce, vztažmo město s jurisdikčním právem; v Chorvatsko-Slavonsku: okres, vztažmo městský magistrát) obou Stran mezi sebou pohraničný úřad, je-li nakažlivá nemoc v pohraničném okresu druhé Strany nebo byla-li shledána nakažlivá zvířecí nemoc na některém zvířeti, které od tamtud přestoupilo, může prozatímně omeziti nebo zakázati vstup druhů zvířat této nemoci podrobených z postiženého okresu.

Toto opatření budiž ihned oznámeno pohraničnému okresnímu úřadu druhé strany.

Tato opatření, která se nevztahují ku přepravě přes zamořené území po železnici nebo po lodi vykonávané, budou od pohraničného okresního úřadu, který je učinil, ihned oznámena představenému úřadu (to jest úřadu druhé stolice), jenž nejkratším způsobem je schválí nebo změní.

Příslušný ústřední úřad, který současně má býti zpraven, oznámí rovněž telegraficky taková

opatření ústřednímu úřadu druhé Strany; úřad tento pak má vůli dorozuměti se s úřadem oním o žádaných snad změnách.

Omezení pohraničného obchodu s dobytkem buďte zrušena, jakmile v zamořeném okresu úředně za zaniklou prohlášena jest nemoc, která k tomu dala příčinu.

§ 3.

Aby co možná zamezeno bylo zavlečení slintavky a kulhavky obchodem s krmným a plemenným dobytkem, obě vlády mají úmysl, že za zvláště hrozivého vystupování řečené nákazy, pokud jde o vývoz paznehtníků ku krmným nebo plemenným účelům ustanovených do území druhého státu, učiniti autonomními nařízeními vzhledem ku příslušnému obchodu s dobytkem přiměřená nařízení, která by také onu míru přesahovala, která v této příčině v přítomné úmluvě jest označena za potřebnou, vztažmo za přípustnou.

Vznikly-li by pochybnosti o tom, zdali tímto způsobem učiněná opatření sluší pokládati za dostatečná, může se žádati, aby byla ihned svolána komise odborníků z obou států, která má podati své dobré zdání o tom, zdali by a která opatření měla býti učiněna, aby se zamezilo zavlečení nákazy bez nedůvodných překážek obchodu.

Nedocílí-li se v dotčené komisi jednomyslnosti všech hlasů nebo kdyby příslušná vláda do osmi dnů nedbala přiměřeně jednomyslně učiněného návrhu této komise, buď učiněn pokus, aby v této záležitosti byla dosažena shoda v celní a obchodní konferenci. Opatření, která by byla navržena celní a obchodní konferencí, buďte provedena ministrem orby vývozného státu toliko tenkráte, jestliže schválil tyto návrhy.

§ 4.

Obchod s prasaty po dobu, po kterou za trvání vepřového moru (vepřové nákazy) jest nebezpečí, že by byl zavlečen, bude následovně zvláště upraven.

1. Vývoz krmných a plemenných prasat bude připuštěn příslušnou vládou jednoho státu do druhého státu k volnému obchodu podle předpokladů ustanovených v těchto „prováděcích modalitách“ a kromě toho toliko za následujících podmínek:

a) Vývoz krmných a plemenných prasat smí se konati toliko po železnici a k zvláštnímu povolení ústředního úřadu toho státu, ze kterého se vývoz konati má.

b) Povolení k tomuto vývozu buď dáno toliko k zvláštní žádosti pro taková prasata, u kterých bylo zjištěno, že obec, odkud pocházejí, a sousední obce, vztažmo veterinářské okrsky (§ 1, odstavec 5, těchto prováděcích modalit) jsou prosté nákazy a která za 40denního pozorování a po něm byla shledána za nepodezřelá z nákazy.

c) Toto pozorování buď dopuštěno toliko v takových obcích, které se sousedními obcemi, vztažmo veterinářskými okrsky (§ 1, odstavec 5, těchto prováděcích modalit) jsou prosté nákazy a to jen tenkráte, když jest možná isolace zvířat zvěrolékařsko-policejním požadavkům vyhovující.

d) Příslušná zvířata buďte při počátku pozorování bezpečně označena zřízenci státních zvěrolékařů a po dobu pozorování pohromadě a v evidenci chována; jejich zdravotní stav buď občasnými prohlídkami kontrolován.

Po skončeném bezzávadném pozorování buď ústřednímu úřadu zpráva podána a jeho povolení k vývozu vyžádáno. Potom buďte zvířata znova tak označena, aby bylo seznati vykonané pozorování a buďte dopravena bezprostředně k naložení do určeného místa.

e) Doprava zvířat k nejbližší nakládací stanici buď vykonána po cestách nákazy prostých a bez zastávek za cesty ve dvorech a pod. Je-li nakládací stanice od pozorovacího místa tak vzdálená, že by se při honu naložení nemohlo státi téhož dne, buď doprava vykonána vozem. Nakládání buď provedeno způsobem, který vylučuje každé nebezpečenství nákazy.

f) Ohledání těchto prasat bezprostředně, nežli se propustí z pozorování, a při nakládání v podací stanici — kromě důvodných výjimek — bude provedeno týmž státním zvěrolékařem, který za pozorování k zvířatům dohlížel.

g) Příslušný ústřední úřad umožní zvěrolékařskému delegátu druhého státu, aby ihned nabyl vědomosti o každém uděleném povolení ku pozorování krmných a plemenných prasat. Rovněž ústřední úřad, jenž byl vývoz povolil, telegraficky zpraví o tomto povolení, uvede místo, kam jsou zvířata určena a které již později nemůže býti změněno, zároveň s jeho udělením ústřední úřad druhého státu.

2. Obchod s jatečnými prasaty řídí se vůbec podle ustanovení XX. článku smlouvy v nadpisu uvedené, vztažmo podle těchto „prováděcích modalit".

Nehledě k volnému obchodu tam smluvenému smějí vůbec zdravá jatečná prasata, která pocházejí ze dvorů nákazy prostých (místně samostatných chlévů a salaší), dovážena býti na konsumní trhy a veřejné jatky druhého státu.

Jatečná prasata smějí býti dovážena do míst, ve kterých není konsumních trhů nebo veřejných jatek, toliko na zvláštní povolení vlády druhého státu, aby byla poražena za zvěrolékařského dozoru, a vůbec toliko za okolností, které vylučují každé nebezpečenství, že by nákaza byla zavlečena.

3. Na dobytčích pasech buď zřetelným způsobem vyznačeno, zdali vyvážená prasata mají býti pokládána za jatečná prasata nebo za krmné a plemenné vepře a vzhledem k těmto, že jejich vývoz byl povolen podle čísla 1 tohoto paragrafu. Kromě toho buď na dobytčích pasech uvedeno původní místo, ze kterého prasata pocházejí.

4. Jatečná prasata, která byla jako jatečná dovezena, musí býti v osmi dnech poražena; v případu pod čís. 2, odstavcem 3, tohoto paragrafu naznačeném musí poražení vykonáno býti již během tří dnů. Tyto lhůty budte počítány ode dne, kterého prasata došla na určené místo, při konsumních trzích ode dne, kterého byla přihnána na trh.

5. Obě vlády se zavazují, kdyby i při provádění této úmluvy vepřový mor byl opětně zavlečen krmnými a plemennými vepři do druhého státu, že po dobu tohoto nebezpečí obmezí povolování vývozu krmných a plemenných vepřů na obvody notoricky nákazy prosté.

Kdyby se i toto opatření vůbec neosvědčilo, každá vláda vyhrazuje sobě, zastaviti až na dále udílení takovýchto povolení.

§ 5.

Obě vlády budou také dále vykonávati dosud prováděnou kontrolu zdravotního stavu a původu zvířat do druhého státu určených.

Obě Strany propůjčují si ostatně vzájemně právo za příčinou zpráv o zdravotním stavu dobytka, o zařízení dobytčích trhů, jatek, žírných ústavů, kontumačních ústavů dobytčích a pod., jakož i o provádění platných zvěrolékařsko-policejních předpisů vyslati bez předcházejícího ohlášení delegáty do druhého státu nebo tam také trvale exponovati. Obě Strany poukážou své úřady, aby dotčeným odborným zřízencům druhé Strany, jakmile se jako tací legitimují, poskytovaly k jejich žádosti podporu a vysvětlení.

§ 6.

S dopravami dobytka z území jednoho státu, o kterých by v druhém státu na určeném místě bylo shledáno, že jsou postiženy nakažlivou nemocí zvířecí, která má býti oznámena, budiž stejně nakládáno jako s podobnými zásilkami z vlastního území a mohou proto zpět zaslány býti do území, z kterého byly vypraveny.

Přeje-li si to vlastník, příslušný politický úřad na místě, do něhož zásilka jest určena, dovolí, aby příslušná zvířata ihned byla poražena a zpeněžena, připouští-li to stav nemoci zvířat a je-li vyloučena možnost, že by nemoc byla zavlečena. Toto povolení bude však z pravidla toliko tu dáno, kde jest železniční stanice s jatkami kolejemi spojena.

Při zjišťování nemoci může spolupůsobiti znalec ze země, odkud doprava pochází (§ 5), může-li takový znalec do 24 hodin býti přibrán.

Různí-li se mínění o povaze nemoci, buda věc přezkoumána vyšším státním zvěrolékařským orgánem země, kam doprava jest určena, jehož dobré zdání potom jest rozhodno pro další řízení.

Celé řízení musí však za všech okolností skončováno býti ve 48 hodinách od chvíle, kdy závada byla učiněna.

Vzešlé náklady má zapraviti strana.

§ 7.

Větší isolované dobytčí závody, které jsou postaveny pod bezprostřední státní dozor a mají přiměřená stavební zařízení a zvěrolékařsky zabezpečené provozování, pokládají se co do zvěrolékařsko-policejní správy za zvláštní správní obvody. Závody tyto mohou proto uzavřeny býti toliko tentráte, když by jejich dobytek byl nakažen.

Shodou společnou bude ustanoveno, za kterých podmínek takové závody budou uznány za zvláštní správní obvody. (Příloha.)

Příslušnému ministru (v Chorvátsko-Slavonsku bánovi) jest vyhrazeno, aby dobytčí závody na jeho vlastním území ležící, o kterých jest uznáno, že vyhovují svrchu dotčeným podmínkám, prohlásil za takové zvláštní obvody.

§ 8.

Plicní nákaza budiž v obou státech podle stejných zásad potlačována a zejména všechna onemocnělá nebo nákazou podezřelá zvířata buďte ihned závazně poražena.

§ 9.

Změny platných zákonů o nakažlivých nemocech zvířecích mají se stejnoměrně vztahovati k obchodu se zvířaty z území druhého státu. Avšak rozumí se samo sebou, že záruky, pro vespolný obchod s dobytkem podle tohoto nařízení dané, mohou po dobu, po kterou nařízení toto bude platiti, změněny býti toliko shodou společnou.

§ 10.

Obě vlády nebudou občasně vyhlašovati obce druhého státu zvířecími nemocemi stižené, nýbrž budou od nich uveřejňované občasné úřední výkazy o zvířecích nákazách bezprostředně a bez průtahu zasílati politickým úřadům I. stolice jakož i všem zvěrolékařům druhého státu, kteří konají prohlídku dobytka.

§ 11.

Obě vlády se zavazují, že tuto úmluvu co nejvěrněji budou prováděti, takže z jedné strany se vším důrazem bude zabráněno, aby byly nákazy zavlečeny, a že z druhé strany nebudou činěny neodůvodněné obtíže obchodu se zvířaty druhého státu.

§ 12.

Každá z obou vlád učiní ve své vlastní působnosti současně obdobná opatření, aby to, co tuto jest ujednáno, bylo provedeno, a zahájí vyjednávání, aby z obou stran v platnost uvedeny byly zvěrolékařské policejní předpisy na stejných základech spočívající.

Aby byl zamezen dovoz a průvoz zvířat, masa a zvířecích surovin ze států, ze kterých dovoz a průvoz takových věcí jest spojen se zvěrolékařsko-policejními nebezpečími, bude stejnoměrně postupováno.

Příloha.

Obchod s vepři ze žírných ústavů.

Co se týče obchodu s vepři, budou ty ústavy pro krmení vepřů uznány za zvláštní obvody po stránce zvěrolékařsko-policejní, které jsou postaveny pod bezprostřední dozor státního zvěrolékaře výlučně toliko pro jejich účely zřízeného a které při dovozu a odvážení vepřů jsou vázány pravidelným provozováním od příslušného ústředního úřadu předepsaným a vyhovují svým stavebním zařízením těmto požadavkům:

a) příslušné ústavy musí býti zřízeny mimo osady a města a od svého okolí musí prostorně úplně býti odloučeny; toto odloučení samo musí tak býti provedeno, aby vepři tam umístění byli úplně zabezpečeni před každým nestřeženým stykem; tyto ústavy musí kromě toho kolejemi přímo spojeny býti se železnicí;

b) jednotlivé salaše musí od sebe odděleny býti zdí nebo dobře vyspárovanými a přiměřeně vysokými dřevěnými stěnami, mají míti úplně nepropustné podlahy a skládací a nakládací rampy; jestliže by vepři nemohli přímo z příslušných salaší býti nakládáni, nýbrž třeba-li je k tomuto účelu ze salaše hnáti k nakládací rampě, musí také průhonové cesty míti stejnou podlahu; konečně musí závod míti také účinnou kanalisaci se stálým tokem vodním.

Díl II.

§ 1.

Zvířata ze zemí posvátné koruny Uherské dovezená buďte na určeném místě zvěrolékařsky prohlédnuta.

§ 2.

V železniční dopravě buď vzhledem ku předepsané zvěrolékařské prohlídce za určené místo pokládána stanice, kde se zvířata složí.

§ 3.

Strany, které dopravují po silnicích zvířata ze zemí posvátné koruny Uherské do království a zemí na říšské radě zastoupených, mají oznámiti obecnímu starostovi určeného místa do 24 hodin, že zvířata došla.

Tento starosta jest povinen odeslati oznámení ve 24 hodinách politickému úřadu I. stolice, který co možná ihned, jakmile oznámení došlo, má nařídíti zvěrolékařskou prohlídku.

Zvěrolékařská prohlídka může býti předsevzata také již bezprostředně při přestupu hranic, dříve nežli zvířata na určené místo dorazí.

Tím není dotčena povinnost strany, učiniti oznámení.

Zvířata, která nebyla proti zákazu dopravena a u nichž při prohlídce nebyly shledány zvěroléčebně-policejní závady, buďte ihned volnému obchodu odevzdána.

Ustanovení závěrečná.

Zapověděno jest dopravovati zvířata ze zemí posvátné koruny Uherské proti předpisům v tomto nařízení daným, vztažmo proti úředním příkazům na jich základu vydaným.

Přestupky těchto předpisů budou potrestány podle ustanovení zákonů ze dne 29. února 1880, Z. Ř. č. 35, a ze dne 24. května 1882, Z. Ř. č. 51.

Toto nařízení nabude moci dne 1. ledna 1908.

Zároveň pozbudou působnosti ustanovení dosud platná, která odporují těmto předpisům.

Fiedler m. p. **Ebenhoch** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXX. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1907.

Obsah: (Čís. 283—286.) 283. Nařízení, jímž se zastavuje odběr limitované soli z c. k. solního skladiště v Halleině. — 284. Nařízení, že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Pardubickém a Českobrodském. — 285. Zákon o dalším vybírání daní a dávek, jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do 30. června 1908, pak o zdělání ústřední účetní závěrky o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1907. — 286. Zákon, jímž se prodlužuje působnost zákona ze dne 30. srpna 1891 o vykonávání pravomocnosti konsulární.

283.

Nařízení ministeria finančního ze dne 23. prosince 1907,

jímž se zastavuje odběr limitované soli z c. k. solního skladiště v Halleině.

Na základě Nejvyššího zmocnění zastavuje se 1. lednem 1908 odběr kuchyňské soli povolený Nejvyšším rozhodnutím ze dne 21. listopadu 1829 (které bylo vyhlášeno dekretem c. k. zemské vlády Rakous nad Enží ze dne 1. prosince 1829, č. 34496, s. z. pol. pro Horní Rakousy a Solnohradsko, XI. díl, č. 296) obyvatelům vévodství Solnohradského na podporu chovu dobytka za limitovanou sníženou cenu 17 K 50 h za 100 *kg* z c. k. solního skladiště v Halleině.

Korytowski m. p.

284.

Nařízení ministeria finančního ze dne 23. prosince 1907,

že byly změněny lhůty ku placení činžovní daně domovní v berním výběrčím okresu Pardubickém a Českobrodském.

Na základě zákona ze dne 11. června 1894, Z. Ř. č. 110, se nařizuje, že činžovní daň domovní, která v berním výběrčím okresu Pardubickém a Českobrodském podle dosud platných předpisů byla placena ve čtvrtletních lhůtách napřed dne 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října dospělých, má býti placena budoucně v těchto okresech ve čtyřech stejných lhůtách dne 1. února, 1. května, 1. srpna a 1. listopadu každého roku dospělých.

Tytéž lhůty splatnosti mají podle § 7 zákona ze dne 9. února 1882, Z. Ř. č. 17, míti platnost také pro pětiprocentní daň z ryzího výtěžku budov, které následkem stavby zcela nebo částečně jsou osvobozeny od domovní daně činžovní.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. ledna 1908.

Korytowski m. p.

285.

Zákon, daný dne 28. prosince 1907,

o dalším vybírání daní a dávek jakož i o zapravování státního nákladu v době od 1. ledna až do 30. června 1908, pak o zdělání ústřední účetní závěrky o státním hospodářství království a zemí na říšské radě zastoupených za rok 1907.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

1.

Vláda se zmocňuje, aby přímé daně a nepřímé dávky dále vybírala podle platných pravidel v době od 1. ledna až do 30. června 1908.

§ 2.

Výdaje, které vzniknou v době od 1. ledna až do 30. června 1908, budte zapraveny podle potřeby na účet úvěrů, které finančním zákonem na rok 1908 budou ustanoveny.

§ 3.

Za kapitály obecného dluhu státního, které roku 1908 ke splacení dospějí, mohou se pro vykonání § 2 zákona ze dne 24. prosince 1867, Z. Ř. č. 3 z r. 1868, vydati obligace rentového dluhu, zákonem ze dne 16. února 1903, Z. Ř. č. 37, zřízeného, čtyřmi ze sta bez daně zúročného, na korunovou měnu svědčícího, a to v té sumě, které podle státního rozpočtu ještě je třeba ke splacení oněch kapitálů.

§ 4.

Finanční ministr se zmocňuje, v roce 1908 bez předchozího zvláštního přisvědčení říšské rady toliko na prosté pozdější odůvodnění zciziti věci nemovitého státního vlastnictví, jejichž odhadní hodnota pro každý jednotlivý předmět nepřesahuje 50.000 K, a to až do úhrnu 600.000 K. Rovněž finanční ministr na pozdější odůvodnění jest zmocněn, aby v roce 1908 dovolil zavaditi předměty nemovitého státního vlastnictví služebnostmi, když zmenšení hodnoty předmětu, který má býti zavazen, nebo hodnota práva, které má býti propůjčeno, v každé jednotlivé případnosti nepřesahuje 50.000 K. Úhrnná hodnota služebností, které roku 1908 tímto způsobem smějí býti zřízeny, nesmí přesahovati 400.000 K. Mimo to finanční ministr, odůvodní-li to později, jest zmocněn, v roce 1908 společnostem, které požívají státních železnic, dáti povolení ku prodeji nepotřebných pozemků státních železnic, dají-li přiměřenou náhradu pokladně státní za to, že se stát vzdal vlastnického práva, a to i v těch případech, ve kterých odhadní hodnota jednotlivého prodávaného předmětu přesahuje 50.000 K.

§ 5.

Vláda se zmocňuje, aby z pokladniční hotovosti, ku které budte připočteny hospodářské přebytky roku 1906, jakož i přebytky předcházejících let, upotřebila k doplňovacím a rozšiřovacím stavbám, na úpravu nádraží, na zřízení kolejí, pak k rozmnožení a doplnění obozu státních drah 57,700.000 K,

na rozšíření telefonní sítě . . . 6,000.000 „,

na mimořádnou dotaci melioračního fondu . . . . . 4,000.000 „,

na zvelebení živností, průmyslu a vývozu . . . . . 1,800.000 „,

na zřízení a úpravu klinických oddělení v nemocnicích . . . . 8,000.000 „,

na podporu dobrovolné zdravotní pomoci Rakouské společnosti červeného kříže . . . . . 300.000 „,

na zřízení fondu pro zřizování obydlí státních úředníků . . . 4,000.000 „,

aby byl zřízen fond se stejným účelem pro solivarní dělníky . 1,000.000 „,

konečně na podporu péče o mládež. . . . . 500.000 „.

§ 6.

Základem pro ústřední účetní závěrku o státním hospodářství v královstvích a zemích na říšské radě zastoupených, kterážto závěrka budiž zdělána podle císařského nařízení ze dne 21. listopadu 1866, Z. Ř. č. 140, má býti za rok 1907 na místě finančního zákona sestavení výdajův a příjmů, jak obsaženo jest v návrhu finančního zákona na základě Nejvyššího rozhodnutí poslanecké sněmovně říšské rady předloženém a budte podle toho do účtu položeny výdaje na základě zákonů ze dne 28. prosince 1906, Z. Ř. č. 257, a ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176, zapravené a příjmy dosažené.

Výdaje zapravené na řad mimořádných vojenských úvěrů delegačními usneseními povolených budiž podle rozpočtu súčtovány.

§ 7.

Těch obnosů, o nichž jest v § 6 dotčeného návrhu finančního zákona ustanoveno, že jich může býti upotřebeno po delší dobu nežli jednoroční, pokud by jich nebylo upotřebeno až do konce roku 1907, může býti ještě použito až do konce roku 1908, a budiž příslušné výdaje potom súčtovány pro službu roku 1908.

§ 8.

Úvěrů (obnosů) tuto uvedených může býti ještě upotřebeno až do 30. června 1908 a budiž s těmito úvěry (obnosy), pokud by jich nebylo spotřebováno do konce roku 1907, tak naloženo, jako kdyby byly povoleny v rozpočtu na rok 1908.

A. V rozpočtu ministeria vnitra.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 29. prosince 1904, Z. Ř. č. 163, na rok 1904 pod titulem 3, § 3, položkou 4, jakožto kvota nákladů na novou stavbu a vnitřní zařízení úřední budovy v XV. okresu ve Vídni (2. částka) a prodloužený zákonem ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176, až do konce prosince 1907 . . 140.000 K.

Obnosy, povolené podle §§ 6 a 7 zákona ze dne 21. prosince 1905, Z. Ř. č. 196, na rok 1905 a prodloužené zákonem ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176 (položka *E*), až do konce prosince 1907, a to:

2. Titul 5, § 8, položka 1, státní příspěvek, aby byla jízdnou učiněna cesta z Pasji Vsi do Sv. Antonína a na stavbu mostu přes potok Martesin, politický okres koparský . . . . . 3.000 K;

3. titul 5, § 8, položka 4, státní příspěvek, aby byla dokončena obecní silnice z Ročinje do Kambreška, politický okres gorický . . . . 5.000 K;

4. titul 5, § 13, položka 5, na přeložení příkré trati přemyšelské říšské silnice v kilometru 189 až 190, politický okres krosenský (2. částka) 23.000 K;

5. titul 6, § 7, položka 2, státní příspěvek na upravení Kamnické Bystřice mezi Duplicí a ústím do Sávy (2. částka) . . . . . 30.000 K;

6. titul 7, § 1, položka 1, kvota nákladu na novou stavbu úřední budovy v XV. okresu ve Vídni (3. částka) . . . . . 26.952 K.

B. V rozpočtu ministeria věcí duchovních a vyučování.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 29. prosince 1904, Z. Ř. č. 163, na rok 1904 pod titulem 13, § 4, na stavby a zákup nemovitostí, aby byl umístěn fysiologický ústav německé university v Praze (4. a poslední částka), a prodloužený zákonem ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176, až do konce prosince 1907 . . . . 100.000 K.

Obnosy, povolené podle §§ 6 a 7 zákona ze dne 21. prosince 1905, Z. Ř. č. 196, na rok 1905 a prodloužené zákonem ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176 (položka *E*), až do konce prosince 1907, a to:

2. titul 8, § 9, na novou stavbu archaeologického musea ve Splétě (5. částka) . . . 10.000 K;

3. titul 14, § 2, aby byla umístěna státní reálka v Tarnově (4. a poslední částka) . . . 10.000 K.

C. V rozpočtu ministeria obchodního.

Obnos, povolený podle §§ 6 a 7 zákona ze dne 21. prosince 1905, Z. Ř. č. 196, na rok 1905 pod titulem 12, § 7, lit. *d*), náklady na zřízení poštovského pavillonu na nádraží v Attnang-Puchheimě a prodloužený zákonem ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176 (položka *E*), až do konce prosince 1907 . . . . . 40.000 K.

D. V rozpočtu ministeria železnic.

1. Obnos, uvedený v císařském nařízení ze dne 29. prosince 1904, Z. Ř. č. 163, na rok 1904 pod titulem 6, § 10, na investice a jiné mimořádné výdaje za příčinou převzatého provozování místní dráhy Celje—Velenje a prodloužený zákonem ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176, až do konce prosince 1907 . . . . . 375.000 K;

2. obnos, povolený podle §§ 6 a 7 zákona ze dne 21. prosince 1905, Z. Ř. č. 196, na rok 1905 pod titulem 6, § 10, na zlepšení napájecích vod a prodloužený zákonem ze dne 29. července 1907, Z. Ř. č. 176 (položka *E*), až do konce prosince 1907 . . . . . 249.000 K.

E. Obnosy, dotčené v § 7 zákona ze dne 28. prosince 1906, Z. Ř. č. 257.

Kromě toho může býti upotřebeno také až do 30. června 1908 těchto úvěrů, zákonem ze dne

6. června 1901, Z. Ř. č. 63, povolených, a to úvěrů na léta 1901 a 1902 pod položkou 10 povolených 2,102.000 K a 540.000 K, pak úvěru na rok 1903 pod položkou 7 povoleného 2,000.000 K, úvěrů na rok 1904 pod položkou 7, 12, 14, a 17 povolených 3,000.000 K, 11,474.000 K, 19,554.000 K a 2,078.000 K jakož i úvěrů na rok 1905 pod položkou 7, 11, 12, 13, 14, 15, 17 a 19 povolených 2,000.000 K, 2,800.000 K. 11,474.000 K, 2,578.000 K, 19,554.000 K, 2,634.000 K, 2,078,000 K a 1,550.000 K.

Kromě toho také úvěru 180.000 K, povoleného zákonem ze dne 8. března 1907, Z. Ř. č. 75, článek II, na vypracování návrhu železniční trati z Jasla do Konieczné na rok 1907, může býti upotřebeno až do 30. června 1908.

Dovoluje se na rok 1908, že mohou býti vzájemně přeneseny nespotřebované ještě zbytky úvěrů povolených v položkách 12 až 20 stavebního a investičního programu státní správy železniční, který byl schválen zákonem ze dne 6. června 1901, Z. Ř. č. 63.

§ 9.

Mému finančnímu ministrovi jest uloženo, aby ve skutek uvedl tento zákon, který nabývá moci dnem vyhlašovacím.

Ve Vídni, dne 28. prosince 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Korytowski** m. p.

286.

Zákon, daný dne 30. prosince 1907,

jímž se prodlužuje působnost zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, o vykonávání pravomocnosti konsulární.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Působnost §§ 1 až 18, 22 a 23 zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, kterým byla vydána ustanovení o vykonávání pravomocnosti konsulární, prodlužuje se až do 31. prosince 1909.

Co se týče obmezení konsulární pravomocnosti v Egyptu a co se týče zrušení konsulární pravomocnosti v Tunisu (§ 19 zákona o vykonávání pravomocnosti konsulární), trvají dosavadní nařízení v platnosti.

§ 2.

Po dobu působnosti zákona o vykonávání pravomocnosti konsulární zůstane v moci také zákon ze dne 22. ledna 1902, Z. Ř. č. 40, jímž byly upraveny poplatky konsulární (§ 9 posléz uvedeného zákona).

§ 3.

V § 1, odstavci 1, dotčená ustanovení zákona ze dne 30. srpna 1891, Z. Ř. č. 136, mohou před 31. prosincem 1909 toliko tenkráte býti zrušena nebo potud změněna, když v druhém státním území mocnářství platný, o témž předmětu jednající zákon rovněž bude zrušen nebo stejným způsobem změněn.

§ 4.

Tento zákon nabude moci dne 1. ledna 1908 s tou podmínkou, že byl také v druhém státním území mocnářství vydán zákon, který dobu platnosti uherského článku zákona XXXI : 1891 prodlužuje přiměřeně ku § 1 tohoto zákona.

§ 5.

Mému ministrovi práv jest uloženo, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p. **Klein** m. p.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXXI. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1907.

Obsah: Čís. 287. Císařský patent, jímž se rozpouští zemský sněm Tyrolský.

287.

Císařský patent, daný dne 30. prosince 1907,

jímž se rozpouští zemský sněm Tyrolský.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvatský, Slavonský, Haličský, Vladiměřský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Guastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišťský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolužický a Istérský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenčký, Sonnenberský atd.; pán Trstanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věděti dáváme:

Zemský sněm knížecího hrabství Tyrolského jest rozpuštěn a budte zavedeny nové volby do tohoto zemského sněmu.

Dáno v Našem říšském hlavním a sídelním městě Vídni, dne 30. prosince léta tisícího devítistého a sedmého, panování Našeho roku šedesátého.

František Josef m. p.

Beck m. p.	**Klein** m. p.
Korytowski m. p	**Bienerth** m. p.
Marchet m. p.	**Derschatta** m. p.
Fiedler m. p.	**Ebenhoch** m. p.
Gessmann m. p	**Peschka** m. p.
Prášek m. p.	**Abrahamowicz** m. p.

Georgi m. p.

1908

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, Seilerstätte 24, také roku 1908 **v jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1908** každého těchto osmera vydání stojí **8 K**, nechť se pro něj docház nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Seilerstätte 24, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž se Zákonník říšský dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . 8 „ 40 „	

Cena ročníku 1907 bude oznámena počátkem ledna 1908.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínaje rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (¼ archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (¼ archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Seilerstätte 24, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

Rok 1907.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka CXXXII. — Vydána a rozeslána dne 31. prosince 1907.

Obsah: Čís. 288. Zákon, kterým se vláda zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní styky s cizozemskem na dobu od 1. ledna až do 31. prosince 1908 a k ratifikaci přivedla brusselskou úmluvu cukerní ze dne 28. srpna a 19. prosince 1907.

288.

Zákon, daný dne 30. prosince 1907,

kterým se vláda zmocňuje, aby zatímně upravila obchodní styky s cizozemskem na dobu od 1. ledna až do 31. prosince 1908 a k ratifikaci přivedla brusselskou úmluvu cukerní ze dne 28. srpna a 19. prosince 1907.

S přisvědčením obojí sněmovny rady říšské vidí Mi se nařídíti takto:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby obchodní a tržební styky s těmi cizími státy, stran kterých jeví se býti prodloužení dosavadních úmluv neb ujednání nových úmluv potřebným, zcela nebo částečně na dosavadním základě upravila nebo na místě dosavadních úmluv ujednala nové úmluvy, avšak s tou obměnou, že toto prodloužení, vztažmo nové ujednání, pokud by mělo působiti přes den 31. prosince 1908, každým způsobem dříve podrobeno býti musí ústavnímu projednání.

Jestliže by a pokud by takové prodloužení nebo jinaké ujednání nenastalo, vláda je zmocněna, aby až do 31. prosince 1908 učinila způsobem nařizovacím účelná opatření, aby příslušné obchodní poměry byly upraveny.

Vláda se kromě toho zmocňuje, aby k ratifikaci přivedla brusselskou úmluvu cukerní ze dne 28. srpna a 19. prosince 1907.

§ 2.

Mému veškerému ministerstvu jest uloženo, aby ve skutek uvedlo tento zákon, který nabude moci dnem svého vyhlášení.

Ve Vídni, dne 30. prosince 1907.

František Josef m. p.

Beck m. p.
Korytowski m. p.
Marchet m. p.
Fiedler m. p.
Gessmann m. p.
Prášek m. p.
Klein m. p.
Bienerth m. p.
Derschatta m. p.
Ebenhoch m. p.
Peschka m. p.
Abrahámowicz m. p.
Georgi m. p.

1310

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

vydává se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, v I. okresu, Seilerstätte 24, také roku 1908 v **jazyku německém, českém, vlašském, chorvátském, polském, rumunském, rusínském a slovinském.**

Předplatné na celý **rok 1908** každého těchto osmera vydání stojí **8 K,** nechť se pro něj docház nebo nechť se posílá (bez porta) po poště.

Předplácí se ve skladě c. k. dvorní a státní tiskárny, I. okres, Seilerstätte 24, kde také mohou býti odebrány jednotlivé ročníky a částky.

Poněvadž se Zákonník říšský dodává nebo zasílá toliko tenkráte, zapraví-li se dříve roční předplatné, budiž zároveň s předplacením zapraveno náležité předplatné. Aby Zákonník říšský mohl býti doručován rychle a bez závady c. k. poštou, budiž mimo správnou adresu oznámen také příslušný dodávací okres poštovský.

Zákonníky **německé** na některý rok lze dostati za tyto ceny:

ročník 1849 za . . . . 4 K 20 h	ročník 1869 za . . . . 6 K — h	ročník 1889 za . . . . 6 K — h
„ 1850 „ . . . . 10 „ 50 „	„ 1870 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1890 „ . . . . 5 „ 40 „
„ 1851 „ . . . . 2 „ 60 „	„ 1871 „ . . . . 4 „ — „	„ 1891 „ . . . . 6 „ — „
„ 1852 „ . . . . 5 „ 20 „	„ 1872 „ . . . . 6 „ 40 „	„ 1892 „ . . . . 10 „ — „
„ 1853 „ . . . . 6 „ 30 „	„ 1873 „ . . . . 6 „ 60 „	„ 1893 „ . . . . 6 „ — „
„ 1854 „ . . . . 8 „ 40 „	„ 1874 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1894 „ . . . . 6 „ — „
„ 1855 „ . . . . 4 „ 70 „	„ 1875 „ . . . . 4 „ — „	„ 1895 „ . . . . 7 „ — „
„ 1856 „ . . . . 4 „ 90 „	„ 1876 „ . . . . 3 „ — „	„ 1896 „ . . . . 7 „ — „
„ 1857 „ . . . . 5 „ 70 „	„ 1877 „ . . . . 2 „ — „	„ 1897 „ . . . . 15 „ — „
„ 1858 „ . . . . 4 „ 80 „	„ 1878 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1898 „ . . . . 6 „ — „
„ 1859 „ . . . . 4 „ — „	„ 1879 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1899 „ . . . . 10 „ — „
„ 1860 „ . . . . 3 „ 40 „	„ 1880 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1900 „ . . . . 7 „ — „
„ 1861 „ . . . . 3 „ — „	„ 1881 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1901 „ . . . . 6 „ — „
„ 1862 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1882 „ . . . . 6 „ — „	„ 1902 „ . . . . 7 „ 50 „
„ 1863 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1883 „ . . . . 5 „ — „	„ 1903 „ . . . . 9 „ — „
„ 1864 „ . . . . 2 „ 80 „	„ 1884 „ . . . . 5 „ — „	„ 1904 „ . . . . 5 „ — „
„ 1865 „ . . . . 4 „ — „	„ 1885 „ . . . . 3 „ 60 „	„ 1905 „ . . . . 6 „ — „
„ 1866 „ . . . . 4 „ 40 „	„ 1886 „ . . . . 4 „ 60 „	„ 1906 „ . . . . 12 „ — „
„ 1867 „ . . . . 4 „ — „	„ 1887 „ . . . . 5 „ — „	
„ 1868 „ . . . . 4 „ — „	„ 1888 „ . . . . 8 „ 40 „	

Cena ročníku 1907 bude oznámena počátkem ledna 1908.

Co se týče zákonníků, vydaných **v jiných sedmi jazycích** počínaje rokem 1870, prodávají se za tytéž ceny jako zákonníky německé.

Odebere-li se alespoň 10, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 20%, odebere-li se alespoň 25, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 25%, a odebere-li se alespoň 35, třeba libovolných, avšak úplných ročníků Zákonníka říšského najednou, sleví se 30%.

NB. **Nedošlé** nebo **neúplně došlé** částky Zákonníka říšského německého vydání budte reklamovány nejdéle ve **čtyřech nedělích** po vydání; částky Zákonníka říšského ostatních vydání budte reklamovány nejdéle v **šesti nedělích** po vydání seznamů a titulního listu příslušného vydání, a to přímo u c. k. dvorní a státní tiskárny ve Vídni, III. okres, Rennweg č. 16.

Po projití této lhůty vydají se částky Zákonníka říšského bez výjimky **jen za cenu, za kterou se prodávají** (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h).

Poněvadž **všechny ročníky německého vydání od r. 1849 a ročníky ostatních sedmi vydání od roku 1870 jsou nyní úplné, může nejen každý jednotlivý ročník za vytčenou cenu, nýbrž i každá jednotlivá částka** všech těchto ročníků (1/4 archu = 2 stránkám za 2 h), koupen býti u skladu c. k. dvorní a státní tiskárny, I., Seilerstätte 24, a proto každý může si doplniti neúplné Zákonníky říšské a seřaditi jeho částky podle odborů.

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
právnické fakulty UJEP